



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

### Usage guidelines

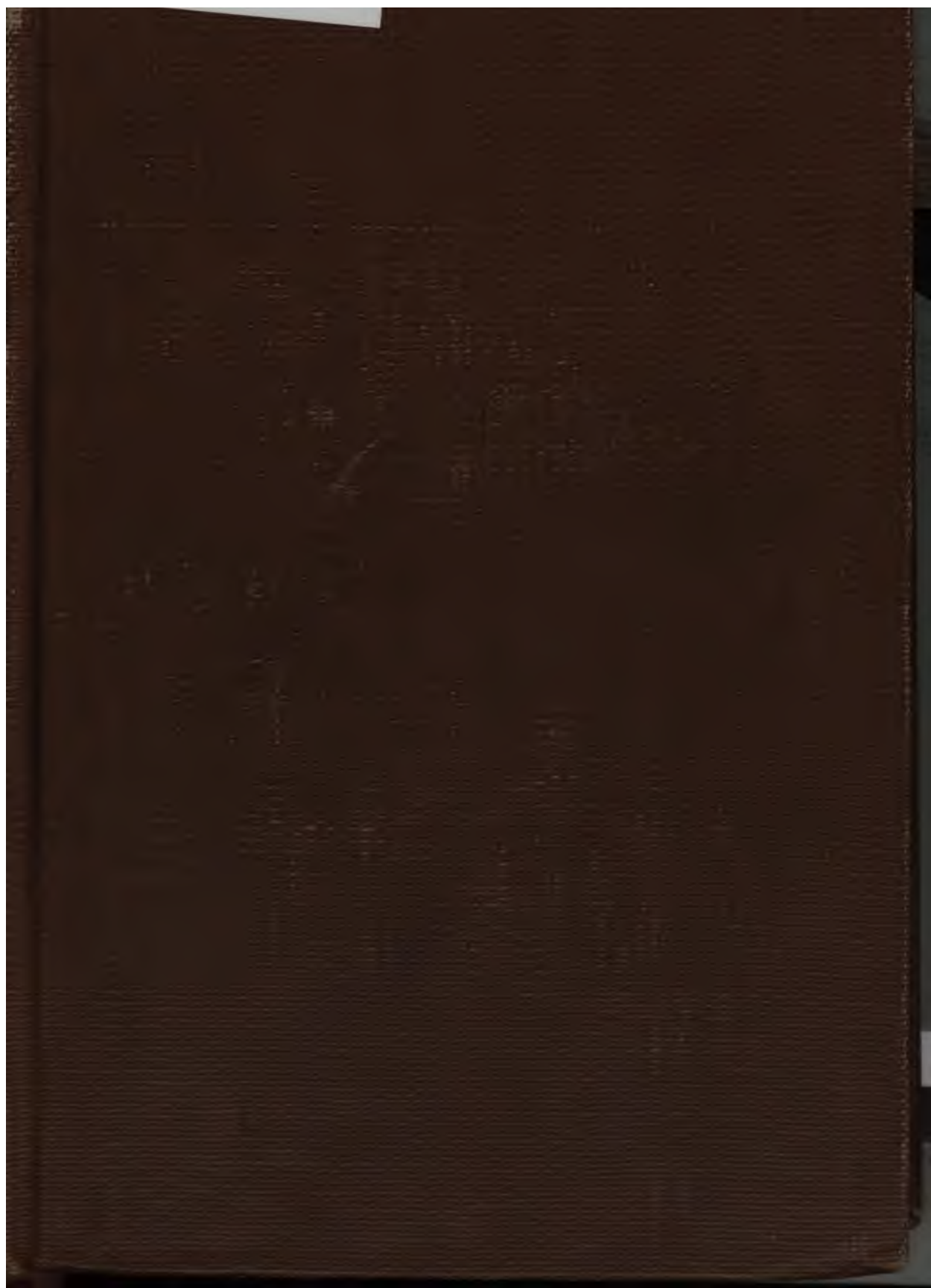
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

### About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>





880.2

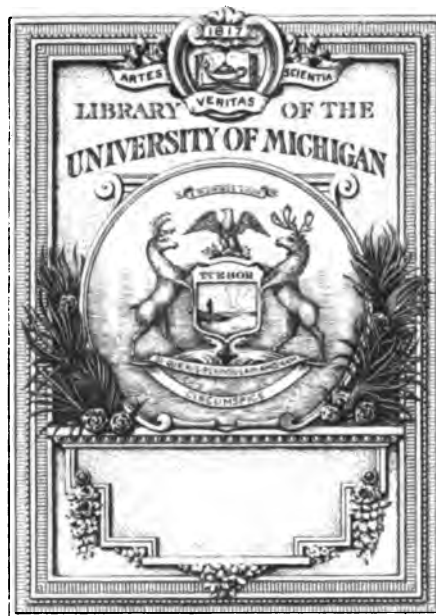
K13





880.2

K13



880.2  
K13







13. 10. 1878

124

# EPIGRAMMATA GRAECA

EX LAPIDIBVS CONLECTA

EDIDIT

GEORGIVS KAIBEL.

---

BEROLINI  
APVD G. REIMER.  
1878.

---



20

**FRANCISCO BVECHELER**

**HERMANNO VSENER**

**V. S. L. M.**



Greek  
Giles  
6-1-42  
43766  
add cop

6-18-42 >

*neque in bona segete nullum est  
spicum nequam neque in mala non  
aliquod bonum.*

Varro.

Vestrae fidei vestroque, viri optimi, amor quoniam hunc librum commendaturus sum paucis exponere decet qualis quem ante hos sex annos nascentem vidistis singularique studio fovistis iam adultus ad vos redeat.

Epigrammata graeca e lapidibus excepta triplex fuit munus colligendi emendandi adnotandi, quorum primum sane non aequè mihi fuit difficile et ambiguum quam eis qui olim similem rem adgressi non tam conlegerunt epigrammata quam elegerunt. Mihi vero cum omnium quotquot ex lapidibus descripta habentur epigrammatum graecorum non eclogen sed syllogen plenam fere et absolutam proponere consilium fuerit, si quae desiderantur ea errore culpaque mea omissa putaveritis. Consulto vero omisi cum ea quae adeo mutila erant ut ne de natura quidem tituli integri iudicari posset tum ea quae ex codicibus anthologiisve petita iniuria aliquamdiu inter titulos ferebantur, velut epigramma Hesiodi tripodi inscriptum, Homeri Sapphonis Diogenis Oppiani epitaphia, Pythiae denique oraculum (C. J. 1724) a Cyriaco ex codicibus transcriptum et a Moroniano ex H. Stephani editione interpolatum, ut taceam de Aureoli titulo vilissimo (C. J. 6761), quo tandem liberavit nos Mommseni prudens iudicium (*Anal. epigr.* p. 255). Haec igitur cum non verendum sit ne quo invito praetermiserim, rectius fortasse ideo inculpabor quod ea non recepi quae etsi nemo recentioris memoriae in lapide viderit tamen vere inscripta fuisse aut luculentissimis constet testimoniis aut certissime demonstrari possit, velut quae in Anthologiae

codice Palatino VII 327—340 παρὰ τοῦ μακαρίτου Γρηγορίου Καμφικοῦ descripta leguntur quaeve cum alii scriptores tum Pausanias ex periegetarum fide haud ambigua rettulit. Quae omnia una cum oraculis aliisque similibus inscriptionibus genuinis singulari aliquando libro complexus edam, neque minus quae nostrae aetatis antiquitates investigandi sedulitas reperiendique felicitas nova protulerit conligere et ex instituto consilio tractare pergam.

Inedita haud ita multa mihi praesto fuisse epigrammata ipsa res tulit. Nam etsi amicorum auxilio nunquam destitutus accipiebam fere quae sive Romae et Athenis sive in aliis Graeciae Italiaeve partibus reperiebantur, tamen feliciter factum est ut nostrates quae alicuius essent momenti ad veterum res litterasque cognoscendas quam primum fieri posset edere consuerint. Sunt vero quae primus ego prodam sive a me ipso olim descripta sive aliorum beneficio debita.

Difficilius erat conlecta generibus inlustrare partibusque apte describere. Cum enim in unum comprehendenda essent quae decem fere saeculorum spatio in omnibus fere orbis terrarum partibus, ubi quidem sermo graecus vigeret, lapidibus mandata essent, non e re fore arbitrabar si, quod recte faciunt qui Inscriptionum Corpora condunt, ex solo geographico qui dicitur ordine epigrammata digererem, qua scilicet re saepius disiungerentur quae iungenda erant diversaque plane commiscerentur, sed varia argumentorum genera distinguenda, praeterea temporum locorum ingenii disciplinae artis ratio habenda erat. Meliora enim quarto a. Chr. n. quam tertio p. Chr. n. saeculo proveniunt, meliora plerumque Athenis quam apud Macedones Syrosque, melius Graeci quam barbari cultae linguae sero adsueta locuntur, et quod gravissimum est in certis quibusdam civitatibus provinciisque certum quoddam dicendi sentiendique genus florebat exercebaturque, quae omnes res, si quidem ipse mihi constare volui, in censum vel maxime erant vocandae. Itaque ut de sepulcralibus primum dicam titulis primam partem atticorum feci, ita tamen ut quae graecae essent aetatis quaeque romanorum temporum esse viderentur secernerem. Subiunxi insularum Asiaeque epigrammata, in quibus indolis graecae sive mavis artis alexandrinae longissime patent vestigia et fructus. Sed earundem regionum cum longe maior pars inferiorum esset temporum et hominum incultiorum, priore loco posui melioris notae epigrammata, altero reliquorum multitudinem adieci provinciarum fere ordinem secutus: nam in unum componendi

erant Lydorum tituli, qui multi sunt et tamquam helluantur in varia de rebus futuris cogitatione (nescio an Erythraeis ducibus, beatorum colonis, cf. ad n. 904), neque minus Phrygiorum, quibus Graecorum de inferis fabulae maximam in contemptionem venerunt. Denique peculiarem locum Syris adsignavi, quorum quae potissima scribendi ratio fuerit neminem fugiet legentem. Ex Asia in Graeciam remigravi, cui priores partes eam ob rem denegaram ne vilia infimae aetatis carmina quae praevalent elegantissimis Ionum Dorumque epigrammatis anteponeere cogerer: quamquam hac de re num recte iudicaverim iamiam dubitationis aliquid subnascitur. Restant qui a Graecis didicerunt Romani, qui quam solleter veterum epigrammatographorum exempla secuti sint et excoluerint et Anthologiae poetae plurimi docent et prior quam a reliquis separavi Romanorum et Neapolitanorum epigrammatum pars: praevalent autem hic quoque ut par est viliora.

Dedicatoria longe diversum sibi postulabant ordinem, ut quae et pauciora essent et pro argumentorum diversitate sponte in diversas discederent partes: nam et ephebica et agonistica inter se divisi (nec poenitet fecisse) et proscynemata hymnos oracula iure mihi videor dedicatoriis adnumerasse. Septem igitur institui partes, quarum quoque modo disposuerim explicare nihil adinet.

Claudunt agmen epigrammata varia quattuor in partes divisa omnia, e quibus prima terminorum aedificiorum fontium pontium titulos, quarta amuleta et diras complectitur, reliquas duas magis dubito num recte administrarim.

Conlecta dum edo schedasque prelo trado haud mediocris succrevit *Addendorum* copia cum eorum quae recens inventa sunt tum eorum quae ego huiusmodi negotii nondum satis peritus vel omiseram vel falso olim loco conlocata retraxeram. Eisdem autem de causis vel *Addendis* quae adderem habui, quae in huius praefationis calce subicienda curavi; nonnulla doleo quod post confectos demum et typis expressos indices accesserunt. Addendis passim intermiscui corrigenda; correxi tamen ea tantum quae legentes offendere viderentur, alia perinulta sciens praetermisi. Quod incredibili operarum socordia et inperitia factum est ut innumeris fere locis spirituum accentuumque notae dilapsae abierint, aegre hoc fero, aegrius vero quod ipse iusto saepius accentus perperam positos corrigere neglexi; qui errores quam digni sint qui graviter castigentur probe scio, quamquam neque aequae neque prudenter existimantis

iudicis est in eis solis indagandis aut tempus terere aut eruditionem ostentare.

Superest longe difficillimum emendandi adnotandique munus. Duae autem sunt adnotationis partes, altera quae antecedit ipsum epigramma locum ubi repertum sit editoresque indicans: ubi minime omnium posui editorum nomina sed eorum qui vel optime ediderunt vel plenissime, ut Corporum editores, superiores editiones enumeraverunt; quae ipse descripseram asterisco numeris praefixo notavi — altera quae est critica et interpretatoria. Cuius primo loco saepius indicavi saeculi notam plerumque ex indiciis epigraphicis, interdum ex indole epigrammatis repetitam. Qua in re quin saepe erraverim non dubito, neque mirabitur qui quanta incuria praeter atticos titulos pleraque ex lapidibus describi soleant noverit quique quam fallax sit usus auriumque iudicium expertus erit. Tum variam lectionem adstruxi, ne hanc quidem plenam: meliora enim ubi praesto erant apographa deteriora ut par est abiici, ubi dubitationi locus videbatur relinqui cavi ne quid omitterem. Interpretas esse studii quam brevissimus et quam rarissimus; neque enim quae ex continua epigrammatum lectione sponte explicantur tamquam in tironum usum usquequaque monui, eis fere contentus quae ad emendationem apta et necessaria essent. Hoc enim inprimis consilium secutus sum ut epigrammatum verba emendatiora quam adhuc legebantur proponerem, quod fieri potuit vel melioribus adscitis apographis vel deteriorum fide adcuratius examinata vel selectis doctorum virorum emendationibus. Et has quidem minime adfirmo omnes me cognitas habuisse, sed quod paucas memoravi hinc nolim reliquas me ignorasse conligatur; praetermisi enim quidquid inutiliter aut falso disputatum vel coniectum demonstrari poterat, ne supra modum libri moles augetur neve vituperandi essent quos aut laudare malletm aut ne vituperio quidem dignos putarem. Praeter Boeckhium et Kirchhoffium quibus equidem laudandis non par sum felicissimi epigrammatum vindices atque emendatores extiterunt Fridericus Jacobs et Godofredus Hermann, alter horum studiorum omnino princeps, alter hoc potissimum nomine praeclarus quod etsi non ubique verum reperiret ubique tamen ad verum reperendum viam monstraret. Privatim praeter vos ipsos, Hermanne Vsener et Francisce Buecheler, qui haerenti mihi nunquam auxilium denegavistis, unum nactus sum operis tamquam socium Vdalricum de Wilamowitz, qui et interpretando et emendando quid potuerit praestare

sciunt qui admirabilem eius doctrinam noverunt, quid voluerit pro egregia eius erga me voluntate omnis fere pagina clamat : illi igitur iucundum est etiam publice gratias agere singulares.

Ipse denique quam adcuratissime tituli verba transcribere studui ne orthographicis quidem mendis sublatis, iota muto quod dicitur adscripto ubi traditur adscriptum, subscripto ubi omisum est in lapide. Emendandi copiam ita mihi paravi ut varias et lapidariorum et describentium errandi causas ipse cum in Graecia Italiaque olim biennium versarer satis expertus ubi fieri potuit diligenter litterarum similitudines rimarer, ubi ex apographorum indole fieri nequibat epigrammatum usum diu observatum sequeretur; quo fretus usu saepius mutila restituere conatus sum, ut pristinae formae imaginem repraesentarem; quod qui audacius factum clamitent ignoscant ubi bene cessit opera, ubi male cessit corrigant ipsi.

Ceterum monito vix opus est quae ab aliis inventa sunt ea vel minutissima ad suum quaecumque auctorem me rettulisse; ubi nomen non additur meo ipsius agi periculo scitote. Permulta minus quam volueram emendata et perpolita manserunt, quorum alia nisi novis adhibitis apographis emendari posse desperavi, alia si quis sagacior integro iudicio rem adgressus erit facili fortasse opera sanabuntur. Ego cui diu incubui thesauro tandem e manibus dimitto.

Relicum est ut addam quae additum me supra promiseram.

2. Artificis nomen restituit Lolling *Mittheil. des archaeol. Inst. in Athen* I 175 Ἀριστίων Πάριος. Cf. quae secuntur.

Add. 4a. Subscripta vidit Lolling *l. s. s.* haec:

ΣΤΙΟΝ : ΙΑΡΙ . . . . Ο . Σ Ε

recteque legit Ἀριστίων : Πάριος : ἐπιδ[η]σε.

69, 1. lege ὦ τὸν κτλ'.

88, 1. Cf. Democriti apud Stob. *serm.* V 24 ἄριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον διαγειν ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντα καὶ ἐλάχιστα λυπηθέντα.

149. Litteris versuum initialibus nomen Sarapionem contineri vidit Nauck; ubi monuerit indicare nunc non queo. Intellege poetam.



173, 21 sq. Agathiae epigr. A. Pal. VII 551 :

χαίρετον ὦ γλυκερῷ καὶ ὁμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων  
ᾧφελεν ἰδρῦσθαι βωμὸς Ὀμοφροσύνης,

ubi v. 2 scribendum aut ᾧφελ' ἐνιδρῦσθαι aut ἐφιδρῦσθαι.

182, 2. lapis βαρνάμενος.

194. Sententia inde a v. 6 sic fere restituenda:

. . . ἀδελφοῦ τε ἔστιν ἐκκλησιάταν  
ὁρᾷν ἄκ]οιτ[ι]ν βῶλος [ὁ]στέων δ' ἀπό  
ῆ]δ[υπνό]ο[ι]σ[ιν] κᾶπον ἄνθεσιν βρύοι.

certum enim videtur verbum βρύειν vi transitiva positum.

222b. Mileti. Rayet *Revue archéol.* 1874 XXVIII 113.

Ἀντήνωρ Εὐανδρίδου  
Ἀντιφάνης Μοσχίωνος  
Χίονις Χιόνιδος.

- a. Τὸν Ἑστιαίου τῆς τραγωιδίας γραγῇ  
Εὐανδρίδαν κέκρυφ' ὁ τυμβίτας πέιρος,  
ζήσαντα πρὸς πάντ' εἰσεβῶς ἀνὰ πιόλιν  
ἐτῶν ἀριθμὸν ὀγδοήκοντ' ἀρτίων.
- 5 b. Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐζηκότα τόνδε δέδεκται  
τύμβος ὅδ' ἐκ προγόνων, ταῖς δ' ἀπὸ τᾶς σοφίας  
ταῖς ἀπὸ Σωκράτῃ πινυταῖς μάλα τοῦ τε Πλάτωνος,  
κοῦκ Ἐπικουρήοις ἡδονικαῖς ἀθέοις,  
Ἑστιαῖον τὸν φύντα πατρὸς κλεινοῖο Μενάνδ[ρου],  
10 ἐσθλοτάταν βιοτᾶς ἐξανύσαντος ὁδόν.  
κούφη γαῖα χυθεῖσ' ὁσίως κρύπτεισι σὺν τὸν ἄνδρα  
ἐλθ' ὄντ' εὐ[σεβέων εἰ]ς ἱερὸς θαλάμο[υς].

Circa Chr. natum videtur Antenor Euandridae filius Hestiaei nepos incultos versus in patrem avumque scripsisse, alterum pridem alterum nuper sepulcro conditum. Nec tragicum poetam Euandridam nec Socraticum novimus Hestiacum; nomina ipsa testatur editor crebro in titulis Milesiis reperiri. — 1 articulum vocabulo τραγωιδίας adiectum ne mireris dixit Philostratus *vit. soph.* II 239 Clementem Byzantinum et τραγωιδίας et τῆς τραγωιδίας ὑποκριτήν. Videtur autem Euandridas τῆς ἱερᾶς συνόδου

τῆς τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν sodalis fuisse. — 12 κλίν]οντ' editor, qui cetera recte supplevit. Pro ἱερούς cave conicias σκιερούς, cf. 222,8. 228,7.

---

**229** conl. Add. Ex ectypo ipse cognovi v. 1. Πῶλῑττα esse in lapide; idem nomen A. P. VII 335.

---

**248,9** fortasse μοῖραι δὲ [π]έ[σῃν σ]οι — [ἡλικίην κλώσαν κτλ'. ad quae quod minus bene videbuntur proxima se adplicare inscitum ad-gnoveris interpolatorem, cf. adn.

---

**251,1** sq. cf. Leonidae ep. A. P. VII 440 et index scriptorum s. v.

---

**269,4.** Ἰλαραῖς Χάρισιν dixerat Meleager A. P. VII 419,4.

---

**271.** Falso haec interpretatus sum. Scriptum fuit epigramma sub Panis statua ab Ampelio una cum Musis in luco quodam posita: *non iam Echus amator sum* (nam v. 3 scribendum Ἦχῶ δ' οὐ φιλέω), *non iam pastorum delector sodalicio, sed ab Ampelio huc translatus Musarum socius frigida fontium arborumque umbra fruor.*

---

**288 a.** Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Σεμνὸν αἰεὶ ζήσας βίοτον, μάκαρ Ἀρτεμίδωρε,  
σωφροσύνην διὰ σὴν χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae εσω. — 2 χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις Meleager A. P. VII 421,12; cf. epigr. sequens.

---

**288 b.** Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Εἰ καὶ μοιρίδιον τέλος ἦγέ σε γῆς ἐπὶ κόλπους,  
Σώπαυρε σεμνὲ θανών, χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae eadem quae antecedentis tituli, eadem praeterea σεμνότητος laus, eadem denique clausula v. 2.

---

288 c. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. arch.* 1874 XXVII 94.

· · · · ·  
 ἡρπασθ[ην] · · · · ·  
 μηδένα πατρὶ δ[ιδού]ς γόνον ἄλλον, μηδ' ἀδικήσας  
 γλώσση πικρο[λόγ]ῳ μηδένα, πᾶσι φίλος  
 5 κείμαι ὑπὸ χθονὶ τ[ῆ]δε] · · · · ·  
 τοῖς πρὶν ἀποιχομ[ένους] · · · · ·  
 κωκύω γονέων [πικ]ρ[ὸν] μόρον. · · · · ·  
 σοὶ χάρις εὖξ · · · · ·  
 εὐνασον ἤδη [θ]υ[μ]ό[ν] · · · · ·  
 10 ἀ[ρ]κετὰ τρι[σ] · · · · ·

Litterae ε c ω. — Ab initio traditur

PHIC

HPACΘII

MHΔENAPATPIΔ

pentametrorum εἰςθεσις diligenter observatur. — 5 XΘONITH videtur hereditario sepulcro conditus ad pridem mortuos proavos se contulisse dici. — 7 ΓONEWNI P — 8 nescio cuius rei gratias agat Plutoni, cf. 462,14; fortasse precantem (εὖξ[άμενον]) nescio quid deus exaudierat. — 9 ΗΔΗ ΥΝΟ — 10 ΑΡΚΕΤΑΤΡΙ rogatur deus iram missam faciat et adquiescat tribus quae rapuerit corporibus, cf. 413,7.

319,1. Eadem dictio μνήμη παραδοῦναι est in *Actis Timothei* (ed. Vsener in progr. Bonnens. ad natal. inperat. 1877) p. 8.

324,1 scribe ἀμειλίκτων ὑπὸ μοιρῶν.

372,31 scribe καὶ θρηγεῖ σε πατήρ, cf. 379,4.

409,1 scribe Νομῶ ἥρωι Τροκονδεύς.

425,7 scribe στηλίδα χάραξεν.

431a. Damasci. Waddington apud Lebas III part. VI n. 2549.

Ἐντεῦθ' ἀρχιερεὺς ἐγὼ ποτ' ᾤκο[υ]ν,  
 ἄνθρς ξυράμενος νέων λούλων,  
 ψυχὴν εὐσεβείης ὑπερ τεθελώς

καὶ σεμν[ῆ]ς μακάρων ὑπηρετείας.  
 5 ἀ[λλ]’ εἰς γῆρας ἔκυσθε πάντες ἐξῆς,  
 μνεῖαν Μητροφάνους ὅσοι ποιεῖσθε.  
 νὺ τὸν Δία συντηρήσω.

1 videtur ille ἐνταῦθα et ἐντεῦθεν inter se confudisse. — 2 sqq. *barbam quidem tonsam, sed animum validum habui ad pium sanctumque deorum ministerium.* — 4 CEMNHC — ΥΠΗΡΕΤΙΑΙC Buecheler *Mus. Rh.* XXVII 475 scripsit σεμναῖς ὑπηρετείας. — 5 AMEIC corr. Buecheler. — 7 *subscripsit pius homo idem.*

437,4 scribe ἐς γλυκεροὺς εὐσεβέων θαλάμους.

444,1 nomen fuerit Ὀνομαστός.

474 a. Spartae. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 484.

Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας, ὃν ἐπήνεσεν Ἑλλάς  
 καὶ περίφρων Ἀσίῃ καὶ νοεροὶ βασιλεῖς,  
 οὐκέτι ταῖς θυμέλαις ταῖς εὐστεφάνοις παρεδρεῖω,  
 τερπνὰ μέλη κελαδῶν τοῖς λιγυροῖσι χοροῖς·  
 5 οὐδὲ σύνευνον ὀρῶ[ν] φιλοσύνγαμον, οὐδὲ τὰ τέκνα  
 κεῖμαι τοῦτον ἔχων οἶκον ὑπαίδιον.  
 παροδεῖτα χαῖρε.

Aetatis inferioris esse dicitur Threpti tibicinis epitaphium; imperatores intellegere licet M. Aurelium et L. Verum (v. 2). — 5 melius scripsisset οὐδ’ ἔτι τέκνα, ceteroqui enim haud inscite factum epigramma.

480 a. Mantineae. Foucart-Lebas 352 q.

... . Φίλα δέ με γεί[νατο μήτηρ,  
 Πρεῖμος δ’ οὐνομά μοι, [Μαντινέη] δὲ πάτρη·  
 εἰκοστὸν λυ[κ]α[βαντα καὶ] ὄγδοον οὐκέτι πλήσας  
 ἤρπασμαι], γαμετῇ παῖδα λιπὼν Ἰόλην.  
 5 οὐδὲ λα]θεῖν εἶα με [τ]αχὺς δρόμος, οὐδὲ [παλαιότρης  
 κ[α]μους, ἐν ἡλαπίναις δ’ ἐσθλὸς [ἐὼν κλέ]ομαι.  
 ταῦτα μαθ[ώ]ν, ξένε, πεῖνε, γ[έ]λα, κώμ]αζε, μυριζόν·  
 κοινὰ γάρ ἐστι [βροτο]ῖς ταῦτα τὰ συνθέματα.

Litterae A Σ Ε Ω. — 1 ab initio ὁ δεῖνα μ’ ἔσπειρε; clausula est homerica Il. Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ. — 2 Μαντινέη Willamowitz. —

3 6 7 8 suppl. Foucart, nisi quod v. 6 ἐσθλὸς ἀεὶ κλέομαι voluit. — 3 ΛΥΓΑ quod nescio an cum editore servandum sit. — ΟΓΔΟΟΝΟΝ — 5 ΛΘΕΙΝ-ΙΑΧΥΣ — 6 ΚΟΜΟΣ uti v. 7 ΜΑΘΟΝ. Videtur inesse ea quam posui sententia *haud ignobilem me sivit esse cursus pernecitas aut turba palaestrae, cuius laudabunt me sodales*, cf. 663.

492. Ediderunt Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 478 et Foucart *Rev. arch.* 1875 I 110, qui v. 1 sqq. recte suppleverunt:

Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ[ῶν ἐπι]νοί[α]ις,  
ἀλλὰ Τίχη κρείσσω ἐλπίδος [ἐξ]εφάνη,  
ἣ καὶ Τιμοκλήν Ἀσωπίχου ἠφάνισ' υἱόν κτλ'.

v. 5 confirmatur vitiosa lectio καὶ ἐν Ἡρακλέους τρὶς ἐν ἀθλοῖς, ubi Leo amicus recte fortasse τρισὶν ἀθλοῖς proposuit. Addiderunt vero in eodem lapide ad dextram scriptum alterum epigramma, nimis quidem mutilum quam quod restitui possit, memorabile tamen non uno nomine:

492b. Ἀπόλλωνος] Πουθιῆος τ . . . .  
. . . . Πούθια παγκ[ράτιον]  
Παῖδ[α Μεν]εκρατέω . . . . .  
Κορβείδας ἱεραῖ νῆα . . . . .  
ἐγνίκας ἔτι θερμὸς ὁ . . . . .  
Φοῖβον τῶν ἐνύμων . . . . .  
Λύσιππος Σικυνῶνιος ἐποίησε.

In praescriptis παγκράτιον suppleverunt editores. — 1 παῖδ . . . .  
εκρατέω Cum., καὶα . . . . ΛΕΚΡΑΤΕΩ Foucart. — 2 Κορβείδας Cuman.; quartam litteram ρ potius quam β sibi videri esse ait Foucart; qui deinceps ΙΕΡΑΙΝΙΑ . . tradit; Cumanudes ἱεραῖ νῆα, addens tamen η incertam esse. — 3 θερμὸς ἐ[ρνούσας] Cumanudes nescio quo sensu. Sententia certa comparato ep. 942 ἀλλ' ἔτι θερμὸν πνεῦμα φέρων σκληρὰς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνον. — Lysippum cum recte editor intellexerit notissimum illum Sicyonium, Polycletum cuius nomen priori subscriptum est carmini non minus recte idem minorem agnovit Lysippi aequalem, Naucydis discipulum, ut iam certa habeamus saeculi quarti documenta. Notatu vero digna duorum epigrammatum eodem in lapide eodemque fere tempore insculptorum diversa dialectus.

524. Χρήστη τῇ συμβίῳ legendum vidit Wilamowitz.

550, 5 cf. Agathiae A. P. VII 574 ἡ δὲ κόμην τίλλουσα.

625, 3 vitium metricum sustuleris cum in archetypo pro πολλάκις fuisse sumpseris ἐξάκι simile.

639. L. Arulenus Anoptes est C. I. L. V 5762.

640, 4. Idem in eodem nomine lusus in ep. Antipatri Thessal. A. P. IX 517 σοὶ δ' εἵκει μελπομένῳ, Γλάφυρε, — οὖνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος.

646a. Romae. Garrucci *Bullet. arch.* 1861 p. 37 cum notis Kiesslingii et Detlefsenii.

Θ(εοῦ)ς [κ(αταχθονί)οις].

Φρόντιζ' ἕως ζῆς, πῶς καλῶς ταφήσῃ.  
καὶ ζῆσον, ὥς ζήσο[ις]. κάτω γὰρ οὐκ ἔχῃς  
οὐ πῦρ ἀνάψῃ, οὐδὲ διπνῆσῃ καλῶ[ς].  
ἐγὼ λέγω σοι ταῦτα ἅπαντα πειράσας·

5 ἐντεῖθεν οὐθὶς ἀποθανὼν ἐγίρε[ται].

Litterae videntur εσω fuisse. — 2 ΖΗΣΟΚΑΤΩ correxi; ὅτι κάτω male Detlefsen. — 5 suppl. Kiessling.

647, 1 sq. cf. Senecae epitaphium in *Anthol. lat.* (ed. R.) 667:

cura, labor, meritum, sumpti pro munere honores,  
ūe, alias posthac sollicitate animas.

654, 7 κυδρῇ παρακοίῃ confirmatur ex Homeri Il. Σ 184.

686, 5 sic fere scribendum videtur:

Περιδὼν Μουσῶν ἰσαρίθμιός ἐστιν ὁ μάρτυς,  
οὔς γε γ' ὄνους προφέρεσκεν ἔης ἐκ νηδύος ἀγνῆς  
ἐννέα· τοῖς χαίρουσα φίλ[η θάνε] πᾶσιν ἀληθῶς

vitae testes etsi non ipsas Musas tamen liberorum numerum Musis aequalem habet, quos peperit novem.

698, 1 lege χυτῇ (ΑΤΕΗ) κατὰ γαῖα καλύπτει. Versus enim homericus est Il. Z 464 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτῇ κ. γ. κ.

714, 7. Voluit θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖή, quae sunt homerica II E 83.

743 a. Athenis prope Olympieum. *Bulletin de correspondance Hellénique* I 350. Ectypum vidi apud Kirchhoffium.

Μνήμα τόδε ἦς ἀρχῆς Πεισίστ[ρατος Ἰππίου] υἱός  
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

Thuc. VI 54 Πεισίστρατος ὁ Ἰππίου τοῦ τυραννέσαντος υἱός, τοῦ πάππου ἔχων τοῦνομα, [δς] τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀρχῶν ἀνέθηκε καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίῳ. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μεῖζον μῆκος τοῦ βωμοῦ ἠφάνισε τοῦ πύργου· τοῦ δ' ἐν Πυθίῳ ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν ἀμυδροῖς γράμμασι λέγοντάδε· μνήμα τόδ' ἦς ἀρχῆς κτλ'. Hoc ipsum iam exemplum nos tenemus, etsi cur ἀμυδρὰ visa sint Thucydidi γράμματα ex ectypo optimis clarissimis elegantissimis litteris scripto minime perspicitur. — 2 TEMENE iota lapide fracto periit.

757 a. Thisbe. Cumanudes *Athenaei* IV 378.

Εὐ]χὰν ἐκτελέσαντι Διωνίσῳ Νεομήδης  
ἔργων ἀντ' ἀγαθῶν μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

1 εὐχὴν ἐκτελέσαι plerumque homines dicuntur votum susceptum solventes.

768 a. Thebis. *Bulletin de correspond. Hellénique* I 351.

Ξεινοκράτης  
Θεόπομπος  
Μνασίλαος.

Ἀνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ, τηνάκις εἶλεν  
Ξεινοκράτης κλάρῳ Ζηνὶ τρόπαια φέρειν,  
οὐ τὸν ἀπ' Εὐρώτα δείσας στόλον οὐδὲ Λάκαιναν  
ἄσπίδα· Θηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμῳ·  
5 καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δουρὶ τρόπαια·  
οὐδ' Ἐπαμινώνδου δευτέρου ἐδράμομεν.

Narrat Pausanias IV 32,5 Thebanis cum instaret proelium Leuctricum a Trophonio inperatum esse ut clypeum olim ab Aristomene Messenio in herois fano consecratum inde repeterent tropaeique loco priusquam ad manus res veniret conlocarent; repetiisse autem Epami-

nondae rogatu Xenocratem; quem clypeum conspicatos Lacedaemonios fugisse. Hanc Pausaniae narrationem cum epigrammatis memoria fere congruam esse intellexit Buecheler *Mus. Rhen.* XXXII 479 sq., ipsum epigramma non omni ex parte ut mihi videtur recte interpretatus. Sic intellego: *dum Lacedaemonii in eo est ut vincerent* (confirmatur igitur Xenophontis iudicium *Hellen.* VI 4,13), *Xenocrati sorte obtigit* (sortiti autem erant praeter ipsum Theopompus et Mnasilaus) *ut Iovi tropaeum adferret. Et adtulit ille hostium copias armaque nequaquam metuens: sic factum ut Thebani victores e pugna discederent, cuius rei testimonium tropaeum est Leuctris positum. Princeps quidem victoriae auctor Epaminondas fuit* (Diod. XV 56,2), *nos vero propter utilem cursus celeritatem illo vix inferiores.* Adparet ex his periculosum aliquod per medios hostes iter fecisse Xenocratem ad recipiendum illud quod Iovi poneretur tropaeum, adparet non minus (cf. v. 6) singulari quadam hac in re celeritate opus fuisse. Tropaeum quale fuerit\*) mirum est quod ex titulo non discimus (hastam enim fuisse haud recte Buecheler ex vv. 1 et 5 conlegit); sed et hoc et inscita narrandi ratio, dictionis inconcinnitas et obscuritas, dialecti inconstantia (v. 5 δουρι) eo magis ducit ut epigramma non IV saeculo sed tempore aliquanto recentiore scriptum putemus, quam eo ut rei memoriam a Pausania traditam fabulosa temporum longinquitate obscuratam dicamus. — 3 Diod. XV 53,2 οἱ δὲ Βοιωτοὶ — κατενόησαν τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπέχοντας ἅπαν τὸ Λευκτρικὸν πεδῖον, quod Xenocrati videtur percurrendum fuisse. — 5 νικαφόρα δουρὶ τρόπαια sunt tropaea quibus victoria armis parta indicatur. — 6 currebant et Epaminondas et Xenocrates, alter contra hostes alter tropaeum ut repeteret.

784. Gravi meo errore factum est ut epigrammatis huius et verba et aetatem perperam constituerem. Teste enim Froehnero v a. Chr. n. saeculo scriptum est, legendum autem sic:

Τέρπων εἰμὶ θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·  
τοῖς δὲ καταστήσασι Κύπρις χάριν ἀνταποδοίη.

Terpon eorum daemonum numero accedit quales sunt Τύχων Γοργῶν Κηδαλίων alii.

\*) moneo de sacro clypeo, quem ἐκ τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος λαβὼν ἅμα οἱ εἶχεν Ἀλέξανδρος καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐφέρετο ἐν ταῖς μάχαις *Arrian. Anab.* VI 9,3.

Kaibel, Epigrammata graeca.



824 a. Tauromenii. Ex Camardae libro *Lettera sull' epigrafe Taorminese* (Palermo 1862) repetiit Ritschl *M. Rh.* XXI 140 (*Opusc.* I 784).

Ἀμφὶ παραστάσι ταῖσδε Σαράπιδος Ἑστίαὶ ἀγνόν  
 βωμόν Βαρκαῖος Καρνεάδης ἔθετο,  
 Εὐκρίτου υἱός, ξεῖνε, ὁ νεωκόρος, ἃ θ' ὁμόλεκτρος  
 Πυθιάς ἃ κείνου καὶ θυγάτηρ Ἑρασώ.  
 5 ἀνθ' ὧν, ὧ κραίνουσα Διὸς μεγαλαυχέας οἴκους  
 θυμαρὴν βιοτᾶς ὄλβον ἔχοιεν ἀεὶ.

Litterarum ex formis Cavedoni (*Atti e Memorie delle Deputazioni di storia patria per le provincie Modenesi et Parmesi* Mod. 1863 I) probante Ritschelio titulum ante scriptum conlegit quam Augustus exactis incolis Tauromenio urbi praesidium romanum inponeret. — 2 Cyrenaeus fuit etiam Carneades philosophus cognominis.

\*831a. Romae. C. I. 5984b.

Ἡλικίην παῖς εἰμι· βρέτας δ' ἐστήσατο Φῆλιξ  
 Ἑρακλέους εἰκῶ· οἷσθ' ἄ με καὶκ Πρῶδικον.

III fere p. Chr. n. saeculi.

831b. Romae. C. I. 5972.

Ἐγλυψέν με σίδηρος, ἐποίησαν δέ με χεῖρες  
 τέχνη πιθόμεναι· εἰμὶ δ' ἄγαλμα Δίκης.

Litterae e c.

856 a. Hypate. *Bulletin de corresp. Hellén.* I 120 litteris minusculis.

Λατυέων ἃ πόλις  
 Σώσανδρον Τολμαίου  
 εἰεργέτην τοῖς θεοῖς.

Τὸν μέγαν ἐμβουλαῖς τε καὶ ἥθεσι καὶ φρενὸς ἀλκῇ  
 Σώσανδρον κλεινῶν ἔκγονον Αἰνιέων,  
 Τολμαίου κλυτὸν νῖα πόλις Λάτυα φιλόπλου  
 χάλκεον ἀντ' ἀρετᾶς εἶσατο τᾷδε θεοῖς.  
 5 τόνδε γὰρ ἀγητῆρα δι' εὐξυνέτοιο μερίμνας  
 σωτῆρα κτίστην ἄλλον ἔδεκτο Δία.  
 ἡρώων θρέπτειρ' ἐναρηφόρε πότνι, ἀγώνων  
 σὸν κλέος, εἰ τοιούσδ' ἄνδρας ἔχεις, Ὑπάτα.

Litteras editor ait aetatis macedonicae esse; indoles carminis videtur recentior. — 2 Αἰνιῆς formam pro ea quae est vulgarior Αἰνιᾶνες commemoratam ab Eustathio II. B 749 adtulit editor. — 3 φίλόπλου genitivus male conlocatus videtur ad ἀρετᾶς referendus. — 6 σωτήρ καὶ κτήστης et Olympius saepius vocatur Hadrianus C. I. 321 sqq. — 7 ἡρώων qualis est Sosander.

877b. Epidauri prope templum Aesculapii iuxta statuam virilem. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 273.

Ἀνθετο μὲν μ' Ἐπίδauρος Ἀριστείδαο Φίλιππον  
Περγαμόθεν, θείας κοίρανον ἱστορίας,  
ἀγλᾶισαν δὲ μ' ἄν[ακτ]ες, ἐπεὶ πολεμογράφον αἰδάν  
ἐκλαγον ἀμερίων κόσμον ἐπερχόμενος.

Ἐγὼ παντοίων παθέων καὶ ξυνεχέος ἀλληλοφωνίης ἀνά τε τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὰ Λιβύων ἔθνεα καὶ νησιωτέων πόλιας καὶ ἡμέας γεγενημένων ὁσίῃ χειρὶ τὴν περὶ τῶν καινῶν πράξεων ἱστορίην ἐξηγεῖ καὶ ἐς τοὺς Ἑλ[λην]ας, ὅπως καὶ δι' ἡμέων μανθάνοντες ὁκόσα δημοκοπίῃ καὶ κερδέων ἀμετρησίῃ καὶ στάσεις ἐμφύλιοι καὶ πιστίων καταλύσεις γεννῶσι κακά, παρατηρήσει παθέων ἀλλοτρίων ἀπενθήτους ποιέονται τὰς τοῦ βίου δ[υσδι]ορθωσίας.

II p. Chr. n. saeculi. Ex eorum enim scriptorum numero est Philippus, quos Lucianus πῶς δεῖ ἱστορ. συγγρ. c. 16 sqq. dialecto ionica usos ἡτρεῖν dicentes καὶ πείρην καὶ ὁκόσα καὶ νοῦσοι cavillatur. Quas res apud Afros insulanosque nuper gestas ille enarrasse se gloriatur videtur ignorare. Epigramma civitas Epidauriorum, subscripta ipse Philippus insculpenda curavit. — Cumanudis lectionem bis correxi, et v. 3, ubi ἄν[δρ]ες illi exciderunt, et extremum vocabulum ubi ille δι; (αν)ορθώσας edidit; intellege ut *Graeci alienis malis cognitis ipsorum infortunia efficiant ut dolore careant.*

931, 1. μῆλα Pythionici praemia proposita saepius reperiuntur, cf. Luc. *Anachars.* c. 9.

932a. Olympiae. Fraenkel *Diar. arch.* 1877 XXXV 47.

Πρῶτος ἐγὼ Τρώων Πισάτιδος ἔρνει ἐλαίας  
στεφθεῖς καρύχθην, τοῦνομ' Ἀκεστορίδης·

καὶ μὰν καὶ Λουσοὶ με κατέστεγον ἥδ' Ἐπίδauρος  
καὶ Φένεος Νεμέα τ' ἔαχεν ἀθλοφόρον.  
5 ἦ ῥα τόθ' Ἑρμοκρέοντος ἐς νῆα λείπετο πῶλων  
αἶμα παλαιγενέων κραιπνοῦ Ἑριχθονίου.

1 fere a. Chr. n. saeculi. — 5 sententia non bene expressa haec est: *tunc adparuit Erichthonii equorum prolem usque ad me Acestoriden Hermocreontis filium perdurasse*. Equorum autem virtus (κραιπνότης) haud magis eleganter in ipsum Erichthonium transfertur.

938. Edidit Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477, qui recte v. 4 στεφανο[τ] supplevit.

938a. Thebis. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477.

Π]άμμαχον, ὃ Θίβρα, κρατέοντά με παῖδα[ς ἀγῶνι  
καὶ τὸ πάλιν μεσάταν ἀλικίαν τίς ἐρεῖ  
τοίας ἐκ προβολᾶς εὐάγκριτον; ἃ δὲ Νέμειος  
νῖκα μοι λεκτῶν ἤλθεν ἀπ' ἡιθέων  
5 πατρὸς δῶμα Τριάκος· ἄεθλα γὰρ οἱ παρὰ Δίρκαι  
ἀμφαδὸν Ἑλλάνων πλεῖστα φέροντι νέοι.  
Τεισικράτης ἐποίησ[ε].

Tisicrates Sicyonius iv saeculi artifex. Eiusdem igitur aetatis Phorystae alterius Triacis filii epigramma (n. 938) est, unde corrige errorem. — 1 πάμμαχον — ἀγῶνα Cumanudes, idemque v. 3 ἄδε scripsit. At sic procedit oratio: *vici primum pueros, tum qui pueros inter iuvenesque aetate sunt medii, denique vero Nemea victoria* (quae in causa fuit cur imago poneretur) *ex iuvenibus reportata est*.

942a. In provincia Trevisana repertum anaglyphum. Veludo *Atti dell'Istituto Veneto di scienze lettere ed arti* ser. III. vol. VIII.

Κλαυδιανὸν πύκτην λεντιάριοι ἐνθάδ' ἔθηκαν,  
τειμῶντες καὶ νῦν εἰκόνι καὶ στεφάνοις.

1 lintearii videntur ei vocari qui velorum in amphitheatro curam agebant.

943a. Athenis. Vessing *Graeske og Latinske Indskrifter i Kjöbenhavn* (1854) p. 24.

Νεικήσας πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης Ἐυφήμου  
λαμπάδ' ἔθηκε θεοῖς τοῖσιν ἐνὶ σταδίοις.  
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντο[υ κτλ.]

Anno 14<sup>7</sup>/<sub>8</sub> τῶν ιδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφήβων fuit, Abas-  
canti paedotribae anno decimo; cf. ad n. 960. — 2 dei sunt Mercurius  
et Hercules, cf. n. 943, 2.

1028. A se olim confectum apographum versuum 1—29 et 48—70 be-  
nigne mecum communicavit E. Curtius, ex quo haec enotabo: v. 11 ΚΑΡΑ  
ΞΕΙ, v. 14 ΤΥΡΑΝΝΩΙ unde fortasse scribendum τυράννω πρέσβα Κρόνω  
θυγάτηρ, quicum congruit et hymnus Nysaeus (cf. p. 440) et Homeri  
versus quem imitatus est poeta πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη (Il. T 91).  
v. 16 ΩΠΟΤΕΥ, v. 18 ΕΛΙΝΟΤΡΟΠΟΣΕ, v. 19 ΩΡΑΝΟΣ, v. 22 ΕΝΠΕΤΑΣΕΙ  
quod reponendum est, v. 24 ΘΗΛΥΤΕΡΑ, v. 28 ΩΡΑΝΙΟΙΣΙ, v. 48 extr.  
. . . . . ΩΙ, v. 52 ΥΠΕΙΡΟΧΟΤΑΝΙΚΑΝ, v. 53 ΤΕΙΜΑΝ, v. 54 ΑΝΑΝ unde ἀνάν-  
καν scribendum, v. 62 ΕΠΙ.

Eiusdem fere argumenti hymnum isiacum pedestri sermone scriptum  
apud Ietas inventum edidit Weil *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* II 79,  
qui ab Eustratiade admonitus ridiculos suos de titulo errores ridicule  
retractavit *ibid.* II 189. Vtile erit Wilamowitzii adhibitis supplementis  
hymni verba huc transscribere.

octo fere versus perierunt ab initio

- ἐγὼ εἰμι . . . . . ΓΥΝΑΙΚΙΘΕΟΕΚΑΛΟΥ  
ΕΡ. Η Ε[μοὶ Βού]βαστις πό[λις] οἰκοδο-  
μή[θ]η, Ε[γὼ] ἐχώρισα γῆν ἀπ' οὐρανοῦ.  
ἐγὼ ἀ[στροφάσιν] ὁδοὺς ἔδειξα, ἐγὼ ἡλίον καὶ  
5 σε[λή]νη[ς] πορείαν συνέταξα, ἐγὼ θάλα[σ]. .  
ΕΙΑΕΡΓ. Ε . . . Ε [ἐ]γὼ τὸ δίκαιον ἰσχυρὸν ἐπαί-  
η]σα, ἐγὼ [γ]υ[ν]αῖκα καὶ ἄνδρα συνήγαγα,  
ἐγὼ γυναι[κί] δεκά[μην]ον βρέφος ἐνέ[σ]αξα,  
ἐγὼ ὑπὸ τέκνων γονεῖς φιλοστοργεῖσθαι ἐνο-  
10 μοθέτησα, ἐγὼ τοῖς ἀστό[ργοις] γ]ονεῦσι δια-  
κειμένοι[ς] τειμωρίαν ἐπέθηκα, ἐγὼ μετὰ  
τοῦ ἀδελφοῦ Ὀσεί[ρ]ε[ρος] τὰς ἀνθρωποφαγίας ἔπαυσα,  
ἐγὼ πυρ[ροῖ]ς ἀνθρώποις ἀνέδειξα, ἐγὼ ἀγάλματα  
ἰστ]ᾶν ἐδ[ίδαξ]α, ἐγὼ τεμένη θεῶν εἰ[δ]ορυσά-  
15 μην, [ἐ]γὼ τυρά[νν]ω[ν] ἀρχὰς κατέλυσα, ἐγὼ στέργε-

σθαι [γ]υ[αῖκ]α[ς] ὑπ' ἀνδ[ρῶ]ν ἡνάνκασα, ἐ[γὼ τ]ὸ δι-  
καιον εἰσχυρότερον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἐποί-  
ησα, ἐγὼ τὸ ἀληθές καλὸν ἐνομοθέτησα  
ν[ο]μ[ί]ζεσθ[αι], ἐγὼ συγγραφεὺς Ἐ[ρ]μοῦ . . .

20 Η . . . Μ . . . ΤΟΥΤ

1 fortasse τοῦ ἀληθούς καλοῦ, cf. v. 18. — 2 Ε . . Ε . . ΒΑΤΤΙΠΙΟ . .  
corr. Wilam. — 3 Ε . . ΠΕΧΩΡΙΚΑ corr. Weil. — 4 Α . . . Ι . Ν corr. Wil.  
ἀστέρων Weil. — 5 ΣΕ . . ΝΗ . corr. Weil. — ΘΑΛΑΙ . | ΕΙΑΕΡΓ . Ε . . Ε θα-  
λάσσια ἔργα vix fuerunt, θάλασσαν ἐστόρεσα Wilam. — 7 ΕΥΙ . ΑΙΚΑ et  
8 ΔΕΚΑΙ . ΙΝΟΝ corr. Weil. — 8 ΕΝΕΑΞΑ correxi, ἐνέταξα Wilam. —  
10 ΑΣΤΟΙΚΟΙΗΘΗΕΙ corr. Wilam. — 12 ΟΣΗΕΘΕ corr. Wilam. — 13  
ΠΥΗΓΗΣ πυρὺς probabiliter Wilam. — 14 ἰστᾶν Wilam. ἐδίδαξα ego. —  
ΕΔΡΥΣΑ — 15 ΚΩΤΥΡΑΙΩ . corr. Weil. — 16 ΣΘΑΙΥΝ . . ΑΡΥΠΑΝΔΗΙΝ et  
ΕΓΤΟΔΙ corr. Weil. — 17 χρυσίου Wilam. — 19 Ν . Μ . . . ΘΑΤ corr.  
Weil. — Ἐρμού Wilam. — Adparet et Nysaeorum et Ietarum et An-  
driorum hymnos ad unum omnes fontem referendos esse.

1044. Duo praeterea huius epigrammatis apographa extant, alterum  
Vischeri *Archaeol. Beitr.* tab. VI 1, alterum Foucarti recens editum  
apud Lebas 331a, quorum prior v. 2 ΙΝΕΜΕΓΑΚΛΕΙΑΣ legit, Foucart  
eodem v. extr. ΕΥΣΕΒΙΑΙ, unde apretis Foucarti supplementis sic scri-  
bendum:

Ἀῖνεσον] εὐόπλου Φιλοποίμενος αἶμα [λαχούσας,  
ξε]ῖνε, Μεγακλείας αῖνεσον εὐσεβίαν

v. 3. ΝΑΠΟ Vischer, v. 4 ΛΝΙΑΣ . . Ν . . ΚΥ κτλ'. Foucart, qui recte  
supplevit: ἂν ἀπὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἡνέγκατο μ[ά]τηρ,  
Οὐρ]ανίας [σεμ]ν[άν] Κυπρίδος ἱροπόλον.

v. 6 ΕΟΥΝΟΙΣ . . . . . Α . ΗΓΕΜΟΣΙ Foucart, qui legit καὶ ξοῖνοις  
θαῦμα καὶ ἀγεμόσι, quae nec intellego nec corrigo. — v. 7 ΕΙΔΕΓΥΝΑΠ . .  
ΟΙΟΚΛΑ Vischer, extr. Foucart Α . ΞΑΤΟΦΑΜΑ — v. 8 .ΥΘΑΥΜΑ Foucart,  
. . . ΥΠΟ . . ΙΟΝ . ΑΙ . . ΠΑΡΕΤ Vischer. Redintegrandum distichon aliis  
relinquam. Foucart nec v. 7 πλούτοιο κλέος recte scripsit nec v. 8  
οὐ θαυμαστόν. Bene vere idem monuit Vraniae Veneris apud Me-  
galopolitanos templum Pausaniae aetate (VIII 35) iam dirutum fuisse.

1046.83 clausula est Theocritea XXV 158 ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεούσῃ.  
Ceterum initia versuum 31—46 in fragmento marmoreo repetita invenit

Detlefsen apud equitem Morbio Mediolanensem, praemisso fortasse nomine [Ἀννία Ῥ]ή[γυλλα]. Cf. *Bullet. arch.* 1863 p. 147 sqq.

1046a. Hermione. Foucart-Lebas 159g.

Τὸν παρθενῶνα τὸνδ' ἔτε[υξε nomen dedicantis  
πορῶν θεῆς Δήμητρος ἱερεῖαις [χάριν,  
ἐπὶ στρατηγοῦ τοῦ νέου Πα . . . . .

π fere p. Chr. n. saeculi. — 1 ἔτευξε Foucart. — 2 χάριν Wilamowitz.

1072,5. Litterae ΕΠΤΟΝΤΟΝ possunt fuisse ΕΥΤΡΟΝΙΟΝ, cf. v. 10.

1087. Epigramma expressum videtur ex [Aeschyli] ep. Bergk. *Poet. Lyr.* II 571:

ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλλος ἂν εἴποι  
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

1100a. Olympiae. Dittenberger *Diar. arch.* 1877 p. 96.

Ἡ πόλις ἥ . . . τὸν δεῖνα] Ἀλεῖον τὸν αὐτᾶς πρόξενον [καὶ εὐ-  
εργ]έταν ἑλλανοδικοῦντα Διὶ Ὀλυμπίῳ.

Τεῦξεν Ἀριστομένης Μεσσήνιος Ἀγία υἱός.

Ante Chr. n. factum videtur editori.

1117a. Tabula lignea ex Aegypto una cum sequenti in Americam translata, ubi extant in museo privato Eboracensi. Froehner *Tablettes grecques du Musée de Marseille* (1867) p. 4.

Ὅταν ποιῶν πονηρὰ χρηστά τις λαλῇ  
καὶ τὸν παρόντα πλησίον μὴ λανθάνῃ,  
διπλάσιος αὐτῷ γίνεθ' ἢ πονηρία.

1117b. Tabula lignea; vid. ad ep. anteced. Froehner *l. s. s.*

ὦρι μὴ δέδωκεν ἡ τύχη κοιμωμένῳ,  
μάτην δραμεῖται, κἂν ὑπὲρ Λάδαν δράμῃ.

1119. Eosdem versus in quattuor tabellis similibus musei Borelli (ex museo Clot-Bey) legit Froehner *Tablettes grecques du Musée de Marseille* p. 6, quarum in secunda tertia quarta praeterea haec sunt: Μ. Αὐρήλιος Θεόδωρος τοῦ Ἀνουβίωνος ἔγραψα τῇ εἰ Θ. Aurelium autem Theodorum

alia quaedam tabella et ipsa ex Aegypto adlata docet fuisse saeculo III exeunte vel ineunte IV: Αὐρήλιος Θεόδωρος Ἀνουβίωνος ἔγραψα τῇ καὶ ἡμέρᾳ ἡλίου ὑπατίας Φλαουείου Κωνσταντίου καὶ Οὐά . . . . τῶν ἐπαρχῶν. Consules fuerunt Flavius Constantius et Galerius Valerius Maximinus annis 294, 300, 302, 305, 306; cf. Froehner *l. s. s.*

\* 1119 a. Diptychon Mediolani in museo Trivultiano. Mommsen C. I. L. V 8120.

Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις τὴν ἀξίαν  
ὑπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλ[λό]ξε[νος].

*Fl. Theodo(rus) Filoxenus Sotericus Filoxenus*  
*vir ill. com. dom. ex magistr. per Thracia*  
*et consul ordin.*

Anno p. Chr. n. 525. — 1 qui morum castitate consularem dignitatem inlustravit. — 2 cf. seq. ep.

1119 b. Diptychon Compendiense. Ex Gorio Mommsen C. I. L. V 8120 adn.

Τοντὶ τὸ δῶρον τῇ σοφῇ γερονσίᾳ  
ὑπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλόξεμος.

Vide ep. praeced.

1135, 1. Formam μολόχην seravit cod. Π in Nicandri *Theriac.* 89.

Additis quae habui addenda praefandi finem faciam. Penes vos autem, viri optimi, praeter ceteros iudicium esto; vobis si videatur hinc illinc bonum aliquod spicum ex hac segete legi posse, maximo opere gaudebo. Valete.

Scr. Romae Id. Decembr. a. h. s. LXXVII.

# **I. EPIGRAMMATA SEPULCRALIA.**





## I. ATTICA.

### SAECVLI SEXTI

- \*1. Sepoliae. Kirchhoff C. I. A. 463.

Εἴτ' ἀστό]ς τις ἀνὴρ εἴτε ξένος ἄλλοθεν ἐλθών,  
Τέ[τε]ιχον οἰκτίρας ἀνδρ' ἀγαθὸν παρίτω,  
ἐν πολέμῳ φθίμενον νεαρὰν ἥβην ὀλέσαντα·  
ταῦτ' ἀποδυνάμενοι νεῖσθ' ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν.

1 supplevit Kirchhoff *Herm.* V 53 — clausula fere homerica Od. η 52. 33. ρ 382. — 2 Τέττιχον restituit Kekulé *Theseum* p. 159.

- \*2. Ad Dipylon. Ex Luedersii apographo E. Curtius et Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1873 p. 153.

Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος ἀποφθιμένῳ Ξενοψάντῳ  
Θῆκε τόδ' ἀντ' ἀρετῆς ἥδ' ἐσσομένης.

In sinistro basis latere Π]άριος quae artificis patriam indicant; a sinistra 16 vel 17 litterae perierunt. Κλεόβουλος in lapide est.

3. Incerti loci. Kirchhoff 465.

Ἀρχένεως τόδε σ[ῆμα nomen defuncti  
ἔστησ' ἐγγὺς ὁδοῦ ἀγαθοῦ καὶ [σώφρονος ἀνδρός.

Supplevit Kirchhoff. — 2 ΔΟΙ corr. Kiessling hastam pro inter-punctionis nota habens (:).

- \*4. εἰς τὸ Φορβαντεῖον. Pittaces. Kirchhoff 466.

Ἀντιλόχου ποιὶ σῆμ' ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρός

. . . . .

Alterius versus paucarum litterarum apices supersunt; tale quid fuerit ἵστε προσερχόμενοι. Altero eiusdem cippi fragmento artificis nomen inscriptum Ἀριστίων μ' ἐπόησεν.

- \*5. Ad Velanidezam. Kirchhoff 468.

Λυσέαι ἐνθάδε σῆμα πατὴρ Σήμων ἐπέθηκεν.

6. Incerti loci. Ex apographo adcuratissimo archaeologorum Atheniensium (1851) Kirchhoff 469.

Σῆμα Φρασικλείας· κόρη κεκλή[σο]μαι αἰεὶ,  
ἀντὶ γάμου παρὰ θεῶν τοῦτο λαχοῖσ' ὄνομα.

7. Ad Sunium promunturium. Ex Rangabis Michaelis Cordellae apographis Kirchhoff 470.

Τῷ περικλέονι παιδὶ Λαμασιστράτου ἐνθάδε σῆμα  
Πεισιάνᾳ κατέθηκε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντω[ν].

1 init. . PRI Cord. At Τερπικλῆς graecum nomen esse recte negat Wilamowitz. — 2 θανόντος Michaelis satis spatii negans superare ad *n* litteram supplendam; usus tamen et ratio formulae pluralem postulant.

8. Ad Sunium. Ex Cordellae ectypo Kirchhoff 471.

— — — — —  
· · · · · ἦν γ]ὰρ ἀπάσης  
νοῦν τε καὶ ἀνο[ρε]ῖαν ἔξοχος ἡλικίας.  
· · Ἐπ]ιστήμων τόδ' ἐπόει Ἰπ(π)οστράτου σῆμα.

Ab initio paullo plura periisse quam sola defuncti patrisque nomina, coniunctio γάρ docet; fortasse viator ut iuvenem defleret invitabatur. Duo fuerunt disticha. — 2 Sauppe cum in Cordellae ectypo legisset ΑΝΔ, ἀνδρείαν scripsit *Philol.* XXVIII 174. — Post ἡλικίας spatii aliquid vacat, unde v. 3 ab ipso epigrammate seiungendum esse patet. Sed qui τόδ' scripsit instituitque tam quaesitum verborum ordinem versum facere

voluisse mihi quidem videtur, modo non poetam sed ipsum artificem (Epistemonem opinor Hipprotrati f.) artis musicae ignarum extrema de suo addidisse pntes.

9. Sub Hymetto. Ex Velseni et Prokeschii schedis Kirchhoff 472.

Σῆμα τόδε Κύλων παῖδοι[ν] ἐπέθηκεν θανόν[ν]τοι[ν]  
 μ[ν]ῆμα φιλιμιοσύνης . . . . .

Mirum in modum turbavit lapidarius semel corrupta (ΜΤΕΜΑ), ter omissa ν littera; neque enim potuit sexti saeculi homo παῖδ' ὧ ἐπέθηκε θανόντι scribere. Dualem reposuit Keil *Ad syll. inscr. Boeot.* p. 633 adn. 39. — Ross (*Annal. Instit.* IX 10) Cylonem tyrannum intellegit, cui etsi non aetas, ignobilis tamen scripturae habitus refragatur.

10. Inter Atticas. E schedis Mustoxydis Kirchhoff 473.

Σῆμα τόδ' [ἐ]ν[γ]ίς ὁδοῦ Θεοσίμου [σιῆσα (uxoris nomen)  
 ἀν]δρός ἐμο[ί] τ]ε φίλου καγαθοῦ ἀνφ[ότερον].

1 ΑΜΑΝ — 2 ΕΜΟΝΕ Kirchhoff, qui omnia egregie restituit, ἐμοῦ γε vel ἐμογε vel ἐμοί τε proposuit. γε particula, nisi plane inutilis sit, verendum ne ex ambiguo accipiatur.

11. Ceratiae. Ex Rossii apographo Kirchhoff 475.

Αἰοῖμῳι θανούσης εἰμὶ [σῆ]μα Μυρίνης.

Supplevit Kirchhoff.

12. In occidentali urbis parte. Kirchhoff 476.

Ἐνθάδε σῆμα θανόντι φίλῳ Χ]σενόφρα[ντος ἀδελφῷ  
 Ἐνδόχ]σῳ κατέθ[ηκεν, ἐπεὶ πάρος ὤλετ' ἄ]ώρος.

1 ἔνθα κασγνήτῳ σῆμα Ξενόφαντος ἀδελφός Kirchhoff. At ἔνθα pro ἐνθάδε positum ante romana tempora in titulis atticis non reperitur. — 2 suppl. Kirchhoff.

13. In ea parte urbis, cui nunc nomen Palaeochori. Kirchhoff 477.

Ἐνθάδε Φ[. . . (nomen mariti) ἄλοχον] κατέθηκε θανοῦσαν  
 Α[αμπι]τὼ αἰδοίην γῆς ἀπὸ πατρώϊης.  
 Ἐνδοῖος ἐποίησεν.

1 Τῇδε φ[ίλην ἄλοχον ὁ δέῖνα]κ. θ. Kirchhoff. At quattuor ab initio litterarum spatium vacat. Cumanudes tit. att. sepulcr. 3090 . . . . ὃν κατέθηκε, ubi ὃν litterae errori fortasse tribuendae. — 2 suppl. Kirchhoff. Maritum qui posuit monumentum ex Ionica aliqua civitate oriundum fuisse, e dialecto evicit idem *Herm.* V 54.

14. Eleusine. Kirchhoff 478.

Αἰνεῖται τόδε σῆμα πατὴρ ὦι παιδὶ θανόντι  
 Τιμοκλῆς ἐπέθηκε . . . . .

1 suppl. Bergk. *Diar. archaeol.* 1850 p. 172. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 295 unum versum effecit Αἰν. τόδε σῆμα πατὴρ Τιμ. ἐπέθ. idque nunc etiam Bergkio persuasit (*Histor. litt. gr.* I 384)

15. Inter rudera muri Themistoclei. Ex Rossii apographo Kirchhoff 479.

Σῆμα φί[λ]ου παιδὸς τόδε Α . . . (nomen patris) κατέθηκεν  
 Στησίου, ὃν θάνατος [δακρυ]όεις κατέχει.

1 ΤΟΔΕΙΔΕΝΔΙ . . . quod Δημάνθης vel simile nomen fuisse Ross coniecit *Jahn. Annal.* 1833 II 437. Certe littera I post τόδε interpunctionis nota ; videtur. — κατέθηκεν Kirchhoff ἀνέθηκεν Ross. — 2 suppl. Ross.

- \*16. In fundamentis ecclesiae Euangelismi. Kirchhoff 481.

Κρύπτει σῆμα τόδ' . . .]ον, ἄωριον εἰς Αἶδα,  
 πᾶσι λιπόντα φίλοις πέ]νθος, ἀποιχόμενον.

1 κρύπτει σῆμα . . .]ον Kirchhoff. At demonstrativo pronomine τόδε opus est.

## 17. In Propylaeis. Kirchhoff 482.

Δημο[χά]ρ[ους] τόδε σῆμα πατὴρ κατέ]θηκεν nomen patris  
 παιδός]ς κηρῦχ[σαι μνήμα σαοφρο]σύνης.

Suppl. Kirchhoff. — Subiunctum erat artificis nomen ab litteris ηε incipiens.

## 18. Prope Liopesi. Ex Rossii apographo Kirchhoff 487.

— — — — — οὐ]νεκα πιστὸς ἔφυς.

## 19. In regione Attica. Kirchhoff 492 qui haec scripsit:

*Positum statuo titulum ad locum designandum consecratum, quo virum quendam olim a puero adamato rixa suborta interfectum esse fama ferebat, rusticorumque hominum prodere artem litteraturae genus minus elegans et inconstantia insigne. Haec autem videntur carminis verba fuisse:*

Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὁ . . . . . ονηία· παιδὸς ἔρα[σ]θ(ε)ίς  
 νείκεα συνμει[ξας] πόλσμον θ' ἄμα δακρυόεντα  
 ὤ]ναθ', δ[πρ]ὸς φί[λου] ὤλετ'· ἐ[κείνου δ']ἱερὸς εἰμι.

ὤνασθε dixit Euripides Herc. fur. 1368. Versu extremo τὸ ἡρώων vel τοῦ ἡρώου vestigia adparere haud inapte coniecero. — Mira multa, incerta plurima esse patet, quibus tamen certiora non substituiam. Rusticorum autem hominum carmen vix est, si quidem recte conicio v. 2 ex Anacreontis elegiis desumptum esse fr. 94 B.

οὐ φίλῳ δς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων  
 νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·  
 ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης  
 συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

Koehler, qui descripsit, iterum examinato lapide haec tradidit: 1 post ἀνὴρ haec OT. Ο[ΞΕ]ΤΑΗΟΝΕΙΑ 2 ΣΥΝΜΕΙΧΙ 3 ΠΝΑΘΟ// ὈΣΟΙ+Σ ΟΥΕΤΕ. — Extrema spatio interiecto extra versuum ordinem posita ΤΟΗΕΡΟΤΟΓ. — Inter sepulcralia rettuli cum Kirchhoffio.

## SAECULI QUINTI.

20. In Ceramico positum fuisse titulum testis est Pausanias I 29,7. Kirchh. 441. Ad dextram nominum tabulae superest vocabulum *μαρνά-μενοι*, quod cum undique mutilus sit titulus, ne hoc quidem sciri potest, quo versus loco positum fuerit. Nec tamen neglegi fas duxi, quia certis omnino rationibus Boeckh demonstravit fragmentum esse epitaphii quod sociis Cleonaeis in pugna Tanagraea occisis Athenienses publice posuissent.

21. In campo Academiae (i. e. in Ceramico), nunc in museo Britannico. Anaglypho, quod periit, tres bellatores nudi exsculpti, quorum sinister humi iacet hasta medii ictus, dexter aversus ab his vibrat hastam. Kirchhoff 442. Novum apographum ed. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* I 111.

- a. Ἀθανατόμμε [Θ]α[γοῦσιν] ἔθηκαν σῆμα πολῖται  
σημαίνειν ἀρετ[ὴν] τῶνδε καὶ ἐσσομένοις,  
καὶ προγόνους[ . . . . . ] ἀρετῆς δέ  
νικην εὐπόλεμομνῆμ' ἔλαβον [σ]φ[ετέρας].
- 5 b. Αἰθῆρ μεμψυχὰς ὑπεδέξατο, σώ[ματα] δὲ χθῶν  
τῶνδε, Ποτειδαίας δ' ἀμφὶ πύλας ἔδ[αμεν]  
ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφον μέρος, οἱ δὲ φυγόντες  
τεῖχος πιστοιτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο [βίον].
- c. Ἄνδρας μεμπόλις ἦδε ποθεῖ καὶ δῆμος Ἐρεχθέως,  
10 πρόσθε Ποτειδαίας οἱ θάνον ἐμπρομάχοις,  
παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀντίρρο[πα] θέντες  
ἡ[λλ]άξαντ' ἀρετὴν καὶ πατ[ρίδ'] εὐκλ[είσαν].

Unius Fauvelii fide haec constant: 1 ΟΜΜΕΟΑ 2 ΑΡΕΤ 3 post προ-γόνους (quod ex Hicksii apographo nunc certum est) ΘΕΝΕΧ vel ΘΝΝΕΧ 4 ΑΒΟΙ. Φ. — v. 1—4 Boeckhii supplementis, quae vv. 5—12 certa sunt, mea praetuli, nisi quod v. 3 nihil certi video cf. [Simon.] ep. 105 B. κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι — 6 *el* Hicks, qui male legisse videtur. — 5sq. ne in funebri quidem publica laudatione nova Euripidea philosophandi ratione abstinetur. — De re ipsa Thuc. I 63 Ἀθηναίων δὲ αὐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν (ἀπέθανον) καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός.

22. In Aegina insula. Ed. Kirchhoff *Act. acad. Berol. minor.* 1873 p. 265.

Χαίρετε οἱ παριόντες, ἐγὼ δὲ Ἀντισιάτης υἱὸς Ἀτάρβου  
κεῖμαι τῇδε θανῶν πατρίδα γῆν προλιπών,  
Ἀντισιάτης Ἀθηναῖος.

Sub ol. 83 titulus editori scriptus videtur. — 2 poeta cum extrema scriberet oblitum se esse sensit patriam indicare; itaque qua sola potuit ratione patriae nomen infra subiecit repetito mortui nomine.

23. Thorici. Ex suo ectypo Belger benigne edendum permisit.

Καλλίμαχος.

Καλλιμάχου μνημεῖον ἐν ἀνθρώποισι τόδ' ἔσται·  
χαίρειε δ' οἱ παριόντες, ἐ[γ]ὼ δὲ λιπὼν πατρίδα ἐνθάδε κεῖμαι  
δύσμορος, οὐδὲ φίλους γονέας ἐπιδών.

iv saeculi ineuntis. v. 3 ὁδὲ ex falsa analogia scriptum et φίλος. Tamen huc rettuli epigramma praecedenti simillimum, nisi quod Callimachi patriam indicare oblitus plane est poeta. — 1 μνημεῖον monumentum, non sepulcrum. — 2 εἰσα.

#### SAECVLI QVARTI ET TERTII SECYNDIVÆ.

24. Ad ecclesiam Catholicam. Boeckh C. I. 173 e Pocockio et Mustoxyde.

Εἰ] τοιῶνδ' ἀνδρῶν εἴη πόλις, οὔ ποτ' ἂν αὐ[τῆς]  
ἐχθροὶ στήσαιεν Ζηνὶ τρόπαιον ἔδος.

In altero latere:

Κ[τ]ι[ώμ]ενον εὐκλειαν [δ]ορὶ καὶ χειρὶ τόνδε πρὸς ἀ[νδ]ρός  
ἐχθροῦ Ἀρι[σ]τ[ι]όκ[ρι]ον ὤλεσε θοῦρος Ἀρ[η]ς.

Ante med. iv saec. v. 1 ἐη et ὅποτ', v. 3 εὐκλειαν — 1 εἰ suppl. G. Hermann *Diar. litter. Lips.* 1829 mens. Jan. αὐτῆς ego restitui. — 3 ΤΟΛΕΝΟΝ corr. Boeckh. σὺν δορὶ καὶ χειρὶ Aeschylus Agam.



110 Herm. — 4 - . . . - ε . ΟΚ . . ΚΟΝ Πλειστόκριτον Boeckh, Αριστόκριτον Cuman. 3486, quo probato addidi ἐχθροῦ. Syllaba ultima prioris pentametri partis correpta a nomine excusationem habet. — 5 . . . . . ξο-  
χας . . .

\*25. Anaglyphi fragmentum (eques nudum hostem proculcans) prope urbem repertum, nunc in museo Berolinensi. Ross *Mus. Rhen.* VIII 125. E Ribbeckii apographo Welcker ibid. 625.

. . . . . ἔταροι δέ τε πάντες ἵ]σασιν  
καὶ πατρίς ὥς πολλοὺς ὤλεσα δυσμε[νέων  
ἡμεῖς δ', ὧ παριόντες, ἐνὶ ξείνοισι γεν]έσθαι  
μάρτυρες ὅσ' ἀρετῆς (σ)τεῖσα τρόπαια μά[χης.  
. . . ]υλος Φλυεύς.

Ante med. saec. iv. v. 2 πολλός. — supplevi v. 1 et 3. —  
1. ΠΕΑΣΗ ROSS ΞΑΣΙΝ Ribb. n nunquam fuit in lapide. — 4 cf. ver-  
sum Aristophaneum ὅς πλείστα χωρῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε  
τρόπαια.

26. Ad portam Acharnensem repperit Fauvelius, ex cuius apographo C. I. 175. Denuo descr. Cuman. 16.

Μ[α]ρ[α] [τόδ' ἐστ' ἐ]πὶ σ[ώ]ματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου  
Πυθίων ἐγΜεγάρων δαιώσας ἐπὶ μὲν ἄνδρας,  
ἐπὶ δὲ ἀποβήξας λόγχας ἐνὶ σώματι ἐκείνων  
ἔλειτο τὰν ἀρετὰν πατέρα εὐκλείζων ἐνὶ δῆμῳ.  
5 οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐ[σ]ωισεν Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς  
ἐκ Παγᾶν ἀγαγὼν διὰ Βοιωτῶν ἐς Ἀθήνας,  
εὐκλείεσε Ἀνδοκίδαν δισχιλοῖς ἀνδραπόδοισιν  
οὐδένα πημάνας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων  
εἰς Αἶδα κατέβα πᾶσιν μακάριστος ἰδέσθαι.  
10 φυλαὶ αἶδ' εἰσὶν Πανδιονὶς Κεκροπίς Ἀντιοχίς.

Ante med. saec. iv. scriptum v. 5 τρεῖς et v. 9 ἐς. Pessimum epigramma referri potest ad pugnam Corinthiacam a. 394, quamquam singula nescimus cf. Xen. Hellen. IV 2. — 1 μνήμα corr. Jacobs. — τόδ' ἐστὶ scripsi. ἰδὲ τοῦτ' Visconti. βλέπεις Jacobs. — σώματι corr. Bekker. — 5 οσεωισεν. scripsi ὅς ἔσωισεν una addita littera, nisi malis una mutata ὃς σῶισεν. reliqui ἐσάωισεν. — 7 correxerunt δισχιλοῖς. — 10 non scriptum φυλαὶ δέ.

\*27. Ad Olympieum. *Ephem. archaeolog.* 545.

ὦ Χρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαίμων,  
 ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων·  
 [ὥς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώραν  
 Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκουμεν ἐν δαπέδοις.]

Fragmentum teste Koehlero inter annos 350 et 300 scriptum superest de epigrammate Anth. Pal. VII 245, ubi perperam Gaetulici nomine fertur. Epitaphium esse eorum qui in pugna Chaeronensi ceciderunt exposui in dissertatione *de monumentorum aliquot graecorum carminibus* (Bonnae 1871). L. Spengelii scrupulos (*Act. Monac. acad. minor.* m. Mai. 1875) tollit egregia Kirchhoffii coniectura, quam utendam mihi benigne permisit, Dem. π. στεφ. 290 verba καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ (cf. § 289) μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεοῦ καὶ πάντα κατορθοῦν interpolata esse.

\*28. In Propylaeis. Rangabes *Antiquités hellén.* 2204. Cuman. 3480.

Ο[ὐ]δὲν ἐλευθερίας κρεῖττον πέλει ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,  
 ἥς ο[ὐ]δὲ ἰέ[μ]ενοι [θ]νῆ[σκον] . . . . .  
 ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι τάφ[ος] δ' ὃν δῆμος ἔδωκεν  
 φράζει καὶ πατρίδ' α[ἰ]ς [ἡ]γλαίσαν χάρισιν.

Supplevi ut potui; lapis valde detritus, a dextra fractus. — 2 . . ο  
 ΔΕΙΕ ΕΝΟΙΟΝΗΤ Rang . . . ο . . . εἰς Γενοῖον III Cuman. . . . . ΔΕΙΕ ΕΝΟΙΟΝΗΤ  
 ego. verbum θνήσκω certum est, minus certum ἰέμενοι.

## 29. Athenis. E schedis Fourmonti C. I. 1042.

Μοχθηρὰς ὅδ' ἔβη νέ]ατο[ν] περ]ὶς τέρμα κελ[εῖν]θρο[ν],  
 εὐκλειαν δ[ε] β[ί]ου [κ]άλλιπ' ἀποφθίμενος·  
 καὶ γὰρ ἐλευθερίας κλεινοῖς ἐν ἀγῶσι δαμέντα  
 ἴο[ . . . ] πατρί[α] χθὼν ἐκάλυψε τάφωι.

Supplevi. 1 ΑΤΟΓΒΟΧ-ΚΕΛ-ΘΟΙ πρὸς τ. κελεύθου dedit ipse Boeckh.  
 — 2 ΔΒΡΟ correxit Wilamowitz. — 4 nomen fuit velut Ἰσόνομον.

30. Salamine. *Ephem.* 2565.

Εἶλε σό[ν], Ἡράκλειτε, καὶ αἰνετὸν νῖα [Α]εαί[ν]ης  
 εἶλεν θαρραλέης [αἰ]σα Λέοντα μάχης  
 ἀγχιάλου Σαλαμῖνος ὃ γὰρ κλήροισιν ἀμύνων  
 δυσμενέων ὀλοὸν τραῦμα κατηγάγετο.

ζηλοῦτ' ἀλλὰ νέοι τὸν ὁμήλικα· [κἀ]θ' ὅτανε γὰρ πον  
μηθοφόνων ἀρετᾶς μνωόμενος πατέρων.

Leo occidit circa ol. 137, cuius anno primo coloni attici insulam occupaverunt; quicum convenit quod Alexandrinae artis vestigia inesse observavit Wilamowitz, velut anaphorice iteratum verbum εἶλεν, figuram ἀπὸ κοινοῦ (v. 1), ὃ γάρ tertio, ἀλλά secundo loco positum. — 1 ΣΟΙ — ΔΕΑΙΠΗΣΕΥΤ. N postremae litterae simul cum aliis quae inter vv. 1 et 2 leguntur ex vetustiore titulo superesse videntur. Ceterum eadem restituit Keil *Mus. Rhen.* XVIII 61. — 2 ΕΓΑ Bursian *Act. societ. Saxon.* XII 202 ἔργα δαέντα. Cuman. 2958 ἔργα τελοῦντα. Buecheler αἶα — ἀγγιᾶλου Σ. At quo referas μάχης genetivum obscurum. Λέων enim nomen est defuncti. αἶσα — μάχης scripsi, quod cedet vero. — 4 τραῦμα καταγαγέσθαι ut ἔλκος ἀρέσθαι. — 6 ἀρετᾶς scripsi, reliqui ἀρετᾶς. Similiter in titulo Attico (infra n. 70) ἀρετᾶς una forma dorica est ὡ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς — ἔπαινον ἔχοντα.

\*31. In Propylaeis. Cuman. 3483.

Αἰχιμῆι τόνδε θαν]όντα δορὸς κλ[υτὸν νῆα nomen patris  
nomen defuncti κ]ρύπτει χθόνιο[ς τάφος . . . . .

32. In Propylaeis. Cuman. 3492.

— — — — —  
πε]ν[τ]ήκονθ' ὅς ἐ[τε] . . . . .  
καὶ νομίμοις π[ατρίοις ὄλλετο πειθόμενος.

2 probabiliter refeci ex Spartiatarum epitaphio, cuius varia lectio apud Lycurgum Strabonem alios est πειθόμενοι νομίμοις cf. A. Pal. VII 438 πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

\*33. Loci incerti, descripsi ad Parthenonem. Cuman. 3493.

. . . . . θαν]άτωι . . . . .  
. . . . . πατρία χθ]ών ἐκάλυψε τάφωι  
. . . . . ἀ]ρήιον ἐν δ' ἐν ἀ[γῶνι  
μαρνάμενος μοιρῶν δόγμα]σι παγκρατ[έσειν  
5 ἔφθιτο· μειλίχοισι δ' ἐπ' ἱ]θῆσι τοῦ τ' ἐπὶ δόξῃ  
κῦδος ἀπ' ἰφθίμων εἴλε]το Κεκροπ[ιδῶν

. . . . . ἔχ]ει βιότοιο [τελευτήν  
 . . . . . πέν]τ' ἐπὶ π[έντ' ἐτέων  
 10 τετράσιν εὖ ζήσας ὑπέδν τ]άφον· ἀλλ'[ἐνὶ οἴκῳ  
 μήτηρ δύστηνος μύρ]εται ἡίθ[εον.

III vel adeo II saeculi. Argumentum carminis significavi. —

\*34. Ad Dipylon. Schoell *Bullet. archeolog.* 1870 p. 146.

Πότνια Σωφροσύνη, θύγατερ μεγαλόφρονος Αἰδοῦς,  
 πλείστα σὲ τιμήσας εὐπόλεμόν τ' Ἀρετὴν  
 Κλειδῆμος Μελιτεὺς Κλειδημίδου ἐνθάδε κεῖται.

Saec. iv. Quod ait Schoell versus leviter incisos potius quam insculptos esse, ad solum v. 4 pertinet, qui revera nullus est. Litterae enim sparsim et paucissimae ibi comparent formis recentioribus; vetus epigramma in voc. κεῖται desinere adfirmo testis oculatus. — Adtulit editor Thuc. I 84 πολεμικοὶ τε καὶ εὖβουλοι διὰ τὸ εὖκοσμον γυγνώμεθα τὸ μὲν ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει κτλ'.

\*35. Ad Dipylon. Salinas (*I monumenti sepolcrali scoperti presso la chiesa della Sia Trinità in Atene.* Torino 1863) tab. V. Cuman. 2784.

- a. Οὐθαίς μόχθος ἔπαινον ἐπ' ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖσι  
 ζητεῖν, ἡῦρηται δὲ ἄφθονος εὐλογία·  
 ἥς σὺ τυχὼν ἔθανες, Διονύσιε, καὶ τὸν ἀνάνκης  
 κοινὸν Φερσεφόνης πᾶσιν ἔχεις θάλαμον.
- 5 b. Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν, Διονύσιε, γαῖα καλύπτει  
 ψυχὴν δ' ἀθάνατον κοινὸς ἔχει ταμίας·  
 σοῖς δὲ φίλοις καὶ μητρὶ, κασιγνήταις δὲ λέλοιπας  
 πένθος ἀείμνηστον σῆς φιλίας φθίμενος.  
 10 δισσαὶ δ' αὐπαιρίδες σ' ἢ μὲν φύσει ἢ δὲ νόμοισιν  
 ἔστερξαν πολλῆς εἵνεκα σωφροσύνης.

Circa med. saec. iv. Dionysium publico funere sepultum esse colligi potest inde quod litterae sicut in actis publicis accurate singulae sub singulis positae sunt et suum quaeque ut ita dicam locum quadratum obtinent; cf. Simon. ep. 95B ἀγῥάντῳ χρώμενοι εὐλογία coll. v. 2. Priori epigrammati e Cumanudis apographo praecedunt litterae aliquot

colore pictae, in quibus Διονύσιος nomen adgnoscutur. — 9 pluralem νόμοις metro condonabis; quamnam habuerit alteram patriam nescimus.

\*36. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. archaeol.* 1871 p. 29.

*Πυθαγόρου.*

Προξενίας ἀρετῆς τε χάριμπρογόνων τε καὶ αὐτοῦ  
ἐνθάδ' Ἀθηναῖοι Πυθαγόρην ἔθυσαν  
υἱὸν δημοσίαι Διονυσίου· ἱππόβοτον δέ  
πατρίδα Σαλυβρίαν ἔκετ' ἄχος φθιμένον.

Ante mēd. saec. iv. ο pro ου scriptum, litterae ρ antiquiores et s formae. — πρόξενον non esse legatum contra Curtium moneo. — 1 Pythagorae etiam maiores Atheniensibus amici et πρόξενοι fuisse videntur; nam διὰ γένους a patre ad filium προξενία tradi solebat. — 2 minor accusativum ionicum Πυθαγόρην, cum praesertim recte dorica Σαλυβρία forma sequatur; est enim urbs a Megarensibus condita adscitis Boeotis. Contra in titulis Atticis Euclida superioribus Σηλυμβρία formam ubique reperiri consentaneum, vid. Kirchh. Ind. V. — 3 δημοσία male collocatum.

\*37. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 28.

Ἐνθάδε Θέρσανδρον καὶ Σιμύλον ἄνδρες ποθαινῶ  
πατρίδι Κερκύραι δέξατο γαῖα τάφῳ,  
πρέσβεις ἐλθόντας· κατὰ συντυχίαν δὲ θανόντας  
παῖδες Ἀθηναίων δημοσίαι κτέρισαν.

iv saec. v. 3 πρέσβες. Curtius Thersandrum et Simylum Athenas missos esse putat ut agerent de Corcyraeis aliisque foederi marino attico sociandis a. 378/7 cf. Schaefer *de sociis Atheniens.* p. 12 sq.

\*38. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 27.

Ζηλοῖ σ' Ἑλλὰς πᾶσα ποθεῖ θ' ἱεροῖς ἐν ἀγῶσιν,  
Εὐθία, οὐκ ἀδίκως· ὅς τέχνηι, οὐχὶ φύσει  
ἐμβοτρνοστεφάνῳ κωμῳδαί ἱδνγέλῳτι  
δεύτερος ὢν τάξει πρῶτος ἔφυς (σ)οφίαι.

iv saec. v. 2 τέχνηι v. 3 κωμῳδαί scriptum. — 4 secundas tulit cf. Callim. ep. 9 Schn.

\*39. Ad Dipylon. Edit. in *Bullet. archeolog.* 1864 p. 40. Cuman. 735.

Μακαρεὺς Λακιάδης. Ἀρχέβιος.  
 Εἴ σε τύχη προὔπεμψε καὶ ἡλικίας ἐπέβησεν,  
 ἐλπίδι γ' ἔσθα μέγας τῷ τε δοκεῖμ' Μακαρεῦ,  
 ἱνίοχος τέχνης τραγικῆς Ἑλλήσιν ἔσσεσθαι  
 σωφροσύνη δ' ἀρετῇ τε οὐκ ἀκλεὺς ἔθανες.

IV saec. scriptum σωφροσύνῃ sed ἀρετῇ. — Macareus histrio fuit tragicus.

\*40. Incerti loci. Pittaces *Anc. Athènes* 71 apographo usus ex quo nihil intellegas. Ego *Bullet. archeolog.* 1873 p. 248.

. . . . . σοφίης πείρατ' [ἐ]ριέ[με]νον  
 ἐκ δ' Ἀκα]δημείης, Τηλέκλεες, οὐκ ἀβόητο[ν]  
 σὸν κλέος ἰφθίμοις ἔπλετο Κεκροπίδαι[ς]  
 5 καὶ νῦν τῇιδέ[σε] κοῦρ[ος] ὑπὸ χθονὶ θῆκε Σέλ[ε]υκο[ς]  
 δακρυχέων· ἐσθλῇ[ν] δ' ἐσ[θλ]ὸς ἔτεισε χάρι[ν].

Laert. Diog. IV 60 ὁ γοῦν Λακύδης (qui scholam accepit a. 240) ἐσχόλαζεν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐν τῷ κατασκευασθέντι κήπῳ ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ βασιλέως καὶ Λακύνδειον ὑπ' αὐτοῦ προσηγορεύετο· καὶ μόνος τῶν ἀπ' αἰῶνος ζῶν παρέδωκε τὴν σχολὴν Τηλεκλεῖ καὶ Εὐάνδρῳ τοῖς Φωκεῦσιν. — 2 propria Academicorum laus est, qui nunquam ad sapientiae perfectionem se pervenisse, sed quaesivisse sapientiam gloriabantur. — 4 suppl. Diels.

41. In Piraeo. Papasliotes *Diar. archaeol.* 1856 p. 139.

Εὐφρομάχου ψυχὴν καὶ ὑπερφιάλους διανοίας  
 αἰθὴρ ὑγρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὕδρε.

IV saec. v. 1 ὑπερφιάλος, nisi erravit lapicida. Simillimum est Pepli Aristotelei epigramma (Rose Pepli fr. 50):

Θυμὸν δὲ Κύκνον καὶ ὑπερφιάλους διανοίας  
 αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὕδρε.

Alterum ex altero fictum esse negari nequit, sed utrum ex utro non dispicio in his de Pello quaestionis tenebris.

42. Venetiae esse dicitur. Atticum esse coniecit Boeckh C. I. 710. Anaglypho iuvenis expressus pallio indutus.

*Εὐτυχίδης Ζωίλου Μιλήσιος.  
Πραξιτέλους ἦνθον λαοζόος οὔτι χειρείων,  
ἐς δ' ἐτέων δισσὰς ἦλνθον ὀγδοάδας·  
οὔνομα δ' Εὐτυχίδης· ψευδώνυμον ἀλλὰ με δαίμων  
θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ' εἰς Αἶδα.*

3 ante ψευδώνυμον interpungendum esse ἀλλά docet Alexandrina arte postpositum.

\*43. Ante Parthenonem. Lebas I p. 2 n. 9. Omisit Cumanudes.

*Σῆμα τόδ' ἐστὶ Δράκο[ντος Ἀ]θην . . . . . ὅς μὲν  
ὀγδῶκονθ' ὀσίως] ἐξεπέρα[σ]εν ἔτη.  
ἱερὰ τεσσαράκ[οντα δ' ἔτη καὶ τέσσαρ' Ἀθάναι  
ῥέξας τέκνα φίλων] τέσσαρ' ἐπέειδε τέκνων.  
. . . . . εὖς Φλυέως μήτηρ  
ἐπ]όησεν.*

III fere saeculi. — 1 . . . . HN Leb. . . . ON ego, quibus compositis patris nomen significandum erat. — 3 δ' tertio loco posui, nam inprobabile ab initio vocabulum fuisse ad v. 2 referendum, cuius sententia plana est et absoluta. Legi II . . . . . ONTA unde certum est numerale. — Momenti aliquid tribuitur numero quaternario in hoc carmine, quod ipsum quattuor versibus conceptum est cf. Welcker Syll. ep. p. 86 sq.

\*44. In Piraeo. Cuman. Philistoris I 327.

*Χαιρεστράτη Μεν]εργ[άτους Ἰ]καριέως.  
Μητρὸς παντοτέκνου πρόπολος σεμνή τε γεραιρά  
τῶιδε τάφῳ κεῖται Χαιρεστράτη, ἣν ὁ σύνευνος  
ἔστερξεν μὲν ζῶσαν, ἐπένθησεν δὲ θανοῦσαν·  
φῶς δ' ἔλιπ' εὐδαίμων παῖδας παίδων ἐπιδοῦσα.*

IV vel III saec. Nomina supplevit Cuman., nisi quod Μενεργάτου scripsit. — 3 ἔστεργεν Cuman. In lapide aoristus est.

- \*45. Menidi. Cuman. 3406, cuius lectionem correxi in *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 815. In anaglypho mulieri sedenti altera adstans dextram iungit.

Φανο[στράτη nomen patris virive] Με[λιτέως.  
Μαῖα καὶ ἰατρός Φανοστράτη ἐνθάδε κεῖται  
ο]ῦθενὶ λυπηρά, πᾶσιν δὲ θανοῦσα ποθεινή.

IV vel III saec.

46. *Athenis sub anaglypho.* E schedis D. S. Martin C. I. 930.

Γοῦργος χρυσοχόος κεῖμαι πολλοῖς[ι] ποθεινός.

De nomine dubito. — Videtur integrum epigramma.

47. In urbe. Ross *Bullet. archeol.* 1841 p. 59.

Ἐνθάδε γῇ κατέχει τίτθην παίδων Διογείτου  
ἐκ Πελοποννήσου τήνδε δικαιοτάτην.  
Μαλίχα Κυθηρία.

IV saec. o pro on scriptum.

48. In urbe repertum, post apud Guilfordos Anglos. C. I. 808.

Ἀπολλοδώρου ἰσοτέλου θυγάτηρ Μέλιτια τίτθη.  
Ἐνθάδε τὴν χρηστὴν τίτθην κατὰ γαῖα καλύπτει  
Ἰπποστράτης· καὶ νῦν ποθεῖ σε.  
καὶ ζῶσάν σ' ἐφίλουν, τίτθη, καὶ νῦν σ' ἔτι [τι]μῶ  
5 οὔσαν καὶ κατὰ γῆς, καὶ τιμήσω σ' ἄχρι ἂν ζῷ·  
οἶδα δὲ σοὶ ὅτι καὶ κατὰ γῆς, εἴπερ χρηστοῖς γέρας ἐστίν,  
πρώτῃ σοι τιμαί, τίτθη, παρὰ Περσεφόνῃσι Πλούτωνι τε  
κεῖνται.

III fere saec. v. 7 πρώτῃ et Περσεφόνῃσι scriptum. — Nutricem Hippostrate deflet vulgaribus epigrammatum sententiis verbisque abutens. Nihil mutandum nisi quod recte v. 3 τι litteras facili errore excidisse Boeckh intellexit. — 3 Ἰππόστρατος aut Ἰπποκράτης Boeckh, quibus nihil opus, modo recte distinguatur.



49. Cantabrigiam Athenis delatum anaglyphum. C. I. 805.

Εὐ]θύκριτος [Οἶν]αῖος  
 Ἐνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολόντα  
 Εὐ]θύκριτον πατρία χθὼν ἐκάλυψε τάφῳ,  
 μητρὶ φίλον καὶ πατρὶ, κασιγνήταις δὲ ποθεινόν  
 πᾶσ[ι] τε ἐταίροισιν σύντροφον ἡλικίας.

IV saec. — 1 ΗΛΙΑΙΟΣ Dobreis . . ΛΙΑΙΟΣΟ. Mueller; recepi Boeckhii emendationem, cui Εἰτεαῖος non praestat.

50. Pone Piraeum. In museo Leidensi mihi descripsit M. Posener. C. I. 800 b.

Φιλοστράτη Φίλωνος·  
 Φίλων Καλλίππου Αἰξωνεύς.  
 Ἐνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολοῦσαν  
 Φαναγόραν κατέχει Φερσεφόνης θάλαμος.  
 Ἀλκιμάχη Καλλιμάχου Ἀναγυρασίου.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter Καλλιμάχου.

- \*51. Athenis. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 99.

Ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν καὶ σώφρονα γαῖ' ἐκάλυψεν  
 Ἀρχεστράτην ἀνδρὶ ποθεινοτάτην.

- \*52. In Piraeo. Cuman. 1412.

Οὔνομ]α μὲν τοῦμόν καὶ ἐμοῦ πατρὸς ἥδ' ἀγορεύ[ει  
 στήλ]η καὶ πάτραν πιστῶν δὲ ἔργων ἕνεκα ἔσχο[ν  
 Πισ]τὸς ἐπωνυμίαν, οὗ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν.  
 Πραξίνους Τερεῖα Αἰγινήτης.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter οῦ v. 3, τυχεῖν ibid. — Supplevit Cuman.

53. In Piraeo. Cuman. 2716.

Γλυκέρα Θουκλίδου.  
 Οὗ σπάνις ἐστὶ γυναικὶ ἐσθλὴν καὶ σώφρονα φῦναι  
 τὴν αὐτὴν δοκίμως, τοῦδε τύχεγ' Γλυκέρα.

IV saec. ο pro ου scriptum. — Verba οὗ σπάνις ἐστὶ et τυχεῖν eadem quae epigr. 52, cui hoc Glycerae epitaphium similis est quam ut casu factum putes; concinit et aetas et scriptura, eodem denique loco uterque cippus inventus.

54. In urbe, nunc in museo Parisino. C. I. 837. Nuper ex novo apographo Froehner *les musées de France* tab. IX.

Σωσίονος Γορτύνιος χαλκόπτης.  
Μνημὰ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης ἀρετῆς τε  
Σωσίονου ἔστησαν παῖδες ἀποφθιμένου.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 2 genetivos revocavi ex lapidis fide. Clarac (*Catal. Inscr.* 720) ΞΩΙΝΟΕΣΤΗΣΑΝ idemque Froehner; deinde omnes ἀποφθιμένο. Iota omitti non poterat, unde falso correxerunt Σωσίνω — ἀποφθιμένω.

\*55. Prope urbem. Cuman. 3499.

Πα[τρὶ ὄνομα πατρὸς, n. defuncti] . . . . ἡ δὲ Φιλ[ί]νναι  
μητρὶ θάνατος στοναχῇ]ν . . . . . προλιπών  
σω[φροσύνης] δὲ ἀρετῆς τε π[ρόφρ]ων τότε τεύξε πατὴρ σοι  
μνημεῖον θνητοῖς πᾶσιν ὁρᾶν φανερόν.

IV vel III saec. — 1 ΓΑΙ dein 30—33 litterarum lacuna, post ΦΙΛ 20 fere litterae desunt, dein ΝΗΛΙΤΙ (Cum. νηλιπα) in fine versus. ἢ λιπαράν nolui scribere. — 3 σωφροσύνης suppl. Cum., qui deinde II . . . ων, quae ego non vidi.

56—58 quorum priores duo tituli Piraeenses sunt, tertius Salaminius.

I. Cuman. 3037.

Καλλιστώ.  
Σῶμα σὸν ἐν κόλποις, Καλλιστοῖ, γαῖα καλύπτει,  
σῆς δ' [ἀ]ρετῆς μνήμην σοῖσι φίλοις ἔλιπες.  
Εὐκολίην.

1 ἐρετῆς error lapicidae. — Cf. Speusippi in Platonem epigr. σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τότε γαῖα Πλάτωνος.

\*II. Kekulé *Thesaurum* 224.

Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει σόν, Δίφιλε, γαῖα θανόντος,  
μνηῖμα δὲ σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

III *Ephem. arch.* 1642. 2737. Rang. 1518. Male tractavi in Commentationibus Bonnens. p. 22.

Ἐξηκεστίδης Ἀριστοδώρου Κοθωκίδης.  
Σῶμα μὲν [ἐνθάδ'] ἔχει . . . . .  
μνηῖμα δὲ [σῆς] ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

1 MEN . . . ΔΑ sed ut in istorum apographis ΔΔ pro ΔΑ legere non dubitavi. — Inhabile Ἐξηκεστίδης nomen non video qui versui potuerit adaptari; cave conicias τὸ σόν, Ἐξηκεστίδη, αῖα, nam αῖα vocabulum sprexit usus Atticorum. Sed potest aliud defuncti nomen fuisse; subscripta enim haec:

. . . φο . . . .  
Ἐξηκεστίδου  
Κοθωκίδης.

Videtur omnium horum epigrammatum unum extitisse archetypum a ceteris ut cuique visum est immutatum eiusque haec fuisse sententia: *corpus tuum terra in sinus recepit, virtutis vero tuae memoria omnibus relicta est.* Hinc Speusippo solo hexametro uti placuit, alii nec pentametrum neglexerunt. Singula examinare non huius loci est, cf. quae secuntur.

59. In urbe. Mihi descripsit Lolling edidique *Bullet. arch.* 1874 p. 170.

σ]ῆς δ' ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μνημεῖον ἄπασιν  
λείπ[ε]ις οἱ[κτ]ρὰ παθὼν μοίρας ὑπ[ο] δαίμονος ἐχθροῦ.

2 Ξ. — Supra anaglypho unus ad minimum hexameter scriptus fuit nunc quidem deperditus. — μοίρας ὑπο δ. ἐ. coll. δαίμονος αῖσα.

60. Athenis sub anaglypho. C. I. 954.

Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα, Θεοφίλη, οὔποτε λήσει,  
σώφρων καὶ χρηστὴ καὶ ἐργατὶς πᾶσαν ἔχουσα ἀρετήν.

Probum archetypum corruptum verbis καὶ ἐργατὶς insertis. — 1 λήξει ci. Jacobs ap. Welckerum *Syll.* 6.

\*62. In urbe. Male Rang. 2202. Plenum dedit Cuman. 699.

Πολυκράτης Πολ[υ]αράτου Κριωεύς. Πολ[λίμν]ηστος Πολ-  
λ[υ]αράτου Κριωεύς.  
Νικ]οπτολέμη Νι[κ]οκ[ράτου] Κεφαλήθεν, [Πο]λυαράτου  
Κριωέως γυνή.

Σῆς ἀρετῆς, Νικοπτολ[έ]μη, χρόνος οὔποτε λ[ύ]σει  
μνήμην ἀθάνατον, σῶι πόσει ἦν ἔλιπες·  
εἰ δέ τις εὐσεβίας παρὰ Περσεφόνῃ χάρις ἐστίν,  
καὶ σοὶ τῆσδε μέρος δῶκε τύχη φθιμένη.

Nominibus apud Rangaben antecedunt litterae ΦΙΛΙΤΙΑ, quas Cumanudes dubias esse dicit recteque ad inscriptionem pertinere negat. — 2 Περσεφόνει 4 φθιμένει. — Versum tertium olim divinando restituit Keil *Manissa epigr.* Numburgi 1864 p. 6.

\*62. In urbe. Versus primus C. I. 174, totum ed. Cuman. 426, cuius lectionem correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 813.

Νικόβουλος Μυννίχου Εἰτεαῖος.  
Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν ἐν Ἑλλάδι πλεῖστα τρόπαια,  
ἐν τε ἀνδρῶν ψυχαῖς (σ)ῶιος ἐὼν ἔλιπες,  
Νικόβουλε, ἡελίου λαμπρόμφῳς, Περσεφόνης δέ  
δῶμα ποθεινὸς ἐὼν σοῖ[σι φίλοι]ς κατέβης.

iv saec. ο pro ου scriptum ubique, ut Νικόβουλος, non Νικάβουλος, quod ex v. 3 conicias, nomen fuisse certum sit. — 2. ΎΧΑΙΣΙΩΣ legi, ψυχᾷς οἷος Cuman. — 4 suppl. Cuman.

\*63. In arce. Cuman. 3076.

Κρῖος.  
Οὗτος ὃς ἐνθάδε κεῖται ἔχει μὲν τοῦνομα κριουῦ,  
φωτὸς δὲ ψυχὴν ἔσχε δικαιωτάτου.

iv saeculi titulus, in quo ο pro ου scriptum, antiquior Sositheo, cuius fragm. 2 (Nauck *fr. trag.* 639) simile est Μίδου γέροντος, ὅστις ὡτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν.

\*64. Incerti loci. Cuman. 1052.

Ὀλυμπιόδωρος. Πολεμώ. Σώτιος.

Σώτιον ἐνθάδε γῇ κατέχει τέχνην τε κράτιστον  
 ἣν εἶχεν πάντων ὄντα φύσιν τε ἀρετῆς  
 ἀστοῖσιν τε ποθεινόν· αἰεὶ γὰρ πᾶσιν ἀρέσκων  
 ἦν ψυχὴν τε φίλοις ἔσχε δικαιοτάτην.

iv saec. v. 2 ἔχεν, v. 3 ποθεινόν scriptum. — Infra nomina recentius addita Μελάνης Ποτάμιος. — 3 quod omnibus placuit mira laus est mirumque Biantis qui dicitur praeceptum ἀστοῖς ἄρεσκε πᾶσιν ἐν πόλει αἶ κε μέγης (PL<sup>3</sup>. ed. B. p. 969), facetius idemque modestius et Antigona Sophoclea (v. 89) condigne Cuman. 3490: ὁ μὲν ἦν δανεν οἷς χρῆν. — 4 cf. n. 63.

65. Vraonae. Cuman. 170 coll. Addend. p. 444.

Μνησαρχίδης Μνησάρχου Ἀλαιοῦς.  
 Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν χρηστῶν τ' ἔργων ἐπιθυμεῖν  
 καὶ τὸ δικαιοσύνην τε φίλον τε φίλοισι προσεῖναι  
 δόξα ἀρετὴ τε βροτοῖς καὶ ἀνεκλήτως βιοτεῦσαι,  
 πάντα σὺ ταῦτ' ἔσχες, Μνησαρχίδη, ἀπροφασίστως.  
 Μνήσιππος Χαριταίου Ἀλαιοῦς· Μνης . . . . .

2 septem litterarum spatium quod indicavit Cumanudes octo litteris explere ausus sum cf. n. 64,4. Intellege si deos colere probeque agere atque iustitiae amicisque amicum non deesse laus virtusque est e. q. s. Melius dixisset δικαιοσύνη συνεῖναι, falso tamen φίλοισι συνεῖναι.

66. In urbe. De anaglypho nihil superat praeter hominum aliquot pedes. Ross *Demen* p. 87.

Σῆμα τόδ' Οἰναίου Διονυσίου· τῶν δ' ἔτι πρόσθεν  
 Πείθωνος πατρὸς οὗ καὶ Φειδίππου τόδε θείου  
 τούτου τῶν τ' ἄλλων, ὧν τύπος εἰκὼν ἔχει.

1 pagi nomen, quod raro fit, ideo additum videtur ut tamquam vinosus Dionysus significaretur defunctus, cf. Melanippidae fr. 5 (PL<sup>2</sup>. p. 1246) ἐπώνυμον—οἶνον Οἰνέως. Reliqua sic procedunt *sepulcrum hoc Dionysii, maiorum praeterea Pithonis patris eiusque avunculi Phidippi, aliorum denique quorum figurae anaglypho expressae sunt*. — 2 τόδε male in versus gratiam interpositum.

67. In urbe. E Welckeri schedis Keil *Mus. Rhen.* XX 558. Omisit Cumanudes.

*Κ[υδίμαχ]ος [Θ]οραε[ύς].*

*Κυδίμαχο[ν] χθὼν [ἦ]δε τ[α][φ]ῆς στε[γέε]σι καλύπ[τει],  
ἄλβι[ο]ν εὐαίω[ν]α βί[ο]ν πλεύσαντα πρὸς ὄρμον  
παῖδα[ς γὰρ] παίδω[ν] ἐ]σιδὼν καὶ γῆρα[ς ἄ]λ[υ]πον  
τὴν πάντων κοινὴν μοῖραν [ἔ]χει φ[θ]ίμ[ε]νος.*

Omnia tam certa ratione restituit editor ut de corruptela lectionis pauca memorasse sufficiant. 1 ΠΑΕ . ΑΤΗΞ iniuria dubitat de verbis ταφῆς στεγέεσι, quamquam ipse attulit Lycophr. v. 1097 ὃν νεοσκαφές — κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμου στέγος. — 2 fortasse Callimachi memor erat poeta V 117 ὀλβίσταν ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι. — 3 ΓΗΡΑ . ΛΛ

\* 68. In Piraeo. Cuman. Addend. 3500 β p. 451.

*Ὀλβιον εὐγέρων ἄνο[σον] . . . . .  
τύμβος ὃδ' εὐθάν[ατον] nomen defuncti ἔχει*

Novit hoc epigramma eiusve sive archetypon sive apographon Gregorius Theologus, qui non solum priorem versum imitatus est A. Pal. VIII 111 ὀλβιος εὐγέρωσ ἄνοσος θάνον (cf. ibid. 17,5), sed etiam pentametrum ante oculos habuit ep. 108,2 τύμβος ὃδ' εὐγενέτην Μαρτινιανὸν ἔχω coll. 95,2. Adiectivum εὐθάνατος mortis epitheton est Menandro Athen. XII 549 C, quo titulus vix antiquior.

\* 69. In Piraeo. Ross *Demen* 101 c. Meieri adnot.

*Τηλέμαχος Σπουδοκράτους Φλυεύς.*

*Ὡ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετὰς παρὰ πᾶσι πολίταις  
κλεινὸν ἔπαινον ἔχοντ' ἄνδρα ποθεινότατον  
πᾶσι φίλῃ τε γυναικί — τάφου δ' ἐπὶ δεξιᾷ, μήτερ,  
κεῖμαι σῆς φιλίας οὐκ ἀπολειπόμενος.  
Ἰεροκλεία Ὀψιάδου ἐξ Οἴου.*

iv saec. scriptum Σπουδοκράτος, τάφο, φύει. — Subscriptum uxoris nomen; colloquitur autem Telemachus v. 3sq. cum matre ante mortua: hoc novum ac pulcrum. — 1 dici non posse ἀειμνήστους ἀρετὰς παρὰ πολίταις ἔχειν vidit Nauck qui correxit (*Mus. Rh.* 1848 p. 442). Falso Welcker ἀειμνήστης (*Mus. Rh.* I 203). ἀρετὰς una forma dorica ut supra n. 30,6.

70. *Ante magnam Palladis aedem* Cyriacus. C. I. 747.

Πόλυλλος Πολυλλίδου Παιανιεύς.  
Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολύστρατος αὐτοῦ ἀδελφόν,  
μνημοσύνην θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

Boeckh negat sepulcralem esse titulum. At et μνημοσύνη eius dicitur qui mortuus est et adiectiva θνητός et ἀθάνατος inter se opposita saepius in epitaphiis reperiuntur, cf. Simon. ep. 123 B.

71. Sub Lycabetto. Ross *Bullet. archeol.* 1840 p. 104.

Ἐνθάδε [Π]υθοκλῆς κείται πολλοῖσι ποθεινός  
καὶ Σάτυρος νέος ὧν ἔσχεν ἐπωνυμίαν.  
παῖς δ' Ἡρακλείδου, μητρὸς δὲ Ἀριαστίδος ἐστὶ  
πατρὶς δέ ἐστι Ἐφεσος κλεινοτάτη πόλεων.  
5 θρεφθεὶς δ' ἐν χθονὶ τῇδε θάνεν μέγα πῆμα φίλοις  
τῇ τε κασιγνήτῃ πένθεα πλεῖστα λιπών.  
Ἀριαστὶς. Πυθοκλῆς.

iv saec. ο pro ου scriptum, ε pro ει in θρεφθές et κλεινοτάτη. — Pythocles puer Ephesi natus Athenis altus et educatus est; nomen subscriptum Ἀριαστὶς si sororis est, pater materque, si matris, pater prior obiisse putandus est. Et dicendi et sentiendi genus Atticum prodit poetam. — 2 Ross defunctum cum puer esset Satyrum, postea Pythoclem nominatum existimat, quod reprobatur aoristo ἔσχεν v. 2. Vicbatur Satyro cognomento nescio quam ob causam ei indito. Cf. Anth. App. 34. — 5 clausula homerica.

72. Loci incerti. In museo Athen. descr. Cuman. 3391 b.

Φα[ίδιμο]ν Ε[ὐ]θυ[γέ]νους ὃδ' ἔχει τάφος ἀνφικαλίψας.

iv saec. ο pro ου scriptum. — Suppl. Cumanudes.

73. In Piraeo. Cuman. 2961.

Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα κύκλῳ στεφανοῦσιν ἑταῖροι  
μνημείων, ἀρετῆς οὖνεκα καὶ φιλίας.

Intellegendum sic fere videtur: flores et seria imponunt, monumenta quas sint et virtutis defuncti et superstitionum amicitiae. στεφανοῦν τινά (vel τι) τινος recentior est structura, huic tamen loco necessaria.

74. Ad Dipylon. Cuman. 305, qui anaglyphum dicit coeptum esse superinsculpi litteris, non tamen perfectum.

Στρατωνίδης Εὐδώρου Ἀφιδναῖος.

Εὐδημῖος Εὐφάνους Ἀφιδναῖος.

Ἐνθάδ' [ἐγὼ κε]ῖμαι, π[ᾶσιν φίλος ὅς ποθ'] ἐταίρο[ις]

εἴκοσι [καὶ δ]ύ' ἔτη γ[εγονὸς λείπω νε]ότητα,

ἐν πᾶσι[ν κλεινὸν ἔργμασιν αἶνον] ἔχων,

σ]ωφροσ[ύνης πλεῖστον καὶ φιλι]ας μετέχων,

5 γυμνασί[ων ἔργοις δόξαν ἀειρά]μενος.

Supplevi. — 3—6 tria habes asyndeta quae insoliti metri aequalitate tamquam sustentantur. — 3 brevem syllabam in medio pentametro vide ut tollas.

75. Athenis olim. C. I. 749.

Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοῦλικος ἡδέα παῖσας

ἐκ γαῖας βλαστὼν γαῖα πάλιν γέγονα·

εἰμὶ δὲ Ἀριστοκλῆς Πειραιεύς, πᾶς δὲ Μένωνος.

iv vel iii saec. — 2 Theogn. 878 ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι. Eurip. Hypsipyles fr. 757 N. ἀχθονται βροτοὶ εἰς γῆν φέροντες γῆν.

76. Ad Dipylon. Anaglypho exsculpta femina sedens capite velato et manu dextra inniso, a dextra puellula matris genua amplexa, a sinistra ancilla manu mento admota. Ex imagine photographica descripsi. Minusculis litteris ed. Cuman. 3264.

Πένθος κουριδίωι τε πόσει καὶ μητρὶ λιποῦσα

καὶ πατρὶ τῶι φύσαντι Πολυξένη ἐνθάδε κείται.

Ο pro ου scriptum et 4 forma antiquior quintum produunt saeculum, anaglyphi tamen et dictionis indoles eis simillima quae quarti saeculi habentur. Cui si addideris apud Dipylon inventum esse, quae v saeculi necropolis non fuisse videtur, conicias quarti saeculi lapicidam vetustiorum litteraturam et scripturam data opera imitatum esse.

\*77. Ad Dipylon. Ross *Archaeol. Aufs.* II 673. Cuman. 3074.

Παῖδά τοι ἱφθίμαν Λαμινέτου ἄδε Κρατίσιαν

Ἀρχεμάχου δὲ φίλαν εὖνιν ἔδεκτο κόνης·



α ποθ' ὑπ' ὠδίνων στονόεντι κατέφθιτο ποιμῶι,  
ὄρφανόν ἐμμεγάρους παῖδα λιποῦσα πόσει.

III saec. — Damaenetus Doriensis Cratistam filiam Archemacho Atheniensi uxorem dederat; itaque non recte Welcker (*Mus. Rhen.* I 205) v. 4 ἐμμεγάρους. — 1 ἰφθίμα Theocrito Berenice vocatur XVII 128. — 4 EM non EIM.

78. In urbe. Cuman. 24.

Φίλαγρος Ἀγγεληθεν. Ἥγιλλα Φιλάγρου.  
Ἑλικίαμμέν ἐμὴν ταύτην δεῖ πάντας ἀκοῦσαι·  
εἰκοστῶι καὶ πέμπτῳ ἔτει λίπον ἡλίου ἀγᾶς·  
τοὺς δὲ τρόπους καὶ σιωφροσύνην ἣν εἶχομεν ἡμεῖς,  
ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἄριστ' εἰπεῖν περὶ τούτων.

\*79. In Piraeo. Cuman. 3125.

Χαῖρε, τάφος Μελίτης· χρησιτὴ γυνὴ ἐνθάδε κεῖται·  
φιλοῦντ' ἀντιφιλοῦσα τὸν ἄνδρα Ὀνήσιμον ἦσθα κρατίστη.  
τοιγαροῦν ποθεῖ θανοῦσάν σε, ἦσθα γὰρ χρησιτὴ γυνή. —  
καὶ σὺ χαῖρε, φίλτατ' ἀνδρῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐμοὺς φίλει.

Epigramma et metri insolentia et inconcinno genere dicendi insigne; videntur quaedam ex meliore archetypo expressa, ubi participium φιλοῦντα v. 2, quod eici nequit, monstrat pluribus hanc sententiam expositam fuisse. Pulcra sunt extrema ἀλλὰ τοὺς ἐμοὺς φίλει, quibus optime inlustratur anaglyphum, quo mulier sedens marito dextram porrigens exsculpta est.

\*80. In arce. Cuman. 3498.

Ἀ]θάνατος φίλια σῆς ψυχῆς ἐστι παρ' ἀνδρὶ

Epigramma quinque fuit versuum. — 2 init. legi . . ΑΓΟΡΑΚΑΙ, quod fuerit mulieris nomen velut Κλεαγόρα.

\*81. In Piraeo. Integrius alterum epigramma ed. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 692. 710 coll. Welcker *Mus. Rh.* I 204 et Stephani *Ind. lect. Dorp.* 1850 n. XIV.

a. Καὶ ζῶσαι πλούτου πατρικοῦ μέρος εἶχον ὁμοίως,  
τὴν αὐτῶν φιλίαν καὶ χρήματα ταῦτ' ἐνόμιζον.

- b. Οὐ]δένα λυπήσασα τέκνων ἐπιδοῦσ[ά τε] παῖδας  
 τῆς κοινῆς μοίρας πᾶσ[ιν ἔχ]ει τὸ μέρος.  
 . . . ]οστράτη. Μελινώ.  
 . . . ]νος Ἀναφλυστίου.

Nomina supplevit Ross *Σωστράτη* et *Κόνωνος*, Timothei filium intellegens divitiis famosum Anaphlystium. — 2 *et amicitiam communem et divitias communes putabant*. Alii ταῦτ' scripserunt, quod non intellego. — 3 τε scripsi. *πρόπαιδας* Ross, quod vocabulum non novi. *ἔτι παῖδας* Keil *Anal. epigr. et onomat.* p. 7. γε π. Stephani. — Videtur quae altero laudatur disticho prior obiisse sororque ei sepulcrum comparasse quo et ipsa postea inferretur. Propterea non solum sororis epitaphium sculpendum curavit sed prius quoque distichon, quod ad utramque pertineret. Dein postquam et ipsa mortua est, sororis nomini ipsius nomen additum est; utrumque enim distichon eadem manu eodemque tempore scriptum.

\*82. In urbe. Cuman. 3484, cuius errores correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 810.

Εἰκὼν μνημα χρόνον, τιμὴ δὲ κασιγνήταισιν  
 τοῖν . . . . . ,  
 Καλλιστοῦς τε Φίλης τε, οἷν ἡ πίστις διέμεινεν  
 ἄρ . . . . .

IV saec. O pro OY scriptum, quo non perspecto Cumanudes κάλ-  
 λιστος τε φίλης τε. — 4 αι . . Cuman.

\*83. In arce. Stephani *tit. graeci* IV 7. Cuman. 2777.

Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐμβίωι ἡδε  
 ἀλ[λ' . . . . . ,  
 ἀντὶ δὲ σῆς ἡβης, Διονυσία, ἡλικίας τε  
 τόνδε τάφο[ν . . . . .

Eadem quae v. 1 sententia fuisse videtur in epigrammate Argivo inedito ο]ὐ πέπλοις μετάρ[σιος . . .

\*84. In Piraeo. Cuman. 3491.

Ἐσθλὴ τῇδε ν]όημα τρόπους [θ'] ἄμ', Ἰασ[σ]α, καλύπτει  
 γῆι, πάσης ἀρετῆς π]λείστον ἔχουσα μέρος·  
 σοὺς δὲ τύπους ἐπὶ τῇδε] σορῶι δεικνῦσα ἀναφαίνει  
 εἰκὼν τοῦτο γάρ ἐστ' ἐ]μφθιμένων νομίμοις.

Supplevi quae suppleri posse credidi, nisi quod v. 1 plane incerta

est lectio. *τρόπους αμίας . . καλ.* Cuman. *ΑΜΙΑΣ . . α κτλ.* ego. Manifestum ex participio *ἔχουσα* v. 2, secundam personam esse formam *καλίπται*, unde nomen proprium vocativo casu positum esse sequitur. Non novi equidem *Ἰασσα* nomen, at traditum videtur. Gravius est quod θ' inserui; videant periti. — 4 defendi fortasse potest quod olim conieci *εῦ ζήσας ἐμφθιμ.* v.

85. In urbe. Cuman. 3500.

nomen defunctae καὶ] *μητρὶ φίλης καὶ πατρὶ [ποθεινῆς  
πα]ιδὸς τύμβον ὅραν τόνδε πρό[σελθε, φίλε.  
ἥσκουν μὲν τὸ δίκαιον ἐμιμού[μην τε τὸ καλόν,  
ἐν τῷ δ' ἐκτελέσαι λείπομα[ι οὐδ' ἐμέ.  
μοῖρα γὰρ οὐκ εἶας, ἔστησε δὲ τέρμα κελεύθωι·  
ἐν τριάκοντ' ἔτεσιν κ[άτθανον ὠκύμορος.*

Supplevi, nisi quod Cumanudes v. 2 *παιδός* et v. 3 *ἐμιμούμην* praeiit. — 2 non ausus sum scribere *πρόβαινε πόδα*. — 3 nescio ubi legerim versum Sotadeum *μιμοῦ τὸ καλὸν καὶ μενεῖς ἐν βροτοῖς ἄριστος*. — 6 asyn-deton bene habet.

86. Loci incerti, sed fuit inter Elgini marmora. Parianis adiecit Boeckh propterea quod Pariani nominarentur Diitrephes et Demophon. At hoc ipsum est cur Parianum titulum esse negem, et exspectarem sane *μοῖρην* pro *μοῖραν* v. 4 ut in urbe a Milesiis et Pariis condita. Videtur mater cum filiis Athenas transmigrasse. — C. I. 3648. Cuman. 2767 non integrum.

*Διτρέφης Ζωίλον Παριηνὸς στρατιώτης.  
Δημοφῶν Μητροδώρον Παριηνὸς στρατιώτης.  
Μνήμα φίλη μήτηρ με Διτρέφει ἐνθάδ' ἔθηκεν  
καὶ Περικλεῖ φθιμένωι Μητρίχῃ αἰνόμορος·  
Ἀγνήϊς τ' ἐνθάδε οἱ θυγατὴρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν  
μοῖραν Δημοφῶν, τῆς μετὰ πᾶσι βροτοῖς.*

IV saec. O pro OY scriptum. — Metriche mater Diitrephen et Periclem e Zoilo, deinde Hagneidem et Demophontem e Metrodoro viro suscepit. Alterum tamen distichon fortasse post matris mortem insculptum.

87. Vari. Cuman. 3153.

*Μνήμα Μνησαγόρας καὶ Νικοχάρους τόδε κεῖται·  
αὐτὼ δ' οὐ παραδεῖξαι ἀφείλετο δαίμονος αἴσα,*

πατρὶ φιλωὶ καὶ μητρὶ λιπόντε ἀμφοῖμμέγα πένθος,  
οὐνεκα ἀποφθιμένω βήτην δόμον Ἀΐδος εἶσω.

IV saec. O pro OY scriptum, E pro EI praeter κεῖται. — 2 nec structuram intellego nec verbum παραδείξαι. Quodsi sculpta repraesentatio dicitur, doleo quod anaglyphi argumentum editor non enarravit. Hoc voluisse videtur poeta: *fatum festinans prohibuit ne ipsi defuncti arte exhiberentur*, in quo οὐ ita excusationis aliquid habet, ut monumento, quod ante oculos est, ipsos defunctos, quorum imagines ponere non licuit, opponi dicamus: τὸ μὲν μνῆμα τόδε κεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ θανόντι σύχ' οἷόν τ' ἦν παραδείξαι. — 4 clausula homerica.

88. Athenis. Cuman. 2486.

Σύμμαχος Σίμωνος Χίος.

- a. Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεὶς βιότῳ, λύπαις δὲ ἐλαχίσταις  
χρησάμενος, γήρως τέρμα μολὼν πρὸς ἄκρον,  
Χίος μὲν γενεὰν βλαστὼν, πατὴρ δὲ Σίμωνος  
Σύμμαχος ἐν δαπέδοις Κεκροπίας ἐκλίθην.

- 5 b. Ἡ μὲν καλλικόμοις πύρρῳις βοτρυνώδεος οἴνης  
Χίος ἀγαλλομένη Συμμάχῳ ἐστὶ πατρίς.  
αἱ δὲ θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσι τε Ἀθῆναι  
σῶμα σὸν ἐγκόλποις κρύψαν ἀποφθίμενον.

Alterum epigramma priore longe pulcrius, nisi quod melius dixisset poeta v. 8 ἀποφθιμένον. — 6 mira Χίος nominis trochaica mensura, qua tamen minime defenditur epigrammatis quod Simonideum dicitur 119, v. 4 οὐδ' ἔκεν Χίον ἐς ἀμφιρύτην. — Ceterum Chius potius quam Atheniensis poeta videtur fuisse.

89. Incerti loci; lapis fortasse ex Euboea Athenas translatus est. Cuman. 1651.

Νικίας Νικίον Ἐρετριεύς.

- Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ κεῖται χθονί, [σῶμα δ' ἐπ' ἀγροῦ  
ᾧ Ὠρείον κρύπτει πυρκαϊῇ φθιμένον  
τόνδ' ἔτι παπταίνοντ' ἐπὶ γούνασι πατὴρ δὲ μάρψας  
Ἀΐδης [ο]ὐ σκοτίας ἀμφέβαλεν πτέρυγας.

ἡ δ' ὄσιαν στέρξασα λέχους Κύπ[ριν χέ]εν [ῆ]μῖν  
 χῶμα καὶ ἐν ξεσιῶι γράμμ' ἐτύπωσε πέτρῳι.  
 δηλοῖ δ' οὖνομα πατρὸς ἐμόν θ' ὅδε τίμβρος, ὁδῖται·  
 ἀλλ' ἔτε τέρμ' ἀγαθῆς τ' ἐξανύοιτε τρίβου.

Nicias Eretriae natus, Orei crematus sepultusque est; cenotaphium vero probabilius est Eretriae quam Athenis ei factum esse. — 1 χθονι πολυ . . quibus quid facerem nescius eo tandem adductus sum, ut litteras πολυ ex antiquiore titulo crederem residuas esse, vera autem iam non satis distingui posse. Quae posui rerum necessitas videbatur postulare; ἡ Ὀρεία Straboni (p. 445) Oreitarum ager est. — 4 ὦι Cum. quod correxi. Poeta melius imitatus archetypum probam et pulcram sententiam pessimis numeris inclusit; ἐμπεδῆς γάμορος μάρψεν Ἀίδης antiquus dixerat poeta, cf. Bergk Hippon. fr. 113. — 5 Κυπ . . . . ενμιν Cum. Κύπριν ne pyrrhichium facerem vetuerunt spatii angustiae. η sive Cumanudis sive lapidarii culpa intercidit.

90. In urbe. Cuman. 1825.

Ῥοστέα μὲν καὶ σάρκας ἔχει χθὼν παῖδα τὸν ἡδύν,  
 ψυχὴ δ' εὐσεβέων οἴχεται εἰς θάλαμον.  
 εἰ δ' ὄνομα ζητεῖς, Θεογείτων Θυμοῦχου παῖς,  
 Θηβαῖος γενεάν, κε[ῖ]μα[ι] κλειναῖς ἐν Ἀθήναις.

iv saeculi, nisi error est v. 3 θυμόχου. Dein v. 1 εἴχει et v. 4 κεμα scriptum esse testatur editor. — 1 idem exordium in tit. Ephes. C. I. 3026. — 4 eadem clausula in tit. sequente.

91. In Piraeo. Ross *Bullet. arch.* 1841 p. 55. Cum. 2856.

Ἐρσηίς  
 Τηλοῦ πατρίδος οὗσ' ἔθανον κλειναῖς ἐν Ἀθήναις  
 Ἐρσηίς, γνωτοῖσιν πᾶσι λιποῦσα πόθον.

iv saec. ο pro ου scriptum. — 2 Ἐρσηίς disyllabum ut supra ep. 86 Ἀγνηίς.

92. Athenis. Ex Rossii schedis ed. in *Diar. arch.* 1856 p. 141.

Λευκάς μὲν πα[τρὶς ἐστίν] ἐμοί· σπεῖρειν[δέ με nomen patris]  
 τοῦνομα Ἀη . . . . ., κεῖμαι δ' ἐν δῆμ[ῳ] Ἀθηναῶν.

Supplevit Ross. — 2 C. I. 6280 B 46 σῆμα μὲν οἱ νηῦ ἔκλειον δῆμαρ  
ἐν Ἀθηνῶν, qui titulus Herodis Attici est.

\*93. Salamine Delive; dicendi genus atticum est. C. I. 2322b<sup>42</sup>. Kekulé *Thes.* 52.

Χρηστοῦ Τέχωνος μνῆμα τοῦ Φρυγὸς τόδε,  
ὅς νῦν ποθρινὸς γέγονα τοῖς ἐν τῇ πόλει.

2 TEI.

94. Inter Elgini marmora. C. I. 815. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* p. 148.

Πατρὶς Ἀλε[ξάνδρεια, πατὴρ nomen, ἐγὼ δέ  
Βρισηὶς πυκιν[αῖς] ἔξοχος ἐν πραπίσιν.  
καὶ ν]ύ με κ]ήρ ἐδ[άμασσε νόσου . . . . .

2 Βρισηὶς πυκινῇ Boeckh. — 3 υμε κῆρε δ[ύο idem. — Post v. 3  
haec supererant

ON ΕΛΕΙΟΥΙΗ/  
ΙΩΣ ΖΩ

unde conicias in Ἐλεθυίης doloribus illam τὸ φῶς ζωῆς amisisse.

\*95. Extra Ceramicum. Kekulé *Thes.* 358. Cuman. 3151.

Μιναικὸν Αἰβυος χρηστή.

Εἴ τις ὅλως γέγονεν χρηστὴ γυνή, ἥδ' ἐγὼ εἰμι,  
πρὸς τε δικαιοσύνην καὶ τοῖς ἄλλοιςιν ἔπασιν.  
οὔσα δὲ τοιαύτη χάριν οὐ δικαίαν κεκόμισμαι  
οὔτε παρ' ὧν ὤμιην οὔτε ἀπὸ δαιμονίου.

5 . . . . ος ἀπὸ μητρὸς ἐμῆς καὶ πατρὸς ἄπιμι.  
σιγῇ δὲ κρύπτω, οἷας χάριτας μοι ἀπέδωκα[ν,  
ἀνθ' ὧν ἤμελλον π]αρά τῶν παίδων κομίσεσθαι.

III fere saeculi titulus melius insculptus quam compositus. — 5 . .  
. . . τ. ος Kek. τινε Rhusopulos *Bullet. arch.* 1863 p. 168. TEI(;)   
μος Cumanudes. — — — — — ego. Ante ος sex septemve litterae perierunt;  
videtur adiectivum fuisse, cuius brevis terminatio producta non offendit.

Nec δύστηνος nec δύστειμος, quod e Cumanudis lectione conicias, satis placet. — 6 sq. supplevi. — Querelam habes puellae male moratae, quae omnium virtutum compos sibi esse videbatur; peregrinam fuisse praeter nomina adpellatio χρηστή demonstrat coll. Cuman. Indic. p. 455.

\*96. Ad Dipylon. Anaglypho exsculptus homo mortuus in lecto recubans, cuius capiti a sinistra leo imminet; a dextra iuvenis nudus homine maior opem fert stricto gladio; iuxta navis rostrum effictum est. Wachsmuth *Ann. Instit.* 1861 p. 322. Kekulé *Thea.* 57 quosque alios enumerat Vsener *de Iliadis carmine quodam Phocaico.* Bonnae 1875 p. 33 adn.

Ἀντίπατρος Ἀφροδισίου Ἀσκα[λωνίτης].  
 Δομσαλῶς Δομανῶ Σιδώνιος ἀνέθηκε.  
 Μηθεὶς ἀνθρώπων θαυμάζεται εἰκόνα τήνδε,  
 ὥς περὶ μὲν με λέων, περὶ δ' ἐγπρώϊρ[η] ἔκτετάνυσται.  
 ἦλθε γὰρ εἰχθρολέων τὰμὰ θέλων σποράσαι·  
 ἀλλὰ φίλοι γ' ἤμυναν καὶ μοι κτείρισαν τάφον οὔτηι,  
 5 οὓς ἔθελον φιλέων, ἱερᾶς ἀπὸ νηὸς ἰόντες·  
 Φοινίκην δ' ἔλιπον, τῇδε χθονὶ σῶμα κέκρυμαι.

*Phoenix graece balbutit* Wachsm. — 2 ΔΕΓΓΡΩΡΙΓΚΤΕ δὲ πρῶρ' ἐκτ. Rhosopulos. δ' ἡ πρῶρη ἔκτετ. Wachsm. δὲ πρῶρ' ἐγκτετ. Vsener ante duplicem consonantem facile nasalem litteram prava plebi pronuntiatione gigni potuisse ratus. Mihi iterasse ille videtur praepositionem ἐκ. — 3 εἰχθρολέων diphthongum nasali pronuntiatione ortam esse bene coniecit Vsener. — σποράσαι i. q. σπαράξαι — 4 οὔτηι pro τῇδε ceteris non magis barbarum. — 6 δὲ λιπών Wachsm. Vsener.

#### AETATIS ROMANAE.

\*97. Ad S. Trinitatem. Cuman. 324.

Εὐ[ρυ]άνθη Ἀρίστωνος ἐξ Ἀχαρνέων. Εὐπόρος  
 Ἔρμιος.

Εἰκόνα μὲν γραπτάν, οἷα πέλει ἀμφιπό[λοιο],  
 θύκαμεν ἐ[ργ]οπόνου [Παλλ]άδος ἐν τεμένει,

σκη[ν]ει δ[ὲ] χθόνιον δίδομεν τά[τ]ον· ἀλλὰ καὶ ἔνθα  
 μανύω[ν, τί καλεῖν οὔνομα] δεῖ σε, τύπος.  
 5 πα[ιδ]ε [. . . Ἑρμῆος τε καὶ Εὐ[φ]ορίας, ἐν δ' ἱεροῖσιν  
 . . . . . μητρὶ φίλῃ] μοῖραν ἔχοντες ἴσῃν.  
 . . . . . ζῶεσκεν ὅτε . . . . . θνήσκεις,  
 ὅς κεν . . . . . ος δεχ[ν]όμενος φθι[μ]ένην.

Litterae III saeculi p. Chr. n. — 1 ἀμφιπο.ει Cum. εσοθ non possunt distingui in lapide valde det ito. — Deae ministra fuit Eury-anthe, quam sacra veste indutam repraesentatam fuisse sumpsit. — 2 suppl. Cuman. θήκαμεν i. e. filii. — 3 sqq. quae supplevi non certa esse scio, at lacunarum spatio adaptata. ἔνθα i. e. in sepulcro, non solum in arce. — 4 in lapide non est μανύει. Philodemi epigr. A. Pal. V 46 τί δέῃ σε καλεῖν. — 5 filii, quorum nomina supra scripta sunt, videntur et ipsi in sacris Minervae occupati fuisse. — Extremi distichi vel sententia obscura.

\*98. In arce. Cuman. 3496.

. . . . . ὅ[τ]ι μο[ῖ]ραν  
 ἀρκεῖν οὐκ ἔ[δ]αη Πιερίς [οἷσι φίλοις·  
 τρισσάκι δ' ἐκτελ]έσας δέκα[τον] ζωῆς λυκάβαντα  
 οἰχόμενος κ[α]τέχει Φερ[σεφόνης] θάλαμον.

Litterae vulgares praeter r. — Prioris distichi sententia dubia; ante  
 ΟΠ littera x. A. Pal. VII 362 ἀθάνατον δέ — οὔτε λόγος ποιεῖν οὔτε  
 θεὸς δύναται.

\*99. In arce. Cuman. 3531.

πῶς κρυερὴ σιγή; τί β[αρὺς] σκότος ὅσσε κάλυψεν;  
 ποῦ χάριτες φιλήης; [ποῦ] κραδίης γλυκερᾶς  
 ἦθος, τῇ τε λήρη [σύγκροτος] ἀρμονίη;  
 αἶται, πάντα λέλοιπ[ε, μόλες] στυγερὴν ὑπὸ] γαῖαν·  
 5 ν[αῖ] μὰ σέ, νῦν θ', Ἐλι[κῶν, πρίν τ' Ἀΐδης] φθονερός.

Versus quinti sententiam si bene adsecutus sum, fuit poeta ille, cuius de nomine supersunt fortasse litterae ante v. 1 νεπικι. At quis non illis temporibus? quarti enim fortasse saeculi est epigramma ne-



que multo aut antiquius aut recentius Gregorii carmine, cuius similis est indoles (A. Pal. VIII 26): πῶς ἐλύθη Νόννης καλὰ γούνατα; πῶς δὲ μέμνεν — χεῖλεα; πῶς ὄσσων οὐ προχέει λιβάδας; et intellegitur quo spectent hae voces ἄλλοι δ' ἄλλα βοῶσι (sic scribo pro αὐ βοῶσι) παρ' ἡρίων. — 4 homericum νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπε. — 5 iurat per Heliconem, sive montem intellegis, sive Musarum gregem, ut quae multorum iam mortem amicorum maeruerint.

\*100. Athenis. Cuman. 3510.

Ἄρτι γενειάσκων, Μούσαις φίλο[ς, ἐσθλὸς ἐ]τ[αίροις  
κείμει ἀδελφειῶν ὕστατος Ἀ[. . . . .  
ὦν ὁ μὲν ἐν Κύπρῳ μοῖραν λάχ[ε . . . . .

1 fere p. Chr. n. saec. — 1 ἄρτι γενειάσκων Theocr. XI 10, ubi vide Meinek. adn. — Post septem litterarum spatium -τ-. — 2 nomen defuncti.

\*101. Athenis C. I. 863 b.

Ὅντως δίζηαι, ξένε φίλτατε, τίς πόθεν εἰμί;  
Κῶ[ς] μὲν μοι πατρίς ἐστιν, ἐγὼ δ' ὄνομα Νεικομήδι[ς,  
Μουσάων θεράπων, ἄδων θυμέλαισιν Ὀμηρο[ν  
δόξαις ἐνγελάσας περικείμει νήδυμον ὕπνον.

Neglegenter insculptum carmen, semel c forma, ceterum s. v. 2 Κῶ et Νεικομήδη, v. 3 ΟΜΗΡΟΙ scriptum est, non tamen Ὀμήρου, qua lectione deceptus falso interpretatur Welcker Syll. 12. — Nicomedes talis erat qualem descripsit Achilles Tatius III 20 καὶ γὰρ τις ἐν αὐτοῖς ἦν τῶν τὰ Ὀμήρου δεικνύντων ἐν τοῖς θεάτροις κτλ'.

\*102. Athenis. Cuman. 3511.

Τὴν Εὐτυχοῦ[σαν τήν τε] Ναίδα δυστυχεῖς,  
τὰς ἀνταδέ[λφους μου]σικάς, τὰς εὐλάλους.  
τὰς συντρα[φείσας ἐν] λύραι κα[ὶ βαρβίτῳ  
ἢ γῇ συνέθ[ηκεν ἐνθάδ]ε ἡρέ[μα, ξένε.

1 Ναῖς nomen meretricium, cuius paenultima correpta ut in nomine non offendit. — 2 εὐλάλους dedit Wilam.

103. Chalcide Euboeae. Stephani *Itin. Graec. septentr.* tab. II 6.  
Melius Vlrichsii apographum *Mus. Rh.* III 239.

Ἀπατούριος  
Δα[μα]ρμένον  
χαῖρε.

- Ἐνθά[δε κηρὶ δα]μ[έ]ντα τὸν ἔζοντον ἐν πραπίδεσσι  
Ε[ρ]β[ο]ρί[ας ἐρατ]ῆς ἄδε κέκενθε κόνις,  
ἐσθλὸν ἐ[ν ἡμέτρ]οις Ἀπατούριον, ὃν ἦ Ἐκαδήμου  
λε[σχαι καὶ σοφία]ς μῦθος ἐ[π]αγλαίσειν.  
5 πολλὰ σὺ μ[ὲν λείβ]ων πάριθι, ξένε, δάκρυα κανθοῖς  
οὐχ ὅσῃ [κενεὰς τ]ῶιδε νέμειν χάριτας.  
ἀλλὰ προ[φωνή]σας ὄνομα κλυτὸν ἔννεπε χαίρειν,  
καί] τὸ παρ[ερχομένοι]ς ξυρόν ἀμειβόμενος·  
β]ῶ[λός] σοι κ[αὶ] [ύφα] Ἐλεφνηροῖς ὅστέα κρύπτοι  
10 ἀ]ν[θ]ρ[ω]π[ω]ν[ος] [μεγάλα]ς εἵνεκα σωφροσύνας.

Epigramma scite factum fortasse ante Chr. n.; dialectus dorica praeter homericam formulam οὐχ ὅσῃ v. 6. — Δαμαρμενίδης nomen C. I. 1389. — 1 φῶτα καμόντα Vlr. omnibus aptius invenit Wilam. — 2 suppl. V. — 3 ἐσθλὸν εἰς ἀστοῖς V. idemque v. 4 καὶ πινυτός quod propter ipsam membrorum concinnitatem reprobandum. — 5 sq. suppl. V. — 7 προδακρύσας V. idemque ὀνομακλυτον. At solent χαῖρε dicere simul ipsum defuncti nomen pronuntiantes. — 8 τοῦτο παρὰ κεύθεος V. καὶ Wilam. παρερχ. Buecheler. Quid sit illud omnibus viatoribus commune, extremum distichon docet, ut dicant *sit tibi terra levis*. Et bene habet ἀμειβόμενος, his enim respondetur ad ea quae narraverat defunctus. — 9 . ἦ . σοι Vlrichs κούφα σοι κόνις ἄδ' (cf. A. Pal. VII 204 νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις), recepi tamen quod Wilamowitz proposuit; nam melius βῶλος quam κόνις dicitur ἀνθοφυής, de quo vocabulo non dubito. N. φυγῆς Vlr. N. . . . λησ Steph.

\*104. Ad Lycabettum. C. I. 938.

- a. Ἐνθάδε Διάλογος καθαῶι πυρὶ γυῖα καθήρας  
ἀσκητῆς σοφίης ὥιχετ' ἐς ἀθανάτους.  
b. Ἐνθάδε Διαλόγοιο σάφρονος ὅστέα κεύθει,  
γυμν[ὰς] ὅς ἀμφ' ἀρετὴν ἔπλετο καὶ σοφίην,  
ἀλλὰ τὰ μὲν κεύθει μικρὰ κόνις ἀμφιχυθεῖσα,  
ψυχὴν δ' ἐκ μελέων οὐρανὸς εὐρύς ἔχει.

Qualem philosophiae disciplinam secutus sit Dialogus non satis liquet; similia autem Philonis praecepta sunt, qui ἀσκησιν philosophiam, ἀσκητάς philosophos vocat, qui τὸν δλύμπιον καὶ οὐράνιον χῶρον ἔλαχον οἰκεῖν. Vnde recte videntur emendasse v. 4, ubi ex lapide ΓΥΜΝΑΖ vel γυμνὰ ὅς, quod Cumanudes, vel ΓΥΜΝΙΑ quod ego legi, enotatur. Structura paullo liberior est, at plane perspicua. Cum enim v. 5 verbum κεύθει aperta ἐπαναλήψεως ratione iteretur, hic demum claudi sententiam puto (quod probat etiam ἀλλά particula) ut nec verbo κεύθει v. 3 subiectum quaerere nec κεῖται pro κεύθει scribere opus sit. — Ceterum exitus v. 1 et 2 similes habet Laertius Diog. A. P. VII 123 καὶ σὺ ποτ', Ἐμπεδοκλείς, διερχὴ φλογὶ σῶμα καθήρας — πῦρ ἀπὸ κρητῆρων ἔκπιδες ἀθάνατον.

105. Athenis. C. I. 880.

Ἀχιλλέως παῖς, στωικὸς Θεόξενος  
ἐνταῦθα Πατρεὺς, ἀλλ' ἄγαν κεῖται νέος.

III fere saeculi. Alcmanem stoicum habes C. I. 6698, qui titulus anni post Chr. n. 241 est.

106. Athenis. C. I. 923.

Σμεικρὸς οὐ σμικρὸν καλύπτω τίμβος ἄνδρα, ἐπεὶ σοφῶν  
δῶρα Μουσέων μέγιστα· τῶν δ' ἔξοχον λαχὼν  
Ἀρποκρατίων πρὸς ἀστῶν τρίσμακαρ κληῖ[σ]ται,  
οὐνεκ' ἦν ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' ἂν χρὴ νοεῖν.

III fere saec. — 1 σμεικρός — σμικρόν vocalem arsi intentam diphthongo scripsit. — 2 Μουσέων trisyllabum fecit ex analogia homerica. — 3 ΚΛΗΣΙΕΤΑΙ.

107. Ad S. Trinitatem. Velsen *Diar. arch.* 1856 p. 286.

Ἄνδρα μὲν ἐσθλὸν ἐ]όντα καὶ εἰλητῆρα δὲ νο[ύ]σω  
ἔξοχον, Ἑρμεία,] νῆσσον ἄγευ μακάρων  
καὶ δέξαίτο θεῶ]ν ἡδ' ἡρώων γένος ἄλλων  
Ἰηποκράτει Διοκλ]ῃ εἶσον ἔχοντα γέρας.

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — Observare licet posteriore aetate, cum non iam suam quisque loqueretur dialectum, τοὺς ἱατρῶν

παῖδας Hippocratis scilicet discipulos ionico potissimum sermone uti. Ridet hoc Lucianus πῶς δὲ ἰστ. συγγρ. c. 16 extr. — 2 ἔχον Wilam. idemque v. 4 pulcre restituit.

108. Ad τετρακίονον Ἀθηνᾶν herma fractus. Cum. 393.

Νούσιων εἰη[τῆρα καὶ ἐσθλὸν δ' ἄνδρα] Κράτιωνα  
Κύνι[ρου παῖδα φίλον] Γαργήτιον ἦδε κ[αλύπτει  
χθών, φιλίους δὲ τ[ύπους δείκνυ]σιν ὁ λάινος Ἑρμῆς.

1 καὶ — ἄνδρα Wilam. ex epigr. antecedentis v. 1. — 2 καλύπτει Cum. idemque v. 3 supplevit.

\*109. In arce. Cuman. 3523.

. . . . . ἰσ]οθέου νηοῖο βεβ[ήλοις  
ὑπνον ἀποβρί]ζοντες ἐπαλλήλοισι τά[φοισι  
. . . . . Ἀίδης] στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕ[βρει  
παῖδες nomen patris] πολίφρονος ἡτῆρος·  
5 πυρκαϊῇ δ' αὐτ]οῖσι δέ[μας] ψυχὴν τε κάθ[ηρεν.

III fere saec. Non expedit fragmentum difficillimum. — 1 tentavi λούσθιον ἐν τοῖσδ' ἰσοθέου κτλ. ut significaretur aedicula sepulcralis; eo quod sepulcrum est, non ἱερά sed βέβηλος vocatur. — 2 ὄντες unde — ζοντες certum est. Dein de duorum ad minimum morte agitur, quos filios πολύφρονος ἡτῆρος v. 4 fuisse sumpsi. — 3 solita de Hadis saevitate querela, quae tamen non video quomodo ceteris inseri potuerit. — 5 δέμας Cuman., nec reliqua dubia.

\*110. In urbe. Edidi *Bull. arch.* 1873 p. 249.

- α. Εἰπέ, τί[ν]ος πάτρης ἐκφύς θάνης, ἢ] ἐ τίς αὐτός  
ἐπλεο], καὶ τίς σευ κλήζ[εθ]' ὁ [γεινόμενος;  
β. οὐνομά μοι Κορνο[ῦτος ἔην], πατρίς ἐνθεν Ἰ[α]νον  
Προ]υσιάς, ὃς δ' ἔτεκεν [nomen patris] με πατῆρ.  
α. ζω]ῆς δ' ἐς πόσον ἦλ[θες; β. ἐς εἰκοστὸν] λυκάβαντα,  
ὀ]ριοὺς τῷδ' ἐπιθεις [μῆνας ἔλυσσας βίον.  
α. ποῦ; β. παρὰ Κεκροπί[δαις. α. ἔμαθες δὲ τί; καὶ] τότε  
λέξ[ον  
β. . . . . ῥητορικ[όν] . . . . .

II saeculi. — 6 suppl. Aug. Mau amicus, nisi quod *ἔλυσσ* posui pro *ἔκαμψα* Euripideo. — 8 ante *ῥητορικὴν* octo fere litterarum spatium. Wilamowitz: *πείρατα ῥητορικῆς καὶ σοφίης ἔλαβον*. Extremum distichon periisse probabile est, quo qui interrogavit salvere iuberet defunctum.

111. Cippus atticus, cuius titulum in museo Britannico descripsit Welcker ediditque *Mus. Rh.* VI 82.

Ὁ δῆμος Ἀθηναίων Ἀρτεμιδώρου.  
Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμοις τηρῶν πύργον, παροδίτα,  
καὶ νῦν τηρήσω, ὡς δύναμαι, νέκυσ ὦν.

Ludi videtur in vocabulo *πύργος*, quod v. 1 turrim aliquam armis defendendam significat, v. 2 si recte intellexit Wilamowitz de Dipylon accipiendum est.

112. Aegina in insula. In herma anaglypho expressi stant vir vestitus et puer nudus strigil et discum manibus tenens. Ex Stephanii *Parergis arch.* (IX) Keil *Philol.* VIII 174.

Ἀντιοχῇ Θεμισωνος ἀεθλοφόρον κόνις ἦδε  
κεῖθαι δωδεχέτη παιῖδα Θεμιστοκλέα,  
ὅς βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων ἴσ' ὁμωνύμφῃ ἀνδρὶ  
θνήσκει τὴν μοιρῶν οὐ προφνγῶν δύναμιν.

Litterae *τ* meliorem testarentur aetatem, nisi dativo v. 3 iota adscriptum non esset. — Recepi inter attica propter nomina et patris et filii, etsi quae tunc temporis Aeginetarum sors fuerit nescimus: possunt ex antiquiore tempore Athenienses in insula vicina remansisse. Tamen propter nomina vere attica ne quis Antiochiam pagum atticum recoquat unum moneo. Mulierum atticarum nominibus non fere adiungi τὸ δημοτικόν sat notum est, cuius quidem rei omissis fraudibus Lenormantianis rarissima sunt exempla; uxoribus vero, nisi ubi recentiore aetate civis attica peregrino nupserit (*Cuman.* 1108), nunquam additur; non enim huc referes titulum romanae aetatis *Cuman.* 939. Antiochensium contra mulierum ubique nominatur patria, sive civibus atticis seu peregrinis nupserint. Haec enim est eorum titulorum forma ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνα Ἀντιόχισσα τοῦ δεῖνα γυνή. Nunquam praeterea Athenienses de pagorum nominibus quorum δημοτικόν in—εἰς desinit formam femininam finxerunt. Itaque Themistocles Themisonis f. non civis Atticus fuit, sed Antiochensis, eorum vero, qui plurimi Athenis incolebant.

113. Prope Nicaeam Italogum. Anaglypho iuvenis exsculptus nudus genas barbatus, sinistra palmam tenens. Fraenkel *Diar. arch.* 1874. p. 148

Ἰλαρος τοῦ ἰδίου συντρόφου ἐποίει.

Πλῶτις ὃ πολλὰ καμὼν ἐν γυμνασίῳσι φιλάθλοις  
κεῖμαι ἀλικλύστῳ παρ' χθονὶ Πειραέως,  
ζωῆς καὶ καμάτων τέρμα δραμῶν ταχύνον·  
οὕτω γὰρ μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον.

II vel III saec. — Epigramma non sine arte factum si non metri tamen locutionis. Opponuntur inter se fortis pristina vita et mortis tarda quies, gymnasium et Piraei litus: vitae et laborum aequae brevem cursum tribuerunt Parcae.

114. In urbe herma. C. I. 427.

Ψηφισαμένης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς τὸν υἱὸν τοῦ κοσμητοῦ Ἀῦρ. Ἀφφριανὸν Χρηστὸν Μαραθώνιον οἱ περὶ τὸ Διογένειον συνάρχοντες ἀρετῆς ἔνεκεν.

Ὅστις καὶ τίνος εἰμί, τὰ πρόσθεν γράμματα φράζει·  
ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶς ἐδάκρυσε λεῶς,  
οὕνεκεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ ἀνέμῳ θέσθαι  
κώμῳ ἐν ἡγαθέῳ πανσάμενος βίοντος.

Aurelius gentile aetatem arguit, nominum cumulatatio nobilitatem iuvenis. — 2 λεῶς ἐφύβων haud raro dicitur.

\*115. Ad S. Trinitatem. Cumanudes *Athenaei* vol. I 167. In aversa parte statuæ virilis, supra titulo conspicitur mulieris fragmentum longa veste indutæ et vivo gressu procedentis ad sinistram.

Αἱ Νύμφαι δηλοῦσι — [. . . δ'] ἔστησαν ὀπισθεν-,  
δὴ σφι]σι πᾶν ἀγαθὸν τοῦτο[ν πρὶν μὲν] κεχαρίσθαι,  
πᾶν δ' ὅτ[ε τηλό]θεν ἔκε κενῶς ἀλδ[ς οἶδμα πο]ρευθεῖς  
οἷστρω δαι[μονίω], μέχρι παῖδα πατήρ [ἐλεεινός  
5 θάψῃ, ὅφ' οὐ πρότερον [ἦν τὸν γη]ράσαντα ταφῇν[αι].

Supplementa praeter v. 3 οἶδμα π., quod Cumanudis est, et praeter v. 5 incerta admodum. Sententiam dubitanter hanc fuisse sumpsit: *nymphas hic conlocatas declarant virum in cuius imagine sculptae sunt* (at non iam extant nisi forte una illa mulier dicitur) *cum antea multa eis*

*bene fecisse tum nunc ubi longinquo inutilique ex itinere mercator rediit  
divino numine actus, donec domum rediit, heu ante patrem, obierit.* Acerbe  
haec dicta accipio a patre talia tantae filii pietatis praemia conquesto. —  
1 cur aversa in parte constiterint non exputo. — 4 sq. μέχρι — θάψη  
sententiae manifestae non convenit coniunctivus.

116. Prope arcum Hadriani. C. I. 948.

Οὔτις ὁ γῆς τέμνων σταχυηφόρον αὔλακα Διοῦς  
Εὐτυχος, ἢ γονέων ἐλπίς, ἔπειτα γόος,  
εἴκοσι τῶν πάντων ἐτέων ὑπὸ τῷδε κέκρυμμαι  
σῆματι, μήτε νόσῳ μήτ' ὀδύνησι τακέις.  
τεθνεὺς δ' οὐκ οἶος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος  
ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἑμοῖς τοκέσι.

Eutychus agricola fuit, ut in Antiphili epigr. A. P. VI 98 Parmis  
γατόμος et falx σταχυητόμος vocatur, cf. Welcker *Syll.* 8. — 1 imi-  
tatur poeta epigr. A. P. VII 209, quod nescio utrius Antipatri sit  
(fortasse cum apud Planudem ἀδελον sit neutrius) ὅφρα σε καὶ φθί-  
μενον Διοῦς σταχυηφόρος αὔλαξ θέλγη (τόν μύρμηκα), male vero addit  
γῆς peiusque etiam στραχυηφόρον substituit lectionem Planudeam. Ipse  
vero Antipater Moschi vestigia pressit (VIII ed. M.) ἔσπειρεν Διοῦς αὔλακα  
πυροφόρον vel Callimachi fr. 137 B. τέμνοντα σπορίμην αὔλακα γειομόρον.  
— 5 miram attractionem effecit οἶος vocabulum, cuius rei ni fallor  
certissimum est exemplum in loco simillimo ep. A. P. VII 25 μόνος  
(sic codex, legitur μούνον ex Bergkii coniectura) δ' εἰν Ἀχέρωντι βαρύ-  
νεται, οὐχ' ὅτι λείπων-ἡέλιον Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δάμων, ἀλλ' ὅτι τὸν  
χαρίεντα μετ' ἡιδέοισι Μεγιστέα-λέλοιπε. Itaque nihil mutandum.

117. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1027.

[Τύμβον τόνδε . . . . . ἔτενξα]  
λεπταῖσιν χάρισιν πίστι]ν ἀμειβομένη  
ἐσθλοτάτην (nomen defuncti) χρηστοῦ] θρεπτήρος ἐμῆο,  
πᾶσιν ὁρᾶν μεγάλης μνήμα φιλο]φροσύνης.

Litterae valde recentes. — Sententiam indicavi.

118. Apud Sunium. Baumeister *Annal. Fleckeis.* LXXV 346. Cu-  
man. 184.

Ἦν] ποτ' Ἀθηναίη . . . . .  
 ἔτρεφεν ἀλλοτρίων ἀμ[φι]πολον ταλάρων,  
 ἔδρ]αμε παιδὸς ἔκρητι καὶ ἐς βασιλῆος ἰκέσθαι,  
 ὅς] ῥα καὶ ἀφνειῶν εἴσειν ἐπὶ κ[ι]ε[άνων·  
 5 ἔμ]πης δ' οὐ ζώνουσιν ἀπ' ἄγαθ[εν] ἀλλὰ τάφους γε  
 Κεκρ]οπ[ί]ους Λιβυκῶν ἀντ[ὶ] λάχεν ψαμάθων.

I fere a. Chr. n. saec. — Mater (qua de agunt vv. 1 sq.) cum filiam, quae apud regem Aegypti nobili quodam munere fungebatur (v. 4), moribundam audiisset, eo contendit, at quantumvis festinaverit non vivam sed mortuam eam secum in patriam abduxit. — 1 extr. ΗΜΕΠΙΛΙΤΟΣ Baum. ημε . . . λ. ον Cuman., quae componere non queo. — 2 ἀλλότριοι τάλαροι significant aliena ministeria, in quibus opera lanifica iure premitur. — 5 ἔμπης Cum. — 6 in. ΟΠ. . ΙΣ Baum. . . . . ους Cuman. — 7 . . . . . ὍΣΕΜΗΥ.

119. In Piraeo. Ross *Diar. arch.* 1843 p. 124.

Συνναδεῖς θεράπων Ἀπολλώνιος ἐνθάδε Μόσχου  
 λειτῇ ὑπὸ στήλῃ κέκλιμαι ὠκίμορος·  
 ἦν παρίοις εὐφημος αἰεὶ, ξένε, μηδ' ἐπὶ λύμῃ  
 χεῖρα βάλοις· φθιμένων ὠκυτάτῃ Νέμεσις.

III saec. — 3 εὐφημος vel εὐφήμῳ γλώσση h. e. χαῖρε λέγων. — 4 C. I. III Add. 3857m ἔστι γὰρ καὶ φθιμένοις Νέμεσις μέγα, ἔστ' ἐπὶ τύμβοις.

120. Loci incerti; fuit inter marmora Elginiana. C. I. 1030. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* p. 516, cuius apographum videat, si quis mea examinare velit.

. . . . . οἰκτροτά]του πατρός.  
 Μὴ κλαίσης φθιμέ[νου τὸν ἐμόν, ξένε, τύμβον ἀν]ρήσας·  
 ὀγδοήκοντα ὄνσιν ἔτεσιν [βιοτὴν ἀπέλυσα,  
 δῆμόν] τε Κεκρόπων ἱερὰν βουλήν τε γε[ραίων·  
 δῶρον δ' ὦν ἔτι παῖς ἔσ]χον ἐλευθερίης.  
 5 ἐξήκοντ' ἔτεσιν μετ' ἐμῆς ἐβίωσα γυναικός,  
 ἐ]ξ ἧς ἔσχα τέκνα γνήσια κοίχῃ νόθα.  
 ἦ καὶ ἐμοῦ φθιμένου λιθίνην μο]ρφὴν ἐτύπωσεν  
 παῖσιν ὁρᾶν με [βροτοῖς τῷδε παρερχομένοι]ς.



εἰ δὲ θέλεις θέλγειν ψυχὴν [τεθνηκότος ἀνδρός,  
θέλξο]ν ἐπισπίσας ὅσσα βροτιῶσι [θέμις.

Epigramma metro et sermone barbaro decet servum in libertatem vindicatum. — Singulorum versuum litterarumque calculis subductis efficitur a sinistra 20—24 litteras periisse, carminis autem ipsius initium fieri a verbis μὴ κλαύσης, ut praescriptum videatur nomen defuncti a filio sepulti. Mitto Boeckhii et Hicksii supplementa nisi ubi a me recepta sunt, velut v. 5 suppl. H., v. 9sq. restituit B.

121. Athenis. C. I. 939.

Δμωὶς δρηστοσύνησι κεκασμένη, οἷσι ποθεινὴ  
θρεψαμένοις τύμβου τοῦδε θανοῦσ' ἔλαχεν.

Litterae vulgares. — Δμωὶς nomen sit an adpellativum dubitat Boeckh: credo utrumque.

122. Ad portam Piraeensem. Cuman. 331.

Ἰέρωνα κατέχω [Φιλο]κράτους Ἀχαρνέα.

Senarium esse patet. Philocratem Acharnensem habes Cuman. 350.

123. Prope Areopagum. Cuman. 3361.

Ἀγαθῇ τύχῃ.  
Τελεσφόραν τὸ σῆμα τὴν Τελεσφόρου.

Similis breviloquentiae exemplum non novi.

124. In Piraeo. *Ephem. arch.* 614 coll. tabula.

Θεμίσιων Ποσίλλης καὶ κλυτοῦ παῖς Παμμένους.

Pusiyla nomen latinum.

\*125. Extra Ceramicum. Cuman. 3507.

Τὸν ἐν βροτιῶσι φανέντα καὶ παῖξαν[τα πρὶν  
ἐνθάδε μ' ὁρᾷτε τῇδε σὺν ὁμαί[μῃ φίλῃ,

λιπόντα τὸν μοχθηρὸν ἀνθρώπων βίον,  
 χῶρον δὲ ἔχοντα Ζώσιμον θεοῖς [μέτα·  
 5 λοιπὸν παραινῶ πατέρα καὶ τὴν μητέρα  
 φέρειν τὰ Μοιρῶν Πλουτέως κελεύσμασιν.  
 πολλὰ χαῖρε. καὶ σῦγε.

Supplevit Cumanudes, nisi quod v. 2 restituit Wilamowitz, v. 4 Ζώσιμον nomen feci — neque enim dici potest χῶρος ζώσιμος — et μέτα scripsi pro ὁμοῦ, v. 6 dativum κελεύσμασιν posui pro accusativo, v. 7 σῦγε necessarium putavi. — 5 λοιπὸν eo quo nunc apud Graecos significatu positum etiam apud scriptorem περὶ ὕψους deprehendit Wilamowitz *Hermes* X 336 adn.

126. Athenis. C. I. 1019.

Φιλοξένη.  
 Γῆραι θανοῦσαν τάφος ἔχει Φιλοξένην.

© forma aetatis recentioris.

\*127. In urbe. Anaglypho sedens mulier exsculpta. Cuman. 3506.

Μ]ουσαῶν προφῆτιν εὐ[κ]ο[λό]ν τ' ἐν[ὶ] φρεσίν  
 κά]λει τ' ἀκμαίαν πεντεκαίδε[κάτω μ' ἔτει  
 δαίμων ὁ πικρὸς τῷδε θῆκεν [ἐν τάφῳ·  
 στήλη δ' ὁρῶν μου τοῦνομ' ἐν[γεγραμμένον  
 5 κλαῦσόν με, παροδεῖθ', ὅτι θάλαμον [οὐκ εἰσέβην,  
 λείπω δὲ δάκρυα καὶ γόους τροφοῖ[σί μου·  
 μοιρῶν γὰρ ἄνιστος τοῦτ' ἐπέκλωσεν μίτρος.

III saec. — 1 εὐκο[λό]ν unde εὐκόλον certum est, cetera non item. —  
 2 anapaestum nullo pacto evitaveris. — 3 et 4 suppl. Cuman. — 5  
 ἐμοῖς Cum. μου recte Wilam.

128. Incerti loci. C. I. 569.

Μ. Αὐρ. Εὐτυχὸς Ἀσκληπίωνος Αἰξωνεύς·  
 Ποτάμιλλα Λευκίου ἐξ Ἀζηνι[έων].  
 Ἄ]ν[θ]ρωπε, πολλῶν . . . . .  
 . . . . .

- ἀλλ' εἰ μάτην οὐ πάντα βουλεύῃ, σαφῶς  
 σ[τ]α[ς] εἰσάκουε καὶ λόγοις πείραν μα[θ]ών  
 5 ζῆ. Θο[υ] τὸν ἐπίλοιπον ἐν βίῃ χρόνον καλῶς,  
 εἰδὼς ὅτι κάτω Πλουτέως τὰ σώματα·  
 πλούτου γέμουσι μηδενὸς χρίζοντα ὅλως.
- 

Aurelium gentile aetatis indicium. — Epigrammatis male graeci hoc videtur esse argumentum: *multorum errorum plena est vita; tu vero nisi omnia leviter et inconsiderate institueris vita frui, donec vita data est.* — 1 ΔΝΕΙΩΠΕ corr. Hermann *Diar. litt. Lips.* 1829 mens. Jan. et Febr. — 3 σὺ pro οὐ idem contra sententiam; οὐ ad solum πάντα refertur v. Cobet *Mnemos. nov.* III 372. — 4 ΕΤΑΤ vix integra lectio, in qua corrigenda convenit mihi cum Hermannno. — ΜΑCΩΝ corr. Welcker *Syll.* 19. λόγοις πείραν μαθών i. e. *auditis quae ego expertus sim*; pessime hoc dictum, at recte habet. — 5 ΖΗΘΟΙ corr. Herm. ζῆ saepius in marginis aliquo loco scriptum reperitur. — 6 δῶματα Osann *Syll.* p. 99, quo nihil opus, modo recte distinguatur: *sciens apud inferos non iam hominum, sed Plutonis esse corpora.* Dein Plutonis nomine inductus iocatur ille: *cum Plutonis sint, πλουτοῦσι quidem abunde, at non iam egent divitiis.* — Post v. 7 plura desunt.

\*129. Fragmentum in Barbacio nondum editum.

- ε . . . . .  
 ἔχεις . . . . .  
 συμπο[σι] . . . . .  
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκη πάντας ἀνθρώπους κρατεῖ  
 5 καὶ ζῆν [κελεῖται μικρὸν ἐνθάδε χρόνον  
 θανεῖν τε [μετὰ τοῦτ' . . . . .],  
 κλαῦσον ἰ[ὰ] θνητῶν, μὴ μόνον τὰμά, ξένε·  
 ἀπαξάπαν[τας] εἰς ἐς Αἴδην πλοῦς μένει.

III saec. fere. — 3 συμπόσιον vocabulum certo fuit; nescio vero iusserit poeta epulis vitae miseriam obtundere an comparaverit vitam symposio, ut fecit Epictetes *Ἐγγειρ.* 11 vetans ne quis mortuum defleret μέμνησο ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ δεῖ σε ἀναστρέφεισθαι — καὶ ἔσῃ ποτὲ ἄξιος τῶν θεῶν συμπότης. — 4 ἐπειδ' α.

## 130. Athenis. Ex schedis Fourmantianis C. I. 260.

. . . . .  
 . . . . . π]ικρὸ[ς] ἐξ ὧμῶν χρόνων  
 . . . σῆμα] δεύτερον [Ζ]ωνᾶς πατὴρ  
 . . . . . τὸν λιθοξό[ο]ν  
 5 . . . . . νῦ]ν δ' Ἀττικὴν τὴν πεντάδα  
 μίαν βιοῦσαν] δεῦρ' ἀναστήσας [λί]θο[ν]  
 . . . πρὸς θεο]ῖσιν εἰ γὰρ ἦν θέμις,  
 θνήσκον γονῇ]ες. οἱ νέοι δ' ἐθαπτι[ον] ἄν.  
 — — — — —

Ex pravo apographo pauca effici potuerunt. Videtur Zonas pater brevi temporis spatio filium (τὸν λιθοξόον v. 4) et filiam Atticam morte amisisse et utrique imaginem in tumulo posuisse. — 1 ΕΥ.ΙΜΟΝΟΥΕΝ — 2 ἈΤΙΚΡΟΣ *πικρός* nimirum dubium, nec scio quo referam. — 3 ἈΔΕΥ. — ΕΩΝΑΣ. — 4 ἈΖΙΤΟΝ. — 6 ΣΑΣ . . ΘΟΣ . . ipsam puellam lapidem ponere h. e. lapideam eius imaginem, hoc non ultra atque quod credi possit dictum videtur; parentes qui puerum amiserunt habere dicuntur οὐ τέκνον ἀλλὰ λίθον. — 8 ΙΕΣ — ΕΘΑ-ΠΤ. Quae spatio interiecto secuntur integra relinquo . . . ἈΜΑΣΦΙΛΟΠΑΤΩΡΒΩΛ / \ ΙΜΟΥΣΩΝΑΥΛΟΝΗΡΩ . . ΤΕ.

\*131. In urbe. *Ephem. arch.* 880.

Ἔσ]τησε νο[ῦ]σος nomen defuncti εἰς Ἀ]ιδον [δόμον  
 πατὴρ δὲ Τρόφ[ιμος . . . . .] Οἶναῖο[ς]  
 γ]ό[η]σε λο[ι]βὴν [χεόμενος πρὸ τοῦ τάφου.

Recepi fragmentum ne Trophimi nomen aut δημοτικὸν periret, quod in causa fuit cur v. 2 σκάζων fieret.

## 132. In urbe. Cuman. 3439.

Οὐ τὸ γένος, παροῦτα, πάτρην τε καὶ οἶνον] ἀνέγνως.  
 ἐνθάδε ταῖς [Χάρισιν Μούσαις τε ποθεινὸς] ἀπάσαις  
 κεῖμαι τῷ θανάτῳ [μηδὲν] ὀφειλόμενος.  
 Φιλου]μενὸς [Ἐπιτυγ]χάνοντος . . . οὐς

Bini hexametri singulis pentametris excepti in deliciis sunt Trimelchioni diviti rustico v. Petron. c. 34 et 55 B.<sup>2</sup>; eadem insolens metrorum compositio epigrammatis romani Welcker *Syll.* 77, cuius penta-

meter idem est, ut μηδὲν certo restituere potuerim. Welckeri interpretationem comparantis Theodoridae epigr. A. P. VII 732 ἐκτίσων Ἀΐδῃ χρεῖος ὀφειλόμενον non intellego. Nempe interest ὀφείλων inter et ὀφειλόμενος, immo impugnat τὸ λεγόμενον ille Ἀΐδῃ πάντες ὀφειλόμεθα, praematura morte abreptum sese existimans.

133. Incerti loci. Anaglypho exsculptus senex sedens eiusque dextram tenens mulier, ad latus senex cum baculo eumque iuxta duae mulieres; mirum nequaquam haec convenire cum titulo. C. I. 568.

Φανοστράτη Ἐξηκεστίδου [Αἰ]ξ[ωνέως γυνή.  
Τῷ κλ]υτῷ υἱωνοί με nomen defuncti τῇδ' ἀνέθηκαν  
ζηλωτὸν στέφανον τοῖς παριοῦσιν ὁδόν.  
Ἐξηκεστίδης Πρωτίονος Αἰξωνεύς ἀν[έθηκε].

Litterae vulgares praeter ω. — 1 ΕΞΗΛΔΙΣΧΙΡΑΧΓΡ quae Boeckh legit ἐξ Αἰξωνέων πρ(εσβυτέρα). Mulier Excecestidae fuit Phanostrate; nam hi ipsi sunt υἱωνοί, e quibus viri nomen postpositum est quod uxor posuisse monumentum dici non potuit. — 2 ΑΥΤΟΙ vel ΑΥΤΩΙ legebatur, quod non ferendum. πάμπω Hermann. — ΜΕΤ . . . ΟΠΙ Boeckh μ' ἐπὶ σήματι, quo sumpto τῇδε saltem in τῷδε mutandum erat. Vidit Hermann nomine opus esse. — 3 A. P. VII 331 τύμβον — ἄξιον ἡμετέρης εὐσεβείας στέφανον. — 4 suppl. Boeckh.

134. Athenis. In cippo vir aquilae alis instructus. Cuman. 3507 b.

Πᾶσι θεοῖς θύσας καὶ σωθεὶς πάντοτε ὑπ' αὐτῶν  
εἰς τὺνβον κείμει ἐννέα ἔχων δεκάδ[α].

Neglecta ex usu antiquo et vocalium elisio et consonantium assimilatio, cum quidem romanam tituli aetatem testetur Cumanudes, indicia videntur Hadrianei temporis. — 2 δεκάδες error lapicidae.

\*135. Fragmentum ineditum ubi repertum sit nescio.

. . . . . γ]ενόμην Μ[αρεωτίδ]ι γαίῃ,  
κείμε]αι δ' ἱγαθέω Κέ[χροπος] ἔ]ν δαπέδω.

Supplevit Wilamowitz, Aegyptium illum fuisse ne ipse quidem certo affirmans. Subscriptum nomen cum patria

(ΝΟΥΜΑ·  
ΕΤΙ)

i. e. . . .]νου Μαρῶ[του.

\*136. Athenis. C. I. 943. Cuman. 2820.

Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι παρερχόμενόν με κραταίῃ  
Ἑλλάδι Εἰκονίου νοῦσος ἔπαυσε βίου.

Litterae vulgares. Ἑλλάδων scriptura cum plebeio usu non excusetur (nam eleganter in epistylis scriptus titulus) recentioris aetatis nota est. — Subscripta quaedam de quibus pauci apices superant.

137. Inter Guilfordi marmora fuit, unde Athenis tribuit Cuman. 3503.

Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς φθιμένοις νόμος ἐστὶ γενέσθαι,  
τῶνδε τυχῶν καὶ γὰρ τόνδε τάφον κατέχω.

Litterae c et z iuxta, ε n. — 1 sacra funeralia rite peracta. πάντα ὅσα formulae instar.

\*138. Athenis. Cuman 1862.

Διττὸν πένθος ἄθρησον· [ἐμῶν τὸ μὲν ἐνθάδε τέκνων,  
ἄλλο δὲ Καππαδόκαις γαῖαν ὑπῆλθε πάρα.

III fere saec. — A. P. VII 559 εἶδεν Ἀκεστορίῃ τρία πένθεα i. e. tres filios mortuos. De verborum ordine cf. A. P. VII 464 διπλὸν ὠδύνασα, φίλαι, τέκος ἄλλο μὲν ἀνδρὶ — Εὐφροὶ καλλιπόμεν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένοις, cuius vellem elegantiam aequare potuissem. — 1 suppl. Wilam.

\*139. Loci incerti. Ross *Archaeol. Aufs.* II 675 cum Keilii adnot. Cuman. 3210.

Στήλλην Παρθ[ε]νόπης Ἰδως γαμέτης ἐπόησεν  
Δαῖνης ἀλόχ[ω] τοῦτο χαριζόμενος.

Lectio minime dubia tituli neglegenter insculpti. — 1 ΠΑΡΘΕΝΟΠΗΣ. — 2 ΑΛΟΧΟ Keilii aliorumque mitto coniecturas, Δαῖνης nomen a δαίης adiectivo recte formatum.

\*140. In urbe. Kekulé *Thea.* 186.

α. Τεῦ σ' ἐνέπειν χρῆν τύμβον; β. ἀγακλειτοῖο Νέπ[ωτος]  
α. καὶ τίς Κεκροπιδῶν γείνατο τόνδε; φράσσον.  
β. οὐκ ἦν ἐκ γαίης Κεκροπηίδος, ἀλλ' ἀπὸ Θρηήκης.

π fere saec. — Epigramma cum in epistyllo scriptum sit cippi fere integri, et ipsum integrum esse sequitur. Magnificum exordium prae scriptoris insulsi- tate ad nihilum recidit. — 1 suppl. Kekulé.

\*141. In arce. *Ephem. arch.* 2897. Vtor etiam Koehleri apographo.

Στέρξον ὁμῶς ὑπὸ] γαῖαν ἐὼν, μάκαρ [Ἡλιόδωρε,  
εὐτόλμῳι κρα]δίηι δεχνύμεν[ος θάνατον  
ἀρπακτῆς Ἀ]ίδης οὐκ ἄνσχετο δ[ῶρα δεχέσθαι  
οὐδὲ κλίνειν ἰκέτ]ον Τισαμενοῖο π[ατρός·  
καὶ σὺ γὰρ ἐμβαίνει]σκες ἀταρπιτὸ[ν εἰρώεσσαν  
πείθεσθαι δ]ώροις οὐ πρ[έπει ἀθανάτους.

Sic lusimus amicorum par. Epigramma quamvis recentis aetatis (litterae ΑΩ) elegans fuisse ex tenuibus frustulis perspicitur. Subscripta non intellego -ΙΑΘΕ.

\*142. In urbe. Edidi *Bulla. arch.* 1873 p. 247.

Πέντε καὶ εἴ]κοσι μῶνον ἀναπλή]σας' ἐνια[ντούς  
ᾤχετο φεῦ γ[οερᾷ κηρὶ κατι]σχομένη  
Δαμῶ Κορνί[του θυγάτηρ καὶ] Δειογενε[ίας,  
ἣ κάλλει ψ[υχῆς πᾶσιν ἔβαλ]λεν ἔριν.

1 εαε' apostrophī nota addita. — 4 γγ' dubia sunt quae posui: *animi pulcritudine illa omnibus aemulandi studium iniecit.* Soph. Phil. 67 *λίπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.*

143. In urbe. C. I. 1003.

Α]ἰ[λ]. Ζμύ[ρ]να χαῖρε.  
Ζμύ[ρ]νης οὗτος ὁ τύμβος, ὃν εἰ[ς]οράας π]αροδεῖτα,  
ἐστὶ π]αρὰ φθιμένοις [ἀέ]ναος θάλαμος·  
ἦν γονέες πενθοῦντες ἐπὶ τριόδου κατέθαψαν  
5 ἐξαέτ[ιν], λυ[γ]ρῇ[ν] μοῖραν ἐνεγκαμέ[νην].

π fere saec. — 1 ΑΙΑ vel ΔΙΜ apogr. lacunam praecedere non notato, unde Αἰλ. malui quam cum Boeckhio Αὐρη]λία vel Αἰ]λία scribere. — ΖΜΥΝΑ. — 2 ΟΥΤΟΤΕΟΤΥΜΒΟC sic fere apogr. — ΕΙΩ... — 5 ΕΞΑΕΤΗΙ ἐξαέτη legebatur. — ΛΥΡΡΗ hoc ut reliqua corr. B.

144. Athenis Vischer<sup>o</sup>, Oropi Cumanude teste, quorum ille ed. *Archaeol. und epigr. Beitr.* p. 68, Cuman. 2533.

Εἶσεν ἀ]ν[ήρ πιτυ]τὸς Μει[σ]ις [τ]ήνδε εἰκόνα τεύξας  
 μνημοσύνης ἔνεκεν νυμφιδίας ἀλόχου.  
 τοῦνομα Ἀθην[α]ίς εἰμι· καὶ ἐν φθιμένοις μετὰ λύπης  
 εἰμί, λιποῦσα πόσιν καὶ τέκνα μοι φίλια.  
 μοίρης μοι φθονερὸς τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος.

π vel ιι saec. — 1 εἶσεν Buecheler. Μει[λή]σι[ος] editores, cui spatium non sufficit; non novi equidem Μείσιος nomen, at ferri posse videtur.

\*145. Ad Dipylum. Cuman. 2110.

Εἰσίων Προθύμου Μιλήσιος.  
 Μοιριδίῳ κλωστήρες, ἰὼ πανάφνκτον ἀνάγκη  
 ζεῦγμ' ἐπὶ δυστήνοισ παισὶ βροτῶν θέμενοι,  
 τοῦ με χάριν προφυγόντα πικρὰν ὠδὴν τεκούσης  
 ἡγάγετε ἡμερτοῦ πρὸς φάος ἡλείου,  
 5 εἰ νῦν τοῖς (σ)πείρασιν λιπὼν αἰῶνια πένθη  
 εἰκοσέτης φθιμένων στύγν' ὑπὸ δώματ' ἔβην;

π saec. Interdum lapicidae socordia c formam exaravit. — 1 ἀνάγκης quem expectares genetivus non est in lapide; dativum explico iugum eo inevitabile quod a necessitate iniunctum est. — 2 παισὶ βροτῶν ut παῖδες ἱατρῶν vel ῥητόρων sim. apud Lucianum alios. — 3 A. Pal. VII 334 aetatis fere Hadrianaeae ὡ δαῖμον, τί δέ μοι καὶ φέγγος ἔδειξας εἰς ἔλγυν ἐτέων μέτρα μινυθαδία. — Ultimum distichon in lapide difficile legitur, supplementa incerta sunt. Qui integriorem viderunt titulum, ν[ῦν μέ]ντοι σπ. legerunt, ubi certe ται ante σ ex more pro ταῖς scriptum est; μέν non intellego. Recepi εἰ ex Wilamowitzii coniectura. — 6 suppl. Castorches *Ephem.* 1862 p. 62 non tam obscura litterarum vestigia secutus quam sententiam apertam.

146. Inter marmora Elginiana. C. I. 987.

Πλουτόρχου τόδε σῆμα σαόφρονος, ὃς πολυμήθου  
 κίθεος ἡμείρων ἤλυθεν Ἀύσονίην,  
 ἔνθα πόνοισι πόνοισ ἀνεμέτρεε τήλοθι πάτρης  
 μουννογενὴς περ ἑὼν καὶ πατέρεσσι φίλος·



ἀλλ' ἔδν οὐκ ἐτέλεσσε πόθον μάλα περ μενεαίνων  
 πρόσθε γὰρ ἀστόργου μοῖρα κίχεν θανάτου.

Epigramma bonum quamvis III vel adeo IV saeculi; litterae αωσ et i longa. Saepius si qua domus plures filios tulit, unus duove vel parentium amore destituti vel ne patrimonium dividendum lites moveret aut exponebantur aut patriam relinquebant peregre fortunam periclitaturi. Plutarchus quamquam unicus filius parentibusque carus idem tamen fecit Romaeque gloriam honoresque adpetebat. Nondum consecutus obiit Athenas, ut videtur, antea reversus. — 2 ψύχας ἰμείρων eadem versus sede Od. x 555. Item homERICA sunt ἐτέλεσσε πόθον, τήλοθι πάτρης, μάλα περ μενεαίνων.

\*147. In arce descripsi fragmentum ineditum.

Ἀθάνατοι ζωὴν μὲν ἔχουσιν ἀγῆρ[ατον αἰεΐ,  
 ὅλλυνται δ' ἐνδρῶν ὀλλυμ[ένων θρυνάδες·  
 οἷα δὲ φύλλα ζ]ῶσι βροτῶν [γενεαὶ ταχυμοῖρων

Supplere studui sententiam fortasse adsecutus *immortales sunt dei, longaevae dryades cum ipsis arboribus morientes, brevis hominum vita est.* — 2 Paus. X 31,10 τὰς νύμφας δὲ εἶναι πολλὴν μὲν τινα ἀριθμὸν βιούσας ἐτῶν, οὐ μέντοι παράπαν γε ἀπηλλαγμένους θανάτου παιγνῶν ἐστὶν ἐς αὐτὰς λόγος. — 3 suppl. Wilamowitz. — 4 - 6 pauca supersunt

ΝΑΡΑΙΣΥΝ  
 ΜΗΚΑΙΕΘ'  
 ΑΙΜΩΝΟ'

\*148. Loci incerti. Cuman. 3537.

ὠκυπετὴς [δὲ μῶρος . . . . .  
 τῷ νῦν καὶ τόδ' ὑπ[ῆλθε πικρὸν σῆμ', ἀθανάτης δὲ  
 Ἰνδαλμα ψυχῆς [θεῖον ἐς αἰθέρ' ἔβη.  
 5 παῖς δὲ Μινουκί[ου ἦν . . . . .  
 κλεινῆς τῆς[δε πάτρης ἐλπίς . . . . .

III fere saec. Ante v. 1 ne una quidem littera certa. — 2 ὠκυπετὴς

μόρος Sophocles dixit Trach. 1042. — 7 sq. Cuman. . . . . μασανδ  
ω

\*149. Rhenea in insula, nunc Veronae. C. I. 2321.

Σῆμα μὲν ἐν σιτήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἥνικ' ἐγὼ μὲν  
ἀελίου γλυκερὴν λείπον ἐπ' ἐσχατιήν·  
Ῥηνείης δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπετον οὐδας  
Ἀίδεω [λ]α[γόνων] κρυψέ μ' ὑπὸ σκοτίων,  
5 πατρὸς μὲν Δημοσθένης, ἐτέων δύο κεῖκοσά μ' οὐσαν  
ἵστε δέ με τριτάτην ἡματός ὀλλυμένην.  
ὦ μητρὸς (σ)τυγερῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἵνεκ' ἐμεῖο·  
νοῦσος ἀκωλίτῳ μόρσιμον εἴλε τύχη.

Litterae vulgares. — Ex meliore exemplo videtur expressum epigramma, cuius altera pars, quae ipsius mortuae res tractat, etiam minus scite facta priore; neque enim dicendi nec sentiendi elegans continuitas est. — 1 θέσαν mater fraterque v. 7. — 2 ἀελίου forma dorica ex archetypo residua. λείπον satis audacter dictum abii. cf. Pind. Pyth. XI 56 μέλανος ἀν' ἐσχατιάν καλλίονα θανάτου. — 4 legi paullo plura prioribus ΑΙΔ'ΩΜΑΡΘ . . . ΚΡΥΙΕΜ et ΣΚΟΤΙΩΝ. Lapis hoc loco valde detritus, ut ad audaciorem coniecturam refugiendum esset. Vulgares sunt λαγόνες χθόνιοι, hic σκότιοι praeferuntur propter v. 3. — 5 corruptus nomine patris annorumve numero inserto.

150. Metroi loco. Ephem. 2773.

Φο[ί]βης [ἐνθάδε σῆμα . . . . .  
εἵνεκα κεδνο[σύνης . . . . .  
τιομένη βασιλεῦσιν ἀγακλέσι, [μητρὶ ποθητῇ  
ἥδ' ἡ γηραλή τέρμα λάχον βιότο[υ·  
ἐννεακαιδεκέτις γὰρ ἀπὸ χθονὸς Ἡ[λυσιόνδε  
ἐρχομένη πεδίον θνητὸν ἔλυσσιν [βίον.  
ἀλλ' Ἀίδης β[ουλή]σιν ἀκαμπέσιν ἄρπασ' ἀνά[γκης  
αἰθέρι δοὺς ψυχ[ή]ν, σῶμα δὲ Κεκροπίη.

Praeter litterarum formas vel longitudo carminis inferiorem aetatem probat, cum praesertim eiusdem sepulcri alter titulus fuerit teste Pittace eisdem litteris scriptus eodemque loco inventus, quo paucis quae supersunt verbis defunctae corporis animique virtutes

laudantur *Ephem.* 2781 ἀμώμητ[ον... σ]ῶμά τ[ε] καὶ [ψυχή...] καὶ ἡμέρον ἡθός. Nomen est v. 6 ΦΟΒΗΑ quod lego Φοίβεια, formam hanc ampliorem ratus pro Φοίβη, ut Καλλιρρόη et Καλλιρρόεια. Hinc Φοίβης restitui v. 1 cum traditum sit ΦΟΡΒΗCII — 2 ΚΕΑΝΟΛII — 3 saepius posteriorum temporum homines Caesarum amicitiam vel beneficia iactant C. I. 4519, 4 πατρός, ὃν περὶ πάντων τίμησαν βασιλῆες. In versus exitu dativus postulatur quo referas γηραλέη v. 4; nam Phoebe XIX annorum obiit. — 6 ΕΛΥΣΑΣ — 7 ΤΟΥΛΥCΙΝ—ΑΡΠΑCΑΝΑΧ — 9 extr. supersunt ΨΥΓΑΠΑΤΙ.

151. Apud Hephaestiam Lemni urbem. Ex Cyriaci epistola (*Targioni Tozzetti Viaggi in Toscana* V 435) ed. Kirchhoff *Hermes* I 226.

Ὀκτωκαιδε[κ]έτιν με χυτὴ κ[όν]ις ἦδε καλύπτει  
 Καλλιστῶ μητρὸς δ[ε]ξαμένην ὄνομα,  
 ἣι λείπω πανόδυτον ἐνὶ μεγάροις ἀνείην,  
 πατρὶ τ' ἐμῷ Ζώ[ω] δάκρυα λυγρότατα  
 5 ναίω δ' εὐσεβέων ἀγνὸν περικαλλέα χῶρον  
 σ[τ]ῆνθρονος ἡρώων εἶν[ε]κα σωφροσ[τ]ῆ[ν]η[ς].  
 ἀκμὴν δ' οὐ γενετῆρες ἐμήν, οὐκ ἐσθλὸς ὄμαιμος,  
 οὐ πόσις, ἀλλ' Αἰδὼς λυγρὸς ἐκαρπίσατο.  
 τοῖός τοι θνητῶν μογερὸς βίος, ὃν ἀτέλεστοι  
 10 ἐλπίδες, αἱ[ς] μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται.  
 ἀλλὰ μοι, ὦ γενετῆ[ρ]ες, ἐσαθρήσαντες, ὁ θνητῶν  
 ὥς φέρεται πάντων λυγροπαθῆς βίος,  
 ἥδη δυστήνου κατὰ δώματα λήγετε πένθους  
 καὶ φθιμένη γὰρ ἐμοὶ τοῦτο ποθεινότατον.  
 Καλλιστῶ Ζῶον Ἐλευσινίου θυγάτηρ, ἣ φιλόστοργος  
 πρὸς γονεῖς, ἀγνὴ περὶ γάμον, [ῖ] καὶ καλὴ καὶ ἀγαθὴ, ἀρετῇ  
 διαφέρουσα.  
 ὁ δῆμος ὁ δῆμος  
 ὁ Ἰμβρίων. ὁ Τενεδίων.

Poetam valde recentem (quamquam v. 3 HI scriptum est) arguit oratio vulgaribus nominibus adiectivis sententiis tamquam obruta, molesta garrulitas, duplex χῶρος vocabuli epitheton v. 5, bis repetitum λυγρός adiectivum (v. 4 et 8), quo accedit nove dictum λυγροπαθής pro αἰνοπαθής. Vitia non dico apographi, sed editionis correxit Kirchhoff.  
 1 ΔΕΤΙΝ — 2 ΔΗΞ — 4 ΖΩΗ — 6 ΣΤΗ — ΕΙΝΗΚΑΣΟΦΡΟΣΙΝΑΣ — 9 ΤΟΙΟΙΣ

— 10 ΑΙΜΟΙ — 11 ΓΕΝΕΤΗΣ — 17 ΝΕΚΑΙ. Infra sub voce Τεγεδίων hae litterae ΔΧΟΔ, quae ad epigramma non pertinent.

152. Inter marmora Elginiana. C. I. 765. Hicks p. 146.

Πο. [Αἴ]λιος Φαῖδρος Σουνιεύς, υἱὸς τοῦ ἐξ Εὐπατριδῶν ἐξηγητοῦ καὶ ἱερωνείκων καὶ ξυστάρχου Αἰλίου Θεοφίλου τοῦ Πι[στοι]τέλους Σουνιεύς καὶ Κεκροπίας τῆς Ἀθηνίωνος Φαληρέως τοῦ διὰ βίου περιηγητοῦ θυγατρὸς.

- Κεκροπία μὲν ἐμοὶ σαόφρων πέλει, ὃ ξένη, μήτηρ,  
 ξυγὸν γῆς πατρίας οὖνομ' ἐνεγκαμένη·  
 ἐ]κ δὲ πατρὸς γενόμενῃ μεγακύδεος ἐν Κεκρόπεσσι  
 Θεοφίλου προγόνοις καὶ γένει Εὐπατρίδου·  
 5 οἷς βρεφέ]ων καὶ πρὶν μὲν ἀνῆρπασεν ἄγριος αἶσα  
 τερπνῶν] παρθενικὴν ἄνθος Ἀθηναῖδα.  
 ἀμφὶ δ' ἐμεῦ καὶ δῆμος ὁ πᾶς ἐδάκρυσεν Ἀθῆνης  
 εἵνεκεν ἡλικίας τ' ἥδ' ἐ σαοφροσύνης  
 καὶ κάλλεος μελέων ἀνδρηίου, ὥς τε μάλιστα  
 10 παιδείᾳ πινυτῇ καὶ σοφίᾳ μελόμην.  
 δάκρυα δ' οὐ ψύχει γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς δόλυσσας  
 εὐφροσύνην βίотου καὶ χέρα γηροκόμον.  
 μείρον μοι ζωῆς ἔτη εἴκοσιν, οὖνομα Φαῖδρος,  
 χήρας Λευκείας λέκτρ' ἀλόχον λιπόμην·  
 15 κούρην δ' ἦν τεκόμην, γεραροὶ κομέουσι τοκῆς  
 βαίην ἀντὶ τήσης, δύσμοροι, ἀγλαίης.

II fere saec. Ionicae dialecto constanter persequendae impar fuit aut poeta aut lapicida. — 5 . . . . . ἴ-ον Hicks, qui bene supplevit; pendet autem βρεφείων genetivus ab ἄνθος voc., unde sequitur v. 6 non ad ἄνθος sed ad βρεφείων referendum adiectivum requiri, et τερπνῶν quidem spatium explet. — 9 ὥς τε i. e. καὶ ὥς. — 14 uxoris nomen non Λουκία, sed Luceia.

153. In urbe. Ex Schinae Hughesii Muelleri apographis C. I. 956.

Οὖνομα Θεσμοφάνην με πατὴρ φίλος ἦδ' ἅμα μήτηρ  
 κίκλησκον δυεροῦ πρὶν θανάτοιο τυχεῖν·  
 ἐπιὰ δέ μοι μοῖραι περιτελλομένους ἐνιαυτούς  
 ἐκλώσαντο μίτοις ἄτροπα γραψάμεναι·

- 5 καὶ [μὴ]ν καὶ πάντων με καλῶν, ὅσα παισὶ φερίστοις,  
 πλῆσεν προφρονέως κλεινὸς ἐμεῖο πατήρ·  
 πάσας γὰρ λειβάς τε καὶ ὅσα μέμηλε θεοῖσιν  
 εἶνεκ' ἐμῆς ψυχῆς οὐ λίπε μειλιχίους.  
 καὶ γάρ μ' Εὐμ[όλποιο] θνητόλοι εἰρεσιώγην  
 10 τ[ε]ύξαντες [μεγάλην ὥπ]ασαν εὐκλείην·  
 στέμμα δέ [μοι πλέξαντο] Διωνύσου θιασῶται,  
 πυρφόρ[ου ἐν Διοῦς μυστι]κά τ' ἐξετέλουν.  
 ἦ] ῥα καλὸν [γ]έρας ἔσχον, εἰ ἀψευδ[ο]ῦς λόγος ἀνδρῶν,  
 παῖδας [ἀποθνήσκειν οὐ]ς φιλέουσι θεοί.  
 15 τοῦνεκά μοι, πάτερ ἐσθλὲ, φάνη· σ[ὺ δέ] μηκέτι σεῖο  
 τειρόμενος γλυκερὴν τρυῖχε χρόνῳ κραδίην.

Litterae vulgares. — 2 nihil hic reconditius quaerendum cum Welckero; πρὶν — τυχεῖν idem est quod adstrictioris linguae poetae dicunt ἐν ζωῇ. — 4 ῥαψάμεναι Kiessling. — 5 ΚΑΙΗΕΝ corr. Welcker *Syll.* 9; erravit aliquoties lapicida v. 14. 15. — 9sq. suppl. Blomfield, nisi quod μεγάλην pro ἱερὴν Boeckh. — 11 sq. legunt fere στέμμα δὲ [καὶ κισσοῖο] Δ. θιασῶται πυρφόρ[οι εἰς τόδε μοι μνήμα] κατεξετέλουν in quibus cum alia minus intellego tum dubito vehementer de verbo κατεκτελεῖν; adiectivum in — ικός certo fuit, μυστικός potest fuisse. Reliqua quae posui Wilamowitzii supplementa sunt admodum incerta. — 13 ΚΑΛΟΝΕΕΙ Boeckh σέβας εἶμ', εἰ μὴ ψευδής, Welcker τέλος ἔστ'. γέρας quod intuli hoc est quod dei puerum abripere dignati sunt. — 14 ΠΑΙΔΑΣΣΕΝ vel ΣΝ apogr., dein ΡΑΣ Hugh., reliqui ΩΣ. Mirum si non scripsisset poeta quod coniectum ab aliis recepi; nam ὅν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος notissimus est versiculus Menandreuus creber-rimaque in epitymbiis sententia. — 15 ΦΑΝΗΣΕΙΜΗ κτλ. lapis, quod frustra explicant; meam coniecturam occupavit Iacobs. — τοῦνεκά i. e. quia puerili aetate VII annorum morior.

\*154. Loci incerti. Cuman. 1455. Emendatius dedi in *Fleckeis. Ann.* 1873 p. 814.

Τ. Οὐάρ[ιος]

Χαρεῖν[ος]

Αὐτὰρ ἐμοὶ πατρίς [Πόντου πόλιν] ἦν Ἀμάσεια,

αὐτὰρ Χαρίνος [οὐνομα·

θνήσκω δ' ὠκύμο[ρος νεαρᾶς] ἀκμῆς ἐν αὐτῷ·

τί] τοῦδε δυσπο[τμώτερον;

Litterae vulgares. — Metri genus perspexit Wilamowitz, qui v. 3 eleganter βροῦ τοῦ δὲ δύσπε[τμος φύσις coniecit, at nec singularis βροτοῦ aptus est neque ab initio plus duae litterae perierunt.

\*155. Ad Areopagum. Cuman. 830.

Σωτία] Κοσσινίου	Σωτία Κοσσιν[ία
Θυγάτη]ρ, γ[ό]νυ δὲ	Ἐράτωνος Με[ιλη-
.....]δρον Μαραθωνίου	σίου γυνή.
Μοίρας] Θρέψατε παῖδα, τοκῆες, οὐκ εἰς εὐμοίρους.	
ὤλισθε]ν ἐξ ἑωῆς χρόνο[ν,	
λά[μ]ψας' οἷά τε λαμπάς· ἀ[γάλλετο δαί]μονι χρη[στιῶ	

Epigramma pessime insculptum admodum recens videtur; metrum ex antecedentis similitudine finxi. Praescripta nomina supplevit editor, nisi quod Σωτία addidi. — 1 μοῖραι εὐμοῖραι ut γῆ βαθύγειως sim. v. Schneider *Philol.* XXIII 437. Deinde voluit poeta ἐς οὐκ, erravit lapicida. — 2 sq:

ΧΡΟΝΟ///ΛΑΨ///ΑΣΛΟΙΑΤΕΛΑΜΠΑΣ///

Λ^~ΝΙΧΡΗ

quae restituere conatus sum coll. A. P. VII 295 ἀλλ' ἔθανε — λύχνος ὁποῖα τῷ μακρῷ σβεσθεῖς ἐν χρόνῳ αὐτόματος. Non constat λάψας' scripserit ille an turbaverit lapicida; notanda vero ἀσύνδετος poetae dictio.

156. In urbe. C. I. 1001. Descripsit Cuman. 3299.

Γ]αῖα μὲν εἰς φάος ἦρε, Σιβύρτιε, γαῖα δὲ κεύθει  
σῶμα, πνοὴν δ' αἰθὴρ ἔλαβεν πάλιν, ὅσπερ ἔδωκεν  
πατρὶ δὲ σῶι καὶ μητρὶ λιπὼν λύπας ὑπ' ἀνάγκης  
ῶιχον ἀναρπασθεῖς ἑπτὰ ἔτη γ[εγ]ονώς.

1 fere saeculi. — 1 ἦ(κ); Cuman. cf Kohelet XII 7 καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέφει πρὸς τὸν θεόν, ὃς ἔδωκεν αὐτό et quae alia adtulit Bernays *Phocylid.* VIII.

157. In urbe. Cuman. 3509. In mediis litteris interposita puellae χιι fere annorum imago.

Ἑλικίης χοικῶν, ὃ δὲ δαίμων ἔφθασε τοὺς Χοῦς.

Videntur *χοικαί* adpellari quibus per aetatem Choum pompae sacrae interesse licuit; instabant *Χόες*, at priusquam adessent puellulam abripuit mors. *Χοῦς* formam iure mireris.

158. In urbe. C. I. 1025. Cuman. 2944.

*Ἡδίστης τόδε σῆμα θυγατρὸς παιδικὸν ἔστιν.*

*Ἡδίστης* iure Boeckhio adiectivum videtur. — Cumanudes de *παιδικόν* vocabulo dubitat, quod additum est ut aetas filiae notetur nomine adhuc carentis.

159. In odeo Herodis. Cuman. 3519.

*Τηροῦσ' ἢ διέ]μεινεν ἀείμνηστον τρόπον, αὔτη·  
ἥς μὲν σῶμ' ἐνὶ] γ[ῆ κ]εῖται, ψυχὴ δ' ἐν Ὀλύμπ[ῳ].*

I . . . . *μεινεν*. M forma quae aperte fuit satis bonam aetatem vindicat titulo. — Structura satis dura sed qua leviozem vix invenies.

160. Circa Cephisiam. Ross *Mus. Rh.* VIII 123.

*Ἡέλιος καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς [εἰρὴν] ἔσονται  
μάστιγες, ὥς . . . . .  
οὕνεκα οἱ καὶ δένδρ . . . . .  
καὶ πηγὰι προχ[ε] . . . . .  
σοὶ Ῥήγίλλα.*

Ne sententiam quidem certo modo adsecutus sum. Sunt versus Herodis Attici in Regillae sepulcro vel circa tumulum positi. Potest ille arbores fontesque mortem uxoris deflentes finxisse, ut Gregorius fecit A. P. VIII 97 et 129, vel dolore arefactos ad Antiphili exemplum A. P. VII 141, vel denique celebris epigrammatis homerici memor haec potest scripsisse: *οὕνεκα οἱ καὶ δένδρ[ε] ἕως (ΔΕΝΔΡΩ Ross) κ' ἔτι μακρὰ τεθλήη καὶ πηγὰι προχέωσιν ὕδωρ, μνήμην διασώσω*. Quo sumpto v. 2 haec fuit sententia *testes sunt quantopere uxoris morte adflictus sim*. Supersunt *ωμεῖον*, ut ludam ὥς με τὸ πένθος ἐπ' ἐσθλῇ τρῶχε γυναικί. Lucos aquasque invocare proclive erat, quibus abunde villa Cephisiana instructa esset. Gell. N. A. I 2.

•161 In hortis regiis. Cuman. 1863.

— — — — —  
 . . . . . κέλευθα θαλάσσια ν[η] μελαίνη  
 Ἀιτικίην πρή[ξ]ασαν· ἐκὰς δ' ἀπὸ σ[ῆ]μα Μιλήτου  
 Καρσὶ παρὰ προγόνοισι γεραιρομ[έ]νη ποτ' ἔτενξαν  
 χώρῳ κεκριμένῳ θέμενοι παλ[ά]μαις τόδ' ἑταῖροι.  
 5 Ἀιτικίᾳ τῇ θεοειδεστ[ά]τῃ, τῇ φρονοῦσῃ  
 τὰ ὅσια καὶ Ἀθήνης . . . . .

Epigramma recentissimum, at ionicae dialecti valde memorabile exemplum. Attice nobili loco in Caria nata Athenis Minervae fortasse sacerdos obiit; nam v. 6 vix aliud fuit quam Ἀθήνης [ιερασαμένη. Supple-  
 mentis sententiam indicavi. — 5 ἀγνείη δ' ἐστὶ φρονεῖν ὅσια.

162. Athenis. Ex schedis Fourmontianis. C. I. 997.

— — — — — βίοντον] φίλον ὤλεσα Πρίσκος  
 ἑβδομον [ἡνίκ'] ἔτος κακὸν ἦλυ[θε]. δὴ τότε γάρ με  
 δακρυόεις Αἰδῆς σὺν Ἑρμ[ην]οῖσιν ἤϊστωσεν  
 τύμβος δὲ στονόεις ὅδε [μ]' ἴσχει, ὅς ῥα τέτυκται  
 5 ἀγχοῦ Νυμφάων, ὃθεν ἀ[ρ]δεταί] ἄστυ Ἀθήνης,  
 πᾶσιν ἀγγελέειν [μ]ε παρο[ῦ]σι τ' ἐπ[ε]σσομένοισι τε.

Post aedificatum ab Hadriano aquaeductum (v. 5), in cuius vicinia ad Lycabettum illius temporis necropolis fuisse videtur. — 2 ἡνίκα Welcker *Syll.* 11. — 3 ΕΡΕΙΛ. CIN corr. Jacobs. — 4 μ' quod cum ὅδε in lapide extremum versus vocabulum sit facile excidere potuit supplevit Boeckh. — 5 suppl. Jacobs. — 6 ἀπαγγελέειν (ἀπαγγελέει με Boeckh) Boecking in suo exemplo C. I. G. Bonnae adservato. At metrum etiam v. 4 violatum.

163. Baphae. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1029.

— — — — —  
 Ἐνθ]άδε τῷδε τάφῳ κεῖται φ[ω]ς ἔξοχος ἄλλων  
 πᾶσι βρο[τ]οῖς ἀρέσας πίστιν π[α]σ[τ]ράν τε φυλάξας·  
 μνημα μ]ὲν [ο]ὖν ἀρετῆς τήνδε στήλην ἐπέθηκεν  
 — — — — —

Litterae recentes τω, at indoles antiquior est. — 1 ΔΕ suppl. Boeckh. —  
 2 τῷ deinde ΠΛ. Omnibus placuisse gloriatur Sotios saeculi iv homo  
 v. epigr. 64. — 3 suppl. Boeckh.



## \*164. In arce fragmentum ineditum.

Τήνδ' ἀρετῇ . . . . . ἀπ]οκυδήνασαν Ἀθήνας  
 κωφὸν μὲν τύμβος λάχε]ν οὖνομα σώματος οὗτος,  
 τηλοῦ δ' . . . . .] ἔδεκτο τάφος Θεοδώρην  
 . . . . . α]ἰθεριοι . . . . .

in fere saeculi. — 1 ἀποκυδαίνω verbo Hierocles utitur Neoplatonicus apud Stob. flor. 84, 20. — 2 Pinyti ep. A. P. VII 16 ὅστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὖνομα Σαπφούς. — 3 A. P. VII 25 οὗτος Ἀνακρεώντα — πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω. — 4 anima ad coelum evecta est. — Spatio interiecto pauci litterarum apices superant.

## \*165. Loci incerti. Cuman. 3532.

Ἀνδ[ρα . . . . .  
 Αὔσονίον ε[ . . . . . ] γαῖ[α . . .  
 υἷα κλυτὸν [nomen patris, nomen defuncti], ὅς δύο [παιδας  
 παρθενικὰς ἀλ[οχὸν τε λιπὼν] ὑπεδ[ύσατο τύμβον.

Litterae ewe.

\*166. Ad turrim Andronici. Post alios ed. Stephani *Ind. l. Dorpat.* 1849.

Μὴ κείνει λίθον [ἐκ] γαίης, ἄνθρω[π]ε πανούργε,  
 μή σ' ἄταφον, τ[λ]ῆμον, κίνεες ἐ[λ]κήσωσι θανόν[ν]τα.

Infimae aetatis epigramma, cui similia multa apud Gregorium A. P. VIII 179 sqq.

\*167. Ad Olympicum. Bursian *Act. sociat. litt. Saxon.* XII 201. Cuman. 2907.

Μεῖνον, ἀκουσον ἐμοῦ, ὁδοιπόρε, τίς ποτ' ἔφν με·  
 Παρδάλας μ' ἔσπειρε πατήρ, γαστήρ δέ μ' ἔτικτεν  
 Εὐτυχίδος·  
 οὖνομά μοι δὲ Εὐτυχιανός·  
 παιδείας γὰρ ἐγὼ πινυτῆς ἥλπιζα γενέσθαι  
 καὶ χάριταν δοῦναι μητρὶ καὶ πατέρι, νῦν δέ με μοῖρα  
 ἥρπασεν οὐχ ὁσίως ἔνδεκ' ἔχοντα ἔτη.

1 non novit formam nobiliorem παραδοιόρῃ, qua metrum sustentaret, cf. *Comment. Bonn.* p. 28 — ἔφν legitur in lapide. — 5 C. I. 1958 tit. Thessalon. κείσαι ἄξιός ἦς ἐγένου σοφίας, ubi male Boeckh ἐγένου. — 6 χάριταν forma non magis barbara quam ἡλπίζα. Scribere poterat δοῦναι τοκέσσιν.

\*168. Loci incerti. Cuman. 1613.

Ἀστακείης γένης Ἀντώνιος ἐνθάδε κείμε,  
 ἰς χθόνα τὴν Κεκρόπιον, ὥς ἤφεραν ἐνθάδε μοῖρε,  
 σωθεῖς, ἐκ πελάγους τοῦτον ἔχω λιμέναν,  
 Κεντρίκις ἐν [σ]ίγγῃ οἶνοχαρῆς δὲ φίλοις.  
 5 σῶζεσθω ἰς πατρίδαν πᾶς ὁ πλοιζόμενος.

4 ΕΝΕΙΓΝΩ quod correxi; cf. epigr. latin. *Herm.* I 156 *Delmatus* signo *prisco de nomine Laetus*. Signum nomen est ex arbitrio sive statim nato sive postea aliquando inditum; plerumque haec signa inde a III p. Chr. n. saeculo in - ius desinere observavit Mommsen *Herm.* I. s. s. 158 adn. Sic Antonius Centricio signo utebatur, ex quo frigidissimum lusum captavit poetula.

169. In urbe. C. I. 1012. Hicks p. 156.

Ἦ ποτε κυδιόωσα ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθίραις  
 καὶ χαριτοβλεφάροις ὄμμασι λαμπομένη,  
 χιονέοις τε πρέπουσα προσώποις ἠδὲ παρειαῖς  
 καὶ γλυκεροῦ στόματος ὅπα λιριόεσσαν ἰεῖσα  
 5 χίλεσι πορφυρέοις ἐλεφαντινέων δι' ὀδόντων,  
 παντοίην τε ἀρετὴν περικάλλει σώματι θείσα,  
 ἦν τέκεν Εὐτυχίδη σθεναρῶ Κιλικία χαριτωπὺς,  
 εἰκοσιπενταέτης Τρυφέρα τῇδ' ἐν χθονὶ κεῖται.  
 Ἐρμέρως δὲ Ἀριστομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρος.....  
 10 μνήμ' ἀλόχῃ φιλήῃ θήκατο κουριδίῃ.

Litterae vulgares, quibus qui eruditiores videri cupiebant infima aetate utebantur. Verborum copia, virtutum corporis mentisque exaggeratio, adiectivorum usus vere byzantinus et Charitone dignus; quae contra metrum facta sunt, non tango. — 1 ex antiquiore exemplo sump-tus videtur, ubi fuerit ὅς ποτε κυδιόων. — 9 matris nomen periit.

170. Prope arcem muro insertus lapis. Bursian *Act. societ. Saxon.* XII 203. Cuman. 3535.

— — — — —  
 . . . . . ὅς ἐν ἀθανάτοις βιοτεύει  
 . . . . . υἱὸς] δὲ πέλεν πολυηράτῳ ἀνδρί,  
 . . . . . ]μα τὸν ἢ Διὸς αἰγιόχοιο  
 παῖς θείῳ· ἢ δὲ φύσις οὐ]κ ἐγείνατο κρέσσονα φῶτα·  
 5 δεινὸς ὅς ἐξοχ]α πάντων εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ  
 . . . . . δεσ]μὸς ἀρρήκτους ἀλύτους διασώζειν  
 καὶ . . . τούτῳ]ν ἀμφοτέρων χρῆσ[θ]αι κανόνι φησίν.  
 . . . . . λ]έλοιπέ με τὸν Εὐστάθιον ὁ πολύζηλος  
 . . . . . ὅτ]ατον ὁ Λαχάρης· ἀλλ' αὐτὸς ἐμαυτὸν  
 10 ἦγον προφρον]έως ἐφ' ἅπερ ἄν καὶ ζῶντες ἦγον ἐκεῖνοι,  
 ἀλλ' οὔτε τοῦ πάππου] χείρων οὔτε τοῦ πατρὸς ἐγενόμην ὀλίγον.

Paene taedet inter epigrammata referre quae Eustathius inficetissimus puer imperitissime consuit. Pertinere autem videtur epitaphium ad hominem suo tempore celebrem, ad Lacharem rhetorem philosophumque sub imperatore Leone v fere saeculo Athenis prodocentem. Suidas s. v. Λαχάρης ex Damascio huius aequali plurimorum eum praeceptorem vocat coll. s. v. Σουππηριανός. φιλόσοφος ἄξιός τε καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής· ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅς γε τὰς ὕψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτήσατο. Philosophiae est τοῦ καλοῦ, pietatis τῆς εὐσεβείας θεσμούς διασώζειν v. 5. Singula minime studui ad balbutientis pueruli sententiam restituere; argumentum tituli haud magis ineptum quam apertum. Ante v. 1 Cuman. versu extremo κ. ciθymw — 3 *quem Minerva in sapientia principem reddiderat.* — 7 ἀμφοτέρων i. e. εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ — 9 κρηκαί Burs. Cuman. corr. Bursian. — 10 ἐκεῖνοι avus (de quo v. 1) et pater Lachares (de quo omnia inde a. v. 2 usque ad v. 9).

\*171. In urbe. Ephem. 594. Cuman. 3336.

Χαίροιτε.

Σώζων ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι,  
 Σώζων κλεινὸς ἀνὴρ ὑπ' ἀνδράσι τρισὶ τε τυφθεῖς  
 καὶ ὑπὸ πάντων ἀνδρῶν ἐκδικίας νυκτὸς τετυχηκώς·  
 ἦν γὰρ ἔτη καὶ μοῖ ἐπτά τε καὶ ἡ (εἴκοσι).

Ineptiora nunquam leges neque κλεινότερον ἄνδρα videbis. Offendebat Sozon aliquot homines, quorum cum omnes iniuriae persequendae

causa eum opperirentur tres noctivagum percusserunt. — 4 εἴκοσι tribrachys est ἰκκοσι pronuntianti.

\*172. Loci incerti. Cuman. 2527.

οἰσιν εχει . . . . . εν  
 Ἀδαμάντιος, [γαῖα πατρίς δ' Ἐ]φύρη·  
 κλαίουσιν φθίμενον δ' ἄ]λοχος φίλη [ῆδ' ἄμα] παῖδες.

1 εχοπ Cum. εκπ ego.

Appendix christianorum epigrammatum.<sup>1)</sup>

\*173. In arce. Cuman. 2755.

perierunt quattuor hexametri.

- 5 . . . . . πολύμ]ητιν ἀμύμονα φέδιμο[ν ἄνδρα  
 . . . . . κ]λήσατ' ἐνὶ φθιμένο[ις·  
 ἴραθ' ὅτις δόξην] τε δίκης κὲ ἀγακλε[ῖς εἵχος,  
 . . . . . τ]οὺς ἀγαθοὺς φιλέω[ν.  
 . . . . . Θε]ουδέος ἀνθυπάτο[ιο  
 10 . . . . . μ]ε[γ]ανχέος οἰκιστῆρο[ς  
 . . . . . πλοῦτον πᾶ]σιν ἀπίρονα δῶκας πολ[ίταις,  
 τούτῳ ἀγαλλόμενός τε πολὺ] πλέον ἢ κτεάνευσιν.  
 . . . . . ἐξ ὑπάτω]ν ἀρχῆς κλέος ἀφθιτο[ν ἔξεις  
 . . . . . ὀλβιε Δημόκρατες,  
 15 Αἴακος ὥς δώροισιν] ἀκήρατος ἢ ῥαδάμανθης  
 . . . . . ἄμ]φepεις ἔργα δίκης.  
 . . . . . κρῖμα] δίκης μετὰ λοίοθιον ἱμα[ρ  
 . . . . . { ἦν κατέχι Κέκροπος ἦδε  
 Αὐτῷ τόνδε φίλῳ τε] κασιγνήτῳ γεγαῶτι  
 20 τεῦξε τάφον nomen fratris ὅ]φρα κὲ ἐν φθιμένοις  
 τοὺς δὲ ὁμοφρονέοντ]ας ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτ[οι,  
 ἥ δὲ πέλοι γνωστῇ πᾶσι]ν ὁμοφροσύνη.

<sup>1)</sup> Recepi quotquot antiquiora viderentur; iambos byzantinos omnino seclusi.

IV vel V. adeo saeculo positum epitaphium Democratis Achaiae proconsulis christiani (v. 17). Carminis ars haec est, ut alternis hexametris quaternis et distichis binis maior pars composita sit, quo cognito cum unius saltem versus vestigia ante v. 1 superent quot versus perierint ab initio certo licet adfirmare. Pravae pronuntiandi consuetudini compluriens indulsit lapidarius, numeros corrumpit poeta v. 11 et fortasse v. 18. — 6 ἐν φθιμένοις i. q. τὸν φθίμενον coll. v. 20. — 8 scolion ap. Bergk. 21 Ἀδμήτου λόγον ὦ ταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει. — 10 ΕΙΑΥΧΕΟC correxi. — 11 Welcker *Syll.* 159 ἀντ' εὐεργεσίας τὴν πολλάκι δῶκε πόλῃ et C. I. 434, 12 (de Hadriano) ἄσπετον δὲ πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσι. — 16 ρεπεC ego, ρεπεC Cuman. — 17 ΛΙΚΗC duo fuerunt hexametri, quorum in priore dicebatur anima τὸ κρῖμα δίκης novissimo die opperiri, corpus Attico solo conditum esse. Sed ipsa verba v. 18 graviter turbata videntur. — 21 extr. πτε[ι Cuman. πτ . . ego; de optativo non dubito; cf. Il. ψ 91 ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σπὸρὸς ἀμφικαλύπτου. — 22 suppl. Wilamowitz.

\*174. In arce. Cuman. 3549.

Ἀσκληπιοδότης ἱερὸν, φίλε, δέρκεο κάλλος  
 ψυχῆς ἀθανάτης καὶ σώματος ἀμφοτέροις γάρ  
 ἐν φύσιν ὥτασε κάλλος ἀκήρατον· εἰ δέ ἐ μοῖρα  
 ἤρπασεν, οὐκ ἐδάμασσε· θανοῦσα γὰρ οὐ θάνει μόνη·  
 5 οὐδὲ πόσιν προλέλοιπε, καὶ εἰ λίπε, νῦν δ' ἔτι μᾶλλον  
 οὐρανόθεν μιν ὄρᾳ καὶ τέρεται ἡδὲ φυλάσσει.

Litterae eadem quae prioris epigrammatis.

175. Ad ecclesiam Lamprotissam. C. I. 9319. Cum. 3609.

Ὁ Φωτίου παῖς Φώτιος τοῦ . . . . . ος  
 ἐκ Ζωίλου θυγατρὸς ἦν Δημοστράτης.  
 γῇ σῶμα κρύπτει τῇδὲ γ', ἀλλ' ἐς αἰθέρα  
 ψυχὴν διέπτει καὶ σύνεστιν οἷς τὸ πρῖν. A + [Ω  
 5 τὸ γὰρ γέρας τρόπον γε τοῦ χρηστοῦ λάχεν.

Litterae eadem. Probos versus ut faceret ille bis infortunam γε particulam inseruit v. 3 et 5.

## \*176. In Stadio. Cuman. 3544.

† Ἀθηνόδωραν τὴν ἀγαθὴν, τὴν Ἀττικὴν,  
τὴν Θαυμασίου γυναῖκα, τὴν φιλένθεον,  
παιδιά τεκοῦσαν καὶ τρέφουσιν νήπια  
ἢ γῇ λαβοῦσα τὴν νέαν, τὴν μητέρα  
κατέχει, γάλακτος δεομένων τῶν παιδίων.

Litterae εσω.

## 177. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 9309.

Εὐγενὴς ἀνὴρ Νικήφορος ἐνθάδε κῆτε,  
πλείστους φίλους προλιπὼν γῇ κέρνυτε,  
μόνην ἑάσας γαμετὴν καὶ ἄχαια νήπια τέκ[ν]α

Litterae αεσω. Videtur haesisse scriptor hexametros faceret an senarios. — 2 rei notabilis scriptura. — 3 ἄχαια i. e. ἀχέα ut explicat Kirchhoff. Cumanudes coniecit ἄχαρα vel ἀκακα satis mire. Si quid mutandum sit, scripserim ἀθλια.

## \*178. Fragmentum ineditum descripsi in Barbaceo.

. . . . . Π]αυλῖνας μακαριωτ[έτης  
. . . . . ἀφῆρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρὸς  
. . . . . μη]τιν κἀνείασε νήπια τέκνα.

Litterae αεσω. — Paulina recens mater et matrem reliquit et νήπια τέκνα. — 1 ab initio κοιμητήριον tale quid. — 3 πολύμητιν sim.

## II. INSVLARUM ET ASIAE.

### AETATE ET INDOLE INSIGNIA.

179. Corcyrae. Editores et interpretes enumeravit Ross *Arch. Aufs.* II 563 sqq.

Υἱοῦ Τλασίαῳ Μενεκράτεος τόδε σᾶμα,  
Οἶανθ' εὖ γε γενεάν· τόδε δ' αὐτῷ δᾶμος ἐποίηι·  
ἧς γὰρ πρόξενος, δάμον φίλος· ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ  
ᾧλετο· δαμόσιον δὲ . . . . .

5 Πραξιμένης δ' αὐτῷ γ[αί]α· ἀπὸ πατρίδος ἐνθάδ'  
σὺν δάμῳ τόδε σᾶμα κασιγνήτοιο πονήθη.

VI saec. ineuntis cf. Kirchhoff *Stud.* 3 p. 83. Signum quadratum ante v. 1 (◇) ornamenti gratia additum videtur. — 4 post δέ haec κλφ et quaedam alia etiam magis incerta Reicienda sunt eorum supplementa, qui enuntiatum effecerunt participiale, velut Franz *δαμοσίων δέκατον προστάς ἐνιαυτόν*, aptum vero ex vetusto hoc et inbabili dicendi genere Schneidewin posuit *δαμόσιον δὲ καθίκετο πένθος ἅπαντας* vel sicut Anglus anonymus *Diar. class.* 1845 p. 142 *πένθος ἕκαστον*. Similiter enim in re dissimili Solon fr. 4,27 οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστῳ. — 5 αὐτῷ Schneidewin, qua forma ignota opus non est. Dein γαίης suppl. Philetas (*διάλεξις περὶ τῆς ἐν Κερκύρᾳ Μενεκρατείου ἐπιγραφῆς*, ἐν *Κερκ.* 1844) — 6 πονήθη sensu activo, ut Archiloch. fr. 12 εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα Ἥφαιστος - ἀμφεπονήθη cf. Bergk *hist. litt. gr.* I 122 adn. 185. — Praximenem probabile est statim in fratris proxeniae honorem suffectum esse, quippe quae διὰ γένους tradi solet.

180. Corcyrae. Editores v. ap. Rossium *Arch. Aufs.* II 575 sqq.

Σᾶμα τόδε Ἀρνιάδα· χαροπὸς τόνδ' ὤλεσεν Ἄρης  
βαρνώμενον παρὰ ναυσὶν ἐπ' Ἀράθροιο ῥοσῶσι  
πολλὸν ἀριστεύοντα κατὰ στόρ(σ)αν ἄστυάν.

VI saec. ineunt. cf. Kirchhoff *Stud.* 2 p. 83. Dicendi genus politius quam antecedentis epigrammatis. — In Arniadis proelio interfecti tumulto fortasse posita fuerat leonis imago quam prope inventam sepulcri ἐπίθημα fuisse adfirmant, cf. *Anth. Pal.* VII 161. 426. Certe non quadrat leo ad Menecratis naufragi titulum. — 2 non navalem fuisse pugnam contra interpretes moneo.

181. Corcyrae. Bergmann *Hermæ* vol. I 136. Ceteros non curo.

Στάλα Ξερῆος τοῦ Μείξιος εἴμ' ἐπὶ τύμ[β]ωι.

VI saec. Kirchh. *Stud.* 2 p. 79 adn. — Nisi neglegenter lapidarium rem gessisse constaret, retinerem τύμω.

182. Titulum in Acarnania septentrionali inventum Anactorii esse ex Corinthio litterarum genere recte conlegit Kirchhoff *Stud.* 2 p. 82. C. I. Add. II 1794 h.

Προκλείδας [τ]ό[δ]ε σᾶμα κεκλήσε[τ]αι ἐν γῆς ὁδοῖο,  
ὅς περὶ τᾶς αὐτοῦ γᾶς θάνε μαρνώμενος.

V saec. — I IOAB itemque i pro τ in κεκλήσεται. — Non recte Boeckh praestare ait Προκλείδα genetivum: *sepulcrum hoc praetereuntibus Proclidas nominabitur* sicut, quod exemplum Keil adtulit (*Diar. lit. antiq.* 1849 p. 524), Tissaphernis hortus Alcibiades adpellabatur. Similiter C. I. 2058 ἕως οὗ ὁ ἥρως Σωσίας. — ἐν γῆς ὁδοῖο cf. n. 3 et 10.

183. Inter Corcyraeos titulos editum epigramma et ipsum Corcyraeum esse bene suspicatur Boeckh C. I. 1914.

Ἡ μάλα δὴ περὶ σεῖο λυγρόμπότμον ἔκλυε πάτρα,  
Ἀλκή[ν]. Ἀμφιλόχωγαῖα θρασυπολέμων,  
οὐνεκεν Ἰλλυριοῖσιν ὑφ' ἵππομάχοισι δαμάσθης·  
ὅστέα δ' ἐν νάσ[ω]ι [τ]αῖδ' ἔταροι ἔκτερισαν,  
5 καὶ σου ἀποφθιμένον πιστοὶ φίλοι οὐκ ἐλάθοντο  
ΣΙΝΝΑ, φυλόπιδος δ' ἐξέκρυσαν στυγεράς



Ἀμφίλοχοι, θρασέων εὖ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,  
οἷ σε μέγ' ἀχνύμενοι συγγενῇ ἐκτέρισαν.

Sat bonae aetatis, etsi n forma traditur. — 2 ΛΑΚΗ cum Rubnkenio et Mustoxyda correxerunt ἀλκίμα, quod ineptum est civitatis epitheton; nomen defuncti fuisse eo magis credo, quod illic terrarum cum in Corcyra Alcinoi insula tum apud Amphilochios, quorum Ἀλκμεών est ἥρως κτίστης plurima nomina ab ἀλκή derivata inveniuntur. Ἀλκην posui a Wilamowitzio inventum, cuius generis nomina e nummis illyricis adtulit Friedlaender *Hermae* VII 47. — 4 ΝΑΣΟΙΓΑΙΑ corr. Rubnken. — 6 ΕΙΝΝΑ nomen putaverunt, mihi corruptum videtur; ἔντα coni. Wilam.

184. Corcyrae. C. I. 1886.

Μυρὶ ἀποφθιμένοιο τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα  
παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα.  
ὠκύμορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο παῖδ' ὑπὸ γαίαι  
ἑπτακαικισέτους πνεῦμα λιπόντα βίον,  
5 ἵστορα παιδείας, τόξῳ κλυτόν, ὧι ποκα ληστάς  
ἀνδροφόνους ἀλίσαις κτεῖνεν ἐπὶ Στρογάσιν.  
ἀλλ' ἴθι νῦν, παροδίτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο  
'χαῖρ' εἰπὼν ἀγαθοῦ παῖδ' ἀγαθὸν Σατίρῳ.

Videtur scriptum epigramma ante a. 227, quo anno Romani Illyriorum latrocinia sustulerunt Polyb. II 11sq. Mirum tamen in ληστάς voc. iota omissum esse. — 7 insolenter dictum χαῖρε εἰπεῖν τινα, at cf. A. P. XII 155 μή μ' εἴπῃς πάλιν ᾧδε.

185. Corcyrae C. I. 1907.

Ὀδίτα, βαιὸν σάματι σταθεῖς πάρα  
μάθοις κεν ἀτρέκειαν ἴσθι δ' ὥς πατρός  
Ἀθηνίωνος οὖν ταφῇσι κλήζεται,  
καὶ Μνασέαν αὐδασον οὖνομ' ἄφθιτον,  
5 καὶ γνῶθι μύθους, οἷς σοφῶς ἐτέρπετο.  
ἅι μὲν τὰ κόσμον σεμνὰ καὶ δι' ἀστέρων  
δι[ῆλθ]ε τὰν πυρωπὸν αἰθεροδρόμῳ[ν  
κέλευθον, ἅι δέ] καὶ γεωμήρον τέχνην  
γραμμάσιν ἰχνεύειραν· εὐ[δα]εῖ [ν]οῖ  
10 κατεῖδ' Ὀμήρον δέλτον, ἅς ἐνὶ πτυχαῖς

- ὁ [τρ]ιπλανάτας ἐσιὶ Λαοτίου γόνος  
καὶ μῆνις ἁ καρ[η]άτων ἐπ' ἀτρεκές  
μ]άθε[ς] τὰ πάνι', ὧν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.  
νέ[αι] δ' ἐν ἀκμᾷ κοῦρον, ὧι πόρεν τέχνην.  
15 . . . . . τε]τρῶκοντα δὴ  
ὑπ' ἀλίῳ πλειῶνας εἰσιδὼν φάος  
ποθεινὸς ἀστοῖς τάνδ' ὑπήλυθε χθόνα.

Difficillimum epigramma primo vel ante vel post Chr. n. saeculo adsignari potest. Apographa tria sunt Mustoxydis Dodwelli Schinae, quorum nullum aut presse sequaris aut plane abicias. — 4 Mnaseas Cephallenius C. I. 1928. Alium indicavit Welcker *Syll.* 32 commemoratum a Manethone V 266 ἀστρολόγον πινυτὸν καὶ ῥήτορα καὶ φιλόμουσον ῥυθμοῖς καὶ μέτρων ποιήμασιν εὐστοχὸν ἄνδρα. — εὐνομ' ἀφθιτον e Schina recepi, reliqui εὐνομα φθιτοῦ, quod languet post σὺν ταφῇσι. — 7 sq. suppl. Boeckh. αἰθεροδρόμοι aves apud Aristoph. *Avv.* 1384. — 9 ΕΥΑΔ ΕΙΝΔΕΟΙ Mustox. ΕΥΑΔΕΙΝΔΟΙ Schin. ΕΥΑΔΕΙΔΟΙ Dodw. Recepi Hermanni coniecturam, qui etsi *ficto vocabulo* graece tamen loquitur. — 11 ΟΠΗΛ ἐπ' praepositionem nihili esse vidit Boeckh, neque tamen pluris est quod ipse posuit ὃ τε πλ. Hermann πολυπλανάτας, cui meum praetuli. — 12 ΑΚΑΡΝΙΑΤΩΝ Αἰακίδαο Graefe Boeckhio probare potuit. Quid opus esset vidit Hermann, qui ἁ στρατηλατῶν nimis audacter scripsit; meam recepi coniecturam. — 13 ΔΑΘΕΤ Schin. Dodw. ΔΑΘΕΞ Mustox. In eis quae scripsi minus offendor neglecta aspirata quam nudo genetivo ὧν cf. Theocr. XXIV 122 πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων-κειμήλια. Wilamowitz κατεῖδ'. 'Ομήρου δέλετον-ἐπ' ἀτρεκές μάθ' ἐξ ἀπάντων κτλ'. quae ideo non probō, quod verbis ἐπ' ἀτρεκές μάθ' . . aperte repetitur ex v. 2 viatoris conpellatio. — 14 ΝΕΝΑΕΝ Dodw. Schin. ΝΕΝΑΕΝ Mustoxydas, quem constat haud raro interpolare quod ipsi opus videatur. νέαι ὁ' ἐν scripsi, reliqui νέον ὁ' ἐν. — 15 ΟΝΗΝΕΥΝ cum 12 fere litterarum lacuna Dodw. Schin. ΟΝΥΝΕΝ Must. ὄνυμ' Εὐνομον λιπὼν με Boeckh, quorum ὄνυμ' pessima Welckeri coniectura est. Olim Welcker ὁμεινέτιν τ' ἔλειψε, quam sententiam equidem certam duco. — 16 Antip. Sidon. A. P. VII 93 ἐκ πολλοῦ πλειῶνος i. e. propter longum aevum.

186. Corcyrae sub statua vidit Cyriacus. C. I. 1888.

Βασιλείδης ἐτιῶν κγ. ἥρως χαῖρε.  
Εἰ, φίλε.] πυνθάνεαι, τίς ἔρην, ξένε, τίς δ' ἐγενήθην,  
ὦ] παροδεῖτα, μάθε στάς ὀλίγον πρὸ τάφων.

- γενῆ μὲν Γλαῦκός με πατήρ, τίκει δέ με μήτηρ  
 Χρυσογόνῃ καὶ μευ δύσμορος οὐκ ὄνατο·  
 5 τηλόθι γὰρ πάτερης Βειθυνίδος ὤλεσα θυμόν  
 ναυτιλίῃ λυγρῇ νηὶ τ' ἐμῇ πίσυνος·  
 κεῖμαι δ' ἐν Σχερίῃ παρὰ θεῖν' ἄλός ἡνεμόεσσαν  
 ὕστατα λυγρὸν ἐμοὶ δερκόμενος πέλαγος.

Romanae aetatis. — 1 supplevi. εἴπερ, εἰ μὲν, εἰ τὰχα ceteri; cf. A. P. VII 337, quod carmen ex lapide descriptum ab hoc versu incipit nullis conjecturis temptando μή με θωῶς, κύνδιστε, παρέρχεο τίμβον, εἶδῖτα, σοῖσιν ἀκοιμήταις ποσσὶ, κελευδοπόρε.

187. Ithacae. C. I. 1925.

Τήρῳ τοι τόδε σᾶμα τὸ λάινον, ὦ [ξ]έν', Εὐ[θ]υδάμ[ω],  
 ὅς ποκ' ἐν ἀμφιάλῳ πρῶτος ἐ[γ]ε[ν]ε' Ἰθάκαι  
 καὶ βουλᾷ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· Τιμέαι δὲ παιδί  
 ἔλλιπε καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον.

Artem alexandrinam una particula τοι v. 1 et numeri, aetatem congruam litterae produnt. — 1 HEN emendationem occupavit Meineke *Delect. Anth.* p. 120 adn. — ΕΥΟΥΔΑΜ. corr. Boeckh. — 2 ΕΝΕΙΤ vel ΕΝΕΤΙ corr. Buttmann.

188. Aeginae. Ephem. 2649.

Γλευκίτα τόδε σᾶμα τοῦ Κυπρίου τοῦ Σαλαμινίου  
 Διότημός με ἐπέθηκε.

IV saec. o pro ου scriptum. — 1 ΣΑΛΑΜΙΜΟ corr. Buecheler. Mirum quod non scripsit ἐκ Σαλαμῖνος. — Epigramma integrum videtur.

189. In Melo insula. C. I. 2439.

- Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἐμὸν πόσιν οὐ γὰρ ὀθνεῖαις  
 φροντίσιν θαητὸν τίμβον ἔτευξε βροτοῖς.  
 καὶ τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκε(ν) τὰν ὁμόλεκτρον  
 ἥρωσι(ν), φίλτρων εἵνεκα τερπνοτάτων.  
 5 κλεινὸν δ' οὐνομά μοι, ξένε, Κυδίλα· ἐοθλὰ δὲ ναίω  
 δώματα Φερσεφόνας χώρῳ ἐν εὐσεβέων,  
 πατρὸς κλ[ι]ζομένα Λαμα[ι]νέτου, ἐκ δέ γε μητρὸς

*Κλεισφύσσας, δοιῶν εὐγενετῶν γονέων.*

*αἰνεῖσθω ξυνόμε[υν]ος, ἐπεὶ γέ με κα[πο]θανοῦσαν*

10 *Ζήλων ἀθανάταις ἡγλάισεν χάρισιν.*

III fere saeculi epigramma, ut eius aetatis, qua bucolica caesura vel maxime valeret; quo magis miror, si v. 3 non scripserit poeta ἔθγ-  
κέ με, quamquam illius generis versus vel Theocritei inveniuntur. Errasse  
interdum lapicidam docet v. 9, ubi ΚΑΙΘΑΝΟΥΞΑΝ traditur correctum a  
Boeckhio. — 5 nominis interpretatio, sicut etiam v. 10 ζηλῶν subintel-  
legi debet. — 7 ΚΑΥΖΟΜΕΝΑ iota adscriptum non fuit. *Δαμανέτου* lapis,  
corr. Boeckh; fortasse *Δαμνέτου*.

190. Pholegandri. Anaglypho senex cum cane exsculptus. C. I. 2445.

*Χαίρειν τὸν κ[ατ]ὰ γᾶς εἰ[π]ας, ξένε, Διογένη [μ]ε  
βαῖν' ἐπὶ σὰν πρᾶξι[ν] τύγχανέ θ' [ὦ]ν ἐθέ[λ]εις.*

*ἐννεακαίδεκτης γὰρ ὑπὸ στυγεράς ἐδαμάσθην  
νοῦσου καὶ λείπω τὸν γλυκὺν ἄελιον,*

5 *ἀνίκ' ἔδει με γονεῦσι τίνειν χάριν ἥ δὲ συνήμων*

*ΛΛΘΔ εἰς ἀφανῆ τόνδε . . . . .*

Melioris aetatis videtur quam ut traditae c formae fidas, melioris  
certe artis quam ut Boeckhii emendationem *Λάθα* v. 6 pro vera habeas,  
unde nec supplementum eius recepi *τόνδε μ' ἔκρυψε τάφον*. — 1 ΕΠΙΑ c  
— ΖΕ — 3 ΓΡΑΞΑΝ — ΟΝΕΘΕΝΕΙC quae omnia corr. Boeckh.

191. Thera in insula. Michaelis *Ann. Inst.* 1864 p. 258.

*Ὁ δᾶμος ἀφηρώιξε καὶ ἐτείμασε τὸν ἱερῆα Ἀπόλλωνος  
Καρνήου διὰ γένους Ἀδμητον Θεοκλείδα πάσας ἀρετᾶς ἔνεκα καὶ  
σωφροσύνας.*

*Εἴ τι παρ' Αἰμονιεύσι γένος πολιοῖο Φέρητος,*

*εἴ τι παρ' Εὐρώται κόμπασαν Οἰβαλίδαι*

*ἀνδράσιν ἐν προτέροις καθαριώτατον, οἷ βασιλῆων*

*παῖδες καὶ μεγάλων ἦσαν ἀπ' ἀθανάτων*

5 *τοῦτο λαχὼν Ἀδμητος ἴ[σ]ο[ν] πι]νυτῇτι [καὶ] αἰδοῖ*

*μοῖραν ἀνέπλησεν ῥιγεδανοῦ βιότου,*

*μητρὶ λιπὼν ἀλόχῳ τε βαρὺν πόνον· ἀλλὰ τί θαῖμα;*

*καὶ. Θέτις Αἰακίδην κλαῦσεν ἀποφθίμενον.*

Aetatis romanae. — De sacerdotio Aegidarum cf. Boeckh ad Pind.



ΝΤΡ.ΟΝ ὑπόμνην Keil, cetera ego correxi. — 5 ΕΥΘΟΗ corr. Keil. C. I. 3706  
ἔρρωσα, ὑγίαине, εὐόδει. — Lapidam dorico sermoni adsuetum prodit  
μουστέχνας forma.

194. Prope Astypalaeam. Ross *Inscr. ined.* 164. Titulus ita male  
habitus est, ut praestet editoris apographum integrum transcribere.

. . . . . ΑΙΛΑΙΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑΝ  
. . . ΔΙΠΟΖΑΝΒΕΒΑΚΑΤΑΝΥΠΟΧΘΟΝΙ  
. . . . ΣΥ.ΑΥΤ..ΘΕΑΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ  
. . . ΩΝΠΟΛΙΤΑΣΕΣΘΛΟΣΑΛΛΑΚΑΙΘΑΝΩΝ  
ΓΕΓ . . . . ΠΑΤΡΟΣ . ΛΛΕΑΝΤΕΘΙΜΕΝΟΣ  
. . ΤΙΝΙΟΙΣ.ΔΕΛΦΟΥΤ.ΕΣΤΙΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ  
. . . . . Τ.Σ.ΟΙΤ.ΝΩΛΟΣ..ΣΤΕΩΝΔΑΠΟ  
. Λ . . . . . ΟΣ . ΑΚΑΙΠΟΝΑΝΘΕΣΙΝΒΡΥΟΙ

1 Ἀρχεμηνίδας nomen notum, at accusativum, si quidem est, non  
explico. — 2 πρὸς ἂν βέβακα τὰν ὑπὸ χθονί — [τιμαῖ]σι [κ]αὶ τ[εθν]ῶσαν  
εὐκλεεστάταν, uxor videtur prior obiisse, quam gaudet nunc revisere. —  
4 οὐ ζ]ῶν πολίτας ἐσθλὸς ἀλλὰ καὶ θανών. — 5 sq. γεγ[ώς δὲ] πατρός coni-  
cerem nisi proximo versu sequeretur ἀδελφοῦ τε. Dein denuo uxor  
memorari videtur εὐκλεεστάταν - ἀκ]οιτ[ι]ν βῶλος. ὁστέων δ' ἀπό - ἀνθε-  
σιν βρύοι, quorum ut sententia perclara, ita verba obscurissima, nec  
quod ἀκαρπον v. 8 esse putaveris scio quo referam. Cf. A. P. VII  
222 alia.

195. Vaxi vel Axi Cretensium. C. I. 2599 coll. Addendis.

Μή μου ἐνυβρίξης ἀγνὸν τάφον, ὃ παροδῖτα,  
μή σοι μνήσις πικρὸν ἔπ' Ἀγεσίλας  
Περσεφόνᾳ τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπων  
εἰπὸν Ἀρατίῳ· γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

Elegans epigramma litteris optimis scriptum cum dativis coniu-  
ctivisve iota non sit additum primo p. Chr. n. saeculo superius vix  
potest esse. Ceterum ex peiore apographo plurima recte constituerat  
Bentley. — 4 legebatur Ἀρατεῖω, recte ex poetae certe sententia.

196. Apud Eremopolin Cretae. Spratt *Itin. Cret.* II 420 coll. tab.

Τὸ[ν θρ]ασὺν ἐν θρ[ι]αῖς Δαμάρατον, [ξένε, λεύσσεις

λαμπρὰ κυναγεθείας ἔργα πονη[σάμενον]  
 ὃν γενέας ἔσπειρε Ἀμμώνιος, ἐσ[θλὸν ἐν ὀπλοῖς  
 κ]αὶ βουλᾷ, πίστι δ' ἔξοχον ἀμερ[ίων].  
 5 εἰκοσ[έτη δ' ἔκλαυσαν ὁμήλικες· ὄν[τι δὲ τοίω,  
 ὥς θέμις] εὐσεβέων, πατρὶς [ἔτενξε τάφον.

Selwynis Angli supplementa sunt, nisi quod v. 5sq. mea praetuli.  
 — 1 ΘΗΑΙΣ. Idem exordium duorum Nicaeensium epigrammatum (infra  
 n. 350sq. τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσορᾶς με νέκυν, παροῦτα, coll. App. Pla-  
 nud. 379 τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα.

197. Rhodi. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 133 n. 12.

Τέχνας μὲν παράσαμον ἔχει τάφος· εἰμὶ δὲ Χρίσω[ν,  
 πατρὶς δ' ἐστὶ Κνίδος, γὰρ δέ μ' ἔχει Ῥοδία.

891. Rhodi. Ross *Inscr. ined.* 281.

Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγ[εινόν, ὅπερ καὶ [η]ᾶσι [πρό]κειται,  
 ἀλλὰ πρὶν ἡλικία]ς καὶ γονέων πρότερον.

Notum distichon, cuius hoc longe vetustissimum est exemplum.  
 Litterae ΓΞ. — 1 ΒΑΞ . . . .

199. Telo in insula. Ross *Hellenica* I 66.

Μνημα τόδ' εἰ]ς ἀθήρησον, ὁδοιπ[όρε], Καλλιρο[εῖης,  
 ἡλικίης] κεδνῆς ἣν ἔλε πρόσθ' Ἀίδης·  
 πατριδα] δὲ φράζεν Σέλγ[η]ν· γνάλοις δ' ἐνὶ Τήλου  
 προσφι]λές ἐνναέταις ἦνυσα τέρμα βίου·  
 5 τοῦνεκ]α λοιβαῖσιν [π]άρ[εθ]ρος θυσίαισί τε θάσσωι,  
 τίμι]α τ' εὐσεβίης πᾶσιν ἔθ[η]κ]α [γ]έρα.

III vel II a. Chr. n. saeculi. — 1sq. restituit Hermann apud Ros-  
 sium, nisi quod Καλλιρόης γὰρ voluit. — 3 ΣΕΛΓΙΝ egregie hoc distichon  
 refecit Buecheler. — 5 ΤΑΡ . . ΡΟΞ quod correxi, nec de τοῦνεκα dubito;  
 incertiora sunt v. 6 supplementa, ubi Hermann a vero longe aberravit:  
 eo quod iam sacris color, omnibus pietatis praemia quanti valeant demon-  
 stro. θάσσω verbum fortasse ad anaglyphum spectat. — 6 ΕΘΗΓΑΤΕΡΑ  
 ἔθηκα γέρας Herm.

200. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 304.

Ἰσ[θμὲ π]αλαι[γ]ενέος νήσ[ο]ν πέδον, ἄφθι[τ]ε δῆμ[ε],  
 σοὶ μεγάλων δώρων καὶ νέκυς οἶδα χάριν·  
 εἰκόνη καὶ στεφάνοισιν ἀειμνήστω [τε . . . . .]  
 σήματι τοῦ πικροῦ ῥῦσιν ἔχω θανάτου.

Aetatis romanae. — 1 ΙΣΤΕΠΠΑΛΑΙΕ — ΝΗΣΣΟΥ — ΑΦΘΗΕ rest. editor. —  
 3 γερασθεῖς Welcker *Mus. Rh.* VI 84 non augurans opinor fore ut ali-  
 quando in titulo perrecenti Phrygio participium inveniretur μνήμα γερασ-  
 σάμενος. Tamen non recepi, nec γεγηθώς nec πεποιδώς mihi satisfacit.  
 — Coniunxit Ross cum hoc carmine titulum 303 ὁ δᾶμος τῶν Ἰσθμω-  
 τῶν ἐτίμασεν τιμαῖς τρίταις Σάτυρον Θεμιστοκλέους ἱατρὸν στεφάνῳ χρητέῳ  
 - καὶ εἰκόνη χαλκῇ ἀρετᾶς ἕνεκεν τᾶς κατὰ τὰν τέχνην καὶ εὐνοίας τᾶς ἐς  
 αὐτόν. Et medicus si fuit ille, intellegis acumen v. 4 uti ego totiens a  
 vobis mortem defendebam, ita me iam vestris honoribus a mortis oblivione  
 vindicavistis.

201. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 174 et ex novo apographo *Hellen.*  
 I 2 p. 97 (*Inscr. ined.* fasc. III p. 45). Omnium optime tractavit  
 novo apographo nisus Keil *Allgem. Litzig.* 1849 p. 635sq.

Θευδότα ἃ [μάτ]ηρ σε [τέκε], Στόλε, δάκρυ· ἄ[φν]ως γάρ  
 ἀρπάξας σ' Αἰδας σὰν ἐμάρανεν ἀκμάν·  
 συνεχέχνηται γενέτας δὲ Πρῶσιδιππος, κλυτὸν ἔρνος  
 ζαλωτὸν πένψας Περσεφόνας θαλάμοις,  
 5 γυμνάδος ἀνστηρὸν διέτη πόνον ἐκτελέσαντα  
 ἀρτίχρουν γονέων ἐλπίδα γηραλέην.

1 fere a. Chr. n. saec. — 1 Keil 1. . ΗΡΣΕ. . . ΣΤΟΛΕ quod ipse correxit,  
 nomen tamen Εὐδοτε fuisse citra necessitatem existimans. Ultima ex  
 peiore apographo restituerat Hermann. A. P. VII 527 Θεῦδοτε, κηδεμόνων  
 μέγα δάκρυον. — 6 C. I. 2240 τὰς γὰρ ἀφ' ὧν — Αἰδης γηροτρόφους  
 ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

202. Halicarnassi viderunt Birch (*Diar. arch.* 1859 p. 56) et Newton  
 (*Discoveries of Halicarnass* tab. 97, 64); sed Co advectum esse perspexit  
 Wilamowitz.

Μελανθίου τοῦ Δημητρίου τοῦ Μελανθίου ἱατροῦ τὸ  
 μνήμα.



Εὐδεις, ὦ φιλότεκνε Μελάνθιε, καὶ βαθὺν ὕπνον  
 εὐδεις, ἰατρῶν ὦ πολυπειρότατε·  
 ἀλλ' Αἶδας ζωοῖσιν ἐναντίος, ὃς τὸν ἀρωγόν  
 νούσων εἰς Μερόπων οὐκ ἐφύλαξεν ἄκη.  
 εἰς ἑαυτόν.

- 5 Τὸν τέχνη λάμπαντα Μελάνθιον ἰητῆρα  
 χθώ[ν με Κό]ως κρύπτει πρέσβυν ἀλνπότατον.

I vel II p. Chr. n. saeculi. — 1 φιλότεκνε Bergk *Diar. arch.* l. s. s.  
 At cf. C. I. 1802 πατὴρ φιλότεκνος, nimirum liberi superstites monumen-  
 tum posuerunt. — καὶ βαθὺν J. eleganter Wilamowitz. — 4 Μερόπων i. e.  
 Coorum, ut recte idem interpretatur, certa simul ratione v. 6 lacunam  
 explens. — 5 sq. ipse Melanthius utpote medicus ionice loquitur.

203. Cnidi. Newton *Discoveries of Halicarnass* cett. I tab. 95, 58.  
 Lapis superne integer.

Ἦβας δὴ κείνας, [οἷας τύπον ἔστιν ιδέσθαι,  
 μῦθμα πατρὸς χειρες καλὸν ἔθεντο τόδε·  
 τοῖος, Καλλίκρατέξ, ποτ' ἐὼν, φίλε, κηρὶ δαμασθεῖς  
 θῦνες ἀνὰ σκιερ[οῖς] Περσεφόνας θαλάμους.

III vel II a. Chr. n. saec.

204. Cnidi. Newton tab. 94, 54.

- a. Αἰνὰ σοι τύμβω[ν] δωμήματα Θεῖος ἔτευξα,  
 Ἀτθίς, ὁ δὲ τῆς σῆς ἡλικίης προ[τ]ερῶν,  
 εὐξάμενος χειρῶν ἀπὸ σῶν κόριν' ἄκριτε δαῖμον,  
 ἀμφοτέροισι ἡμῖν ἔσβεσας ἥελιον.

- 5 b. Ἀτθίς, ἐμοὶ ζή(σ)α(σ)α καὶ εἰς ἐμὲ πνεῦμα λιποῦσα,  
 ὥς πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρύων πρόφασι,  
 ἀγὰ πουλυγόητε, τί πένθιμον ὕπνον ἱαύεις,  
 ἀνδρὸς ἀπὸ στέρνων οὔποτε θείσα κάρα,  
 Θεῖον ἐρημώσασα τὸν οὐκέτι; σοὶ γὰρ ἐς Ἀἶδαν  
 10 ἦλθον ὁμοῦ ζωᾷς ἐλπίδες ἀμετέρας.

- c. Οὐκ ἔπιον Αἰθῆς Αἰδωνίδος ἔσχατον ἴδωρ,  
 ὥς σὲ παρηγορίην καὶ φθιμένοισιν ἔχω,  
 Θεῖε, πλέον δύστηνε, γάμων ὅτι τῶν ἀμιάντων

νοσφισθεῖς κλαίεις χηροσύνην θαλάμων.

- 15d. Τοῦτο σαοφροσύνας γέρας Ἀτθίδι ταῖ πολυκλαύτοι  
 οὐκ ἴσον, οὐδὲ ἀρετᾶς ἄξιον, ἀλλ' ἐθέμιαν  
 μνάμαν εἰς αἰῶνα φερώνυμον, αὐτὸς ἀνάγκαι  
 Θεῖος νηπιάχῳ πνεῦμα χαριζόμενος·  
 οἴσω γὰρ καὶ τοῦτο χάριν σέο καὶ τὸν ἀπηνῆ  
 20 ὄμμασι τοῖς στυγνοῖς ὄψομαι ἡέλιον.

1 a. Chr. n. saeculo non antiquior titulus rara quadam verborum compositionis arte conspicuus. Vtraque enim binorum distichorum strophæ ionice, utraque ternorum dorice scripta est, nisi quod v. 6 εὐφροσύνης et v. 20 ἡέλιον lapidario parum curioso excidit: sententiarum tamen quam dicunt strophicam responsionem frustra quaeres. Numeri admodum celeres, quorum si quando penthemimere impeditur volubilitas, compensatur hæc mora bucolica caesura; quæ ipsa sicubi fere desideratur (v. 13), inciditur κατὰ τρίτον τροχαῖον. Quæ sunt etiam Bionis aliorumque aequalium poetarum leges metricæ. — 2 ΠΡΟΓΕΡΩΝ correxi. Verbo προτερεῖν neminem novi qui hoc significatu usus sit præter Dionysium Halicarnassensem Cnidiorum finitimum. — 5 ΖΗΖΑΖΑ ut saepe illic terrarum. — 18 gravius non vidi fato unquam opprobrium factum. — 22 στυγνοῖς ὄμμασι *miseris oculis*, sicut supra n. 149 ὡς μητρὸς στυγερῆς.

205. Ad Halicarnassum. Wescher *Rev. archéol.* 1846 II 134

Μύρτον Εὐβούλου Μυνδία,

χρησιτὴ χαῖρε.

Πατρίς μὲν Μύνδος, γενέτωρ δέ μεν ἔπλετ' Ἰάσων,

στοργᾷ δ' Εὐβούλου κούρα ἀνεγγραφόμαν·

τέκνον δ' ἀρτιγάλακτον Ἰάσονα ματρὶ λιποῦσα

ζωᾶς ἐστερόμαν ἐννεακαιδεχέτις·

5 αἰακτὰν δὲ θύγατρα κατεσιενάχησε Στρατεία

οἷά τις εἰναλία δάκρυσιν ἄλκωνις.

τοῦνεκα τὰν κατὰ γᾶς Μύρτον, ξένοι, αἰδῆσαντες

χαίρειν τὰν αὐτὰν ἀντινέμεσθε χάριν.

11 fere a. Chr. n. saec. — 2 Myrton ab Eubulo adoptata caelebs partum edidisse videtur. — 6 egi de hoc versu *Comment. Bonnens.* p. 26 Adde [Moschi] III 40 ἄλκωνις δ' οὐ τέσσον (sic legendum esse docent

superiora) ἐπ' αἰγιαλοῖς χέε δάκρυ, ut corrigit postrema Buecheler *M. Rh.* XXX 38.

206. Halicarnassi. Newton I tab. 89,10 coll. *Diar. archaeol.* 1859 p. 56.

Μναμειῖον τόδε σεῖο πατὴρ ἐποίησεν ἐαυτοῦ  
 χερσὶν πᾶσιν ὁρᾶν σᾶς ἀρετᾶς ἔνεκεν·  
 καὶ ἐγὼ ὑπερ' ἐστῶσα προσημαίνω παριοῖσιν  
 ὥς υἱὸν Μόσχου τόνδ' ἔχω Ἑρμοκράτην  
 5 Χαλκιδέων χώρας ἐνθάδε ἀποφθίμενον.

Christo nato vix antiquius. — 3 loquitur στήλη ipsi tumulo superimposita.

207. Halicarnassi. Newton tab. 88,8 coll. v. II<sup>o</sup> 699.

Ὅ] πρὶν ἐνὶ ζῳοῖσι φίλοις φίλος, ὁ πρὶν ἐν ἀστοῖς  
 ἡδύς, ὁ Πιερίδων γυμνασίῳ τε φίλος,  
 Κλειογένης, υἱὸς Θεοδώρου, τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ  
 κεῖται Ἀλεξάνδρᾳ μητρὶ λιπὼν δάκρυα·  
 5 τὰς γὰρ αἰεὶ γενέταισιν ὀφειλομένας ὑπὸ τέκνων  
 [πρὶν τίσαι χάριτας κάτθαν' ἄωρος ἑών.]

1 fere p. Chr. n. saec. — 1sq. ὁ πρὶν - ὁ πρὶν - ὁ similes particularum οὐ et εἰ eisdem versuum sedibus anaphorae in Antipatris Sidonii epigrammatis (eius enim sunt) A. P. VII 409 et 413. — 5sq. supplevi sententiam vulgarem. Legit Newton . . . EAEI vel PAEI.

208. In Thaso duo lapides. Conze *Itin. insular. maris Thrac.* p. 19. sqq.

- a. Ἄρτι με νυμφιδίων ἀπὸ δύσμορον ἤρπασε πασιῶν  
 δαίμων ἐς τριτάτην νισόμενον δεκάδα,  
 ἀρτιβίου περὶ ὥντα κατ' εὐκλέα θέσμια δόξας  
 στυγνὸς ἄπαιδα δόμοις ἀμφεχάλυψ' Αἰδης  
 5 Ἀντιφώντα, γοναῖσι Σοφοκλέος ὃν τέκε μήτηρ  
 Ἥρω, τᾷ λιπόμεν οὐ τέκος, ἀλλὰ τάφον.  
 αἰαῖ, τίπτε, Τύχα, με τὸν εὐκλέα πατρίδι κόσμον,  
 τλάμονα δυσπενθής, ὠρφάνισας βιότον;  
 b<sup>1</sup>. Ὁ τύμβος ἐσθλὸν υἷα τὸν Σοφοκλέος

- 10 *Εὐρυμενίδην κέκευθεν, ᾧ βίου μόνα*  
*ἐτῶν διεξάμειπτο διπλόα δεκάς·*  
*κατεῖδε δ' οὔτι νυμφικῶν ἐφίμερον*  
*παστὸν γάμων πάρεδρον, ἀλλ' ὑπ' ὀλβίων*  
*σφαλεῖς μελάθρων στυγνὸν ἦλθ' ὑπ' Αἶδαν,*
- 15 *δυσπενθὲς Ἡροῖ ματρὶ καὶ συναίμοσι*  
*λιπὼν φίλαισιν ἄλγος· ἃ δ' ἀλιστεφῆς*  
*δόξας ἔκατι ἰῶδε πατρία Θάσος*  
*τὰ σεμνὰ τιμᾶς δῶρ' ἔνειμεν εὐκλέους.*
- b<sup>1</sup>. *Οὐ γάμον, οἶχ' ὑμέναιον ἐμοὶ [φίλα] ἄνυσε μάτηρ*
- 20 *"Ἡρω, ἀποφθίμενον δ' ἐστενάχῃσε γόοις,*  
*εἰκοστὸν τανύσανθ' ἐτέων δρόμον· ἄμμε δ' ὄμ[αίμους,*  
*τλάμονες, ἐν δισσοῖς μῆσιν ὅδ' ἔσχε τάφος·*  
*πατρὸς δ' ἐνόλβοιο Σοφοκλέος ἄρσενά γ[ένν]αν*  
*ὠκύμορον φθιμέναν ἐστενάχῃσε Θάσος·*
- 25 *μάτηρ δ' ἃ μεγάλ[ανχος] ἐφ' νιάσιν, ἃ πάρος εὔπαις,*  
*οἶχ' τέκη, κω[φρὺς δ'] ἀντὶ δέδορκε τάφους.*

II fore p. Chr. n. saeculi. — Primum epigramma ad Antiphontem, reliqua duo ad Eurymenidem duobus post fratrem mensibus mortuum pertinent, eiusdem omnia poetae. — 3 fort. ἄρτι βίου, quod suadet anaphorae ratio et parum aptum δόξας vocabuli epitheton; genetivus partitivus a περῶντα suspensus explicari potest. — 13 παστὸν γάμων πάρεδρον audacius quam Musaei v. 1 λύχρον - γάμων ἐπιμάρτυρα. — 19 ἐμοὶ γλυκὺν ἐξετέλεσεν Curtius Goett. Gel. Anz. 1860 p. 414, at matris vocabulum necessarium est. — 21. 23. suppl. Wieseler apud Conzium, 25 Curtius, 26 Wilamowitz.

209. Orei Euboeae. Ex Papasliotis apographo *Diar. arch.* 1856 p. 270.

- Πολλὰ σε ἔπαινος ἐπευκλείσειν νεότητις ἐν ἀκμῇ*  
*παῖδα μὲν ὄντα νέ[ω]ν κοσμιότητι τρόπων,*  
*ἥβῃ δ' αὖξηθέντα νόμων πατρίων θεραπείαι,*  
*ἐν συνό[δοις] ὅ[ι] "Ἀρης ἀντιπάλους συνάγοι,*
- 5 *ἱππομαχοῦντα· ἀρετῇ γὰρ ἐτόλμησας στεφανῶσαι*  
*πατρίδα καὶ προγόνους· μνημα δὲ σῆς ἀρετῆς*  
*σι[τῆ]σε πατὴρ Θεο[κλ]ῆς, ἀμεινῆστοιο[ι] δὲ ἐπαίνοις*  
*κόσμησε ἥδε πόλις καὶ κατὰ γῆς φθίμενον.*

iv saeculi, si quidem non erratum est in ἵππομαχόντα v. 5; sic enim legendum esse vidit Baumeister recte negans Ἰππομάχων graecum nomen esse. — 2 νέον corr. Wilam. — 4 ενσυνολωδοδαρης. Nauck εν συνόδω δ' ὅτ' Ἄρης, quod ipse posui paullo melius est, verum fortasse neutrum. — 7 θεο . . . δης. Θεόδωρος Papasl. θεοειδές peius etiam Nauck; mihi Δ pro Λ lectum et lacunae spatium incuriose notatum videtur. — ἀειμνήστοις corr. Nauck.

---

210. Cei. Ephem. 3248.

Κόμψης τόδ' ἐστὶν μνήμα τῆς . . . . .

iv vel iii saec. — 1 ΚΥΜΟΥ nomen corruptum non fuit Λικυμνίου, quod sibi persuasit Bergk Ann. Fleckeis. 79, 193. Fuit nomen incipiens a Λα - vel Ἄλκ -, littera μ ex duabus coaluisse videtur, velut Δι vel Νι.

---

211. Syri. Lebas IV 1896. Clon Stephanus Ἐπιγραφαὶ τῆς νήσου Σύρου. 1875 p. 54.

Ἐσθλὸν ἡμεῖς ἱερῶα καὶ εὐσεβῇ ἀμνηστύμει  
 χθρὸν ἡμεῖς Κλειτοφῶντα τὸν Ἐρασιθρόνον  
 στήλην δ' ἔστησεν θυγάτηρ ἐπὶ σήματι τήνδε  
 αὐξουσα φήμην πατρὸς εὐκλεῖ γυαφῆι.

iii saec.

---

212. Syri. Clon Stephanus p. 56.

Θεοφίλα χρηστὴ χαῖρε.  
 Ἄδ' ἀρετὰν στέφασα καὶ ἔνδοκα λέκτρα ξυνεύνον,  
 Νικίον ἡμερὰ παῖς, ξένη, Θεοφίλα  
 κείται ὑπὸ σκιερὰν Σύρον κόνιν, ἃ βαρυνενθίς,  
 ὀρφανὸν ἐν ζωῆς παῖδα λιποῦσα πατρός,  
 5 ὑστάτιον τελέσας[α] τὸν ἐγ Μοιρέων ἐνιαυτὸν,  
 πέμπτον ἐπὶ τρισσαῖς πλησαμένα δεκάσιν.  
 τοῦνεκά μιν τὰν πρόσθε περιφρονα καὶ μακαριστάν  
 Ἐστιῶς φθιμέναν τῶιδ' ὑπέθηκε τάφωι.

i vel a. vel p. Chr. n. saec. Lectio minime dubia, ut nec συνεύνον corrigere liceat v. 1. — 5 Α omisit lapidarius.

---

\*213. Rhenaenum h. e. Delium titulum esse coniecit Boeckh C. I. 2316.

Πλείστην δὲ θνητῶν ἀρετὴν πατρὶ μητρὶ τε δείξας  
κεῖθ' Ἑρακλείδης ὁ Φίλωνος Δῆλιος ὤδε.

Indoles satis antiqua.

214. Rhenaeae. Ex Rossii aliorumque apographis Keil *Diar. arch.* 1851 p. 295.

Δακρύνειν τὸδ[ε] σῆμα κατὰ ξέ[ν]ον ἡρίον ἡ[ρ]τα[ι]  
Φαρνάκου αὐθαί[μ]ον τ' αἰπὺ Μύρωνος ὁμοῦ,  
τη[λεθ]ραποῦ [γ]ε[ν]εᾶς οἰκτρᾶς ξένο[ν], οὗς . . . .  
ναυαγ[ο]ῦς Βορέου χεῖμ' ἀ[π]ρσισαμένους  
5 ἄκρ[ω]ν δὲ ξίφος [ὀξ]ὺ Σεριφιάς ὤλεσε νῆσος  
ἀμφὶ βαρυζήλον τέρμα βαλοῦ[σα] τύχης·  
Π]ρωτος δ' ἐν γαίης] κόλποι[ς] στηλ[οῦ]χ[ον] ἔδειμεν  
τύμβον [ἐοῖς ξεί]νοις μνημόσυνον στεναχ[ῶν].

III fere a. Chr. n. saeculi. — Apographa ut lapidis detritissimi admodum corrupta. Keilii usus sum singulis supplementis, interpretatione diversa mea. Sic enim rem intellego: *Pharnares et Myron naufragio oppressi semimortui in Rhenaeani delati hospitio a Proto excepti mox obierunt sepultique sunt ab hospite.* Inde explicandum quod origo peregrina compluriens notatur (v. 1. 3.). — 1 ΤΟΔΕΗΜΑΚΑΙΔΕΝΟΝ CORTEXI. A. P. VII 74 τοῦτο Θεμιστοκλεῖ ξένον ἡρίον εἶσατο Μάγνης λαός. — ΗΥΤΑ. corr. Ross. — 2 ΑΙΔΡΟΥ corr. Keil. αἰπύ cum displiceret mihi quidem, conieci ΚΑΙΡΙ i. e. κατὰ solita lapidum scriptura. — 3 ΤΗΜΠΑΟΥΤΕ. ΕΑΣ — ΞΕΝΟΙ corr. Buecheler. Post οὗς ΑΜΙΞΗΝΑ, quod Keil legit ἀμὶς ἦνε, aliter nimirum v. 4 constituto; id quod requiro non legi videtur ἄμα νηῖ. Certe si recte v. 4 ΧΕΙΜΑΤΟΣ κτλ'. mutavi, hoc apparet v. 3 extr. verbum non fuisse. — 4 desidero Boreae epitheton, quod fortasse ναυαγοῦς fuit. — 5 ΑΚΡΟΝ et CΥ corr. Keil. — 7 quae scripsi dubia sunt. ΤΡΩΤ ΟΞΑ . . . . ΕΚΟΛΠΟΙ. ΣΤΗΛΟΧΑΟΣΤΑΙΜ . . aliaque apographa ΧΑΡΙΤΑ . . — 8 post τύμβον ΕC . . ΤΗΝΟΙC et in extr. v. ΝΑΧΑΙ.

215. Rhenaeae. C. I. Add. II 2322 b<sup>93</sup> coll. *Diar. arch.* 1860 p. 79.

Δί]ς δέκα καὶ δισσοὺς πλήσας ζωῆς λυκάβαντας  
καὶ ποθέσας ἀρετὴν στεργομένην δλίγοις

- ἦλυθες εἰς Αἶδην ζητούμενος οἷς ἀπέλειπες·  
 πᾶσι γὰρ ἄλγηδὼν ἐσθλὸς ἀποικιόμενος.  
 5 εἰ δέ τις ἐν φθιμένοις κρίσις, ὥς λόγος ἀ(μ)φι θανόντων,  
 Σώγηνες, οἰκήσεις εἰς δόμον εὖσεβέων.

i fere p. Chr. n. saeculi epigramma melius excogitatum quam scriptum.

216. Paro in insula. Ex Kindii apographo Keil *Allg. Littztg.* 1849 p. 625. Ex Schiefneri apographo Stephani *Bullet. acad. Petropol.* 1853 XI. 238.

Τύμβῳ τῷδε Βόηθον Ἀριστόδικος κτερέιξε  
 παῖδα φίλον τροφέων δ' ὤλετο πᾶσα χάρις.

Aetatis romanae. — 2 καρι Steph. καρε Keil, qui correxit.

\*217. Paro in insula. Anaglypho lectisternium effictum. C. I. 2408. Lebas IV 2119.

- Σωχάρμου παράγο[ντες ἐμὸν τάφον εὔπατε χαίρειν,  
 εἴ τι καὶ ἐς φθιμένο[υς μοῖρα δέδωκε λαλεῖν.  
 εἰ γὰρ καὶ παύρας ἐτέ[ων δεκάδας βίον ἔσχον,  
 ἄξιός αἰνεῖσθαι τ[οῖς ἀγαθοῖσι θάνον.  
 5 ὀρφανὰ μὲν μοῖραι σι[υγεραὶ κατὰ δώματ' ἔβαλλον  
 κείσθω· πᾶσι χρόνον [ταύτῳν ἔπεστι τέλος.

Aetatis romanae. Lectio omnino certa. — 5sq. explevit Wilamowitz optime.

218. E Paro Venetiam adlatum esse coniecit ex v. 3 Boeckh C. I. 2415. Praevalident tamen, nisi ubi κοινή usurpatur, formae doricae. Mihi descripsit Wilamowitz.

- α. Φράζε, τίνος γονέως, σέο τ' οὖνομα καὶ πόσιν αὔδα  
 καὶ χρόνον εἰπέ, γύναι, καὶ πόλεως ὄθεν εἶ.  
 β. Νείκανδρος γενέτωρ, πατρίς Πάρος, οὖνομα δὲ ἦν μοι  
 Σωκρατέα, φθιμένῃν Παρμενίων δὲ ἔθρο  
 5 σύνλεκτρος τίμβῳ με, χάριν δὲ μοι ὥπασε τήνδε  
 εὐδόξον ζωᾶς μνημα καὶ ἐσσομένοις.  
 καὶ με πικρὰν νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος Ἐρεϊνός

- αἰμορῦτο ἰονόσωι τερπνὸν ἔλυσε βίον.  
 οὐδ' ὑπ' ἐμαῖς ὠδεῖσι τὸ νήπιον εἰς φάος ἦγον,  
 10 ἄλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλαι κεύθεται ἐμφυμένοις·  
 τρισσᾶς ἐκ δεκάδος δὲ πρὸς ἕξ ἐτέων χρόνον ἤλθον  
 ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσενόπαιδα γονάν,  
 δισσά δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἡμερτῶι συνομεινῶι  
 αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳ τόνδε λέλονχα τόπον.  
 15 α. ἀλλὰ σύ, παμβασίλῃα θεά, πολυνώνυμε κοῖρα,  
 τήνδε ἄγε ἐπ' εὐσεβέων χῶρον ἔχουσα χερσός.  
 β. τοῖς δὲ παρερχομένοισι θεὸς τέρψιν τινα δῶη  
 εἵπασιν χαίρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.  
 Διονύσιος Μάγνης ποιητὴς ἔγραψεν.

π p. Chr. n. saec. — Lapidarium c forma usum correxit fere ubique Dionysius idemque cum ille v. 2 ΓΥΓΥΝΑΙ et v. 3 ΠΕΝΕΤΩΡ sculpsisset, sedulo emendavit. Observavit haec Wilamowitz, qui etiam ex subscriptione r formam tradidit. Eo minus autem probabile est, poetam v. 7. *πικράν* integrum relicturum fuisse, si quidem quod Reiske coniecit *πικρά* voluisset. Numeri dicendi genere elegantiores bucolica nituntur caesura, quae quinquies τῇ κατὰ τρίτον τροχαῖον compensatur. — 1 *γονέως* Wilam. ceteri *γονέος*. — 7 *πικράν* i. e. acerbo fato afflictam, ut *στυγνός* et *στυγερός* de homine miserando ponitur. — 8 *νόσωι* Wilam. ceteri *νόσου*, quod frustra explicabant. Mirum vero quod non scripsit *αἰμορῦτῳ νόσωι*. *Erinyes infantis inprovidens morbo me sustulit*. — 13 *duo pueros* (v. 12) *patri maritoque reliqui, sub ipso tertii partu occubui*. ὑπὸ τριτάτῳ non brevius dictum quam ut intellegi possit; pro αὐτὰ expectares αὐτῶ, at solent haec pronomina adsimulatione quadam ad subiectum potius referri. Ceterum cf. A. P. VII 465 *δισσά δ' ὁμοῦ τέκτουσα τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν-γῆρω*ς· ὃν δ' ἀπάγω μνημόσυνον πόσιος. — 15 *παμβασίλῃα* Wilam. ceteri *παμβασίλεια*. — 17 *δῶη* Wilam. ceteri *δοίη*. Ultimum distichon, nisi forte ex sui animi sententia poeta loquitur, ipsi Socrateae tribuendum puto, quod gratias referret pii voti v. 15sq.

219. Arcesinae Amorgi. C. I. Add. II 2264 v.

Κλεομάνδρου τόδε σῆμα, τ[οῦ] ἐν πόντῳ κίχῃ μοῖρα,  
 δακρυόεν δὲ πόλει πένθος ἔθηκε θανόν.

iv saec. — 1 τὸ quod vidit Keil (ad Rossii *Arch. Aufs.* II 648) τὸ esse; τῷ Boeckh. De genetivo v. A. P. VI 264, ubi quod codex habet ἀλλ' ἀρετᾷ λάμπομαι, αἷς ἔκχον non ἀν, sed cum Iacobsio εἰς corrigendum est.



220. In insula Amorgo. Ex Ioannidis apographo Henzen *Annal. Inst.* 1864 p. 103.

Οἰνόβιος Δίωνος, ἀποφθιμένου τόδ' αἶψου  
μνήμ' ἔσ[τησεν]· ὁρᾶν δ' ἡλικίην παρέχει.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 2 imperite sic descriptus ΜΝΗΜΕΩ ΠΑΝΔΗΛΑ κτλ'. Oblitus videtur Graeculus indicare post ες - versum desinere in lapide eumque mutilum esse.

221. Arcesinae. C. I. Add. II 2264w.

Ἐσλὸς εἰὼν Πολ[ύ]ιδος Ἐχε[κλῆος] φίλος υἱός  
οἶκον ἀμανρώσας ὥλετ' ἄωρος ἐών.

IV vel III saec. — 1 ΓΟΛΗΔΟΞΕΧΕΝ . . . nomen dedit Buecheler.

222. In insula Amorgo. Ex Graeci cuiusdam apographo litteris minusculis scripto Cumanudes *Athenaei* v. II 407.

Ὁ δῆμος Λεοντεῖ Εὐρυδίκον ἦρωι.  
Τήνδ' ἀρετῇ [λ]άμψα[ν]τα Λεοντεῖα Εὐρυδίκαιοι  
τίμησεν πάτρα γυμνάδος ἐν τεμένει·  
ἄρτι γὰρ ἐκ χ[λ]αμύδος νεοπενθῆς ὥχετ' ἐς Ἄδα  
ὀκτωκαιδεχέτης, ματρὶ λιπῶν δάκρυα.  
5 ὅν στεφάν[ω] τίμησ[ε] πόλις καὶ σήματι τῷδε  
μαν[ί]ουσ' ἀγαθῶν καὶ προγόνων ἀρετάν.  
ὦ μοίρας ἀτρίτο[υ] ἀναγκαστῆρες ἄτρακτοι,  
τόν[δ]· ἱερὸν πέμψαι[ν] εἰς δόμον εὐσεβέων.

Videtur romanae aetatis; iota nusquam adscriptum. Dialectus dorica in argumenti gratiam usurpata: solent enim epheborum tituli dorice loqui. Semel posita vulgaris forma σήματι v. 5 prodit lapidarium doridi non adsuetum. — 1 ἀρετὰν ἀμύψα[σ]τα traditur, quod miror Cumanudi nauseam non movisse. — 4 idem hemistichion in titulo Halicarnassensi supra n. 207. — 6 ΜΑΝΟΥΣ et 7 ἀτρακτοι et 8 τὸν ἱερὸν, quae correxi.

223. Prope Miletum. Ex cod. Askewiano C. I. 2892.

Εὐδίου ἐκ μακάρων ἀνύσαντά σε τὰν ἀόρατον,  
Γοργία εὐγέρωσ, ἀτρα[πι]τὸ[ν] βιότον  
ὄλβου τηλεθάοντος ἐκοίμισεν ὕπνος ὁ λήθης

- 5 *κᾶντα* [π]ρὸς ἑπταπόρου σιᾶσέ [σ]ε [Πλη]ιά[δος].  
*ἔξοχα* δ' αἰνήσασα θεόκτιτος ἄδε σε [γ]α[ῖ]α  
 φροντίδι πανδήμῳ σὸν δέμας ἐκτέρισε(ν),  
 οὔνεκα καὶ πατέρων ἐπὶ γυμνάδος [ῆ]δὲ φιλόπλου  
 πρὸςθε νέων ἀ[γ]έ[λ]ας ἔδρακεν ἀγεμόνα,  
 ἄλλα τ' ἐνὶ ζωᾷ τε[λ]έσαντά σε μυρία δάμωι  
 10 *καρ[ύ]ξε*ι φάμα φέν[γ]ος ὑπ' ἀ[ε]λίου,  
*ἔσθ[λ]ον* ἐν ἀμερίοισιν Ἀ[ρ]ιστέου ὕδ' ἄριστον,  
 δόξ[αν] ἐὰν ἀ[παλ]οῖς παισὶ [λι]πόντ[α] φίλο[ις].

Litterae vulgares, iota additum dativo δάμῳ v. 9 et fortasse ζωᾷ.  
 vid. ad. v. 9. Corruptum codicis exemplum paullo liberius tractari posse  
 intellexit Boeckh. — 1 εὔδιον ἐκ μ. intellego ut notissimum ἀγαθὸς ἐξ  
 ἀγαθῶν, divitem ipsum ex divitiis prognatum. — ἀόρατος ἀτραπιτός vide-  
 tur via dici quam qui sequitur nescit quo ducat. — 2 ΑΤΡΑΤΑΤΟΥ non  
 ausus sum quamvis faciliori emendatione ἀτραπα τοῦ βύτου scribere  
 nomine adhuc ignoto; licet ut φύλαξ φυλακός, ἀναξ ἀνακός, sic ἀτραψ  
 ἀτραπός iuxta extare potuisset concedas. — 4 ΙΡΟΣ et ΤΕΙΝΑΡΙΑ . . egregie  
 ut omnia reliqua correxit Boeckh coll. Antip. Sid. A. P. VII 748 de  
 ingenti quadam mole ad caelum usque porrecta κείμενον ἑπταπόρων ἀγ-  
 χόθι Πληιάδων, quod non nimis facete in hominem post mortem ad  
 deos evectum transtulit poeta Milesius. — 5 ΡΑΤΑ — 7 ΕΔΕ — 8 ΑΡΕΔΑΣ  
*Gorgias gymnasiarchus fuit et maiorum natu et adolescentulorum* Boeckh,  
 et hinc explicanda dialectus dorica. — 9 ΖΩΑΤΕΙΔΕΣ quod fuerit ΖΩΑΙΤΕ  
 ΛΕΣ — 10 ΚΑΡΙΣΣΙ quod et facilius et aptius corriges καρῦξει, Boeckh  
 καρύσσει. — ΦΕΝΠΟΣΥΝΑΙΔΙΟΥ — 11 ΕΣΘΑΩΝ — ΛΕΙΣΤΕΟΥ — 12 ΑΘΖΑΝ  
 — ΑΙΠΑΟΙΣ — . . ΠΟΝΤΙΦΙΛΟΝ.

224. In Samò. C. I. 2258.

- Ἥ γενεῇι δόξη τε καὶ ἐν Μούσῃσι Τύριννα  
 ἔξοχος, ἧ πάσης ἄκρα φέρονσ' ἀρετῆς,  
 ἐννεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα τοκεῦσιν  
 δυστήνοισι ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς.  
 5 πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος· οὔτε γὰρ αὐτῇ  
 λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὸν ἀποικομένην  
 ἀντὶ δὲ πατρὸς[ιο] καὶ ὑπορόφοιο μελάθρου  
 λειπτή τοῦμόν ἔχει σῶμα λαχοῦσα πέτρη.  
 εἰ δ' ἦν εὐσεβέων ὅσιος λόγος, οὔ ποτ' ἂν οἶκος  
 10 οὐμός ἐμοῦ φθιμένης ταῖςδ' ἐνέκυρος τύχαις.

Titulus antiquior videtur, quam cui conveniat e forma tradita. —  
7 ΠΑΤΡΟΥ corr. Boeckh.

225. Marathesii apud Ephesum. C. I. 3026.

Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν  
ὀξεῖται, κρημνῶν ἄλμα ὑποδεξάμεναι·  
ψυχὴ δ' αἰθέριον κατέχει πόλον· ἄξυνέτων δέ  
βουλαῖς ἀνθρώπων τοῦδε ἔτυχον θανάτου.

Litterae vulgares. — De rupe sese praecipitaverat ille, sive quod improbi nescio qui et nebulones eum persecuti erant, quos conatus erat effugere, sive quod stulti homines ei persuaserant ut auderet facinus arduum. Boeckh.

226. Prope Teon. Ex cod. Askewiano C. I. 3123.

Ἀλκείδου με τραφέντα φίλοις [ἐν] γυνασίοισιν  
λυπηρὸς δαίμων ἤρπασεν αἰφ[νίδι]ος·  
εἵκοσι γὰρ καὶ πέντε μόνον[ς] λυκάβαντας ὁδεύσας  
σκήνης νῦν κείμει Πλοντέος ἐμμελ[ά]θροισ.  
5 ἀ]φθάρτοις Μοῖσαις γὰρ[ο] ἐπ[έ]σ[τεφ]ον αἰτὸς ἐμ[αυτὸν],  
..... νυμφίος οὐ [γ]ε[ν]ήμην·  
Μουσῶν γὰρ κληδοῦχ[ον] Ἔρως φύγε κοῖτ' ἐθ[έ]λ[οντα]  
..... μητρὸς καὶ πατρὸς ἐκ .....  
οὐ νῦν οὐκέτι' ἔχονσιν[ιν] ἐμὸν [θά]λ[ος]· ἀ[λλ]ὰ πα[ρ]ε[ρ]χο[ν]  
10 ὦ φίλ]ε ὁδ[ο]ιπόρε πᾶς τοῦνομα διζόμενος·

Litterae vulgares, nisi quod τ forma traditur. — De indole epigrammatis non iudicaverim, mirum tamen triplex γάρ v. 3. 5. 7. — 1 II . . . . MNAC et 4 ΜΕΛΙΘΡΟΙΣ corr. Boeckh; idem vero male ἀφθάρτοις ad μελάθροις rettulit. Nec deae sunt ἀφθαρτοὶ Μοῦσαι, sed carmina, e quibus ille saeculorum laudem sibi fore sperat; reliqua tamen distichi pars obscura. — 5 ΓΑΙΕΠΙΕ . . ON — EM . E . . — 6 . ΝΟΛΕΩΝΟΕΝ — ΟΥΛΕΜ ΟΝΗΝ ultima certo correxisse videor, initio versus fortasse καὶ πόλεις ἔνεκεν, quae non nimis audax est mutatio, cf. A. P. VII 733 Κληρὸν μὲν Χαρίτων ἱερή, Δήμητρι δ' Ἀναξω - ἐν ζωῇ πρὸ πόλεις. — 7 Μουσῶν certum puto, reliqua supplevit Wilamowitz. Traditur ΚΛΗΔΟΥΧΩΙ . . . . ΕΘΕΙΟΝΤΑ — 8 ΡΗΜΙΟΣ μητρὸς quod mulieris nomen non est, neque quod sequitur patris nomen ΕΚΟΜΜΑΩΝ recte Boeckh ἐκ Θαλάμου scripsisse videtur. C. I. 1499 Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλεως.

Ceterum omnino mira etsi certa hoc loco parentum mentio est. —  
9 ΕΧΟΥΜ — ΟΜΟΙ quod non φάος est, sed ΘΑΛΟΙ. Dein ΑΜΑΠΑΙΣ —  
ΡΧΟ — 10 ΟΔΙΠΟΡΕ.

227. Prope Teon. C. I. 3118.

Ἰχνεύεις, ὦ ξεῖνε, τίς εἴμ' ἐγὼ ἢ κατὰ γαίης  
ἢ τίνες ο[ί] πατέρες τήμμελέην ἔτεκον·  
πεύσῃ· ἐγὼ γὰρ ἐ[ρ]αστὸν Ὀλυμπιάς οὐ[νο]ν ἐκλήθην,  
παῖς [δ]ὲ Πατροκλείους, μητρὸς Ὀλυμπιάδος·  
5 λυγρὴν θ' οἶμον ἔβην ἐτέων κύρσασα δις [ἐπτά,  
παρθένος, ἐν δ' ἔλαχον σῆμα τόδ' ἀντὶ γάμου.

Litterae vulgares. — 2 ΟΠΛ — 3 ΕΒΑΣΤΟΝ — ΟΥΚΑΙ quae correxit  
Boeckh. — 4 ΠΑΙΣΕ Boeckh παῖς ἢ Πατροκλέους, idemque v. 5 δ' οἶμον.  
At nec copulativa neque adspirata quidquam offensionis habet.

228. Ephesi. C. I. 3019.

Ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυκάβαντος,  
ἄρτι τε ρητορικῆς ἔργα διδασκόμενον  
Λέσβῳ ἐν εὐδένδρῳ βαρυαλγῆς νοῦσος ἐδάμνα,  
κοῦκέτι ἐς ἡμερτὴν γαῖαν ἔβην Ἐφεσσον·  
5 αὐτοκασίγνητος δὲ καμὼν μάλα πολλὰ τοκεῦσι  
πένθος ἐπ' ὠκυάλου νηὸς ἔδωκε φέρειν.  
ναίω δ' ἡρώων ἱερὸν δόμον, οὐκ Ἀχέροντος·  
τοῖον γὰρ βίότου τέρμα σοφοῖσιν ἐνι.

1 fere p. Chr. n. saec. — 5sq. permisit frater ut parentum dolor  
per mare ad eos veheretur. Wilam. πένθος, ut saepius κῆδος, ipsum mor-  
tui corpus est. Simile quadamtenus Nicandri epigr. A. P. VII 435 ὁ  
δ' ἔβδος (frater) ἄμμε Γύλιππος ἐν πυρὶ θεὸς μεγάλην ἦλθε φέρων σπο-  
διάν, Σπάρτα μὲν μέγα κῆδος, Ἀλεξίππα δὲ μέγ' ἄχθος ματρί.

229. Ad Prionem montem prope Ephesum. Gelzer *Mus. Rh.* XXVII 466.

Α. Καλπουρνίῳ Καλπουρνιανῶι Τ. Καλπούρνιος Κυντιανὸς  
Ἀφρικανὸς κατασκεύασεν σὺν τῇ ἐκβασμειδώσει τὸν βωμόν.

Ῥήνῳ παρ ποταμῶι γενόμεν, Πωλλῖνα δὲ μήτηρ,  
Κυντιανὸς δὲ πατήρ, Προνοιάδος δὲ πάτερης,

*Καλπουρνιανὸς δ' οὐνομα, ἔτη δ' ἐπὶ πέντε λόγοισιν  
εἰν Ἐφέσῳ σχολάσας εἰκοσέτης ἔθανον.*

I certe p. Chr. n. saeculi. Parentes, cum natus est Calpurnianus, ad Rhenum commorabantur.

230. Erythris. Lebas V 1556 a. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9.

*Χαῖρε Εὐνομε Εὐνόμου.*

*Οὔνομα μοῦνον ἔχει στάλα, ξένε, σῶμα δὲ πόντος  
πάτρας καὶ Λέσβου μέσσον ὑποβρύχιον;  
μήτηρ δ' ἡ πανόδυρτος ἐρημαῖον κατὰ δῶμα  
Εὐνόμον αἰάζει μυρὶ ὀδυρομένα.*

Litterae vulgares. — 3 lapidarii doridis insueti sunt formae μήτηρ et ἡ.

231. Chii. C. I. 2237.

*Ἑβδομον εἰς δέκατόν τε βίου λυκάβαντα περῶντα  
μοῖρά με πρὸς θαλάμους ἄρπασε Φερσεφόνας·  
λαμπάδα γὰρ ζωᾶς με δραμεῖν μόνον ἤθελε δαίμων,  
τὸν δὲ μακρὸν γήρως οὐκ ἐτίθει δόλιχον·  
5 ἄρτι δ' ἐφηβείαις θάλλων Διονύσιος ἀκμαῖς  
καὶ σελίσιν Μουσῶν ἤλυθον εἰς Ἀΐδαν.  
ἀλλὰ πάτερ μᾶτέρ τε, προλείπετε πικρὸν ὀδυρμόν·  
τέρμα γὰρ εἷς με βίου μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε·*

II vel I a. Chr. n. saec. Dorica dialectus ut in titulo ephebi, quod probant vv. 3sq. — 4 ΘΕΙ[N] solus Vidua, alterum Akerblad et Chandler.

232. Chii. C. I. 2236.

*Βιτῶ καὶ Φαινίς, φίλῃ Ἡμέρῃ, αἱ ξυνέριθοι,  
αἱ πενιχραὶ γραῖαι, τῷδ' ἐκλίθημεν ὁμοῦ,  
ἀμφοτέραι Κῳαί, πρῶται γένος ὦ γλυκὺς Ὁρθρος,  
πρὸς λύχρον ὦι μύθους ἤϊδομεν ἡμιθέων.*

w et c formae certe non fuerunt in lapide, qui Christo nato haud

paullo antiquior est. — 1 legebatur *φίλη ἡμέρη* quod male aut correxerunt aut explicuerunt. Antequam diluisceret, surgebant ad laborem suavi confabulatione lucem opperientes; iam, ubi nox supervenit, diei verba dant suprema. — *ΔΥΝΕΡΙΘΟΙ* legebatur *συνέριθοι*.

## 233. Chii. C. I. 2240.

Ἄρτι σὲ τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,  
ἄβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον,  
ἦϊθ' εἰ, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβωι,  
ὅστέα δ' ὀγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος.

- 5 πρόσθεν δ' ὁ πρέσβυς πινυτῶι δεδμημένος ἄλγει  
Ἰσιάδ' ὠκύμορον μύρετι θυγατέρα·  
αἰ[ά]ξας δ' ἄπληστα παλινδρομον ἔλλαβε πένθος  
Πρώταρχος· γαμετὴν γὰρ στενάχθησε λίην.  
λάινα δ' ὠγκωσεν τάδε σήματα· τὰς γὰρ ἀφ' ἡμῶν  
10 Ἰσίδης γηροτρόφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

i fere a. Chr. n. saec. Dorica dialectus non nisi primo disticho adhibita, quo ephebrica Protarchi virtus laudatur. — 1 ἄρτι ad ἐκαλύψατο (v. 3.) referendum; sic enim intellego: modo te, Protarche, sepelivit pater, priorem vero Isiadem filiam prudenti dolore prosecutus est mortuam. Iam vero nimium lugens utriusque horum mortem alium dolorem percepit Protarchus (h. e. pater filio cognominis); nam uxor quoque obiit, ut iam, inquit, omni senectutis adminiculo orbis sim. — 10 verbi ὠρφανίζω structura et nova neque elegans.

234. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1874 p. 727.

Ὅστέα μὲν κρύπτει Τμῶλος νεάταισιν ὑπ' ὄχθαις  
Ἑρμίου, ὀγκωτὰ δὲ [ἀ]μφιβέβακε κόνις  
τηλεφαῆς· ξεστὰ δὲ πέτρα καθύπερθε ἀγορεύει  
τὸν νε[κ]ρὸν ἀφθόγγωι φθεγγομένα σιόματι.  
5 τοῦτο δὲ οἱ κενέωμα τάφου ποθέοντες ἐταῖροι  
Σμύρνης ἀγχιάλοις χεῖαν ἐπ' αἰόσιν.

III fere a. Chr. n. saeculo epigramma perelegans sine ulla bucolica caesura dorico sermone scriptum praeter Σμύρνης patriae vulgarem formam. — 2 ΜΜΦΙ et 4 ΝΕΥΝ corr. editor. — 4 Simmiae ep. A. P. VII 193 de locusta τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

235. In museo Smyrnaeo. Gelzer *Mus. Rh.* XXVII 464 et Gelzeri nescius Hirschfeld l. s. s.

Χαῖρε, Κρίτων· σοὶ μὲν [γ]ε καὶ εἰν Ἀίδαο δό[μοισιν]  
ὄντι τεῆς ἀρετῆς οὐχὶ λέλοιπε κλέος·  
τοιγάρτοι παίδων σε φίλαι χέρες, ὥς θέμις ἐστί,  
κρύψαν, ἐπεὶ γήρως ὄλβιον ἦλθε τέλος.

III fere a. Chr. n. saec. — I TE aequo animo tulerunt editores, qui extremum vocabulum recte expleverunt.

236 Smyrnaeum esse coniecit Boeckh C. I. 3273. Anaglypho iuvenis expressus equum freno retinens.

Υἱὸς Βίωνος Ἀπίων μὲν οὐνθάδε,  
ἄτεκνος, ἄωρος, εἴκοσι πλήσας ἔτη  
καὶ τρι' ἐπὶ τούτοις, οἰκτρὸς ἐν τρισὶ ἡμέραις  
θανὼν ποθεινὸς τοῖς γονεῦσι γενόμενος,  
5 ὦι παστὸν οὐθαίς, οὐχ ὑμέναιον ἤισέ τις,  
οὐ λαμπάδ' ἤψε νυμφικὴν, γόοισι δέ  
καὶ δακρύοις πολλοῖσιν ἐνθάδ' ἤγαγον,  
οὐπερ κατοικεῖν δεῖ με τὸν λοιπὸν χρόνον.  
μᾶλλον δὲ κλαύσας, πάροδε, τὴν ἐμὴν τύχην  
10 βαῖν' οὗ φίλον σοι καὶ τύχῳ ὅσων θέλεις.

II vel I a. Chr. n. saec. — 9 μᾶλλον δέ h. e. ne plura. — 10 quaeque optas eveniant tibi.

237. Smyrnae. C. I. 3256.

Ὁ δῆμος Δημοκλέην Ὁ δῆμος Δημοκλέην  
Δημοκλήους Ἀμφιλόχου.

Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα καὶ ἔξοχον ἐν πολιήταις  
ἄνδρα γηραλέου τέρματ' ἔχοντα βίου  
Ἀίδεω νυχίοιο μέλας ὑπεδέξατο κόλπος  
εὐσεβέων θ' ὁσίην εὐνάσεν ἐς κλισίην.  
5 μνῆμα δ' ἀποφθιμένοιο παρὰ τρηχῆαν ἀταρπὸν  
τοῦτο πάις κεδνῇ τεῦξε σὺν εὐναιδί.  
ξέινε, σὺ δ' αἰίσας Δημοκλέος νύεα χαίρειν  
Δημοκλέα στείχους ἀβλαβὲς ἔχνος ἔχων.

II vel I a. Chr. n. saec. Democles pater cognominisque filius publice eodem sepulcro conditi sunt, at filii tantum superest epitaphium. — 5 A. P. VII 475 λειψὲ παρὰ τριώδω. — 7 αείσας i. q. εἶπας nove dictum videtur.

238. Smyrnae. In museo Ashmoleano Oxonii descripsit Roehl edidit-que in *Schedis epigraphicis* (Berol. 1876) p. 2.

Μοῖρ]α καὶ Εἰλείθυια καὶ ὠδ[ῖν]ες τὸ περισσόν  
Μοισάων μελίδημι' ἄγαγον εἰς Αἶδαν,  
γαστρὸς ἀπωσαμέναν μόρον ἔγκυον· ἃ δὲ νεανίς  
Ἥραις εὐτείκτωι τῶιδ' ὑπένεστι τάφῳ.

I fere a. Chr. n. saeculi; ultimo dativo iota non adscriptum. — I suppl. Roehl. Videtur poeta mihi memor fuisse Homeri versus Σ 48 Μαῖρα καὶ Ὠρεῖθυια. — 2 ΑΓΑΓΕΝ lapis, quod ab ipso lapidario correctum esse testatur editor.

239. Smyrnae. Anaglypho homo expressus cum serpente arbori circumvoluto. C. I. 3326 ex schedis Vaticanis et Gallandi.

Ἄδ' Ἥρακλειδην κατέχει κόνις, ὄμβ[α]ρὸς Ἀΐδας  
εἴρυσεν αἰθέων ἥλικος ἐξ ἀγέλας·  
ἄρτι γὰρ εἰμόχθου ἐπὶ γυμνάδ[ο]ς ἀγνὸν ἐφήβου  
σχῆμα λαχὼν ἐρατὰν ὤλεσεν ἀλικίαν·  
5 ἄρτι δ' ἀριθμὸν ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα τερπνὸς ἀμείβων  
Ζμερτομάραι στυγερόν ματρὶ λέλοιπε γόνον.

Litterae vulgares. Dialectus dorica ut in ephebi titulo, at duobus apographis, quorum unum v. 2 ΕΛΙΚΟΣ, alterum ΗΛΙΚΟΣ habet, diffidere nolo. — I ΒΡΥΣ Gall ὄμβριμος Vatic. eadem clausula infra n. 252. — 3 ΓΥΜΝΑΔΑΣ corr. Brunck. — 6 Boeckh στεργομένα coniecit; cui verbo si locus esset, στεργούσα saltem opus erat: nam quia mater amabat filium, adflicta est. Matris nomen retineo.

240. Smyrnaeum esse coniecit Boeckh C. I. 3328. Anaglypho expressi pater et mater ex adverso sedentes, inter quos puer legens.

Ἦλυθες οὐκ ἀβόατος ἐνὶ τρισσαῖς δεκάδεσσιν,  
Θεύδοτε, τὰν ζωοῖς οἶμον ὀφειλομένην,



- καὶ σὲ τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πονυλὺ μετ' ἀσιτῶν  
 μάτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.  
 5 πέτρος ὅδε ξείνοισι βοάσεται, ὡς αἰδαλός  
 ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐθὲν ἔνειμε Τύχα.  
 εἴης τοι σύμπατρί, κεχαρμένος ὄφρ' ἂν ἐς αἰῶ  
 Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχη.

Litterae vulgares. — Theudotus prytanis (ad C. I. 3148) saepe cum civibus (συμπρυτανεύουσιν scilicet) ἐν σπονδαῖς laetatus erat libans in prytaneo. — 4 v. supra n. 230 μήτηρ - αἰάζει μυρί' ὀδυρομένα. — 7 ΛΨΩ vel ΛΙΟ apogr. corr. Boeckh. — 8 ἔχη scripsi ex Dorvillii lectione ΕΧΕΙ, ceteri ΕΧΗ. Interpunxi praeterea post πατρί, degas cum patre, et laudabitur pater gaudens talem ob filium.

241. Smyrnae. In anaglypho pone mulierem sedentem iuvenis imberbis, ad dextram iuvenis mulieri dextram iungens, in utroque angulo puerulus. Iuvenes duo fratres mortui sunt. C. I. 3333.

- Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι, ἰὼ ξένε, τῶιδ' ὑπὸ τύμβῳ  
 ἄψανστοι τέκνων κείμεθα κοιριδίων  
 Ἰκέσιος καὶ γὰρ νεαρὰν πληρούμενος ἦβαν  
 Ἑρμιππος κρυερὸν τόνδε ἔχομεν θάλαμον,  
 5 Ἰλιδαν ἐγκύρσαντες ἀλάμπετον εὐγενέτης δέ  
 Θεύδοτος οὐ στυγερὸν πένθος ἐφείδε πατήρ  
 μήτηρ δ' ἡ δύστηνος ὀδύρεται οἷά τις ἀκταῖς  
 ἀλκυονὶς γοεροῖς δάκρυσι μυρομένα,  
 Μητρὶς ἡ λιπάδελφος ἐρημωθεῖσα δὲ τέκνων  
 10 γηραιόμβιοτᾶς τέρμα ἐνέπλησε κακ[ῶ]ν.

II vel I a. Chr. n. saeculum produnt litterae κκ, unde falso tradita est ω forma. De nominibus cf. C. I. 3141 Ἀπολλοφάνης Ἰκεσίον - ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Ἰκεσίον καὶ τῆς μητρὸς Μητρείδος. — 5 sq. tit. Imbrius infra n. 327. εὐδαίμων Ἑλένη παιδὸς μόνον σὺν ἐσιδούσα, ἀλλ' ὁ πατὴρ ἔτλη Λούκιος σὺν ὅσῃ· εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸν ἐμὸν νέκυν. — 9 Metris aut fratrem reliquerat ut Theudotum virum sequeretur aut ipsa a fratre peregre profecto sive mortuo relicta erat. Verba sanissima defendit Boeckh. — 10 ΚΑΚΟΝ κακῶν Boeckh recte, cum lectionem ἐνέπλησε nunc testatus sit etiam Roehl Sched. epigr. p. 11.

**242.** Mytilenis. C. I. 2168.

καὶ θάνον ἀτρέστιψ μαρνά[μενοι κραδίᾳ  
 σύμμα[χ]α δ' ἡγεμόσιν θέμενο[ι δόρα Ῥωμαίοισιν  
 πατρίδι τ[ά]ν κλεινὰν ὥπασα[ν εὐνομίαν.  
 ἧ ῥ' ἐτύμως τόδε σᾶμα λεόντε[σσιν πεφύλακται·  
 5 οἱ μὲν γὰρ θηρῶν φέρτατοι, οἱ δὲ βρο[τῶν].

Referrem ad Antiochi bellum, qui omnes Asiae civitates - in antiquam imperii formulam redigere conatus est Liv. XXIII 37, (Mytilenaei autem a Romanorum partibus steterunt Liv. XXXVII 21), si iota adscriptum esset dativo ἀτρέστιψ v. 1. — 1 suppl. Hermann. cf. A. P. VII 436 καὶ θάνον ἀστρεπτεῖ. — 2 sq. supplevi. — 3 τὸν quod nullo pacto servari potest. — 4 suppl. Herm. Eadem sententia A. P. VII 161. 344. 426.

**243.** Pergami. Apographum dedit C. Curtius.

a. Τύμβον μὲν, Φιλάδελφε, Γλύκων] σοι δείμαθ' ἔτα[ιρος,  
 ὄντε λίπες τῆς [σῆς ἔκδοχον] νῖα τέχνης·  
 ὅσων γὰρ σὺ κράτιστος ἱητρῶν ἔπλεο πάντων,  
 τόσων τῶν ἄλλων ἔξοχός ἐστι Γλύκων.  
 5 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη μ[ε]τὰ δαίμονας ἄλλους  
 ἦλυθε σή, ναίεις δ' ἐν μακάρω[ν] θαπέδω.  
 Ἰλαθι καὶ μοι ὅπαζε νόσων ἄκος, ὥς τὸ π[ά]ροιθεν,  
 νῦν γὰρ θειοτέρεην μοῖραν ἔχεις βιότο[ν].  
 Ἄξιον, ὦ Φιλάδελφ', ἀρετ[ῆς πό]τιμον ἔλλαχες αἴση[ς  
 10 ἔξοχ'] ἱητορήης, ἔξοχε καὶ σ[οφί]ης.  
 οὐ γὰρ δὴ νόυσο . . . , . . .

οἶον δὲ ὑπνώ[οντος] ἐρεύθεται ἄνθεα μῆλ[ων,  
 τοῖος καὶ νέκυσ ὢν κ[εῖ]σο] κατὰ [λ]εχέων·  
 νῦν σ[ε, πάτερ], δύναμαι θαρῶν εὐδαίμονα κλήζειν,  
 15 ὀλβιε καὶ ζωῆς, ὀλβιε καὶ θανάτου.

Εἰ θάνεν Ἰπποκράτης - ἀλ[λ' ο]ὔ [θάνεν] - οὐδ' ἄρ' ἔγωγε,  
 τοῦ πάλαι Ἰπποκράτους οὐδὲν ἀσημότερος.

Ἄλλ' ἔτυμον ψυχὴ μὲν ἐ[ν οὐρανῷ] ἡ Φιλαδέλφου,  
 σῶμα δὲ [ἀποφθίμεν]ον χθών ἱερῇ κατέχει.

- 20 b. Χαῖρε, γύναι Πάνθεια, παρ' ἀνέρος, ὃς μετὰ μοῖραν  
 σὴν ὅλῳ θανάτου πένθος ἄλαστον ἔχω·  
 οὐ γάρ πω τοίη[ν] ἄλοχον Ζυγίη ἴδεν Ἥρη  
 εἶδος καὶ πινυτὴν ἥδ' ἐσαοφροσύνην.  
 αὐτὴ μοι καὶ παῖδας ἐγείναο πάντας ὁμοίους,  
 25 αὐτὴ καὶ γαμέτου κήδεο καὶ τεκέων,  
 καὶ βιοτῆς οἷα κατενθύνεσκες ἐν οἴκῳ  
 καὶ κλέος ὕψωσας ξυνὸν ἱητορίης,  
 οὐδ' ἐγυνή περ ἐοῦσα ἐμῆς ἀπελείπεο τέχνης·  
 τοῦνεκά σοι τύμβον τεῦξε Γλύκων γαμέτης,  
 30 ὃς γε καὶ ἀθανάτοιο δέμας κεύθει Φιλαδέ[λφου,  
 ἔ]ν[θα] καὶ αὐτὸς ἐγὼ κείσο[μ'] ἀποφθίμενος.

c. — — — — —  
 αὖ κ[ε] θ[α]νών, ὥς ζῶν] σοι ἐκοινώνησ[α] . . . .  
 ὥδε δὲ κα[ὶ] ξ[ι]νὴν γαῖαν ἐφ[ε]σσάμενος.

II fere p. Chr. n. saeculi. vv. 1—11 et vv. 20—31 in duobus eiusdem cippi lateribus scripti sunt, quem in urbe apud Gregorium Georgi descripsit Curtius, vv. 12—19 et ultimum distichon leguntur in altero cippo, quem extra urbem idem adinvenit. Intellexit Curtius duos eiusdem monumenti cippos esse; num ordinem quoque epigrammatum perspexerit nescio. — 1 nomina supplevit Curtius. ἐταῖρον patris filius se nominat, socium scilicet in arte. — 2 ἐκδοχος melius non novi. — 9 extr. ΛΙΣΗ~ nisi describendo erratum est, recte supplevisse putandus est Curtius. cf. v. 20 sq. — 10 σοφίης C. ἔξοχε supplevi ex similitudine v. 15. — 11 post hunc versum quantum interciderit exputare non queo. Ante v. 12 haec leguntur:

\* EI  
 ΩΝΔΕ.ΓΟΝ  
 ΑΙ...Ι||Ν...ΟΣΕΛΥ  
 ΝΟΣ ΟΙΟΝΔΕΥΠΝΩΩ ΚΤΛ'.

12 οἶον δ' εὖ πνεύοντος ἐρεῖθεται ἄνθεα μήλου Wilamowitz, quae sententia apta non videtur. Quod posui Curtii supplementum est. — 13 Anyte A. P. IX 745 κατὰ λασιδίαν. — 16 ΑΛΙ.Υς certo restitui. — 18 ΜΕΝΕΙ — 22 ΤΟΙΝΑΛΟΧΟΝΖΥΓΙΗΝ — 31 ἐνθα et κείσομαι C. — 32

ΑΙΚΘΑ...Λ  
 ΣΟΙΕΚΟΙΝΩΝΗΣΚΑΙ/Ι...  
 ΩΔΕΔΕΚΑΣΥΝΗΝΓΑΙΑΝΕΦΕ  
 vacat ΣΑΜΕΝΟΣ vacat

Videntur haec ad Glyconis epitaphium pertinere; v. 32 non expedio.

244. Prope Cyzicum. Anaglypho mulier sedens expressa, iuxta quam quae altera fuit persona periit. E. Curtius *Act. acad. berol. min.* 1874 p. 5.

*Μαιανδρίης τῆς Βακχίου.*

*Φερσεφόνα, τὸ φίλεργον ἀπέσπασες ἀνδρὸς ἀπ' εὐνῆς,  
ἄκριτον ἐς θνατοὺς ἀλικίαν θεμένα,  
εἰκοσέτιν τῇ κάλλος ἀφώρισε Κύπρις ἐν ἀστοῖς,  
ἀλλὰ Τίχη σκολιοῖς δόγμασιν ἠγείασεν·*

5 *οὐνεκεν ἀλλοδαπὴν Μαιανδρίην ἤλυθε γαῖαν  
ἀνδρὶ φιλοστόργους δεικνυμένα χάριτας.  
ἀνθ' ὧν μοι τὸ μνηῖμα πόσις κτίσεν, οὐνεχ' ἄμ' ἀντῷ  
ἔκδημος γενόμεν πατρίδα λειπομένα·*

*Φερσεφόνας δ' ἀδιάυλον ὑπὸ στυγερὸν δόμον ἤλθον  
10 πανσιπόνῳ λάθας λουσαμένα πόματι.*

Litterae vulgares, iota modo adscriptum, modo omissum; notanda si recte tradita est v. 1 forma ἀπέσπασες. Doricam dialectum indicio esse ait Curtius, ex dorica aliqua civitate Cyzicum Maeandriam transmigrasse. At mirum esset, si ipsum mulieris nomen Μαιανδρίην ionice scripsisset; immo, ut solet fieri, poeta aliena dialecto usus erat dorica, defunctae tamen nomen mutare non ausus; lapidarius indigena pauculas sui sermonis formas admiscuit. — 1 melius scripsisset τί φίλεργον.

245. Cyzici. C. I. 3684.

*Διονυσιοδώρου Πυθέου.*

*α. Διονυσόδωρε, χαῖρε· β. καὶ σύ γε, ὦ φίλε,  
τὸ νῦν ἔχ[ον γ]είνωσκέ με ὥδε κείμενον,  
καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ καλῶς ἐξωκότα.  
Λιμναγενῇ γεγονότα, πᾶσι προσφιλεῖ.*

Litterae vulgares. — 2 ΕΧΩΜΕΙΝ et 4 ΦΙΑΝ corr. Boeckh. — 4 Λιμναγενῇ miris modis interpretati sunt Boeckh et Welcker *Mus. Rh.* III 248. Λιμναγενής is est qui ἐν λίμναις γέγονε. Λίμναι autem colonia Milesiorum est in Chersonneso sita, ubi si aequae atque in λίμναις attici Dionysus inprimis colebatur, revera Dionysi donum erat defunctus.

## 246. Apud Cium Bithynorum. Lebas V 1145.

Ἐπ' ὠκυμο[ί]ρ[ου τ]ο[ῦτ]ον Ἀσκληπιοδότου  
 πατὴρ Νόητος χῶσεν εὐερκῇ τάφον,  
 καὶ ξεστὸν οἰκτρ[ο]ῦ παιδὸς ἀν[φί] σήματι  
 ἔθηκε βωμόν, πενταέτους τε εἰκῶ τέκνον  
 5 κενὴν ὄνησιν ὄμματων χαράξατο,  
 τὴν πᾶσαν εἰς γῆν ἐλπίδων κρύψας χαράν·  
 μήτηρ δὲ ἐν οἴκοις ἅ τάλαινα δόδύρεται  
 νικῶσα θρήνοις πενθίμην ἀηδόνα.

Litteris quamvis vulgaribus sculptum epigramma perbonae aetatis est. — v. 1 ut grandioribus litteris scriptus et a ceteris seiunctus ne esse quidem carminis pars putabatur, unde ἐπ' ὠκυμόρου φόνον vel οἶκον vel ἐπ' ὠκυμορῶτάτου Ἀ. scripserunt. Vnus Schneidewin *Allgem. Hall. Litzig*. 1843 n. 143 ἐπ' ὠκυμοίρου τοῦτον Ἀ., recte opinor, nisi quod τοῦτον pro τοῖον esse debebat. Traduntur haec ΕΠΟΚΥΜΟΡΟΙ ΟΠΙΟΝΑΣΚΛΗ ΠΙΟΔΟΤΟΥ — 3 ΑΝΩ corr. Buecheler. — 7 ἅ τάλαινα non sollicitandum: articulus in hac formula legitimus et forma dorica archetypi est.

247. Hadrianis Mysiae. Lebas *Rev. de la Philol.* I 209. Distinxit Schneidewin *Mus. Rh.* IV 474.

Ἵς τίνος ἦν; εἴρη· Κλάδος οὖνομα· καὶ τίς ὁ θρέψας;  
 Μηρόφιλος· θνήσκω δ' ἐκ τίνος; ἐκ πυρετοῦ·  
 καὶ τὸ πόσων ἐτέων; τρισκαίδεκα· ἄρα γ' ἄμουντος;  
 οὐ τέλεον, μούσαις δ' οὐ μέγα φειλάμενος·  
 5 ἔζων δ' Ἐρμείᾳ μεμελημένος· ἐν γὰρ ἀγῶσιν  
 πολλάκις αἰνητὸν στέμμα πάλας ἔλαχον·  
 Ἀπφία ἡ θάψασα δ' ἐμὴ τροφός, ἥ μοι ἔτευξεν  
 εἰκόνα καὶ τύμβῳ σῆμ' ἐπέθηκε τόδε.

I vel II p. Chr. n. saeculi. Poeta ante oculos habuit Leonidae (fortasse Tarentini) epigramma A. P. VII 163 coll. v. 1 τίς τίνος εὔσα γύναι κτλ' v. 4 θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; ἐκ τοκετοῦ. εὔσα πόσων ἐτέων; δυο κείκοσιν. ἦ ῥά γ' ἄτεκος; οὐκ κτλ'. — 6 nota doricam πάλας formam rei convenientem.

## 248. Philomeli Phrygiae. C. I. 3982.

Αἰθάλος Ἐλάτῃ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ φιλοστοργίας

καὶ μνήμης αἰωνίου χάριν.

α. Φρά[ζε, γύ]ν[αι, γε]ν[ε]ήν, ὄνο[μ]α, χθόν[α]. πῶς δὲ θανοῦσα  
ἤλθεσ ἀπ' [ἀδεί]ας [π]α[σταδος] εἰς Αἶδαν.  
εἰπεῖν χρὴ σὺν μοῖραν, ὅπως εἰδ[ω]σιν ὀδεῖται

ην.

5 β. . . . . πατρίς δ' ἐστὶ(ν) Θανάτειρα

. . . . . Ἑλλάτην δ' οὐνομ' ἐ]θεντο τροφ[εῖς

α. σῆμα δὲ τίς τόδ' ἔχωσεν; β. ἐμ]ὸς πόσις, ὃ πρὶν ἄδικτα  
ἡμετέρας λύσας ἄμ]ματα παρθενίης.

α. πῶς θάνες; β. . . . .]ος, μοῖραι δὲ ΡΟΠΙΜΟΙ

10.

α. ἡ καὶ ἄπαις;] β. οὐ ξεῖνε· λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητι  
δισσοὺς ἀριτ]εγεῖς παῖδας [ἐν] ὀρφαν[ί]η.

α. ἔρχονται' ὀλβ]ίστη[ν] πολιῇ τριχί. β. καὶ σὺν ὀδ[εῖ]τα  
οὐρίο]ν εἰ-θίνοι πάντα Τίχη βίοντον. —

15 ὅστις] ἐμεῦ στήλλαν [καὶ ἐμὸν] λίθον οὐκ ἀδική[σ]ε[ι],  
οὗτος τὰν αὐτὰν μοῖραν ἐμοὶ λαχέτ[ω].

Expressum est epigramma ex Antip. Sidonii A. P. VII 164, quem ita sequitur poeta, ut vel dialectum tueatur ionicam, dorice vero paucis exceptis scribat quaecunque de suo addiderit. Antipatri autem epigramma et ipsum Leonidae A. P. VII 163 (cf. ad. epigr. praeced.) aut archetypum aut imitatio est. — 1 ΦΡΑΣΕΝΝΗΝΗΗΝΟΝ ΟΣΑΧΘΟΝ. ΠΩΣ Antip. v. 1. unde apographi indoles cognoscitur. — 2 ΑΠΛΑΙ.ΑΣΤΑ. . . . . ΕΙΣ melius non inveni; neglecta adspirata non offendor. — 3 distichi interpolati versum maiorem supplevit Franz. — 7 Antip. v. 3, ubi in mg. cod. γρ. ἔδειμεν (pro ἔχωσεν), quod qui invenit pro σῆμα legerat μνήμα. Pro ἐμὸς πόσις Antipater Θεόκριτος. — 8 archetypi ignarus Franz λύσας ἡμετέρας ζώματα π. — 9 sq. distichon interpolatum: mortis ratio narrabatur: μοῖραι δ' ἐρίτιμοι Franz male. Videtur ῥοπή nomen latere. — 10 describentis errore intercidit. — 11 Antip. v. 7. — 12 ΠΑΙΔΑΣΟΡΦΑΝΗ — 13 ΠΣΤΗ — ΟΔΗΤΑ. Antipater, cuius mulier unum puerulum reliquit, ἔλθοι ἐς ὀλβίστην ἱερὴν τρίχα, ubi in mg. cod. γρ. πολιῇν (pro ἱερὴν), quae vera est lectio. Poeta vero Philomeliensis, ut observavit Wilamowitz, ex rei necessitate verba satis scite mutavit; eiusdem recepi supplementum. — 14 Antip. ἰθύνοι. — 15 . . . . ΖΕΜΕΥ—ΑΔΙΚ ΗΘΕ et v. 16 ΛΑΧΕΤΑΙ suppl. et corr. Franz. Distichon satis inepte sed ex more illius regionis additum.

249. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Act. acad. Vindob.* 1864  
XIII 49.

. . . . . Ἀθαναίωνος.  
. . . . . ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν,  
ἐλπίδα . . . . . κλεινοτάτην πόλεως  
τοῦνεκά μιν φθίμενον δῆμος, θ]έμις ὡς ἀγαθοῖνιν,  
θάψεν· ἀποφθιμένων τοῦτο γάρ] ἐστι [γ]έρας.

Editores IV saeculi esse titulum adfirmantes miror litterarum formas multo recentiores dedisse. Sententiam adumbrare studui. — 1 *ut tutum est dicere*. Cavetur ne dei tali laudi invident: apertum enim est Athenaeonis filium his versibus laudari. — 4 ΤΕΣΤΙΤΕΡΑΣ vix aliam corrigendi viam invenies.

250. Panticapaei in museo, Stephani *Bullet. acad. Petropol.* XIII 163.

Κλεονίκα Μήνι[ος] χαῖρε.  
Ἀμ]ισοῦ πολίτην, ἀρίζαλον Κλεο[νίκαν,  
Β]ιθυνὰν ἀρετᾶς εἵνεκα Πανελόπα[ν  
ἄρπασε] δυσπενθής Αἶδας· σεμνὸν δὲ τὸ [κοῦρας  
σκᾶν]ος ὑπὸ σιᾶλαι κρύπτεται αἰενάω[ι]  
5 τὰν ἀπα]λὰν κεύθει μορφὰν τάφος, ἀλλ' ἀμ[άραντον  
πνεῦμα] μένει κείνας ἐς φάος ἀθάνατον.

I fere a. Chr. n. saec. — Nomina praefixit editor. Κλεονίκα nomen eo probabilius mihi videtur, quod simile est Berenicae; nam haud dubie Theocriti (XVII 57) vel Callimachi (ep. 52 Schn.) versiculum imitatur poeta v. 1. — 1 suppl. Stephani. — 2 suppl. Keil apud Steph. — 3 suppl. Steph. nisi quod extremo loco ipse τὸ κείνας, Keil τὸ πρόσθεν posuit. — 4 σκᾶνος Steph., male vero αἰενάω[ς] scripserunt. — 5 ἢ καλάν Steph. καὶ καλάν Keil; utrique praestat quod posui. — ΑΛΛ corr. et suppl. Keil. — 6 πνεῦμα Steph.

251. Panticapaei. C. I. 2109 g.

Λυσίμαχε, νιὲ Εὐχαρίωνος χαῖρε,  
Λυσίμαχον μύθοι[σ]ι προσηνέα πᾶσι πολίταις  
καὶ ξ[ε]ῖνοις Νομάδων ἔκταν[ε] θοῦρος Ἀρης·  
ᾧ] ἐπὶ πᾶς ἐλεεινὸν ἐπεσιτεύχῃσε θανάτ[ι]  
οἰκτεῖρων θαλερὴν ἀνέρος ἡλικίην.

Litterae I fere a. Chr. n. saeculi, unde ΞΙΝΟΙΣ v. 2 vix fuit in lapide. Supplevit Boeckh.

252. Panticapaei. Anaglypho exsculptus vir adstante puerulo. Stephani *Comptes rendus* cett. 1861/2.

Φαρνάκη Φαρνάκον χαῖρε.

Φαρνάκω στάλαν δέρκευ, ξένε, τὸν βαρὺς Ἀδης  
ἔκλασεν ἀγρεύσας δύσμορον ἡλικίην,  
τέχνη παιδοτρίβαν, ἔτεσιν νέον, ἐγδὲ Σινώπας  
πατρίδος, ἐξ ἀρετᾶς πρὸς δύναι οἰχόμενον.

5 οὐ κάλπιν κρύ[π]τει γῇ Βοσπορίς, οὐδὲ λέληθεν  
γυμνάσιον κωφοῖς δάκρυσι μυρόμενον.  
αἰρετίσας δὲ πατὴρ στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν,  
σχημάτιον τύμβωι σᾶμα λίθου θέμενος.

I fere p. Chr. n. saec. Praealent formae doricæ ut in paedotribæ titulo. — 4 recte Sauppe (*Philol.* XX 511) ut virtutem artemque ostentaret Pharnacem in Graeciam (πρὸς δύναι) profectum esse statuit, quamobrem in patria ad cenotaphium inanibus lacrimis deflent mortuum iuvenes. — 5 ΚΡΥΤΕΙ — 7 *pater naturam, quæ filium peregre mori voluit, amore superans imaginem quæ ipsi apta videretur elegit posuitque in tumulo.* Verbi προτερεῖν structura nova videtur.

253. Mesambriae (Boeckh) sive Marcianopoli (Lebas III 1564). C. I. Add. II 2055 b.

Οὗτος ἔχει τύμβ[ος] τοὺς κα[ὶ] πάρος ὀρθὰ φρονεῖντας,  
ξυνῶι δ' ἐν[ὶ] τούτῳι σήματι κεκλίμ[ε]θα·  
ἢ μὲν ἐγὼ] Ξενώ εἰμι, ὃ δ' ἐμὸς πόσις ἐγγύθι ἐμεῖο  
δείκνυσι, εὖσε]β[έ]ως [ώ]ς βίον ἐπνέομεν.

5 νῦν δ' ὥσπερ ζ]ωοῖ, μακάρων τε μοῖραν ἔχοντες  
κείμεθα] καὶ εὖσεβέων ἐν σκιερῶις θαλάμοις.

Ex pravo apographo vulgaribus litteris scripto elicui quæ ex poetæ sententia viderentur; plane alia Boeckh. — 1 ΠΡΟΣΤΟΥΣΚΑΡΠΑΡΟΣ correxi. Boeckh urbis conditorem velut Καρπάρης nominatum esse putavit. ὀρθὰ φρονεῖντας (ὀρθὰ νοεῖντας Herod. VIII 3) sunt recte iudicantes beneque cordati. — 4 ΒΙΩΣΑΣ correxi. — 5 sq. supplementa dubia Videtur poeta καὶ dedisse, quod postponi cum non novisset lapicida, τε substituit, cf. *Hermæ* vol. X 199. — Ceterum vide A. P. VII 378.



## 254. Paphi Cypriorum. Lebas VII 2802.

Ἦν χρόνος ἡνίκα τόνδε σο[φ]ώτατον Ἑλλὰς ἔκλειζεν  
 ἱ[α]τρ[ὸ]ν ΙΑΙΤΑΜ παῖδα Λαμασσαγόρα·  
 ὦι Πά[φος] ἦν μέ[ν] ἔδος, πρόγονοι δ' ὀνομαστοὶ ἀπ' [αἰχμ]ῆς  
 ἔκ[γ]ονοι Ἀτρειδᾶν Ἑλλάδος ἀγεμόνων.

IV vel III a. Chr. n. saec. Exordium idem in Romani epigr. de Galeno App. Planud. 270 Ἦν χρόνος ἡνίκα γαῖα κτλ., petitum ex Theocriti VII 1 ἦς χρόνος, ἀνίκα ἐγὼν τε καὶ Εὐκρίτος κτλ. — 2 ΓΑΤΡΩΜ corr. Wilamowitz: nomen α π vel β littera incipit. — 3 ΓΑ . . . ΙΡΑΝΕΔΟΞ Sacellarius (Κυπριακά. Athen. 1855 p. 96) aperta interpolatione. ΓΑ . . . . . ΝΕΔΟΞ Waddington, qui quod supplevit certum non est. — ΑΓ . . . ΙΗΣ ἀπ' αὐτῆς Wadd. ἀπ' ἀλλῆς sive αἰχμῆς Buecheler. Agamemnon Amathuntis Cypriae conditor notus est. Od. δ 82. Engel *Cypros* I 228.

## 255. Citii. C. I. 2613.

Κρήτα μὲν πατρίς μου, ὁδοιπόρε· τίκτε δὲ μάτηρ  
 Νικώ, Σωσιάναξ δ' [ἔ]πλετ' ἐ]μὸς γενέτας·  
 Πραξαγόρας δ' ὄνομ' ἔσχον ἐπικλές, ὃν πρὶν ἐπ' ἀνδρῶν  
 θήκατο Λαγείδας κοίρανος ἡγεμόνα.

Litterae quidem vulgares ab Hammero traduntur; tamen recte videtur Boeckh ad Ptolomaei Lagi f. aetatem rettulisse. Ptolomaei copiae contra Demetrium in Cypria a. 306 pugnaverunt, cf. Droysen *Hellen.* I 445 sqq. — 2 δ' ἦεν Boeckh. — 3 sq. confert Boeckh C. I. 2621 ἡγεμόνα καὶ ἱππάρχην ἐπ' ἀνδρῶν.

256. Salamine Cypriorum. Vogue *Rev. archéol.* 1866 I 437. Lebas VII 2761.

- α. Τύμβε, τίνος τόδε σῆμα; τεὰν ὑπὸ λισσάδα κεῖται  
 τίς, φράσον, οἰκτροτάταν μοῖραν ἐνεγκάμενο[ς];  
 β. Δημῶναξ, Σαλαμὶς ὃν ἐθρέψατο παῖδα φέριστον,  
 ἐμπορίαις πικρὸν δ' εἰς Ἀχέροντ' ἔμολεν.  
 5 πόντον ἐπιπλώσας ἄλιμυρῆα καὶ πολυκλαῖτω  
 ματέρι καὶ γενέτῃ στυγρὰ λιπὼν δάκρυα  
 οὐχ ἦψαν γὰρ φῶς τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον  
 ἔκλαγον, ἀλλὰ γόους ὁ[κ]τακαιεικοσείους.  
 οὐ κακὸς ἐστ' Αἶδας· πάρι[θ]ι, ξένε, χαῖρε προσείπας,  
 10 κοινὸς ἐπεὶ θνατοῖς ὁ πλὸς εἰς φθιμένους.

i fere p. Chr. n. saec. — 1 A. P. VII 163 Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσθαι.  
— 8 ΟΧΤΑ potest esse in lapide, nec mutarem, nisi Pieridis Graeci  
apographum esset. — 9 ΠΑΡΙΟΙ post infandos aliorum labores correxit  
Miller *Rev. archéol.* 1866 II 62. — 10 A. P. VII 452 κοινὸς πᾶσι λιμὴν  
'Αἰδῆς.

257. Neopaphi. Lebas VII 2790.

Κρι]σπιον εἰκοσέ[τη], χρυσ[έης] θεοῦ ὄντα πολίταν,  
Κυ]προγενῇ, το[κ]έων βα[πτρων] . . . . .  
ἐκλα]σε συνθραύσας δαίμων βαρύς, οἱ δ' ἐ[φ]έρον[το]  
ὥς] σκείπωνι γονῇ[ς] γῆρας ἐρειδόμενοι  
5 Τερτία [ῆ]δ' ὁ τάλας Διονύσιος· αἰσίμ[ον] ἤθους  
δειγμα Τύχη θνητοῖς θῆκεν ἀνωμαλίην.  
ῆ ῥα θεοῖς οὐκ ἔστι βροτῶν λόγος, ἀλλὰ τυχόντες  
αὐτόματι[οι] ζωὴν εὖρομε[θ'] ἧ [θ'] ἀνά[τον].

ii fere p. Chr. n. saec. Caesura ubique bucolica. — 1 nomen  
suppl. Waddington. — εἰκοσενι correxi. — χρυσο . . . suppl. Wil-  
mowitz, qui etiam v. 4 ΓΟΝΗΙ et v. 5 ΝΑ correxit; idemque v. 3 ἐκλα-  
σε pro eo quod legebatur ἤρπασε posuit. — 2 ΤΟΡΕΩΝΒΑ . . . ΜΝΑΜ.  
quae prave lecta sunt. — 3 ἐφέροντο Buecheler. — 5 acerbè dictum hoc,  
acerbius tamen v. 7 sq., ubi certa sunt supplementa. — 8 ΜΕΘΗΚΑΝΑ . .

258. Alexandriae Aegypti. Ex Marietti ectypo Miller *Rev. archéol.*  
1874 p. 51. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin. (Athenaei vol. III)* p. 22.

Ὁ τύμβος οὐκ ἄσματος· ἃ δέ τοι πέτρος  
τὸν κατθανόντα σημανεῖ, τίς καὶ τίνος  
εἰς Ἀίδαν βέβακεν· ἀλλὰ μοι σχάσας  
τὸ νεκραγωγόν, ὦ φίλ', ἐν πέδῳ γόνυ  
5 κολαπτὸν ἄθρει γράμμα διπτύχοις κόραις.  
πατήρ μὲν Εἰρηναῖος· ἃ δέ τοι πατρίς  
Μέμφις, τὸ δ' ὄνομα' ἀγορεύετ' ἐκ βρέφους  
nomen — ῥ] φαῖλον οὐ συνείπετο  
ἀλλ' οὐδὲν ἦ] τὰν μοῖραν ὥς ἐπέδραμε.

iii vel ii a. Chr. n. saeculi. — 4 ΝΕΚΡΑΠΩΓΟΝ Miller, νεκραγωγόν  
Nerutsos, quod graecum saltem est; intellegere tamen non potui neque  
ante nec post Bursiani explicationem *Mus. Rh.* 1874. — 9 videtur

nova haec verbi ἐπιδραμεῖν structura; expectares ἡ μοῖρα ὡς ἐπέδραμεν αὐτόν.

259. Prope Memphin. C. I. 4703.

Γνώθι μετ' εὐσεβέεσσι [σ]α[ό]φρονα Δωρίδα κείσθαι  
 ἀντ' ἀρετῆς ἱερὸν χῶρον ἀνευρομένην·  
 οὐ γὰρ ἅπασιν ὁμῶς θάνατο[ς β]αρύς, ἀλλ' ὅτις ἐσθλό[ς],  
 οὗ[τος] καὶ θανάτου κοῦφον ἀπέσχε τέλος.

II fere p. Chr. n. saec. Restituit Welcker Zur Sylloge p. 69, nisi quod ἀταλόφρονα v. 1 scripsit. Traditur .|ΑΦΡΟΝΑ, corr. Franz. — 3 ΕΣΘΛΟΝ.

260 In aliqua littoris Cyrenaici parte. C. I. 5362 b.

Δέρκεο τὰν ἀρίσamon, ὁδοιπόρε, τὰν Φερεινίκας  
 εἰκόνα τᾶς μελέας, ἂν τάφος οὗτος ἔχει·  
 ἃ τὸ πρὶν ἐ[γ]καλύβοις, νῦν δ' εἰς Ἀχέροντα μολοῦσα,  
 ἃ στερόμαν τῶν πρὶν νυμφιδίων θαλάμων,  
 5 πατρὶ γόους προλιποῦσα Φιλοξένωι, ὃς τόδ' ἔτευξεν  
 εἰδωλον νύμφας μναμόσυνον θέμενος.

III vel II a. Chr. n. saec. — 3 ΕΓΚΑΛΥΒΟΙΣ male editores ἐν κ.

RELIOVA.

261. Corcyrae ex Forchhammeri et Crameri apographis C. I. Add. II 1907 bb.

a. Ἦλθον ἐς ἀθανάτους πολλοὶ κατ' ὀλύμπιον ἔδρην,  
 ἀλλὰ θεὸς τοιῶτων ἐστὶ πατὴρ ὁ μέγας·  
 ὃς κόσμον διέταξε, σελήνην νυκτὶ κελεύσας  
 πείθεσθαι, Τειτᾶν' ἡμεριναῖς χαρίσιν·  
 5 ὦι πισθεῖσα δέμας μὲν ἐπὶ χθονός, ἧς ἀπετέχθην,  
 λείπω, τὴν ψυχὴν δ' ἀθανάτην ἔλαχον·

- ἐν γαίῃ μὲν σῶμα τὸ συγγενές, οὐράνιος δὲ  
 ἤλυθεν ἢ ψυχὴ δῶμα κατ' οὐ φθίμενον·  
 κεῖται μὲν γαίῃ φθίμενον δέμας, ἢ δὲ δοθεῖσα  
 10 ψυχὴ μοι ναίει δώματ' ἐπουράνια·  
 ἀθάνατος ψυχὴ τὰ μὲν οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ  
 ναίω, σῶμα δ' ἐμὸν γαῖα φέρει φθίμενον.  
 ἐν μὲν ὑπ' ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον ἐνδεχέ[τηρον]  
 Εὐδόφ, ὃς πόσις ἦν ὀππότε' ἔναε δόμους·  
 15 τεσσαρακονταέτης θ[ε] πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα  
 ἤλυθον, ἐν γαίῃ σῶμ' ἐμὸν ἐνθεμένη.

- b. Τοῦτ' Εὐδόφ βροτοῖς πᾶσι παραινῶ.  
 τῇ ψυχῇ με[τ]α[δὸ]ς καλ[ῶ]ν ΤΕΧΘΕΙΣ,  
 καὶ τὸν βίον τρυφῇ παρηρόγησον,  
 20 εἰδὼς ἣν καταβῆς ἐς πῶμα λήθης  
 οὐ[δ]ὲν τῶν ἐπάνω κάτω που ὄψει  
 ψυχῆς ἐκ μελέων ἀπ[ο]πταθείσης.

Litterae vulgares, epigramma II p. Chr. n. saeculo vix recentius: iota v. 5 dativo ᾧ adscriptum. Euodus uxore prior (v. 14) videtur mortuus esse, epigrammata tamen eodem tempore insculpta, quorum alterum numeris vitiosis insigne est, prius hoc artis habet, ut quater deinceps eadem sententia (v. 5—12) ita continuetur, ut proximo quoque disticho ex superiori unum aliquod vocabulum repetatur quo nitatur oratio, velut ἀπετέχθην et συγγενές v. 5 et 7, φθίμενον et φθίμενον v. 8 et 9, ναίει et ναίω v. 10 et 12, φέρει et φέρομαι v. 12 et 13.—13 ΤΕΚΝΟΣΝΔΕΧΕ corr. Boeckh; undenarium puerum etiam sinu foveri nihil mirum. — 15 ΔΟ — 18 ΜΕΓΑΛΩΣΚΑΛΟΝ μεταδὸς καλῶν [δ] τεχθεῖς Boeckh, ubi extremum displicet; postulatur participium ad ψυχῇ referendum, quod conieci fuisse τεχθείση vel δοθείση (coll. v. 9) vel τραφείση. — 21 ΟΥΧΕΝ — 22 ΑΠΩ.

262. Corcyrae. Ex Mustoxydis libro delle cose Corciresi Wachsmuth Mus. Rh. XVIII 551.

- . . . . . ἐ]ν σταδίοις[ι] παλαίσας  
 ἀνέξῃσας . . . . . ]οἶκον ἄριστον  
 . . . . . κ]εῖται Μακεδῶν Με[γ]αθύρσου  
 . . . . . τύμβῳ κεκ]αλυ[μ]μένος, αὐτὸς ἀνυμφος,  
 5 πᾶσι δ' ἐταίροισιν γ]λυκερὸς φίλος, οὐδενὸς ἐ[χ]θρὸς

τοῖς ἀστοῖσιν ἀεὶ θῆ]κας φάος, [ὦ] μέγας ἦρως,  
πατριδος εὐκλείσας . . .]ΔΙΑΕ ἱερὰς Κορκίρης.

Luctatoris epitaphium parum diligenter ex lapide descriptum. —  
1 ΟΙΚΠΑ — 2 non videtur proverbium latere οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος.  
— 3 ΜΕΤΑΘΥΡΟΥ nomen feci. — 4 ΑΛΥΜΕΝΟΣ — 5 ΕΚΘΡΟΣ — 6 nisi  
gravius corrupta haec putes, ipse defunctus compellari videtur; inserto  
ὦ numeros fulcire tutius erat. — 7 nec σταδίας fuit nec placet πόλιας.

263. Corcyrae. Ex Mustoxyde l. s. s. Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII  
554. Descripsit etiam Wilamowitz, cui titulus in lamina lapidis secti-  
lis incisus suspectus est.

— — — — —  
· · · · · ~ γυναιξὶ καὶ τέκνοις  
· · · · · εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον  
· · · · · λαμπρὸν εἰ]ληφῶς κλέος,  
πολλὸν λιπῶν γυναικὶ καὶ τέκνοις βίον.

Litterae vulgares. — 1 γυναιξί mirus pluralis numerus certo in la-  
pide est. — 4 vel λιπὼν γυναικὶ τέκνω καὶ τ. β. i. e. victum sufficientem.

264. Cephallenia in insula. C. I. 1930.

· · · · · ]μα κήδεα πότμου  
nomen defuncti μ' ἐσορᾶς ἐν χθ]ονὶ κεκλιμένον  
λείπω δ' ἐν μεγάροις γονέα]ς καὶ μητέρα μητρός  
καὶ πάππον στυγερῶ πένθει τη]χομένους  
5 · · · · · οὐδ]ας πρὸς ἀλάνπειτον Ἀδ[ου  
· · · · · οἰκτρότατος κατέβην  
ἀλλ' ὅστοῖσι πατὴρ κόνιν εὐσεβέ]ως ἐπέβαλλεν  
καὶ σὺν μητρὶ τάφους ἄμφε]πε σ[ύ]ν τε φίλοις.  
· · · · · ξείν]οι[ς] καὶ π[ο]λήταις  
10 · · · · ·  
ἀλλὰ λέγω . . . . . δά]κρυα μηκέτι πέμπει[ν,  
· · · · · εἰς γὰρ πάντα μέ]νει θάνατος·  
τοῦνεκα . . . . . ] ἐμῶν ἀποπαύετε θρή[νων  
· · · · ·

Litterae vulgares praeter c. Argumentum carminis adumbravi. — 2 χθονί Boeckh, idemque v. 9 ΟΙΚΑΙΠΘΑΙΗΤΑΙΣ et v. 13 ΟΡΗΙ correxit. — 4 vel γήραι τηκομένους. — 7 ΩΕ — 8 ΠΕCΙΝΤΕ — 10 pentameter intercidit.

265. Eremopoli Cretae. Spratt *Itiner. Cret.* II 421 coll. tab.

Τὰ[ν] μεγάλαινχον ὁ[ρ]ᾶ[ς] . . . . . οὔνο[μ'] ἀνέγ[νω]ς,  
 ᾶς κλ[έ]ος ἐν Κρήτῃ μίμνεται ἀθάνατον  
 δόξῃ γὰρ γονέων, ἀρετᾷ [δ'] ἀνδρὸς συνο[μ]ίμου  
 Φεΐδιωνος γεν[ε]ᾶς ἔκκριτον ἀθανάτων  
 5 μνασιῆρα σὺ δέδεξαι ἐπίφθονον. — [ἀλλ'] ἐτέκνωσας  
 σᾶς ἀλόχου, Πείσω[ν], ἔγγονον ἰσόθεον.  
 ἀλλὰ, [Ζ]εῦ Κρονίδα, σῶ[ς] τοῖς γόνον, ὃν κατέλειπ[ον],  
 Σων[α]ύταν δεχέτη, δόξαν ἔχοντ' ἀρετᾶς.

Litterae vulgares. Epigramma non uno nomine inpeditum. — 1 ΧΟΝ. ΟΙΑΝΕ. ΑΜΝΡΑΜΙΣΟΥΝΟΝ litterae quas punctis notavi dubiae sunt. Videmur ad anaglyphum et ad nomen in alio cippi latere scriptum (in - αμυς desinens) vocari. — 3 ΤΑΛ corr. editor, eidemque debetur συνομαίμου, ἀλλ' (v. 5), Πείσων (v. 6 ubi traditur ΠΕΙΣΩΣ), Ζεῦ ἐσωζέας (v. 7 ΣΕΥ et ΣΩΣΟΙΣ), Σωναύταν (v. 8 ΣΩΝΔΥ). — 4 pro ἀθανάτων coniecit Wilamowitz εὐγενέας simile, illud ex v. 2 male repetitum existimans. Pro γενεᾶς possis γέννας, ΓΕΝΑΣ traditum. — 5 miro modo oratio ad maritum deflectitur, fortasse ab ipsa uxore adpellatum.

\*266. In Melo inventum, nunc Athenis. *Ephem.* 3508.

Κοινὸν φῶς ἰδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεῖ,  
 πέντε λιποῦσα τέκνων καλλιγόνου(ς) σταχύας.  
 μὴ μύρον, φίλ' ἄνερ, με· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὁδεύσας  
 εὐρήσεις τὴν σὴν σύγγαμον Εὐτυχίην.

Litterae infimae aetatis; epigramma vero haud inelegans. — ἰδοῦσα legitur in lapide; poeta fortasse ἐσιδοῦσα voluit.

267. Pholegandri. C. I. Add. II 2445 b.

Εὐκάρπῃ θρεπτῇ χρηστῇ μνείας χάριν ταῦτ' ἐχάραξα.  
 χαῖρε.

Versum facere voluit.

## 268. Sicini. C. I. 2447.

. . . . . ἐνεγ]καμένη.  
 εἶδος μὲν πα[ρόμοιος ἔφυς Ἡρῆς] βασιλείης,  
 ἔργα δ' Ἀθηναίης [Πιερίδας τ' ἐ]δάης.  
 5 οὔνεκεν ἀθάνατοί σ[ε] θ[εοὶ πρὸς σφᾶς] συνάγειραν  
 τῶν προπάλαι κλ[ε]ινῶν κῦδος ἐνεγ]καμένην.  
 ὁ[σ]σαι γὰρ ψυ[χ]αὶ [σεμνῶς τ' ἀγαθῶς τ'] ἐβίωσαν,  
 ταύτας μὴ θ[νήσκειν, ἀλλὰ λέγ' ἀθανάτους.

II fere p. Chr. n. saec. Primi distichi haec fuerit sententia: *ab ipsis deabus, quae nascenti tibi adfuerunt, dona tulisti et animi et corporis*. Alterum distichon Ross supplevit, nisi quod pro *ποικίλα πόλλ' ἐδάης* ego Πιερίδας τ' ἐδ. scripsi coll. Anth. P. VII 709, tertium Schneidewin (*Diar. litt. antiq.* 1838 n. 38), quartum ego refeci, nisi quod Buecheler ὄσσαι dederat, traditur ΟΝCAI. — 5 ΟΥΝΕΚΕΝ — ΤΟΙΘΕ — 7 ΨΥΧΑΙΩ — 8 Callimachus θνάσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθοὺς.

269. Aedepsi. Ex schedis Vlrichsii Welcker *Mus. Rh.* 1845 p. 238.

Ἐνθάδε Σώτηρον Χαιρωνέα, χαλκεο[τ]έχνην,  
 Αἰδησοῦ δ[άπε]δον τὸν φίλιον κα[τέχ]ει.  
 ἀντ' ἰδίας πατρί[δος γ]ὰρ ἐ[πὴν]εσεν ἐνθά[δε ναί]ειν,  
 ταῖς ἱλαραῖς αἰ[εῖ] φιλάμενος Χάρισιν.

Supplevit Vlrichs, nisi quod v. 4 mea praetuli. Ille enim quod a sententia et a sermonis usu aequè alienum videtur ταῖς ἱλαραῖς αἰεὶ ἦοσι *τερπόμενος*. Gratiae artificis propitiae sint oportet, cf. A. P. VI 61. — Cf. n. 247 Μούσαις σὺ μέγα φιλάμενος.

\*270. Carthaeenses inter inscriptiones editum in *Herma* Δογίω, inde C. I. 2372. Descripsi Athenis.

Εἴ με θέλεις ἀνιχνεῖν, χερσὶ ὅστιά τὰμὰ ταράξαι,  
 στήθι θύρης ἔξω, ἐνδὸν πόδα μήποτ' ἐσάξῃς.  
 οὐ γὰρ σοι θέμις ἐστὶν δόμων μ' ἐμῶν ἐξαπελαύνιν.

Infimae aetatis. — 1 quae legi litterarum vestigia de ἀνιχνεῖν verbo dubitari non patiuntur. — 2 ΠΟΤ' — 3 extr. ΛΑΥΝΙ.

## 271. Aeginae. Lebas IV 1704.

Οὐκέτι κηροχύτοισι κατ' οὔρεα τέρπομε αὐλοῖς  
 πηκτίδος, οὔτ' ἄντροις, οὐ δένδρεσιν ὑψιπετήλοις,  
 ἤχῳ δ' οὐ φιλέω, οὐ τέρπομε ἀγρονόμοισιν  
 ἀνδρὸς δ' εἰδυδίκον ποθέων περικαλλέα ἔργα  
 5 Ἀμπελίου σκιρτῶ καὶ τέρπομαι, ἔνθα κὲ Μοῦσαι  
 ἔσστασι τερπόμε[ν]αι πλατάνοις[ι] καὶ ὕδατιο[ισιν].

Epigramma recentissimum videtur pastor quidam iuvenis in Ampelli senioris amici mortem scripsisse. — 1 ΚΗΡΟΚΟΥ — 2 πηκτίς est fistula pastoria vel syrinx, cuius singuli calami αὐλοὶ vocantur. Achill. Tat. VIII 6 ἡ σύμριγξ αὐλοὶ μὲν εἰσι πολλοί, κάλαμοι δὲ τῶν αὐλῶν ἕκαστος. — 3 ἀγρονόμοισιν scilicet gregibus. — 5 vita cotidiana relicta solis Musis deditus sum. σκιρτῶ verbum inepte positum. — 6 ἔσστασι videtur non corruptum sed ab inscito homine pro dactylo habitum. — ΤΕΡΠΟΜΕΚΑΙ.

272. Syro in insula. C. I. Add. II 2347 o. Ross *Inscr. ined.* 111. Lebas IV 1899. Nuper apographum omnium certissimum dedit Clon Stephanus *Inscr. Syr. ins.* p. 52 sq.

- a. Ἐξοχο]ν οὐδ' ἐπιελπτόν ἔην κάλλος τε νόος τε  
 καὶ σθέν]ος ἡγορέη τε ἐξαέτους βρέφους  
 Δημοκρ]άτευσ, ὃν τίκτε γυνή καλή τε καὶ ἐσθλή  
 nomen matris]αἰδοίη Νικοκράτευσ ἄλοχος  
 5 Ἰκετο τοῦ] κλέος εὐρὺ Πανέλλησιν τε καὶ αὐτοῖς  
 Αἰνεά]δαις σοφίης εἵνεκεν ἥδ' ἀρετῆς.  
 πάτερ] δ' Ἀντιόχεια κλυτῆς ἀλόχοιο παρ' ὀχθαῖς  
 Μαιάν]δρου ποταμοῦ καλλινάου χθαμαλαῖς.  
 οἶνε]κεν ἀρπάξας Ἐριούνιος Εὐβουλῆι  
 10 τέκνον] ἄθυρμα φέρει Φερσεφόνη τ' ἀλόχῳ,  
 πικρὸν] ἄχος λείπων πάππῳ μεγακύδει φωτί  
 nomen avi]ω πάτραις τ' ἡδὲ γονεῦσι φίλοις.
- b. Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κ[εφ]αλ[ὴν] κατὰ γαῖα καλύπτει  
 Ἀμπέλιον] λοι[βὰς] δὲ χέων στονάχῃσε θανοῦσαν  
 15 Μουσαῖος φιλόπατρι]ς ἀνὴρ . . . . .  
 αἰνοπαθῆς Πανλεῖνά τε μ[ή]τηρ . . . . .  
 καλὴν ἥδ' ἀγαθὴν καὶ μείλιχον ἥδὲ [θ]ε]ουδῆ,  
 μουνυλεχῇ, προτέραις ἐναρίθμιον ἤρωε[ῖ]ναις,  
 οὐνεκα δὲ σοφίῃ τε σαοφροσύνῃ τε [νό]ψ τε



- 20 πολὺ τι πασάων προφερεστάτῃ ἔσκε [γυναικῶν.  
καὶ δ' αὐτὴ πάτρῃ μιν ὑπείροχα κυδαίνου[σα  
πᾶσα ἅμα μυρομένη τε τάφοις ἐνεθήκαι[ο τοῖσδε.

Hadriano recentius esse docet v. 6. Eius enim aetate coepti sunt Graeci et Romani isto modo inter se coniungi, ut praeter eos alia gens nulla esse videretur, cf. Keil *Syll. inscr. Bosot.* 122. — 1 ἔσχον etiam ei scripsere qui ex pravis apographis ἐπὶληπτον legebant. — 2 καὶ θράσος Boeckh; recepi Rossii supplementum licet lacunae spatium excedens. — 3. 6. 11. suppl. Ross. — 5 ex Stephani apographo constat de lectione Πανελλήσιν, unde ab initio verbum recuperandum erat, cui dativus iungi posset. — 6 legebatur πατρίς, cf. v. 12 et 21. Notanda prava verborum conlocatio; debebat enim ποταμοῖο παρ' ὀχθαῖς ut Il. Δ 487. — 9 εἶσκεν Ross. σῦνκεν Boeckh h. e. quia nobili loco puer natus erat. — 10 κείνον Boeckh. A. P. VIII 483 ἔσται μὲν ὃ γε παῖς ἐνὶ δώμασι Φερσεφονείois παύγων, ubi quod Planudes habet Φερσεφονείας acciperem si legeretur ὃ γε σοῖς ἐνὶ δώμασι i. e. Plutonis. — 12 Μουσάει Boeckh, qui Nicocratem (v. 4) filium esse sumpsit Musaei et Paulinae (v. 15. 16), fratrem Ampelii (v. 14). — Alterum carmen litteris grandioribus ornatioribusque scriptum eandem tamen indolem prodit. — 13 τὴν ἱερὰν in notissimo versu etiam epigr. Prusanum (infra n. 354), τὴν ἱερὰν A. P. VII 3 et 362 et tit. romanus Welcker *Syll.* 84. — 16 τειμι Stephanus hastam post τε non litteram esse sed interpunctionem adfirmans. μήτηρ Boeckh. — 17 sq. suppl. Boeckh. — 19 τει..ι Steph. τε νόοιο Boeckh, καὶ αἰδοῖ Ross. — 22 suppl. edd.

273. In Syro. C. I. Add. II 2347 p.

Ἄνδρα σοφόν, Μούσαισι τετειμένον, ἐσθλὸν ἐταῖρον  
πᾶσι φίλοις, ἀγαθῷ χρησάμενον βίωτι,  
Εἰρηναῖον ἔδεκτο πάτρης Μεροπηίδος ὄντα  
Σῦρος. Ἰος.

II vel III saec. epigramma, quod sine dubio integrum est. Annorum numerum subscriptum esse primus vidit Wilamowitz.

274. Minoae Amorgi. Ex Baumeisteri apographo Schneidewin *Philol.* IX 391.

Μοιράων με μίτος πικρὸς ὤλεσεν, [ο]ὐ [β]ι[ό]τοιον  
οὐδὲ φάους γλυκεροῦ πολλὸν ἐπαυράμενον

εἰ δὲ μαθεῖν σὺ ποθεῖς, τίνα μ' ἐνθάδε τύμβος ἔκλυθεν,  
οὐνομά μοι Κέρδων γλυκεροῦ πατρός ἐστιν ὅμοιον·

5 τριάκοντα δέ μιν λυκάβαντας ἀναπλήσαντα  
δ'όγμασι μοιράων εἶλε μέλας θάνατος.

Litterae  $\epsilon\omega\epsilon$ . — 1  $\gamma\pi\iota.\tau\omicron\iota\omicron$  suppl. Buecheler. — 4 nomen metri aequabilitatem sustulit; poterat tamen pentametrum facere οὐνομά μοι Κέρδων πατρός ὅμοιον ἔφυ. — 5 pro μιν debebat με esse, quare aliunde distichon petitum existimarem, nisi eadem μοιράων forma etiam v. 1 esset.

275. Amorgo in insula. Syrae descripsit mecumque communicavit C. Curtius.

Νείκην ἐνθάδ' ὄρας, [π]α[ρ]οδεῖτα, τήνδε θανοῦσαν  
ἢ [τε]ῦξεν τύμβον κλεινὸς ἐμοὶ γαμέτης,  
ὥ λείπω κατὰ δῶμα καλῶν βλαστήματα τέκνων.  
τεμῆς εἴνεκ' ἐμῆς μνημοσύνης τε χάριν.

II vel III saec. — 1  $\iota\pi\alpha\iota\omicron$  — 2  $\gamma\gamma\chi\epsilon\chi\epsilon\eta$ .

276. In Amorgo. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 102.

Σωτηρί[χ]αν [μ]ε [τ]ύμ[βος] ἐνθάδε, ξεῖνε,  
οὗτος [κ]αλύπτει· ὥς γὰρ ἤθελεν δαίμων,  
τρὶς δέκα παρασχὼν ἔτεά μοι μόνον ζῆσα[ι].

Litterae  $\epsilon\omega\omega$ . Restituit editor. — 1  $\iota\gamma\mu\epsilon\iota$  — 2  $\iota\alpha$  — 3  $\chi\eta\epsilon\alpha\epsilon$ .

277. Prope Naxum Amorgi. Ex Sprattii ectypo Babington *Transact. of the Royal Society* X 23.

Ἀψευδεῖς] μούνη καὶ πρώτη [τοὺς πρὶν ἀοιδούς  
δεῖξα,] καὶ οὐκέτι μοι μῦθον [ἐρεῖτ' ἀρετήν,  
οὐκέτι νικῶ γὰρ πάσας τὰς σῶ[φρονας] οὐσας  
κλεινὴν τ' Ἀλκησ]τιν καὶ Πηνελόπτε[ιαν] ἀρίστην  
... οὐτίνα μείζον' . . . . .

Litterae inferioris aetatis esse dicuntur. — 1 sq. suppl. Wilamowitz — 3 οὐκέτι praeiixi melius non habens; neque enim per spatii rationem licet ab νικῶ γάρ versum incipere. — 4 Alcestis Penelopaeque epitheta non placent; videant alii.

278. Aegialae Amorgi. Ross *Inscr. ined.* II 123.

Τὸν νέον ὄντα, φίλοι, ζητήσατε καὶ καθιδόντες  
 τύμβον ἐμὸν Μείκ[κω]να ὀνομάζετε· ἰὼ φίλε· καὶ σὶ  
 ἐρχόμε[ν]ο[ς] π[α]ρ' ὁδῶ τὸ[ν] φίλον ὄντα νόει·  
 πᾶσι δε χαῖρε λέγω τοῖσι παρερχομένοις.

Infimae aetatis epigramma haud invenustum: exordii verba paullo inmutata recurrunt γ. 3 τὸν νέον ὄντα, φίλοι — τὸν φίλον ὄντα νόει. *invenem, amici, quaerite et reperto tumulo dicite 'o amice'. et tu quoque qui praeteris nosce amicum tibi esse; omnes autem saluto.* Wilam. — 3 ΜΕΙ ΚΡΑΙΝΑ nomen certo erat. με 'Ιέρωνα Buecheler; Μίκκωνα Wilam. Vtitur autem lapidarius ω forma. — 3 ΤΟΙ Ross et Welcker (*Mus. Rh.* III 242) σοί.

279. In Amorgo. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 106.

Τέκνα τέκνων ἐσιδὼν Ἑρμῆς Ἑσπέρου ἐτῶν ξ  
 ἥρηνικῷ θανάτῳ τῷδε τέτε[ν]χε τάφῳ.

Litterae αρω. — 1 ξῖ monosyllabum. — 2 Manetho I 13 ῥυθμοῖς ἡρηνικοῖσι κτλ'. Editor mutavit τοῦδε - ταφου, iniuria opinor.

280. In Amorgo. Ross *Inscr. Ined.* 131. Franz *Mus. Rh.* III 93.

Χαίροις, πᾶσι βροτοῖς, Εὐτύχους γόν[ε], πᾶσι φιλητέ,  
 Καλότυχε, τε[χ]θε[ί]ς λυκάβαντας μ,  
 πλη[γ]εῖς ἐνκεφάλαιοι κακὸν μόρον ἐ[ξ]ετέ[λ]ε(σ)σα[ς]  
 ἐν μελάθροισι λιπὼν ἄλοχον καὶ νήπια τέκνα.

Lapis valde recens deae protome corona radiorum distincta insignis est, quae inter medias primi versus litteras insculpta est. Puto equidem Fortunae imaginem esse, quam, sicut etiam Pholegandri, Amorginis cultam esse docent praeter titulum apud Ross. *Arch. Aufs.* II 637, 3 plurima nomina Amorginorum cum voce τύχη composita. Neque inepte posita videbitur illius imago in Calotychi Eutychie f. sepulcro. — 1 ΕΓΟΝΟΝ Franz ἔγωγε. Corruptelae rationem non perspicio. — 2 ΤΥΧΕΤΕ ΘΕΙ Franz ζήσας. τεχθεῖς certum est natus annos XL, ut locuntur Byzantini. — μ lege τεσσαράκοντα. — 3 ΠΛΗΠΕΙΣ — ΕΧΕΤΕΔΕΙΣ.

## 281. Minoae Amorgi. C. I. Add. II 2264 s.

Καλικράτης κείμεναι τύμβῳ τούτῳ, παροδεῖτα,  
 πεντήκοντα ἔνα ζήσας σεμνῶς λυκάβαντας.  
 χαίροις παροδεῖτα.

III fere saeculi.

282. Minoae. C. 1. Add. II 2264 r.

Ἡραῖς ἐνθάδε κείμεναι ἐτῶν, ξένε, πεντάκις ἐπτά·  
 καὶ σοὶ παραινῶ συν[ . . . ὁδὶ]τά, με  
 μὴ κλαῖε· μοιρῶν γὰρ μίτος πάντας καλεῖ.

Litterae ΕΥΓΑ — 2 quot litterae perierint incertum. Boeckh συνο-  
 δῖτα, quod ferri non posse vidit Buecheler. με pronomen quamvis dura  
 structura ad verbum κλαῖε pertinet; neque enim verbum invenies cum  
 σύν compositum, quod accusativum trahat. Fortasse συντυχῶς' *quando-*  
*quidem te nactus sum conloquentem.*

283. Prope Minoam. Ross *Inscr. ined.* 132.

Ἡ παναρίστη Σπούδη ἐνθάδε κείμεναι ἐτῶν κᾶ.

284. Amorgo in insula. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 104.

Χαῖρε παροδεῖτα.  
 Μὴ γελάσης, ξένε, μοῖραν ὁρᾷς οἷαν [λ]έλονχα·  
 ἐνθάδ' ἐγὼ κείμεν ἐπὶ τύμβῳ·  
 τοῦνομά μοι Τύχη ἐξήκοντα ἐτῶν.

1 ANEA corr. editor. — 3 pentameter.

285. Minoae. Lenormant *Mus. Rh.* XXII 291 n. 281.

Ἐνθα βλέπε[ις] τύνβον κεν[όν]· ἄταφος ὧδ[ε] γέ[γραμμαι]  
 ἐ[λ]θὼν ἐν πεδ[ίῳ] ληστῶν ὑπὸ [χερ]σὶ τέτρωμαι·  
 οὐνομά μοι Δι[όνυ]σις, ὅς Ζωσίμο[ν καί] Λεαίνης.  
 τὸν τριακονταέτη κλα[ί]οις μόνον, ὅστις [ἀ]ναγνοῖ.

1 extr. MAT et 2 init ΕΓ. | ΘΟΝ et 4 ΚΑΑ. 'ΕΙC. Corr. et suppl.  
 editor, nisi quod ἐλθὼν pro ἤλυθον Wilamowitz, κλαίσις pro κλαίεις ego  
 scripsi.

286. In Co. C. I. 2509. Ex Loewii apographo Franz *Ann. Inst.* 1847.

Ζ[ώ]πυρος ὁ χ[ρ]ησ[τ]ὸς εὐσε[β]ῶς ζήσας βίον  
θανῶ[ν] ἔνερθε τοῦδε σή[ματος] πέλει,  
πατρὸς Διοφάντου, Γα[βινίας] δὲ μητέρος.

1 fere saeculi. — 1 χρηστός Franz, cuius ceteris supplementis mea praetuli. — 3 ΓΑΥ vel ΓΑΓ apogrr. Nomen romanum, quod Wilamowitz invenit, si cui non placet, poterit de Γλυκερίου cogitare.

287. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 92 n. 42. Duo fragmenta composuit editor.

Κεῖμαι το[ῖς] γενέ[ταισι] φιλοίμε[νος, ὡ]κύν[μορος] παῖς,  
Ἠρειμέρως [ζή]σας [τρεῖς] ἐτέων δεκ[ά]δας,  
ἐὺφρασίη χά[ρισ]ιν τε γέλῳ τε πᾶν τακ[ερ]ώσας  
καὶ διὰ τοῦτο φίλοις πᾶσι ποθεινὸς ἐ[ὼν]  
5 ἀλλὰ με μοῖρ' ἀφ' ὁμαίμου ἐνόσφισεν, ᾧ γενέ[τειρα]  
εἰσάριθμον ζωῆς [κλῶσε] μίτοισι χρόνον.

II p. Chr. n. saec. — Supplevit editor v. 1 et v. 3, nisi quod τακερώσας Heimsoeth invenit. — 5 recepi Wilamowitzii coniecturam γενέτειρα, quamquam elegantius fortasse poeta γενετήρσι - μίτοισι scripserat.

288. Leucosiae Cypri. C. I. 2647. Curiose descripsit Waddington ap. Lebas VII 2771.

Κἂν τροχάδην βαίνης, φίλε ὦ παροδεῖτα, βαιὸν ἐπίσ[χου].  
. . . ἀ[θ]ανά[των] με] χορός· τὸ δὲ σῶμα καλύπτει  
γαῖα, λαβοῦσα γέρας τοῦθ' ὃ δέδωκε πάλαι·  
ἣ γάρ μοι ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς ἀντάς,  
5 ὥστεα δ' εἰς Αἶδην ἄτροπος εἶλε νόμος.  
τοῦτ' ἔλαχον μέγα δῶρον ὑπ' αὐτῶν Οὐρανίωνων  
Εὐλάλιος, γαμικὸς μούνος ἐνὶ φθιμένοις.

Recentioris aetatis indicium Eulalius nomen. Versu primo male ad-suto exemplum bonum corruptum est. — 2 ΗΒΗCEN.ΑΝΑ . . . . ΧΟΡΟΣ Vidua, ΗΤΙC . . Α.ΑΝΑΙ . . . . ΧΟΡΟΣ Wadd., unde ἀθανάτων - χορός certum est reiciendaeque omnes aliorum coniecturae. De verbo autem lis est. ἤρυσεν Boeckh, ἡγνισεν Wilam. An εἴρυσεν, quod ἤρυσεν scriptum fuerit?

— 6 *hoc certe boni mihi praestitere caelestes: apud inferos tantum matrimonio paratus sum* [scil. *Proserpinae*], i. e. *in vīa isto taedio liber fui*. Wilam.

289. Apud Heracleam Salbaciā Cariae. Lebas V 1696.

Ἀπολλωνίδῃ ἐσθλῇ, σὲ μὲν γοῶντε γονῆε  
 μ]υρομένω θάψαν φέρ[τα]τον ἡΐθεον,  
 δεξι]ὸν ἰητῆρα· μέγα στενάχουσι δ' ἐταῖροι  
 ὀκτωκαιδεκέτες ἄνθ'ος ὁμηλικίης·  
 5 τόνδε δὲ βωμὸν ἔθηκε, πανύστατα δῶρα, Μένανδρος,  
 φεῖλος ἀδελφείου μηδενὶ λειπόμενος.

i fere p. Chr. n. saec. — 3 nescio cur Waddington ἐνδοξον ῥητῆρα scripserit. — 6 φεῖλος pro φιλία nove dictum.

290. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 c et melius Lebas V 613.

Ἐν κλεινοῖς Μέντ]ωρ ἔθανον στα[δίοις κατὰ μ]οῖραν  
 νεικήσας μὲν [πάντας· ἐλοῦσα] δὲ μοῖρα κραταιή  
 ἤγαγε [μ'εἰς Αἰδῆ]ν, καὶ νῦν τέμβυσι πρόκειμαι·  
 ἔσχα τ[έλος] βιότου χερσὶν φονίαις Ἀμαράντου.

Litterae εϷωα. — 1 ΜΕΝΤΩΡ nomen, quod incertum est, invenit Wilam. — 2 ΜΕΝΙ — 3 sq. suppl. Boeckh, nisi quod Ἀμαράντου gladiatoris nomen feci.

291. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 b et melius Lebas V 614.

... ὁ πυκ[τ]ε[ύ]σας [π]ο[λλ]άκις ἐν [σ]ταδίοις·  
 ἀλλὰ τὸ πρὶν θνητὸς νίκη]ν ἀπ'] ἐμοῦ λάβεν οὐδεὶς,  
 μοῖρα δ' ἐνίκησεν κρατερή·] ἐπέπρωτο γὰρ οὕτως,  
 Ε[... π]αλάμαισιν ἐμ[ὸ]ν νέκυν [ἐ]νθα ταφῆναι.

1 ΠΥΚΙΕΙCAC corr. Waddington. — ΠΟΜΑΚΙC — 2 ΤΕΜΟΥ — 3 ΙΕΠΕΠ — 4 nominis genetivum ab initio fuisse Boeckh significavit. ἐ[ν μητρὸς π]αλ. Wilam. — ΕΜΕΝ.

## 292. Heracleae ad Latmum. C. I. 2898.

Τύμβος μὲν κρύπτει με τὸν ἐν κόλπ[οισι] τραφέντα,  
 οὐνομα μὲν Πτολε[μαῖ]ον, ὃ γεννήσας δὲ Σέλευκος·  
 πενταέτης δ' ἰκόμην Ἄ[ιδο]ς δόμον, οἱ δὲ γον[ῆ]ς  
 μύρονται κενεαῖς ἐλπ[ί]σι τειρόμενοι.

5 ὦ γονέες, τί μάτην κενεῶ πρὸς ψύχετε τίμβω;  
 μοιρῶν γὰρ κλωστήρι τέλ[ος] βιότοιο τέτυκται.

Litterae fere vulgares. Supplevit Boeckh, nisi quod v. 3, ubi ΓΟΝΕΙΣ traditur, γονεῖς με scripsit. — 1 τύμβος et κόλποι frigido acumine inter se opponuntur. — 5 sententia simplex τί μάτην τὸν κενεὸν καὶ ψυχρὸν τύμβον προσπτύσσεσθε nimis quaesita frigidaque ratione expressa; confert Wilamowitz Eur. Alc. 353 ψυχρὰν μὲν οἶμαι τέρψω, cui similia multa in epitymbiis.

293. Laodiceae. Froehner *Inscr. du Louvre* n. 189.

Ἐλπίς ἔμοιγ' ὄνομ' ἐ[στί], πατρίς δ' Ἀοίης προῖχονσα  
 Λαοδίκει, ἔθανον δ' ὁκ[τω]καϊδεκέτις.

## 294. Alabandis. Lebas V 587.

Νηρῆος τόδε [σῆ]μα διδασκ[άλου], ὅ[ς] ῥά τε [πα]ισίιν  
 γραμμάτων . . . . .

ζῆ.

1 . PMA — ΟΡΑΤΕΓ . ICIN emend. Waddington, neque ego plura audeo in male traditis hisce γραμμάτων ΗΓΓΙ CHHPWC . . Γ . . . . . ΕΝΟΥΝΕΙ

ΤΟΠΡΙΝΗΛ . . . ΟCΝΙΟΙΙΙΙ

2 γραμμάτων corruptum sit an integrum, non diiudico.

295. In Icaria insula. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 10.

Λωιδεκέτους τάφος εἰμὶ Φιλοκλέος, ὃν θέτο μάτηρ  
 ἀγνυμένα λυγρὸν παῖδα Φιλοκρατέα·  
 σκέτλιος, οὐδ' ἔφθην χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι  
 οὐδ' ἐσιδεῖν Ἑρμῆν γυμνασίῳ προέδρῳ.

I vel II saec. — 3 cf. supra n. 114 οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι.

296. Prope Ephesum. Lebas V 168. C. Curtius *Hermæ* IV 207.

Πόπλιο[ν . . . . . γή]ρωσ ἐπὶ τέρμα μολόντα  
εὐσεβ[έ]ων χῶρος δέξατο, πᾶσι φίλον.  
ἀσπάζεσθ' ἥρωα, τὸν οὐκ ἐδαμάσσατο λύπη.

Πόπλιος Καστ[ρί]κιος Ἀγαθεῖνο[ς],  
Λεύκιος Λαίλιο[ς] Ἀστράγαλος,  
'Ογουλνία.

ζῆ.

II saec. Litterae ρ et ε antiquitatis speciem adfectant. — 1 ΠΟΠΛΙΟ Lebas. ΠΟ.Λ. . . . Δ. . . Curtius, post Ποπλ - quattuor vel quinque litteras ante Δ fuisse adfirmans. Errat de spatio Roehl *Sched. epigr.* p. 23, magisque a vero aberrat, quod supplendum putat Πόπλιον ἐν σταδίῳ γήρωσ κτλ'. Nam in stadio non itur, sed curritur. γήρωσ restitueram *Comment. Bonnens.* p. 21. Fuerit Πόπλιο[ν Αἰ]λ[ιανόν] simile nomen. — 2 ΕΥΣΕΒΩΝ.

297. Ephesi. Lebas V 171.

Ο]ύλιάδης κεῖται, παροδοιπόρε, τῶιδ' ὑπὸ τύμβωι  
ὅς κλέος ἐν τῶι ζῆν πᾶσιν ἔδειξε ἄρε[τ]ης·  
ἦν γὰρ ἐν ἐργασίῃ τε μέγας καὶ πᾶσιν [έ]ρασ[θ]ής,  
οὐνεκεν εἰς Αἶδον τήνδε χάριν φέρ[ε]ται.

II fere saec. Litterae ρc. Suppl. Waddington; at ἐρασθής v. 3 incertum.

298. Ad Teon. Lebas V 114 in commentariis Waddingtonis. Praecedit epigramma latinum *quis (lege qua) superos potui iuvenis laesisse penates* cet., cui praescriptum nomen defunctae editum C. I. 3111.

Ἰόπη χρηστὴ χαῖρε.

Τίς τοῦμὸν δύστηνον ἐπ' οὐνομα γράψε τὸ χαῖρε;  
τίς κωφὴν ματέως θήκατό μοι χάριτα;  
οὔτε γὰρ εἰσορώ λαμπρὸν φάος οὔτ' ἐξακούω,  
ὅστέα καὶ σποδιὴ κειμένη ἐνχθόνιος.

5 π[υκνῶν] δ' ἄλλά, [πάτερ], θρήνων, φίλε, παύσο· μῆτερ  
Πρειμιγένη, ἀπόθου θυμοδακῆϊς ὀδύνας·  
τῆς ἐπ' ἐμοὶ λύπης παραμύθιον ἐμφρεσὶ θέσθε  
τοῦτον· καὶ μακάρων παῖδες ἔνερθεν ἔβαν.

Kalbel, Epigrammata graeca.

8



Litterae vulgares praeter c in  $\chi\rho\eta\sigma\tau\eta$ . — 4 aperta imitatio versiculi Leonidae (Tarentini) A. P. VII 740  $\Lambda\upsilon\tau\alpha\ \epsilon\pi\iota\ \text{Κρήθωνος}\ \epsilon\gamma\omega\ \lambda\acute{\iota}\theta\omicron\varsigma,\ \sigma\upsilon\nu\omicron\mu\alpha\ \kappa\acute{\epsilon}\iota\omicron\upsilon\ \delta\eta\lambda\omicron\upsilon\sigma\alpha\ \text{Κρήθων}\ \delta'\ \epsilon\kappa\ \chi\theta\acute{\omicron}\nu\acute{\omicron}\iota\varsigma\ \sigma\pi\omicron\delta\acute{\iota}\alpha,$  ubi traditum  $\epsilon\kappa\ \chi\theta\acute{\omicron}\nu\acute{\omicron}\iota\varsigma$ , quod ne intellegi quidem potest, cedit tituli lectioni  $\epsilon\kappa\chi\theta\acute{\omicron}\nu\acute{\omicron}\iota\varsigma$ , quod disertis verbis testatur Waddington in ectypo se legisse. — 5  $\pi\ .\ .\ .\ .\ .\ .\ \Delta\Lambda\Lambda\Lambda\Lambda$  supplēvi.  $\pi\upsilon\kappa\nu\omega\acute{\nu}$  incertum est; de  $\delta\epsilon\ \acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$  v. Elmsl. *Heracl.* 565.

299. Circa Erythras. C. I. 3125.

*Δειοκλῆ Λυσανείου χρηστὲ χαῖρε.*

*Εὐσεβὲς εἰς Θρέψασαν, Διοκλῆ, ὀσιώτατε πάντων  
κουφοτάτης φίλτρον, ᾧ λίθος, [εἰ φιλήης.*

1 εἰς cum in fine versus positum sit, fortasse recte Boeckh τὴν addidit. — 2 Boeckh *κουφοτάτης φίλτρον* [ῆ] λίθος [ἐστὶ ταφῆς], quae non intellego. Wilamowitz  $\alpha\ \lambda\acute{\iota}\theta\omicron\varsigma$ ,  $\epsilon\lambda\pi\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$  εἰ. At queritur mater pro magna pietate se filio nil nisi lapidem, nimis tenue vilissimi amoris documentum, referre potuisse.

300. Circa Erythras. C. I. 3136.

*Nomen defuncti] χρηστὲ χαῖρε.*

*Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακόν' ἐπεὶ τόγε μοῖρ' ἐπέκλωσεν,  
ἀλλὰ τὸ πρὶν ἡλικίης καὶ γονέων πρότερον.*

Notissimum distichon inscite corruptum.

301. Chii. Anaglypho expressa mater cum filiis sedens. C. I. 2239.

*Ἢ πᾶσιν μακάρεσσι βροτοῖσι τε προσφιλὲς αἰεὶ  
ἀσπασίοισι λόγοις τὸν παριόντα νέμω  
εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλλης τύπον, ὧ παραδεῖτα,  
Θάλλουσάν μ' ἐσορᾶς μητρὶ [δ' ἀποφθιμένη  
5 τήνδε χάριν μνήμης Θάλλος [στήλλην ἐπέθηκεν,  
τῆς] ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν . . . . .*

$\pi$  fere saec. — 1 *προσφιλὲς* ferendum est. — 4 sqq. Boeckh praeeunte Iacobsio *μητρὶ δὲ (ΜΗΤΡΙΣ) τήνδε χάριν - μνήμης Θάλλος* [ἔθηκ'] *ἀρετῆς* εἰδὼς ἱερὸν δῆ . . . . . quae parum videntur probabilia esse. — 6  $\iota\epsilon\rho\nu\alpha\lambda\eta\mu\psi\mu$  si hexametrum credas fuisse, possis τῆς ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν

μνημ' ἔμμεναι αἰεὶ, ut cum cippi vilitate virtutis monumentum sempiternum conparetur.

302. Chii. C. I. Add. II 2239 c.

— — — — —  
 . . . . . ἄνδρα Μένιππ[ον ἔχει·  
 ὃν γ' Ἐρμῆς ἐς νῆα] καθαρπασθέντα Χάρων[ος  
 ἤγαγε Περσεφόνης εἰς] σκοτίους θαλάμους,  
 . . . . . ἀνύσαντα κελεύθους  
 — — — — —

Litterae vulgares. — 1 subiectum est τύμβος simile. — 4 annorum numerus indicabatur.

303. Smyrnae. Anaglypho expressus senex sedens cogitabundus. C. I. 3397.

Ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστί· τίς εἰ βλέπεις, καὶ τὸ μένον σε·  
 εἰκόνα τήνδ' ἐσορῶν σὸν τὸ τέλος λόγισαι,  
 καὶ βιότῳ χρῆσαι μήθ' ὥς ἰς αἰῶνας ἔχων ζῆν,  
 μήθ' ὥς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοί  
 5 μαστίξωσι λόγοις θλειβόμενον πενίῃ.

Litterae ornatae ΑΩΣ. — 3 [Isocr.] πρὸς Δημόν. 9 οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἡγάπα, ἀλλ' ἀπέλαυε τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὥς θνητός, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὥς ἀθάνατος coll. 32. Auson. ep. 145 ed. Bip.

304. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9.

Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι, ὕπνος ἐ[στίν ὃς ἐνθάδ' ἔχει με  
 . . . . . εἰ δ' οὐκ ἔστιν πάλιν ἐλθεῖν  
 — — — — —

Litterae eadem. — Si quidem est alterum vitae tempus, iam somnus me tenet, qui brevi post me dimittet; si minus, quid me meumque colitis sepulcrum? — 3 init. αἶψ' fortasse nomen Διογένης.

305. Smyrnae. C. I. 3311.

Ἐρμογένης Χαριδήμου ἱητρείην ἀναγράψας

ἑπτὰ ἐπὶ ἑβδομήκοντ' ἔτεσιν καὶ ἴσαις ἐπὶ βύβλοις·

linea erasa

συνέγραψε δὲ βιβλία ἱατρικὰ μὲν οἷον, ἱστορικὰ δὲ περὶ  
Ζμύρνης αβ, περὶ τῆς Ὀμήρου σοφίας α, καὶ πατρίδος α,  
Ἀσίας κτίσεων αβ, Εὐρώπης κτίσεων αβγδ, νήσων α, Ἀσίας  
σταδισμῶν α, καὶ Εὐρώπης α, στρατηγμάτων αβ, πίναξ  
Ῥωμαίων καὶ Ζμυρναίων, διαδοχὴ κατὰ χρόνους.

Nihil aegrius factum quam quod hominis tam docti tamque dilig-  
gentis ne aetatem quidem scire possumus. Litterae vulgares, quibus  
scriptus est titulus, etiam ad Severi tempora in usu fuerunt Smyrnaeis,  
C. I. 3178. Hermogenes medicos plures novimus, etiam Charidemum  
unum: utrumque nomen in illa urbe creberrimum. Altero tamen p. Chr.  
n. saeculo vix titulus recentior est. — 3 argutius Boeckh LXXVII libros  
Hermogenem scripsisse ratus corrigit oz.

306. Smyrnae protome. C. I. 3283.

Ἰητὴρ μεθόδου, Ἀσιατικέ, προστάτα, χαῖρε,  
πολλὰ μὲν ἐσθλὰ παθὼν φρεσί, πολλὰ δὲ λυγρά.

M. Μόδιος Ἀσιατικός  
ἱατρὸς μεθοδικός.

Disciplinae methodicae sectatores II saeculo Soranus et Caelius  
Aurelianus erant; eiusdem fere aetatis Asiaticus. — 1 μεθόδου προστά-  
της i. e. *methodicorum princeps*. Welcker Syll. 37 extr. — 2 Od. δ  
230 leviter et ad rem mutatus.

307. Inter Smyrnaea in schedis Sherardianis. C. I. 3284.

Πύκτην ΑΑΣΚΕΠΟΝ λένσσεις ἐμέ, τὸν κατέπεφνεν  
Πάρδος ὁμοίου τεύξ[ό]μενος θανάτου.

Nomen Boeckh Ἀσχεπτον fecit, Wilamowitz Ἀδοκείτον coniecit,  
quae forma suspecta videtur. — 2 ΤΕΥΞΕΜΕΝΟΣ Boeckh τεύξάμενος. Fue-  
rit ΤΕΥΞΟΜΕΝΟΣ. ὁμοίον θάνατον ab Homero mutuatus est mutato tamen  
significatu.

308. Smyrnae. Anaglypho duo exsculpi homines, alter lorica indu-

tus equo insidens, alter nudus equum frenis cohibens. Lebas V 29.

Καρπόφορος [πάντ]ων στ[ρατιωτῶν] τεῦξεν ἀρίστῳ  
Νηπίῳ, ᾧ χαίρειν ε[ἰπε] παρερχόμενος·

Anaglyphum cum militis prodat sepulcrum, non pueri, Νήπιος nomen videtur esse quamvis haud boni ominis. — 2 ε... ΣΠΛΙ corr. Waddington.

309. Smyrnae. C. I. 3310.

Ἄλλος ἔχει πλοῦτον, ἀγὼ τόδε σῆμ' ὁ γεραίός  
Ἑρμιανὸς χαρτάρις ἔσω κοίλης κατὰ πέτρας  
πάντειμον, πολύνεκτον, ὅπερ ποιήσα προκρείνας  
μαῖλλον ἔχειν πλούτου, καὶ τεθνεὺς ἄγαμαι.

3 πολύνεκτον corr. Boeckh; at vide ne πάλι τ' εὐκτόν scribendum sit.

310. Smyrnae. Lebas V 1529.

Πολλὰ πονησάμενος βιότου [πρὸς τέρμαθ' ὁδεύσας  
σὺν γαμετῇ ἀλόχῳ Λαοδίκῃ ἔθανον·  
καῖμαι δ' εἰν Αἰδῇ ζοφερὴν ἐπικείμενος ἄχλυν  
μητρὶ λιπῶν πένθος λυγρὸν [ὀδυρομένη.  
5 ἀλλὰ γ', ἐμαὶ ψυχαί, δὴ ἀδελφι[δ]έ[ροι] . . . . .  
χαίροιν' εὐσεβίης εἵνεκεν εἰς φθίμενον,  
στήλῃ τειμήσαντες ἐμὸν τάφον ἀθανάτοις τε  
Πιερίσιν πάπποι δ' ἔλθουτ' ἐπ' εὐτυχίην.  
Ἀσκληπιόδωρε Δίωνος χαῖρε.

Epigramma satis elegans I vel II saeculi. — 3 Waddington ἐπεί-μενος ἄχλυν recte fortasse; idem supplevit v. 7 et correxit v. 5 φιλῆ... addito συνόμαιμοι. At nec hoc placet neque quod Wilamowitz coniecit δύο κοῦροι. — 4 suppl. Wilam. — 8 sententiam restitui quae est ap. Antip. Sid. A. P. VII 164 ἔλθοι ἐς ἐλβίστην πολὺν τρίχα.

311. Smyrnae. Anaglypho iuvenis expressus tunicatus adstante cane. Lebas V 1532.

Ζητεῖς, ὦ παροδεῖτα, τίς ἡ στῆλλη, τίς ὁ τύμβος,  
τίς δ' ἡ ἐν τῇ στῇλλῃ εἰκὼν νεότευκτος ὑπάρχει·

υἱὸς Τρύφωνος τοῦνομα τὰτὸν ἔχω·  
 τεσσαρακαίδεκέτη δόλιχον βιότου σταδιεύσας  
 5 τοῦθό ποτ' ὦν γέγονα στήλλη, τύμβος, λίθος, εἰκὼν.

Litterae vulgares praeter ω. — Incredibile quantum interpretes de vv. 2 et 5 erraverint: v. 5 τοῦθε (i. e. τοῦτο) anaglyphum monstrat.

312. Smyrnae. C. I. 3398.

Νῦξ μὲν ἐμὸν κατέχει ζωῆς φάος ὑπνοδοτεΐρη,  
 ἀλγειν[ω]ν λύσασα νόσων δέμας ἡδέι ὕπνῳι,  
 λήθης δῶρα φέρουσ' ἐπ' ἐμοὶ προστ[άγ]μασι μοίρης·  
 ψυχὴ δ' ἐ(κ) καρδίας δ[ρ]άμ' ἐς αἴθερον εἵκελος αὔρηι,  
 5 κοῦφον ἐπαιωροῦσα δρόμ[ωι] πτερὸν ἡέρι πολλῶι,  
 καί με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἄσσον ἰόντα,  
 οὐρανίοις τε δόμοισι βλέπω φάος Ἡριγενείης.  
 τειμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι  
 Ἑρμείῳ λόγοις· ὅς μ' οὐρανὸν ἤγαγε χειρῶν  
 10 αὐτίκα τειμήσας καὶ μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν  
 οἰκεῖν ἐν μακάρεσσι κα[τ]· οὐρανὸν ἄστερόεντα  
 χρυσείοισι θρόνοισι παρήμενον ἐς φιλότητα  
 καὶ με παρὰ τριπόδεσσι καὶ ἀμβροσίῃσι τραπέζαι[ς]  
 ἡδόμενον κατὰ δαῖτα θεοὶ φίλον εἰσορόωσιν,  
 15 κράτος ἅπ' ἀθανάτοιο πα[ρ]ή[σ]ι μειδιόωντες,  
 νέκταρ ὅτ' ἐν] προχοαῖσιν ἐπισπένδω μακάρεσσι.

Litterae traduntur vulgares. — 2 NON et 11 ΚΑΙ corr. Salmas. — 3 ΠΡΟΣΤΕΡΜΑΣΙ et 5 ΔΡΟΜΟΥ corr. exi. — 4 ΔΙΑΜ δρᾶμ' ἐς αἰθέρ' ἐπέικε-  
 λον d. Jacobs; ego non dubitavi heterocliton αἴθερον accipere. — 15 ΠΑΤ  
 ΡΗΣΙ corr. Boeckh, idemque supplevit v. 16.

313. Inter Smyrnaea traditum. C. I. 3344.

a. Δμωὼν Δωροθέας μετὰ χειρ[ε]σσι τὴν ὁμόδουλον  
 παρθένον εἰς Αἶδην θάπτον ἀπερχομένην·  
 ἄρτι δέ το[ι], πανάωρε, χοᾶς χεῖνους ἀπόδημον  
 νυμφίον ἐκ πελάγους εἶδον ἐπερχόμενον  
 5 ἀλλ' ὁ μὲν ἐγγὺς ἔτλη καὶ σ[τ]ήμεναι καὶ ἐπιδακρῦσαι,  
 τοῦ δὲ [σ]ὺ μὴδ[ε]ν ἔβης ἐ[σ]θομένα εἰς Αἶδα[ν].

- b. Οὐνομα μὲν Μακέταις ἐπιχώριον οὐνεκα μεμφθῆ  
 μηδὲ ἐνὶ Κορίαν μ' ὠνόμασαν γενέται·  
 οὐ γὰρ ἄτειμος ἔην παρὰ δεσπόταις, ἀλλὰ μ' ἔθ[ρ]ε[ψ]αν  
 10 αὐτοὶ, καὶ κοῖτον χερσὶν ἑμαῖς κομιεῖν  
 δῶκαν τιμήεντα [τ]αχὺς δέ με παρθέν[ον] οὔσαν  
 δαίμων ἰς Αἶδην πένψεν ἀμειλιχί[ω]ς.  
 ἀλλὰ καὶ ὥς τε[θ]νῶσαν ἐτείμεον ἐνταφίοισιν  
 καὶ τύνβον γράψαν μνημοσύνης ἔνεκεν.

Infimae aetatis epigramma multis litterarum compendiis pessime sculptum. — 1 ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΟΙ alii explicare, ego emendare studui: subiectum facile ex voce ὁμῶδουλον repetas. — 3 ΤΟΝ 5 CΥΗ 6 ΙΥΜΗΔCΝ — ΑΙΔΑΧ 13 ΤΕΟΝΩCΑΝ corr. Hermann *Opusc.* IV 303. — 3 h. e. *funus curantes*. — 6 ΕΥΘΟΜΕΝΑ πευθομένα Boeckh. ἐσθομένα est αἰσθομένα. — 9 ΕΘΕΥΑΝ corr. Iacobs. — 11 ΚΑΧΥC et ΠΑΡΘΕΝΟΥCΑΝ corr. Welcker *Syll.* 100. — 12 ΧΙΗC adverbium reposui; scribebant ἀμειλίχιος. w forma ubique utitur lapidarius.

### 314. Smyrnae. C. I. 3272.

Θεοῖς ἤρωσιν.

Λεύκιος Μινίκιος Ἀνθιμος καὶ Σκρειβωνία Φηλεικίσσιμα  
 ἀτυχεῖς γονεῖς Λ. Μινικίῳ Ἀνθιμιανῷ τέκνῳ γλυκυτάτῳ καὶ  
 θεῷ ἰδίῳ ἐπηκόῳ ζήσαν(τι) ἔτη δ' μῆνας ἑ ἡ(μέρας) κ.

- Νήπιός εἰμι τυχὼν τύμβου τοῦδ', ὃ παροδεῖτα·  
 ὅσ' ἔπαθον δ' ἐν βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς,  
 ἐνκύρσας λαινέα στήλλη τάχα καὶ σὺ δακρύσεις.  
 μητρὸς ὑπ' ὠδίνων ὥς εἰς φάος ἤγαγον ὦραι,  
 5 ἐκ γαίης με πατὴρ ἑμὸς εἴλατο χερσὶ γεγηθώς  
 καὶ μ' ἀπέλουσε λύθρου καὶ εἰς σπάργανά μ' αὐτὸς ἔθηκεν,  
 ἦνχετο δ' ἀθανάτοις, ἅπερ οὐκ ἤμελλεν ἔσεσθαι·  
 Μοῖραι γὰρ πρῶται περὶ μου κεκρίκεισαν ἅπαντα·  
 καὶ μ' ἔτρεφεν γενέτης μητέρα μου τροφὸν εἰλάμενος.  
 10 αὐτίκα δ' ἠῤῥανόμην εὐερνῆς καὶ πᾶσι ποθητός·  
 ἐν δ' ὥραις ὀλίγαις μοιρῶν σφραγεῖδες ἐπῆλθον,  
 αἶ με νόσῳ πῆξαν χαλεπῇ διδύμους πέρι·  
 ἀλλ' ὁ ταλαίφρων γεννήσας εἰάσατό μου νόσον αἰνὴν,  
 τοῦτο δοκῶν ὅτι μοῖραν ἔμην εἰάμασι σώσει.

- 15 καὶ τότε δὴ μ' ἑτέρα νόσος εἶλε κακίστη,  
 τῆς προτέρης νόσου πούλ' τι χειρότερη  
 σῆψιν γὰρ [λαι]οῦ πεδίον ποδὸς εἶχεν ἐν ὅστοις,  
 εἶτ' ἑταμόν με φίλοι γενέτου καὶ μου ὅστ' ἄνεϊλαν  
 λύπας καὶ στοναχὰς τοῖς μου τοκέεσσι διδόντα,  
 20 καὶ ταῦθ' ὡσαύτως εἰάθην πάλιν, ὡς τὸ πάροιθεν  
 οὐδ' οὕτως μου γένεσις δεινὴ πλησθεῖς ἐκορέσθη,  
 ἀλλ' ἑτέραν πάλι μοι νόσον ἤγαγε γαστρὸς μοῖρα,  
 σπλάγχνα μου ὀγκώσασα καὶ ἐκτίξασα τὰ λοιπὰ,  
 ἄχρης ὅτου ψυχὴν μου μητρὸς χέρες εἶλαν ἀπ' ὅσων  
 25 ταῦτ' ἔπαθον βαιῶ τέρματι μου βιοτῆς, ξένε,  
 καὶ κατέλειπον τηκεδὸνα σ[τυγερὴν] τοῖσί με γειναμένοις,  
 αἰνόμορος, λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφανώτους.

*Anthimum patrem medicum fuisse minime certa est coniectura; immo mirum si medicus in fere saeculi, quo tempore omni litterarum generi dediti erant medici, tales sordes sui pueruli tumulo inscribi passus esset. — Edidi fere Boeckhii exemplum, a quo raro discessi: 3 cum Sponius ΤΕΛΛΗ, Tetius στήλλη, CTHΛΗ e Bullialdi schedis saepius interpolatis Reinesius habeat, στήλλη formam sat certo traditam puto; delevi praeterea cum Iacobsio v. 11 γάρ, quod post μοιρῶν lapicidae error ex v. 8 repetierat. — 12 πῆξαν retinui; correxere πλῆξαν. — 17 ΜΟΝ quod egregie correctum a Iacobsio recepi, quo et rei aliquid momenti accederet et numeri fulcirentur. — 21 γένεσις idem videtur quod *genitura* Suet. Oct. 94 vel ἡ τῶν ἀστρῶν διάταξις ὑφ' ᾧν ἐγενένητο Cass. Dio LVI 25. — 24 μου servavi; deest in schedis Bullialdi. — 26 ΤΗΚΕΔΟ ΝΑC . . . . . ΤΟΙCΙ omnes praeter Bull., ut de sua coniectura quamvis vera Reinesius στυγερὴν supplevisse putandus sit.*

315. Smyrnae. Ex codice Askewiano C. I. 3365.

Αἰθῆρ] εὐσεβέα ψυχὴν, κούφη κό[νις] ἔσχεν  
 σῶμα· πατὴρ Διοφῶ]ν, οὐνομ' Ὀνησίμη ἦν.  
 κάτθαν]ε δ' ὀκτωκαιδεκέτις . . . . .  
 ἐφθάσθη μοιρέων ἐς τ[έλος] αἰδίων.

Supplevi. — 3 ΕΤΙΣΠΗΝ . . . fuit dativus ut in titulo C. I. Add. II 2113 c. ἐφθάσθη, δύστηνε, Τύχης δηλήμασι.

316. Smyrnae. Pocockii pessimum apographum C. I. 3388.

Ἐνθα σορὸς κατέχει κλυτὸν οὐνομα, παῖδα Τ[ρ]ύφωνα,  
 δ' [θ]ρέψεν Τροφιμᾶς πολυνώδυνος ἐλπίσι λιφθεῖς  
 μάμμη] δ' Εὐτυχία μασ[τοῦ]ς κατεκόψατο, οἷς ἔτρεφέν σε  
 Μοίραις, [κ]αὶ φθιμένους ὀκταέτης ἔ[μ]ολες.

1 Τύφωνα quod traditur retinet Welcker *Mus. Rh.* 1832 I 291. —  
 2 .ΝΡΕΨΕΝ et 3 ΜΑΣΟΡ.Σ corr. Boeckh. — 3 init. ΑΜΜΑΣΔ Boeckh  
 ἄλλως δ'. — 4 ΜΟΙΡΑΙΣΑΙ — ΕΝΟΠΟΛΕΣ Boeckh καὶ φθιμέν[αις], οἷς ὀκτα-  
 έτης ἐνόπ[ωπα]ς. Incertam esse meam emendationem scio.

317. Prope Smyrnam. Lebas V 27, cuius ipsum apographum exhibebo.

ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΣΙΟΝ . . Ι  
 ΕΙ . ΗΣΑΣΕ . ΕΝ  
 ΑΣΙΣΑΡΑΝΕΡΩ  
 ΟΥΠΟΤΕΟΡΑΓΑΙΑΝΑΡΩΝΜΑΙ  
 ΜΩΝΜΕΙΖΩ . ΙΕΣΑΙΝΕΙΙ

Nihil fere dispicio praeter haec:

. . . . . οὐποτ' ἐώρα  
 γαῖ' ἀνδρῶν μα[κά]ρων μείζο[να] . . . . .

ἡ μακάρων γῆ Erythrae urbs est, utpote condita ab Erythro Rhada-  
 manthi filio; fortasse latius patens hoc nomen etiam ad Smyrnaeos  
 pertinebat. Extremae litterae v. 5 eadem videntur quae minus corrup-  
 tae leguntur v. 1 ΠΕΙΣΑΝΙΟΣ, unde nomen viri fuisse conicias; Πεισάνιος,  
 quod non intellego, dubito num fuerit. — 3 'Ασις ἀπ' ἀνέρο[ς]? sed hoc  
 quidem est nugae agere.

318. Prope Smyrnam. C. I. 3399.

[Nomen defuncti]

ζ[η]σας [ε']τη κ. [μ. θ. ή. ε.]

συνζύγο[υ] παλάμα[ι]ς [κ]ι[μ]η[θ]ις ἐνθάδε κί[μ]ε,  
 πολλά καμών νείκης δὲ βραβιον ἔχο[υ]τα

5 μῦρα κατήγαγεν ὧδε.

Ἀσκληπιοδότῃ ᾧ[ν]δ[ρ]ὶ ἰδίῳ μν[ι]ας χάριν  
 ταῦτα ἐ[ποίη]σ[εν]. χρησ[τ]ε χαῖρε.

1 II IC| . . . . κ. ΤΟΡΩ unde Νικήφορος fortasse nomen fuit. — 2 ΣΤΗΚ



| NO+C et 3 MATCAINΘEIC correxi. — 6 AN | API et 7 ΕΠΕΤΙΒΙ corr. Boeckh, qui extrema quoque supplevit.

319. Philadelphiae. C. I. 3435.

Ξανδίππην Ἀκύλας μνήμῃ βίτου παρέδωκεν  
βωμῷ τειμήσας σεμνοτάτην ἄλοχον,  
παρθένον ἧς ἀπέλυσε μήτηρ, ἧς ὄριον ἄνθος  
ἔσχεν ἐν ἡμιτελεῖ παυσάμενον θαλάμῳ·  
5 τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσ[τ]οῦ τελέωσε βί[ο]υ ἐνιαυτοῦς  
καὶ μετὰ τούσδ' ἔθανεν τοῦτο λιποῦσα φάος.

I potius quam II saeculi. — 3 παρθένος adiectivum satis quaesitae est dictionis; minus elegans ἔσχεν - παυσάμενον. Homericum ἡμιτελῆ δόμον multi imitati sunt (Il. B 701), velut Catullus 68,75 *advenit Protesilaeam Laodamia domum incertam frustra*. — 5 ΕΙΚΟΣΙΟΥ et ΒΙΟΝ omnes, nisi quod unus Smith ΒΙΩΣ. Boeckh ἐπ' εἰκοσι οὐ - βίου, alii peius etiam.

320. Thyatiris. C. I. 3511.

a. Α]πόδ[ς] Ζεὺς Κρονίδης [ύψ]ίζυγος αἰθέρι ναίων  
σ]ῶμα [π]υρὶ φ[λ]έ[ς]ας στέρνων ἐξείλετο θυμόν·  
οὐκ ἤ[μην] βροτός· [ί]θὺν [π]αρέσ[την] μ]ητέρι σεμνῇ  
νυκτὶ μελαινοτάτῃ ἐρμηνε[ύ]ουσα τάδ' οὕτως·  
5 μῆτε[ρ] Μελιτίνῃ, θοῆνον λίπε, παῦε γόοιο,  
ψυχῆς μνησαμένη, ἣν μοι Ζεὺς τε[ρ]πικ[έρ]αυνος  
τεύξας ἀθ[ά]νατον καὶ ἀγήραον ἤματα [π]άντα  
ἀρπάξας ἐκόμ[ισσ'] εἰς οὐρανὸν ἀστερό[εν]τα.

b. — — — · — — — — —  
· · · ν ἀναστήσας μ · · · αν τέκνοιο δα · · ·  
μητρ]ὸς Μελιτίνης· [ῆ] δ' εἶπ[εν] ἔπος τοιόνδε·  
ἤλ]υθον ἐνθα Διός [μ' ἐδρ]αῖσι καθείδρουσεν [Ἐρμῆ]ς  
ἡμα · · ἰδι πα | · · εφν Ασκληπι · · · | · · · · · εἰποῦλ.ιο · · |  
5 · · · · νπᾶσιν · · · | · · [ἀν]θ[ρ]ώποισ· | · · · · · σ · · ·

Apographa duo sunt, unum Peissonellii, alterum Sherardianum in cod. Askew., quae ita inter se differunt, ut modo hoc modo illud una alterave littera sit auctius. Prius carmen certa ratione restituit Boeckh,

de altero, quod in eodem Lydis vel maxime familiari argumento versatur, desperandum esse videtur. — 1 .ΥΤΟΥ — .ΕΙΖΥΓΟΣ — 2 ΓΥΡΙΦ ΑΕΞΑΣ — 3 ΗΙ... — ΓΑΡΕΣΙ... 6 ΤΕΙΠΙ — 7 ΑΘΗΝΑΤΟΝ — 8 ΑΣΤΕΡΟ|ΤΑΣ. In altero fragmento hoc intellego ab initio plura periisse; dein mater videtur μ[οῖρ]αν τέκνοιο δα[ῖ]ναι, quamquam genetivus μητρός quo spectet non video. — 2 ΕΛ|. .ΗΕΝ ἡ δ' εἶπεν Boeckh, idemque Ἑρμῆς supplevit. Ceteris abstineo.

321. Inter Sardes et Philadelphiam. Lebas V 640.

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν Μενεκράτην Διοδώρου χρυσέῳ στεφάνῳ,  
τὸ δὲ μνημεῖον κατεσκεύασεν Τατία Ἀπολλωνίου ἡ γυνὴ τοῦ  
Μενεκράτους· Μενεκράτης καὶ Ἀμμιον τὸν αὐτῶν πατέρα ἐτεί-  
μησαν.

Ὀλβιον ἐνθάδε βίον καρποῖς ἐπέχαιρον  
βῶλον ἐπιψήγων πυροφόροις βοτάναις·

αἱ δὲ με χεῖρες ἔπα[ν]ον ἀπ' [ἐ]ργος, ἥνικα θερμα[ί]  
ἀκτεῖνα[ι] προλείποιεν ἐφημερίων καταδῦσα[ι],

5 γηθοσύνη Δήμητρος ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν  
ἄφνω δ' ἐν προκοπαῖς ἔλιπον βίον εἵνεκα μοίρης,

ἀρπαχθῆς τέκνων [ῥ]δ' ἀλόχου γλυκερῆς,  
ἥ τις ἐμοὶ με[ν] ἐνεῖμε τά[δ] ἔξοχα δῶρα καμόντι[ι],

στεψαμένη καμάτου οἶκον ἐναίδιον,

10 καὶ θρήνοις κλαύσασα πολὺν χρόνον οὐ λάβεν ἄνδρα,  
ἡρεμῇ κοίτης εἰς τέλος ἀραμέ[ν]η.

παῦσον δ' ὠδεῖν[ουσ]α [κα]ὶ . . . . .

Haud ita multo post a. 171, si quidem recte illum Μενεκράτην Διο-  
δώρου, qui est in titulo C. I. 3438 haud procul invento, eundem esse statui. —  
3 ΗΑΕ correxi. — ΕΠΑΙΟΝ — ἔργος nomen minime coniectura temptandum.  
— ΘΕΡΜΑ et ΑΚΤΕΙΝΑΠΡΟ v. 4 non video qua alia ratione emendari pos-  
sint; ἀκτεῖνη forma adhuc ignota, at valde credibilis coll. ἱκτίς et ἱκτί-  
νος. Lobeck *Paralip.* p. 170 sq. προλείπω intransitivo sensu optimo  
cuique scriptori usurpatum hoc loco genetivum trahit ἐφημερίων i. e.  
mortalium. — 8 ΜΕΜΕΝΕΙΜΕΤΑΞΟΧΑ corr. Buecheler. — 10 sententia certa;  
fortasse praestat οὐ λάβεν ἄλλον. — 12 παῦσον Waddington; dein haec

Δ' ἨΔΕΙΝΩ . ΣΑΡΧΙ ΙΝΟΝΟ  
ΝΕΜΟΥΠΕΡΙΟΝΤΟΣ  
ΜΕΝΗΜΙΤ' /

in quibus duo ille distinguere videtur: ἐμοῦ περιόντος et - μένη μετὰ μοῖραν ἐμήν.

322. Prope Sardes. Anaglypho virgo exsculpta est dextra florem tenens. Ex Keppelii apographo C. I. 3440, ex Steuarto Welcker *Mus. Rh.* III 245 n. 18.

Χαίροις, ὦ παροδεῖτα, τειμῆς ἰσάκουσον ἐμεῖο·  
 οὐνομα δὴ Γλυκίαν ἐσορᾷς ἐμὲ παρθένον οὔσαν  
 τήνδ' ἄρ' ἐμήν νεότητα πατὴρ Παιδέρως ἐνέγραψεν·  
 καὶ μήτηρ Γλυκία καὶ Τειμογένης ὁ ἀδελφός,  
 5 μήτρωνες Μάρκος καὶ Νείκυσ, ἐ δέ τε μάμμα[ι  
 Τιμογενίς κα[ὶ Τ]ύχη τὴν ἔγγονον ἐτειμήσαντ' ἐμὲ ἣν οὔποτε  
 ἤλπισα τειμήν.  
 ἔτους σφθ μηνὸς Δεῖου . . . .

Annus epochae Sullanae est 299, p. Chr. n. 214, mensis primus, diei nota mutila apud Steuartum .PI — 5 μήτρωνες Welcker; retinui Steuarti lectionem. Μήλωνες Keppel. — 6 καπυχη Steuart. καὶ ψύχη ex Keppelio Boeckh et Welcker. — ΕΜΕΝ pro ΕΜΕ nisi barbara forma est, erravit lapicida.

323. In Saittis Lydiae oppido. Ex Hamiltonis apographo (*Researches of Asia Min.* n. 339) Lebas V 1668.

Ἔτ(ους) σξ. μηνὸς Γορπιαίου β[ι].  
 Μητρῶν ΕΞΛΗΘΥ ἔχι τάφος οὗτος ἄλυνον  
 ἄσβ[ε]στον λύπην πᾶσι λιπόντα φίλοις.

Annus Sullanae epochae est 260, p. Chr. n. 175, mensis undecimus, diei nota sic tradita <sup>T</sup>B. Welcker *Mus. Rh.* III 253 legit τῇ β'. Probabilius <sup>1</sup>B corrigitur; nam BI pro IB usitata est scriptura. — 1 patris sive patriae nomen corruptum.

324. In Thaso. Ex Prokeschii apographo C. I. Add. II 2161 b (coll. p. 184) et vv. 5 — 8 misere interpolati ex schedis eiusdem inter titulos Thyatiranos C. I. 3519.

Σῶμα κόρης ἀρπαχθὲν ἀ[μει]λι[χίω]ν ὑ[π]ὸ [μ]οιρ[ῶ]ν

παρθένου ἀνθοφόρου τύμβος ὃδ' ἐγκατέχει·  
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων βουλαῖς ἐπιδήμιός ἐστιν  
 ἄστροις καὶ ἱερὸν χῶρον ἔχει μακάρων·  
 5 οὐδὲ πικρὸν μοιρῶμίτον ἐκ[φυγεν], οὐδ' [ἐ]δυ[ν]ήθη  
 ἀνθού[σ]η[ς] ὥρ[ης] . . . . .  
 ἀλλὰ τρισκαίδεκάτον π[ερ]ι[τελλο]μένου [ἐν]αυτοῦ  
 γεναμένο[ι]ς [μ]έγ[α] π[ένθ]ος ἐο[ι]ς [κατέ]λειψε τοκεῦσιν.  
 Αὐρ[ηλ]ί[α] Θεανῶ Ἡροδότου προςφιλῆς χαῖρε.

Litterae recentissimae. Videtur titulus aliqua ex parte lectu difficillimus. — 1 ΑΝΗΛΙΚΩΝΥΣΙΟΗΟΙΡΙΝ correxi; simile quid Boeckh ἀηλίκων ὁ. μ. C. I. Lat. I 1009, 12 *en hoc in tumulto cinerem nostri corporis infistae Parcae deposierunt carmine*. — 2 ἀνθοφορία sacrum quoddam munus est, quod ad Cereris religionem pertinuisse videtur. Eadem enim mulier quae C. I. 2162 ἀνθοφόρος dicitur etiam τιμοῦχος audit, quod est Cereris καλλιστεφάνου cognomen h. Cer. 268; quo probato veri simile est poetam v. 1 sq. defunctam cum ipsa Proserpina comparasse, quae simili modo ἀνθοφορούσα rapta est a Plutone ἀμειλίχῳ θεῷ. — 5 ΕΚ . . . ΠΟΥΔΡΑΥΠΗ ΟΗ ἐκφυγεν Boeckh, ἐδυνήθη Buecheler. — 6 ΑΝΘΟΥΤΗΩΡΙ . . ΒΑΡΧΟΓΑΙΕ . . . conii. Buecheler καρπὸν ἀποδρέπεμεν, minus placet quod Wilamowitz proposuit ἀρμόδι' ἔργα τελεῖν coll. Solon. 24,6. — 7 ΠΗΣΙΜΕΝΟΥΠΠΑΥΙΟΥ corr. Welcker *Mus. Rhen.* 1832 p. 286 idemque v. 8 restituit, ubi ΜΕΝΟΣ . . ΕΓΛΠΕΡΙΦΟΓΕΟΜ . . Subscripta ΑΥΡΠΑΙΔΟΕΗΡΩΗΡΟΔ κτλ'. corr. Boeckh.

325. In Thaso. Conze *Itin. insular. maris. Thrac.* tab. VIII coll. p. 31.

- a. Κατίλλιο[ς] θύγατρ' ἔθαψεν ἐν χθονί  
 Δημητρίᾳ τόδ' ἐπὶ [δω]μήσας λίθου  
 ἀγλ]αίσμα λέκτρ[ων] ἀλλ' ἄγαν σμικρὸν μέρος  
 ζωῆς παρ[έ]σχευ ἐν [βρ]ο[τ]οῖς μοιρῶν νόμος.
- b. 5 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει δέμας [ἀγ]λ[α]όν, αὐτὰ[ρ] εἰς αἵ[θ]ρη[ν]  
 ψυχὴ ἔβη ἐμέθεν φθένξομ' ἀ[ρ]ιφραδέως·  
 ἡιθέοις γὰρ ἔδωκε θεὸς μετὰ μοῖραν ὁ[λέθ]ου  
 ὡς ζῶνσι λαλῖν πᾶσιν ἐπιχθονίοις.  
 οὔθ' ἅμα παρ[θ]ενικῇσιν ἐγὼ χορὸν εὐρὺν [ἄθ]υ[ρο]ν,  
 10 (ῥα καὶ γὰρ με λυγρὰν μητέρ' ἀποφθίμεν[αι],  
 οὔτε με νυμφοκόμοις θαλάμοισιν ἐς[τή]α[γ]ε Νόσσος  
 κουρίδιον γενέτης πρὸς πόσιν ἐρ[χ]ομένην·  
 ἀλλ' ἔτι μ' ἀδμήτην, ἀταλόφρονα, μοῖρ' ἐκίχ[α]ν[ε]ν

- 15 *Χρυσίδα καὶ γαμῖης ἐλπίδος ἐστέρεσεν.  
αἰδίου μνήμης τύμβον ἐπαι[ρόμεθα.*

Litterae ornatissimae quales in titulo Thasio C. I. 2162, qui cum nomina Αἴλιος et Αἴλια habeat altero fere p. Chr. n. saeculo scriptus videtur: eiusdem aetatis epigramma esse puto. — 1 post Κατ'Αἴλιος spatium 18 fere litterarum intermisso ΗΣ legitur. — 2 ΣΠΥΛΛΙΜΗΣΑΣ et 4 ΠΑΡΕΣ ΧΕΝΣΕΝΣΙ. ΦΙΟΙΣ correxi. — 3 ΛΙΛΛΙΣΜΑΛΕΚΙΡ .. ἀγλαίσμα Wilamowitz. Significatur sarcophagus magnifice exornatus. — 5 ΛΙΛΛΟΝΑΥΤΑΙΣΣΑΙΟΙΗΝ et 7 μοῖραν ΟΑ .. corr. Wieseler. Ceterum conferri potest πείρατ' ὀλέθρου et μοῖρη θανάτοιο. Rem ipsam non novi. — 9 ΠΑΡΟΣΕΝ κτλ'. — ΛΟΥ .. N corr. Wieseler. — 10 extr. ΜΣΝΙ/// corr. Sauppe; fuerit ἀποφθίμενε. — 11 ΕΣ .. ΙΑΚΕΝΟΣ Wieseler ἐσεῖλκεν, quod displicet de patre dictum; ἐς-ήγαγεν satis certum puto, incertum vero, nomen fuerit necne. — 12 ΕΡΥΟΜΕΝΗΝ — 13 ΧΑΝ . N — 15 versus multo magis sinistrorsum scriptus, quo adpareret extra epigrammatis fines positum esse, miro utique modo; in fine ΕΠΑΙ/// Sauppe ἐπλησάμεθα, cui meum praetuli.

326. In Thasi portu qui Panagiae vocatur. Miller *Rev. archéol.* 1866 II 58.

*Ἀνρ. Φίλιππος Φιλίππου Ἀβδηρείτης ζῶν ἔτι κατεσκεύασεν  
ἑαυτῷ καὶ γυναικὶ Ἀντωνείνῃ καὶ τέκνοις ἑαυτοῦ,  
ἐ]ὺ εἰδὼς κληρονόμων τὴν ἐπιλησμοσύνην  
καὶ κοινοῦ θανάτου μνημόσυνον προβλέπων.  
εἴ τις δ' ἕτερος ἕτερον βουληθῇ καταθέσθαι πτώμα, αὐτοῖς δώσει  
τῇ Θασίῳ πόλει (δην.) ,β καὶ τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ ἄλλα (δην.) ,β.  
χαῖρε παροδεῖτα.*

Aetatem nomina indicant. Aperte pedestri orationi duo pentametri interpositi, quorum prior εὖ syllaba abundat. — 2 *προβλέπειν τι prospicere aliquid* latini sermonis consuetudinem arguit.

327. In Imbro. Conze l. s. s. p. 97.

*Τέσσαρα τέκνα λιπώ[ν] Νεικήφορος ἐνθάδε κείμεναι  
ἐν χρηστῆς ἀλόχου πνεῦ[μα] λιπὼν παλάμαις  
εὐδαιμων Ἑλένη παιδὸς μόρον οὐκ ἐσιδοῦσα,  
ἀλλ' ὁ πατὴρ ἔτλη Λού[κι]ο[ς] οὐχ ὅσια·  
5 εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸ[ν] ἐμὸν νέκυν, εἶδε δὲ τέκνον*

πώ[μα]τι λ[α]ινέψ σω[μ]α κ[ατ]ι[σχό]μενον.

III fere saeculi. — 4 ΛΟΥΝΟΙ — 6 ΠΩΟ... | ΤΙΔΑΙΝΕΩΚΑΚΩΙΕ.... |  
MENON quas punctis notavi litteras incertas esse testatur editor. Emenda-  
davi de monumentorum aliquot graecorum carminibus (Bonnae 1871) pag. 41.

328. In Lemno. Conze p. 113.

Π[ᾱ]σιν ἐυμενέτης τελέθω . . . . .  
τοῖσιν προφρονέως ὥς ἐμὲ ἐρχομένοις.

Litterae II fere saeculi. — 1 Curtius Goett. *gel. Anz.* 1860 p. 421  
τελέθω Δὼς υἱὸς Ἀπόλλων. At in scamno nunc insertus lapis vix eam  
habebat magnitudinem, quae templi epistyllo conveniret. Loquitur de-  
functus.

329. Mytilenis. Ex sylloge Cyriacana edidi *Ephem. epigr. lat.* II 11.

Τὴν κῦνα Λεσβιακῇ βώλῳι ὑπεθήκατο Βάλβος  
εὐξάμενος κούφην τῇι κατὰ γῆς σκύ[λα]κ[ι],  
δουλίδα καὶ σύμπλουν πολλῆς ἀλός· [ῆ]ν καὶ παράσχοις  
ἀνθρώποις ἀλόγοις ταῦτά χαρίζομέν[η].

I vel II saeculi. — 1 confert Buecheler (*Jen. Littztg.* 1874 n. 374)  
Crinagorae epigr. A. P. VII 628 ὃν τύμβῳ δῆς ὑπεθήκατο βώλου (lege  
Δῆς-βώλου). — 2 σκύκα — 3 ΤΙΝ interpretatur Buecheler *quam* (i. e.  
κούφην γῆν v. 2) *tu etiam concedas*, conpellatam putans ipsam Terram deam.  
Non facilem esse hanc structuram patet; at nescio an non praestet quam  
Aeneas Piccolomini amicus proposuit emendatio ἥ κε παράσχοις, quod  
vertit cui *te puto, o terra, praestituram esse, quod hominibus nunquam  
dubitas praestare.*

330. Mytilenis. C. I. 2211. Ex Cyriaco edidi l. s. s. 10.

Ὅ πάντα σοφὸς καὶ μουσῶν ὄχ' ἄριστος  
Ἀλκιβιάδης Βυζάντιος ἐνθάδε κείμει,  
Ἑλλήνων πάντων ὄρνις ἀοιδότατος·  
Λουκιλλιανὴ δέ μοι ἦν παράκοιτις,  
5 ἥς ἐκ δαπανῶν τύμβος ἔχει [με] κλυτός  
Λέσβῳ ἐνὶ χώρῳ ἥ δ' εὐδαίμων Μυτιλήνῃ  
σῶμα μετεκρίσατο.

1 *optimus poesi* Boeckh. — 5 inserui pronomen sive librarii seu lapidarii errorem corrigens.

331. Mytilenis. Franz *Annal. Instit.* 1842 p. 148.

Τῇ κλυτῇ ἐν πινυτῇσι Πεδανίῃ ἐνθάδ' [ἔθηκεν  
nomen filii] ὅς μινῆμα σαιοφρο[σύνης.

Litterae satis recentes.

332. Pergami. Anaglypho canis exsculptus. Lebas *Rev. de la Philol.* I 335.

Οὐνομα Φιλοκύνηρος ἐμοί· τοῖος γὰρ ὑπάρχων  
θηροῖν ἐπὶ φοβεροῖς κραιπνὸν ἔθηκα πόδα.

III fere saeculi.

333. Pergami. Ex codice Askewiano C. I. 3557.

Εἰ μὲν ἔην ζῶ[ειν ἐπιε]ικέα θυμὸν [ἔχ]ο[ν]τα,  
σώφρ[ων] δ' ὅς κεν ἔην ἡ πινυτὸς πρᾶπίδας,  
οὔποτ' ἂν ἐν σχεδ[ί]ῃ μάχῃ ὤλετο ΞΕ (nomen defuncti)  
καρτερός· εὐπρεπέης ἦν γὰρ ἰδ[εῖν] προμάχοις.  
5 ἀλλ' οὐτο[ι] μοῖραν [γ]ε θεῶν ἰότητι κ[ραταί]ῃν  
θυητὸς ἀνὴρ ἔφυγεν· ἔφθιτο [δ'] ἐσθλὸς ὅμως  
καὶ γὰρ[ρ] ΤΟΥΣΟΣΟΙΤΟΝΤΑΟΕΠΑ . . . . .  
ὤλεσε ΛΙΤΕΝ . ΤΑ . . . . .  
ἀλλὰ καὶ ὥς ἔκανον [π]έ[λ]ας [ἀνέρας] . . . . .  
10 κείμαι δ' ἐν τ[ύμ]βου ΛΗΣΤ . . . . .  
σῆμα δέ μοι πρόπον ἐστὶ καὶ . . . . .

Desperatum esse epigramma iure dicit Boeckh. — 1 ΖΩΝΗ... et post θυμὸν... Ο. ΤΑ Boeckh εἰ μὲν ἔην ζωὴν ἐπιεικέα θυμὸν ἐφέλλειν hac sententia *si vitam augetur animus probus, non qui temperans et sapiens foret periret.* At cum v. 3 extr. nomen defuncti fuisse necesse sit, non perspicitur ista ratione, quomodo a generali ut ita dicam sententia ad ipsum defunctum transitus fieri possit. Quae posui ita intellego: *si fieri posset ut homo probus ac prudens sapiensve vitam servaret (viveret), nunquam ille periisset,* ut ipsum verbum ζῶειν *vitam servare, σώφρων δέ altera prota-*

sis pars esset. *ἄν* autem cum indicativo aoristi positum superfluum est exemplis firmare. — 2 suppl. Boeckh. — 4 sic distinxi; pro *προμάχοις* possis *ἐτάροις*. *ἰδεῖν* Boeckh. — 5 *τε* recte Boeckh his quae recepi posthabuit *μοῖραν τε - κ[αὶ] Ἄδην*. — 6 suppl. Wilam. — 7 sq. interpretatur Wilamowitz *nam et deorum filios (ad Ilium) Parca necavit: eidem ego succubui*. Certum est iuvenis obitum narrari; verba non expedio; *καὶ γάρ* recte Boeckh. — 9 *τέλας πέλας* verum videtur, nec minus v. 10 *τύμβου* vel *τύμβω*, ubi *ἐν ταβουλῆς* voluit Welcker in notis suo Syllogae exemplo p. 85 adscriptis nescio quo sensu.

## 334. Apud Ilium novum. C. I. 3627.

Τὴν στῆλλην, παροδῖται . . . . .  
 εὐφρήμῳ γλώσση χεῖρε προσείπα[τ' ἐμέ,  
 τὸν ζῶν]ν [πρ]ο[λ]ι[π]όντ[α], ποθῆτὸν ἀεὶ γον[έ]εσσιν.  
 εἰ δὲ μαθὼν τὸν ἐμὸν μόρον, ὦ ξένη, [κ]α[ὶ] σ[ὺ] με κλα[ύ]σις.  
 5 στέρ[ξ]ω· καὶ θνήσκων γὰρ ἔχω νόον οὐτίνα [β]αίον.  
 κ]ουρῆα τὴν τέχνην ἐσορᾷς ἐμέ, τὸν παρὰ μοῖραν  
 πλ]ήγματι δυσστήνῳ πνεῦμα [β]ίᾳ θέμενον.  
 ἐ]ξόπιθεν χεῖρ γάρ μαι ἔβαλεν δύστηνον ἐς Ἄδην,  
 ἥλυθον ἐξ ζωῆς ἐν δυσὶν ἐβδομάσιν.  
 πλεῖον δ' οὔ[τε] εἴ]σας Τύχη δαίμωνται ἀλόγιστος  
 11 ἐξ]ανύσαι· πρ[ὸ] γάμ]ων ἀρτ[ι]φ]υῆς ἔθανον.  
 πολλὰ δ' ἐ καὶ μάτηρ με ὠδύρετ[ο] ὃν κατὰ οἶκον  
 δειλ]αίη κ[ατ'] ἐμοῦ χεῖρα βαλ]οῦ[σα] ῥέθους  
 . . . . . ἐμὰς [μ]ονί[μ]οις φρένας . . . . παιδός  
 15 σὺν πατρὶ δυσστήνῳ· βά[λλ]ο[ν] ἐ[μ]ὸν ὀλέτην  
 δέμοσιν ὦ μοίρης πικρὰ λογιζομένης.  
 οὕς γὰρ ἔδει [ζῶ]ν[τας τέκ]νου ὑπο [πρ]εσ]βεύεσθαι,  
 οὔτοι νῦν αὐτοὶ σῆμ' ἐπέθ[ηκαν] ἐμοί.

Litterae vulgares, carmen ipsum admodum recens. Scripturae corruptelas leviores velut ο pro η et ε scriptum non enumerabo. Boeckhii supplementa sunt plurima, pauca ipse mutavi. — 1 ΔΙΤΑΙΔΙ . . . Boeckh *ἀειμνήστην ἐσιδόντες*. — 3 ΙΕΙΝΤΟΝΙΤΟΝΤΗ Boeckh *αἰῶν' ἐκπρολιπόντα*. — 4 ΞΕΝΕΡΑ . . ΥΜΕ *δάκρυ με κλ.* B. — 5 init. ΕΞΟ corr. Franz. — ΡΑΙΟΝ — 7 ΕΙΑ *πνεῦμ' Ἀίδα* B. — 9 xiv post acceptum vulnus diebus mortuus est, cf. A. P. VI 330 *ἰάθην - ἐν τρισὶ μῆσιν*. — 10 ΙΟΝΑΟΥΗΑΣΕ *τὸν βίᾳ*τον δ' οὐ πᾶσ[σι] Τύχη - [δῶκ'] *ἀνύσαι πρὸ γάμων* B. correxi non multo violentius. — 12 priorem versus partem aliunde petitam esse



vel dialectus probat. — 13 καὶ . . . | . . . ΣΟΥΡΕΘΟΥΣΣΑΙΟΙΚ . . . | ΕΜΑΣ  
 ΗΟΝΙΝΟΙΣΦΡΕΝΑΣΟΙΕΑ | ΤΕΠΑΙΔΟΣ in quibus quae lateant nescio. v. 13  
 Boeckh *δακρυχέουσα* pro *χεῖρα βαλοῦσα*. Idem quae v. 14 voluit taceo.  
*μονίμοις* videor certo correxisse; ibid. init. fort. καὶ θρήνοισιν. — 15 ΒΑ  
 ΜΟΜΕΝΟΝ βαλλόμενοι B. *daemonum sive deorum iram in percussoris*  
*caput detestabantur*. — 17 sq. ΕΔΕΙΤΟΝΥ | ΥΑΙΣ . . . ΝΟΥ probabiliter cor-  
 rexerit et supplevit B.

335. In Granici valle superiore. Ex Kiepert apographo Franz *Annal. Inst.* 1842 p. 144.

‘Ο χῶρος δ’ ‘Ο χῶρος δ’ ‘Ο χῶρος δ’ ‘Ο χῶρος δ’ ‘Ο χῶρος δ’  
*Μορτιανῶν Βαιστεανῶν Τρῖνοιξειτῶν Ἀγεανῶν* . . . δ[α]νῶν

‘Ο χῶρος δ’ ‘Ο [χῶρος δ’ ‘Ο [χῶρος δ’ ‘Ο [χῶρος δ’ ‘Ο χῶρος δ’  
 ‘Ι[λ]βειτηνῶν . . . . . ‘Υχαντηνῶν  
 [‘Ο χῶρος δ’  
 . . . . .

fuit anaglyphum.

— — — — —  
 δις] δέκα καὶ δύο ἐτῶν γεγενημένον· ἐν [δ]ὲ λίθῳ μου  
 τοῦτομα [δν]στήν[ου] . . . . .  
 ἠνήσκω] δ’ οὐχὶ ν[όσ]ω βεβαρημένος, ἀλλὰ διώσας  
 ἔππον [ἵπδ] σπουδῆς α[ἰφν]ιδίως ἔπτεσον·  
 5 ο[ὐδὲ γ’] ἐθάλφθην] χερσὶ πατρὸς καὶ μητρὸς δ’ τ[λ]ήμων  
 κείμενος ἡμιθανὲς [ρεῖθρον] ἐ[π’ ἑ]ϊόσ[ι]ν.  
 τόνδ’ ἄρα, μῆτερ, ἐ]μοῦ δέξα[ι] λόγον ἀντὶ τροφῆων,  
 ὧν ἔκαμες . . . . .  
 οἷ[τ’] ἀπὸ μοι τοκέων] τειμᾶς χάρις, οὔτε γε πάππει  
 10 βαιὸν ἐ[μῇ] τ[έφ]ρη βῶλον ἐπισ[κ]εδάσα[ι]  
 . . . . . ἔδει [μ’] ἀπὸ σ . . . . . στεφανοῦσθαι,  
 σίνπαν πληθὸς ἐμὸν τύμβον ἔχενε τότε·  
 καὶ το[κέ]ες . . . . . ἐγ[ό]ω]ντο  
 τοῦμοῦ πανκλαύστου δαίμονος ὡς ἀδικοῖ·  
 15 ἀνθ’ υἱοῦ γὰρ νῦν ὅσ[τ᾽], κενεὸν] σέβας εἶ[χον]  
 ἀν[τι] . . . . . ], οὐ τέκνον, ἀλλ[ὰ λ]ίθον[ν].

In emendando difficillimo epigrammate nihil fere profeci; videtur  
 non nimis recentis aetatis, quippe iota dativis adscripto v. 9 et 10.

Ante v. 1 paucae supersunt nullius momenti litterae. — 1 ΘΕ — 2 ΣΤ ΗΝ . . . . ΙΕΛΕ Franz γράψ' ἐλέων ὁ πατήρ, idemque supplevit correctivae v. 1 - 5. — 3 ΝΘΕΩ — 4 ΙΠΠΟΝΙΣΠΟΥΔΗΣ Franz ἐπί σπ. — 5 ΤΑΝΗΜΩΝ — 6 ΘΑΝΗΣ . . Ο . ΙΕ . . ΙΩΣΕΝ supplevit licet incerta ratione Wilamowitz, qui etiam v. 7 sententiam adsecutus est. — 7 ΔΕΞΑΛΟΓΟΝ — 8 ΩΝΕΙΚΑ ΜΕΣΦΑΛΕΡΑΜΟΣΑΔΕΛΙ . . ΝΑΣΕΝΙΑΙΓΟΔΟΥ extremae litterae ad v. 9 trahendae videntur. — 10 ΕΠΠΥΤΗΡΕΙ correxi. — ΣΧΕΔΑΣΣΑΣΗΔΟΝΗΙΑΡΕΔΕΙΝ ἐπισκεδάσαι Franz, qui infinitivus suspendi debet ex voc. αἵσιμον simil. Tum Buecheler talem fere structuram fuisse intellexit ἡνίκα γὰρ ἔδει με - στεφανῶσθαι κτλ'. Non patet tamen a quibus ille honoratum se iri speraverit. — 13 ΚΑΙΤΟΥΣΕΙΣΑΕΠΝΕΤΕ dein in versus exitu nescio quot litterarum lacuna et proximi versus initio ΠΟΝΘΙΕΘΟΝΤΟΤΟΥΜΟΥ κτλ'. τοκέες verum puto, nam parentibus memoratis opus est propter v. 15. ἐγώωντο posui ut quid postuletur pateat. — 15 ΑΣΕΒΑΣΕΙΚΩΙΑΝΣΕΠΠΥΣΩΝΟΥ — ΑΛΛΟΘΕΟΙ quae tradita videtur sententia οὐ τέκνον ἄλλο θεοί non video quomodo ceteris adaptari possit.

336. Alexandriae Troadis esse recte coniecit Boeckh C. I. 3588.

Ἔστιν τοῦνομά μοι Ἀφροδείσιος, ὃ παροδεῖται·  
 εἰμὶ δ' Ἀλεξανδρεὺς, τῶν δὲ [σ]ορ[ῶν] ὁ μέσος.  
 θνήσκω δ' οἰκτροτάτῳ θανάτῳ διὰ τὴν ἄλοχόν μου  
 κ]λεψίγαμον μισράν, ἣν περὶ Ζεὺς ὀλέσει·  
 5 ταύτην γὰρ λάθριος γαμέτης καὶ μὲν γένος α[ἰ]σῶν  
 ἔλξ[ε] με καὶ ὕψους δισκοβόλησε νέον·  
 δισδέκατον γὰρ ἔτος κατέχοντά με, κάλλος ἔχοντα  
 κλώσασαι μοῖραι πέμψαν ἄγαλμ' Αἰδῆ.  
 χαῖρε.

Litterae vulgares. — 2 ΧΟΡ . . χορῶν scripserunt nullo sensu. σορός vocabulum in ipsa illa regione, cuius esse epigramma coniecit Boeckh, masculino genere utitur, cf. C. I. 3580. 3586. Ceterum cf. C. I. 4579 ἡ σορός ἢ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντιόχιο. — 4 πυρί coni. Wilam. — 5 ΑΥ ΧΩΝ recepi Iacobsii coniecturam (Welcker *Syll.* 51). — 6 ΙΛΞΘ θέλξε Boeckh; non opus videtur εἰλξε corrigere.

337. Cyzici. Anaglypho navis expressa cum viro ipso. C. I. 3694.

Ἦμην στολάρχης Ποντίων βελῶν ἐγώ,  
 ἐ]ξηρέτοις πτέρυνξιν ἡγ[λ]αισμένος,  
 ἀνὰ στράτον Κρισπεῖνος εὐκλεὲς ἀνήρ·

- 5 *Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρίς, ἀρχαία πόλις.  
ἔγνως τίς ἦμην καὶ πόθεν γένος κυρῶ·  
λοιπὸν φυλάσσου μὴ τίνα ἐνθήσεις τάφῳ  
δίκην τε ὑφέξεις παρανόμως τυμβωρυχῶ[ν  
φίσκιρ τε θώσις (δην.) ,β καὶ [τ]ῇ πόλει (δην.) ,α.*

Classem Ponticam Elagabali aetate Cyzici collocatam fuisse tradidit Cassius Dio LXXIX 7. — 1 Muratorii lectionem *ποντικῶν νέων* ex Bimardi coniectura profectam esse probabiliter statuit Boeckh, qui vertit *telorum marinorum ductor*. De stolarchi officio v. Marquardt *Antiq. rom.* III 2 p. 402 coll. p. 405 adn. 49. — 2 ΘΣΗΡ — ΗΓΑΙCΜ et 8 ιη corr. Boeckh. — 7 participium restituit Brunck. — 8 β et α lege δύο et μίαν metri causa.

338. Cyzici. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 354 ex ectypo.

- Μίχης οὔνομα μοῦνον ἔχει τάφος, εὐσεβέες δέ  
ψυχὴν καὶ πεδίον τέρμονες Ἑλυσίων·  
τοῦτο σ[α]ροφροσύνης ἔλαχεν γέρας, ἀμβροσίη[ν] δέ  
σώματος ὑβριστῆς οὐκ ἐπάτησε [χ]ρόνος·  
5 ἀλλὰ νῦ μ[ἐν νύμ]φησι μετ' εἰς[εβέ]εσ(ο)ι κἀθήται·  
ἀνέρος ἐν μνήμῃ [κάρτ]α φυλασσομένη.*

i vel ii saeculi. — vv. 1 - 4 non intellexit editor. — 3 ἀμβροσία i. q. ἀθανασία. — 5 ΝΥΜΦΗΣΙΜΕΤΕΥΣ|ΕΙ correxi non plane certa ratione; μέν nihil habet offensionis coll. A. P. VII 712 cuius ultimum distichon hoc est καὶ σὶ μέν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδὰν ἐς θρήνων γοερῶν φθέγμα μεθιηρμόσαο. — 6 κάρτα Perrot, quo melius non habeo.

339. Cyzici positum fuisse titulum coniecit Boeckh C. I. 3685. Parisiis vidit Welcker *Syll.* 46. Anaglypho vir exsculptus sinistra metae innisus.

- Σῆμα, . . . ἐσοῦς ἐπιτύμβιον, ὃ παροδεῖτα,  
εἴ[μαρ]το πᾶσιν, οὐχὶ δ' ἐμοὶ δὲ μόνον  
εἰ[δ] δὲ θέλεις σὺ μαθεῖν τὸ τίς ἐστί μ' ὁ τρώσας,  
δισσῶν σου ταρσῶν στήσας ἔχνος σὺ μάθε·  
5 οὐκ ἔφυγον δ' ἀτρεκῶς μυρῶν μίτον, ὅς μοι ἐπεκλώσθη·  
ναύτης γὰρ προλιπὼν φοβερόν [θ]ύ[μω]μα τὸ πόντου,  
εἰς ἐμὲ τὴν ὁργὴν τοῦ πελάγους ἔθετο.  
σῆμα δὲ μοι τοῦτο ἐποίησε φιλίας χάριν ἐνθάδε Οὐνίων,*

- οὐνομα δ' ἦν μοι τὸ πρὶν Διονύσιος,  
 10 Ἀπρηγῶν δ' ἀνεθρέψατο γαῖα,  
     ἐκτὸν νεικήσας ὥδ' ἔλιπον τὸ φάος.  
 εἰ] δέ τις χωρὶς ἐμοῦ τοῦ Οὐνίωνος βάλη τινά, δώσει τῷ ταμαίῳ  
     (δην.) ,βφ.

1 ΣΗΜΑΞΟΡΑΣ post σῆμα aliquid intercidit, nec fuit quod Boeckh posuit σῆμα τόδ' εἰσοράς. Fortasse σῆμα, ὅπερ ἐσοράς. — 2 init. ΗΜΑΡΤΟΝ legit Welcker, nec tamen ipsius neque aliorum coniecturae probari possunt. Eleganter Iacobs τέκμαρ ἐόν, sed elegantius quam quod hoc loco ferri possit. Ego quod scripsi verum esse non spondeo. — 3 ΘΕΛΑΙΣ non erat sollicitandum; optativus aoristi barbari ἤθελα recte formatus. — 6 ΟΥΝΟΜΑ corr. Welcker. Oratio ἀνακλόουτος: cum ego qui auriga essem navem ascenderem, Parcarum vis (μυρῶν μίτος v. 5) in me maris iram convertit. Nihil hic reconditius.

340. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis *Researches* I 324 Welcker *Mus. Rh.* III 250.

Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀρτεμισία τῷ γλυκνιάτῳ τέκνῳ καὶ ἑατοῖς  
 μνήμης χάριν. εἴ τις τολμήσει ἐπανύξασθαι ἐκτὸς τῶν  
 γεγραμμένων, θήσει εἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖον (δην.) ,βφ'.

Πρωθήβην] μ' αἰζηδὸν ἀμείλικτο[ς κ]τάνε μοίρη  
     ἄρτι κλυτῶν Παφίης ἀψάμεν[ο]ν θαλάμων  
 π]ένθεσι δ' οὐχ ὁσίοισι [δ]υσέ[λπιδες . . . . .  
     . . . . . παῖδ' ἔ[τ]ερον μελάθροισι.

- 5 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τὸν ἐμὸν βίον, ὃ παροδεῖτα,  
     ἧ[ν] μὲν μοι τέχνη λαοξόος, οὐνομα Μειδίας,  
     ἐς δὲ θεοὺς ἀνέλυσα [κ]αὶ ἀθανάτοισι μέτειμι.  
     ὅσσοις γὰρ φιλέουσι θεοὶ θνήσκουσιν [ἄ]ωροι.

II vel III saeculi. — 1 πρώθηβον Wilamowitz; praetuli alteram formam propter aliorum epigrammatum exordia. — ΚΤΟ|ΕΡΤΑΝΕ ἤρπασε Welcker. Alterius distichi facilius fuit errorem deprehendere quam corrigere. Sic enim traditur:

ΘΑΛΑΜΩΝΕΝΘΕΣΙ  
 ΔΟΥΧΟΙΟΙΣΙΛΥΓΕΧ  
 ΟΝΑΠΕΙΝΠΑΙΔΕΕΡΟ  
 ΝΜΕΛΛΘΡΟΙΣ

Heptametrum fecit Welcker; aliquae excidisse certum est, plura

tamen quam quae unum 16 - 18 litterarum versiculum expleant. πένθεσι recte Welcker, ἕτερον Waddington ap. Lebas V 1771. Reliqua fortasse sic conformanda: πένθεσι δ' οὐχ ὁσίοισι δυσέλ[πιδες ἄρτι τοκῆες — παύσαντο στ]ονα[χ]εῖν παῖδ' ἕτερον μελάθροισι. — 6 H in fine versus, ἦν Buecheler. — 8 ἄωροι non legitur, sed spatio decem fere litterarum interiecto TER, qui videtur annorum numerus corruptus esse.

341. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis apographo Lebas V 1769.

Σ[ὠ]μα [π]έτρος κα[τ]έ[χει τ]ὸ Λεωνίδα  
 σὺν γαμετῇ ἀγνῇ Ἀφροδεισί[α]. ἄθλ[α δ]ὲ τοῦδε  
 πανκρατ[ί]ων κρατερῶν θέσπισε μοῖρα μ[ένειν].  
 σῆμα δὲ τεύξε γονεῦσι φίλοις Νεί[κισ] καὶ ἑαυτῷ  
 5 Ἀμμιαν[ῇ] τε ἐρατῇ [γ]αμετῇ  
 μνήμης χάριν.  
 ἔτους κβ'. i. e. epochae Sullanae a. 322,  
 p. Chr. n. 237.

1 ΣΟΜΑΤΕΤΡΟΚΑΙΕ | . ΕΠΟΛΕ correxi. Cetera supplevit Waddington, quorum quod v. 3 posuit certum non existimo. — 5 ΣΑΜΕΤΗ.

342. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamilton Welcker Mus. Rh. III 251.

Χαῖρε.

Ἄνθος ἀνερχόμενον Στεφανήφορος ἐνθάδε κεῖται  
 . . . . .  
 . . . νυμφῶν [π]α[ρ]ὰ [λ]οντροῖς μοῖρα[ν] ἐπλησ[ε]ν  
 ἑτῶν γ̄.

2 sic traditur: καὶ ΤΑΙΝΗΜΑΝΗΤΟC

. . ΕΥΑΝΤΙ . . .

ΝΟΜΩΝΑ . . . .

ΙΤΘΗΝΑΙΒΙΑΛΗ νυμφῶν

Incertum v. 1 nomen sit an adiectivum στεφανηφόρος; nomen potest latere v. 2, velut πῆμ' Ἄνθιος [θρ]έψαντι [λιπῶν] τῷ δεῖνα ἢ δ' [ἄμα] τίτθην Ναιβίλλη. Facilius quidem nutricis nomen Λιβίλλην i. e. *Livillam* fuisse crederes, quod voluit Wilamowitz, at accusativum τίτθην non intellegeres. — 3 ΓΑΓΑ | ΟΥΤΡΟΙC — ΕΠΛΗCΑΝ corr. Welcker.

## 343. Germae. Lebas V 1720.

Μνημα τόδ' Ἀὐ]ρηλία τεχνήσατο δεῖα γυναικῶν  
 ἀνδρὸς ἀρι[στ]ῆος ἔργεσι καὶ σοφίῃ,  
 nomen defuncti ὅς] πᾶσι περικτιόνεσσι θεὸς ὥς  
 τείετο, [πρὶ]ν βιότου [τοῦ]δ' ἐπὶ τέρμ' ἐπέ[βη].

- 5 ἦν γὰρ, ἐπε]ὶ καὶ δῆρις ἦν . . . . .  
 μοῦ[ν]ο[ς] ἔ[τ]' ἀ[ντι]πάλοις δεῖμα κατε[ρχομένοις].

2 ΑΡΙΗΟΣ correxit ut pleraque Waddington. — 4 τ.ΗΝ ἐπὶν Wadd.  
 — 4 τοῦ syllaba ex antecedentis similitudine intercidit describenti, et simile quid factum puto v. 5 ΕΗΝΤΙΕΙΜΙΝΟΥΕΙΝ, ubi litterarum numerus non sufficit explendae lacunae; conieci περιτεμνομένοισιν. Fateor tamen fieri posse ut totum hoc distichon novo ex apographo aliter plane conformandum sit. — 6 ΜΟΥΜΟΚΕΛΗΠΙ — ΚΑΤΕΤΚ . . . corr. Wadd.

## 344. Prope Hadrianos. Lebas V 1057.

- . . . . . παίδων ἀώρ[ων] . . . . .  
 καὶ Θ]ρηνης γονέων ἀπαρήγορον ἐνθάδ' [ἀθρ]ύσας  
 γνῶθι τέλος βιότου διδὸν παῖζε τρυφῶν ἐπὶ κόσμῳ,  
 πρὶν σὼν παίδων πένθος τοῖον ἀθρῆσαι ἐπὶ τύμβοις.  
 5 τίς ἡμετέρων γονέων παρήγορος ἔσται ἐνὶ οἴκῳ  
 ἢ Θρηνης παύσει πολυνώδυνον ἐν βιότοιο;  
 τίνα χερσὶν πατ[η]ρ ἢ περιπύσσεται ἢ τίνα κλαύσει;  
 Μηρόφιλον Θρηνεῖ Τερτύλλαν παρήγορον ἔξει;  
 ἢ Μαιάδιν τὸν ἄριστον; πλείω πένθος ὥπασε τούτοις.  
 10 πάνγεις καὶ δῆμος ἡμετέρους γονεῖς στονάχ[σεν],  
 τοὺς πολὺπαιδας ἄπαιδας ἐν στέρνοις ἰδὼν ἔχοντας,  
 ὧν βίος ἡμαύρωται παίδων χάριν ὧν τέκνον αὐτοί.  
 καὶ Θρηνης βαρύδουπον ἔχει πατὴρ Εἰλάσιος οἴκοις  
 σὺν φιλίῃ συνεύνω, ἡμετέρῃ μητρὶ Σωφρονίῃ.  
 15 λείψατε νῦν Θρήνους, γόους, στοναχάς, ἱκνούμεθα νε[κροί],  
 καὶ σκέπ[εσθε] κε]ροῖς Μαιαδίου λείψανον οἴκ[οις],  
 τεχθεῖσαν Πρισκιανὴν πενταμηριαῖον κατ[αθ]ήκη.

2 suppl. Waddington. — 7 ΧΕΡΣΙΚΡΑΤΗΧΗΠΙ correxi, nam quis amplexetur dicto opus est. — 5-9 quem pater deflebit? quem consolantem habebit? flet Menophilum: num Tertulla eum consolabitur aut Maeadius? Maeadio et Tertullae uxori vel plura dedit lugenda mala fortuna (πένθος), quippe qui non parentibus solum filii, sed etiam filiolarum parentes erepti sint

(v. 16). — 10 πᾶν γένος Wadd., sed traditum defendi potest, καὶ postpositum ex crebro confusis καί et τε particulis explicandum. — 11 confert Buecheler Moschi IV 31 (Megara) φαρμακόμεντα δὲ ἥπατος ἰὼν ἔχουσα. — 15 debebat transitus quidam fieri (velut ἀλλά) ad illud quod sequitur *vivorum meminimus*. — 15 - 17 suppl. Wadd. — 16 ΚΕΠΗ . . . ΝΟΙΚ.

345. Arameae Bithynorum. C. I. 3715.

Ἄρτι γενειάζοντά με ὁ βάσκανος ἦρ[π]α[σε] δαίμων,  
ὁ[γδ]ωκαὶδ[εκέ]τε[η]ς [ἔστιχ]ον εἰς Ἀ[ί]δην.  
μῆτερ ἐμή, Θρήν[ων] ἀποπαύσο, λ[ῆ]ξον ὀδυρμῶν  
καὶ κοπτεῶν Αἰδης οἴκ[τε]ον ἀποσι[ρέφ]εται.  
Γάιος καὶ Κλεοπάτρα Νωνίω . . . καὶ τέκνῳ ἰδίῳ  
μνήμης χάριν.

1 ΜΟΣ correxi. ε et c fuerunt rotundae: scripserunt με βάσκανος.  
— ΗΡΗΑ . . — 2 ΟΙΑΩΚΑΙΔΟΡΑΤΡΕΣ . . ΙΚΟΝ scripserunt ὀκτωκαίδ. — ΑΔΗΝ —  
3 ΘΡΗΝΙΟΜΗΠΟ — ΛΕΞΟΝ — 4 Κ. Η — ΟΙΚΙΟΝΑΠΟΣΤΙ . . ΕΤΑΙ hoc corr.  
Buttmann, cetera omnia Iacobs. Inveni praeter Nonium alterum nomen  
fuisse videtur. — Exordium carminis haud rarum Theocriteum est XI  
9 ἄρτι γενειάσδων.

346. Cil. C. I. 3741 et plenius ex suo apographo Lebas V 1163.

Σπείσον ἐμοὶ δακρύων ὀλίγον, ξένε, καὶ ἐλέησον  
νηπίαχον κούρην ἐν χθονὶ κρυπτομένην  
τέτρατόν ἐστι δ' ἐμοὶ ζωῆς ἔτος· ἢ [μ'] ἀνέθρεψεν,  
θάψεν Ἐπίκτησιν τοῦνομα κληζομένην.

1 p. Chr. n. saeculo vix recentius. — 3 ΗΝΔΑ Lebas ΗΙΔΑ Pocock. ἢ  
δ' Boeckh. ἢ μ' Iacobs.

347. Cil. Lebas V 1164.

Ἐνθάδε τήνδ' ἀνέθνηκα γραφὴν σημ[άν]τορα τίμβον,  
υἱὸς Εὐσεβίης μητέρα τὴν ἰδίην,  
ἥς ζητεῖς εὐρεῖν τοῦνομα. — καὶ τὸ τέκνον; —  
Εἰρη[ναῖος] ἔ]θνηκέ[ν] με ἀ[νέστη]σέν τε Κιανός.

11 feré saeculi. — 1 ΣΗΜΗΤΟΡΑ correxi suadente Wilamowitzio. —  
4 ΕΡΗΑ — ΘΗΚΕΜΜ Εἰρηναῖος ex Buecheleri scripsi coniectura; necdum

vero falsum esse persuasum habeo, quod olim conieci καὶ τὸ τέκνον; εἶρη·  
ut sequatur nomen bisyllabum coll. supra n. 247 τίς τίνος ἦν; εἶρη· Κλα-  
δος σύνεμα κτλ'.

348. Cii. Lebas V 1154.

‘Ο φθονερός ζωῆς με τὸν ἄθλιον ἔφθασε δαίμων  
ἀριθαλεῖς κ[λά]σας ἐλπίδας ἡλικίης·  
καὶ [νῦν τύμ]βος ἔχει τὸ ἐμὸν δέμας, . . . . .

Litterae saeculi II. — 2 suppl. Waddington coll. Ios. bell. Iud. III  
7, 13 κλάσαι τὴν ἐλπίδα ταύτην. — 3 καὶ suppl. idem. — Post δέμας:  
r et versu sequenti paucula litterarum vestigia. Narrabatur anima quo  
migrasset.

349. Nicomediae. C. I. 3790 ex Pocockio, qui quattuor versuum fuisse  
epigramma ait; descriptum vero se perdidisse, primum tantum versum  
memoria habuisse.

‘Εκτόρεον τύμβον, [τ]ὸν ἐθαύμασε θεῖος ‘Ομηρος.

Litterae vulgares. Huc rettuli, quia qualis fuerit titulus nescio.  
— ON corr. Boeckh, μὲν con. Wilamowitz.

350. Nicaeensem esse titulum collegit ex epigr. sequenti Boeckh C.  
I. 3765.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσο[ρῶ]ς με νέκυν, παροδεῖτα,  
Τα[ρσέ]α, ῥητιάρην, δεύτερον πάλον, Μελάνιππον  
οὐκέτι χαλκε[λ]άτου φωνῇ σάλπιγγος ἀκούων  
οὐδ’ ἀνίσων ἀνλῶν κέλαδον λ[α]ῶν ἀνεγείρω.  
5 φασὶν δ’ Ἡρα[κλ]έα δύο καὶ δέκα ἄθλα τελέσσαι,  
αὐτὰ[ρ] ἐγὼ τελέσας τρισκαίδεκα τὸ τέλος ἔσχον.  
Θάλλος καὶ Ζιὴ Μελανίπη[ρ] μνείας χάριν ἐκ τῶν ιδίων  
ἐποίησαν.

Litterae pergrandes et pulcerrimae esse perhibentur. Rœepi fere  
Boeckhii supplementa, nisi quod v. 2 ΤΑΙ|..ΑΡΗΤ (in Muelleri apogr.  
ΤΑΥ) ἰθνηκόν praetuli. τάγμα Boeckh; at non ordine sed armis retarius



est. — 4 Λ | . ΛΩΝ incertum interciderit littera necne. Welcker ἀθλῶν. Recte mihi Boeckh explicare videtur olim *M. dato tuba certaminis signo et accinentibus pugnae tibiis populi excitaverat plausum et tumultum.* — 6 . ΥΤΑΔΕΩΝ ab initio plus unius litterae spatium non est. Boeckh ταῦτα δ' ἐγὼ - τριςκαίδεκατον τ. ἔσχον, quae impedita est structura. αὐτὰρ scripsi, quod etiam Iacobs coniecit, et retinui τριςκαίδεκα.

351. Nicaeae. In anaglypho retiarius armatus. C. I. 3764.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἰσορᾷς με [νέκ]υν, [παροδῖτα,  
Χρυσ[ε]ρήμαλλον ῥητιάριον, τὸν πρὶν δὲ κν[ν]ηγρόν,  
θήρας ἐν σταδίοις πάσα[ι]σ[ι] πλάνη[ς] τ[ι]έχ[ν]αι[ς] ἀρ[ί]δηλον.  
ἔκ[τ]εινεν δὲ [μ]ε Ὑ[λ]εύς, ὃν οὐκ ἤσχυσα [πλ]ανῆσαι.  
5 μοῖραν δὲ οὐκ ἔφηνον, ἐπεὶ ἦν μίτος οὗτος ὁ μοιρῶν.  
Ἡλιόδωρος . . . . . Χρυσομάλλῳ ἐκ τῶν αὐτ[ο]ῦ μνείας χάριν.  
χαῖρε παροδῖτα.

Pessimi apographi pleraque vitia certo modo restitui nequeunt. — 1 cf. epigr. antecedens. — 2 ΕΧΡΥΣΟΜΑΟΛΛΟΝ correxi ex Anth. P. VII 563. — ΚΥΛΗΤΟΝ corr. Boeckh. — 3 ΠΑΙΖΑΣΠΛΑΛΗΕΚΗΝΗΣΙΑΡΗΛΑ . . . . . Ν ἀρίδηλον Boeckh; cetera scripsi ut aliquam efficerem sententiam. πλάνην, cuius verbum πλανῆσαι v. 4 restituit Boeckh, astum fallaciamque intellego, qua contra feras venatores utebantur; variae erant artes, quae descriptae a Cassiodoro *Var. V* 42 in diptychis quibusdam repraesentantur, cf. Friedlaenderi adnot. in *Marquardt's antiq. rom.* IV 568. — 4 acerbo lusu πλανάω verbum, si quidem verum est, in gladiatorem convertit; nam hac in re retiarii contra myrmillonem versatur certamen, ut arte doloque myrmillo adducatur, scuto ut caput nudet, cui rete iniciat adversarius. ΕΚΕΙΝΕΝΔΕΙΕΥΔΕΥΣ nomen gladiatoris ἰχθύς fecit Boeckh, ego Ὑλεύς. Saepius enim illis hominibus magniloqua ex fabularum memoria repetita nomina indebantur. Danaus πύκτης *Mus. Rh.* VI 86 n. 9. Hyleus venator Calydenius Apollodor. I 8, 2. — 6 ΒΕΛΤΑΣΤΙΝΟΣ fortasse πελταστικός, quod graece dictum sit pro *velite*, de quo gladiatorum genere v. Friedlaender *Mus. Rh.* X 588.

352. Prope Claudiopolin. Perrot *Explorat. archéol.* p. 48 n. 27.

Ἀκείλιον Θεόδω[ρον] ἱατρῶν πρό[μ]ον,  
σπινδαῖον, εἰ[π]ροσῆγορον καὶ εὐσχή[μ]ονα  
ὕδς Θεόδωρος [θάψε κ]ῆδος συντε[λ]ῶν,

- 5 Θεόδωρος ἀρχί[ατρος] ἐπιλείβων [δάκρυ  
 γυνή δὲ Φιλοκρά[τεια] ἐν δόμοις μ[ένει,  
 τρέφουσα παῖδα [παιδὶ] καὶ πόθους [πόσει.

ii fere exeuntis saeculi. Ne adgnovit quidem versus editor, qui tamen recte v. 4 ἀρχίατρος et v. 5 μένω scripsit. — 2 suppl. Wilamowitz simul observans ἐσχχμωσύνην propriam esse medicorum laudem. — 5 hiatus nomine proprio excusatus. Philocratea defuncti uxor fuit, cui filius infantem alendum commisit.

353. Prusiade ad Hypium flumen. Perrot p. 27 n. 13.

Ἀττίου Λιβιανοῦ παῖδα κορνοκλαρίου  
 Ἀττίον Λιβιανὸν σῆμ' ἔχι τόδ' ἔξ ἐτιῶν.

Versus adgnovit etiam Froehner *Mélanges epigr.* p. 12.

354. Prusiade. Lebas V 1182.

Ἐνθά[δ]ε τὴν ἱερ[α]ν κεφαλὴν [κατὰ] γῆα καλύπτει,  
 ἡρώων προγόνων [κοσμήτ]ορα [θεῖ]ον Πα[υλεῖνον]  
 καὶ πάντες [δάκ]ρυ[ον] στρατιῆς [τ]ὴν λαμπ[ρ]ὸν [ὑπαρχον.

Non minus quam primi secundi versus certa est restitutio, cf. C. I. 5815, qui titulus v. 1 eundem habet, v. 2 hunc ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ἀλκειαδῆν, ubi ex epitaphio homerico nihil mutatum nisi nomen. — 2 ΠΑΙΔ — 3 ΤΕΣ. . ΡΥΣ — ΛΑΜΠΙΟ Ν unde non liquet, quo Ν littera pertineat.

355. Flaviopoli. C. I. 3806. Ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. min.* 1863 I p. 209 n. 7.

Ἰουλιανὸς Ἀλεξάνδροιο ἀνὴρ σοφὸς ἐνθάδε μέμνω  
 σὺν σεμνῇ ἀλόχῃ Ἀγαπήτῃ, ἀνδρὶ ποθητῇ,  
 σὺν τε φίλοισι τοκεῦσι καὶ τέκνῳ αἰὲν ἐοῦσιν.  
 ζῶν φρον[ῶν].

2 Ἀγαπήτην nomen feci. — 4 ΦΡΟΝΟΣ.

356. Hadrianis. C. I. 3797 d.

Ἰδ[ρ]ις Ἀθηναίης Τρόφιμος τόδε σῆμ' ἐποίησα

αὐτῷ καὶ τεκέσσειν ἰ[ς] ἡμέτερον δ' ἄρα τὸν βον  
 ὅς χ' ἕτερον θάψῃ, [ὃ γέ] ποίνης εἵνεκα δώσει  
 τῷ ταμίᾳ χρυσῶν[ς] ὀκτάκι τοι δεκάτους.  
 Τρόφιμε χαῖρε.

mi fere saeculi. — 1 ἰΔΙΟΚ corr. Boeckh. Idem exordium in titulo Patariensi infra n. 412 Ἰδριον Ἀθηναίης πάντων Διονύσιος ἔργων. — 2 18 Boeckh ἐς. — 3 lacunam explevit Boeckh. — 4 LXXX aurei romani i. e. HS 8000. — Trophimus postquam vivus sibi liberisque suis monumentum fecit, ipse primus eo conditus est.

357. Hadrianis. C. I. 3797 e. Melius ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. minor.* 1863 I p. 209. Lebas V 1059.

Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ', ἄλοχος γαμέτη δὲ ἔτευξεν  
 ἀντὶ φιλοφροσύνης Τελεσφόρῳ Ἀλεξάνδρῳ·  
 Χρήσιμος ὀνόμασιν, Ἀλεξάνδρεια δὲ μήτηρ  
 σῆμά τε καὶ βωμὸν τεῦξαν ἀποφθιμένῳ.

3 ὀνομασιν videtur esse nomine fratrum.

358. Beyik Bithynorum in vico. Lebas *Rev. de la philol.* I 209.

Ἡ τὸν ἀπειρέσιον θνητῶν βίον ἐκτελέσασα  
 ἀβροσύνη Ἀρήτη ἢ λαμπροτάτη,  
 κεδνὴ, ζήσασα ἐνδόξως ἑκατὸν λυκάβαντας  
 ἐνθάδε κείμε σήματι τῶν γενετῶν.

Duplex nomen mulieri fuisse cum vix credibile sit, ἀβροσύνη scripsi. — 2 λαμπρωτάτη coni. Wilamowitz. Numeros corrigere ausi sunt Lebas l. s. s. et Meineke *Diar. litt. antiq.* 1844 n. 130.

359. Modrenis. Perrot p. 59 n. 42.

Ἀλκιβιάδην Κλον[ίου] κατέχει τόδε σῆμα Κάλῃς τε,  
 χρηστότατον παίδων ἔ[γνε]α καὶ δεκάτη.

Editor versus non adgnovit. Κλόνιος nomen nescio an non verum sit.

360. Dorylaei Phrygiae. C. I. 3816.

Ζ[ώ]ν[η] μὲν πρῶ[τι]σια καὶ Ἀττικῷ ἀγλαὰ τέκνα

Ἄφρη, Μένανδρος, Ἀσκληπᾶς καὶ Ἀττικός  
ζήσαντι ἀμένπτως τὸν ἐπιμόχθητον βίον.

1 ZHNITMEN vel TAMEN duplex P. Lucae apographum. Matris nomen cum necessarium videretur, recepi quod coniecit Wilamowitz.

361. Prope Midæ sepulcra. Perrot p. 147 n. 98.

Χαῖρε μάκαρ, πολύολβε θεῶν, Ὑπερεῖον ἐλ[άνων]ν·  
πάντων γὰρ [φ]ίλο[ς] ἐσθλός, πατρὸς πρόμος ἐν[θάδε] ν[α]ίει

Εἶπας, Ἥλιε χαῖρε Cleombrotus periit Callimacheus. — 1 ΕΛΛΗΝ quod scripsi verum videtur. — 2 CIAO. — 3 ENCLΛENIEI ἐνθάδε μύει coni. Wilamowitz. Dein 20 fere litterarum lacuna et extremo titulo ΠΕΠΛΗΣΙΑΚΑΡΠΟΣ.

362. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 s. Keil *Philol.* IX 446. Perrot p. 117 n. 78.

Πόλεων μὲν εἰμι δύο πολεῖτης, ἐπιφανῶν  
Πρυμνησέων τε καὶ σοφῶν Κοτιαέων,  
Θρεπτὸς γενόμενος Ζωτικοῦ Λεωνίδης,  
Ψοφᾶς ὁ κληθεῖς ταῦτα τοῖς φίλοις λέγω·  
5 παῖσον, τρύφησον, ζῆσον· ἀποθανεῖν σε δεῖ.

Θ]ΕΟΝΕΟΙΟΟΡΧΗΕΑΙ

II vel III saeculi. Ex Perroti apographo Ψοφᾶς (vulgo Ψόφαξ) et παῖσον (vulgo παῖζον) scripsi; alterum ex coniectura etiam Franz. Subscripta nemo dum intellexit. Θ litteram ex Steuarti apographo (*Mus. Rh.* III 246 n. 19) addidi, ibidem vero Ο ante ὀρχησαι omissum. Franz οἱ Θεώνεοι ὀρχησται. Meineke (*Diar. lit. antiq.* 1844 p. 1038) θεῶν νέων (i. e. M. Aurelii et L. Veri) ὀρχησται.

363. Cotiaei. Perrot p. 119 n. 80.

Ἀλέξανδρος τοῦ Ἀγαθ[εῖνον].

Μνή]μης ἑκατὶ τήνδε ὁ Ἀλέξανδρος σοφόν  
αἰδ[ι]ον οἶκον τευξάμη[ν] τῇ φιλτάτῃ  
σεμ]νῆ[ν] συν[ε]ύνη· οὐς συνή[γ]α[γ]εν γάμψ

Κύπρις, κυροῦντα[ς] ἄλλον ἐξ ἄλλ[η]ς χθο[νός],  
 5 λέκ[τρον] τ' ἔδωκε μέχρι τέλους ἐπήρατον.  
 βάλλ[ε], ὦ παροδεῖτα, [δά]κ[ρυ]ο[ν] ἐντυχὼν γραφαῖ[ς].

II vel III summum saeculi. Patris nomen exempli causa addidi. —  
 2 ΜΗΓΑ — 3 ΙΝΗΕΥΝΠΥΝΩΟΥΕΥΝΗCΑΙΕΝΓΑΜΩ — 4 ΙΕΠΙΚΥΡΟΥΝΤΑΙ in qui-  
 bus συνήγαγεν Kiessling, Κύπρις Wilamowitz dedit. — ΑΛΛΕ — 6 ΤΑΜ  
 ΜΚΙΝΥΡ quod potest δάκρυον fuisse.

364. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 cc.

Πρατιορεανόν με στρατιώτην ἔνθα Φίλητον  
 σωθέντα ἐκ καμάτων ἦδε κόνις κατέχει.

In dextra lapidis parte:

Ἡ δὲ Ἀλκίμιλλα μελλόνυμφος δυστυχής.

Litterae magnificae I vel II saeculi.

365. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 hh.

Τύμβον σοι ποίησα, Πα[πίριε], Γορ[γ]ᾶς ἄτεκνος  
 μήτηρ πρωτογόνῳ ἑτερον παῖδ' οὐκ[έτ'] ἔχουσα,  
 πρώτως γάρ με ἐκάλε(σ)σας ἀμήτορα μητέρα, τλήμιον,  
 κ(αὶ) πᾶσα[ν] σ' ἐδίδαξα διδασκαλίην, ταχύμοιρε,  
 5 ἀντί γάμ[ω]ν δὲ ἔστρωσα τάφοις, χήρα δ' ἀπελίφθην  
 ἀνδρός τ' ἥδ[ε] τέκνον, οὐδέ[ν] πλέον ἢ δάκρ[υ] οὔσα.

Litterae III fere saeculi. — 1 ΓΟΡΙΑC corr. Franz, qui et filii nomen  
 supplevit. — 2 οὐκ lapidarius invito poeta. — 4 fuerit σε ἐδίδ. — 5  
 ΓΑΜΗΝ — 6 οὐδέ legebatur et est in lapide, corr. Wilamowitz. — ΔΑΚ  
 ΡΟΥCΑ.

366. Cotiaei. Perrot p. 118 n. 79. Mordtmanni apographum Ioannis  
 filii beneficio debeo.

Τ]ὸν κλυτὸν ἐν ζωῷσι τὸν ἔξοχον ἐν μερόπε(σ)σι,  
 τὸν πρώτιστον βουλῆς [ῆ]δὲ πόλης ὅλης,  
 τὸν πτωχοῦς φιλέ[ονθ'] εἴνεκεν εὐσεβίης,  
 Εὐστοχίου φίλον υἱά, [τ]ὸν ἀθάνατοι φιλέεσκον  
 5 τοῦνεκα καὶ π[ηγαῖς] λοῦσα[ν] ἐν ἀθανάτοις

καὶ μακάρων νήσ[ους] βάλλον [ἐς] ἀθανάτων  
Δόμνον ζήσαντα [πέντ'] ἐτέων δεκάδας.

Infimae aetatis. Apographo neutro omnino fidendum, omnia tamen usque ad v. 4 plana et aperta. — 5 ΛΟΥΓΑΜΕΝ λοῦσαν ἐν sat confidenter, πηγαῖς dubitanter scripsi. — 6 ineunte versu ΒΑΛΟΝΑΘ Mordtm. ΒΑΛΛΟΝΤΑΘ Perr., unde nescio νήσους ἔμβαλον fuerit an id quod posui. — 7 ΑΝΤΑ | ΕΕΤΕΙΩΝ Perr. ΑΝΤΑ | ΕΤΕΩΝ Mordtm., ut tamen post τα sive extremo sive ineunte versu possit aliquid intercidissee. τρεῖς suppl. Mordtm. filius; at trigenario non bene conveniunt laudes v. 1 nec senatus principatus. Fortasse ipsum illud ε quod ante ἐτέων traditur numeri quinarum nota est.

367. Cotiaei. Ex Lebasio C. I. Add. III 3857 m et melius Perrot p. 125 n. 88.

Ἄνεον τόδε σῆμα πατὴρ εἶδρυνε θυγατρί,  
ἀθανάτην μνήμην, μνημόσυνον δάκρυον  
μήτηρ δ' ἡ βαρυπενθὰς ἐπὶ τέκνου ταχυμοίρου  
ἐμαντὴν ζῶσα συνκατέθηκα τάφῳ,  
5 ἄλλ' \* [ν]ονὶς [γ]ο[ε]ρ[οῦ] δάκρυσι μυρομένα.  
χαίροις, αἰσθλὲ ὀδεῖτα σοφῶ νοῦ μάννε τειμάν  
Πλούτωνος βασιλῆος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,  
ὧ χωρὶς μακάρων πάντες ὀφειλόμεθα  
ἔστι γὰρ καὶ ἐν φθιμένοις Νέμεσις μέγα, ἔστι ἐπὶ τύμβοις  
10 [μὴ . . . . .] τύμβον, ἀλλ' ἀναγνοὺς πάριθι.  
Τειμέας \* (αὶ) Νάνα γονεῖς.

III fere saeculi. — 2 δακρύων coni. Waddington. — 5 ΕΙΝΕΚΟΝΙΚΤΟ ΡΗΓΗ Lebas et Perrot; lapidarii errorem correxi ex aliis titulis *Comment. Bonnens.* p. 26. Aliunde petitum esse versum probat dorica forma μυρομένα. — 6 σοφῶν οἱ μάννε vulgo; correxit Heimsoeth. Plutonis honoris est, qui Plutoni debetur. — 9 μετα Perrot. — 10 Perrot nil nisi . . . ἀναγνοὺς πάριθι. Lebas x . . . . . ΠΙΤΥΜΒΟΝΑΛΛΑΕΜΟΥΠΑΡΙΘΙ, unde non certum est, fuerit ἀναγνοὺς an ἀλλ' ἀναγνοὺς. Initio versus monebatur ne quis violaret sepulcrum.

368. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 u. Waddington ad Lebas V 779.

Ἐνθάδε γῇ κατέχει Θεοδώραν τὴν περι[βωτον]  
καὶ κάλλι καὶ μεγέθι καὶ [σω]φροσύνη δὲ μάλιστα,

ἢ φά[ο]ς ἡελίου γλυκερώτερον οὐκέτι λάμπει.  
 ἀνθεα πάντα φύουσιν, κάλλος δὲ τὸ σὸν μεμάρανται,  
 5 καὶ γῇ σε κατέχει κα[ὶ] ἀνέκβατος ὁ[ρμ]ος [ἔδ]η[σεν].  
 τείμησεν πατρὶς ὅλη τὴν σὴν γυνάμην καθορῶντες·  
 Θεοδώρα, κλάδος ἐλέας, τάχυν πῶς ἐμαράνθης·  
 κλαύσατε δαίμονα πάντες, Θεοδώρας νεότηταν,  
 τὴν σῶφρονά καὶ εὐγενίδα, ἣ τὴν πατρίδα προ[έ]λιψεν.

Ὀνήσιμος Φιλέρωτος ἔτι ζῶν σὺν τοῖς παιδίοις μου Φιλήτῳ  
 καὶ Καλλιγενείᾳ καὶ Ὀνησίμῳ σὺν τῷ γαμβρῷ Εὐτυχίῳ μετὰ τοῦ  
 ἐγγόνου Βασιλίου ἐποιήσαμεν μνήμης χάριν.

Aetatis admodum recentis. — 1 et 3 suppl. Franz. — 2 εμφο  
 εὐφροσύνη Franz. — 3 φαις — 4 τὸ σὸν Buecheler, legebatur τόσον. —  
 5 ο...ος...CEN Ὀρκος ἔδῃσεν Waddington; ὄρμος vel οἶκος certum est.  
 — 9 προ. Αἴψην.

369. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 q.

Γράπτη Ἰανουαρίου γυνὴ κουριδία [π]ρωτό[μορος].  
 Κουριδίους θαλάμους Γράπτη λύσασα προ[ο]λείπω  
 Ἰανουάριν τὸν [ἐμ]ὸν χρηστότατον γαμέταν·  
 ὃν σύ, θεὰ Κ[ύ]πρι, μοι φιλέεις σὺν τῷ πατρὶ [κ]αὶ Χαρ[ί]τεσσι,  
 5 τέκνα δέ μοι καὶ αὐτὸν σώζετε, ἱκετεύω.  
 τοῦτον γὰρ προλιποῦσα ὑπ[ά]γω πάντων ὑπὲρ αὐτῶν.

1 ΗΡΩΤΟΗΣ recepi Waddingtonis coniecturam, quia id premere  
 voluit poeta, primam omnium et tamquam pro omnibus unam obiisse  
 Grapten. — 3 ΟΛΟΝ corr. Franz. — 4 ΧΑΙΧΑΡ suppl. et corr. Wilamo-  
 witz. — 5 σώζετε, [θεοί] Franz. — 6 ὑπαιω corr. idem.

370. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 u.

Τὴν τειμητὴν ἀνθρώποις Νάναν ταχέως ἤρπασε μοῖρα·  
 σωφροσύνην ζήσασα ἐν χρηροσίῳ κατέλειψε  
 σύνευνον χαλεπῷ πένθε[ι] τει[ρ]όμενον.

3 suppl. Franz.

371. Cotiaei. Anaglypho mulier (puellula?) stans expressa. Perrot  
 p. 126 n. 89.

Ἄρτι με γενομένην ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων  
 οὐπω τριέτιν ἤδη ἔτρε[φε]ν ἐν[θ]α Τρύφω[ν] με  
 μάτρων, ἀ[λλὰ γ]ον[εῖς . . . . .] βίον εἶναι.  
 ἡ δὲ σ[εμνή] με μοῖρα καθήρπασε, καὶ ν[ῦν] ἔδα[φός] με  
 [κ]αλύπ[τ]ει.

5 ἥς μέμνη[σαι καὶ ζῆσον τ]ὸν πάντα ἀγαθ[ῶ]ς καὶ εὖτυχ[ι]ως βίον.

infra:

οὐκ οἶδα εἴ[τε] κακῶν αἵ[τι]ον εἴτε ἀγαθῶν.

Pessimi apographi neque indagare nec corrigere audeo vitia omnia.  
 — 2 ΕΝΟ.Α — 3 ΑΑΔΕΟΝ. . . . . ΝΗΝΗΜΗΘΕΑΜΟΑΒΙΟΝ parentium certe  
 mentio facta erat, qui cum trium vix annorum esset puellula mortui  
 sunt. — 4 ΝΗΕΔΑ | . . . . . ΙΜΕΓΑΛΥΠΕΙΤΗΜΕΜΝΗΛ. — 5 nec numeros neque  
 ipsa verba restituere volui. — 6 ΑΠΙΟΝ editor hoc versu nomina quae-  
 dam legisse sibi videbatur. — Fuit olim epitaphium in puerulum puel-  
 lulae scriptum, quod satis integrum traditum habes C. I. 6257 Romae  
 inventum:

Ἄρτι με γεγόμενον ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων,  
 οὐκ οἶδ' εἴτε κακῶν αἵτιον εἴτ' ἀγαθῶν.  
 ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἤρπασες ἐχθρῶς;  
 τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

cuius sententia haud ita diversa est in epigr. Crinagorae A. P. VII 643,  
 versus secundus proverbii speciem prae se fert, quo utitur Plato *Apol.*  
 p. 37 B ὃ φημι οὐκ εἶδέναι οὔτ' εἰ ἀγαθὸν οὔτ' εἰ κακὸν ἐστίν. Quartus  
 denique versus Simonideum refert hemistichium fr. 122 B. θανάτῳ πάν-  
 τες ὀφειλόμεθα. Huius tituli alterum distichon una vocula mutata epi-  
 taphium efficit puellae XI annorum C. I. 6227, ubi prius propterea  
 omissum est, quia provectioni aetati non conveniebat. Disiecta quaedam  
 archetypi membra C. I. 6205 sunt. Cotiaeensi denique epigrammate  
 edocemur, carmen illud etiam ultra fines urbis Romae innotuisse. Hoc  
 denique luce clarius eodem archetypo usum esse poetam anonymum A.  
 P. VII 671 πάντα Χάρων ἀπληστε, τί τὸν νέον ἤρπασας οὕτως Ἄτταλον; οὐ  
 σὸς ἔην, καὶ θάνε γηραλέος;

372. In regione Cotiaeensi. Perrot p. 127 n. 91.

a. in antica cippi parte.

Τρόφιμος Εὐτύχους ἐνθ[α] πρὸς πατέρα ἀλλυθον.

Τὸν σο[φί]ης ἐμὲ διδάσκαλο[ν γ]ενόμε[ν]ον ἐνθ[α]  
 λά[χ]ε τέ[λος] θανάτοιο, καὶ Πλουτέος οἰκία νήω,

Kalbel, Epigrammata graeca.

10



- ὃς πάντων νεκύων ψυχὰς παρεδέξατο χήρων·  
 5 οὐδ' ἄν τις θά[νατ]ον λισσόμενος ἐπὶ κόσ[μο]ν πάλιν ἔλθῃ  
 οὐδ' ἔ[ν]θεν. . ΨΙΝΩCIC οὐδ' αἰελίου [προ]κύψ[ο]ντο[ς] ἰδέσθῃ,  
 οὐκ ἄστρον δρόμος ἔστιν, οὐρανόθεν δὲ σελήνης  
 φ]ένγος οὐκ ἰσορᾷτη, ἥ σκοτόε(σ)σα δὲ νύξ·  
 ἀλλὰ παύσα(σ)θε δακρύων, κὲ Ἀΐδη μὴ ποιε[ῖ]τε θρήνους  
 10 μαιδέ [γ]ε ψυχὰς δακρύοις μ[αρ]α[ίν]ε[τε], φίλ]οι,  
 ὧν τα[ῦτ]όν] τέλος ἐστίν ΚΛΑΠΕ|ΛΛΕΗΕΓ|//ΤΙΗΘ . . .| . . ΝΤΩΝ  
 ΤΗ . \C . . . | ΑCΚΔ ΔΕΚΑΤΩΛVI  
 αἴλυθον ἰς Ἀΐδα δόμον τὸν ἀφενγέα χῶρον·  
 τὸν [τῆς] σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον, ὅς π[ο]τ' ἐκλήθην,  
 15 ἀλ[λ'] ἀγόμην Δόμν[α]ς γονήν, ἥ θάνε[ν] ἐν [έ]τει ἐβδομηκοστῷ,  
 μνή]μα δ[έ] μοι τεῦξαν Ἀμμία θυγάτηρ, θρεπτὸς δὲ Τελέσ-  
 λιπόμην κουριδίην [φ]ορος·

b. in sinistra.

- Ἀνρ. Τατία[ν] λιπόμην ἐμὴν σύνβιον ἐμῖο,  
 ᾧ θάνε αὐτῷ λυκάβανει ἐβδομαικονταέτης,  
 20 ἀλ[λ'] ἐμὴ στοργὴ ἔνθα πρὸς Πλουτέος ἤλυθε δῶμ[α]  
 Κυριακὸν γὰρ ἐ[γ]ὼ λιπόμην ἐφ' ἐλπίσι ταύτης,  
 Νόνης γαμετῆς συνζευχθῆναι θαλάμῳ·  
 γαμβρὸς γὰρ οὗτος Κί[μ]ωνος κάμοι συνίδρυσεν τύνβον  
 ἀλ[λ'] ἐμοὶ [μ]νήμης χάριν βωμὸν Ἰδρυσα[ν] ἔνθα,  
 25 δόξαν θ[α]ν[ά]το[υ], μνημόσυνον δὲ [βί]ον·  
 χαίροις, ἡσθ[λὲ] παροδεῖτα.

c. in dextra.

- Ἀμμία, θυγάτηρ πινυτή, πῶς θάνες ἤδη;  
 τί σπεύδουσα θάνες ἢ τίς (σ)ε κηγήσατο μοιρῶν;  
 πρίν σε νυνφικὸν ἰς (σ)τέφανον κοσμήσαμεν[έ]ν θαλάμοισιν,  
 30 πάτρην σε λιπὴν πενθαλέους δὲ τοκῆας·  
 καὶ θρήνη]σε πατήρ κ(αὶ) πᾶσα πατ[ρὶς] κ(αὶ) πότνια μήτηρ  
 τῇ[ν] σ[ὴν] ἄωροτ[ά]τ[η]ν κ(αὶ) ἀθαλάμευ[τον] ἡλικίην.  
 τῆς δ' ἀναφθεν[ξ]αμ[έ]νη ψυχὴ Ἀμμίας θανούσ[ης]  
 δάκρυα θερμὰ χέουσα παρίσ[τε]το πατρὶ αἰδὲ τεκούσῃ,  
 35 ἣ]ν οἷστρος θανάτοιο λάβεν· [έ]ννημαρ δὲ θανούσα  
 δεξ[α]μένη καθ' ὕπνου π[ύ]στι]ν θανάτοιο.  
 μὴ κλῆς, π[ά]τερ π[ο]λυώδυνε, μηδὲ σύ, μ[ῆ]τερ·  
 κοινὸ]ν τέλος ἐστὶν τὸ π[ε]ρω]μένον ΔΩΡΑΝ

ΥΝΛ . . ΙΗCΤΕΛΕΤΑC  
ΑΛΕΓΙΝΩΝ Κ ΠΕΝ  
ΟΙΟ . ΑΛ . C

iv fere saeculi. — Ad corrigendum male factum apographum. in prioribus duobus titulis aliquid subsidii inde repetitur, quod singuli versus foliolis inter se dirempti sunt. Notabilis vero praeter numerorum licentiam etiam sermonis barbaries, ut interdum qualem sibi orationis imaginem informaverit scriptor difficile pernoscas. Editor ipse, nisi quod χήρων v. 4 χαίρων esse intellexit, omnia emendanda reliquit aliis, quorum partem tantummodo ego suscepi. — 2 COHHC φ litterae haec forma est +. — ENOMON — 3 ΛΑΚΕ — ΝΗΩΝ v litteram et hic et v. 6 ΙΔΕCΘΗΝ delevit Wilamowitz. — 5 ΕΙCICCOMENOC — 6 ΟΥΔΕΘΕΝ | sequatur fortasse τοῦ φηνοῦσης. — ΚΥΤCΝΤOC πρυκυφέντος non est probabile. — 9 NO | ΙΕΤΕ — 10 NE quod potest etiam τις esse; nam incerta sunt quae secuntur, ubi lapis M. . . | ΑΡΚΕΤΗ/ΝΟΙ — 11 cf. v. 38. — 12 δεκάτω λυ[καβαντι] in promptu est et vero aetas indicari videtur. — 14 ΤΟΝΗΙ omisso articulo v. 2. — 15 ΑΛ — proxima valde incerta ΗΘΑΝΕΠΕΝΤΕΙC ΚΑCΤ — 16 ΔΙ — 18 continuatur extrema prioris partis sententia iterato verbo λιπόμην. — ΤΑΤΙΑ — 20 ΑΛΕΜΗCΤΟΡΓΗC — ΔΟΜ fortasse δῶμον scripserat pro δῶμα. — 21 ΕΙΩ γάρ particula et hic et v. 23 inepta. Sententia: *Cyriacum reliqui filium Nonnam Cimonis filiam uxorem duciturum.* — 23 ΚΙΝΩΝOC antiqua historiis celebrata nomina non rara in huius aetatis titulis. — 24 ΗΝΗ — CΑΜ — 25 ΘΝΗΤΟ | quod fortasse recte mutavi. — 26 ΗCΘΑ post haec nihil iam se legere potuisse affirmat editor; nec fuerunt opinor plura. — Sequitur Ammiae filiae epitaphium. — 28 τί σπεύδεις saepius Pluto increpatur. — 29 ΜΕΝΗΝ — 31 . . ΗΙCΕ — 32 ΑCΠΟΤΗΤΑΝ quem accusativum barbarum non obstabo si quis defendere voluerit; recepi tamen Wilamowitzii emendationem. — 33 sqq. cf. tit. Thyatir. supra n. 320. Rem sic intellego: *filia peregre mortua in somniis matrem revisit; matrem invadit terror, nam quamquam novus dies est ex quo obiit filia, tunc denuo et quidem in somniis cognovit mater.* Anacoluthon orationem integram reliqui. — 36 ΝΙ | ΗΝ — 38 κοινόν suppl. Wilam. — ΤΟΠΟΝΟ | ΜΕΝΟΝ.

373. Prope Aezanos. Ex Lebasio C. I. Add. III 3847 l.

Ἀλέξανδρος Ἰάννα τῷ ἰδίῳ νύμφῳ μνῆμης ἔνεκεν.  
Οὐ τὸ θαν[εῖν] [ἀ]λγεινόν, [ἐπεὶ] τό [γ]ε πᾶσι πέπρωται,  
ἀλλὰ [πρὶν ἡλι]κίης καὶ γονέων πρότερον.  
οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον ἰδών, οὐ νύμφια λέ[κ]τρα

κεῖμαι ἐ[ρ]ω[ς] πολλῶν, ἐ[σσο]μενος πλεόνων.

Litterae vulgares, ut possit I vel II saeculi esse. — 1 sq. notissimum distichon. — 4 ΕΩ corr. Lebas. ἐσόμενος Wilamowitz. Sententiae acumen manifestum.

374. Aezanis. C. I. Add. III 3846 m.

Ἀπελλᾶ ἥρως χρησ[τὲ] χαῖρε.  
 Ἀπελλᾶς καὶ Δόμνα Ἀπελλᾶ νύϊ καὶ οἱ πάτρωες αὐτοῦ  
 Τρόφιμος καὶ Ἀγαθίων ἥρωι.  
 Μήτηρ νύϊ Δόμνα πατήρ τ' ἔστησεν Ἀπελλᾶς  
 τόνδε πρὸ ἑλικίης βωμὸν ἀποφθιμένω·  
 οὐ γάμον, οὐχ ὅσα τερπνὰ παρ' ἀνθρώποισιν ἰδόντι,  
 εἰκοσέτη δὲ φάους ἐκτελέσαντι δρόμον.  
 5 πατρὶ καὶ ὠκυμόρφ ταῦτόν πέλεν οὔνομα παιδί,  
 λυπερὰ δυσ[τή]νοις μοῖρα μὴ ἀμφοτέροις·

I vel II saeculi sunt litterae elegantes; inelegantis vero poetae est adiectum versibus 1-4 extremum distichon, ex quo nihil novi discas cuiusque sententiam, si recte adsecutus est Wilamowitz, non nimis concinnam esse fatearis.

375. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z<sup>20</sup>.

Μ[η]νογένης ὃ[δ'] ἐγώ· τέχνην δ' ἵπποι[σιν] ὀχεῖσθαι  
 εὔ εἰ[δώς] ἔθανον λοιμοῦ [νε]φ[έ]λη καταλη[φ]θεῖς.

Litterae vulgares. — 1 OM. . et 2 EIM. . corr. Franz. — 2 ΛΟΙΜΟΥΙ | Φ<sup>1</sup>Ν correxi ex Luciani *Alex.* c. 36 ἵνα δὴ τινα χρησμών αὐτόφωνον καὶ αὐτὸν ἐς ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐν τῷ λοιμῷ διεπέμψατο· ἦν δὲ τὸ ἔπος ἐν 'Φοῖβος ἀκερσεκόμης λοιμοῦ νεφέλην ἀπερύκει.' καὶ τοῦτο ἦν ἰδεῖν τὸ ἔπος πανταχοῦ ἐπὶ τῶν πυλῶν γεγραμμένον, ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον, unde non dubito quin vox vulgaris fuerit λοιμοῦ νεφέλη apud Asianos. Probabile autem est Menogenem eodem pestilentiae tempore occidissee, quo Alexander illis locis suas exercebat fraudes.

376. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z<sup>60</sup>.

Πατρὸς ἐπ' εὐσεβ[ί]α με κενὸς τάφος ὧδε κατέσχεν,  
 ἀλλ' οὐκ ἐν γαίᾳ τῇδε θανὼν ἐτάφη·

Ζμυρναία δὲ κόνις με καλύψατο, γηραλέης δὲ  
ἐλπίδος οὐκ ἦλθον πρὸς πολὺν πλόκ[αμον]

5

μοῖρα κακὸν γονέων χηροσύνης δάκρυον.

Νεωτέρου Ἀνικλήτου ἐπιτάφιος.

ὅστις νεκρὰν πρόσψιν ἀφανίσει τέκνον,

οὕτως ἁώροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

Litterae vulgares II fere saeculi. — Titulus duabus columnis decurrit, quarum sinistra vv. 1-4, dextra reliqua continet; media interposita fuit νεκρὰ πρόσψιν τέκνον v. 8. — Post v. 4 lacunam indicavit Wilamowitz. — 9 vetusta haec locutio Antiph. *tetral.* II β 12 καὶ παῖδα ἁώροις συμφοραῖς περιβάλλετε. E re fore existimo, quae similia habentur in titulis Phrygiis sub unum ponere conspectum.

a. Aezanis. C. I. 3843.

Οὐλπία Ἀπ[φ]η Εὐαρέτα θυγατρὶ μνείας χάριν.

τίς ἂν δὲ χεῖρα προσαγάγῃ βαρύφθονον,

ταῖς αὐταῖς περιπέσοιτο συμφοραῖς.

1 AHH Franz Ἀφφ.

b. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 v.

τίς ἂν προσάξῃ χεῖρα τὴν βαρύφθονον,

πολλαῖς ἁώροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

c. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 dd.

τίς] ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύφθονον,

οὕτω[ς] ἁώ[ω]ροις περιπέσοιτο συμφο[ρα]ῖς.

d. Arisae. Lebas V 784.

ὅς ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύφθονον,

Ἐκάτης μελαινῆς περιπέσοιτο δαίμοσιν.

2 cf. Keil *Philol.* V 647.

e. Eumeniae. C. I. 3893 coll. Add. III p. 1104.

Ἐρμῆς Ἀκμονεὺς καὶ Εὐμενεὺς τῷ υἱῷ μου Εὐκάρπῳ καὶ  
ἐαυτῷ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀφροδισίῃ.

ἐμοῦ θανόντος καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων  
ὃς ἂν ἀνύξει τύμβον ἢ βλάψει τάφον.  
πο[λλ]ῶν ἁώρων περιπέσοιτο συνοροαῖς.  
ὃς δὲ ἐπιχειρήσει, ἐξοίσει τῷ φίλῳ (δην.) „βφ.“

3 πομῶν corr. Buecheler. πολλὰς ἀώροις tamquam de lapide dedit  
Baillie.

377. Aezanis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 279.

Τερσεύς καὶ Πυλάδης Πυλάδῃ πατρὶ τύμβον ἔτενξαν  
καὶ Ἀμίη ζώσῃ μητέρι μιλίχῃ.

Nomen filii Τερσεύς corrigi posse vidit editor.

378. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z<sup>40</sup>.

Κυρίλλῃ τόδ[ε] π[αῖ]δες [ἀ]μύμ[ο]νι σ[ῆ]μα τε[κ]νούσῃ  
τεῦξαν ἀπο[ι]χομένη σωφροσύνης ἔνεκεν.

Litterae vulgares, nisi quod recentior est forma z. — Supplevit  
Franz, σᾶμα tamen v. l non ferendum putavi. — Ab sinistra alterum  
fuit epigramma, cuius ultimum hemistichion superest ἤλυ[θεν εἰς] Ἀΐδην.

379. Aezanis. C. I. Add. III 3847 i.

Βάσκανος ἡ φθόνος ἦρε καλὸν Εὐκλάδιον νέον.  
οἷμοι, κλαίει σε τεκοῦσα, ἐπεὶ πολὺ φίλτατος ἦσο  
καὶ λύπας μεγάλας κατελίμπανες τοῖσιν ἀδελφοῖς·  
καὶ θρηγεῖ σε γυνὴ καὶ παῖδες δακρυχέουσι

5           μυρόμενοι περὶ σοῦ,  
βωμὸν στήσαντε[ς] τὰ προγράμματα ταῦτ' ἐπ[ι]θέντες  
λαινέῳ τύμβῳ μνήμης χάριν.

vv. 1 et 2 nec supplementis nec coniecturis temptandi sunt.

380. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z<sup>61</sup> ex Lebasio, plenius Wadding-  
ton ad Lebas. V 966.

Μεῖνόν μοι [παράγων], μ[εῖ]νον, ξένη, μή με παρέλθῃς·  
Ἀντωνεῖνος ἐγὼ· κεῖμαι δ' ὑπὸ τύμβον ἄναυδος,

ὃν κόσμησε τ[ύποι]σιν Ἐρωσ [θρ]επ[τὸς] . . . . .

- 5 . . . . . Ζεύς με νέον Φρύγιον Γα[ν]υ[μ]ήδ[η]ν  
ἡφάνισε]ν [σ]ὺν [ἐ]μῷ Καρπίωνι νέψ [σν]νομαίμῃ.  
ἔτ(ος) σοῦ. i. e. a. 278 epochae Sullanae  
sive p. Chr. n. a. 193.

1 ΜΟΗ.ΛΙΑΗ.Μ. . corr. Wadd. — 3 pro τύπαισιν quodvis pone aliud. — Ο. ΕΡΕ . . . dein post notulam, quae versus exitum indicat:

ΘΑΛΛΕ . . . . . ΕΝΔΕΑΘ  
.. ΜΟΙΟΙΕΛΙΑΛΛΑΣΣΦ  
ΗΝΚΑΤΕΧΕΙΑΕ . . ΙΝΟΥ . ΟΝΙΙΟ  
ΕΥΣ κτλ'.

5 ΑΥΝΗΔΙΝ correxi. — 6 ΝΝΕΥΝ.

381. Aezanis. C. I. Add. III 3846 i.

Ἀ[μμ]ίηι ζώσῃ.  
Ἀμμιον Δημητρίου δις δὴ ἐτῶν ἐνθάδε κεῖμαι,  
ἀρπα[χ]θεῖ[σ'] Αἰδεω] βασκανίης·  
Ἀμμία τε ἄλλος ἔχει Δημήτριός τε γονεῖς,  
ὥς ὁ πατήρ ἀντὶ γάμου λίθον ἔστησεν θάψῃ.

Praescriptum ΑΝΙΑΙΗΙ, mulieri igitur vivae monumentum fecerat Demetrius, quo prima Ammion filiola condita est. Franz Δημήτριος Ἀμ-μί]α [γυναῖκ] ζώσῃ. — 2 ΑΡΠΑΘΕΙΟΜΑΙ corr. Buecheler. — 3 pentameter. — 4 senarius.

382. Ancyrae. C. I. Add. III 4079 b. Mordtmanni utor meliore apographo.

Γαῖα μὲν ἦδε δέμας κεύθει κλεινοῖο [nomen defuncti,  
βωμὸς δ' ἀργύφους λείψανα φωτὸς ἔχει.

Litterae vulgares i fere saeculi. — 1 Texier, qui primus edidit, Μενάνδρου supplevit, nomen illic terrarum haud rarum.

383. Prope Ancyram. Lebas *Rev. de la philol.* I 333.

a. Μάρκος τ' ἀδελφὸς καὶ Τρόφιμος σὸς εὐνέτης

σοὶ τόνδε τύμβον, ὃ καλὴ Κορινθία,  
λαίνον ἔτευξαν ὦ[κυ]μόρφῳ μνήμης [χάρι]ν·

b. Μόνοὺς ἰδοῦ[σαν] εἴκοσι ἐνια[υτῶν] κύκλους

5 Ἀίδης κέ[κευ]θε τὴν κα[λὴν] Κορινθ[ίαν].

π saec. — Suppl. Lebas.

384. Sub Dindymo monte. Sperling Cpoli misit Kirchhoffio, qui edidit *Act. acad. Berol. min.* 1863 p. 519.

Ἦλυθον ἐκ Κ[ρ]ήτης· Κ[ρ]ίσταμος πόλις ἐ[σ]τὶ πατρίς μοι,  
οὐνο[μ]α Κ[ρ]α[λλ]ισ[τ]ῶ· λέκ[τ]ροις [ἐ]δόθην δὲ πρὸς οἴκους  
ἀν[δ]ρὸς Ἐ[πι]κτῆ[τ]ου, ᾧ καὶ τέκνα δισσὰ λιπο[ν]σα  
βουλομένων Μοιρῶν [ἦ]λυθον ἰς Αἶδην·

5 σωφροσύνης δ' ἀρετὴν οἱ[δε]ν ἐ[μ]ὸς γα[μ]έτης,  
ὃς καὶ [τ]ύμβον ἐμοὶ μνήμης χάριν εἰδρυσεν ἔνθα.

Pessimum apographum optime emendavit editor. — 1 ΚΗΤΗΣ — ΕΠ — 2 ΡΑΜΙΣΙΩΛΕΚΡΟΣ | ΝΑΟ — 3 ΑΝΙΡΟΣ non praestat ἀνέρος Εὐκτιήτου. — ΛΙΠΟΛΙΑ — 4 ΗΛΥΘΟΜΕΝ — 5 ΕΩΟΣ — 6 ΓΥΣΒΟΝ. — Ad v. 5 cf. epigr. atticū supra n. 78 τοὺς δὲ τρόπους καὶ σωφροσύνην, ἣν εἶχομεν ἡμεῖς, ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἄριστ' εἰπεῖν περὶ τούτων.

385. Laodiceae. C. I. 3948.

a. Δοκτικίου μορφῆς [με]ν ἔχω τύπον, εἰκόνα δ' αὐτ[οῦ]  
θεσπεσίης ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς ἐκάστου.

b. α. Τίς τόδε καλὸν ἄγαλμα; τίνος χάριν; ἢ τίνι φωτῶν;  
β. ἢ πόλις ἀντ' ἀγαθῶν Δοκτικίῳ μεγάλω[ν].

Litterae vulgares traduntur, et recte fortasse; nam eius aetatis est titulus, qua eruditiores ad veteres litterarum formas reversi ipsi sibi veteres videbantur fieri. — Duo seiunxi epigrammata. — 1 ΗΞΝ et ΑΥΤΕ corr. Franz, nisi rectius αὐτῆς scribas; idem v. 4 μεγάλων supplevit. — Ad v. 1 sq. cf. C. I. 5408 λανέην μὲν ἀνέστησανθ' οἱ ἄριστοι — εἰκόνα, τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσιν ἔχουσιν. — 3 τίς scil. ἀνέστησεν.

386. Apameae Ciboti. C. I. 3962 coll. Add. III p. 1107.

Ἀπφία ἐγὼ κεῖμαι Μενεκλεῖ μίγα τῷδε σὺν ἀνδρί,  
καὶ γὰρ ζῶντες ὁμοῦ τοῦτο γέρας λάχομεν·

καὶ λίπομεν δύο τέκνα, νέον δέ γε Ἀρτεμίδωρον,  
ὃς χάριν εὐσεβείης τεῦξεν τύμβον φθιμένοισιν.

5 χαίρ[ετε] δ' οἱ παριόντες καὶ εὐχὰς θέσθ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

II fere saeculi. — 3 Νέων[α κ]ῆ 'A. conl. Wilamowitz. At unus nomine adpellatur, quia unus fecit monumentum altero fortasse peregre profecto. νέον δέ γ' ἔ[τ'] non ausus sum scribere propter v. 5 etiam magis vitiosum. — 5 ΧΑΙΡΝΑΟΙ corr. Franz.

387. Apameae. Ex Hamiltonis apographo C. I. 3964 et melius Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Τὸ ζῆν ὁ ζήσας καὶ θανὼν ζῆ [ζῶ]ν φίλοις  
ὁ κτώμενος δὲ πολλὰ μὴ τρυφῶν [σ]ὺν τοῖς φίλοις  
οὗτος τέ[θ]νηκε περιπατῶν καὶ ζῆ νεκρ[οῦ] βίον.  
ἐγὼ δὲ ἐτρύφησα Μηνογένης ὁ κὲ [Ε]ὐσταθής,  
5 μετέδωκ[α] ἔμαντοῦ πάντα τῇ ψυχῇ καλὰ,  
ἄμαχος ἐβίωσα με[τὰ φί]λων κὲ συγγενῶν,  
μηδέποθ' ὑπούλως [ῆ] δολίως λαλῶν τινι.  
οὗτος ὁ βίος μοι γέγονεν, ὅταν ἔζων ἐγώ,  
ἐς πάντα δ' ἠτύχησα ἔμαντὸν πιστεύσας θεῶ,  
10 τὸ δ' ὁ[φ]ει[λ]όμενον ἀπέδωκα τῇ φύσει τέλος.

Ῥοῦφος ἐπ[ύ]ησα Μηνογενεῖ μου γλυκντάτῳ πατρί  
κὲ Παυλεῖν[η] μητρὶ τῇ] φιλάνθρωπ μέχρ'ι τέλους.

III fere saeculi. — 1 ΤΟΝ correxi. — 3 ΝΕΚΡ[Ο]Ν & verum cum lateat, posui quod apte coniecit Wilamowitz. — 4 ΗΥΤ Hamilt. ὅγι Hirschfeld, cuius ex apographo versum restitui. — 6 ΠΕ[ΡΙ]ΛΛΟΝ Hirschf. ΜΕ...ΛΩΝ Ham. supplevit Franz. — 10 suppl. idem. — 11 ΕΠ[Ι]Α Hirschf. correxi. — 12...ΝΦΙΑ Hirschf. supplevi.

388. Ad Apameam. Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Βαῖον μείνον, ξεῖνε, καὶ ὕστερον ἐνθα πορεύσῃ,  
μὴ προλιπὼν στήλλην, ἀλλὰ μαθὼν [τ]ί λέγει.  
Νάρκισσος νεώτερος ἐνθάδε κεῖμαι,  
ὃν [ἐ]τ[ε]ξε Ζωτικὴ Παρθε[νί]α κ[α]τ[ε]άνον φιλήσ.  
5 λεῖψα δὲ τέκνα καὶ σύνβιον τοῦ[το] ποιήσας,  
τοῦτο μόνον λίπης εἰς Αἶδην ἔμολον.



4 CTP// | ΞE aliud non video. — ΩΚΕΑΝΟΝ facile τ littera describentem de oceano cogitantem fugere poterat; cogita *pignus amoris*. — 5 post ΤΟΥ totus versus 12 fere litterarum erasus est nescio casu an consilio. — ποιήσας suppl. Wilamowitz latinorum titulorum memor.

389. Ad Hierapolin. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 278.

εἰδεῖν ἀνδρὶ θηροτρόφῳ μν[εῖ]ας χάριν ἥδ' ἀ[έ]θηκεν.  
χῆρε λέγει παροδίτες.

Vxoris virique nomina superne perierunt. Defunctus bestiarum custos videtur fuisse quae venationibus circensibus destinatae erant.

390. Traianopoli. C. I. Add. III 3865 p.

Φίλιππος καὶ Στρώγγυλος Ζεύξιδι ἀδελφῶι καὶ Νείκῃι μητρὶ καὶ Φιλίππῳ πατρὶ γλυκυστάτοις μνήμης χάριν.

Πᾶσι φίλος γενόμεν καὶ τιμήθη[ν] [ὑπὸ πάντων.

Litterae recentiore produnt aetate, antiquiore tamen iota duobus dativis adscriptum. — Ab initio fortasse gentile romanum adiciendum. — καὶ τιμὴν πάντες ἐνεῖμαν Franz. Videntur haec verba eius esse, qui supremus sepulcro conditus est, Philippi patris.

391. Traianopoli. C. I. 3865 coll. Add. III p. 1095. Duo sunt fragmenta.

a. Οὐδεὶς ο[ὐ]ω[νός, ο]ὔ[τ]ις οἶων[ο]σκόπος

b. Μάρκον Πολεῖτον φιλοσόφον, πάντων φίλον.

Inter litteras ceteroqui vulgares notabilis forma Ω. — 1. ΥΓΙΣ restitutio tam certa mihi videbatur, ut vocabuli οἰωνός antepaenultimam corrumpere non dubitarem. Franz ὁ τύμβος οὗτός ἐστιν οἰωνοσκόπου Μάρκου κτλ'. At et plus tribuendum puto Lebasii apographo nec convenit huic aetati Polites auspex. Sententiam talem fingo *nullum auspicium neque ullus unquam auspex certior fuit quam Polites philosophus*, idque pluribus videtur expositum fuisse.

392. Prope Eumeniam. Litteris minusculis editum C. I. 3894.

Ὄνομα Ζωτικός εἰμι, πατήρ Κόσμος, πατέρις ἦδ[ε].

1 ἦδ[ε].

393. In Phrygiae vico Vezir-Keupru. Perrot p. 292 n. 141.

— — — — —  
 εὐσταθέα π . . . . . , πᾶσιν δ' ἰσότημον,  
 ὁρθοτάτου παντὸς προσετιῶσαν βίοντον·  
 ἦ τίμβον καὶ στήλην ἀνὴρ μνήμαισιν ἀρίσταις  
 Μαρτιάλης στήσεν κήρυγμα τῆς φιλ[ί]ης.  
 ὅς δ' ἂν μετὰ τὸν Μαρτιάλιον ἕτερον σῶ[μα] ἐπιθήσει κτλ'.

Litterae vulgares. — Ante v. 1 superlativus superest - τάτην. — 1 fortasse Εὐσταθέαν, dein π[ᾶ]σι φίλην] spatium expleret. — 4 ΦΙΛΗΣ.

394. Apud Amasiam Ponti. C. I. 4174.

Σήματα [συ]νθραυσθέντα παλαιγενέων ἡρώων  
 ἐν μακροῖσι χρόνοις Λούκιος ἡρμόστατο·  
 τοιγὰρ ὅσ[οι] τ[ε]ιμᾶτε τάφους νεκύων, παροδεῖ[αι],  
 Λούκιον [ε]ὐ[φ]ήμωις τείετ' ἀμειβόμενοι.

π fere saeculi. — 1 τ. N hoc ut reliqua suppl. Franz.

395. Amasiae. Perrot p. 377 n. 161 ex apographo hominis imperiti.

- a. Πέτ[ρ]ην [τή]νδ' ἐκόλ[α]ψε χάριν μνήμης ἔτι ζωὸς  
 'Ροῦφος, ἐὼν προπάτωρ τῆς [ιδ]ίης γενεῆς.
- b. Ἐν νομικῇ προὔχοντα Κλεόμβροτον ἤρπασε μοῖρα,  
 πρῶτα συνε[ζ]όμενον βήματι Βιθυνικῷ·  
 5 ὁστέα δ' εἰς πάτερην ὁ πατήρ . . . . . 'Ροῦφος  
 καὶ κατέθηκε . . . ἔνθαπ[ερ] οἱ πρόγονοι.
- c. Ἠρώψ δ' ἐνὶ τῷδε καὶ ἄλλοι φίλτατοι κεῖνται,  
 τιμ[ή]εις Χρόνιος υἱὸς τε Πολυχρόνιος.

Litterae vulgares. — Tria distinxi epigrammata, quorum primum cum conderetur monumentum inscriptum est, alterum post mortem Cleombroti filii, tertium denique, ut vitia metrica ostendunt, multo posterius ab homine inculto. — 1 ΠΕΤΗΝΙΔΕΚΟΛΥΤΕ CORR. Perrot. — 2 ΜΙΕΞ — 4 ΣΥ ΝΕΤΟΜΕΝΟΝ fuit igitur assessor tribunalis Bithynici et ipsis honorum

initium mortuus est. — 5 ΠΑΤΗΡΟ . . . ΑΤΟ ὠπάσσατο Perrot, at diffido traditis; aptum erit ἡνείκατο. — 6 ΘΗΚΕΝΑΟΕΝΘΑΛΙΠΡΟ ἔνθα περ οἱ πρόγονοι Perrot. Antea nihil invenio praeter κατέθηκε τάφω. — 8 ΤΙΜΕΕΙΣ quod non nomen est, sed epitheton. Πολυχρόνιος nomen C. I. 3565.

396. Amasiae. C. I. 4170 ex schedis Bubesquianis.

Ἴου(λίῳ) Μυσιῶδι Δημοκράτης ἀλόχῳ περικαλλέα τεῦξεν  
τόνδε τάφον μνήμης σωφροσύνης [9'] ἔνεκεν.  
ἔτους ροη i. e. a. 178 epochae Amasianae  
vel a. p. Chr. n. 184.

1 gentile extra numeros positum putandum est. — 2 θ' inserui; sunt enim litterae rotundae.

397. Gazelone. C. I. 4180.

μαρτύριον ὁρθοῦ βίου, ᾧ συνέζησεν σεμνῶς συνέκαμέν τε συν-  
ετέκνωσέ [τε].  
καὶ νῦν ὅτ' ἔδει χάριτας [γ]ε λαβεῖν καμάτων τε καὶ τέκνων,  
λίπε μ' ἐν καμάτοισι μόνον καὶ νήπια τέκνα  
ἧς οὐποτε λήσομ' ἐγὼ κείνης καλ[ῶν] ἔργων,  
5 ἦ [τ]άλαν ἐν φ[9ι]μένοισι γε[γώ]ς φιλότ[η]ι μίγειν.

Litterae vulgares. — 1 extr. explevit duarum litterarum lacunam Welcker *Mus. Rhen.* III 249 n. 24, qui reliqua quoque restituit, nisi quod v. 2 τε correxit Buecheler. — 2 poterat καμάτων τε τέκνων τε, at nihil frequentius quam καί et τε particulas inter se commutari. — 5 φΟΜΕΝ — γεγώς incertum esse recte ait Wilamowitz.

398. Inter Amasiam et Ancyram. Ex schedis Bubesquianis Dornsu-  
amianis Belsianis C. I. 4116.

Οὐνομά σοι Καπίτω[ν . . . . .  
οὐδ' ἔπαιτε παρέχων τὰς [β]ιότον χάριτας.  
Φένιπ(π)ος καὶ Καπίτω[ν] καὶ Μάρκελλος  
πᾶδες δ[ρ]φανοὶ ὀδυρόμενοι  
γλυκυτάτ[ω] πατρὶ μνήμης χάριν.

1 sq. sic scripti:

MACOI	OYNO	
ΘΕΟΣ Ε	ΚΑΠΙΤ	ΩΛΙC
ΤΕΠΑΡΕ	ΝΕΡΤΟΥ	ΔΕΠΕΝΕ
κτλ.		

neque omnino ambigua videtur lectio, nisi quod Belsus ΘΕΟCΚ 'habet. Vera non sunt, quae Franz posuit οὗ τοι θεός ἐστὶ συνεργός, spatia enim litteris vacua manibus sublati, ut saepius, expleta sunt. Lusum inesse puto nomenque Capitonem ab deo Capitolino derivatum; pentameterum enim certa ratione Heusinger restituit: *deus quamquam ipse nomen tibi dedit, tamen nomen omine non ratum fecit.* — 4 ΟΙΦ corruptit ille probum hemistichion παῖδες ὀδυρόμενοι.

399. Ancyrae. C. I. 4065.

Τάφον τὸν ἐνθά πλησίον βωμόν θ' ἄμα  
ἔτευξε κατὰ γῆς Κλαυδία ἡ καὶ Δεκάς  
Ἀθηνίῳ γλυκντάτῳ καὶ φιλτάτῳ,  
ἀγνῷ γενομένῳ συμβίῳ μνήμης χάριν.

Litterae vulgares. — 2 traditur etiam ΔΕΚΑΣ, quod non magis intellego quam illud. An Δεκάς?

400. In coemeterio aliquo christianorum Galatiae (Ancyrae opinor, in cuius urbis coemeteriis multi tituli reperti sunt) inventum titulum mihi benigne commisit Ioannes Mordtmann.

Ἡ [τ]ι[μ]ή Γαλατῶν . . . . .  
τιμήεις μακάρεσ(σ)ι Λεόντιος [ἡ]δὲ βροτοῖσιν  
ἔργεσιν εὐπετάλοις χῶρον [ἔχει] σκιερὸν.

1 ΗΓΗΗΓΑΛΑΤΩΝΛΙ — 2 CΙΜ.

401. In oppido Kaimaz, quod suspicor haud procul ab Ancyra situm esse. Dedit mihi Ioannes Mordtmann.

μνήμης χά[ριν]  
ΕΑΚΑ

Ἀμφότεροι Χα[ρίτων τε καὶ nomen fratris] ἐνθάδε κεῖνται,  
ἀλλὰ κ]ακῶς προ[φυγ]όντε βίον ζῶσαν κρίσιν [ἔσχον.

Incertum incipiat titulus a verbis μνήμης χάριν necne; deinde nomen fuisse videtur eius qui posuit. — 2 ΥΑΚΩCΠΡΟCΠΟΝΤΕ dubitanter

correx. Anth. app. 313 ἀλλὰ καὶ εὐσεβείης ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν. — Ceterum potest christianus titulus esse.

402. Sebastopoli Galatiae. Ex Damonis Graeci apographo (in *Actis societ. philol. Cpoli.* vol. VII) ed. Roehl *Sched. epigr.* Berol. 1876 p. 19 n. 7.

Γαῖά με τίχ[τ]εν ἄφωνο[ν] ἐν οὐρεσιν παρθέ[ο]ν ἀγνί[ν],  
 ἡσίχιον τὸ [π]άροισεν, νῦν αὐ[δ]ήσε[σ]αν ἄπασιν,  
 σμιλιγλύφοις τέχ[η]σιν κῆρ' εἰποῦσα θανόντος·  
 ἐνθάδε Μάξιμον γρ[α]μματικῆς ἐπιείσθηρα τέχ[η]ς,  
 5 ἀνέρα σεμνὸν γ[ῆ]μήτηρ ἐκάλυψε θανόντ[α]

Correxit et supplevit Roehl. — 1 TIKEN ipsam στήλην loqui vidit Kirchhoff. — 2 ΑΥΛΕΟ | CAN — 3 TEXNECIN — 4 ΓΡΜ — ΤΕΧΑ | MC — 5 ΓΙ | ΗΤΗΡ. — Post θανόντα continuo haec ΓΝΩΝΤΟCΔΗΤΕΡΜΑΒΙΟ///, ut recte editor unum versiculum (14-18 litterarum) describentis errore intercidisse statuerit. Ipse dedit . . . γνώτος δὲ τέρμα βίωω.

403. Sebastopoli. Ex Damonis apographo (v. tit. anteced.) Roehl *Sched. epigr.* p. 19 sq.

Ὀλβ[ι]ος ὃν μοῖραι παναικέες ἐκπερόωντα  
 νηδύος ἀθρήσωσι γαληναίησι[ν] ὀπωπαῖς·  
 ὥς] καὶ ἐγὼ Πά[ν]ταρχος ἀγανοτ[άτων ἀπὸ πατρῶν  
 βλα[σ]τήσας κῦδος μὲν ἐνὶ στρατ[ῶ] ἄσπετον εἶλον·  
 5 σῶ]μ' ἀποδυσάμενος δ' ἔλαχον [περικαλλέα τύμβον  
 ἀγ]χινόοις πρᾶπίδεσσι φιλοστό[ργου] γυναικός·  
 ἧ] μοι καὶ παῖδας θυμηδέας, οὓς [τέκεν ἀντή,  
 σκ]ύμνους αἰχήμεντος ὅπως σ[υνέθρεψε] λέοντος,  
 καί] με θεο[ῖ]σιν ἔθηκεν ὁμοῖον ἀ[θανάτοισιν].  
 10 ἀτρ]εκέως Πάνταρχος ἐγὼ νῦν [μ' ἀντὸς ἔθηκα  
 ζηλ]ωτ[ὸ]ν παῖδε(σ)σιν ἐμοῖς, οὓς δ[ῖ]α γυναικῶν  
 τίχ]τε καὶ ἡέξησεν ἐνὶ μεγάροις [πολυόλβοις,  
 Πα]ντάρχ[ω]ν χαρίεντα καὶ ἡμερό[εντα] γένεθλα.  
 τὸ]ν μὲν γὰρ στρατιῆς [ἐ]ναρίθμιο[ν] ἡρώεσσιν  
 15 τῇ] σφ[ετέρῃ] τιμῇ περιλαμπέα, τὸν [δὲ] ποθεινῆς  
 ὕρε]ψαμένη πάτρης τηλέκλυτο[ν] ἐλπιδ' ἔθηκεν

νόσφι δ' ἐμοὶ θεμένη σ[ῆ]μα κλυτὸν οἷον ἀπ' ἄλλων  
 θεσπεσίης ἀρετῆς πάσης κλέος εὐρὺν ἀνῆκεν,  
 τιμήεις ὥς ἔσχον ἐν ἀνδράσι καὶ μακάριστος,  
 20 μακροῖς αἰώνεσσιν, ἕως μένει [οὐρανὸς εὐρύς,  
 λ]άμπει δ' ἡέλιος φάεθων τροχ[οειδέι φέγγει.

Videtur IV vel V adeo saeculi, quo tempore tales hymni deis hominibusque iuxta canebantur. — Singula multa recte supplēvit Roehl, inde tamen a v. 10 in falsam interpretationis viam deripi se passus. — 1-4 suppl. Roehl, nisi quod ἐκπεράοντα v. 1 et ὥς v. 3 scripsit. Initio videtur Horatii memor fuisse poeta *quem tu Melpomene semel nascentem placido lumine videris*. — 3 ΠΑΤΑΡΧΟΣ nescio cur et hic et v. 10 et v. 13 πάνταρχος munus esse editori videatur. Ποντάρχης nomen C. I. 4183 coll. Roehl p. 19 n. 6. — 5 ΧΟΝΓ — 6 ἀγγινοῖς R., qui pro γυναικός scripsit δάμαρτος. — 7 ἦ et 8 σκύμους R. — 9 ΘΕΟΗΝ corr. et suppl. R. — 10 ἀτρεκέως R. — 11 ΩΤΕΝ — δῖα γυναικῶν R. — 12 τίκτε R. — 13 ΝΤΑΡΧΟΙΝ corr. et suppl. R. — 14 ΣΤΡΑΤΗΓΙΝΑΡΙΘΜΙΟ cf. tit. Syrium supra n. 272,18 ἐναριθμῶν ἡρωϊναῖς. — 15 ΕΤΕΡΗ recepi Roehlī supplementum, quamquam prima ε littera ex ο potius corrupta videtur, ut comparativus fuerit velut κυδρότερη. — 17 ΣΜΑ σῶμα Roehl. cf. tit. Palæstin. infra n. 444 τόνδε τύμβον - ἔδειμεν - ἐνεύδειν οἷος ἀπ' ἄλλων, quae est clausula homerica. — 19 ΙΗΕΙC — 20 sq. suppl. R. — Eiusdem sepulcri supersunt aliarum duarum inscriptionum fragmenta apud Roehl. p. 20, quae etsi componi inter se posse videantur tamen nimis mutila sunt quam ut vel sententia restituatur.

404. In Montalub Galatiae vico. Ex schedis Bubesquianis et Belsianis C. I. 4137.

Ἄνδ[ρα] πολὺκλυτον κοινὸς [μὲν] ἀνείλατο δαίμων,  
 καλλείψαντ' ἄλοχον Δημήτρειαν πολὺδακρυν  
 τοῦ δὲ καταφθιμένου σκοῖνος μέλεος χάδε τύνβος,  
 τὴν νῦν δὲ κόσμησε περίφρων Σταρτόνεικος,  
 5 γνωτῶν εἰς, Ἀ[φ]είο[v] σ[ύ]ν ἀδελφ[ῶ] ἀδελφιδέφ τε.  
 αἰδοῖαι δ' ἀγαπῆται ἀνε[ι]άζουσι φίλον κῆρ  
 θυγατέρες ἀσιος τε μόρον πατρὸς τ[ε] . . . . .

Iniuria mutilum esse ab initio putaverunt. Hermann *Opusc.* VI 300. 313. v. 1 τόν supplēvit et v. 3 τοῦ[s] δὲ καταφθιμένους κοινός κτλ'. At de unius morte agitur et τοῦ habent schedae Bubesq. σκοῖνος pronuntiandi errore pro σκῆνος scriptum. — 4 sq. varia temptaverunt neque mihi

certa praesto est emendatio. Sumpsit Stratonicum, qui *Σταρτόνεικος* scribitur (sic. Bels. ΣΤΑΡΑΤΟΝ Bub.), unum ex propinquis cum defuncti fratre fratrisque filio tumulum exornasse, et addidi mortui nomen. — 5 ΓΝΩΤΩΝΕΙΛΑΘΕΟΙΚΙΝ Bels. ΘΕΙΟΙΚΙΝ Bub. Ἄφη nomen C I. 4143. 4145. Ἀφφία 4141. Hermann *γνωτῶν εἶσαθ' ἐψὶ σὺν κτλ'*. Welcker *Syll.* p. 129 *τιμῶν ἴσα θεοῖσιν ἀδελφόν* cetera nihil curans. — ΑΔΕΛΦΟΥ — 6 ΑΝΕΑΖ — 7 ΚΑΠΙΟΣ Bub. — Filiae patris, frater eiusque filius et Stratonicus κάσιος i. e. propinqui mortem lugent. — Extrema sic traduntur *ΤΙΚΙΛΛΑ ΦΙΛΟ*, nisi quod Belsus *ικι* habet. Ego non expedio, sed videtur praepositio ἀμφί inesse, qua opus est ut *μόρον* habeat quo referatur.

405. In Bozyuk Galatiae vico. Eisdem ex schedis partemque ex Dornsuamianis C. I. 4132.

Πατρίδος οἰκο[νόμον, χερὶ καὶ βουλ]αῖσι κραταῖόν,  
Γ[άιον] Ἀνδρομένους ἐν[θά]δ' ἔχω φθίμενον·  
ὦι τόδε σῆμα πόνησεν ἀδελφεὸς ἡδὲ καὶ αὐτῷ  
ζῶων, Εὐφρόνιος κ(αὶ) Ἰουλία ἄλοχ[ος],  
5 κ(αὶ) παῖδες φθιμένο[ιο] περικ[λείτ]ου [Γ]αίο[ι]ο  
Εὐφρ[όνη]ος Εὐκτῆμων θ'[ε]ῖνεκεν εὐ[σεβί]ης·  
Κύντα τε τῶν γ[ε]νέτειρα, φίλ[ου] μεμνημένη ἀνδρός  
δεικνύω ἀλόχοις ἥθεα σωφροσύνης.

Primus Franz naturam epigrammatis penitus perspexit; singula aliter constitui. — 1 supplevi. — 2 Γάιον nomen feci defuncti coll. v. 5. — 4 sic etiam Franz. — ΑΛΟΧΩΝ cuius ex ultima litterae n particulam κ(αὶ) repetivi. — 5 ΦΘΙΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΤΑΙΟΟ > ΕΥΦΡ Franz παῖδες [τε] φθιμένου Περικλῆς καὶ Πούβλιος Εὐφρων, in quibus ipsa interpunctionis nota errorem arguit. — 6 ΘΙΝΕΚΕΝΕΥΟΣ corr. Franz. — 7 ΤΤΩΝΤΟΝΕΤ Bubesq. ΤΑΕΤΩΝΤΟΝΕΤ Bels. corr. Franz.

406. Iconii. Ex pessimo Pauli Lucae apographo C. I. 4000.

Ἀνδρείαντ' ἂν [ε]ἰσορᾷς, φί[λε, Ζ]ωτικοῦ εἰκῶν·  
ὅς δεκάπρ[ω]τ[ος] ἀν[ή]ρ[ος] ἐν [π]α[τρί]δι γῇ Γ[α]λα[τ]είᾳ  
ζεύ[γ]εσι καὶ δούλοις ἀγαλλόμενός τ' ἐπὶ [α]ἰτοῖς  
ἐξάγα[γ]ε[ν] . . . . . πόλῃος·  
5 ὃν πάν[τ]ες ἐφίλησαν, ὅσοι τ[ο]ν[ο]ν ἀγάπησαν  
σωφροσύνην γνῶμην τε καὶ ἔργοις παντοίοιςιν·  
οὗ χάριν ἔστησαν γονέες δ[ι]δ[υ]ρόμενοι περὶ παιδός,

- ὄφρα κ' ἐρι[κλ]α[ύ]του πένθους [κ]ουφι[σ]μὸς ἔγεντο,  
 Καλλίνεικος δακρυχέων ἰδ' [Ἀφφ]ία θρηγνέουσα,  
 10 ἀρι[τ]ῆρες [Ἀχ]αῖας δῆμον χάριν τῆς δ[ε]κα[μ]άζου  
 Τετρακόρης τε θεᾶς πρόπολοι καὶ Διονύσου.  
 ὅς ἂν δὲ κακῶς τῷ ἀνδριάντ[ι] π[υ]ήσ[η]ν,  
 ἔρphanά τέκνα λί[π]οιτο, χῆρο[ν] βίον, οἶκον ἔ[ρ]ημον,  
 ἔν πυρὶ πάντα δάμοιτο, κακῶν ὑπὸ χεῖρας ὄλο[ι]το.

1 ΑΝΗΣΟΡΑΦΙ . . . ἀνδρείανταν εἰσοράς - εἰκῶ Franz. — 2 ΠΡΟΤΡΕ ΧΑΠΦΕΝΚΑΧΗ | ΝΙCΙΑΛΛΑΙΕΙΑΛ ἐν πατρίδι γῇ vix verum esse sentio; at cum Γαλατείας mentio dubia non videatur, debebat tale quid addi in titulo Iconiensi; neque δεκάπρωτος ἀνὴρ certa est coniectura, certius vero Boeckhium, cuius supplementa recepit Franz, longe a vero aberrasse; agitur de publicis Zotici muneribus et meritis. — 3 ΖΕΥΙΕCΙ aedificium aliquod dilapsum ruderibus egestis restituisse videtur suisque iumentis et servis hac in re usus esse. — 4 ΕΞΑΓΑΓΟΝΤΑΙΟΛΕΥΚΟΝΑΛΕCΤΟΡΔΟ | fortasse τὰ νενευκότα scil. πρὸς φθοράν, ut saepius legitur in huius generis titulis. — 5 ΠΑΝΙΕC — ΤΕΙΛΟC Franz ἐτύμως. Requiritur vocabulum unde pari modo accusativi σωφροσύνην γνώμην τε et dativus ἔργοις suspensus sit quod potest τοῖους fuisse. — 7 ΟΜΕΙΠΟΜΕΝΟΙ et 8 ΚΕΡΙΒΡΑΧ | ΤΟΥ — ΧΟΥ ΦΙΟΜΟC corr. Franz. — 9 ΙΔΛΩΙΑ Ἄωρα Franz dubitans ipse. Ἀφφία nomen vulgare. — 10 ΑΡΗΗΠΕC Franz ἀρχιερεῖς. Lapidarius errore post ἀρητῆρες distinxit. — ΔΚΑΙΑC — ΔCΚΑΗΑΖΟΥ Ἀχαιᾶς dubitanter scripsi cum Franzio; cognomen est Cereris, quod tamen vix credo in Lycaoniam transvectum esse. Rectius fortasse Wilamowitz Μαίας, Μᾶν deam intellegens; certe si Ἀχαιᾶς retineas, melius adpellativum velut θεᾶς adicias. δεκαμάζου Franz, μεγαλόμαζος comparans, quod et ipsum Cereris epitheton est. — 11 Τετρακόρην recte explicat Wilamowitz deam quadrifrontem, ut deae τριμόρφου Hecates Dianae Lunae persona accedente Proserpina (Κόρη) aucta sit. — 12 ΤΗΠΠΥΛΗ — 13 ΛΙΡΙΟΙΤΟ idem versus C. I. 3862. 3875. 3990 k in Phrygiae titulis. — 14 ΟΛΟΠ corr. omnia Franz.

#### 407. Prope Sagalassum. C. I. 4377.

- Πάντη μὲν κ[υ]δος Τερτύλλου [πρίν ποτ' ἀγαστόν  
 ἔκ τε σοφῶν ἔργων ἔκ τε ἀγαθῶν πατέρων  
 νῦν δ' ἔτι πον καὶ μάλλον, ἀρηιφίλων ὅτε φωτῶν  
 τόσσην ἐν σταδίοις ἐστό[ρ]σεν στρατι[ή]ν,  
 5 ἄρκτους πορδά[λι]ας τε κατέκτανεν ἥδὲ λέ[ον]τας,  
 σ[φ]ῶν κτεάνων πάτρην πρεσβυτέρην θέμενο[ς].

Kaibel, Epigrammata graeca.



- τῷ μετὰ κλεινὸν Ἄρην ἑνα[γ]ώνιός ἐστι κα[ὶ] Ἑρμ[ῆ]ς,  
 νείκεον πορσύνων ἀνδράσιν ἀθλοφόροις.  
 τοῦνεκα καὶ βασιλῆες ἐπιστέλλειν ἐπένευσαν,  
 10 αἱ δ' ἀρεταὶ τοῦτου καὶ προγόνων πλέον[ες].  
 σῆμα δέ, καὶ τέχνα φρύ[γι]ον λίθον ἔργῳ ἐλέ[γχει],  
 ψεύδεται· ἐγγαίης τῆσδε πέφυκε λίθος.

Epigramma IV saeculo non antiquius, licet σήματι (v. 11) inscriptum, dubitari tamen potest an honorarium potius sit (coll. v. 3 νῦν δ' ἔτι κτλ.) eo tempore positum cum Tertullus magnam ferarum venationem in stadio exhibuit. — Omnia emendavit O. Mueller praeter v. 1, quem mutilum reliquit. — 1 ΚΗΔΟΣ — Franz supplevit πέπτατ' ἀγαλόν, Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 291 ἀγλόν ἐστι. Apparet tamen coll. v. 3 πρὶν ποτε vel καὶ πρὶν sim. fuisse. — 4 ΕΣΤΟΝ — ΕΞΕΝ — 6 ΕΦΩΝ — ΜΕΝΟΙ — 7 ΑΡΩΝΙΟΣΕΣΤΙΚΑΤ — 9 imperatores ad eum epistolam dare dignati sunt Welcker. — 10 virtutes autem plures huius sunt quam maiorum. — 11 ΦΡΥΓΟΝ ad monumentum quod attinet, licet ars phrygiam speciem lapidi induerit, tamen noli phrygium putare lapidem. Distichon pro ligneo huius aetatis ingenio haud inficetum.

408. Coryci Ciliciae. Ex Bailii apographo C. I. Add. III. 4432 h.

Εἴ' μου θ[έλις] γν[ῶ]νε μόρφης τύπον, [ὦ] παροδῖτα,  
 — — — — —

1 ♦... ΝΕΓΝ... ΝΕ et παροδῖται, quae ut in Bailii apographo non ausus essem temptare, nisi certa formula restituenda fuisset; cf. supra n. 301 εἰ δὲ θέλεις γινῶναι στήλλης τύπον, ὦ παροδῖτα. μου autem pro δέ scripsit, quia in principio epigrammatis versum posuit. — 2 sic traditur:

ΝΦΙΘΕ . ΝΗΝ . ΕΚΗΛΙΕΝ . . Δ

ΕΙΡΕΨ . . . . . ΦΔΦ.

409. Arycandis Lyciae. C. I. Add. III 4316 h.

- Ζώσιμος Εὐτυ[χ]έους [Ν]ομίῳ [ὕ]ιῳ [Ἀ]ρ[υ]καν[δ]εύς  
 τύμβον ἑαῖς παλάμαις [χ]ῶ[σε] καθο[ι]χο[μ]έν[ω].  
 οὐρα[ν]ίοις ὅς πατρίδ' [ἔ]ην κ[ό]σ[μ]ησε πόνο[ι]σιν,  
 ν[υ]σοδόμο[υ] τέχ[ν]ης ἐρ[γ]ασί[ας] τελέσας·  
 5 πρῶτο[ν] Ἀθ[η]ναίῃ . . . . .  
 θ[ῆ]κε χαριζόμενος, τ[ῆ] δὲ πάτρη δαπάνας·  
 δεύτερ' ἀ[π'] . . . εἰς [γ]ε[ρ]αρχ[ῆ]ς σ[υ]νό[δ]ον περὶ κρατ[ί]  
 . . . . . στεφθε[ῖς] εὐσεβίην τέλεσεν.

ος . . . . . βιότον φιλή[ς] πρὸς ἅπαντας  
10 μνημ]οσύνην [λείπων] τείμ[ιο]ν ἥδὲ πόνων.

I vel summum II saeculi; litterae videntur vulgares fuisse. — Barthii corruptissimum apographum Keil (*Philol.* V 656) corrigendum suscepit eaque quae poterant restitui restituit. — 1 ΤΥΛΕΟΥΖΗΟΜΙΩΗΙΩΤΡΟ . . ΔΕΥΣ recepi Keilii emendationem quamlibet incertam; nam non Ἀρκανδεύς, sed Τροκανδεύς traditum videtur. — 2 ΖΩΙΖΚΑΘΟΡ . . ΑΜΕΝ corr. Keil. — 3 ΟΥΡΑΤΠΟΖ corr. Buecheler. — ΙΔΙΝΙΜΠΡΟΣΑΙ ΑΠΟΝΟΖΙΝ corr. O. Schneider apud Keilium. — 4 ΨΑΔΟΜΟΚΤΕΧΙ . . . . ΕΡΙΕΥΝΑΣ corr. Keil. — 5 ΠΡΩ ΤΟΜΑΘΝΙ . . . . . Θ . . ΠΛΘ . . . . . ΣΗΜ πρῶτον Ἀθηναίης προκαθηγετίδος πολύσεμον Franz, quae dea memoratur in titulo Phaselidis C. I. 4332. Certum tamen nihil duco praeter Athenes nomen. — 6 ΨΗΒΑΧΑΡΙ sequente lacuna; corr. Keil. — 7 ΔΕΥΤΕΡΑΡΑΕΙΗΣΕΡΑΡΗΣΣΙΝΟΑΟΥ δεύτερα Φοιβείης δάφνης στεφάνῳ Keil et similiter Franz. Mihi γεραρῆς συνόδου verum videtur, quae qualis intellegenda esset indicabat praecedens adiectivum in -ειος. — 8 .ΩΗΟΑΙΣΤΕΦΘΕΒ τῷ πολὺν στεφθεῖς Keil; at cum alterum ναοδόμου τέχνης documentum desideretur, ab initio dei nomen velut Apollinis fuisse verisimile est. — 9 ΟΣΑΠΒΗΚ ΣΒΙΟΤΟΥΦΙΛΗΠΡΟΣ et 10 ΑΙΔΟΣΥΝΗΝΑΓΙΝΟΙΤΕΙΜΩΝ ubi et Keil graviter erravit nec Franz meliora praestitit. Hoc adfirmaverim duplicem in hoc disticho laudem praedicari vitae et operum, genitivos autem βιώτου (vel ex mea coniectura φίλης) et πόνου inter se coniungi particula ἥδὲ v. 10. μνημοσύνην videtur necessaria correctio.

410. Telmessi. C. I. 4199.

Ἔτους ἔ μηνὸς Ἀῶν α̅.  
Τὸ [σ]ῆ[μα] Φ[ρ]άτῃ τοῦτο δῶκεν ἡ πόλις.

Sullanæ epochæ a. 60, a. Chr. n. 25. — ΣΗ . . ΦΙΑΤΗ corr. Franz.

411. Pataris. C. I. 4284.

Τόνδ' ὁ παλ[α]ισ[τ]ροφύλαξ Ἀμμώνιος εἶσατο βωμόν  
αὐτὸς ἔτι ζωᾶς τὸ γλυκὺ φένγος ὀρῶν,  
ἡρίον ὄφρα γένοιτο· τόν, ὃ Μαίας κλυτὲ κοῦρε,  
Ἐρμείῃ, πένποις χῶρον ἐπ' εὐσεβέων.

I fere saeculi. — I ΠΑΛΜΙΣΙΡΟ corr. Graefe.

## 412. Pataris. C. I. 4286.

Ἰδριν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιον ἔργων  
 ἢ ξείνη Πατάρων γῇ με λαβοῦσα κρατεῖ,  
 Τμώλου ἀπ' ἀμπελόεντος· ἔχω δὲ κλέος καὶ ἐν αὐτοῖς  
 ὠδεῖω μεγάλην ἀμφιβαλὼν ὁροφῇν.

π saeculi. — 3 Dionysius Sardianus est. — Graefe, qui male ἐν ἀστοῖς coniecit, verba sic transposuit ἔχω δὲ καὶ ἐν κλέος, αὐτοῖς (scil. Πατάρους).

## 413. In Asiae minoris aliqua parte inventus videtur titulus, cuius apographum in Ghemlik Phrygiae oppido a Graeco quodam homine acceptum ed. Lebas V 1170.

Ὡ[ι Σ]οφί[η] καὶ Μο[υ]σα συνέ[σ]πε[το καὶ κλέ]ος ἐ[ργ]ων,  
 φύντα τ[ρ]ίς ἐ[π]τέτην ὥλε[σ]ε μοῖρα νόσωι·  
 ὦι γόν, [οὐ]χ ὑμέναιον ἐδαδονχρήσατο [μή]τε[ρ]  
 οἰκτρὰ σ[υ]ν γενετ[ή] Χρυσίον ΩΔΕΣΑΤΟΣ  
 5 κόσμος γὰρ γενέταισι τραφεῖς φιλίους τε σ[υ]ναίμοις  
 ὥλετο καὶ γοερὸν πένθος ἐ[λειπ]ε δόμο[ι]ς.  
 ἄρχεο μοῖρα θανόντι νέω[ι], δισσῶν δὲ συναί[μω]ν  
 φρίδεν καὶ γονέων λυγρὸν ἄπειργε [μ]ό[ρ]ο[ν].

1 sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ᾧ σοφίη καὶ μοῦσα Lebas. — ΣΥΝΕ... ΠΕΚ... | ΓΟΣΕΜΩΝ correxi. — 2 ΤΙΖΕΤ. ΑΕΘΗΝΙΑΕ ubi ΙΔΕ litteras vidit Wilamowitz dittographiam esse earum quae praecedunt ΗΝ; dubitabat nempe de lectione qui descripsit homo scrupulosus sane idemque inperitissimus. Idem accidit v. 4, ubi ΟΙΚΤΡΑΔΕΙΝΓΕΝΕΤΙΡ legit, quod corr. Waddington. Patet cur τρίς, non δὲς scripserim. — 3 ΩΧ corr. idem et μήτηρ supplevit. — 4 extr. videtur superlativus fuisse, οἰκτροτάτω opinor, quando quidem elegans et concinnum ceteroque huius poetae dicendi genus est. — 5 ΣΩΝ — 6 ΕΔΙ | ΤΕΛΕΟΜΟΣ recepi Waddingtonis correctionem, cui fortasse praestat quod coniecit Wilamowitz ἔδεκτο δόμος. — 7 ΝΕΩΦ — ΣΥΝΑΙΗ. Ν corr. Wadd. — 8 ΔΟΚΟΥ correxi.

## 414. Incerti loci. Iniuria Abydenum titulum esse contendit Franz C. I. 4708.

Ἡ πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις, εἰμὶ δ' Ἀπολλ[ᾶ]ς  
 ἐν Φαρίῃ γαίῃ θυμὸν ἀποφθίμενος,

- νήπιος· ἥρπασθην δ' ἑκκαίδεκάτου ἐνιαυτοῦ,  
 ἕκτον δ' ὠροσύνης μῆνα παρερχόμενος·  
 5 νῦν δ' Ἀβυδηναῖον τὸν Ὀσείδος ἀμφιπολεύω  
 θῶκον καὶ φθιμένων οὐκ ἐπάτησα δόμους.  
 ἀθανάτων καὶ τέκνα μεμορμένον οἶ[χ]ον ἐπε[ῖ]δεν,  
 ἀλλ' οἰκεῖ μακάρων ἡλύσιον πεδίον·  
 ἐνθ' ἄμα παῖσι θεῶν [μ]ε[ῖ] ἀγαγ' ὧν Κυλλήνιος Ἑρμῆς  
 10 ἦδρυνσε, καὶ λήθης οὐκ ἔπιον λιβάδα.

Litterae ΑΓΩ, quibuscum quod pugnat iota dativis adscriptum, convenit hoc vel maxime titulo Aegyptio. Alexandriae (ἐν Φαρίῃ γαίῃ coll. A. P. VII 612), ubi mortuus est, etiam sepultum esse Apollan persuadeo mihi. Abydenus enim v. 5 ideo Osiris adpellatur, quia Abydi sepultus esse perhibebatur. Narrat enim Plutarchus *Is. et Osir.* p. 359 ἐν Ἀβύδῳ τοὺς εὐδαίμονας τῶν Αἰγυπτίων καὶ δυνατοὺς μάλιστα θάπτεσθαι φιλοτιμουμένους ὁμοτάφους εἶναι τοῦ σώματος Ὀσίριδος coll. Strab. p. 814. Sin vero corpus Alexandria Abydum transportatum fuisset, vix narranda hac re supersedere poterat poeta. — 1 Ἀπολλᾶς Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 293. Ἀπόλλων Keil *Anal. epigr.* p. 95 adnot. Ἀπολλῶς Wilamowitz ex N. T. — 4 ἕκτον ὠροσύνης Franz, rectius Hermann ἕκτον κουροσύνης, quod ipsum inest in traditis. — 7 ΟΙΥΟΝΕΠΕΓ correxi. οἶκον ἐπελθεῖν Welcker, οἶτον ἐπισπεῖν Hermann, οἶτον ἔπεισιν male Franz. — 9 ΘΕΩΝΑΕΙ...ΩΝ probabiliter corr. Hermann.

415. Alexandriae fortasse, eiusdem certe urbis, cuius antecedens epigramma. C I. 4709.

Πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις· εἰμὶ δ' Ἑλήμων·  
 εἴκοσι καὶ ἐνὶ κῆρα καταζβασθεῖς ἐνιαυτῷ,  
 Φοῖβον καὶ Μουσῶν ὁ θέραιψ, παντῶννημος ἤμην.

Litterae ΕΓΩ. — 1 idem fere qui in epigr. antecedenti, ut ex communi archetypo utrumque fluxisse videatur; indidem etiam κῆρα κατασβασθεῖς coll. ep. anteced. θυμὸν ἀποφθίμενος v. 2.

416. Alexandriae. Ex Danini ectypo Miller *Revue archéol.* 1874 p. 148. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin.* (*Athenaei* 1875) p. 23.

Ἐνθάδε τὴν ἀρετῆς πινυτὴν κατὰ γαῖα καλύπτει  
 πρέμ[ν]ον, τὴν ἄλοχον, σεμνὸν θάλος, ἔξοχον ἄλλων,  
 Ἰουλιανήν, τὴν μοῖρα φέρει Κρήτης ἀπὸ γαίης,

- εἴκοσι πέντε ἔτη ζήσασα, ἴσον χρόνον ὥς ἐτέτακτο·  
 5 λοιπὸν νῦν, παροδεῖται, φίλον γενέτην [δ]ὲ ἐλέερε,  
 ὥς εἰδὼς ὅτι πᾶσι βροτοῖς τὸ θανεῖν ἀπόκειται.  
*Παντοματρική.*

In aversa lapidis parte

εἰμὶ δὲ τῆς Κρήτης Παντοματρείου Εἰουλιανή.

Aetatis admodum recentis. — 2 ΠΕΜΟΝ corr. Nerutsos. ἡ πρέμνος  
 adhuc ignota vox, at certissima. ἀρετῆς πρέμνον δύσβατον dixit Q. Smyr-  
 naeus XIV 196. — 4 ζήσασα est in lapide. — 5 ΑΕΕΛΕΕΡΕ ἀεὶ ἐλ.  
 Nerutsos haud probabiliter; nam heptametrum facere et numeros cor-  
 rumpere non iuxta aestimandum est. δέ particula etsi abundet, tamen  
 scripta videtur a poeta.

---

417. Aegypti aliquo loco repertam tabulam ligneam Parisios misit  
 Mariette, priorem versum testans evanuisse. Ed. Froehner *Mélanges*  
*epigr.* p. 16.

· · · · ·  
 ἄδε γραφὰ παλάμας νιέος ἀχνυμένον.

---

418. Cyrenis. C. I. 5172.

Κ(αταχθονίοις) Θ(εοῖς). Τι. Πειτρώνιος Καπίτων ἐτῶν κ̄.  
 Βαίόν σοι τὸ μεταξὺ βίου θανάτοιο τ' ἔθηκε  
 καὶ τύμβου, Καπίτων, καὶ θαλάμοιο Τύχη,  
 νύκτα μίαν ψεῦστιν καὶ ἀνηλέα, τὴν ἄνις αὐλῶν,  
 τὴν δίχα σοι παστῶν, τὴν ἄτερ εἰλαπίνης·  
 5 αἰαῖ τὴν ἐπὶ πέπλα καὶ εἰς ἀμύριστα πεσοῦσα[ν]  
 στέμματα καὶ βίβλου(ς) σεῖο, πρόμοιρε, [τέ]φρην·  
 οἷ θρήνοισι βοητὸν ὑμήναον, οἷ προκελεύθους  
 λαμπάδας, ὕστατίον καὶ κενεοῖ[ο] λέχους.

π fere saeculi. — Ab initio κθ numerale putabant esse, xxix id  
 annum Augusti imperatoris significans. — 6 ΠΡΟΜΟΙΡΕΦΡΗΝ corr. Welcker  
*Syll.* 50. idemque v. 8 ΚΕΝΕΟΙC. — 8 λέχος quidem est rogus, at sine  
 uxore.

---

## 419. Teuchiris (Arsinoae). C. I. 5298.

Θείπ[ροπος] ἐνθάδε κε[ῖται ἐὼ]ν ἐν τοῖσιν ἄριστος,  
ὁκ[τωκαιδεκ]έτης [π]ᾶ[σιν], ὁ[δ]ι[α], σοφός.

1 ΘΕΥΠΕΘΡ ΕΝΘΑΔΕΙΚΕ CΘN corr. Hermann, nisi quod θεωπρόπος scripserat; nomen fecit Franz. — 2 numerale omnes; dein ΤΙΑΕΤ ΟΝΤ ΛCΘ. ΦΟC Herm. πάντα τ' ἔόντα σοφός, bene Franz πᾶσι πόθημα σοφός, sed lenius nec minus apte correxisse videor: *quamvis duodevigenarius tamen omni in re iam sapiens.*

## 420. Lepti Africae. C. I. 5363.

π[α]ι[δ]ά μ' [ἀποφθίσθαι, μίτος ὡς ἐπέ]κλωσεν ὁ μοιρῶν,  
π[α]ι[δ]ά με [τυ]μβε[ῖ]σαι κ[α]ι [ἀ]φεν[γ]έα νύκτα περᾶσαι.

Epigramma valde recens; in altero eiusdem cippi fragmento dignoscitur.. βε]νεμέρεντι. — 1 ΟΝΠΑΛΑΜ sequente lacuna 20 fere litterarum, quam paullo liberius Franz explevit -ον παῖδα μ' ἔθηκαν δύστηνοι γονέες, μίτος οἷς κτλ'. — 3 ΠΑΛΑΜΕΙΜΒΕΙΚΑΙΚΛΙΑΦΕΝΕΝΕΛ corr. Boeckh.

## INSULARYM ET ASIAE EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

\*421. Prope Aeginam urbem. Minusculis litteris C. I. 9302, maiusculis quantum quidem legi poterat ego *Bullet. archeol.* 1873 p. 249.

† Τυτθὸν γευσσάμενη βιότου φωτὸς ἐνθάδε κεῖμαι  
καὶ σφετέρων τοκέων παῦσα παραιφασίην.  
ἀλλ' ἔμπης, ψυχὴ, μέγα γήθεο· δίκτυα λυγρὰ  
καὶ γοεράς παγίδας προῦφυγον ἀμπλακίης.  
ἐτελειώθη ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Μαρία ἡ καὶ Πατρικία μ(η)νός  
ἀπρηλ. ι'. ἰνδ. β' οὐσα ἐτῶν σ'.

Litterae curiose et pulcre insculptae vix v saeculo recentiores. —  
1 φωτός est in lapide.

\*422. Ceo in insula, nunc Athenis. Paucas litteras corruptissime ed. Pittaces *Ephem.* 3032. Plenius ego *Bullet. archeol.* 1874 p. 171.

Σκῆνος μὲν σοι τῇδε, διοτρεφεὶς Ζωσιμιάνῃ,  
κρυψέ γυνή σιονόεσσα μητρὸς γαίης ἐνὶ κόλπ[οις],  
ἐκ στομάτων ἀπαλῶν φωνὴν πολύθρηνον ἰεῖ[σα]  
αὐτάρ τοι ψυχὴ εἰς οὐρανὸν εὐ[θ]ίς ἀνί[κε]ι  
5 χαίρουσ', ἵν' ἀγγείλῃς θεῷ πατρὶ σὴν φιλό[τητα],  
ὥς πάντας φιλ[ί]έσκες, ποθ[ε]ύμ[ενος] αὐτὸς ἅπασιν.

v saeculo videtur recentius. — 4 ΕΥΘΥΕΑΝΗ... εὐθύς certum est, non fuit εὐρύν coll. C. I. Christ. 1179 *quod tales animae protinus astra petunt*, i. e. statim relicto purgatorio. Pro ἀνίκει magis placeret ἀνῆλθεν. — 6 π ω littera hanc formam habet ω.—ποθγμ- supplementum incertum.

\*423. Ceo in insula, nunc Athenis. C. I. 9291. Correxī ex meo apographo.

. . . ἐνίριε μακάριε  
ὅς ἐφθασας ἀλόχου πρῶτος [εἰ]ς μακάρων χῶρον ἐλθεῖν  
μοῖραν ἀναπλήσα[ς]  
οὕτω γάρ σ' ἐφίλησε πατὴρ θ(εὸς) αἰθέρι ναίω[ν],  
5 ὥς μή, πένθος ἄτλητ[ον], τεὰς φρένας ἐς [θαλ]άμ[ου]ς  
ἀλόχοιο φίλ[ης] μ[ό]ρσιμον ἡμ[αρ] ἰδᾶν.  
ὦ]δέ νυ σὴ παράκοιτις ἀεὶ μνημένη σεῖο  
ἥματα καὶ νύκτας οὐ πάυετε δακρυχέου[σα],  
τηκομένη χρῶα [κ]αλῶν ἀνπ[ν] . . . . .

vi fere saeculi. — 1..ΠΤΕΝΙΠΙΕΜΑΚΑΗ cetera quae scripsi certa sunt omnia; Kirchhoffium fefellit Baumeisteri apographum. — 8 videtur de insopitis fletibus dici.

424. In vico Phrygiae, qui *Eski Kara Hipar* vocatur. C. I. 9267.

† Ποιμένος ἀρίστου τῶν θεορρήτων λόγων·  
ΑΗΝ, παροδῖτα, μνήμα τῆς μνήμης χάριν  
Μαξιμίων ἔτευξε τοῦτο τοῖς πόνοις·  
ἀλλ' εἰς μίωσιν ἦλθε τῷ χρόνῳ ποιέ,  
5 ἥπερ συνυπάρχει τοῖς χρόνοις ὑπηρέτις.  
ὁ δ' Εὐνόμειος καινίσας τὴν σύστασιν,  
ὥς σοφὸς ὑπάρχων ἱατρὸς καὶ γεννάδας,  
ἥγειρεν αὐτὸ προγονικῆς φήμης χάριν  
αὐτὸς προθύμως κληρονομήσας ὥς πάλαι.

VII saeculi iudice Kirchhoffio, at nescio an antiquius sit epigramma, cuius scriptor studuit saltem metrica vitia evitare; μέλων amphibrachyn et Εὐνόμειος ditrochaeum facile etiam antiquioribus condonabimus, gravior est ἱατρός dactylus. v. 2 tamen, ubi ΗΝ Hamilton et Texter tradiderunt, ΑΗΝ Laborde, Kirchhoff ἦν scripsit, vehementer dubito num verum reperit sit. Conieci λην(όν), παροδῖτα, μνήμα τῆς μνήμης χάριν, Μαξιμιών ἐτευξε τοῦτο[ν] οἷς πόνοις.

425. Phrygiae in oppido, quod *Assi Maliteh* dicitur, ad Sangarium flumen sito. Perrot p. 164.

Ἐνθάδ' Ἀκυλεῖνον καὶ τοῦδε Τειμ[ίτην] συνόμενον  
γαῖα φίλη κατέχει ψυχῆς ἀποπ[ε]ταμένης·  
9[άνατ]ον αἰνάρετον, σώφρον' ἔχον ἡδὲ ποθεινόν  
9ρησκ[ε]ύοντες ἀγνώως θεὸν ἐπ' ἀοζίην·  
5 Ἰσὴν ἔχον στοργὴν δὲ βίῳ καὶ ὁμοίᾳ ἔργα,  
ἥμασι δ' ἐν ταῦτοῖς ἐν φθιμέν[οι]σιν ἔβαν.  
τοῖς παῖς εὐσεβείης ἔνεκεν στηλίδας ἄρα[ξ]εν  
Κυριακὸς γονέσι μνημ[α] γερασσάμενο[ς].

Memorable hoc artis metricae exemplum; versus enim iusto nec maiores nec minores, syllabarum tamen nulla fere legitima mensura. Commodiani est poeta simillimus, nisi quod caesurae leges non neglegit. Litterae sunt vulgares, semel (v. 4) iota dativo adscriptum. — 1 TEIMHIN uxoris nomine opus est. — 3 Ο . . . ON — 4 in ipso templo sacra facientem mortuam Nonnam matrem praedicat Gregorius A. P. VIII 25 - 74. — 6 ταύτοῖς forma barbara, at certa. — Pro ΣΙΝΕΒΑΝ alterum Perroti apographum habet ΣΕΝΕΒΑΝ. — 7 ΑΡΑΣΕΝ. — 8 ΜΝΗΜΗ.

426. Eumeniae. C. I. 3902 r.

Praecedunt nomina.

ὃς δὲ ἂν ἐπιτηδεύσει (alium inferre sepulcro), ἔσται αὐτῷ  
πρὸς τὸν ζῶντα θεὸν καὶ νῦν καὶ ἐν τῇ χρυσίμῳ ἡμέρᾳ.  
καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν τρις χεῖρω κακόν.  
καλὸν τὸ θνήσκειν, οἷς τὸ ζῆν ὕβριν φέρει.  
παρῆν τὸ γῆρος καὶ φέρει πρὸς[ω]πεῖον.

Vetat Franz ne quis christianum putet; ego in vetitum nisus sum.



— 1 fortasse κακόν pro καλόν et χεῖρον pro χεῖρω scribendum; maiora molitus est Franz. — 2 sicut et v. 1 ex notis Menandrais versibus corrupti, v. 3 novus est et obscurus mihi quidem. γῆρας vereor ne recte habeat.

427. Hadrianis ad Olymum. Kirchhoff, cui misit Sperling Cpolitanus, ed. *Act. acad. Berol. min.* 1863 p. 516. Perrot p. 65.

Τὸν πᾶσιν φίλιον καὶ ἄξιον ἐν] πολυλόβοις  
 ἀνδράσιν [ἀ]γίοις· δόξαν ἐφειλάμ[ε]νος  
 Νεικατόρις πινυτο[ῦ] Ξενοφῶντος γονέτου·  
 ὅς] τειμὴν πλείστην ἐκ[τήσα]το πᾶσι βροτοῖσιν  
 5 ἀγί]ω τε λαῶ θεοῦ ὑ[ιοῦ], οὗ ποιμένα τέρπ[εν]  
 ψ]αλμοῖς τε ἀγίοις καὶ [ἀνα]γνώσμασιν πάντας ἔθ[ελγεν].  
 ἐν ἀγείῳ τε τόπῳ εὐ[δαι] Χριστοῦ ἀχράντο[υ]  
 ΤΟΤΕ ἄνακτα ζοῆς βι[ο]τῆς ΑΙΚΑΙΘΑΛΕΡΙ/// μελάθροισ  
 ἀγ[ί]ων.

ζήσ]ας τε ἀμώμως ὁκτ[ωκαίδεκα λυ]κάβαντας·

10 ΕΜ — — δόξαν ἄχρα[ντον] . . . . .

1 C. I. 9258 tit. christ. ὁ πάντων φίλος. Accusativus unde pendeat non attinet quaerere. — 2 ἐφειλάμενος etsi mirum, tamen vix dubium est. — 4 ΕΚΠ corr. Perrot, ἐκμήσατο Kirchhoff. — 5 εἰν ἱερ]ῳ τε λαῶ (ναῶ?) θεοῦ υἱοῦ ποιμένα τέρπεν Kirchhoff. — 6 supplevi. Ἀγαθῶν ἀναγνωστῆς C. I. 9303. — 7 εὐδαι Perrot. — 10 ἄχραντον Kirchhoff. Cetera non expedio.

428. Prope Laodiceam combustam. C. I. 3989 m.

Νέος ἡλικί[ην] ἔ]ρνος κλυτὸν ἐνθάδε κῆτε  
 Ὅρεστίνος πρεσβύτερος πάτερ[ης, κῦδο]ς δὲ τοκῆων.

1 ΗΑΙΚΕΙΗ. ΡΝΟC ἡλικίην Franz. — 2 restitui ex Gregorii epigr. A. P. VIII 122 κῦδος ἐῆς πάτρης, κῦδος ἐῶν τοκέων.

429. Incerti loci Asiae minoris. Lebas V 1648.

. . . . . καμάτων ἀλ]ύτω[ις] δεσμοῖσι κρατεῖται  
 εἰς αἰῶνα μένουσα πάλαι τὸν λυσιμέρμον.

1 supplavi ex titulo Syracusano C. I. 9452 *ἡμέρα κυριακῇ δεσμευ-  
θείσα ἀλύτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης - παντὸς βίου λύσιν ἔσχε.*

430. Cairo in urbe. Ex Danini ectypo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 148.

*Πεντήκο[ν]τα τριῶν ἐτέων κύκλον [ἐξ]ανύσαντα  
αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ ἤρπασεν εἰς Αἶδην.  
ὦ χθὼν ἀμμοφανής, οἷον δέμας ἀμφικαλύπτεις  
Ἀββα[ί]ου ψυχῆς, τοῦ μακαριστοτάτου·  
5 οὐκ ἀγέραστος ἔφην γὰρ ἀνὰ πτόλιν, ἀλλὰ καὶ ἀρχῇ  
πανδήμῳ ἐθνικῇ ἐστέφει· ἐν σοφίᾳ·  
δισσῶν γάρ τε τόπων πολιταρχῶν αὐτὸς ἐτείμω,  
τὴν διμερῇ δαπάνῃν ἐξανύσας χάρισιν.  
πάντα δέ σοι, ἐπέοιχ' ὅσα τοι, ψυχή, πρὶν ἐκρύβ[η]ς,  
10 καὶ τέκνων ἀγαθῶν αὐ[ξάνου] ἐν γενεῇ.  
ἀλλὰ σύ, ὦ παροδεῖτα, ἰδὼν ἀγαθοῦ τάφον ἀνδρός  
τ[ό]ν[δ]ε κατευφημῶν [τ]οῖα φράσας ἄπιθι·  
'γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.'*

III vel IV saeculi. — Ectypum quam male aut factum ab Danino aut lectum sit ab Millero docet v. 1, ubi ΠΕΝΤΗΚΟΤΑ et ΗΑΑΝΥCΑΝΤΑ est. Non ausus sum corrigere τὸνδ' ἀνύσαντα. — 4 ΑΒΒΑ . . ΟΥS suppl. Miller; alterum hemistichion Automedontis est A. P. XII 34. — 6 etiam gentilibus litteris operam dedit. — 7 de toparchis omnia nota; τε non minus verum quam ineptum. — 8 confert Miller formulam romanam honore contentus impensam remisit. — 9 sic distinxi coll. C. I. 6222 δέχου ὕστατα δῆ, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσα ἔοικε, καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένῳ. cf. etiam Theocr. *epigr.* 11. ψυχῇ autem vocativus est, ut saepe. — 10 supplavi. — 12 ΟΝΤΕ et ΚΟΙΑ correxi.

### III. SYRIAE ET ARABIAE.

431. Antiochiae. C. I. 4466.

Νυμφιδίου θαλάμοιο λιπὼν δυσπενθέα κόσμον  
καὶ γονέων οἰκ[τ]ρῶν δακρυρόεντα δόμον  
κεῖμαι ἐς [αὐ]χμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἀίδος εὐνάς  
εἴκοσ[ι τ]έσσαρ' ἔχων Κασσιόδωρος ἔτη·  
5 ἀπ[ρσι]δῆς νοῦσ[ό]ς με συνήρπασε· μουννοέτι[ν δέ  
ν]ηπ[ί]αχον κούρην λίπω ὑπ' ἡέλιον.

Litterae vulgares, sed II p. Chr. n. saeculo carmen non videtur antiquius. — 2 ΟΙΚΙ . ΡΩΝ — 4 ΕΙΚΟΣΓ . ΕΣΣ — 5 ΜΟΥΝΟΕΣΤΙ — 6 ΗΠΑΧΟΝ omnia correxit et supplevit Iacobs, nisi quod v. 5 *μουννογένη* δέ scripsit; melius Boeckh *μουννοέτη* δέ.

432. Adrahae Nabataeorum. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 293.

Ὅστέα [ἐπὶ 5]εῖνης τ[ά]θ[ε] δέρεο τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ  
Σιλουανοῦ μελέου [λί]ψ[α]να [π]υ[ρ]καιῆς·  
πόντος καὶ γαῖα δάσσαντό με κα[ὶ τ]ρ[ί]τον πῦρ·  
ἦ]τορ ὕδωρ, γαῖα δ' ὀστέα, σῶμα πυρή.

II fere saeculi. — 1 - 3 corr. Kirchhoff. — 1 ΟΣΤΕΑΤΙ | ΖΕΙ — 2 Ν ΨΑΝΑΤΙΥΑΚΑΙΗC — 3 ΚΑΗΡ/ΠΑΤΟΝΠΥΙ — 4 ΥΔΩΙ ἦτορ i. q. ψυχή coll. C. I. 1066,6. — Naufragio periit Silvanus, corpus tamen mari ereptum crematum est, ossa condita.

**433.** Soadae Batanaeorum. Lebas VI 2322.

Ὕπνος ἔχει σε, μάκαρ, πολυήρατε δῖε Σαβῖνε,  
καὶ ζῆς ὥς ἦρως καὶ νέκυς οὐκ ἐγένον·  
εὖδεις δ' ὥς ἔτι ζῶν ὑπὸ δένδρεσι σοῖς ἐνὶ τύμβοις·  
ψυχὰι γὰρ ζῶσιν τῶν ἄγαν εὐσεβέων.

II fere saeculi.

**434.** Petrae Arabum. C. I. 4667 coll. Add. III p. 1183.

Ἀρριανὸς μὲν μοῦσ' ἦ]νομα. ζαθ[ε]η δέ με Η[ε]ιρη  
γαίης Ἀραβίης γε[ί]να]το μητ[ρ]ό[π]ολις·  
Αὐσονίων δ' . . . . .  
Θεσμῶν, καὶ γλυκερῆ[ς] κῦδος ἐ]γωγε πάτρης·  
5 ἐβδόματον [δέ μ' ἄγ]ον[τ]α καὶ εἰκ[ρο]τὸν [λ]υκ[ά]βαν[τ]α  
νοῦσος [πα]ρ[ό]α[μάτε]ιρ' ἦρ[πα]σ[εν] εἰς Ἀ[δ]ην.  
τοῦτο δ' ἐμὴν κρα[δί]ην μοῦ[νον] δ]άκεν, οἶνεκα μ[ητ]ρί  
γηραιῇ θ[ρ]ύ[νον] [ς] ἀε[νάου]ς λι[τ]όμην.

Titulus anno 105 recentior, quo anno Arabia Petraea Romanorum facta est. Petra urbs iam Hadrianea aetate metropolis vocatur, cf. Marquardt *Antiq. rom.* III 1,202 adn. 29. — vv. 2. 5. 7. restituit C. F. Hermann, cetera Franz. — 2 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ — 3 ΛΟΥΗΜΣ . . . ΙΔΙΑΒΝΙΑ. ΜΟΡΥΝΗΝ Franzii coniecturas taceo. Extremum versus vocabulum ἡμην fuerit, antea legere videor ἐν Ἀραβίῃ, θεσμοὶ Αὐσόνιοι sunt ius romanum, cuius ille peritiam aut iactat aut nanturum se speravisse ait, cf. A. P. VII 343. 589. — 4 κῦδος vel ἐλπίς sim. praestat Franzii supplemento πρώτος. — 5 ΤΟΝΑΚΑΙ — ΑΥΚΟΒΑΝΑ — 6 ΠΑΝΣΑΝΔΙΡΗΡΙΑΣΗΑΕΙΣΑΙΑ . . Η — 7 ΜΕΡΙ — 8 ΝΟΥΑΕ . . . . ΛΙΡΡΟΜΗΝ.

**435.** Prope Suweida Trachonitidis. C. I. 4622.

Χαῖρε καλή, πασῶν προφερεστάτη εἵνεκε πάντων,  
σεμνοτάτη συνόμενε, καλῶν ὑπόδειγμα φιλάνδρων,  
Φλόουια, τῶν Χαρίτων τοῦνομα κτησαμένη·  
εἰκόνας σῆς ἀρετῆς παῖδας γαμέτη προλιποῦσα  
5 οὐκ ἔφθης μετὰ τοῖσι πάτρην φίλιό[υ]ς τε συναίμονες,  
Ἀντιόχειαν ἰδεῖν γενέτην θ' ἅμα τόν σε ποθοῦντα.  
ἐτῶν κθ' μην(ῶν)ι.

II vel III saeculi. — 3 Flavia aut Charis, quod Franzio videtur,

aut Cale (v. 1) cognominata fuit; nimis enim artificiose Welcker ipsum nomen Flaviam a Gratiis desumptum putat, quippe quae ξανθαί a poetis praedicentur. — 4 in archetypo olim fuit εἰκόνα σῆς ἀρετῆς τέκνον γαμέτη προλιποῦσα. — 5 cave conicias φίλοις τε συναίμοις, nomen enim Αντιόχειαν poetae inscitia locum mutavit.

---

**436.** Beryti. Waddington ad Lebas VI 1854 a.

Θάρσει· τέθνηκας γὰρ ἀπενθήτοισ ἐπὶ τέκνοις,  
ζώουσιν προλιπὼν ἦν ἐπὶ θείεις ἄλλοχον.

---

**437.** Soadae Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2325.

Ἔστι καὶ [ἐν φθιμένοισι λόγος, χαίρω δέ τ' ἀκούων,  
ὥς ἀπέδ[ωκε γυνή τήνδε χάριν φθιμένῳ·  
μνημα γὰρ ἀ[νδρὶ ἔτενξε φίλῳ, τὸν μοῖρα κραταιή  
ἤγαγεν εἰς γλυκε[ροῦς τέρμονας εὖσεβέων.

Litterae III saeculi. — Recepi quia similem v. 2 sententiam depren- disse mihi videbar epigrammati Catanaeo C. I. 5724 κλαῦσε δέ... ἣν πα- ράκοιτιν καὶ βαιὴν στήλῃ τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.

---

**438.** Bostrae. C. I. 9145.

Πάντα χθὼν φύει καὶ ἔμπαλιν ἀμφικαλύπτει·  
τοῦνεκα μὴ στονάχοι τις ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα δύνων.  
ὅταν κάμῃς, τοῦτο τὸ τέλος.

Recte christianum esse negat Kirchhoff, cum praesertim crucis si- gnum in Buckinghami et Bertovii apographis versui primo praefixum omiserit Bergren.

---

**439.** Seleucia. Ex Renani apographo litteris minusculis Waddington ad Lebas VI 2718.

— — — — —  
οὓς πρὶν μὲν ἄλλων εἰς χάριν] κατέστεφον,  
ἐν τοῖσδ' ἐγὼ νῦν κ]είμενος τύμβοις [λέγω  
παῶσιν κλύειν μ]ον· χαίρετε, εὐ[φ]ραίνει[σθε] τε·  
κ]ενῶν γὰρ ἡμεῖν τέρμα μόχ[θων η] σορός.

2 extr. ἀγ... traditur; ἀγ... fuisse sumpsit ΛΕ[ΓΝ. — 3 εὐ[φ]ραίνετε correxi. — 4 *quidquid laboramus incassum facimus; mors enim omnibus rebus finis imposita est. Itaque vivamus.*

440. Namarae Batanaeorum. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 305; ex suo ipsius Waddington ad Lebas VI 2176.

Εἰ κλύες Εὐσεβίης [τε καὶ ἐν π]ροτέρῳ[σι Φιλί]ππου,  
 τῶν ἀπὸ Κ . . . . ., τῶν ποτ' ἐγει[ρ]αμέν[ων]  
 μίλιον ἡδὲ Τύχης ἱερὸν ἀνάθημ' ἅμα θέντων,  
 κείνων ἢ σοφὸς ἦδ', ἣν θέσαν ἐνναέται  
 5 ἀντ' εὐεργεσίης Ναμαρήσιοι ἄγχι πυλάων·  
 ἀλλὰ μιν ἐκ γαίης πολλὸν ἀπεκρέμασεν  
 λείψανά τ' ἄλλοθεν ἄλλα πάλαι φθιμένων συναγείρας  
 θρεψαμένων θείων θῆκε παρὰ προγόνους  
 οἶκον ὑπὲρ νεάτοιο ἱφ' ἀψίδα τήνδ' Ἰομήδης,  
 10 Ἀύσονίων μούσης ὑψινόου πρύτανις.

II vel III saeculi. — 1 ΕΙ...ΙΗΙC...ΠΟΤΕΡΟΙΟ...ΙΠΠΟΥ Waddington, eademque fere Wetzstein ΕΙΠΠΗΙΗΙC et v. extr. ΠΠΟΥ. Restitutio incerta est. — 2 ΚΕΙΜΕΝΝΟΥ Wadd. ΚΕΙCΗCΗCΗC Wetzst. Fuit urbis nomen in - ηνον desinens. — ΕΓΕΙΝΑΜΕΝΗΙ Wadd. ΕΓΕΙΝΝΙΜΕΝΗΙ Wetzst. corr. Kirchhoff. — 3 μίλιον miliarium esse puto, quem Fortunae fano simul dedicato insigniverint; saepius enim veteres ad vias publicas sacella vel ἡρῶα constituebant, quibus spatia emetirentur; hoc illi videntur imitati esse. — ἀναθέντων Kirchhoff. — 6 μιν i. e. capulum a civibus donatum, quem Iomedes conlectis maiorum ossibus novo aedificato sepulcro (οἶκον ὑπὲρ νεάτοιο v. 9) sub eius arcu aliquo conlocavit. — 9 Ἰομήδης nomen satis mirum; vide ne lateat Diomedes, quod nomen ille leviter inmutaverit in versus gratiam simulque ut luderet in δ littera aequae ad nomen et ad pronomen τήνδ' pertinente.

441. Busr-el-Hariri in vico Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2474.

Τύμβος ὑπουδαίων μακάρων ὅδε, τῷ ἐνὶ κεῖται  
 συνκλήτου φίλον ὄμμα, σαόφρων Μαιουρῖνος·  
 οὗ δύσις ἀντολή τε μεσημβρίη τε καὶ ἄρκτοι  
 πιστοτάτου [βασί]λεῦσιν ἀμωμήτοιο τ' ἐ[πά]ρ[χ]ου  
 5 εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν ἀεὶ κλέος αἰείδουσιν·

- τεῦξε δέ μιν ὤριστος ἐν ἡμερίοισι Φίλιππος,  
 αὐτοκασιγνήτης πινυτόφρονος ἔκγονος ἥρωος,  
 καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος ἀμύμονος ἐσλὸς ὀπάων,  
 καὶ κτίσε πύργον ὑπερθεῖν ἐυπτερύγεσσι πελείαις,  
 10 λαοτύπων παλάμῃσιν ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀείρας.

II vel III saeculi. — 4 ΕΛΕΥΘΕΡΙΝΟΝ quod fuisse ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝ haud dubie patet ex v. 8 καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος.. ὀπάων, nam nihil praeterea de Maiorini cum imperatoribus romanis necessitudine. Incertius quid extremo versu eodem faciendum sit, ubi traditur ΤΕΚΕΡΤΟΥ. Quod posui paucis placebit.

442. In finibus Nabataeorum. Lebas VI 2031.

- Ῥητορικῆς πόνος οὗτος, ὃν ἤνυσεν πολλὰ μογήσας  
 Γαυδέντιος πινυτὸς ἄκρον ἔχων σοφίης·  
 ἐν]θάδε πατρὸς ἐοῖο καὶ μητέρος ὁστέα θῆκεν,  
 τῷ μέ[ν] θρεπτὰ διδοῦς, τῇ δὲ τοκοῦ χ[ά]ριτας  
 5 . . . . . μνημεῖον ἐτέλεσ(σ)εν  
 αὐτῷ καὶ γενέταις κτῆμα συνηγορίης.

II fere saeculi. — 3. ΙΟΑΔΕ et 4 ΧΡΙΤΑC corr. Waddington. — 5 ΟCΟCΟΙΟCΜΝ omni ex parte integrum esse versiculum testatur Wadd.

443. Namarae. Kirchhoff *Act. acad. Berolin.* 1863 p. 307. Waddington ad Lebas VI 2177.

Εὐδαίμων ἐμὲ Μάλχος ὁ Μαῖορος εἵσατο τύμβον  
 τῆς ἰδιοκτεῖτου μνήμα πανευτυχίης·  
 ἱμυτελὲς δὲ λιπὼν ἔλαχεν μόρον· αὐτίκα δ' υἱός  
 Μαῖωρ κρηπεῖδ[ας] τάσδ' ἐπέθηκε τάφω.

II fere saeculi.

444. Nedieran Trachonitidis. C. I. 4578 c. Melius Waddington ad Lebas VI 2432.

Τόνδε νέον οἱ τύμβον ἀνὴρ ΩΜΑCΤΟC ἔδειμε,  
 Τίρωνος ἀρτιεπῆς υἱωνός, φίλος ὄλβιός τε,  
 ὃς ποθ' ἡγεμόνος βενεφικιάριος κατὰ ἔθνος  
 ἐπλετο Φοινίκων, Δαλμάτιος, ἅντα δόμοιο

- 5 ἀλλῆς τε προπάροιθεν ἐνεύδειν οἶος ἀπ' ἄλλων,  
ὅπποτ' αἶσα ἔλθῃσιν ὁμοίου θανάτοιο  
ᾧφρα νέκυσ τ' ἀνδρέσσιν ἀειζώοισιν ἐνείη.

III fere saeculi. — 1 ὀνομαστός Franz, cui praeferendum putat Waddington ὤριστος. At nomine opus, nisi forte quod Tiro avus est defunctum eodem nomine usum esse credas. — 5 clausula homerica, 6 versus fere homericus. — 7 mirum quod non scripsit ἀειζώοισι μετεῖη.

445. Medsched in vico Adraham inter et Bostram sito. C. I. 4579.

- Ἡ σορὸς ἡ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντιόχοιο,  
ὅς ποτ' ἐνὶ στρατιῇ κλέος εἴλετο· τὰ[ς] δ' ἐκάτε[ρ]οι  
Μά[ξ]ι[μ]ος εὐδαίμων καὶ Γαιανὸς δύο παῖδες  
ἔκτισαν Ἀντιόχοιο καὶ Ἀ[ψ]ί[δ]α τήν[δ] ἐπὶ πάσαις  
5 Ἰστασαν, ᾧφρα πέλοιτο φίλω παρὰ πατρὶ [θ]α[ν]όντες.

III fere saeculi. — 2 ΤΑΓ — 3 ΜΑΖΙΝΟΣ — 4 ΑΥΙΛΑΘΗΝΑ — 5 ΕΑ  
correxit omnia Seidler nisi quod ἀψίδα nominis mensura offensus ἄψιν  
scripsit.

446. Medsched (vid. n. 445). C. I. 4582.

- Μάξιμος ἐδίματο τῷδ' ἐνὶ χ[ώ]ρῳ  
ἐαντῷ καὶ ἀγα[πητῇ] ἀλόχῳ τ[ὸ] μν[η]μεῖον,  
κόνγην προπάροιθεν ἔχ[ο]ν σ[ο]ρῶν,  
ἐνθάδε γῆρας θέμενος αἰῶν' ἰς ἄ . . .  
5 ἐσθλῆς ἐκ στρατ[ιῆς] ἔκ [τε] γεωπονίης  
δου[κ]ικὸς τὴν τάξιν ἐπετέλλ[ε]σεν  
κὲ στέφανον νίκης [κ]ο[μ]ίσαστο.  
Μάξιμος· οὗτος κεντηνά[ρι]ος.

IV saeculo non antiquius. — 1 ΚΟΡΩ — 2 sq. ΑΓΑ . ΡΗCΑΛΟΧΩΟΤΕΩΛΗΤ|  
ΚΟΝΧΗΝ - ΕΧΩΝCΩΡΩΝ ἀγαπητῇ scripsi, ἀγαθῇ Franz, qui subinde mira ex-  
cogitavit ὅτε ὤλετο κόνγην προπάροιθεν ἔχων σωρῶν proverbium hoc esse ratus  
paupertatem divitiis anteponebat. κόνγην nihil aliud est nisi ἀψίς coll. C. I. 4556  
τὴν Τυχέαν σὺν τῇ κόνγῃ - ἐκόςμην. Quo probato antecedere debebat sepul-  
cri nomen, quod κόνγην habere ante capulos diceretur: τὸ μνημεῖον verum  
esse non spondeo, certum vero est versus a fine mutilos esse velut  
v. 4 et 6. — 4 ἐνθάδε i. e. Bostrae, quo exacta militia in otium  
se contulerat. — ΑΙΩΝΙΚΑΝ fuit adiectivum ad αἰῶνα referendum. —



5 ΕΚΓΕΟΝ ΤΕ inserui. — 6 ΔΟΥΧΙΚΟΤΗΝΤΑΞΕΠΕΤΕΛ inapte Franz δουλικὸς τὴν τάξιν, nam servitium non ordo est sed condicio. Quae scripsi certa sunt. Centenarius enim unus ex Ducis officialibus est, qui *duciani* latine, graece δουκινοί vocantur, officium ipsum τάξις est; pro mercedis ratione aut centenarii fuerunt aut ducenarii aut tricenarii aut sexagenarii, cf. Krueger *Kritik des Iustinianischen Codex* p. 138 sqq., cuius libri notitiam Mommseno debeo, et C. I. G. 5187 emendatum a Kruegero l. s. s. p. 191 sqq. — 7 ΝΟΟΙΚΑΤΟ νοσφίσατο Franz; mea emendatio nec difficilior est et sensui unice apta. — 8 ΝΑΝΟC corr. Franz.

447. Busan. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 274.

Καίαιμος ε[ὐ]φρονέων πολυλ[ή]ειος ἐνθάδε κείται,  
ἐ[ξ] ἰδίης στρατιῆς σῆμα πο[ν]η[ρ]οῦ.

1 ΕΙΦΡ - ΑΜΕΙΟC — 2 ΕΖ - ΠΟΜΙCΑ corr. Kirchhoff. — εὐφρονέων πολυλ.  
*gaudens larga praeda.*

448. Zoravae Trachonitidis. C. I. 4563.

Αὐ[τῷ] καὶ τ[ε]κε[σ]ο(σ)ιν ἐδείματο σῆμα φαινόν  
Αἰνείας [βρ]ιαρῆς κῦδος ἔχων στρατιῆς,  
πρ[ὸ]ς δὲ πελ[ε]ία[ι]σιν δό[μο]ν ἄφθιτον, οὗ τινος [αὐ]τῷ  
αὐτοκασιγνήτων χεῖρας ὀρεξα[μέ]νο[ν].  
5 τοῦνεκα ο[ἱ] γε μὲν ἐσθλὰ πόροι θεός· εἰ δὲ τις αἰνῆς  
κλεπτ[ο]σύν[η]ς μετέχει, [ἄ]λγεα [τῷ]δε δότω.

1 Burckhardt ΑΥ . . . . ΓΕΝΕCΙΝ Richter ΕΗΚΥΓΙΝΕCΙΝ Franz αὐτῷ  
συγγενέσιν τέ μ' ἐδείματο. Solitam formulam restitui *Comment. Bonnens.*  
p. 24. — 2 ΕCΙΑΡΗC et 4 ΞΑΝ//ΝΟΝ corr. Welcker *Syll.* p. 121. — 3 ΥΠΟ  
ΕΔΕΠΕΛΗCΙΝΑΔΟΝΑ et 5 ΟΠΟΜΕΝ corr. ex. — 6 . . . ΠΟ . . . ΗΓ. κερδοσύνης Franz;  
ego de τυμβωρύχων execratione cogitabam. — ΑΓΕΑΥ. ΔΕ corr. Franz.

449. Rimeae Trachonitidis. C. I. 4588.

Κελεστίνος πινυτός με ἐδίματο τῷδ' ἐνὶ χώρῳ  
αὐτῷ καὶ τεκέεσσι φίλῃ τ' ἀλόχῳ ἐποίησεν,  
νηὸν Πλουτῇ καὶ ἐπενῇ Φερσεφονείῃ  
ἐσθλῆς ἐκ στρατιῆς· νῦν δ' οὐδενός εἰμι τάφο[ς] πω.  
5 οὕτω καὶ μείνεμι πολὺν χρόνον· ἰ δ' ἄρα κὲ δὴ  
δεξαίμην γηράσκοντας, εὐδαίμονας, τεκνώσαντας.

Servatum nobis est et huius et aliorum quorundam epigrammatum (vide quae secuntur) archetypon A. P. VII 228:

Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδμεν  
 Ἀνδρῶν σὺν δ' σὺδενός εἰμι τάφος·  
 σὺν καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ  
 δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους.

Intellexit hoc Iacobs.

450. Selaema Batanaeorum. Lebas VI 2381.

Μνήμα με ὁραῖς περικαλλές, αἰοίδιμον αἰὲν ὀδίταις·  
 ἐστὶ δ' ἐμοῦ καθύπερθε πελειάων δόμος ἐπὺς.  
 Ρουφῖνος δέ με τεῦξε· θεοῦ δ' ἰότητι τέταγμα  
 γηραλέους δέξασθαι, ἀτὰρ νέον οὐποτε πάνπαν.  
 5 εἰμὶ δ' ἀλυπότατος κλινιτῆρ πάντε(σ)σιν ἐτοῖμος,  
 νιάσι θ' νίωνοῖς τε πολὺν προτὶ γῆρας ἰοῦσιν.  
 Σάδος νεοπολίτης οἰκοδόμησεν εὐτυχῶς.

π saeculo vix recentius. — 7 non videtur Νεοπολίτης scribendum esse; Sados architectus ex servo civis factus est. — Versus senarius est; nomen puta pyrrhichium.

451. Busr-el-Hariri Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2473.\*

[Αὐτῷ καὶ τεκέε(σ)σι . . . . .  
 . . . . . δίματὸ Μαρκιανί  
 νίων παιδεσ(σ)ιν ἀμύμωσιν τε θυγατέρων  
 αὐτῆς κυθαλίμων ἔξοχ' ἐν ἡμερίοις·  
 5 τῶν τινα μὴ δέξαιτο νέον παῖδ', ἀλλὰ γέροντα  
 πλήσαντα λιπαρῶς κύκλον ἐτῶν ἑκατόν.

3 voluit poeta tale quid νίων τε παιδεσσιν ἀμύμωσιν ἢ δὲ θυγατρῶν.

452. Prope Damam. Titulum a et partem tituli b ed. Franz C. I. 4598 et 4599, integros omnes ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff Act. acad. Berol. 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2145.

a. Βάσσοις, ἐῆς πατρὸς μεγακυδέος ἀγλαὴν ἥμμα,  
 ἐκ σφετέρου κ[α]μάτοιο γεωπονίης τέ μ' ἔδμεν

- οἷ τ' αὐτῷ παίδεσσι θ' ὁμῶς κεδνῇ τε γυναικί  
 μνημ' ἀγανόν· βουλαῖσι δ' ἀειζώοιο θεοῖο  
 5 γηραλέου[ς] πάντας μά[λα] δέξομ[α]ι, εἴτ' ἂν ἔκ[α]στο[ς]  
 τέ[ρ]μα ποτ[ὶ σ]φέτερον [β]ιοτῆς πεπ[ρ]ωμένον ἔ[λ]θῃ.  
 εὐτύχι Βάσσε.  
 ἐτελέσθη ἔτους τῆς πόλ[εως] οἱ.

- b. *Αὐτῷ καὶ τεκέεσ(σ)ι καὶ ἡ πινυτῇ με γυναικί*  
 10 *ἔ]ξ ἰδίων καμάτων πολλὰ πονησάμενος*  
*Βάσσος τίμβον ἔτευξεν, ἐ[ρ]ισθενὲς ἔρμα πόλῃος,*  
*ὃν βαθὺ γῆρας ἔλοι τέκνα τε γηθόμενον.*  
*αὐτὰρ ὑπερθεν ἐ[μ]ε]ῖο πε[λ]ιάσι καλὸν ἔδειμεν*  
*κόσμου τηλεφανῇ πύργον ἀριπρεπέος.*

- 15 c. *Βάσσος Ἀβουρίοιο πονήσατο τοῖς ἀγαθοῖς μὲν*  
*χάρματα, τοῖς δὲ κακοῖς εὐρ[ά]μενος ὀδύνας·*  
*ἀλλὰ μιν παῖδάς τε ἐοὺς καὶ αἰδοίην παράκοιτιν*  
*δέχσο γηράσ[α]νι[α]ς ἐ[ς] Ἀ[δ]ον], πότνια νύμφη,*  
*καὶ ψυχὰς προὔπεμπε, ὅθι ξανθὸς Παδάμανθς.*  
 . . . . . γ θ'

III saeculo certe non antiquiores sunt tituli, quorum tertius, si in-  
 corruptum traditur numerale, xxvii annis primo recentior duobusque  
 prioribus arte et indole longe inferior est; nescimus vero a quo anno  
 urbis epocha repetenda sit. — 6 ΕΛΘΗC — 10 ΙΞ — 11 ΕΒΙ — 13 ΘΕΝΕΙΟ  
 ΠΕΝΑCΙ — 16 ΕΥΡΗΜΕΝΟC — 19 ΞΕΝΕΟC omnia correxit Kirchhoff, cuius  
 minus certa est v. 18 emendatio licet mihi recepta. Tradit Wetzstein  
 ΓΗΡΑCΗΝΤΟCΕΛΛΩCΠΟΤΝΙΑ, Waddington eadem fere, nisi quod CΑΛΟΙC  
 vel CΑΛΩC habet. Wilamowitz deleta ἐς praepositione coniungi vult  
 Ἄιδου νύμφη. Facilius sed vereor ne contra grammaticam vel Syrorum  
 scribi poterit Ἀδεω. — 19 προὔπεμπε est in lapide. Ceterum versus  
 fere homericus est Od. δ 564 ἀλλά σ' ἐς Ἥλυσιον πεδῖον καὶ πείρατα  
 γαίης - ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Παδάμανθς. — Denique post  
 Παδάμανθς lineola interiecta xmr - γ θ, quam epochae notam esse arbitror.

453. Mardocha Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2391.

*Τοῖς γενέταις ἐμὲ Μάλχος Ἀλέξαν]δρός τε σαόφρων*  
*δείμαντο φθιμένοις αἰδίων] μέγαρον·*

ἡ ὅ' ἔτυμον τάφος εἰμὶ βροτο]ῖς ἀνάπανμα μέγιστον  
ἐκ βιότου καμάτων ἡδὲ γ]εωπονίης.

2 ΜΕΓΑΡΟΝ.

454. Zerbire Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2513.

Γάρμος Σίδρου σὺν Μάλῳ καὶ Σίδρῳ καὶ Ἀδριανῷ τέκνοις  
ἔκτισαν.

Τὸ μνημῖον ὁρᾷς, ξένε· τίπτε τέθνηπας;  
αἰῶνος μακάρον νύχιον δόμον α[ὐτ]οὶ ἔτευξαν.

Probabile est tertium Garmi puerum non multo post Hadriani iter Syriacum natum esse. — Σίθρος, Σίδρος, Σίθρης (C. I. 4605) haud dubie tres eiusdem nominis formae.

455. Bostrae. C. I. 4650.

Βάσσος ἀνὴρ, Βόστρης ἐρικυδέος ἄ[κρον] ἄωτον,  
τύνβο[ν] ἐ]υξέστοις λάεσιν ἰδρυσά[μην].

Supplevit Seidler. — 1 ἄκρον ἄωτον Callimachi est *h. Apoll.* 112 clausula citata etiam ab Agathia *hist.* II 30.

456. Philippopoli. C. I. 4636. Melius ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 276.

Ἐνθάδε κῆτε θανῶν ἀνὴρ πινυτός τε καὶ ἐσθλός  
Δομιτιανὸς Θέμον, οὗ κλέος οὐποτ' ὀλίτε,  
τέτταρα τέκνα λιπῶν, χαίρων . . . . .

2 nomen Θαῖμος C. I. 4611. 4612. 4619.

457. Philippopoli. C. I. 4634.

Ἀναῖος τόδε σῆμα ἑοῖς καμά[τ]οισιν ἔτευξεν.

Ἀναῖος Welcker *Syll.* 97.

## 458. Philippopoli. C. I. 4637.

— — — — —  
*Δρακόντις Θεμάλλον τόδε σῆμα ἐοῖς [καμάτοισιν ἐτευξεν.*

1 ΟΙΧΕΤ. C. . . . . — 2 ΟΙΟΙΕΤΟ unde post ἐοῖς conicias fuisse ἐτευξεν.  
 Malui tamen cum Franzio praecedentis tituli versum integrum repetere.

459. Sahita Trachonitidis. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2538.

*Ἥμην ποιε νέος, εὐπλόκαμος, Ἄδωνι ἡμο[ιους,  
 αὐτὰρ ἔπιτα χαλεπὸν γῆράς με ἐδάμασ[σεν,  
 κυρτὸν ἠδὲ ἀνακιν, κεφαλῆς δὲ τρίχας ἐμ[αρψεν,  
 κωφόν, ἀμβλυωπὸν ὀδόντας ἐξέτ[ηξεν.  
 5 εἰμὶ δ' ὃ γράψας ἔτη ὀγδοήκοντα βιώσας,  
 Οὐερδιανὸς Μαξίμου μνήμης ἔνεκεν ἐτ[έλεσσα.  
 πάντων δέ, φίλε, τέλος θάνατος καὶ βυθός,  
 πλούτου πενίης, ἀλόγων τε καὶ ἀνδρῶν.*

Supplevit Kirchhoff. — 1 idem exordium infra n. 613 ἥμην ποτε μουσικὸς ἀνὴρ κτλ'. — 3 τρίχας ὤλεσεν Kirchh. τρ. ἐμάραναν Wilamowitz. — 4 εἰετι Waddington. — 8 ἀλογα videntur animalia esse, contra neograecae quidem linguae usum.

## 460. Apud Borechath Sabaeorum Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2416.

*. . . . . ἀμελαθον ὄρᾳς με θεῶν φίλον ἀρχιερεῖα·  
 ὅς τόδε σῆμα πόησα [ιδ]ίην τε σορὸν κατέτευξα,  
 . . . . . οὐνον ἐνθάδε γλυκὲν ὕπνον ἰαύω·  
 ἱρεὺς γάρ εἰμι πρωτοτόκων ἐκ τελεθ . . .  
 5 εἰ δ]έ τις πῶ[μ]α τῆσδε σορῶν ἐπαίρει,  
 ἀμαρτωλὸς ὃ]δ' ἔστω Ἐκαέ[ρ]ρη μ[ετὰ τ]ῶν ὑπαρχόντων [αὐτῶν.*

1 init. nomen defuncti fuisse vidit Waddington, quod tamen dubito num Ἀμελαθος fuerit. — 2 ΜΗΝ et 5 ΠΩΝΑ correxi. — 3 fortasse πᾶσι δὲ κ]ε[ι]νὸν-ὕπνον, ut mors omnibus communis opponatur τῇ ἰδίᾳ σορῶ. — 4 extr. potest τελεθ[ῶν] scriptum fuisse pro τελετῶν. Videtur sacerdotium dici, quo maximus quisque natu familiae fungebatur. — 6 ὡδε ΕΤΩΚΑΕΠΡΗΜΤΕΜΩΝΥΗ κτλ'. si non verba, sententiam saltem adsecutus esse videor.

#### IV. GRAECIAE.

461. *Palaeochorio Megaridis, qui locus videtur Rhus esse.* Boeckh C. I. 1051 ex schedis Fourmonti.

Τὸ ἐπίγραμμα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἀποθανόντων  
καὶ κει[μέ]νω[ν] ἐντᾶθα ἡρώων ἀπ[ολ]όμενον δὲ τῷ χ[ρ]όνῳ  
Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[ε]σκεύασεν.

..... τῶν [κ]ειμένων καὶ τῆς πῆλως  
Σιμωνίδης.

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλείθερον ἄμαρ ἀέξειν  
ἱέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα,  
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοία[ς] ἱερῶ] πά[γ]ρ, ἐνθα καλεῖται  
ἀγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος,  
5 τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἐνπροσθεν Σαλαμῖνος  
[νηῶν Φοινισσῶν ἐξολέσαντες Ἀρην,]  
τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοι[ω]τ[ί]α, οἵτινες ἔτλαν  
χειρας ἐπ' ἀνθρώπους ἵππομάχους ἶναι.  
ἀστοὶ δὲ ἄμμι τόδε [Μεγαρῆς] γέρας ὁμφαλῶ ἀ[μ]φί  
10 Νισαίων ἐ[π]ορον λ[α]οδόκων ἀγόρω[ν].

Μεχρις ἐφ' ἡμῶν δὲ ἡ πόλις [κ]α[ὶ] ταῦρον ἐν[τ]ίγ[ν]ει.

Helladius IV vel V saeculi homo antiquissimum epigramma vetu-  
state absumptum non nimis curiose restituit, quod quo iure a Simonide  
compositum praedicet nescio; poetae enim nomen adscriptum non fuit.  
— In praescriptis ΚΕΙΛΙΩΝ - ΑΠΛΑΔΟΜΕΝΟΝ - ΧΤΩΝΩ - ΕΠΙΠΗΚ.Κ corr. Boeckh;  
cetera ΦΗΝΑΙΣΤΟΥ . . . ΝΝΙΟΙΠΠΕΠΙΔΙΩΝΚΕΙΜΕΝΩΝ κτλ'. medicum expectant

Sander coniecit *τοῦτο ἐποίησεν ἐπὶ τῶν κειμένων κτλ.*, quae apta esse non videntur. — In ipso epigrammate Helladii vitia neglexi, qui ε pro αι et contra, οι pro υ sim. scripsit. Notanda vero v. 1 ΚΑΛΑΔΙ, v. 2 ΠΕΜΕΝΟΙ, v. 4 ΕΛΓΝΑΕ, ubi spiritus olim adiecti vestigia optime perspexit Boeckh. — 3 ΕΥΡΟΙΑΚΓΙΝΑΧΩ non convenit certe poetae graeco quod Boeckh posuit ὑπ' Εὐβοίᾳ ναυσικλύτῳ. Bergk Εὐβοίας ἄκρῳ πάγῳ, quod mutato epitheto recepi, nec praeplacet Schneidewini Emperiique coniectura ἀλίῳ πάγῳ. — 6 omissum ab Helladio suppl. Boeckh. — 7 σοι OCT. ω corr. B. — 7 sq. modestius locuntur, quoniam una cum Phliasii ingruente Thebanorum equitatu terga verterant Megarenses, Herod. IX 69. — 9 ΤΟΔΕΓΕΡΑΣ Helladii errorem alii aliter sanabant; aequo violentius egit Boeckh, Bergk edidit ἄστοι δὲ [μῶμ'] ἄμμι τόδε γέρας, in quibus displicet γέρας sine adiectivo positum. Excidisse aliquid cum certum sit cumque nihil ad sententiam quidem desideretur, inserui quod quomodo describentis oculos fallere potuerit facile intellegitur. — 10 ΝΕΙΣΩΝΕΚΤΟΡΟΝ/ΜΟΔΟΚΩΝΑΓΟΡΩ recepi Bergkii certam opinor emendationem, nisi quod cum Schneidewino λαοδόκων quam δαμοδόκων scribere malui. Nisa vetus Megarum nomen notum est, intra ipsum curiae circuitum ἡρώων τάφους fuisse docet Pausan. I 43,3. — Quae subscripsit Helladius correxit Blomfield; traditur ΔΕΧΡΙC-ΤΑΤΑΥΡΟΝΕΝ ΝΥΓΕΝ.

462. Megaris. Ex schedis Fourmonti omnia tria, ex Pocockio tertium epigramma reliquorumque partem ed. Boeckh C. I. 1066. 1067. Lebas II 67.

- a. Τὸν πᾶσιν ἡλίκεσσι μελιχώτατον,  
τὸν τοῖς καλοῖσι χρηστόν, δυσμενῇ κακοῖς,  
δόξες δ' ἐν ἄστει μυρίες αὐ[ξ]ούμενον,  
ἄστοῖσι καὶ ξίνοισιν οἷσιν εὐνο[μ]ον  
5 μάρψασα μοῖρα σῶμα τή[ν]δ' ὑπὸ χθόνα  
θ[έ]δωκ[ε]ν, ἦτορ δ' ο[ὐ]ρανῷ με[τ]ά[ρ]σιον  
τοιούτῳ[ν] ἔ[σ]θι[ν] π[άν]τα Νικοκράτους βίον.
- b. Εἰκοσι[ε]ξ' ἀνύσαντα θ[υ]σ[τ]ήν[υ]στ[ο]υ[ς] ἐν[ι]αν[τ]οῦ[ς]  
ἐ[λ]λ' ἄτροπος Κλωθῶ Νικοκράτην βιότου,  
10 Νικοκράτην πολύμητιν, ἀφ' αἵματος ἀρχιερέων,  
πάππου Νικοκράτους, νιέα Καλλιτύχου.
- c. Νικοκράτους λαγόνεσσιν ὑπὸ χθονίαισι κέκρυπτε

- σῶμα, κέαρ δ' ἀνόρουσε πρὸς αἰθέρα διὰν ἀερθέν·  
 σοὶ δὲ χάρις, Πλουτεῦ, ἀκάκη θεῶ, εἵνεκα μοίρης. —  
 15 Πρην [x]αὶ γλυκ[ύθ]υμο[ν], ἀγαλλόμενον μάλα πᾶσιν  
 υἷδν Καλλιτύχοιο μένει [δ]ῖ[ο]ν φάος ἄλλο,  
 πρὶν στυγερ . . . . .

II vel III saeculi. — Tria numerorum genera in unius viri epitaphio cumalata ex nobiliorum hominum more aetate posteriore recepto. — 3 ΑΥΙΟΥΜΕΝΟΝ corr. Boeckh addens *barbarum est, haud dubie tamen verum.* αἰνούμενον vel αὐχούμενον Keil *Mus. Rh.* XIV 506. — 4 ξένοισιν Boeckh; idem correxit CYNONON et v. 5 ΤΗΚΙΑ et v. 6 ΟΝΡΑΝΩΜΤΙΑΛ. ΙΟΝ — 6 ΔΙΔΩΚΙΝ δίδωσιν Boeckh. — 7 ΤΟΙΟΥΤΟΙΩΠΙΛΛΑΗΝΙΚΟ κτλ'. corr. Keil. — 8 ΔΙCΝΥΗΝΟΙC Boeckh, qui reliqua supplevit, δυσωνύμους coniecit, adiectivum vix recte formatum. — 9 ΦΙΛ σφῆλ' Boeckh. εἴλ' scripsi, quod nunc confirmatur titulo romano inedito (infra n. 562.) αἰαὶ ἀνίγροῦ δαίμονος, ὃς ζωᾶς εἴλε φίλαν ἄλοχον. Vulgarius est καθελεῖν τινα βίου. — Tertii epigrammatis aperte duae ternorum versuum partes sunt. — 15 ΙΑΓΛΥΚΙΟΥ ΜΟΠ et 16 ΑΙ. Ν (Lebas Δ... ΦΑΟC) corr. Boeckh. — 17 Fourmont CΤ ΥΙ. ΡΙ. ΙΙΙΙΟΙ. ΓΟΙΝΗΙΑΘΑΝΑΟΙCΙΝΙCΙΘΙ, Ροcοcκ ΕΓΥΠΡΟ ΛΥΠΟΠΟΙΗΙΝΗΙΑΘΑΝΑΝΟ ΙΙΙΒΟΙΟΙ. Lebasii lectioni πρὶν στυγερῆς ὑπὸ . . . . . ΑΘΑΝΑΤΟΙCΙΝΕCΩΘ. nescio an non fidendum sit. Emendare neque aliis contigit nec mihi, quamquam intellego sententiam similem esse Theocriteae XVII 46 σέθεν δ' (i. e. Veneris) ἔνεκεν Βερενίκα - εὐειδῆς Ἀχέροντα πολίστονον οὐκ ἐπε-  
 ρασεν, - ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατενθεῖν - κυανέαν καὶ  
 στυγνὸν αἰεὶ πορθμῆα καμόντων, - ἐς ναδὲν κατέθηκας, εἰς δ' ἀπε-  
 δάσσαο τιμᾶς.

463. Crommyi. Ex suo apographo Welcker *Mus. Rh.* III 264 n. 42.

- Φιλολοστράτα βέβηκα πηγὰς εἰς ἐμάς  
 λείπουσα δεσμόν, ᾧ φύσις συνεῖχέ με·  
 ἐπὶ τοῖσι[ι] δέκα γὰρ τέσσαρ' ἐκπλήσας' ἔτη  
 πέμπτῳ τὸ σῶμα καταλέλοιπα παρθένος,  
 5 ἅπαις, ἄνυμφος, ἡίδεος· ὅτῳ δ' ἔρω  
 ζωῆς ἔνεστιν, ἀφθόγως γηρασκέτω.

II vel III saeculi. — Christianam fuisse Philostratam non demonstravit Welcker. — 3 ΤΟΙC corr. Heimsoeth.

464. Argis. Mihi dedit C. Curtius, qui descripsit.

Ἄκτιη nomen mariti . . .]α χρησιτὴ χαῖρε.



"Ηθρυσιν, ο]ὐ πέπλοισι μετάρ[σιος . . . . .  
 "Α]κτη καλλικόμων ἄνθος [ἀπ' Ἰναχίδων,  
 ἀελίου] προλιποῖσα φάος [τάφον ἐνθάδ' ὑπῆλθο]ν,  
 ἀντὶ δὲ θαλπωρᾶν [θῆκα γονεῦσι γόους·  
 5 ο]ὐ[δ'] ἔτι παῖδα φίλον λιπό[μην πόσει . . . . .

I sive post sive ante Chr. n. saeculi. — Praescriptum fuit Actes  
 maritime in - ας desinens nomen. — 1 sententiam petii ex titulo attico  
 supra n. 83 οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐν βίῳ ἦδε, ἀλλ' κτλ. —  
 4 Il. Z 412 οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγῃ πότμον ἐπίσπης.  
 — 5 / ΔΕΤΙ — Versus sexti superant paucarum litterarum apices.

465. Argis. C. I. 1152. Lebas II 132.

"Αρτι ν]έας βαίνουσαν ἐς ἐλπίδας, ἄρτι τὰ θ[εῖα  
 στέμμ]ατα Κα[ρν]ε[ί]αις δερκομέ[νην] θυσίαις  
 μοῖρα θοῇ μάρψασα παρ' ἀνέρος ἤρπασε κόλπων,  
 οἷά τις εἰοβόρος διψᾷς ε . . . . .  
 5 Σμύρναν τὰν φιλότεκνον ἐπ' ἀνδρὶ δὲ παῖδα λέλοιπα  
 ὀκταέτιν' θνήσκω δ' ἐκ πυρετοῖο νόσον,  
 μναμόσυνον προλιποῦσα πόσι κατὰ δῶμα θύγατρα  
 Μαινίῳ· Ὑψίστου δ' ἡρίον ἄ[γχι] Διός·  
 ἐνθάδε γάρ με σύνευνος ἔθηκ' Ἀπολλώνιος καὶ  
 10 τοῦτό μου ἐν νούσσοις δῶρον ἀ[πέσχον] ἐγώ·  
 ἤρπ]ακεν οὖσαν ἄμεμπτον ἀφ' οὗ σέβας εἶχον ἄνακτος  
 ζῶσα, καὶ ἐν φθιμένοις τοῦτο γέ[ρ]ας [πόρε μοι·  
 τοίνυν οὐ τύμ[βο]ν κατ[ὰ] γῆ]ς, μακάρων δὲ λέλονχα  
 χῶρον καὶ τὰ θεῶν δώματα χρυσοπαγ[ῆ].  
 Μανία Τίτου Σμύρνα χρηστὴ χαῖρε.

I vel II saeculi. — 1 suppl. Boeckh. — 2 ΛΑΤΑΚΑ. Ε. ΨΙΔΑΕΡΚ κτλ.  
 Καρνεῖαις certo et vix incertius θυσίαις restituit Wilamowitz. *Modo ad  
 novas erigebatur spes, modo sacras* (Iovis scilicet, cf. v. 8) *infulas vide-  
 bat sibi propositas, quas Carneis adsumptura fuit* e. q. s. Idemque indi-  
 cavit Aeschyli *Agam.* v. 487, ubi Ζεὺς ὕπατος cum Apolline coniunctus  
 adpellatur ab praecone Argos reduci. — 4 ΕΛ/ Lebas. διψᾷς ἐχιδνα  
 φιλεῖ Boeckh, quod languet; fortasse διψᾷς ἔδακνε τέκνον. — 6 non certe  
 e partu mortua est. — 8 sq. mariti nomina erant *Maenius Apollonius*.  
 — 8 supplevi ex proximis. — 10 ΔΩΡΟΝ/ Lebas. — 11 . . ΠΑΚΕΝ Lebas,  
 suppl. Waddington. — 12 ΓΕΔΑΣ Lebas, . ΕΛΛΥ Fourm., ut iure de

mea correctione dubites. Clausula *πῶρε μοι* in titulo Spartano infra n. 476,6. Interpretor equidem: *sepulcrum mihi est prope Iovem Maximum; nam hic me condidit maritus et hoc domum (i. e. solatium) aegrotans ego abstuli. Rapuit me deus (i. e. Iupiter), cuius dum vivo habebam sacerdotium, mihiq; mortuae hoc honoris tribuit, ut suo in fano sepelirer.* In quibus non nego adsimulatione paullo duriore v. 11 me offendi. Speciosior sane, at quae traditis adaptari nequeat, Wilamowitzii est explicatio: *mors mihi hoc, dum morbo me absumit, concessit: rapuit me quidem ab Iove, sed ut mihi prope eius fanum aeternam concederet sedem.* Αἰδῆς vocabulum frustra temptaveris versui 10 inserere. — 13 suppl. Waddington. — Post *χαῖρε* in Fourmonti apographo alia nomina secuntur Εὐκπατέας κτλ., quae ad hunc titulum non pertinent.

466. Argis. C. I. 1141. Lebas II 131.

Γαῖα κατ' ἐμπ[ορί]ην σ' ἐλθόντα πο[τ' ἦ]δε κέκευθ[εν,  
Σώγες,] Ἀργείων θυμὸν ἀφέντα πόλει.

1 TOPIN. NTEΘOHTOΠOΓEIXEKEKEVΘ Lebas, ΣΟΡΗΝΗΝΕΛΑΟΟΝ . Α . ΠΩΙ  
ΔΕΚΕΚΓΥΟ Fourmont, quae composui. ἐμπερίη dedit Wilamowitz.

467. Argis. C. I. 1156 ex schedis Fourmonti.

Κ[ούφ]η γαῖα κέκ[ευθ]ε τρι[ακο]στιῶ λυκάβαντι  
ὦ[μ]ὸν ἔτ[ι] ὠδεῖνων φόρτον ἀει[ρο]μένην  
Πώλλαν, [πο]λ[λὰ] λιποῦσαν ἀ[π]εχθέα [δάκρ]υα μητρὶ,  
μητέρα [τῇ]ν μήπω πικρὸς [ἔμ]α[ρ]ψ' Αἰδῆς.

II fere saeculi. — 1 .. ΟΥΦΙ . ΛΙΑΚΕΚ .. ΟΕΤΡΙ .. | .. ΣΤΩ — 2 ΩΝΟ ...  
.. ΩΔ κτλ'. Male Boeckh σὺ φιλία κέκληκε - ἡ Μοῖρ' ὠδεῖνων κτλ'. Sponte legitur γαῖα κέκευθε, ab initio κούφη dedit Wilamowitz; v. 2 cum mater nondum fuisset Paulla, gravida fuisse dici debebat; itaque ὦμὸν ἔτι-  
φόρτον scripsi, *onus nondum maturum*. — Cetera bene correxit Boeckh,  
v. 3 Πώλλαν φΑΛ | .. λιποῦσαν ΑΤΕΧΘΕΑ | .. ΒΥΑ, v. 4 .. ΛΑΒΥΑΙΔΗΣ, ubi  
sic interpretandum *quam cum nondum mater esset mors abripuit*.

468. Incerti loci, postea Venetiae. Smyrnaeum esse nescio cur coniecit Franz. C. I. 6862. Huc rettuli propter nomen defunctae.

Πώλλα Περιγένου χαῖρε.  
Λικιννία χαῖρε.

## Λικυνία Ἑλένη χαῖρε.

Λαίνεος στήλη με πέριξ ἔχει· ἐκ δέ με πασιῶν  
 νύμφην καὶ θαλάμων ἤρπασ' ἄφνωσ' Αἶδας,  
 Πώλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπὼν μνημῆια τέκνου.

469. Prope Argos. C. I 1155 ex schedis Fourmonti.

## Πήγη χαῖρε.

Τίττομαι ἐν Παγαῖς καὶ οὐνο[μα τοῦτο κ]αλοῦμαι  
 κα]ὶ [9]νήσκω π[η]γᾶς δυσμ[ενέεσσι ῥοα]ῖς.

1 suppl. Boeckh, qui παγαῖς adpellativum esse dicit. At in hoc ipso urbis Megaricae nomine lusus distichi versatur. — 2 ἸΟΝΗΣΚΩΤΑ ΣΔΥΣΜ ---- | ΙΕΝΙΣ verba quae posui incerta sunt; possis δύσμορος ἐν προχαῖς. Sed πηγῆς nomen in lusus gratiam delectum est, cum quodlibet aliud aptius fuisset.

470. Argis. C. I. 1157.

Ἐνθάδε Σωσιπάτρα κεῖμαι ἐπὶ σήματι τῷδε  
 μοίρης ἀνδροσίης ἐκτελέσα[σα] μίτον.

II vel III saeculi; litterae E C T W.

471. Cleonis. Rangab. 2220 b ex Bursiani apographo. Baumeister *Philol.* IX 182.

## Νομων[ί]α Μεγαλοπολι[τις] χαῖρε.

Ἰκαρίου μὲν παῖδα πολυ[ζ]ήλωτον Ὀμη[ρος]  
 ὕμ[ν]η[σ]' ἐν δέλτοις ἔξοχα Πηνελόπην,  
 σὴ[ν δ'] ἄρετὴν καὶ κῦδος ὑπέριστατον οὐτις ἐπα[ρκῶς]  
 ἰσ[χύει] λιγυρῶν ἄσαι ἀπὸ στο[μάτων].  
 5 αὐτὸς ἄρ' οὐν ἐκά[λ]ε[σ]σεν [ἄν]α[ξ] σ[ε], Νομών[ι],  
 Ὁ[λίμ]που,  
 τηκεδόνι στυγερ[ῇ] σῶμα μαραινομένην.

II vel I a. Chr. n. saeculi. — 1 ΠΟΛΥΣΗΛ quod in arsi ferri posse male iudicat Keil *Bullet. acad. Petropoli.* XIV 178. — 2 .ΗΝΕ corr. Rang. — 3 ΣΗΜΑΛΡΕΤΗΝ Baumeister; corr. Keil idemque v. 4 ἰσχύει et

στομάτων bene supplevit, male vero v. 3 οὔτις ἔπαινος. Melius Rangabes οὔτις ἐπ' αἶαν. — 5 . . . . . ΟΥΝΕΚΑΔΕ ΞΕΝΑΣΤΕΝΟΜΩΝ. O. Sententia sic procedit: *Penelopen Homerus cecinit, tuam vero virtutem cum nemo mortalis satis canere valeret, ex vita te Iupiter sustulit.* Vltimum distichon vix certa ratione emendari poterit. Cum spatii rationibus pugnant quae Keil coniecit σύνεκ' ἄρ' εἰς ἔδρας σε, Νομωνία, ἤγαγ' Ὀλύμπου

τηκεδόνι στυγερῇ Ζεὺς φθιμένην Κρονίδης.

Equidem ἀναξ non facilem esse emendationem probe scio; sed meliora non suppetunt.

472. Sparta Athenas translatum. Neubauer *Hermæ* X 153.

Γ]λαυκατ[ία με μ]νᾶμα Κάλας [ἔθρε' Ἀνθ[ίδα νύς.  
Παι[δίας ἐπύει].

Ante ol. 75. — Indolem tituli bene perspexit Neubauer, nomina quae supplevit concedens incerta esse.

\*473. Spartae, nunc Athenis. Kirchhoff *Hermæ* IV 425.

a. Πάση κοσμηθεὶς ἀρετῇ, Τειτάνιε δεῖε,  
ἔγγονε Παίωνος, νῆσσον ἔχεις μακάρων  
ὅστέα δὲ ἱερὰ σεῖο περικλυτὸς ἀμφιβέβηκεν  
Φοῖβος ἐπ' ἡιθέοις τείμια πάντα νέμων,  
ὄφρ' Ὑακίνθῳ μὲν γουνὸς περίβωτος Ἀμύκλης,  
σοὶ δὲ Λυκαονίῃ ἔνδιον ἦ Πιτάνη.

b. Πᾶσιν ἱητορίης ἀπ' ἐμῆς Ἑλλήσιν ἀμύνων,  
ὕψ' ἐπαρκέ(σ)σαι ὅ[ς μό]νον ο[ὐ] δυνάμην,

Titulus Luciano fere aequalis, cuius adtulit Kirchhoff πῶς δεῖ ἴστ. συγγρ. c. 21 ὑπὸ γὰρ τοῦ κομιδῆ Ἀττικὸς εἶναι. . ἡξίωσεν οὗτος καὶ τὰ ὀνόματα μεταποιῆσαι τὰ Ῥωμαίων καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ Ἑλληνικόν, ὡς. . Τιτάνιον. . τὸν Τιτιανὸν (λέγειν). Dialectus ionica est ut in medici titulo. — 6 Pitānen patet, Spartae pagum, non solum Dianae, sed etiam Apollinis sacris nobilitatam fuisse. — 8 suppl. Kirchhoff. — 9 prima littera ο fuit.

## 474. Spartae. C. I. 1488.

Μητρὸς καὶ θυγατρὸς παιδὸς τ' ἔτι τύμβος ὅδ' εἰμ[ί,  
οἱ λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Αἶδην·  
ὦν ὁ μὲν ἐν κούροισιν Ἀλεξάνωρ ἐκαλεῖτο,  
ἧ δ' Ὑγίεια, γάμου πρόσθεν ἀποφθιμένη·  
ἄρρενι δ' ἡιδέω παιδείην ὥπασε Μοῦσα,  
ἣν Αἰδὴς φθονερός νόσφισεν ἀυξομένον.  
καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδας δύο, τρισσὰ δὲ πένθη  
νῦν κλαίει γαμέτης ἄμμιγα καὶ γενέτη[ς].

Epigramma elegantissimum π fere saeculi; litterae εσζ. — 1 olim ἐπι coniciebam.

## 475. Spartae. Lebas II 211 d.

Τρώϊλε, χαῖρε, καμῶν πολλὴν ἀτροπὸν χθόν' ἂν' ἀνδρῶν  
καὶ πόντου σπεύσας συνεχῇ συκνὰ κύματα πλεῦσαι,  
ὥς ἴνα σοί τι Τύχη δῶῃ καλὸν ἐξαπίνης που,  
οὐκ ἔλαβες χάριν ἐκ καμάτων σῶν, οὐδέ σε γαῖα  
5 σὴ κατέχει Σπάρτη, πολὺ φίλτατος, ἀλλὰ Κορῶνῃ  
γῇ σε κρατεῖ τύμβοις, τὸ πεπρωμένον οὐ προφυγόντα,  
τεσσαράκοντα μόνους ζήσαντα χρόνους ἐνιαυτῶν.  
1 ἀτροπὸν i. q. ἀτραπὸν esse monuit Wilamowitz.

476. Spartae. Lebas II 211 ex Foucarti apographo, aliter hoc in commentariis aliter in ipsa editione tradito; cf. *Athenaei* v. II 76.

Φαῦστε χαῖρε, ζήσας ἔτη μ.  
Ἀγνὴ μὲν μήτηρ με λοχεύσατο παῖς ἔτι κεδνὴ  
πρώτας ὠδεῖνας ῥηξαμένα λαγόνων·  
Φαῦστον δ' ὠνόμασέν με πατὴρ ἰδίης ἀπὸ μητρός,  
γίνατο δ' ἡιδέους τηλυγέτην τε κόρην.  
5 πένθος δ' οὔτι ἐκὼν καὶ λύπην δῶκα τεκούσῃ·  
μοῖρα γὰρ οὐδὲ γονὴν οὐλομένη πόρε μοι,  
ἀλλὰ με νηλειῶς τρισσῶν ἥρπαξεν ἀδελφῶν  
μητρός τε γλυκερῆς κουριδίης τ' ἀλόχου.

Infimae aetatis carmen nimium quam incompositum. — 3 Fausta vel Faustina fuit aviae nomen. — 5 dolore quidem adfeci matrem, sed invitius; nam fatum in causa erat, quod liberos non relinquerem.

## 477. Magulae ad Spartam. Ex schedis Fourmonti C. I. 1480.

..... αἰς Λακεδαιμόνο[ς] . . . .  
 ..... κ]αὶ κλέος ἄμπε[δ]ί[ον]  
 ..... β]ραχὺ λίψανον, οὐ μ[έ]γα σῆμα  
 ..... ο]ν δῶρον ἐλευθερί[ης]  
 5 ..... Ἀργολικὸς στό[λ]ος· ὥπασε δ' ἡμ[ί]ν  
 δῆμος ὑπ' αἰπεινῇ ἀ]κροπόλ[η]ι τάφον.

Litterae fere III p. Chr. n. saeculi sunt, quo tamen tempore cum vix invenias quid belli gesserint Lacedaemonii cum Argivis, recte fortasse Wilamowitz refictum esse epigramma ait, nisi major ex vetere lapide ab altero Helladio (vid. supra n. 461) transcriptam statuere. — 1 sq. huius pugnae fama apud montium non minus quam apud planities incolae percubuit. — 2 ΑΜΠΕΛΙ — 3 sq. mortuis hoc monumentum pro recuperata pretiosa libertate exiguo dono est. — 5 Ἀργολικὸς Boeckh. — 6 ΚΡΟΝΟΛΙ — 7 sq. pauca supersunt haec:

ΥΝΟΝΥ.ΜΙΙΥ---ΔΗΛΟC  
 ΑΡΤΗΡ-----Ι.Ι...ΩC

## 478. In suburbano Geraniae, cui nomen Μεγάλη Μαντινέα. Fourmont, ex cuius schedis C. I. 1499, cf. ad 1457 et 1463.

Τίς μοιρῶν μίτον ὕμιν ἐκλώσατο, παῖ[δες], ἄωρον,  
 Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλεως·  
 τυτθὸν δὲ ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν Ἰονλον  
 ἤρπασεν ἡ προπετής μοῖρα διωξαμένη  
 5 Θειοφάνη Νιρόν τε, νέ[ο]υς δ' ἐμαρήνατο [δ]αίμων  
 ἄμφ[ω] πρῶθ' ἤβας, ἔρνεσιν εἰδομένους.

II fere saeculi. — 1 ΠΑΙΔΟ et 5 ΝΕΥC et 6 ΑΜΦΙΟ corr. Iacobs. — 3 ΤΟΥΘΤΟΝ quod πρῶτον legerunt. — 6 aegre adiectivo caret nomen ἔρνεσιν.

## 479. Prope Taenarum. C. I. 1498.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν μέγα σῆμα καλύπτει  
 Εὐτυχον οἰκονόμον, πολλὴν φιλίην πορίσαντα.

III fere saeculi. — 2 οἰκονόμος quid sit docet C. I. 1276 Ἀμάραντος Δημέα. φιλοδόσποτος οἰκονόμος.

480. Thelpusae. Ross *Inscr. ined.* I 10.

Ἰουλία Ποθοῦσα χαῖρε.

Ἄ σ[ο]ι μὲν, σοὶ πέ[νθος ἐπέκλ]ωσεν θ[εὸς] ἐσθ[λή],  
ἐξανύσαι ζήσας[αν] ἔτη δύο καὶ δέ[κ]’ ἄτα[ρ] πόν·  
α[ῖ]σι γὰρ τὰ δοκοῦντα θεοῖς - - - ἐν κατὰ μάν[τιν]

— — — ΕΙΔΑΡ — — ΙΠΕΕC — — — —

5 ἐν] παλά[μεις ζ]ώντων γονέων πολὺν χεῖρον[α] π[ά]σχει  
— — Δ — ΜOC — — — τάχιστα δίκας τελέων [θανάτοιο]  
— — σαν ἐπεὶ [γ]’ αὐτο[ῖ] τ]ε πικ[ρ]ῶ μὲν πέν[θει] . . . . .  
— — καὶ ΔΙΕΑΙ τέκνον ἔρ — — — ἀνπαύσωντα[ι].

Apographo mutilo abstinendum puto. — 1 ACCEMENCOINEM - ΘΩCCEΘ  
ΑΙ — 2 ΔΕΖΑΤΑΕΠΟΝ — 3 ΑΓΓ post θεοῖς videtur μάντεως epitheton  
fuisse velut θεῖον, nam lacunarum nusquam adcurata habetur ratio.  
Certum autem est poetae alicuius verba citari. — 5 dubitanter hanc  
posui sententiam *grave est mori, graviora patitur qui in manibus super-*  
*stitium parentum moritur.* — 7 ΕΠΙΤΑΥΤΟΠΕΙΚ - - - - - ΩΜΕΝΠΕΝ — 8 ΑΝΠ  
ΑΥCΩΝΤΑΚ sententiam non adsequor.

481. Patris. C. I. 1553.

Δομιτίου Φαίδρου.

Τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ πίστιν, Φαῖδρε, καλοῦντες  
ἐν βιοτῆς μέτροις οὐποτε πανσόμμεθα.

482. Leucade. C. I. Add. II 1923 b ex diario quodam graeco, cui  
nomen Ἰόνιος Ἀνθολογία.

Τελέσφορε χαῖρε.

Ἦν ὥρα συ[ν]έχουσα Τελέσφορον, καὶ ἀπέδησε  
τὴν ζωνὴν ἑαυτοῦ·  
ἥ όνος ἐξήρπα[ξ]ε καὶ οὐκέτι μοῖρα ἀνέμεινε·  
ὦ ταχ[ε]νοῦ θανάτου καὶ γονέων ἀτυχῶν.

1 CYECHOYCA emendavit Boeckh, falso tamen explicans. — 2 ΕΞΗΡΠ  
ΑΖΕ. — Sententia epigrammatis haec mihi videtur esse: *Telesphorum*  
*navi iter facturum Leucade cohibuit tempestas* (ὥρη γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος  
A. P. VII 263,3 eodem significato) *et cingulo soluto* (ζώνην λύεσθαι in  
*itinere subsistere* Herod. VIII 120) *caeli serenitatem opperiebatur.* Tunc  
*forte in littore stans sive casu sive vento abreptus in mare praecipitatur,*

*Parca quae nāvigantem perdere voluisset morae impatiente.* — Inter verba *ἐαυτοῦ* et *ἡόνος* nihil omnino spatii est, ut poeta mancum versum facere voluisse vel integrum facere non potuisse videatur. — 4 ΤΑΧΥΝΟΥ quod cave defendas deque voluntaria praepropere excogitata morte intellegas.

483. Delphis. C. I. 1722.

Σῆμα τόδ' ἥρωος πατὴρ παρὰ ταῖσδε πύλαισιν  
 Πυθικὸς εἶδρυσεν παιδὸς ἐπὶ φθιμένον·  
 ἰ]ητροῦ πά[ντεσσι φι]λον, πινυτοῖο καὶ ἐσ[θλοῦ  
 nomen . .]ρου, βιοτῆς τυτθὸν [ἐπαυραμένον.

π fere saeculi. — 1 πατὴρ eadem mensura in Archiae epigr. A. P. VII 140 πατὴρ μὲν Πρίαμος, γὰρ δ' Ἴλιον, οὖνομα δ' Ἑκτωρ, ubi cum probabilis nulla suppetat emendatio, nulla omnino opus est. — 3 ΡΗΤΡΟΥΝΑ quod cum non corrigerent mire erraverunt et Welcker (*Syll.* 28) et Boeckh. — 4 ἐπαυραμένον Boeckh.

484. Tanagrae. Anaglypho exsculpti arte rudiore duo iuvenes. C. Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 18 sqq.

Ἀμφάλκης ἔστας' ἐπὶ Κιτύλῳ ἡδ' ἐπὶ Δέρμνι.  
 Κιτύλος. Δέρμνς.

v saeculi ineuntis.

485. Thespiis. Sub eximiae artis anaglypho superne fracto, in quo duo nudi viri incedunt ad dextram versi. Egrege tractavit Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 19 sqq.

Μνᾶμ' ἐπὶ Γάθωνι κάριστοκράτει.

v saeculi ineuntis. — Nescio an numerosa scriptori oratio observata sit.

486. Prope Thespias. Ross *Epistola ad Boeckhium* Halis 1850 p. 11 sqq. Ex Schillbachii apographo Keil *Zur Sylloge der boeot. Inschr.* p. 553 n. XXX.

Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλ[α]ε[ί]δαι μ' ὁ πατὴρ [ἀν]έθῃκα θανό[ν]τι  
 Ὅσ[ι]λος, ὥ[ι] πένθος θῆκεν ἀποφθίμενος.

Kalbel, Epigrammata graeca.



v saeculi. — 1 ολ...ε | δαπ Ross, ολιε | ππ Schillbach. 'Ολαΐεΐδαι Rossii coniectura est hand certa. 'Ολαΐδας Thebanus ap. Pausan. X 7, 8, ubi Schubart ex Keilii sententia 'Ιολαΐδας edidit. — Post πατήρ versu extremo una littera excidit, ineunte proximo Νέθηκε Ross, //έθηκε Schillbach. Falso scripserunt έπέθηκε, quod verbum nudum dativum trahit. — 2 π4 ωι Keil idemque 'Οσσυλος nomen invenit conlato Coorum nomine 'Οσσυλος ap. Ross *Hellen.* I 95 n. 18. Meineke *Diar. arch.* 1851 p. 253, qui v. 1 'Οικλειΐδαι nomen posuit, hunc versum sic scripsit ωι φίλος ων πένθος κτλ'. Ross ως φίλος ως πένθος κτλ'. Poeta modo ne barbarum putemus non potuit scribere nisi quod Keil reposuit.

487. Thisbae. Ex Rossii schedis Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 170.

Ἰστοῖ[ς κ]αὶ ξείνοισι φανείς φίλο[ς εἰμί nomen defuncti  
ὅ]ς ποτ' ἀρισστεύων ἐν προμάχοι[ς] ἔπεσον.

v saeculi. — 1 φίλος ἐνθάδε κείται vel Εὐκλος ὅδ' ἐστίν et v. 2 ὅς ποτ' ἀρισστεύων ἐν προμάχοισι πέσεν Keil.

\*488. Tanagrae fortasse repertus cippus in museo Thebano adservatur. Edidi *Hermæ* VIII 422.

Σοῦ μὲν δὴ πατρίς δὴν, Κέρκινε, Φοξίου νύε,  
Ποντιάς Ἡράκλει' ἔξει ἄχος φθιμένον  
ἡμ[ετέρ]ων ἐγχερσὶ φίλων· ὅ[θεν οὐ] ποτ' ἐπαίνου  
λησόμεθ'. ἡ μάλα γὰρ [σὴν φ]ύσιν ἡγασάμην.  
. . .]ανδρος.

v saeculi exeuntis. — Tanagraeum lapidem esse ideo conieci, quod Tanagraei olim cum Megarensibus Heracleam coloniam deduxerunt (v. 2), faciliusque Cercini apud amicos Tanagraeos obitus explicatur. — 3 mea supplementa cum iniuria olim abiecissem, eadem a se inventa mihi probavit Buecheler. — 4 λησόμεθ' Leo amicus; pluralem parum concinne excipit singularis ἡγασάμην. Vnus ex amicis, cuius nomen infra scriptum fuit, cippum ponendum carmenque inscribendum curavit.

489. Thebis. Rangab. 2217. Ex Rossii apographo Keil *Syll.* p. 174. Melius Lebas III 553.

Ὅν μεγάλ' αἰ[ὶ]χίσασα πατρίς Θύ[β]η ποτ' ἐ[σ]ώ[λπει  
πρωτεύσειμπάσης Ἑλλάδος εἰς ἀρετὴν,

πρὶν [διὰ]νοιαν τέρμα λαβεῖν, βίον, ὡς κε[χάρητο,  
 ὥλ[εσεν ἢ φ]θονερά τ[οῖς ἀ]γαθοῖσι τύχ[η].  
 5 . . . . . οχων ἔθα[ν]εν Διογείτον[ος υἱός,  
 ἐν πολέμῳ κοσμή[ω]γγῆς πατρίας δύναμιν.  
 nomen viri] οἰκείαι γνώμῃ Θηβαῖος ἔτ[ευξεν].

IV fere saeculi. — 1 extr. ΓΟΤΕΤΩ corr. et supplevit versum relicum Wilamowitz, nisi quod digamma addidi, quam litteram scimus apud Boeotos satis diu obtinuisse. — 3 ΑΙΑΝΟΙΑΝ Lebas eademque fere ceteri. — κεχάρητο Wilam. — 4 restituit Keil. — Sententia plana et pulcra: *quem patria speraverat virtutis fore principem, eum priusquam ad spei exitum perventum esset, fatum perdidit*, in quibus hoc notandum v. 3 pro ipso homine vitam (βίον) substitui, tamquam veritus sit poeta ipsum hominem extinctum oblivionique traditum dicere. — 5. ΩΙ . . . . ΟΧΩΝ reliqua suppl. Keil. — 6 ΤΗ . . . . ΕΩΓΤΗΣ Lebas.

490. Thebis. C. I. 1652.

Εἰφροσύνην ἥσκουν νέος ὦν [. . . nomen defuncti  
 τᾶς] ἐκ γυμνασίου σύντροφος ἀ[λικί]α[ς].  
 θνήσκω δ' ἐν πολέμῳ τιμωρῶν Δελφίδι χώραι·  
 πάμπου] δ' εἰμὶ Εὐανορίδα, πατρὸς δὲ Νέωνος.

Ad quod bellum pertineat cum multa cogitari possint certo definiri nequit; litterae sunt vulgares, iota dativis adscriptum in verbo θνήσκω omissum est. — 2 ΑΙ . . . . Α. Welcker *Syll.* 26 καὶ πᾶσιν ἐταίροις τοῖς ἐκ γυμνασίου σ. ἀπλότατος, eademque Boeckh, nisi quod ἀκρότατος prae-tulit. At post σύντροφος substantivum requiri casu genetivo positum docet epigr. atticum supra n. 49 πᾶσι δ' ἐταῖροις σύντροφον ἡλικίας coll. Antip. Sid. A. P. VII 26 ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίας et C. I. 246 πινυτῆς σύντροφος εὐδικίης, unde cum nihil aptum sit praeter ἀλικίας, hoc scripsi Dodwellium leviter errasse ratus. V. 1 quid opus sit ipsa res clamat. — 4 suppl. Boeckh.

491. Orchomeni. Decharme *Archives des missions scientif.* 1867 IV 498.

Φιλοκράτης Φιλοκράτους Σιδώνιος.  
 Οὐ νόθον ἐκ προτέρο[ι]ο, Φιλόκρατες, ἤνεσας ἥβ[αν]  
 σεῖο βίου, πινυταῖς θηγόμενος πραπίσιν·  
 ἡ γὰρ ἀπὸ πράτας μεμελημένος ἦς Ἐπικούρου  
 δόγμασιν εὐξυνέτοις, [ὥ]ς [θ]έμις, ἀλικίας·

- 5 αὖθι τύχης δ' οὔακι παλιμπλανέος βιότοιο  
εἵκων ἐν Μινύαις φῶτας ἐπαθλοκόμ[ε]ις.  
κεῖσαι δ' ἀγχόθι παιδὸς ἐοῦ ψαύων μελέεσσιν,  
ἄζμενος ἐκ ζωᾶς εἰς προθανόντα μολών.

π fere a. Chr. n. saeculi est epigramma elegantissimum. — 1 noli ἡνυσας corrigere; potuit enim ille doctrinae speciem vel maxime adfectans verbi ἄνω aoristum adhuc ignotum formavisse. — 4 ὡς θέμις non est quantum licebat, sed pertinet potius ad ea verba quibus medium interpositum est ἀπὸ πράτας - ἀλικίας ab ipso iuventutis initio, ut par est, coepisti Epicuro studere. — 6 fuit ἀγωνοθέτης in Charitesiis Orchomeniis.

492. Thebis in scala ecclesiae S. Georgii. Mihi descripsit Wilamowitz.

- Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ . . . . .  
ἀλλὰ Τύχη κρείσσω ἐλπίδος [ὥκ'] ἐφάνη,  
ἧ καὶ Τιμοκλέ[ω]να Σοφ[ων]ίχου ἡφάνισ' υἱόν,  
πρόσθε πρὶν ἐνδείξασθ' ἔργα πρόποντα φύσει.  
5 ὃς Βασίλεια Διὸς καὶ ἔ[τ'] Ἡρακλέους τρις ἐν ἄθλοις  
ἔπποις νικήσας δώματ' ἐπαγλαίεσεν.  
Πολύκλειτος ἐπόεισε.

ι sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ΟΝΗΤ . . . . . ΘΗ . . . Σ legit Wilamowitz adnotans litteras ΟΝΗΤ incertas esse. — 2 ΔΟΣΗ . ΕΦΛ ΝΗ ὥκ' dedit Wilam. Sententiam distichi adsequi non possum. — 2 κλ ΕΗΝΑ corr. Ed. Hiller. — 5 ΕΝ correxi non certo modo; ego scripsissem καὶ ἐν Ἡρακλέους τρις ἀέθλοις. Iovi βασιλεῖ sacra faciunt Trophonii oraculum adituri (Paus. IX 39,5); Iovialia nescio quae vicit Phorystas C. I. 1582.

493. Larymnae. Chalciopuli Locrensis apographum litteris minusculis scriptum C. Wachsmuthii beneficio debeo.

- Δέρκεο τόνδε, ξεῖνε, καταφθιμένοιο Φίλωνος  
τύμβον, ὃς ἐμμούσ[ο]ις γράμμασιν ἐνξυνέτως  
παιδείαν ἥσκησεν, ἅπασι δὲ κοινὸν ἐν ἀστοῖς  
ἦθος Λαγύμνης προσφιλέως ἔθετο.  
5 τὸν καὶ ἔτ' ἀκμαῖον βίοντον λείποντα καθ' ἔβην  
κῆδος ὁμοφρονέως πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις.

2 ἐμμονύσαις quod corrigendum putavi. — 5 sq. κῆδος δακρύειν figuræ etymologicae genus est adiectivo ad κῆδος referendo ex adverbio ὁμοφρονέως repetito.

494. Thebis. Ex Pocockio C. I. 1653. Keil *Syll.* p. 179, qui Graefii supplementa recenset.

Πε[ρ]σεφόνη πρόπολ[ο]ν [σ]φετέρην εἰς ἥγα[γ]εν ἀνλή[ν],  
πατρὶ [δὲ . . . . .] μητρὶ . . . . .  
. . . . . προφ[θ]ιμ[έν]ο[ι]ς τέ[κ]ος ἔσπετο· τοῖς δ' ἐπι σῆμα  
Νεικείας στενάχων γα[μβ]ρὸς ἔτευξε φίλος.  
5 πρὸς [δ'] ἔτι καὶ κόρυην ἀ[παλ]ή[ν], μέ[γ]α [πῆ]μα [τεκ]ό[ν]τι,  
Ἄν[θ]ί[τ]ι[τ]η[ν] ἐρατὴν τύμβος ἔχει φ[θ]ιμ[έν]η[ν].

Apographum nimis graviter corruptum quam ut aut leviori medicina te contineas aut graviori fidas. — 1 ΠΕΣΣΕΦΟΝΗΠΡΟΠΟΛ . . . ΝΕΦ — ΓΑΙΕ ΝΑΥΛΗΛΙ corr. Boeckh. — 2 ΠΑΤΡΙΣΣΥΝΑΙΝΟΓΟΣΥΜΗΤΕΡΟΣΑΒΛΗΒΙΩΙ teneo πατρὶ dativum propter v. 3. — 3 init. ΝΑΙΠΡΟΦΙΜΟΡΟΣΤΕΛΟΣ correxi; ab initio μικρόν vel simile quid fuit. Graefe et Boeckh καὶ Τρόφιμος κοῦρος τέλος ἔσπετο. — 4 ΓΑΗΓΡΟΣ recepi Boeckhii coniecturam ab ipso spretam. — 5 ΣΑΕΤΙ — ΑΤΛΑΗΙΜΕΤΑΙΗΜΑΣΥ. ΓΟΜ ἀπαλήν Boeckh; extrema incerta. Graefe μετὰ πῆμασι μητρός. — 6 ΑΝΕΙΗΠΗΜ correxi, idem Graefe. Ἄνθίππη Thespii filia est. — ΦΟΙΝΝΙΑΙ corr. Boeckh. Anthippe filia fuit Niciae. — 7 post medium versum ΥΣΕΜΝΗΣΚΟΚΗ — 8 ΦΟΝΙ . . ΑΓΗΗ . . ΣΑΙ . . . ΟΤΩΛΙ ubi ab initio Περσεφόνης nomen fuerit.

495. Tanagrae. Minusculis litteris Cumanudes *Athenaei* vol. II 406.

Τοῦνομα μέ[ν] Χαρίας, Θήβη πατρίς, ἀλλὰ θανόντα  
Ποιμάνδρου χυδανὴ γαῖα κατεσκίασεν.

Aetatis romanae. — 1 ΜΕΜ lapidarii error. — 2 Poemandria vetustum Tanagrae nomen ap. Paus. IX 20. — χυδανὴ γαῖα ut χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει in versu homerico.

\*496. Tanagrae. Edidi *Hermæ* VIII 426. Vtor etiam Roberti apographo.

Θειοτέλου[ς] τόδε σᾶμα, τὸν ἵρροσεν ἀ φερέκαρπος  
Ποιμάνδρου γενεὴ τείμιον Ἐννεότα·

τὸν καὶ χθρὼν ἐδάκρυσεν, ἐπεὶ φάος ἔσβεσεν Ἀ[δης]  
 λαμπρὸν ἀριζάλου φαινόμενον σοφίης.  
 5 ἃ θνατοὶ, κραδίην φ[αύ]λην ἔχει, ἣν δὲ νοῆτε  
 κρέσσονα, [β]ασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖς Ἀίδης.

I vel II p. Chr. n. saeculi. — I ΤΕΛΟΥΕ — ΗΡΟΣΕΝΑ et Robert et ego. — 2 ΓΕΝΕΗ et ΕΝΝΕΟΤΑΙΟΝ testatur etiam Robert in lapide esse. At ne sic quidem expeditum distichon videtur: mira est ἡ φερέκαρπος γενεή i. e. filiorum ferax, et si Ἑνωέτας patris nomen cum Buechelero esse existimes, miro loco positum fatebere. Nec tamen multum proficis scribendo ἐν νεόται i. e. ἐν νεότητι (cf. βιοτή et βιώτης), cui non satis aptus hic locus sit. Ceterum pendet hinc, utrum v. 3 τόν an ὃν scribendum sit. — 3 ΕΔΑΙΚΡ — extr. ΑΛΛ et Robert et ego; lapidarium quomodo corrigam haereo. — 4 λαμπρὸν ἀριζάλου olim ex coniectura, nunc ex Roberti apographo scripsi. — 5 sq. sic legit Wilamowitz, nisi quod v. 6 τοῖς ἀγαθοῖσι θεός praefert. Ἀίδης Buecheler.

497. Thespiis. Conze *Annal. Inst.* 1861 p. 88.

- a. Γῆρας ἐρημώσασα πατρὸς νέκυσ ἐνθ[άδε] κεῖμαι  
 Καλλιτύχη, φθονερίῳ δαίμονι χρησαμένη·  
 Μοῦσαι δὲ εὐχολαΐσιν ἐπήκοοι οὐ[κ] ἐγένοντο  
 πατρὸς ἐμοῦ ζακόρου· μοῖρα δὲ ἔχι με [πέδῳ]  
 5 Ἀσκραίῳ κρύψασα· τίς ἐλπίδ[α]ς οὐ[κ] ἐδάκρυσεν  
 τὰς ἀτελῆς γονέων, εἰς ἐμὲ δερκόμε[ν]ος;  
 b. Σουλπικίου ζακόρου λυγρὰ παῖς ἐνθ[άδε] κεῖται  
 Καλλιτύχη, δὴ ἐτῶν πλησαμένη [δεκάδας].

II fere saeculi. — Supplevit Conze vv. 1. 2. 6-8. — 5 ΕΛΠΙΔΕΣ.

\*498. Thebis. C. I. 1654. Melius Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 180.

- Οἶτος Σωκάρτης Γορτύνιος [nomen patris]  
 παντοίης ἀρετῆς ἔξοχος ἡνίοχος,  
 ὃν μήτηρ μὲν ἔτικτεν ἐνὶ Κρήτῃ εὐρείῃ  
 ἡνίοχος Σθενίῃ, φερτάτῃ Ἀϋσονίῃ  
 5 εἰνηθεῖς ὑπ' ἔρωτι, κασιγνήτους τε κρατίστους  
 καὶ πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας·  
 ἀλλὰ ἔ νοῦσος ἔμαρψε κακὴ καὶ μοῖρα βαρεῖα  
 ἥρωα, πρὶν ἰδεῖν παῖδας ἀεζομένους.

- 10 τούτου κουριδίη ἄλοχος καὶ [κεδ]νὰ εἰδυῖ[α  
 ἔστησ' Εὐπραξίς, κῦδος ἔη πατρίδ[ι·  
 οὐ γάρ τις κατὰ γαῖαν, ὅσαις Διόθεν γένος [έστί,  
 μείζονα τῆδε πόλει κόσμον ἔθηκε γ[υνή.  
 ψ(ηφίσματι) β(ουλή)ς δ(ήμου).

III fere saeculi; litterae vulgares praeter ω. — 1 10110 Pococke, 101 ego; fuerit Ἰφίτου υἱός sim. — 3 clausula homerica. — 4 φερτάτω Vlrchs et Poc. φερτάτη Cramer et ego. — 5 κρατίστους est in lapide. — 9 καὶ . . . ΑΝΑΞΙΔΥΙ Cramer . . . ΔΗΔΕΙΔΥΙ Poc. et similia ego; corr. Boeckh. — 10 κῦδος ipsam Eupraxin esse docent proxima. — 11 ὅσαις κτλ'. i. e. quibus quidem Cretensis origo est, ut recte unus explicat Wilamowitz. — 12 ΤΗΔΕ omnes, ego ΤΗΛΛΔΕ, unde τῆσδε conicias. — ἔθηκε περί Vlrchs et Welcker, γυνή Graefe.

499. Plataeis. *Ephem.* 2872.

. . . . . συν]ήγαγεν αἰών  
 . . . . . συ]ζυγήν·  
 ὧν ὁ μὲν . . . . . ]ν, ἣ δ' ἄρα κόσμου  
 κρέσσων ἡδὲ πέπλων ἔπλετ' ἀ]ριπρεπέων.

1 sq. *nunquam vita melius hominum per matrimonio coniunctū. Non tamen nego etiam aliud posse carminis argumentum fuisse.*

500. In Musarum valle Thespiensi. Conze *Philol.* XIX 182. Decharme *Archives des missions scientif.* IV 538.

Τόν ποτ' ἐν εὐσεβίῃσιν] ἀναστήσαντα Κόδρατον  
 μητέρ' ἀποφθιμέ]νην γήραι καὶ καμάτῳ  
 ἐκτέρισαν χάριν αὐτῇ] ἀμειβόμενοι φιλότῃτος  
 σήματι τῷδ' ἔτα]ροι· μνημ' ἀρετῆς Ἑλικίων.  
 . . . . . Κορ]νοῦτου δις γυμνα[σιαρχήσαντος  
 . . . . . ] Θεσπιιάδου.

III saeculi. — 3 MENOC Decharme, qua nisis lectione (nisi forte lectio nititur supplemento) inepte supplevit. — *sepulcrum levis est grati pūique animi tessera, virtutis monumentum Helicon, qui vidit pietatem viri,* coll. Thucyd. epigr. A. P. VII 45 μνημα 'μὲν Ἑλλάς ἀπασ' Εὐριπίδου, quod epigramma si cur Thucydidi tribuerint quæras, legas ipsius histor. II 43 ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.

501. Lebadææ. *Ephem.* 836. Lebas III 784. Keil *Syll.* p. 161.

Nomen defuncti . . ]ε χαῖρε.

Nomen . . . . . ἐ]πήρατον, ἔξοχον ἄνδρα  
μικρὸς ὁ τύμβος ἐγὼ τήνδ' ὑπὸ γ]ῆν ἔλαχον,  
ὃν θέτο παῖς γενέτη κρατε]ρῷ, φρένα κοσμηθέντι  
παντοίαις ἀρεταῖς· τρεῖς γὰρ δεκ]άδας ἐνιαυτῶν,

5 (οὔτω μοῖρα βραχὺν ν]ῆσε βίον μερόπων),  
ἐξανύσας πικροῖο] τέλους ἐπὶ τέρμα πέρησε  
καὶ λάχος ἀθάνατον δέξ]ατο παρ μακάρων.  
ἀλλὰ φίλη γαμετῇ . . . ]ρεῖα κεῖτε σὺν αὐτῇ  
ἢ ποτε nomen deæ . . . ] προφητεύσασα

10 . . . . . ὥ]ς μυρία πολλὰ βροτοῖσιν  
. . . . . ε]ὐφροσύνης ἔνεκεν.

iv fere saeculi. — 4 γαδὰς Pittaces, αδὰς Lebas. — 8 δέξατο Buecheler. — 9 Iunonis sive Cereris Proserpinaeve fuit sacerdos, cf. Paus. IX 39, 4. 5. — 10 quæ suis ex divitiis multa profudit mortalibus ut læta sorte gauderent.

502. Prope Thebas. Tres sunt unius sarcophagi tituli, quorum primum ed. Boeckh C. I. 1656, reliquos addidit Leake *Travels in the northern Greece* tab. IX n. 40, eosdemque ex suo apographo Welcker *Mus. Rh.* 1845 p. 236. Lebas II 557 - 559.

a. Μαρμαρέη λίθος ἡμί, φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα  
Νήδυμον ὕπνον ἔχοντα κα[ί] ἐν [φθιμέ]νοισι παρόντα,  
ὃν δῆμος χρυσῷ στεφάνῳ [τε]ίμῃ[σε γεραίρων  
βουλῇ ταυτὸν ἔπραξε παρη]γορίην νί]οι[ο·

5 κεῖται σῶμα λέοντος ἀ[ρηιφίλῳ ἐπὶ φωτί.  
Ζώσιμος υἱὸς ἔγραψε, τὸ γὰρ γέ[ρας ἐστὶ θανοῦσιν,  
ἔμπνουν φθηνγομένην ἀδεῶς [μ' ἐχάραξε] σιδήρῳ.  
ὅστις δ' ἂν τολμᾷ θέσθαι νέκυν εἰς ἐμέ νηδύν,  
χωρὶς τοῦ παιδὸς πατέρος, οὗ ἔχω κατὰ γαστρός,

10 δώσει τῇ τε πόλει καὶ τῷ ταμείῳ δ[η](νάρια) μυρία.

b. Σκῆνος μὲν γενετῆρες, ἐπεὶ γέρας ἐστὶ θανοῦσι,  
τειμῶντες κλαῖσκον ἀναισθήτῳ περὶ τύμβῳ,  
ψυχὴ δ' ἐς τὸ δίκαιον ἔβη· ἣν δ' οὔνομα τοῦμόν  
Νήδυμος, Ἰταλικῆς Ἀδάης παῖς ἡμερος ὄντως.

- 15 οὐκ ἤμην ἔμπροσθε πολὺν χρόνον, εἴτ' ἐγενήθην  
εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος· ἄστατος αἰὼν,  
οὐκ ἀνέδραστον ἔχων ἴδιον δρόμον· ἥς δ' ἔλαχέν τις  
μοίρης, ταύτην ἐκτελέσει· καὶ γὰρ βασιλῆες.  
ταῦτ' ἐπέγραψε πατὴρ ὁ Ζώσιμος εἴνεκ' ἐμεῖο,  
20 αἰμνηστον ἔχων ψυχῆς πόθον ἀθανάτοιο.

c. Πλήρης ὁ φόρτος ἐστὶ μοι· καλῶς ἔχει.  
κεῖται γὰρ νηδὺν εἰς ἐμὴν ὁ Νήδυμος  
καὶ τοῦδε παιδὸς παῖς γεγώς ὁ Νήδυμος,  
τρίτος δὲ παιδὸς νῦν πατὴρ ὁ Ζώσιμος.

- 25 μῦσιν θειῶν τίς μοι δότω καὶ σύνφυσιν·  
ἦν γὰρ θίγη τις εἰς ἀνοιξιν τὴν ἐμήν,  
μήτ' ἐλπίδων ὄναιτο, μὴ τέκνων σποράς,  
ἀλλ' ἐγγένους ὄλοιτο πάνρειζον γένους.

III vel IV saeculi. — Recte Keil epigrammata sic disposuit, ut post mortem Nedymi (a), qui Zosimum habebat filium, Nedymus nepos (b), postremusque (c) Zosimus, qui antea Nedymum patrem sepeliverat, monumento hoc conditus sit. — 2 Νήδυμον et nomen proprium et adiectivum. — ΚΑ. ΕΝ... ΣΙΝΑΡ Leake, κα... θνοις τε π. Welcker, ΚΑ... ΕΝΟΙΣΤΕΝ Lebas. Keil καὶ ἀθανάτοις παρόντα scribens ipse parum hoc conveniens esse sensit. Si Welckeri, qui raptim descripsit, et Lebasii consensui tantum tribuendum est, scripserim καταφθιμένοις τε παρόντα. Interim posui quod ex Leakii apographo facilius quis coniciat. — 3 sq. suppl. Keil; v. 4 tamen extremum vocabulum incertum; tradunt omnes οἱ. Confert Keil C. I. 2775 b ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ - παραμυθεῖσθαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. — 5 extr. Lebas duas in lapide hastas vidit u; supplevit Keil: militem arguit leonis imago. — 6 θανόντων Keil, cf. v. 11. — 7 μ' ἐτέλεσσε Keil, ἀδεῶς interpretans ἀνευδεῶς. Ego ad φθεγγομένην refero: loqui se ait cippus sine metu, ne quis laudibus invideat. — 9 ΟΥ Lebas, Ο. ceteri, ὅν Keil. — 10 ΔΝ Leb. ΑΝ Welcker. — 16 sq. sic intellego: *instabile aevum est, quamquam haud fallente incedit vestigio, sed suum sibi proprium habet cursum: nam quam quisque sortitus est sortem, ea tenetur.* — 23 ΚΑΚ Lebas, ceteri ΚΑΙ. — 27 si probus esset poeta, scriberem μή γ' ἐλπίδων.

503. Chaeroneae. C. I. 1667. Stephani *Reise* cett. n. 35. Keil *Syll.* p. 192.

Χαίροις, Σώτηρς, καὶ ἐν θνητοῖς[ι] ποθητέ.



θνητοῖς lapis. In promptu est explere numeros inserto ὦ ante Σώτηρε.

504. In vico Palama apud Triccam. Heuzey *le mont Olympe* p. 488.

. . . . . πατήρ | Πιθαίου· μάτηρ [μ]νᾶμα | ἀνέθηκε  
'Αγεσίαι πόλλ' ἐπ' οδυρομένη.

Et litterae ϣμξ et iota dativo adscriptum v. 2 bonae aetatis sunt indicia. — 1 ante πατήρ legitur ΝΕΛΙ ΟΞ, unde et versus et totius tituli initium fit; at neque illud intellego neque πατήρ Πιθαίου. — ΤΗΡΝΑΜΑ, Μάμα matris nomen esse videtur editori. — 2 'Αγεσίας an 'Αγεσίας scribam dubito.

505. Triccae. Lebas *Revue archéol.* 1844 I 315. Vssing *Inscr. ined. gr.* (1847) p. 33 ex suo apographo.

Ποντάλα Πονταλεία κόρα, Τιτυρεία γυνά.  
"Ωλεο δὴ στυγερώϊ θανάτῳ προλιπούσα τοκῆα[ς,  
Πωτάλα, ἐγγαστρὸς κυμοτόκοις ὀδύναις·  
οὔτε γυνὴ πάμπαν κεκλημένη, οὔτε τι κούρη,  
πένθος πατρὶ λίπες μητρὶ τε τῇ μελέαι.  
'Ερμάον Χθονίου.

III a. Chr. saeculi esse ait Lebas. — Index et clausula (ex more Thessalico haec addita, cf. Leake *Travels* III n. 150) thessalicam referunt dialectum.

506. Triccae. Lebas III 1201.

- a. "Ιχνος ἐπιστήσας, π]αροδοιπόρε, τοῦμὸν ἐπιγνούς  
οὔνομ' ἀπερχόμενος στεῖχε κατ' ἀτραπιτον·  
ἐσθλότατον δ' ἀνδρῶν,] ὃν λεύσσεις τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ  
ἴσθι nomen patris. .]ον Γῆρον ὑπὸντα τάφῳ·  
5 ἥσκησεν δὲ τέχνα]ν Ἀσκληπίῳ, ἂν ἐφύλαξεν  
πᾶσι παρ' Ἑλλήσιν δ]όξαν ἀειράμενος.  
ἀλλὰ σὺ τάνδε γραφάν, ξέν', ἐ]πιγνούς ἄνδρα δίκαιον  
ἴστω ἀφικόμενον χ]ῶρον ἐς εὐσεβέων.
- b. . . . . Πλου]τώνια Φερσεφόνεια  
10 . . . . . σεονεις . . . . πυλον

- ησκησεν δὲ τέχνην] Ἀσκληπίου, ἣν ἐφύλαξεν  
 πᾶσι παρ' Ἑλλήσι]ν δόξαν ἀειράμενος,  
 πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα ἐ]τῶν· καθαρ[ρ]ὰν δὲ φυλάξας  
 σωφροσύνης ἀρετὴν τόν]δε λέλονχε τάφον·  
 15 τοῦνεκ' ἄρ' εἰς αἰεὶ χρηστοῖ]ς γένος ἐν πολιήταις  
 κλεινὸν τοῦδ' ἀγαθοῦ φ]ωτὸς ἀναγράφεται.

I sive ante sive post Chr. n. saeculi. — 3 sq. Γῆρυν defuncti nomen fuisse sumpsit, sed ne sic quidem omni ex parte placet distichon. — 5 ΛΕΚΛΑΓΙΩΙ erravit lapidica doricae fortasse formae ignarus, cf. v. 11. — 9 sq. Πλουτώνια certum videtur; reliquam distichi partem despero. — 13 ΚΑΘΑΡΑΝ — 16 ΣΠΤΟΣ quod potest et πρῶτος et φωτός esse; alterum praetuli, quia v. 15 γένος eiusdem enuntiati subiectum esse videbatur.

507. Triccae. C. I. 1778.

Φῶτα θεοῖς ἔκελον, στυγερῶν λήτορα νούσων  
 μοῖρῃ ὑπ' ἀτρέπτῳ Κίμβερα τύμβος ἔχει·  
 ὃν πινυτὴ παράκοιτις ἀνηρὸν [γ]οό[ω]σα  
 θάψεν ἀκοιμήτοις δάκρυσιν Ἀνδρομάχη.

III fere p. Chr. n. saeculi. — 3 extr. ΠΟΟΙΡΑ Pouqueville. ὀδῖτα in- scita interpolatione Psalidas Graecus. ποθέουσα Osann coniecit, recepit Boeckh. Lamentandi verbum certo fuit. — 4 ΑΝΟΛΟΜΑΣ Pouquev., cuius extremam litteram falsam esse inde constat, quod lapidarius c forma utitur; Psalidae lectio Pouquevillii errore confirmatur.

508. Dhamasi in valle Titaresii. Heuzey *le mont Olympe* p. 487.

Πα]ρθενίαν [λει]πουσ' ἐρατὴν θυγάτηρ Κλεαρίσ[τ]ης  
 ἥδὲ Πολυγνώ[τουν] κεῖται Ἀρισταγόρα.

Litterae vulgares, nisi quod N habet formam paullo recentiore. — 1 λείπουσ' Buecheler, προλιπῶσ', quod spatium excedit, Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94.

509. Douklista apud Dolichen. Heuzey *le mont Olympe* p. 473.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).  
 Ιατρον μ' ἐσορᾷς, φίλε, Βιθυνὸν πόλῳς Νικαίας,

πολ[λ]ήν θάλασσα[ν] καὶ γαῖαν [π]ερι[νο]στήσας τὸ π[ε]ρω  
 μένον ὥδ' [ἀ]πέ[τει]σα,  
 ἐξ[η]κοστὸν] καὶ πρῶ[τον] ζήσας] λυκά[βαντα].

Litterae grandes pulcreque ornatae. — 2 ΠΕΡΙ... περινοστήσας et πε-  
 πρωμένον invenit etiam Heuzey.

510. Kastri prope Dolichen. Heuzey *Olympe* p. 475.

Ἄνδρα Φίλα Δημόφιλον ἥρωα σὺν Αὐτοβούλῳ τέκνῳ.  
 ἥρωες χρηστοί, χαίρετε πάντοτ' ἐμοί.  
 Θ]ν[ή]σκω, μῆτερ, ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα ἡμερῶν.

Aetatis admodum recentis. — 1 verborum ordo ostendit scriptorem  
 numeros adfectasse. — 2 ἥρωες sunt Demophilus et Autobulus, quod  
 si verum est, facile emendatur v. 3, ubi ὀνισκῶ traditur.

511. Achridae Epiri. Ex Pappadopuli apographo Henzen *Bullet. arch.*  
 1849 p. 149.

- a. Ἀντί σε κυδαλίμας ἀρετᾶς, πολυήρατε κούρα,  
 ἤξεν εἰς Ἠλύσιον αὐτῆς ἄναξ Κρονίδης.
- b. Τηλυγέτη[ν] με τοκῆς ἀνέτρεφον ἀλδήσκοντες,  
 Ἄπτυριν, ἡμῶν πάμπαν ἀρειοτέρην.  
 5 ἀλλὰ με μοῖρ' ἐδάμασσαν, ἐπεὶ τόδε μόρσιμον ἦεν,  
 τύμβον δ' αἶψα γονεῖς τεῦξαν ὀδυρόμενοι,  
 Ζηρῶις μήτηρ τε πατήρ τέ [μ]οι Νεικό[δημος],  
 ἄμφω θυμοβόρῳ πένθει τειρόμενοι.
- c. Ἄπτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα, καὶ ἐν φθιμένοισι φανείης  
 10 ὥσπερ ἐν[ὶ] ζωῷς κῦδος ὀπα(σ)αμένα.

Sat recens esse epigramma testatur Henzen, qui adcuratam tituli  
 imaginem non exhibuit. — 3 τηλυγετημε — 7 ΤΕΟΙΝΕΙΚΟΛΕ...τέ μοι  
 Νεικολέοντης Henzen, idemque matris nomen Ζηρῶνις esse voluit; recte  
 fortasse. — 10 ἐν ζωῷς.

512. Nicopoli. C. I. 1819.

— — — — —

. . . . . αἱ δ' ἐπὶ τύμβ[ω]  
 κείραντο πλοκάμο[υς] Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

1 ΤΥΜΒΟΣ — 2 ΠΛΟΚΑΜΟ.....ΥΣΠΑΦΗΝΑΒ... Prospero quodam casu haec ad nos amplioris epitaphii verba pervenerunt, quae ab antiquiore poeta accepta et huius tituli scriptor et compluribus saeculis post Agathias in suum convertit usum A. Pal. VII 593:

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαΐᾳ καὶ ἀοιδᾷ,  
 τὰν πολυκυδίστου μνάμονα θεσμοσύνας,  
 Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἱ δ' ἐπὶ τύμβω  
 κείραντο πλοκάμους Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

513. Eretriae Phthiotidis. Lebas III 1178.

καὶ νῦ[ν] ὀδύνας δ[ὲ] τῇ] σ[υμ]βίῳ μου ἐγκαταλίπας  
 κῆμα ἀνέσθης ὥσπερ λίθου ἢ σίδηρου,  
 οὐκ [ἀ]ί[ω]ν . . . . . ὥδε κλειόντων μοίρη[ν].  
 σ[εμνόν]τατα ζ[ή]σ[α]ς [γ]άμοιο [τ]ὰ π[άν]τ[ι] ἐτέλεσσα.

Praecedunt quattuor versuum exigua frustula. — 1 ΝΥΜ — ΔΗ ΕΤΗ  
 ΒΙΩ — 2 hemistichium homericum. — 3 sq. ΛΙΟΝΤΑΕΛΕΩΥ. ΕΘΟΜΕΝΩΔΕ —  
 ΜΟΙΡΗΕ ΤΑΤΑΖΑΧΕΤΑΜΟΙΟΚΑΠΑΝ.. ΕΤ κτλ'. v. 3 sententia aperta ex v. 2.  
 — 4 extremis diffido.

514. Apud Aeanen Macedonum. Heuzey *Rev. arch.* 1868 II p. 25.

Ἀδίστας Μενέδημος ἔην πόσις· ἤρωσε δ' αἰ[τ]άν  
 Βούτιχος· Αἰανὴ κρύψε [κ]αταφθι[μέ]ναν,  
 τίκτε δ' ἐνὶ κλ[άρ]οις Κερκείνιον· ἐγδὲ Φιλίππου  
 υἱοῦ τῶν ὁσίων ἀντίασεν κτερέων·  
 5 τοίγαρ Κ[ρ]ηταιεῦ [Ρ]αδαμάνθυι τοῦτο παρ' Αἰδᾶ  
 εἰ[π]εν, ὅτ' ὠδ[ε]ίνων παιδὸς ἔχει χάριτας.

I fere a. Chr. n. saeculi epigramma elegantissimum correctum ab editore. — Hediste Menedemi uxor, filia Butichi, sepulta Aeanae, nata Cercinii in Pelasgiotide. — 2 ΦΘΙΗΝΑΝ — 5 ΙΑΔΑΜ κτλ'. — 6 ΕΙΓΕΝ litterae π forma est π. — ΩΔΙΝΩΝ.

515. Pydnae. C. I. Add. II 1957 b.

Ἀρτεμίδωρος Εἰαρίνῳ καὶ Σπόρῳ τοῖς ἀδελφοῖς  
μνείας χάριν.

Τῇδε καταφθιμένους διδύμους, δύο φῶτας ἀρίστους  
Εἰάρινον τύμβος καὶ Σπόρον εἰς ἔλαχεν·  
πατρὶς δὲ Ἡράκλεια καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ τεύξας  
λαΐνον ἀμφοτέροισι βωμὸν [ῥ]περθε τάφου.

π fere p. Chr. n. saeculi sunt litterae. — 3 Boeckh: *Heracleam intellege vicinam* i. e. in Lyncestorum finibus positam.

516. Aegis sive Edessae. C. I. 1998.

Ἦδε πέτρος κεύθει Γραφικοῦ δέμας, εἰς μακ[ά]ρων δέ  
ψυχὴν θεσπεσίην θῆκε θεὸς πεδ[ί]ον,  
οὔνεκεν ἦν πανάριστος, ἐν ἡγαθέοις δὲ πολείταις  
πρῶτα φέρων πινυτῆς κῆδος ἐκαρπίσατο·  
5 εὔξατο δ' αὖ μακάρεσσι καὶ εἰμερτὴν παράκοιτιν  
τοῦδε λαχεῖν τύμβον, γήραος εἴτε τύχοι.  
Χαῖρε Γραφικέ.

ππ fere saeculi. — 1 suppl. Boeckh.

517. Edessae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 216.

a. Καστρίκιόν με Φίλιππον ἐτύμβευσεν Τίτος νιός  
Εἰονίου πελάγους ἄνχι καταφθίμενον·  
ὅστέα δ' ἐνθάδ' ἐνείκεν, ἐπεὶ γλυκὴ καὶ μετὰ μοῖραν,  
οἷχί μόνον ζωῆς πάτριόν ἐστ' ἔδαφος.

5 b. Ἠδαίαν Εὐκλείας τὴν καὶ Μαρίαν με θανοῦσαν,  
μητέρα τὴν ἰδίην νιάς ἔθαψε Τίτος,  
ὀκτωκαιδεκέτης λειφθεὶς νέος, (ὅστ' αὖ πατρός  
εἰσενέθηκεν ἐμοὶ Δυρραχίου κομίσας)  
ἤχι Φίλιππον ἔθαψεν, ἐμὸν πόσιν· ἀλλὰ τροφείων  
10 μνησθεὶς ἀμφοτέροισι τύμβον ἔχωσεν ἓνα.

c. Ὃς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον ἄγεις, Τίτον ἴσθι Φιλίππου  
πατρός Ἐδεσσαῖον παῖδά με καὶ Μαρίας.

d. Πατρίς μὲν μοι Ἑδέσσα, τὸ δ' οὖνομα Κλανδία Γράπτη·  
κεῖμαι δ' ἐνθάδ' ἐγὼ σύγγαμος οὖσα Τίτον.

III vel IV saeculi videtur editori titulus esse. — 5 Ἑδαία nomen suspectum habeo. — 7 molestissima parenthesis; nam ἤχι adverbium (v. 8) revocat legentem ad v. 6.

518. Thessalonicae. Miller *Revue archéol.* 1865 II 66.

*Νουμήνιος Κοῖνου.*

Ἡματι [μὲ]ν γενόμην, ὧι καὶ κλυτότο[ξ]ος Ἀπόλ[λων,  
τεσσα[ρ]ακιδεχέτης δ' ἐ[ξ]έλιπον [β]ιοτήν·  
τα]ῦτ[ῳ] δ' ὧι γενόμην [θ]άνον ἡματι, τηνίκα Φοίβωι  
ἀστοὶ πανδήμους ἐ[ξ]ετέλουν θυσίας.

I vel II a. Chr. n. saeculi. — Κοῖνος patris nomen apud Macedones haud inusitatum, unde non debebat editor Κοῖνου corrigere. — 1 ΛΙΦΝ — ΤΟΕΘΣΑΠΟΛΝ — 2 ΤΕΣΣΑΟΑ — ΕΣΓΛΙΠΟΝΕΙΟΤΗΝ — 3 ΔΥΤΝ — ΟΑΝΟΝ — 4 ΕΕΕΤΕ omnia haec bene emendavit editor. — Septimo mensis die natus septimo obiit Numenius ad bis septimum annum vita provecta; ἐβδομαγενῇ etiam Platonem perhiberi sciunt omnes.

519. Thessalonicae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 288.

*Διογένης Ἡρακλείδου Μακεδών.*

Ἡ ῥα ποθεινὸς πᾶσιν ἔβης δόμον Αἶδος, οὔπω  
εἴκοσ' ἐτῶν, μῆνα[ς] δ' ἔξ ἔτι λει[π]όμενος,  
Δι[ό]γενες· [π]έν[θ]ος δὲ [λ]υ[γρὸ]ν στεν[υ]ν[ό]ν τε [γο]νεῦσ[ιν]  
κάλλιπες ἀ[ί]διον γήραι τε[ι]ρομέν[οις].  
5 ἀλλ' [ο]ὔκ' ἔστι τύχην περ[ι]οργεῖν καὶ δαίμ[ο]να [θ]νητοῖς,  
οὐδὲ παρώσ[α]σ[θαι] μ[ό]ρσιμ[ο]ν [ῆ]ν τὸ χρεῖ[ών].

Litterae vulgares. — 2 ΜΗΝΑΧ — ΛΕΠΟΜΕΝΟΣ — 3 ΔΙΓΕΝΕΣΓΕΝΟ  
. ΣΔΕΔΥΤΙ ΝΕΤΥΤΙ. ΝΤΕΤ ΝΕΥΣ — 4 ΤΕΝ . . ΜΕΝ — 5 ΠΡ. ΙΥΤΕΙΝ — 6 ΠΑΡΩ  
ΣΑΣΟΛΙΜ ΙΣΙΜ Ν ΙΤΟΧΡΕ ἦν τὸ χρεῖων Vsener.

520. Thessalonicae. C. I. 1973.

Τοῦτο γὰρ ἐν ζωοῖσιν ἐπώνυμον ἔσκε γυναικί

- εἵνεκεν ἧς ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μάλ' ἀρίστης.  
 τεύξε δὲ τὸνδε τάφον φίλιος πόσις Εὐτροπος αὐτῇ  
 5 οἷ τ' αὐτῷ, μετόπισθεν ὅπως ἔχοι ἀμπαύεσθαι  
 σὺν φιλήῃ ξυνῶς ἀλόχῳ, κεκλωσμένον αὐτῷ  
 τέρμ' ἐσιδὼν βιότου ἀλύτοις ὑπὸ νήμασι μοιρῶν.

εἰάν δέ τις ἕτερον τολμήσῃ καταθέσθαι μετὰ τὸ ἐμὲ κατατε-  
 θῆναι χωρὶς τῶν τέκνων ἡμῶν ἢ μετακεινῆσαι τὴν σ]ορόν, δώσει  
 τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ (δην.) μυ(ρία) ,β (δισχίλια).

Litterae vulgares. — Praescriptum fuit nomen mulieris, de quo  
 haec supersunt:

# I. . N I C H I Z A C I O

Penelopen nominatam fuisse Keil aliquando coniecit.

## 521. Thessalonicae. C. I. 1966.

Μοῖραι καὶ Ἀΐδη με κατήγαγον εἰς Ἀΐδαο,  
 οὐπω νυμφεῖον θαλάμου καὶ παστάδος ὥρης  
 γευσάμενον· ἀθιγῆς δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

Litterae vulgares. — 3 male correxerunt γευσάμενον. Epigramma  
 enim olim in virginis sepulcro scriptum nunc in iuvenis usum conver-  
 sum est.

## 522. Thessalonicae. C. I. 1988.

- α. Κύματ[α] πορθομένης κεῖμαι νέκυσ ἐνθα Σεκουνδίων  
 γῇ πατρίδι κρυφθεὶς συνομαί[μ]οσι δάκρυ [π]ρολείψας,  
 τ[ρ]ίς δέκα[το]ν πλήσας ἐτέων τὸ πανύστατ[α] βαῖν[ο]ν,  
 λύπην μ[η]τ[ρ]ὶ [λ]ιπ[ω]ν κα[ὶ] πᾶσι βροτοῖς, ἐ[τάρ]ο[ι]σιν  
 5 δίχα μάχης ζήσας· ἐν συν[β]ίο[ι]ς δὲ π[ρ]όπασιν  
 πολλοὺς εἰς[τ] φιλέω[ν] ἐκτησάμην ἄνδρα[ς] ἐτα[ί]ρους·  
 ο[ὐ]τε [γυν]εῖ· ἔλαβον, εἰ[ς]ησα [δ]· ἐν εὐσεβήσιν·  
 ἀλλ' ὅ[τ] α[π]ητήθη τὸ τέλος, ὃ ἔδει ποτὲ [δ]οῦναι,  
 δὲ[ν] λά[κρο]ν [ώ]ρ[α]ι[κ]ῶς συνομαίμονας, οὓς προ[λ]έλοιπα·  
 10 'μητέραν εὐσεβί[η] πολλῇ διασώσαθ', ἰκνοῦ[σ]μαι,  
 εἰδότες ἀνθρώπων γενεῇ ταχέως ὅτι λήγει·  
 σώματα γὰρ κατέλυσε Δίκη, ψυ[χῇ] δὲ πρόπασα  
 ἀθάνατος ὑ[ψ]οῦ πτωμένη πάντ' ἐπακούει.

- b. *Εὐδαίμων [Σε]κουνδίων Θεσσαλονικεὺς ἐντάδε κεῖμαι,*  
 15 *μήτε δίκην εἶπας, μήτε γυναῖκα λαβών·*  
*ἀλλ' ἔθανον τριακοντ[α]έτης βιότον μέτρα [λ]είψας·*  
*καὶ φωνῆς ἐπάκουε φίλης· χαίροις παροδεῖτα.*

Titulus admodum recens pessime ex lapide descriptus est. — 2 ΜΑΙ ΝΟCΙ — ΤΡΟ — 3 ΔΕΚΑΩΝ et extr. ΒΑΙΝΩΝ corr. Hermann (*Progr. Lips.* 1833 p. 12), nisi quod δεκάτων necessarium non putavi. — 4 ΔΥΠΗ ΝΜΝΤΟΙΛΙΩΝ μητρί scripsi, μὲν προλιπών Boeckh. Mater in tertio eiusdem sepulcri titulo memoratur Ἰουλία Σεκούνδα Πο. Αἰλίω Πωλίω μετὰ τῶν τέκνων. — ΚΑΡΑΣΙ — ΕΙΔΙΟΝCΙΝ βροτοῖσι πόθησιν Boeckh. At verba proxima δίχα μάχης ἔζησα postulant quo referantur. — 5 CΥΝΤΙΟC συμ- βίοις Boeckh, συμπλοίοις Hermann; emendatio incerta. — ΠΟΛΑCΙΝ. — 6 ΕΚΦΙΛΙΟΝ corr. exi. — ΑΝΔΡΑΕΤΑΠΟΥC corr. Boeckh. — 7 ΡΟCΕΚ Her- manni emendationem recepi, etsi difficiliorem certam tamen ex v. 15. — ΕΤΗCΑΛΕΝΕΥCΕΒΗCΙΝ. ΟΥC ους syllaba ex antecedenti versu huc de- lata esse videtur. — 8 ΔΑΜΟΝΑΓΗ quae scripsi certa non sunt; certa tamen sententia, quam non intellexerunt, coll. epigr. Apameensi supra n. 387 τὸ δ' ὀφειλόμενον ἀπέδωκα τῇ φύσει τέλος, eiusdemque tituli verba ἄμα- χος ἐβίωσα μετὰ φίλων καὶ συγγενῶν conferri possunt cum Secundionis laude v. 4 sq. — ΛΟΥΝΑΙ — 9 ΛΑΒΕΝΟΡΧΙΧΩC ἀλλ' ἄρ' ἐνωρκηκώς Her- mann, ἀλλά γ' ἐνωρκηκώς Boeckh. Dicendi verbum, si v. 8 bene refeci, necessarium est; λάκον num fuerit dubito. — 10 ΒΙΝ — ΚΝΟΥCΕΜΑΙ sigmatismum qui fuisse videtur retinui. — 12 Α. Ρ. VII 388 ἀλλὰ Δί- κα μιν ἔθαψεν, unde vanos esse patet Hermann scrupulos. — ΤΥΔΕ et 13 ΥΛΟΥ corr. Boeckh. — 14 ΟΕΚΟΥΝ ὁ Σεκουνδίων Boeckh. — 16 ΔΕΙΨΑC.

523. Prope Thessalonicam. C. I. 1958.

*Αὐρηλία Ἀρτεμιδώρα ζῶσα*  
*τόνδε τάφον τεῦξεν ἐκ κοινῶν καμάτων αὐτῇ καὶ*  
*φιλίῳ ἀνδρὶ*  
*τοῦνομα Δημητρίῳ, [συ]ζήσασα ἔτη τέσσαρα καὶ ἐννέα*  
*μῆνας·*  
*καῖσαι ἐν κοινῷ τάφῳ, ἄξιος ἥς ἐγένον σοφίας.*  
*εἰ δὲ ὁ κληρονόμος ὁ ἐμὸς παραπέμψῃ τι τούτων, δώσει τῷ*  
*ταμειῷ προστίμον (δην.) ὡρ.*

Quae latioribus litteris describenda curavi numerosae orationis refe- runt speciem. — 3 ἐγείν Boeckh, at cf. supra n. 167.



## 524. Prope Thessalonicam. C. I. 1960.

Οὐλπιος Ἀγαθόμορος χρηστῇ τῇ συμβίῳ.  
 χρηστὸν βίον βραχὺν ἰδοῦσα ἐνθάδε κοσμοῦμαι λίθῳ.  
 μνείας χάριν.

Vide ad titulum praecedentem. — Tetrametrum iambicum facere voluisse scriptorem auctor est Wilamowitz.

525. In vico Conduriotissa inter Dium et Petram sito. Henzey *le mont Olympe* p. 479.

Γάιος εἰμαρτῇ ἀλόκῳ τόδε σῆμα θανούσης  
 θῆκε Λυκειαυτῇ μνημοσύνης ἔνεκεν,  
 ἣ συμ[βίω]σεν ἔτη δέκα, πέντε δὲ μῆνας,  
 σωφροσύνης [ἀρ]ετήν ἥθεσιν ἀραμένη.

Supplevit Henzey. — 4 Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94 σωφροσύνης μελέτην proposuit, at cf. epigr. Phrygium supra n. 384 σωφροσύνης δ' ἀρετήν οἶδεν ἐμὸς γαμέτης. Participio ἀραμένη fortasse δειξαμένη praestat.

526. Apud Berrhoen. Delacoulanche *Archives des missions scientif.* 1858 VII 266.

Ἐνθα νέκυς κεῖμε Φιλήρεμος, ὃν ἐπόθησεν  
 δεσποσύνη Τύχης, καὶ ἀπήγαγαν δαίμονες αὐτοῖ  
 ζωῆς, καὶ θανάτου ἀναπόστατος τούτου ἐγενήθη.  
 Ἐρμιόνη με ἔθηκε γυνή· [παρ]ά[γ]ων χαίροις παροδεῖτα.

1 Φιλήρεμος nomen esse moneo contra Diltheium *Mus. Rh.* XXVII 416, cf. tit. Thessalonic. supra n. 522 κύματα πορθμύσας κεῖμαι νέκυς ἐνθα Σεκουνδίων. — *Quem Fortuna domina ad sese revocavit desiderio capta, quemque ipsi dei e vita seduxerunt.* — 2 ΑΥΤΟΥ — 4... ΑΙΩΝ παράγων displicet; quid fuerit nescio. Clausula eadem in eiusdem tituli Thessalonicensis v. 17 καὶ φωνῆς ἐπάκουε φῶλης· χαίροις παροδεῖτα.

527. Berrhoae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 268.

Ὁ]κυμῶρον πινυτοῦ Κρισπίνου [ἐνθά]δε σῆμα,  
 ᾧ οὔται [π]έδων γένο[ς] μετόπισθε φανῖτε·  
 ἄμφω [γὰρ] προτέρους κῆρ ὁλοῇ δάμασ[εν]

τ]οῖν[ε]κά μιν στήλην γράψατο [Σω]ζομένη  
 5 κουριδίη [με]ρόπασσι κέ ἐσσομένοισι πυθέσ[θαι].

2 ΓΕΔΩΝ — 3 ΑΜΦΩΙ . . — 4 qualem verborum structuram sibi in-  
 formaverit scriptor nescio. — .ΟΖΟ.

528. Haskevi prope Philippopolin. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 26  
 n. 58.

Ἀμφοτέρων τόδε σῆμα Σαβεΐνης Αἰμιλιανοῦ τε,  
 ἀνδρὸς κυδαλίμου καὶ πινυτῆς ἀλόχου.

529. Mahalé apud Philippopolin. Anaglypho vir exsculptus altera  
 manu coronam altera gladium tenens. Dumont *Inscr. de la Thrace*  
 p. 11 n. 15, qui partem priorem quae supra anaglyphum scripta est ex  
 Tzoucalae, alteram ex suo edidit apographo.

Βίκτωρ Σκευᾶς ἐνθάδε κείμει, πατρίς δέ μου Θεσσαλονίκη·  
 ἔκτισε με δαίμων, οὐχ ὁ ἐπίορκος Πίννας·  
 μηκέτι καυχᾶσθω· ἐγὼ ἔσχον σύνοπλο[ν] Πολυνείκην,  
 ὃς κτείνας Πίνναν ἐξεδίκησεν ἐμέ.

5 κα[ὶ] Θάλλος προέστη τοῦ μνημείου ἐξ ὧν κατέ[λι]πεν [Βίκτωρ].

Idem argumentum in epigrammatis Trallensibus supra n. 290 et 291.  
 Gloriatur Victor non Pinnae adversario, sed fato se occubuisse; αἱ,  
 inquit, non iam superbia, nam Polynicem reliqui sodalem caedem meam  
 ultum. Itaque Pinnae aut eodem certaminis die aut paullo post ceci-  
 dit, utique vero ante positum Victoris monumentum. — 3 ΣΥΝΟΠΛΟΙΣ . . .  
 Tzoucalas σύν praepositione in errorem inductus est. — Quae sub ana-  
 glypho scripta secuntur non vidit Dumont arte coniuncta esse cum  
 superioribus. — 5 ΚΑΤΕ | . . . ΠΕΝ|||.

530. Kararizi, nunc Philippopoli. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 24  
 n. 53.

Εἴ με θέλις, ὦ ξεῖνε, δαήμενε τίς πόθεν εἰμεί,  
 Λαδικίης πάτρις εἰμί, τουνομα Κυρίλλα,  
 οἰκοδόμου αλοχὸς Εὐκλαδίου, ὃς με θανοῦσαν  
 ἔκρυψεν . . . . .  
 Αὐ(ρηλία) Κυρήλα Χρηστιανή  
 πιστὴ ἀείμνηστος.

2 patriae sum Laodiceae, πάτρις est πάτρις, nisi hoc ipsum in lapide scriptum est. — 4 ΕΚΡΥΨΕΝΟΙΩ...ΟΙΚ | ΛΟΙΠΗ...ΟΓΕΝΗ... quae non expedio. — Mulieris nomen integrum subscriptum levius incisis sed grandioribus litteris.

531. Calliupoli. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 51 n. 100.

Μόλις ποτὲ ἡύρον δεσπότη[ην] εὐνούστατον  
 Τρύφωνα . . . . . μου τὸ κάλλος ἡφάνισ[ε]ν·  
 εἰς [γ]ῆν ὁρ[μ]ωμένην ἤγαγε δόξα σὺν ῥοπῇ τοῦ κρίττονος  
 [πρὸς οὐρανὸν κτλ'.

Videntur vitiosi esse senarii. — 2 ΤΡΥΦΩΝΑΤΟΝΕΝ... | ΞΗΓΟΜΟΥΤΟ  
 — 3 ΤΗΝΟΡΗ erunt quibus alia sententia latere videatur.

532. Perinthis. C. I. 2025.

Πολλαῖς ἐν πο]λίεσσι τέχνην [ῥ]ησα πρὸ πάντων  
 ψηφοδ[έ]τας δώροισ Παλλάδος [ἀρ]άμενος·  
 οὐα λιπὼν βουλευῆς σύνοδον Πρόκλον ἰσότηχόν μοι,  
 ὁγδ[ω]κοντούτης [nomen defuncti et moriendi verbum.

Litterae vulgares. — 1 supplevit qui primus edidit Ios. de Hammer.  
 — 2 ψηφοδέτης Boeckh, qui participium posuit εὐράμενος. — 4 Boeckh  
 exempli causa τοῦδε τάφοιο λαχών.

533. Perinthis. Ex Aristarchis apographo Dumont *Inscriptions de la Thrace* p. 36.

. . . . ὦ φίλε, μ[ὴ] . . . τ]αχὺ, μή με [πα]ρ[έ]λθης  
 γνῶθι] βίου τὸ τέλος, χαῖρε [λ]έ[γων].  
 'Ραγέδ[α]φνος Μάρωνι ἐκ τῶν Μάρωνος  
 μνείας χάριν.

1 extr. ΠΑΡ...μή με παρέλθης inde ab Theocrito usitata est ver-  
 suum clausula. — 2 ΧΑΙΡΕΔΕΙ...et hic et in v. 1 etiam alia latere posse  
 quivis intellegit; cf. supra n. 344,3 γνῶθι τέλος βίωτου et orac. Sibyll.  
 fr. I 2 βίου τέλος οὐκ ἐσορῶντες.

534. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (Act. acad. Vindob. 1864 XIII) p. 64. Anaglypho vir expressus dextra volumen tenens adstante puero.

Θεόδωρος Δομιτίου, φύσι δὲ Ἐπικράτους, γραμματικός  
ζήσας ἔτη λς.

Καὶ σὺ [π]άρος μούσῃσιν ἐνιπρέψας, Θεόδωρε,  
τὴν κοινὴν πάντων ἤλθες ἀταρπιτὸν ἐπὶ  
πάτρῃ σοι γένεος Βειθύνιον, ἐν δ' ἄρ' Ἀθήναις  
γραμματικῆς τέχνης οὖνομ' ἔδεξο μέγα·  
5 Βύζαντος δὲ πόλει κλέος ἦρασ, καὶ σε θανόντα  
μήτηρ ὡς λαγῶσιν θήκατο δεξαμένη.  
Λούκουλλος φιλίας τάδε σοι μνημῆ' ἔγραψεν.  
σῆς γλυκερῆς ψυχῆς κέντρον ἄπανστον ἔχων.

III vel IV saeculi. — 1 CΥΝΑΡΟC quod non correxerunt editores. —  
2 ambigi potest voluerit poeta ἀταρπὸν ἐπὶ an ἐπ' ἀτραπιτόν. — 8 pro  
γλυκερῆς lapidarius errore λυγρᾶς vel πικρᾶς scripserat correctum subinde  
ab ipso.

535. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (Act. acad. Vindob. 1864 XIII) p. 62. Dumont *Rev. archéol.* 1868 II 254. Vtor etiam altero Mordtmanni apographo, quod Ioannis filii beneficio debeo.

Υἱὸς Ἀριστάρχου [κεῖτ]αι πολία[ρ]χος [ἐχ]έφρων,  
ἔξοχα τὸν ῥ' ἀγάπησε δάμαρ Βασίλεια Λεώκιν.  
ζῆ.

Epigramma anno 359 recentius, quo anno πολιρχία instituta est, cf. Boecking *Not. dignit.* I 174. — 1 ΛΙΑΙΧΟC//ΛΕΦΡΩΝ Dumont, ΛΙΑΙΧC CΛΕΦΡΩΝ Mordtmann; correxi, hoc tantum in medio relinquens ab initio υἱός fuerit an nomen praefecti. Extremum enim v. 2 vocabulum Basilae potius cognomen videtur esse.

536. Tomis. Cumanudes Νέας Πανδώρας I mens. Iun. 1868. Perrot *Inscr. inéd. des côtes de la mer noire* n. 1.

Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀσπὸς τίμβρῳ ὑπὸ τῷδε τέταμμαι  
εἰκοσέτης Ἀκύλας πατρὶ λιπὼν ὁδύνας.

Ζῆς, πάτερ, καὶ χαῖρε [θ]υγατράσιν, ἃς φθονερός τοι  
δαίμων ἀντ' ἐμέθεν ὠπασε γηροκόμους.  
ὁ παράγων, χαῖρε καὶ σύ.

Litterae vulgares. — 2 ΟΙΚΟΖΕΤΗΣ et 3 ΤΟΒ corr. editor.

537. Tomis. Pessime ed. Desjardins *Annal. Inst.* 1868 p. 91. Ex meliore Sprattii apographo Babington *Transactions of the Royal Society* X new series p. 19. Denuo a Weickio descriptum ed. *Christ. Act. acad. Monac. min.* 1875.

Ἦν] τις ἐμὸν μετὰ μοῖραν ἐμὸν βίον ἐξερεήνη,  
ῥῶτις ἔην, τί δ' ἔρεξα, καὶ οὐνομα πατρίδος ἀμῆς,  
μανύσ[ει λίθ]ος ἄδε καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην·  
πάτρα μοι πέλεται ματρόπολις Εὐξείνιοι,  
5 ἀστὺ περικλήιστον ἐνμελίαι Τόμ[οιο].  
οὐνομα δ' ἦν Σκλάδατος, τέχνην δεδάη[μαι] ἀνακτος  
Ἰπποκράτους θείοιο καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην.

II fere saeculi. Mira est dialectorum confusio; expectares ionice loquentem medicum. — 1 ὅς] τις et ἐξερεείνει Spratt. ἐζιερεήνη Weick, unde et εἴ τις et ὅστις - ἐξερεήνη scribere poteris neque minus ἢ τις - ἐξερεήνη. — 2 τιτρεξα Weick. — 3 μ]άνυσον τοσάδε Spratt. ΙΑΝΥC... ΟΟCΑΔΕ Weick. Ex Sprattii apographo conieceram μανύσει πέτρος ἄδε, cui nunc λίθος ἄδε praestare vidit etiam Wilamowitz. — 5 ΤΟΜΕ Desjard. ΤΟΜΗ Weick, Τόμοιο Spratt. In nummis Tomitanis caput laureatum Τόμου ἥρωος vel Τόμου κτίστου exhiberi docuit me Neubauer. — 6 δὴ Σκλάδατος Spratt. ΔΗΝCΚΛΑΔΑΙΟC Weick; nomen aut barbarum aut nondum bene lectum. — δ' Ἑλληνας ἀνακτος Spratt aperta interpolatione, ΔΕΔΑΗ IIII Desjard. ΔΕΔΑΗΝΑΝΑΚΤΟC Weick. Correxī.

538. Circa Theudosiam. Anaglypho expressus vir sinistra volumen tenens adstante puerulo. C. I. Add. II 2113 c.

Σαββίων Στεφάνου.

Ἐφθάσθης, δύστανε, τύχης δη[λή]μασι, καὶ σευ  
πάντα λέλειπ' ἀρετῆς, οἷς ἐπὶ τρυχό[μ]ειθα,  
ἦθος, νοῦς, ἀκμή· Μοῦσαι δέ σε [τὸ πρ]ὶν ἐν ἱμῶν  
τέρπουσαι νυνεὶ θρηνηλογοῦσι, τάλαν.  
5 ματέρι πένθος ἔφους, λύπα πατρί· [οἶ]α δὲ δένδρου  
κλῶν [νῦ]ν ἐκλάσθης [ἐ]χ[ο]μος εἰς Αἶδαν,

Σαββίων· ἀλλ' ἔστω σοι ὁ πᾶς κοῦφο[ς] λίθος, [ῶ]σπε[ρ]  
πᾶσι πάρος ζώων ἥς σ[ὺ] προσηνότατος.

II fere saeculi. Plurima emendavit Graefe *Mém. de l' Acad. de Petersbourg* 1844 VI 3. — 2 legebatur ἐπιτρυχόμεθα. — 3 ΣΕΛΙΝΕΙΝΕΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Buecheleri coniecturam recepi. — 4 νῦν σε corrigunt sine causa. Cf. Lini versiculum Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν. — 5 ΠΑΤΡΙΑΔΕ — 6 ΚΛΩΝΝΕΚΑ — ΕΔΡΟΜΟΣ ἔνδρομος vix recte Boeckh; videtur mihi ille cum arboris ramo ab hortulano exsecto comparari. — 7 ΚΟΥΦΟΥ — ΥΣΠΕ ὥσπερ Buecheler. — 8 ΣΗ — Grammaticum Sabbionem fuisse docet et v. 4 et anaglyphum.

539. Phanagoriae. Anaglypho eques cum puero expressus. C. I. 2127.

Τειμόθεος Λασεῖος χαῖρε.

Τειμόθεος, ὁ πάτρας ὅσιος φῶς, παῖς δὲ Λασεῖος,  
τρῖς δεκά[δ]ας ἐτέων τερματίσας ἔθανες·  
ἃ τάλαν, οἰκτείρω σε πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ,  
ν]ῦν δὲ σὺν ἡρώων χῶρον ἔχοις φθίμενος.

II p. Chr. n. saeculo non recentius est. — 1 Πάτρας coniecit Anglus *Mus. Cantabr.* I 326 coll. Strab. p. 494, ubi κώμη Πατραεύς nominatur; ego patriam intellego. — 2 ΔΕΚΑΤΑΣΕΤΕΩΝ qui δεκάδας correxerunt nescio an alterum errorem lapidario non recte condonaverint: poeta enim scripserat τρεῖς ἐτέων δεκάδας. — 3 Simonides οἰκτῶρ σε, τάλαν Καλλία, οἱ' ἔπαθες. — 4 ΠΥΝ ἢ ΠΥΝ δὲ συνηρώων Boeckh cum Welckero (*Syll.* 48), νῦν δὲ σὺν ἡρώων plures coniecerunt. Verum vidit Graefe; σὺν enim in illarum terrarum titulis genetivum interdum trahit, cf. C. I. 2114 c et d (ubi idem nomen Τειμόθεος).

540. In aliqua Thraciae parte. Ex ectypo descriptum Athenis misit Leo amicus.

Ἀπό με γενομένην [γλν]κεροῦ βιότου κατὰ δῶ[μα]  
ἀνδρὸς κουριδίου μοίρῃ [σ]βέσε, ὠκύνμορος δὲ  
πεντεκα[ι]εικοσέτης δόμον Ἄιδος ἀ[σ]τυφελίκτου  
ἦλυθον, Ἄτρ . ο . . . . . δοιοὺς παῖδας προλιπο[ῦ]σα  
5 αἰτι νηγεγενέας, [αὐτὴ δ' Ἀ]πρώνια δύσμορός [εἰμι.  
οἴμμοι  
π]αίδων [ν]ηπ[ι]άχων, π]όσιος θυμαρτός ἐ[σ]θλοῦ,  
ἡδὲ] νέας ἄρης καὶ φ . . . . .

Aetatis admodum recentis. — 1 frequens est exordium ἄρτι με γεγόμενον ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων, hoc loco cum αὐτό in ectypo esse adfirmant testes oculati, idem certe valet quod ἄρτι neque est ad δῶμα referendum, *nunc ipsum*. — 1Α. ΚΕΡΟΥ — ΔΩΗ. — 2 σβέσει Koehler. — 4 ΑΤΡ.Ο... nihil hic mutari posse cum acerrime contendat Leo cumque graecum quidem nullum sit vocabulum his litterarum vestigiis aptum, sequitur nomen viri fuisse, quod ipsum in tanta thraciorum nominum barbarie non audeo adsequi. — 5 ΓΕΝΕΑΛΑ... ΠΡΩΝΙΑ mulieris nomen certo fuit. Monito vix opus est inde a v. 5 cum versus vitiosos esse adpareat certi iam nihil fere dari posse. — 6 ΟΙΜΜΟΙΤΑΙΔΩΝΗΗ... | ΟΙ ΟΙ πόσις Leo; patet interiectionem extra versus ordinem positam esse. Dein ἐσθλοῦ et ἡδέ dubitanter addidi. — 8 ΚΑΙΦΟΙ... | ΡΥΤΙΜΙ... Γ....

541. Spalati prope Salonam Dalmatiae. C. I. 1830 ex Grutero.

Ἐνθάδε ἐγὼ κεῖμαι . . . . . ὅ[ς] αὐτός.

Ἀχιλλεὺς κατέθηκεν. Τραῦλος.

1 ΖΕΙ... ΝΗ... ΙΘ... |. CAYTOC. Boeckh Ζει... (nomen defuncti) νήπιος αὐτως. — 2 Τραῦλος vocabulum nescio an non integrum sit.

#### ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ CHRISTIANA.

542. Spartae. Conze et Michaelis *Annal. Inst.* 1861 p. 47. Melius Lebas II 211 c.

Καλλιστονίκη ἐν βροτοῖς κεκλημένη·  
ἐπεὶ δὲ μοῖρ' ἔκλωσεν ἐκλιπεῖν βίον,  
λαχεῖν δὲ μικρὸν τῆσδε [τῆς γαίας μέρος,  
5 μῆτις γε σῶμα σώματος [τοῦμοῦ πέλας  
κεῖσθαι ἔαση· μοῦνος ἐς[κεῖσθαι θέλω  
πάντων ἀρωγὸς τῶν [θανόντων Ζεὺς ἔφν,  
ὥς νῦν ἔμοιγε τῆς ἰσαγγέλου τύχης  
ἐχθρῶν ποτ' εἴ τις ἐπ[ιγελῶν ἀβρύνεται,  
10 τοῦ δ[ὲ] κεραυνώσας [ἐχθιστον δέμας,  
ἐπεγγελῶν, ὅπως ἐμοὶ κεῖνός ποτε.

Eius aetatis est, qua haud inoffensi christiani suam profitebantur fidem (v. 7 sq.). — 1 suppl. Lebas. Callistonice aut mater aut uxor fuit defuncti. — 9 δι corr. Buecheler.

543. In Pyrgetho vico veteris Philae loco posito. Heuzey *le mont Olympe* p. 478.

ἐκθύμως φιλέων δίδυμον κορυφὴν ἀρετῶν,  
εὐθυτάτην πίστιν ἥδὲ φιλοξενίην  
τῶν μέτα καὶ συνάπηρεν ἀπὸ χθονὸς ἐς βίον ἄλλον,  
ξεῖνοισι προλιπὼν καὶ γε πένησι πόθον.

Christianum titulum esse evicit Keil *Mantissa epigr.* Numburgi 1864. — 1 Pind. Ol. I 13 δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν. Confert Keil etiam epist. Timoth. I 1,5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. — 4 Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94 coniecit καὶ γενέτῃσι, cui recte obloquitur Keil: in eo quod πένητες mortuum desiderant, manifesto posita est φιλοξενίας explicatio.

544. In vico Condouriotissa inter Dium et Petram sito. Heuzey *le mont Olympe* p. 480.

Ὡς ῥόδον εἰαρινόν [σ]ε βροτοφθό[ρ]ο[ς] ἤρπασεν Ἀδ[ης],  
Σέμνην [πάν]τα θεὸς ζωῆς ἀφίλα[τ] ἐν αὐτῇ.

Σ[έ]μνη παροδίτες χέριν χέρετε παροδίτε.

1 BE — φθο. ON corr. Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 95. — 2 ΤΑΗΤΑ — ΑΦΙΛΑΜΕΝ scripsi quae ferri posse viderentur. Bursian *Mus. Rh.* XVI 423 τλῇ τε θεὸς ζωῆς ἀφέλκεμεν αὐτήν. — 3 extrema littera c superest.

\*545. Plataeis. Ex Rossii apographo vv. 1-4 Keil *Syll.* p. 174. Melius paullo Decharme *Missions scientif.* IV 507. Ego addidi v. 5 sq.

a. Τῆσδε πάτρης τάφος ὅδε φιλόξενον ἐντὸς ἔργι  
Χρύσην Σκεπτιανὴν, κρέσσονα Ἀλκινόου.  
Μὴ λᾶθῃς μογέων, εἴπερ ἀνῶξε χρεῖα κατεπίγει,  
4 ἀλλ' ἐντρ[οσθ]εν ανυξον, ὅθεν θύρα σήματι τῷδε.



- b. *Εἴ τις βούλετε ἀνῦξε . . . . πάντοθεν ἀνύξη·  
σῆμα γὰρ οὕτω τέτυκτε πρόσθεν ἀνυγόμενον.*

5 ANYΞENHΛIΛIANIΘENA nihil hic novi: cavetur ne quis undelibet aperiat sepulcrum. — Addidit Decharme tertii tituli fragmentum, cuius ex verbis φιλόξενον καὶ φιλόχριστον constat, quod ex reliquorum barbarie dudum suspicatus eris, christianam fuisse mulierculam.

---

## V. ITALIAE GALLIAE HISPANIAE GERMANIAE.

### MELIORIS NOTAE.

546. Romae in sepulcro ad viam Latinam reperto, post obruto. Picturas parietinas titulorumque imagines depinxit Secchi *Antico sepolcro greco scoperto in Roma* cett. 1843. Hinc C. I. III 6270. 6271.

- a. Αἰ]ν[ητῇ] πατρίς Αν[κί]ων ἐλοχεύσατο [γαῖα,  
ἀγλα]ὰ δ' ἐν τιμαῖς πρᾶ[γματ' ἀναγράφ]εται  
σοί,] μάκαρ· [οὐδέ σ]ε ἔθ' ἀελίου πάλιν [ῥιμ' ἀπο]πέμπει,  
4 φ]εῦ, Πά[τρων, πατρίδος τηλό]θ[ι] θαπτόμενο[ν].
- b. Οὐ βάτοι, οὐ τρίβολοι τὸν ἐμὸν τάφον ἀμφὶς ἔχουσιν,  
οὐδ' ὀλολυγαῖα νυκτερὶς ἀμπέταται,  
ἀλλὰ με πᾶν δένδρος χαρίεν περὶ ῥίσκον ἀνέρπει,  
κυκλόθεν εὐκάρτοις κλωσὶν ἀγαλλόμενον  
πωτᾶται δὲ πέριξ λιγυρὴ μινυρίστρια ἀηδῶν  
10 καὶ τέττιξ γλυκεροῖς χεῖλεσι λειρὰ χέων,  
καὶ σοφὰ τραυλίζουσα χελειδονίς ἥ τε λιγύπνους  
ἀκρις ἀπὸ στήθους ἴδὺν χέουσα μέλος.  
Πάτρων, ὅσσα βροτοῖσιν ἐράσμια, πάντ' ἐτέλεσσα,  
οφρα καὶ ἰν' Αἶδη τερπνὸν ἔχοιμι τόπον  
15 τᾶλλα δὲ πάντα λέλοιπα, καὶ ἐν νεότητι κατέκτειν,  
οἴχηται πλην ἅ <πρίν> ζῶν ἀπεκαρπισάμην.
- c. Πατὴρ Πάτρων μὲν, Ἀπποληρία δ' ἐγώ·  
τεκνῶ δὲ δισσὰ τέκνα, πατέρα δ' εὐ λέγω.

Praeterea ex eis qui in eodem sepulcro reperti sunt titulis hos memoro: in ara mutila χαῖρε Πάτρων, in basi statuae mutilae χρηστὲ καὶ δίκαιε Πάτρων χαῖρε, in tympano aediculae Πάτρωνος [ία]τροῦ, in pictura quadam parietis γυνὴ Πάτρωνος, θυγάτηρ Πάτρωνος, Ἀντιγόνα, Ἀπολλώνιος. Quae leguntur in anaglypho mutilo litterae --- ΩΝ --- ΒΕΙΣ, bene supplevit Secchi Νικίας καὶ Πάτρ]ων [πρέσ]βεις, priore nomine addito ex C. I. 6446 Νεικίας - Ξάνθιος τῆς Λυκίας, ἀρχιερασάμενος τῶν Σεβαστῶν καὶ πρεσβεύσας ἐκ τρίτου ὑπὲρ τῆς πατρίδος. M. Αὐρήλιος Ἀγασθαῖος τῷ συμπολεῖτῃ μνήμης χάριν ἐποίησεν, qui titulus haud procul a Patronis sepulcro inventus est. Itaque alterius saeculi habemus unum Patronis medici, Lyciorum legati ad Caesares epitaphium (a), alterum Patronis iuvenis (b), diples nota a tertio seiunctum, quod Apuleiae Patronis filiae est (c.) — Epigrammatis primi plane incerta restitutio; traditur sic fere:

N ΠΑΤΡΙC ΔΥ  
ΩΝΕΛΟΧΕΥCΑΤΟ  
ΛΔΕΝΤΙΜΑΙC ΠΡΑ  
ΕΤΑΙ . ΜΑΚΑΡ  
ΕΞΘ ΛΕΛΙΟΥ ΠΑΛΙΝ  
ΝΕΜΕΝΙCΕΥΝΑ  
Θ ΘΑΠΤΟΜΕΝΟ

Secchii Franzii Welckeri (*Mus. Rh.* III 1845 p. 259) conamina inutile est enumerare; certa enim neque illi neque ego invenimus, nisi quod alterius distichi sententiam recte adsecutus esse videor: *neque te iam solis lux salvom in patriam reducet, procul a patria hic sepultum*. — Alterum epigramma describit sepulcri parietes variis ornatos arboribus (πᾶν δένδρον v. 7), quibus variae insident aves, similesque omnino picturae videntur villae Livianae quae ad *Gallinas* dicitur. — 15 κατέκταν integrum reliqui licet fortasse corruptum. — 16 ΟΙΚΗΤΑΙ probam formam in ὤχετο mutabant; probabilius πρὶν interpolatum esse.

547. Caralibus Sardiniae. C. I. 5759. Octo sunt epigrammata latina, duo graeca.

- a. Εἰς ἴα σου, Πώμπτιλλα, [x]αὶ [εἰ]ς κρίνα βλα[σ]τείσειεν  
ὁστέα, κα[ι] θάλλο[ι]ς ἐ[ν] πετάλοισ[ι] ῥόδων  
ἡδυπνήου [τ]ε κρόκου καὶ ἀγεράτου ἀμαράν[τ]ου,  
κεῖς καλὰ βλ[α]στήσας ἀνθεα λευκοῖον,  
5 ὥς ἴσα ναρκίσσωι τε πολυκλαύτω θ' ἱακίνθωι  
x]αὶ σὸν ἐν ὀψιγόνω[ι]ς ἀνθος ἔχοι τι χρόνος.

- ἦδε γ[ά]ρ], ἡνίκα πνεῦμα με[λ]ῶν ἀπέλυε Φίλιππος  
 λoίσθιον ἀκροτάτοις χε[ί]ρ[ε]σι προσιελάσας,  
 σ[τ]ῆ[α] [λ]ι[π]οψυχ[οῦ]ντος ὑπὲρ γαμέτου Πώμπιλλ[α]  
 10 τὴν κείνου ζωὴν ἀντέ[λα]βεν θά[ν]α[τ]ου.  
 τ[ο]ίην [συ]ζυ[γ]ί[η]ν ἔτεμεν θεός, ὥστε θανεῖν μ[έ]ν  
 Πώμπιλλαν, γλυκεροῦ λύτρον ὑπὲρ γαμέτου,  
 ζ[ῆ]ν δ' ἀ[έ]κ[ον]τα Φίλ[ι]π[π]ον, ἐπευχόμενον διὰ παντός,  
 συνκεράσαι ψυχ[ῇ] πνεῦμα φιλανδρονάτῃ.

- b. Εστρεψεν μοιρῶν μία νήματ[α], καὶ τὸν ἄτεγ[ε]κ[τ]ον  
 16 αἷς ἰδίαις εὐχαῖς [ῆ] μ[ί]α θέλξ' Αἰδὼν,  
 ἣ] περίφρω[ν Πώ]μπ[ι]λλ[α] . . . . .  
 ἥ]τις ὑπὲρ γαμέτου [τὸν β]ίον [ἐ]ξέλιπεν.

I p. Chr. n. saeculi. — Cassium Philippum (cf. epigr. lat. i.)  
 exulem in Sardiniam relegatum comitata est uxor Atilia Pomptilla  
 (l. s. s.), cf. epigr. lat. c:

*urbis alumna graves casus hucusque secuta  
 coniugis infelicis Atilia, cura Philippi  
 hic sita sum manibus gratis sacrata mariti,  
 pro cuius vitam pensare precanti  
 indulgere dei.*

vv. 1 - 14 suppl. Lebas apud Alb. de la Marmora *Voyage en Sardaigne*  
 1840 II p. 570 sqq., nisi quod v. 2 θαλλοῖς scripsi (coll. v. 4) pro θαλ-  
 λούς, quod non intellego, v. 8 λoίσθιον pro λήθην vel στήν (Franz), v. 11  
 τοίην cum Franzio pro οῖην. — 2 ΘΑΛΛΟ ΣΕΙ ΠΕ — 3 ἀγγραντου Franz,  
 quo nihil opus est; novi titulum atticum IV saec., quem nuper a Leone  
 amico missum edam in Addendis, ubi σωφροσύνη [δὲ σέθεν] θάλλει ἀγ-  
 ρατος· τύμβω δέ κτλ'. — 7 - - Α ΗΝΙΚΑ — 10 ΘΑ ΙΑ ΟΥ — 13 sq. con-  
 fert Wilamowitz Eur. *Suppl.* 1028 sqq. suae edit. ὡς ἔδ' εὐναῖος γαμέτας  
 συντηχθεῖς αὔραις ἀδόλοις γενναίας ἀλόχοιο. — 15 ΝΗΜΑΤ . . . . . Ν . . . Ι  
 . . . ΙΚΤΥ supplēvi. — 16 scribunt [τ]αῖς ἰδίαις εὐχαῖς, sed et Marmora  
 et Muratori, qui horum carminum paucula frustula habet, ΑΙΣ tradunt.  
 — ΧΑΙΣ . ΙΜ . . . ἡ μία θέλξ' Wilam. — 17 ΠΕΡΙΦΡΩΜΠΙΛΛΑ . . . . . ΚΟ  
 . . . . Ν Lebas ἡ περίφρων Π., Φίλιππου χρηστὴ ἄκοιτις. — 18 ΠΤΙΣ, dein  
 post γαμέτου amplior lacuna, tum ΙΟΝΗ. Supplevit Lebas.

548. Nemausi. C. I. 6789.

*D. M. C. Vibi Liciniani v. ann. XVI. m. VI. C. Vibius Agathor-  
pus et Licinia Nomus fil(io) optimo piissim(o).*

*Ἄνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμίτῳ ἐπὶ τύμβῳ,  
μὴ βάτος αὐχμηρῇ, μὴ κακὸν αἰγίπυρον,  
ἀλλ' ἴα καὶ σάμψουχα καὶ ὕδατινὴ νάρκισσος,  
Οὐεΐβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.*

549. Romae. C. I. 6856 ex Grutero, qui Vrsini schedis usus est.

*Ὁ κλεινὸς ἴνις βασιλέων Ἀμάζασπος,  
ὁ Μιθριδάτου βασιλέως κασίγνητος.  
ᾧ γὰρ πατρ[ι]ς Κασπίας παρὰ κλῆ[ρ]ους,  
5 Ἴβηρ Ἴβηρος ἐνθαδὶ τετάρχῃται  
πόλιν παρ' ἱρὴν, ἣν ἔδειμε Νικάτωρ  
ἐλαιόθῃλον ἀμφὶ Μυγδόνης νᾶμα.  
Θάν[ε]ν δ' ὁπαδὸς Ἀυσόνων ἀγῆτ[η]ρι  
μολῶν ἄνακ[τι] Π[α]ρθικὴν ἐφ' ὕσμίνην,  
10 πρὶν περ παλά[ξ]αι χεῖρα δηῖφ λιθρῶι,  
ἕφθιμον αἰαῖ χεῖρα δοῦρι κα[ὶ] τ[ό]ξ[ω]ι  
καὶ φασγάνῳ κνώδοντι πεζὸς ἱπ[π]εῖς τε.  
ὁ δ' αὐτὸς ἴσος παρθένοισιν αἰδοίαις.*

Mithridatem Pharasmanis filium a. 75 Iberorum regem fuisse monuit me Mommsen coll. C. I. L. III 6052, cuius nihil obesse quin fratrem fuisse Amazaspum credamus. Obest tamen hoc quod cum in Traiani expeditione Parthica cecidisse videatur Amazaspus (a. 11<sup>3</sup>/<sub>4</sub>) idque iuvenili florens aetate (v. 12), fratrem ei fuisse 35 vel adeo 40 annis natu maiorem minime probabile est. Itaque eiusdem gentis alius fuerit quem non novimus Mithridates. Traiani autem socium fuisse Amazaspum cum recte alii coniecerunt tum confirmavit Mommsen eo, quod Nisibin urbem (cf. ad v. 5) Traianus cepisset, captam rursus perdidisset, perditam denique recipervisset, coll. Cass. Dion. 66, 23. 26. 30. — 3 ΠΑΤΡΙΣ — ΚΛΗΡΟΣ qua forma offensus Meineke Κασπίας παρὰ κληθροῖς coniecit; at nec datus satis aptus est nec κληθρα nomen videtur esse quod vituperetur. — 4 Ἴβηρ Ἴβηρσιν coni. Hermann; genetivum puto ex formularum quarundam similitudine additum esse, velut ἀγαθὸς ἐξ ἀγαθῶν ὄλβιος ἐκ μακάρων alia; quasi dixerit non se primum sed patrem iam proavosque apud Iberos regnum habuisse. — 5 urbs est Antiochia

Mygdonia s. Nisibis, ubi pugnans interfectus est Amasaspus. Recte vero Mommsen probabilius iudicat ossa nobilissimi viri quam lapidem ex Mesopotamia Romam transvectum esse; conicit igitur cum nec versibus transponendis nec corrigendis verbis poetae bono satisfieri posse videatur epigramma olim sepulcro ad Nisibin extruendo destinatum postea cum illic etsi crematus non tamen conditus esset conditorio Romae facto minus apte inpositum esse; confert tit. C. I. L. III 4060 *M. Petronius*... *hic est crematus, ossa relata domi*. — Νικάνωρ pro Νικάτωρ coni. Mommsen, coll. Plin. *hist. nat.* VI 26,117 *oppida habet (Mesopotamia) - Antiochiam quae a praefecto Mesopotamiae Nicanore condita Arabis vocatur*. At cf. Dionis loci s. s. — 7 ΑΓΗΤΟΡΙ audacius Meineke ἀρειτόλμω, inepte Franz ἀγακλειτῶν. Adiectivo si opus est, unum invenes litterarum vestigiis aptum ἀρηίωι, quod pugnat cum metro. Itaque cum praesertim Mommsen *ducis* et *imperatoris* nomina iuxta posita nihil offensionis habere me docuisset, traditum retinui, lapicidae solum errorem corrigens. — 8 ΑΝΑΚΝΗΡΘΕΙΚΗΝ — 9 ΠΑΛΛΑΖΑΙ — 10 ΚΑΝΟΖΩΡ emendationem occupavit Haupt. — 11 ΠΕΖΟCΙΝΙ suppl. Scaliger. — 12 mutilum putant carmen periissequae mortis Amasaspi descriptionem; at ipse v. 12 docet hac de re nihil iam expectandum esse.

## 550. Romae. C. I. 6262.

- a. Κλαίει μὲν σ' [ὁ] τεκν[ῶ]ν, κλαίει δ' Ἀγαθ' ἀνγελος ὠνίρ,  
 μυρόμενος φιλήν τερπνοτάτην ἀλόχον,  
 μύρονται δ' ἄδελφοὶ Μηῆς καὶ Δάψιλος ἄμφω  
 ἡδ' ὅσσοι σ' ἐφίλουν κ' ὑπόθεον δι' ὅλον.  
 5 γηραλέη δὲ κόμη[ν] πολιὴν [τίλ]λονσα καθ' ὤραν  
 ἥριον ἄμφι τρόν, Μοῦσα, χέω δάκρυα.  
 ἄλλο.
- b. Κεῖσαι δέ, τέκνον καλόν, τρολιποῦσα τοκῆς  
 ἡδὲ κασιγνήτους καὶ πόσιν ἄμφιθαλῆ,  
 νούσου ὑπὸ στυγερῆς δεδαμασμένη· αὐτὰρ ἔμοιγε  
 10 πένθος ἀνείητον κάλλιπες οἰκτιροτάτη·  
 γραῖα δ' ἀνήκεστον πένθος κατὰ μοῖραν ἔχουσα  
 ἄμφι τεῆν στήλην, Μοῦσα τέκνον, χέομαι.

π vel ιιι saeculi. — 1 CΕΤΕΚΝΟΝ et 5 ΓΗΡΑΛΗΝΔΕΚΟΜΗΠΟΛΙΗΝ corr. Franz. — 3 transposuit verba Hecker *Comment. de Anth. graeca* (1852) p. 103 μύρονται M. κ. Δ. ἄμφω ἄδελφοί, qua ratione invito poeta δέ abiciendum esset. — 5 ΠΑΛΟΥCΑ corr. Meineke *Diar. lit. ant.* 1844 p. 1038; idem v. 10 ἀνιηρόν coniecit.

551. Romae. C. I. 6261 coll. Add. III 1266.

- a. Τὴν κυανῷπιν Μοῦσαν, ἀηδόνα τὴν μελίγηρην  
λειτὸς ὅδ' ἐξαπίνης τύμβος ἀναυδὸν ἔχει,  
καὶ κεῖται λίθος ὧς ἡ πάνσοφος, ἡ περιβωτος·  
Μοῦσα καλή, κόρυφῃ σοὶ κόνις ἦδε πέλοι.

protome feminae, ad sinistram cithara, ad dextram lyra.

- b. Τίς μου τὴν Σειρήνα κακὸς κακὸς ἤρπασε δαίμων;  
6 τίς μου τὴν γλυκερὴν ἤρπασε ἀηδονίδα,  
νυκτὶ μὴ ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι λυθεῖσαν;  
ὦλεο, Μοῦσα, ἐτάκη δ' ὅμματα ἐκείνα σέο,  
καὶ σιόμα πέφρακται τὸ χρύσεον οὐδὲν ἔτ' ἐν σοὶ  
10 λείψανον οὐ κά(λ)λους, οὐ σοφίης πέλειται.  
ἔρρεται, μέρμηραι θυμαλγέες· αμμοροὶ ἐσθλῆς  
ἐλπίδος ἀνθρώποι· πάντα δ' ἄδηλα τύχης·

*Petroniae Musae.*

II vel III saeculi. — 5 κακῶς κακός Gruter, κακὸς κακός Gerhard Visconti Stephani, quorum consensum spernere nolui. — 7 vidit Stephani haec verba ad solam lusciniam referenda esse, cui saepe ingruente frigore cita mors parata est. — 10 ΟΥΚΑΛΟΥΣ Gruter Visconti Stephani, ΟΥΚΕΙΔΟΥΣ Fabretti. — 11 ἔρρεται Gerh. et Steph. i. e. ἔρρετε. — Quod omnino quis in tam acres se profuderit questus non patet, vix integra est inscriptio; quam si cum eis quae praecedunt (n. 550) comparaveris fortasse mecum ad eundem tumulum pertinere senties: illic parentes maritus fratres filiam uxorem sororem lugent, hic omnes homines ereptam sibi doctam puellam eiusque artem musicam.

552. Romae. C. I. 6295.

Φλαβιανῷ ἔρωι πατὴρ Δῶρος τόδε σῆμα,  
ἔξ ἐπὶ τοῖς δέκ' ἔτη μοῦνα βιωσαμένῳ·  
Μοῖρα γὰρ Αἰολίδος πάτρης ἀπάνευθε Μυρίνης  
θάψε τε καὶ μυνσῶν εὐνὴν ἔθρηξ' ἀρετῆς.

II fere saeculi. — Elegans verborum et inventio et ordo est; non sic *fato abreptum sepelivit pater*, sed *fatum sepelivit, pater monumentum posuit*. Moriendi verbum nullum.

## 553. Neapoli. C. I. 5822.

Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα Φίλιππον,  
 πρέσβυν Εἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης,  
 Ἀύσονίῳν ὑπάτου πατέρα κλυτὸν Ἀντι[γ]όνοιο,  
 θρέψε Μακεδονίῃ, δέξατο δ' Εἰταλίῃ.

iv saeculo etsi vix antiquius est epigramma (litterae AΓΩ), antiquae tamen simplicitatis imaginem refert. Antigonus consul non innotuit. — 2 sapientia ionica non in universum videtur graecarum litterarum peritia intellegenda, sed philosophiae maximeque physicorum studia. — 3 ANTIΓΟΝΟΙΟ.

## 554. Romae. C. I. 6197.

Κλαύδιος ἱητῆρ Ἀγαθήμερος ἐνθάδε κεῖμαι,  
 παντοίῃς δεδαῶς κραιπνὸν αἰεσμα νόσου  
 ξυνὸν τοῦτο δ' ἐμοὶ καὶ Μυρτάλῃ εἷσα συνεινῶ  
 μνήμα· μετ' εὐσεβέων δ' ἐσμέν ἐν Ἑλυσίοι.

Claudius Agathemerus Lacedaemonius Persii sodalis, cf. vita Persii. Et coeptum est illo tempore iota mutum in privatis saltem titulis modo adici modo omitti.

## 555. Bononiae. C. I. 6223. Descripsit Wilamowitz.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).  
 Ἄνδρα φίλον φθίμενον Διονύσιον ἐνθάδ' ἔθνηκεν  
 Δελφὶς ἔόν, τιμῶσ' εἵνεκ' ὁμοφροσύνης·  
 καὶ φιλή νίκησεν ἀδελφειῶν ὁμόνοιαν  
 ἐσθλὸς Ἀθήναιος ἐν θαλάμοιο τέλει,  
 5 ος τότε σῆμ' ἐτέλεσσε τεθνεώτι θεσμόν ἀέξων  
 εἵνεκεν εὐνοίης ἧς ἔχε πιστο[τ]ά[τ]ης.

Litterae ε solita lunata forma est. — 4 ἐν θαλάμοιο τέλει explicant in lecti i. e. sepulcri sumptu; at θάλαμος nisi accedat epitheton non est sepulcrum, neque sic perspicitur quis fuerit ille Athenaeus. Lucem adfundit ultimus versus: εὐνοίας enim laus non decet cognatum sed patronum, nec quale officium Athenaeus habuerit tacetur: erat enim θαλάμου φύλαξ vel cubicularius Dionysii. Servus libertusve ipsis defuncti fratribus pietate victis monumentum faciendum curavit. — 5 θεσμόν ἀέξων id quod tribui ius fasque erat tribuens. — 6 ΠΙΣΤΟΡΑΓΗC corr. Welcker Syll. 88.



556. Romae. C. I. 6300.

Τὴν Διὸς ἀμφίπολόν με Χελειδόνα, τὴν ἐπὶ βωμοῖς  
σπένδειν ἄθανάτων γρῆν ἐπισταμέναν,  
εὖτεκνον, ἀστονάχητον ἔχει τάφος· οὐ γὰρ ἀμαυρ[ῶ]ς  
δαίμονες ἰμετέρην ἐβλεπον εὖσεβίην.

*Dis Manibus Chelidonis sa[crum]. Floria Chelidon vixit annis LXXV.*

I vel II saeculi. — Conferunt Callimachi ep. 41 Schn. et ad v. 3 sq. Diotimi A. P. VI 267 οὐ γὰρ ἀφαυρῶς ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δόκης, unde simul adverbium ἀμαυρῶς confirmatur; traditur ΑΜΑΥΡΟC.

\*557. Neapoli. Anaglypho mulier sedet iuveni dextram iungens. C. I. 5817.

Μνημα φιλοφροσύνης Ἄστι τόδε Δάφνης ἔτευξε,  
καὶ ζῶσαν στέρξας καὶ φθιμένην ποθέων.

I saeculi. — Aemulatur poeta veterum Atticorum simplicitatem, cf. supra n. 44 et 48.

\*558. Romae. C. I. 6292.

Σεμνὴν Πηνελόπην ὁ πάλαι βίος, ἔσχε δὲ καὶ νῦν  
σεμνὴν Φηλικίαν, οὐ τάχα μιοτέρην·  
βουλομένης δὲ θανεῖν ἀνδρὸς προτέρην σφετέρου  
ἔκλυες, ὦ δαῖμον, πολλάκις εὐχομένης.  
5 τοιγάρτοι καὶ ἐμεῖο δικαιότερην ὅπ' ἄκουσον  
εὐχομένου, Πλούτων, ἣν εἰς Αἶδαο περήσω  
εὐρεῖν τὴν ἰδίαν Φηλικίαν παρὰ σοί.  
Κλαύδιος ἱητὴρ Ἀγαθεῖνος τήνδε ἀνέθηκεν  
εἰκόνα Φηλικίας, μάρτυρα σωφροσύνης.

II fere saeculi. — I ἔσχε δὲ χῶ νῦν Franz nec pulcre neque necessario opinor. — 7 simillimum epigramma Melium supra n. 266 μὴ μύρου, φίλ' ἄνερ, με· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὀδεύσας· εὐρήσεις τὴν σὴν σύγγαμον Εὐτυχίην (Felicitatem).

559. Romae. C. I. 6276.

Ποπιλίης τάφος οὗτος· ἀνὴρ δ' ἐμὸς αὐτὸν ἔτευξεν  
Ὡκέανος πάσης ἐμπέραμος σοφίης·

κούφη τοιγὰρ ἐμοὶ πέλεται κόνις· ἐν δ' Ἀχέροντι  
ὑμνήσω τὴν σὴν, ὦ ἀνερ, εὐσεβίην.

- 5 μέμνεο κῆν ζωῆς ἐμέθεν καὶ πολλάκι τύμβω  
σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποικομένη,  
καὶ λέγε Ποπυλίην εὐδεῖν, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γάρ  
θνήσκειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ὕπνον ἴδὼν ἔχειν.

II saeculi. Vt postrema Callimachi imitatore, ita etiam reliqua bonorum poetarum lectione inbutum produunt scriptorem. — 2 cf. supra n. 553 Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης. — 7 οὐ ἐμυτόν, scilicet λέγειν.

560. Neapoli. C. I. 5819.

- a. Στάς, ξένε, τάνδ' ἄθρησον ἐπὶ στά[λλ]αι Κλεοπάτραν,  
ἂν φθόνος εἰς Αἶδαν, οὐ χρόνος ἡγάγετο,  
μορφᾶς αἱ πρῶτεϊον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις,  
ἔργα δ' Ἀθαναίῃ τερπνὰ σωφροσύνας,  
5 Μοῦσα δὲ καὶ σοφίαν καὶ πακτίδα τὰν φιλέραστον,  
συμφωνίαν ἐρατοῖς μειξαμένα μέλεσιν·  
καὶ γνοὺς ὡς θνατοῖ[ς] οὐδὲν γλυκερώτερον ἀνγᾶς  
ζῆθι κάλ[ω]ν τείνας οὐριον εὐφροσυνᾶν.

- b. Εἰ καὶ σου κείθει κάλλος νέον, ὦ Κλεοπάτρα,  
10 τύμβος καὶ φρουδὸν σῶμα λέλογχε κόνις,  
ἀλλ' ἀρετὰ βιοτᾶς αἰὲν ζωῶσι μέτεστι,  
ψυχᾶς μανύουσ' εὐκλέα σωφροσύνην.

I saeculi. — 1 ΣΤΑΜΑΙ corr. Reinesius. — 5 *Musa eruditionem dedit et lyram amatoriam deditque carminibus addere cantum.* Quam sententiam non erigunt sed debilitant qui verba mutant, velut Hermann *συμφωνεῖν* - *δειξαμένα*. Licentia metrica ferri ut potest ita debet. — 7 ΘΑΝΑΤΟΙΟ corr. Valckenaer. — 8 ΚΑΛΟΝ corr. Reinesius; male vero Valcken. *εὐφροσύνα* nec melius Franz *εὐφροσύνας*. — 12 *σωφροσύναν* Franz.

561. Neapoli. C. I. 5818.

Λευκία Εὐφρονος.  
Εὐφρων Ἡρακλείδου.

Ἦδ' Εὐνοστιδέων θήκη, ξένε, Εὐφρονα κρύπτει  
\_\_\_\_\_ χρηστόν, ὃς ἐν ζωῆς ἦπια ἔκευθε νόω[ι].



- κουρίδιος δὲ πόσις· κρύψε χθονὶ τῇδε καλύψας,  
 δακρυχέων ἐπ' ἐμοὶ συχνὸν ἀπὸ βλεφάρων,  
 5 κηδεύσας ἀρετῆς ἀντάξιον ἡμετέρῃσιν,  
 ἡλικίης ἐτέων εἴκοσι καὶ τετόρων.  
 ὦ θνητῶν ὀλίγως τε βίος καὶ ἄφρευκτος ἀνάγκη,  
 ὥς με τάχος βιότου νόσφισε καὶ γαμέτου.

*Cornelianus scriba coniugi incomparabili contra votum.*

II fere saeculi. Doricae dialecti causa est insulae doricae memoria.  
 — 1 γαία ex γαίῃ fictum esse adnotat Franz. — 4 cf. supra n. 559,6  
 σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀπορχομένη.

564. Romae. C. I. 6302.

- Κλαύσατε πάντες ἐμὸν γοερὸ[ν μό]ρον, ὦ παριόντες,  
 στάντες ἐμῆς [ὀλί]γον πρόσθε λυγρῆς σποδιῆς,  
 κλαύσατε τὴν δύστηνον, ἐφ' ἣ μέγα πέν[θος] ἔχουσιν  
 νυκτὶ καὶ ἡλίῳ δυστοκέες τοκέ[ες].  
 5 ἥς ζυγὸν οὐκ εἶδον τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον  
 ἦσε τις οἶνοχαρὴς πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων.

II saeculi. — vv. 1. 3. 4. suppl. Maffei, v. 2 Brunck. — 2 πρόσθε  
 λυγρῆς σποδιῆς, cui voci resonat v. 6 πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων. — 5 A. P.  
 VII 334,13 οὐχ ὑμέναιον αἶσε περικλυτόν, σὺ τέκος εἶδε (mater) et ep.  
 Smyrnaeum supra n. 236 ὦ παστὸν σὺθείς, οὐχ ὑμέναιον ἦσέ τις.

565. Florentiae. C. I. 6278.

- Ἦν ὅτε μοῦνον Ὑγεῖνον ἀδελφεὸν οἷ με τεκόντες  
 πένθεον, ἱνίχ' ἐγὼ πενταετιζομένη  
 παρθένος ἐν γονέεσσιν ἐθήλεον, ἣ ἀγαπητή  
 ἦλυθα τὴν φρικτὴν εἰς Αἶδα πόλ[ιν].  
 5 οἷ ἐμὲ γ[ει]να[μέν]η μῆτερ Βένους, οἷ Χ[α]ρίτινος  
 πολλάκι βω[ο]μένον· χαῖρε Πρόκλα θύγατερ·

II saeculo non antiquius. — 1 exordium creberrimum, vid. Ind.  
 Anth. Pal. ed. Paris. — 2 εἰναετιζόμεναι Callimachus h. Dian. 179. —  
 3 sq. ἣ δ' ἀγαπητή Iacobs, quo non video quid lucremur. Franz prae-  
 terea v. 4 νῦν scripsit pro τήν, et sane aegre caremus quod verbis ἦν  
 ὅτε opponatur. Articulum tamen si non traditus esset de coniectura.

ultro inferremus, nam ad τὴν φρικτὴν quivis subintelleget ὁδόν. Itaque cum νῦν adverbio nullus locus sit, inconcinnius poetam locutum esse putabimus. — 5 ΓΗΝΑΤΙ... ΗΜΗΤΕΡ | ΒΕΝΟΥΣΟ... ΑΡΙΤΩΝΟC quae scripsi certa sunt, unde non iuvat editorum commentis immorari. Βένους i. e. *Venus*, quae scriptura non rarior ipso nomine est.

566. Romae. C. I. 6239.

- a. Ἐτῶν δ]εκοκτώ, μονογενῇ καὶ παρθένον  
 Θεοδοσίαν ἔθαψε Δωρόθεος πατήρ,  
 ἣν μ]ε[λλ]όννυμφον Τυβὶ μηνὸς εἰκάδι  
 εἶλες, πο]νηρὲ δαῖμον, ὅς τὸν ἔμπαλιν  
 5 οἷ νόσ]τον οὐκ ἔκλωσας, ὥσπερ ἤλπισε.
- b. Ὁκτω]καιδεχέτης, ἔτι παρθένος, οἰογένεια  
 Θευ]δοσία κεῖται Δωροθέον θυγάτηρ.  
 ἀλλ' ἄγε, ν]ηλεόθυμε Χάρ[ω]ν, τί σε τόσσον ἐνηής  
 τέρ]ψε λιποῦσα πατρὶ πένθος ἀπειρέσιον;

II fere saeculi sunt epigrammata, alterum ad verbum fere ex altero expressum. Prioris fragmentum i. e. exitus singulorum versuum παρθένον, πατήρ, [μ]ηνὸς εἰκάδι, [τὸ]ν ἔμπαλιν, ὥσπερ ἤλπισε editum C. I. 9840, tamquam novi tituli particula. — 1 et 5 Welcker, 2 et 3 (traditur ΕΜΟ ΝΥΜΦΟΝ) Franz restituerunt, versus quarti simplicissimum supplementum fugit utrumque. — 8 sq. falso eidem et expleverunt et interpretati sunt; intellego *age, Charon crudelis, quid te iuvat, amabilem hanc puellam a te raptam patri luctum movisse.* — 8 ΧΑΡΟΝ — 9 ΥΨΕ.

567. Romae. Vrnae anaglypho Vlixes cum Sirenibus expressus. C. I. 6288.

- Ἀθανατ[ος] μερόπων οὐδεις ἔφν' τοῦδε Σεβήρα,  
 Θησεύς, Αἰακίδαι μάρτυρές εἰσι λόγον.  
 ἀνῶ σῶφρονα τίνβος ἑμαῖς λαγόνεσσι Σεβήραν,  
 κούρην Στρυμονίου παιδὸς ἀμύμον' ἔχων,  
 5 οἷην οὐκ ἤνεικε πολὺς βίος, οὐδέ τις οὐ[τ]ω[ς]  
 ἔσχε τάφος χρηστὴν ἄλλος ὑφ' ῥελίωι.

II fere saeculi. — 1 ΑΘΑΝΑΤΩΝ et 5 ΟΥΠΩ corr. Christ, quem citavit Franz. — 4 Severam *filiam Strymoniae subolis* i. e. patris ad Strymonem incolentis esse cum Boeckhio indicat Franz. At vix probabile

patris patriam indicari, nomen taceri: παῖς Στρυμόνιος i. q. παῖς Στρυμόνος, neque addam exempla.

568. Romae. C. I. 6249.

Σώφρονα Κρησικεντεῖναν ἔχων τάφος ἐνθάδε κεύθει.  
τὴν πάσης ἀρετῆς κῦδος ἐνεγκαμένην,  
ἣτις ἐνὶ ζωῷσιν ὅκως ἀνέτελλεν Ἐῤῥος,  
νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν Ἑσπερος ἐν φθιμένοις.

III fere saeculi. Conferunt Platonis ep. A. P. VII 670 ἀστὴρ πρὶν μὲν ἑλαμπες ἐνὶ ζωῷσιν Ἐῤῥος, νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἑσπερος ἐν φθιμένοις, quae satis inepte ad mulierem translata sunt. Hesperum *Aurorae et Cephalī filium* nonnulli dixerunt pulchritudine multos praestantem, ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam Eratosthenes dicit eum hac de causa Veneris adpellari et exoriente et occidente sole videri, quare ut iam ante diximus iure hunc et Luciferum et Hesperum nominatum. Hygin. *Astron.* II 42 p. 80 Bunte.

\*569. Olim Romae integer lapis, nunc Neapoli fractus. C. I. 6200.

- a. Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χροάοντος ἰούλου  
δευόμενον φθονερὴ μοῖρα καθεῖλε βίου,  
πολλὰ σοφῆς χειρὸς ἔργα λελειπόμενα. βάσκανε δαῖμον,  
οἷας οὐχ ὁσίων ἐλπίδας ἐξέταμες.  
5 ἄλλα σύ, γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ' Ἀκυλείνῃ  
καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ φύοις,  
ὅσσα κατ' Ἀραβίους τε φέρεις ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδοῦς,  
ὥς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος  
ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἐνδοθὶ κεῖσθαι,  
10 λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.  
b. Εἰκοσέτη τὸν παῖδα θοῇ κατενέρατο μοῖρα,  
κάστιν ἐν εὐσεβέων ἦν διὰ σωφροσύνην.

Hordionia Polla.

II vel III saeculi. — Duo epigrammata quod feci, ipsi lapidi obsecutus sum, in quo vv. 10 et 11 lineola et spatio maiore inter se disiuncti sunt. — 9 ἐνδοθὶ nota poetam elegantiozem vulgare ἐνθάδε vitantem.

## \*570. Romae. C. I. 6201.

Οὐχ ὁσίως ἤρπαξες ὑπὸ [χθόνα], κοίρανε Πλουτεῖ,  
 πενταέτη νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην·  
 οἷα γὰρ ἀρχόμενον ῥόδον εὔπνοον εἶαρος ὦρῃ  
 ἐξέτεμες ρεΐζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσῃ.  
 5 ἀλλ' ἄγ' Ἀλεξάνδρα καὶ Φίλτατε, μηκέτ' ὀδυρμούς  
 εἰμερτῇ κούρῃ σπένδετε μυρόμενοι·  
 εἶχεν γὰρ χάριν, εἶχεν ἐφ' ἡδυχρόοισι μετώποις,  
 αἰθέρος ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.  
 τοῖς πάρος οὖν μύθοις πιστεύσατε· παῖδα γὰρ ἐσθλὴν  
 10 ἤρπασαν ὡς τερπνὴν Ναίδες, οὐ θάνατος.  
 Τινηῖα Ὑγεία τῇ ἰδίᾳ  
 Θρεπτῇ φιλάτῃ  
 μνήμης χάριν.

II saeculo non recentius, quippe iota ultimo dativo φιλάτῃ adscripto. — 1 et 3 sq. cf. epigr. anteced. 3 sq. — 1 χθόνα suppl. Wes-seling. — 3 corrigunt ἀρχομένου et v. 4 ἐκτελέσαι, sed et coniunctivus a πρὶν suspensus defendi potest et ἀρχόμενον bene habet. Nam non de veris principio agitur, sed de rosae primo flore: sicut rosam verno tempore puellam tamquam radicitus evellisti, priusquam ad florem perveniret. — 10 alii alia coniecerunt; nuper Ios. Kamp *Festschrift des Friedr. Wilh. Gymn. zu Coeln* (1875) proposuit ἤρπασαν ὥσπερ Ἴταν. At nihil mutandum esse invitus docet dum in contrariam partem disputat Dorvillius *Chariton*. p. 260.

## 571. Romae. C. I. 6293.

D(is) M(anibus).

Νίμφαι κρηναῖαί με συνήρπασαν ἐκ βιότοιου,  
 καὶ τάχα πον τιμῆς εἵνεκα τοῦτ' ἔπαθον,  
 νηπίη, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα,  
 Φιλησίη τὴν κλῆσιν, Αὔσονις γένος.

I vel II saeculi.

## 572. Romae. C. I. 6273.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Εἵκοσί με ζήσαντα καὶ ἐπὶ μόνους ἐνιαυτούς  
 Παυλεῖνον γαίῃ δέξατο νεωτερίῃ·  
 καὶ μοι ἀδελφειῇ κεῖται νέῃ ἐγγυὲς Ὑγείῃ  
 ἑπταέτης· τῆς δ' ἦν οὔτι γλυνκαιοτέρων.

*M. Iulius Epictetus filis suis et sibi et Magiae Nice coniugi.*

I vel II saec. — 4 pulcerrime hoc dictum.

•573. Romae. C. I. 6241.

Διοῦς Ἴππομέδοντας ὁμὰ χθὼν ἄδε καλύπτῃ,  
 παῖδά τε καὶ γενέταν ἄμφω ἀποφθιμένως,  
 παῖδα μὲν ἐς λαιὰν ἐσιόντων χῆρα τεθνήτα,  
 δεξιὰ δ' ἀν[τ]ετάφῃ γηραδὸς Ἴππομέδων·  
 5 ἀμφοτέροις δ' ἐπέθηκε χυτὰν κόνην Ἴπποδάμεια,  
 μάτηρ Ποικιλίῳ ἐκρόνῳ ἀμφοτέρων·  
 ὅς (σ)φισι τώσδε τάφῳς ἐνεώσατο, τείχισε δ' Ἀἶδαν,  
 πάππῳ καὶ θείῳ λοισθοτάτας χάριτας.

I saeculi. — Hippomedontem avunculum cognominemque fratrem flevit Hippodamia; Hippomedontem avum cognominemque avunculum sepelivit Poecilius Hippodamiae f. — 4 ΔΕΞΙΑΔΑΝΔΕΤΑΦΗ nihil hac lectione certius. At cum dudum explosa sit forma δεξιὰδην, optime correxit Dorvillius. — 7 Ἀιδῆς superstiti idem valet quod sepulcrum.

574. Loci incerti; Romae fuit in domo Guilfordi. C. I. 6858.

Ἐπιτάφιον.  
 Εὐτύχου ἡρίον εἰμὶ καὶ οὐ κενόν· ὅστέα γάρ μοι  
 πέμψεν ἀδελφειοῦ φροντὶς ἀπ' Εἰταλίας·  
 ἀλγεα δ' ἔλλιπε πατρί, πολὺ πλεῖον δὲ τεκούσῃ,  
 5 ἃ τρίτον ὠδείων οὐκέτ' ἀριθμὸν ἔχει·  
 στοργὴν δ' οἰχομένοιο περικλαίουσιν ἀδελφοί,  
 παῖδες δ' ὀρφανίην, χηροσύνην δὲ γυνή.  
 εἰ δὲ τριήκοντα ζωῆς μόνον ἔσχ' ἐνιαυτούς  
 καὶ δύο, τῷ φθονερῷ δαίμονι μεμφόμεθα.

Litterae elegantissimae saeculi fere I exeuntis. — I verba ΕΠΙΤΑΦΙ ΟΝΕΥΤΥΧΟΥ unum in lapide versum efficiunt; post Εὐτύχου interpunctum est. — 7 A. P. VII 561 (Iuliani Aegyptii) εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα μοίρης μέμψο.



•575. Neapoli. Anaglypho vir adstat manum porrigens puerulo, pone quem ad dextram mulier. C. I. 5816.

- α. Ἀγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῇ, τίνα τόνδε προπονπεῖς  
εἰς τὸν ἀμείδητον Τάρταρον Ἀίδεω;  
β. μοῖρά τις ἀεικέλιος τὸν Ἀρίστων ἤρπασ' ἀπ' αὐγῆς  
ἐπταέτη, μέσσος δ' ἐστὶν ὁ παῖς γενετῶν.  
α. δακρυχαρῆς Πλούτων, οὐ πνεύματα πάντα βρότεια  
σοὶ νέμεται; τί τρυγαῖς ὁμφακας ἡλικίης;

I vel II saeculi. — De antiquiore huius similiumque epigrammatum archetypo vide quae adnotavi ad titulum Cotiaeensem supra n. 371 conlatis quae iam secuntur. — 1 προπονπεῖς Welcker, quod cur sine causa positum censeat Franz non exputo; neque enim legitur in lapide προπέμεις. — 3 respondet Mercurius, non se sed fatum in culpa esse additque consolans parentes priores obiisse eosque inter medium puerum sepultum esse. Deinde sive viator sive ipse poeta Plutoni crimina intendit atrocitatis.

576-578, quorum primus et tertius Romani, secundus Albanus titulus est.

I. C. I. 6257.

Μενεκράτης Ἀπολλωνίου υἱὸς ἐτῶν δ', μηνῶν δ', Τατίας  
Βαυκυλίδος δωρησαμένης τόπον Ἀπολλωνίῳ Ἀττάλου τῷ πατρὶ  
αὐτοῦ.

Ἄρτι με γενόμενον ζωᾷς βρέφος ἤρπασε δαίμων,  
οὐκ οἶδ' εἴτε ἀγαθῶν αἵτιον εἴτε κακῶν  
ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἤρπασας ἐ[χ]θρ[ῶ]ς;  
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ἐφειλόμεθα;

3 ΕΚΘΡΟΙC corr. Hagenbuch.

II. C. I. 6205.

- Ἄνθος ἐγὼ λεγόμεν, υἱὸς Ἑρμογένους τε καὶ Φύρμης,  
ἀνθήσας δὲ καλῶς ἔτεσιν δυαὶν οὐχ ὁλοκλήρως  
φωτὸς ἀφαρπασθεὶς πρόμοιρον βρέφος ἐνθάδε κεῖμαι,  
καὶ οὐκ οἶδα εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς ἔθανον.  
5 ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἤρπασες οὕτως  
σπεύσας τοῦ ζῆν με στερέσαι; ο[ὐ] σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

1 matris nomen *Firma*. — 2 ΟΑΝΘΗCΑC, ubi prima littera folioli signum videtur esse. — 6 ΟΗ.

## III. C. I. 6227.

*D(is) M(anibus) s(acrum) Ti. Claudi Eugeneti. viz(it) ann(is) XI, d(ies) X. Ti. Claudius Anicetus pater fec(it).*

Ἀπλήρωτ' Αἶδη, τί με νήπιον ἤρπασες ἄφνω;  
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

De tribus his epigrammatis vide ad n. 575.

579. In Foro Iulii. Alexandre *Rev. archéol.* 1861 I 370 coll. Miller *ibid.* II 10 sqq.

*C. Vibio Liguri Matsuma mater fecit.*

Τὸν τάφον ἡργάζοντο γεραιότεροις· ὁ δὲ δαίμων  
νήπιον ἀντεβόλησ' ἐπταετέ[τ] κλίματι.  
συνγενέες γενέται τε ὁμοῦ, ὃν ἔθρεψαν, ἔθαψαν  
Γάϊον· ὃ μερόπων ἐλπίδες οὐ μόνιμοι.

II fere saeculi. — 2 ΕΠΤΑΕΤΕC corr. Miller, frustra tamen reconditi-  
ora quaerens. κλίνειν τινα i. e. *facere ut cadat aliquis*.

580. Incerti loci, nunc Veronae. C. I. 6222. Mihi descripsit Wilamowitz.

Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων Διονυσίῳ, ὃν ῥ' ἔταρον ὥς  
φίλατο καὶ Μούσαις ἔξοχα φιλαμένῳ.  
εἰ καὶ μοι θυμός, Διονύσιε, τείρεται αἰνῶς  
ἀμφὶ σοί, ἀλλ' ἔμπη, οἷα πάρεστι, δέχου  
5 ὕστατα δῆ, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε,  
καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένῳ·  
ζῶν μὲν μεθέηκεν ἐλευθερον, οὐδὲ πάροιθεν  
οὐ σύγε ἐπειρήθης πώποτε δουλосύνης·  
ἧ γὰρ ἔης αὐτῷ κεχαρισμένος, ἔξετε παίδων  
10 ἧπιος, ἐσλὸς ἰδεῖν, εὖνοος, ἀγχίνοος,  
καρπαλίμως γράψαι σημή[ι]α δίπλοα φωνῆς  
Ἑλλάδος εὐ εἰδῶς ἢ[δ] καὶ Ἀύσονίων.

I vel II saeculi. — 3 ΤΕΙΡΕΤΑΙ Wilam. ΠΕΙΡΕΤΑΙ Maffei. — 11 sq. difficile dictu est quam inepte Franz distinxerit. — Post v. 12 apodosis videtur periisse ad protasin ζῶν μὲν v. 7 referenda.

581. Romae. C. I. Add. III 6687 b.

. . . . . ius Euandri (libertus) Satur(us).

Ῥώμη καὶ ξε]ίνωι κούρη πέλεν, ἥ σε μάκαιρα  
ἐσθλῶν εἰ]ς οἶκον δεσποτιέων ἔθρετο.  
εἰ φθιμένην, ξένη, πί]στιν ὀρᾷς Σατύροιο θανόντος,  
ἀλλ' οὐπω] πίστις σῆς κατέδν πόλεως.

I vel II saeculi. — Franzii et Keilii supplementis mea praetuli.

582. Romae. C. I. 6268.

Atimetus Pamphili Ti. Caesaris Aug. l(iberti) l(ibertus) Anterotianus  
sibi et Claudiae Homonoeae conlibertae et contubernali.

Ἡ πολὺν Σειρήνῶν λιγυρωτέρη, ἥ παρὰ Βάχῳ  
καὶ θοίναις αὐτῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,  
ἡ λαλή φαιδρή τε χελειδονὶς ἐνθ' Ὀμόνοια  
κεῖμαι Ἀτειμήτῳ λειπομένη δάκρυα,  
5 τῷ πέλον ἀσπασίῃ βαιῆς ἄπο· τὴν δὲ τοσαύτην  
δαίμων ἀπροιδῆς ἐσκέδασεν φιλήν.

*permissu patroni.*

Aetatem nomina produnt. — Sunt praeterea in eodem lapide quatuor epigrammata latina, quorum primum quod ad defunctae vitam pertinet huc transcribam:

*Tu qui secure procedis mente parumper  
siste gradum, quaeso, verbaque pauca lege.  
illa ego quae claris fueram praelata puellis  
hoc Homonoea brevi condita sum tumulo.  
cui formam Paphie, Charites tribuere decorem,  
quam Pallas cunctis artibus erudiit.  
nondum bis denos aetas mea viderat annos,  
iniecere manus invida fata mihi.  
nec pro me queror hoc; morte est mihi tristior ipsa  
maeror Atimeti coniugis ille mei.*

## 583. Romae. C. I. 6196.

Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοστῷ πλήσας ἔτος Ἀβγαρος ἐνθά  
ταρχύθη, μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος·  
οἷ φθόνος ὡς ἄδικός τις ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς,  
λυπήσας τὸ γένος καὶ φίλους ἐτάρους.  
5 τύμβον δ' Ἀντωνεῖνος ἐῷ θέτο τοῦτον ἀδελφῷ,  
οἷσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἀβγαρος ἦν γενέτης.

Abgarus pater (v. 6), rex Edessenus Caracallae insidiis a. 217 occubuit. — 3 οἱ ὦι corrigunt nulla probabilitate; nam neque iota adscribitur aut ω forma utitur lapicida, et rei aptius est αἷ.

## RELICVA.

## 584. Romae. C. I. 6250.

Ἀσίδος ἀρχιερεῖος [ἄγ]αν κλυτοῦ νύεα Μίθρου,  
Λούκιον ἀθλοθετῆρα πάτρης Σμύρνης ἐρατινῆς,  
εὐγένι[ο]ν, σοφίαισι κεκασμένον, ἔξοχον ἀνδρῶν,  
Ἀνδρόνιον δάπεδον βωμός θ' ὅδε σῆμά τε κρύπτει.

ὁ κεινῆσας τὸν βωμὸν ἢ ἄλλο [τι] ἐκ τοῦ τάφου, ἀποδώσει δῆμῳ  
Ῥωμαίων δηνάρια πεντακισχίλια.

III fere saeculi. — 1 ΛΙ | ΑΝ corr. Montfaucon. — 3 EYENIAN falso Brunck εὐγενία σοφία τε. Adiectivum fuisse sive εὐγενίδην sive εὐγένιον certum est. Εὐγενίδην nomen putabat Wilamowitz. — Mithras ἀρχιερεὺς erat τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Σμύρνῃ i. e. eorum sacrorum quae ad τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας pertinebant, cui etiam ludi instituendi administrandique erant (Boeckh ad C I. 2741). Hinc ἀθλοθετῆρ audit.

## 585. In agro Divionensi Gallorum urna; intus scripti versus. C. I. 6798.

Μίθρης ἐν ὀργάδι χῶμα τὸ σῶμα καλῖπτει  
Χυνδόνακτος ἱερέων ἀρχηγῶν  
δυσ(σ)εβί[ας] ἀπέχου λύσι[ον] οἶκον ὀρῶ[ν].

Montfaucon qui in suspicionem vocavit titulum nescio an non erra-

verit. — 1 Μίθρης nomen hoc loco indeclinabile. — 3 ΔΥΣΕΒΙΑΠΕΧΟΥΛΥΣ  
 ΙΟΙΚΟΝ Franzii lectionem sequor licet non certam.

586. Florentiae. C. I. 6202.

*Hic tumulata iacet Bacc]hi dei nota [sacerd]os  
 pastophorus]que deae Nilo[tidi, virgo p]udica,  
 nomine Ale]xandria, cui flo[rem atq]u[e] iuventae  
 robur P]arcarum nota sustu[lit i]nvinda Diti.*

Ἐνθάδε Ἀλεξάνδρια κόρη, πρόπολος Διονύσου,  
 παστοφόρος τε θεᾶς Νειλωτίδος Εἰσιδος ἀγνῆς,  
 εἴκοσι δις πληρώσασα χρόνο[υς] κείται λυκαβάντων.

II vel III saeculi. — 1 suppl. Franz, 2 παστοφόρος Montfaucon, 3 χρόνον  
 Iacobs, χρόνους legi posse adnotavit Franz. — 3 πλήσασα Iacobs, sed ignavus  
 poeta quod in archetypo legerat εἴκοσι πληρώσασα mutare nescivit.

587. Urbini, nunc Romae. C. I. 6238.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μήπω γευσάμενος ἥβης ὤλισθον ἐς Ἄδου  
 δάκρυα καὶ στοναχὰς λείψας αἰῶνι γονεῦσιν  
 δύσμορος, οὐδ' ἐνόησα βροτῶν ψαύσα[ς] βιότοιον.  
 ἐπὶ τὰ μόνους λ[υ]κάβαν[τ]ας δ[ύ]ω καὶ μῆνας ἔζησα,  
 5 ὦν τρεῖς ἐξετέλουν Διονύσῳ ὄργια βάζων.  
 Ἡρόφιλον δ' ἐκάλουν με πατήρ καὶ πότνι μῆτηρ.  
 ἔγνωσ, ὦ παροδεῖτα, τίς ἤμην· οὐκ ἐγενήθ[η]ν.

3 ΨΑΥΣΑΙ coitexi. — 4 ΛΙΚΑΒΑΝΔΑΣΔΙΩ — 5 ὦν τρεῖς ad menses  
 refer, Franz. — 7 extr. mystica quaedam odoratur Iacobs; intellege  
 vix me vivere sensi. Tum narratis omnibus mene vixisse? ne natus qui-  
 dem sum.

588. Romae. C. I. 6206.

Κεῖμαι Αὐρήλιος Ἀντώνιος ὁ καὶ  
 ἱερεὺς τῶν τε θεῶν πάντων, πρῶτον Βοναδῆς,  
 εἶτα μητρὸς θεῶν καὶ Διονύσου καὶ Ἡγεμόνος·

- τούτοις ἐκτελέσας μυστήρια πάντοτε σεμνῶς  
 5 νῦν ἔλιπον σεμνὸν γλυκερὸν φάος ἡελίοιο.  
 λοιπὸν μύσται εἴτε φίλοι βιότῃτος ἐκάστης  
 πάνθ' ὑπολανθάνετε τὰ βίου συνεχῶς μυστήρια σεμνά·  
 οὐδείς γὰρ δύνάται μοιρ[ῶ]ν μίτον ἐξαναλῦσαι.  
 ἔζησον γὰρ ἐγὼ Ἀντώνιος οὗτος ὁ σεμνός  
 10 ἔτεσιν ζ', ἡμέραισιν ιβ'.  
 ἐποίησαν Ἀνρηλεία Ἀντωνεία καὶ Ἀνρήλιος Ὀνήσιμος  
 γλυκυτάτῳ τέκνῳ μνήμης χάριν.  
 Θ(εοῖς) [κ](αταχθονίοις).

III fere saeculi. — 2 τῶνδε Iacobs; retinui τε quia qualem apodosis formam barbarus scriptor sibi figuraverit nescio. — 2 sq. distinguuntur Bona dea, Mater deorum, Dionysus, Iacchus, qui ἀρχηγέτης τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος audit. — 6 prius εἴτε omissum esse vidit Welcker *Syll.* 58 sive *mystae* sive *profano cuique vitae generi addicti*. — 7 συνεχῶς adverbium pro adiectivo positum, fortasse ut duplex mysteriorum epitheton vitaretur. — 8 ΜΟΙΡΟΝ — 10 ἔτεσι νζ' Wilamowitz; at in lapide interpungitur post ἔτεσιν nec quidquam offensionis habet puer septennis Bacchicis mysteriis initiatus, cf. tit. praeced. — Subscriptum Θ. κ.

589. Romae. C. I. 6218.

*D(is) M(anibus) s(acrum).*

Ἐνθάδε Γαιωνᾶς, ὃς κίστιβερ ἦν ποτε Ῥώμης,  
 καὶ δείπνοις κρείνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνης,  
 κεῖμαι τῷ θανάτῳ μηδὲν ὀφειλόμενος.

*Gaionas animula.*

1 cistiferum recte Wilamowitz *mysticum popam* interpretatur. Num forte Ῥώμη (v. 1) dea intellegenda? — 2 facetum et hilarem se praedicat conmensalem. — 3 Muratori ΜΕΤΙΔΕΝΟΦΕΛΛΟΜΕΝΟΣ. Cf. ad epigr. attic. 132.

590. Aquis Sextiis. C. I. 6779.

Ῥουφείνης ἐμέθεν Πρόκλος πόσις ἐνθάδε κεῖται,  
 μοιρᾶων βουλῇσι λιπὼν βίον ἢδ' ἐμὲ χήρην.  
 τεῦξα δέ [τ]οι μέγα σῆμα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ  
 θηητὸν πάντεσσι, θύρας δ' ἐπέθηκα φαιινάς,

- 5 εἶδω[λό]ν [τ]’ ἐθέμην πανομοίον, [εἶ]μά τ’ ἔθηκα,  
οἶον ἔχων ῥητῆρσι μετέπρεπες Ἀύσονίοισι,  
ἐν τ’ αὐτοῖς ὑπάτοις κλέος ἔλλαβες ἔξοχον ἄλλων·  
ἀλλ’ οὗτοι νόσφιν γε σέθεν ποτ[έ] κείσομαι αὐτῇ·  
ὥς πρὶν δ’ ἐν [ζ]ωοῖσιν ὁμῶ[ς] δόμος ἄμμι τέτυκτο,  
10 ὥς καὶ τεθνεῶντας ὁμῇ σορὸς ἀμφικ[αλύψει].

III fere saeculi. Proclum consulem fuisse (Proclum Pontianum a. 238) nescio an non recte Franz ex v. 7 conlegerit. — 3 101 — 5 ΕΙ ΔΩΛ. ΝΓ — 9 ΣΠΟΙΣΙΝ — ΟΜΟΔΟΜΟΣ correxit omnia Stephani *Ind. lect. Dorpat.* 1849 p. 6. — 5 ΣΗΜΑ σχῆμα Stephani. — 8 ΠΟΤΙΚΕΙΣΟΜΑΙ legunt nullo sensu. — 10 versus ex parte homericus, cf. epigr. Att. supra n. 173 v. 21.

591. Ostiae. Visconti *Annal. Inst.* 1859 p. 235.

Θ

Ω

Ἐνθάδε Νεῖλος κεῖται, ἀνῆ[ρ] π]ροφερέστατος ἀνδρῶν,  
ῥητορικός, μέγα θαῦμα, φέρων σημεῖον ἐφ’ αὐτῷ,  
ῥσύχιος, κεδνὸς καὶ μείλιχος ἡδὲ σοφιστῆς.

II vel III saeculi. — Praescriptas litteras Θ. Ω. non explico; nihili enim sunt θεῶν Ὁραῖ. — 1 ΑΝΗΠΡΟΦ — 2 hic ego iaceo tumulo vel monumento (σημεῖον) superimposito.

592. Neapoli. C. I. 5821.

*D. Servilī D. l. Apolloni medici Servilia D. l. Ambrosia fecit patrono suo et sibi et suis.*

᾽Ωδ’ Ἐπάφου γέννημα, σοφοῖς ἐπ[ι]σίκελος ἀνὴρ  
κεῖμαι, Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων,  
κληζόμενος Δέκμος Σερονίλιος, εἰς ἔτη ἐλθὼν  
ἐννέα πον δεκάδων καὶ τρία, ὥς ἔλεγον.

II saeculi. — Latinis nominibus praecessit fortasse *dis manibus*. — 1 ΕΠΕΙΚΕΛΟΣ — 4 ὥς ἔλεγον inepte explicant ut dicebant. Immo ipse ad nonagesimum tertium annum se perventurum esse praedixerat, sicut Diophantus astrologus Ἑρμογένην τὸν ἱατρὸν-εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν A. P. XI 114. Studebat igitur Servilius non solum medicae arti sed etiam astrologiae.

\*593. Romae. C. I. 6297.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐν τε φίλοισι φίλοι καὶ ἱητῆρος ἀρίστου  
 παιδείης θ' ἱερῆς ἐγγύθεν ἀψαμένον  
 σῶμ' Ἀσκληπι[άδα]ο καὶ νιόος ἐνθάδε Βήρου,  
 ὥς ἐπέτελλε φίλοις, εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.

Α. Φοντείω Φόρτι Ἀσκληπιάδῃ τῷ γένει Ἐφέσιον, βιώσαντι  
 ἔτεσιν μ, μηνῶν β, ἡμέραις) κε, ὥρ(αις) ζ, Ἐγνατία Βρισηῖς σύμ-  
 βιος μνήμης χάριν.

II fere saeculi. — 3 ΑΣΚΛΗΠΙΑΛΟ legi, reliqui ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. — In subscriptis legi Α. ΦΟΝΤΕΙΩ, sed diffido. Dein certa est neque ultra solitum vitiosa lectio Ἐφέσιον pro Ἐφεσίῳ.

\*594. Apud Romam. C. I. 6208.

Ἀνέρες, οὐ πάρος Ἀysonίων πέδον εἴχετε, ξεῖνοι,  
 βαῖον ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τότε δῶμα  
 ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο,  
 ὅς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεςσιν  
 5 ψυχὴν ἀθανάτην καγήραον ἐκ Διὸς αἴσης,  
 μάρτυρα Φοῖβον ἀμύ[ω]σιν σελίδεσσι χαράξας.  
 οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' ὑψιμέδοντος  
 τύμβῳ εἰναλέῳ πεπεδημένος ἦνυσεν οἶμον·  
 ἐκ ρεθίων δ' ἅμα στείχων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,  
 10 Αἰτωίδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἱέρι τεύξας·  
 εἰητῆρ δ' ἅμ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἦει,  
 χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν.

IV saeculo vix antiquius epigramma pessimum, cuius praeter numerorum sordes nota epithetorum ampullas. — 1 οἶπερ ἐς Αὐστ. Iacobs. — 4 de animae immortalitate scripsisse videtur librique exordium a Phoebo medicae artis patrono repetiisse. — 6 ΑΜΥΜΝΙCΙΝ aperta lapidis lectio; describens vero notavi litteras NI ex ω posse corruptas esse. Itaque ἀμύμωσιν soloecam formam quam Iacobsii ἀμυμόνεσιν reponere malui. — 8 σγαλέῳ Iacobs. εἰναλέῳ non meliore corriges iure quam Πραιτωρεῶν similia. — 9 ἀναστειχών Iacobs sine causa: vix tumultum ingressus ad caelum evectus est. — 11 fuit igitur medicus philosophus.



\*595. Romae. C. I. 6265.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,  
 ος ἦν ἄριστος ἰητρός, ἐν ζωῇς οὗ ἦν,  
 πολλοὺς τε σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνοις  
 ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανάων.  
 εὐψυχῶ Νικομήδης, ὅστις οὐκ ἔμην καὶ ἐγενόμην, οὐκ εἰμὶ καὶ  
 οὐ λυποῦμαι, ζήσας ἔτη μὲ καὶ ἡμέρας κγ.

II fere saeculi. — Ab initio ex solius Thorlacii auctoritate praecedat nomen Χειρίσφοτος, quod neque nunc legitur neque unquam opinor in hoc quidem lapide scriptum fuit.

596. Ravennae. C. I. 6735.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τὴν σεμνῶς ζήσασαν ἀμώμητόν τε σύνευνον  
 Παυλεῖναν φθιμένην ἐννεακαίδεκα' ἐτῶν  
 Ἀνδρόνικος ἰητρός ἀνὴρ μνημή[ι]α τίνων  
 τήνδε πανυστατ[ι]ν [στήσα]το μαρτυ[ρί]ην.

II vel III saeculi. — 3 ΜΝΗΜΗΝ | ΑΤΙΝCΩΝ corr. Wilamowitz. —  
 4 suppl. Bruck.

597. Romae. C. I. 6216.

Νικαίης προλιπὼν Βιθυνίδος ὧν ἔτι κοῦρος  
 ἄστυ κλυτὸν γαίην ἤλθον ἐς Αὔσονίων  
 Ῥώμη δ' ἐν ζαθέῃ ψήφο[υς] καὶ μέτρα διδάξα[ς]  
 μνημ' ἔλαχον Βασιλεὺς ἔργον ἐμῆς πραπίδο[ς].

III fere saeculi. — Basileus Romae mathematicen profitebatur. —  
 4 intellego: sepulcrum nactus sum, quod mihi ex ingenio quaestu facto  
 ipse comparavi.

\*598. Romae. C. I. 6211.

Πατρίς μὲν ζαθέη Ῥώμη, Βασιλεὺς[ς] δὲ πατήρ μοι,  
 Ἀττίκιλλα δ' ἐγὼ λεγόμεν, καλὸν οὖνομα μητρός.

κουριδίῳ δὲ πόσει παῖδας λίπον ἡβώνοντας  
τέσσαρας, οἳ με νέαν τῷδ' ὑπέθεντο τάφῳ.

Litterae admodum recentes. — 1 ΒΑΣΙΛΕΥΔΕ lapis. Basileum hunc Franz eundem esse putat mathematicum, cuius epitaphium vide tit. praeced., firmarique opinatur coniecturam *mentionis* ζαθέης 'Ρώμης *in utroque titulo facta*. At Nicaeensis ille si domum Romae condidisset, vix nullam uxoris filiaeve in epitaphio eius mentionem inveniremus, et ζαθέος adiectivum, quod omnibus pari iure oppidis tribuebatur, quidni in duobus romanis titulis Romae tribui putabimus?

599. Catanae. C. I. 5649 h.

Βαιὸν ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμ[εν . . . . .  
οὐ γὰρ μοι σθυναρὴν χεῖρ' ἐπέ[οικε φέρειν·  
ἀλλ' ἐν ἐμοὶ καμάτων εὔρεν τέλος, εὔρε δὲ τίμβρον  
ἀγχόθι λαυνέης αὐλακος ὕδρο[φόρον,  
5 τὴν αὐτὸς ποίησεν ἐς ἡέρα πολλὸν ἀείρας  
νᾶμα φέρειν καθαρόν ἐνναέται[ς Κατάνης.

III vel IV saeculi. In postica lapidis parte titulus latinus scriptus de reficiendo aquaeductu, quem etiam recentiore esse vidit Castelli. — 1 sq. dubia restitutio. Wilamowitz v. 1 κάμ[εν Αἰτναλαίσιν] et v. 2 χεῖρ' ἐπέ[οικε Δάμης]. At probabilius nomen architecti in ipso versu primo positum fuisse. Fortasse haec fuit sententia: *exiguum me opus omnium postremum fecit ὁ δεῖνα, quoniam ad me conficiendum non robusta manus opus erat sed sufficebat manus maioribus ceteris operibus defetigata. Et invenit in me operum omnium finem et exitum, invenit enim sepulcrum.* Verba sunt labri, quod architecto opere confecto mortuo honoris causa sepulcro datum erat. — 3 supplevit Wilamowitz, 4 Franz, 5 ego, 6 Iacobs.

\*600. Neapoli. C. I. 5820 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων  
Πομπήϊος Διοκλῆς τέρματ' ἔχων σοφίης.

II vel III saec. — 1 clausula homerica. — 2 sic lapis; legebatur τέρμα τυχών.

## \*601. Romae. C. I. 6230.

Τὸν σοφίῃ προὔχοντα καὶ εἰτεκνίης ἀροιτῆρα,  
 τὸν πατέρ' ἡμέτερον πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα,  
 τὸν τρίς ἀριστεύσαντα, σὺν ἐντεῖμοισι φίλοισι  
 Εὐτόνιοι παῖδες πατέρ' Εὐτόνιον τεθνεῶτα  
 πολλάκις ὑμνήσωμεν ἐν<α>ὶ στήλαισι γραφέντα.

II vel III saec. — 1 ΣΟΦΙΗΣ lapis, σοφίῃ Brunck. Fortasse poetae alicuius locum male imitatus scriptor σοφίης dederat. — 3 notavit Franz τρίς sensu tralaticio perperam cum verbo positum comparatque τρίς ἀριστεύς.

## \*602. Romae. C. I. 6324.

..... χρησ]τιῷ πρὸς πάλην  
 ..... κὰν ἵμῃσι τεχνείτῃ τόνδε  
 κλειν]ῆς Ὀφελλίῳ θαν[όντι φῶς] πάτρας  
 μνείας [ἔκῃτι τεῦξε] Μάρκελλος τάφον.

II saeculi. — Titulus, si quidem vera fere supplevi, haud vulgari verborum ordine insignis. Ex meo apographo, neque errari potuit in re aperta, certa sunt v. 2 ΛΑCΙ et v. 3 ΠΑΤΡΑC, quae temere mutavit Franz. Obscurius est quomodo versus distributi fuerint in lapide a sinistra mutilo.

## \*603. Romae. C. I. 6231.

Κῆρυξ καὶ τάφος εἰμὶ βροτοῦ πάρος ἀρχεχόροιο  
 Εὐτύχους αἰάζων κῆρα μινυνθάδιον,  
 ὃς θνητοῖς ψυχὴν πείσας ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν  
 τὴν αὐτοῦ, μέλεος, οὐκ ἀνέπεισε μένειν.

II vel III saeculi. — 1 choragus fuit Eutyches. — 2 cave corrigas μινυνθαδίην. — 3 sq. sententia arguta parum bene expressa. Explicat Wilamowitz: *is qui mortalibus corporibus animam (alienam) indidit, suam tenere non potuit*. Sed haec si recte intellego non coryphaei sunt sed chorodidascoli vel poetae; intellego: *qui cum animos audientium curis distractos ad corpora revocaret, suum (i. e. suam animam) ne manere quidem in corpore cogere posset*.

604. Romae. Ectypo usus edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 49.

Σμυρναῖος Μοσχιανός, ἐπεὶ θάνον, ἐνθάδε κεῖμαι,  
 κωμωδός, καὶ τοῦτο διαικρίνει γε τὸ σῆμα·  
 Μαρκιανὸς δέ μ' ἔθαψε καὶ ἐκήδευσεν, ὁδῖται,  
 μήτε νεκὺν προλιπών, μήτ' ἐν ζωοῖς ἔτ' ἐόντα.  
 5 νοσφισθεῖς βιότου δὲ τέλος καὶ μοῖραν ἔπλησα.

II saeculi. — Moschianus fortasse τῆς ἱερῆς συνόδου τῶν περὶ τὸν Διώνυσον τεχνιτῶν sodalis fuit, cf. Lueders *Dionys. Techniten* p. 94 sq. — 2 σῆμα fuerit πρόσωπον κωμικόν. — 3 ἐκήδευσεν augmenti syllaba male producta.

## 605. Messanae. C. I. 5629.

Παφριανὸς Πάφιος τῇδ' ὑπὸ γῇ λέλ[υ]με,  
 κωμωδός, λιφθεῖς τὸν βιότου στέφανον.

I ΛΕΛΙΜΕ — 2 τὸν στέφανον est graecus quem dicunt accusativus, *destitutus coronis quas in musicis certaminibus dum vivo referre solebam.*

## 606. Romae. C. I. 6209.

Τέρμα βίου τελέσας, παῖς [γ]άειος, ἐνθάδε κεῖμαι,  
 ἀσκήσας [πάσης] εἶδος ὑποκρίσεως·  
 ὀκτωκαίδεκ' ἔτη ζήσας Ἀσκληπιόδωρος  
 γῆς ὧν πρόσθε γόνος μητέρα γαῖαν ἔχω.

II vel III saeculi. — I ΠΑΙΣΤΑΕΙΟΣ vel ΠΑΙΣΤΑΙΟΣ apographa. Erraverunt quicunque patris nomen in his latere censebant; Asclepiodorus enim ut mimus servus erat utque servus nullius generis, sed *terrae progenies*, cf. A. P. VII 371 de Crinagorae servo γῇ μεν καὶ μήτηρ κυκλήσκειτο, γῇ με καλύπτει καὶ νέκυν. Neque ferri potest πλεῖστ' αἰνετός, quod Brunck, vel πλεῖστ' ἄξιος, quod Wilamowitz invenit, nam laudis vocabulo nullus hic locus est. Itaque quod v. 4 dictum est idem hoc loco παρ' ὑπόνοιαν positum existimo παῖς γάιος, sicut ex egregia Wilamowitzii coniectura Eur. *Herc.* 794 Σπαρτῶν ἵνα γάιος (cod. γένος) ἐφάνη χαλκασπιδῶν λόχος scribendum est. — 2 ΑΣΚΗCΑC . . . . πάσης ἀσκήσας Casaubonus, quod mutato verborum ordine recepi.

## 607. Romae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6243.

Δαίμοσιν εὐσεβέσιν Γαίον Ἰουλίον Καρακουττίου  
ποίησεν Κασία τῷ τειμίῳ καὶ ἀξίῳ ἀνδρί·  
πᾶσι φίλος θνητοῖς εἷς τ' ἀθανάτους δεισιδαίμων  
κοιμᾶται Καρακοῦττις, ἔχων μνήμην διὰ παντός,  
5 τέρψας σύνκλητον, ματρῶνας καὶ βασιλῆας,  
εὐφρανθεῖς ἐφ' ὅσον μοῖραι χρόνον ὥρισαν αὐτῷ,  
εὐσεβίης ἔνεκεν δοξασθεῖς καὶ μετὰ λήθην.

III fere saeculi. — Mimum fuisse ex v. 5 optime conlegit Welcker (Syll. 83) coll. Ovid. Trist. II 501 *nubilis hos virgo matronaque virque puerque spectat et e magna parte senatus adest.* — 1 δαίμοσιν εὐσ. i. e. *dis manibus.* — Καρακοῦττις nomen simile porcelli nomini *Corocottae*, de quo vide Hauptii adnot. *Opusc.* II 178.

## 608. Romae. C. I. 6305.

Ἱστορίας δείξας καὶ χειρσὶν ἅπαντα λαλήσας,  
ἔμπειρος Βρομίῳ σοφῆς ἱερῆς τε χορείας,  
συνπᾶσων κείνοις [οἷς] περ κεινέϊτο προσώποις.  
κοσμήσας πᾶσαν θυμέλην διδασκαῖς πολυδόξοις,  
5 οὗτος ὁ παιδίας θαλερῆς ἐγκώμια λίψας  
κεῖτε δ[ὲ] γῆρα βεβαρη[μέ]νος· οὐκ ἔθανεν γάρ  
ζώσης εὐρυχόροιο τέχνης ἀρεταῖσι μαθητῶν.

II vel III saeculi hoc est pantomimi epitaphium. — 3 ΚΕΙΝΟΙΣΠΕΡ corr. Osann. — 6 ΔΕ et ΒΕΒΑΡΗΝΟC corr. Salvinus.

## 609. Aquileiae in amphitheatro. C. I. 6750.

Τὴν πολλοῖς δῆμοισι πάρος, πολλαῖς δὲ πόλεσσι  
δόξαν φωνάεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν  
παντοίης ἀρετῆς ἐν μείμοις, εἶτα χοροῖσι,  
πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω δὲ θανούσῃ  
5 τῇ δεκάτῃ Μούσῃ τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης  
μειμῶδι Βασσίλλῃ στήλῃν θέτο βιολόγος φῶς,  
ἧ δὲ καὶ νέκυσ οὕσα ἔσθην βίου ἔλλαχε τειμῆν,  
μουσικὸν εἰς δάπεδον σῶμ' ἀναπασσαμένη.

ταῦτα οἱ σίσκηνοί σοι λέγουσιν· εὐψύχει Βάσιλλα· οἶδεις  
ἀθάνατος·

III fere saeculi. Quae de Bassillae aetate honoribusque Franz Petrettino et Reinesio ducibus disputat futilia omnia. — 4 θανούση dativus accusativum λαβούσαν (v. 2) excipit. Ceterum conferunt Philistoniæ epitaphium A. P. VII 155 πολλὰκις ἀποθανών, ὥδε δ' οὐδὲ πώποτε. — 5 λαλεῖν σοφός vocatur Heraclides βιολόγος vel ἡθολόγος, quod nescio cur Franzio placuerit de gestibus intellegere. — 8 μουσικὸν δάπεδον i. e. amphitheatrum, ubi repertus titulus.

## 610. Romae. C. I. 6306.

. . . . . βιό[τ]ε[υ]ον  
πάντες γάρ μ' ἐπόθουν, ἤμην γὰρ πᾶσι προσήνης,  
καὶ στεφάνους ἐφόρουν, πολλ[οῖς] δὲ μύ[ρ]οισιν ἐχρώμην,  
καὶ [μ]ε[τὰ] δόρπον] ἐκοιμώμην κλισ[μ]ῶ [ἐν] καλῶ.  
5 ἐνδεδύμην δὲ τὸ σῶ[μ'] ἐσθήμα[σι] χρώμασι θείοις,  
κάλλος ἔχουσα τύποι[ε] ταφῆς ἔτηχον μετὰ τοῦτο,  
καὶ ζῶ κοῦκ ἔθανον τοῖον [ἔχουσα] τάφον.

1 ΛΑΒΙΟΙΕΙΟΝ corr. Welcker, qui etiam vv. 2, 5, 7 restituit. — 3 πολλοῖς δ' ἐτάροις Welcker. — 4 ΚΑΙ' ΛΕ καὶ μὲν ἀγαστὸν ἐκοιμώμην κλισμῶ περιγρύσῃ idem; καὶ μετὰ τῶν (i. e. ἐτάρων) μὲν ἐκ. κλισμῶ ἐν καλῶ Franz; at impudenter ne meretrices quidem publice loquentes invenies. Ego nihil nisi temporis notam requiro, quae δειλῆς μὲν ἀν μετὰ δόρπον fuerit nescio. — 6 τύποι sunt *vultus*, quod contra interpretes monendum.

611. Duplici inscriptioni latinae prope Romam repertae sex versus graeci dicuntur adiecti esse, ex quibus duos qui sequuntur litteris minusculis edidit Sirmondus in notis ad Sidonium p. 160. C. I. 6274.

Θρέψε πάτρη 'Ρώμη κλυτὸς ἑνίοχος Πολυνείκης  
ὑἷε δύο Μακάριν Τατιανόν τε Κάσιν.

Latini duo tituli sunt Tatiani et Polynicae aurigarum, qui apud omnes quattuor factiones vicerant.

## 612. Romae. C. I. 6234.

Ζωίλος ἡνιόχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

613. Romae. Sarcophagi anaglypho poeta cum Musa bis expressus, sub sedili persona scenica. C. I. 6287.

*M. Σεμπρώνιος Νεικοκράτης.*

Ἦμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ,  
ποιητὴς καὶ κιθαριστὴς,  
μάλιστα δὲ καὶ συνοδείτης.

πολλὰ βυθοῖσι καμῶν, ὁδηπορίες δ' ἀτονήσας,  
5 ἔμπορος εὐμόρφων γενόμην, φίλοι, μετέπειτα γυναικῶν  
πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν τελέσας χρόνον ἀνταπέδωκα,  
καὶ μετὰ τὸν θάνατον Μοῦσαί μιν τὸ σῶμα κρατοῦσιν.

II saeculi. — Fuit Sempronius sacrae synodi sodalis, eius fortasse quam *Τραιανὴν Ἀδριανήν* adpellatam Romae fuisse scimus, cf. Lueders *Dion. Techn.* p. 95. Postea cum non iam lucri quidquam faceret ex studiis musicis, ad magis lucrosa se convertit negotia (v. 5). Denique quas a puero adamaverat Musae eo potiuntur eumque tumulto tegunt (v. 7); nam *musae* sunt versus sepulcro inscripti. — vv. 1-3 utrinque anaglyphis cinguntur, quo ineptius Franz hexametros videtur instituisse.

\*614. Romae. C. I. 6260.

Εὐφρανθεὶς συνεχῶς γελάσας παίξας τε, τρυφήσας  
καὶ ψυχὴν ἱλαρῶς πάντων τέρψας ἐν αἰδαῖς,  
οὐδένα λυπήσας, οὐ λοῖδορα ῥήματα πέμψας,  
ἀλλὰ φίλος Μουσῶν, Βρομίον Παφίης τε βιώσας,  
5 ἐξ Ἀσίης ἐλθὼν Ἰταλῇ χθονὶ ἐνθάδε κεῖμαι  
ἐν φθιμένοις νέος ὢν τοῖνομα Μηνόφιλος.

II fere saeculi. — Franz unde actorem comicum fuisse rescierit non adsequor.

615. Senae Gallicae. Ex Henzeni apographo C. I. 6309 b. Vtor Bormanni ectypo.

Θ(εοῖς) καταχθονίοις).

Ἦμην ὥς ἤμην φωνὴν καὶ πνεῦμα καὶ εἶδος,  
ἀριτιόκον φωτὸς ψυχίον ἐνθάδ' ἔχων,  
αἴσιος ἐμφιλότητι καὶ ὄλβιος ἐμπραπίδεσσι,  
μηδὲν ἄγαν φρονέων, θνητὰ δὲ πάνθ' ὁρώω[ν,

- 5 ἤλθον, ἀπῆλθον ἄμεμπτος, ἀ μὴ θέμις, οὐκ ἐδόκευσα,  
 εἴτ' ἔμην πρότερόν, εἴτε χρόνοις ἔσομαι·  
 παιδεύθην, παίδευσα, κύτος κόσμοιο πέδησα,  
 θείας ἐξ ἀθανά[τ]ων φωσὶ φράσας ἀρετάς.  
 κεύθι γὰρ φίλῃ με· τί δ' ἀγνὸν ὅμως ὄνομ'; [ἦ]μην  
 10 πᾶσι Φίλητος ἀνὴρ τῆς Λυκίης Λιμύρων.

II vel III saeculi. — Epitaphium est ludimagistri disciplinae ut videtur Pythagoricae. — 2 alteram pentametri partem a lapidario post v. 10 sculptam in suum locum revocavit Welcker *Mus. Rh.* VI 97. — ἀρτιτύκου *animulam habens tamquam pueri modo nati*. φωτός vocabulo et hic abutitur et v. 8. — 7 *vitae monstrum superavi*. — 8 ΛΘΑ ΝΑΘΩΝ — 9 ΟΝΟ | ΝΗ·Η Henzen, ΟΝΟ | ΜΑΜΗΝ Bormann; corr. Wilamowitz, unde v. 10 Φίλητον nomen feci, quod ex haud insolito lusus genere simul adiectivi vice fungitur, cf. epigr. Thebanum supra n. 502 φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα Νήδυμον ὕπνον ἔχοντα. Mitto Welckeri et Franzii commenta.

\*616. Romae. C. I. 6291.

*D. M. Didio Taxiarche lib(erto) fidelissimo.*

- Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τίμβον ἐπεὶ μόλες, ὃ ξένε, βαιὸν  
 στήσον ἔχρος παύροις γράμμασιν εἰσορώων·  
 ζωὸς ἐὼν [Μούσαισιν] δ]μείλεον· ἐν δέ τε παίδων  
 εὐγενέων ἱερῆς ἡρξά διδασκαλίης·  
 5 καὶ δὴ καλείμην Ταξιάρχης ἐν βροτοῖς·  
 οὐ γὰρ ἐν ἐξαμέτροισιν ἤρμισεν τοῦνομ' ἐμὸν.

II saeculi. — In praescriptis lapis TAXIARCHE. — 3 ΕΩΝΜΕΙΛΕΟΝ erravit lapicida. Suppleverunt βασιλεῦσιν Franz, ἀγαθοῖσιν Gerhard, paullo elegantius πολλοῖσιν Buecheler (scil. γράμμασιν), quae per ludum opponerentur παύροις γράμμασιν lapidis (v. 2). Simplicius tamen videbatur quod posui. — 5 senarius cum pro hexametro sit excipitur pentametro.

617. Romae. C. I. 6212.

- Υἱὸς ἐγὼ λεγόμεν Ἀγαπωμενοῦ, ᾧ με μιγεῖσα  
 Κονίντα τέκεν θαλερῇ Ῥηγίῳ ἐν διεργῷ·  
 ἐνδυκέως δὲ τρέφοντες Ἀτεΐμητόν με κάλεσαν·  
 δῶρα δὲ Μουσάων καὶ βρέφος ὦν ἀγαπῶν



δωδεκέτης ἦλθον 'Ρώμην, φίλε, τῆς με καλύπτει  
ἥδε νέον βῶλος, πατρὶ λιπόντι' ἄχα.

II saeculi. — 3 post κάλεσαν distinxi cum Franzio; intellege musicam ut excolerem indolem Romam profectus sum.

\*618. Romae ad portam Salariam. Anaglypho exsculptus puer togatus sinistra manu volumen tenens. Ad utrumque imaginis latus versus graeci, infra titulus latinus et epigrammata graeca scripta sunt. Visconti *Il sepolcro del fanciullo Quinto Sulpicio Massimo*. Roma 1871. Henzen *Bullet. arch.* 1871 p. 98 sqq.

*Deis Manibus sacrum.*

Q. Sulpicio Q. f. Cl(udia) Maximo, domo Roma, vis(it) an(nos) XI, m(enses) V, d(ies) XII. Hic tertio certaminis lustro inter graecos poetas duos et quinquaginta professus favorem quem ob teneram aetatem excitaverat in admirationem ingenio suo perduxit et cum honore discessit. Versus extemporales eo subiecti sunt, ne parent(es) adfectib(us) suis indulsisse videant(ur). Q. Sulpicius Eugramus et Licinia Ianuaria parent(es) infelicitissim(i) f(ilio) piissim(o) fec(erunt) et sib(i) p(osterisque) s(uis).

Κ(οίντων) Σουλπικίου Μαξίμου καίριον.

Τίσιν ἂν λόγοις χρήσαιο Ζεὺς ἐπιτιμῶν Ἑλίῳ ὅτι τὸ ἄρμα ἔδωκε Φαέθοντι.

Ἡμετέρου κόσμοιο φασφόρον ἀρμελατῆρα  
οὐχ ἕτερον πλὴν σεῖο θεοὶ ποίησαν ἀνακτες·  
τίπτε κακόφρονα θῆκες ἐφ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου  
νιέα καὶ πῶλων ἄφατον τάχος ἐγγυάλιξας,  
5 ἡμετέρεν οὐδ' ὅσον ὑπο(δ)δείσας ἐπαρωγὴν;  
οὐ τάδε πιστὰ θεοῖς σέο δῆνεα· ποῖ Φαέθοντος  
εὐσταθὲς ἄρμα φορεῖτο; τί σοῦ πυρὸς ἀκ[α]μάτοιο  
φλὸξ ἄχρι καὶ θρόνον ἦλθεν ἐμὸν καὶ ἐπ' εὐρέα κόσμον;  
μῖγνυτο καὶ κύκλοισιν ὑπερμενὲς ἄχθος ἀπ' εἵλης·

10 Ὠκεανὸς χέρας αὐτὸς ἐς οὐρανὸν ἤερατσε,  
τίς ποταμῶν οὐ πᾶσαν ἀνεξηραίνετο πηγὴν;  
καὶ σπόρος ἐς Δῆμητρα κατὰίθετο, καὶ τις ἄπλαντον  
ἄζαλέην ἐκλαυσε παρὰ δρεπάναισι γεωργός,  
σπειρῶν εἰς ἀχάριστα μάτην θ' ὑπὸ κυφὸν αροτρον  
15 ταῦρον ὑποζεύξας ὑπὸ τ' ἀστέρα βουλυντοῖο

- κάμψας ἄρρενα γυῖα σὺν ἀχθεινοῖσι βόεσσιν·  
 γαῖα δ' ὑπέστενε πᾶσα κακόφρονος εἵνεκα κούρου.  
 καὶ τότε ἔγὼ πυρὶ φέγγος ἀπέσβησα· μηκέτι παιδὸς  
 μύρεο λυγρὸν ὄλεθρον, ἐοῦ δ' ἔχε φροντίδα κόσμου,  
 20 μὴ ποτε χειρὸς ἐμῆς φλογερώτερον ἔγχος ἀθροίσῃς.  
 γίνωσκ' οὐρανίον Διὸς νόον· οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν  
 'Ρεῖην ἄλλο τι [ι τ]οῦδε κακώτερον ἶδεν Ὀλύμπιος·  
 κόσμος ἐμὸς σὴ πίστις ἔφνυ μεγακύδεος ἔργον.  
 οἰχέσθω τὰ πάροιθε, τὰ δ' ἴστερα φροντίδι κεῦθε·  
 25 οὐ σὸς ἔφνυ· πῶλὼν γὰρ ἀπείριτον [ο]ὔ σθένος ἔγνω,  
 ῥυτῆρων οὐδ' ἔσχε πολυφραδὲς ἔργον ἀνύσσαι.  
 ἔρχο νῦν, πάλι κόσμον ἐποίχεο, μὴ τεὸν εὖχος  
 ἀλλοτριαῖς παλάμαισι πόρηις ἀμένηνα πονήσας·  
 μούνῳ σοὶ πυρόεντος ἐπειγομένῳ κύκλω  
 30 ἀντολή καὶ πᾶσα καλὸς δρόμος ἔπλετο δυσμή·  
 σοὶ τότε πιστὸν ἔδωκε φέρειν νόος, ἄφθιτον εὖχος.  
 φαίδεο γῆς καὶ παντὸς ἀριπρεπέος κόσμου,  
 ἴσχε δρόμον μεσάταισιν ἐπ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου·  
 ταῦτα πρέποντα θεοῖς, ταῦτ' ἄρκια· μαῖεο, δαῖμον,  
 35 μιλίχιον πάλι φέγγος· ὃ σὸς παῖς ὤλεσε πουλὺν  
 καὶ τὸν ἀπειρέσιον μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς [δ]δευε,  
 ἥμισυ μὲν γαίης νέρθεν, τὸ δ' ὑπερθε τανύσσας·  
 οὕτω γὰρ πρέψειε τεὸν φάος Οὐρανίδαισι,  
 καὶ φωτῶν ἀκάκωτος ἀεὶ λειφθήσεται εὐχή,  
 40 περηνμενῇ δ' ἔξεις Ζηνὸς νόον· ἣν δ' ἑτέρη τις  
 λείπηται σέο φροντὶς ἀταρβ[έ]ρος, ἱστορες αὐτοὶ  
 ἀστέρες ὥς πυ[ρό]εντος ἐμοῦ μ[έ]νος αἵψα κεραυνο[ῦ]  
 ὠκύτερον πῶλων . . . . . δέμας . . . . .

## Ἐπιγράμματα.

- a. Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος δύο καὶ δέκα παῖς ἐνιαυτῶν  
 Μάξιμος ἐξ ἀέθλων εἰς Ἀίδην ἔμολον·  
 νοῦσος καὶ κάματός με διώλεσαν· οὔτε γὰρ ἡοῦς,  
 οὐκ ἥρηνης μουσέων ἐκτὸς ἔθηκα φρένα.  
 5 λίσσομαι, ἀλλὰ στῆθι δεδοπότης εἵνεκα κούρου,  
 οφρα μάθῃς σχεδίου γράμματος εὐεπίην,  
 εὐφήμου καὶ λέξιν ἀπὸ στόματος τότε μῶνον  
 δακρύσας· εἴης χῶρον ἐς ἡλίσιον·

ζωούσας ἔλιπες γὰρ ἀηδόνας, ἃς Ἀιδωνεύς  
10 οὐδέποθ' αἰρήσει τῇ φθονερῇ παλάμῃ.

b. Βαιὼν μὲν τόδε σῆμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανὸν ἔχει,  
Μάξιμε, Πειριδῶν ἐξέο λειπομένων  
νώνυμον οὐδέ σε μοῖρα κατέκτανε νηλεόθυμος,  
ἀλλ' ἔλιπεν λήθης ἄμμορον εὐεπίην.  
15 οἵτις ἀδακρύτοισι τεὸν παρὰ τῖμβρον ἀμείβιον  
ῥοθαλμοῖς σχεδίου δέρξεται εὖστιχίην·  
ἄρκιον ἐς δόλιχον τόδε σοι κλέος· οὐ γὰρ ἀπενυθῆς  
κείσεται οὐτιδανοῖς ἰδόμενος νέκυσι·  
πουλὺ δὲ καὶ χρυσοῖο καὶ ἡλέκτροιο φαινοῦ  
20 ἔ(σ)σεται ἀεὶ κρέσσων ἣν ἔλιπες σελίδα.

Annus est p. Chr. n. 94, coll. Censorin. *de die nat.* c. 18 *rursus tamen annus magnus per Capitolinos agonas coeptus est diligentius servari, quorum agorum primus a Domitiano institutus fuit duodecimo eius et Ser. Cornelii Dolabellae consulatu* (a. 86); quod certamen cum teste Suetonio (*Dom.* c. 4) quinquennale esset, tertium lustrum (v. tit. lat.) a. 94 conditum est. In hoc certamine inter quinquaginta duos poetas graecos Sulpicius undenarius puer suos versus, qui supra scripti sunt, recitavit; non primas eum tulisse rectissime Henzen (p. 104) ex verbis *cum honore discessit* conclusit; immo *ob teneram aetatem* iudicum favorem excitaverat, patris, hominis liberti, admirationem quod excitavit ingenio suo, nihil mirum: nos scire iuvat non omnes tunc graecas Musas tam misere balbutiisse. — Versus ex tempore dicti (καίριον i. e. τὸ ἐκ καιροῦ λεγόμενον) infimae notae sunt quod nescio an nemo melius persenserit quam qui interpungendi munus suscepit. Idem argumentum haud sane suave Lucianum tractavisse (*deor. dial.* XXV) adnotavit Visconti, tractavitque ut par est paullo melius. Quaedam tamen res apud utrumque ita concinunt, ut cum Lucianum a puero didicisse ridiculum sit creditu, vulgare hoc et in rhetorum scholis decantatum argumentum fuisse pateat; cf. Luc. 1 *μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύσας τὸ ἄρμα* coll. Sulpic. v. 3 sq., Luc. *ibid.* καὶ ὅλως οὐδέν, ὅτι οὐ ξυνετάραξε καὶ ξυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγώ, ξυνεῖς τὸ γιγνόμενον, κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν coll. Sulp. v. 11 et 18; denique Luc. 3 ἐς δὲ τὸ λοιπόν, ἣν τι ὅμοιον παρανομήσης... αὐτίκα εἴση ὅποσον τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραυνὸς πυρῶδέστερος coll. Sulp. v. 40 sqq. Ovidium, quem nec Sulpicius neglexit, saepius sequitur Lucianus. — Numeri admodum celeres; nullius versus plus duo spondei sunt, qui ter in secundo quartoque (v. 2. 5. 11), bis in secundo tertioque, semel in primo quartoque, semel denique in primo secundoque pede inveniuntur; spondeis carent omnino

quindecim versus, v. 34 praeterea in anaphora σπονδαίῳ. Bucolicae caesurae duodeviginti sunt exempla, quorum novem post sententiam gravior incisam, duo ante spondiacum exitum. — 3 θῆκες retinui incertus lapidario an puero tribuam plebeiam formam. — 4 legebatur ἐγγυαλίζας. — 7 ἈΚΜΑΤΟΙΟ Visconti sprete coniectura ἀκμαίοιο recte scripsit ἀκαμάτοιο, et sic Orph. fr. 6, 13 ed. Herm. Ζεὺς ἀκαμάτου πυρὸς ἀκμή. — 9 ἀπειλῆς legebatur; corr. Sauppe Goett. gel. Anz. 1871 p. 1036; idem κύκλους recte intellegit corpora caelestia. — 10 fortasse ex Ovidii Met. II 270. — 12 ἐς Δήμητρα i. e. in terra, cf. Ovid. II 212 pabula canescunt, cum frondibus uritur arbor - materiamque suo praebet seges arida damno. — ἀμαλλαν coni. Sauppe pro ἀπλατον. At agricola ἀπλατον ἐκλαυσε quod terrae arefactae frustra semina mandasset; cf. v. 14. — 13 sqq. sunt fere Telluris querellae Ovid. II 285 sqq. hosne mihi fructus, hunc fertilitatis honorem - officiique refers, quod adunci vulnera aratri - rastrorumque fero e. q. s. — 17 cf. Pseudosim. 146 B. μέγα δ' ἔστεινεν Ἄσις ὑπ' αὐτῶν κτλ'. — 18 καίτοι Sauppe. — 19 εὐν legi; reliqui κοῦν, unde σοῦ Henzen, σύ Visconti. — 20 vereor ne ἀθρήσῃς voluerit Sulpicius ne meum telum (i. e. fulmen) ardentius esse cognoscas, coll. v. 42 et Luc. 3, quem locum supra adtuli. — 22 ἈΛΛΟΤΡΙΟΥΔΕ corr. Visconti. — 23 mundus meus tuae fidei concreditus est, praeclara hercle res. — 24 confundit duo diversa ἐν φρεσὶ κεύθειν et ἐν φροντίδι ἔχειν τι. — 25 εὔ corr. Visc. — 30 καλὸς δρόμος parenthetice dictum. — 33 medius tutissimus ibis Ovid. II 137. — 36 εἰσε corr. Visc. — 37 Ovid. II 135. — 38 πρέψει ἐτεὸν φάος Henzen; sed omissum ἄν neminem offendet; τε τεόν Sauppe. Ovid. II 134 utque ferant aequos et caelum et terra calores. — 39 sententia inscite expressa: et hominum preces usque eae erunt, ut non de damnis eis querendum sit. — 40 sin vero iterum poenae non metuens curam tuam negleges, fulmen meum te equis citius in Tartarum deturbabit. Haec sententia videtur esse; ipsa verba vix restitui poterunt. Vv. 41 - 43 in volumine scripti sunt, quod puer manu tenet, idque litteris multo minoribus valdeque conrosis. Legi v. 43 πω | λων κυκοσac | μακαωλεcni//, ubi tamen quas punctis notavi incertiores sunt litterae; pro σῶκος potest fuisse σέ, θεός, δέμας. Non recte Sauppe πῶλων σε τεόν τε δαμάσσεται ἄρμα.

Epigrammata eadem numerorum, elegantiore dicendi arte scripta sunt. — 4 expectares οὐτ' ὄφνης. — 5 male post λίτομαι plene distinxerunt, ἀλλά postponi notum est. — 7 εὐφήμ[ει] Visconti, nec melius Henzen εὐφήμου ad γράμματος voc. refert. — 9 Callim. ep. 2 Schn. αἱ δὲ τεαὶ ζῶουσιν ἀηδόνες, ἦσιν ὁ πάντων ἀρπακτῆρ Ἀλδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ. — 12 laus carminum quae reliquisti immortalis erit. Recte sic Visconti explicat quamvis obloquente Henzenio.

## 619. Romae. C. I. 6226.

*D(is) M(anibus).*

- a. *Χρηστὸς τέθαιπ' Εὐβουλος ἐνθάδε ξένος.  
ἐταῖρος ἀγαθός, χρυσοχόος Κορίνθιος.*
- b. *Εὐβουλος μὲν ἔγωγε, πατρὶς δέ μοι ἐστὶ Κόρινθος.  
καὶ προχοαῖς χαίρω ταῖς ἀπ' [ἐ]μῶν ἐταῖρον.*
- T. Flavius Priscus et Capito fecerunt.*

π fere saeculi.

## 620. Romae in herma. C. I. 6233.

*Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).*

- Πατρὶς ἐμοὶ Ζήνωνι μακαρτάτη ἔστ' Ἀφροδισιάς·  
πολλὰ δὲ ἄστεα πισ[τὸς] ἐμαῖσι τέχναισι διελθῶν  
καὶ τεύξας Ζήνωνι νέψ προτεθνηκότι παιδί  
τύμβον καὶ στήλην καὶ εἰκόνας αὐτὸς ἔγλυψα,  
5 ταῖσιν ἐμαῖς παλάμαισι τεχνασσάμενος κλυτὸν ἔργον.  
ἔ]νθα φίλῃ ἀλόχῳ Κλυ[μέ]νῃ καὶ παιδί φίλοισ[ιν  
τ]εῦξα τάφον· ζήσας [δὲ ἐ]τῶν κ[ι]μαι ἐπτάκι δέκα.  
ἐνθάδε [νῦν κε]ίμεσθα ἄ[λαλ]οι, [ψιγὰς ὀ]λέσαντες,  
κ[αὶ παῖς ἡδ'] ἄλοχος καὶ ἐ[γὼ τρίτος αὐ]τὸς ὑπάρ[χων].*

π fere saeculi. — 2 πικ . . . suppl. Visconti. — 7 ΚΥΜΑΙ — 8 ΜΕΣ  
ΘΑΛΑΜΟΙ Franz ἐνθάδε νῦν κείμεσθ' ἅμα οἱ ψυχὰς ὀλέσαντες καὶ Κλυμένη  
ἄλοχος e. q. s. In his quae ferri nequeunt mutavi. ἄλαλοι i. e. sine  
lingua sineque spiritu.

## 621. Marmor Farnesianum. C. I. 6207.

- Ἐστὼς διστάξεις, [τίς] ὑπεστὶν τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ·  
ἀνὴρ εὖ ζήσας τρεῖς ἐτέων δεκάδας,  
τοῦνομ' Ἀπολλοφάνης πίστει μέγας ἡδ' ἔτι δόξῃ,  
ὃς προλέγει θνατοῖς εὐφροσύνης μετέχειν.*
- 5 *τὴν δ' ἐπιτυμβίδιον τοῦτω θῆκεν χάριν ὃν τρέφε παῖδα·  
τοῦνομα καὶ τέχνην ἦν Διόδωρος ὄδε.*

II vel III saeculi. — 6 nomine et arte dei erat donum, nam tam perfecta in eo ars erat ut ab ipso deo donata videretur.

622. Romae. C. I. 6299.

Τὸν Χαρίτων με [γ]έμοντ' ἐσορᾷς κλεινὸν Χαρίτιωνα,  
μοῖραν ἀναπλήσαντ' Αὐσονίῃ ἐνὶ γῇ.  
τίκτε δὲ Σαρδονίῃ με [πε]ρίρρητος, ἐν δ' ἄρα Τάρσῳ  
πίστιν ἔχον ταβούλης χρήματος Αὐσονίου.  
5 ἄλλ' ἄρ' ἐσαθρήσας φωτὶς δέκα τρεῖς λυκάβαντας  
πρὸς πέντε, φθίμενος τήνδ' ἐπίκειμαι κόνην.

D. M. M. Vlpio Augg. lib. Charitoni Vlpia Charitine fratri dulcissimo, qui vixit annis XXXV, dieb(us) XVIII, et P. Aelius Augg. lib. Africanus cognato e. q. s.

Aetatem produnt subscripta. — 1 μετεμὼντ legebatur μετέχοντ'. Quod scripsi apprimè convenit cum Philodemi quem adtulit Welcker (Syll. 57) versiculo A. P. V 13 de Charitone ἀνὴρ καὶ χρῶς ἐτι πειθῶ πᾶσαν, ἐτι στάζει μυριάδας χαρίτων. — 4 tabularius fuit Tarsensis.

\* 623. Neapoli. C. I. 5823.

Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο φίλῳ δεῖμεν θεράποντι  
Ἰπποκράτης πάσης εἵνεκεν εἰνοίης.

II vel III saeculi.

624. In Capreis insula. C. I. 5872.

Οἷ στύγιον χῶρον ὑποναιέτε, δ[αί]μον[ες] ἐσθλοί,  
δέξασθ' εἰς Αἶδην κ(αι)μὲ τὸν οἰκτρότατον,  
οὐ κρίσει ἐγμοιρῶν ἡρπασμένον, ἀλλὰ βιαίῳ  
αἰφνιδίῳ θανάτῳ μήνιος ἐξ ἀδίκων.  
5 ἄρτι μοι[ι] ἐν προκοπῇ τάξει παρὰ δεσπότη ὄντι,  
ἄρτι δὲ καὶ γονέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας,  
οὐ δέκα [πέ]νθ' ἐτέων οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν  
ἐκτελέσας γοερὸς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.  
τοῦνομά μοι Ὑπάτος, λίτομαι δὲ Τίτον συννόμιμον  
10 τοὺς τε γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τάλανας.

I vel II saeculi. — 1 Δ/. | ΜΟΝΕΣΘΑΙΟΙ — 2 ΚΜΕΤΟΝ — 5 ΜΟΥ correxi. μέν Iacobs. Casuum confusionem habes sat memorabilem, ex qua cum v. 6 anaphorae vinculo priori arte iunctus sit minime te expedies probata Iacobsii coniectura ὄντα v. 5. — 7 intellege: *neque puer mortuus sum* (nam XV anno toga virilis adsumebatur) *neque ad vicesimum annum provectus*. — 9 ΥΠΑΤΟΣΟΛΙ ubi O foliolium fuerit. — 9 δ' ἔτι τόν legas an δὲ τίτον optio data est.

625. Romae. C. I. 6311.

α. Στήλη μαρμαρέη, τίνος εἶ τάφος; β. ὠκέος Ἰππου.  
α. τίς δ' ὄνομα; β. Εὐθύδικος. α. τί κλέος; β. ἀθλοφόρος.  
α. ποσ(σ)άκις ἐστέφθη δρόμον; β. πολλάκις. α. τίς δ' ἔλαέν μιν;  
β. Κοίρανος. α. ὦ τιμῆς κρέσσονος ἱμιθέων.

III vel IV saeculi. — 3 ΕΣΤΕΦΗΝΔΡΟΜΟΝ ἐς (ς) δρόμον vix recte coniecieris. Ad equum ipsum orationem converti credit Wilamowitz: neque μιν offensui esse, quod cuius personae esset pronomen nesciisse lapicidam. — 4 Κοίρανος nomen aurigae.

626. Romae. Welcker *Syll.* 102. In C. I. non invenio.

Χρῆμα τὸ πᾶν Θείας, βαιᾶς κυνός, ἡρία κεύθει,  
εὐνοίας, στοργῆς, εἶδεος ἀγλαίαν·  
κούρη δ' ἄβρὸν ἄθυρμα ποιοῦσ' ἔλεεινὰ δακρύει  
τὴν τροφίμην, φιλίας μνηστὶν ἔχουσ' ἀτρεκῆ.

Litterae bonae et perspicuae dicuntur. — 1 legebat Welcker χρῆμα τὸ Πανθείας.

627. In agro Florentino. C. I. 6310.

Τὴν τρίβον [ὅς] παράγεις, ἄ[ν] π[ω]ς τόδε σῆμα νοήσης,  
μή, δέομαι, γελάσης, εἰ κυνός ἐστι τάφος·  
ἐ[κ]λαύσ[θ]ην· χεῖρες δὲ κόνιν συνέ[θ]η[κ]αν [ἄν]ακτος,  
ὅς μιν καὶ σ[τ]ήλην τόν[δε] ἐχάραξε [λ]όγον.

Apographa duo sunt Is. Vossii et Gorii ex cod. Laurentiano plut. XXIX (?) petita. — 1 ΒΟΝΠΑΓΑΓΕΙΣ | ΑΛΛΗΤΩΣ Gorius, ΑΛΙΗΤΩΣ Voss. — 3 ΕΥΛΑΥΣΟΗΝ — ΟΗΥΑΝΑΚΤΟΣ — 4 ΣΙΝΑΗΤΟΝΑΕ — ΝΟΓΟΝ. Omnia emendavit Vossius.

628. Syracusis. Ex Spuchesi libro *Epigrammata inedita* cet. (Panorm. 1865) ed. Ritschl *Opusc. philol.* I 781.

Ὡλετ[ο πον]τοπόροις θυμὸ[ν τέρ]ψασα δ' ἀηδών,  
ἀθαν[άτο]ις κόλπῳ Κύπρι[δος αἰ]σομένη.

I vel II saeculi. — Supplevit Spuchesi. — 1 si integrum est epigramma, Δ necessario delendum, si minus, post ποντοπόροις interpungendum.

\*629. Romae. C. I. 6198.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μητρὶ φίλῃ Ἀγέλῃ καὶ Λαρέτῃ ἐσθλῇ ἀδελφῇ  
Ἰούλιος Ἀντιγένης μνήμ' ἐπόησε τόδε.

I saeculi.

630. Romae. C. I. 6294.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Φιλήτῳ τόδε σῆμα κατοικομένῳ συνομεύῳ  
Ἀβασκαντὶς γαμετῇ μνημοσύνης ἔνεκεν.

I saeculi.

\*631. Romae in porticu S. Laurentii extra urbem. Videtur ineditum.

Δακρυόεις ἀλόχῳ Γλυκέρῳ τόδε σῆμα προμοίρῳ  
τεῦξα Γαλακτεῖνος ἀρτιθαλεῖ φθιμένη.

II saeculi.

\*632. Romae in museo Kircheriano. Anaglypho viri protome. Videtur ineditum.

Τραιανοῦ τάφος οὗτος, ὃς εὐσεβὲς εἶχε νόημ[α].

633. Prope Tusculum. C. I. 6217.

Βάσσης ἐγὼν ὃδ' ἐκείνος, ὃν ἔκτανε Δύσ[φ]ορος ἀνὴρ.

Kalbel, Epigrammata graeca.



ΔΥΣΣΟΡΟΣ vel ΔΥΣΩΡΟΣ traditur. Inepte Franz δύσμορος. Videtur Bassus in arena ab adversario interfectus esse, cuius nomen arti bene convenit *qui difficile sustinetur*.

---

634. Romae. C. I. 6269.

Παρθενὶς ἐνθάδε κεῖται ἀγήρατος ἀθανάτη τε.

---

635. Romae. C. I. 6215.

Καλλίτεκνον σεμνήν ὅδε τύμβος ἔχει σε, Ἀφροδείτη.

---

636. Romae. C. I. 6229.

*D(is) M(anibus).*

Εἴρεσιν ἐνθάδε γῇ κατέχει θανάτιοιο λαχοῦσα[ν  
μητέρα τὴν εὐτε[κ]νον· εὐδαίμονες παροδῖται.

Titulus latinis litteris sic scriptus:

EVRESINENTHADE  
GECATECHITHA  
NATOEOLACHVSA  
METERATENEVTE  
CHNONEVDEMONES  
PARHODITAE

Restituit Hermann, sine causa tamen v. 2 *μητέρα* - *Εὐδαίμονος*, ὡς *παροδῖται* scribens. Intellege *felix qui vivit*.

---

637. Inter marmora Ariciae Romaeque effossa, post in Maiorcam insulam ab legato Hispano transvecta. Longpérier *Rev. archéol.* 1849 I 40. Welcker *Mus. Rhen.* VII 617 n. 8.

Θ(εοῖς) καταχθονίοις).

Μήτηρ μοι σεμνή Λιδύα παρακοιμηθεῖσα·  
ἐπτα δὲ δῖς μ' ἐτέων Δημήτριον αἶα κέκευθεν.

II fere saeculi.

---

\*638. Puteolis. C. I. Add. III 5854 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐνταῦθα κῆμαι τῆς Ἀθηναίων χθονός  
Ἑρμῆς πολίτης εἰκοσι ζήσας ἔτη·  
μνήμη[η]ς δὲ τύμβον τεύξε Κάλλιστος φίλος.

II fere saeculi. — 2 ΕΡΜΗC est in lapide. — 3 Κάλλιστος etiam atticum nomen, cf. Ross *Demen* p. 35.

\*639. Cumis, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Θειναμάξη ἀ|δελφῶ, Ἀθη|νίων . . . . .  
μνήμης χάριν.

Ἐν]θάδε Κυμαίω[ν] κῆμαι καλῆς ἐπὶ γαίης,  
ῥηλικίας τελέσας δις δέκα καὶ δὺ' ἔτη.

Nomina praescripta sic legi v. 3 ΝΙΩΝΑΝΟΠΤΗ//

ΚΕΔΝΙΩΝΚΑΙΟΙ//

ΜΝΗΜΗΧΑΡΙΝ

ubi v. 1 Mommsen (C. I. Add. III p. 1259) ΑΝΟΛΙ, Gervasius ΑΝΟΠΤ., eidemque v. 2 ΚΑΙΟΥ legerant. Videant alii.

640. Lipara in insula. Apographum a Salina missum *Diar. arch.* 1865 p. 140. Ritschl *Opusc. philol.* I 779. 841.

Θεοῖς καταχθονίοις.

Καππαδόκων ἔθρους πολυανθέας οὔδατε ἀρούρας·  
κεῖθεν ἐγὼ φυ[ό]μην ἐκ τοκέων ἀγαθῶν·  
ἐξ[ό]τ[ε] τοὺς λιπόμην, δύσιν ἤλυθον ἥδὲ καὶ ἡῶ·  
οὕνομά μοι Γλάφυρος καὶ φρενὸς εἵκελον ἦν.  
5 ἐξηκοστὸν ἔτος πανελεύθερον ἐξεβίωσα  
καὶ καλὸν τὸ τύχης καὶ πικρὸν οἶδα βίου.

II fere saeculi. — 2 ΦΥΩΜΗΝ — 3 ΕΞΕΤΙ corr. Ritschl. — 4 *nomen cum ingenii indole conveniebat.* — 5 πανελεύθερος Camarda et Ritschl; at qui sexagesimum vitae liberae annum vidit, ne superiora quidem tempora alia condicione transegisse putandus est. — 5 ἐκβισθὺν verbum

Stephani Thesaurus non habet nisi ex Eustathio. — 6 cf. poeta in Cramerī *Anecdosis Paris.* IV 322 ἀπῆλθεν εὐθύς ὁ γλυκὺς Κωνσταντῖνος, ἰδὲν τὰ πικρὰ μὴ θελήσας τοῦ βίου.

641. In vicinia Romae. C. I. Add. III 6250 b.

Εὐτυχεῖτε.

Μάγνης ἐκ Θουρίης· Σκυθίῃ δέ με παρθένος ἀ[γν]ή  
ἔτρεφ' ἔλαιηρῶι Μανθίωι ἐν πεδίωι,  
παλίσκιον λιπόντα Μαγνήτων πόλιν.  
εὐπλοεῖτε.

I vel II saeculi. — 1 ΛΙΠΗ corr. Franz. — 2 Manthiam planitiem non novimus, sed in Italia sitam fuisse probabile est Scythiae videtur nutricis nomen, defuncti nomen in alia tumuli parte scriptum fuit.

642. Romae. C. I. 6283.

. . . . . Ρου[φρίνου] . . . . .  
Ρουφρίνου τάφος οὗτος, ὃν Ἀστέριόν ποτ' ἔκληζον,  
ὃς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον Νείλου πόλιν ἐλθὼν  
καὶ προκοπαῖς λάμπας, πολλοῖς[ι] δὲ πολλὰ παρασχών,  
5 μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας  
μοιρῶν οὐκ ἔφηνεν τρισσῶν μίτον, ἀλλὰ νεκρωθεὶς  
τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς αἶρα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.  
ἀλλὰ καὶ εὐσεβεῖς ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν,  
καὶ πάλιν εἶδε τὸ φῶς' νεκρὸς ὢν καὶ πόντον ἐπλευσεν  
10 καὶ χώρης ἰδίης ἐπέβη· σὺν παισὶ δὲ κεῖται,  
ὢν οὐκ εἶδε τέλος θανάτου· πρῶτος γὰρ ἔθνησκε.  
ἡ δὲ τέκνων δισσῶν μήτηρ σεμνὴ [ἡ] δὲ φίλανδρος  
καὶ πέλαγος διέπλε[υ]σε καὶ ἔγαγε σῶμα βυθοῖσιν  
καὶ καμάτους ὑπέμεινε καὶ ἐν θρήνοις διέμεινε  
15 καὶ τίμβῳ κατέθηκε καὶ αἰῶσιν παρέδωκε.  
Δαμοστρατείας ταῦτα τῆς φιλανδρίας.

III vel IV saeculi. — 1 ΡΟΥ in medio versu positum nescio an error sit lapicidae. — 2 i. e. Nilopolis. — 3 ΠΟΛΛΟΙΣΔΕ — 7 uxor cum mortuum audiisset maritum Roma Nilopolin profecta sepultum erui iussit corpusque in patriam abstulit. Epigramma aliquanto post insculpendum curavit mortuis duobus filiis (v. 9). — 11 ΣΕΜΝΗΔΕ corr. Iacobs. —

15 cf. tit. Philadelphiae supra n. 319 *Ἐανθίππην Ἀκύλας μνήμῃ βιώτου παρέδωκεν.*

643. Messanae. C. I. 5626.

*Ἀνθήλιος Εὐτύχης τοῖς κατοικομένοις μνείας χάριν.  
Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).*

*Κύζικος ἦν μία πᾶσι πατρὶς καὶ μοῖρα δὲ πάντας  
ὥλ[ε]σεν ἡιθέους, ὧ π[α]ροδεῖτα, μία.*

. . . . .

- 5 *σώματα δ' αὐτὸς ἔχει[ν] ἐπόθησεν καὶ [τάδ' ἐπ' αὐτοῖς  
τεῦξε λυγροῖς [δακρύ]οις [μνή]ματα μυρόμενο[ς].  
οὗ τὸ καλὸν κοσμεῖ περικείμενον ὄνομα ὑμβους,  
οὗ [γ]λυκύς ἐσθ' ἡμεῖν κἂν φθιμένοισιν ἔρως.*

Titulus brevioribus 12 - 18 litterarum versibus perscriptus inde  
a v. 9 ita habet:

ΡΟΔΕΙΤΑΜΙΑ . . . . .  
10 ΔΗΜΑCΑΝΕ . . . . .  
. . . . .  
. . . . .  
. . . . .  
ΑΥΤΟCΕΧΕΙ  
ΠΟΘΗCΕΝΚΑΙ . . . . .  
15 . . . . .  
ΤΕΥΞΕΛΥΤΡΟΙCΜ . .  
ΜΑΤΑΜΥΡΟΜΕΝC . . .

ubi v. 16 in altero apographo Gualtherus ΛΥΤΡΟΙΟΝ:ΙΟΙC. Patet hinc  
alterum distichon, quo obitus iuvenum Eutychisque auxilium enarraba-  
tur, periisse maleque id simul cum insequenti a Franzio sic reffectum  
esse:

*οὐ]δ' ἡμᾶς ἀνε[λὼν τις ἀνήγαγε συγγενέεσσιν  
[θάψαι ὀδυρομένοις, ἀλλοτρίας δ' ἐπὶ γῆς]  
καὶ νεκίας περ ἀνὴρ ξένος] αὐτὸς ἔχει[ν] ἐπόθησεν  
χ[ῆμῶν] τεῦξε λυγροῖς [μνή]ματα μυρόμεν[ος].*

## 644. Romae. C. I. 6281.

Εἰς θρήνους ἐφύλαξας Ἀτίνιαν, ὦ κακὲ δαῖμον,  
 οὐχ ὁσίως ποιήν εὐσεβίης κατέ[θ]ου  
 Ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν καὶ παῖδα τιθηνόν  
 Πομπήιον μαζῶ θελγόμενον γλυκερῶ,  
 5 μητέρα Ταρσογενῇ Πομπηίαν ἡδὲ Πούδεντας  
 υἱὸν καὶ πάππον· φεῦ θανάτων ἀνίσων·  
 πάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν, ἡίθεος δέ  
 ὄχρετ' ἔχων οὐδὲν πλὴν δάκρυον πρὸ τάφου.

Π fere saeculi. — 1 ΑΤΙΝΙΑΝΩΙ — 2 ΚΑΤΕΔΟΥ quod si recte Gdus  
 κατέθου scripsit (i. e. *deposuit sepulcro*) v. 1 et 2 sic interpretor: *luctui  
 servasti Atiniam, maligna Fortuna; deposuisti enim, inmeritum pietatis  
 praemium, Rusticum e. q. s.* Vnde et bene habet asyndeton v. 2 neque  
 ullo modo audiendus Iacobs, qui οὐδ' ὁσίως coniecit. — 5 Ταρσογενῇ  
 traditur, in quo fateor aegre desiderari copulam; tamen improbanda  
 Scaligeri coniectura τ' Ἀργογενῇ. — Pompeia Pudensque Atiniae parentes,  
 Rusticus maritus, Pompeius et Pudens filii sunt, quorum alter puerulus  
 (v. 3) alter iuvenis obiit (v. 7). Paullo aliter Franz.

## 645. Romae. C. I. 6312.

Λουκίλλη τόδε σῆμα κα[σιγνήτη] . . . . .  
 μητρί τε πρεσβυτάτη [. . . nomen filii ἔτευξεν  
 οἱ τε καὶ οἷσι τέκεσσι καὶ . . . . .  
 φῶτε δύο, [τρι]άτην οἱ . . . . .  
 5 καὶ τὴν μὲν προτέρη[ν] . . . . .  
 αὐτοκασιγνήτην, ἐτ[έ]ρην δέ . . . . .

4 ΠΡΙΑΤΗΝ πρώτην Franz. — Videtur ille duas cameras duasve σο-  
 ρούς vel aliam quamlibet rem (quae graece feminini esset generis) dua-  
 bus fenestris (δύο φῶτε v. 4) vel lucernis exornavisse, tertiam (v. 4)  
 obscuram reliquisse; illarum autem duarum alteram (τὴν μὲν προτέρην  
 v. 5) sorori permisisse, alteram vero (ἐτέρην δέ v. 6) matri sibi ipsi  
 destinavisse.

## \*646. Romae. C. I. 6298.

D. M. Cerelliae Fortunatae coniugi carissimae, cum qua v(ici) ann(is)  
 XI s(ine) u(lla) q(uerella).

*M. Antonius Encolpus fecit sibi et Antonio Athenaseo liberto suo karissimo et libertis libertabusque eorum et posteris, excepto M. Antonio Athenione e. q. s.*

- a. Μή μου παρέλθῃς τὸ ἐπίγραμμα, ὁδοιπόρε,  
ἀλλὰ σταθεῖς ἄκουε καὶ μαθὼν ἅπι·  
οὐκ ἔστι ἐν Ἄδου πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,  
οὐκ Αἶακος κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβερος κύων·  
5 ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες  
ὁστέα, τέφρα γεγονάμεν, ἄλλο δὲ οὐδὲ ἔν.  
εἴρηκα σοι ὁρθῶς· ὕπαγε, ὁδοιπόρε,  
μὴ καὶ τεθνακῶς ἀδ[ό]λεσχος σοι γινῶ.  
  
b. Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους στήλῃ χαρίση, λίθος ἐστίν·  
10 μηδὲ τὸ πῦρ φλέξεις· ἰς κενὸν ἢ δαπάνη·  
ζῶντί μοι, εἴ τι ἔχεις, μεταδός, τέφραν δὲ μεθύσκων  
πηλὸν ποιήσεις καὶ οὐκ ὁ θανὼν πίεται.  
τοῦτο ἔσομαι γὰρ ἐγώ· σὺ δὲ τούτοις γῆν ἐπιχώσας  
εἰπέ, ὅτε[ι] οὐκ [ὦν] ἦν τοῦτο πάλιν γέγονα.

Litterarum forma εἰω cum ante saeculum III vel IV in titulis Romanis non reperiuntur, cave Encolpum Fortunatam Apellen personas Petronianas cum Nieubuhrio esse credas. — 4 κύων interpolavit poetula. — 8 ΑΔΕΛ ΕΚΧΟΣ — vv. 9 - 12 paucis mutatis leguntur A. P. XI 8. — 14 ΕΙΠΕ . ΟΤΕ . ΟΥΚΗΝΤΟΥΤΟ recepi Meinekii emendationem (*Callimach.* p. 298), prae qua ceterae omnes sordent. Defunctus cuius nomen nescimus libertus fuit ideoque *terrae progenies*.

\*647. Romae. C I. 6203.

- a. Στέμματα', ἀφ' ὧν πτοίη καὶ πρήξεις αἱ κενεανχεῖς,  
ἄλλων σήματ' ἔχοιτε, δικασπολίας τ' ἐνέποιτε, P  
Π τηκεδόνας βιοτῆς καὶ δουλείην ἐρίτειμον, i  
ε μοῦνον δ' ἡμέτερον βαιή [λίθος] οὔνομα φωνοῖ· o  
5 ι Ἀλέξανδρος ὃδ' ἐστί, Βαλεντείνῃ δὲ συνεύδει n  
ο κεῖν ἐνέρων λιμένεσσι μέγ' αἰνητῇ παρακοίτει· i  
ν τοὺς δ' ἄμφω χάριεν τέλος ἔλλαχεν, οὗς πτερέειξε  
ι χερσὶ φίλαις θυγάτηρ γλυκερὴ Παυλεῖνα τοκῆας,  
ο ἥδη οἱ θαλέθοντα τόκον κατα δῶμα λιπόντας Π  
10 ν τριτύος ἐξ αὐτῆς, οἷ μιν μελάθρων μεδέοιεν. ε

- b. Νηλῆς ὃ θάνατος, πολὺ δὴ μέ[γ]’ ἀκαίριος ἦκεις· ι  
 P χορὴν γὰρ ἐπ’ ὠδεῖνεσσιν ἔχειν χέρα καὶ τότ’ ὀλέσσαι, ο  
 i νῦν δὲ μετὰ πτολέμους κρυερῶν τε λαφύγματα νούσων ν  
 o λευγαλέους τε φόβους καὶ θυμοβόρους μελεδῶνας ι  
 15 n καὶ δίκας ἀμφιλόγους δεικνὸν καὶ κώδιον ἄξεις, ο  
 i λυπρὴν δαῖτα Χάρωνι· νέων δ’ ἔμπης πεφίδησο. υ

iv fere saeculi duo epigrammata, quorum prioris litterae εσω, alterius εσω sunt. Pionius nomen ad latera tituli bis latine bisque graece scriptum poetae videtur esse. — 1-3 Alexander aut omnino non iniit magistratum aut acerba expertus mox ad privatam vitam rediit. — 4 suppl. Boissonade. — 9 sq. τόκον τριτῦός ἐξ αὐτῆς explicat Franz *prolem tribus fratribus constantem natu scilicet minoribus*, qua ratione ἤδη non explicatur. τόκος, ut docet οἱ pronomen, Paulinae est filiae; sed dubito quomodo τριτύν explicem. Aut triplicem partum i. e. tres filios significat, aut hoc: *tertius ipse dies est, cum filium pareret Paulina*, quo sumpto relativum οἱ (v. 10) ad filiolum aequae atque ad matrem patremque referendum erit. — 11 μεῖ μοι scribebant ex Boissonadii coniectura; aptius est quod posui, neque puto πολὺ δὴ μέγα plus habere offensionis quam homericum μάλα μέγα. — Increpatur mors: *quid sera venis post exantlatos vitae labores; ne nasci quidem pati vel statim natis manu iniecta vitam adimere debebas*. Sententia est Sophoclea Oed. Col. 1225 - 1238 Dind. — 15 legi ego κωδιανασεῖς, ceteri κώδιον omnes, quorum consensui meam fidem interponere dubitavi. Explicat Welcker *ρικνὸν καὶ κώδιον rugosum marcidum et exsiccatum, quasi pellem*. Decet humile hoc et turpe iocandi genus illam quam supra indicavi aetatem.

\*648. Romae. C. I. 6235.

- Ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ὃν Αἰνείας ἀγανόφρων  
 εἶσαθ' ἐοῦ ἐτάροιο σεβάσμιον Ἡθέοιο,  
 πάντα παλαιγενέεσσιν ἀλιγκίου ἡρώεσσιν,  
 κάλλος τ' ἡγορέην τ' ἀγανοφροσύνην τε νόον τε. —  
 5 ἐνθάδε δ' ἐ[γ]ναί]ει καὶ Ὀλυμπιάς, εἰμερόεσσα  
 Ἡθέοιο δάμαρ καὶ ἀδελφεὴ Αἰνείας,  
 ἡ πάσας παρὰμ[ιψε] φιλάνδρους ἡρώϊνας,  
 Ἀλκησιν πινυτῇ, μορφῇ δ' ἐρατώπιδα Αἴδην. —  
 9 τοῦτ' ἐτύμως νῆσοι μακάρων πέδον, ἔνθα τε φῶτες

- εὐσεβέες ναίουσι δικαιοτάτοί τ' ἀγανοί τε,  
οἳ συνὸν ζῶντες ἔχον βίον ἀλλήλοισιν  
σὺν κόσ[μ]ῳ σοφίῃ τε δικαιοσύνῃ τε καὶ αἰδοῖ. —  
13 ἀγγέλλω τάδε βωμός, ὃν Αἰνείας ἀνέθηκεν  
ὄφρα κε κυδαίνωνται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσιν  
πᾶσιν ἐν αἰώνεσσιν ὑπ' εὐσεβήσιν ἐταίρων.

III vel IV saeculi molestum hoc dicendi genus videtur. Epigramma in tres aequales partes quaternorum versuum divisum est, quibus quarta tamquam ἐπωδή trium versuum adicitur. — 5 post ΔΕ lacuna non plus quattuor litterarum; unde nec Franzii supplementum verum esse potest ἐνθάδε δέμνι' ἔχει. — 7 non fuisse παράμειψε docet lacunae spatium. — Ledaе non saepe comparantur mulieres; a Propertio (I 13) Galli amica nominatur *Iove dignae proxima Ledaе*. — 12 ΚΟCΝΩ — 14 sq. nota incitum praepositionum usum.

649. Romae. C. I. 6279.

- Οὐκ ἔθανες Πρώτη, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον  
καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,  
ἐνθα κατ' Ἠλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας  
ἀνθεσιν ἐν μαλακοῖσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων  
5 οὐ χεიმὼν λυπεῖ σ', οὐ καῦμα, οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ,  
οὐ πίνη σ', οὐ δίψος ἔχει σ' ἀλλ' οὐδὲ ποθεινός  
ἀνθρώπων ἔτι σοι βίος· ζῶεις γὰρ ἀμέμπτως  
αὐγαῖς ἐν καθαραῖσιν Ὀλύμπου πλησίον ὄντως·

Π. Αἴλ(ιος) Ἀβάσκαντος Αἰλία Πρώτη θυγατρί· ἔζησεν  
ἔτη 5, μῆνας 15, ἡμέρας 25.

III fere saeculi. — 2 θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ clausula homerica. — 4 clausula hesiodea *Op. et dies* 115. — 5 sqq. expressi ex Od. δ 563 sqq. — 6 οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχεις Scaliger, οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχει σ' Franz; quod posui dedit Brunck. — 8 ὄντως inepte Fleetwood recepitque Franz.

650. Incerti loci, nunc Aquis Sextiis in museo. C. I. 6860 b.

. . . . . ον ὁδεῖτα,  
κοῦρος ἐγὼ καλέω σε θεῷ φίλος, οὐκέτι θνητός,  
ἡέθεος κούροι[σ]ιν ὁμηλικίῃ πανόμοιος



- πλωτ[ήρ]ων σωτηρῶσιν, Ἀ[μυ]νκλαίοισι [θ]εοῖ[σιν],  
 5 πλωτῆρ καὶ [α]ν[τὸς] ἐὼν πόντου [τ]᾽ ἐνὶ κύμασι[ν] ἥσθην·  
 εἰς ἐσέβη τ[ροφ]έων [δὲ] λαχὼν [τ]όδε σῆμ' ἀ[νά]πανμαι  
 νούσων [κ]αὶ καμάτοιο καὶ ἄχθεος ἡδὲ πόνοιο·  
 ταῦτα γὰρ ἐν ζωῇσιν ἀμείλιχα σάρκες ἔχουσιν.  
 ἐν δέ [τε] τεθνε[ιῶ]σιν ὁμηγύρι[ές] γε πέλουσιν  
 10 δοιαί, τῶν [ἐτ]έρ[η] μὲν ἐπιχθονίη πεφόρηται,  
 ἡ δ' ἑτέρη τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι[ι] χορεύει,  
 ἥς στρατιῆς εἷς εἰμ[ι], λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα.

L. P. S.

III fere saeculi. — 1 haec supersunt.... ΠΕΝΕ ----- ΑΝΧΝΕCII |  
 ON, quae verba esse ad viatorem facta scire satis habeo. Inde a v. 3  
 omnia restituit fere Chardon - la - Rochette. — 4 ΑΠΥΡΛΑΙΟΙCΙ — 5 ΚΑΙ  
 ν ΕΩΝ καὶ τὸς ἐὼν Iacobs correxit. Tum ΓΕΝΙ, quod τ' ἐνὶ scripsi. —  
 6 ΤΙ.. ΕΩΝ — 9 ΕΝΔΕΤΘΕΝΕ ΔCIN τε addidi. — ΓΥΠΗ | ΓΕ — 10 ΤΩΝ  
 .. ΕΠΙ — 12 ΕΙCΕΙΝ — Ceterum nihil egerunt qui defunctum aut Pythago-  
 reum Platonicumve aut mysteriis Samothraciis initiatum fuisse monstra-  
 tum ibant.

\*651. Scandriglia in vico Sabinorum, nunc Neapoli in museo. C. I. 6199.

- Αἰλιανῶι τόδε [σῆμα] πατὴρ ἀγαθῶι πι[νυ]τῶι τε,  
 θ[νή]τὸν κηδ[εύ]σα[ς] σῶμα· τὸ δ' ἀδάνατ[ον]  
 εἰς μακά[ρ]ων ἀνόρο[υσ]ε κέαρ· ψυχὴ γὰρ αἰετ[ί]ως,  
 ἡ τὸ ζῆν παρέχει [κ]αὶ θεόφιν κατέβη.  
 5 ἔσχεο [σὺ] στοναχῶν, πά[τερ], ἔσχε δέ, μῆτερ, ἀδελφούς·  
 σῶ[μα] χ[ι]τῶν ψυχῆς· τ[ὸ]ν δὲ θεὸν σέβε μου.

II saeculi. — Restituit fere Quaranta, qui primus edidit. — 2 ΘΠ  
 ΠΤΟΝ — 3 ΜΑΚΑΙΩΝ μακάρων Welcker *Mus. Rh.* III 257 (1845). — ΑΕ  
 ΙΖC — ΙΧΚΕΟΟΙCΤΟΝ legi. Dein ἔσχε δὲ μητέρ', ἀδελφούς legebatur; vi-  
 detur melius quod posui. — 6 CΩΙ ΙΧΤΩΝ legi. — τὸν θεόν μου i. e.  
 τὸ θεῖον μου, *animam meam*. Defunctus fortasse Pythagoreus fuit.

652. Romae. C. I. 6264.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Σῶμα μὲν ἦδε κόνης κεύθει θεομήστορος ἀνδρός

Ναρκισσίωνος [π]ιν[τ]οῦ, ψυχὴ δὲ σύνεδρος  
ἀθανάτων· βωμὸν γὰρ ἐδωμήσαντο ταλάφρων  
μήτηρ Σαλβία Ματρῶνα Σώτας τε ἀδελφός

2 HINNYPOY.

653. Romae. Arae ancora insculpta est cruce inserta. C. I. 6241 b.

Ἡΐθεον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης  
ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρου·  
σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρηνιπούσα μερίμνας  
πενκεδανοῖο βίου, ὡς ἀνίη καθαρή.

III fere saeculi.

654. Romae. C. I. 6301.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μνήμ' ἀρετῆς, Μοίρης τὸ τέλος, φίλο[ν] οὖνομα Χρήστη,  
σωφροσύνης ἱερᾶς ἥτις μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,  
ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπανσε πόνων,  
τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων εἰς ἄερα δοῦσα,  
5 πρόσθεν μὲν θνητῇ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχος,  
ἀίμνηστος ἅπασι φίλοισί τε καὶ τεκέεσσι.  
τόνδ' ἐτάφον σοφίης ἔνεκεν κυδ[ρ]ῇ παρακοίτι  
τεῦς' Ἐ[πα]φροῶς συνόμενος Ἀλεξάνδροιο πολεΐτης.  
ΑΓΕΝΤΙ εὐψύχι· καμὲ μένει τὸ θανεῖν.

III fere saeculi. — 1 nihil obscuri: monumentum vides propter virtutem, mortua est propter fatum, nomen Chreste. — ΦΙΛΟΥΟΥΝΟΜΑ vel ΦΙΛΟΥΝΟΜΑ — 7 ΚΥΔΗ, unus Muratori ΚΥΔΗ, corr. Kulenkamp. — 8 ΤΕΥΞΕΦΡΑΣ, unus Muratori ΤΕΥΞΕΦΡΑΣ, corr. Hultmann. — 9 neque ἄ γυνή placet neque aliorum quidquam; nisi altero nomine adpellabatur mulier, ex constanti notissimae formulae usu ΑΓΕΝΤΙ in ΧΡΗCTΗ mutandum est.

\*655. Romae. C. I. 6240.

Ἰγορίοιο τάφος νεοπενθέος· ὃ τάφος, ὅσσην  
συνκλήσας ἀρετῆς εὐκλείην κατέχεις·

- οὐκ ἴδρις τραγικῆς μούσης, οὐκ εὐλυρος ἀνὴρ,  
οὐδ' ἐπέων ῥητὴρ ἄξια σεῖο φράσει,  
5 οἷος ἔφνυς πραπίδας, οἷος χροά, οἷος ἰούλους,  
ἥσσαν θ' ὥς πρέσβυς κοῦρος ἐὼν κρατέεις.  
νύμφην δ', ἥ[ν σ]οι ἐγὼ θεῖος τεὸς ἔτρεφον οἶψ,  
τλήμονα νυμφεύσων ἤρπασε πρόσθ' Ἀίδης,  
οὐδὲ γάμων ἡμέναιον ἀείσαμεν, ἀλλ' ἄρα μοῦνοι  
10 παρθενίην ἐρατὴν σώσατε ὥς Ἀίδου.

III vel IV saeculi. — 7 οἶω recte habet: *tibi soli, non alteri cuiquam, non Plutoni nymphetam alui*. Legunt οἱ οἱ cum Leichio. — 9 ΜΟΥΝΟΙ corrigunt μούνοι. *Iam cum Plutonis facti sitis virginitatem vobis servate, quippe coniugio non iam licito* (μοῦνοι).

656. Prope Lorium ad viam Aureliam. C. I. 6244.

Ὅς πάσας χάριτας καὶ τὰς φρένας ἐνθάδ' ἔκλεισε  
κεῖται Καρουνέντις πολὺ φίλτατος οἷσι τοκεῦσι.

infra:

τρίς μάκαρος δὲ λίθος τόσσον ἔχων ἀγαθόν.

1 videtur ex Amatii et Gerhardi apographis constare lectio inepta.

\*657. Praeneste, nunc Romae. C. I. 6228.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Πατρίδος ἐκ Ζμύρνης βροτοί μ' Εὐθαλέα καλέεσκον  
εἵνεκ' ἐμῆς ἥβης καὶ μεγέθους ἐρατοῦ  
ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή, πρὶν ἰούλοις πλησai παρειάς,  
ἤρπασε παρ φίλιον, οὗς τροφέας ἐκάλουν.

III fere saeculi. — 1 Εὐθαλής cognomen videtur puero postea inditum; ipsumque nomen non indicatum esse; itaque accentum non mutavi.

\*658. Romae. C. I. 6256.

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,  
ὦ Μέλαν' ἱβης γάρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ἀνθος.

2 nihil aliud nisi hoc: nam nunc quidem tu mortuus es.

\*659. Prope Cumas, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860.

Βλαστὸν] ὁρᾷς γαίης· τὸ ποθούμενον ἐν στεφέεσσιν  
οὔνομά μοι τόδ' ἔφν· Ὑάκινθος ἐνθάδε κείμει.

ἐτ(η) κε.

III saeculi. — Nec praescriptae litterae Θ. κ. neque infra Z. ET. KE legitur. — 1 [Ἄνθος] ὁρᾷς legebatur. Intellego: *terra me vides prognatum* i. e. servum. Deinde hic verborum ordo τὸδε τὸ ποθούμενον ἐν στεφέεσσιν ὄνομά ἐστιν ἐμοί, Ὑάκινθος.

660. Romae vel Tibure. C. I. 6242.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει  
ἀνδρὸς θείου Πουβλίου Τιτιδίου Καπίτωνος,  
ὃς περὶ μὲν νόον ἔσχε βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν  
ἀθανάτοισι δέδωκεν, τοὶ οὐρανὸν εὐρ[ύ]ν ἔχουσιν.  
5 τεῦξε δὲ τόνδε τάφον ἐὼς θρεπτὸς Νώνιος Ἀρτέμων.

Centones homerici inepte consuti. — 4 ΑΘΑΝΑΤΟΙΔΕΑ Gruter et Pighius; ἀθανάτοισιν ἔδωκεν Gruter. Quod posui legitur in cod. Ottobon. (sched. Stoschianae). — ΕΥΡΟΝ.

661. Neapoli. C. I. 5815.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει  
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ἀλκειβιάδην.  
Ἀὐρηλ(ία) Ἀταλάντη ἰδίῳ πάτρωνι  
καλῶς βεβιωκότι ἐποίησεν.

Cf. ad epigr. Prusenum supra n. 354. — Verbum extremum ἐποίησεν Ignarra, ἐποίησεν Capacius et Muratori.

\*662. Tria eiusdem tituli exempla, quorum unum Romae in aedibus Rondaninis (C. I. 6291), alterum Neapoli in museo Bourbonico descripsi; tertium nunc mutilum addidit Fiorelli (*Catal.* 12), quod Franz rei nescius C. I. Add. III 5860 c restitutum ivit.

Κεῖμαι Σόεμος ἀνὴρ, βιότῃτα νέος τελέσσας,  
καὶ γαίην πατέων καὶ κύματα νηυσὶ περήσας,  
Ἀύσονίῃ γαίῃ τέρμα βίου θέμενος.

Fragmentum de quo dixi hoc est:

ΚΕΙ  
ΒΙΟΤ  
ΚΑΤΑ  
ΚΥΜ

Soaemus (Σόαιμος proba forma est) Syrus natione videtur esse. —  
Ceterum non auctor ego sum omnia tria exempla antiqua esse.

\*663. Romae in villa Volkonsky descripti. Videtur ineditum.

. . . . . βιοτήν [γ]αίῃ ἐν Ἀύσονίῃ.  
αἰεὶ δὲ μνήμῃ σε φν[λά]ξομεν ὡς παρσόντα  
εἴνεκεν ἢ[θ]ίας εἵναικά τ' ἀγ[λ]αίης·  
5 ο[ὐ]δέ μὲν ἐν θαλίῃ σέο λησόμεθα, οὐδὲ παλαιστρα,  
ἀμφοτερῆς ἀρετῆς σῆς ἐ[π]ιδενόμενοι.  
οἷ [ὥ]ς μὲν θαλίῃσι λυροκτύπος, ὡς δὲ κραται[ῃ]  
ἀμφὶ π[ά]λῃ βιότου [ἄν]θους ἔχων ἔθανες.

II fere saeculi. — Titulus ab initio mutilus sic habet:

ΙΕΙC  
ΠΡΩΤΟ  
CCΒΙΟΤΗΝΤΑΙ  
ΗΝΕΝΑΥCΟΝΙΗ

3 ΦΥΜΣΙΟΜΕΝ — 4 ΗΕΙΑC — ΤΑΓΑΙHC utrumque correxit Wilamowitz,  
ἡθείαν nomen nove fictum putans ab adiectivo ἡθεῖας. — 5 ΟΙΔΕ — 6 ΕΡΙ  
— 7 ΟΙΟΙC — ΚΡΑΤΑΙΓ — 8 ΠΟΛΗ restituit distichon Wilamowitz; ἀμφὶ  
praepositio semel posita ἀπὸ κοινοῦ etiam ad θαλίῃσι dativum (v. 7) re-  
ferenda est.

664. Massiliae. C. I. 6768.

Γλαυκία ἐστὶ τάφος· παῖς δ' ἀνέθηκε νέος,  
δείξας ἐκ μικροῦ πρὸς πατέρ' εὐσεβίην.  
οὐκ ἔφθης, ὦ τλήμων, ἰδεῖν γόνον οἷος ἂν ἦν σοι  
γηραιῷ τεύχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον·

ἡ φθονερά δ' ὑμᾶς πάντ' ἀδικοῦσα Τίχη  
μητρὶ μὲν ἐν γήρᾳ δάκρυ θήκατο, τῇ δὲ γυναικί  
χηρίαν δυστήνου παιδὸς] ἄμ' ὀρφανίῃ.

II videtur saeculi. — 1 non praetuli quod Visconti legit παῖς δ' ἀνέθηκεν ἑός.

665. Incerti loci, nunc in museo Britannico. C. I. 6859.

Σῆμά με Νυκτελίοιο ν[ε]οστεφές οἰχομένοιο  
δυστήνων ὀράας δακρύνειν τοκέων.

2 δακρύνειν τὸδε σῆμα supra n. 214.

666. Incerti loci, fortasse Asiae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6861.

Παπίας χαῖρε.

Ἐνθάδε γῇ κατέχει νέον ἄνδρα, ᾧ πατρίς ἦεν  
καλὴ χθὼν Δοκίμοιο· τὸ δ' οὔνομα οἱ τόδ' ἔκειτο  
Παπίας Πασικράτους· κάθ' ἤνε δ'. . . . .

2 urbis Phrygiae nomen est Δοκίμειον, unde ἦρωα κτίστην ille Docimium aut sibi finxisse aut novisse videtur. — 3 κάθ' ἤνε Franz; fuerit ἐν πολέμῳ simile.

\*667. Romae. C. I. 6266.

α. Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας; β. ἦν Κίλιξ Ἀθήναιος·

α. χρηστὸν τὸ θρέμμα. τίς καλῆι; β. Νομήνιος·

α. πόσων δ' ἐθνήσκεις τῶν ἐτῶν; β. δις εἴκοσιν·

α. ἐχρῆν σ' ἔτι ζῆν· β. ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχρῆν.

5 α. γενναῖά σου καὶ χαῖρε. β. καὶ σύ γ', ὧ ξένε·  
σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρᾶς, ἡμῖν δ' ὕλις.

III fere saeculi epigramma (litterae AECW), cui insculpendo necubi omitteret lapidarius iota mutum praefuit grammaticus doctissimus; ne apostrophii quidem nota neglecta v. 3, 5, 6. — 5 γενναῖά σου cave cum interpretibus subaudias τὰ ἔτη quod esset τὰ σά. Immo formula est officiosa γενναῖος εἰ i. e. *benigne*; neque aliter viator postquam quae voluit inpetravit *gratia*, inquit, *tibi sit*.

\*668. Romae. C. I. 6204.

Ἥλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε, ὅς μ' ἀπέλυσας  
νούσων καὶ καμάτων καὶ μογεράς ποδάγρας.  
Ἀὐρ(ήλιος) Ἀμφικτύων ἄγων ἔτος ὁ.

1 melius scripsisset ἐμοί et γλυκερώτερος, mors mihi vita exortator.

669. Incerti loci. Olim Venetiae, nunc Mutinae in museo Estensi.  
C. I. 6864.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν, ἀγαθὸς δ' ἐν ἅπασιν νομισθεὶς  
Θρέπτος ἀκμήν νέος ὦν ὥχετ' ἐς ἡμιθέους.  
Πατροβᾶς. Παπᾶς.

Subscripta videntur propinquorum nomina, quorum prius ΠΑΤΡΟΒΑΣ fortasse non integrum est. Πατροκλῆς male Franz.

\*670. Neapoli in museo. C. I. 5824.

Ἑλικίης μετέ]χοντα τὸν ἄθλιον ἤρπασε μοῖρα  
. . . . . ἰον γεραραῖς χερσὶ ταφέντα πατρός.

III fere saeculi. Quae Martorellii in versibus extremis supplementa esse dicuntur μο[ῖρα] et πα[τρός] sunt verba lapidis. — 2 ἸΟΝ nomen defuncti.

\*671. Neapoli in museo. C. I. Add. III 5860 c ex Mommseni apographo.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)].

Ἑπτακαί[δεκέτη μήτηρ] με πόθησε [τάλαινα,  
ἦ μ'] ἐκύησε ἄχραν[τα· τάφῳ δ'] ἐκάλυπεν ἄν[ηβον,  
πάτρης Μεισ[ηνοῦ· ὁ] θεὸς προῦ[πεμψεν ἐς Ἀἰδην.

. . . . .

1 et 3 restituit Franz, nisi quod v. 1 ἀπόντα pro τάλαινα et v. 3 πάτρης solum vocabulum tertii versus superesse ratus scripsit Μεισηνοῦ· φθονερός δὲ θεὸς προῦπεμψέ μ' ἐς Ἀἰδην. — 2 ΑΧΡΑΙ legi ΑΡΧΑΙ Mommsen. ἀλλ' ἐκύησεν ἀκραντα πανάθλιος, ὃν γ' ἐκάλυπεν Franz. — Subscripta . . NHC ε.

672. Campigiani in agro Mutinensi. Welcker *Syll.* 90 ex Muratorii apographo. In C. I. non invenio.

Ἐνθάδε μὲν κεῖμαι καὶ [ἀν]ώ[τ]ατος οὗτος ὁ τύμβ[ω]ν,  
εἰνημνημημετον κλέος ἐστὶ τάφος.

1 KAISΩΜΑΤΟΣΟΥΤΟΣΟΥΤΥΜΒΟΝ. Quae posuit Welcker

ἐνθάδε μὲν κεῖμαι καὶ σώματος οὗτος ὁ τύμβος,  
ἴν' ἢ μνήμη μου, τὸ κλέος ἐστὶ τάφος

haec adeo inepta sunt, ut ultra vix possis. Hexametrum videor mihi restituisse coll. A. P. VIII 230 (Gregorii) τύμβος ἐγώ, τύμβων πανυπέρι-  
τατος, ἀλλ' ἐμὲ ᾤξεν (lege ἔμ' ἔψξεν) ἀνδροφόνος παλάμη, quae ita intel-  
lego ut in grandi monumento summum iste locus obtinuerit locum. —  
2 conieci οὐκ (εἰν) ἤμην, [ἔσο]με· ζῶν κλέος ἐστὶ τάφος, dum vivo non  
vivebam, sed vivam; nam mortui sepulcrum est vivum monumentum.

673. Romae. Ex schedis Ptolomeis Muratori, inde C. I. 6317.

— — — — —  
ἔγραφε, ἐ]ν ψυχαῖσι βροτῶν [ὡς ἄφθιτ]ος εἴη,  
ἐ]κ [Θα]λε[ροῦ κηροῦ], ζωγράφε Θανμάσιε,  
nomen defuncti] ος ἀνακτος ἀπο[τνόου εὐκλέα μορ]φήν.  
Λαοδίκια πατρὶς [τῷ πέλεν ἐκ προτέρων,  
5 ἄστυ ῥοαῖσι] Λίκοιο περίρρυτο[ν· ἀλλ' ἐν] τύμβῳ  
θάψε nomen mulieris σεμ]νῇ σύγγαμος [ἀχρυνμέ]νῃ.

III vel IV saeculi. Argumentum carminis adumbravi supplementis  
usus admodum incertis. — 1 sq. ΕΙΗΣΚΟΛΛΕ ἐκ θαλερῶν ἔργων praeivit  
Franz. — 2 ζωγράφος nomen non est, neque illius ut ἄφθιτος sit imago  
ponitur. — 4 sq. supplementa spatium excedunt. — 5 ῥοαῖσι et 6 ἀχρυν-  
μένη Franz.

\*674. Romae. C. I. 6275.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτων ἥρωος ἀγανού  
Ἀρρίου μου φίλιου, τῷδε μιγεῖσα μόνη·  
ἦν δὲ κέ[εν] ἐκ προγόνων ποτὲ τοῦνομα Πουβλιανή μοι,  
(Σκιπιάδαι δ' ἔπελον εὐγενίῃ τ' ἔπρεπον),  
5 χηρείαις αὐτῇ τὸν ἅπαντα χρόνον μείνασα  
κώκυμόρων τεκέων πένθει ταχομένη·



ἐμβίπτῳ δὲ πόνον πουλὺν δ' ἀνέτλην μογέουσα,  
Μούσαισιν μῦνον τὴν φρένα θελγομένη.

Arrios conplures novimus consules, quorum quo quis recentior est eo probabilius Publinae virum fuisse existimaveris; a. 201 M. Nonius Arrius Mucianus. — 3 κεν videtur mihi lapicidae error pro καί i. e. καί. — 7 eleganter sed vereor ne ultra poetae ingenium Iacobs coniecit μάλ' ἔτλην. Verbum idem ap. Greg. A. P. VIII 152 ἄλγος ἀνέτλη.

675. Burdigalae. C. I. 6791.

Λείψανα Λουκίλλης διδυματοκόκου ἐνθάδε κεῖτε,  
ἧς μεμέρισται βρέφη, ζῶν παιρί, θάτερον αὐτῇ.

2 vix agnoscuntur prae imitatoris inscitia vestigia pulcerrimi Heracliti epigr. A. P. VII 465 (coll. Antipatri ibid. 464), cuius extremum est distichon:

δισσὰ δ' ὁμοῦ τίετ' οὖσα, το μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν  
γῆρας· ὃν δ' ἀπάγω μναμόσυνον πόσιος.

676. Ex oppido Piove di Sacco Patavium translatum. C. I. 6747 ex Salomonii *Inscript. Patav.*, qui edidit litteris minusculis Nicolai Comneni supplementis interpolatum.

Σῆμά τοι, [ὦ] γλυκερὴ Τελεσίλλα, ἐνθάδε [καλὸν  
τεῦξεν Ἰδᾶς ἀλόχῳ, λάχεν ἧ οἱ πᾶν τὸ περὶ σσόν  
πίστεος, εὐνοίης, ἀρετῆς, ἀγαπῆς τε μ[άλιστα,  
οφρα καὶ ἐσσομένοισι τεὸν κλέος ἄφθιτον [εἶη.

1 τοιο et extr. Τελεσίλλας ἐνθάδε θῆκε, 2 τεῦξεν Ἰδᾶς-λάχεν ἧ οἱ παντοτε πληρῆς, 3 τε μενοιτο, 4 ἄφθιτον αἰέν. E quibus patet exitus versus lapide fracto pessimis supplementis interpolatos esse, quae remove studebat Franz non ubique feliciter. — 1 τοι ὦ Iacobs. ἐνθάδε si verum est, adiectivum additum fuisse non minus certum videtur. — 2 Θεῦξεν Ἰδᾶς Franz servato v. 1 ἐνθάδ' ἔθηκε, idemque λάχεν ἧ οἱ σεμνὸν ἔπαινον. Praetuli Wilamowitzii supplementum. — 3 ἀρετῆς ἀγαποφροσύνης τε Franz, idemque recte v. 4 εἶη.

677. Puteolis. Ex suo apographo Mommsen C. I. R. N. 3322; eiusdem utro altero apographo.

*Pomp . . . . . Mod[estae] Q. Pass[us] . . . . . Archia . . . . .*  
*ben[emerenti fecit].*

Σεμνῶν τρόπω[ν, Μόδεστα, τόνδε μάρτυρα  
 λειτὸν παρ' οἴμο[ν τύμβον εἶσαι Ἀρχίας,  
 ὃ σὸς σύνευνος· [χαῖρε, φιλτάτη γυνή.

I fere saeculi. — In praescriptis post *Archia* litterae τ vestigia adgnosuisse sibi videtur Mommsen conicitque *archiat[rum]* illum fuisse. Quod si ita est, v. 2 quodvis aliud viri cognomen supplendum puta.

678. Romae. C. I. 6304.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίους)].

Τὴν πάντων γλυκί[ω] τῶν οἴκαδε, τὴν ἀριζήλον  
 μητέρα τῆς γαμετῆς Ζωίλος ἐνθα θέτο.

I ΓΛΥΚΙΟΝ γλύκιος adiectivum nullo exemplo potest confirmari; γλυκιότερος comparativus (supra n. 572) ab genuini comparativi stirpe male formatus est. Tamen inepte traditum ineptius explicat Welcker, ut sit fere χαρις.

679. Romae. C. I. 6258.

Μαρκέλλης τάφος εἰμί· τίς αὐτὴ γράμματα λέξει·  
 ἀρτίγαμος κοίρη εἴκοσιν οὔσα ἐτέων.  
 αὐτὴ ἡ γεννήσασα καὶ κηδεύσασα ἐπέγραψα  
 ἄχθος ἔχουσα κραδῆς πένθεος οὐκ ὀλίγον.

vv. 3 sq. in archetypo hi fuerunt αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψα ἄχθος ἔχων κραδῆς κτλ.

680. Romae. C. I. 6285.

D(is) Θ(εοῖς) κ(αταχθονίους) M(anibus).

Εἴκοσιν ἔξ λυκάβασιν ἐγὼ ζήσασα Σαβεῖνα  
 καὶ μηνσὶν τέτρασιν εἴτ' ἐνδέκατον πάλιν ἡμαρ  
 τῇδε σορῶ κείμαι θνητατρὸς μέτα, ἥ με δίωξεν,  
 διξαμένη στοργὴν φιλομήτορα, δόγμασι μοιρῶν.

Subiectum est epigramma latinum haud melioris notae:

*Hic iacet exanimis tumulis Aelia Sabina  
cum sua nata simul, fetu, quem procreat ipsa.  
o Fortuna, fidem quantam mutasti maligne:  
quem genuit genetrix secum tenet in lare Ditis.*

\*681. Romae. C. I. 6252.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μαργαρίδος τόδε σῆμα ἔης Εὐηνος ἔτευξεν  
εἵνεκα μνημοσύνης τῆς φιλίας ἀλόχον·  
κούρην γάρ μιν ἔγημεν ἔτη τρία καὶ δέκ' ἔχονσαν·  
πεντήκοντα γάμων δ' ἔτεα πλησαμένη  
5 κάτθαν[ε]ν, ἐξήκοντα τριῶν ἔτεων γεγαυῖα,  
εὐφράνασα πόσιν παντὶ ἔωι βιότῳ.

I vel II saeculi.

682. Romae. C. I. 6258.

Ἑλικίη, μορφῇ, φρεσί, μούσαις σωφροσύνη τε  
ἐν πᾶσι πρέψασα . . . . . φῶς λίπες ἡοῦς,  
καὶ φύγες ποθέοντα καὶ οὐκ ἐσάθρησας ἰοῦσα.  
τοιοῦτο γὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις στα[θμ]οῖσιν ἔτευξα  
5 ὄφρα σε καὶ νέκυν οὔσαν ἐμοῖς μελάθροισιν ὀρ[ώ]ην,  
οὐνομά μοι γλυκὺ, Μέσσι', ἀμνήστη παράκειται.

2 πρέψασα ΚΑΤΑΦΡΟΝΙ, quod κατὰ χθόνα correxit Dorville. In cod. Vallicell. R. 26 f. 187 superscripsit manus recentior κατὰ φρένα satis ineptam coniecturam. Cod. Barber. XXXVIII, 92 unus habet καταχθονι. Fortasse in lapide nihil nisi ΚΑΤΑ . . . ΟΝΙ legi poterat, quod cognomen fuerit mulieris. — 4 ΣΤΑΘΙΟΙCIN σταθμοῖσιν videtur necessaria Dorvillii emendatio coll. v. 5.

683. Bonnae. C. I. 6809. *Canis supra versus sculpta fidelem* δουλίδα significat. Buecheler *Mus. Rh.* XXX 37, suo usus apographo.

Θεσσαλονεῖκη μ[οι] πατρίς ἐπλετο, οἷον[ομα] Δημ[ι]ώ,  
καὶ μ' Ἀσιος Β[ατά]λο[υ] ὅς φιλτροῖσι δάμ[ασσεν],

εὐνοῦχος περ ἐ[ώ]ν, [καὶ ἐ]κυρον, ἣν λάχο[ν, αἶσαν·  
 κείμαι δ' ἐνθάδ[ε νῦν τόσ]σον ἄνευθε π[άτρης.

III fere saeculi. — 1 ΔΗΜΟΙ corr. Grotefend; retinet Δημοί Buecheler nomen prisco more exaratum putans. σύνεμ' Ἰγλη μοι Welcker *Syll.* 101. — 2 Β... | ΛΟΙΥΟΙ corr. Welcker. Βατάλοι' Buecheler. — 3 ΕΗΝ lapis sive quadratarum errore sive soloecismo scriptoria. Relicuum versum sicut etiam sequentem restituit Buecheler.

684. Romae. C. I. 6225. Vtor Bormanni ectypo.

Τύμβος ὅδε κρύπται κούρης σεμνῆς καὶ ἀμέμπτου  
 σῶμα κατοικομένης, περικαλλέος, ἣς ἐ[π]ιγείων  
 παρθενικὴν ζωνὴν οὔτις ἔλυσσε βροτῶν.  
 Ἐλπίδι ἀδελφῇ γλυκντάτη Λωνατίων.

II fere saeculi. — ΕΠΙΓΕΙΩΝ corr. Maffei.

685. Catanae. C. I. 5724.

Τύμβον ὁρᾷς, παροδεῖτα, περικλειῆς Ῥοδογούνης,  
 ἣν πτάνεν οὐχ ὁσίως λάσει δεινὸς ἀνὴρ·  
 κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυνε Ἀβιάνιος ἔν παράκοιτιν  
 καὶ βαιὴν στήλῃ τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.  
 5 οὐνομα τὸ πρὶν με πᾶς ἔκλῃζεν Ἐπαγαθῶ,  
 νῦν δὲ Ῥοδογούνη[ν], βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

I vel II saeculi. — 1 monuit me Wilamowitz de Theocriti versa (XVII 34), cuius clausula περικλειτὰ Βερενῖα. — 6 ΡΟΔΟΓΟΥΝΗΝ utebatur hoc nomine Darei uxor, mater Xerxis; ipsam defunctam Asianam fuisse utrumque nomen docet.

\*686. Romae. C. I. 6245.

Κυδίστη ἀλόχῳ Ἀπολλ[ώ]νιος εἶσατο σῆμα  
 Κεστίᾳ Βικτωρίᾳ Φλωρεντίῳ εἶδος ἀρίστη,  
 ἔ[π]τ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους βίοντον τελεθούσῃ,  
 (λη) σωφροσύνης ἐρα[τ]ῆς ἀραμένη στέφανον.  
 5 Πιε]ρίδων Μουσῶν ἰσαρί[θμι]ός ἐστιν ὁ μάρτυς·  
 πέντε γ[λ]όρους προφέρεσκεν [ἐ]ῃς ἐκ νηδύος ἀγνῆς,

οἷσι τέκν]οις χαίρουσα φίλ[οις μάλα] πᾶσιν ἀληθῶς.  
desunt duo versus.

III saeculo certe non antiquius. — 2 probabiliter Hermann Φλωρεντίω lapididae errorem esse pro Φλωρεντία statuit. — 3 ἐπὶ ἐπὶ est in lapide, quamvis obloquente numero subscripto λη' (v. 4). — 5 a vero longe aberraverunt interpretes duce licet Hermanno dum scribunt σωφροσύνης-στέφανον Πιερίδων Μουσῶν ἰσάριθμον, ὅς ἐστιν ὁ μάρτυς, παίδων, οὗς προφέρεσκεν ἐῆς ἐκ v. vertuntque quae liberorum corona (Musis numero par) testis est servatae fidei coniugalis. Obstat ut alia taceam vel solus articulus ὁ μαρτύς. Videtur potius ipsura epigramma, quod mutilum est lapide inferne fracto, olim novem versibus conpositum μάρτυς esse Μουσῶν ἰσάριθμος. — 7 pentametrum fecerunt neglecta spatii ratione.

\*687. Romae. C. I. 6214.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τύμβον μὴ παρίδης, παροδεῖτα, τῆς Ἀφροδείτης·  
τοῦτον ἐμοὶ Λινεῖα τε τέκνῳ ποιήσεν ὁ χρηστός  
σύμβιος Ἑρμαγόρας μνημοσύνης ἔνεκεν.  
χαίρετε.

ζήσασθ' ἔτη λε'. ζήσαντι ἔτη δ', ἡμέρας ιβ'.

1 cur non scripserit παροδιπύρε exposui in *Comment. Bonpens.* p. 27.

\*688. Romae in porticu S. Laurentii. Videtur ineditum.

Σπενδοφόρῳ τόδε σῆμα κλυτοὶ τεύξαντο τροφῆς,  
δωδεκέτους μοιρῶν οἶμον ἀμειβομένον.

II fere saeculi.

\*689. Romae duo fragmenta, quae conposui. Prius C. I. 6316, alterum C. I. 6318.

Τῷ δ' ἐνὶ τύμβῳ [ἐγὼ καί]μαι παίδων ὅχ' ἀριστο[ς,  
οὔνομα . . [μη]τ[ρ]ὸς . . . . . γένος Συρί[η]θεν,  
ἐνδεχ' ἔτη [ζή]σας, δωδεκάτου δ' ἐπιβάς·  
μηδὲν ἐν ἀνθρώποισι [κ]ακὸν γνούς, μηδὲ βι[αίου  
5 μικροτάτου . . . . .

π[α]ιδείαισι καλαῖς καὶ γ[υμ]νασίοις παρεδρεῖων  
 ἔσχα τέλος ζωῆς, μοῖρα[ι μίτ]ον ὡς ἐπέ[κ]λωσαν.  
 μνημεῖον τόδε μοι [τεῦξ]εν [θ]ρέ[πτειρ]α γλυκεῖα  
 Φανοτεῖνα, μητρὸς [π]λ[ε]ῖον ἔμο[ι φ]ι[λ]ίη,  
 10 ἥ] καὶ ζῶντα φίλησε[ν] ἄε[ι] θανέοντά τ' ἔτισσε.

Aetatis admodum recentis. Litterae leviter incisae in lapide valde detrito difficillime leguntur, ita ut quamvis diligenter singula rimatus tamen saepius distinguere non potuerim quid sculptor scripserit quidve pictor inperite colore singulis litteris inducto obscuraverit. — 1 ΟΧΑΜΕΤC pictor, ΟΧ ΑΡΙCΤΟ// sculp. — 2 frg. 1 ΟΥΝΟΜΑΛΛΟΗΣΑΛΑΝΤΥΟC fr. 2 ΕΥΔΑΓΕΝΟCCΥΡΙΝ ΘΕΝ — 4 ΒΙ · Ι · // quod vereor ne non recte interpretatus sim. — 5 frg. 1 ΤΑΤΟ ΥΕΙΥCΤΗCΑΛΛΑ frg. 2 ΑΕΡΝΟCΕΤΙ — 6 ΠΧΙΑ — 7 frg. 1 ΜΟΙΡΑ frg. 2 ΩΝΩC ΕΠΕΙΛΩCΑΝ — 8 frg. 1 ΜΟΙ frg. 2 ΟΙCΕΝΟΡΕΥΚΕΛΓΑΙΚΕΙΑ restitutio incerta. — 9 frg. 1 ΜΗΤΡΟCΤ frg. 2 ΟΙΟΝΕΜΟΜΡΙΑΙΗ — 10 init. ει — frg. 2 ΑΕΡ.

690. In Rupe sicca ditionis Marchionum Maximorum. C. I. 6303.

Βαῖον ἐπισσιήσας ἵχνος ἐνθάδε τύνβον ἄφρησον  
 παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπταμένο[ν]  
 ᾗχετο δ' ἐν νεκύεσσι λιπὼν πατρὶ πένθος ἀληκτιον,  
 δισσή[ν] πληρώσας πεντάδ' [ἐ]τῶν συνό[λ]ων.  
 5 τοῖος δ' ἦν γεγαῶς οἷός ποτ' ἔφρυσεν Ἰαχχος  
 ἥ θρασὺς Ἀλκίδης ἥ καλὸς Ἐνδυμίων.

III potius quam II saeculi. — 2 ΠΤΑΜΕΝΟΝ — 4 ΔΙCCHC — ΠΕΝΤΑ ΔΑΤΩΝCΥΝΟΔΩΝ δισσήν - πεντάδα τῶν συνόδων legebant explicatque Franz *mensēs decem synodicos*. πεντάδ' ἐτῶν σύνολον praeivit Wilamowitz. — 5 ΕΦΥCΕΝ οἷός ποτε, φασίν, Ἰαχχος Iacobs, neque dubium quin corruptum sit; fortasse CEN est ξέν'.

691. Prope viam Ardeatinam, post Romae. C. I. 6282.

Ῥουφίνα Κέλερος ἐξ Ἀριστείνης τ' ἔφυν,  
 ζωὴ δὲ πλείων μητρὸς ἐν σπλάγχνοις ἐμή·  
 ὠδεῖνα λύπης δ' ἡ τεκοῦσ' ἠλλάξατο.  
 πρώτην ὁδὸν δὲ στέλλομαι πρὸς Αἶδαν,  
 5 κλῆρον δὲ μητρὸς τῶιδε κληρουχῷ τάφῳ·  
 στήλην δὲ φωνῷ ἀνταγωνίας βίου.

II vel I aede saeculi. — 1 Ἀριστῖνα nomen more romano fictum ex Ἀρίστη. — 2 sqq. nota singulos versus particula δέ inter se coniunctos. — 5 quem pater matri destinaverat loculum eum nunc ego teneo.

---

692. Romae. C. I. 6259.

Μηρόφιλον τάφος οὗτος ἔχει πολυπενθέα παῖδα,  
ὃν Χαρίτων τρισσῶν πανεπήρατον εἶδος ἔχοντα  
αἰνοτόκων [γον]έων φθόνος ἤρπασεν, ὃν καθορᾷτε  
ὅκτω μόνοις ἔτεσιν βεβιωκότα μηνί τε πέντε.

II vel III saeculi. — 3 ΑΙΝΟΤΟΚΩΝΕΩΝ corr. Gronov; quem ab parentibus rapuit invidia, de qua structura cf. supra ad n. 462,9.

---

\*693. Romae in museo Capitolino sarcophagus. Videtur ineditum.

a. Ὅκταέτη με ἔτι παῖδα κατέκτανεν ἡ βαρὺμηνις

Κλωθὴ Καλλικράτη καὶ παρέδωκε τάφῳ.

Ἀνρ(ηλίῳ) Καλλικράτει γλυκντάτῳ τέκνῳ.

b. Θεοῖς καταχθονίοις. Βαλλία|Α(ουκίου) Ὑ(υγατρί) Ναρκισσια|  
νῆ, ἥτις ἔζη|σεν ἔτη ε, μῆ|νες (sic) τ, ἡμέραν α|Βάλλιος Νάρ-  
κισσος|καὶ Ἰοννία Ὀλυμπι|άσγανε[ῖς]δυσει|χέσ|τατοι ἐποίησαν.

Litterae pessime insculptae quaeque vix legi possint. Legi v. Isq.  
ORTAENMEETHTAIMKATCKTANCNHBAPIΩHNICKAΩOCP κτλ.'

---

694. Romae. C. I. 6251.

Θεοῖς χθονίοις.

Νῦν Βασίλειος ἐγὼ βρέφος αἴλινον ὧδε Μακρεῖνος,  
πατρὸς Μακρεῖνου, Γλυκέρας μητρὸς μ[ε] τεκούσης,  
ὅκτω ἔτη πλήσας πρὸς τούτοις μῆνα ἐβίω[ν] ᾱ.

III fere saeculi. — 2 MH — 3 ΕΒΙΩ. Α corr. Welcker; ᾱ monosyllabum legenti.

---

## 695. Romae. C. I. 6289.

Τίχτε Τίχῃ, σπεῖρεν δὲ Σεραπιακός, ταχυνότμ[ω  
 ἄμφω, θηλυτέρεν παῖδα Σεραπιάδα·  
 κείμαι δ' ἐξαέτης, τύμβον δέ μοι ὅς μ' ἀτίτηλεν  
 τεῦξεν, νεικῆσας] πάντας ἐπ' εὐσεβίῃ,  
 5 κλεινὸς ἐν ἀνθ[ρ]ώποι[σ]ι [Δ]ομυστικός, ὅς μ' ἔτι τυτθὴν  
 οὔσαν δουλοσύνης ἐξάγαγεν στυγερῆς.

III fere saeculi. — 1 ΣΠΕΙΡΕΝ — ΤΑΧΥΠΟΤΜΟC corr. Raponius,  
 idemque supplevit v. 4.

## 696. Romae, nunc Veronae. C. I. 6296. Mihi descripsit Wilamowitz.

Φλωρός Καικιλίου Στάκτης θ' ἅμα δεῦρ' ὑπόκειται  
 ἐξ ἄλλου τύμβου δεύτερα κλαιόμενος,  
 ἔξ ἐτέων ὥρης, ὀλίγον δέμας, ἀλλὰ τέληον  
 θρεπτήρσιν λείπων ἡλικίης ἔλεον,  
 5 ο[ὗ] τόν]δ', οὐκ ἄκλαντον ἔχων τάφον· οὐδὲ γὰρ ἔνθα  
 φείσαντο προτέρων μνησάμενοι δακρύων.  
 δειλαιοὶ τροφῶν κιναιὶ χέρες, αἱ συνέλεξαν  
 τὴν ὀλίγην σποδιὴν οὐκ ὀλίγης ὀδύνης.

II saeculo non recentius. — Florus puer mortuus ex pristino sepul-  
 cro a patronis (v. 4), ut videtur, in columbarii loculum translatus est.  
 — 5 .....ΔΟΥΚ Maffei, ο....ΔΟΥΚ Wilamowitz; supplemento diffido.  
 — 7 legebatur κείναι, κιναιί scripsi idemque voluit Wilamowitz. κιναιί  
 χέρες eae sunt manus quibus id quod habebant ereptum est. — Eidem  
 tabulae alter titulus inscriptus Cn. Calpurnius Helenus υ(ι)τ(ι) α(ν)ν(ι)ς  
 XXIV.

## 697. Romae. C. I. 6291 b.

Τειμάνδρα Κυπάρης κεῖτ' ἐνθάδε· κάτθανεν αἰαῖ  
 μηδὲ τὸν ἐξαέτη πλησάμενη βίοτον.  
 Α[λούκιος . . . .]ος Ἀνθιμ[ος τῇ μακα]ρίᾳ θυγατρ[ὶ  
 μνεῖας χάριν.

Subscripta supplevit Amatius.



## 698. Romae. Ex Grutero C. I. 6224.

Παῖδά με τεθνεῖωτα [ι]ε[ρ]ή κατὰ γαῖα καλύπτει  
 νηπίαχον, γνωτοῖς πᾶσιν ἄχος φιλίης·  
 πατρί τ' ἐμῷ μέγα πῆμ' ἔλιπον καὶ μητρὶ ταλαίνῃ,  
 οἷ[s] ἔπορον δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνῃν.  
 5 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τίς καὶ πόθεν, οὐνομα τοῦμόν  
 Ἐκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι, αὐτὰρ ἔπειτα  
 Παλλὰς μοι μήτηρ, Ταύγετος γενέτωρ.  
 ἐπτὰ δὲ πεντήκοντ' ἔσχον μῆνας εἴκοσί θ' ἡμέρας.

II fortasse saeculi. — I ΤΕΘΝΕΙΩΤΑΤΗ Ἰταλῇ κατὰ γαῖα Franz, ἀ-  
 γαθὴ κ. γ. Jacobs. *ιερή* vel ideo praeferendum quod sic augetur quae  
 aperta est similitudinis species cum versu notissimo ἐνθάδε τὴν *ιερὴν* κε-  
 φαλήν κατὰ γαῖα καλύπτει. — 4 ΟΙΕΠΟΡΟΝ corr. Jacobs; dictio paullo quae-  
 sitior nihil videtur offensionis habere. — 6 τὸ ἐγὼ vel τῷ ἐγὼ corrigunt  
 vereor ne non recte; nam cum etiam quintus versus, creberrima formula,  
 turbata praesertim imparum versuum aequabilitate suspicionem moveat  
 cumque verba Ἐκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι, quae vel maxime genuina  
 sunt peraptaque epigrammatum dicendi usui, sicut leguntur ferri non  
 possint, haec omnia non lapicidae sed ipsi hebeti poetae tribuenda vi-  
 dentur eumque furtivis usum coloribus v. 5 sicut etiam v. 7 et 8 et  
 extremam v. 6 partem (αὐτὰρ ἔπειτα) ipsum inepte finxisse, verba autem  
 ὁ δεῖνα τοι ἐγὼ κικλήσκομαι aliunde adripuisse.

\*699. Romae. Renier *Rev. archéol.* 1852 I 197.

Νήπιον, ὠκύμορον κατέχω χθών, ὃ ξένε, παῖδα,  
 ζήσαντ' ἐν μελάθροισι ἐς λυκάβαντα τέταρτον,  
 οὐνομα δ' ἐν τοκέεσσι φίλοις κέκλητ' Ἀσιάρχης·  
 αὐτοὶ δ' οἷ θρέψαν τήνδ' ἐπέθεντο κόνιν  
 5 καὶ δακρύοισιν ἔβρεξαν ὅλον τάφον· ἄστατος ὄντως  
 θνητέων ἐστι βίος καὶ βραχύς οὐδ' ἄπρονος.

III fere saeculi. — 2 pentametri instar; in archetypo enim fuerit  
 ἐς λυκάβαντα τρίτον sim. — 5 ἄστατος αἰὼν queritur boeotus poeta supra  
 n. 502, 16.

## 700. Romae. C. I. 6247.

Κύριλλος τόδε σῆμα φίλῳ ποιήσατο παιδί,  
 Κλειοφόρῳ τριέτει, ὃν ἀφείλατο μοῖρα κραταιή,

- πρὶν γλυκεροῦ βιότοιο ἐς ἡλικίης τέλος ἐλθεῖν.  
 ἀλλ' εἴ γ' ἐν φθιμένοισι τις αἴσθησις, τέκνον, ἐστίν,  
 5 κοῦφον ἔχοις γαίης βάρους εὐσεβίης ἐνὶ χώρῳ.

II vel III saeculi. — 2 τρίτη ὄν Dorville.

\*701. Romae. C. I. 6220.

Μνησθείης, ἀγαθὴ ψυχὴ, Γερμανικέ.  
 ἡλικίας τριέτης καὶ μηνῶν δ' ἐνθάδε κεῖται.  
 ἐποίει τὴν στήλην σὺν τῇ προτομῇ μνήμης χάριν  
 Εἰρηνίων, ὅς (σ) ἐφίλησα.

1 Πρίσκε addidit Welcker; nihil supplendum in versu integro. —  
 2 ἡλικίας certe non referendum ad verbum μνησθείης. — δ' numerale  
 monosyllabum. — Extrem. ὃ σε φιλήσα[ς] male legunt.

\*702. Romae. C. I. 6248.

- Ἐνθάδε κεῖμε ἄναυδον, ἄπνουν, ξένον ἐνθάδε κεῖμ[αι]  
 παιδίον, ἐκπρολιπὼν γλυκε[ρὸν] φάος ἀελίοιο,  
 ζήσας μὲν λ[υκάβαν]τας ἐγὼ [δύ]ο [κ]αὶ δύο μῆ[νας],  
 5 ἐβ[δομάδας] δισσὰς μό[νον], εἴτα βίου τέ[λος] ἔσχον·  
 ἐκπρολιπὼ[ν] π[ά]τεραν Σινώπην τῷδε πρόκει[μ]αι  
 τύμβῳ ἐπὶ στήλης κεχαραγμέ[ν]ον οὖνομα τοῦμόν  
 Κορρουτίων· κατὰκειμε λιπὼν πένθος γονέ[ε]σι·  
 τὰμὰ δὲ νηπιάχου δάκρυα πλη[σ]τ' Ἀχεροντίδα λίμνην.  
 Διόδωρ[ος] τῷ ἰδίῳ [τέκνῳ].

Supplevit Welcker, nisi quod v. 4 paullo aliter constitui; placeret  
 quod Franz posuit μόριμον βιώτου τέλος ἔσχον, nisi μόριμος adiectivum  
 rarum et homericum vocabulum suspectum videretur. — Subscripta ego  
 sic legi:

ΔΙΟΔΩΡ

ΠΙΩ . ΙΔΙΩ

unde conicias θρε[π]τῷ ἰδίῳ [ἐποίησεν].

703. Romae, nunc Parisiis. C. I. 6277.

Ἐννεακαιδεκάμηνος ἐγὼ κεῖμαι παρὰ τύμβῳ,  
ὃν ποιεῖ πατὴρ Πρόκλος Συρίης ἀπὸ γαίης.  
ὄνομα δέ ἐστι Πρόκλα, γαῖα πατρὶς ἢ παρὰκειμαι.

II vel III saeculi. — 1 et 3 nota praepositionis παρὰ usum.

704. Augustae Emeritae Lusitanorum. Anaglypho infans adsidens  
uvae brachiis amplectens. C. I. 6805. Ex suo ectypo Huebner C. I.  
L. Hisp. 562.

Μήτηρ μοι Γαιῆνα, παρ' ἡρίον ὅστις ὁδεύεις,  
ἤγειρε στήλην σὺν πατρὶ Σωσθενεί,  
πόλλ' ὀλοφνερ[ά]μενος μικρῶι ἔπν' ἦν γὰρ ἐμο[ι] μείς  
ἔβδομος σὺ πλήρης, ὄνομα Ἰουλιανός.

*Nomine Iulianus, menses exo[s]dere septem  
haud licitum. multum flevit uterque parens.*

Aetatis Antoninianaе iudice Huebnero, quo tempore miror etiam  
iota dativo μικρῶι additum esse (v. 3). — 1 Γαιῆνα in lapide est Hueb-  
ner. — 3 participium ad solum patrem refertur idque casu diverso.

705. Romae. In sarcophagi anaglyphis iuvenis exsculptus ornatus  
viridi tempora pampino, coronam et calicem manibus tenens. C. I. 6286.

Σατορνεῖνος ἐγὼ κικλήσκομαι ἐκ δέ με παιδός  
εἰς Αἰονύσου ἄγαλμ' ἔθεσαν μήτηρ τε πατήρ τε.

Primus recte explicavit Ross *Archs. Auf.* I 51 adnot. Parentes  
cum in vivis esset puerum Dionysi specie indutum in aliquo dei fano  
posuerant, ideoque personati Bacchi imaginem etiam sarcophago mortui  
insculpendam curaverant.

706. Aquileiae, nunc Venetiae sub protome infantis monstrosi. Ex  
Letronnii apographo Welcker *Syll.* 91\*. In C. I. non invenio.

Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε Κύνωνος πλησίον, ὦνδρες,  
θάμβος ἑοῦσαν ὑμῖν τέξε δόμος Γαλατῶν.  
ἐν ἔτει 3Π . . . . . 1Ε

1 πλῆστον non intellego; conieci παιδίον, cui tamen hoc obstat quod infantis patrem non nominari probabilius est.

707. Romae. In muro S. Stephani ad viam Latinam tabulam insertam esse ait Michaelis, qui edidit ex suo apographo *Bullet. arch.* 1858 p. 160; ubi frustra amici quaesiverunt.

οὐκ ἔρκει τὰ πά[λαι] γενέταις κακὰ πά[σχον] ἐπ' ἀλλοις,  
οὐδ' ὅσα νήπιος ὦ[ν] ἔπαθον νούσ[ων] κακότησι  
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπ[ῇ], ὅσα δ' ἐν πελάγε[σσι] μακροῖσιν·  
ἀλλ' ὅτε βαιδ[ν] ἐπ' οὐδας ἔβη[ν] γαίης ἐρατειν[ῆς],  
5 ἥρπασθην ὁ [πρό]μοιρος· ἔχουσ[ι] δὲ χείρονας ἀρτ[ι]  
λύπας καὶ στεναχά[ς] ἐπ' ἐ[μοί] δάκρυσιν π[υκ]νοῖσιν

II fere saeculi. — Ante v. 1 haec:

ΠΡΑ~ . . . . .  
ΜΗΤΡΟΣΔΕ~ . . . . .  
ΟΥΚΗΡΚΕΙΤΑΠΛΑ . . . . κτλ'.

falso certe Michaelis Πρασιτάτου μὲν πατὴρ ἐμοί, μητὴρ δὲ θανούσης. Idem proxima omnia usque ad v. 4 bene supplevit. — 1 ΚΑΚΑΠΙ . . . — 2 ΝΟΥΣ . . . — Ceterum simillimam de puero multa perperso naeniam lege supra n. 314. — 5 ἔχουσι scil. οἱ γενέται, quod fuerit initio v. 7.

708. Romae. C. I. 6236.

Θ(εοῖς) καταθονίοις).

Ἥελιον θνητόν, παίδων βέλτιστο[ν] ἀπάντων  
κάλλει τε γνώμη τε τρώ[π]οις [τ]' αἰδημοσύνη τε.  
εἰκοστῇ λυκάβαντι δόμους Ἄϊδαο μολόντα  
σεμνὸς παῖς] ὁ Μύρων τειμήσας ἔξοχα πάντων  
5 τῷδε τάφῳ κοσμεῖ μνημοσύνης ἔνεκεν.

II vel III saeculi. — 1 θνητῶν corrigunt; ad videtur Ἥελιος θνητός deo Soli satis frigido lusu opponi. — ΒΕΛΤΙΣΤΟΙ — ΤΡΟΠΟΙΣ | Αἶδ — 4 ΠΑΙ | ΟΜΥ legebatur παῖς Μύρων, articulus metri necessitati debetur.

709. Romae. C. I. 6221.

Γλήνῳ Νιγρῖνος παιδὶ καὶ νέκυν στέργων.

Πλήνῳ coni. Wilamowitz.

710. Romae. C. I. 6255.

Μά(ρκος) Κλώ(διος) Ἐπαφρόδιτο[ς] ἐποίει ἑαυτῷ καὶ τῇ  
 σ[υμ]βίῳ τῇ γλυκυστάτῃ Οὐρβι[.] Μαρυλίνᾳ καὶ ἀπελευ-  
 θέρ[οις] καὶ ἀπελευθέρων ἀπ[ε]λευθέροις.

Σῶμα . . πτωτοβαρῇ ὁ[ς] ὑπὸ κρη[π]ιδ[ος] ἐρίσης.  
 δηναίης ἀποθοῦ φόρτον ὁδοιπορίας.

1 ΒΑΡΗΟΕΥΠΟΚΡΗΔΑ . . | ΕΡΙΧΕ Σῶμα σὺ πω τὸ βαρῆθ' ὑπὸ κρηπιδος  
 ἐρίσας Welcker, σῶμα κόπῳ τὸ βαρῆθ' ὑπὸ κρ. ἐρ. Franz, neuter aut  
 graece aut ex lapidis fide, cuius apertissima est lectio, difficillima in-  
 terpretatio. Hoc perspexisse mihi videor coniunctivum ἐρίσης recte  
 habere eumque suspensum esse ex pronomine relativo ὅς. Sed mon-  
 strum illud vocabuli cum βάρος compositi domare nescio; neque enim  
 fuit quod olim conieci σῶμα τυπωτοβαρεῖ ὁ, ὑπὸ κρηπιδι ἐρίσης i. e. sub  
 limine anaglyphis ornato. Certum videtur κρηπὶς nomen. — 2 A. P.  
 VII 19 ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Ἀΐδαν.

711. Prope Antium. Infra titulum sculptum sceletum humanum.  
C. I. 6309.

Εἰπεῖν τίς δύναται σκῆνος λιπόσαρκον ἀθρήσας  
 εἶπερ Ὑλας ἢ Θερσεΐτης ἦν, ὃ παροδεῖτα.

712. Romae. C. I. 6307.

Εἰ δὲ τολμήσει τις τούτῳ συνθάπτεμεν ἄλλον,  
 θήσει τῷ φίσκῳ τρεῖς δύο χειλιάδας,  
 τόσσας καὶ Πόρτῳ καταθήσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς  
 τέισοι ἀτασθαλίας βλαψίταφον κόλασιν.

3 videtur Portus Traiani dici, qui a 103 aedificatus est. — 3 sq.  
 sepulcri quidem violati publice dabit poenas, sed ipsius contumeliae aeter-

*nis suppliciis puniatur.* — 4 τέλει Franz. βλαψίταφος adiectivum ne Gregorius quidem novit.

NUMERORVM SOLVTIORVM SERMONISQVE BARBARI.

713. Prope Ficuleam. C. I. 6284. Tria lapidis frustula ipse in museo Capitolino vidi et descripsi, quorum litteras ut recognosceres latius disponendas curavi.

Τὴν στήλην, παροδεῖτα, διελθὼν γνώσῃ, [ὅς εἰμι,  
καὶ πῶς μοι βεβίωται καὶ πῶς ἀνέλυσα μαθήσῃ.  
ἔσπειράν με γονεῖς παρ' Αἰγύπτου <δ> ἀρούραις  
ἐν κώμῃ Ἰεραπενθεβυλει . . . . . , νόμος ἡ Ἰοίς  
5 . . . . . Ἀλεξάνδρ[εια . . . . . ]ε πατράσιν

— — — — —  
καὶ ἐν στρατιᾷ [ . . πα]νημερίῳ μετέπιτα θελήσας  
καὶ κόσμον κεκ . . εὐκα, σχεδὸν εἵποιμι παρ' αὐτό,  
οὐ πόλεμόν ποτε εἰδών, οὐ χεῖρα φέροισι μιάνας,  
10 Χ]ρόνιος ὁ καὶ Ἀρτεμίδωρος Εὐόδιος ἐνθάδε κεῖμαι,  
ἐξηκονταέτης, γυναῖκά τε μηδαμοῦ γήμας,  
μήτε δίκην εἵπας, μήτ' ὄρκον δούς ποτ' ὁμοίῳ·  
εὐτυχίην δὲ βίου ταύτην νόμισον, παροδεῖτα.  
Σεράμμων ἐνθάδε κεῖμαι Ἀλεξανδρεὺς, πολλὰ μογήσας  
15 ἐν βίῳ περιών, λήθῃ, πλάνῃ, ἐλπίδι διώκων,  
. . . . . τοῦτο γένωμαι, ὃ βλέπεις.

Titulum barbaro sermone scriptum non audeo restituere. — 1 ΓΝΩΣΧΙ, Λ suppl. Franz. — 3 δ' uncis inclusi. — 4 .Ι. ΕΡΑΠΕΝ ΘΕΒΥΛΕΙ aptissima est lapidis scriptura, unde nec Σεραμένθε fuit κώμης nomen, neque in proximis quidquam mutandum est. — 5 ΑΛΕΞΑ ΝΑΡΙ . . Omnino non suboluit Franzio quae res ageretur; atqui patet accuratissime mortui patriam indicari. Primo τὴν κώμην nominat, deinde τὸν νόμον, denique ipsam Alexandriam urbem, tamquam caput τῆς ἐπιστρατηγίας τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ἰοίς nomi nomen est apud Ptolemaeum, apud Strabonem p. 802 urbs est nomi Sbennyitici; constat autem nomorum numerum posteriore tempore non mediocriter auctum esse, ut conplures urbes antea aliis nomis adscriptae iam ipsae nomorum vices agerent. Denique notanda verba παρ' Αἰγύπτου ἀρούραις (v. 3); nam singulae κῶμαι vel τόποι in ἀρούρας dividebantur, quae centum quaeque cubita continebant moduli aegyptii. — 6 ΣΤΡΑΤΙΑΙ κὰν στρατιᾷ δὲ πανη-

μερίψ Franz. Fortasse verbum periit velut *μοχθεῖν*. — 7 *ΚΕΚ* - - *ΕΥΚΑ* *κεκόρευκα* Franz, quod verbum semel reperitur apud Eustathium devirginandi notione. Sententia videtur *terras omnes peragravi, paene dixirim, neque bella expertus neque manum sanguine pollutus* e. q. s. — 9 *Κρόνιος* Franz; *Χρόνιος* nomen supra n. 395. — 13 Serammonem hominem diversum esse a Chronio, qui et Artemidorus Euodius, eo magis credo, quod Alexandrinus esse dicitur; nam qui nomi *Ἰεΐδος* fuit Alexandrinus esse vix potuit, quia hanc urbem scimus una cum paucis aliis exemptam fuisse ex reliquae provinciae divisione vel administratione. Itaque duo habemus epitaphia. — 15 . . *ΗΝ* \_ \_ *ΟC* . . *ΤΟΥΤΟ* sententiam hanc esse puto *donec terra prognatus hoc ipsum quod vides (i. e. terra) fierem*.

714. In vico Genay prope Trevoux, dans le département de l'Aise. Henzen ex Wilmannsii apographo *Bullet. arch.* 1867 p. 203. Ipse Wilmanns *Exempl.* n. 2498.

Ἐνθάδε κεῖται [Θ]αῖμος ὁ καὶ Ἰο[υ]λιανὸς Σαάδου  
 ἐ[σ]θ[λ]ός τε πέ[φ]υκε καὶ ν[ή]δυ[μ]ος Ἀθειληνός,  
 βουλευτὴς πολίτης τε Κανωθαί[ω]ν ἐ[πὶ] Συρίας,  
 ὃς πάτρην τε λείπων ἦκε τῷδ' ἐπὶ χώρῳ  
 5 ἐς προῖαισιν ἔχων ἐνπρόχ[ω]ν ἀγορασμῶν  
 μεστὸν ἐκ Ἀκουιτανίης ὡδ' ἐπὶ Λουγυδοῦνοιο·  
 ὤλεσεν ἐπὶ [Ξ]ενίης θανάτῳ μοῖ[ρα] κρατα[ι]ρή.

*D(is) M(anibus) Thaemi Iuliani Sati fil. Syri de vico Athelani Canotha, negotiatori Lugduni et prov. Aquitanacica (sic), Avidius Agrippa fratri pientissimo ob memoriam eius faciendum curavit et sub ascia dedicavit.*

II saeculi exeuntis titulus est, si quidem recte coniecit Henzen, fratrem Avidium Agrippam ab Avidio Cassio, legato pro praetore Syriae praefecto, in Avidiam gentem receptum esse (a. 166 - 172). Thaeus Iulianus fuit vici patrii *Athila*, urbis *Canothae*, quam τὰ Κάναθα τῆς Κοίλης Συρίας vocat Iosephus *bell. Iud.* I 19, 2. — 2 . ΣΟΛΟΣ — 3 ΚΑΝΘΘΑΙΥΝΕ/// — 7 ΚΡΑΤΑΓΗ restituit et supplevit Henzen. — 5 . . II ΑΣΙΝ corr. Mommsen; verba ipsa male graeca, sententia vero aperta.

715. Incerti loci, post Parisiis. C. I. 6870.

*Φιλανδρίας εἵνεκεν Ἀρμονίας.*

Αἴας Παμμονίου ἀμέμπτως βιώσας καλοκἀγαθίας εἵνεκεν  
χρηστὲ καὶ ζητητὲ χαῖρε.

Αἴας Αἴαντος, τέκνον ἐτῶν κ̄,  
ἐν ἔτεσιν ὀλίγοις λύπην κατέλιπε τεκοῦσι·  
3 μοῖρα δ' ὥς κατέκλωσε ὅθεν ἦλυθε καὶ πάλι ἀπῆλθε.

Pater cum filio uno sepulcro conditus, quod uxori virtutis ergo  
posuerat. — 1 pentameter; εἴκοσι est tribrachys. — 3 Epicharmi sunt  
versus:

σνεκρίθῃ καὶ διεκρίθῃ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦνθεν πάλιν,  
γᾱ μὲν εἰς γᾶν, πνεῦμ' ἄνω· τί τῶνδε χαλεπόν; οὐδὲ ἔν.

quos tituli scriptor indidem unde nos cognitos habuit, ex Plutarchi *con-*  
*sol. Apollon.* p. 110. Cf. Haupt *Opusc.* II 193.

716. Romae. Anaglypho sculptus iuvenis in lecto recubans. C. I. 6219.

. . . . . Γεμινᾶν ἐκάλεσ(σ)αν·  
ἔσχε δὲ καὶ ἄλλ' ὄνομα χαριέστατον, ὃν ποθ' ἑταῖροι  
Πετροκόρακαν ἔκ[λ]ηζον.  
οὐ τὰχ' ὑ[πῆ]ρ[ξ]ε [βρ]οτῶν ὅστις τοίαν ἐκτῆσατο γνώμην·  
5 ἥσκι τὴν ἀπλότητα, φίλους ὑπὲρ ἅτὸν ἐτίμα.  
διὰ τοῦτο μνήμης ἔνεκεν, χάριτος δὲ ἀπάσης  
οἱ σοὶ ἀδελφοὶ ἔθηκαν γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι,  
ἵνα σε πᾶς παράγων ὀνομάζῃ· ἄγαθὲ Πετροκόραξ.  
ἔζη ἔτη XXX.

1 [Ὁν κεύθει τόδε σῆμα, βροτοὶ] Γέμιν[ο]ν ἐκάλεσαν Franz. — 3 εκυ  
ΗΖΟΝ — 4 ΟΥΤΑΧΥΒΡΗC | ΟΤΩΝ bene correxit Franz; idem vero male  
v. 5 [θ'] ὑπέρ et v. 6 χάριτός [τ]ε.

717. Catanae. C. I. 5702 ex Castelli apographo.

Ἐνθάδε κε[ῖ]τε Δέδαλος ἐτῶ[ν] κ̄ε,  
κοῦρο[ς] ἀνῆ[ρ], ἀπείρατο[ς] Κύπριδο[ς] ἰμερ[ε]ῖ[ς] ἦς.  
Φρόντων εἰατῆρ [τὸ]ν [β]ωμό[ν] ὑί[ω]ι ἀνέθ[η]κεν.

1 ΚΕΤΕ — 2 ΚΟΥΡΟΡΑΝΗ κουροφανής Franz; idem reliqua correxit  
ΑΠΕΙΡΑΤΟΥ — ΔΟΙΑΜΕΡΙΝC — 3 ΤΗΡ | ΕΝΩΜΟΤΩΙΑΝΕΘΙΚΕΝ.



## 718. Catanae. E schedis O. Muelleri C. I. 5699.

Ἄν, ξένε, μ]ο[υ ζητῆς ὄν[ομ' ἢ τίνας ἐνθάδε κείμε,  
 . . . . . Ἐφέσου, μετὰ[λης θεοῦ εἰμι πολ]είτης.  
 πατὴρ δέ [ἐστιν ὄνομ'] Αἴλις Ἀχιλλεύς,  
 Στρατο[νίκη δέ μ]ου μήτηρ.

- 5 μοῖρα δ' ἔδω[κέ μοι ὦ]δε θανεῖν.  
 ἐκκέδεκα [ἐτη ζή]σας κείμε δὲ νῦν [λείπων φάος] ἡλείιο.  
 μνήμα δέ μοι [ἐσθήσ]α[τ]ο Αἴλις Ἀχιλεὺς π[α]τήρ.

1 ΠΛΟΙΖΗΤΗΣ — 2 post κείμε ΝΗΠΙ . . . | ΡΟΦΕΡΕΟΥ — 7 ΜΟΙ . . . |  
 ΑΙΣΑΙΔΙΣ non videtur sufficere spatium huic supplemento μνήμα δέ μοι  
 [τόδ' ἔτευξεν ἐαῖς παλάμ]αῖς Αἴλις Ἀ., neque omnino quisquam in his ti-  
 tulus certa dari posse crediderit.

719. Romae. C. I. 6267. Descripsi ex cod. Vallicell. R 26 f. 266.  
Vtor Bormanni ectypo.

Θεοῖς καταχθονίοις.

Ἐνθάδ' ἐγὼ κείμε Ὀλυμπία ἐτῶν κβ,  
 Ἕλλην μὲν τὸ γένος, πατὴρ δέ μοι ἦτον Ἀπαμεία·  
 οὐδένα λοιπήσασα

οὐ μεικροῦ ψυχὴν, οὐ μέγαλον κραδίην.

- 5 στήλην δ', ἣν ἐπύησα κατὰ χθόνα δάκρυσι θερμοῖς,  
 παρθένον ἣν ἔλαβον, Σώτας Ὀλυμπιάδι πεπόηκα.  
 στοργὴ γὰρ μεγάλη τῶν ἀμφοτέρων διέμεινεν,  
 ὥς ὅπου φῶς τὸ γλυκὺν παρέμεινε ἀκτεῖσι ἐπιλάμπ[ο]ν,  
 ἥδ' ἀπὸ στόματος καὶ γλυκὺν ὥς μελίτιν.

- 10 ταύτην τὴν στήλην ἐπύησα Σώτας σε φιλήσας.  
 ψυχῇ διψῶσιν ψυχρὸν ὕδωρ μεταδ[ό]ς.  
 Ἀδελφὸς ταύτης ἐπέγραψεν.

6 πεποῖηκα cod. πεποικα lapis — 8 λαμπῶν lapis. — γλυκὺν noli mu-  
 tare coll. v. 9. — 9 inepta apte non possunt explicari. — 11 γάρω  
 lapis. Verba notissima, quibus Pluto adpellatur. — extr. ΔΕΣ —  
 12 sic lapis et codex.

## 720. Mediolani. C. I. 6762.

Θ(εοῖ)ς καταχθονίοις).

- Ἐνθάδε σοί, Δομνεῖνα, [ἐ]τελέσ[θη] πᾶσα μοῖρη,  
 ἐνθάδε λοιπὸν ἔχεις στυγερόν οἶκον,  
 κούκ' ἐτι σοι φάος ἡελίου,  
 οὐδὲ τὰ κλεινὰ δὲ δώματα Ῥώμης.  
 5 οὐδ' ἄλοχος, οὔτε φίλη κασιγνήτη.  
 ἀλλὰ σε καλύπτουσι [θ]αλερ[ή] ἄμπελος καὶ γῆα ἐν Μεδι[ο]-  
 λάνῳ.

1 ΝΑΙΤΕΛΕΣΩΠΑΣΑ COTTEXI; τελείσθω Scaliger, τέλος ὥπασε Franz. —  
 2 fuit olim οἶκον ἔχεις στυγερόν. — 3 ΗΛΕΙΟΙΟ — 4 δὴ Scaliger. —  
 5 ἄλοχος pro παῖτο nove dictum. — 6 ΤΑΛΕΡΕ COT. Scaliger; τάλαινα  
 Welcker Syll. 91. — 6 ΜΕΔΙΩΛΑΝΩ.

## 721. Romae. C. I. 6263.

Θ(εοῖς) κ(ατα)χ(θονίοις).

- Ἡ σεμνὴ καὶ φίλανδρος μόνη προὔχουσα πασῶν ἀλόχων,  
 εἰκοσαέτης τεκέων δύο μήτηρ. σὺν ἀνδρὶ τῶμ' ἡμῶν  
 ἔ' ἔτεα βίον ἐ[κ]τελέσασα ἐνθάδε κεῖμαι.  
 οὐνομα δέ μοι Μυρωνίς, γραφὴν δ' ἐν στήλῃ ἀμένπτου  
 βιότοιον χάριν  
 5 Πάνθης οἴμους πόσις ἐξετέλεσεν.  
 3 ΕΤΕΛΕΣΑCΑ COTTEXI.

## \*722. Olim Romae, nunc Perusiae in museo. C. I. 6210.

- Οὐχὶ πόνῳ δολί[φ] λημφθεῖς τὸ πρὶν ἦλθ' ἀ σοὶ νῦν ἐπι-  
 γράψας,  
 ἀλλὰ νόσῳ λημφθεῖς, ἧς ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βά[σ]ανον·  
 νῦν δέ σοι τήνδε γραφὴν θήσω χάριν, ἧς ἀπὸ κηροῦ  
 ἀντίτυπον ρεῖσει τοῖς δακρύοις χάριτα.  
 5 εἰ δέ τίς ἐστι νόος παρὰ Τάρτασιν ἢ παρὰ Ἀθήνῃ,  
 ἧς ἔσχον σκουδῆς ἐπὶ σοὶ νῦν κατέχεις χάριτα.  
 τίς δ' εἰτύπωσε τὰ γράμματα, εἰμὶ τὸ πρὶν σου,  
 αἶμα σὸν ἐν ζῶσιν λυπεῖς με τέλος κατέχουσα.  
 Ἀγάθων ἀδελφῇ Ἀτταλίδι μνείας χάριν.

1 ΔΟΛΙΑ non labore doloso (quod cum ad certam quandam rem  
 spectare videatur explicari nequit), sed morbo inpeditus eram ne prius

*facerem quod nunc facio, ut tibi monumenti titulum ponerem.* — 2 BAIAN ON corr. Gorius; *cuius morbi te auctore habui experimentum*, i. e. *tuus in me morbus transit*. — 3 *χάριν*, ἥ τ' corrigunt vitium vitio expellentes; nam *ῥέω* verbi transitivi nullum omnino extat exemplum. Equidem Agathonem puto ex plebei sermonis consuetudine casibus inter se confusis accusativos ἀντίτυπον *χάριτα* posuisse pro nominativis: *cuius ex cera* (nam in cera ipse scripserat) *gratae memoriae documentum* (*χάρις*) *lacrimeis meis tamquam imago resonabit*. — 5 *Τάρτασι*, voluit opinor *Τάρτασιν* dativum heteroclitum. — *Si quae tibi mortuae facultas esse sentiendi mei in te studii, iam animadverteris me tibi gratiam exsolvisse.* — 7 *τίς* pro relativo accepi, ut sescentiens: *qui haec scripsit, ego sum tuus ille, tuus sanguis* (i. e. *eodem tecum sanguine natus*) *dum vivis*. Male Franz σ) δ' ἐν ζωῶν. — 9 senarius.

\*723. Romae. In sarcophago imago Droseridis puellae. Benndorf-Schoene *Catalog. Lateran.* 438. C. I. 6223 b.

*Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε, ὅτι τὸ σὸν κάλλος ἀπῆλθεν εἰς αἴερα,  
ἣν ἤρπασαν ἀπὸ γονέων μοῖραι κατ' ἐρείπαν.*

*τίς ἐζήσεν ἔτη β, μῆ(νας) τᾶ, ἡμ(έρας) ῑ.  
εὐψύχι Δροσερίς· οὐδὲς ἀθάνατος.*

Simillimum est Iuliani Aegyptii epigr. A. P. VII 599,5 *τίς λίθος οὐκ ἐγόγγυσεν, ὅτ' ἐξήρπαξεν ἐκείνην εὐρυβίης Ἀἰῶνος ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων*, eoque haec similia, quod utriusque defunctae pulcritudo celebratur. — 2 *κα|τεῖ<sup>ϛ</sup>ῖμαν* aliter haec legi nequeunt; falsi igitur sunt qui *κατ' ἐνωπῶν* vel *κατένωπα* scripserunt. Fortasse *ἐρείπα* sive *ἐρίπα* forma diversa est sensu non diverso pro *ἐρίπια* i. e. *rupes*; ut puellam de rupe praecipitatum cogites obiisse.

724. Parmam Roma advectum. Ex schedis Lopezii C. I. 6747 b. Vtor adcuratissimo Bormanni ectypo, quod praestat integrum transcribere; restituere non audeo.

• • • • •

POSSIS

*ονω Τιβουρι  
κείμαι πᾶσι φιλ  
λείψας ἐν κλειτῇ  
ασινοισναρεσας*

- 5 θαλερόν στέφος Ἡρακλῆος  
 ντα ἐνὶ στήθεσσι κα  
 λυψε τὸ πανσοφο  
 σὺν μνησθῆτε  
 ἰδίξις ἃ ζωὸς ζωο  
 10 τοῖσι μέμνησθε λο  
 σ ζωὸς ἔλεξα Εὐθύ  
 τος πᾶσιν ἐπισιν

Videtur epitaphium Euthytoni Tiburtini (v. 1 et 11 sq.) qui omnibus amicus (v. 2) omnibusque placuisse dicitur (v. 4, ubi τοῖς Πρασίναισιν ἀρέσας Franz) et athletarum certamine vicit (v. 5). Laudatur eius sive animus sive ingenium (v. 6, qui versus non continuandus videtur versui sequenti, quamquam bene haec procedunt πάντα ἐνὶ στήθεσσι κάλυψε τὸ πανσοφ[ον ἦθος]. Hortatur superstites ne inmemores sint eorum quae ipse vivus vivis ἐπέδειξε (ἐπιδίξις vel ἐπιδίξεις v. 9), meminerintque quae locutus sit (μέμνησθε λόγων οὗς ζωὸς ἔλεξα v. 11).

## APPENDIX CHRISTIANORVM EPIGRAMMATVM.

725. Augustoduni. C. I. 9890, ubi omnes editores enumeravit Kirchhoff, ipse imagine usus photographica, quam R. Garrucci edidit *Mélanges d'épigr. ancienne* (Paris 1856).

- Ἰχθύος οὐρανίου ἄγιον γένος, τοῦ σ[εμ]νῶ  
 χρῆσε· λαβὼν πηγῇν ἀμβροτον ἐν βροτέοις  
 θεσπεσίων ὑδάτω τὴν σὴν, φίλε, θάλπεο ψυχὴν  
 ὕδασι ἀεναίοις πλουτοδότου σοφίης·  
 5 σωτήρος [δ'] ἄγ' ἰὼν μελιθεῖα λάμβ[α]ν[ε] βρωσιν,  
 ἔσθιε πιν[άω]ν, ἰχθὺν ἔχων παλάμαις.  
 Ἰλ[αθ]ι, ἰχθ[ύ]· σὺ γὰρ [Γ]αλιλαίῳ, δέσποτα, σωτήρ,  
 εἰ[δ]ὼς [ιη]τήρ· σὲ λιτάζομε, φῶς τὸ θανόντων.  
 Ἀσχάνδιε [πά]τερ, τῶμ[ε] κ[ε]χαρ]ισμένε θυμῷ,  
 10 σὺν μ[ητρ]ὶ γλυκερῇ καὶ ἀδελφειοῖσιν ἐμοῖσιν  
 ἰχθύος ἐν δαίπνῳ μνήσο Πεκτορίου.

**726.** Romae ad viam Latinam. C. I. Add. IV 9595 a.

ματικός, qui absoluto opere in Pleroma reversus in Aeonum numero residere putabatur. Kirchh. — 7 nota poetam naso ut aiunt suspendentem eos, quorum vulgari opinioni obloquitur, velut supra n. 266 κοινὸν φῶς ἰδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεὶ e. q. s. sim. — 8 ΚΑΘΤΑΝΕ — 9 θανόντες ἀληθῶς dici eos facile apparet, qui cum materialis sint naturae (ὕλικοι) et a divina alieni, iam nunc et vivi haberi possunt mortui et post mortem perituri. A quorum consortio morte seiuncta Flavia mortua esse praedicatur morti obnoxii, vivere vero in eorum coetum recepta, qui verae vitae et participes sunt soli et auctores (ζωοί) i. e. divinarum Pleromatis naturarum. Kirchh. — 10 quid tu mirare, Materia (ὕλη, quae hic γαῖα vocatur), genus defunctae (Flaviae), non illud materiale et tui simile, sed vere divinum et coelestis originis, morte obita non domari tibi, verum eripi et ad sublimioris naturae sedes efferri? An metuis iam sentiens nullum tuum esse imperium in eos, qui vinculis tuis vera γνώσει soluti ad altiora et vivi evaserunt et mortui sunt evasuri? Kirchh.

\* 727. Romae. C. I. 6254.

- Μνήμην τῆς ἰδίης γαμετῆς μετὰ μοῖραν ἄτρεπτον  
 ἐν στέρνοισιν ἔχων ἴδιος πόσις ὧν ἔτι ζωός,  
 ἦτις ἔφν, στίλαις, παροδοιπόρε, τοῦθ' ὑπέγρα[ψ]α·  
 πρῶτον μὲν τύπος ἦν αὐτῇ χρυσῆς Ἀφροδίτης,  
 5 εἶχε δὲ καὶ ψυχὴν ἀφελῇ στέρνοισι μένουσαν·  
 ἦν ἀγαθὴ, νομίμοις δὲ θεοῦ παρεργεῖναιτο πᾶσιν.  
 οὐδὲν ὅλως παρέβαινε· χαρίζετο λειπομένοισιν,  
 δουλὲς ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν.  
 ζωοὺς τρεῖς ἐκύθη γόνους, μήτηρ ἐγενήθη  
 10 δισσῶν ἀρρενικῶν· τὸ δὲ θῆλυ τρίτον κατιδοῦσα  
 ἠοῦς ἐνδεκάτης ἔλιπε ψυχὴν ἀμερίμνως.  
 κάλλος δ' αὖ μετὰ μοῖραν Ἀμαζόνος ἔσχεν ἄπιστον,  
 ὥστε νεκρᾶς πλέον ἢ ζωῆς εἰς ἔρωτα φέρεσθαι.  
 εἰκοστὸν δὲ βιώσασαν ἀφελῶς ἐνιαυτὸν  
 15 Μαρκίαν τὴν Ἑλίην ζοφεροῦς τάφος ἔνθα καλύπτει.

Christianae originis haud obscura vestigia vv. 6-8. — 15 Μαρκιανήν Iacobs.

\* 728. Romae in repositis musei Capitolini. Ineditum est.

Ζήσας ἀλύπως καὶ θανών, [ὥς δεῖ θανεῖν,  
 ὑπὸ τόνδε κείμεναι τύμβον . . . . .

- ἄμεμπτος, ἀκατάγνωστος . . . . .  
 ἀλοιδόρητος, νῦν δις εὐ[τυχῆς γεγώς,  
 5 ὅ]τι καὶ γυναικὸς ἔτυχον ἔ[γγυς ἐν τάφῳ,  
 καὶ τῇδε τῇ]ς ἀρίστης ἱμ[ερον τρέφων
- 

Litteris nonnullis accentuum notae superadditae, quarum rationem non intellego, velut v. 2 ὑπό et κειμάι, v. 3 ἄμεμπτός ἀκαταγνωστός, v. 4. ἀλοιδορήτος, v. 6 ἀρίστης.— 1 ΘΑΝΩNC — 4 ΔΙCΕΙ — 6 CΑΡΙCΤHCIII.

729. Lorii in via Aurelia. C. I. 9852.

Ἐνθάδε ἐν εἰρήνῃ κεῖτε Ῥουφείνος ἀμόμων,  
 Θεοσεβής, ἀγίων τε νόμων σοφίης τε συνίστωρ.  
 ἐτῶν κα, ἡμ(ερῶν) ε, ὠρ(ῶν) . .

3 horarum numerus corruptus NVI . .

730. Romae. C. I. 9727.

agnus  
piscis                  piscis

Ἐνθάδε κεῖμε βρέφος κοινοῦ βιότιοιο ἄμοιρος,  
 Ἠδίστου πατέρος καὶ μητέρος Εὐμορφίης,  
 πρωτότοκον, διατές, θεῶ μεμελημένον ἡδύ,  
 ἡλιόπαις, λυπῶν γλυκεροῦς χρηστοῦς τε τοκῆας.

II vel III saeculo non multo recentior iudice Kirchhoffo. — 2 Ἠδίστον et Εὐμορφίην parentium nomina esse puto. — 4 est ἡλιόπαις infans, qui die Solis fuit natus, τῇ κυριακῇ, nostratibus 'ein Sonntagskind.' Kirchh. — Subscripta ΘΟ, ΤΚΝ, nec Kirchhoff intellexit.

731. Romae in coemeterio S. Agnetis. C. I. 9579.

- Ἐνθα πέλι τόδε σῆμα [δ]ομῆστικοῦ Φιλίππου,  
 ὃς ζήσας τριάκοντα ἔτη, ἐ[π]ὶ τοῖσι [δ]ὲ τρία  
 πληρώσας κατέλιπα σῶμα [χ]θονὶ πολυβοτῆρη.  
 λέξ[ω] δὲ τί[χ]ην ἐμήν· πατρίς μοι Γαλατία[ς]  
 5 κ[ώ]μη, υἱὸς δὲ πρεσβυτέρου Ἀλυσίου.

Restituit Kirchhoff. — 2 ΕΠΙΤΟΙΣΙΑΕ — 3 ΛΙΠΑΨΩΜΑΚΘΟΝΙ κατε-  
λφα Kirchhoff. — 4 ΛΕΞΥΔΕΤΥΗΝ — ΓΑΛΑΤΙΑΙΕ — 5 ΚΟΜΗ.

732. Romae in coemeterio S. Hermetia. C. I. 9715.

Ἀλκινόων δύο σῆμα Ἀλεξάνδρου τε συνέμων  
τρεις δωδεχ[έ]τις πιστοὺς γενέτη προέπενψα.  
ἰχθύς.  
γ.

2 ΔΩΔΕΧΕΤΙΣ lapidarius *formam vulgarem induxit pro poetica δυο-  
καιδεκέτις, quam metrum requirit.* Kirchhoff; potest tamen etiam τούς  
articulum versus initio errore omisisse. — γενετῇ Kirchhoff interpretans πιστοὶ  
ἐκ πιστῶν. Equidem intellego *tres fratres duodenarios patri ante mortuo  
misi*; loquitur tumulus, qui tria corpora accepit. — Anagramma ἰχθύς  
notum neque obscurus γ numeri significatus.

733. Romae in coemeterio Priscillae. C. I. 9696.

Ἐνθάδε Παυλείνα κεῖται μακάρων ἐνὶ χώρῳ,  
ἣν κίδευσε Πακᾶτα ἐὼν θρέπτειραν γλυκερήν,  
ἀγίαν ἐν Χρ(ιστ)ῷ.

2 metrum sustentari poterat pro γλυκερήν alio adiectivo posito, ve-  
lut ἄμειπτον sim.

734. Romae in coemeterio Priscillae. C. I. 9688. Alterum titulum  
descripsi Romae in museo Capitolino.

- a. Σύννοι[δ]α ἔματι[ψ] μη[δ]έν ποτε δράσας κακόν.  
εἰμαρμένη δὲ περιπεσ[ω]ν κακῇ καὶ βασκάνῳ πικρῷ  
ἔπαθον τοιαῦτα οἷα μηδεὶς π[ω]ποτε.  
ὁ [γ]ὰρ περὶ τέκνα πλούσιος [γ]ε[γ]ώς  
5 ἐστερήθ[η]ν μετὰ μητρὸς αὐτῶν, συμβίου σεμνῆς καὶ σώφρονος·  
ὅποια δ' ἦσαν ἐπὶ τόπῳ βλέψον [τ]έ[κ]να.  
b. Ὁ ποτε πλούσιος περὶ τέκνα νῦν κακὸν κακῶς  
τηρῶν ὥς Τάνταλος κολάζομαι.

1 CYNOLAEAMATO .MHAEN — 2 CON — 3 ΠΟΠΟΤΕ — 4 ΟΤΑΡ — ΤΕ  
ΤΩC — 5 ΗΕΝΝ — 6 ΓΕΗΝΑ correxit Kirchhoff. — 8 legi ΚΟΛΑΖΟΜΑΙ,  
quod κολάζομαι esse patet. — Ceterum dubitat Kirchhoff an non  
christianus sit titulus.



## 735. Catanae. C. I. 5700.

Αἰρηλῆς Βιτάλης νῦν ἐνθάδε κεῖμαι,  
κόσμον πλάνην προλιπὼν, εἰς αἰώνιον οἶκον ἀνελθὼν.  
μηδένα λυπή[σ]ας ὁμαλὸν βίον ὥδε διάγω.

3 ΛΥΠΗΕΑΣ.

---

## \*736. Romae. C. I. 6313. Duo sunt fragmenta.

Ἔδραμον ἐν κόσμ[οιο πλάν]ῃ χρόνον ὃν κεκέλευσμαι.  
ποίημά τε δεινὸν φύσιν οἷσα κατέγων,  
μειμησαμένη . . . . . τον δέ  
εὔτερος ἢ πιστ[ή] ψυχὴ ἰς οἷρανὸν ἔπτην.

1 supplevi ex titulo antecedenti, quo probato quanta quaeque proximorum versuum lacuna sit intellegitur. Franz parum adcurato usus apographo erravit.

---

## 737. Syracusis in lamina aenea. C. I. 9452.

Ἡμέρα κυριακῇ δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης,  
ἥς καὶ τὸννομα Κυριακή, ἡμέρα κυριακῇ παντὸς βίου λύσιν  
ἔσχε,  
τὴν ἤτησε, πρὸ πρώτης καλανδῶν Μαίων.

1 cf. supra n. 429.

---

## **II. EPIGRAMMATA DEDICATORIA.**



## I. DIS DICATA.

### SAECVLI SEXTI.

738. Athenis in arce. Kirchhoff C. I. A. 355, qui duo fragmenta βουστροφηδὸν scripta composuit.

*Κου[φαγόρας ἀνέθη]κεν Διὶς γ[λ]αυκώπιδι κούρηι.*

---

739. Athenis in arce. Kirchhoff 343.

. . . . . ς Ἀθηναίαι μ' ἀνέθ[η]κεν.

Titulus sinistrorsum scriptus.

---

740. In Melo insula. C. I. G. 3.

*Παῖ Διός, Ἐκφάντῳ δέξαι τὸδ' ἀμενφῆς ἄγαλμα·  
σοὶ γάρ ἐπειγόμενος τοῦτ' ἐτέλεσσε γρόφῳ.*

Recte sic legit Boeckh. — Quid dedicaverit Ecphantus cuive numini, sciebant qui conlocatum videbant.

---

741. Eleúsine. Ex schedis Fourmonti C. I. 27. Kirchhoff 332.

*Δήμῳ Ἀθηναίων Ἀ . . . . .  
Ἀλκίφρον[ος παῖς τ]ὸνδε δρόμον ποίησεν [ἄμεμπ]τον  
Δήμητρὸς τε χάριν [κούρης θ' ἔ]ν[εκ'] ῥηπιο[δώρου].*

Titulus βουστροφηδὸν scriptus. — 1 extr. . . κ ΛΑΕΘΕΝ Kirchhoff

α[πο ληΐδος ὦ]κ[οδομ]ήθην. Ἀλκίφρων δ' ἄρα τόνδε κτλ., quae non displicerent, nisi parum apte ipse ὁρῶμος ita loqui videretur ut nemo quis loqueretur sciret. Mihi viri eiusque patris nomina fuisse videntur addita patria in-ηθεν. Similiter Boeckh ἀ[νέθηκεν ἐὼν Ἐ]καλήθεν Ἀλκίφρων, ὃς τόνδε κτλ., sed Clisthene ut bene monuit Wilamowitz illeque quos constituit demis titulus antiquior est. — 2 ἀμεμπτον Boeckh. — 3 voc. χαριν ultimum est tituli versus tertii, quartus a sinistra incipiens sic habet . . . ἌΝΥΓΕΠΙΟ, quae probabili ratione supplevit Kirchhoff, ὁρῶμον intellegens *ambulationem eorum usibus destinatam, qui ad sacra celebranda convenissent.*

742. Apud Crissam ara magna. C. I. 1. Vrichs *Annal. Instit.* 1848 p. 57 coll. tab. A.

Τάσδε γ' Ἀθαναίᾳ . . . Σεας Φα . ε . . ιστος ἔθηκε  
Ἦραι τε, ὥς καὶ κεί[ν]ος ἔχοι κλέος ἄπθιτον αἰΐσει.

Praeclaro acumine haec legit Kirchhoff *Philol.* VII 191. Titulus ab inferiore parte lapidis exorsus tribus versibus βουστροφηδόν decurrit eis scriptus litteris, quarum imaginem referre hic non liceret. — 1 init. ΤΑΜΒΕΓΑ κτλ. Particulae γε pronomini demonstrativo in donariis additae usum cognitum habuit Haupt, cum egregie versum Cypseli arcae inscriptum corrigeret Λατοΐδας σὺτός γα Σά-ναξ ἐκάργος Ἀπόλλων, ubi quem Pausanias sequitur (V 18, 4) auctor vetustior τάχ' ἀναξ legerat. — Post Ἀθαναίαι haec fere ΔΑΓΦΕΑ ΜΦΑΥΕΑΡΙΜΤΟΜ ubi quas punctis notavi litterae incertae sunt. — 2 ΚΕΛΟΜ.

743. Olympiae basis rotunda. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 6 coll. tab. 6.

Δέξο Σάναξ] Κρονίδα, [Ζ]εῦ Ὀλύμπιε, καλὸν ἄγαλμα  
ἰλήσωι [Θυ]μῶι τῶι Λακεδαιμονίῳ[ι].

Paus. V 24, 3 τοῦ ναοῦ δέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ μεγάλου Ζεὺς πρὸς ανατολὰς ἡλίου, μέγεθος μὲν δισδὲκα παδῶν, ἀνάθημα λέγουσιν εἶναι Λακεδαιμονίων, ἥνικα ἀποστᾶσι Μεσσηνίοις οὐτέρα τότε (sic. ed. Schub. codd. ὅτε vel ὅτι vel ἔτι) ἐς πόλεμον κατέστησαν. ἔπεστι δὲ καὶ ἐλεγεῖον ἐπ' αὐτῷ·

δέξο ἀναξ Κρονίδα Ζεῦ Ὀλύμπιε καλὸν ἄγαλμα  
ἰλάω θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Periegetarum haec commenta litteris refelluntur quae sexti saeculi sunt. — 1 ἌΚΡΟΝΙΔΑΙ// ἘΥ pro Ζεῦ fuerit alia quam non novimus forma.

— 2 in ἰσῶι alterum iota eiusve partem aliquam legerunt qui lapidem oculis usurparunt; gypsea imago hoc loco fracta est. — ΤΟΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟ ΝΙΚ/III adferunt exempla huic singularis usus firmando, non omni tamen ex parte idonea. Potest errasse lapicida.

## SAECVLI QVINTI.

744. Olympiae. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 5 coll. tab. 6.

Πραξιτέλης ἀνέθηκε Συρακόσιος τόδ' ἄγαλμα  
καὶ Καμαριναῖος· πρόσθ' ἄρ' ἐμαντινέαι  
Κρίνιος υἱὸς ἔναιεν, ἐν Ἀρκαδίαι πολυμήλωι,  
ἑσλὸς ἐών, καὶ σοι μνᾶμα τόδ' ἔστ' ἀρετᾶς.

Praxiteles, quem natione Arcadem esse non recte contendit Curtius, ex eorum numero fuit, qui a Gelone Camarina patria exuti Syracusas sedes transtulerunt anno fere 484. Videtur mercenarios conquirendi causa ab tyranno in Arcadium legatus re bene gesta Syracusas reversus illinc donarium Iovi Olympio misisse. Similiter, si quidem contraria similia sunt, Phormis Maenalius, post Syracusanus factus Olympiae equum dicavit, cf. Paus. V 27, 2. — 3 Κρίνις i. e. Κρίνιππος, quo nomine Terilli pater utitur Himerensium tyranni. — Ceterum notatu digna sunt ἐμαντινέαι, ubi praepositionis littera μ non solum a sculptore sed etiam a poeta neglecta est, et ἑσλός adspiratum.

745. Olympiae galea aerea. C. I. 16.

Ἰάρων ὁ Δεινομένεος  
καὶ τοὶ Συρακόσιοι  
τῷ Δι Τυρ(ρ)άν' ἀπὸ Κίμας.

Dedicavit Hiero ol. 76, 3 (a. 473) Tyrrenis apud Cumas devictis. — 3 paroemiacum adgnovit Boeckh, neque priores duo versus numerorum specie carere videntur, cf. Welcker *Syll.* 124. — 3 Τυρρανά scil. ὅπλα vel κράνη.

746. Ad Olympiam in Alpheo inventa galea aerea. C. I. 29 .coll. Add. I p. 885.

Τάργ[εῖ]ροι ἀνέθεν τῷ Διὶ τῶν Κορινθίους.

Ol. 80 antiquius esse docet Kirchhoff *Stud.* 2 p. 72 sq. De re ipsa certi nihil praecipi potest; cf. O. Mueller *Dor.* II 506. — Restituit Boeckh.

747. Olim Delphis sub tripode aureo, nunc Cpoli. Frick *Annal. Fleckeis. vol. suppl.* III 487 sqq. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz (Act. acad. Vindobon. XIII 1864)* p. 3.

Ἀπόλλ(λ)ωνι θεῷ[ι στάσαντ'] ἀνάθημ' ἀ[π]ὸ Μ[ήδων].

Secuntur singularum civitatum nomina.

Ol. 76, cf. Kirchhoff *Stud.* 2 p. 98. — Pausaniae epigramma postea exsculptum cum in ipsis aeneis serpentium nexibus, quibus superinpositus erat tripus, scriptum fuisse planissime Dethier ex Thucydidis (I 132) aliorumque locis demonstrasset, haud obscuris ex vestigiis eodem cognovit loco fuisse, quo nunc hexameter legitur, egregie is restitutus ab Goettlingio. — ΑΤΟ Frick ΑΡΟ Dethier et Mordtmann.

\*748. Athenis in arce. Kirchhoff 334.

[Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες]  
παῖδες Ἀθ[η]ναίων ἔργμα[σιν ἐν πολέμῳ]  
[δεσμῶ ἐν ἀχλὺόντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν]  
τῶν Ὑ[π]πους δεκά[την Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν].

Vidit Kirchhoff integrum epigramma extare apud Herodotum V 77 quadrigae aeneae inscriptum, quam post duplicem de Boeotis et Chalcidensibus victoriam (ol. 68, 1) dedicarunt Athenienses, καὶ τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν, ποιησάμενοι τέθριππον χαλκεον, τὸ δὲ ἀριστερῆς χειρὸς ἔστηκε πρῶτον εἰσιούσι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐπιγέγραπται δέ οἱ τάδε· ἔθνεα κτλ'. Simonidem epigramma non fecisse vel inde apparet quod cum litterae tituli ol. 82 antiquiores non essent verissime conlegit Kirchhoff tempore posteriore arce a Pericle magnifice redintegrata epigramma incisum esse.

749. Athenis ad arcis radices orientales. Kirchhoff 333.

a. — — — — —  
4 Ἑλλ[άδα μὲν] πᾶσαν δούλιο[ν ἡμαρ ἰδεῖν].

- b. Ἡ μαλα δὴ κείνοι ταλακάρδιοι, οἳ ῥα τ' ὅτ' αἰχμήν  
 στήσαμπρόσθε πυλῶν ἀγ[ροῦ ἐπ' ἐσχατιᾷς·  
 μαρνάμενοι δ' ἐσάωσαν Ἀθηναίης πολυβούλου  
 ἄστυ, βίᾳ Περσῶν κλινάμενο[ι δύναιιν].

Duo fuerunt binorum distichorum epigrammata, quorum de priore nihil superest praeter voculam αἰί, quae tamen primo versu exeunte an ineunte altero posita fuerit non liquet; alteri quae desunt ex imitatione carminis ab Ione Chio conditi (Aeschin. *Ctesiph.* 184) ingeniose restituit Kirchhoff, idemque demonstravit versus statuæ Minervae Propugnatricis subscriptos fuisse; factum tamen hoc cum litterae ol. 80 non essent vetustiores aliquanto post ipsam victoriam Marathoniam.

750. Pari insulae columellam esse nunc Pisauri adservatam ex litterarum genere coniecit Kirchhoff *Stud.*<sup>2</sup> p. 57 ectypo usus. C. I. 24.

Ἄρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμ' . . . . .  
 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θερσι[έ]του[ς θυ]γ[ά]τηρ.

Τοῦ Παρίου ποίημα Κ[ρ]ι[τ]ω[ν]ίδεω εὐ[χ]ο[μα]ί εἶναι.

1 Paciaudi ΑΛΛΕΜΔΙΕΡΕΞΙΩΛΙ///, ectypum ΑΛΛΜΥΙΕΙΕΛΛΟ///, nisi quod E littera quam notavi incerta est. Fuit mulieris nomen et verbum ἔδηνεν, praeterea adiectivum fortasse ad ἄγαλμα referendum. — 2 ΦΕΡΕΙΕ // ΩΓΗΛΓΗΝ Pac., ectypum Θ/ΚΙ/ΤΩΛ// Ι/Κ/ΤΗΡ Θερσίππου Kirchhoff, Θερσιέπου Wilamowitz. — 3 Κ//Ι//Ο// ΔΕΘΕΥΙΓ restituit Kirchhoff, nisi quod Κλειπίδω nomen posuit, cui praetuli quod propius ad tradita accederet.

751. Athenis in arce. Kirchhoff 403.

Τόνδε Πύρην] ἀνέθηκε Πολυμνήστου φίλο[ς υἱός,  
 εὐξάμενος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.  
 Κυδωνι[ά]τ[η]ς Κρησίλας εἰργάσσατο.

Cresilas Phidiae fere aequalis. — Epigramma in Anthol. P. XIII 13 (ἀδέσποτον) extare vidit Kirchhoff, egregie id emendatum a Meinekio *Delect.* p. 235 sq. — 3 ΚΥΔΟΝΙΕΤΑΣ incertum Κυδωνιάτας an Κυδωνιάτης scripserit poeta. Cod. Pal. κυδωνιαί τας, qua ex corruptela patet satis accurate ex lapide descriptum esse; nam αι est solita pronuntiandi barbaries pro E. In titulo Hermionensi C. I. 1195 legitur Κρησίλας ἐποίησε Κυδωνιάτας, et solent fere artifices eas nominum suorum formas epigrammatis subicere quae patrio sermoni conveniant. At in hoc Pyretis



donario cum Cresilae subscriptio et ipsa numeris coercita sit, probabilius puto nomen epigrammatis dialecto adcommodatum esse: accedit quod facilius sic lapidarii error explicatur.

752. Athenis in arce. Kirchhoff 374.

Παρ]θένωι Ἐκφάντου με πατήρ ἀνέθηκε καὶ υἱός  
ἐνθάδ' Ἀθηναίῃ μνῆμα πόνων Ἄρεος,  
Ἑγέλοχος· μεγάλη[ν] δὲ φιλοξενίης ἀρετῆς τε  
πάσης μοῖραν ἔχων τήνδε πόλιν νέμεται.  
Κρίτιος καὶ Νησιώτης ἐποίησάτην.

Hegelochus ex ionica quadam civitate oriundus (Kirchhoff *Herm.* V 55) Ecphanti filius Ecphantique pater fuit, ut recte primus interpretatus est Keil *Philol. vol. suppl.* II 551. — 3 ΜΕΛΛΑΜΕΤΕ corr. Kirchhoff; reliqui μεγάλης.

753. Athenis in arce. Kirchhoff 397.

Πόντι', ἀπαρχὴν τήνδε Μένανδρο[ς] θῆκ' ἀπὸ τέχνης,  
εὐχολὴν τελέσας, σοὶ χάριν ἀντιδιδούς,  
Αἰγίλιεύς, υἱὸς Δημητρίου, ὥ[ι] πολλὸν ὄλβον  
σῶιζε, Διὸς θύγατερ, τῶνδε χάριν θεμένη.

vv. 3 sq. recepi Kirchhoffii supplementa. Ipse olim (*de monum. aliquot graec. carm.* p. 40) v. 3 posueram ὦν ἕνεκ' αἰεὶ et v. 4 τόνδε χαριζομένη.

754. Athenis in arce. Kirchhoff 382.

Nomen dedicantis ἄγαλμα ἀνέθηκεν Ἀθηναίῃαι τόδ' ἀπαρχήν,  
εὐχολὴν τελέσας παιδ]ι Διὸς μεγάλου.

Supplevit Kirchhoff. Ἀθηναίῃαι (v. 1) et παιδί (v. 2) invenerat etiam Rangabes 365.

755. Athenis in arce duo fragmenta iuxta reperta. Kirchhoff 350. Fuit columella striata striisque singulis singuli versus videntur insculpti fuisse ita quidem dispositi:

stria 1.	vacat	αλ	
2.	Ἰδιόκη μ' ἀν		εναφιδναιο
3.	vacat		αθηναιοντο

Duplici modo haec temptavit Kirchhoff, ut aut neglectis litteris αλ (str. 1) haec poneret:

Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθικ]εν Ἀφιδναίω[ν δ' ἀπὸ δήμου  
ἔστη] ἐν πόλει ἄκραι Ἀθηναίων τ[ό]δ' ἄγαλμα,

aut adsumptis litteris αλ et alterius fragmenti stria priore prioris fragmenti striae primae continuata haec:

Ἄλ[λστε μὴν] ἐν Ἀφιδναίω[ν, νῦν δ' ἐν πόλει ἄκραι  
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθικ]εν Ἀθηναίων τ[ό]δ' ἄγαλμα.

Neutri vero rationi fatendum est spatii calculos satis convenire. Itaque disticha fuisse duo suspicatus, quorum prioris versus minor a litteris αλ incepisset, maior fracta stria superiore periisset, sic ludebam:

. . . . .  
αλ . . . . .  
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθικ]εν Ἀφιδναίω[ν πρὸν ἄγαλμα,  
νῦν δέ γ'] Ἀθηναίων το[ις παρισῦσιν ὄραν.  
vel τῷ[δε παρὰ προπύλῳ.

Ceterum cf. Addend. n. 4a.

\*756. Athenis in arce. Kirchhoff 349.

. . . . Θάνης μ' ἀνέθικεν Ἀθηναίῳ πολιοίχῳ  
. . . ρίου δεκάτην τοῦ τέκνου εὐχ[σαμένον].

Dedicantis nomen cum a verbo θανεῖν ductum esse non possit aut Νικοφάνης sim. corrigendum aut peregrinum intellegere hominem oportet velut Σωσθάνης, quae Wilamowitzii est sententia. — 2 εὐξαμένον Kirchhoff; ab initio ἀργυρίου sim. supplendum, Filiolus enim pro patris fortasse reditu votum susceperat, susceptum qui unus potuit pater ratum fecit.

757. Thisbae. C. I. 1592.

. . . . . δ' ἀνέθικεν Ἀθάναι.

Ante δ' hasta superest (1); τόνδ' Boeckh.

\*758. In vico Χαϊδάρι inter Athenas et Daphni sito herma capite truncus inventus. Kirchhoff 381.

Πρίμμεν Καλλιτέλης ἰδρύσατο [τόνδε δ' ἐκείνου  
ἐ]γ[γ]ονοι ἐστήσα[νθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

Extare vidit Kirchhoff Anth. P. VI 138 lemmate addito τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως, quod ex superioris carminis inscriptione ἀνάθημα τῷ Ἀπόλλωνι explicandum est. Hinc Apollini dedicatum fuisse non magis certo concludas quam e verbis τοῦ αὐτοῦ Anacreontis esse carmen efficias. Nam cum epigrammata illa A. P. VI 134-145 titulo τοῦ αὐτοῦ i. e. *Anacreontis* insignita suspectae omnia fidei sint, tum illud quode agitur evicit Kirchhoff LXX fere annis Anacreonte inferius esse. — 1 μ' ἰδρύσατο et 2 ἐστάσανθ' cod. Pal.

\*759. In Piraei paeninsula Eetionia. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 108.

Πύθων Ἑρμῇ ἄγαλμα Ἑρμοστράτου Ἀβδηρίτης  
ἔστησεμπολλὰς θησάμενος πόλῃας.  
Εὐφρων ἐξεποίησ' οὐκ ἄδαῖς Πάριος.

2 πόλῃας pro πόλῃας scriptum nescio poetae an lapidariae sit error.

760. Athenis ad Erechtheum. Kirchhoff 398.

Διογένῃ[ς] ἀνέθηκεν Ἀισχύλου υἱὸς Κερ[α]λῆο[ς].

Sic scripsit Neubauer *Herm.* X 159 versum esse ratus propter additum υἱοῦ vocabulum; res minime certa.

761. Aegina in insula. C. I. 2138 d. Lebas I 6.

Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε, Φιλόστρατός ἐστ' ὄνυμ' αἰτῶι,  
πατρὶ δὲ τῷι τέχνου Δημοφῶν ὄνυμα.  
nomen artificis] ἐποίησε.

762. In antro prope Vari apud veterem Anaphlystum, ubi fere Paneum collocat Strabo. Boeckh C. I. 456. Kirchhoff 431.

Ἀρχέδημος ὁ Θηραῖος, ὁ νυμφόληπτος  
φραδαῖσι Νυμφῶν τάντρον ἐξηγάξατο.

Sunt decem eiusdem Archedemi tituli breviores, e quibus *Theraeum* fuisse origine discimus, post civem atticum factum et *Chollidarum* pago adscriptum. Kirchhoff. — Tituli alii dorice alii attice scripti et quidem litteris alii atticis, alii ionicis sub. ol. 87 iudice Kirchhoffio, nisi quod eius quem supra posui teste Stephanio paullo recentior videtur aetas esse.

763. *Basis fracta inmissa nunc ianuae opisthodomii Parthenonis.* Kirchhoff 418.

. . . . . νικήσας μ' ἀ]νέθηκεν [μνημα Ανκ]αῖος,  
 πάντας Ἀθ]ηναίους [εὐκλείσας] μεγάλως.  
 Μι]κων [Φ]ανομάχου ἐποίησε.

Supplementa posui valde incerta, ut qualis mihi titulus fuisse videretur significarem; ab initio v. 1 Ἴσθμα sim. supplendum. Inter agonistica tamen referre non ausus sum. Tradita haec est tituli forma:

NEΘEKEN

ΑΙΟΣ

ΕΝΑΙΟΣ

ΜΕΓΑΛΟΣ

5

ΛΟΝ

ΑΝΟΜΑΧΟ

ΕΠΟΙΕΣΕ

in quibus v. 5 primam litteram κ esse videri testantur Michaelis et Koehler. *Mico pictor et statuarius Phanochi filius vulgo habetur teste schol. Arist. Lysistr. 679; sed variant libri mss. in nomine scribendo, ut spernenda videatur eorum auctoritas prae tituli testimonio satis diserto.* Kirchhoff.

764. *Athenis in arce basis, quam videri donarii fuisse nuntiavit Koehler.* Kirchhoff 414.

. . . . . ον ἐπὶ πλατε[ῖ] Ἑλλησπόντῳ  
 ον vacat  
 vacat

1 clausulam versus homerici (Π. Η 86, Od. ω 82) indicavit Kirchhoff; cf. Athen. VI 232 d.

765. *Athenis.* Kirchhoff 353 coll. Add.

. . . . . ς ἀγέρωχος . . . ο . . .  
 . . . . . ε]ὐξάμενος δεκάτην.  
 Γοργίας ἐποίησε.

Lapis ab inferiore et dextra parte integer.

\*766. Athenis in pinacotheca. Kirchhoff 347.

ἔργματα vel [ἀπάρ]γματα Θουρίμου vel Θούτιμος  
πνο εἶσθησε

Versus fuerunt, sed quae posui Kirchhoffii supplementa qua versus sede fuerint obscurum est.

\*767. Athenis in arce fragmentum undique mutilum. Kirchhoff 354.

ὄρχαμε : //  
ε : καλῶς  
ἀνέθ]ηκεν  
ν

In altero eiusdem fragmenti latere paucula minorum litterarum vestigia, ex quibus nihil intellegas.

#### SAECVLI QVARTI.

768. In Xanthio monumento (de quo v. Fellows *Account of the ionic Trophy - monument of Xanthus* 1848) inter medias inscriptiones lycias insculptum epigramma graecum. C. I. 4269 coll. Add. III p. 1122.

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην [Α]σίας δίχα πόν[τ]ος ἐνε[ι]μεν,  
ο]ύδεις πω Λυκίων στήλην το[ι]άνδε ἀνέθηκ[ε]ν  
δώδεκα θεοῖς ἀγορᾷ ἐν παρθαρῶι τεμένει,  
νικέων καὶ πολέμου μνημα τόδ' ἀθάν[α]τον·  
5 Χέρσ]ις ἡδ' Ἀρπάγου [ν]ιός, ἀριστεύσας τὰ ἀπ[α]ντα  
χε]ρσὶ παλὴν Λυκίων τῶν τότε ἐν ἡλικίαι.  
πο]λλὰς δὲ ἀκροπόλεις σ[ύ]ν' Ἀθηναίαι πτολιπόρθω[ι]  
π]έρσας συγγενέσιν δῶκε μέρος βασιλείας.  
ὦ]ν χάριν ἀθάνατο[ι] οἱ ἀπεμν[ή]σαντο δικαίαν·  
10 ἐπὶ δὲ ὀπλίτας κτείνειν ἐν ἡμέραι . . σάδας α[ν]δρας,  
Ζηνὶ δὲ π[λ]εῖστα τρόπαια β[ρ]οτῶν [ἔ]στ' η[σ]εν ἀπ' ἀν[δρ]ῶν  
καλλίστοις δ' ἔργοις Κα . . κα γένος ἐστεφάνωσεν.

Videtur Alexandri Magni aetate non recentius; qui adcuratiores

temporum calculos inierunt Franz et Bergk (*Diar. arch.* 1847 p. 33) vereor ne nihil profecerint. — Lapidarius partim omisit litterarum, partim male scripsit, graecae linguae non magis gnarus quam ipse poeta, qui celebre Simonidei carminis exordium infelicissima imitatione ad suarum rerum humilitatem detorsit. Ille enim A. P. VII 296:

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δόξα πόντος ἐνείμειν  
καὶ πόλιας θνητῶν θούρος Ἄρης ἐφέπει,  
οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν  
ἔργον ἐν ἡπίρῳ καὶ κατὰ πόντον ἄμα,

quibus scitius multo usus est poeta atticus infra n. 844:

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζει  
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δήμῳ Ἀ[θηναίων],  
οὐδέ τις Σωσιβίου καὶ Πύρρα μείζονα θνητῶν  
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασ' ἀγαθὰ. —

2 ΤΟΓΑΝΔΕΑΝΕΘΗΚΗΝ — 4 . . ΕΩΝ νικέων Leake, ceteri νικέων, quod spatium excedit. — ΑΘΑΝΤΟΝ — 5 . . . . . nomen fuisse praeter Bergkium omnes consentiunt; proposuerunt Δᾶτις vel Σπάρσις, Franz Χέρσις; idem quod pro ἔδε scripsit δέ, nescio an non intellexerit poetae sententiam *nemodum tale monumentum posuit: Harpagi filius ille est qui primus hoc fecit.* — ΓΟΥΙΟΣ — τὰ ἅπαντα recte fortasse Hecker Meleagro restituit A. P. V 182, 9 μὴ φείδου τὰ ἅπαντα, ubi πάντα codex. — 6 παλὴν pro βαλὴν i. e. βασιλεύς (coll. schol. *Aesch. Pers.* 659) positum esse viderunt Bergk et Maur. Schmidt (*Lycische Studien* p. 130). — 7 ΑΚΡΟΦΟΛΕΞΙΝ — 9 ΤΟΟΙΑΓΕΜΝΕΑΝΤΟ Hesiod. *Theog.* 503 Οὐρανίδαί-οι οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν. — 10 . . ΕΛΔΑΣ in lapide esse testatur Schoenborn (*Diar. arch.* 1844 p. 279) et Lloyd (*ibid.* 1848 p. 68), qui quod Ἀρσαδάς scribit Arsadenses intellegens (C. I. Add. III 4278 k) vereor ne nimium tribuat poetae barbaro. — 11 ΓΕΤΑΤΡΟΓΑΙΑΒΟΤΩΝ . . Η . ΕΝΑΡΑΝΙΩΝ, nisi quod γ pro β habet Leake. Optime Bergk *πλεῖστα τρόπαια βρωτῶν*, alii *ἔσθησεν* dederunt; at quod ἀπάντων scripserunt, ne hoc quidem in carmine ferendum putavi. — 12 ΚΑΙΚΑ Fellows *καὶ* vel *καὶ*. Schoenborn *κα . ικα* Leake, qui gentis auctoris nomen latere bene perspexit; incertiora sunt quae addit *perhaps the name of the dynasty commonly called Kaianian (?)*; *for Kaikaus, in Greek Cyaxares appears to have been the father or uncle of the first Harpagus.* Quae res non mei iudicii est. — Ceterum moneo tres carminis partes esse, bene eas distinctas, quaternorum versuum singulas, quarum primam memorabile est simili metrorum compositione uti atque epigramma atticum supra memoratum.

769. Erythris. Hamilton *Researches* n. 231. Ross *Arch. Aufs.* II. 67. Lebas V 38.

. . . . . θέρσης ἀνέθηκεν Ἀθηναίηι πολιούχῳ  
πα[ῖς] Ζωίλου· Νήτης δ' ἐ[ργο]ν [ἐ]τευξε τόδε.

Haud paullo recentius esse epigramma Teiorum diris (ol. 75 - 82 Kirchhoff *Stud.* p. 13) docet forma certo apographorum consensu tradita. — 1 ΑΙ...ΘΕΡΣΗΣ Ham. ....ΣΗΣ Ross, qui Κλευθέρης coniecit. — 2 ΓΑ. ΖΩΙΛΟΝΗΤΗΣ Ham. ΨΟΝΗΤΗΣ Ross, qui male legit παῖς Ζωίλου· Νήτης, Onatam intellegens Aeginetam. Nam ut taceam quae ferri nequit crasin vocalium interpunctione separatarum LXX ad minimum annis antiquior fuit Onatas eo homine qui Zoili filio statuum fecit. Νήτης nomen Buecheler invenit. — ΔΕ...Ν. ΕΘΥΣΕ Ham. ΔΕ.Τ.Ν.ΤΕ ΥΞΕ Ross, qui supplevit.

770. Athenis in arce. *Ephem.* 22. Ross *Intelligenzbl. d. Allg. Littztg.* 1838 p. 274.

Σ]ωθεῖς ἐγμεγάλων κινδύνων εἰκόνα τήνδε  
στῆσεν Λυσίμαχος Παλλάδι Τριτογενεῖ.  
Λυσίμαχος Λυσιθείδου Ἀγρυλῆθεν.

ε pro ει scriptum in σωθεῖς, ο pro ου in Λυσιθείδου. — Lysithidem intellegit Ross eum qui a Demosthene saepe commemoratur (or. LII 30 Λυσιθείδης - ἀνὴρ καλὸς καὶ γαθός); mihi propius ab Euclidae anno abesse titulus videtur. Dedicata videtur Palladis statua aenea, cuius in basis superficie pedum vestigia superant.

771. Athenis in arce. *Ephem.* 171. Hirschfeld *Diar. arch.* 1872 p. 20. R. Schoene *Hermes* V 309.

. . . . . ἀρετῆς . . . . .  
. . . . . ὅδε ἀντόχθων ἀνθετο Κεκροπίας.  
τῶ]ι δὲ σὺ πλοῦτον σῶϊ[ε], Διὸς παῖ, πότνι' Ἀθηναῖ,  
αἰτιῶι, καὶ γενεᾷ δὸς [πολὺν ὄλβον ἀεὶ.  
Δημήτ[ριος] ἐπόησ[εν].

IV saeculo ineunte Demetrium artificem fuisse recte contra Brunium (*hist. artif.* I 258) contendit Schoene; ο pro ου scriptum v. 3. — 1 inde ab undecima fere versus littera Pittaces legit olim ἀρετῆς αἰ, neque quae supersunt litterarum vestigia falsi eum arguunt; immo videtur μνήμα vocabulum antecedere. — 2 spatium explet Κρῖος nomen.

772. In Imbro insula, nunc Londini. C. I. 2156.

Κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῇ στήσάμμε ἀγοραίωι,  
σοὶ μὲν, ἄναξ, δῶρον, κόσμον δὲ αὐτοῖσι τιθέντες  
αὐτοκασίγνητοι παῖδες πατρὸς ἐξ Ἀγασίππου.

Πασικράτης Εὐωνυ(μεύς), Ἀγασικλῆς Εὐωνυ(μεύς).

Dedicaverunt homines attici, qui v. 1 non sibi sumpsissent elidendum iota dativi, nisi Hesiodi versus obversabatur *Theog.* 938 Μαίη τέκε κυδιμον Ἑρμῆν, κήρυκ' ἀθανάτων.

773. Panticapaei. C. I. 2104.

Εἰκόνα Φοίβωι στήσε Ἀνίστας Φανομαχοσσοῦ,  
ἀθάνατον θνητῶι πατρὶ γέρας τελέσας,  
Παριαδάδης ἄρχοντος ἦσιν χθόνα τέρμονες ἄρχου  
Ταύρων Κανκάσιός τε ἐντὸς ἔχουσιν ὅροι.

Parisades, cui primo hoc nomen fuit, regnavit ol. 107, 4 ad ol. 117<sup>1</sup>/<sub>2</sub>; ἄρχων audit Βοσπόρου καὶ Θεοδοσίας, rex Σινδῶν καὶ Μαίτιων πάντων (C. I. 2118), quos regni fines poeta perbonis versibus adcurate notavit; Ταῦροι enim Chersonnesi urbes significant, Sindi autem et Maitae ea incolunt loca, quae inter Maeotidem et Caucasum sita sunt; cf. Boeckh C. I. II p. 92. 105 sq. — 1 Φανόμαχος Σό[ου] legit cum Koehlero Boeckh, ἀνίστας participium esse ratus explicans *coram Phoebo et ante Phoebum cum consisteret Phanomachus*, plane hoc improbabiliter. Duo nomina posuit Welcker *Syll.* 168, et videtur simile nomen fuisse Κοσσῆς Κοσσῶ in titulis eiusdem regionis C. I. 2131. 2130.

774. Prienae. C. I. 2907. Melius Ross *Arch. Aufs.* II 548.

Ὑπνώδης Φίλιος, Κύπριος γένος ἐξαλαμῖνος,  
υἱὸς Ἀρίστωνος Ναόλοχον εἶδεν ὄναρ  
Θεσμοφόρους τε ἀγνὰς ποτνίας ἐμφάρεσι λεοκοῖς·  
ὥπσει δ' ἐν τρισσαῖς ἥρωα τόνδε σέβειν  
5 ἥρωγον πόλει ὡς φύλακογχῶρόν τ' ἀπέδειξαν·  
ὧν ἔνεκα ἴδρυσεν τόνδε θειὸν Φίλιος.

IV vel III saeculi. — 2 Ναόλοχον et 3 λεοκοῖς, similes Iadis formas congesserunt Boeckh C. I. II p. 63 et Ross *l. s. s.* Naulochus quis fuerit quaeve ei cum Thesmophoris deabus necessitudo intercedat non liquet; hoc certum existimo non Priensem, sed Cyprium fuisse heroem (ad-



gnovit enim Philius speciem eius per somnium oblatam), eiusque auxilio illum feliciter iter navi fecisse nomen Ναύλεχος probare videtur. — 6 θεῶν i. e. θεόν, cf. Keil *Zur Sylloge* p. 615.

775. Inter Basirin et Memphin. C. I. 4702.

[Ἀργαλέον πολέμου κρυερὸν νέφος οἶδε φυγόντες]  
κλειναῖς οἰκ]οδομαῖς Τᾶνον θεὸν ἰδρύσαντο.

Ἀνσίκριτος Ἀθηναῖ(ος)	Σωσικλῆς Ἀθηναῖ(ος)
Ἀνδρό[χ]αρις Νισύρι(ος)	Δημήτριος Ἀθηναῖος
5 Μνασιγένης Βοιωτ(ός)	Ἀπολλωνίδης Κορί(νθιος)
Ἐπιτέλης Κυρνα(ῖος)	Πυθόδωρος Ἀθηναῖ(ος)
Στράτων Καρυανδ(εύς)	Ἀριστόβουλος Ἀθη(αῖος).

. . . καὶ τ[ῇ]ν τρά[πεζ]αν ἀνέθεσαν Ἀμυρταῖος Ῥόδιος [καὶ . . .

Chabriae mercenarios a. 360 titulum posuisse apte coniecit Boeckh. — 1 sq. versuum argumentum significavi; v. 2 οἰκοδομαῖς Franz, idemque supplevit v. 8. — Tanus deus non innotuit.

### TERTII SECVNDI PRIMI SAECVLI.

\*776. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* I 83. Lebas I 24.

Χερσί τε καὶ [τέχνα]ς ἔργων τόλμαις τε δικάιαις,  
θρεψαμένη τέκνων γε[νεά]ν, ἀνέθηκε Μέλινα  
σοὶ τήνδε μνήμην, θεὰ Ἐργάνη, ὣν ἐπόνησεν  
μοῖραν ἀπαρξαμένη κτεάνων, τιμῶσα χάριν σήν.

III vel II saeculi. — 1 quae supersunt litterarum vestigia dubitare non sinunt quin recte τέχναις restituerit Ross; idem supplevit v. 2. — 2 cf. supra n. 176.

777. In insula Salamine. C. I. 408.

Νικοκλῆς Ἠγησίππου Ἀναγυράσιος.  
Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκεν [Ἀπή]μων πατὴρ ἐαυτοῦ  
ἀθανάτοισι θεοῖς, κοσμῶν ἱερὰν Σαλαμίνα.

*Praeter r formam indoles epigrammatis melioris aetatis indicium est. — 1 KEN . . . ΜΩΝ Spon, KENNI . . . . ΜΩΝ Wheler. Ἀπῆμων Boeckh; poteris etiam Νοήμων neglecta littera paragogica.*

778. Calymnae in oppido insulae cognominis. Ross *Inscr. ined.* 298.

Νικίας με ἀνέθηκεν Ἀπόλλωνι, υἱὸς Θρασυμήδεος,  
ἔργων ὧν ὁ πατήρ ἡργά(σ)σατο τὴν δεκάτην σοι.

Litterae *r* et *z*.

779. Chalcedone. C. I. 3797.

Οὔριον ἐκ πρύμνης τις ὁδηγητῆρα καλεῖτω  
Ζῆνα κατὰ προτόνων ἱστίον ἐκπετάσας·  
εἴτ' ἐπὶ Κυανέας δίνας δρόμος, ἐνθα Ποσειδῶν  
κάμπυλον εἰλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθοις,  
5 εἴτε κατ' Αἰγαίην πόντου πλάκα νόστον ἐρευνᾷ,  
νεῖσθω τῷδε βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνωι.  
ᾧδε τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεὸν Ἀντιπάτρου παῖς  
στῆσε Φίλων ἀγαθῆς σύμβολον εὐπλοίης.

Pertinet ad celebre Iovis Vrii delubrum a Byzantio 120 stadiis distans, ubi Pontum navigaturi sacra faciebant; copiose hunc locum tractavit Boeckh. Omnes autem de tituli aetate, de Philonis persona, de ipsa Iovis statua ariolationes mitto; videtur carminis ars haud ita longe a Leonidae vel Antipatri Sidonii aetate remota esse. — 3 sqq. *sive quis intrat sive relinquit Pontum, sacra faciat.* — 6 ᾧδε *ad hunc finem.* Monito vix opus est Philonem feliciter peracta navigatione simulacrum posuisse.

780. Mytilenis. Conze *Lesbos* tab. V 2.

Τήνδε Ποσειδ[ι]ππος . . . . . εἰκόν' ἔθηκεν  
κοσμῶν Παιᾶνο[ς] . . . . .  
ναυῷ θ' ἥδε πόλις πε[ρ]κτοὺς ἐπέθηκε πυλῶνας·  
ἀνθ' ὧν σῆς τέχνης ἔλπομεθ' ὠφελίην.

Litterae *r* et *z*. — 3 per se patet aequo iure scribi posse ναυῷ θ'.  
\* δὲ πόλις κτλ'. — 4 pro ἐλπέμεθα possis εὐχόμεθα.

781. In Cnidiorum necropoli. Newton *Discoveries* I tab. 90 n. 29.

Βαῖον ὁδοιπορίας ἐ[τ]ι λείπεται· ἀλλὰ πρὸς αἶπος  
τὴν ὀλίγην ἀνύσεις ἀτραπιτὸν διέπων  
χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης λαιῆς, ξένης· καμὲ προσείπας  
χαίρειν εἰς(σ)τείχεις πρὸς φιλίου τέμενος  
5 ἥρωος Ἀντιγόνο· Μοῦσαι δέ σοι εἴ τι νέμονται  
ἐσθλὸν, ἀπάρχεσθαι δαίμοσιν ἐγμε[λ]έτης·  
καὶ γὰρ ἀοιδοῖσιν θυμέλη, καὶ σηκὸς ὑπ' ἄγκει  
τῷ ἐπιγόνου κοῦρωι ξυνὸς ὁμενέντιδος,  
καὶ δρόμος ἡιθέοισιν ἰδρύεται ἡδὲ παλαιστ[ρ]η  
10 λουτρά τε καὶ ταρσῶι Πάν ὁ μελιζόμενος.  
ἀλλ' αἰνὴς ἔρχευ καὶ ἀπ' Ἀρκαδίας τεμενουρόν  
Ἐρμῆν οὐ μέμψει τρηχέος ἐχ Θινέον.

Vidit Vsener *Mus. Rh.* XXIX 25 sqq. heroum (v. 5) Antigoni Gonatae esse, filii Demetrii Poliorcetae, qui cum Antigonus pater diadochus fuerit, ipse recte ἐπίγονος vocatur (v. 8). Vxorem duxerat Philam germanam Antiochi sororem (v. 8.) anno fere 276. In ipso sacri nemo-  
ris aditu Mercurii signum positum erat τεμενουροῦ, qui Pheneates ne-  
scio an nullo consilio nominetur. Invitat deus adpropinquantes ut si  
quid arte musica valeant Musis sacra faciant: paratam enim esse thy-  
melen stadium palaestram balnea, Antigoni praeterea heroum et Panem  
tibicinem. Panem autem ideo ab Cnidii prope Antigoni heroum posi-  
tum esse demonstrat Vsener, quod rex cum illustrem suam de XVIII  
milibus Celtarum victoriam illius auxilio tribuisset, praecipuo inde deum  
τροπαιοφόρον honore habuisset.

782. Halicarnassi. Newton *Discoveries* I tab. 96, 65.

Δεξιτερὴν,] πα[ράγ]ω[ν κῆπον, ξένης τοῦτο [χαράδ]ρης  
... χ]εῦμα λιπών, ἀτ[ραπὸν] ἐξανάβα.  
εἰ δ' ... καὶ πατρὶ ἐπείγῃ  
ἰσρά, τῇ[ς] λαιῆς βαῖνε [δι'] αἰμ[α]σιέων.  
5 οὔτοι κᾶ[ι]μ' ἐκάμοντο τὸν ἐν γονάτεσσι Πρίηπον  
ἔργα τε [κ]αὶ βωμοὺς συγγενέων ἐφορᾶν.

III vel II saeculi. — I ΓΑΙΑΨΤΙ... ENETOYTOA ΛΑΡΗΣ χαράδρης  
editor. — 2 ΑΤΙ... — 4 suppl. editor. — Secundum et tertium disti-  
chon haud leves movent difficultates. Pronomen σῦτοι (v. 5) si recte  
haberet nominatos fuisse doceret homines ad minimum duo: nullo autem  
artificio versui tertio, ubi patet lacuna, duo intruseris hominum nomina;

nam *πατέρα* non hominem sed deum intellegendum esse res ipsa clamat. Sequitur v. 5 initium non sine vitio traditum esse ΟΥΤΟΙΚΑ//ΔΕΚΑΜΟΝΤΟ, quo sublato haec temptavi:

εἰ δ' [ἐ πρὶν ἐξανύσαι καὶ μοῖ] καὶ πατρὶ ἐπέγῃ  
 ἱερά, τῇ[ς] λαιῆς βαῖνε [δι'] αἶμα[α]σιέων  
 οὐ[ρ]ο[ν] γ[α]ρ μ' ἐκάμοντο κτλ'.

ubi *pater* Priapi Mercurius est eiusque sacellum significatur v. 6 verbis βωμοὺς συγγενέων. Itaque viatorem adloquitur Priapus vetansque ne per hortos iter quaerat rectam viam monstrat; addit autem quasi iocatus si iam *priusquam iter persequaris mihi patrique sacram vis operam inpendere, per hos frutices* (αὐτοῦ ἐφ' αἵμασιαισὶ τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον - ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα A. Plan. IV 236) *molestam sane viam ingredere ad sinistram; me enim custodem posuerunt et hortorum et patris arae.* — 5 ἐν γονάτεσσι cur constiterit deus explicabit sciscitanti Apollonidae epigr. A. Plan. IV 239.

783. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 90, 31 coll. II 460.

Ἐπὶ νεοπολιτῶν προστατᾶν ἀφικόμαν  
 Ἑρμᾶς Ἀφροδίται πάρεδρος· ἄλλα χαίρετε.

οἵτινες δ' οἱ προστατάται, γραφὴ παροῦσα σημαεῖ·

Τιμοκλείδας, Κριταγόρας, Ἀριστάγαθος, Σίλεωνίας,

5 Τιμοτέλης, Πάννικος, Εὐκλῆς, Κρέων, Φίλων, Ἀρχέστρατος,  
 Ἀγαθόδωρος, Ξενοκρίτος, Τελέσων, Πολιάνθης, Σωσικλῆς.

Litterae  $\Gamma$  et  $\Sigma$ . — 1 sq. *προστατᾶν* minime publicum intellego munus, sed hoc poeta dicit: *quindecim viri, quorum nomina infra scripta, aliunde Cnidum profecti Cnidiam civitatem adepti sunt eorumque auspiciis* (*προστασία*) *Mercurius, quem olim in ipsorum patria maxime coluerant* *cuius ut mercatores imprimis addicti erant, Veneri socius conlocatur.* — 4 Σίλεωνίας nomen suspectum.

784. Antipoli aedicula reperta. Froehner *Rev. archéol.* 1867 I 360.

Τερπνῶν εἰμι θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·  
 τοῖς δὲ κατ[α]στήσασι Κύπρις χάρι[ν] ἀνταποδοίη.

III vel II saeculi. — Explicat Buecheler: *aedicula sum venustorum Veneris famulorum i. e. Amorum.* — 2 ΚΑΤΕΤ — ΧΑΡΙΑΝΤΑΓΟΔΟΙΗ.

785. Cnidi. Post alios ed. Newton *Discoveries* I. tab. 89, 15.

Κούραι καὶ Δάματρι οἶκον καὶ ἄγαλμ' ἀνέθηκεν  
Χρυσογόνη[ς] μήτηρ, Ἴπποκράτους δὲ ἄλοχος  
Χρυσάινά, ἐννεχίαν ὅψιν ἰδοῦσ' ἱεράν.  
Ἐρμῆς γάρ νιν ἔφησε θεαῖς (σ)τάθ[μ]η προπολεύειν.

II vel I saeculi. — 2 cf. supra n. 750 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θεραϊέπου θυγάτηρ, quae mulier et ipsa sacerdos est. — 4 ΘΕΛΙΚΤΑΘΝΗΙ δάφνη Bursian *Act. societ. Saxon.* 1860 p. 205, τὰ θύη Keil *Philol. vol. suppl.* II 622. Explico quod posui: *imperavit deus ut amussi, fabrorum instrumento deabus serviret*, quibus recte intellectis illa et domum (v. 1) aedificavit et simulacrum posuit.

786. Halicarnassi. C. I. 2661.

Νόσσοις Μυρμιδόνος κούραν Διὸς ἄνθετο παῖδα  
Ἄρτεμιν εὐόλβωι τῷδε παρὰ προπύλῳι,  
Φοῖβωι Ἀγνισὶ τάνδε νέμων χάριν, οὐ περὶ κρατ[ί]  
δάφνας εὐσάμους κλῶνας ἀναστέφεται.  
ἀλλὰ σ[ὺ] οἱ τιμᾶς [μέρος ἄλλο τι πέμπ'] ἐπὶ τῷδε,  
ὦ ἄ[να], τᾷ[ε] μεγάλα[ι ταύται] ἐπ' εὐσεβίαι.

II fere saeculi. — 1 παῖδα intellego Dianam virginali habitu indutam. — 3 falso interpretes (cf. Welcker *Syll.* 121) Apollinis statuam coronatam dici aiunt; immo Nossus lauri coronam sacerdotique honorem sortitus (cf. Boeckh ad C. I. 2880. 2884) Phoebō gratias referens Dianae sororis imaginem dedicat. Verum docere poterat medium genus ἀναστέφεται. — 5 ΑΛΛΑΣΤΟΙΤΙΜΑΣ — 6 ΝΣΑ — ΤΑΜΕΓΑΛΑ Boeckh ἄλλας τοι τιμᾶς [ἐπιθήσων, Φοῖβ',] ἐπὶ τῷδε, ὡς ἄρα τᾷ μεγάλα [τέρψῃ] ἐπ' εὐσεβίᾳ, quod parum ex veterum sententia dictum videtur, qui dis non solent ulteriora polliceri nisi ἀντίδωρον ante acceperint; cf. A. P. VI 146 et 152 ἣν δέ τι μείζον - δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια, aliaque multa. Mihi cum persuasum esset eandem recipendam esse sententiam quae est A. P. VI 182 ὧ δ' ἀπὸ δρυμῶν - πέμπε κράτος ταύτῃ, δαῖμον, ἐπ' εὐσεβίᾳ, supplementa posui, in quibus quid certum quidve incertum sit ipsi videbunt periti. — ἐπὶ τῷδε i. e. praeter sacerdotium tunc ipsum oblatum.

787. In luco Musarum Heliconio. Schillbach *Progr. d. Elisabethgymn. zu Breslau* 1862.

— — — — —  
 Ἡ Ζηγὸς Διὶ τόνδε Πολύμνια νέκταρος [ἀ]τμόν  
 πέμπω, τὴν ὁσίην πατρὶ τίνουσα χάριν.

π fere saeculi. — Supra versus scripta nescio quo pertineant

ΚΛΥΜ

Θ Ε Ι

ἡ νέκταρος ἀτμόν post multos aliorum errores recte explicavit E. Plew *Annal. Fleckeis.* 1872 p. 314 coll. Pind. *Olymp.* VII 7 καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός. Similiter Antipater Sidonius, non diligens solum sed scitissimus Pindari imitator A. P. VII 29 σὺ μελίσδων - βαρβίτου ἀγκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον.

788. In luco Musarum Heliconio. Decharme *Missions scientif.* IV 536.

Τερψιχόρα  
 ε(ὐ)χὴν ε(ὐ)ξάμενος).

Κ]ισσος Τερψιχόρῃ, Βρομίῳ δὲ πρέ[πει λιγὺς αἰλός,  
 τῇ μὲν ἴν' ἐνθεος ἦ, τῷ δ' ἴνα τερπν[ᾶ πνέη.

nomen dedicantis . .] στου.

π fere saeculi. — Litteras supra scriptas ε ε recte ab editore explicatas esse non ego auctor sum; confert Marinii *Fratr. Arv.* II 572. — Terpsichoren et Dionysum sumpsit insignia inter se conmutasse, ut hedera iam Musa, tibiis deus uteretur; tibiis enim donavit Terpsichore, cf. A. P. IX 504.

789. Constantinopoli. C. I. 2037.

Αἴτη Μνημοσύνη, Διὸς εὐνέις, ἣ τέκε Μοῦσας.

Litterae vulgares. — Vt haec quoque Mnemosynes imago, quae in promptu est coniectura, in Musarum luco Heliconio posita fuerit, tamen ex diversa epigrammatum indole patet non eiusdem statuarum ordinis fuisse, cuius Polymniae et Terpsichores statuae, cf. nn. 787 sq.

790. In Achaiae vico, qui ἡ κάτω Ἀχαΐα vocatur, veteris Dymae loco. Rangabes 2218.

Χαῖρέ] μοι, κά(λ)λιστε καλῶν ἡιθέων Πολύστρατε,  
 ἀλκίμ]ωι μάλιστα πάντων Ἑρακλεῖ τετιμένε,  
 ὅς πάλαι] δάμης ἔπ' αἰχμῆς θουρίων Μολινιδᾶν,  
 πυκνὸν] Ἀλκείδῃ κορύσσων οὐλαμὸν παραστάτης,  
 5 ἔγχος ὃξ] ὕνας σιδήρω[ι τ]ὸ πρὶν ἐστομωμένον.  
 ἀλλ' ἔθνησκες· ἐκ δ'] ἄρ' ὄσων οὐ πάρος δεδευμένων  
 Ἑρακλεῖ κατῆλ]θε δάκρυ καὶ γοηρὸν ἴαχεν,  
 χαλκέωι χαίτην δ' ἄπλ]εκτον ἐσκύθιξε φασγάνωι

Lucem titulo adspersit Pausanias VII 17, 8 ὀλίγον δὲ πρὸ τοῦ ἄσπευός ἐστι τῶν Δυμαίων ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τάφος Σωστράτου· μενέαιον δὲ ἦν τῶν ἐπιχωρίων, γενέσθαι δὲ Ἑρακλέους ἐρώμενον φασιν αὐτόν, καὶ ἀποθανεῖν γὰρ τὸν Σωστράτον Ἑρακλέους ἔτι ὄντος μετὰ ἀνθρώπων, οὕτως οἱ τὸν Ἑρακλέα τό τε μνῆμα αὐτὸν εἶναι τὸν ποιήσαντα καὶ ἀπαρχὰς ἀπὸ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν δοῦναι. ἐπιθήμα δὲ καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι στήλη τε ἦν ἐπὶ τοῦ χώματος καὶ Ἑρακλῆς ἐπειρασμένος. ἐλέγετο δὲ ὡς οἱ ἐπιχώριοι καὶ ἐναγίζουσι τῷ Σωστράτῳ. Haec adeo cum titulo consentire vides ut quae discrepent aut Pausaniae tribuas errori aut eorum a quibus ille fando accepta rettulit. Neque enim is est scriptor quem *Polystratum* et *Sostratum* nomina inter se confudisse incredibile sit, cum praesertim paullo post (c. 17, 14) de Sostrato Pellenensi olympionica narrandum fuerit, et Dymaeos, quorum urbs variis temporum vicissitudinibus post Augustum in oppidi vicine exiguitatem redacta erat, ne ipsos quidem satis iam rem exploratam habuisse facilis est suspicio: illud certe non videtur a Dymaeis conperisse Pausanias Polystratum in Molinidarum pugna cecidisse. — Litterae cum macedonicae quam vocant aetatis sint, ante annum 208 scriptus titulus videtur, quo quidem anno urbs fidem Philippo regi servatam Romanorum excidio luebat, eis autem quae proxime antecedunt temporibus crebris Eleorum Aetolorumque incursionibus petebantur Dymaei frustra Aratum auxilio vocabant, donec a. 219 cum Elei Teicho castello prope Dymen sito capto iam ipsi urbi obsidionem minarentur, mercenariorum manu coacta Philippo rege auxilio veniente hostes feliciter fugaverunt agrosque eorum ingressi vastaverunt. Hanc fortasse victoriam Polystрати operae tribuebant qui ut olim Herculis ita civium tum παραστάτης extitisset; gratias autem referentes heroi veteres renovabant honores restitutoque sacello diu neglecto titulum inscripserunt in rei bene gestae memoriam; quem etsi mutilus ad nos pervenit (multo enim videtur amplior fuisse), boni tamen poetae esse adparet, tantaque

eius dicendi sentiendique similitudo est cum Alcaei Messenii ep. A. P. VII 412, ut haud citra probabilitatem conicias ipsum Alcaeum Dymaeis carmen scripsisse. Illius enim quod dixi hoc est epigramma:

Πᾶσά τοι οἰχομένῳ, Πυλάδῃ, κωκύνεται Ἑλλάς,  
 ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ κειραμένη·  
 αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας  
 Φοῖβος, ἐὼν τιμῶν, ἣ θέμις, ὕμνοπόλον·  
 5 Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥόον δ' ἔστησεν ἀκούων  
 Ἀσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·  
 ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορεῖας,  
 εὔτε σιδηρεῖην οἶμον ἔβης Ἀΐδεω.

De Herculis expeditione Eliaca alio loco dicitur; iam ipsum epigramma paucas postulat notulas. — 1 ΚΑΛΙΣΤΕ cf. Anacr. fr. 114 B. et Simonid. fr. 171 μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε - υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου. — 2 Δῶς ἄλκιμος υἱός Hercules ap. Pind. Ol. X 44. — 4 Hesiod. Scut. 198 de Pallade τῇ ἱέλῃ ὡσεὶ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν - ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσίν. — 7 A. Plan. IV 138 παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις δάκρυ κατερχόμενον, ubi non debebat Dilthey (*Mus. Rh.* XXVII 311) κατειβόμενον corrigere. — ibid. γοηρὸν ἴαχεν cf. Alcaei epigr. supra adscripti v. 6. — 8 cf. Alcaei ep. v. 2.

#### AETATIS ROMANAE.

\*791. Athenis ad Erechtheum. Ross *Arch. Aufs.* I 179.

Τόνδε Λυκο[κλειδῆς καὶ Ξειναγόρας] κατ' ὄνιον  
 τῷ ξείνων ἐφόρῳ βωμὸν ἔθε[ν]το Διί.

1 nomina supplēvit Ross; videntur illi pro Atheniensium hospitio gratias agere. — Paus. I 26,5 πρὸ δὲ τῆς ἐσόδου (Erechthei) Δῶς ἐστι βωμὸς Ὑπάτου, eodem vero iure Iovem Πολιέα intellegere poteris, de quo Paus. I 24, 4.

\*792. Athenis in odeo Herodis. De anaglypho superest inferior viri pars (Artemidori) iuxta aram adstantis. *Ephem.* 3182. Kekulé *Theseum* 137.

Ὑψιμέδων, ὕπατε πάτερ εἰρήνης βαθυκά[ρπον,  
 σὸν Ἑλαῖον βωμὸν ἱκετεύομεν ἡμεῖς,



Θρήικες οἱ ναίοντες ἀγακλυτὸν αὖστν τὸ . . . .  
 Ἀρτεμίδωρος (σ)ὺν ἀδελφῷ τε καὶ τεκέεσσιν,  
 5 οὐνεκά οἱ ἐπένευσας ἰδεῖν [ἀ]λδ[ς] ἔκτοθι γαῖαν.

ἀγαθῇ [τύχη].

II p. Chr. n. saeculo convenit ε forma. — 1 ΒΑΘΥΚΑΗ suppl. Pittaces. — 2 Ἐλέου aram recte idem intellexit, quae cum Iovis ἀγοραίου ara coniuncta videtur fuisse, cf. Paus. I 17,1. Ceterum poterat scriptor integrum hunc facere versum σὺν θ' Ἐλέου θ' ἱερὸς βωμοὺς ἱκετεύομεν ἡμεῖς. — 3 ΤΟ . . ΡΑC falsum Pittacis supplementum τὸ Σάρδεων, quoniam non rotunda ε, sed vulgari ε forma utitur lapidarius; urbis nomen invenient alii. — 5 ἸΔΕΙΝ. \C sumpsit Artemidorum ex itinere reducem Iovi χαριστήριον vel σωτήριον obtulisse anaglyphum.

793. Apolloniae Phrygiae. C. I. 3973. Waddington ad Lebas V 1192.

Ἔτους ζμσ.

Γειαρότας δοιοὺς τούσδ' ἐθέμην Σάγαρις,  
 ἀντὶ βοῶν ζώντων τοὺς Δοκιμεῖς ἀρότας,  
 οὓς ἐσάωσε θεός, ὅτε βούβρωστις κατὰ γαῖαν  
 σαρκοβόρος δει[ν]ή τε, φόν[ω]ν βρεῖθονσα ἀλύκτων  
 5 κόσμον ἐπέσχει[ο] πάντα· ἐμοὶ φνίγον ἐκ(κ)αμά[τοιο]  
 ἐργατῖναι καλοί, ξανθοὶ γαίης ἀροτῆρες[ς].  
 καὶ βόας ἐγρύσω, ψυχὰς δὲ βροτῶν ἐσάωσ[ας]  
 κα[κ] Γαλατῶν γαίης ἡγάγες ἐς πατρίδας,  
 νῦν τ' ἐμὸν κύνθηνας ἐνὶ Τροακοῖς ζαθέοισιν.  
 10 τουνεκεν οὐ μέγα δῶρον ἐγὼ τὸν βωμὸν ἔθ[ηκα].  
 τίς γὰρ δῶρον ἄνακτι θεῶ[ν] ἀντάξιον εὐ[ρεν];

Sullanae epochae a. 247, p. Chr. n. 162. Paullo ante Sagaris fame Apolloniae saeviente in Galatiam transfugerat contigeratque ei, ut et hominum et boum vitas servaret. Grates Iovi acturus boves duos ex marmore docimeno factos consecrat, cf. Macedonii ep. A. P. VI 40. — 4 ΔΕΙΜΗΤΕΦΟΝΟΝ φόνων scripsi, non audens tamen δαικτῶν ponere pro ἀλύκτων. — 5 ΕΠΕΣΧΕΤΕ correxi. — ΕΚΑΜΑ corr. Franz. — 8 ΚΑΙ correxi. — 11 θεῶν Waddington, εὔροι ante Buechelerum, quod tamen falsum esse nondum mihi persuasi.

794. Neopaphi Cypriorum. Ross *Mus. Rh.* VII 521. Waddington ad Lebas VII 2788.

a. Ἀσπίδα καὶ Νείκην Παλλὰς χειρὶ θ[εῖσ]α . . . . .  
ὅπλων οὐ χερίζω πρὸς Κύπριν ἐρχομένην.

b. Κερροπίδης μ' ἀνέθηκε πατρὸς ἀπο πατρίδ' ἐς ἄλλην  
Ἐρμῶδοτος Παφίους Φειδιακὴν χάριτα.

I fortasse a. Chr. n. saeculi. — 1 ΧΕΡΙΘΙ . . ΑΙ . . . . — 2 . . ὄν ἀσπίδα et ὅπλων certatim omnes reposuerunt Certus v. 1 est dativus χειρὶ neque dubium quin verbum θεῖναι sequatur; obscurum tamen cuius manui committat scutum et Victoriā; nam χειρὶ θεῖναι in manus sumere non rectius diceretur, quam ἐν φρεσὶ θεῖναι mente aliquid amplecti. Quod Welcker (*Mus. Rh.* VII 524) proposuit θεῖσα ἐν ἄλλῃ vix verum est. Clarum tamen est Minervam Athenis relictis in Cyprum transituram arma seposuisse, ut quae Veneris hospitam non iam decerent. — 3 Κερροπίδης Ross. — 4 Ἐρμῶδοτος Waddington. Cf. epigr. Paus. VIII 5, 3 Λαοδόκης ὅδε πέπλος· ἐὰ δ' ἀνέθηκεν Ἀθηνᾶ. πατρίδ' ἐς εὐρύχορον Κύπρου ἀπὸ ζαθέας. — Φειδιακὴ χάρις nou est, ut Welckero videtur, *ars attica*, sed *imago Phidianae Minervae similitudinem referens*, quae num praeter scutum et Victoriā etiam hastam posuerit non liquet.

795. In agro Athenarum, Cyriacus, ex quo C. I. 474.

Τὴν ὑπάτην ἄφρσιν [nomen dedicantis ἔ]στησεν Ἀθηνᾶν,  
εὐχόμενος πατρη τὴν γλυκερὴν ὑγίην.

I ΑΦΕΣΙΝΦΕΣΙΝΤΗΣΣΤΗΣΣΕΝ dittographiam perspexit Dorville *Charit.* p. 432. De voce ἄφρσις cf. Paus. V 15, 4. — Rem declarat quem idem Dorville adtulit locum Pausan. I 31, 6 καὶ Ἀθηνᾶς βωμός ἐστιν Ὑγιείας· τὴν δ' Ἰππίαν Ἀθηνᾶν ὀνομάζουσι κτλ'. Adde Paus VIII 47, 1 τὸ δὲ ἀγάλμα ἐν Τεγέα τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐκομίσθη μὲν ἐκ δήμου τοῦ Μανθουρέων, Ἰππία δὲ παρὰ τοῖς Μανθουρεῦσιν εἶχεν ἐπίκλησιν . . . Ἀλέαν μέντοι καλεῖσθαι καὶ ταύτην ἐς τε Ἑλλήνας τοὺς ἄλλους καὶ ἐς αὐτοὺς Πελοποννησίους ἐκνεύει. τῷ δὲ ἀγάλματι τῆς Ἀθηνᾶς, τῇ μὲν Ἀσκληπιῷς, τῇ δὲ Ὑγίειᾳ παρεστῶσά ἐστι λίθου τοῦ Πεντελῆσιου, Σκόπα δὲ ἔργα τοῦ Παρίου. Igitur quam ille ad summum carcerum ostium conlocavit Minervam ad Ὑγιείας similitudinem efficta erat. Eodem fere loco Mercurium positum habes A. P. IX 319:

Τληπόλεμος δὲ Μυρεὺς Ἐρμᾶν ἀφετήριον ἔρμα  
ἱροδόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω κτλ'.

in quo Philoxeni epigrammate mirum est quod, cum Salmasius Tlepo-  
lemum eum dici intellexisset, qui a Pausania V 8, 11 Lycius genere  
olympionica nominatur, nemo foedissimo sublato vitio restituit Τληπό-  
λεμος Λιμωρεύς:

• 796. Athenis in arce. *Ephem.* 3723.

Ἀγαθῇ [τύχηι.

Δέσποινα Παλλάς, τοῖ [τόδ', ἥ σοφῶν μέλει  
φρόνησις ἀνδρῶν καὶ λ[ιθοξόων τέχνη,  
οἱ] καλλιτέχνεις [ἔργον ἄνδρες ἄνθεσαν.

Litterae rotundae εσω. — Sententiam indicans Buecheler *praedicari*,  
inquit, *Pallas videtur*, ἥ φρόνησις μέλει. — 3 ab initio sex litterarum  
spatium est, quod nisi numeros pessum dare malis aut casui aut errori  
tribues. — Virorum nomina cum lapis inferne fractus sit subscripta  
fuisse possunt.

797. Smyrnae. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9. C. Cur-  
tius *ibidem* 1876 p. 349.

Σ]ωτῆρ' ἀνθρώπων Ἀσ[κληπιόν, ἔργον ἄμεμπτον,  
σο]ὶ φρενὸς ἐξ ἰδίης γρά[μμα τόδ' εὐράμενος  
Πλειστάρχου Δοκιμεὺς Ἀσκληπιάδης ἀνέ[θηκεν  
πατρὶ τέκος, Παιὰν ὡς ἐκ[έ]λευσεν ἄναξ.  
5 ἰλήκοις, ὦ Φοῖβε, σὺν ὑιέι· τῷ δ' ἰγίειαν  
δοίηθ', ὑμετέρην ὑμνολογοῦντι χάριν.

π fere saeculi. — 1 Ἀσκληπιὸν ἱγῆρα Curtius, qui v. 2 in pessimis  
Hirschfeldii supplementis adquevit. — 3 sic intellego: *Asclepiades*  
*Asclepii statuam ipsius Paeanis iussu* (nescio Apollinem intellegam an  
Asclepium) *Apollini dedicat*. Nam verba πατρὶ τέκος v. 4 cave inter-  
preteris *Asclepio Asclepiades*. Videtur autem per somnium deus hoc  
iussisse. — 5 sq. editores nihil intellexerunt.

798. Augustoduni. C. I. 6797.

Ἰητῆ[ρι νόσων], φασσιμ[βρό]τψ Ἀπό[λλ]ωνι  
ἄνασσα[ν] Ἐφέσου, Κρησίαν φασσφόρ[ον],  
εὐχὴν ἔθηκεν Εὐτυ[χος τέκνων ἕπερ.

1 et 2 suppl. Franz. — ΑΠΟ . . Ο | ΝΙ — 2 post ἄνασσα[ν] versiculus octo fere litterarum de industria exsculptus habuit fortasse Ἀρτεμιν, cuius quidem generis interpolamenta haud perhorrescebant lapididae. — Κρησίαν intellege Βριτόμαρτιν.

799. In museo Britannico. Anaglypho expressus Apollo in cortina sedens adstantibus matre et sorore; accedunt vir duoque pueri romanam vestem induti. C. I. 1946.

Χαῖρ[ε μάκαρ βασι]λεῦ Παιάν, ἑκατηβόλ' Ἀπολλ[λον]  
Πο[ι]κ[ίλιος] patris nomen . .]ον παῖς ἀνέθηκα τόδε.

Litterae vulgares praeter r. — 1 suppl. Boeckh. — 2 nomen si displicet quodlibet quaere aliud. — Ex Graecia velut Delphis Delove lapidem adportatum credere minime opus; Apollinem cum Latona Dianaque cultum omnes tunc habebant, Romani inde a Veiis captis.

800. Epidauri. *Transactions of the Royal Society* 1847 II 231.

Φοῖβψ ἀκερσεκόμη καὶ υἱέι βωμόν ἔθηκεν  
ἄρητῆρ Μαίωρ.

Aesculapii sacra Epidauria notissima. — 1 poterat τε καὶ υἱέι.

801. Cataniae. C. I. 5649 d.

Φ]οῖβον ἀκερσεκόμην, [ἐκ]ατηβόλον Ἀπόλλωνα  
ἰ]δρυσάμην Σή[μων], κόσμον [ἐμῇ] πατρ[ίδι].

2 Franz ἰδρυσάμην . . . . . κόσμον [φίλῃ εἶναι] - πατρ[ίδι]. — Non minus facile distichon efficias ex traditis hisce:

ΑΡΥΚΑΜΗΝΧΙ  
ΚΟΜΟΝ  
ΠΑΤΡ

802. Romae in basilica Iulia. *Matranga Bullet. arch.* 1853 p. 136.

Σ]οὶ τόδε, συρικτά, ἱ[μνη]πόλε, μείλιχε δαῖμο[ν,  
 ἀγνὲ λοετροχόων κοίρανε Ναιάδων,  
 δῶρον Ὑγεῖνος ἔτε[υξε]ν, ὃν ἀργαλέης ἀπὸ νούσου  
 αὐτός, ἀνα[ξ], ὑγιῇ θήκας προσπελ[ά]σ[ας]  
 5 πᾶσι γὰρ [ἐν τεκέ]εσσιν ἐμοῖς ἀνα[φ]ανδὸν ἐπέστης,  
 οὐκ οναρ, ἀλλὰ μέσους ἡματός ἀμφὶ δρόμους.

Litterae traduntur vulgares, sed n p. Chr. n. saeculo vix antiquius est epigramma. — 1 male corrigunt συρικτάς, et monuit Buecheler συρικτά (sed correpta a littera) sollemnem esse in Theocriteis et anthologicis vocationem. — 3 dedicavit *Valentinus* (sic enim verterelicet Ὑγεῖνον), quem tu demum validum fecisti. — ETE . . . — 4 ΑΝΑ — 5 suppl. E. Curtius *Act. societ. Gotting.* 1859 VIII 166, conferens Aristid. or. I init. τὰ μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ παρῶν (ὁ θεός), τὰ δὲ τῇ πομπῇ τῶν ἐνυπνίων. Cf. Welckeri disputationem de incubatione *Kl. Schr.* III 144 sqq.

803. Delo Venetiam translatum. Anaglypho exsculpta mulier mortua porrecta passo capillo, infra ara, in quam thus imponit togatus. Boeckh C. I. 2292.

Σοί, Παιῶν ἄναξ Ἀσκληπιέ. τήνδ' ἀνέθηκεν  
 εὐξάμενος [σ]τήλλην λαινέην ὁ Βάλης.  
 νοῖσου ἐπεὶ μ' ἀκέσω βαρναλγέος· οὔνεκα τῶν πρίν  
 ὧν πάθον εἰσθεις ἐξ σέθεν οἶδα χάριν,  
 5 τοῦ δ' αὖ μέλλοντος [λ]οιποῦ βίου, ὃν [γε] βιώσω

Litterae vulgares. — 2 ΕΤΗΛΛΗΝ — 3 sqq. quod nunc novissimo meo morbo medebaris hunc ipsum cippum tibi dedico; eorum quae antea bene mihi fecisti, grates habere satis est. — 5 ΛΟΙΠΟΥ precabatur ut etiam in posterum sibi deus adesset.

\*804. Romae in plintho statuae. C. I. 5975.

Ἀμφὶ λί]θῳ, Σωτήρ Ἀσκληπιέ, χρυσὸν ἔχευεν  
 . . . νος ὑπὲρ τέκνων [Σ]ιλονίου εὐξάμενος.

1 ΣΩΣΩΤΗΡ unde nec O. Muelleri ἐν ποδὶ σῶ nec Welckeri coniectura ἐν κόλπῳ probari potest. — 2 init. nomen velut Σέμνος. — ΓΙΛΟΥΙΟΥ corr. O. Mueller.

805. Smyrnae. C. I. 3159. Veronae descripsit Wilamowitz.

Κό(ιντος) Βαλέριος Ἰουλιανὸς Σμυρ(ναῖος).

Ἀσκληπιῶ ἱητῆρι Διὸς Σωτῆρος ἄγαλμα  
σὺν βάσει ἀργυρῆ γύψου μεστῇ ἀνέθηκεν,  
ἄσταθμον ὥς εἴη καὶ ἀτείμετον καὶ ἄχραντον.

3 adscripsit Wilamowitz quae nec pernumerare curiosi possint nec mala fascinare lingua.

806. Prope Spartam. Kirchhoff *Hermæ* III 449. Lueders *Bullet. arch.* 1873.

Ὁρθαίη δῶρον Λεοντεὺς ἀνέθηκε βοαγός BΨA  
Μῶαν νικήσας καὶ τὰδε ἐπαθλα λαβών. BΨA

καὶ μ' ἔστεψε πατὴρ εἰσαρίθμοις ἔπεσι. BΨA

Leonteus βούνορ (Hes. δ τῆς ἀγέλης ἀρχων παῖς) musici certaminis victor Dianae Orthiae consecrat praemium, cuius imago fortasse efficta fuit post v. 2, ubi in lapide tribus duodenarum fere litterarum versibus spatium vacat. — 3 epigrammatis ἰσαλίφου lusum pulcre perspexit Lueders; et me decoravit pater versibus quorum singulorum litterae, si non litteras sed numeros esse sumas, aequalem summam efficiunt binorum milium septingenorum tricenorum.

807. Therae in sella. C. I. Add. II 2465 b.

a. Εἴσατο τήνδ' Ἑκάτην πολυνύμνον Ἀρτεμίδωρος  
φωσφόρον, ἣν τιμῶσιν ὅσοι χώραν κατέχουσιν.

Μνημόσυνον Θ[ή]ρας πόλεως πα[ρ]ιοῦ[σι]ν ἔτευξεν  
βάτθρα τά[δ'], ἔσ[τη]σέν τε μέλαν λίθον Ἀρτεμίδωρος.

5 b. Ἦκω Πριάπος [τῇ]δε Θηραίωπόλει,  
ὃ Λαμψακηνός, πλοῦτον ἀφθιτον φέρων,  
καὶ σύμμαχος] πάρεμι καὶ παραστάτης  
πᾶσιν] πολίταις τοῖς τ' ἐνοικοῦσιν ξένοις.

Litterae vulgares. — De sociatis Priapo et Hecate cf. Iahn *Specim. epigr.* p. 66. — Epigrammatis prioris recte Boeckhium duas adgnosisse

partes vel iteratum docet Artemidori nomen. — 3 ΘΥΡΑΣ — ΠΑΤΙΟΥΗΝ — 4 ΤΑΑΞΕΙΗ. SEN corr. omnia Boeckh. — 4 βάθρα videtur ipsa sella, μέλας λίθος scabellum vocari sellae subpositum. — 5 ΠΟΣΩΙ... ΔΕ corr. Boeckh idemque proxima supplevit, nisi quod v. 8 τοῖσιν dedit pro πασιν. — 7 possis καὶ εὐεργέτης πάρειμι vel Ἐκάτῃ δὲ νῦν πάρειμι, καὶ παραστάτης κτλ'.

808. In vico Erdeer - Chan Attalia Pamphyliae. C. I. Add. III 4341 f.

Ἀνὸρ(ήλιος) . . . . .

Ὅρ[θ]αγόρας εἰρήν[ης] ἄρξας στήσατο βωμούς  
Φοίβῳ καὶ κούρῃ Ἀρτέμιδι[ι] εἵνεκεν εὐχῆς,  
μέτρον [στ]ή[σα]ς π[λ]ή[σθ]είσα[ι]ς πηγαῖς ὑπὸ νυμφῶν,  
ἅμφω ὅπως ποταμὸς λαγόνων ῥεί[θ]ροι[ς] ἵπ[π]οχευοί.

Litterae vulgares. Certiora nisi novo adscito apographo dari non possunt. — Ab initio ΑΥΡΘΟΜΟΥ | . . ΘΑΓΟΡΑΣΕΙΡΗΝ | ΑΡΞΑΣ ἀγαθῇ τύχῃ Keil *Philol.* V 646; idem deinceps εἰρηνάρχης, Franz εἰρήνης ἄρξας, recte εἰρηνάρχας spreverat Keil neque bene defendi posse vidit simili forma νομοφυλάξας. — 2 ΑΡΤΕΜΙΔΕΙ | ΝΕΚΕΝ fortasse Ἀρτέμιδι scriptum fuit. — 3 ΜΕΤΡΟΝΜΗ . ΗΣ | ΠΗΧΕΙΣΑΣ στήσας Franz, θήκας Keil, πλησθείσαις uterque. — 4 ὑποδύοι Franz, ἀποχευοί Keil. Intellego: *utramque aram posuit, ut iam fluvius superstagnantes fontium undas suis aquis subfunderet; arae enim aggeris loco coercendis fluctibus inserviebant.*

809. In Pharo insula Adriae. C. I. Add. II 1837 d.

Κλευνίκη Ἐρμαγόρου δεκάτη[ν] με ἀνέθῃκε Ἀφροδίτῃ.

Litterae vulgares; aetate romana fortasse antiquior titulus. — ΔΕΚ ΑΤΗΜ Ε δεκάτην deleta Ε littera Boeckh. Idem iniuria meretricium putat donarium: nam meretrices patris nomen suis non addunt, cf. tit. ibid. inventus C. I. 1837 e Ὅργιλῳ Δημάρχῳ Ἀφροδίτῃ δεκάτην, quem cave pentametrum esse credas.

810. Sinuessae veteris, nunc Neapoli in museo. C. I. 5956.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τὴν ὁμορον Σιννητίαιν Ἀφρογένειαν,

- ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην  
 ναοὶ μοι στίλβουσιν ὑπ' ἥϊόνος, ἣν ποτε κόλποις  
 Ἀρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄθυρμα δόμος.  
 5. ἐκ δὲ τρόπων πειθῶ τε καὶ εἴμερον ἔσπασε κείνης  
 πᾶς τόπος, εἰς ἰλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην·  
 Βάχχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἔστεφάνωσεν,  
 εἰς ἐμὲ τὸν κυλίκων ὄγκον ἐφελκομένη·  
 πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοετρῶν,  
 10 παῖς ἐμὸς ἄς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος.  
 μή με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε, γειτνιόωσαν  
 πόντην καὶ Νύμφαις Κύπριδα καὶ Βρομίωι.

Iunior poeta vix is fuit, ut coniecit Visconti, qui fere M. Pompeius Νεώτερος vocatur in Anthol. Pal. VII 219, IX 28; neque enim cognomine addito se continuisset ille, ex quo quis fecisset difficile intellegeres. — Epigramma fuit sub statua Veneris, quam Drusus Antoniaque (sive Drusus Tiberii f. et Livia) antea in cubiculo (v. 3) positam iam Sinuessae inter mare balnea tabernas posuerunt in publico. Wilamowitz. Idem recte explicat v. 5 ex Antoniae moribus Sinuessa Suadam Cupidinemque traxit, (qui et Venerem comitantur), idoneusque sic locus factus est ad omnem hilaritatem. — 7 Βάχχου κλισίας si recte Visconti intellegit tabernas vinarias, haec est distichi sententia: Bacchi sedibus me vicinam posuit eoque effecit, ut iam potatores gravia pocula mihi offerant et propinent. — 10 thermas recte intellegit Wilamowitz, cf. A. P. IX. 626. Fuit ad fontem posita statua Venerisque ad pedes Amor exsculptus facem ardentem undis admovens; pulcre autem puerulus sio aquam calefacere cogitatur balneisque aptam reddere. — 11 sq. subsistite viatores fruituri quae ab mari, ab fonte, a Baccho vobis bona parata sunt.

811. Apud Thespias. Cumanudes *Ephem. arch.* 1869 n. 336.

- ὦ παῖ τοξότα Κύπριδος λιγείης,  
 Θεσπιαῖς Ἑλικωνίασι ναίω  
 Ναρκίσσου παρὰ κῆπον ἀνθέοντα,  
 ἰλήκοις· τὸ δέ τοι δίδωσι δέξο,  
 5 ἀκροθείνιον Ἀδριανὸς ἄρκτου,  
 ἣν αὐτὸς κάθεν ἱππόθεν τυχήσας.  
 σὺ δ' αὐτῷ χάριν ἀντι τοῦ σαόφρων  
 πνέοις οὐρανίας ἀπ' Ἀφροδίτης.

Hadriani Caesaris et anathema et versus esse intellexit Cumanu-



des; et fors an ipsius rei quamvis auctoris socordia oblitteratam teneamus memoriam. Cassius enim Dio 69,10 narrat περὶ τὰς θήρας ἐσπουδάζεσθαι λέγεται . . καὶ πόλιν ἐν τῇ Μυσίᾳ οἰκίσας Ἀδριανὸς θήρας αὐτὴν ὠνόμασεν, quibuscum compara quae Marius Maximum secutus Spartianus tradit (*Hadr. c. 20*): *oppidum Hadrianotheras in quodam loco quod illic et feliciter venatus esset et ursam occidisset aliquando constituit*. Neglegentiae arguunt levissimum scriptorem verba *in quodam loco*; cui si unam ursam inperatorem occidisse memoratu dignum videbatur, quid dicturum fuisse putas, duas si occidisset? Turbavit opinor fontis aquam unamque rem ex duabus fecit. Primitus enim et Hadrianotheras eum condidisse et Thespiis ursam interfecisse ipsum (cf. v. 6) narratum erat. — 1 Κύνριδα λυγείην non noram; num forte Musarum sacris Ascre deleta Thespias translatis Veneri Musarum et speciem et nominationem aliquam adcessisse putabimus? Μοῦσα λυγεία est ap. Homerum Od. ω 62. — 3 πηγὴ Ναρκίσσου apud Thespias Paus. IX 31, 7. — 7 σάφρων gaudebit rara hac laude Amor, qua non impertitus esset opinor, si melius Hadriano ad versum explendum vocabulum praesto fuisset.

812. Ad Plagiam Lesbi insulae oppidum. Conze *Itin. insul. Thrac.* tab. XVI 1.

Ζῆνός καὶ Μαΐας ἐρικυδέος ἀγλαὸν Ἑρμῆν  
 εὐκάρπον [στ]ῆ[σ]εν [τ]ό[ν]δε [ἐ]πὶ φυτᾶλης  
 Βάκχων Ζωοῦς νί[ός], ὅπως ῥαδ' ἰνὴ διὰ παντός  
 ἄμπελος ὥραϊον καρπὸν ἔχη βοτρυών.  
 5 ἀλλ' Ἰλαος, ἄναξ, Ζωοῦς γένος εὐφροني θυμῷ  
 σῶιζε, διδοὺς αὐτοῖς ἄφθονον ὄλβον αἰεί.

Litterae c et w sequioris aetatis; r et ζ litterae forma vetustior simulque iota non dativo solum (v. 5) sed etiam in verbo σῶιζε (v. 6) adscriptum, omnia haec alterius p. Chr. n. saeculi antiquitatis studio conveniunt. — 2 . . HOEN//O//EΓΓI corr. Conze. — 3 ῥαδινὴ scripsi coll. Hes. ῥαδινόν· εὐδιάσειστον et Etym. M. 104, 5 διὰ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι παντὶ ἀνέμῳ. Possis etiam πυκνή. Mercurius in hortis positus Priapi vice fungitur. — In eiusdem tabulae parte dextra haec leguntur:

ΑΡΙCΤΑΖΩΗΒΑΚΧΩΝΕΙΩΜΑΤΗΡ  
 ΑΦΡΟΔΙΤΑΑΘΗΝΑΙΔΗΝΑΥΤΑΚΩ

ubi certo corrigendum Ἀρίστα Ζω[ώ], ἡ Βακχωνεῖω μάτηρ. Tamen ut patet Aphroditen et Athenam aut utramque aut alteram utram ὑπήκοον praedicari, ita neque ἀρίστα matris epitheton admodum credibile est et

obscurae plane litterae ΙΑΗΝΑ vel ΔΗΝΑ sunt. Bergk apud Conzium dicere satis habuit tria numina invocari.

•813. Athenis. C. I. 457.

Ἑρμῆν Ναιάδων συνοπάονα θῆκέ με τῇδε  
ἐσθλὸς ἀνὴρ κρήνης κρατὸ[ς] ἐπ' ἀενάου.

Nomen viri aut consilio tacetur aut in alia hermae iam fracti parte scriptum fuit. — 2 κρατὸς recte Boeckh; videtur labrum dici, quo fons influit, sicut Caesar Rheni fluminis ostia *capita* dixit.

814. Argis. Ross *Inscr. ined.* n. 54. Lebas II 113.

Ἑρμῆς δίκαιός εἰμι καὶ με Σ[ώστρατο]ς  
ἔσθησ' ἔλεγχον τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων.

1 nomen teste Rossio non temporum sed hominum culpa deletum; Lebas vero Σ . . . . . Σ legit. — Mercurium Osann (*Diar. lit. ant.* 1837 p. 469) Christum ipsum intellegit, quo refutato Keil Ἑρμῆν ἐμ-πολαῖον dici putat (*Mus. Rh.* XIV 510). At ἔλεγχος cur vocetur ne sic quidem patet. Ego de horti custode cogitavi, qui *furum aviumque maxima formido* est cuiusque *fures dextra coercet obscenoque ruber porrectus ab inguine phallus*. Haec quidem de Priapo Horatius, sed facile ad cognatum deum transferri poterunt.

815. In agro Rithymnio Cretensium. C. I. 2569.

Ἀρτεμις ἡ Σαλονίου.

Οὔρεσι Ταλλαίοισι ἰδρυμένε Μαιάδος Ἑρμῆ,  
σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσυνος,  
ἦν σοι Σάλουιος Μηνᾶς λοιβαῖσι γεραίρει,  
κτίσεος ἐξ ὁσίης ψυχικὰ δῶρα διδούς.

- 5 καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου φάος εἰσροήσεως  
σὺν κείνῃ κατ' ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους·  
ἀνθ' ὧν δ' ἐνχρονίσας ἐπετήσιον οὐκ ἀπέδωκεν,  
συμβίου ἀγνωστάτας τοῦδε καταφθιμένας,  
ἀλγήσας φρένα πολλά, μαθὼν δ' ὅτι δεῖ τά γε θεῖα  
10 τιμᾶν, διπλὴν σοι τήνδε πόρην θυσίαν.  
καὶ σὺ δέ, παντοκράτωρ Ἑριούνιε, τόνδε φυλάσσουσ  
ζῶν, ὅπως τιμᾷ σὸν δι' ἔλου τέμενος.

II fere saeculi. — Praescripta quae Muratori sic tradidit Ἀρτεμῖς ΗΣΑΛΟΥΣΙΟΥΘΥΤΑΤΗΡ editoribus fraudem fecerunt; Gruteri lectio haec est ΗΣΑΛΛΟΝΙΟΣ, quam confirmat cod. Neap. V E 5, ubi simul nomen recte scriptum est. θυγάτηρ igitur, quam vocem difficile explicari senserunt, tantum abest ut unquam fuerit in lapide, ut Artemis non filia sed uxor Salvii intellegenda sit. Hac enim, cuius si minus venustam, at'pīam memoriam epigramma recolit, utique nominata opus est. — 2 *Tallaei monies debent ibi quaeri, ubi hoc monumentum positum* Boeckh. — 5 ψυχὰ δῶρα nec cruenta sacra sunt, nec libenter et ex animo data, sed quae pro defunctae uxoris anima Mercurio animarum duci comitique (i. e. Ἐριούνιω v. 12) obferuntur.

\*816. Romae. C. I. 5953.

Ἑρμῆς.

*Lucri repertor atque sermonis dator  
infans palaestram protulit Cyllenius.*

Ἀ[ι]τις τὸν Ἑρμῆν εἶσαθ'. Ἑρμῆς δ' Ἀιτίῳ  
οἴκῳ φυλάττει καὶ γένος φίλους θ' ἅμα  
..... Ἑρμῆ δ' ἐπ' αἰεῖφα χε(ύ)σομαι  
φυλαττομένῳ δῶμα τὸδ' Ἀττιάδων.

5 ..... Ἑρμῆς [δ] ἐρ[ι]ούνιος.

*Interpres divum caeli terraeque meator  
sermonem docui mortales atque palaestram.*

..... usque terras,  
sermonis dator atque somniorum  
Iovis nuntius et precum minister.

1 ΑPTIC ex Gerhardi coniectura legerunt κάρτιστον Ἑρμῆν εἶσαθ' Ἑρμῆς Δαττίῳ. — 2 legi CIPEIC\... IOI supplementum certum puto; sciendum autem sinistras versuum partes praeter v. 4 valde detritas esse. — 3 CIGN. ICCICΦEPΩEPMH sic legi nec multo aliter reliqui; quas punctis notavi incertae sunt litterae. Exitus senarii est, vix tamen bene eius facti; χέσομαι pro χεύσομαι non magis offensui est quam ἀτός pro αὐτός simil. — 4 lectio certissima; pentameter cum esse nequeat senarius est isque vitiosissimus. — 5 legi ..... CCEPMHC^CIOYN////NIOC ab initio decem evanuerunt litterae, post OYN lapis fractus, unde ἐρισί- vias quod certum existimo num ultimum versus vocabulum sit dubito.

817. In Piraeo. *Ephem.* 2887.

..... νεμοι περικαλλέα νήσων  
 ..... ων ἡμετέροιο κλάδον·  
 ἀλλὰ Πρίηπος ἐὼν Ἑρμοῦ γενέτης τε καὶ νιό[ς]  
 ἄγκειμαι παρέδρωι Ἑρμῇ Ἑλευθερέως·  
 .....

Ad Priapum haec tendere probabiliter coniecit Buecheler. Ille enim deus Mercurii aut filius aut parens putabatur, neque κλάδος aliter intellegendus erit atque phallus ligneus. Prius distichon non expedit: videtur monere ne quis fur accedat. — 1 ΚΑΛΛΕΙΑ clausulam Κύπρον περικαλλέα νήσον nescio ubi legerim. — 4 Mercurio Bacchoque συννάσις θεός Priapus dicatur, qui etiam Bacchi filius esse perhibebatur. — Infra scripta ὙΜΝΟΣΗΚΟ.

818. Paro in insula. Ex schedis Fourmonti C. I. 2388. Singula disticha singulos in lapide versus efficiunt.

Σο[ὶ τ]ό[δ'] ἄγα[λ]μα, θεά . . . . .

Νικιέης, οὗ πατρὸς ὁμ[ώ]νυμος, ἡδὲ σύ[νευ]νος  
 .....

5 σεῖο δὲ καὶ νηοῖο θύρας τεύξαντο [φα]εινάς  
 .....

οἱ δ' αὐτοὶ δάπεδον πυκνοῖς στο[ρ]έ[σ]ανθ' [ο]ὔ[δ]οῖσιν  
 καὶ βωμοὺς ἱε[ροῦς] τεῦξ[α]ν [ἐαῖς δα]π[ά]ναις,  
 καὶ νηοῦ δ' ἐπὶ κρατὶ μετήο[ρ]' ἀγάλματα θῆκαν

10 τρισσά, δύω Νίκας, μεσσά [δὲ] Π[ερσεφόνη]ν.  
 χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι [κ]α[ὶ ἰ]λήκοις Παρίοι[σιν],

δισσά]ς ἐν παλάμαις ἀραμένη δαίδας,  
 καὶ τοῖς μὲν φιλέουσι Π[ά]ρον γλυκερὸν φέρε φέ[γγ]ος,  
 τοῖς δ' ἐθέλουσ' ἀδικεῖν πυ[ρ]σὸν ἄν[α]π[τ]ε [κ]ακῶν·

15 μᾶλλον δ' [ἄμ]π[αν]σο[ν], κα[ὶ τ]οῖς κα[κ]οεργέσι θείης  
 μήτι κακὸν ῥέξε[ιν], ἐσθλὰ δὲ πάντα πόλιν.

εἴ[λαθ]ι πᾶσι, μάκαιρα, πολ[ί]ταις τῇ[σδε] πόλ[ε]ος,  
 κούραις [καὶ] κούροις το[ῖ]σι καὶ ἑσσομένοις·

ἔσχα δ' εἰλήκοις καὶ σφι[ν] μάλα χάσματα δοίης  
 20 Νικί[φ] ἡδ' ἀλόχῳ παισ[ί] τε τ[ῶνδ'] ἐραταῖς,

καὶ παισὶν παίδων, τοῖ [κεν] μετόπισθε γέ[ν]ωνται,

ἐλλαθι, τοῦνεκα σεῦ νηὸν [ἔθεντο γονεῖς.  
τό]νδε σοι, ὃ δοδοῦχε Δ[ιὸς] τ[έ]κος, ὕμνον ἔτευξεν  
Νικιάδης, ὃς σεῦ . . . . .

Carmen aetatis valde recentis, ut docent litterae, ad satis accuratas numerorum leges adstrictum, non tam sententiis quam verbis copiosum, simplicius tamen quam quod ad Nonni eiusve similium saecula detrudamus. — 1 ΣΟΠΟΑΓΑΜΑΦΕΛ . . ΝΙ . . V . . ΙΝΙΑΥ et mox sub finem versus (i. e. pentametri) . . ΝΝΗΙ --- probabile est ex hymnorum usu deam sollemnibus quibusdam nominibus adpellatam fuisse, quorum admodum parcum est relicum carmen. Ceterum Boeckhium acito omnia emendavisse nisi ubi contrarium notabitur. — 4 una littera Ν sub finem pentametri superat. — 5 sq. ΨΛΕΙΝΑΣ . Λ . ΙΙΝΙ . Α . Ι . ΙΙΙΙΚΑ . . . Φ . . . — 7 ΣΤΟΙΕΑΝΦΥΟΙΣΙΝ στρέσαν σὺδοῖσιν Boeckh. — 8 βωμούς ΙΕΙ . ΛΣΤΕΥΣ . Ν . . . . ΙΠΛΑΙΣ — 9 ΜΕΤΕΙΟΙ — 10 ΕΜΕΣΣΑΠ . . . ΧΝΝ μέσσα δὲ recte praestare putat Boeckh alteri ἔμμεσα. — 11 ΤΟΙΣΔΕΣΣΙ ΙΑΩΛΗΚΟΙΣ — 13 ΠΛΟΝ — ΦΕΡΟΣ — 14 ΠΥΙΣΟΝΑΝΠΕΚΑΚΩΝ corr. Jacobs. — 15 ΜΑΛΛΟΝΔΩΠΛΟΙΚΑΠΟΙΣΚΑΤΟΕΡΓΕΣΙ Boeckh μάλλον δ' ἐμπόδιον, quod languet; incertum est quod ipse posui. — 16 ΡΕΖΕΤΝ — 17 ΠΟΛΕΙΛΙΣΤΗ ΠΔΕΠΟΛΗΙ πολυλλίστη δὲ πόληι Boeckh. — 18 ΚΟΥΡΑΙΣΤΕ τε pro καί inperitus posuit lapicida. — ΤΟΥΣΚΑΙ τοῖς καὶ [ἐπ]εσσομένοις Boeckh. — 19 ΣΦ ΙΩ — 20 ΝΙΚΙΑ — ΠΑΙΣΠΕ — 21 ΓΕΡΩΝΤΑΙ — 22 ΝΗΟΝΙ νηὸν ἔθηκε γονεὺς Boeckh, cf. v. 3 et v. 20. — 23 ΙΑΝΔΕΣΟΙ — ΔΛΣΤΙΕΚΟΣ — 24 ΟΣΣΕΥ ΙΑΤΘΑΘΑ . . . ὃς σεῦ ἴλατο δᾶδα φέρων vix bene Boeckh.

819. Epidauri inter rudera Asclepii. C. I. 1177.

Εἶρε[ὺς Καλ]λίμαχος Βρομίῳ ἰδρύσατο βωμόν.  
Διονύσου.

Vocabulum Διονύσου, quod nullo spatio interiecto antecedenti βωμόν continuatur, nescio an posterius additum sit. — Supplevit Boeckh.

820. Athenis in theatro Dionysiaco πρὸς τὴν δεξιὰν παράδον τῆς σκηνῆς. Rhusopulus *Ephem. arch.* 1862 n. 164.

Σο[ὶ τ]όδε καλὸν ἔτευξε, Φιλόργιε, βῆμα θεήτρου  
Φαῖδρος Ζωῖλου βιοδώτορος Ἀτθίδος ἀρχός.

II fere saeculi. — Eiusdem hominis alter titulus est horologio inscriptus C. I. 522 Φαῖδρος Ζωῖλου Παιανιεὺς ἐποίη[ε]. Frustra dubitat Vischer *Mus. Helvet.* III 24.

821. *Lernae inventus lapis valde detritus. Conze et Michaelis Annal. Inst.* 1862 p. 20 sqq. Debeo praeterea Michaelis beneficio apographum ex ectypo denuo examinato adcuratissime factum.

- Βάκχῳ μ[ε] Βάκχον καὶ προσϋμναίᾳ θεῶι  
στάσαντο Ἀηοῦς ἐν κατηρεφ[εῖ] δόμῳ[ι],  
τὸν Ἀρχε[λά]ου πα[ι]δα ὁμών[υ]μ[ον] πατρί.  
ταὐτῷ δ[έ] με, ξει[νε], ἐν χρόνῳ δ[έ]μα[ς] κλυ[τ]ῶι*  
5 *Βάκχον Ἀ[ν]αίψ, [γ]ῆς δὲ πυρφό[ρ]οι[ς] θ[ε]ῶ[ν] εἰ[ς]  
Φοίβῳ Λυκεί[ῳ] ο[ὗ]νεκα ἀντίτων . . . .  
δα[ί]μα[ρ] τίθ[ε]ι με καὶ προσϋ[μνα]ίῳς λεώ[ς]  
ἀ[ν]τιοῦ τε Φοίβου [π]υρφόροι λυ[κοκτ]όνο[υ].*

II vel III saeculi. — vv. 1 - 3 restituerunt editores. — 2 ΗΡΕΦC//Δ ΟΜΩ// iota modo adscriptum dativis modo omissum. — 4 ΔΙ ΜΑΙΚΛΥ//ΩΙ supplementa omnia certa. — 5 Λ//ΔΙΩ//ΗΕΔΕΠΥΡΦC// ΟΙ//ΟΕΛ// corr. editores. — 6 ΛΥΚΕΙ//ΩΙ Ο//ΝΕΚΑΝΤΙΤΩΝ|Λ . . ΟΙ ubi σύνε' ἀντίτων etsi certum videtur tamen nec quid sibi velit scio nec ad antecedentia an ad proxima referam. — 7 . . ΜΑΙ . . . . ΣΙΜΕΚΑΙΠΡΟCΥΛ|//ΔΙΟΛΑΕ//Ι videntur certa supplementa. — 8 Γ//ΥΡ αὐτοῦ τε Buecheler, λυκοκτόνου Michaelis. — Duo Archelai signa Bacchi specie inducta uno tempore consecrantur, alterum in Cereris fano Cereri simulque Baccho, alterum Baccho unaque numinibus Lernaeis ac Phoebo Lyceo; priorem statuam largiti esse videntur qui (ut et ipse Archelaus) Lernaeis mysteriis initiati erant (προϋμναίῳς λεώ[ς]), alteram fortasse uxor cum mystis et Phoebi pyrophoris. Haec olim statui de monument. aliquot graecor. carminibus p. 33 sqq. Singula nunc aliter constitui. — Titulum cur non inter hominum honores sed inter dis dicata rettulerim docebit quod sequitur epigramma.

822. Athenis in via quae ad Pentelicon ducit. Anaglyphum, quo Rhea sedens cum Proserpina adstante daducho exsculpta est, descripsit Conze *Diar. arch.* 1863 p. 75 sqq. coll. p. 79. Tractavit Keil *Philol. vol. suppl.* II 588 sqq.

- a. Ὁ προγόνους ἐφάμιλλος, ὁ τὴν μεγάλην πλέον αὔξων  
Ἀρχέλεως γενεὴν πράξεσι ταῖς ἰδίαις,  
ἀνίδουσιν τελετῆς τῆς ταυροβόλου χάριν ἔγνω  
βωμὸν ἀναστήσας Ἄιτω ἡδὲ Πέης.  
5 οὗτος Κεκροπίην αἰχμὴ πόλιν, οὗτος ἐν Ἀργεὶ  
ναιετάει, βίοτον μυστικὸν εὖ διάγων.

αὐτόθι γὰρ κλειδοῦχος ἔφν Βασιλῆϊδος Ἥρης,  
ἐν Λέρνῃ δ' ἔλαχεν μυστιπόλους δαΐδας.

- b. *Λαδοῦχος με Κόρης, Βασιλᾶν, Διός, ἱερὰ σηκῶν*  
10 *Ἥρας κλειῖθρα φέρων βωμὸν ἔθηκε Πέη,*  
*Ἀρχέλειως τελετῆς συνθήματα κρυπτὰ χαράξας*  
*ταυροβόλου πρῶτον δεῦρο τελειομένης.*

II vel III saeculi. Taurobolia quando primum ab Atheniensibus recepta sint (v. 12) nescimus. — Archelaus Atheniensis (v. 5), Argis vitam degens (v. 5 sq.), Iunonis cleduchus, Proserpinae Lernaeae daduchus itemque utriusque deae (cf. Paus. VIII 31, 2 τοῦ ναοῦ δὲ τῶν μεγάλων θεῶν ἐστὶν ἐν δεξιᾷ καὶ Κόρης) et Iovis Atti Rheaeque quorum nuperrime sacris initiatus est aram dedicat. — 11 in uno arae latere faces duae decussatim una alteri conexae, utrinque pinus, in superiore parte bucrania tria sertis inter se coniuncta: haec puto συνθήματα κρυπτὰ dici. — Archelaum conicio aut eundem esse aut patrem filiumve eius Archelai, qui antecedenti carmine honoratur; notum enim est in eis gentibus, penes quas sacerdotia sunt antiquitus recepta, saepissime simul cum sacrorum ministerio nomina eadem per longa temporum spatia tamquam per manus tradi solere. Ceterum Archelaorum proavum si quis videatur sibi deprendisse Archelaum Archelai notissimi Mithradatis ducis filium, quem Pompeius Comanae Pontica in urbe sacerdotem constituit (Strab. p. 558), equidem non obstabo.

823. Romae. C. I. 6012 c.

*Μητρὶ Θεῶν.*

- Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν Φοίβου στεφανηφόρος ἱρεὺς*  
*Κρήσκης ἡγάθεός τε Λεόντιος, ἔνσοφοι ἄνδρες,*  
*ὃς μὲν ἀπ' ἀντολῆς, ὃς δ' ἄφ' ἄφ' ἐσπερίης,*  
*ὅργια συνῆξαντε Θεᾷ παμμήτορι Πείρῃ*  
5 *κρυοβόλου τελετῆς καὶ ταυροβόλοι φερίστης*  
*ἡμασι μυστιπόλοις βωμὸν ὑπερτίθεσαν.*

Titulus eo qui sequitur (i. e. anno 370) antiquior. — 1 videntur ex quindecim viris nescia qua sacra profanave communione coniunctis Crescens et Leontius sorte electi esse qui Rheae sacris initiarentur. Hi autem deae gratias referentes pro consecratione aram posuerunt.

824. Romae. In dextro arae latere Cybele turrita a leonibus vecta cum pinu tauroque, in sinistra Attis mitra indutus exsculpti. C. I. 6012 b.

Μητέρι τῇ πάντων 'Ρεῖη τεκέων τε γενέθλη  
 Ἄττει θ' ὑψίστῳ καὶ συνιέντι τὸ πᾶν,  
 τῷ πᾶσιν καιροῖς θεμερώτερα πάντα φύοντι,  
 κριοβόλου τελετῆς ἥδ' ἔτι ταυροβόλου  
 5 μυστιπόλος τελέ[θ]ων τοῦτον συνθήκατο βωμόν,  
 δῶρον Ἀπόλλωνος θεῖον ἔχων ἐπίκλην.

*Petronius Apollodorus, v(ir) c(larissimus), pontif(ice) maior, XV vir sacr(is) fac(iundis), pater sacr(or)um dei invicti Mithras taurobolio crioboliog(ue) percepto una cum Ruf(ina) Volusiana C. f. coniuge XVI Kal. Iulias, dd. nn. Valentiniano et Valente Augg. III coss. aram dicavit.*

Annus est 370. — 2 sq. cf. Preller *Mythol. gr.* I 403 sqq. — 5 ΤΕΛΕΤΩΝ — 6 δῶρον Ἀπόλλωνος i. e. *Apollodorus*.

825. Apollinopoli magna. C. I. 4838 b.

Ἐεῖνον τιμήσαντες, ὁδοι[πό]ροι, ἥρωα τόνδε  
 Εὐδοκὸν, εἴτ' αὐτοῖ στεί[χ]ετε σωιζόμενοι.  
 Φεῖδων Ἀμβρύωνος ὁ Κ[ρ]ῆς ἀνέθηκε τὸ γράμμα  
 καὶ τιμάς, ἥρ[ως] ὧι δίδου εὐτυχίαν.

Bonae aetatis quin putes epigramma esse non inpediunt litterae rotundae ut in aegyptio titulo. — 1 ΛΛΙΛΟΙ — 2 ΣΤΕΙΥΕΤΕ — 3 ΚΟΗC — 4 ΗΡΟC correxit omnia Letronne *Rev. de la philol.* I 302, qui tamen male intellexit v. 2, recte eum constitutum a Franzio. Εὐδοκς Panis cognomen est Apollinopolitani, qui nescio an ipse hoc loco ἥρως prae-dicetur, cf. tit. seq.

826. Apollinopoli magna. C. I. 4838.

Εὐδοκὲ Πάν, σοὶ τόνδε πάις Γλαύκου π[ό]ρ[ε κ]ό[σ]μον  
 Ζηνόδοτος σ[ω]θεὶς γῆς ἀπὸ τῆς Ἀ[ρ]ά[β]ων.

Litterae ρ et σ, praeterea ζ litterae forma vetustior. — 1 ΗΡC . . ΟΓΜΟΝ corr. Letronne. — 2 ΑΒΑΙ . . ΩΝ corr. Franz.



827. Caesareae Paniadis Galilaeorum in Panis fano. C. I. 4538 et 4538 b (Add. III p. 1179). Lebas VI 1891. 1892.

a. Πανί τε καὶ Νύμφαις Μαίης γόνον ἐνθ' ἀνέθηκεν  
Ἑρμείαν, Διὸς υἱόν . . . . .  
Οὐίκτω[ρ Λυ]σιμά[χ]ου παῖς, Ἑρ[μαίο]ν δ' ἅμα [Π]ανός  
ἀ]ρητήρ . . . . .

b. Τήνδε θεὸν ἀνέθηκε φιλευήχῳ Διόπανι  
Οὐίκτωρ ἀρητήρ, Λυσιμάχοιο γόνος.

2 ΥΙΟΝ|ΟΥCC--ΩC---ΠΟΓΓ--ΟΥΙ|ΚΤΩ.. Bailie, quem interpolationis insimulans Waddington haec tradidit ΟΥCC.ΩC/ΠΟΓΓΥΙ, quae non multum differre videntur. — 3 suppl. Bailie coll. Ἑρμύπαν Hygin. *astron.* II 28. Franz Ἑρμογένου. — 4 post ἀρητήρ nulla litterarum vestigia. — 5 sq. Victor Echus imaginem nymphae a Pane amatae suo deo dedicat.

828. Mytilenis. C. I. 2169.

Σοὶ πλάκα [τ]ήν[δ'] ἀν[έθ]ηκε, κόρη Διός, ὑδατόεσσα  
πηγή, Νυμφάων [αφθ]ιτε, νᾶμα φίλον,  
ἐνθα πάλαι βασιλῆες ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες  
ἐνχεα καὶ κόρυθας κάθθεσαν ἵππολόφους,  
5 ἐξ οὗ δὴ Δορί[κ]ναμα τὸς λάχεν οὐνομα χῶρος,  
χῶρος ἐλαιηρῇ τερπόμενος λιβάδι,  
πάντα δὲ σοὶ νῦν ταῦτα δι' ἐργατίταις παλάμαισιν  
τρισὸν ὑπόλλυκάβαν Γραμματικὸς τελέω.

Litterae traduntur vulgares; II p. Chr. n. saeculo vix recentius carmen. — 1 Taylor ΠΛΑΚΑΝΗ . . . ΑΝΗΚΕ, Pocock ΠΛ.ΑΝΗΚΕ — 2 ΟΡΦΙΤΕ Boeckh cum nimis fidenter Taylor ne litterulam quidem sui apographi mutari posse adfirmasset tamquam fasciatus cum illo errare quam sanum suum iudicium interponere maluit; nam quae scripsit:

Σοὶ πλάκ' ἀν' ἡ[μαρ] ἀνῆκε κόρη Διὸς ὑδατόεσσα  
πηγή, Νυμφάων, Ὀρφιτε, νᾶμα φίλον

haec neque graeco homini neque cuiquam barbaro intellegentur; voluit autem sic intellegi tibi, o Orphite, hoc planum lacus Iovis filia Nymphae ad luminis oras submisit. Sed ne dicam mirabilem esse hanc Nymphae in mortalem gratiam, grammatica Grammatici ars misere laborat; dici potest πλάξ πόντου, sed ut πλάκα aquam esse aut credat aut sentiat

nemo a se inpetrabit; neque hoc non inepte dictum *fons lacum edidit*; denique lacus minime convenit loco v. 3 sq. descripto, quo quis ex belli laboribus quiescat. Πλάξ nihil potest esse nisi tabula et hoc quidem loco tabula epigrammate inscripta; sequitur pronomen requiri τήνδε verbumque rei unice aptum ἀνέθηκε: dedicantis nomen cum rerum enarratio intercedat v. 8 demum adicitur. Itaque lapidarium potius errasse credam quam Toupium ex parte saltem recte scripsisse negabo:

σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε, κόρη Διὸς ὑδατόεσσα,  
πηγὴ Νυμφαίων ἀφθίτε, νᾶμα φίλον.

Falso haec distincta esse patet quadruplici vel duplici si males adpellatione non perspecta. — 5 Δορύκναμα, recte fortasse Toup et Iacobs Δορύναμα, Δορύκαμνα Hermann *Opusc.* V 177. — 7 haec omnia (i. e. πλάκα et inscriptionem et relicum loci adparatum) laboriosa manu tertio anno adpetente ego tibi *Grammaticus* perfeci. — διὰ praepositionem Boeckh cum τελέω iungit; malo dativum ex plebeio usu positum, putare ut supra n. 539 vidimus σὺν ἡρώων defendi potuisse.

\*829. Romae herma mutilus. C. L. 6186.

Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀνακείσθαι,  
τὰς βύβλους δείξας τὰς παρὰ ταῖς πλατάνοις,  
ἡμᾶς δὲ φρουρεῖν καὶ γνήσιος ἐνθάδ' ἐραστής  
ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν.

II fere saeculi. — Musae opinor Hermen adlocuntur.

830. Anactorii. C. L. 1794 b.

Μαχάτας [ἐ]πόησε.

Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων  
υἱὸς Λασθένης στήσεν ἄγαλμα τόδε,  
μνήμην ἀθάνατον σῶζων πατρός τε καὶ αὐτοῦ  
Λαφάνεος κλεινῷ Λοξίου ἐν τεμένει.

Intellexit Boeckh non huc pertinere alterum titulum simul inventum [Λε]ωφάνης Λασθένης Ἀσκληπιῷ ἀνέθηκε. Μαχάτας ἐπόησε, ubi non debebat Λα]φάνης corrigere.

831. Romae in villa Aldobrandini. Henzen *Ann. Instit.* 1857 p. 102.

ὦ Διὸς Ἀλκμήνης τε μεγασθενὲς ὄβριμον αἶμα,  
 Ἰστορ ἀταρβήτων, Ἡράκλεις, καμάτων,  
 ἥνιδε, τοὶ τόδ' ἀγαλμα φέρων κρητῆρος ἀγητόν  
 θῆκα θ[ο]ῶν ἀέθλων πλεῖον [ἐν] γλυφέων,  
 5 οὓς ποτ', ἀναξ, ἐτέλεσσας, ὑπε[ρ]φιάλους ἀδίκους τε  
 ἀνδρας ἰδ' ὠμηστάς θῆρας ἐναιρόμενος·  
 τῷ σε καὶ νῦν Αἰκῇ Κρονίδης θετὸν ἐγγυάλιξε,  
 εὐτέ μιν ὕβρισταὶ φῶτες ἄτ[ι]μον ἄγον.  
 ἥπιος εὐμενέων τε πέλοις, ἐπειὴ νύ μοι αἰεὶ  
 10 εὐχομένωι τε πάρει χεῖρα θ' ὑπερθεν ἔχεις·  
 καὶ δὴ νῦν μ' ἐσάωσας ἀμεί[βον]τα κλυτὰ φύλα  
 Κελτῶν καὶ Αἰγύων ἄστυ πρὸς Ἀύσονιον.  
 αὐτὸν ἀλεξητῆρα κακῶν, αὐτόν σε δοτῆρα  
 παντοίης ἀρετῆς κλήζομεν, Ἡράκλεις.

π fere saeculi; iota ubique adscriptum, vide ad v. 7. — 4 ΘΕΩΝ non videntur verae litterarum formae tradi, nam θεῶν (fuerit ΘΕΩΝ) certa ratione correxi coll. Theocr. XXII 124 θεῶν ἐξήρατ' ἀγώνων (κειμήλια) de eodem Hercule. — ἐν γλυφέων Buecheler. — 7 τῷ iota non habet adiectum, unde praeceptum Aristarchi illi placuisse adparet, qui ex τό accusativo producta vocali τῷ factum esse docuit. — Δίκη quae Hesiodo aliisque filia Iovis est, hoc loco coniux eius cogitari videtur, cf. Soph. *Oed. Col.* 1381 παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις. Pissander ap. *Platon. Alcib.* I p. 157 δικαιοτάτον φονῆα praedicat Herculem. — 11 ΑΜΕΙ . . nescio an praestet participium aoristi ἀμείψαντα. — 12 non recte Henzen Αύσονίων.

832. Romae. C. I. 6002.

Νηὸν μὲν σιγαλόεντα Σαράπιδος ὑψιμέδοντος  
 ἥδ' αὐτὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς  
 στήσαντο ζάκορός τε Διόσκορος ἡδὲ Κυρίλλου  
 εὐνέτις, ἡ μακάρων μήποτε ληθομένη,  
 5 καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἓνα θεσμόν ἔχοντες,  
 οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίας.

Πρὸ ξ Καλανδῶν] Ἀπριλίων, Φαρμουθὶ ᾧ ὑπάτων τῶν κυρίων ἡμῶν Διοκλητιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ξ καὶ Μαξιμιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ξ. τόπος ἐδό[θη] ὑπὸ Βαλερίου κωμ . . . .  
 αὐτος ὑπατικοῦ ἱερέων ναῶν.

Primum mensis Pharmuthi diem xxvii mensis Martii diem esse monuit Corsinus; annus est 299. — 1 νηόν monosyllabum, cui defendendo vix audeo adferre tit. Aegypt. C. I. 4944 ἀξιθέους οἱ ναοὺς ἤγαγεν Αἰθιόπων, ubi inaudita forma ναοὺς aut pravae pronuntiandi consuetudini aut lapicidae errori deberi videtur. Iacobs μέν delevit. — 2 recte de Sarapidis capite radiato explicat Visconti. — 3 sqq. dedicaverunt Aegyptii Dioscorus et Cyrilli ignoti hominis ignota mulier et alii duo eiusdem gentis, qui communi neocoriae religione coniuncti erant; sic enim ἕνα θεσμόν intellegendum esse clarum est; relativum autem v. 6 non nimis sciti scriptoris est; latine diceret *quippe quibus*.

833. Alexandriae. Ex Marietti apographo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 51.

Ισιδος εὐπλοκάμοιο καὶ Ἀμμωνος κεραιοῖο  
 κάρποκράτου τε διπλοῖς εἰδ[εσ]ι φαινομένου  
 βωμὸς ἐγὼ σὺν παισὶ δ' ἔθηκεν κλινὸς Ἀνουβίων,  
 ἀγγελον εὐσεβείης ἡδὲ θρηπολίας.

2 εἰΔ | εἰ εἰδ[εσ]ι scribendum esse docere poterat ipsa syllabarum diremptio. — Harpocratem intellege biformem vel bicipitem.

834. Stratonicaeae Cariae. C. I. 2716.

Ζηνὶ Πανη[μερ]ίῳ καὶ Ἡλίῳ Αἰὶ Σεράπει  
 σωθέντες ἐκ πολέμων μεγάλων καὶ ἀλλοδαπ[ῶν] θαλασσῶν  
 εὐχῆς ἵνεκε ταῦτ' ἐπέγραψαν ὑφ' ἐν οἱ τέσσαρες ἀνδρες  
 Ζωτικός, Ἐπίκτητος ἡδ' Ἀντίοχος [ἡδ'] ἅμα Νεῖλος.

1 suppl. Boeckh. Ζεὺς Πανημέριος cum Serapide nescio quo modo coniunctus est etiam C. I. 2717; cf. Boeckh ad C. I. 2715. — 2 ἅΛ ΟΔΛΠΟΙΟ Chandler et cod. Sherard. ἅΛΟΔΛΠΟΝΘΑΛ κτλ. Pococke; ἅλλοδαπ[ο]ῖο retinuit Boeckh, sensu nullo. — 4 Γ. ἅΜΑ corr. Boeckh.

835. Apud Berytum in Iovis templi ruderibus duo tituli, quos recte coniunxit Waddington ad Lebas V 1855. C. I. 4535. 4536.

a. Μ. Ὁκτάουιος Ἰλαρο[ς] εὐξάμενος ἀνέθηκε [ὑ]πὲρ σωτηρίας  
 Κ . . . . ου Εὐτύχους καὶ τέκνων.

Ἐἴλαθί μοι, Βαλμαρκώ[θ], κοίρανε κωμῶν,  
καὶ κλύε [μ]ου, δέσποτα, νῦν Ἰλάρου.

- b. [σοὶ γὰρ . . . . .]ρων ἀνέθηκα  
ἐηλόθεν ἐκ νήσοιο Ῥόδου τέχνασμα ποθινόν  
5 Ἄμμωνος κεραοῦ χάλκεον ἀντίτυπον,  
εἰς ὑγίην] προχέοντα βροτοῖς ἱερόδρομον ὕδωρ.

In praescriptis *ener* traditur, deinde *κο.οοῦ* vel *κωμοῦ*, unde *Κόσμου* vel *Κόιντου* coniecerunt. — 1 *μαρκως* — 2 *coy* utriusque versus numeri sustentari poterunt addita ab initio utrique voce *εἴλαθι*. — 3 *φέρων* in promptu est. — 4 *ιηλοθεν* — 6 supplevi; nam videtur Octavius cum Eutycho (liberto?) et liberis suis (an eius?) ex sacro fonte bonam valetudinem reciperasse. Hacpropter aeneum Ammonis signum fontis ori addidit, cuius aqua iam intelleges cur *ἱερόδρομος* vocetur.

836. Loco veteris Galliae oppidi, cui nomen *Vasio Vocontiorum*. Renier *Mélanges epigr.* p. 129. Herzog *Gallia Narbon. app. epigr.* n. 444.

Εὐθυντῆρι τύχης Βήλῳ Σέξτος θέτο βωμόν,  
τῶν ἐν Ἀπαμείᾳ μνησάμενος λογίων.

in altero latere:

*Behus fortunae rector Menisque magister  
ara gaudebit, quam dedit et voluit.*

Severi fere aetate teste Reniero Sextus Apamea in Galliam profecturus oraculum consuluerat de itinere eratque ubi salvus eo pervenisset Belo aram constituere iussus. — In latinis *Menin magistrum* Renier intellegit *Attin menotyrrannum*. Idem v. 2 coniecit *dedit et voluit*, et male hoc quidem (Sexti enim nomen ex graecis supplendum), bene tamen observavit, formulam hanc esse vulgarem *votum solvi libens merito*.

837. Ad Capuam. C. I. 5876.

Δεσποίνῃ Νεμέσει καὶ συννάοισι θεοῖσιν  
Ἀρριανὸς βωμόν τόνδε καθειδρῦσατο.

*Iustitiae Nemesi (F)atis quam voverat aram  
numina sancta colens Cammarius posuit.*

II vel III saeculi. — Mira duo hominis nomina, cum praesertim

non maiore licentia *Arrianus* quam *Cammarius* nomen latino versui adaptari potuisset. — ATIS corr. Cuper, cf. Hauptii *Opusc.* I 70 cum adnot. Wilamowitzii.

\*838. Miseni, nunc Neapoli in museo. C. I. 5794.

*Deo magno et Fato bono Val(erius) Valens, v(ir) p(erfectissimus), praefectus classis Misen(ensis) p(iae) v(ictricis) Gordianae votum solvit.*

Θεῷ μεγίστῳ καὶ καλῇ Μοίρᾳ Οὐάλης,  
ἀρχὴν λαχὼν ἔπαρχον Μεισηνῶν στόλου,  
ἔστησα βωμὸν ἐκτελῶν εὐχὴν ἐμήν.

Aetas tituli classis Gordianae nomine definitur. — Latina quater in quattuor arae lateribus, graeca in tribus ter scripta sunt. — 1 καλῇ i. e. *bonae* ex noviciorum Graecorum usu.

839. Lebenae Cretensium. *Journal of Philol.* 1855 II 106 n. 3.

Διοῦς σοι Διόδωρος ἐθήκατο, Σῶτερ, Ὀνειρὺς  
ἀντὶ διπλῶν ὅσων, φωτὸς ἐπανυράμενος.

Scribendi genus admodum recens. — 1 Paus. II 26, 9 ἐκ δὲ τοῦ παρὰ Κυρηναίους τὸ ἐν Λεβήνῃ τῇ Κρητῶν ἐστὶν Ἀσκληπιεῖον. Quod Somnia dedicat, per somnium Diodorus videtur oculorum valetudinem reparavisse, veluti Aristides eis tantum remediis utitur quae per somnium ei a deo inperantur.

840. Prope Ascaphum Germaniae. C. I. 6810.

Σωθεὶς ἐκ πολλῶν καὶ ἀμετρήτων μάλα μόχθων  
εὐξάμενος ἀνέθηκα Γενίου εἰκόνα σεμνήν.

Litterae vulgares. — Genius *natale comes temperat astrum; naturae deus humanae, mortalis in unum - quodque caput, vultu mutabilis, albus et ater.* Hor. *epist.* II, 2, 187.

841. Alicubi Thraciae. Inter vv. 1 et 2 anaglyphum, quo eques citato cursu dextrorsum properans, altera manu frena altera hastam tenens

canum comitante caterva exsculptus est. Egger *Annal. Inst.* 1868 p. 133 coll. Benndorf *Goett. gel. Anz.* 1869 p. 2062 sqq.

Τὸν πρὸ πύλαις Ἥρωα, τὸν ἄλκιμον ἐν τριόδοισι,  
τὸν κλεινὸν ναέτου θῆκαν ἐρισθενέος  
Κλαυδιανοῦ πρὸ δόμοισι σοφοτεχνίης ἄνδρες  
τεῦξαν ὁμᾶς γλυφικῆς ἀμφὶ καὶ ἐνγραφίης,  
5 Κλεῖτος ὁ σὸς Καπίτων, γλύψας, γράψας δὲ φίλος σοι  
Ἰανουάριος θεράπων εἵνεκεν εὐσεβίης.  
ζώγρε[ι], δέσποτ' ἄναξ, τὸν σὸν ναετῆρα μεθ' ἡμῶν  
Κλαυδιανόν, Ὀρηκῶν πρῶτον ἐν εὐσεβίῃ.  
Ὁρφέτιψ καὶ Σοσίλῃ Πρεῖσκῃ ὑπάτοις εἵδοις νοεμβρίοις.

Annus est 149 p. Chr. n. — Heroem deum esse apud Thraces non in ultimis habitum sat multae docent similibus anaglyphis additae inscriptiones; exempla cum in Dumontii vide libro *Inscriptions de la Thrace* (1876), tum longe vetustissimum quinti saeculi hoc habe (*Rev. archéol.* 1876 p. 182):

Εὐφάμος καὶ τοὶ συν-  
δαμουργοὶ ἀνέθηκαν  
τῷ Ἡρῳ.

Egregie denique hac usus cognitione Wilamowitz Callimachi conclamatum epigramma expedit (26 ed. Schn.):

Ἥρωις Ἡέτιωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτew  
ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ κτλ'.

ubi deus ut supra ad Claudiani, sic ad Eetionis vestibulum positus est. — 1 πρὸ πύλαις barbarum ut πρὸ δόμοισι v. 3. — 2 melius pro θῆκεν scripsisset τοῦτον. — 3 viri sculpendi scribendique pariter periti. — 7 ζώγρε Egger; lapidarius erravit.

842. Prope Lyctum Cretensium. Minusculis litteris editum *Diar. arch.* 1859 p. 148.

Σοὶ τόδ' ἀγαλμα, θε[ά] . . . . .  
Ἀγαθόπους γενετερῇ . . . . .

Coniecturis abstineo.

## II. HOMINVM HONORES.

### AETATIS GRAECAE.

843. In valle Megarensi. C. I. 1050.

Ὅρσιππος Μεγαρῆς με δαίφρονι τῇδ' ἀριδῆλον  
μνᾶμα θέσαν φάμα Δελφίδι πειθόμενοι,  
ὅς δὴ μακίστους μὲν ὄρους ἀπελύσατο πάτρα  
πολλὰν δυσμενέων γὰρ ἀποτεμνομένων  
5 πρῶτος δ' Ἑλλάνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθη  
γυμνός, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ.

Litterae sunt aetatis byzantinae, ipsum epigramma etsi nemo Orsippi tempore (ol. 15) factum contenderit, antiqui certe poetae est antiquitasque lapidi inscriptum, tum temporum invidia detritum ab altero Helladio (v. n. 461) restitutum; similem rem comparavit Boeckh ex Paus. VI 3, 4. — Quae Pausanias I 44, 1 tradidit Κοροΐβου δὲ πλησίον τέθειται Ὅρσιππος, ὃς περιεζωσμένων ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ δὴ τι παλαιὸν ἔθος τῶν ἀθλητῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐνέκα στάδιον δραμῶν γυμνός· φασὶ δὲ καὶ στρατηγῶντα ὕστερον τὸν Ὅρσιππον ἀποτεμέσθαι χώραν τῶν προσόικων, haec ex ipso epigrammate desumpta sunt, et quidem male intellecto v. 4. — vv. 1. 2. 5. 6 habet etiam schol. *Thucyd.* I 6, ubi v. 1 Μεγαρῆς μεγαλόφρονι, v. 2 μνῆμα, v. 5 πρῶτος δ' Ἑλλήνων. Medium distichon omisit, unde Iacobsio suspicio nata est, *marmor spurium esse et a falsario quodam ex duobus distichis in schol. Thucyd. superstitiis fuisse concinnatum.* At iure mireris talem falsarium, qui quidem cum bellicae virtutis memoriam non haurire potuisset nisi ex Pausania tamen callido iudicio inverso eo quem Pausanias observavit rerum ordine priore loco de certaminis ratione inmutata, deinde de auctis patriae finibus memo-



raverit. — 3 sq. *magnam agrorum partem cum hostes sibi vindicassent liberavit ille patriaeque liberatos restituit.* Hostes autem Boeckh intellegit Corinthios Bacchiadarum tunc regno florentes nimiumque in Megarenses iniquos, cf. schol. *Pind. Nem.* VII 155.

844. Athenis. Ex schedis Fourmonti C. I. 85.

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζει  
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δῆμῳ Ἀθηνῶν,  
οὐδείς Σωσιβίου καὶ [Π]ύρ[ρ]α μεί[ζ]ονα θ[υ]ρητῶν  
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασε ἀγαθὰ.

Ἔδοξεν τῇ Κεκροπίδι φυλῇ ἐπὶ [Χ]αρισάνδρου ἀρχόντος  
τῇ κυραὶ ἀγ[ο]ρᾷ κρύβδ[η]ν ψηφισαμένων τῶν φυλετῶν  
ἐν ἀκροπόλει.

Ὁνήτωρ Κηφισοδώρου Μελι[ε]ὺς εἶπ[εν] ἐπειδὴ Πύρρ[ης]...  
ἀνὴρ ἀγαθός] γεγένηται [ε]πεὶ τὴν φυλὴν καὶ τὰ κοινά, ἐπαι-  
νέσαι αὐτόν ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ χρυσῶι στεφάνῳ ἀπὸ πε[ν]-  
τακοσίων [στε]φανῶσαι κτλ'.

Charisander archon ol. 101, 1 vel a. 375. Subscripta restituit Boeckh, ubi scriptum in apographo ΚΑΡΙΣΑΝΔ, ΑΓΑΡΑΙ, ΜΕΛΙΤΟΥΣ, ΕΠΙ... ΠΥΡΡ... ΓΕΓΕΝΗΤΑΤΕΡΙ, ΠΕΤΑΚΟΣΙΩΝ... ΞΦΑΝΩΣΑ. De ipso epigrammate dixi supra ad n. 768. — 1 et 2 suppl. Boeckh. — 3 ΠΥΡΦΑΜΕΙΠΙΟΝΑΘΙ. ΗΤ corr. idem, nisi quod θνητῶν scripsi pro θείων.

845. Athenis ad viam in arcem. C. I. 411 coll. Add. I p. 912.

Ὁ δῆμος Σωκράτῃ Σωκράτους Θορίκιον.

Ἡ μάλα σ[α]ῖς ἐ[δ]άη[σ]αν ἀπὸ φρενὸς ἄξια Μοισᾶν,  
Σώκρατε[ς], ὥ[γ]υγιων νῆες Ἐριχθονιδᾶν.

τοῦνεκά] σοι σο[φ]ίας ἔδοσαν γέρας· αἱ γὰρ Ἀθῆναι

5 ἴσασιν] τοιῷδ' ἀνδρὶ τε[λ]εῖν χάριτα.

III vel II saeculi. — Mitto Boeckhii Welckeri aliorum supplementa. Meis tanto magis confido, quod eadem fere O. Iahnium posuisse video *Paus. descr. arcis Append.* p. 51 n. 66. — 1 ΘΟΡΙΚΙΟΣ Dodwell, ΘΟΡΙΚΙΟ Fauvelii schedae. — 2 init. Οὔνεκα Iahn. — ΣΕΜΝΗΣΑΝ Dodw. ΑΣΕΛΛΗΑΝ Fauv. — ΜΟΙΣΑ uterque. — 3 ΕΠΥΓΙΩΝ Fauv. — 4 ΣΟΝΙΑΣ et ΑΘΗ Fauv. — 5 init. οἵαι ἴσαν Iahn. — ΤΕΚΕΙΝ uterque, quod inepte confirmari putatur Sophoclis loco *Αἴας*. 517 χάρις χάριν γὰρ ἐστὶν ἡ τίκτους' αἰεί.

Scripti τελειῶν. — Socrates (explicatione enim eget dorica dialectus in titulo ab Atheniensibus Atheniensi posito) poeta melicus videtur fuisse.

846. Argis. Ross *Arch. Aufs.* II 662. Lebas II 122.

Ματ[ρόπολ]ίς μοι χθὼν Πέλοπος τὸ Πελαζικὸν Ἄργος,  
 Πνυταγόρας δὲ πατὴρ Αἰάκου ἐκ γενεᾶς·  
 εἰμὶ δὲ Νικοκρέων, θρέψεν δέ με γὰ περίκλυστος  
 Κύπρις θειοτάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ.  
 5 στᾶσαν δ' Ἀργεῖοί με χάριν χαλκοῖο τίοντες,  
 Ἥραι ὃν εἰς ἔροτιν πέμπο[ν αε]θλα νέοις.

IV saeculi exeuntis. — 1 ΛΑΤΙ . . . ΛΙ et 6 ΡΕΜΡΟ . . . ΟΛΑ restit. Ross. — 2 ad Aeacum gentis originem Cyprii reges referunt, cf. Isocr. *Euag.* 13 sqq. — 6 Nicocreon vasa aenea, quae magni aestimabat (*Athen.* VIII 337 e), Argivis certaminum praemia misit.

847. Athenis ad arcis vestibulum. Ex Cyriaco C. 1. 911.

οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε πάλιν κλῖναν[τ]α τάλαντα,  
 δυσμενέων ὅλοην ὕβριν ἀλευάμενον·  
 ἦι σε τέλος θανάτοιο . . . . . ἐκίχανεν,  
 ὡς παύρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων.  
 5 τῷ ῥα καὶ ἄζόμενος σοφίης ἐὼν ἡγητῆρα  
 σ]τῆσεν Ἀλέξανδρο[ς] κλεινὸν ἄπασι θεόν.

Aristotelis mortui statuam cum Alexander rex triennio ante illum mortuus ponere non potuisset, *fictam dedicationem* recte dicit Welcker *Syll.* 140. — 1 ab initio mutilum est epigramma, neque proficies hilum corrigens σ' σε Τύχης ἐδάμασσε κτλ'. — ΚΛΙΝΑΝΔΑ Τύχης σφαλεροῖσι τάλαντοῖς usus est Agath. *prooem.* v. 125; notiora sunt τάλαντα Δίης. — 2 imitatus est poeta anonymus de Laodicea δῆλων ὕβριν ἀλευαμένην *A. P.* VII 564. Aristoteles ab Eurymedonte ἀσεβείας accusatus Chalcin fugit ibique veneno mortem sibi adscivit. — 3 lacunam Iacobs statuit ab initio versus, Buttmann post θανάτοιο, ubi quod Boeckh posuit πολυκλαύτοιο vereor ut sufficiat. Neque enim *mors flebilis*, sed voluntaria mors raris superiorum hominum eorumque maximam partem heroum exemplis probari poterat; itaque tale quid supplendum χερσὶν ἰδαν. — 6 ΕΤΗΣΕΝ — 7 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ corr. Welcker; cf. *epigr.* seq.



1 ante σαφής aperta litterae E vidi vestigia, neque minus clara litterae Ω v. 2. — 2 σεμνή suppl. etiam Rangabes 1009. — 4 πόνον τόνδε i. e. sacerdotium.

851. Rhodi. Ross *Hellen.* I 108 n. 37 ex Hedenborgii apographo incuriosius facto.

Nomen viri Ξενοφάντου, [καθ' υιοθεσίαν] δὲ Ἀπήμενον[ς, καὶ τὸ Ἑρατιδεῶν κοινόν [Ξε]νόφαντον Ἀγ[ε]στράτου Θεοῖς.

Ἑσθ[λοῖς οὐ] κενεὰ μόχθων [χ]άρις· ἔρ[γ]α [δ]ὲ χειρ[ῶν]  
τᾶς γν[ώ]μας [μ]ύθων πολλὸν ἀφανρότερα·  
οἷς καὶ Ἀγεστράτου υἱὸς ἐν ἀστοῖσι[γ] Ξενόφαντος  
καὶ ξείνοις ἀρετᾶς ἄξια πόλλ' ἔκαμε.  
φαντὶ καὶ οἱ ταύταν νόστου χάριν εἰκόνα θέντες,  
ταῦτα καὶ εὐκλει[ῶν] γράμματα Πιερίδων.  
Τιμόχαρις Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

III saeculi. — Praescripta restituit Ross. Filius Xenophanti una cum collegio patris statuam dis dicavit, sicut in titulo Symaeo (Lueders *Dionys. Techn. app.* n. 64) Alexander quidam a Dionysiasis Aphrodisiasis Asclepiastis et muliere Nysa honoratur; cf. *ibid.* n. 68 Ἀλιανὸς Νείκων ὁ ἀρχισυνάγωγος θεοῦ Ἡρώος καὶ τὸ κολλήγιον Βειβίῳ Ἀντωνίνῳ ἀνέστησεν τὸν βωμὸν· τὸν δὲ πῖνακα ἀνέστησε γαμβρὸς αὐτοῦ Ἀσιδάρης. Eratideorum collegium praeclaro acumine Ross reperit, coll. Pindari carmine in Diagoram Rhodium scripto *Olymp.* VII 93. — Pro Ἀπήμενος Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 638 scripsit Ἀγήμονος, quod nomen in titulo Rhodio legitur ap. Ross. *Inscr. ined.* 277.

Epigrammatis ipsius plurima restituit Ross. — 1 ΜΟΧΘΗΝΑΡΙΣ — ΕΡΕΑ ΛΕΧΕΙΡΟΝ — 2 ΩΜΑΣΕΝΥΘΩΝ Ross τᾶς γνώμας ἀνθῶν, Nauck *Mus. Rh.* VI 442 ἢ γνώμας μύθων. Omnium optime sed quod poeta vix scripserit Hermann γνώμας καὶ μύθων. Xenophantus videtur ad nescio quam civitatem legatus missus consilio et prudenti facundia adiutus bene rem gessisse. Inprobabiliter vero Hermann nauarchum intellegit a Polybio memoratum IV 50. — 3 init. οὗτος Ross, τοῖος Hermann. Artius distichon priori iungendum erat. — ΤΟΙΣΙΓ legebant ἀστοῖσιν. — 5 νόστου χάριν posita statua ex legatione reduci. — 6 ταῦτα non pendet ab φαντὶ verbo, sed καὶ postposito ταῦτα γράμματα respondent ad ταύταν εἰκόνα. — ΕΥΚΛΕΙΝ εὐκλειῶν an εὐκλειᾶ scriberet haerebat Ross.

852. Athenis. C. I. 666 et melius Add. I p. 916.

Παλλὰς Ἐρεχθεῖδ᾽ ἄρχαγ[έτι, σὸ]ν κατὰ ναόν  
 ἄδε τοι ἰδρύθῃ Φιλτέρα ἱρ[οπόλ]ος,  
 Βονταδέων ἐτύμων ἐ[ξ] αἴμ[ατος], ἅς γενέτωρ μὲν  
 τα[γ]ὸς ἔφν στρατιᾶς πεντάκι Πανσίμαχος,  
 5 τοὶ [πρ]όγονοι δ' ἄνθησαν ἐν Αἰγείδαισι Λυκοῦργος  
 χῶ χθονὶ τιμάεις Ἀτ[θ]ίδι Διογένης·  
 ὦν τῷ με[ν] ῥήτωρ λόγος ἦνδανεν, οὗ δὲ δι' ἔργα  
 ἔδρακεν ἀρχαίαν πατρίς ἑλευθερίαν.  
 Εὐ[χ]εῖρ καὶ Εὐβουλίδης Κρωπίδαι ἐποίησαν.

II fere saeculi. — De Diogene (v. 6), qui una cum Arato Athenas Macedonum praesidiis liberavit, cf. Koehler *Herm.* VII 1 sqq. — 2 ΠΡ . . . ΟΣ, unus Lebas ΜΡ . . . ΟΣ. Qui φίλτερα Ἑρακλέους posuit Boeckh idem fieri posse vidit, ut Φιλτέρα mulieris nomen esset; quo probato supplevi. Mulierum atticarum nomina sunt Φῖλ (Cuman. 717. 1262), Φιλωτέρα (id. 651), Φιλίστη (id. 681. 975. 1670). Cetera restituit Boeckh. — 3 ΕΞΑΙΜ . . . — 4 ΤΑΤΟΣ — 6 ΑΤΟΙΔΙ — 7 ΜΑΡΗΤΩΛΟΓΟΣ, unus Lebas ΜΕ[Ν]ΡΗΤΩΛΟΓΟΣ.

853. Athenis duo lapides; priorem ed. Pittaces *Ephem.* 4103. Vtrumque Cumanudes *Philist.* I 198.

a. Ἀργαῖον Ἀργαίου Πα[μφο]τ[ά]δ[η] Βατάκης Βατάκου Πει-  
 ρα[ιεύς] θεραπευθεὶς ἀνέθηκεν.

Δημήτριος Φί[λω]νος Πτελεάσιος ἐποίησεν.

b. Εἴ τι πάθος μερόπων γεραῆς νόος εὖρ' ἐνὶ τέχναις,  
 φάμι σέ [πᾶ]ν κατιδεῖν εὐξυνέτοις πραπίσι,  
 κρίναντ' ἱητρῶν σοφὰ δόγματα, καὶ τὸ περισσό-  
 ν ἐκ βίβλων ψυχῆς ὅμματι δρεψάμενον,  
 5 εὐιάδος τ', Ἀργαῖε, πορεῖν γάνος ἀμερίοισιν  
 οἴνας γυιοπαγεῖς ῥυόμενον καμάτους.  
 ἀνθ' ὧν σου τέχνας ἐρατὸν κλέος οὔποι' ὀλεῖται[ι,  
 λαμπρότερον δ' ἄστρων ἔσσεται οὐρανίων.

Inter eos qui post ol. 150 fuerunt Hirschfeld *tit. statuar.* p. 117 Demetrium artificem rettulit, quicum convenit quod Buecheler monuit medicos οἰνοδότας saeculo secundo non antiquiores esse; ipsius denique carminis ars quaesitior alterum potissimum saeculum prodit. — In

praescriptis πλ . . Cumanudes, ρα . . . . Α Pittaces, quem recte supplē-  
visse probat tit. Att. ap. Ross. *Demen* 6, ubi habes Ἀργαῖον Παμβωτά-  
δην. — 2 [ρυ:]ν Cuman. πᾶν Buecheler. *Si quem morbum (eiusque re-  
medium) hominum mens arte cognovit, te aio omnia acute perspexisse.* —  
3 sqq. non continebat se in traditis medicorum praeceptis, sed libros quo-  
que perscrutabatur, qua laude optime inlustratur vulgaris reliquorum  
ratio. — ψυχῆς ὄμμα Plato dixit, cf. Ruhnken *Tim.* p. 32, et infra n.  
ὁς νοῦ ἀπο μυρῖον ὄμμα ἐκτείνας κτλ'. — 6 podagra laborantibus vinum  
commendari solebat, cf. quos adtulit Cumanudes Dioscorid. V 4 et 15,  
Plin. *hist. nat.* XXIII, 3, 21. 26.

854. Ex Delo Venetiam translatum. C. I. 2308.

Εἰκόνα σου, Πολύκλεις, ἀνὰ παστάδα τάνδε πολῖται  
θῆκαν, (ὁ μυριέτης δ' οὐ μαρναεῖ σε χρόνος)  
ἐν βουλαῖς μὲν ἄριστον, ἀγῶσι δὲ τοῖς περὶ πάτρας  
ἄλκιμον, ἐν δὲ βίῳ σ[ώ]φρονα δερκόμενοι.

Litterae vulgares; nam quod v. 2 ΜΥΡΙΕΤΗΣ traditur, apertus error  
est. — 3 sq. possunt haec ad bellum Macedonicum (a. 168) referri. —  
4 ΣΟΦΡΟΝΑ.

855. Prope Atalanten Locrensiū. *Athenaei* vol. I 484.

Πατὴρ δ' ἀριζήλοιο Πολυκρίτου νῖα σὺν ἱππῶι  
δέρκεο, Βοιωτῶν ἀρχὸν ἀεθλοφόρων·  
δις γὰρ ἐνὶ πτολέμοις ἀγῆσατο τὰν ἀσάλευτον  
νίκαν ἐκ πατέρων τηλόθεν ἀρνύμενος,  
5 καὶ τρίτον ἱππήων Ὀπότεντα δὲ πολλάκι τάνδε  
καὶ περὶ καὶ βουλαῖ θῆκε ὀνομαστοτέραν.  
ἐν δὲ ἀρχαῖς ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου ἐπλετο πάσαις,  
ἀστῶν εὐνομίας θέσμια παρθεμένων.  
τῶι καὶ ἀείμναστον Νικασιχόρῳ κλέος ἔσται,  
10 πίστις ἐπεὶ πάντων κοῖρανός ἀγνοτάτα.

Litterae perhibentur macedonicae aetatis esse. Videtur Nicasichorus Graecorum rem ab Macedonum auctoritate defendisse et Opuntiorum urbem Aetolis in dies magis invalescentibus conciliasse; factum hoc a. 229 mortuo Demetrio Antigoni filio. — 6 θῆκε ὀνομαστοτέραν idem hemistichium in epigr. ap. Paus. VII 17, 7.

856. Atalante. Wachsmuth *Mus. Rh.* XXVII 614.

Ἀρχία υἱὸς ὅδ' ἔστ' Ἀλκαίνετος, ὃς δορὶ σῶζ[ι]ων  
πατρίδος ἀκρόπολιν τέρμ' ἔλαβεν βιότον.

Aetatis macedonicae.

857. Lindi Rhodiorum in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 609.

Ἀντιπάτροιο θύγατρα νέην ἔτι Καλλικλεία[ν]  
Αἴνδος ἀνέστασεν πρεσβυτάτα πολίων,  
μάμμης ἡνκόμοιο χαριζομένη γεράε[σιν],  
ἥ ποτε καὶ χρυσῇν εἰκόνα θῆκε Κόρη[ς].

3 ΓΕΡΑΕ... suppl. Ross. *Aviae accepta beneficia referens, quae inter alia etiam Proserpinae inauratam imaginem dicaverat.* Videtur autem avia, quam nihil est cur senio confectam cogitemus, non sine causa ἡνκόμος adpellari — 4 κόρης. Ross, Κόρης Keil ap. Ross. l. s. s.

858. Prope Miletum. Ex Chandlero C. I. 2884.

Εὐσεβέσιν κλήροις, Ποσιδώνιε, τρίς σε λαχόντα  
δ[έ]ρ[ο]κομαι ἐν Αἰδύμοις στέμμασιν ἀθανάτοις  
τοῖον ὃν Ἀπόλλων σε προφήτην ἡσπάσατ' αὐτός  
λῆμμα κρίσιν μητρός τ' εὐσεβίην δικάσας.  
5 οὗ κλέος οὐδ' αἰὼν ἐπιλήσεται· ἄνδρα γὰρ εἰ[δ]εν  
τῶν πρὶν λειτουργῶν οὐδενὶ λειπόμενον.

Litterae vulgares. — Prophetæ sacerdotium publicum in plurimis Ioniae urbibus, maxime in Branchidarum fuit; sorte quotannis prophetæ eligebantur ut eponymi magistratus loco essent, cf. Boeckh ad C. I. 2880 *sortiebantur tantum ei quibus ius erat capessendae prophetiae certis familiis proprium.* — 2 ΔΙ. ΚΟΜΑΙ corr. Boeckh. Loquitur aut populus aut mater (v. 4). — 4 explicatio inpedita. Vix recte Boeckh et Welcker *Syll.* p. 293 Iacobsium secuti λῆμμα pro λῆμα positum putant hoc quidem sensu: *iudicans (et iudicio approbans) indolem tuam, praeiudicium de te latum matrisque pietatem.* Mihi δικάζειν idem videtur quod κρίνειν, λῆμμα id est quod quis dono accipit, κρίσις electio, quae non casu sed iudicio nititur; interpretor: *ter te vatem salutavi Phoebus, ter sortem electionis loco habens, i. e. donum quod sortis beneficio nactus es approbans tamquam eligentium iudicium, nec minus matris tuae pietatem*

in iudicium vocans. Quibus qui non accedet corruptam locum indicabit et iure fortasse. — 5 ΕΙΛΕΝ corr. Boeckh.

859. Tichiussae Ioniae. Lebas V 243.

*Προφήτης*

Ἡρακλέων Νικ[ι]άδου ὁ καλούμενος Ἰσᾶς ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ φιλόδοξος.

Αὐτὸς ὁ [Α]οξί[α]δης [σε προφή]τη[ν ἡσπάσ]α[τ]ο ἰρ[όν],  
 μάρτυρας εὐσεβείης κλῶνας [ἐπὶ κ]ροτά[φοις]  
 ἀργεννο[ῖσι τι]θαι[ς, ἐπ]ει[ῆ κ]αὶ ὁ κ[λῆ]ρος ὅ[πασσεν]  
 ρ[αδ]μ[ο]σύν[α]ις [ἀνδ]ρῶν ἀμφιάλων στέφαν[ον].  
 5 δ]ῆμος [γ]ὰρ κλεινὸν [π]άλον [ῆ]ρ[α]το, [π]ᾶσι πολίταις  
 χάρμα καὶ εὐτέκνωι γηθοσ[ύν]αν ἀλό[χ]ωι.  
 ὦ μάκαρ. ὦ [π]ερίσαμε Ἡρακλέων Νι[κ]ιάδο[ν],  
 ὀλβισ . . ου . . . ιψειςπαν . ασηνηθ . . ις

Pessimum apographum emendavi ut potui. — 1 ΔΟΞΙΑΣΩΡΙΤΗΣ... ΑΥΟΙΡΙ similia certe fuerunt, sicut carm. praecedentis v. 3. — 2 suppl. Waddington. — 3 ΝΟ... ΕΘΕΟΥΣΤ... ΕΠΙ... ΛΙΟΚ... ΡΟΣΟ — 4 . ΟΡΑΙΔ... ΟΣΥ ΝΑΣΣΙΑΙΑΡΩΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Sententiam si recte adsecutus sum, ipse populus videtur de certis quibusdam viris suo arbitrio ex nobilium numero electis sortitionem fecisse. — 5 ΤΗΜΟΣΙΑΡ — ΡΑΛΟΝΕΜΑΤΟ . ΑΣ . Σ ipsum verbum ῆρατο, non minus id certum quam πάλον accusativus, docet non de Heracleone dici, quem secunda persona adloquitur poeta, sed aliud quaerendum esse subiectum. — Pro πολίταις possis ἐταίροις. — 6 ΓΗΘΟΣΑΠΑΝΑΛΟΥΝΤ. ἀλόχῳ Waddington. — 7 ΔΟΕΡΙ corr. Buecheler. — 8 non expedio.

860. Chii. C. I. 2221.

Οἱ πρεσβύτεροι Μεγακλέα Θεογείτονος, γονῆι δὲ Δαμονί-  
 κων, ἄρξαντα τοῦ πρεσβυτικῷ εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς εἰς τοὺς  
 θεοὺς καὶ ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς ἑαυτούς.

Σοῦ λάμ[π]ει μὲν δόξα, καλοῖς δ' ἐσθλὰ[ν] χάριν ἔργο[ις]  
 ὥπασεν ἃ κλεινὰ πρεσβυτέρων ξύνοδος,  
 εἰκόν' ἀναστήσασα σέθεν, μορφᾶς τύπον ἔμπνου,  
 καὶ σ' ἐν Ὀμηρείω[ι] γυμνασίωι θεμένα



5 πᾶσιν ἐδήλ]ωσεν Θεογείτονος υἷα Μεγακλέα,  
ἀνδρειάν]τα κα[λ]ὸν δεῖγμ' ἀρετᾶς θεμένα.

Ab initio scriptum Ε ΟΙΝΠΕΣΒΥΤΕΡΟΙ; paullo post ΓΟΝΕΙ. — 1 ΛΑ ΜΕΙ — ΕΞΘΛΛΗ — ΕΡΟΥ corr. Walpole. — 2 cf. Boeckh ad C. I. 2220. — 4 iota addidi. — 5 πᾶσιν δ' ἔγνωσεν Boeckh, sententia quidem bene perspecta, sed male interpunctione post θεμένα v. 4 inlata. Nam quod in gymnasium Homereo (cf. Volkmann *Wolfs Prolegomena* p. 267) statua ponitur, eo ipso apud omnes inclarescet. — 6 ΚΑΝΟΝ corr. et suppl. Boeckh.

#### AETATIS ROMANAE.

\*861. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 657 cum Keilii adnot. 14.

Ἐρρηφόρον πατήρ με, πότνα, σ[οί, θεά,  
Σαραπίων μήτηρ τ' ἔθηκ[ε Χ]ρη[σίμην]  
τὴν σὴν Θεανὼ πέντε καὶ [συνομαίμονες·  
δοῖς δ' οἷς μὲν ἤβην, οἷς [δὲ γηράσκειν καλῶς.

Supplementa sunt Keilii. — 4 extr. ΟΙΣ, eiusdem tamen versus initio ΟΙΣ scriptum.

862. Eleusine. *Ephem.* 3771. *Bullet. arch.* 1860 p. 181.

Κούρην νύμφος περιώνυμον ἱεροφάντις  
θῆκε θεᾶς ἰδίαις μύσιν Ἀθηναίδα.

Litterae ρ et ξ, at romanae aetatis est titulus. — 1 hierophantidis nomen ex sacrorum ritu tacetur.

863. Eleusine. C. I. 434.

Μήτηρ Μαρκιακοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί,  
οὐνομα σιγάσθω τοῦτ' ἀποκληζομένη,  
εὐτέ με Κεχροπίδαι Διοῖ θέσαν ἱεροφάντιν,  
αἰτὴ ἀμαιμακείοις ἐγκατέκρινον βυθοῖς.  
5 οὐκ ἐμίγησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης.  
οὐδὲ τὸν εὐράμενον πανσινόσους ἀκέσεις,

- οὐδὲ τὸν Εὐρυσθῆι δυνάδεα πάντας ἀέθλους  
 ἐξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα·  
 τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,  
 10 τὸν καὶ ἀπειρεσίῳ κοίρανον ἡμερίων,  
 ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσιν,  
 Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

De Hadriano initiato conferri iubent Cass. Dion. 69, 11. — 4 haec nescio figurate dixerit an sacro cuidam usui convenienter. — 11 Il. B 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. — 12 κλεινῆς Κεκροπίης scil. πόλεσιν.

864. Salamine teste Fourmontio; Eleusinium esse vidit Boeckh C. I. 390 coll. 387.

Παῖδα Ξε[ι]ναγόρα καὶ Πραξαγόρας ἐσορᾷς με,  
 τὸν μύστιν Δηοῦς, Ξειναγόραν ὄνομα.

Xenagoram filium Boeckh probabiliter coniecit nepotem Demostrati esse Herodis Attici adversarii; vid. daduchorum Lycomidarum stemmata C. I. 385, cf. tit. seq. — 1 ΞΕΝΑΓΟΡΑ.

865. Eleusine. C. I. 391.

Μυστῶν ἡγητῆρα Πολύζηλον, πατρὸς ἐσθλοῦ  
 Ξειναγόρου μητρός θ' Ἐρμιλπίδος, [ἐ]ν ζαθέοισιν  
 εἶσε θεαῖν [δαπέδοισιν ἐὸν γενετῆρα Νεό]φρων.

Polyzelus Xenagorae eius filius, qui honoratur tit. anteced. — 2 ΓΝ corr. Boeckh idemque supplevit v. 3.

866. Athenis olim, nunc Oxonii. C. I. 405.

Δηοῦς καὶ Κοίρης θεοείκελον ἱεροφάντην  
 κυδαίνων πατέρα στήσε δόμοις Κλεάδας,  
 Κεκροπίης σοφὸν ἔρνος Ἐρώτιον ὧι ῥα καὶ αὐτός  
 Λερναίων ἀδύτων ἴσον ἔδακτο γέρας.

II vel III saeculum produnt litterae recentes et negligenter insculptae. — 2 δόμοις scilicet Δηοῦς καὶ Κοίρης, qui genetivi κατὰ κοινὸν ad ἱεροφάντην et ad δόμους referendi sunt. Reliqua recte Boeckh interpre-

tatus est, Cleadem matre Argiva natum (id quod ipsum nomen probat) Lernaeorum sacrorum eandem hierophantae dignitatem obtinuisse, quam pater Eleusiniorem habuisset. Novimus Cleadam Cleamque uxorem ex epigr. A. P. IX 688 εἰς πύλῃν τοῦ Ἀργούς:

Τὴνδε πύλῃν λάεσσιν ἐξέστατο ἀραρυῖαν,  
ἀμφοτέρων, κόσμον τε πάτρῃ καὶ θάμβος ὀδύταις,  
τεῦξε Κλέης Κλεάδας ἀγαθῆς πόσις εὐπατερείης,  
Λερναίων ἀδύτων περὶ σῖος ὄργιοφάντης,  
τερπόμενος δώροισιν ἀγασθενέων βασιλῆων.

867. Eleusine, nunc Salamine. C. I. 406.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

Κατὰ τὰ [δόξ]αντα τῇ [ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ τῇ]  
βουλῇ τῶν ᾗ, τὸν [ἀφ' ἐσ]τία[s] μυηθ[έ]ντι[α Ἀθ]ήναιον  
τ[ὸν] καὶ Ἐπ[αφ]ρόδειτον, [Ἀ]θην[αί]ον περιοδο[ν]τικ[ὸν] ε[ἰ]ό[ν].  
Φλυέα.

Παῖς [μ]έ[ν] ἐὼν ὄνομ' ἐ[σχον] Ἀθῆν[α]ιος, αἰξόμενον δέ  
ὦ[ν]ό[μ]υσαν τοκέες δῖον [Ἀ]θηνόφιλον.

Pessimum apographum optime emendavit Boeckh. Praescripta sic traduntur:

ΚΑΤΑΤΑΛΠΑΝΤΑΤΗΣ

ΜΧ ΒΟΥΛΗΤΩΝ

ΧΤΟΝ ἈΤΙΑΝΜΥΗ

ΘΟΝΤ ΗΝΑΙΟΝΤ κτλ'.

Sexcentorum senatum etiam usque ad Antonini Pii aetatem obtinuisse ex titulis docuit Neubauer *Comment. epigr.* p. 24 sq. — Locutionem ἀφ' ἐστίας μυεῖσθαι illustravit Boeckh ad C. I. 393. — In ipso epigrammate v. 1 ΝΕΜΕΩΝΟΝΟΜΕΖ | ἈΘΗΝ ΙΟC — 2 Τ ΝΟΦΑCΑΝ tria igitur pueri nomina fuerunt, unum statim τῇ δεκάτῃ inditum *Athenaeus*, altera duo cognomenta erant, *Athenophilus* a parentibus, *Epaphroditus* ab amicis sodalibusve inpositum. Recte haec Boeckh explicat.

868. Inter marmora Elginiana. C. I. 402.

Ἀσκληπιοῦ με δμῶα πυρφόρο[ν θεοῦ  
Πείσωνα λεύσσεις, ἱππικ[ῶν] ἡ[γήτορα,  
ἄρξαντ' Ἀθηναίοις δὲ τὴν ἐπ[ώνυμον].

κατὰ τὸ ἐπε[ρ]ώ[τ]ημα τῶ[ν] Ἀρεοπαγετιῶν τὸ ἱερὸν] συνέ-  
δριον ἱερέ[ω]ς — — — Ἀγαθόποδος Φλυέ(ως) . . .

Anno 175 Βιήσιον Πείσωνα Μελιτέα archontem adsignat Neubauer *Comm. epigr.* p. 27. — 1 πυρφόρον φίλον Boeckh; putabam vocabulum δμῶα accuratius definiendum esse; θεοῦ Wilamowitz. — 3 particula δέ, quae offendit Boeckhium, docet atticum munus opponi honori romano; fuerat igitur Piso praefectus equitum. — In subscriptis, quae restituit Boeckh, post ἱερεος viginti tres fere litterae perierunt. Συνέδριον idem intellegit τὴν ἱερὰν γερονσίαν.

869. Thebis. Lebas III 560. Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 174.

Εὐσεβίης ἅμα καὶ πινυτῆς τήνδ' οὔ[νεκα] δῆμος  
σ]τήσεν Καλλιρόην, Ἀρτέμιδος πρόπολον.

II fere saeculi. — 1 suppl. Keil; poteris pro δῆμος ponere μήτηρ, sublata interpunctione post Καλλιρόην.

870. Megaris in basi statuae mulieris. C. I. 1064.

Ἀζομένη κόρην Ἀητωίδα εἰοχέαιραν,  
Ἄρτεμιν Ὀρθωσίην πόλεως περὶ τείχεα πάντα  
εἰμὶ ἱερῆς ἐγὼ Ἀσκληπιάς· ἐκ δὲ τοκῆων  
πατρὸς Ἐνκτιμένου Ἀσκληπιάδαο γενέσθην,  
5 μητρὸς σεμνοτάτης Νεικηφόριδος γένος ἐσθλόν·  
οἱ δ' εὖ γεινάμενοι μ' ἔδοσαν ἱερήϊδα τῇδε Θεαίνῃ,  
βουλῆς καὶ δῆμου ψηφισσαμένης περ' ἐμεῖο.

Aetatis admodum recentis. — 2 Artemin Ὀρθωσίαν Byzantios Megarensium colonos coluisse perhibet Herod. IV 87. — πόλεως π. τ. π. variis Diana locis videtur sacra habuisse Boeckh. — 6 εὖ inepte additum ad generis nobilitatem significandam. — Vt iusti fierent numeri Iacobs Θεαίνῃ, Boeckh τῇδε eiecit; mihi neutro careri posse videtur. — 7 περ' ἐμεῖο magis soloeca quam pindarica licentia. — Participium ψηφισσαμένης ad solum senatum refertur, cui ex prisco quidem sed iam inrito usu populi nomen adhaeret.

871. In Teno insula. Lebas III 1831. Ross *Inscr. ined.* 104.

Θυσσάδος ἀγροτέρου Βρο[μίου] θέσαν εἰκόνα μύσαι  
ἐν τελεταῖσιν Ἀγγοριδ[ῶν] . . . . .  
μεσσατίων Βάχχοιό τ[ε] καὶ Δημήτερος ἀγνῆς  
ἡμιτελῇ μεγάρων τελ[έσας] ὀροφώματα λαμπρά.  
5 ὦν χάριν ἐς Διόνυσον [ἐθήκαμεν εἰκόνα] κοῦρης·  
ἥ δὲ πόλις [κ]τερ[έ]ιξε χάριν [μνήμης] ἀρετῆς τε  
τὴν μερόπεσσι ἀβα[κχεύτοις] βάκχοις τ' ἀγαπητῇν,  
Εἰσίαν εὐπατέρειαν . . . . .

II fere saeculi teste Rossio. — Supplementa posui ordinem sententiarum indicatura. — 1 ΑΓΡ Ross APP Lebas. — ΒΡΟΛ — 2 altera versus parte obitus mulieris (cf. v. 8) narrabatur, ut ad verbum ἔθανε simil. adici posset participium τελέσασα v. 4. — 3 vicinas fuisse sumpsit Bacchi et Cereris aedes, mediumque interpositum nescio quod fanum profanumve aedificium, quo in exaedicando cum pecuniae cives defecissent, Isia de suis semiperfecta tecta absolvenda curavit. Cuius rei gratia et initiati, quorum in usu aedificium fuisse videtur, mulieris statuam in Bacchi fano posuerunt, et civitas mortuam publico funere sepelivit. — 3 ΒΑΧΧ uterque. — 6 ΠΟΛΙΣΕΤΕΡΙΣΣΕ Lebas ΕΤΕΙΣΣΕ Ross; videtur lapidarius errasse. — 7 ΑΒΑΡ uterque. Sententia incerta.

872. Patmo in insula. Ross *Inscr. ined.* II 190. Aliis quoque apographis usus Welcker *Mus. Rh.* II 335, III 269.

Ἀγαθῇ τύχη.

Ἀντὴ παρθενικὴ Ἐλαφηβόλος ἀρήτειραν  
θήκατο Κυθ[ονίη]ν Γ[λα]υκίῳ θύγατρα  
ὕδροφόρον . . . . Πατνίη παραβώμια ρέξαι  
σπαιρόντων αἰγῶν ἔμβρυα καλλιθύτων.  
5 . . . . . π[ά]τρη π[ό]λις, ἥ δὲ τιθήνη  
ἐκ . . . . . ἡ[β]ης] ἔκτροφός ἐστι Πάτνος,  
νῆσος ἀ[γα]ν[ο]τάτη Λητωίδος, ἧς προβέβηκε  
β]ένθεσι . . . . . ἔδρανα ἑνομένη·  
6 . . . . . Σκυθ[ί]ν[η]θεν ἀρήμιος εἶσεν Ὀρέσις  
10 . . . . . φύγεν ἧς μητροφόνου μανίης.  
τῆς] δὲ κα[ὶ] ἰφθίμη θυγ[ά]τηρ σοφοῦ ἰητήρος  
Γλαυκί[ε]ω βο[υ]λαῖς Ἀρτέμιδος Σκυθίης,

Αἰγαίου πλ[ώ]σ[ασ]α ῥό[ο]ν δυσχείμερον οἶδμα  
 ὄργια κ[ . . . . . ] ὥς θέμις ἀγλάισεν.  
 εὐτυχῶς.

Tituli ea est natura ut quamvis multa novaque ex eo fore ut dicamus sperare liceat tamen nisi novis adstructis apographis emendari non possit, eruntque opinor qui quod reliquorum coniecturas publice quidem meis augere fere noluerim laudent. — 2 ΚΥΔ[ΟΝΗ]ΝΓΜΥΚΙΩ corr. Ross. — 3 ΥΔΡΟΦΟΡΟΝΗΝΑΝΠΑΤΜΗ ὑδροφόρον ἢ ἐν Πατνίῃ scripserunt; fuerit potius vocabulum ad Πατνίῃ referendum. — 5 . ΝΑΡΕΙΑΤΕΙΦΗΝΑΡ ΗΗ[ΑΙ]Σ Ross; indicabatur patria quae num Τείφῃ fuerit vehementer dubito (Paus. IX 32, 4). Relicta patria urbe virgo mox adulta Patmum transmigravit. — 6 ΕΚΓΕΙΕΝΣΗ[Α] ἥβης certum puto, antecedebat adiectivum. — 7 ΑΡΛΥ . ΤΑΤΗΜΗ κτλ'. ἀμαυροτάτη Ross, ἀγαυροτάτη Welcker, ἀφαιροτάτη Franz *Mus. Rh.* III 92. — 8 ΙΕΝΘΕΣΙΝΑΝ . ΗΣΕΑΡΑΝΑ cf. Callim. *h. Del.* 191 ἔστι τις νῆσος ἀραιή - πλαζομένη πελάγεσσιν, sed vix fuit βένθεσι πλαζομένης. Sententiam perspexit Welcker: *Patmus cogitanda est ex mari emergens ut Delus vaga per undas sedem varians, dum fixam nancisceretur, et quidem ut illa nato in ea Apolline cum Diana et cultu illius instituto, sic Patmus Scythicae Dianae ab Oreste ibi purgato ara posita.* Ceterum omnium insularum aequore olim submersarum sedes stabilivisse gloriatur Isis dea in hymno Andrio v. 70 νάσως δὲ βαθυνομένης ἀπὸ ῥιζῶν ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλὺς αὐτά. — 9 F . ΣΟΤΕΙΦΗ . . . . ΙΝΘΕΝ Ross, aliud apographum ab initio ΓΗΝ. Narrabatur Orestes Dianae imaginem ex Scythia adlatam Patmi conlocasse; Σκυθίῃθεν certo restitui coll. v. 12. — 10 . . . ΣΛ . ΘΙΕ . . ΤΥΙΕΝ Ross, aliud apographum ab initio Σ - - Μ et deinde ΦΥΓΕΝ, tamen dubito de φύγεν verbo; videtur potius στυγερῆς vel simile esse adiectivum. — 11 ΗΛΕΚΑΤΜΙΦ . . . . ΙΑΤΗΡ θυγάτηρ Ross, idemque correxit v. 12 ΓΛΑΥΚΙΟ . Ρ . . ΥΛΛΙΣ et v. 13 ΠΛΟΥΣ . . ΑΡΟΥ — 14 ὄργια ΚΟΛΛ . . . ΙΝΟΣΘΕΜΙΣ κοινωνεῖν Franz, καλλοσύνη Welcker, neutrum ad rem; fortasse κωμαστῶν.

873. Cyrenis. Ex schedis proxeni Sardiniae tunc Tripoli habitantis (1827) ed. C. I. 5173.

ἀ[γ]ρεῖ δ' Ἀρτεμῖς ἀ[γροτέ]ρη, καλοῖς ἐνὶ [πέπλ]οις  
 Μαρκιανὴν ἱερῷ δερκομένη [θαλάμῳ]  
 ο[ὔ]τις ἀρητῆρ [ῥα]το, παιτὴρ ἱερῶν,  
 ἄρ[ε]τι π[υ]κ[ρὸ]ν Φιλίο[υ] σ[τέμ]μ' ἀν[α]δησάμενος

5 ἡ δ' ἐφο[ρῶσα θε]ρ[ς σὺν Μ]αρκ[ιανῇ γ]ενετῆρα

Epigramma videtur subscriptum fuisse mulieris statuae, quam ipsa Diana cum patre, Iovis sacerdote, sacra facientem conspicata suam fecerat sacerdotem. — Singuli hexametri pentametrive binis in lapide versibus scripti sunt; ab initio unum videtur distichon periisse, cuius haec supersunt:

. . . . . CΦΥΛΛΑ

. . . KONONAM

ΑΤΡΕΙΔΑ ΚΤΛ'.

1 ΑΡΤΕΜΙΣΑΚ | ΡΗ ἀγροτέρη Franz, quo probato ἀγρεῖ scribere quam αἰρεῖ malui. — Τὴν καλοῖς ἐν τόξοις Franz, deam opinor μελιχίῳς βελέεσσιν ἐποικομένην cogitans. — 2 ΜΕΝΗΘ . . . et 3 οὗ Δίος Franz, ἡρᾶτο Heimsoeth. — πατὴρ ἱερέων princeps sacerdotum, cf. C. I. 5002 sq. — 4 ΦΙΛΙΟΙΟ ΤΕΛ ΜΑΝ | ΔΗC ΚΤΛ'. στέμμι' ἀναδησάμενος Franz. — 5 sq.

ΛΕΦΟΙ . . . . ΟΡΟ . . . . ΑΡΚ

ΕΝΕΤΗΡ ΚΑΙ ΤΑ

ΝΙΕΡ

874. Spartae. Ross *Reisen und Reiserouten in Griechenland*. I 21 sqq.

Ἡ πόλις τὴν σεμνοτάτην καὶ φιλοσοφωτάτην καὶ εὐγενεστάτην Ἡράκλειαν Τεισαμενοῦ παρὰ τῇ ἀγιωτάτῃ Ὀρφίᾳ Ἀρτέμιδι ἰδρύσατο ἀρετῆς πάσης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐσεβείας ἕνεκα, προσδεξαμένον τὸ ἀνάλωμα τοῦ προσφιλεστάτου ἀνδρὸς αὐτῆς Μάρ(κον) Αὐρ(ηλίου) Εὐτυχιανοῦ τοῦ (Εὐτυχιανοῦ).

Ἄλλην Πηνελόπειαν ἐγείνατο κυδαλίμη χθών

Σπάρτη, Τισαμενοῦ θεσπεσίου θύγατρα

τοίῃ μῆτιν ἔην ἥδ' ἥθεα καὶ νόον ἐσθλόν

ἔργα τ' Ἀθηναίης ἥδ' εὐσωφροσύνην.

5 ταύτῃ καὶ γένος ἔσχες ἐτήτυμον, Ἡράκλεια,

Ἡρακλέους, Φοῖβον πρὸς δ' ἔτ' [ἀπ'] Ἰα[μ][ι]δῶν.

οἱ σε . . . . . ἀνηρεῖψα[ντο] . . . . .

αὐτοκασιγ[νήτην] θᾶκον ἐς [ἀ]θ[ά]ν[ατον]

II vel III p. Chr. n. saeculi. — Heracleae statuae honor obtigit mortuae. — 6 ΕΤ . . . ΑΜ. | ΔΩΝ certo restitui; his tuis virtutibus pro-

batur nobilis tua origo, quam ab Hercule ducis et a Phoebo, utpote Iamidarum de gente nata. Paus. III 12, 8 μῆμα τοῖς ἐξ Ἥλιδος μάντεσιν, καλουμένοις δὲ Ἰαμίδαις et VI 2, 5 οἱ δὲ Ἰαμίδαι καλούμενοι μάντεις γεγόνασιν ἀπὸ Ἰάμου· τὸν δὲ εἶναι παῖδα Ἀπόλλωνος καὶ λαβεῖν μαντικὴν φησιν ἐν ἄσματι Πίνδαρος (Olymp. VI 43. 49). Eodem sacerdotio etiam III p. Chr. n. saeculo fungebantur Iamidae, cf. tit. Olymp. ap. Beulé *Études sur le Péloponèse* p. 268. 309 coll. p. 315, et videtur Tisamenos nomen in illa gente fuisse hereditarium (Herod. IX 33 et Κλαύδιος Τεισαμενός in tit. s. s.); Heracleae quoque patrem eodem nomine usum vatem fuisse probare videtur θεσπεσίῳ epitheton v. 2. — 7 ΟΙΚΕΚΑΤΕ . . . . . | Ρ ΑΙCINANHPEIΨΑ . . . . . | ΑΙCΨΑΥΤΟΚΑCΠΙ . . . . . | ΘΑΚΟΝΕCΕΘΝ certi nihil invenio, nisi quod ΚΑΤ male lectum puto pro ΚΑΙ. Reliquorum mitto coniecturas. — 8 ἀέναν an ἀθάνατον scribas parum refert.

875. Sinopae. Ex schedis Stempovskii C. I. 4159, ex meliore Xanthopuli apographo C. I. Add. III p. 1114.

Οὐδὲν ἀφανρότερος χρυσοῦ λίθος, εἰ πλέον ἀνθεῖ  
παρθενίης αἰδοῖ πεπνυκασμένος· εἰμὶ δὲ γείτων  
Τ[ε]ι[τι]ανὴ καθαροῖο Σαράπιδος, ἔνθα με βουλὴ  
θῆκε χαρισσαμένη ἀρετῇ πατρός, ὃν περὶ πάντων  
5 τίμησαν βασιλῆες, ἔλευθε[ρίη] βιότοιο  
μάρτυρι πιστεύσαντες ἐ[λευθε]ρίην Ἀμίσοιο  
εἴνεα παιδείης [πινυτόφρονος εὐδι]κήης τε

II fere saeculi; possunt enim v. 5 M. Aurelius et L. Verus intellegi. — 3 ΠΕΙΠΑΝΗ correxi, dubitans de barbaro nomine Πειπάνη. — 6 ἐλευθερίην Franz. Amisenorum civitas libera et foederata suis legibus utebatur; cf. Plin. *ep. Traian.* 92. Sic intellege: *vītae liberalitate pignore usi permiserunt ei liberam regendam civitatem.* Filia videtur civi Sinopensi nupsisse. — Inde a v. 7 haec tradita:

Stempovsky

. . . . ΑΠΑΙΔΕΙΗCΙ  
ΚΙΗCΤΕ  
ΝΕΡΟΗC

Xanthopulus

. . . . ΠΑΙΔΕΙΗCΑ  
ΚΙΗCΤΕ  
ΙΕΡΟΗ



\*876. Thebis in museo descripsi. Praescripta quae facile leguntur C. I. 1600, hexametri praeterea pauculas litteras edidit Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 105.

Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐν Θήβαις  
Διοκλῆν Τιμοστράτου Διονίσψ.

Ἔστησεν Βρομίῳ Διοκλῆν [Τιμ]οστ[ρά]τιο υἱόν  
ἐνθάδε τεχνιτῶν μουσολόλων σύνδοτος.

1 fere p. Chr. n. saeculi. — 1 legi . . ΗΟΣΤΟΛΤΟΚΙΩ, lapis valde detritus, at restitutio certa.

\*877. Athenis ad Propylaea. *Ephem.* 53.

Ἡ βουλὴ τῶν τῶν καὶ ὁ δῆμος εἰείμησεν Πό(πλιον) Ὅρδε-  
ώνιον Λολλιανὸν τὸν σοφιστήν.

Ἀμφοτέρων. ῥητῆρα δικῶν μελέτησιν τε ἄριστον  
Λολλιανὸν πληθὺς εὐγενέων ἐτάρων.  
εἰ δὲ θέλεις τίνες εἰσὶ δαήμεναι, ὄνομα πατρός  
καὶ πάτρης αὐτῶν τε ὄνομα δίσκος ἔχει.

Vidit Clarisse *Inscr. graecarum par* p. 24 n. 2 (*Sodales φιλομυσί-  
σους . . salutant Nassavico - Velavici praeceptores a. d. II Iulii 1840*) ti-  
tulum esse Lolliani Ephesii sophistae, Isaai Assyrii discipuli, multorum  
librorum scriptoris aetatis Hadrianae (cf. Suid. s. v.). De eo Philo-  
stratus *vit. soph.* I 23 Λολλιανὸς προὔστη μὲν τοῦ Ἀθήνησι θρόνου πρῶτος,  
προὔστη δὲ καὶ τοῦ Ἀθηναίων δήμου στρατηγῆσας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὅπλων.  
ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη . . νηὶ . . τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς. Melius  
de eodem munere Plutarchus *quaest. sympr.* IX, 1, 1 Ἀμμωνίος Ἀθήνησι  
στρατηγῶν ἀπόδειξιν ἔλαβεν ἐν τῷ Διογενεῖ τῶν γράμματα καὶ γεωμετρίαν  
καὶ τὰ ῥητορικὰ καὶ μουσικὴν μανθανόντων ἐφήβων, cf. Dittenberger *epheb.  
att.* p. 29. Ephebi igitur auctoritate senatus populique praeceptori sta-  
tuam posuerunt, eam fortasse cuius meminit Philostratus l. s. s. εἰκόνες  
δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι μία μὲν ἐπ' ἀγορᾶς, ἑτέρα δ' ἐν τῷ ἄλσει τῷ μικρῷ, ὃ  
αὐτὸς λέγεται ἐκφυτεῦσαι. Nam in foro erat Ptolemaei gymnasium.

## 878. Athenis. C. I. 380.

Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς καὶ τῆς βουλῆς τῶν ψν καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων τὴν ἄρξαντα τὴν τοῦ βασιλέως ἐν θεσμοθέταις ἀρχὴν καὶ ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ πανηγυριαρχήσαντα καὶ ἀγωνοθετήσαντα τῶν μεγάλων Παναθηναίων, οἴκοθεν ἱερέα παναγῇ, Πό(πλιον) Ἐρέν(νιον) Δέξιππον Πτολεμαίου Ἑρμειον, τὸν ῥήτορα καὶ συγγραφέα, ἀρετῆς ἕνεκα οἱ παῖδες.

Ἀλκῇ καὶ μύθοισι καὶ ἐν βουλαῖσι κρατίστους  
 ἄνδρας ἀγκλειτοὺς γείνατο Κεκροπίη,  
 ὧν ἓνα καὶ Δέξιππον. ὃς ἱστορίην ἐξαθρήσας  
 αἰῶνος δολιχὴν ἀτρεκέως ἔφρασεν  
 5 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπεῖδε, τὰ δ' ἐκ βίβλων ἀναλέξας  
 εἵρατο παντοίην ἱστορίης ἀτραπὸν.  
 ἦ μέγα κλεινὸς ἀνὴρ, ὃς νοῦ ὅπο μυχρίον ὄμμα  
 ἐκτείνας χρόνιους πρήξιας ἐξέμαθεν.  
 φήμη μὲν περίβωτος ἂν Ἑλλάδα, τὴν ὃ νεανθῆς  
 10 αἰνὸς Δέξιππος δῶκεν ἐφ' ἱστορίῃ.  
 τοῦνεκα δὴ καὶ παῖδες ἀγκλειτὸν γενετῆρα  
 μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

Dexippus Atheniensium dux ca. a. 269 Gothos vicit. — 4 fortasse ἔφρασεν ἀτρεκέως. — 6 confert Iacobs Philetæ distichon (ap. Stob. p. 343) ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον καὶ πολλὰ μογήσας, μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος. — 7 v. supra ad n. 853, 4. — 9 μὲν non habet apodosin; sed intellege *fatam quidem ab omnibus Graecis celebratam sibi conciliavit, statuatam vero a liberis positam.*

## 879. Romæ. C. I. 6246.

Cl. Claudiani v. c.

Claudio Claudiano v. c. tribuno et notario inter ceteras vigentes artes praeclariorissimo poetarum, licet ad memoriam sempiternam carmina ab eodem scripta sufficiant, adtamen testimonii gratia ob iudicii sui fidem domini nostri Arcadius et Honorius felicissimi ac doctissimi imperatores senatu petente statuatam in foro divi Traiani erigi collocarique iusserunt.

Εἰν ἐνὶ Βιργιλίῳ νόον καὶ μοῦσαν Ὀμήρου  
Κλαυδιανὸν Ῥώμῃ καὶ βασιλῆς ἔθεσαν.

Meminit huius statuae ipse Claudianus *praef. de bello Getico*. — 1 cf. *Addenda*.

880. Cyzici. C. I. 3671.

Ἡ βουλὴ τείμεσσαν ἀγασσαμένη τον ἀοιδόν  
Νέστορα καὶ μολπῆς εἵνεκα καὶ βιότου·  
εἰκονα [δ'] ἐξετέλεσεν καὶ εἷσατο πατρίδος ἄρχων  
Κορνοῦτος θαλερῆς ἐν τ[ε]μένεσσ[ι] Κόρης.  
5 ὄφρα καὶ ὁψίγον[ο]ί περ ἐν ἄστεϊ παῖδας ἔχοιεν  
σῆμα φιλοξενίας καὶ δέλεαρ σοφίης.

Nestorem, quem peregrinum fuisse docet v. 6, non diversum puto ab Nestore Laryandensi Lycio, qui Suida teste inperante Alexandro Severo vixit; huic certe aetati et litterae tituli conveniunt et carminis indoles. Eiusdem supersunt fragmenta A. P. IX 129. 364. 537. — 1 *τείμησεν* Boeckh; at ut *μισεῖν* a *μῖσος*, sic *τιμεῖν* a *τίμος* ducitur. — 3 δ' inseruit Boeckh idemque correxit v. 4 TAMENEΣΣΕ et v. 5 ΟΨΙΓΟΝΩΙ. — De archontis eponymi Cyzicenorum munere cf. C. I. 3657. 3667.

881. Ad Isthmum Cyzicenum. C. I. 3672.

Ἀγαθῇ τύχη.

Ποιητὴν ἔστησαν Ἀπαμέα Μάξιμον ἄστοί,  
ἀράμενον δοιῶν στέμματ' ὀλυμπιάδων.

Intellegit Boeckh Olympia Cyzicena sub Hadriano vel Antonino Pio instituta, coll. Marquardt *Cyzicus* p. 143 et ad C. I. 3674.

882. Athenis in pariete occidentali Parthenonis. Lueders *Bullet. arch.* 1872 p. 251.

Θειολόγον Λαίτιοιο μετάρσιον ὕμνον ἀκούσας  
οὐρανὸν ἀνθρώποις εἶδον ἀνοιγόμενον·  
εἰ κατὰ Πυθαγόρην ψυχὴ μεταβαίνει ἐς ἄλλον,  
ἐν σοί, Λαῖτε, Πλάτων ζῇ πάλι φαινόμενος.

III fere saeculi. Videtur Laetus Plotini fuisse aequalis. — 1 *θειολόγου divina loquentis*. — *μετάρσιον ὕμνον* nescio *carmina* interpreter an *philosophiam*, an denique *declamationes* (Wilamowitz).

883. Prope Athenas. C. I. Add. I 411 b.

Θεῖον Ἀλέξανδρον τὸν ὁμώνυμον ἄλσει μέσσει  
ὁ γνώριμός μ' ἔστησε τὸν διδάσκαλον.

1 ἄλσος recte Wilamowitz academiam intellegit.

884. Corcyrae lamina aerea statuæ olim subfixa. C. I. 1897.

Ἰσὸν τοι τοκέεσσι Θράσων γέρας ὥπασε . . .

Θευγένη ἀντ' ἀγαθᾶς τοῦτο διδασκαλίας,  
ἐσθλὰ δαεῖς Παίωνος ἀλεξητήρια νούσων,  
οἷς πολλοὺς θανάτου ῥύσατο καὶ καμάτων.

5 ἀλλὰ τις αἰνεῖτω τὸν ἀεὶ χρόνον ἀνέρα τοῦτον,  
ὃς κε φίλον λάθ' ἀν μὴδὲ θανόντος ἔτλα.

II saeculo vix recentius; litterae εσω. — 1 ὥπασε TIMAI Mustoxydes et Koehler. Ferri nequit quod Welcker *Syll.* 31 voluit τιμᾶ, ut esset ἴσον τιμῇ τοκέεσσι δεδομένη. Boeckh et ipse τιμᾶ retinens vertit *per honorem*. Hermann *Opusc.* V 174 τιμᾶς corrigit, quod non placet. Conieci τήνας, ut *bona illa praecepta* opponantur *digno huic monumento*. — 2 Θευγένη puto pro Θευγένει scriptum esse, nisi quod vocativum Θευγένη probanti non obstabo. — 6 extr. ΕΤΛΑ Koehler, ΕΧΟΙ Mustoxydes, sed ex eiusdem libro (*cose Corciress*) Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 577 lectionem edidit ε . . . Sunt igitur ἔτλα Koehleri, ἔχοι pessima Mustoxydis coniecturae. ἔτλα placet neque offensui erit indicativus, cf. supra n. 387, 8. 333, 2.

885. Corinthi prope Iunonis aedem. Cyriacus. In basi venatorum figurae. C. I. 1106.

Ἰη[τ]ρῶ Τροφίμῳ πίσυνοι θηρεύει[ρε]ς ἄνδρες  
τῆς γλυκερῆς ὑγίης δῶρον ἀν[ε]ιλόμεθα·  
ἀνθ' ὧν χαλκείην τήνδ' εἰκόνα θήκαμεν ἀνδρός,  
ἐγγὺς θηρείων ἱστάμενοι στομάτων.

vv. 1-3 sic traditi:

ΙΗΠΩΤΡΟΦΙΜΩΠΙΣΥΝΟΙ  
ΘΗΡΕΥΤΟΟCΑΝΔΡΕC  
ΕΧΟΜΕΘΑ

quae Boeckh trium versuum extrema ratus scribit v. 1 τῷ τροφίμῳ πί-

συνοι, v. 2 θηρεύτορες ἄνδρες, v. 3 ἐ[ύ]χόμεθα. — Venatores illi (circenses) certamine vulnerati Trophimo medico, qui eis medicatus erat, gratias referunt.

\*886. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Τὸν θεράπων] πρῶτον Παιήρονος, ἔξοχον ἐσθλῶν  
 ἱητρῶ]ν ἀρετῆς εἵνεκα καὶ σοφίης  
 . . . . μῶρον Νεικίαν Ἄρεος παγος.

Litterae ACEW. — 1 ἀμφιπόλων Wilamowitz; mihi articulo τόν aegre careri posse videtur. — 3 senarius ab patris nomine incipiens.

887. Catanae. C. I. 5727.

Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστυ πανόλβιον ἄνδρα ἀνέθηκε  
 Ζωσ[ι]μιανεῖδην, ἀγνωθετῆρα Σέβηρον,  
 ὄφρα καὶ ἐσσομένοισι . . . . . βρο[τ]οῖσιν.

1 Paus. X 28, 4 περὶ πλείστου γὰρ δὴ ἐποιούντο οἱ πάλαι γονέας, ὥσπερ ἔστιν ἄλλοις τε τεκμήρασθαι καὶ ἐν Κατάνῃ τοῖς καλουμένοις Εὐσεβέσιν, οἱ ἥνικα ἐπέρρει τῇ Κατάνῃ πῦρ τὸ ἐκ τῆς Αἴτης, χρυσὸν μὲν καὶ ἄργυρον ἐν σὺδενὸς μερίδι ἐποιήσαντο, οἱ δὲ ἔφευγον, ἀράμενος [ὁ μὲν add.] μητέρα, ὁ δὲ αὐτῶν τὸν πατέρα . . . . οὔτοι μὲν δὴ τιμὰς καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι παρὰ Καταναίων ἔχουσιν. — 2 ΖΩCΥM — 3 ECCOMENOIC·I omnes; tum novo lapidis versiculo ἸΠΠΙΟCΑΙΖΕΒΡΟ Gualtherus et Dorville, IP . . . OEAIZE BIPO Vitus abbas, qua nisi lectione Iacobs et Welcker (Syll. 164) ultimum versus vocabulum Σέβηρος vix recte fecerunt. Denique O. Mueller PCIV·CM7EIBPC. Male Franz ἥρως κλήζοιτο βροτοῖσιν. Vnum certum vocabulum est βροτοῖσιν, quod qui invenit Burmann non recte supplēvit αἰοῖδμος ἥσι βροτοῖσιν.

888. Spartae iuxta theatrum. Ex Fourmontio C. I. 1397.

Εἰκόνα λ[α]ινέην ἐρικ[ύ]δος ἀθλοθετ[ή]ρος  
 ἀντ' ἀρετᾶς [σ]τηθε[ν] . . . . .

1 sqq. ΕΡΙΚΑ | ΛΕΟCΑΘΛΟΘΕΤ . . ΟΕ | ΑΝΤΑΡΕΤΑCΟΤΗCΕΙΛΛΗ | ΥΟΤΟΝ : ΠΟΛΟΠΑΛΑΙΚΟΝ | . . . ΕΙCΑΛΥΚΟΥΡΓ . . . , ultimo denique versiculo paucarum litterarum apices. — 1 ἀθλοθέτας·θείας ἀντ' Boeckh; recte vero

idem στῆσεν et v. 3 init. πᾶσα. Quod sequitur vocabulum nescio an παλαιστρα fuerit. Λυκούργου denique memoria incertum quo tendat. Dicitur ille νόμους . . ἐς τὴν μάχην τῶν ἐφήβων constituisse Paus. III 14, 8; potest vero ille qui honoratur etiam laudari τῆς ἐν τοῖς πατρίοις Λυκούργείοις ἔθελον εὐψυχίας καὶ πειθαρχίας χάριν, sicut C. I. 1350.

889. Aphrodisiade Cariae. C. I. 2851.

a. Ἀμπει κ(αὶ) φθ[ι]μένοις ἀρετῆς φάος, ο[ὗ] περὶ πάτ[ριος]  
πολλὰ [π]ονησάμενοι [ξυ]νὸν ἔθεντ' ὄφε[λος]  
Ἀσ[κ]ληπιοδότῳ [ι] λόγος ἤρμωσεν, [ὥ]ι πόλις [ἦ]δε  
οἷα περ οἰκιστῇ τόνδ' ἀνέθη[κ]ε τύπο[ν].

5 b. Τήκει καὶ πέτρην ὁ πολ[ύ]ς χρόνος. [ἀλλ'] ἀρετῶν  
Ἀσκληπιοδότου τὸ κλέος ἀθάνατον,  
ὅσσα καὶ οἷα πόρεν [γ]έρα π[α]τρίδι τοῖς ἐπὶ π[ᾶ]σιν  
καὶ τόδε μετρε[ί]σθω [ξ]υνὸ[ν] ἔρεσμα θ[ό]λον.

Asclepiodotum recte Iacobs intellegit eum, qui inter Procli discipulos claruit sub Anastasio Dicoro (491-518). Natione Alexandrinus in primis coluit Aphrodisiensium urbem (de qua errat Bernhardt Suid. s. v. Ἀσκλ.), studiis physicis praecipue deditus, cf. Suidae ex Damascio Asclepiodoti discipulo excerpta. — 1 ΦΘΗΜΕΝΟΙΣ — ΟΠΕΡΙΠΑΤΑ οἱ περὶ πάτρην Welcker Mus. Rh. IV 416. — 2 ΤΙΟΝΗ — ΖΗΝΟΘΕΩΤΟΦΕΝ corr. Welcker. — 3 ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΩΗ — ΕΙΗΠΟΛΙΣ et 4 ΘΗΕΤΥΠΟ corr. Boeckh. — 5-8 extant A. P. IX 704 (ἀδελφον). — 5 ΠΟΛΙΣΧΡΟΝΟΣΚΑΙ ΡΑ — 7 ΤΕΡΑΠΕΤΡΙΔΙ — 8 ΜΕΤΡΕΣΘΩΖΥΝΟΜ lapis habet ξυνόν, quo magis mirandum est Anthologiae editores codicis lectionem καὶ λον servasse; debebant κοινόν reponere. κοινὸς θόλος videtur aedificium quoddam ab Asclepiodoto usui publico destinatum, in cuius vicinia eius statua posita erat. Ex Suida haec ad rem faciunt πολλὰ συνεισένεγκεν εἰς τὰ ἱερά, τῆς οἰκείας φύσεως ἔκγονα μηχανήματα, ἀγάλματα τε διακοσμῶν καὶ ὕμνους προστιθεὶς ἔστιν οἷς.

\*890. Thebis. Edidi Hermæ VIII 424.

Εἰκόν]α Μόνδωνος παιδὸς πατρός τε Φιλείνου  
ἧ πόλις ἔστησεν σωφροσύνης ἕνεκα.  
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου)

In dextra eiusdem lateris parte:

τὸν γλυκύτατον πατέρα Τ. Φλ(άουιον) Φιλ(εῖνον) Μόνδωνος [νῖδον] Φλ(αουία) Εὔπραξις θυγάτηρ ψ. β. [δ.

Litterae vulgares. — Statuam poni decrevit senatus populusque ponendamque mandavit Eupraxidi filiae. — 1 Philinus Mondonis et pater et filius erat. Eiusdem hominis tituli Thespienses sunt apud Keilium *Syll. boeot.* n. XIX p. 85 et n. XXXIV p. 134.

891. Syraeusis. Ex Mommseni potissimum apographo C. I. 5408.

*Perpenna Roman(us) pa[tr]on(us) p(opuli) Syrac(usani).*

Ῥω]μανοῦ παραίδεσσι [Συ]ρηκοσίων τόδε ἄστυ  
ἐκ καμάτων ἀνέπνευσε καὶ εἶδεν ὀνίατος ὥρην·  
τοῦνεκα λαινέην μὲν ἀνεστήσανθ' οἱ ἄριστοι  
εἰκόνα, τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσσι εἶχουσιν.

II vel III saeculi. — 2 nititur lectio Hughesii Thorlacii Capodiecii fide nescio an non integra. Visconti KAIC . . . KENIATOC, Mommsen KAIE . . . "HATOC, incertas tamen H et T litteras esse testatus. Valde placet Viscontii coniectura καὶ ἔδρακεν εἶαρος ὥρην, eademque versus clausula εἶαρος ὥρην supra n. 570, 3 etsi non tralaticio significatu. — 4 τῆς σοφίης scil. εἰκόνα.

892. Epidauri. C. I. 1167.

Ἀλκίδου Βάσσον γενεῆς ἐρικυδέα φῶ[τ]α  
βουλὴ καὶ δῆμος, ναέται ζαθέης Ἐπιδάουρον,  
ἀντ' εὐεργεσίης, τὴν πολλάκι δῶκε πόλῃ,  
εἰκόνη τῇδε γέρηραν, θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων.

*ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) [δ(ήμον).*

Bassidae nota ex Pindaro apud Aeginetas gens, Epidauriorum colonos (*Pind. Nem.* VI 31), quorum cum nobilitatem adfectaret homo ille romanus simili nomine usus facile ad augendam gentis famam ad Heracleam originem descendere potuit; Epidaurii enim, quod monuit Boeckh, ortu Argivi erant, Argivorum autem reges Heraclidae. — 4 poeta ni fallor voluerat γέρηρε. — θεῶς ἀνακτας intellegit Boeckh M. Aurelium et L. Verum, quibus Bassus consiliarius fuerit.

893. Athenis. C. I. 426.

Βουλῆς με Ἀρείας ψῆφος ἔστησ' ἐνθάδε  
Πομπωιανόν, παῖδα τὸν Διονυσίου,  
γένους τε ἕκατι καὶ ἀρετῆς, ὅση νέψ.

ἐ]πὶ ἱερέως Ἀῦρ. Πωλλίωνος (τοῦ Πωλλίωνος) Μελιτέω[ς.

\*894. Athenis. Descripsi fragmentum ineditum in Barbaceo.

Οὐδ[έ ποτ' Ἀλκείδης τόσσον κλέος ἐσθλὸν ἀγώνων  
ἦρατο πολλὰ καμῶν, ὅσσον nomen viri,  
τὸν βουλὴ ἔστη[ψεν ἐνπρεπέσιν στεφάνοιςιν  
δώδεκα· π[έντε μὲν . . . . .  
ἐπτά γάρ[ρ . . . . .

Litterae εσω. — 3 sqq. sententiam certa ratione mihi videor adsecutus esse. Hercules duodecim certamina pervicit, ille duodecim coronis ornatus est, quibus v. 5 sq. tertia decima fortasse accedebat una cum statua, cui hoc epigramma subscriptum esset. Sic vero Herculis certamina indeque partos honores superavit.

895. Thisbae. Keil *Syll. boeot.* p. 135 n. 35.

Nomen patris γενέτ]ην με Βραχᾶς εἶδρυσε πόλῃ  
κόσμον nomen avi . .]λίου, τὸν φιλάεθλον ἄγαν,  
ζῆλόν τ' ὥς εἶναι] με τέκνῳ καὶ πατρίδι τειμῆν,  
δόξαν πᾶσι βρο[το[ί]ς, τῷ δὲ κλέος θεόθεν.

Litterae εσω. — Brachas nomen C. I. 1613 adn. — 2 sq. cf. infra n. 925 δῆμῳ μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφοροῦντι et C. I. 1625, 80 ἵνα . . πολλοὶ ζηλωταὶ γείνωνται τῶν ἀγαθῶν τῶν εἰς τὴν πόλιν μαρτυρουμένων. — 4 τοὺς accusativum expedire non potui.

896. 897. Syriae duo tituli, quorum prior in Borechat Trachonitidis oppido, alter Amrae Batanaeorum inventus est.

I. Lebas VI 2414.

Ἀμφῳ, ἀριστότοκος καὶ ἀγλαόπαις ἐστίν  
Τιβέριος, ὃς Μαρκελλῖνον τέκετ' ἔξοχ[ον] ἀνδρῶν.

Kaibel, *Epigrammata graeca.*



- οὗτος καὶ πατρίδ' ἔην ἔσωσεν παρ' ἀνακτος.  
 εἶθε νῦν καὶ χρυσέοισιν ἀγάλμασιν ὧδε δυναίμην  
 5 ἀνστήσειν, Μαρκελλῖνε, πεποθημένον πατρίδι κῦδος,  
 ὅς τόδε σῆμα ποιήσας ἀρετῆς μνήμην ἀνέγiras  
 αἰτῶ καὶ γενετῆρι καὶ υἱ[έ]σι κυδαλίμοισιν.

2 ΕΠΟΧΑΝΔΡΩΝ. — 3 videtur legatus ad Caesarem missus bene rem gessisse. — 6 statua posita est prope hereditarium monumentum quod sibi suisque condiderat Marcellinus. — 7 ΥΙΟΙ.

II Lebas VI 2082.

Εἶθε σε καὶ χρυσέῳ ἀγάλματι ὧδε δυναίμην  
 Τιβέριον στήσειν, πεποθημένον πατρίδι κῦδος.

Tiberius Marcellini pater filiusve videtur fuisse.

Dixi de duobus his titulis in *Commentat. Bonnens.* p. 24. sq. Adparet prioris tituli vv. 4 et 5 eodem ex fonte fluxisse unde alter titulus, neque eo opinor aequè vitioso; facile enim clausulae vitium ita tolli potest, ut in archetypo fuisse credas πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος, quod inculti homines ad suum usum corruperunt. Antiquioris poetae hi fortasse versus fuerunt:

εἶθε σε καὶ χρυσέοις ἐν ἀγάλμασιν ὧδε δυναίμην  
 ἀνστήσαι (vel ἀνστήσειν) . . . , πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος.

coll. A. Plan. V 335 ἔπρεπε μὴν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μὴ δ' ἐν χαλκῷ-  
 τοῦτον τοῖς ἄλλοις εἰκελὸν ἐστάμεναι.

898. Ephesi. C. I. 2967.

Τοῦτον, ὃν εἰσοράας, τύπον ὄρθιον Ἀντωνείνου  
 Δωρόθεος πετέλεθ θήκατο κρυπτόμενον.

1 τύπος ὄρθιος statua. — 2 ὑπὸ πετέλεθ saepius mortui conduntur, ut docent Anthologiae epigrammata.

899. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 b.

Τ[ε]ίμ[ω]ν Τειμαίο[υ] θέτ' Ἀναξίθε]μιν Θεοτεί[μου].  
 τ[ὸ]ν φίλο[υ]ν αὐτὰρ ἔπαινοι] αἰμνη[στοι οἱ ἔ]σονται.

Potest etiam sepulcralis esse titulus. — 1 ΕΙΜΟΝ — ΙΜΙΝ versum

supplevit Franz. — 2 ION Franz τὸν φίλο[ν, εὐνοί]α[ς] μνη[μοσύνης θ' ἐνε-  
κεν.] Alia sexcenta cogitari posse concedo.

900. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 c.

Τὸν στρατιὰς κο[σμοῦντα], τὸ[ν] ἐ[κ] γέν[ε]ος βασιλή[ω]ν  
τὸν πάσης ἀρετῆς ἄξ[ια τῆς] προγόνων  
[nomen viri πράξαντα . . . . .]

1 ΤΟΗΓΕΝΟCΒΑCΙΑΗC . . restituit totum versum Franz. — 2 ΠΑCΗC  
ΑΙΑΡΕΤΗC, ubi ΑΙ syllabam recte neglexit Franz, qui tamen cum scri-  
pserit ἄξιον ὧν προγόνων vereor ut graece locutus sit. Cf. C. I. 5745, 17  
ἄξια πράσων αὐτοῦ καὶ τὰς τῶν προγόνων ἀρετᾶς et supra n. 851 ἐν ἀσ-  
τοῖσιν Ξενοφάντος καὶ ξείνοις ἀρετᾶς ἄξια πόλλ' ἔκαμεν.

901. Romae. C. I. 6232.

*Cronio Eusebio v. c. consulari Aemiliae, addita praedictae provinciae  
contuitu vigilantiae et iustitiae eius etiam Ravennatensium civitate, quae  
antea Piceni caput provinciae videbatur, vicario Italiae, quae pote-  
stas supradicto viro ob testimonium ante acti honoris est adtributa, pe-  
titione senatus contemplatione vitae atque eloquentiae eius ab invictis-  
(imis) principibus est delata.*

Ἰταλ[ί]ης ἄρχοντα σ[α]ρ[ο]π[ι]το[λ]ιν ἐστήσαντο  
βουλῇ καὶ βασιλεύς, τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

*Dedicata V eidus Novembris cos. Fl. Mallio Theodoro v. c.*

Annus est 399. — 1 ΗΜΙΗC corr. Casaubonus. — CΑΟΤΙΤΟΑΙΝ emen-  
dationem occupavit Cavedoni C. I. Add. III p. 1266. — 2 βασιλεῖς  
Bosch. Sed monuit Cavedoni unum intellegi posse occidentis inperato-  
rem Honorium, cum praesertim unus ex binis consulibus memoraretur.

902. Athenis. Koehler *Hermæ* IV 132.

Εἰκόνι χαλκείῃ σε Πρὸβον, τὸν ὑπαρχον Ἀθήναις  
Ἀνιόλιος [σιτῆ]σεν Ἑλλάδος ἀντίπατος.

Anatolium Koehler putat consulem a. 440 esse. — 2 ΙΟΞΗΝ corr.

Koehler. — Supra ex antiquiore fortasse titulo residua pinguioribus litteris sculpta *///*ΝΟΜΟΙ, ubi ἀγοράνομοι fuisse coniecit Koehler.

903. Sardibus. Lebas V 629.

Οὗτος ὁ τῆς Ἀσίης ὑψαύχενα θῶκον ὑπάρχων  
 πυργώσας καθαροῖς [λ]ούμασιν Ἀχόλιος·  
 ὧ βουλὴ μεγάλων ἀγαθῶν χάριν εἰκόνα χαλκῇν  
 στησαμένην τειμήν ὥπασε θ]ειοτάτην,  
 5 ἥδ' ὅτι λα[ι]νέων δαπέδων κρηπίδα τορήσας  
 τεῦξε[ν] Ἐλευθερίας ἐνναέταις τέμενος.

Lydia inde ab iv saeculo exeunte consulari permissa erat, qui Sardibus habitabat; neque hoc tempore titulus antiquior. — 1 Sardes ipsae in planitie sitae (Strabo p. 625, quamquam idem p. 626 ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τό τε Σαρδιανὸν πεδὶον καὶ κτλ.) cum vix ὑψαύχην θῶκος nominari possint, fortasse solam arcem (Strab. p. 625 ἄκραν ἔχουσα εὐερκῇ) aquis Acholius instruxit. — 2 ΔΟΥΜΑΙΝ — 4 ΕΤΗΑΜΕΝ | . ΕΙΟΤΑΗΝ versum omissum supplevit Waddington. — 6 Ἐλευθερίας τέμενος fortasse templum erat ubi τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας celebraretur, cf. C. I. 3461. 5918.

904. Prope Erythras. Lebas V 55.

Ἀγαθῇ τέχῃ  
 ψ(ηφίσμαι) β(ουλῆς) δ(ήμου).  
 Ἡ διασημοτάτη Ἐρύθρου πόλις, ἥ μακάρων γῇ  
 Κεκροπὶς, ἥ Διόθεν κῆδος ἀειραμένη,  
 σ]τήσε πανηγύρεως ἀγορανόμον, οὐνομα Κάρπον,  
 τοῖς ἰδίους ἔργοις ἐνδον ἀ[ν]αλλόμενον.  
 5 ἐστὶ δέ μοι γενέτης, ὧ εὔχομαι ἰσοφαρίζειν,  
 Ζωσιμίων, τειμαῖς ἄγχι παριστάμενος.

Sat recentis aetatis litterae. — 1 Erythrus Erythrarum ἥρως κτίστης Rhadamanthis filius est, cf. Paus. VII 3, 4. Hinc tamquam ex ipsis beatorum sedibus colonia deducta videtur (cf. supra n. 317), hinc Διόθεν i. e. ex Creta famam sibi conlegisse dicitur. Sed Cleopus Codri filius patria relicta in Asiam profectus συλλέξας ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων ὅσους δὴ παρὰ ἐκάστων ἐπεισήγαγεν Ἐρυθραίοις συνοίκους. Inde Κεκροπὶς vocatur civitas; sed mira est harum omnium fabularum confusio. — 6 Zosimionis patris Carpique filii statuae iuxta conlocatae erant;

τιμὴν idem esse atque εἰκόνα norunt omnes, cf. τιμὴν ἀναστῆσαι alia *Ephem. epigr. lat.* II 12.

905. Gortyne. C. I. 2589 ex schedis Pigafettianis apud Gruterum, ex Cornelii libro *Creta sacra*, qui petiit ex codice Vaticano 1759, denique ex Pocockio.

Ἐσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθυντῆρα,  
 Μαρκελλῖνον ἄθρει, θαρραλέ[ο]ν ταμῖν,  
 Ἐλλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδικίῃ καὶ ἀρωγῇ  
 κουφίζων πόλιος θῆκεν ἐλαφροτέρας·  
 5 τοῦνεκα καὶ προθύροισι Δίκης ἐπιμάρτυρα θεομῶν  
 βουλῆς καὶ Πύρρον στῆσεν ἐφημοσύνη.

Graviter interpolata sunt Pigafettiana et Corneliana, integriora quae in margine Cornelius habet quaeque Pococke tradidit; omnia ut res perspiciatur enotabo. — 1 Ροc. ΕΣΠΕΡΙΗΠΑ.Ο . . . . ΟΒΡΙΜΟΝΙΟΥΝΤ..., reliqui quae posui. — 2 Μάρκελλον ὁ θρασὺς μάρψε μῶρος ταμῖν Gruter eademque, nisi quod Μαρκελλῖνον habet, Cornelius in textu, in margine Μαρκελλῖνον ἄθρει θαρραλέων ταμῖν. Pococke Μαρκελλῖνον θρα . . unde dubitari potest ὅπως scribendum sit an cum Boeckhio ἄθρει. Alterum praetuli propter insequentis tituli v. 1. — Deinde θαρραλέων scripsi, θαρραλέως Boeckh. — 3 εὐδοκίῃ Κυκλάδων γῆς Gruter et Cornelius, alter tamen in margine καὶ ἀρωγῇ, Pococke ΕΥΔΙΚΗΚΑΙΑΡΩΡ . . — 4 ΘΕ . . . . Ροc. pro θῆκεν, idemque v. 5 ΠΡΟΘ . . pro προθύροισι. — 5 ἐπιμαρτύρω Cornelius, correctum in margine. — 6 βουλὴ καὶ Πύρρον θῆκεν Gruter, βουλῆς κάπυρος στῆσε ἐν Cornelius, in margine vero βουλὴ καὶ Πύρρον θῆκεν. Pococke ΒΟΥΛΗΣΑΠ.ΥΠΡΟΥΣΤΙ . . ἐφημοσύνη.

Eiusdem urbis alius est titulus C. I. 2588 Κόντον Καικίλιον Πουφείων, τὸν κράτιστον ἀνθύπατον Κρήτης καὶ Κυρήνης Κυντίλιος Πύρρος τὸν φίλον, ubi cum Pyrrhum eundem esse pateat, qui Marcellini statuam ponendam curaverit, sequitur utrumque titulum Constantino antiquiorem esse, quippe qui Cretam Cyrenenque provincias ab Rufino coniunctim administratas separaverit et alteram consulari alteram praesidi adtribuerit. Iam vero Marcellinus v. 1 Italiae corrector, v. 2 quaestor appellatur, quo utroque munere cum non possit eodem tempore functus esse, hoc statuendum videtur, olim illum apud Cretenses quaestorem postea ad correctoris Italiae dignitatem provectum eoque ipso tempore cum novum iniret munus a Gortyniis statua honoratum esse. Quae si minus plane poeta dixisse videtur, aut ipsius inculpanda est inperitia aut interpolatorum fraus nobis quidem non deprehensa; vid. adnot. crit.

ad v. 1. — 6 Pyrrhus videtur civis Gortynius fuisse, fortasse urbano alicui muneri praefectus; similiter P. Septimium Getam ταμίαν καὶ ἀντιστράτηγον Cretae et Cyrenes statua honorant ἀρορανόμοι Gortynii C. I. 2591.

906. Gortyne. C. I. 2592.

Εἰκόνα τήνδ' ἐσάθρει· πέλεται δὲ τοῦ ἀγνοῦ ὑπάρχου  
 ἐς Κρητιῶν πόλιν, ἣν μούνος ἔθηκε νέην·  
 ἀγχιθύρος δ' ἔστηκε Δίκης πέλας. εἰμὶ κριτῆς γάρ  
 ἥπιος ἰθυδίκοις, τοῖς δ' ἀδικοῦσι δέος.  
 5 στῆσε δὲ Καλλεΐνικος ἐνήης δόγματι νήσου,  
 γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἥελιον.

Titulus superiori aetate suppar est. Constantino recentiorem putat Boeckh, qui falso ὑπαρχον (v. 1) *praefectum praetorio Illyrici* (cf. v. 6) intellegit. Immo homo ille, cuius nomen in alia parte lapidis scriptum fuit, natione Illyrius Cretam pro consule regebat; ὑπαρχος enim et ὑπατος et ἀρχων et σατράπης et ἡγεμών poetis aliisque liberioris sermonis scriptoribus saepius proconsul vocatur; cf. Becker - Marq. III 1 p. 296 adn. 17.

907. Sinopae. C. I. 4158 et Add. III p. 1114.

Ὁ κρατερὸς Πολιοῦχος ἀναξ ἡγήρατο ταίτην  
 νεύματι τῷ σφετέρῳ χαλκοτύπου παλάμαις  
 στήλην Εὐλαλίοιο, τὸν εὖ ἐνόησατο θεσμός  
 παιδόμενον σκήπτροις αἰὲν ἀκηρασίλοις.  
 5 δέρεκέοι μοι, φίλος, ὧδε νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ  
 Ἠφαίστου σοφίῃ σῶμα μιμησάμενον.

iv fere saeculi. — 1 versus exordium simile Theocr. VII 152 τὸν κρατερὸν Πολύφαιμον, A. P. XVI 66 τὸν κρατερὸν Βύζαντα, ibid. VII 578 τὸν κρατερὸν Πανοπῆα, quorum ex consensu minime probabile fit, non proprium nomen esse Πολιοῦχον, sed πολιοῦχον i. e. *curatoris urbis* munus significari. — 3 θεσμός Welckero (*Mus. Rh.* III 272 sqq. n. 51) est ipse inperator; non credo. Poliuchus, fortasse consularis provinciae Helenoponti Eulalium statua honorat, quem ipse leges et iudicia administrans suo imperio obsequentem cognovit. — 6 κοφινεῶμα cor-  
 rexi licet tribus apographis confirmatum. — Ceterum ex Xanthopuli

fide praescripta epigrammati haec habentur ΤΟΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΜΕΤΑΤΩΝΣΕΠΕΙ  
 ΡΟΚ, quae ad epigramma non pertinent.

908. Apud Eaccaeam Batanaeorum urbem. Ex Wetzsteinii apograp-  
 pho Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 304. Lebas VI 2139.

. . . . . δικ]ασπόλου ἡδέ τε ἄγνοῦ  
 . . . . . ἀνδρ]ὸς ἀριπρεπέος κατὰ κόσμο[ν  
 . . . . . κῦ]δος δέ οἱ αφθιτον αἰεῖ  
 . . . . . μάλα καὶ πόλεις ἄλλας  
 5 . . . . . τει]μῆς χάριν ὑπατείης τε  
 . . . . . ἰου· εὐτυχίτω ἡ κολωνία.

iv fere saeculi. — Laudes sunt vulgares; v. 4 (ubi traditum ἱΜΑΛΛΑ) non solum Eaccaeam sed alias quoque urbes suis beneficiis exornasse dicitur.

909. Nisacae Megarensium. C. I. 1080.

a. Ἐκ γενεῆς περιβωτον ἀπ' ἀνθυπάτων καὶ) ὑπάρχων  
 Πλούταρχον, καθαρήσιν αἰοίδιμον εὐνομήσιν,  
 προσφρονέως Μεγαρήες ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις  
 εἰκόνι λαινέῃ στήσαν ἀγασσάμενοι.

5 b. Πάντη Πλουτάρχῳ κλέος, πάντῃ δέ τε θαῦμα,  
 πάντῃ δ' εὐνομίης εὐχος ἀπειρέσιον,  
 νίεος Εὐ[λαλ]ίοιο, τὸν Ἀλκαθόου ναετῆρες  
 πολλῶν ἀντ' ἀγαθῶν ἀμφὶ Δίκης ταμένει.

iv fere saeculi. Inepte fecerunt, qui de Plutarcho Chaeronensi cogitaverunt. — 7 εν . . . 1010 Villosion, εν . . 1010 Fourmont. Εὐτυ-  
 χίοιο vel Εὐμνίοιο vel Εὐθύμοιο Boeckh. — 8 intellege ἔστησαν, quo aegre caretur in enuntiato relativo.

910. Athenis. *Ephem.* 2257. Keil *Mus. Rh.* XIV 493.

Δῆμος Ἐρεχθῆος βασιλῆ[α] λό[γ]ων ἀνέθηκαν  
 Πλούταρχον σιαθερῆς ἔρμα σαοφροσύνης·  
 ὃς καὶ πρὶν ποτὶ νηὸν Ἀθηναίης ἐ[τ]έλασσαν  
 καὶν ἐλάσας ἱερὴν, πλοῦτον ὅλον προχέας.



## 914. In Megaride. Lebas II 61.

Φ]ωσφόριον Μεγαρήες Ἀριστονόοιο καμόντες  
 εἰκόνα λαινέην στῆσαν ἐπ' εὐδικίης,  
 οὕνεκα πυργώσας πόλιος κρατεραλγέα θοῦρο[ν  
 τεῦξεν ἀτάρβητον δήιον ἐνναέτες.

IV fere saeculi. — 2 εὐδικίης i. q. εὐδικίαις, ut v. 4 ἐνναέτες. —  
 3 ΘΟΥΡΟ. minime certa videtur aut lectio aut explicatio. Meliora cum  
 deficerent, Keilium secutus sum *Mus. Rh.* XIV 502, qui κρατεραλγής  
 vocabulo novo inlato sic intellegit: *quia urbidus muris munitis acerbum*  
*bellum hostium effecit ne timendum esset incolis*, in quibus θοῦρος (scil.  
 Ἄρης) *deus violentus* ferri sane posset, nisi adiectivum insuper accederet  
 δήιος.

## 915. Athenis. C. I. 373.

- a. Ἀρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον Ἀχαιῶν εἰκόνι τῇδε  
 στῆσε Θεμιστοκλέης νεύματι Κεκροπίης.
- b. Ἀρχὸν ὄρῃς Θεόδωρον, ὃς εὐδικίης ἀγανῆσι  
 σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλιος·  
 5 τοῖνεκά μιν κατὰ ἄστυ Θεμιστοκλέης ἀνέθηκε  
 εἰκόνι λαινέῃ (τὼς γὰρ ἄνωγε πόλις),  
 εὐχόμενος μετέπιτα θεῷ γεννήτορι πάντων  
 καὶ χαλκοῦ στήσιν νεύματι Θεοδοσίου.

Post a. 380, quo tempore, ut bene coniecit Chandler, *Gothis Thes-*  
*saliam et Epirum vastantibus honores meruit Theodorus Achaeorum dux.*  
 Videtur autem Ἑλλάδος ἀνθύπατος tunc fuisse. — Duo distinxi epigram-  
 mata. — 2 ΚΕΚΡΟΠΙΗΣ — 8 ΕΤΗΕΙΝ Fourmont.

## 916. Troezen. C. I. 1187.

Πιπτεῖδαι Θεόδωρον, ἐπεὶ πόλιν ἡέξησε  
 πενκαλίμοις ἀγανῆς μύθεσι προστασίης,  
 ναὶ μὴν καὶ κτεάτεσσιν· ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι  
 ἄρχυρον ἐς γενεὴν πᾶσαν ἐπεσομένην.

Eiusdem Theodori, cuius epigramma antecedens. — 3 sq. *pecuniam*  
*reliquit cuius usurae quotannis viritum populo distribuerentur.*



917. Prope Spartam. C. I. 1409. Lebas II 181.

Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα Χαρεΐσιον ἄνθετο κοῦρα,  
Σπάρτας ἃ πρώτα, Πηνελόπεια νέα,  
ἦν μέγα χάριμα πάτερ Σπαρτιατικὸς ἠέξῃσεν,  
κυδάλιμος γενέτωρ κυδαλίμαν θύγατρα.

phallus

Δημητρίου τοῦ (Δημητρίου) γλυφῆ.

iv saeculi. — 2 cf. supra titulum et ipsum Spartanum n. 874 ἄλ-  
λην Πηνελόπειαν ἐγείνατο κυδαλίμη χθὼν - Σπάρτη κτλ'. Mirum sane esset  
si mulieris tanta laude dignae nomen taceretur; propterea recte Boeckh  
Χαρεΐσιον filiae nomen adgnosuisse videtur. — Idem artifex C. I. 1330.

\*918. Romae in museo Lateranensi descripsi titulum ineditum.

Μαρκιανοῦ στίλβει τύπος Ἑλλάδος ἀνθύπατοις.

Vide supra n. 902.

919. Sidymis Lyciae. Duo sunt fragmenta. C. I. 4266 e.

- a. Τατ[ι]ανὸς μετὰ δικανικῇ[ν τοῖς ἄ]ρχουσίην συνκαθεσθεῖς,  
ἡγεμόνι, βικαρίῳ, ἀνθυπά[τῳ], δυσὶν τε ἐπαρχοῖς,  
ἀρχὴν Θηβαίων λάχεν, ε[ἰτ'] Ἀιγύπτου πάσης,  
κεῖθεν ὑπατικὸς Συρίης, ἡδ' ἐπ[ι]αρχος ἑφας,  
5 Θησαυρῶν τε θείων κόμ[ης], εἰτ' ἐπαρχος μέγας φανί[ς]  
ταῦτα δ' ἔτι π[ρ]άττων ἔτ[ε]σι τριάκοντα καὶ τρισὶν  
δέξατ' ἀείδιον ὑπάτων [λάχος] εἵνεκα πά[ν]των.

- b. — — — — —  
οἱ θ]εῖοι βασιλεῖς τοῖς ἐ[ργοῖσιν] χαίροντες  
10 εἵνεκ' ἀμοιβῆς ὑπατίας τε[ίμῃσαν] ἀφθάρτω[ς],  
ὥς ἂν αὐ[τῷ] κῦθος καὶ τι[μ]ὴν ὁπάσσειεν  
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ[οὺς τότε] καὶ μετέπειτα,  
οὐνεκ' ἀπειρεσίους πόνο[υς] ἐξή]νυσεν ἀρχαῖς.

Tatianus advocatus, assessor praesidis, vicarii, proconsulis, duorum  
praefectorum, praetoris, praeses Thebaidos, praefectus Augustalis (a. 367),  
consularis Syriae, comes Orientis, comes sacrarum largitionum (a. 374),

*praefectus praetorio Orientis (a. 385 - 392), consul 391, natus in provincia Lycia, cod. Theod. IX 38, 9; cf. Claud. in Rufin. I 232. Haec doctissimus amicus O. Seeck, qui Tatiani nomen invenit. Eiusdem Tatiani titulus est C. I. 4816 Τατιανὸς ἡγεμὼν τῆς Θηβαίδος ἱστορήσας ἐθαύμασεν [τὸ] θαῦμα ξυὸν τῶν σοφῶν Αἰγυπτίων. — Restituit fere titulum Franz. — 1 . . ΠΑΝΟΣ — ΔΙΚΑΝΙΚΗΙ — 3 ΛΑΧΕΝ. ε|εῖτ' Seeck. — 4 ΗΑΟ' ΑΡΧΟΣ corr. Seeck. — 6 ΔΕΤΙΠΑΤΤΩΝ ΔΕ ΤΙ ΠΡΑΤΤΩΝ Franz — ἔτεσι τριάκοντα καὶ τρισίν postquam primum honorum cursum iniit i. e. post adsectoris officium. — 7 ἀειδῶν Franz. — ΠΑΠΤΩΝ πάππων scribi vetuit Seeck; neque enim cum praeses Thebaidos ex equitibus legi so- leret senatoriam Tatiani familiam videri fuisse. — 8 sic traditur:*

. . . . ΝΑΨΕΑΥΤΟΥΤΝC  
ΛΟΥCΠΟΥΛΗΠΝΟ

ubi ab initio fuerit εἰκόν' ἀφθάρτου, deinde σπουδῇ nomen. — 10 οἱ θεῖοι scripsi. — 10 sic Franz; fortasse tamen ἀφθάρτῳ dativus servandus et ad substantivum aliquod praecedens referendus. — 11 ΑΥΙΩ — ΤΙ|ΛΗΝ *τερπωλῆν* Franz, quod proximis non aptum est; sententia enim homerica II. K 212 μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη - πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. — 13 διήγυσιν Franz.

## 920. Romae. C. I. 5921. 5922.

- I. Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν Εἰωνικόν, ἄνδρα μέγιστον,  
Κύντον Ἰούλιον Μείλητον οἱ τεχνεῖται ἀνέθηκαν.

*Q. Iulius Faentius alumnus cum artificibus posuit.*

In altero cippi latere:

Κύντος Ἰούλιος Μείλητος ζῶν κατειέρωσα τῇ πρὸς Ζ Κα-  
λ(ανδῶν) Μαρ(ίων).

De Mileti persona ut iudicari possit, alterum subiciam eiusdem titulum:

## II. Κύντος Ἰούλιος

Μείλητος προλιπὼν Ἀσίας Τρίπολιν πατρίδαν πόλιν ἀγνήν  
ἐνθάδε ἔλθῃς ἀγῶνα ἰδεῖν προκαθεζομένου βασιλεύοντι Σε-  
βήρῳ.

καὶ πορίσας βίον ἐκ χαμάτων ἰδίων

- 5 ταῦτα ἐποίησα ἐγὼ ἀπάτην τοῖς ζῶσιν.

εὐφραίνεσθαι, φίλοι, εἰς λαβύρινθον αἰέ.

μαρμαραρίων τὸ γένος σῶζε, Σέραπι.  
 Ὅ τόπος λαβύρινθος.

Q. Iulius Miletus Ionicus (hoc enim alterum videtur cognomen esse), Phoenix natione, patria urbe Tripolitanus, ditissimus homo Romam profectus inperante Severo suis impensis monstrosum aliquod aedificium faciendum curavit, quod theatrum populare fuisse suspicatur R. Rochette. Videtur autem primitus ille marmorarius fuisse (II 7) et marmorarii fortasse intellegendi τεχνῖται (I 2); inprobabile enim histriones vel mimos pantomimosve, quae est Welckeri coniectura (*Syll. praef. XIX*), tam pravis versibus eum laudavisse. — 6 εὐφραίνεσθαι i. e. εὐφραίνεσθε.

921. Constantinopoli in saxo quadrato sub basi marmorea. Ex Frickii apographo C. I. 8614.

Κίον[α] πορφυρέην καὶ ἀργυρέην βασιλείαν  
 δ[έ]ρ[ο]κεο, ἔνθα πόλιν θεμιστεύουσιν ἄνακτες·  
 οὐ[ρ]νομα δ' εἰ ποθέεις, Εὐδό[ξ]ια· τίς δ' ἀνέθηκεν;  
 Σίμπλικιος, μεγάλων ὑπάτων γόνος, ἐσθλὸς ἵπαρχος.

*D(omi)nae [n(ostrae)] Eudoxiae semper Augustae  
 v. c. Simplicius praef. urb. dedicavit.*

Supplevit Frick. — *Columna illa porphyretica una cum statua reginae argentea erecta est in honorem Eudoxiae Augustae anno p. Chr. 406, collapsa est terrae concussa motu a. 732. Kirchhoff.*

922. Emesae Syriae in basi columnae. Lebas VI 2570.

† Κυκλοτερὴς κόσμοιο τύπος, βασιλεῦ, σε κομίζει  
 ἔθνεα πάντα λαχόντα σοφαῖς φρεσὶν ἡμιοχ[εῦεν]

Tituli mutili sententia non satis perspicua. — 1 distinxit et supplevit Kirchhoff.

### III. AGONISTICA.

#### MVSICA CERTAMINA.

\*923. Athenis ad Parthenonem. Kirchhoff 493.

Νικήσας τὸν ἀγῶνα nomen victoris . . . χο]ρα[ι ἀνδρῶ[ν  
. . . . . τόνδ' ἀνέθηκ]εν ὄρον,  
ἔξοχα τοῖς ἄλλοισιν] ὅροις ἔξω κατὰ φύ[λα  
τοῦδε μεταπρέψαι καλλοσύνην] τρίποδος.

Medii fere saeculi v. — Fingo victorem aliquo urbis loco tripodem pro termino posuisse, quem reliquis terminis extra urbem conlocatis (hoc enim v. 3 dictum videtur, etsi quid sit κατὰ φύλα nescio) pulcritudine longe antecellere gloriatur. Aliter Kirchhoff:

Νίκας ὅσσοι ἔλονται ἐν ἀγῶσι θεᾶς χο]ροῖ ἀνδρῶ[ν  
δῆμος Ἐρεχθιδῶν ἐνθάδ' ἔθηκε]εν ὄρον,  
στήσασθαι τεμένους χ]ώροις ἔξω κατὰ φύ[λα  
κλεινὸν ἀριστεύσας μνημόσυνον] τρίποδος. —

2 init. poteris ἐκπρεπὲς ἄθλον ἐλῶν, nisi forte indicato confinio quo positus erat terminus scripsit poeta μέσσον ἔθηκεν ὄρον, cf. A. P. IX 786 τόνδε καθιδρύσαντο θεῶν περικαλλέα βωμόν - Δεύκης καὶ Πτελὲς μέσσον ὄρον θέμενοι κτλ.' — 3 post φυ non patet plus duarum litterarum spatium, unde recte Kirchhoff φύλα pro φυλάς scriptum esse statuit.

924. Athenis in theatro. Benndorf Goett. gel. Anz. 1871 p. 607 sqq.

Εἰ καὶ τις προτέρων [ἐ]ν[αγ]ωνίῳ Ἑρμῇ ἔρξεν  
ἱερά, καὶ Νίκη τοιάδε δῶρα πρέπει,

ην πάρεδρον Βρομίωι κλεινοῖς ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν  
Πρ]αξιτέλης διανοῖς εἶσατ' ὑπὸ τρίποσιν.

Medio saeculo III non vetustiore, medio II non recentiore esse titulum Koehler iudicat. — 1 . ΝΑ/ΩΝΙΩΙΕΡΜΕΙ corr. Benndorf. Elegantissime haec dicta: *multi Mercurio certaminum praesidi sacra obtulerunt, quidni ego Victoriae?* ubi vicisse Praxiteles non tam dicitur quam subsignificatur. Quod ἐν τοῖς τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἀγῶσι vicit, Dionyso sociatur Victoria, utroque simulacro sub singulis tripodibus constituto.

925. In Λαμπρέων παράλων pago attico. Lebas I 85. Ex Rossii apographo Keil *Bullet. de l'acad. de St. Petersbourg* XVI 94 (1859).

Ἡδυγέλωτι χορῶι Διονύσια [Σ]ῖμος ἐνίκα,  
μνημόσυνον δὲ θεῶι νίκης τόδε δῶρον [ἔθηκεν,  
δῆμωι μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφο[ροῦντι.  
τοῦδε δ' ἔτι πρότερος στεφανηφόρον [εἴλετ' ἀγῶνα.

Aetatis certe graecae. — 1 ΔΙΟΝΥΞ et nihil ultra Ross; ΔΙΟΝΥΣΙΑΕΙ ΜΙ . . Ο Lebas; supplevit et haec et vv. 2 et 4 Keil. — 3 ΦΙΛΟΝ pro ζῆλον Lebas. — Keil κισσοφόρῳ δέ. At δέ etsi recentiores poetae post tertium vel quartum adeo vocabulum ponere non dubitaverunt, extremo tamen enuntiati loco nemo posuit. — 4 filius Dionysiorum victor patrem ad sui exempli imitationem impulit, et vicit pater quoque. Erravit Keil.

926. Hermionae. Ex schedis Fourmonti C. I. 1212.

Παν]τακλῆς μ' ἀνέθηκεν· ἀδελφεός εἰμι δ' ἐκείν[ου  
Πυθ]ο]κλέης πλείστων ἀντιτυχὼν ἀέθλων·  
ἐλλαδικαὶ ν]ικ[αι] τ[ρε]ῖς καὶ δέκα, τὰς [Νεμέη τε  
καὶ π]αρά [Π]ειρήνην Κασταλίαν τ' ἔλ[α]βον,  
5 τρεῖς δ' ἔτι καὶ Ζεὺς οἶδε[ν] Ὀλύμπ[ι]ος ὥς ἐτίμας [τοι  
εἰπεῖν ἐξ ἱ]ε[ρ]οῦ [φθ]εγγόμενος στόματος·  
ἄσπετα δ' ἄλλων φ]ῦλ' οὐ[κ] ἄ]ν τις ἀ[ρ]ι[θ]μήσειεν,  
οὓς ἂν Ἀχαιίδα] γῆ[ν] ἡ]γαγόμε[η]ν στεφάνους,  
ἀλλ' ὅπόσ' αὐλῶ]δός τε καὶ ἐγκυκλίοισι χοροῖσιν  
10 ὅσσα τε κωμω]δός, ταῦτα καταγράφεται,  
ἡνίκα Βοιωτῶν] με [π]αν[ήγν]υρι[ς] ἐστεφάν[ω]σεν  
. . . . . πρῶτ' ἀ[π]ε[ν]εγκά]μενον.

χώ] στέφανος Μοίσαις Ἑλι[κω]νίσι καὶ Διονύσ[ωι  
 Κ]αδμείωι, τρίτατ' ἦν κῦδος ἐμοῖς γενέταις.  
 15 κ]αὶ [β]ασιλεῖς δώροισι [μ'] ἐτίμησαν τὸν ἀοιδόν  
 υἱὸν Ἀριστάρχου, θεοῖς φίλον, Ἑρμιονῇ.

Pantacles et Pythocles fratres, quorum nomina divinando restituit Boeckh, inter eos numerantur qui Soteriis ludis delphicis interfuerunt in saeculo, in titulo apud Wescher et Foucart *Inscr. delph.* 4 χοροὶ ἀνδρῶν Πυθοκλῆς Ἀριστάρχου Ἑρμιονεύς, Παντακλῆς Ἀρι[στάρχ]ου Ἑρμιονεύς. Epigrammatis male traditi incerta emendatio, certior interpretatio est, cuius viam fere monstravit Wilamowitz; intellexit enim inde a v. 3 usque ad v. 6 enumerari victorias ex magnis et panhellenicis ludis reportatas, deinde reliquas. — 3 . ν . . . ΙΚ-ΤΕΒΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΑΣ . . ΓΙ ἦν καὶ τρεῖς καὶ δέκα Boeckh; ab initio ἑλλαδικαί sim. Wilamowitz, in fine idem Νεμέη τε vel τε Νεμείη. — 4 ΑΡΑΡΕΙ — ΤΕΛ BONA corr. Boeckh. — 5 ΣΟΙΔΕΟΛΥΜΠΟΣ et 6 ΣΓ. Ε. ΟΥΡΟΕΓΓΟΜΕΝΟΣ Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος Boeckh idemque v. 6 . . ἀπὸ θεσπεσίου, quod cum et ad litteras et ad rem aptius esset eo quod ipse posueram coniecit Wilamowitz τὰς δέκα (i. e. Nemeaeas Isthmias Pythias), καὶ τρεῖς οἶδεν Ὀλύμπιος ὡς ἐτίμας μοι Ζεὺς ἀπὸ θεσπεσίου φθ. στ. quae displicent. — 7 ΔΟΥΛΟΥ . . ΝΤΙΣΑΓΙΟΜΗΣΕΙΕΝ et 8 ΙΓΗΓΑΓΟΜΕΝ οὐκ ἂν τις ἀριθμήσειεν Boeckh, reliqua supplevit correxitve Wilamowitz. — 9 et 10 egregie restituit Boeckh. — 10 ΣΛΟΣ ΤΑΥΤΑ — 11 Γ. Ο. ΜΕΤ. ΑΝ . . Ρ. ΔΕΣΤΕΦΑΝΟΣΕΝ μέ πανήγυρις Wilamowitz. Videtur enarrari, unde victorias in catalogos relatas (v. 10) reportaverit. Proximis deinde versibus victoriis suis et Musas dicitur celebrasse et Bacchum Cadmeum, denique (τρίτατα) etiam parentes. — 12 Ι . . . ΙΝΟΣ . . . Λ. ΩΙΠΡΩΤΑΙΕΙΣ . ΕΓΕΝΟΜΕΝ ἀπενεγκάμενον etsi difficilis tamen necessaria videtur correctio. — 13 ΕΛΠ . . ΝΙΣΙΚΑΙΔΙΟΝΥΣΟΥ corr. Boeckh. — 14 τρίτατα cave ad πρώτα (v. 12) referas. Ludi quoniam in deorum honorem celebrabantur, recte is qui ludis interfuit ipsos deos nobilitasse dicitur. — 15 ΑΠΑΣΙΑΙΕΙΣΔΩΡΟΙΣΙΝ δώροισι μ' probabiliter Wilamowitz.

\*927. Athenis ad στοὰν Παιάλην. Ephem. 3785.

Ὁ δῆμος ἐνεῖκα. Λούκιος Φλάουιος Φλάμμας Κυδαθηναί-  
 εὺς ἤρχε.

Πάντες χοραγοὶ πᾶς τε φυλέτας χορός  
 ἄγαλμα δῆμψ Κέκροπος ἐστάσαντο με,  
 ἐκούσιοι μεθέντες ἐξ ἀγωνίας,

ὥς μὴ φέροι τις αἶσχος ἀποκισσούμενος·  
 5 ἔ]γὼ δ' ἐκάστῳ τόσσον εὐκλείας νέμω,  
 καὶ ὅσσον αὐτῷ ξυνὸς ὦν ὀφείλωμαι.

II fere p. Chr. n. saeculi. — 3 legebatur με θέντες, correxit Neubauer. Victoria dubia fuerat. — 5 sq. *prout quisque ad me ponendum contulit, suam cuiusque laudis partem tribuo.*

\*928. Athenis in theatro Dionysi. Rhusopulus *Ephem. arch.* 1862 n. 165.

Νίκαν μὲν Πτολεμαίου ἐπώνυμοι Ἀτταλίδας τε  
 λαὸς ἔλεν φυλᾷς τ' ἔκγονοι Ἀδριανοῦ  
 Αἰγείδας τε φερεστέφανος Πανδειονίδα τε  
 αἰμά τ' Ἐρεχθεϊδᾶν, κοῦροι ἐγερσιβόαι.  
 5 ὅςθ' ἔσποντο πολυπτύκτοις Ἀγαθοκλεῦς,  
 τα]ρσοῖς αὐλοβόαν Ζώσιμον ὁσόμενοι.  
 nomen . .] ἄρχεν Ἀθανάοις, ἔνυνε δὲ μολπᾶν  
 . . . . . νος ψαλμοῖς ἀμφικρότοισι Τρύφων.  
 nomen . . . . . ἰάνασσα χοραγία, ἀμφὶ δὲ Νίκα  
 10 ἔσπετο οἱ κλειν]ά τ' Ἀγλαία τρίποδος.

Epigramma Hadriano haud ita multo recentius tripodi subscriptum fuit, qui quo loco rotundae basi infixus fuerit etiamnunc prodit foramen satis magnum. — Choreutae ex variis tribubus electi fuerunt, chorodidascalus idemque poeta Agathocles (v. 5), tibicen Zosimus, praecentor Tryphon, choregi et archontis nomina perierunt; cf. Simon. ep. 148 ed. B<sup>1</sup>. — 5 ΑΓΑΘΟΚΛΕΥΣ Koehler, cuius lectionem mecum communicavit Neubauer; Rhusopulus et ego ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΣ legimus. — 6 ὄσοις legi, ἄσοις Cumanudes *Philist.* III 461; ταρσοῖς proposuit Wilamowitz sic fere explicans *Tryphonem intuentes ad eiusque tibias suum conformantes gradum*, quae explicatio quamlibet inpedita vera esse potest. — 8 fuerit participium velut μελπόμενος. — 9 ingeniose Wilamowitz ita hoc distichon temptavit:

ἀμφὶ δ' Ἀγρων]ι ἄνασσα Χοραγία, ἀμφὶ δὲ Νίκα  
 ἔπλετο κυδαλίμ]α τ' Ἀγλαία τρίποδος,

in quibus placet sane Νίκη dea, placeret etiam Χοραγία, si non cum Victoria coniuncta esset, displicet plane neque ferri potest Ἀγλαία τρίποδος; quamquam enim quid in hac figura ausi sint veteres non nescio, his tamen similia nec Haupt adtulit (*Opusc.* II 166 sqq.). Mihi

ἀμφιέπομαι ita dictum videtur ut sit comes illi obtigit choregia, obtigit etiam victoria victorique tripodis praemium; nominatur χορηγία πασιάνασσα simil., ut choregus is esse significetur qui sumptibus susceptis choreutarum et musicorum studia excitaverit et tamquam gubernaverit.

\*929. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Nomen victoris . . χορηγ]ῶν ἐνεΐκα.

Οὔτος ὅτ' . . . . . ἐχ]ορήγεε, φυλαῖς

δὴ τότε Κεκροπιδῶν ἔξο]χα νεῖκος ἔην·

οὗ τρίποδα κλεινὸν λεύσσεις ἐ]μὲ πρῶτον ἄεθ[λον

nomen choregi . . . τοῦ Β]ερενεικίδεω·

5 κοῦροι μὲν Πτολεμαίου ἐπ]ώνυμοι ἡείδο[ντο,

ῥυθμὸς δὲ nomen . . ἥρμοσ]ε Λαοδικεύς.

II vel III saeculi.

930. Athenis in Parthenonis pariete. Lueders *Bull. arch.* 1872 p. 251.

Νίκας Ἀλκιβιάδου σημήιον ἐνθάδε κεῖμαι·

στᾶσε δέ μ' οὐ μολπᾶς, ἀλλ' ἀρετᾶς ἄεθλον.

ἐπὶ ἱερείας Ἀλεξάνδρας τῆς Λέοντος ἐκ Χολλειδῶν.

Alexandra Cteti uxor, Isidis sacerdos in titulo apud C. Curtium *Diar. arch.* 1871 p. 17.

\*931. Athenis. In Barbacio descripsi. Vtor etiam quod benigne mecum communicavit Michaelis apographo.

Σοὶ τὰδ' Ὀνήτ]ωρ μῆλα, πατρῴε, σήματα νίκης

Πυθώης ἱερῆς τ' ἀντίθεμ' εὐεπίης·

τὸν Νεμέη Θήβη τε καὶ εὐρύχορος Λε[βάδεια

μηδοφόνος τε Πλάται' ἡγλά[ισεν στεφάνους,

5 ἀσπίς τ' Ἀργεῖη, θώρηξ . . . . .

δισσάκι Παριά[δος . . . . .

Φοῖβε, σὺ δ' εὖ . . . . .

. . . . .

Litterae vulgares aetatis romanae; v. 1 scriptum ΠΑΤΡΩΕ. — 1 ΠΩΡ  
Kaibel, *Epigrammata graeca.* 25



haec ut reliqua supplevit Michaelis. — 1 μήλα cur σήματα νίκης Phoebo donaverit ille satis explicare non queo. In promptu est Ἀπόλλων μαλόεις Lesbiorum, sed nihil hoc proficimus, neque huc pertinent quae Herculi Melitensi obferri solebant mala, cf. Dettmer *de Hercule attico* p. 12. — 3 sq. Lebadæe Παμβουώτια (C. I. 1588), Plataeis Δαίδαλα et minora et maiora agebantur (Paus. IX 3, 2 sqq.). — 5 θώρηξ quo tendat edoceri velim. — 6 fortasse precabatur ut augeret sibi deus τῇ ἐπίῃ, nam rhetor vel poeta Onetor videtur fuisse coll. v. 2. — 8 prima littera superat Σ.

#### AVRIGARVM CERTAMINA.

932. Saidæ in urbe prope Sidonem sita. Waddington ad Lebas VI 1866 a. Antea ex Weberi apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol. min.* 1862 p. 183 coll. *Philol.* XIX 357.

Σιδωνίων ἡ πόλις Διότιμον Διονυσίου νικήσαντα Νέμεα ἄρματι.

Τιμόχα[ρι]ς Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

Ἀργολικοῖς ὅκα πάντες ἐν ἄγκειν ὠκέας ἵππους  
ἤλασαν ἐκ δίφρων εἰς ἔριν ἀντίπαλοι,  
σοὶ καλόν, ὦ Διότιμε, Φορωνίδος [ᾧ]πασε λαός  
κῦδος, ἀειμνάστους δ' ἤλθες ὑπὸ στεφάνους.  
5 ἀστῶγγὰρ πρᾶτιστος ἀφ' Ἑλλάδος ἵππικόν [ε]ὐχος  
ἄγαγες εἰς ἀγαθῶν οἶκον Ἀγηγοριδᾶν.  
αἰχεῖ καὶ Θήβας Καδμηίδος ἱερὸν ἄστυ  
δερχόμενον νίκαις εὐκλέα ματρώπολιν  
πατρὶ δὲ σῶι τελέ[θ]ει Διονυσί[ω]ι εὐχος ἄγ[ω]νος,  
10 Ἑλλὰς ἐπεὶ τρανῇ τόνδ' ἐβόασε [θρόον  
'οὐ μόνον ἐν ναυσὶν μεγαλύνει[αι] ἔξοχα, Σιδών,  
ἀλλ' ἔτι καὶ ζευκτοῖς ἀθλοφ[ό]ροις ἐν ὄχοις.'

Timocharis Eleuthernaëus III saeculi artifex. — 2 ANI — 9 ΤΕΛΕ  
ΣΕΙ — ΙΩΝΟΣ — 10 ΕΒΑΣΘΕ. Omnia restituit Kirchhoff, praeter v. 9,  
ubi Waddingtonis lectionem nondum noverat.

\*933. Athenis. Miller *Revue archéol.* 1872 p. 354.

Τ. Δομίτι(ιον) Προμη(η)θέα ᾽Ωαθεν πα[ρ]άδοξον, περιοδονε[ί-  
κ]ην τὸν ἀντικροσ[μητή]ν Τ. Δομίτ(ιος) Προμη(η)θέ[ις]  
᾽Ωαθεν καὶ Τ. Δομί(τιος) [Νά]ρκισσος τὸν [ἐαντῶν] πατέρα.

Ὀλύμπια Πύθια Ἰσθμ[ια] [Νέμεια]  
ᾱ. β. ᾱ. ᾱ.

Ἄλλοτε μ[ὲν] σταδίοις με κατέ]στεφεν Ἑλλὰς ἅ[πασα]  
ἄρματι νεικήσαντα Δ[ιὸς] Πεισαῖον ἀγῶνα,  
ἅ[λ]λο]τε δ' ἐν Νεμέῃ, Πυθοῖ [δίς, πέμπτ]ον ἐν Ἰσθμῷ,  
ἐ[μ]όχ[ου] νείκης ἄθλα [φέ]ρον[α π]άτρη,  
5 ἕξ]ήκονθ' ἱ[ερ]ῶν ὧν ἔλαβον στεφάνων  
ἐν] πλείστοις ἱεροῖς, οἷς [θ]έμα κείτο μόνον.  
γ.

Τ. Δομίτιον Προμηθέα ἀντικροσμητήν Neubauer docuit me inveniri in tit. *Philist.* III 344, 4, quem titulum, cum eosdem fere enumeret magistratus atque tit. *Philist.* IV 168, huic necessario aequalem esse, i. e. anni fere 240; cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 153. — Suppleveram priusquam Milleri disputationem cognovissem, raro ut res fert ab eo discrepans. — In praescriptis bis scriptum in lapide ΠΡΟΜΘΕΑ et ΠΡΟΜΘΕ[ΥΣ. — ἐαντῶν ante πατέρα addidi propter spatii rationes. — 1 ἄ[ρισ]τον Μ. — 3 Πυθοῖ τε καὶ ἔσχον ἐν Ἰσθμῷ Μ. — 4 . . . ΟΧΣ . . ἐμ[όχου] invenit Μ. — 5 . . . ΗΚΟΝΘΙ . . ΩΝ quae aliter legi nequeunt, quamquam mirus est genetivus *sexaginta coronarum ἀσυνδέτως* positus et quidem pendens ab ἄθλα vocabulo v. 4, magisque etiam mirus liberior vocis στεφάνων usus, cum quidem ἀγῶνας θεματικῶς et στεφανίτας inter se opponi pateat; neque denique infra scriptum γ numerale explicare possum, nisi forte ad satis singularem carminis compositionem spectat, in quo tres pentametri tres hexametros excipiunt.

934. Olympiae. Dittenberger *Diar. arch.* 1876 p. 141 n. 19.

Ἴππῳ νικήσαντα Θεόπροπον ἔστεφε Πῖσα,  
ἐλπατρίδην Ῥόδιον, συνκλητικῶν γενετῆρα.

II vel III saeculi. — Filii ad senatoriam dignitatem provecti erant.

935. Constantinopoli supra anaglyphum, in quo auriga exsculptus est in quadriga adstans flagellum coronamque manibus tenens magna hominum caterva cinctus victori plausus ferentium. Equorum nomina adpicta Νικοπόλεμος, 'Ραδιάτος, Πύρρος, Εὐθύνικος. Henzen *Bullet. arch.* 1847 p. 122.

Ἄλλ]οις πανσαμένοισιν, [ἀεθλεύοντι δὲ μούνῳ  
 Πο]ρ[φ]υρίῳ βασιλεὺς τοῦτο [δὲδωκε γέρας·  
 πολλάκι νικήσας [γ]ὰρ ἐο[ύ]ς π[ό]ρεν ὠκέας ἵππους,  
 λάζετο δ' ἀντιπάλων καὶ πάλιν ἐστέφετο.  
 5 ἔνθεν ἦν Πρασίνοις ἔρις ἄσπε[τος, ἔνθεν ἀντή·  
 ὥς Βενέτους, τέρψῃ, κοίρανε, κα[ὶ] Πρασίνους'.

δῆμος Πρασίνων.

ἄγεται, οὐκ ἄγεται, οὐ μέλει μοι· δὲς ἡμῖ[ν] Πορφύριν,  
 Πρασ[ί]νο[ι]ς Πορφύριν.  
 ἔ]τερψ[εν] εἰς Βένετον, τέρψει καὶ εἰς Πράσινον·  
 εἰ δ' αὐτός, λάβε τὸ δημόσιον.

Epigrammatis fragmentum ex Anth. Plan. V 340 supplavi de monum. aliquot graecor. carminibus p. 18 sqq. — 2 . . . ΡΟΥΡΙΝ et v. 3 ΤΑΡΕΟΙCΠC lapis. — 6 τέρψῃ Planudes. — Porphyrius Calliopas natione Afer (de quo copiosius exposui l. s. s.) celeberrimus quinti sextique saeculi apud utramque factionem auriga, idemque variarum circensium seditionum auctor et dux. — 2 βασιλεύς fortasse Anastasius, cf. l. s. s. p. 32. — 3 significatur diversium, de quo cf. Constant. Porphyrog. *cerim. aul. byzant.* p. 336 d. ed. Bonn. δειλὴς κελεύοντος τοῦ βασιλέως γενέσθαι τὸ διβέρσιον κατέρχεται ὁ ἀκτουάριος καὶ φέρει τοὺς τέσσαρας ἡνιόχους . . . καὶ ἐπιτρέπει αὐτοῖς ποιῆσαι τὸ διβέρσιον καὶ ἀνταλλάξαι τοὺς ἵππους . . . ἀντιπαραδίδουσι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας· τὰ δὲ σκεύη οὐκ ἀντικαταλλάσσονται· φοροῦσι δὲ πανία σημεῖα, μνημόντα ὁ τοῦ Βενέτου Πράσινον, ὁ τοῦ Πρασίνου Βένετον. Mutatis equis qui victoriam tulit, ad eam factionem sese conferebat, ὅθεν εἰσὶν οἱ ἵπποι, καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν τὰ ἔπαθλα στεφομένων αὐτῶν ἐκ τοῦ βασιλέως ἀπέρχονται εἰς τὸν αὐτῶν δῆμον. Cf. l. s. s. p. 21 sq. et quae addidit Friedlaender *Ind. lect. Regimont. aestiv.* 1872. — 5 sq. postulant Prasini sibi ut cedatur Porphyrius auriga; inperatori enim ius erat aurigas alteri utri factioni tradendi, cf. l. s. s. p. 20. (τέρψῃ coniunctivus pro futuro positus ex usu byzantino; cf. Lobeck *Phryn.* p. 722.) — Eadem paullo inmodestius flagitant Prasini in eis quae subscripta sunt, ubi ἡμῖν traditur, deinde ἰNOYC et CTEPYE, ἔτερψε corr. Buecheler. Minatus esse inperator videtur, nisi quietem

agerent, certamina fore ut omnino prohiberentur; respondent illi *sive fient sive non fient* (ἀγεται, οὐκ ἀγεται scil. τὸ ἵππικόν, cf. l. s. s. p. 20), *cede Porphyrium*, et adiciunt ad ipsum Porphyrium conversi *si ipse aude*, *sume pannum prasinum*; hoc enim esse τὸ δημόσιον demonstravit Reiske ad Const. Porph. l. s. s. p. 344 sq. Videntur haec a seditiosis clam subscripta esse.

## CERTAMINA GYMNICA.

936. Argis. C. I. 17 ex schedis Fourmontii. Melius Ross *inscr. ined.* I 55 et Lebas II 108.

Ἄλκων ἀνέθηκε [τῇ] ντσα  
Ἰσχύ[λ]λου, θ[ε]οῦ ['] ὃς τοῖς δαμοσίοις ἐν ἀέθλοις  
τετράκι τε [σ]πάδιον νίκη κα[ί] δις τὸν ὀπλίτα[ν].

v saeculi initio. Conclamatas huius tituli difficultates paullo violentius sustuli. Est autem Rossii apographum tam adcurate factum, ut de earum saltem quae perierint litterarum numero dubitari plane non possit. Ab initio tituli duae interierunt; relicus versus, qui desinit verbo ἀνέθηκε, integer est. Eadem plane est alterius versus condicio, cuius extremum vocabulum Ross tradidit κ-γ-ι-ο, consentiente Lebasio, nisi quod hic antepaenultimam litteram ι fuisse testatur confirmata Fourmontii lectione. Inde consequitur cum neque a fine quidquam desit et proximus versus ab initio plane integer sit, non posse scribi Ἰσχυλλος. Tertii deinceps versus certa est lectio ΘΙΟΡΟΕΤΟΚΔΑΜ. Iam nomen requiritur vel solius victoris vel ipsius atque patris; possis Ἰσχύλλου Θίεπος, ut concedam Θίεπον nomen graecum esse. At restat primum tituli vocabulum cuius tres quae superant litteras Ross OON tradidit, Lebas vero diserte errasse illum testatus primam litteram nec theta nec omicron sed coppa esse dixit; unde certus est vocabuli in — κων exitus. De plurali genetivo cum nequeat cogitari, restat ut nominativus fuerit ad ipsum victorem referendus. Duo igitur eiusdem enuntiati verba habes ἀνέθηκε et νίκη, quae ferri nequeunt. Itaque ut duo constituerem enuntiata studui, ΘΙΟ aut scriptum male aut lectum pro θεοῦ ratus, ι autem litteram iam mutilam olim spiritus notam superne inferneque clusam fuisse existimans. Reliqua bene restituit O. Mueller ap. Franz. *Elem. epigr.* p. 71 (cf. p. 380). — Ceterum ex eis quae disputavi patet primum versum hexametrum non fuisse; pro Ἄλκων vix

invenies aptius nomen. — 2 σπάδιον dorice i. q. στάδιον, cf. Ahrens *dial. dor.* p. 109. — ἐπλίταν scil. δρόμον.

937. Aphidnis. Rangabes 992.

ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ  
ΝΗΟΣΕΝΑΣΤΕΙΓΑΝΤΗΡ  
ΚΑΙΔΟΛΙΧΟΚΡΟΤΑΦΟΥΝ  
ΦΥΓΙΟΥΤΕΣΤΑΔΙΟΝΕΡΕ  
ΡΟΥΝ ΥΕΞ Λ

Dicuntur haec superesse ex titulo viginti fere versuum. Memorabile est adiectivum δολιχοκρόταφος v. 3; deinde σταδίου nomen v. 4 argumentum tituli videtur indicare.

938. Tanagrae. C. I. 1582.

Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε Φορύστιας παῖς ὁ Τρίακος,  
κῆρυξ νικήσας καλὸν ἀγῶνα Διός·  
ἄλλους τε ἀθλοφόρους πτανοῖς ποσὶν εἶλον ἀγῶνας,  
εὐόλβου δὲ πάτρας ἄστν καλὸν στεφαν[ῶ].

Καφισίας ἐπόεισε.

1 fere vel ante vel post Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter ς, si fides est Rossii apographo; η formam habet Leake. — Phorystam recte Boeckh hominem agnovit *validis lateribus praeditum*, ut pariter voce (κῆρυξ v. 2) ac pedibus vigentem. — 2 etiam praeconandi artem fuisse coronarum praemii haud expertem notum est; cf. Boeckh ad C. I. 1583 quemque adduxit Ciceronis locum *ad famil.* V 12, 8. — καλὸν ἀγῶνα Διός cf. supra ad. n. 492 et Diod. XV 53, 4. Cleosthenis victoris ol. 66 epigramma est apud Pausan. VI 10, 7, quod Tanagraeus poeta imitatus est:

Κλεοσθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντιος ἐξ Ἐπιδάμνου.  
νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.

ubi v. 2 scribendum ἵπποις νικήσας, cf. n. 492. — 4 ΣΤΕΦΑΝΟ.

939. Synnadis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 201.

Εἷς δρόμος, εἷς στέφανο[s]· νίκης κρίσις ἀμφοτέροισιν  
ἐλ(λ)αχεν ἰσοταχῆς· οὐνομα δ' Ἰππόλυντος.

ταῦτα δὲ κηρύσσοντος ἀκο[ύσα]ς Εὐαγρος ἡμ[ῶ]ν  
 στήσεν ἀγ[ω]νοθέτης εἰκόνας ἀμφοτέρ[ω]ν.

Litterae vulgares praeter A. — 3 AKO|EIZ corr. Egger. Ter praeterea in apographo peccatum O littera pro Ω scripta. — Miro casu accidit ut duo homines eodem Hippolyto nomine idem subeuntes cursus certamen eodem praemio ornarentur.

940. Athenis in arce. *Ephem.* 179. Rangabes 989.

Ν]ῖκαι ξξ  
 Παναθήναια παί[δων  
 Θαργῆλια . . . . .

Τ]οιάδε τις δείξας παραδε[ί]γματα παισὶν ἑαυτοῦ  
 μᾶλλον ὀρέξασθαι τῆς ἀρετῆς προτρέπει.

Et litterae ΝΞ et scriptura ΕΑΥΤΟ quarti saeculi indicia. — In praescriptis ΔΙΚΑΙ, quod correxit Keil *sched. epigr.* p. 13, idemque παίδων supplevit. — Titulus vix integer est.

\*941. Athenis in arce. Ex Rossii Bursianique apographis Keil *Bullet. acad. Petropol.* 1859 XVI 98 sq. Cf. C. I. 233.

Διοφάνης Ἐμπεδίωνος  
 νίκη Ἰσθμοῖ.

Ἐμπεδίωνος παῖδες Ἀθηναῖοι δὴ ἐνίκων,  
 Διοφάνης ἀγένειος [ἐν] Ἰσθμῶι πανκρατ[ισ]τής,  
 καὶ πρόγονος Στέφ[ανος]· ῥώμην δὲ χερῶν [ἐ]π[ε]δ[ε]ι[ξ]αν.

III fere a. Chr. n. saeculi. Supplevit Keil. — 2 ε. κΩΜΩ legebant; meum apographum ceteroqui paullo plenius hoc loco deficit. — 3 legi ΙΙΠ. ΔΙ. ΞΙ, unde confirmatur Keilii coniectura. — Diophanes inter pueros (ἀγένειος), inter viros iuvenesve (πρόγονος) vicerat Stephanus, cuius cur non praefixum sit nomen nescio. — Ceterum plane non video quomodo ante v. 1 ad dextram ΤΟΦΩΝΑ et extremo versu primo ΚΛΕΙ litteras in lapideprehendere potuerint.

942. Thera in insula. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 107.

Δωροκλείδας Ἰμείροντος  
Ἑρμαῖ καὶ Ἡρακλεῖ.

Ἄ νίκα πύκταισι δι' αἵματος· ἀλλ' ἔτι θερμόν  
πνεῦμα φέρων σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας  
ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνο[ν]· ἅ μία δ' ἄως  
δὶς Δωροκλείδαν εἶδεν ἀεθλοφόρον.

I fere a. Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter A.

943. Athenis, olim sub anaglypho. C. I. 250.

Ἄ]θλα τὰ τῆς νίκης Ὠράριος Ἡρα[κλείδου  
λα]μπάδας Ἑρμείαι θῆκε καὶ Ἡρα[κλεῖ.

II fere p. Chr. n. saeculi. — Aurarius (sic Keil *de inscr. attica* 1864; Horarius Heraclides Neubauer *Herm.* XI 146 adnotans Horarium praenomen esse) fortasse ephebus fuit gymnasii. — 2 ΗΡΑΙ hoc ut reliqua supplevit Boeckh.

944. Oenoandis Pisidiae. C. I. 4380<sup>m</sup>. coll. Add. III p. 1169.

Ἀγωνοθροῦντος Ἰουλίου Λουκίου [Μ]ει[δ]ίου Εὐαρέστου  
πανηγύρεως ἐ[πετείου] Εὐαρεστείων, ἧς αὐτὸς συνεστήσατο  
ἐξ οἰκίων χρημάτων, Πόπλιος Σθένιος Φρόντων Οἰνοαν-  
δεῖς, υἱὸς Ποπλίου Σθενίου Λικινιανοῦ, σταφθεὶς ἀνδρῶν  
παγκράτιον κοινὸν Λυκίων.

Παίδων μὲν τὰ πρῶτα πάλην ἔσπεψέ με πάτρη  
καὶ κύδηνε κλυτῇ εἰκόνι χαλκελάτῳ  
πανκράτιον δ' ἀνδρῶν κοινὸν Λυκίων μετέπειτα  
ἀράμενος πάτρη θῆκ' ἐρατὸν ξόανον.

In praescriptis ΠΕΙΛΟΥ Schoenborn, π. ΙΛΙΟΥ sched. Danielli; Μει-  
δίου Franz. Eiusdem agonothetae mutilus titulus C. I. 4380 n. — Post  
πανηγύρεως omnes Ε ----- ΕΥ κτλ'. ἐπετείου Wilamowitz. Euarestei  
ludi ab ipso agonotheta eiusve patre vel proavo videntur instituti esse.

945. Prope Thessalonicen inventus cippus, in quo mirmillo exsculptus est altera manu fascinam et pugionem tenens. Longprérier *Rev. archéol.* 1849 p. 198 sqq.

Εὐφράτης πάις ἦλθον, αἶθ' ἐ πλοκαμεῖδες ἐπῆσαν·  
ἐξάκι νικήσας πατρίδ' ἐπη[υ]κλείσα.

1 αἶθ' i pro ἔθ' αἰ scriptum esse dixi *de monum. aliquot graecor. carminibus* p. 40, cf. Petron. c. 57 *et puer, inquit, capillatus in hanc coloniam veni: adhuc basilica non erat facta.* — 2 ΕΠΗΚΛΕΙΣΑ legebatur ἐπικλείσα. Cf. Simon. ep. 125 νίκαις ἰππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλείσας et id. ep. 156 ἐπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν, ubi extrema παρ' ὑπόνοιαν addita. *Anthol. app.* 308 χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας, denique cf. supra n. 21, 12 et infra n. 947, 6.

946. Trallibus Cariae. C. I. 2936.

Εὐβούλου Πολλίων κληίζομαι· ἐστὶ δὲ πάτρη  
Νῦσά μοι εὐκλειῆς· πόλις δὲ γέρηρέ με δῆμος  
Τράλλεος εἰν ἀέθλοισιν ἀταρβέ[ος] Ἡρακλῆος.

ἀγωνοθετούντων καὶ ἀναθέντων τοῖς ἀνδριάντας Μ. Αὐ-  
ρ(ηλίου) Συ[μ]μάχου Κυανίου καὶ Μ. Αὐρ(ηλίου) Ἐρμείου.

3 ΑΤΑΡΒΕC — In subscriptis CΥΙΩΜΑΧΟΥ. Deinde Κυανίος recte se habere puto neque emendandum Κιανοῦ.

947. Romae, in tribus anaglyphi lateribus. C. I. 5923.

a. . . . τρος αὐτοῦ Ν[εϊκή]της Ἡρακλεῖ[ος] προβιβασθεῖς,  
καὶ αὐτὸς ἄθλοισι τοῖς ἐν σταδίοις τ[ε]τείχεν,  
καὶ πρῶτον στεφθεῖς στάδιον καὶ αὐτὸς δὲ διάνυλον  
Ἡελίου τε δρόμον Μήνης τε Σελήνης ἄθλα τελέ(σ)σας,  
5 μεῖζονα θ' Ἡρακλέους . . . . . ἐνεγ[κ]ών,  
αἶσι τῶν γονέων τὸ γένος καὶ πατρίδ' [ἐπ]ε[υκλεί]σ[ας] ἔπ-  
αι[ν]ον ἔχ[ε]σκ[εν].

Ῥώμη τῇ κοσμη[σ]τῇ χάριν οἶδε μεγίστην,  
ἐν μεγάλῃ δόξῃ τ' ἔδραμε [ν]εϊκήσας  
στέμμα[τα πέν]τε τυχ[ώ]ν· καὶ [σεμνῶ]ν εἰμ[ε] προφήτης

10 ὧν γε προεῖπα θεῶν.



b. . . . . *Νεικήτης, τῷ γένει* [*M. Τύλλ[ι]ος*  
*Εὐτύχης Βειθυνὸς τεχνεῖτης ἐποίει.*

c. ἀληθ[ῆ]ς ἐ[στὶ] τοῦς [θ]νη[τ]οῦς γείνεται θεὸς Ἑρμῆς . . . . .  
*M.] Οὔ[λ]πιος φίλος . . . . . καὶ αὐτὸς σὺν . . . .*  
*Εὐδορίῃ, ἣν εὐχόμε σώζεσθε πάντοτε.*

De restituendis titulis desperandum videtur; melius cederet opera si anaglyphum quale fuerit sciremus: interim intellexisse sufficit in inscriptione vilissimo dicendi genere argumentique vulgaritate insigni non nimis magnam nos fecisse iacturam. — 1 ΗΡΑΚΛΕΙ Ligorius apud Muratorium; nihil nisi . . . ΛΕΙC Osann, qui etiam magis mutilo utitur apographo. — 2 ΤΟΤΕΥΧΕΙΝ non intellego. — 5 post Ἑρακλέους legitur CΥΝΕΙΔΗC, quod fuerit feminini generis nomen, ad quod αἰσι dativus referri possit; fortasse igitur μελίσσων[ς] Ἑρακλέους . . . ἴδας ἐνεγκών scribendum. — ΕΝΕΓ | ΧΩΝ — 6 ΠΑΤΡΙΔΟCΤΕΤΥΧΗC | . . ΟCΠΑΙΔΙΟΝΕΧΘ | ΕΝ ἔπαινον Franz, cetera probabiliter correxi; cf. supra ad n. 945. — 7 ΚΟCΜ | . ΚΟΦΩ corr. Franz. — 8 sq. . ΕΙΚΗCΑCΡΥΜΑ | . . ΗΤΕΤΥΧΟΝ . ΚΑΙ | . . CΥΝΕΙΜΗΠΡΟΦΗ | ΤΗC in quibus quae conieci eorum nihil certum est praeter εἰμὶ. Franzii supplementa intellegi nequeunt.

Titulus b sic traditur:

ΟCΕCΙΑ  
ΝΕΙΚΗΤΗC  
ΤΩΓΕΝΕΙ ΚΕΙΛΕΟC  
ΕΥΤΥΧΗC κτλ'.

ubi ab initio in promptu est Osanni coniectura Ἐφέσια. — M. Τύλλιος Neubauer, qui recte eundem artificem adgnovit in tit. attico C. I. 247 Μάρκος Τύλλιος [Εὐτύχης] Ἀπαμενὲς τῆς Βιθυνίας, cf. *Diar. arch.* 1876 p. 68 sq.

Titulus c omnium inpeditissimus hic est:

ΟΗΕ  
ΟCΤΟΥC  
ΟΝΗΡΟΥC  
ΓΕΙΝΕΤΕ  
5 ΘΕΟC  
ΕΡΜΗCΕΙΑ  
ΕΥCΚΟΥΠΙ  
ΟCΦΙΛΟC  
ΑΠΟΛΙΕΙ  
10 ΛΑCΑΚΑΙ

ΑΥΤΟCCΥΝΔΕ

ΜΑΔΙΕΥΟ

ΔΙΗ ΗΝΕΥ

ΧΟΜΕ CΩZE

15 CΘCΠANTOTC

ubi ab initio ἀληθής posui; Ἰλεως Franz idemque θνητούς v. 3 recte, cetera temere adtrectans. — 13 nec cuius sit votum patet nec pro qua muliere factum; σὺν δάμαρτι improbabiliter v. 11 sq. Franz.

---

#### IV. EPHEBICA.

948. Teno in insula. Ex Francisci Desippae apographo pessimo *Ephem.* 3408.

Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ γυμνασιάρχου Φιλίσκου τοῦ Φιλίσκου,  
Σίμον τοῦ Ἀρχα[γ]όρου Ἑρμῇ καὶ Ἡρακλεῖ.

secuntur epheborum nomina

Τᾷς με[λέ]τας ἄνθημα διάκτορον ἔνθα με κεδνοί  
 3 [έντ]ο παλαι[σ]τριτᾶν ἡιθέ[ω]ν φ[ύ]λα[κ]α,  
 ἔργμ]αριν εὐτάκτοισι μεμαλό[τε]ς ἄκ[ρ]ον ἔφηβοι  
 καὶ φιλί[αι] Χαρίτων τε ἄμμιγ' ὁμοφροσύναι,  
 5 τοὶ περὶ γυμνασίαρχον ἀεὶ μεδέοντα Φιλίσκον  
 σ[ω]φροσύν[α]ς, Σίμον [τ' ἔ]ν[γ]ονο[ν] Ἀρχα[γ]όρου,  
 οὔνεκ' ἐ[γὼ] πι]νυτ[ᾶ]τα καὶ ἀγλαὸν ἦθεσι κόσμον  
 δῶ[κ]α καὶ ἐ[γ]μώμου πάντοθεν εἰρυσάμην.

Litterae vulgares praeter A; titulus ineuntis videtur romanae aetatis. Emendaverunt Bergk *Fleckeis. Ann.* 81 p. 63 (cf. Meineke *ibid.* 87 p. 375 n. 22) et Keil *Philol. vol. suppl.* II 570 sqq., qui praescripta una cum epheborum catalogo restituit; traditur ab initio ΜΕΦΗΒΕΥΣΑΝ ΤΕΣ et paullo post ΑΡΧΑΙΟΡΟΥ. — 1 ΜΕΝΤΑΣ et 2 ΘΝΗΠΟΝΠΑΛΑΙΤΡΙΤΑΝΗΙ ΘΕΟΝΦΙΛΑΣΑΙ corr. Bergk. Mihi et κεδνοί, quod nimis longe abest ab nomine ἔφηβοι, substantivo videtur egere et φύλακα adiectivo; itaque conicio παλαιστρίταν ἡίθεσι φύλακα. — 3 Σ . . ΛΑΣΙΝ ἔργμασιν Bergk, σχήμασιν Keil, quod propter hoc ipsum quod vocabulum rei proprium est elegantiori poetae iniungendum non est. — ΛΟΝΣΑΚΤΟΝ ἄκρον Keil, αἰέν Bergk. — 4 ΦΙΛΙΧΑΡΙΤΩΝ — 6 ΣΟΦΡΟΣΥΝΑΙ — ΣΙΜΟΝ . . . ΝΕ . . .

ΝΑΡΧΑΙΟΡΟΥ Σίμων τ' ἔκγονον Neubauer, perfecit emendationem Wilamowitz, idemque σωφροσύνας genetivum restituit. — 7 ΘΥΝΕΚΕ . . PONYT . TA et 8 ΔΩΡΑΚΑΙΕΙΜΩΜΟΥ corr. Bergk.

949. Spartae herma. Ross *Inscr. ined.* n. 29.

*Συνέφηβοι Δαμοκράτους.*

*Δαμοκράτη, νέον Ἑρμείαν, υἱὸν Διοκλῆος  
ἀμφὶ παλαίστραισιν στήσαμεν ἡμετέραις,  
παῖδες ἀνίκατοι, σθεναροὶ κρατεροὶ συνέφηβοι,  
Ἑρμάωνι θεῷ πλεῖον ἀγαλλόμενοι,  
5 βουλαῖσιν πινυτοῖο Φιλουμενοῦ, ὃς πλ[έ]ον ἄλλων  
ἐστὶν ἐπιστατέων γυμνασίαις πρύτανις.*

II p. Chr. n. saeculo vix antiquius epigramma. — 4 πλεῖον quia ipse Damocrates iam Mercurius factus est. — 6 ἐπιστατέων participium; fuerit Philumenus curator aedificiis restituendis praepositus, cf. Dittenberger *de ephebis atticis* p. 46.

\*950. Athenis herma apud gymnasium quod dicunt Hadrianeum. Franz *Bullet. arch.* 1835 p. 210.

*Τόνδε ἀπὸ δαδοίχων ἱερῆς μητρὸς τε γεγῶτα,  
ἢ τελετὰς ἀνέφαινε θεοῖν παρ' ἀνάκτορα Διοῦς,  
Αἴλιον Ἀπολλώνιον, κλεινὸν κοσμήτορα παιδῶν,  
σιῆσεν ὁμίωνυμος υἱός, ὃς ἄρχων ἦεν ἐφήβων.*

Hadrianeam aetatem produnt et praenomen Αἴλιος et vetustior θεῶν forma, denique locus, ubi inventus est titulus. — Aelius Apollonius πατρόθεν Lycomida, μητρόθεν Phyllida fuit. — 4 ἄρχων ἐφήβων cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 54 sq.

\*951. Athenis herma. Cumanudes *Palingenesiae* 1865 mens. Nov. n. 22.

*Ἴππεία Ῥωμαίων τὸν ἐν ἡιθέοισιν ἔφηβον,  
Κήρυκος Ζήνωνος ἀφ' αἵματος υἱὸς υἱόν,  
Ζήνωνος Ζήνωνα, κλυτῶν προγόνων κλυτὸν ἔρνος,  
πατρός καὶ μητρὸς Στρατιόλας παραμύθιον εἶναι.*

Litterae ζ antiquior forma Hadrianaeae fere aetatis indicium. —

2 de gente Cerycum orti filius pater avus homonymi. — 4 cf. supra ad n. 502, 4. Defuncto patet iuveni hermam positum esse; quis posuerit nescitur.

\*952. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* I 428.

Εἰκόνα κοσμητοῦ Ἑρμείου παῖς Θεόδωρος,  
Ἑρακλέους ἱερῆος ἀνέστησεν σὺν ἐφήβοις.

Litterae εσω. — 2 σὺν ἐφήβοις, qui dedicando aderant.

953. Athenis herma mutilus. Minusculis litteris ed. Dittenberger *Hermes* XII 7 (C. I. Att. III 749).

Δόξαν συν[εφή]βοις, χρηστότη[τος] εἵνεκεν  
Κάλλιπ[π]ος Ἀντιφῶν τε [τὸν κο]σμήτορα.

1 epheborum consilio.

954. Athenis herma. C. I. 268.

Ὀμωνύμου παῖς εἰμι κλινὸς Ἀρχ[ικλῆ]ς.  
κοσμητῆς  
Ἀρχικλῆς (Ἀρχικλέους) Λακκιάδης.

Ἐπὶ Δειδί(ον) Σεκούνδου Σφηττίου ἄρχον[τος].

Sequitur tabula magistratuum et epheborum.

Anno 112 ex coniectura adsignat Didium Secundum archontem Neubauer *Comment. epigr.* p. 150. — Senarii supplementum, quod fugerat Boeckhium, etiam Keil invenit, cf. Neubauer *Hermes* XI 142.

955. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* III 60 et IV 468.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγον βουλ[ῆ] καὶ ἡ βουλή τῶν ἐξακοσίων  
καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸ[ν] κοσμητὴν Ἡλιόδωρον Π[ει]-  
ραιέα.

Σχῆμα τόδ' Ἑρμείας καὶ εἰκόνας Ἡλιοδώρου  
κεστροφόροι ξυνῶ τῷδ' ἀνέθεντο τύπῳ,

τοῦ μὲν ἐπεὶ θεός ἐστι καὶ εὔ[αδ]ε παισὶν ἐφήβοις,  
τοῦ [δ' ὅ]τι κο[σ]μητῶν ἔξοχον εἶλ[ε] κλέο[ς].

Ἐπὶ ἄρχοντος Φο[υρ]ίου Μητροδώρου Σουνιέως ο[ἱ] ἔφηβοι  
ἀν[έγ]ραψαν τοῖς παιδευτὰς καὶ ἑαυτούς.

sequitur tabula magistratuum et ephēborum.

Furius Metrodorus archon ca. a. 115; cf. Neubauer *Comment.* p. 145.

— 1 εἰκόνας plurale in metri gratiam. — 3 εὐ. \.ε corr. Cumanudes idemque reliqua supplevit.

956. Athenis herma. C. I. 270.

Εἰκόνα τήνδε Ποθεινὸς ἐν ἐφήβοισι παλαίστραι  
τεύξας κοσμητοῦ θήκατο Νυμφόδοτον.

Ἐπὶ τῆς Γαίου Ἰουλίου Κασίου Στειριέως ἀρχῆς, κοσμητῆς  
ἐρήτων Ὠλὸς Πόντιος Νυμφόδοτος Ἀζηγιεύς κτλ.

Iulius Casius archon ca. a. 120; cf. Neubauer *Comment.* p. 19. — Idem (*Herm.* XI 139) defendit epigramma ab inutili emendandi studio, recteque ἐφήβοισι idem esse ait quod ἐφήβοισι. Non tamen recte υ litteram temere insertam putat in metri simulque lusum cuiusdam gratiam; illius enim aetatis homines cum υ vocalem non aliter pronuntiarent ac φ consonantem, nihil nisi consonantis duplicationem ab arsi excusatam scriptor commisit. Explicandum autem ἐν ἐφήβοισι non dum in ephēbis est, sed una cum ephēbis, sicuti supra σὺν ἐφήβοις n. 952. — παλαίστραι dativus a participio τεύξας pendet. — Ceterum improbabilis videtur Dittenbergeri emendatio (*Herm.* XII 1 sq.) ἐν ἐφήβοισι παλαίστραις, ut sint palaestrae ἀγαθὸς ἐφήβους ἔχουσai.

957. Athenis ad Prytaneum. Cumanudes *Philist.* III 62. C. I. Att. III 736.

Ἡρ]χε μὲν Ἡρώδης, κοσμήτῃ δ' ἐσθλὸς [Ἰάχχ]ο  
εἰροπόλος, νυχίων μυστιπό[λος συν]όδων·  
Διογένης δ' ἐχάραξ' ἐτάρου [Ἦεκα] Μαρκιανοῖο,  
τάνδε γραφὰν φιλὴς μνημόσυνον θέμενος·  
5 τῶν δ' ἄρ' ὁ μὲν Πτολεμαῖον ἐπώνυμον ἔλλαχε φυλαῖς,  
αὐτὸς δ'] Ἡρακλέους ἔγγονον Ἀντίοχον.

Ἐκεσ]τροφυλάκει Εὐτυχίδης Ἀσκληπιοδώρου Αἰξωνεύς.

Ti. Claudius Herodes Marathonius archon fuit tertius ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας τοῦ . . . Καίσαρος Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ (tit. att. *Philist.* I 381); i. e. 127 vel 129, cf. Dittenberger *Hermæ* VII 213 sqq. — 1 suppl. Cumanudes. Cosmetæ nomen, quod ex sacro ritu tacetur, Dionysius est Marathonius; cf. tit. s. s. — 2 μυστιπόλων συνόδων Keil *Philol.* vol. suppl. II 591, μυστιπόλος Buecheler. — 3 et 6 suppl. *Hermæ* XI 383; Keil v. 3 ἐτάρου νόμα et v. 6 ἄλλος δ'. Non recte Dittenberger *Herm.* XII 6 Diogenem una cum Marciano (ἐτάρου μετὰ Μαρκιανῶιο v. 3) amicitiae monumentum posuisse indicavit; nam cui hoc φιλίης μνημόσυνον dedicaretur dictum oportuit.

958. Palaeochorio Megarensium. Ex schedis Fourmonti C. I. 1100.

- 6 . . . . . ὅρισαν ἐνξε[ί]νων Μεγαρήνων  
 ἣν ἀρετὴν διὰ] π[ᾶ]σαν, ἐπὶ φίλος ἦεν ἅπ[α]σιν.  
 ἀλλὰ χάριν μνήμης ζάθεον βρέτας ὅς [τ]ό[δ] ἐθήκεν  
 ζωὴν Δειογένους εἵνεκ' [ἀ]μειψ[α]μένον,  
 10 οὐδὲν ἰδὼν τούτου] φιλίη[ς γ]λυκερώτερον ἀνδρός  
 τῆς τ'] ἐν [γ]υ[μ]νασί[οις μ]νημόμενος φιλίης,  
 Μαρκιανός] τάδ' ἔγραψε, τεὸς φίλος· ἀλλὰ φίλει με  
 καὶ κρυερὸν χ[ρ]ονίων ὄ[ρ]μον ἀ[μ]ειψά[μενος].

Diogenem, quem mortuum amicus imagine honorat, Atheniensem fuisse conieci (*Herm.* XI 384) eundem, qui Marciani sodalis memoriam coluit titulo antecedenti. Hinc v. 12 Marciani nomen suppl. utrumque vel certe Diogenem non civem sed hospitem fuisse Megarensē docet epitheton (v. 6) εὐχέινος. — Ab initio quae tradita sunt non expedit:

ΠΟΙCΙ  
 ΛΟΕΜΕΠΙΟΡΟCΗΜΥΟCΑ  
 ΑΙΠΟΥCΑΙCΠΟΕΛΟΝΙΙΑΓΕΡ  
 ΕΙΚΑΙΕΥΤΕΝΙΗΟΥΠΟ  
 5 ΜΑΟΑΙΟCΠΙΝΥΤΗΝΔΑΚΑΧΟΙ  
 ΘΕCΑΝΕΥΞΕΝΩΝΜΕ κτλ'.

ubi v. 4 καλλεὶ κεύθενή praecelluisse praedicatur Diogenes, v. 6 Megarenses morte sua graviter afflixisse dicitur. — 6 Με[γαρήνων] praeivit Boeckh. — 7 ΜΠΕΑΝ extr. ἅπασιν Boeckh. — 8 ΠΗC — ΟC·Ο — 9 ΕΙ ΝΕΙΚΑΛΕΙΥ Εἵνεκα Boeckh dedit. — 11 ΕΝΕΥΝΑCΙΕΝΩΜΕΝΟCΦ μνημόμενος coni. Boeckh. — 13 ΝΧΕΟΝΙΩΝΟΙΝΟΝΑΛCΕΙΨΑΙ ἀμειψαί Boeckh.

959. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 202.

Ἐρμῆν Χρυσίππου κοσμήτορος ἐσθλοὶ ἔφηβοι  
ἀντ' ἀρετῆς πάσης θῆκαν ἀριπρεπέως.

παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλπου Κη-  
φεισιέως ἔτος ζ'.

Abascanti paedotribae primus annus est 13<sup>7</sup>/<sub>8</sub>, septimus 14<sup>4</sup>/<sub>8</sub>; cf. Neubauer *Herm.* XI 396. — Quae circa phallum hermae incisae sunt litterae, inludit eas manus recentior.

960. Athenis herma. *Ephem.* 2235.

Ἀγαθῇ τύχῃ  
ἐπὶ ἄρχοντος Φ]λ. Ἀφριανοῦ Παιανιέος

κοσμη]τιεύοντος Ἀθηναίου [σύ]τρεμιμ' ἀνέθηκεν  
τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφίβων.

In subscriptis Abascanti paedotribae annus decimus notatur, i. e. a. 14<sup>7</sup>/<sub>8</sub>. — Supplevit Neubauer *Comment.* p. 96. — 1 ab initio syllaba abundat; vide quae secuntur.

961. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 107.

Ἀλκιδάμου κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Intra annos 145-150; cf. Neubauer *Comm.* p. 112.

962. Athenis in arce inventus titulus scuto rotundo lapideo inscriptus. C. I. 284.

. . . . . εὐήν]ορος ἀλκῆς  
αἰέν ἐς ἀνχεμαχ . . . . .

— — — — —  
ἄνθεσαν] Ἀλκαμένους κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Sequitur epheborum tabula. Scriptus est titulus Caracallae fortasse aetate, cf. Boeckh ad C. I. 283; tamen interrupta temporum continuitate huc rettuli propter v. 3 praecedentibus titulis simillimum, quem haud recte a vv. 1 et 2 separaverunt. Scriptus enim est in scuti circulo interiore, exterior cuius nunc quidem fracti octava fere pars superesse



dicitur reliqua habet ΟΡΟΣΑΑΚΗΣΑΙΕΝΕΣΑΝΧΕΜΑΧ . . Octava pars, nisi fefellit ratio, cum 22 sit litterarum, integri circuli 176 litterae fuerunt vel quinque heroici versus, quibus nihil impedit quominus verba interius scripta continuata fuisse putemus. Superare igitur videntur (nam certa res non est) quae supra posui ex ampliore sex fere versuum carmine, cuius ne sententiam quidem adsequor.

---

9 63. Athenis. C. I. 425.

Τόνδε ἀρετῇ προὔχοντα νέον, φίλον ἀθανάτοισιν,  
μουσοπόλον Φιλότιμον, ὁμώνυμον νῖεα πατρί  
Σύμφορος ἐσθλὸν ἐταῖρον ἀνέστησεν συνέφηβον,  
πίστιν καὶ ζῶντι φέρων μνήμην τε θανόντι.

Ἐπὶ ἄρχοντος Τίτ(ου) Αἰρ(ηλίου) Φιλήμονος [Φιλ]άδου,  
κοσμηγεύοντος Στατίου [Σε]ραπίωνος Χολλείδου.

T. Aurelius Philemon archon a. 159 vel 160; cf. Neubauer *Comment.* p. 23. 152. *Herm.* XI 397.

---

\*964. Athenis herma. *Ephem.* 1860 n. 200.

Λεὼς ἐφῆβων τόνδε κοσμητὴν θέτο  
Ὅνασον Ἐρμάωνι κυδῆνας ἴσον.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πά;ου βουλὴ τὸν κοσμητὴν τὸν ἐπὶ Κλ(αυ-  
δίου) Λυσιάδου ἄρχοντος Ὅνασον Τροφίμου Παλληνέα γραμ-  
ματεύσαντα τοῦ συνεδρίου.

Claudium Lysiadem archontem Antoninorum nunc aetati tribuit  
Neubauer.

---

965. Athenis herma. Litteris minusculis Dittenberger *Hermas* XII 9  
(C. I. Att. III 753).

Ἐρμαῶν Ἀλέξανδρος μ' Ἀλεξάνδρου πατρός  
ἔστασ' ἐφῆβων εὐκλεᾶ κοσμήτορα.

Alexandrum cosmetam Dittenberger eundem esse vidit, qui in ti-  
tulo *Philistoris* IV 272 Commodi aetate scripto archonte Ti. Claudio  
Bradua Attico Marathonio memoratur.

---

966. Athenis. C. I. 246 ex schedis Fourmonti.

Φιλαδέλφεια  
ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἡρ[χ]εν ὁ [Δ]ε[ι]ο[γ]ένης [μέν], ἐκοσμήτευσ δὲ ἐφήβων  
Μάρκελλος, πινυτῆς σύντροφος εὐδικίης.  
ἐν δ' ἄρα [ῆ]ιθίοισιν ἐφήβοισιν κρατεροῖσιν  
τὴν πνυμάτην τάξιν Μάξιμος ἦρε πάλης.  
5 τοῦ δὲ . . . . . Ἀσκληπιάδης [σ]τεφα[ν]οῦτο  
τὴν πρώτῃν παίδων τάξιν ἀφ' Ἡρακλέους.  
φωνη . . . . .

Fl. Diogenes Marathonius, si quidem recte nomen restituit Neubauer *Herm.* XI 144, archon est anni 209 (cf. Dittenberger *Jen. Litzig.* 1876 p. 555), si minus, certe L. Veri et M. Aurelii temporibus recentior titulus, quorum in honorem Philadelphiei ludi instituti sunt, cf. Neubauer *Comment. epigr.* p. 121 sq. — 1 ΜΑΧΕΝΟΜΕΝΟΙΕΝΗC ἦρχεν ὁ Μηνογένης μέν dubitanter Boeckh, ὁ Διογένης μέν Neubauer l. s. s.; fateor tamen neque articulum placere neque μέν particulae ullum in lapide locum patere. — 3 ΕΝΔΑΡΑΚΙΘΕΟΙCIN ἐν δ' ἄρ' ἡθίοισιν Boeckh; metricum huius generis vitium certe non reformidavit scriptor. — 4 Maximus γ πάλην, Asclepiades α πάλην vicisse traduntur C. I. 245, quam tituli partem ad eosdem ludos Philadelphieos spectare recte contendit Boeckh. — 5 ΤΟ ΥΔΕΤΑΙ CΑΦΕΙΟCΑCΚΛΗΠΙΔΗC τοῦ δὲ πανάξιως ὦν Boeckh haud dubie falso, τοῦ δ' ἴταρος . . . εως Neubauer, cui quod olim addendum putavi ἀγέ- νειος iam displicet. — ΕΤΕΦΑΙΟΥΤΟ — Verba ἀφ' Ἡρακλέους videntur gymnasii locum Herculis statua insignitum notare; neque enim huc pertinent οἱ ἀφ' Ἡρακλέους ὀλυμπιονῖκαι, de quibus cf. Cobet *de Philostr. libello π. γυμν.* p. 75. — 7 sententiam vix recte Boeckh significavit hance: *medii autem ordinis victorem proclamavit praeconis vox.*

967. Athenis. C. I. 248.

Κοσμητέοντος Πλουτάρχου Ἀχαρνέ[ω]ς.

Στῆ[σ]εν Ἀχ[ώ]ριστος στήλην με[γ]ακύδεσιν ἀστοῖς  
πατρός τοῦ[ν]οιμ' ἔχων δημόθεν Εὐπ[υ]ρίδης,  
ἐκπρεπέ[ω]ς ἀέθλοισιν ἐπασκήσας καὶ ἐφήβο[υ]ς  
καὶ στεφάνου κῦδος μο[ῦ]νος ἐνεγκάμενος.

ἀγωνοθετήσας Ἀδριανείων.  
 Σεβήρεια Ἀπώνεια  
 Ἀνινόεια Κομ[μό]δεια.

Circa exitum u initiumve III saeculi, cf. Neubauer *Herm.* XI 146.  
 — ΑΧΑΡΝΕΙΟΣ — 1 ΣΤΗΧΕΝΑΧΗΡΙΟΣ — ΜΕΤΑ — 2 ΤΟΥΤΟΜ — ΕΥΠΥΡΙ  
 ΔΗΣ — 3 ΕΚΠΡΕΠΕΥΣ — ΕΦΗΒΟΙΣ — 4 ΜΟΝΝΟCΕΝΕΓΚΡΑΜΕΝΟC — Ludo-  
 rum nomina infra scripta singulis coronis inclusa sunt; quantum tradi-  
 tur ΚΟΜΩ | ΔΕΙΑ. Omnia correxit Boeckh. Achoristus ephebus Hadria-  
 neorum ludorum agonothea electus sodalibus suis inpensis ex more  
 praemia certaminum proposuerat (recte enim sic Neubauer *l. s. s. v.* 3  
 explicat) solusque videtur in Severis Antinoeis Antoneis Commodeis  
 coronam victor retulisse; Adrianeis ipse interesse non potuit.

\*968. Athenis prope Prytaneum herma inventus. Cumanudes *Philist.*  
 III 277.

Ἐλενσεῖνιον γόνυ με παῖδα Μακαρέως  
 στήσαντο παῖδες εὐκλεᾶ κοσμήτορα,  
 Φοῖβον προφήτην, Οἰνέως ἐπώνυμον.

Ἀρχοντας Γ. Κασ(ίου) Ἀπολλωνίου Στειριέως.

sequitur magistratum epheborumque index.

C. Casius Apollonius non post a. 208, fortasse hoc ipso anno ar-  
 chon fuit; cf. Neubauer *Comment.* p. 88 sq. *Herm.* XI 148. — 2 παῖδες  
 in indice nominantur Macareus et Epimachus.

\*969. Athenis prope Prytaneum inventus herma. Cumanudes *Philist.*  
 I 518.

Ὅν βασιλῆς ἔστεψαν ἐπ' εὐδικίῃ βιότοι  
 καὶ σταδίοις ἱεροῖς στήσαν ἀεθλοθέτην,  
 ξυστάρχην Κεκρόπεσσι καὶ ἀθλητῆρσι Τρύφωνα,  
 πάτερη κοσμητὴν παισὶν ἑοῖς ἔθετο,  
 5 κλεινότατον Κεκρόπων ἐρικύδεος ξρμα πόλῃος,  
 σωφροσύνης παίδων ῥύτορα καὶ βιότου.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Γαίου Κύντου Ἰμέρτου Μαραθωνίου  
 τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Τρύφωνα Θεοφίλου Ὑβάδην οἱ

υἱοὶ Σάτυρος καὶ Θεόφιλος τὸν πατέρα καὶ Ἀπολλώνιος  
Θεοφίλου τὸν θεῖον, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν παρέστησα τῷ ἰδίῳ  
κοσμητῇ Ρούφῳ Ἐλεουσίῳ.

sequitur magistratum et ephēborum index.

Intra annos 197 et 207, cf. Dittenberger *Hermæ* XII 10 sqq., idem-  
que recte explicat *quem ipsi imperatores coronaverunt et athloietam con-*  
*stituerunt* (i. e. *xystarcham*); *hunc patria cosmetam fecit puerorum*. —  
5 ἐρισθενὲς ἔρμα πόλης supra n. 452, 11.

\*970. Athenis in arce herma valde detritus. Lebas I 148.

Ὅς ποτ[ε] γυμνασίῳ Φιλήμονος ἔστανεν Ἐρμῆν  
νῦν σ[τ]ήκῳ κα[τὰ] γὰρ Τελέσφορος οὐ[το]ς . . . .  
. . . . . στεφάνου . . . . .  
οἱ μετὰ τοῦ Διοκ[λέου]ς ἱσακίου . . . . .

Telesphorus ephēbus est, qui cum olim Philemonis (cosmetæ) ima-  
ginem posuerit nunc et ipse a Diocle eiusque sodalibus (v. 4) imagine  
honoratur; fortasse M. Aurelius Telesphorus est, de quo vide ad tit.  
seq. — 1 ΠΟΤΟΓΥΜ Lebas, ΠΟΤΣ. ΥΜ ego. — ΕΣΤΑΙΗΝ Lebas ΕΣΤ. ΝΕΝ  
ego; σταίνω verbum non magis barbarum quam στήκῳ (v. 2), quod et  
hodierni Graeci habent pro *ponere* et *stare*, neque a Novo Testamento  
alienum est. — 2 Ν. ΥΠΙΣ. ΗΚΩΤΑ Lebas, ΝΥΝΣΗΚΩΚΑ// ego. — ΟΥ ex-  
tremæ versus in lapide litteræ sunt; deinde Lebas . Τ. ΤΗΗΤΟΤΟΠΟΣ  
C | ΥΠΣΤΕΦΑΝΟΥΛ. ΥΑ, ego . . . ΝΗΣΕΟΤΙ//ΟΟΟ | . . ΙΣΤΕΦΑΝΟΥΛ. ΙΝ — 4 οἱ  
μετὰ τοῦ Διοκλέους Neubauer. Deinde Lebas

ΙΣΑΚΟΥΚΑΝ. Ι

Ι

Ξ

ΟΝΑΝΔΙΩΝΚΑ

ΙΙ

ΟΝΩΟΥ

ΥΑ

ego

ΙΣΑΚΟΥΚΑΙΙΙ//

phallus

ΟΝΙΚ . . ΙΩΝΚΑ//

ΙΙ ΩΝΟΥ

Coniecturis præstat abstinere.

## \*971. Athenis herma ineditus.

— — — καὶ οἱ σ[υνέφηβοι] τὸν συν[στρεμμα]τάρχην Μ.  
 Ἀν[ρ. Τελέσ]φορον Τερτίου [Κηφι]σιέα κοσμιότητο[ς] πά-  
 σης ἔνεκεν.

Τελέσφορος τὸν ἑαυτοῦ σωφρονιστήν.

Δῆμος Ἐρεχθείδης με Νέρωνα δις εἶσαι' ἐφ[ή]βων  
 σωφροσύνης ἄρχοντα, κλέος τέ μοι ὤπασεν ἐσθλόν,  
 στέμμασιν ἱφθαίμοισιν ἐπασσντέροισι πυκάσσας.

In praescriptis incertum est Neubaueri supplementum Κηφισία; neque enim δῆμος Ἐρεχθείδης (v. 1.) ut ille crediderat tribus Erechtheis esse potest. Bene vero idem titulum in *Philist.* IV 344, 4, ubi memoratur Aurelius Nero ὑποσωφρονιστής, eodem anno positum esse vidit i. e. archonte Aurelio Laudiciano, ca. 240. — 1 adparet non hunc esse hermam a Telesphoro in Neronis honorem consecratum, sed epigramma additum, quo Telesphori a sodalibus honorati pietas in magistrum laudaretur. Posuerat autem duplicem Neronis imaginem una cum reliquis ephebis (δῆμος Ἐρεχθείδης - ἐφήβων i. e. omnes ephebi attici).

## \*972. Athenis herma ineditus.

Κλ[εινὸν Κεκροπιδῶν ἀρχὸν βασι]λῆά τε δ[ῆ]μος  
 κοσμητῆ[ν βιότου στήσα]τ' ἐπ' εὐδικί[ῃ],  
 Λεύκιον, ὃν [κλεινῶν πατέ]ρων ἄπο γείνα[το μήτηρ]  
 ἀρρήτου τελ[ετῆς ὄργια δ]ερχομένη.

ἔδωκε τὸν] τόπον ἢ ἐξ [Λερίου πάγου βουλή κτλ.]

1 sq. supplevit Neubauer, nisi quod βιότου scripsi pro παίδων coll. n. 969, 1. — In subscriptis vocabuli τόπον summi supersunt apices.

## \*973. Athenis herma ineditus.

— — — — —  
 . . . . πατ[έ]ρесси σο[φοῖς καὶ μη]τράσι δῶκε,  
 πολλ]ὰ [σ]ωφροσύνης ἔρ[γα πονησάμ]ενος.  
 phallus

1 σοφοῖς καὶ μητράσι Wilamowitz. Videtur sophronista, ad cuius imaginem versus pertinent, eo gloriari quod pueros quos parentes sibi instituendos commisissent prudentiores illis reddidisset.

## V. PROSCYNEMATA.

974. Pselchi Aethiopiae in propylaeo templi. C. I. 5083.

Χαῖρε, Ἐρμῇ πατρῷι[ε], δίδο[υ] δ' ἀρετὴν Ἀχιλλῆι  
καὶ κλέος ἐς λιπαρὸν [γ]ῆρας ἀνερχομένοι·  
τρίς μάκαρ Ἑρμεία, οἴμον τριτάτην ἀνύσας σοι  
αἰτέομαι τρισσῶν τέρμ' ἐσιδεῖν ἀγα[νό]ν.

I fere saeculi. — 1 ΠΑΤΡΩΙΘΙΑΔΟΤ et 2 ΤΗΡΑC corr. Letronne. Fortasse memor fuit poeta versus Callimachei *h. Iov.* 94 χαῖρε πάτερ, χαῖρ' αὖθι, δίδου δ' ἀρετὴν τ' ἄφενός τε. — 4 ΑΓΑ.ΩΝ Gau, ΑΓΑΜΩΝ Richter. Legebatur ἀγαθῶν cum falsa Welckeri (*Syll.* 193) interpretatione. Ego τρισσῶν genetivum intellego qui pretii dicitur *pro tribus his itineribus fac ut quietum aliquando vitae videam finem*; et intellegitur cur ad Mercurium hae preces fiant. Pro ἀγανόν poteris ἀγαθόν (cf. *Orph. h.* X 22 ἀγαθὴν δ' ὅπασον βιώτοιο τελευτήν), sed illud et facilius videtur et elegantius.

975 Pselchi in propylaeo templi. C. I. 5078.

Ἦλθε στρατηγὸς ἐὼν Ἀπολλώνιος [ἐνθ]α δικάζων  
ἀνδράσι· σοὶ δὲ ἄναξ, Φέλχιδος [ὅς μ]εδ[έε]ις  
Αἰγύπτου· τ[ε μ]εταξὺ καὶ Αἰθ[ιό]πων νεότης γ[ὴ]ς,  
Ἐρμῇ, ἔπευ[χό]μ[ε]νος ῥέζε θυηπ[ό]διον.

1 ΝΗΘΑ — 2 ΔΟCΠΗΔΟC — 3 ΝΤΗΙΤΑΞΥΚΑΙΑΙΘ+ΟΙCΓ . . . ὕΓΡ  
ΙΗ — 4 ΘΥΗΠC.C correx. omnia Letronne, nisi quod γ. 2 ille λαοῖς

vel θνητοῖς, v. 4 σήμερον εὐχόμενος voluit; ἀνδράσι dedit Franz, v. 4 dei nomen ego intuli, cf. C. I. 5075 - 5077. — Apollonius στρατηγός fuit Ὀμβείτου καὶ τοῦ περὶ Ἐλεφαντίνην καὶ Φίλας (scil. νόμου) C. I. 5076. — 2 μεδέω verbum antiquioribus poetis non usitatum habet Quintus Smyrnaeus. — 3 C. I. 5100 Ἑρμῇ . . Αἰγύπτου συνορίην καὶ Αἰθιοπῶν μετέχοντι et infra n. 978 καλὸν πέρας Αἰγύπτου ἐμμὶ καὶ Αἰθιοπῶν γὰρ ὄριον νεάτας.

976. In deserto cui nomen *Elithyá*, in templo parvo. C. I. 4835 b.

Ἦλθον δὲ καὶ ἐγὼ πρὸς σέ, Πάν, Θηβῶν [ἄπο  
Ἀθηνίωνος ἔκγονος Ποσειδη[ος].

1 ΘΗΒΩΛΙ. Θηβῶν ἄπο Franz, Θηβῶν ἀγός Letronne. — 2 ΠΟΣΕΙΔΗ Wilkinson, ΠΟΣΦΑΗ Caillaud, unde η littera certa videtur. Ποσειδῖος Letronne, Ποσειδέος Franz. Versus σκάζων ab nomine proprio excusationem habet.

977. Apud Apollinopolin magnam, ad templum Pani dicatum (ὕδρευμα τὸ ἐπὶ τοῦ Πανείου cf. Letronne *Recueil des inscr.* II 239 sqq.) C. I. Add. III 4838 b<sup>2</sup>.

Ἀ[ρι]σσ[τ]ί[ω]ν[ος] ἔκετ' [ἐνθ]άδε ξένος  
Ζω[ν]ᾶ[ς] ἄρισ[τος] τῶν ξένων Ναυπάκτιος

1 ΤΑ . . ΣΣΣΙΟΝΣΙΣΙΚΦΤΗ . . ΑΔΕΞΕΝΟΣΕΧΩΝ

2 Τ . ΝΑΕΑΡΙΣ . . ΩΝΤΩΝ

3 Α . . ΟΣΑ

Quorum restitutio perquam incerta est; v. 1 satis recte videtur Franz scripsisse. Idem vero quae v. 2 temptavit ἐκ τῶν δ' Ἀρίστων τῶν ξένων Ναυπάκτιος ferri non possunt. Litteras ΕΧΩΝ si recte suspicatus sum ad alteram huic a dextra continuatam inscriptionem pertinere, mea probabilia saltem videbuntur; si minus, talia fere fuerint Ἀριστῶν ἀφίκετ' ἐνθάδε ξένος, ἔχων τὸν ἄριστον τῶν ξένων Ναυπάκτι[ν] e. q. s. quae mihi quidem non satisfaciunt.

## 978. In insula Philis. C. I. 4923.

- Καίσαρι ποντομέδοντι καὶ ἀπείρων κρατέοντι  
 Ζανὶ τῷ ἐκ Ζανὸς πατρὸς Ἐλευθερίῳ[ι,  
 δεσπότηι Εὐρώπας τε καὶ Ἀσίδος, ἄστρωι ἀπάσας  
 Ἑλλάδος, ὅς (σ)ωτ[ή]ρ Ζεὺς ἄν[ε]τ[ε]ιλε μέγας,  
 5 Ἴσιδος ἐν προπύλοισι Κ[α]τ[ί]λιος ἀγνὸν ἔθηκε  
 γρ[άμμ]᾽ ἀπ' [Ἀ]λεξάνδρου δεῦρο μο[λ]ῶν πόλιος.  
 καὶ μέγαν [ἐκ] μεγάλων Τουρράνιον, ἄνδρα δίκαιον,  
 Αἰγύπτου πάσας φέρτατον ἀγεμόνα  
 στάλλα[ι] ἐνεστάλωσεν, ἦν' εἰς τόδε νάσω ἔδεθλον  
 10 πᾶς ὁ μολῶν ὑμνῇ τὸν χθονὸς [ῥ]λ[β]ο[δ]όταν.  
 ταὶ δὲ Φ[ί]λαι φωνεῦντι· κ[α]λὸν πέρας Αἰγύπτου  
 ἐ[μ]μὶ καὶ Αἰθιοπῶν γᾶς ὄριον νεάτας.  
 Κατ[ί]λιον τοῦ καὶ Νικάνο[ρος] L . . .] Καίσαρος, Φαμεν[ώθ]  
 ιβ', ἐπὶ Νεῖλον στρατηγοῦ.

Anni notam Lenormant legit κτ, sed utroque Gavii et Hamiltonis apographo examinato Letronnio videbatur et ιε et κ legi posse. Itaque annus est vel xv vel xx vel xxiii Caesaris Augusti, i. e. a. Chr. n. vel 15 vel 10 vel 7. Augustus Ζεὺς Ἐλευθέριος (v. 2) vocatur etiam C. I. 4715. — 4 ΟΣΩΠΡΕΥΓΑΝCΓC/I. ΜΕΓΑΣ — 5 ΑΠΛΙΟΣ — 6 ΠΑΜΜΑΠ — ΕΥΡΟΜΟΝΩΝ — 10 ΣΑΒΟΤΟΤΑΝ — 11 ΤΑΙΔΕΦΥΛΑΙ — 12 ΟΜΜΙ omnia haec correxit et supplēvit reliqua Letronne, nisi quod contra metrum scripsit v. 5 Ἴσιδος ἐν νάσω Κατ[ί]λιος et sine sensu v. 11 τᾶδε Φ[ί]λαι, quae correxi. — 7 cf. C. I. 4922 ἐλθόντες πρὸς τὴν μεγίστην Ἴσιν ἐμνήσθησαν τῶν οἰκείων alia multa. De Turranio praefecto Aegypti incertas Letronnii coniecturas vide apud Franzium C. I. III p. 310.

## 979. In insula Philis. C. I. 4924 b.

- Κάμ[ε] τὸν εὐτέχνην φωτὸς στίχον, ὃ φίλε, βῆμα  
 τίμιον ἀμπαύσας ἔγμαθε καὶ χάρισαι  
 λιταῖς ἱστορίαις λιτὸν πόνον, οἷα πέπαιγμαι  
 οὐ κενά, μηνύων οὐπερ ἔφυν γενέτον·  
 5 τοῦ δὲ καλοῦ πλώσας, φησί, ξένη, χεύματα Νεῖλου  
 καιρὸν ἔχω φωνεῖν· χαίρετε πολλὰ, Φίλαι.  
 νικῶμαι πέτραις τε καὶ ουρεσιν, ὃ καταράκται,  
 καὶ γὰρ ἔχω τεύχειν ἱστορικὴν σελίδα  
 νοστήσας καὶ ἰδὼν Νικάνορα καὶ γένος αλλο'.  
 10 ρος κατάλοιπον ἔχω τοῦτο γάρ ἐστι τέλος.



Acrostichi lusu perspecto Κατίλιον τοῦ καὶ Νικάνερος carmen esse reperit Franz *Mus. Rh.* III 298 (1845), addiditque Haupt *Opusc.* III 490 eadem effci nomina conpositis primis quibusque cum ultimis versuum litteris. De aetate Catilii vide tit. anteced. — 1 ΚΑΜΟΤΟΝ corr. Franz. — 4 οὐ κενά Haupt; οὐδένα scripserat Franz. Loquitur epigramma idemque v. 5-9 loquentem inducit poetam, quem γενέτην suum vocat v. 4. Catilius autem Nili, inquit, flumina pervectus Philas iam valere iubeo; valete catarractae, satis mihi rupium et montium, domum redeo omnia quae vidi commentariis perscripturus.

980. In insula Philia. C. I. 4924.

. . . . . καὶ Φίλαι  
 . . . . . κατὰ ψυχὰν χάριν  
 Νείλου δ' ἐπε[λ]θὼν ἀμβολὰς Κατίλιος  
 σοφὸν λαβὼν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε  
 5 μναμεῖον] ἀγνὸν ἐνεκόλαψ' ἐν ἱερῷ,  
 ἔμοις προσώποις τὰς καλὰς δρακῶν Φίλας.  
 τὸ σεμνὸν εἴ]τω μὴ συνέξενεται, ξένη,  
 μισητὸς ἄ]στ[οῖς] ἐστ' ἄ[νι]ρὸς θεοῖς·  
 ὁ δ' εὐσεβὴς ὢν] οὐδὲ κάρφος ἐβλάβη,  
 10 . . . . .  
 φίλος βροτοῖσι] καὶ θεοῖς τ[ιμ]ώμενος·  
 Ἐρμῆς δὲ τ[ό]ρ[θε] καὶ κα[λῇ] σώζοι Κύπρις.

De Catilio poeta vide ad epigr. anteced. — 2 extr. ΑΝΑΚΚΑΙΦΙΛΙΑΙ — 2 ΕΧΟΝΙΠΠΗΓΔΥΧΑΝΧΑΡΙΝ κατὰ ψυχάν Wilamowitz. Catilius Philis ab insula decedens (ἀμβολαί v. 4 fortasse traiectus Nili est) deam et insulam valere iubet et ex animi sententia grates agit. — 3 περὶθὼν ἐπελθὼν Franz. — 4 ΟΝΓΡΑΦΕΙΟΝ Franz haec una cum proximis sic refecit . . . λαβὼν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε - Ὁσείδος γράμμι' ἀγνὸν ἐκόλαψεν τὰφῳ, quae non scripsit Catilius. Forma ἱερῷ equidem non offendor, μναμεῖον quia aliud vocabulum versus non capit videtur vocem μνάμαν argutius repetere ex v. 4. — Inde a v. 6 hanc sententiam postulat Wilamowitz iuvat Philas visere; caveat tamen improbus ne deam adeat; pio nihil damni timendum, immo dei ipsi adsunt ei vitamque eius servant. Quae argutius quam verius excogitata arbitror; nihil video nisi pietatis quaedam praecepta, quibus extremum additur pro fausto reditu votum. — 6 προσώποις Franz. — 7 τὸ σῶφρον mavult Wilamowitz. — 8 ἈΤΩΥΩΤΑ. ΤΡΟΘΕΟΙC restituit Wilamowitz. — 9 ΙΟΥΔΕ — 10 ΑΤΝΩ ΟΙΟΕ. Λ. ΧΟΤΤΥΧΑΙ sententia videtur qui sancte vivit (ἀγνῶς) divina uti-

*tur sorte* ( . . . ἔχοι τύχαν); at neque optativus ἔχοι placet post indicativum ἐβλάβη (v. 9), nec contigit aptum invenire adiectivum nominis τύχαν. — 11 φίλος Wilamowitz, reliqua supplevit Franz. — 12 ΟΙΤΚΑΙ ΚΑΙΚΑ . . . . . ὦζοι καλή Franz; alterum καί videtur describentis error. Wilamowitz Ἐρμῆς δὲ πέμποι καὶ κτλ'.

981. In insula Philis. C. I. 4943. 4944 coll. Add. III p. 1232 sq.

Ἦλθομεν Αἰγύπτιοι πέρας, περικαλλέα νῆσον,  
 Ἴσιδος Ἰναχίης γαῖαν ἐποψόμενοι  
 καὶ Νείλου βαθὺ χεῦμα, ὅς Αἴγυπτον πολύολβον  
 αἰὲν ἔτος σώζει Καίσαρος εὐτυχίαις.  
 5 χαῖρε, ἄνασσα Φιλῶν· χαίροις θ' ἅμα καὶ σὺ, Σάραπι,  
 γαῖαν ἐναντιπέρα ναίων, Ἄβατον πολύσεμον,  
 καὶ πέμψαις ἡμᾶ[ς] σῶους ἐς Κρόνου ἐμπόριον.

ἄλλο.

Νῆσον ἔ[π], Αἰγύπτ[ο]ιο πέρας, περικαλλέα, σεμνήν  
 Ἴσιδος, Αἰθιοπῶν πρόσθεν, ἀφιζόμενοι  
 10 εἶδομεν ἐν Νείλῳ ποταμῷ νέας ὠκυπορούσας,  
 ἀξιθέους αἰ[ν] [λ]αοὺς ἡγαγον Αἰθιοπῶν  
 γαῖαν ἐς ἡμετέρεην πυριφόρον, ἀξι[θ]έ[ω]ρον,  
 ἣν πάντες βροτοὶ ἄ[ν]δρες ἐπὶ χθονὶ σεμν[ύ]νουσιν.

I fere saeculi. — 1 de clausula versus vide supra ad n. 817. — 2 Ἰναχίη Ἰσις Callim. ep. 58 Schn. — 4 explicant ἐπὶ Καίσαρος εὐτυχίαις, non recte. Nilus quotannis (αἰὲν ἔτος nove dictum) *superstagnans Aegyptum ad Caesaris felicitatem conservat et divitem facit*, in quibus Caesar significat *romanam civitatem*, cui ex Aegypto annona adportabatur. — 6 ἐναντιπέρα nove dictum. — Ἄβατον insula prope Philas sita, Osiroidis, qui postea Sarapis vocabatur, sepulcro insignis. — 7 Κρόνου ἐμπόριον interpretantur *elysium* comparato Pindari versu *Olymp. II 70* ἔτειλαν Δῶς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσῳ, ἔνθα μακάρων νᾶσος κτλ'. At nec σῶους (quod haud temere additum esse docet metrum corruptum) sic aptum est, neque credibile speciosam sententiam tam humili vocabulo, quale est ἐμπόριον, poetam foedaturum fuisse. Denique quoniam iter fecerunt illi homines nihil simplicius quam portum quendam cogitare, cuius nomen aut plane ignoramus aut graece ita versum est ut nomen aegyptium non iam perspiciamus. — 8 ΕΝΑΙΓΥΠΤΩΙΟ νῆσον ἐς, Αἰγύπτιοι πέρας Letronne. — 11 ΝΑΟΥΣ corr. Wilamowitz: neque enim naves plures

aediculas, sed unam cum Isidis imagine adtulisse. Quo probato ἀξίθεος non iam ita explicandum videtur, ut sit idem ac ἀξιόθεος, sed *deam ferens*, θεὸν ἄγων. De ipsa pompa exposuit Priscus Panita fr. 21 (Muel-ler FHG IV 100). — 12 ΑΣΙΟΩΡΟΝ corr. Niebuhr. — 13 ΑΔΑΡΕC — CΕΜΝΩΝΟΥCΙΝ.

982. In insula Philis. C. I. 4925 coll. Add. III p. 1227.

Ἴσιδι καρποτόκῳ Κέλσος τόδε γράμ(μ)' ἀνέθηκα,  
μνησθεῖς ἧς ἀλόχου καὶ τεκέων φιλίων  
καὶ πάτρης γλυκερῆς Πτολεμαίδος, ἣν ἐπόλισσεν  
Σωτήρ, Ἑλλήνων νιλογενὲς τέμενος.

1 ΓΡΑΜ simpliciter μ littera scriptum testatur apographorum consen-sus. — 3 Ptolemais Thebaidis urbs a Ptolemaeo Sotere condita habebat σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ ἑλληνικῷ τρόπῳ Strab. p. 813.

983. In insula Philis. C. I. Add. III 4936 b.

Νεῖλον περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον  
Δημήτριος ἦκω πρὸς μεγάλην Ἴσιν θεάν,  
μνείαν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν γονέων ποιούμενος  
καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ φίλων μου κατ' ὄνομα.

ἔτους δευτέρου, Μεχεῖρ δεκάτη.

Secundum annum Letronne putat Ptolemaei Auletæ dici (*Recueil* II 16), i. e. a. 79; dies mensis Februarii undevicesimus. — 1 καρποφό-ρου corrigunt iure fortasse, cf. tit. seq. v. 1.

984. In insula Philis. C. I. 4936 coll. Add. III p. 1230.

Νεῖλον περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον  
Σαραπίων Ἀριστομάχου ἦκω πρὸς μεγάλην Εἰσιν θεὰν τὴν  
ἐν Φίλαις  
μνείαν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν γονέων ποιούμενος.

Epigramma ex Demetrii versibus expressum n. 983; v. 2 additis nominibus verbisque τὴν ἐν Φίλαις interpolatis corruptus.

**985. In insula Philis. C. I. Add. III 4935 b.**

Ἰο]ύνιος ἐνθα Σαβῖνος ἔχων ἰ[ππ]αί[θ]α [π]όρπαν  
 ἔκτο Σηηναίος ἐσδὸν ἄγων στρατιάς,  
 ἐνθ]α πανο[π]τεύουσαν ἐοῖς ἐγ[άν]ωσεν ἰάκχοις  
 Εἷσιν [δ]λον σ]ώζ[ειν] κόσμον ἐπισταμέ[ν]α ν.  
 5 αὐτὰ δ' Εἷσις ἐθα]ν[μ]ασ[α]μένην . . . . .  
 . . . . ἰππείας ἦκεν ἔχων ἀγέ[λ]ας.  
 οὗτος γὰρ κατὰ μῶλον ξεις τότε καὶ [π]άρρος ἀνὴρ  
 . . . . . καὶ στέφος ἀρμόσατο.

1 ΓΙΓΑΙΛΑΑ . ΟΡΗΑΝ correxit Letronne *fibulam* intellegens, quae tra-  
beam equestrem contineret; fortasse tamen *πύργης* vocabulum poeta  
latiore significato pro *amulo aureo* posuit. — 2 Syenae habitasse  
videtur cohors Aegypti finibus custodiendis destinata. — 3 ΑΛΑΝΟΡΤΕΥ  
ΟΥΑΝ ἀ *πανεορτεύουσιν* Franz; *επρεύουσιν* invenerat Letronne. Videor  
correxisse. — ΕΓΜ . ΩCEN corr. Letronne. — 4 ΕΙCΙΝΙ . . . ωz . . ἀλ  
σῶζειν vel potius καὶ σῶζειν Letronne; τὰν σῶζειν Franz. — ΜΕΙ . ΑΝ —  
5 ΥΛΑΜΑΜΗΝΟΤΑΡΩ . . ΥΑΙΔΑΙC ubi cum quidem *ἱθαυμάσάμην* satis cer-  
tum ducam non video quis praeter ipsam deam loquens potuerit induci.  
Reliqua despero. — 6 ΧΗΚΕΝ — 7 ΩΛΟΝΕΙC κατὰ μῶλον εἰς Letronne;  
sententia dubia.

**986.** In insula Philis. C. I. 4950 coll. Add. III p. 1235.

Βέλτερον ἤ . . . . .  
 γῆρυν . . . . . οὐδ' ἔτι [δὴ σου  
 ὀξείως φωνεῖν ἐκ Διὸς ἐνδ[έχεται  
 ρηιδίως, Μ[έ]μνων], ἐκ γαίης ἄχον ἵ[έν]τι.

Carmen haud dubie in Memnonis honorem scriptum miror quomodo Philas devenerit; fortasse initium est amplioris προσκυνήματος, quod a Memnone incipiens deinceps ad Isidem deam transierit; at impeditum in hac lectionis obscuritate iudicium est. — 1 init. ΕΑΤΕΡΟΝΗΕ Pachō, eademque Bailie sed β littera ab initio addita. ΕΑΤΕΡΟΜΗΤ . . ΟΠ . . . ΥΑΗΥΟΤΙ Caillaud, cuius extrema confirmant et Pachō, qui ΑΥΑΗ, et Bailie, qui ΑΥΑΗΝΟΤΙ legit. — 2 . . +ΥΝΕΧΗCΞΙΕΙΟΥCΥCΥΑΥΙΟΝΑ . ΟΥΔΑΝ Caillaud, . . +ΥΝΕΧΞΕΙΝΟΙΟΥΝΑ . . ΑΠ Pachō, ΓΗΡΥΝΕΧΞΕΝΜΕΜΝΟΝCΕΑ ΕΟΥCΙΟΝΟΥΑΕΤΙ Bailie. — 3 CΞ . . ΟΝΕ . ΝΟΑ . . ΟCΙΝ . ΑΓΤΜΙ Caill., . . ΟΞΦΥΝΕΧΝΕΝΑΙΟCΕΝΑΕΤΑΙ Pachō; recepi Baillii lectionem licet interpolationis suspicione non innumem eiusdemque supplementum ἐνδ' ἔσται. — 4 ΥΗΔΙΩ . . ΜΕΙ . . . ΕΓΑΙ . ΗCΑΥΟΝΙ . . V Caill., ΗΙΩΜΖΝ

..... ΕΤΑΙΗCAY Pacho, ΠΗΔΙΩCΜΕΝ ..... ΕΚΤΑΙΗCΗXON Bailie,  
unde supplavi. Memnonis imaginem cogita humi prolapsam: non tibi  
iam facile est vocem ab Iove olim acceptam fundere.

987. Thebis in Memnonis crure dextro. C. I. 4720.

*Imp. Domitiano Caesare Aug(usto) Germanico c(onsule) XVII T.  
Petronius Secundus pr(aefectus) Aeg(ypti) audit Memnonem hora  
I pr(idie) idus mart(ias) et honoravit eum versibus graecis infra  
scriptis.*

Φθέρξας, Λατοίδα· σὸν γὰρ μέρος ὧδε κάθηται,  
Μέμνων, ἄκτεῖσιν βαλλόμενος πυρίναις.

*curante T. Attio Musa praef. coh. II Thebaeorum.*

Anni p. Chr. n. 95 dies XIV mensis Martii. — In praescriptis  
GERMANIC. XIII. C. Girard, GERMANIKC. XVII Salt, GERMANICO XVII Bailie.  
— 1 recte explicat Wilamowitz *Phoebe locutus es: nam tui pars magna  
Memnon hic sedet, tuis radiis percussus.*

988. In Memnonis pede sinistro. C. I. 4727 coll. Add. III p. 1202.

Ἐκλυον αὐδάσαντος ἐγὼ 'πὺ λίθῳ Βάλβιλλα  
φώντας τὰς θείας Μέμνωνος ἢ Φαμένωθ·  
ἦνθον ἡμοι δ' ἐράται βασιλήιδι τυῖδε Σαβίναι,  
ῶρας δὲ πρώτας ἄλιος ἤχε δρόμος,  
5 κοιράνω Ἀδριάνῳ πέμπτωι δεκόντωι δ' ἐνιαύτωι,  
φῶτ]α δ' ἔχεσκεν Ἀθυρ εἴκοσι καὶ πέσονρα·  
εἰκόστωι πέμπτωι δ' ἅματι μῆνος Ἀθυρ.

Iuliae Balbillae sunt versus ad aeolicae dialecti leges quales gram-  
matici praeceperant instituti (cf. Ahrens *de gr. ling. dial.* II 580); co-  
mes fuit Sabinae Hadrianique, qui anni 130 mense Novembri Thebas  
visabant. — 1 'πύ i. e. ἀπύ ut recte Franz explicat. — 2 Φαμένωθα  
vocat Paus. I 42, 3; Ἀμένωθ infra n. 992. — 3 Σάβινα formatum ex  
Σαβίνη ut Φιλίνα ex Φιλίη. — 4 δρόμος i. e. δρόμους. — 5 ΔΕ | ΝΙΑΥΤΩ  
ΙΑΔΕΧΕΣΚΕΝ omnium apographa, corr. Dorville. — 6 sqq. nescio quid  
Letronnio eumque qui secuntur acciderit, ut duos diversos dies signifi-  
cari putarent: Athyr mensis dies XXIV confectus erat, diei XXV hora  
prima audiverunt Memnonem.

989. In statua Memnonis. C. I. 4729 coll. Add. III p. 1202.

‘Οτε τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἀκούσαμεν τοῦ Μέμνονος.

‘Χθίστον μάν, [φίλε] Μέμνον, ὅς [οὐ φώνην ἐθέλησας,  
ὥς πάλιν ἀλλοτρί[ω]ς βάξιν ἄναυ[δ]ος [ἔφης·

. . . γὰρ σέ[π]τα μόρφα βασιλῆιδος, [αὔ]ροι  
ἐ[λ]θοῖσαι [γ’ α]ῦται θήιον ἄχον ἱη[ς·

5 μὴ καὶ τοι βασίλευς κοτέ[ση, ὃ] νυ δᾶρον [ἀπεῦσαν  
τὰν σέμναν κατέχης κουριδίαν ἄλοχον.’

κὼ Μέμνων τρέσσαις μεγάλως μένος Ἀ[δρ]ι[άν]οιο  
ἐξαπίνας αὖδασ· ἅ δ’ ὀλοῖο· [ἐ]χάρη.

Carmen eiusdem Balbillae est. Conpluriens videtur inperator cum uxore aut Thebas aut Memnonis certe statuam adiisse; et primo quidem nulla mora videtur Memnon audituris obtemperasse (cf. epigr. anteced.), iterum vocem exspectantibus inofficiosum se praebuit. — Emendatio magna ex parte dubia est, sed hoc intellexisse videor v. 1-6 ipsum Memnonem adpellari; et miratur quidem Balbilla quod iterum taceat (v. 1 sq.): nimia enim reginam audiendi cupiditate ardere. Addit minas *cave ne ipse inperator tibi succenseat, quod tam diu uxorem moreris.* — 1 ΜΑΝ (sic Bailie, reliqui μέν) . . . . . ΜΕΜΝΟΝΟC — 2 post ὥς πάλιν (ὅς πάλιν Bailie) Salt et L’Hôte sic habent ΑΚΜΟΤΡΙΟCΘΑΞΙΝΝΑΝΟC . . , Bailie ΑΛΛΟΤΡΙΟCΒΑΞΙΝΑΝΑΥ . ΟC, unde distichon ad probabilem sententiam composui. — 3 ΠΡΗΕΓΑΡCΕ ΛΤΑ Salt, ΠΡΗ ΓΑΡCΕ . . . . Λ L’Hôte, ΠΡΗCΘ ΗΓΑΡCΕ . ΤΑ Bailie; verbo πρήσθη (*exarsit?*) diffido, num τήρη? σέπτα Bailie. Idem extrema ΛΗΙΔΟΟ . . . ΜΙ, ubi Salt MIC habet; αἱ μὴ Franz. — 4 ΕΧΘΟΙ CΑΙΟ . . ΥΤΑΙΘΗ . . . . ΛΥΟΝΙΗ Salt, ΕΧΘΟΙCΑΤ . . ΤΑΙΘΗΙΟΝΑΧΟΝΙΗ Bailie; correxit Letronne, nisi quod ἡ scripsit. — 5 ΚΟΤC C . ΝΥΔΑΡΟΝΝ ΤΟΑ Salt, ΚΟΤΕ --- ΚΑΙΔΑΡΟΝ Bailie; κοτέση, ὃ νυ δᾶρον ὀνία - κατέχη Franz, quibus mea praetuli. — 6 ΚΑΤΕΧΗC Salt, ΚΑΤΕΧΗ Bailie. — 7 ΜΕΝΟΙCΑΟΙΝ Salt, ΜΕΝΟ . ICAC IN L’Hôte; μεγάλως μένος ἐκ βασιλῆων praeivit Franz. — 8 ΑΔΟΤΟΙCΗΧΑΡΝ Salt, ΑΔΥCΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ Bailie, ΑΔΥ . . ΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ L’Hôte; correxit optime Franz, ὀλοῖσα est αἰούσα.

990. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4725 coll. Add. III p. 1201 sq.

‘Ιουλίας Βαλβίλλης, ὅτε ἤκουσε τοῦ Μέμνονος ὁ σεβαστὸς  
Ἀδριανός.

Μέμνονα πυνθανόμεναι Αἰγύπτιον, ἀλίῳ αὐγαί  
αἰθόμενον, φώνην Θηβαίῳ πὺν λίθῳ·

- Ἀδρίανον δ' ἐσίδων, τὸν παμβασίλῃα πρὶν ἀνγας  
 ἀελίῳ χαίρην εἶπέ [σ]οι ὥς δύνοντον·  
 5 Τίταν δ' οὔτ' ἐλάων λεύκοισι δι' αἵθερος ἵπποις  
 ἐν σκίαι ὠράων δεύτερον ἤχε μέτρον,  
 ὥς χάλκοιο τύπεντος ἤ Μέμνων πάλιν αὖθαν  
 δξύτονον· χαίρων καὶ τρίτον ἔχον ἤ.  
 κοίρανος Ἀδρίανος χ[ήρ]αις δ' ἀσπάσσατο καῦτος  
 10 Μέμνονα. κα[πιθέμαν] καλλ[ιλό]γοισι πόνοις  
 γρόππατα σαμαίνο[ν]τά τ' ὅσ' εὖιδε κῶσσο' ἐδάκουσε·  
 δᾶλον παῖσι δ' ἔγε[ν]ε' ὥς [σ]ε φίλ[ε]ισι θέοι.

3 poterat δὲ Ἰδων. — 4 σοι et 12 γε corr. Franz. — 6 τ . . . CKI  
 AI Pococke, \ CKIAI Salt, NCKIAI Bailie; legunt quod posui, nescio an  
 non recte. Franz dictum putat pro ἐν ὠρολογίῳ. — 9 ΑΔΡΙΑΝΟΤ . . . ΑΙ  
 CA Salt, ΑΔΡΙΑΝΟC -- ΑΙCΑ Pococke, ΑΔΡΙΑ ΝΟCΚ . . . ΔΙCΑ Bailie, qui  
 χάρε' θς δ' ἀσπάσσατο legit. At ter sonantem ter salutari oportuit; et  
 docet illud καῦτος quid opus sit: χαίρων sonat ille, χαίρων ut par est  
 respondet Hadrianus. Itaque puto insoliti aoristi participium latere  
 χ[ήρ]αις, cuius mediale χηραμένην habet Leonidas Tarentinus A. P. VII 198.  
 Idem coniecerat Wilamowitz. — 10 ΚΑΝC --- ΑΚΛΑ --- ΜΟΥΠΙΟΥΟΙC  
 Pococke, ΚΑΝC . . ΑΛΚΑΜΙ . ΕΝΟΙCΙΤΟΝΟΙC Salt, ΚΑΠ . . . . . ΑΛΚΑΜΕΓ  
 ΟΙCΙΠΟΝΟΙC Bailie, ΚΑΙ . . . . . ΚΑΛΛ . . . . . ΠΟΝΟΙC L'Hôte. Verum  
 num adsecutus sim dubito, sed falsi certe sunt qui Βαλβίλλα δ' ἄρ κά-  
 μεν οἷσι πόνοις vel similia argutabantur. — 11 CΑΜΑΙΝΟ . ΤΑ et 12 ΕΓΕΙ .  
 ΤΩCΓΕΦΙΛ . ΙCΙ Bailie; corr. Franz.

991. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4730 coll. Add. III p. 1202 sq.

- Χαῖρε καὶ αὐδάσαις πρόφρων ἔμε [δέχνησο, Μέμνον,  
 τὰν [μέγα δυστυχίαι σᾶι ἔπι μυρομένην  
 γλῶσσαν μέν τοι τ[μ]ᾱξ[ε] . . . . .  
 Καμβύσαις ἄθεος . . . . .  
 5 δῶκέν τοι ποῖναν τῷ σῶ οἶκτι[ίρματος ἡδ' ἄς  
 τόλμας, ἄς Ἄπιν . . . . .  
 ἄλλ' ἔγω οὐ δοκίμωμι σέθεν τό [γε θῆον ὄλεσθαι,  
 ψύχαν δ' ἀθανάταν, ἄ[ρ]θιτε], σῶ[σ]δες αἱ.  
 εὐσέβεις γὰρ ἔμοι γένεται σέ[πτας ἀπὸ ῥίσδας  
 10 Βάλβιλλός τε σόφρος κἀντίοχος [προπάτωρ  
 Βάλβιλλος γένετ' ἐκ μᾶτρος βασιλήιδος Ἀκ[μ]ας,  
 τῷ πάτερος δὲ πάτηρ Ἀντίοχος βασιλεύς·

κῆνων ἐκ γενέας κᾶγω λόχον αἶμα τὸ κᾶλον,  
*Βαλβίλλας δ' ἔμεθεν γρόπτα τς'δ' εὐσέβ[εος].*

1 ΠΡΟΦΡΟΝ CME L'Hôte, ΠΡΟΦΡΩΝΕΜΕ Bailie, qui supplevit. — 2 supplevi ut τάν quo tenderet significarem. Vnus Pococke ΤΑΝ . . . ΛΧΟ. — 3 ΤΑΛΞΕ Salt, ΓΑΝΑΞ Bailie; τμαῖξε certum puto, quamvis audacter dictum de adempta a Cambyse voce. — 4 ΑΘΕΟCTONMOYΤWС Salt, ΤΟΜΟΙ. CWC Bailie; non expedio. De ipsa re cf. Herod. III 27. 29 et cuius verba adeo similia sunt Aelian. h. anim. X 28 τοῦτό τοι καὶ Ὀχος ὁ Πέρσης εἰδὼς ἀπέκτεινε μὲν τὸν Ἄπιν, ἐξεθέωσε δὲ τὸν ὄνον ἐς τὰ ἔσχατα λυπῆσαι θέλων τοὺς Αἰγυπτίους. ἔδωκε δὲ ἄρα αὐτὸς δίκας τῷ ἱερῷ βολί οὐ μεμπτὰς οὐδὲ ἥττονας Καμβύσου τοῦ πρώτου τὴν ἱεροσυλίαν ταύτην τετολμηκότος. — 5 ΤWСWIOIK Salt, ΤWСWIOIKT Bailie, qui τῷ σῷ οἰκτίστω ὀλέθρῳ Franzio probavit. — 6 ΤONΗΛACAHIN Salt, ΤΟΛΜACAC Bailie, quod quoniam participium vix est (debebat enim τολμάσαις esse) scripsi τόλμας, ἄς, nescius tamen quomodo versum explerem. Nam quae traduntur post Ἄπιν litterae ΚΑΙΤΟΝ corruptae sunt. — 7 τό γε κᾶλον ὄλεσθαι Franz; θῆον videbatur aptius. — 8 ΛΟΙΤΙΟCCWΙ Salt, ΛΟΙΕCWC Bailie, qui ἀθλιε, σῶσδες ἔτι scripsit; ἀφθίτε verum puto, αἶ dedit Wilamowitz. — 9 suppl. Wilamowitz; praeferenda tamen haec fortasse sententia εὐσέβεις γὰρ ἔμοι γένηται (σὲ δὲ ἴδμεν ὀλω). Letronne σέ[ποτ' ἀσπᾶσδοντο. — 10 suppl. Franz. — 11 ΛΗΙΔOCKAΛI Salt, ΛΗΙΔOCKAKA Bailie; Ἀκμας Letronne, non tamen bene verba interpretatus. Ego Mommseni sequor explicationem hanc: *Balbilli mater Acme regiae stirpis fuit, nam avus eius (τῷ πάτερος δὲ πάτηρ) Antiochus rex erat, sive ex Syriae sive ex Commagenes regibus is fuit.* — 14 ΓΡΟΠΤΑΔΕΥOOTE Salt, ΓΡΟΠΤΑΔΕΥCΕB Bailie, qui supplevit.

992. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4731 coll. Add. III p. 1203.

Ὅτε σὸν τῇ Σεβαστῇ Σαβεῖνῃ ἐγενόμην παρὰ τῷ Μέμνονι.

Αὔτως καὶ γεράρω, Μέμνον, πάι Τιθώνοιο,  
 Θηβάας θάσσω ἀντα Δίος πόλιος,  
 ἧ Ἀμένωθ, βασίλεν Αἰγύπτιε, τὼς ἐνέποισιν  
 ἱρῆς μύθων τῶν παλάων ἰδριες.

Balbillae videtur epigramma neque id integrum licet taceant auctores.



993. In basi statuae Memnonis. C. I. 4747. coll. Add. III p. 1204.

Ἀσκληπιοδότου ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου.

Ζώειν, εἰναλίη Θέτι, Μέμνονα καὶ μέγα φωνεῖν  
 μάνθανε, μητρῷη λαμπάδι θαλπόμενον  
 Αἰγύπτου Λιβυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ὧν ἀποτάμνει  
 καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος·  
 5 τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα μήτ' ἐνὶ Τρώων  
 φθέγγεσθαι πεδίῳ μήτ' ἐνὶ Θεσσαλίῃ.

Antoninorum aetate, cui tribuit Franz, videtur aliquanto antiquius elegans epigramma. Asclepiodotum poetam non novimus; fuit procurator Caesaris. Verba ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου in calce tituli scripta cum ipso nomine praescripto coniunxi. — 2 cf. supra n. 987 ἀκτεῖσιν βαλλόμενος πυρναῖς scilicet Aurorae. — 4 Νεῖλῳ ἐλαυνομένῳ non habeo quae similiora conparem quam ὄρχον et αὐλακα ἐλαύνειν.

994. In crure dextro Memnonis. Wescher *Comptes rendus de l'acad. des inscr. etc.* 1871. VII 281.

..... τῷ σοφιστῇ

Μέμν]ων οἶδε λαλεῖν ὅσ[α] ῥήτωρ, οἶδε τ[ε] σιγᾶν,  
 εἰδὼς καὶ φωνῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας·  
 κα]ί γὰρ ἰδὼν Ἡῶ τὴν μητέρα, τὴν κροκόπεπλον  
 ἥχη]σε[ν] λιγυ[ρ]ῆς ἡδύτερον λαλῆς.  
 5 τα]ῦτα Φάλεργος ἔγραψε ποιητὶς ἡδὲ σοφι[σ]τῆς  
 ᾗ]ξ]ια καὶ Μουσῶν, ᾗ]ξ]ια καὶ Χαρίτων.

II exeuntis saeculi vel III ineuntis. Restitui *Comment. Bonn.* p. 23. Praescripta haec sunt:

ΩΤΩΣΟΦΙΣΤΗ

ΩΝ

I OCON videtur Wescher qui descripsit c litteram legendo geminasse et N pro A legisse. — ΤΟCΙΓΑΝ — 4 ΓΕΩΛΙΓΥΙΗC — 5 ΓΟΦΙΛ.

995. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4721 coll. Add. III p. 1201.

Φουνεισουλανὸς ἐνθαδεὶ Χαρεΐσιος  
στρατηγὸς Ἑρμῶνθιός τε καὶ Λάτων πάτρης,  
ἄγων δάμαρτα Φουλβίαν ἀν[ή]λυθεν.

σοῦ, Μέμνον, ἠχίσαντος ἔν[εκ', ἐπεὶ] μήτηρ  
5 ἢ σὴ χυθεῖσα σὸν δέμας ἀ[μφ' Ἡὼς σ]τέφει·  
θύσας τε καὶ σπείσας τε κα[ὶ κλύων σαφ]ῶς  
τοῦτ' αὐτὸς ἠύτησεν εἰς σεῖο κλ[έος·

λάλον μὲν Ἀργὼ παῖς ἐὼν ἐγὼ 'μάθον,  
λάλον δὲ φηγὸν τὴν Διὸς [Πελασγι]κοῦ,  
10 σὲ δ' αὐτὸν ὕσσοις μοῦνον ἐδρά[κη]ν [ἐμοῖς,  
ὡς αὐτὸς ἠχεῖς καὶ βοήν τιν' [ἐκχέεις.

τοῖτον δέ σοι χάραξε τὸν στίχων [χορόν,  
ὅσ' εἶπες ἀντῷ, φίλτατος, τε[λῶν πάλιν.

Cf. C. I. 4722 Λούκιος Φουνεισουλανὸς Χαρεΐσιος στρατηγὸς Ἑρμῶν-  
θεΐτου καὶ Λατοπελείτου ἠκουσα Μέμνονος δις . . . σὺν τῇ γυναικὶ Φουλβίᾳ  
Θωθ ἧ, ἔτους ζ' Ἀδριανοῦ τοῦ κυρίου, i. e. a. 123. — 2 ΕΡΜΩΝΘΙCΤΕ ΛΑΤ  
ΩΝ Salt; dedi Baillii lectionem. — 3 ΑΙ ΘΕΝ Pococke, . . . ΤΟΕΝ Salt,  
. . . Ν. ΛΘΕΝ Bailie, qui male ἐὼν ἠλυθεν; ἐλήλυθεν Franz. — 4 ΗΛ ΜΗ  
ΤΗΡ Pococke, ΕΝ . . . . . ΜΗΤΗΡ Bailie, qui ἔνεκα invenit; opus enim  
est vocabulo unde pendeant genetivi σοῦ ἠχίσαντος. — 5 ΑΠC ΦΕΙ Pococke,  
ΑΠΟ . . . . . ΤΕΦΕΙ Bailie; recepi quod Wilamowitz coniecit. — 6 ΤΕΚΑΡΤ  
Pococke et Salt, ΤΕΚΑΡΤΑΟ . . . . . ΩC Bailie; scripserunt κάρτα φιλοθέως  
vel θεοσεβῶς, in quibus non video quid particula τε fiat. Sententia  
quam ipse intuli necessaria videtur propter ea quae secuntur *ποσίσματα*  
*τε* *αὐδὶν*, *et ἑρσε* *locutus sum*. — 7 suppl. Letronne. — 8 ἐγὼ 'μάθον  
Lefronne, ἐγὼ κλύων Franz. — 9 extremas litteras ΚΟΥ solus Bailie,  
confirmans Grotefendii emendationem. — 10 ΕΑΙ omnes praeter Baillium,  
qui ΕΔΡΑ . . . Ν, suppl. Letronne. — 11 legebatur ἐκφέρεῖς. — 12 CΤΙΧΩΝ  
Bailie, CΤΙΧΟ reliqui; ὄχλον ego, χορόν pulcre sed vereor ne ultra poetae  
ingenium Wilamowitz. — 13 ΤΕΔ Bailie, reliqui solum τ habent; τελῶν  
certum puto, πάλιν addidit Wilamowitz; conicerem χάριν, nisi sic pro-  
babilius esset ὦν εἶπες αὐτῷ scripturum fuisse poetam. Ceterum cf. v. 6 sq.

996. In Memnonis crure dextro. C. I. 4723 coll. Add. III p. 1201.

Κέλερ στρατηγὸς ἐνθαδεὶ παρῇν,  
Μέμνονος οὐχ ὅπως ἀκούσεται  
ἐν κόνει γὰρ αὐτῇ τῇ τῶν χωμάτων

παρῆν θεωρὸς καὶ προσκυνήσων [ἄμα·  
 5 Μέμνων ἐπιγνοῦς οὐδὲν ἐξεφθένξατο,  
 Κέλερ δὲ ἀπῆει ἐφ' ἃ πάλιν παρῆν.  
 μέσας διαστήσας ἡμέρας δύο  
 ἤκουσεν ἐλθὼν τοῦ θεοῦ τὸν ἦχον.

ἔτους ̅ζ̅ Ἀδριανοῦ Καίσαρος τοῦ κυρίου, Ἐπίφ ̅ζ̅, ὥρας ̅β̅.

Annus est 122, dies mensis Iulii primus. — 3 κωματων L'Hôte et Pococke, κωμιτων Salt, κωμιτων Bailie; κωμητῶν primitus dederat Franz, postea χωμάτων cum Letronnio. Idem explicat *Receuil* II 346 *du milieu des χώματα de la plaine devaient s'élever des tourbillons de poussière, le 1<sup>er</sup> juillet, au moment où l'inondation du fleuve ne faisait que commencer.* Hos monticulos adscenderat ut videret Memnonem venerareturque, non ut audiret; biduo post auditum ivit (v. 8). — 4 Salt ΠΡΟΚΥΝΗCΩΛΑΝ, Bailie CΩΝΑΙΑΝ, bene correxit Franz. — 6 voluit fere haec Κέλερ δ' ἀπῆει ἐφ' ἃ πάλαι παρῆν πάλω.

997. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4735 coll. Add. III p. 1203.

Μάρκιος Ἑρμογένης ἔκλυον μέγα φωνήσαντος  
 Μέμνονος ἀντέλ[λουσαν ἰδ]όντος [μητέρα σεμνήν.

Eiusdem est titulus latinus apud Letronnium *Receuil* II 373: *Q. Marcii Hermogenes praef. classis Aug. IV exaudit Memnonem hora I nonis Martiis Serviano III et Varo coss., i. e. a. 134 mensis Martii die VII.* — Saltii apographum sic habet:

CANTOCMEMNONOCANTC\

ΔΑC . . . ΔΟΝΤΟC

nec differt L'Hôte, nisi quod ANTE habet v. 1. Pococke extremum versiculum sic tradidit: ΔΔΟΜΑΟΝΤΟC. Ferri igitur non possunt quae Franz posuit ἀντέ[λλουσαν ἐὴν γενέτειραν ἰδ]όντος.

998. In basi Memnonis. C. I. 4738 coll. Add. III p. 1203.

Θῆκε σε φωνήεντα θεὰ ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,  
 σὴ μήτειρ, κλυτὲ Μέμνον, ἐλδομένη μοι ἀκοῦσαι  
 σῆς φωνῆς· λυκάβαντι περικλυτοῦ Ἀντωνείνου  
 δ[ω]δεκάτῳ κα[ι] μηνὶ Παχῶν τρισκαίδεκα ἔχοντι

- 5 ἥμα]τα δῖς, δαῖμον, τεῦ ἐσέκλυον αὐδήσαντος  
 ἥελίου λίμ]νης περικαλλέα ρεῖθρα λιπόντος,  
 οὔνεκε]ν ἀντολῆς βασιλῆά σε θῆκε Κρονείων·  
 θῆκε δὲ νῦ]ν πέτρου, φωνῇν δ' ἀπὸ πέτρου [ῖ]σθαι.  
 ταῦτα δ'] ἐ[γραψε Γέ]μελλος ἀμοιβαδῖς ἐνθά[δ'] ἀνελθ[ών]  
 10 σ[ὺν τε φ]ίλῃ ἀλόχῳ Ρουφίλλῃ καὶ τεκέεσσι.  
 εὐτυχῶ[ς].  
 Ῥ]ουφίλλῃ [κα]ὶ Λονγείν[η].

Annum ipse indicavit v. 4, ubi si recte Bailie tradidit Δ. ΔΕΚΑΤΩ, est a. 150, mensis Maii dies VIII. — Formulas homericas notavit Letronne Od. μ. 438 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη (v. 1), Il. I 407 ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν-ῥψ (v. 2), Il. II 76 οὐδέπω Ἀτρεΐδew ὁπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος (v. 5), Od. γ. 1 ἥελιος δ' ἀνόρουσε λιπὺν περικαλλέα λίμνην (v. 6). — 5 et 6 suppl. Letronne. — 7 Ζεὺς πάλαι ἀντολῆς Letronne, τὸν πάλαι Franz. Vsus sum littera N, quam Bailie ceteris apographis addidit. — 8 sententiam perspexit Letronne scribens ἀλλὰ σὺ νῦν πετροῦ. Bailie νῦν δὲ τύχες, sed N litteram testatur Salt; quae ipse posui satis placent. — 7 extr. εἰη Salt, ε . . . Bailie; ἔηκας Franz. — 9 . . . . . ΕΤΣ . . . ΕΜΕ ΛΛΟC Salt, ΤΟ ----- ΕΜΕΛΛΟC Bailie, qui θῆκε τὸ γράμμα Γέμελλος scripsit. Recepi Letronnii supplementum, qui etiam ἀνελθὼν reposuit. — 10 CH ---- ΙΑΗ Bailie; iam antea recte supplerat Letronne. — Subscripta Salt sic tradit ΦΙΛΑΗ . . . ΙΔΟΝΓΕΙΝΙΑ, Bailie ΟΥΦΙΛΛΗ --- ΙΔΟΝΓΕΙΝΙ. Videntur filiarum nomina (v. 10).

999. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4761 coll. Add. III p. 1205.

Τῖς] νύ σε τοιά[δ'] ἔρεξ]ε, φ[ίλον τέκος, Οὐρανώων  
 μαψιδίως [ώσεϊ] τι [κ]α[κὸν ῥέζοντα ἐνωπῇ;  
 ἔτ(ους) [ιβ'] Ἀντ[ωνείνου τοῦ κυρίου  
 Καίσαρος [μηνός] . . . . .  
 εὐτυχ[ῶς].  
 Μάρ[κος] Γέμελλ[ος] ἑκατοντ[άρχης].

Duo sunt apographa Pocockii et L'Hôte, quorum prius quamvis pravum alteri inservit confirmando:

## L'Hôte:

NYCETOIA εφ  
 ΜΑΥΙΔΙΩC ΤΙΝΑΛΓΕ  
 ΕΞ ΑΝΤΟ  
 ΚΑΙCΑΡΟC CΑΚΤΙ  
 ΕΥΤΥΧΟ  
 ΜΑΡΙΩΤΕΜΕΛΛ ΕΚΑΤΟΝΤ . .

## Pococke:

ΠCNYCETOIA  
 ΜΑΥΙΔΙΦΩΠΙΝΑ  
 ΕΞCΑΛΙΤΟΙΜΙC  
 ΚΑ . . ΡΓΩCΟΙΟCΑΡ  
 CΥΤΥΧ  
 ΜΑΡΙΩΤΩCΑΛCΟΕΚ.

Homerica inesse persensit Letronne, qui subscripta fere restituit; ipsos versus II. E 373 sq. adgnovit Franz, qui infra *μηνὸς Φαρμουθί* scripsit. Annus ex superiore titulo repetendus.

1000. In statua Memnonis. C. I. 4749 coll. Add. III p. 1204.

*Τοῖτοις τοῖς ἐλέγοις Πετρωνιανός σε γεραίρω,  
 ἀνδρήντι θεῶι μουσικὰ δῶρα διδούς,  
 πατρόθεν οὔνομ' ἔχων Ἀ[ύρ]ή[λι]ος, Ἴταλὸς ἀνὴρ·  
 ἀλλὰ σύ μοι ζῶειν δηρόν, ἄναξ, χάρισαι.*

- 5 πολλοὶ ἀ[ν]αστεῖχουσι δαήμεναι, [εἴ] δ' ἔτι Μέμνων  
 τοῦ λοιποῦ γῆρυν σώματος ἐντὸς ἔχει·  
 αὐτὰρ ὁ γε στέ[ρ]ων κεφαλῆς τε ἄτερ ἦμενος αὐδαί,  
 ὕβριν Καμβύσεω μητέρι μεμφόμενος·  
 εὐτ' ἂν δ' ἥελιος φαέθων ἀκτεῖνας ἀνίσχηι,  
 10 ἡμαρ σημαίνει τοῖς παρεοῦσι βροτοῖς.

II saeculi. — 2 cf. supra n. 815, 4 ψυχὰ δῶρα διδούς. — 3 ΑCΤΗΝΟC Salt, ΑCΓΡΗΝΑC interpolavit Bailie; Ἀσπρήνας enim licet crediderit Franz non est nomen gentile. Αὐρήλιος invenit Hecker *Comment. de Anthol.* (1852) p. 63. — 5 ΑΜΑ et ΗΡΕΤΙ corr. Hecker. — 7 CΤΕΙΝΩΝ corr. Cobet apud Heckerum.

1001. In Memnonis crure sinistro summo. C. I. 4739 coll. Add. III p. 1203.

## Τρεβούλλης.

*Τῆς ἱερᾶς ἀκούουσα φωνῆς Μέμνωνος  
 ἐπέθουν σε, μήτερ, καί [σε] ἀκούειν εὐχόμειν.*

De aetate cf. titulum proxime sequentem. — 2 ἐπέθουν σε, μήτερ

idem est quod crebro legitur ἐμνήσθην τῆς μητρός. Itaque inepte interpretati sunt apographa legentes καὶ ἔξακούειν εὐχόμεν. Pococke enim KAICEABOYEN, auctores descriptionis Thebar. in *Descr. Aegypti. antiq.* I 111 KAICAPOCENEYWXEIN. *Velim*, enim inquit Trebulla, *ut tu quoque, mater, audias.*

1002. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4740 coll. Add. p. 1203.

*Καικιλία Τρεβοῦλλα δεύτερον ἀκούσασα Μέμνονος.*

Ἀνδρῆς τὸ πρόσθεν μοῦνον ἔξακούσαντας  
νῦν ὡς συνήθεις καὶ φίλους ἡσπάζετο  
Μέμνων ὁ παῖς Ἡοῦς τε καὶ Τιθωνοῖο·  
αἰσθῆσιν ἄρα τῷ λίθῳ καὶ φθέγγματα  
5 ἡ φύσις ἔδωκε δημιουργὸς τῶν ὄλων;

Trebulla cum priorem breviorum titulum (n. 1001) summo cruris loco, alterum longiorem imo inscripserit, sequitur ut media spatia putemus occupata iam fuisse titulis, qui cum omnes Hadrianeae sint aetatis rectissime Letronne (*Rec.* II 38) Trebulae carmina Hadriano recentiora esse conlegit.

1003. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4741 coll. Add. III p. 1204.

*Καικιλία Τρεβοῦλλα*

ἔγραψα ἀκούσασα τοῦδε Μέμνονος.  
ἔθρανσε Καμβύσης με τόνδε τὸν λίθον  
βασιλέως ἔργου εἰκόνα ἐκμεμαγμένον·  
φωνὴ δ' ὀδυ[ρε]τῆς ἦν πάλαι μοι Μέμνονος,  
5 τὰ πάθη γοῶσα, ἣν ἀφείλε Καμβύσης.  
αναρθρα δὲ νῦν καὶ ἀσαφῆ τὰ φθέγγματα  
ὀλοφύρομαι, τῆς πρόσθε λείψανον τύχης.

4 ΟΔΥΜΟΣ, solus Bailie ΟΔΥΡΜΟΣ; corr. Franz. — 5 ΤΑΠΑΘΗΓΟΟ  
CAHN Pococke, ΔΕΟCCAHN auct. descr. Theb., ΓΩCΑΛΗΝ Bailie; γωῶσα·  
δὴν κτλ'. Letronne, ἣν recte Franz. Fortasse si fides est Bailio habenda  
in lapide post γωῶσα interpunctum fuit. Videntur tunc credidisse,  
Memnonem antequam a Cambyse fractus esset etiam clarius locutum esse.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1904. In Memorie pure astrae. I. I. 1904. II. 1904.

1 cf. epigr. anteced. v. 1, quem versum non satis apte in suum usum convertit Catulus.

1009. In statua Memnonis. C. I. 4748 coll. Add. III p. 1204.

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὁφθ[αλμοῖσι]ν ὁρῶμαι.  
ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἷ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,  
ἦυσεν φωνῇι, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·  
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο.

Ἀρτείου Ὀμηρικοῦ ποιητοῦ ἐκ Μουσείου ἀκούσαντος.

Versus sunt homerici Il. N 99 (v. 1), Od. τ (40 v. 2), Od. ω 530 (v. 3), Od. π 196 (v. 4). Est igitur titulus ex Homerocentonum genere, quales indicavit Letronne A. P. IX 381 et 382 coll. Iacobsii adnot. *Anth. gr.* vol. XII 182, quos numeros velim legas a Franzio corruptos. — Arius (ἈΡΕΙΟΥ Hamilton) τῶν ἐν Μουσείῳ σιτουμένων ἀτελῶν fuit, cf. Letronne *Recueil* II 347 sq.

1010. In Memnonis statua. C. I. 4754 coll. Add. III p. 1205.

Ὑπὲρ τίχης τοῦ] κυρίου Διονυσίας  
τὸ προσκύνημα· πολλάκις δ' ἀκούσεται.

1 suppl. Bailie, et simile quid certe fuit.

1011. In Memnonis statua. C. I. 4755 coll. Add. III p. 1205.

Βαλβεινιανὸς ἑναρχὸς ἐθαύμασεν ἀρχιδικαστῆς.

De vocabulo ἑναρχος v. Franzii adn. ad Add. l. s. s.

1012. In Memnonis crure dextro. C. I. Add. III 4761 b.

Εἰ φθέγγῃ [τι, λάλ]ησ[ον] . . . . .,  
εἰ δὲ μόνον [σει]γῆ[ς] . . . . .  
ἀ[λλὰ θέ]λων ἐπακοῦσαι nomen viri ἐνθάδ' ἵκανον,  
μή μοι τὴν σειγὴν . . . . .  
5 εἶ, Μέμνων, ἐλάλησας . . . . .  
πάντοτε καὶ [π]αί[δ]ων ἡε[λ]ιο . . . . .



1 NM HC εἰ φθέγγῃ τι λαλήσας Letronne. — 2 IEΓAWS γεγαώς Franz. — 3 ΑΙΝΑΛΟCΑΩΝ corr. Franz. — 4 CEIHNENE — 6 ΤΑΙΛΩΝ πασάων Letronne. — Disticha videntur fuisse huius fere argumenti: *si quae loquendi tibi est facultas, loquere; sin vero tacere tantum didicisti, quid huc veni? ut audirem te veni; ne silentium mihi obvertas*. Tertio denique disticho, quod videtur aliquanto post additum, voto potitus laudat deum: *bene sonuisti; ego vero solem conspicatus qui te facundum facit usque uxoris et liberorum recolam memoriam*, ut ludam ἐγὼ δὲ μνήσομ' ὁμείνου πάντοτε καὶ παίδων ἥελιον προσιδών.

1013. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4746 coll. Add. III p. 1204.

Οὐκ ἀκάρηνος [ἔφν τὸν ἀεὶ χρόνον, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν  
Μέμνων ἡμερί[οισιν ἄμ' ἀ]ντολῇ [ῆ]ελίοιο  
Θεσπίζων μερό[π]ε[σσι]ν [ἐπερχομέν]ο[ις] προσαν[τεῖ-  
ἐκ πάσης [γὰρ [γῆς ἐ]λθεῖν [ἐπὶ ἐ]σπεύδ]οντ[ε]ς  
5 οἱ μὲν ἐπ[ή]ρανα δεχν[ύ]μενο[ι] μάλα] θανμάζοντες  
οἷχ[ο]νται [πάλιν ἐς] πάτρα[ν φθόγγοιο] τυχόντ[ε]ς,

Sententiam secutus qualem Franz significavit verba aliter constitui; certi fere nihil dare potui. — 1 HNOCC Salt, HNOCC --- ΠΕCOCIOINO Pococke, cuius ceteroqui tam corruptum est apographum, ut nihil inde discas. Cum Saltio, si leviora excipias, plane consentit L'Hôte. — 2 ΗΜΕΡΙΠΗ . . . . ΝΤΟΛΗΧΕΛΙΟΙΟ — 3 ΜΕΡΟΩΝC . . . . ΟΧΙΓΡΟCΑΥCΠ μερόπεσσιν Letronne et Franz, ἐπερχομένοις Franz, qui extremo loco προσάυσεν posuit. — 4 ΠΡΙ . . . . ΛΘΕΙΝΙ . . . . ΟΝΤΟC — 5 ΕΠΙ . . . . Υ ΜΕΝΟC . . . . ΝΘΑΥΜ κτλ'. — 6 ΟΙΧΩΝΤΑΙΓ . . . . ΓΑΤΡΑ . . . . ΤΙΧΟΝΤΟC suppl. Franz, nisi quod χρησμοῖο scripsit pro φθόγγοιο. — Mutilum carmen esse docent οἱ μὲν verba v. 5.

1014. In Memnonis crure sinistro. C. I. Add. III 4761 d.

᾿Ω παῖ, χαῖρε πρό[φ]ρων, [λαλέοις δέ τι χ]άρμ[α nomen  
. . . . . θεῶ]ν εἵνεκα, ταῖς μέλομαι.

L'Hôte haec ita tradidit:

ΩΠΑΙΧΑΙΡΕΠΡΟ ΡΩΝ  
ΑΡΜ  
ΕΙΕΡ ΝΕΙΝΕΚΑΤΑΙCΜΕΛΟΜΑΙ  
CΡΟΙCΑ  
Ν ΚΡΕΤΟC

Balbillae esse epigramma coniecit Letronne, et sane mulier loqui videtur earum quarundam sacerdos, quarum in gratiam postulat ut sonum edat Memnon. — A sinistra alter fuit titulus quattuordecim fere eisque brevioribus versibus perscriptus, quem metricum fuisse docent verba ἰδών (v. 4) et ἀμβροτος (v. 12).

1015. Memphi in ungue Androsphingis. C. I. 4700 coll. Add. p. 1187.

Σὺν δέμας ἔκπαγλον τεῦξαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,  
 φεισάμενοι χώρης πυρὶ δαμαζομένης,  
 ἐς μέσον εὐθύναντες ἀρουραίοιο τραπέζης,  
 νῆσον πετραίης ψαμμὸν ἀπωσάμενοι.  
 5 γείτονα πυραμίδων τοίην θέσαν εἰσοράσθαι,  
 οὐ τὴν Οἰδιπόδαο βροτοκτόνον, ὥς ἐπὶ Θήβαις,  
 τῇ δὲ θεῇ Λητοῖ πρόσπολον ἀγνωστότην,  
 τὴν] ἐπιτηροῦσαν πεποθημένον ἐσθλὸν Ὅσειριν,  
 γαίης Αἰγύπτιοιο σεβάσμιον ἡγητῆρα,  
 10 ἔξοχον] οὐρανί[ω]ν, μεγα[λή]το[ρα] . . . . .  
 εἵκελον Ἠφαίστω . . . . .  
 εἰς ὅταν ὤκε[αν]ο . . . . .  
 ἐς γαῖαν . . . . .  
 Ἀρριανός.

2 ΠΥΡΙΑΔΑΜΑΖΟΜΕΝΕ quod qui legunt πυρίδα μαζομένης (Letronne) vel πυρίδ' ἀμαζομένης (Franz) ne ipsi quidem sciunt quomodo explicant. Cui parciatur terrae, ea aliquid vel passa esse vel pati dici debet, unde etsi metrico vitio diffidas tamen πυρὶ δαμαζομένης verum putaverim *terrae caloribus subactae*. Et sane apta erat ad calores arcendos sphingis imago muris undique circumdata; cf. ad C. I. 4701. — 3 ἀρουραῖος τράπεζα (de adiectivi genere cf. ad *hymn. Isid.* infra n. 1029.) est campus arenosus, νῆσον πετραίην *planum quadratum, in quo positus est Androsphinx*, recte explicat Franz. — 7 adtulit Letronne Steph. Byz. s. v. Λητοῦς πόλις, μοῖρα Μέμφεως, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες καὶ Λητοῦς ἱερόν. Hinc nomus, in quo pyramides erant, Letopolites vocabatur. — 8 ΤΙΠΕ ΠΙΤΗΡΟΥΑΝ corr. Franz. Non quaesiverunt interpretes, qualem deam sibi finxerit Arrianus poeta sphingem, quae res quamvis in infinita numinum Aegyptiorum confusione lubrica sit, tamen hoc loco dubium non est quin sphinx Isis personam induerit; cf. Plut. *Is. et Osir.* c. 52 εἰς γὰρ οἱ τὸν Ὅσειριν ἀντικρυς ἥλιον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι Σεῖριον ὑφ' Ἑλλήνων λέγοντες . . . τὴν δ' Ἴσιν οὐχ ἑτέραν τῆς Σελήνης ἀποφαίνον-

τες, καὶ τῶν ἀγαλμάτων αὐτῆς τὰ μὲν κερασφόρα τοῦ μνηοειδοῦς γεγονέναι μμήματα, τοῖς δὲ μελανοστόλοις ἐμφαίνεσθαι τὰς κρίσεις καὶ τοὺς περισκιασμούς, ἐν οἷς διώκει ποθοῦσα τὸν ἥλιον. Opperiri igitur dicitur Isis, donec sol mane exoriatur, cf. ad. v. 12. — 10 ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΜΕΓΑΝ Clarac; post ΜΕΓΑΝ apographum in *Quarterly Review* 1819 p. 411 editum haec addit ΙΤΟΜΙΝΙΙΙΙ . . . . ., idemque v. 11 post ΗΦΑΙΣΤΩΙ haec Ι . . . . . Ι . . . ΤΟΙΙΝΙΟΙΥ et v. 12 idem habet . . CICOTANOKEMOKCI. ΜΟΙΑΙΛΙΝΟΙ ΜΙΝΙ, ubi Clarac ΕΙCOTANΩΙ, denique v. 13 . . ΓΑΙΑΝΙΧΥΡΩ. ΟΛΙ . . . . ΝΙΙΙΙ - -, ubi Clarac ΕΓΓΑΙΑΝΦ. — 10 ante σὺράνιον fortasse non debebat quidquam addi, nec ipse ille accusativus mutandus erat; μεγαλήτορα tamen certum videtur. — 11 Hephaesti apud Memphitas templum notum, cf. Herod. II 112. — 12 videtur solis iter describi; ἐπιτηρεῖ illa, εἰς ὅταν ab oceani extremis oris redeat sol sive Osiris; nam ὠκεανός vocabulum non puto dubium esse. Cf. Diod. I 27 in hymnis apud Nysaeos cippo inscriptis εἰμὶ δὲ Ὅσιρις ὁ βασιλεὺς, ὁ στρατεύσας ἐπὶ πᾶσαν χῶραν . . . μέχρι τῶν τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ πηγῶν καὶ πάλιν ἐπὶ τᾶλλα μέρη ἕως ὠκεανοῦ.

**1016.** Memphi apud Androsphingem. C. I. Add. III 4700 b.

Ἦδε κυρεῖ πάντι[ω]ν σφί[γ]ξις καὶ θεῖον ὄραμα·  
 σ[ώ]μα [γ]ὰρ [εἰ] νοέεις [σὺ σο]φ[ῶ]ς ὅπερ ἐπλετο τηῇδε,  
 φάσματος [ἐξ] ἱεροῦ νοήσεις κόσμον ἅπαντα,  
 ἱερὸν [ὡ]ς ἐφύπερ[θ]ε πρόσωπον ἔχει τὸ θ[ε]ο[λό]γ[ον]ον,  
 5 γν[ε]ῖα δὲ καὶ δέμας οἷα λέων, βασιλεὺς ὃ γε θεῶν.  
 δ[ε]ινὸν [μ]ὲν τὸ θέαμα, [ἀτ]ρεκέες δ' εἰ τις γε νο[ή]σει,  
 ὄψι[ν] [ἐ]χει . . . . .  
 . . . . . ἐκ τῆς θειότητος  
 ἐσθλῆς· αὐτὰρ [ἐγ]ω[γ]ε [Σ]α[ρ]απίων ἐχάραξα.

III fere saeculi. — 1 ΠΑΝΤΟCNCΦΙ. ΣΙC πάντων σφίγξ, ἡ καὶ Letronne, πάντως ἡ σφίγξ καὶ Franz. Mihi lusisse videtur poeta *omnium est ei tortrix et spectaculum divinum*. — 2 ΚΩΜΑΙΑΡΚΗΝΟΕΙCΩΦΟCΟΠΕΡ σῶμα γὰρ εἰ νοέεις ὕψος θ' ὅπερ Franz; at altitudo et corpus vix bene inter se coniunguntur. — 3 ΗΦΑCΜΑΤΟCΑΙΕΡΟΙΟ φάσματος εὐέργοιο Letronne, in quibus noli offendi adiectivo εὐέργος, Franz πλάσματος εὐώποιο. — 4 CΟCΕΦΥΠΕΡΚ. Ε et ΘCΟΤΙΟΥΝ corr. Letronne. — 5 ΓΥΡΑ — 6 ΕΙΝΟΝ ΚΕΝΤΟΘΕΛΜΑΝΡΕΚΕC corr. Franz. — 7 ΤΝCΧΕΙΤΕΙΗΟΤΟΕΤΙΩΝΛΑΜΟΝΗCΑCΙΟΝ ΔΕ ὄψιν ἔχει recte videtur Franz scripsisse, reliqua eius supplementa inepta; conieceram olim ὄψιν ἔχει [σ]τέ[ρ]ν[ο]ι[ο] ἐπω[μα]δόν. — 8 ΚΕΚΕΤC ΑΝΤΘΛΕΙΑΙΟΜΕΔCΠΡΕΚΤΗC videbar olim παντολέτιν simileve eiusdem ge-

neris vocabulum legere, coll. supra. n. 1015, 6. — 9 ΣΤΩΙΣΕΑ ΣΑΠΙΩΝ ἔγωγε  
Letronne, Σαραπίων Franz.

---

1017. Thebis in Rhamsis IX syringe. C. I. Add. III 4807 h.

Θηβαίας [σ]ύριγγας ἐγὼ καὶ Μέμνονα σεμνὸν  
θαύμα[σα τ]ῆς τέχνης Οὐράνιος κυνικός.

Litterae valde recentes; Vranium cynicum non novi, neque alium  
ullum Demonacte recentiorum, qui mortuus est a. 150. — 2 ε γμα ης  
suppl. Franz.

---

1018. Thebis in syringe. C. I. Add. III 4791 b.

Πάσας μὲν σύριγγας ἐθαύμασεν Ἡράκλειος.  
ἀλλὰ λέγει πάντων Μέμνονα θειότατον.

---

1019. Thebis in syringe. C. I. 4792 coll. Add. III p. 1210.

Θαύματα συρίγγων ὁρόων μέγ' ἐθαύμα[σα] Βησ[ᾱς],  
τὴν δὲ μάλιστ' ὁρόων ἐθαύμασα Μέμνονος ἐσθλῆ[ν].  
Ἡρακλίδης.

Besas saltatoris Aegyptii nomen Anth. Pal. app. 30, 3. Besas ho-  
mo indoctus Memnonem inter syringas numerat. — Ἡρακλίδην subscri-  
ptum recte fortasse Letronne ad hunc titulum pertinere negavit.

---

1020. Thebis in syringe. C. I. 4816 coll. Add. III p. 1214.

Τατιανὸς ἡγεμὼν Θηβαίδος ἱστορήσα[ς] ἐθαύμασεν  
τὸ] θαυ[μα] ξ[ῖ]νον τῶν σοφῶν Αἰγυπ[τί]ων.

Tatianus praeses Thebaidis ante a. 367, cf. supra n. 919. —  
2 υἱεαυα ξυνον — Αἰγυπ[τί]ων Αἰγυπτίων corr. Letronne. Initio versus  
(nam senarium esse persuasum habeo) Franz ἐνταῦθα τὸ εὐσύνετον, Le-  
tronne τὸ μνημόσυνον. Intellego *miraculum omnibus adeuntibus commune*.

---

1021. Apud Antinoen. C. I. Add. III n. 4705 i.

Ἐνθ' ἀναβὰς ἐ[χ]ά[ρα]ξε Κατυλλῖνος ἐν προ[θύρ]οις[ιν],  
τέχνην θαυμάζων τῶν ἱερῶν λαοτόμων.

1 ΕΛΛ . . ΣΕ CORR. Letronne. — ΠΡΟCΠΗCΘΙC προθυραίοις vel προπυλαίοις Letronne. Praetuli quod Franz proposuit ut vulgaris. — 2 poterat λαοτόμων ἱερῶν, uti observavit Franz. Vrbi vicina sunt sepulcra montibus incisa.

1022. Talmi in vico Nubiae, inter columnas pronai. C. I. 5041.

Σαν[έ]νως γράφει ὁ υἱὸς Ψενο[σίριος]  
σέβου τὸ θεῖον, θῦε πᾶσι τοῖς θεοῖς,  
ἐ[φ'] ἔκαστον [ἰε]ρὸν [ἐ]πιπορεύου προσκυνῶν,  
ἡγ[ο]ῦ μά[λισ]τα τοὺς πα[τ]ρώους καὶ σέβου  
5 Ἰσιν, Σά[ρ]απιν, τ[ο]ὺς μεγ[ί]στους τῶν [θεῶν],  
σω[τ]ήρας [ἀγα]θ[ο]ύς, εἰμ[ε]νεῖς εὐεργέτα[ς].

1 C A N C N W C — 3 Θ Φ Ε Κ Α C T O N T . C | P O N Θ Π Ι — 5 C A C A Π I N T C . . . | Π Ι . T O  
Y C T W N — 6 T H P A C A T / Θ C . . . | N E I C restituit omnia Niebuhr, nisi quod v. 6  
τηρήσατε θεούς, εὐμενεῖς εὐεργέτας posuit, correcta haec a Franzio. Du-  
bium nihil fere est praeter nomen v. 1 (quem versum non certum vi-  
detur senarium esse; scripsisset enim τόδ' υἱός) et σέβου v. 4, ubi ad-  
iectivum potius velut φίλους fuisse puto; nam σέβου si posueris vix  
poteris quin μάλιστα iteres. — Consimilia Maecenatis sunt praecepta  
ad Augustum ap. Cass. Dion. LII 36 τὸ μὲν θεῖον πάντῃ πάντως αὐτός  
τε σέβου κατὰ τὰ πάτρια καὶ τοὺς ἄλλους τιμᾶν ἀνάγκη, τοὺς δὲ δὴ ξε-  
νίζοντάς τε περὶ αὐτὸ καὶ μίσει καὶ κόλαζε κτλ., nisi quod ex parte ob-  
loquitur Maecenati Sanenos de peregrinis sacris minus severe iudicans.

1023. Talmi in templo dei Manduli. C. I. 5039.

Χρυσοχέλ[υ] Π[αι]άν, Μανδοῦλι, Ἀθηνᾶς ἀγάπημ[α] . . .  
Λατοῦς γόν[ε], χρη[σ]μ[φδ]έ, λυρόκι[υ]π', [ἰ]ή[ι]ε Ἀπολλ[ο]ν,  
ὁ τὴν μελανόστολον βασίλισ[σαν] Εἰ[σιν] . . . . .  
ἰσαθρήσας δ' ἐγὼ ἐν θ[υ]σί[αι]ς ἰκάνω προσκυνή[σ]ας σ[ε],  
5 τὸν προκαθη[γέτην] Μανδο[ῦ]λι καὶ πρό[φ]ρον[ως] ἐθυσάμην·  
τὴν σὴν [μ]αντοσύνην τίς δ' ἄ[ν] κομίσαι[τ]' ἐπινεύσαν[τος];

Ἰλα[θ]ί[μ]οι, Μανδοῦλι, Διὸς τέκο[ς] ἡδ' [ἐ]π[ί]ν[ε]υσον·  
σῶζε με καὶ κ[εδν]ὴν ἄλοχον κ[α]ὶ παῖδας ἀρίστ[ου]ς  
. . . . σ[ω]ζ[ε]ς πάντοτε καὶ [σφα]γ[ε]ς κ[α]ὶ δμ[ω]ας πατ[ρί]δ'  
ἰκέσ[θαι]

10 νόσφιν ἄτερ [ν]ο[ύ]σου καὶ [ἄ]τερ χαλεποῦ[ο πό]νοιο,

λαμπρ[ὸς ἐπιπν]ε[ί]ων καὶ δ[ε]ξιὸς ἰστ[ία] ἱκ[άν]ων  
— — — — —

Carmen inperite factum tam male aut inscriptum aut descriptum est, ut vel post optimam Niebuhrii operam plurima sint incerta. — 1 κελε — ΑΓΑΠΗΜΕΙΛΑΝΕΠΙΣΕΜΟΛ. εἴ λαν ἐπίσημος Niebuhr, cuius nisi contrarium notabitur omnia sunt supplementa. — 2 ΓΟΝΗΧΡΗΝΜΟΑΕΛΥΡΟ ΚΤΟΠΗΤ . . . ΙΕΑΠΟΛΛΩΝ — 3 ΒΑΣΙΛΙΧΙΣΕΙΛΙΕΙ . . . Α . . . . supplendum amandi verbum. — 4 ΕΝΘΑΣΙΗΣΙΚΑΝΩΣ ἔνθα εἰς ἱκανῶς προσεκύνησα θεόν Niebuhr. — 5 ΘΗ Π/. ΧΜΑΝΔΟΤΑΙΚΑΙΠΡΟΟΡΟΝ . . . . προκαθηγέτην Franz, προκαθήγημα Niebuhr; προφρόνως ἐθυσάμην ego. — 6 ΑΛΚΟΜΙΣΑΙΠΝΕΥΣΑ ΝΤΩ — Inde a v. 7 hexametri secuntur, probi duo, ceteri ut videntur vitiosi. — 7 ΤΛΑΠΙΛΟΙ — ΤΕΚΟΗΑΙΠΝ . ΥCON — 8 ΚΗ . . . ΗΝ — ΚΩΙ — ΑΡΙΣΤΙΣ — 9 ΚΑΪCΩCΕC σῶζε scripsi. — ΕΤΑC ἔτας Niebuhr. — ΚΝΔΜΟΑΣΠΑΤΗΔΙCΚΕC ΟΝ — 10 ΜΟCΟΥ — ΧΑΛΕΠΟΙΝΟΙΩ versus fere Hesiodi est opp. 91. — 11 ΛΑΜ ΠΡC . . . ΤΦΕ . ΩΝ — ΔΙΞΙΟCΙCΤΑΙΚ . . . ΩΝ λαμπρὸν πνεῦμα φέρων Franz; extrema Niebuhr καὶ δεξιὸς Ἰσίδι καρπῶν. Scripsi quae sententia flagitabat. — Secuntur tres versus plane inextricabiles; v. 12 legunt vocabulum μαν- το[σ]νάς, v. 14 traditur . ΔΟΡΕΝΑΙCΕΧ . CONCYNACYΧΑC . . . , fortasse legendum [καὶ] λίτομαί σε, χρυσοχέλυ, τὰς ψυχὰς [μοι] διασώζειν.

1024. El Gabaouat in vico oasis Thebarum. C. I. 4958.

- a. Ἀμμώνιον [θεὸ]ν Χρ[ι]στῷ με[μ]ελημένο[ς] εἰ[δ]ον.  
Ἰλαθεῖ, Χρ[ι]στ[ὸ]ς ἐ πάτερ, χρύσειον γένος ἀν[θ]υποφήνας  
b. ἀ[ν]θ[ρ]ώ[π]ιν[ος] . . . . .

Duo sunt fragmenta, quae dubites num sint inter se coniungenda. — 1 ΑΜΜΩΝΙΟΝΕΝΧΡΗCΤΩΜΕΛΗΜΕΝΟΝΕΙΛΟΝ finxi hominem christianum (nam christianum titulum esse frustra negat Franz) Ammonis aliquod templum adeuntem, ubi tamquam improbi sibi conscius facinoris Christo supplicat. Χριστῷ μεμελημένος Greg. Naz. A. P. VIII 147. — 2 ΧΡΗΤΕ — sub finem ΑΝ : Α  
ΥΠΟΦΗΝΑC quae correxit Franz. — 3 ΑΝΟΚΠΩΛΗΠΗΡCΝΕΛC fortasse ἀνθρώπων πτωχῇ γενεᾷ.

## VI. HYMNI.

1025. Teni in oppido. C. I. 2342.

Καῖρέ μοι, ὦ Δ]ήλου μεδέων, φρασίμ[βρ]οτε [Τ]ε[ι]τ]άν,  
 ἄντροις ὁ]μφαίοισι Κλάρου Βράνχου τε ἱ[ε]ρο[ῖ]σιν  
 τιόμ]εν', ὠρομέδων, μονσηγέτα, χρυσοέθ[ειρε,  
 Δελφῶν], ὦνα, πε[τρ]ῶν, πάτερ ἄφθ[ι]τε, δεῖ[ρ'] ἐ[π]άρηξον  
 5 ἐν]χομ]ένοις μερό[π]εσσ[ι]ν τεῆς Τήνον ν[α]έταισιν,  
 καὶ κλύ]ε θειοπρόποιον φίλου μακά[ρ]ων [τε βροτῶν τε,  
 χει]ρ[ῶ]ν [ὁ]υο[μ]ενέ[ω]ν τε τεδὸν βρέτα[ς] εἴ[ρουσαι αὐτός  
 . . . . .  
 πη]κ[τῖ]δα δ' οὐρανίων ἐτάρην θαλῆς τ[ε] χορῶν τε  
 — — — — —

II vel III saeculi. — 1 ΦΑΕΙΜΜΟΤΕΙΕΤΙΑΝ corr. Boeckh. Ab initio  
 Φοῖβε ἀναξ Wilamowitz. — 2 νύμφαίοισι Boeckh. Scripsi ἄντροις ὁμφαί-  
 οισι Nonnum secutus (IX 283) ὁμφαίη παρὰ πέτρῃ i. e. Delphis. — ΤΕΙ  
 ΡΟΝΤΟ requiritur locale quoddam vocabulum; ἱεροῖσι cedit vero. —  
 3 χρυσοέθειρε Boeckh. — 4 ΩΝΑΠΕΓΩΝΠΑΤΕΡΑΦΘΠΕΔΕΥΙΕΙΣ ἄφθιτε Boeckh;  
 similes sunt hymnorum orphicorum clausulae. — 5 ΜΕΡΟΤΕΙΝΤΕΗΣ με-  
 ρόπεσσι Boeckh, idemque νάεταισιν supplevit; traditur ΝΑ. — 6 ΜΑΚΑΙΩΝ  
 corr. Boeckh; extrema carta sunt. — 7 ΡΟΝΛΥΓΑΙΝΕΟΝ — ΒΡΕΤΑΙΕΙ  
 βρέτας Boeckh. — 8 ΑΛΑΙΟ . . . . ΕΝΗΓΙΕΡΕΙΣΥΝ . . ΝΑΝ videtur ἱερεῖς  
 vel πανηγυρεῖς legendum. — 9 ΚΠΔΑ corr. et suppl. Buecheler. Non  
 videtur talis cogitari Apollo, qualem invocat Orphicus poeta *hymn.* 34, 14  
 σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτω ἀρμόζεις κτλ'.

## \*1026. Romae. C. I. 5973 c.

Νουσολύτα, κλυτόμητι, φερέσ[βιε, δέσποτα Παιάν,  
 σὴ δύναμις κακίεργον ἀνακρο[ύει τ' ἐπιπομπήν  
 ἀνθρώπων, τρομέει τε πάλιν [Δέσποινά τ' ἐπαινή  
 Ἄδης τ' εὐρυθέμιλος, ὅταν ζωαλ[χέα χεῖρα  
 5 ἀντανίσσης, βιοδῶτα, φερεσσιπό[νοις μερόπεσσι.  
 νῦν οὖν πάντα δόμον γενέτα[ς τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα  
 σῶζε, μάκαρ Παιάν, ἀκεσῶδυν[ε, δῶτορ ἑάων.  
 Πατρῶινου.

Patroinum (C. I. 6649) cur carmen fecisse negaverit Bergk (*Poet. lyr.* II 574) obscurum est; falso vero, ut nunc scimus, idem integros hos versus ex Sophoclis Paeane petitos esse coniecit. — 1 suppl. Welcker (*Syll.* 135) ex *hymn. orph.* 67, 1. — 2, 3, 4 suppl. Wilamowitz. — 3 sq. cf. *h. orph.* 68, 6 μῦνός τε στυγέει σ' Ἄϊδης ψυχοφθόρος αἰεί. — 4 ζωαλιι/ aperta lapidis lectio; Nonn. XXXV 75 δεῖξον ἐμοὶ βοτάνην ζωαρκέα. — 5 φερεσσιπόνοισι βροτοῖσιν Franz, cui praetuli quod suavius ad aures accideret. — 6 γενέταν τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα Franz, patrem intelligens Patronum, quem extremo versus septimi loco male posuit; γενέτας Bergk idemque supplevit v. 7.

\*1027. Athenis translatus cippus in museum Cassellanum. C. I. 511 ex Gesneri editione et Add. I p. 913 ex meliore Voelkelii apographo. Praeter meum deinde apographum ectypo utor a Pindero benigne mihi conmisso.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

- a. Ἐγραιω, Παιήων Ἀσκληπιέ, κοίρανε λαῶν,  
 Ἀητοίδου σεμνῆς τε Κορωνίδος ἡπιόφρων παῖ,  
 ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων σκεδάσας εὐχῶν ἐπάκουε  
 σῶν μερόπων, οἳ πολλὰ γεγηθότες ἰλάσκονται  
 5 σὸν σθένος, ἡπιόφρων Ἀσκληπιέ, πρῶτον Ὑγείαν  
 ἔγραιω καὶ τεὸν ὕμνον, ἱήιε, καί κλυτι· χαῖρε.
- b. Ὑγεία, βροτοῖσι πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σοῦ νείν τὸ λει-  
 πόμενον  
 βίου· σὺ δέ μοι πρόφρων ξυγεῖην  
 εἰ] δ' αἰθεῖς ἢ πλούτου χάρι[s] ἢ τεκέων



- 10 εἰ] δ' αὖθις εὐδαίμονος ἀνθρώπο[ι]ς βασιληίδος ἀρχᾶς,  
 ηπιοφρον  
 ζυγίης Ἀφροδίτας ἐλκεσι θηρεύομεν  
 εἰ δέ] τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψι[ς] ἢ πόνων ἀκοα  
 [π]έ[φ]ανται,  
 μετὰ [σ]ῖ[ο], μάκαιρ' Ὑγεία,  
 τέθαλε καὶ λάμπει χαρίτων [φ]άος.  
 15 σέθεν δὲ [χ]ωρὶς οὗτις εὐδαίμων ἔφν.
- c. νεωθαλος αφθιτον, . . . . . Τελεσφό-  
 ρε, σὰς ἀρετὰς . . . . . πάνσοφε  
 λυσιπόνοι[ς] . . . . . ἐνε δὲ-  
 μον . . . . . α θά  
 20 νατον λαθικ[η]δέα . . . .  
 . . . . . πάγ]γλωσσα γένη  
 μερόπων ἀνεγείρατε ἐκ (κ)αμάτων  
 βαρυαλγέα νοῦσον ἀπώσαμένωι  
 Παιᾶν δὲ γέγηθεν ἀκαιρεκόμεης  
 25 νέον ἔρνος ἔχων σε, Τελεσφόρε, τὸν  
 περὶ κήρ ἔσ[τη],  
 καὶ πολλάκι σεμνὰ θεοῦ Καμάτου  
 βροτὸν ἐς φ . . . ., σὺ δὲ θν αὐτὸς ἄγων  
 μετὰ σοῦ βαρὺν . . . . .  
 30 Ἴδῃ χαῖρέ μοι, ὦ ἰώμενος, ὦ πολύ[τει]με,  
 π[α]ῖ[ζε], Τελ]εσφόρε, παῖς, ἰ[ή], σύ γε γηθοσύ[νοισι]  
 σοῖς] περὶ φαιδρὰ πρόσωπα γέλωτα χεῖς ἱερ[εῦσιν].  
 ὑμναίωμέν σε, μάκαρ, φαεσίνβροτε, [δ]ῶ[τ]ορ ἑάω[ν],  
 Παιᾶνος Ἰδρυμα, Τελεσφόρε κλεινέ, δ[ιοικῶ]ν.  
 35 καί σε Ἐπιδάυριοι μὲν ἀλεξιχόροισιν αἰοδαῖς  
 γηθόσυννοι μέλπουσιν, ἄναξ, Ἀκέσιν καλέοντες,  
 οὔ[ν]ε[κ] ἄ[κ]ος θν[η]τοῖσι φέρεις (σ)τυγερῶν δδυνάων  
 Κεκροπιδ[αι] δ' ἄδουσι Τελεσφόρον, ἔξοτε γ[έ]η  
 νοῦσον ἀπώσάμενος πυροφ[θ]όρον ἐς τέλος αὐτοῖ[ς]  
 40 εὐτοκ[ί]ην ταχέως ἀσσε[κ]ή[θ]έα, δαῖμον, ἔθλας  
 οὐ μὰν [το]ῦδε χάριν σε, Τελεσφόρε, ἄδομεν οἶον,  
 ἀλλ' ὅτι καὶ Παιᾶνος ἀκαιρεκόμενον θεραπείαις  
 ζωοφόρον [σ' ἔ]θ[ρεψεν], ἰὼ μάκαρ, αὐτὸς ὁ Βάκχος.

Exeunte saeculo II vel ineunte III titulum insculptum esse vidit Boeckh, quo quidem tempore sacra Telesphori ad placandam pestilentiam Athenas translata essent. Cuius rei satis memorabile atque certum ut videtur testimonium suggessit mihi Neubauer ex duobus titulis atticis (*Philist.* III 549 et *Ephem.* 3204) eodem illo tempore scriptis, quibus ephebi more suo publicas res imitati Τελεσφορον Ἀσκληπιοῦ, νέον θεόν sodalicii sui principem receptum referunt. Accedit his hermae mutili fragmentum ineditum, cuius verba

{ ΤΕΙΑΚΑΙΚΑ//ΤΩΙ | . ΕΛΕΣΦΟΡΩΙ

bene interpretatus Neubauer . . . . Ὑγεία καὶ κλυτῷ Τελεσφόρῳ ad eandem rem certo iudicio vidit pertinere.

Exordium simile Podagri verbis baculum adloquentis in Luciani *Tragodopod.* 58 sqq. ἔγειρε, τλήμων, γυνὴ δαμνίων ἀπο . . . σκέδασον δ' ἀπ' ὄσων νύχιον ἀέρος βάθος, quo eodem ex libello Bergk (*Poet. lyr.* II 575) indicavit v. 193 comparandum cum hymni v. 4 κλύε σὼν ἱερῶν μερόπων ἐνοπᾶς. Quibus verbis simul recte Boeckh coniecisse evincitur, titulum non de publico consilio, sed a sacerdotibus indoctioribus et plebeis asseclis positum esse; nam σὼν μερόπων ut apud Lucianum Podagrae sacris initiatos, sic in titulo Aesculapii sacerdotes significat. Tertium denique eiusdem libelli Luciani locum adferam ad v. 31. — 5 πρῶτον σθένος est Ὑγεία, cuius hymnus primum tenet locum. Qui sive Licymnii est sive Aripbronis (cf. Bergk *Poet. lyr.* III 1249) integer ab Athenaeo XV 702 a sic traditus est:

Ὑγεία, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπόμενον  
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἶης·  
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων  
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιλίδος ἀρχᾶς ἢ πόθων,  
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,  
ἢ εἰ τις ἄλλα θεῶθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμυνὰ πέφανται,  
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγεία,  
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρ·  
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφυ.

Exordium praeterea, si testem titulo fere aequalem requiras, Lucianus servavit (*pro lapsu in salut.* c. 6), non discrepans ille ab Athenaeo. Discrepat vero vel maxime lapis, cuius rei cum in sententiae gratiam nihil fere si unum exceperis mutatum sit aliae causae circumspectiendae sunt. Nam ut mittam menda orthographica et leviter errata ἀνθρώπους (v. 10), χάριν (v. 9), τέρψιν (v. 12), quaeque deterius fortasse exempli lectiones fuerunt, velut σοῦ pro σεῦ (v. 7), βίου pro βιοτᾶς (v. 8), ξυνείης (de quo statim dicam) pro ξύνοικος εἶης (v. 8), denique interpolatum

βροτοῖσι (v. 7), graviora sunt reliqua, inde opinor explicanda, quod aut lapidarius aut is qui lapidario carmen insculpendum tradidit exemplo parum vel curiose vel perspicue et litteris quidem maiusculis scripto usus est. Nam ut ΝΕΙΝ (*vaλέw*) ex ΝΑΙΟΙΜΙ corruptum videtur (de quo tamen facile patiar si quis aliter iudicarit), ita apertum est ΞΥΓΕΙΗΝ a lapidario de Ὑγεῖα cogitante pro ΞΥΝΕΙΗC lectum esse, et similiter ΗΠΙΟΦΡΟΝ pro ΗΠΟΘΩΝ, ΕΛΚΕCΙ pro ΑΡΚΥCΙ (si quidem verum hoc est), ΑΚΟΑ pro ΑΜΠΝΟΑ, ΤΕΘΑΝΤΑΙ pro ΠΕΦΑΝΤΑΙ, ΟΛΟC pro ΕΑΡ. Accedunt alia ubi quae difficilia erant lectu facili manu emendari posse illi visa sunt; sic enim ortum puto duplex illud ΗΑΛΥΘΙC (v. 9 et 10). Nam quae ante oculos habebat ΕΙΓΑΡΤΙCΗ, in his Γ et Ρ litterae evanidae, Η pro ΕΙ scriptum fuit, Θ et Τ dentales quid differrent inter se nesciebat homo plebeius. Scripsit igitur ΗΑΛΥΘΙC. Deinde cum proximo versu legeret ΗΤΑCΙCΟΔΑΙΜΟΝΟC, non adgnovit vocabulum ἰσοδαίμων, substituit εὐδαίμων, reliquas litteras ΑCΙC cum modo felici coniectura ΑΥΘΙC sibi reparavisse videretur, nihil aliud significare putabat quam idem illud ΑΥΘΙC, quo facto proclive erat ex versus antecedentis similitudine ΗΔ scribere pro ΗΤ. Omisit denique lapicida ΟΥC post ΗΠΟΘΩΝ (vel ΗΠΙΟΦΡΟΝ), proximum vero ζυγίης pro κρυφίους non lapicidae tribuendum sed sacerdotulis intempestive pudicis. — Voelkelii lectionem raro sane ex meo apographo correxi; addo v. 12 in lapide esse ΗΔC, i. e. ἡ vel εἰ δέ, et ΑΚΟΑΤΕΘΑΝΤΑΙ, v. 13 ΘΙΑ sed Α littera incerta.

Qui spatio intermisso secuntur anapaesti hos primus adgnovit Hermann *Opusc.* V 170 sqq.; in dimetros describere usque ad v. 20 non ausus lapidis imaginem exhibui singulis punctis singulas quae perierunt litteras significans. — 16 initium certum est; turbavit lapicida nescio quid. — ΑΦΘΗΤΟΝ legit Chr. Baier amicus, qui mecum lapidem examinavit; sex interiectis litteris videbar mihi ΦΡΩΝ vel ΦΡΟΝ/Υ adgnosce. — 20 ΛΑΕΙΚΗΔ legi. — 21 πᾶγγλωσσα Hermann. — 22 ignoravit ille dualem ἀνεγείρατον formam, quam et metrum et sententia flagitant. — 26 ΕCΙΗ — 28 CΥΔΕ|ΕΝ certnm. — 29 ΘΕΟΥ, sed Θ postea deletum. Dein ΒΑΡΥΑΝ . . . Η/ΠΤΟΙ legi, sed non nimis certa extrema sunt. Lapidarii errores non adsequor.

Hexametrorum pars maxima facile leguntur; inpeditiones sunt primae tres. — 30 ΠΟΛΥ . . . με lapis; suppl. Baier. — 31 Π/Π|CΕCΦΟΡΕΝΑΙΖΙΕ CΥΓΓΕΘΕΟΥCΥ . . . ΠΕΡΙ graviter haec turbata a lapidario. Hermann παῖζε, Τελεσφόρε, παῖζε, ἐπεὶ σὺ γε γηθοσύνοισι σοῖς περὶ κτλ., quae fere recepi. Cf. Lucian. *Tragodopod.* 134 sqq. χαίροις μακάρων πολὺ πρασιότῃ καὶ σοῖς προπόλοις Ἰλαοῖς ἔλθοις ὀμματι παιδρῶ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν. — 32 γειC Voelkel, χειC lapis; ἱερεῦσιν Boeckh. — 33 ΤΩΔΟΡΕΛΩΠΑΙ — 34 ΔΩ . . . Ν Voelkel, ego ω non vidi. Perspexit Hermann verbo

opus esse, e quo penderet Παιᾶνος ἵδρυμα et scripsit Παιᾶνός θ' ἵδρυμα-δοίκει. — 35 ἀλεξιμόροιςιν Hermann; traditum vereor ne verum sit. — 36 Ἀκέσιν i. e. Ἀκέσιον Telesphori apud Epidaurios nomen, Paus. II 11, 7. — 37 ΟΥΔΕΤΑΧΟΣ corr. Hermann. — 38 ΚΕΚΡΟΠΙΔΑΔΥCΙ corr. Baier. — ΕΞΟΤΕΓΗ litterae γ et η plane certae, media quae interposita est rotunda fuit; scripsi γέη i. e. γαῖη. — 39 ΠΥΡΟΦΟΡΟΝ corr. Hermann. — 40 ΑΥΤΟΙΕΥΤΟΚ. ΙΝΤΑΧΩCΑCCK//ΗΔΕΑ legi ex lapide et ex ectypo; post κ lapis laesus litteram non tulit. ἀσκηθέα dubitanter scripsi homerici versus memor ἀσκηθέες καὶ ἄνουςοι. — 41 ΟΥΜΑΝ//ΙΥΔΕ. — 42 κᾶν Παιᾶνος Boeckh. — 43 ΖΩΟΦΟΡΟΝCΕΘ . . . quid opus esset vidit Hermann, qui σε ἔθηκεν scripsit; praetuli σ' ἔθρεψεν. Rem ipsam videmur ignorare.

1028. Andri. Ross *Inscr. inedit.* II 96. Rossii apographum passim correxit novaque tituli fragmenta adstruxit Welcker *Kleine Schriften* III 271 sqq.

columna prima.

- Αἰγυπτου βασιλεια λινόστολε, [τ]αῖ γονοέσσας  
 αὔλακος ἀρχαία μέλεται πολύπυρος ἀγνιά,  
 σειστροφόρος Βούβαστος, ἀμαλλοτόκοις τε Μέμφις  
 γαθομένα πεδίοισιν, ὅπαι στάλαν ἀσάλευτον  
 5 εἶσε φιλοθρέσκων ἱερὸς νόμος ἐκ βασιλῆων,  
 σᾶμα τεᾶς, δέσποινα, μοναρχείας, ἱκέταισιν  
 λαοῖς ἀπύοισαν Ἐγὼ χρυσόθρονος Εἷσις,  
 ῥωμαλέα σκάπτροισιν, ὕσαν πυριλαμπέος ἀκτεῖς  
 ἀελίῳ σελάγεσκε βολαῖς φορβάμονα γαῖαν.  
 10 δειφαλέῳ δ' Ἐρμῆνος ἀπόκρυφα σύνβολα δέλτων  
 εὐρημένα γραφίδεσσι κατέξυσσα, ταῖσι χάραξα  
 φρικαλέον μύσταις ἱερὸν λόγον, ὅσσα τε δᾶμος  
 ἀτραπὸν ἐς κοινὰν κατεθήκατο, πάντα βαθείας  
 ἐκ φρενὸς ὑφάνασσα διακριδὸν ἄδε τυράννων  
 15 πρέσβα, Κρόνῳ θυγάτηρ, Εἷσις, δάμαρ εὐρυμ[έδοντος]  
 ἔμμι πολυζάλωτος Ὀσεῖριδος, ὃ ποτ' ὁ[παδός]  
 τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον [ὀργάδα νηδύν,  
 βριθομένα σοβαροῖς ἐλινότροπος [ἐν πλοκάμοισιν,  
 αἰπυνὴ βασιλῆος ὃν ὦ[ρα]νὸς ἐ[π]ρέσ[βευσεν],  
 20 θεσμοθέτης μερόπων, [τ]ὼς οὐκ ὀλέσει νόος ἀνδρῶν  
 οὐδ' ἀπαμαυρώσει πο[λιδ]ς χρόνος, οὐδέ ποτέ σφιν  
 ἐμπετάσει λά[θ]αν . . . . .  
 ἀστροφόροι . . . . .

- 25 θῆλύ τε γάρ . . . . .  
 ἐξέκαμον . . . . .  
 Εἴσις ἐγὼ πολύβουλος . . . . .  
 καὶ χθόνα μυδαλέαν . . . . .  
 ἐς κρίσιν ὤ[ρ]ανίοισι κα . . . . .  
 ἀτραπιτὸν πλαγκτ[ῆρ] . . . . .  
 30 λοξοπόρου σελάγες . . . . α καὶ πυροέντων  
 ἀέλιον πώλων ἀγήτορα φαίνο[π]α κύκλων  
 ἐς πόλον εἰθύνεσκον, [ῥ]ν εὐκόσμοισι πορείαις  
 ἄξονες ἰλίγγοισι περικτυπέοντι διαύλω[ι  
 νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματος· ἄδε θαλάσσας  
 35 πρῶτον ἐν ἀνθρώποισι περάσιμον ἦνεσα μόχθον,  
 ἄδε δικασπολῖαι ῥώμαν πόρον, ἄδε γενέθλας  
 ἀρχὰν ἀνδρὶ γυναικα συνάγαγον, εὐ τε, σε[λάν]ας  
 ἐς δεκάταν ἀψείδα, τεθαλότος ἄρτιον ἔργον  
 φέγγος, ἐπ' ἀρτίγονον βρέφος ἄγαγον, ἄδε γονήων  
 40 ἄξομένως τιμὰν ἔτι νηπιάχως ὑπὸ μαζῶι  
 κωρισμοῖς ἐδίδαξα μελίφροσι· φοιτάδι δ' ὀργᾷ  
 μάνιν ἐρεισαμένα μυκάμονος ἄχρῖς ἐπ' εὐνάς  
 Αἶδος ἠπείλησα, μελαμπα[έω]ν τε βερέθρων  
 ἀστόργοις φυλακὰν βαρυπάμοσιν. ἔμμι δ' ἀρούρας  
 45 πυρροτόκω μεδέοισα, δαιξάνδ[ρ]ων ἀπὸ [χ]ειρῶν  
 ἐχθρομένα βρώμαν, ἂν φωλάδες ἔστν[γ]ον ἄρκτοι,  
 τὰν λύκος ὠρυκτάς, λιμῶ τεθοωμένους ἀλκὰν . . . .

columnae secunda tertiaque fere interierunt.

columna quarta.

- ἀελίῳ βασιλῆον ὁμᾷ συν . . . . .  
 καὶ με καλεῦσι πάρεδρον· ἔλα . . . . .  
 50 συνφέρου' ἀκτείνεσσι κατω . . . . .  
 ὅσσα δ' ἐμὸς γνώμων νόος εἴσιδ[ε], χειρὶ κρατούσαι  
 ἐς πέρας ἰθύνω· τὰ δ' ὑπείροχ[α] πάν[τα] . . . .  
 κύρος ὑποκλάζοις, ὑπάταν βασιληίδα τε[ιμάν  
 πτήσσονθ' ἀμετέραν· δεσμῶν δ' ἀέκονσαν ἀν[άγκαν  
 55 ἀνλῶν· πλιωτὰ δὲ φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα  
 νηυσὶ μελαμπρώροισιν ὑπαὶ παχνώδεος αὐχμῶ,  
 ἀνίκα μειδάμων, ἰλαρὰν ἐρύθοισα παρειάν,  
 ἀμπετάσω Τηθὺν γλαυκώλενον· ἐν δ' [ἀ]περ[ά]τοις  
 βένθεσιν ἀστιβέα πλαγκτὰν ὁδόν, εὐτέ με θυμός

- 60 κορθύση, κλονέω· παντᾷ δὲ μελανθεί ροίζωι  
 σπερχόμενος βαρὺ πόντος ἐνὶ σπήλγυξι βαθύειαις  
 μυκᾷτ' ἐξ ἁδύτων. πρᾶτα δ' ἐνὶ σέλματι δούρων  
 κολπωτὰν ὀθόναισι θοὰν τρόπιν ἰθύνεσκον,  
 οἶδμα καθιππεύοισα, δαμαζομένας δὲ θαλάσσας
- 65 ὠκυπόροις ἐλάταις ἐλικὰν ἔστασε χορείαν  
 Δωρίδος εὐλοχία· περιπάλλετο δ' ἐν φρεσὶ θάμβος  
 εἰρεσίαν ἁδάητον ἔτ' ὄθμασι παπταινοῖσας.  
 Ἰσις ἐγὼ πολέμῳ κρυερὸν νέφος ἔρκεσι μόχθων  
 ἀμφέβαλον κληρίζουσι πολυκτέανον βασιλείαν
- 70 Θεσμοφόρον. νάσως δὲ βαθυνομένας ἀπὸ ριζᾶν  
 ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλύος αὐτᾶ,  
 ὥρεα καὶ πε[δίω]ν σπορίμαν βάσιν, ὀργάδα τ' ἄγκραις  
 στηρικταῖς[ς ζείδω]ρον ὑπερτείνοισα, βοαύλοις  
 μαλοκόμοις[ς τε . . . ]αν' ἐπ' ἀφριόεντι δὲ Νηρεύς
- 75 πλά[ζ]ετ' [ἴ]δει, τεύ[χ]ων περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας  
 φλο[ισβ]ο[ν ἐριβ]ρομέθοντα, [π]οτὶ [κρ]οκά[λ]αισιν ἀράσσω[ν]  
 χοιράδας. ἀμφὶ λό[φ]ως δὲ κατ' ὀφρύος ἐρσάεσσαν,  
 κεκλιμέναν φέρ[β]ω ποτὶ ματέρα, πε[ρ]κάζοισαν  
 βότρυν χρημὸδ]ήτειραν ὑπερ[φι]άλοις δὲ κεραυνῶ
- 80 ἀστράπτοισα β[ολαῖς] στιβαρὰν [θ]νατο[τ]ισ[ιν] ἀπειλάν

desunt octo versus.

Isiaci huius hymni (nam Isidis epitaphium esse nescio an nemini persuaserit Welcker p. 277) et metrica ars et indoles poetica ad Nonni eiusque similium exempla proxime accedit. Quod cum et Sauppe (*Hymnus in Isim* Turici 1842 p. 10 sqq.) et Bergk (*Diar. antiq. litt.* 1843 p. 36 sqq.) intellexissent rationibusque probassent satis certis, Nonno non antiquiorem esse hymnum Sauppe evicisse sibi videtur; cautius Bergk illo tempore sacris Graecorum Aegyptiorumque ubique abolitis vix quemquam publico loco lapidem illum positurum fuisse iudicat. Cui tamen iudicio nimium tribuens errat, cum saeculo III potius exeunte quam IV ineunte factum carmen statuatur. Nam neque severae illae numerorum verborumque leges quod sciamus iam tum vigeabant, neque omnino poetarum ferax fuit illud saeculum, neque denique litterarum genus scripturaeve ratio, qua nusquam fere errans lapidarii manus usa est, tertio convenit saeculo. Iota enim non solum dativis additum vides raroque fortasse eorum qui descripserunt culpa omissum, sed etiam coniunctivis velut κορθύση (v. 60) atque adeo adverbiiς ἵπαι (v. 4) et πάντῃ (v. 60) et for-

tasse ὁμᾶι (v. 48). Mutae tamen huius litterae usus vergente iam saeculo secundo intermortuus est, ut ne in publicis quidem titulis post Severi fere tempora eius deprehendas vestigia, revixit autem quod saepius monui quarto insequentique saeculo, quippe cuius aetatis quo longius abesset ingenium ab antiqua dicendi sentiendique integritate, eo magis nugis quibusdam et pusillis rebus antiquitatis speciem adrogare soleret. Constantii Constantisque iras in Graecorum sacra graviter quidem saeviisse accepimus, sed illorum studium quantum reliqui fecerit Theodosii docent rescripta acerrimi novorum sacrorum vindicis. Mihi quarto saeculo medio non antiquior videtur hymnus esse in Isidis honorem ab Andriis lapidi mandatus. Aegyptium poetam fuisse coniecit Bergk neque hoc improbabiler, etsi quos memorat illius provinciae poetas Cyrum Coluthum Pamprepium Christodorum Tryphiodorum, omnes hi novae cuiusdam recentiorisque aetatis sunt; apte tamen Eunapii adtulit locum (*vit. Proaeres.* p. 92) τὸ δὲ ἔθνος (Aegyptiorum) ἐπὶ ποιητικῇ μὲν σφόδρα μαίνεται, ὁ δὲ σπουδαῖος Ἑρμῆς αὐτῶν ἀποκεχώρηκεν. Idem antiquissimum lapidi inscriptorum hymnorum exemplum monstravit Paus. IX 16, 1 ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Διβύης ἐς Ἀμμωνίους τῷ Ἀμμωνι ὕμνον· οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στηλῇ παρὰ τὸν βωμὸν ὃν Πτολεμαῖος ὁ Ἀδελφῶν τῷ Ἀμμωνι ἀνέθηκε. Feliciter autem factum est ut ex Diodori loco (I 27), quo et Bergk et Sauppe usi sunt, alterius Isiaci hymni notitiam acciperemus, a cuius exemplo prope abest Andriorum poeta. Ille enim οὐκ ἀγνοῶ δέ, inquit, διότι τινὲς τῶν συγγραφέων ἀποφαίνονται τοὺς τὰφους τῶν θεῶν τούτων ὑπάρχειν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀραβίας . . . εἶναι δὲ καὶ στηλὴν ἑκατέρῃ τῶν θεῶν ἐπιγεγραμμένην τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς Ἰσιδος ἐπιγεγράφθαι· ἐγὼ Ἰσίς εἰμι ἡ βασίλισσα πάσης χώρας, ἡ παιδευθεῖσα ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ ὅσα ἐγὼ ἐνομοθέτησα, οὐδεὶς αὐτὰ δύναται λῦσαι. ἐγὼ εἰμι ἡ τοῦ νεωτάτου Κρόνου θεοῦ θυγάτηρ πρεσβυτάτη, ἐγὼ εἰμι γυνὴ καὶ ἀδελφὴ Ὀσίριδος βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἡ πρώτη καρπὸν ἀνθρώποις εὐροῦσα, ἐγὼ εἰμι μήτηρ Ὠρου τοῦ βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἡ ἐν τῷ ἄστρῳ τῷ κυνὶ ἐπιτέλλουσα, ἐμοὶ Βούβαστος ἡ πόλις ὑποδομήθη. χαῖρε, χαῖρε Ἀἴγυπτε, ἡ θρέψασά με. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀσίριδος κτλ'. — Ceterum Isidem Andri cultam probat et titulus C. I. 2348 et nomen Ἰσίδωρος in tit. Andr. C. I. Add. II 2349 d.

Hymni ipsius adnotationem consentaneum est pendere fere a Saupii Bergkii Welckeri (*ll. s. ss.*), denique Hermanni (*Diar. antiq. litt.* 1843 p. 377 sqq.) disputationibus, quorum operam qui continuaverit auxeritve novi neminem. Rossii lectio sicubi a Welckero correctata est, falsa tacita correctam recepi; errores interpretum nisi ubi res aliter ferebat praetermisi. — 1 γα Ross, γαι Welcker, τᾶι Bergk. — 2 ἀγυῖα de urbe dixit Pind. N. VII 92. Ol. IX 34, Sauppe. — 3 cf. Diod. locus supra exscriptus. — 5 Hesych. θρεσκή· ἀγνή. Sa. — 6 sq. sic distinxit Bergk. —

10 *quas sagax Hermes invenerat, inventas vero occukuerat litterarum notas, has ego repperi repertasque insculpsi, partim hieroglyphice quas mystae soli intellegerent, partim demotice quas vulgus in publico poneret.* — 11  $\chi\alpha\rho\alpha \Xi\alpha\varsigma$  lapis, qua nisus lectione Hermann scripsit. ἀσφαλῆων Ἑρμῆος ἀπό-κρυφα σύμβολα δέλτων εὐρομένα γραφίδεσσιν ἄτ' ἔξυσε πᾶσι χαράξας μύσταις . . . ὅσσα τε δάμοις κτλ., qua ratione vereor ne nimium Isidis laudi detrahatur nimiumque tribuatur Hermae; mystae enim sunt Isiaci. — 14 ὑφάνασα prima syllaba producta ferendum videtur; ἐκφάνασα Herm. cum Sauppio. — τυράννω Bergk ad Cronum referens; sed pluralis recte habet, cf. Apul. *metam.* XI 5 Isidis verba *en adsum - summa numinum - prima caelium*. Aliter in hymno Nysaeo ap. Diod. l. s. s. — 15 suppl. Sauppe. — 16 οἴοτο sententiam recte adsecutus Bergk audacius correxit ὧ ποτε νηδύν - τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον. Cautius Sauppe ᾧ ποτ' ὅπα-δός - τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον κτλ., in eo tamen falsus, quod minime eodem cum Osiride die Isis nata est, sed quarto post fratrem die, cf. Plut. *Is. et Os.* 12. Itaque ἀνέλυσα tenendum est, sicut dicitur ἀναρροῦ-ξαι λαγόνας sim. γενέθλιον αὐλακα ῥίξας Herm. Similia ego posui. — 18 cincinnatam praedicari deam bene intellexerunt Sauppe et Bergk, quorum prioris supplementum recepi. ἐλικόπλοκος ἀμφὶ προσωπίς Hermann, σοβαρός adiectivum crinibus aptum esse negans. — 19 βασιληιοσονοι-νοσειπρες βασιλῆος iota habet η litterae additum, sicut infra v. 39 teste Welckero γονηίων. ὠρανός Bergk, ἐπρέσβευσεν Herm. invenit. — 20 ρως Herm. scil. θεσμούςς, qui facile ex adiectivo θεσμοθέτης repetuntur. Idem et huius et sequentium duorum versuum argumentum perspexit; verba paullo aliter constitui. Voluit enim v. 20 τῷς οὕτις ἀνὴρ καταλύσει, ubi vitiosa est ἡ κατὰ τέταρτον τροχαῖον caesura; v. 21 cum litteras no in lapide esse nesciret δαμάτωρ χρόνος, οὐδὲ ποτέ σφιν ἐμπελάσει λάθρα. Cf. quae Nysaea Isis gloriatur ap. Diod. l. s. s. — 23 sqq. in coeli si-deriferis plagis et in terra animantium altrice certis legibus omnia ordinavi. *Femineum enim et masculum in me consociata habens effeci hunc rerum cursum nascendi et moriendi vicibus semper duraturum.* Interpretatio fere Sauppian est; idem Plutarchi verba comparat l. s. s. c. 43 διὸ καὶ μητέρα τὴν σελήνην τοῦ κόσμου καλοῦσι καὶ φύσιν ἔχειν ἀρσενόθῃλυν οἴονται. Cf. etiam *hymn. Orph.* 42, 4 de Mīse Isidis filia ἀγνήν τ' εὐιερὸν τε Μίσην, ἄρρητον ἀνασσαν - ἄρσενα καὶ θῆλυν, διφυῇ λύσειον Ἰακχον. — 28 ὀϊανίοισι κα . . . χιον . . . ος . . . ὠρανίοισι καταχθονίοις τε Bergk, prius etiam Sauppe; alterum verum non videtur. Interpretatur Sauppe *Isis ego consiliiosa aerem temperavi et tellurem humidam, atque temporum anni accuratum in discrimen caelestibus sideribus sedes fixi aliis, aliis errabundum iter praescripsi utque moveatur per circulum obliquum splendor eorum perfeci et igneorum rectorem equorum solem in lucentem circulorum rotationem di-*



*raxi e. q. s.* — 29 ΠΛΑΓΚΤΕΙ quod cum nec πλαγκτήν fuisse possit (scripsisset enim πλαγκτάν) nec πλαγκτάν, restat aliqua nominis πλαγκτήρ forma. — 30 ΣΕΛΑΓΕΣ . . . ΑΚΑΙ σελάγεσκε κατ' αἰθέρα Bergk, quae non habent quo pertineant. Sauppe λοξόπρον intellegit zodiacum coll. Arat. v. 526 ὁ δὲ τέτρατος (κύκλος) ἐσφίχεται λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις. — 31 ΦΑΙ ΝΟΝΑ quod φαίνοπα correxerunt Bergk et Sauppe; φαίνονα Welcker explicatione non addita. Invenio vocabulum ap. Mart. Cap. VIII 851 *Saturnum Phaenona dicunt Iovemque Phaetontem* coll. 886. De hoc certe non agitur. — 32 ΑΝ ἴν' Bergk et Sauppe. — 33 ΔΙΑΥΛΩ iota non adscripto. — 35 ΗΝΕΣΑ ἦνεσα Sauppe, ἦνυσα Bergk. De aoristo ἦνεσα ab ἄνω ducto timidius iudicavi supra ad n. 491, 1. — 37 ΕΥΤΕΣΕ . . ΤΑΣ εὖ τε σελάνας Sauppe et Bergk. εὖτε σελάνας ἐς δεκάταν ἀψίδα, τεθαλόςτος ἄρκιον ἔργου φέγγος Hermann, in quibus cum εὖτε non intellegam, hoc tamen recte observatum puto, ἐπὶ φέγγος ἄγειν graece dici non posse pro ἐπὶ φάος ἄγειν. Vocula εὖ ad τεθαλόςτος referenda; ἄρκιος nescio an eodem quo ἄρκιος significatu positum credere liceat. Itaque hoc dicit poeta *ego, generationis initium, viro mulierem sociavi et ad decimum lunae remeatum, quae lux apta est bene adulto fetui, infantem modo (in utero) generatum eduxi (ἐπάγαγον).* — vv. 39 - 43 intellege lascivae vero libidini acriter resistens iram meam minata sum, quoad ad Plutonis mugientis cubilia venerit, atque amoris expertibus atratarum voraginum custodiam gravia perpressuris, in quibus singula verba a Sauppio mutuatus sum, qui universam sententiam non bene intellexit. μυκάμων Ἄιδης vocatur sive leoni comparatus ut saepius in sacris libris, sive ut Orci voragines mugienti sonitu concussae atque disruptae significantur. Ceterum cf. Apul. l. s. s. XI 6 *plane memineris-mihi reliqua vitae tuae curricula ad usque terminos ultimi spiritus vadata.* — *vives in mea tutela gloriosus et cum spatium saeculi tui permensus ad inferos demearis, ibi quoque-me quam vides Acherontis tenebris interlucentem Stygiisque penetralibus regnantem-adorabis.* — 43 ΜΕΛΑΜΦΑΡΟΝ μελαμφαρῶν Bergk; nam βέρεθρα, non φυλακή postulat adiectivum. Sed Hermannii correctio μελαμψαίων praeplacet; cf. Carcini fr. 5 N. δύναι τε γαίας ἐς μελαμψαεῖς μυχούς. — 45 πυροτόκω Herm. Adtulit Sauppe schol. Od. ρ 361 πύρνα· πύρινα σίτια. — δαιξάνδρων Bergk; dein ΑΠΟΜΕΙΡΟΝ et 46 ΕΧΘΟΜΕΝΑΝ probabiliter corr. Hermann; ἐχθομέναν ante βρώμαν lapicidae error satis excusabilis, cf. supra n. 243, 22. In eo quem Sauppe adtulit Diodori loco (I 14) non quidem victimas humanas Isis exstirpasse narratur, sed παῦσαι τῆς ἀλληλοφαγίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, frumenti usum homines docens; at cum quo vescuntur homines id deis sacrificare soleant, facile poeta nisi forte etiam de victimis humanis ab Iside abolitis famam acceperat rem paululum inmutare potuit. —

Columnae secundae tertiaeque tam exigua non dico versuum sed litterarum vestigia extricavit Welcker (neque ea bene plerumque lecta), ut iure ea praetermisisse videar. Incipit columna II δυσμαθέων ἀπενη . . , v. 2 τ[λη]θύμων (ΤΑΙΘΥΜΩΝ), v. 3 ἀγροίοις (ΚΙΟΣ) τῷς δρυμὸς [ἀ]μείλιχος, v. 4 φείσατο, v. 7 [τ]ὸ νέον [δ]άπτιοισα φιλά τοκάς ἀμ . . (ΑΛΠΤΙΟΙΣΑ), v. 8 μαιμῶνont . . , v. 9 αὐχμῶ, v. 10 [ἀνθ]ρώποισιν, v. 36 μ[η]τέρα κ . . (ΜΕΤ), v. 37 αὖλακ' ἐκυμαν . . , v. 38 ἀμητὺν δρεπ[τ] . . , v. 39 ἀμπελον ἐκπρο . . , v. 40 ἀμερίῳ καμάτω, v. 41 ἔργα κασιγνήτας ε . . , v. 44 δρῦς εἰ . . , v. 45 Εἴσι[ς], v. 46 καὶ πρύταν[ις]. Hoc adparet de pastorum et agricolarum operibus expositum fuisse. Tertiae columnae in rebus nuptialibus versabatur argumentum; leguntur extrema fere aliquot versuum, velut v. 1 ἐπλάσε μῦθος, v. 8 [ἀ]νδρὶ (ΟΝΔΡΙ) γυναιῖκα, v. 10 [κ]ατεύνασεν ἥσυχα Πειθῶ, v. 11 [νε]ο[θ]ε[λ]γέος (ΟΕΑΓΕΟΣ) ἡδ' ἀμαρυγᾶς, v. 15 εἶδεα δ' ἀγνά, v. 16 εἶδεσι παστῶς, v. 17 πεύκας, v. 19 ὑμεναίοις, v. 20 [παστ]άδος ὁμφᾶς vel ὁμφα[ξ], v. 22 εὐστοχον σῆροις, v. 23 αἵσχους, v. 25 βαρεῖαι, v. 26 μερίμνας, v. 27 ἐλαύνει, v. 28 Ἐρευνός. Sunt XLIII versus, quorum ultimis quomodo columnae quartae exordium adaptari possit non liquet. Sic enim traditur ΑΕΛΙΩΒΑΣΙΛΗΙΟΝΟΜΑΙΣΥΝ, interpretatur Sauppe *cum sole regiam simul dignitatem teneo*. — 49 possis haec fingere ἐλα[υνομένοισι δὲ πώλοις] συμφέρομ' ἀκτείνεσαι κατω[μαδόν], cf. Il. O 352 ὡς εἰπὼν μάλιστα κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους. — 51 εἶξιδε Hermann. — 52 ΥΠΕΙΡΟΧΟΠΑΝΚΑΙΣ quarum tamen extremas sex litteras incertas esse testatur Welcker. O. Schneideri emendatio (*Philol.* IV 563) τὰ δ' ὑπείροχ' ὁπανίε ἀιστῶ vitiosam infert caesuram. Itaque τὰ δ' ὑπείροχα πάν[τα] (sic Bergk et Welcker) vel similia restituenda. — 53 τειμάν Bergk et Welcker; eadem clausula in *orac. Sibyll.* III 120 ἔχων βασιληίδα τιμὴν et *orac.* apud *Diod.* XXXIV 13 ἔξεις βασιληίδα τιμὴν. Veneris βασιληίδα τιμάν Eur. *Hipp.* 1280 monstravit mihi Wilamowitz. — 54 ἀνάγκαν certatim omnes reposuerunt. — 55 Ἀμφιτρίτῃ de mari dixerunt multi et graeci et latini poetae; cf. praeter ea quae Sauppe p. 11 conlegit exempla Hauptii *Opusc.* II 74 c. adnot. Similiter infra Τηθύν (v. 58). — 58 ΕΝΔΕΠΕΡΗΤΟΙΣ ἐν δὲ περητοῖς Bergk, ἐν δ' ἀπεράτοις Sauppe et Welcker; et sic fortasse, ut observavit Wilamowitz, scripsit poeta pro ἀπεράντοις. — 66 εὐλογία nobilis proles *Doridis*. Sauppe εὐλογία vertens *Doridis pietas*. At dubitare non sinit Catullus 64, 21 illa (Argo) rudem cursu prima imbuit *Amphitriten*. Quae simul ac rostro ventosum prociidit aequor totaque remigio spumis incanduit unda, emersere freti candenti e gurgite vultus aequoreae monstrum *Nereides admirantes*, ad quorum versuum exemplum poeta suam conformavit orationem. — 68 ΚΛΗΖΟΙΣΙ solus retinuit Bergk, reliqui κλήζοισα. Intellege belli horrendam caliginem septis circumdedi, quae opulentum ac legiferum regnum finibus circumscriberent. — 70 cf. supra ad n. 872, 8. —

71 ποτ' ἀνάγαγον legebatur ante Hermannum. — 72 sq. suppleverunt Bergk et Sauppe. — 73 sq. βραύλοις μαλοκόμοι[ς τε πρέπουσ]αν Sauppe, quod per leges metricas cum ferri nequiret Hermann μαλοκόμοις πλήθουσιν scripsit; at sic βράυλα et μαλοκόμοι vix inter se coniungi possunt. — 75 ΠΛΑΣΕΤΝ . . . . ΧΩΝ et 76 ΦΛΟΓΕΡΟ . . . . ΡΕΜ κτλ'. πλάζεν ὕδει, παρέχων Sauppe, πλάζειτ' ὄχῳ νήχων Bergk, πλάσσειν ὕδει τεύχων Hermann; φλοίσβον praeclara est Sauppian emendatio, eidemque adiectivum περιμάρμαρον debetur. — Tum ΘΟΝΤΑ . ΟΤΙΝΟΚΛΑΔΙΣΙΝΑΡΑΞΕΩΝ egregie correxit Hermann, qui proxima scripsit sicut posui, nisi quod ὄμφακα v. 79 dederat, cui βότρυον praetuli. — 78 ΜΑΤΕΡΑΠΕΙΚΑΖΟΙΣΑΝ — 79 ΥΠΕΡΝ ΑΛΟΙΣ corr. Sauppe. — 80 ΟΝΑΤΟΣ . . . ΑΠΕΙΛΑΝ corr. Sauppe et Bergk.

1029. Cii Bithyniae, nunc Parisiis. C. I. 3724.

Ἀγαθῇ τύχη.

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρε, ἄφθιτ' Ἄνουβι·  
σός τε παιτὴρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὅσειρις,  
αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων  
κοίρανος ἀθανάτων, προτετίμηται [δ]ὲ Σέραπις·

5 σὴ τέ, μάκαιρα θεά, μήτηρ, πολυνύμμος Ἴσις,  
ἣν τέκεν Οὐρανὸς Εὐφρονίδης ἐπὶ κίμασι πάντων,  
μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἐρεβὸς φῶς πᾶσι βροτοῖσι,  
πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκηπτρον ἔχουσαν  
καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου διὰν ἄνασσαν

10 πανδε[ρκ]ῇ· μεγάλ[ω]ν [δ' ἀγα]θ[ῶ]ν [σὺ δό]τειρα βροτοῖσιν.

Invocantur Anubis eiusque parentes. Osiris idem Iupiter est et Ammon, praecipue vero Serapis. — 4 σε corr. Boeckh. — 6 Vranus Noctis filius non minus novus quam Isidis pater Erebusque Isidis nutritor. — 8 cf. supra n. 1028, 15. — 10 ex O. Muelleri apographo sic habet ΠΑΝΔΕΥ/ΗΜΕΓΑΛΩΝ . . . . ΘΩΝ . . . . ΤΕΙΡΑ suppl. Boeckh.

1030. Prope Smyrnam. C. I. 3165.

Ὑμῶ θεὸν Μέλητα <ποταμόν>, τὸν σωτηρὰ μου,  
παντὸς με λοιμοῦ καὶ κακοῦ πεπανμένο[ν].

1 ποταμόν interpolatum, cf. supra n. 646, 4. — 2 interpolaverunt editores, Arundell ἐν παντὸς λοιμοῦ, Villoison παντὸς δὲ λοιμοῦ, Pococke,

qui non ipse vidit, ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ λιμοῦ παυομένου, in *Diario classico* denique (X 167) παντὸς λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ πεπαυμένον. Crederes neminem horum ipsum lapidem oculis usurpasse. Prokeschii exemplum duce Boeckhio secutus sum, nisi quod πεπαυμένου ille dedit. Scriptoris fortasse culpa activa vis participio indita est.

**1031.** In vico Labége prope Tolosam. Lapis quadratus est, cuius quattuor latera uno continuo versu scriptus titulus occupat. Ectypo usus edidit Rossignol *Explication et restitution d'une inscription en vers grecs*. Paris 1868.

Ἀὔξειν πάντα δίδωσιν ἥλιος καὶ ἄρσιν κόσμον ἔθηκε  
εὐγεν[έ]την.

2 EΥΓΕΝΗΤΗΝ — Non aequè facile mihi est docere quam Rossignolio fuit delectare legentes; haec enim fecit:

Ἥλιος ὡς θηλύς τε καὶ ἄρσιν πάντα δίδωσιν  
αὔξειν εὐγενέτην τ' ἀπέραντον κόσμον ἔθηκε.

Certum est ab verbo αὔξειν exordium fieri; tum ἥλιος vocabulum, quod scriptor ad sententiam explendam inseruit, aut eiciendum aut v.2 initio transponendum; quae supersunt, modo ex continuo quodam sententiarum ordine excerpta cogites, similia sunt Neopythagoreorum praeceptis, velut *Hippolyt.* IV 43 p. 110, 93 Schneid. καὶ αὐτὰ δὲ πάλιν τὰ ἄνω δύο στοιχεῖα ἑαυτοῖς συγκρινόμενα ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ πρὸς εὐκαρπίαν καὶ αὔξησιν τῶν ὅλων. καὶ τὸ μὲν πῦρ ἄρρεν ἐστὶ τὸ δὲ πνεῦμα θῆλυ καὶ πάλιν τὸ ὕδωρ ἄρρεν ἐστίν, ἡ δὲ γῆ θῆλυ, quem locum H. Dielsio amico debeo.

**1032.** Augustae Treverorum. Rumpf *Jahrb. des Vereins f. Alterthumsfr. im Rheinlande* 1871 L et LI 146 sqq.

. . . . . νυκτὸς] ὁπωπ[ητῆρα  
. . . . . ος ἀδελφῆ . .  
. . . . . π]ολυωπέος Ἀργο[v  
. . . . . λύρην εὐρὼν θ]έληθηρον ἀνει[ων  
5 . . . . . δι' ἐργα]σίην Διός, Ἐρμῆ[v  
ὅς ναίεις . . . . . ε]νέρονων γυάλ[οισι  
. . . . . πρὸς σέ, θεὸν τριμέ]γιστον, ἀνει[μι.

Rampfii supplementa volenti prostant *l. s. s.* Satis fuit hymni argumentum adumbrare. — 1 νυκτὸς ὀπωπητῆρα vocat qui in hymn. hom. III 13 sqq. verba αἰμυλομήτην usque ad πύληδόνον (v. 15) interpolavit. — 2 quae aut cuius soror intellegenda sit nescio. — 6 *h. orph.* 40, 6 ἡ ναίεισ ἀγνοῖσιν Ἐλευσῖνος γυάλοισιν. — 7 ἄνειμι i. e. inplorandi vel adorandi causa huc venio.

---

## VII. ORACVLA.

\*1033. Athenis in arce. Cumanud. 3482.

1 . . . . . βωμον . . . . .

3 versus

5 . . . . . κλει]νὸν πτολίεθρον . . . . .

. . . . . ἀ]ντιθέου τόδε . . . . .

. . . . . σ[τ]ᾶ[ς] εἰς ἔχνο[ς] . . . . .

. . . . . μετὰ σπουδῆς θεο . . . . .

9 . . . . . νό[ο]ς ἀ[νδ]ρῶν ἡδὲ . . . . .

3 versus

ἥσσαν ἐκτείνας παν]δερέ[α φω]σφόρον αἴγλη[ν

. . . . . φρου]ρεῖν ἀνύπνοις φυλακαῖσι[ν

15 ἡδὲ φυλάττεσθαι], μή σοί τις ἔχῃς ἀλίπλανκτο[ς  
ἐκ βυθίου πόντου] κρυπτός μετὰ πῆματος ἐλθῶ[ν

. . . . . θειακτης ἐρπέθ' ἄμ' αὐτῷ

. . . . . , τὰ] θεοὶ στυγέουσι βροτοί τε·

μηδ' ὀνύχεσσι φέρων τανυσίπ]τερος ἥσσανα μάρψας

20 ἔρηξ ἀμφιβαλὼν θ]ούροις περὺγεσσι νεοσσόν,

λιμὸν ἀκείόμενος φ]οινῇν εἰς γαστέρα θῆται·

τοῦ δὲ . . . . .]ούλου δυσσπότηροπ[ο]ς ἄ[τη

. . . . . φύ]λαττε δὲ καὶ τὸν ἄν . . . . .

III fere a. Chr. n. saeculi. — Inter sepulcralia dubitanter rettulit Cumanudes, ego oraculum esse existimo, quod tamen quoniam quid rei agatur obscurum est restitui non potest. — 1 ΕΝΒΩΜΟΥ — 4 ΑΝΤΟ . . ΟΝΟΝ ego, Δ. τ. δλοδν ον Cum. — 7 ΣΙΑ//ΕΙΣ ego, ια(π;)α(ς;) εἰς Cum. — 12 ΕΥΟΝ . . . . . ΕΝΤΕΞΙΘΝ, ubi coniciat aliquis 'Ιθώμης nomen latere. Versuum 2, 3, 10, 11 nimis pauca superant, quam quae hoc loco referam. — 13 ΔΕΡΚΕΛ . . ΕΦΟΡΟΝ videtur hortari deus, periculum ut curiose provideatur, hostem comparans cum serpente (15-18) et cum accipitre vel aquila (19-21). Supplementa, quorum quod v. 19 posui spatium excedit, melioribus cedent. — 17 ΘΕΙΑΚΤΗΣ certissima lectio; ἀκτῆς inesse putat Cumanudes. — 18 fuerint adiectiva ad ἐρπετά referenda. — 19 τανυσίπτερος supplevit Cumanudes. Verba videntur colore duxisse ex Hesiodi *opp.* 203 sqq. — 21 ἐὴν ἐγκατέθετο νηδύν Hesiod. *Theog.* 487. — 22 δυσσπότροπος ἄτη invenit etiam Cumanudes. — 23 ΤΟΝΑΝ Cuman., ΤΟΜΑΛ Rang. 2215, ΤΟΝΑΓ ego. Videntur haud pauca deesse.

1034. Callipoli Chersonnesi thracicae. Franz *Annal. Inst.* 1842 p. 136 coll. C. I. 2012, ubi vv. 34-36 editi habentur.

Ὁ δῆμος κατὰ χρησμόν.

- . . . εἰς νί[η]ι τ[ε]τειμ[έ]νον ιερὸν ἄστυ,  
ἀρχαίων ἱδρυμα . . . . .  
τίπτει πέρας πο[ταμοῖο] . . . . .  
εἰ[ς] Αἶνον πέλας ε . . . . .  
5 τί[ν] ὑπὸ σπλάνχ[οις] φροντίδα κεύθεις  
στόματος . . . . .  
βαιή δ' . . . . .  
βαρὺν [γ]ά[ρ] καρδίῃ τετάρακται.  
Φεῦ, φεῦ, δι' αὐτῶν ν[ῦν] φρενῶν στείχει βέλος  
10 ἄχους ἐφο[ρ]μαίνοντ[ο]ς . . . . .  
βροτοῖς ἔπεισι π[ῆ]μα  
πέμπειν δ[.] . . . . πέμ[ν]εται [δ]έ . . . .  
φόνω[ν] . . . . ὤν] τὰ μὲν κείνου ι[ό]ος  
14 τε]λοῖ, [τ]ὰ δ' α[ὖ] . . . .] ἔνκειται πέδω

3 versus

. . ἐν μυ[χοῖς] κευθμῶνο[ς] Ἀί[δο]ς [τ'] ἄφαρ,  
ὕπη τ[ὸ] Τ[α]ρτάρειον εἴδεται βάθρον.

- 20 Ἀλλ' ὃ κραται[ό]χειρες οἰκηταὶ πέθου,  
 εἰ [νῦ]ν ὑπέ[κ] μ[έλ]εσθε ἄχους λεύ(σ)σειν ὑπε[ξ]άλυ[ξ]ιν,  
 ἔρδειν ἑπουδαίοις θεοῖς, ε[ὔ] ἔ]σθ' ἔ[κ]αστα, λοιβάς,  
 καὶ τῷ μὲν Εὐχαίτη[ι] ταμεῖν κνηκόν, θε[αῖ]. δὲ μῆλο[ν],  
 κελαί[ν]α [δ'] ἄμφω . . . . βόθρους δ' ἐπὴν ἐσέλθῃ  
 25 αἶμα μέλαν, τότε δὴ [ῥα] χυτὴν καταχεῦαι ὑπερθεν  
 σὺν ἀθροῖσιν ἄκεσσι· τὰ δ' αὐτίκα δηνίσθω φλόξ  
 εἴθαρ σὺν θύεσσι καὶ εὐόδοις λιβάνοις,  
 καὶ [μ]ὲν πυρκαϊὴν χρηὴ ἀφ[αγνίσ]αι [α]ἰῖθοπι [ο]ἰνῷ  
 καὶ πολιῷ [πε]λάγει, στήσαι δέ νυ κ[α]ὶ [β]ρο[το]λοι[γόν]  
 30 το[ξο]φύρον Φοῖβον, λοιμοῦ [ἐ]ποσ[ημ]αντήρα·  
 εἰ [δ'] ἐτέρη [δῆμ]ω στ[υγε]ρὴ πελάσειεν ἀνείη  
 ν[ι]λ[λ]ῆς ἀνδροελῆς, [ἐπ]ε[λ]εύσεται εἰσέτι ποινή.  
 ἐπιμεληθέντων τῶν ἀρχόντων  
 καὶ ταμιῶν Γ. Φλαβίου Διογε[ν]ιανοῦ  
 35 καὶ Γ[ιβ.] Κλ[α]υδίου Σεβήρου.

Oraculum, cuius prior eaque gravior pars nimis mutila est quam ut rem penitus intellegas, Calliopolitis a nescio quo deo heroeve Aeni in urbe culto datum est ad pestilentiam avertendam. — 1 ΑΡΦΕΙΗΣΥΓΙΕΙΤΗΤ ΕΙΜΗΝΟΝΙΕΡΟ ab initio nomen matris vel eius dei fuit qui sive Calliopolis sive Aeni praecipuo honore utebatur vel eius herois, qui alterutrius urbis conditor ferebatur. — 2 ΙΑΡΥΜΑ . . . ΑΘ . . ΚΤΕ — 3 παταμός si recte supplevi Hebrus videtur esse, a quo non longe abest Aenus urbs. — 4 ΕΙΧΑΙΝΟΝΠΕΛΑΣΣΕ verbi πελάζειν vix aptam invenies formam. — 5 ΤΙΜΥ ΠΟ — 7 ΒΑΙΗΔΑΤΩΝΑΙ — 8 ΒΑΡΥΤΑΙ — 10 ΕΦΟΙΜΑΙΝΟΝΤ. ΣΛ — 11 ΠΙΗΝ . . . . ΙΕΙΣ . . . . Σ — 12 ΔΙ.Μ.Ι.Σ. . ΠΕΤΑΙΛΕΓΟ . . ΜΗ — 13 ΦΟΝ ΩΣΑΙ . . ΝΥΣΣ . . ΤΑΜΕΝΚΕΙΝΟΥΝΘΟΣ an φόνων ἀποίνης? — 14 ΚΡΑΘΙΑΔΑ . . ΤΗΛΟΙΟΝΕΝΚΕΙΤΑΙ ab initio pro τελῶι possis ἔρδοι; κείνου νόος eius videtur mens esse qui πέμπεται (ad oraculum consulendum?); deinde τηλουρόν vix recte conicias. — 15 sqq. sic traduntur:

Τ . . . . . ΧΕΙΝΤΥΜΝΑΣΘΕΙ . . . . Η  
 . . . . . ΣΕΣΕΡΙΗΣΣΕΥΗΣΟΜΑΙ  
 . . . . . ΔΕΙ . . . . . ΞΥΧΑΤΕΥΧΗΣΕΙΔΕΟΣ  
 . . Σ . . ΣΙ . . . ΧΟΙΣΚΕΥΘΜΩΝΟΞΑΙΣΩΣΙΑΦΑΡ

quae felicioribus relinquo interpretanda et emendanda. — 19 ΟΠΗΤΘΙΑΡ — 20 ΚΡΑΤΑΙΩ mirum quod primus hic novae sententiae versus idem ultimus superioris numerorum generis est; similiter in continua oratione metrum mutatur v. 25. — 21 ΕΙΛΙΠΝΥΠΕΡΜΙΔΕΣΘΕ — ΥΠΕΣΑΛΥΣΙΝ si iam cordi vobis est ex hac calamitate ad salutem evadere; de μέλεσθε verbo



dubitare noli. — 22 ΕΙ. ΣΘΕΡΑΣΤΑ — 23 ΕΥΧΑΙΤΗΡ — ΘΕΝΔΕΜΗΛΟΝ — 24 ΚΕΛΑΙΓΑΛΑΜΦΩ. ΜΕΙ lacunam non expleo. — 25 ΔΗΚΙΧΥΤΗΝ — 26 δη-  
νύσθω esse i. q. δανύσθω sola est Franzii adnotatio. — 28 ΚΑΙΔΕΝ —  
ΑΦΗΓ. ΑΙΔΙΘΟΠΘΙΝΩ ἀφαγνίσαι invenit Wilamowitz. — 29 ΠΟΛΙΩΓΙΑΓΕΙ  
ὔδατι (scriptum ὕδατι) coni. Kiessling. — ΔΕΝΥΚ. Ι. ΡΟ. ΥΛΟΙΟΝ mira  
sunt haec Apollinis nomina, sed videntur certa; cf. Welcker *Kl. Schr.*  
III 36 sq. Iubentur Apollinis statuam ponere. — 30 τοξοφόρον supplevit  
Robert amicus. — ΠΟΣΤΥΑΝΤΗΡΑ — 31 ΕΙΣ . . ΕΡΗΛΙΣΤΩΣΤΗ . . . ΛΑΣ  
ΕΙΕΝ δήμῳ στρυγερή vocabula incerta. — 32 ΜΗΔ. ΣΑΝΑΔΡΟΕΛΗΣΙΝΕΧΕΥΣΕ  
ΤΑΙ νηλῆς ἀνδροελῆς Wilamowitz, verbo ἐλεύσεται praepositionem addidit  
Kiessling. — 35 ΤΗΚΛΥΔΙΟΥ.

## 1035. Pergami. C. I. 3538.

. . . . . Κ]λα[ύ  
διος] . . . . . Κ]λαΐδιος  
. . . . . καὶ Κλαΐδιος  
. . . . . ἐπιμελ]ηθέντες καὶ ἐμβα  
. . . . . τ]ὸν ὑπογεγραμμένον  
. . . . . αἰον χρησμόν.

ὅ]ν χρησμόν ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῆς μητροπό-  
λεως τῆς Ἀσίας καὶ δις νεωκόρου πρώτης Περγαμηνῶν πό-  
λεως ἐν στήλαις ἀναγράψαντας ἐπὶ τε τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν  
ιερῶν ἀναστήσαι.

Τηλεφίδαις, οἳ Ζηνὶ πλέον Κρονίδῃ βασιλῇ  
ἐξ ἄλλων τισκόμενοι Τευθραντίδα γαῖαν  
ναίουσιν καὶ Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο γενέθλην,  
ἡμὲν Ἀθηναίῃ πολεμηδόκῳ Ἀτρυιώνῃ,  
5 ἡδὲ Δι[ω]νύσῳ λαθικηδέϊ φουσιζώῳ,  
ἡδὲ καὶ εἰρητῇρι νόσ[ω]ν Παιήνι λυγρῶν  
οἷσι πάρ' Οὐρανοῦ νῆες ἐθρήσαντο Κάβειροι  
πρῶτοι Περγαμῆς ὑπὲρ ἄκ[ρι]ος ἀ[σ]τε[ρ]ο[π]ητ[ή]ρ[η]  
τιχτόμενον Δία, μητρῶιν δτε [γα]στ[έρα] λῦσ[εν]  
10 φαίην κε ἀτρεκέως ἀψευδέσιν ἄλκα[ρ] ἐπ' ὁμ[φαῖς],  
ὥς μὴ θηρὸν ὑπ' ἀργαλέῃ [τ]ρύουιτό γε νοῦσῳ  
Αἰακίδης λαός· τὸ δ' ἐμῷ κεχαρισμένον ἔσται  
νιέν· ἡ[ψ] κέλομαί σε, Θεαρ[ί]δος ἡγέτα ὁ[δ]οῖτο,  
τέτραχα μὲν διακρεῖναι ἐρ' ἡ[γ]ητήρας ἅπαντας,

- 15 ἔσσιι ὑπὸ ζαθέην τέρσιν χλαμυδηφόροι εἰσίν  
καὶ πίσυνρας στιχάδεσσιν ἐφ' ἡγεμονῆ[ας] ἠπάσσαι·  
τῶν ἢ μὲν Κρονίδην ὕμνῳι, μία δ' Εἰραφιώτ[ην],  
ἢ δ' ἑτέρη κοῦρην δορυθαρσέα Τρειτογένειαν,  
ἢ δ' Ἀσκληπιὸν ἄλλῃ, ἐμὸν φίλον νῖέα, [μέλψ]ηι·  
20 ἐπτά γεραιρόντων εἰς ἡματα μῆρα ἐπὶ βωμ[ῶ]ν,  
Παλλάδι μὲν μύσχον διατήρονος ἄζυγος ἀγνοῦ  
δαίοντες, τριένον δὲ βοὸς Διὶ καὶ Διὶ Βάκχῳι·  
ὠσαύτως καὶ παιδὶ Κορωνίδος ἡΰαλέοιο  
ταῖρον μῆρια ῥέζοντες προτιτύσκετε δαῖτα,  
25 ἡΰθειο χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι ὀππῶσοι ἐ[στέ],  
μὴ σφετέρων νόσφιν πατέρων· λοί[β]η [δ]' ἐφ' ἐκάστῃ  
σπένδοντες [λοιμο]ῖο παρ' ἀθανάτων ἄκρος ἐοθλὸν  
αἰτέετε, [ὥ]ς τηλουρὸν ἐς ἐχ[θ]ο[δ]α[π]ῶν χθόνα φωτῶν  
ἐκτόπιος προνέοιτ[ο] — — — — —

Secundus Pergamenorum neocoratus cum sub Antonio Pio, tertius sub Caracalla fuerit, recte Boeckh pestilentiam vidit eam dici quae Antonini Pii aetate orta diutius obtinuit; neque ipsi versus videntur antiquiores, qua de causa in praescriptorum versu sexto nec ἀρχαῖον nec παλαιόν suppleri potest; traditur χΛΙΟΝ. Deinceps δὲ χρησμὸν scripsi; τὸν χρησμὸν legebant. Antea ἐπιμεληθέντες participium Boeckh dedit. — Vaticinantem intellegit Welcker (*Syll.* p. 231) Apollinem Gryneum et vicinum Pergamenis et consanguineum; Eurypylus enim Gryni pater, Telephi filius est, cf. *Serv. Verg. ecl.* VI 72 (*Meineke Anal. alex.* p. 78), idemque Iovi Baccho Minervae Aesculapio praecipuos a Pergamenis honores habitos fuisse docet ex nummis et scriptorum testimoniis. — 1 Τηλεφίδας scil. φαίην κ' ἀτρεκέως v. 10. — 5 ΔΙΟΝΥΣΩΙ — 6 ΝΟΣΩΝ — 8 ΑΚΡΟΣΕΑΣ ΤΕΒΡΟΓΓΗΝ et 9 ΟΤΕΥΣΤ . . . ΑΛΥΣΕΜ . . . optime correxit Welcker; idemque de Cabirorum apud Pergamenos sacris monuit. — 10 ΑΛΚΑΙΣΙΟΜΟ . . . ἀψευδέσι νόμασιν ὁμφῆς Boeckh Platonis memor, qui τὸ λόγων νᾶμα dixerat (*Tim.* p. 75); sed aliud requiritur, quod certa coniectura recipiavi. — 11 ΟΣ — ΡΥΟΙΤΟ corr. Franz apud Boeckhium. — 12 Αἰακίδης λαός, quia Pergamus eponymus heros Aeacida fuit, *Paus.* I 11, 1. — 13 ΤΟ ΤΟ scribunt; τῷ reposui, cui vetuerat Aristarchus iota adscribi. — ΘΕΑΡΙΟΣΗΓΕΤΑΟΛΟΙΟ corr. Boeckh, nisi quod praestare ait θεωρίδος corrigere, recte intellegens architheorum ad Apollinem missum. — 14 ΗΡΗΤΗΡΑΣ ἐφηβητῆρας Boeckh, quod vocabulum nec fuit unquam nec aptum hic est; Welcker ἐφ' ἡγητῆρας, quod ex v. 16 explicandum. Similiter oratio conformata v. 24 sq. — 15 ζαθέη τύρσις eadem quae supra v. 8 ἄκρις Περγαμική vocabatur. — 17 ΥΜΝΩΙΜΝΩΙΜΙΑΔΕΙΡΑΦΙΩΤΩΝ corr. Welcker. —

19 γΙΕΑ . . . . ΙΗΙ suppl. Boeckh. — 20 ΒΩΜΟΝ — 21 διετῆρων adiectivum invenit Boeckh. — 25 ΟΠΠΟΣΟΙΕ . . σε corr. Welcker. — 26 ΛΟΙΡ ΗΛΕΦΕΚΑΣΤΗ μοίρῃ δ' ἐφεκάστη Welcker, μοίρῃ δ' ἐφ' ἐκάστη Boeckh. At vix probabile est etiam epulantes iuvenes cum praesertim parentes accessissent in quattuor divisos fuisse partes; itaque paullo lenius correxi. — 27 λοιμοιο supplementum est Viduae qui descripsit et primus edidit. — 28 ΟΣ — ΕΧΟΟΛΑΝΩΝ ἐχθροτάτων Welcker, ἐχθροδοπῶν Boeckh. — 29 ΠΡΟ ΝΕΟΙΤ . . . ε . . . . ρ.

1036. Nicomediae Bithyniae. Ex Pauli Lucae apographo C. I. 3769.

Ἀμφ[ί]π[ο]λ' [ἐ]ὐτραφίης γεοθ[α]λπέος ὦ πολυ[ά]ρ[χ]α,  
 εἰῆναι κέλομαί σε . . . . . ὥρ[ο]μέ[δ]οντα  
 καὶ τὴν ὑδροβόλοι[σ]ι δρόσοις πάνφο[ι]τον ἄνασσαν  
 ἥδ' ἀνέμους, οἳ πάντα πνοαῖς φύτλα πειαινουσιν.  
 5 ητ[ο]ι . . . . . ιροῖς  
 ὑψι . . . . . νης  
 τηε . . . . . εο[ι]ο  
 νερ . . . . . σω  
 ταν . . . . . λης  
 10 αυε . . . . . ασοιας  
 χρη . . . . . ρεωνω  
 χρω . . . . . θ]εαίναις  
 ωδε . . . . . σουσα  
 Δήμ[η]τρος . . . . . ἰέρεια  
 15 καισ . . . . . θαι  
 ἄστ . . . . . νοστλς  
 χηι . . . . .  
 ὥδε [γ]ά[ρ], ὥς ἐνέπω, [ε]ά[δ] ἐρεσσόμενοι πολιῆται,  
 εὐθενίης ἐπίκουρον ἄδην ἀμήσετε καρπὸν.

Responsa sunt dei quem de annonae inopia consuluerant cives. — 1 ΑΜΦΙΠΟΛΥ ΤΡΑΦΙΗΣ ΓΕΘΑΛΠΕΟΣΠΤΟΛΙΑΡΙΑ correxit Boeckh, qui recte poliarcham ad consulendum oraculum missum fuisse statuit. Vocatur hic *curator fertilitatis*, neque id sine ratione opinor; erant enim in quibusdam Asiae urbibus εὐθενίας ἑπαρχοι, annonae ut videntur praepositi; quod munus aut fuit apud Nicomedenses quoque, etsi traditum non est, aut fuisse a deo sumitur; cf. v. 19. — 2 . . . ΙΗΝΑΙ εἶναι Boeckh, sed verbum ἰαίνω nescio an non satis aptum sit; fortasse πρῆναι. — ΚΕΛΟΜΑΙ ΣΕΣ ΛΗΠΥΡΟΝΩΡΜΕΛΟΝΤΑ Boeckh κέλομαί σε σωτήρ ὑψιμέδοντα. Certum

vero est ὡρομέδοντος Apollinis nomen; quod antecedeat nec σελασφόρον nec σαόπτολιν fuit. Si litteras rotundas fuisse credere licet, non absonum videtur θεὸν ἄφθιτον conicere eiecto σε pronomine; nam adpellativo quodam, quale est θεός, difficile carebis; cf. ἀνασσαν v. 3. — 3 ΥΑΝΟΒΟΛΟΙΧΙ ὑδροβόλοις Boeckh. — ΠΑΝΦΟΝΟΝ corr. idem. — vv. 5-17 perierunt. — 5 ΗΤΘΙ — 7 ΕΘΥΟ — v. 9 sq. videtur de tauri sacrificio dici (ταῦ[ρος] v. 9, αὐ[ρύσαι] v. 10). — 12 de Cerere Proserpinaque sermo fuit (θεαί- ναις). — 18 ΩΔΕΙΑΙ — ΙΑΛΕΡΕΣΣ κτλ. ἄδεται, ὡς ἐνέπω· τὰδ' ἀρεσσάμενοι Boeckh; ὥδε γάρ certum est, neque ἐρεσσόμενιο sollicitandum videtur; dicebant poetae μῆτιν ἐρέσσειν. — 19 cf. ad v. 1.

1037. Apud Petiliam Bruttiorum inventa in sepulcro lamina aurea. C. I. 5772.

- Εἰρήσεις δ' Αἶδαο δόμων ἐπ' ἀριστερά [κρήν]ην,  
 παρ δ' αὐτῇ λευκὴν ἐστηκυῖαν κυπάρισσον  
 ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας.  
 εἰρήσεις δ' ἑτέραν, τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης  
 5 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον· φύλακες δ' ἐπὶπροσθεν ἔασιν.  
 εἰπεῖν· ᾿γῆς παῖς εἴ σ[ὺ] καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντο[ς],  
 αὐτὰρ ἐγὼ γένος οὐράνιον· τόδε δ' ἴστε καὶ αὐτοί·  
 δίψῃ δ' εἰμὶ [αὖ]η καὶ ἀπόλλυμαι· ἀλλὰ δότ' αἶψα  
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης.  
 10 καὶ[τοί σοι δώ]σσοις πιεῖν θείης ἀ[πὸ κρήν]ης,  
 καὶ τότ' ἔπειτ' ἄ[λλοις μεθ'] ἡρώ[ε]σσιν ἀνάξει[ς]

II fere saeculi. — Oraculum adgnovit Goettling *progr. Jen.* 1843, id quod vel sola particula δέ v. 1 docere poterat, recteque idem haec responsa esse iudicat de rebus post mortem futuris sciscitanti. Sciscitati autem erant defuncti sive parentes sive amici et auro insculptos versus ne quid oblivisceretur sepulti capiti inposuerunt. — 1 extr. ΛΙΝ tamen non λίμνην sed κρήνην fuisse adparet ex v. 3. Dicitur autem Λήθης πηγῇ, sicut Paus. IX 39, 8 ἐνταῦθα δὴ κρήνῃ πιεῖν αὐτὸν (Trophonii oraculum aditutum) Λήθης τε ὕδωρ καλούμενον, ἵνα λήθη γένηται οἱ πάντων ἃ τέως ἐφρόντιζε, καὶ ἐπὶ τῷδε ἄλλο αὐθις ὕδωρ πίνει Μνημοσύνης, ἀπὸ τούτου τε μνημονεύει τὰ ὀφθέντα οἱ καταβάντι. — 3 ne accedas quidem proprius, nedum bibas. — 6 ΣΙ corr. Goettling. — 7 ΕΝΙ ἐγὼ Franz; fortasse ἐμὸν sive ἐμοί. — 8 ΕΙΜΙΔ | Η αὖη Goettl. — 9 eadem verba supra v. 4 sq. — 10 ΚΑΥ - ΥΑΛΛΕΟΥΣΙ καὶ σοι ὑπενδύσσοις Franz. — ἀπὸ κρήνης Goettl. — 11 καὶ τότ' ἔπειτά σοι ἔστι μεθ' ἡρώεσσιν ἀνάξειν Goettling; καὶ τότ'

ἔπειτα φίλοισι μεθ' ἡ. ἀνάξεις Franz; ἄλλοις sumpsī ex titulo attico supra n. 107, 3 καὶ ἡρώων γένος ἄλλων. — Extremi duo versus sic traduntur:

ΣΣΙΝΑΝΑΣΣΕΙ — — — — — ΙΗΣΤΟΔΕΝ — — — — —  
ΘΑΝΕΙΘ/ — — — — — ΛΛΕΙΜ — — — — —

1038. Attaliae Pamphyliæ. Hirschfeld *Act. acad. berolin. min.* 1875 p. 716.

- I αςςς[γ]       $\overline{\kappa\beta}$       Μοιρῶν ἐπιφανῶν·  
*Εἴς* Χεῖος, τρεῖς δ[ε] ἐξεῖτε, πένπιος τρεῖος πείπιων·  
 μὴ χ[ά]λα, μῆδ' εἰς χεῖρ[α κα]ν[χ]ῶ, μὴ σο[ί] τι γένητε.  
 δυσχερές ἐστι τ[ὸ] πρᾶγμα, περὶ οὗ [π]εύθῃ καὶ ἄπ[υ]σ[τον].  
 5 ἄλλ' ἡσύχιος μένε, λῆσα[ί] τε ὁδοῦ καὶ ἀγορᾶς.
- II δδδδς       $\overline{\kappa\beta}$       Ποσειδῶνος·  
*Τέσσαρα δ' οἱ τέσσαρες . . . ν . . . δ' ἐ[ξεί]της τ . .*  
*εἰς* πέλαγος σπέρμα βα[λεῖν καὶ γ]ράμματα γράψ[αι]  
 ἀμφοτέρων μόχθους τε κενὸς [κ]αὶ ἄπρακτος.  
 10 μ]ηδὲ βιάζον θνητὸς ἐὼν θεό[ν, μῆ] σέ τι βλάψ[η].
- III δγ[γ]ςς       $\overline{\kappa\beta}$       Ἄρεως θουρίον·  
*Τέσσαρα καὶ δύο τρεῖς, δύο δ' ἐξεῖτε· τάδε φράζ[εν]·*  
*. . . . νίκην . . . . [ξ]ένε· τήνδε γὰρ οὐδεὶς*  
*. . . . . μέγα σὸν τε φυλάξ[αι]*  
 15 δεῖ [ἄ]χος· ἄπρακτος [ὁ μόχθ]ος, ἐπ' ἡ[ο]υ[χ]ίῃ δ' ἀνάμεινον.
- IV αςςςδ       $\overline{\kappa\gamma}$       Ἀθηνᾶς·  
*Εἴς* Χεῖος, τρεῖς δὲ ἐξε[ί]τε καὶ τέσσ[αρ] ὁ π[έν]πιος·  
*Παλλάδ' Ἀθηναίην* τείμα καὶ πάντα σοι ἔσται  
*ὅσσα θ[έλ]εις, καὶ σοι τὰ δεδογμένα πάντα τελεῖ[ται],*  
 20 λ]ύσι [δ] ἑγδεσμῶν καὶ [τ]ὸ[ν] νοσέοντα δὲ σώ[σει].
- V σςδδγ       $\overline{\kappa\gamma}$       Εὐφροσύνης·  
*Σ]τέλλε' ὅπου [σ]ο[ι] θ]υμός·* πάλιν γὰρ δόμον ἔσται  
*εὐρὴν, καὶ πράξ[εις] κατὰ νοῦν πάντα τε κρατ[ήσεις]*  
 24 Εὐφροσύνην, [ὦ]νεῖσθε πωλεῖν τε καὶ ο[ὕ]τως.

VI  $\zeta\zeta\gamma\gamma$   $\overline{\kappa\delta}$  Πυθίον Ἀπόλλωνος·  
 Μίμνε κ(αὶ) μὴ πράξῃς· Φοίβου χρησμοῖσι δὲ περὶ θοῦν·  
 ἄλλο]ν χ[ρῆ καιρ]ὸν τηρεῖν· νῦν δ' ἥσυχος ἴσθι·  
 μι]κρὸν ἐ[πι]σχὼν τελέσεις [πά]νθ' ὅσ(σ)α με[ρ]ι[μνᾷς].

VII  $\delta\delta\delta\zeta\zeta$   $\overline{\kappa\delta}$  Κρόνου τεκνοφάγον·  
 30 Μίμνε δόμων ἐπὶ σῶν· πάλι μὴδ' ἄ[λλ]οθι βαῖνε,  
 μὴ σοι θῆρ [ὁ]λ[ο]θ[ι]ς καὶ ἀλάστωρ ἐνγύθεν ἔλθῃ·  
 οὐ γὰρ ὁρῶ [σὴν] π[ρᾶ]ξιν ἀσφαλὴν οὐδὲ βέβειον.

VIII  $\delta\zeta\zeta\gamma$   $\overline{\kappa\epsilon}$  Μηνὸς φωσφόρον·  
 Θά]ροι; καιρὸν ἔχεις, πράξις ὃ θέλεις, καιροῦ τ' ἐ[π]ιτεύ[ξ]ῃ  
 35 τὴν ὁ]δὸν ὁρμηθῆναι· ἔχεις καιρὸν τιν'. ὁ μόχθος  
 ἔργ]ον τ' ἐνχειρῖν ἀγαθὸν καὶ ἀγῶνα δίκ[αιον].

IX  $\zeta\zeta\zeta\alpha$   $\overline{\kappa\epsilon}$  Μητρὸς θεῶν·  
 Ὡ]ς ἄρνα[ς] κα[τ]έχουσι λύκοι κρατεροὶ τελέοντ[ες]  
 β]οῦς ἑλικας, πάντων τούτων καὶ σὺ κράτ[ος] ἔξεις,  
 40 καὶ πάντ' ἔστε σ[ο]ι, ὅσα ἐπ[ε]ρώτας σὺ [μ'] ὀδῖτα.

X  $\zeta\zeta\delta\delta$   $\overline{\kappa\zeta}$  [Ε]ρ[μ]ε[ία] ἐριον]νί]ον·  
 Ἡ πρᾶξις καὶ [γ]υ[ν] ἀ]τε[λής] . . . . .  
 λυπηρά τις ὁδὸς γὰρ . . . . .  
 ἦ]ρίσθ[αι] χα[λ]ε[π]ὸν . . . . .

Oracula quinquorū ex talorum (ἀστραγάλων, quibus desunt et binarius et quinarium numerus coll. Polluc. IX 100) sorte petita quinquaginta sex omnino esse poterant; singulis enim iactibus singulae sortes paratae erant ipso numero deique alicuius nomine insignitae. Post Mercurii vaticinium (n. 10) tria superabant numeris XXVII et XXVIII et XXX respondentia; sequitur ante Parcarum versus quadraginta trium deorum et nomina et oracula periisse. Adcuratius rem exposui *Hermas* X 193 sqq., ubi quem commisi numerandi errorem correxit Roehl *Sched. epigr.* (Berol. 1876) p. 26; eidem vero cum apographo Barthiano (*Mus. Rh.* VII 251) aliquantulum momenti vindicare studeret ratio ut par erat parum constituit. — De sermonis versuumque vilitate dixi *l. s. s.* p. 197; Luciani testimonio (*Jup. tragoed.* c. VI) adde Plutarchi *de Pythiae orac.* c. V et VII — 2 ΔΙΣΕΠΤΕΕ ἔξῃτε i. e. ἔξῃται (iactus senionis) restituit Kirchhoff et hic et v. 12 et v. 17. — Χῖος est iactus caninus, τρεῖς novum

videtur ternionis vocabulum. — 3 ΠΥΛΛΑ Hirschfeld, ΠΥΛΛΑ Barth. — ΧΕΙΡ//ΚΑΥΚΩ Hirschf. ΧΕΙΡΑΛΥΚΩ aperta interpolatione Barth. Arist. *polit.* V 10 διὰ τὸ καυχῆσασθαι εἰς τὴν ἡλικίαν. — ΕΟΥΤΙ Hirschf. ΣΟΠΙ Barth. — Intellege *ne remittas animum neve nimium tibi fidas*. — 4 ΤΙΡΑΓΜΑ — ΚΕΥΘΗ et ΑΠΗΣ . . . corr. Wilamowitz. — 5 ΔΗΣΑ΄Ε H. ΔΗΣΑΣ B. de ἐλυσάμην aoristo cf. Lobeckii adnot. *Phryn.* p. 719. Scriptor τε et καὶ particulas saepius inter se confundit; poterat scribere ὁδοῦ ἀγορᾶς τε. — 7 post τέσσαρες Hirschf. . . . Υ . . . ΔΕ . . . ΤΗΣΤ., Barth . . . ΥΙΣΔΕ — ΤΗΤ πέμπτος δ' ἐξείτης ἐστὶν coni. Leo. — 8 ΒΑΡ//ΕΡΑΜΜΑΤΑΓΡΑΥΙ cf. Leutsch *Paroemiogr.* I 344. — 9 καὶ [πρᾶξις] ἀπρακτος coni. Leo; at solet ille μάχθον ἀπρακτον dicere, cf. v. 15. — 10 ΘΕΟ//ΠΛΕΣΤΙΒΛΑΥΙ quod olim proposui ἢ σέ τι βλάψι iam displicet; cf. infra n. 1039, 6 μή τι καὶ βλαβῆς. — 12 ΦΡΑΖΙ// — 13 //ΙΡΑΙΝΙΚΗΝΜΕΛΛΙΣΕΝΕ H. ΒΙΗΝΗΜΕΛΛΙΣΕΕΝΕ B. — 14 //ΘΩΝΕΣΧΩΧΗΣΕΛΕΙ// H. ΝΕΣΧΩΝ. ΗΣΕΛΕ. ΜΕΤΑ ΚΤΛ'. B. versus nondum correcti. — 15 ΟΣΕΠΗΣ'//ΙΗΔΑΙ// H. ΤΟΣΕΠΗΣ B. ἐπ' ἡσυχίῃ neminem offendet; ἀνάμεινον sumpsit ex alio oraculo infra n. 1039, 10. — 17 ΔΕΔΕ bis scriptum δέ. — 19 ΘΑΙΣ — ΤΕΛΕΙ// H. ΤΕΛΕΙΑ B. τέλεια falso Roehl; cf. Euripidea fabularum clausula καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη. — 20 //ΥΣΙΑΕΓ — ΚΑΙ'ΟΜΝΟΣΕΟΝΤΑΔΕΣΩ fortasse σε σώσει, cf. infra n. 1041, 9. — 22 ΔΟΜΟΝΤΕ// — 24 ΝΗΝ. ΝΕΙΣΘΕ ὠνεῖσθε Roehl. — ΣΙΤΩΣ καὶ οὕτως barbaro poetae idem videtur significare quod ὠσαύτως. Εὐφροσύνην κρατήσεις omni ex parte (πάντα); nam et deae nomen est hoc loco et laetitiae vocabulum. Graviter olim de his Εὐφροσύνης versibus erravi. — 26 //ΛΙΜ ΝΕΚΜΗ — ΠΕΙΟ// — 27 ΝΧ. Ν//Λ//ΟΝ ἄλλον χρή Leonis supplementum est, quod recepi quamquam spatium sufficere non videtur; at enim καιρός aliud adiectivum vix addi sibi patitur, cf. Arist. *Rhet.* 1382 B 10 ἀεὶ γὰρ τηροῦσα καιρόν. — 28 //ΚΡΟΝΕΙΣΧΩΝ — Γ//ΝΘΟΣΑΜΕΒΙΝ μεριμνᾷς non magis certum quam quod Leo proposuit μενυνᾷς i. e. μενοινᾷς. — 30 ΜΗ ΔΑΜΟΘΙ corr. Dit. Volkmann; cf. Anthol. Pal. VII 393 μή με κόνη κρύψητε τί γαρ; πάλι, μηδ' ἐπὶ ταύτης κτλ'. — 31 ΘΗΡ'//Ο//Σ — 34 Θάρσι Kirchhoff; cf. infra n. 1041, 5. — ΕΝΤΕ'// cf. infra n. 1041, 3. — 35 //ΝΟΝ τὴν ὁδόν Kirchhoff. — 36 //ΡΟΝ ἔργον Wilamowitz. — 38 //ΣΑΡΝΑΚΑΕΧΟ ΥΣΙ — 39 κράτος ἔξεις D. Volkmann; neque enim sufficit κρατήσεις metro, quod in versuum exitu corrumpere devitat scriptor; cf. Philostorg. *hist. eccl.* VII 15 τοῖς πανταχόθεν χρησμοῖς τῶν Ἑλλήνων ὁ παραβάτης (Iulianus) ἀναπεισθεὶς ὡς ἄμαχον ἔξει τὸ κράτος κτλ'. — 40 ΠΑΝΤΕΣΤΕΣΘΙΟΣΑΕΠ'ΡΩΤΑ ΣΣΥΛΛ σὺ με, ὁδῖτα Wilamowitz. — 41 Ι'//Γ'//Λ'//Ν'//Ν'//Ν'// quod quin Ἑρμεία ἐριονίου fuerit nullus iam dubito. — 42 ΚΥΛΥΝ'//ΛΥΕ// — 44 //ΠΡΙΣΘ //Χ'//Γ'//ΟΝΙ χαλεπόν Wilamowitz; cf. infra n. 1039, 10 κύμασι μάχεσθαι χαλεπόν, neque minus difficilis haec cum oraculorum sordibus pugna.

## 1039. Prope Limyram Lyciae. C. I. 4310.

Ἄπαντα πράξις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.  
 Βοηθὸν ἔξις μετὰ Τύχης τὸν Πύθεον.  
 Γῇ σοι τέλειον καρπὸν ἀποδώσει πόρων.  
 Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.

- 5 Ἐρῆς δικαίων ἐγγάμων ἰδεῖν σποράν.  
 Ζάλην μεγίστην φεῦγε, μή τι καὶ β[λ]αβῆς.  
 Ἥλιος ὁρᾷ σε λαμπρός, ὃς τὰ πάντα ὁρᾷ.  
 Θεοὺς ἀρωγοὺς τῆς ὁδοῦ ταύτης ἔχεις.  
 Ἰδρωῖτες εἰσιν, πλὴν ἀπάντων [π]εριέση.

- 10 Κύμασι μάχεσθαι χαλεπὸν· ἀνάμεινον, φίλε.

Λαῖος διελθὼν πάντα σημαίνει καλῶς.  
 Μοχθεῖν ἀνάγκη· μετα[β]ολή δ' ἔσται καλή.  
 Νεικηφόρον δῶρημα τὸν χρησιμὸν τε[λ]εῖ.  
 Ξηρῶν ἀπὸ κλάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λα[β]εῖν.

- 15 Οὐκ ἔστι μ[η] σπείραντα θερίσαι κάρπιμα.

Πολλοὺς ἀ[γ]ῶνα[ς] διανύσας λήψη στέφος.

Ῥᾶν διάξις ἔτι βραχὺν μείνας χ[ρ]όνο[ν]. *Λαίος*

Σαφῶς ὁ Φοῖβος ἐνέπει· 'μείνον, φίλε.' *Λαίος*

Τῶν νῦν παρουσῶν συνορῶν ἔξις [λύ]σιν.

- 20 Ὑπόσχεσιν τὸ [π]ρᾶγμα γενναίαν ἔχει.

Φαύλως τι πράξας μετὰ χρόνον [μ]ένψη θ[ε]οῖς.

Χρυσοῦν ποιήσεις χρησιμὸν ἐπιτυχῶν, φίλε.

Ψῆφον δικαίαν τήνδε παρὰ θεῶν ἔχεις.

Ὡμὴν ὁπώραν [ῆ]ν λάβης, οὐ χρήσιμον.

Oracula sunt ex litterarum ordine disposita, quae si recte olim conieci (*Hermæ* X 197) prout quisque α vel β vel alius cuiuslibet litterae nota insignitam tesserulam ex urna promebat quaerentibus distribuebantur. — 4 facilius intellegerem δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισι κασθενής, sententia vero non diversa videtur *vis inportuna ubi leges adsunt nil valet*. — 6 ΒΑΒΗC — 9 ΕΠΙΕCΗ corr. Blomfield et Boissonade. — 11 ΛΑΓΟC Graefe, ΛΑΙΟC Walpole; λαγώς Graefe, λόγος cum Blomfieldio et Welcker (*Syll.* 184) et Franz, qui caute faciunt quod interpretationem non addunt. Intellego homericum βεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω *qui sis ignarus, omnia expertus bene edoceberis*; σημαίνει nimirum non tertia sed secunda est persona. — 12 μοχθεῖν ἀνάγκη Eur. fr. 37 et 719 (ubi vide Nauckii adn.); cf. Eur. *Hippol.* 207 μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη. — ΜΕΤΑΦΟΛΗ μεταβολὰ κακῶν Eur. *Herc.* 735. — 14 suppl. Boissonade; νεικηφόρον δῶρημα explicat Franz *praemium victori donatum*; at sive δῶρημα sive χρῆσ-



μόν putas νεικηφόρον vocari, sententia haec videtur ubi *largitus eris quod cupis consequeris*. — 14 suppl. Blomfield. — 15 μι — 16 ΑΙΩΝΑΙ et 17 ΚΙΟΝΟΙ et 19 λύσιν et 20 ΤΟΙΡΑΓΜΑ corr. Akerblad. — 21 ΕΝΨΗΘΟΙΣ Graefe, qui correxuit. — 22 conferunt Luc. *necyomant*. c. 4 χρυσούν απέδειξαν τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον. Addit Wilamowitz Eur. *Troad*. 432. — 23 adtulit Blomfield Eur. *Andr*. 1271 sq. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται. — 24 ΚΛΑΒΗΣ quod nec εἰ λαβῆς est nec μὴ λάβῆς, sed ἦν λάβῆς.

1040. Prope Adadam Pisidiae. C. I. 4379 o.

- Δέσποτα Ἀπολλ[ον] καὶ . . . . .  
 . . . . .  
 χ]ρησ[μ]ω[δ] . . . . .  
 γὰρ ἐκ προγόνων [μα]ντοσύνην, τὴν [θε]ο[ς] ωπασε  
 5 Φοῖβος Ἀπόλλων.  
 Ἀπαντα πρά[ξι]ς κα[ὶ] κρατ[ή]σε[ι]ς ὧν θέλεις.  
 Βοηθὸν ἔ[ξι]ς [μ]ε[τ]ὰ Τί[χ]ης τὸν Πύθον.  
 Γλυκὺς [μ]ελισσ[ῶν] ὁ πόνος, ἀλλ' οὐκ εἴχερης.  
 Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.  
 10 Ἐγὼ σοὶ [πά]ν[τ] ἐς τρο[ο]πὰς [ἐλ]θεῖν καλᾶς.  
 Ζῆσαι προσεύχον τοῦτο . . . . .  
 Ἡ [μ]ὴ προαιροῦ [τ]οῦργον, ἢ [π]ό[νο]ς φέρε.  
 Θεοὶ[ς] ἀρωγὸς τῆς ὁ[θ]ο[ῦ] ταύτης ἔχεις.  
 Ἰ . . . .] μέμψῃ [τ]ο[ῦ]ργον . . . . .  
 15 Κλυδ[ῶ]ν [θ]αλάσ[σ]ης . . . . .  
 Ἀύπης πέπαν[σ]ο, π[ρ]ος . . . . .  
 Μοχθεῖν ἀνάν[κ]η· [μεταβ]ο[λ]ή δ' ἔσται κ]αλ[ή].  
 Νε[κ]ιηρόρο[ν] δώρημα τὸν χρησμὸν τελεῖ.  
 Ξηρῶν ἀπὸ [κ]λάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λαβεῖν.  
 20 Ὅταν . . . . .  
 Πειρῶ διαμε[ί]νας . . . . .  
 Ροδ . . . . .  
 Σ[υν]οχή τι[ς] ἔσται σοι κακῶν ιε καὶ καλῶν.  
 Τε[ι]μῶν τὸ [θε]ῖον εἰμίος καὶ τὸς φανεῖ.  
 25 Ὑπόσχε[σ]ιν τὸ προῦγμα [γ]εν[ν]αῖαν [ἐ]χ[ε]ι.  
 Φανέ[ως] τι πράξ[ε]ς μετὰ χρόνον μένψῃ [θ]ε[ο]ῖς.  
 Χρυσούν π[ι]νύσει[ς] χρησμὸ[ν] ἐπ[ι]νυχ[ῶ]ν, [ξ]έρε.  
 [Ψ . . . . .  
 [Φ . . . . .

Pessimo apographo praescripta sic tradita:

ΔΕΠΟΤΑΠΟΛΛ . . ΚΑΙΕΤΕΑΓΕΕ . ΑΙ  
ΑΝ'ΟΚΟΚΑΙΒΗ ΠΑ  
· ΡΗΓΗΛΑ  
ΓΑΡΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝ . . ΝΤΟΛΥ . ΗΝΤΗΝΟΣΟ  
· ΦΟΙΒΟΣΑΠΟΛΛΩΝ

ubi nihil perspicio nisi quod anapaesticos numeros persentisco; v. 3 χρησμωνδός vel χρησμωνδαῖν vocabulum certo fuit. Franzii supplementum παρειλήφαμεν γὰρ ἐκ προγόνων μαντοσύνην τὴν θέσπισε Φ. Ἄ. vel ideo probari nequit, quod nec traditum a maioribus oraculum hoc est neque omnino unum oraculum, sed totidem quot litterae sunt; cf. ad tit. praeced. — Ipsi versus velim denuo ex lapide descriptos habeam; ut nunc res est plerumque ne ansa quidem emendandi datur. Vv. 7 9 13 17 18 19 25 26 27 eidem sunt qui tituli antecedentis, primi versus exordium saltem idem est; ex reliquis vv. 8 10 12 23 24 coniectura restituere conatus sum. — 6 ΠΡΑ . ΙΚΚΑ . . ΚΗΣΕ - - minus apte Franz κακτελεῖς ποτ' εὐτυχῶς. — 7 Ε . ΕΠΗΣ . ΑΤΥΥ — — 8 γλυκὺς . . ΛΙΚΙ sententia certa. — 10 ΞΥΟΔΑΣΟΠΑΝΙΕΤΡ . ΙΑΣ - - - - Ε ἐγῶδα Franz. — 11 ΤΟΥΤΟΠΑ ΡΑΡΠΡΙ . ΚΟ . ΕΣΤΕ — 12 ΗΛΗΠΡΟΑΙΡΟΠΟΥΡΓΟΝΗΤΟΛΣΞ vix recte Franz ἡδὴ προαίρου ταῦργον ἐκτελέσαι καλῶς. Quae ipse posui in eis ἡ μή - ἡ certum videtur, clausula non item. — 13 ΘΕΟΥΤ — ΟΒΟΥΤ . . ΞΞ . . — 14 . . . ΗΜΕΜΥΗΙΟΠΡΟΝ . . . ΕΗΞΕΝ ταῦργον Wilamowitz; extr. Franz conicit ξένε. — 15 ΚΛΥΔ . ΝΟΑΛΑΠΗΜ cor. Franz; multa cogitari possunt. — 16 ΠΙΟC --- Ο . . Χ . . parum probabiliter Franz προσπελάσας θεοῦ μυχοῖς. — 17 ΑΝΑΝ Η . . . . Ο - - - - ΑΛ . . . — 18 . . ΣΙΚΗΦΟΡΟ . ΑΙ ergo non νικηφόρον sed νεικηφόρον fuit ab initio. — 19 . . . ΙΑΠΟ — 20 . ΤΑΝ — 21 ΔΙΑΜΕ - - - ΑΤΑΙ . ΗΟΙ - - - - - ΕΙΝ extremus fuit infinitivus a πειρῶ imperativo suspensus. — 22 ΒΟΔ . ΠΑΡΟ - - - - - ΡΑΠΙΞΜ - - - - ΡΟΧ nec apte nec pulcre Franz ῥόδοις παρέσται σοι κάρα στέφαι τάχα. — 23 ΕΥΝΟΧΗΤΙ ΞΞ - - sententia incerta; συνεχῇ corrigit Franz. — 24 ΤΕΙΜΩΝΤΟ . ΗΟΝ ΤΜΝ — 25 ΥΠΟΓΧΕΓΙΝ — ΓΕΝΔΑΝΓΧΕ — 26 ΑΛΥΑ . . ΙΠΡΑΣΑ — ΘΕΥ . . — 27 . . . . ΟΙΗΓΕΙ . ΧΡΗΜΟΧΕΠΜΕΥΧΗΝΣΕΝΕ — 28 circa medium versum ΕΠΙΠΟΘΗΝ . ΙΕΠΦΑΛ — 29 sub finem ΟΙΝΔΕΠ.

1041. Ad Colossas. C. I. 3956 ex Arundellii apographo minusculis litteris scripto.

Νῦν τοι πάντα τελεῖ δαίμων, νῦν ἐς ὁρθ[ὸν] ὁδηγεῖ.  
πράξεις πάντα κατὰ νοῦν· μηκέτι τρεῖσε σεαυτὸν  
ἐντεύξει σύ τ' ἀμέμπτως ὧν ἂν ἐπιθυμ[ῇ]ς.

- ὅσσα θέλεις πράξεις· ε[ὐ]ρήσεις . . . . .  
 5 ἐνχείρι, ξένη, θαρσύνσας παντὸς [δ' ἐπιτεύξῃ,  
 ἥσυχά βουλευο[ν] καὶ σοὶ θεὸς ἡγεμονεύσει.

Εἰσὶ καλαὶ πράξεις· σπεύδε[ιν] σε χρή· [πάντα] χρειήσεις.  
 καί το[ι] ἀλώμενον ἐν ξενίῃ [ὁ θεὸς σε φυλάξει.  
 ἐκτερεύῃ γὰρ νόου σου χαλεπῶς πάντω[ς] θεὸς ἀνδᾶ.

Ex sententiarum, si fas est dicere, similitudine eoque quod versuum terniones tres supersunt, eorumque tertius ab secundo spatio intermisso disiunctus coniecerit quispiam, similia haec esse oracula ex talorum sorte petita ac supra n. 1038. Diffido tamen. — 1 ὀρθεν corr. Franz. — 3 ἐπιθυμεις — 4 εἰ ρησεις . . . corr. Franz; extrema facile ut quisque volet supplere poterit. — 5 ἐν χεῖρι, Franz ἐν χεῖρί. Intellege *conare bono animo*, cf. supra n. 1038, 36. — 6 βουλευον corr. Franz. — 7 σπευδε σε χρή, 8 κρατήσεις καὶ τοῦ αλωμένου, ubi σπεύδειν corr. Franz, nisi forte σπεῦσε i. e. σπεῦσαι fuerit; κρατήσεις vocabulum describentis errore initio versus proximi positum ad v. 7 revocavi; est enim clausula sollemnis, cf. supra n. 1038, 23. Nihili autem sunt Franziana κρατήσεις καὶ γὰρ τὸν ἀλώμενον ἐν ξενίῃσιν. — 9 παντῶν δε corr. Franz; cf. supra n. 1039, 1 ἅπαντα πράξεις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.

### III. EPIGRAMMATA VARIA.



## I. TERMINI AEDIFICIA FONTES PONTES.

1042. In Attica. Ex schedis Fourmonti C. I. 12. Kirchhoff C. I. A. 522.

Ἐν μ]έσ(σ)[ωι Κ]ε[φραλ]ῆς τε καὶ ἄσ(τ)εος . . . . . [ ]Ερμῆς.

Hermam ex eorum numero fuisse vidit Boeckh, quos per agros disposuit Hipparchus Pisistrati filius binis titulis inscriptos: ἐν μὲν τοῖς ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἐκάστου ἐπγγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄσ(τ)εος καὶ τοῦ ὁήμου ἔστηκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιὰ μνημα τόδ' Ἰππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν κτλ'. [Plat.] *Hipp.* p. 228. — Lectio versus incerta. ἸΠΕΤΗΚΕΘΡΙΕ ἐν μέσσωι γε Θρίης Boeckh; Kirchhoff quod posui. Post ἄσ(τ)εος haec ΑΝΛΡΘΘΕΡΜΕΙ, quae ἀνερ, ὅθ' (i. e. ὅδ') Ἑρμῆς non recte legit Boeckh. Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 adn. 3.

1043. Prope arcis portam exteriorem muro infixus lapis. C. I. 525.

Ἡ πόλις] ἐστ[ι]σ[τ] ἐν με β]ροισ[οῖς] μνημεῖον ἀληθές  
παῶν] σημαίνει[ν μέ]τ[ρον] ὁδοιπορίας  
ἔστιν γὰρ τ]ὸ μείαζδ' θεῶν πρὸς δώδεκα βομόν  
. . . . . τεσσαράκοντ' ἐγλιμένος στάδιαι.

iv saeculi, etsi scriptum traditur v. 3 ΜΕΤΑΧΕΥ. — Duodecim deorum aram tamquam umbilicum Pisistratidis pro aureo quodam miliario fuisse, unde non solum Atticae terrae spatia (Herod. II 7) dimetirentur, exposuit Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 cf. adn. 2. — Restituit epigramma Boeckh Buttmanni O. Muelleri suis denique supplementis con-

iunctis usus. — 1 ΕΣΤΕΙΣ . . . . ΡΟΤ . . ΜΝΗ κτλ'. — 2 ΣΗΜΑΙΝΕ . .  
ΓΤΙ . . ΟΔΟΙΠΟΡΙΑΣ — 4 numerus incertus; posuerunt πέντ' ἐπί vel ἐπτ' ἐπί.

1044. Megalopoli. Hirschfeld *Bull. arch.* 1873 p. 218.

Αἴνεσον εὐ]όπλου Φιλοποίμε[νος] αἶμ[α] λαχοῦσαν  
παῖδα Μ]εγακλείας, αἴνεσον Εὐξενία[ν,  
ἂν ἀπ]ὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἡνείκατο μ[ούναν,  
Εὐ]ξ[ε]νίαν, [σεμνὰ]ν Κύπριδος ἱεροπόλον.  
5 τέρ]μονι γὰρ ναοῖο [πέ]ριξ εὐερκέα θρινκόν  
θ]ήκατο καὶ ξ[ε]ί[ν]οις [χῶρον ἄμ' εἰσφ]ροσ[ίνας].  
εἰ] δὲ γυνὰ . . . . .  
ο]ὐ θαῦμα'. [ἐξ ἀγαθῶν αἰτὰ ἔγεντ' ἀγαθά.

Litterae ΑΠΣ romanae videntur aetatis. — Supplementa, e quibus  
τέρμονι (v. 5) invenit Wilamowitz, certa sunt usque ad v. 5. — 1 . . .  
ΙΟΠΛΟΥ — 2 ΜΕΓΑΚΛΕΙΑΣ — ΞΕΝΙΑ// — 5 . . ΙΜΟΝΙ — ΓΕΡΙΞ — 6 Ξ//  
ΥΝΟΙΣ . . . . . Τ//ΝΟΙΣ sumpsi viatoribus simul tranquillum ad quie-  
tem locum paratum esse umbris et fontibus fortasse exornatum. —  
7 ΓΥΝΑΠΛΑ et sub finem versus ΑΞΑΤΟΙΑΜ quae male descripta sunt. —  
8 ΥΘΑΥΜΙ sententia certa est ex v. 1.

\*1045. Athenis in arcu Hadriani. C. I. 520.

a. Αἶδ' εἴς' Ἀθῆναι Θησέως ἡ πρὶν πόλις.

b. Αἶδ' εἴς' Ἀδριανοῦ καὶ οὐχὶ Θησέως πόλις.

Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* p. 688.

1046. Romae in via Appia. C. I. 6280.

Μαρκέλλου.

a. Δεῖρ' ἔτε, Θυβριάδες, νηὶν ποτὶ τόνδε, γυναῖκες,  
Ῥηγίλλης ἔδος ἄμφι θυοσκό[α] ἱρὰ φέρουσαι.  
ἡ δὲ πολυκτεάνιον μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,  
Ἀγχίσεω κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.  
5 γήματο δ' ἐς Μαραθῶνα θεαὶ δέ μιν οὐρανήωνα[ι]  
τίουσιν Δηῶ τε νέη Δηῶ τε παλαιή,  
τῆσι περ ἱερὸν εἶδος εὐζώνοιο γυναικός

- ἀγκεῖται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώωνσι νέασται  
 ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐνβασιλεύει·  
 10 τοῦτο γὰρ ἀντ' ἀγαθοῖο νόου εἴληχεν ἄποινον,  
 ὥς οἱ Ζεὺς ὥκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην  
 γήραι ἐν ἄζαλέῳ χήρῃ περικείμενον εὐνῇ,  
 οὐνεκά οἱ παῖδας μὲν ἀμύμονος ἐκ μεγάρῳ  
 Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο μέλαιναι  
 15 ημισέας πλεόνων· δοιὺ δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην  
 νηπιάχῳ, ἀγνώτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστω,  
 οἷον σφι νηλὴς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε,  
 πρὶν περ γηραιῇσι μιγήμεναι ἡλακάτῃ·  
 τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένῳ ἀκόρητον  
 20 καὶ βασιλεὺς Αἰὶ πατρὶ φυῆν καὶ μῆτιν ἐοικώς,  
 Ζεὺς μὲν ἐς ὠκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναικί·  
 αὐρῇσι Ζεφύροιο κομίζεμεν ἡλυσίῃσιν,  
 αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα  
 δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμῶνα φορῆναι,  
 25 ἥμος οὔτ' Αἰνεΐαν πολέμον ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,  
 νύκτα διὰ θνοφερήν· ὁ δὲ οἱ περὶ ποσσὶ σωτήρ  
 παμφανόων ἐνέκειτο σελ[ηναίῃ]ς κύκλο[ς] αὐγῆς·  
 τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι π[οτ'] ἐνεργάψαντο πεδίλῳ,  
 ἔμμεναι Αὔσονίῳς εὐ]ηγενέεσσι γέρα[τ]α.  
 30 οὔ μιν ὁ[ν]όσσηται καὶ Κεκροπίδην περ ἔοντα  
 Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον [γ]έρας ἀνδρῶν,  
 Ἑρσῆς ἐκγεγῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἔτεδ' ὃν  
 Κῆρυξ Ἑρώδεω πρόγονος Θησηιάδῳ.  
 τοῦνεκα τιμῆεις καὶ ἐπώνυμος, ἥ μὲν ἄνασσα  
 35 ἐς βουλὴν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονος ἔδρῃ,  
 Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτε τι φωνήν  
 Ἑρώδεω· γλῶσσαν δέ τέ μιν καλέουσιν Ἀθηνέων.  
 ἡ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνεϊῶνη  
 καὶ Γανυμηδείῃ καὶ Δαρδάνιον γένος ἦεν  
 40 Τρωῶς Ἑριχθονίδα· σὺ δ' ἰ φίλον ἱερὰ ῥέξαι,  
 καὶ θῦσαι· θυέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκῃ·  
 εἴ[τ] δὲ τοι εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν·  
 οὐ μέγαρ θνητῇ, ἀτὰρ οὐδὲ θέαινα τέτυκται·  
 τοῦνεκεν οὔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, οὔτε τι τύμβον



- 45 οὐδὲ γέρα θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ὅμοια,  
 σῆμα [δέ] οἱ νηῶι ἔκελον δῆμῳ ἐν Ἀθῆναις.  
 ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφιπολεύει.  
 τοῦτο δὲ Φανυστίνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα  
 δῆμῳ ἐν Τριόπῳ, ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἄγροί  
 50 καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήεντες ἄρουραι.  
 οὐ μιν ἀτιμήσεις θεή, βασιλεία γυναικῶν,  
 ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὅπανα νύμφην·  
 οὐδὲ γὰρ Ἰφιδένειαν εὐθρόνος Ἰοχέαιρα,  
 οὐδ' Ἔρσην γοργῶπις ἀπητίμησεν Ἀθήνη,  
 55 οὐδέ μιν ἡρώνησι παλαιῇσιν μεδέουσα  
 Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνια μήτηρ,  
 ἐς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεάων,  
 ἢ λάχεν ἡλυσίῃσι χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν,  
 59 αὐτῇ τ' Ἀλκμήνῃ τε μάκαιρά τε Καδμειῶνῃ.
- b. Πότνι, Ἀθηναίων ἐπιήρανε Τριτηγένηια,  
 ἥ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ὁράας, Ῥαμνουσιάς Οὐπι,  
 γείτονες ἀγχίδυροι Ῥώμης ἑκατονταπύλοιο,  
 πείονα δὴ καὶ τόνδε, θεά, τειμήσατε χώρον,  
 δῖμον Δηῶοιο φιλόξεινον Τριόπῳ,  
 65 τόφρα κε καὶ Τριόπῃαι ἐν ἀθανάτοις ἀλέγησθον[γ].  
 ὥς ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας  
 ἡλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδούπῳ λιποῦσαι,  
 ὥς τίνδε ῥώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἁλωήν,  
 λήϊά τε σταχύων καὶ δένδρεα βοτρυνόεντα  
 70 λειμώνων τε κόμας ἀπαλοτρεφῶν ἐφέπουσαι.  
 ὕμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὸν ἀνὰ γαῖαν ἔθηκε,  
 τὴν ὅσσην περὶ τεῖχος ἐύτροχον ἐστεφάνωται,  
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοισιν ἀκινήτην καὶ ἄσυχον  
 ἔμμεναι· ἥ δ' ἐπὶ οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρήνου  
 75 σμερδάλεον σίσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,  
 μή τῳ νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἕνα ἁῶν  
 ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ μοιρῶν ἀτρεῖες ἀνάγκαι,  
 ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθήῃ.  
 κλύτε περικτίονες καὶ γείτονες ἀγροιώται·  
 80 ἱερὸς οὗτος ὁ χώρος, ἀκίνητοι δὲ θέαιναι,  
 καὶ πολυτίμητοι καὶ ὑποσχεῖν οὐκ ἔτοιμαι·

- μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχους ἢ ἐ[πὶ] ἄλσεα δενδρέων  
 ἢ ποιήν χιλῶ εὐαλδέι χλωρὰ θέουσαν  
 δμωὴν κυανέου Ἰλιδος πῆξιε μάκελλαν,  
 85 σῆμα νέον τεύχων ἢ πρότερον κεραίζων.  
 οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,  
 πλὴν ὃ κεν αἵματος ἥισι καὶ ἔκγ[ο]νος ἔσσαμένο[ιο]  
 κείνοις δ' οὐκ ἀθέμιστον· ἐπεὶ τιμάορος εἴστωρ·  
 καὶ γὰρ Ἀθηναίῃ [ποτ'] Ἐριχθόνιον βασιλῆα  
 90 νηῶι ἐγκατέθηκε συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν.  
 εἰ δέ τωι ἄκλυτα ταῦτα καὶ οὐκ ἐπιπείσεται αὐτοῖ[ς],  
 ἀλλ' ἀποτιμήσει, μή οἱ νήπιτα γένηται,  
 ἀλλὰ μιν ἀπρόφατος Νέμεσις καὶ ῥόμβος ἀλάστωρ  
 τίσονται, στυγερὴν δὲ κυλινδῆσει κακότητα·  
 95 οἷδ' ἐ γὰρ Ἰφθιμον Τριόπεω μένος Αἰολίδαο  
 ὦναθ', ὅτε νειὸν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.  
 τῷ ἦτοι ποινὴν καὶ ἐπιωνυμίην ἀλέασθαι  
 χώρου, μή τοι ἔπηται ἐπὶ Τ[ρ]ιόπειος Ἐρινύς.

Herodes Atticus Marathonius Anniae Regillae uxoris mortuae a. fere 161 memoriam singulari pietate prosecutus est cum in ipsa patria, ubi sepulta est (C. I. 6185), tum Romae maxime in urbe, ubi ad tertium lapidem viae Appiae (C. I. 26) Triopeum constituit sacrum id Cereri Proserpinaeque ac deis inferis; in eodem autem circuitu et Minervae Nemesique, atticis deabus, et Cereri Faustinaeque (νέα Δήμητρι) fana consecravit eorumque in altero Regillae heroum statuamque conlocavit. Quae potissimum res ad Triopeum condendum perduxerit Herodem videtur Chishulli coniectura explicare, qui Herodem a Theagene Cnidio, quo praeceptore usus erat, Triopiorum sacrorum, quae in Cnidio promunturio colebantur, notitia et religione inbutum illa suo instituto celebrare voluisse suspicatus est. Accedit quod Herodi eiusque similibus obsoletissima quaeque maxime placebant, cf. ad v. 64. Ceterum in ipso Triopei aditu celebres illae columnae positae fuerunt, antiquae litteraturae atticae imitatione insignes C. I. 26, eodem titulo utraque inscripta hocε  
 καὶ οἱ κίονες Δήμητρος καὶ Κόρης ἀνάθημα καὶ χθονίων θεῶν· καὶ οὐδενὶ θέ-  
 μιον μετακινήσαι ἐκ τοῦ Τριοπίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππία  
 ἐν τῷ Ἡρώδου ἀγρῷ· οὐ γὰρ λώιον τῷ κινήσαντι· μάρτυς δαίμων Ἐνοδία.

Duo sunt quae supra scripsi carmina, quorum alterum ad heroum statuamque Regillae, alterum ad Minervae Nemesisque fanum pertinet, numerorum arte satis adcurate factum utrumque (cf. Herm. *Orph.* p. 711. 738. 782), dicendi genere saepe docte obscuro, verborum ampullis ubique molesto, sententiarum tenuitate minime digno. Longiori carmini Marcelli

poetae nomen praescriptum est, recteque Visconti Marcellum Sideten intellexit, cuius superest fragmentum *περὶ ἰχθύων* (*Poet. bucol. et didact.* Paris. 1846). Eundem autem alterum quoque carmen scripsisse, quod Brunck ipsi Herodi tribuit, certa est Viscontii coniectura. Nam ut taceam utriusque carminis artem rationem indolem plane aequales, vix Herodem puto si ipse voluisset ingenii sui periculum facere sibi eam argumenti partem sumpturum fuisse, quae a quovis alio tractari posset, domesticarum rerum gentisque suae enarratione Marcello relicta. Neque illorum poetarum qui Hadrianeo saeculo pullulabant mos erat ut quid ipsi ingenio valerent alios celarent. Itaque quod Marcelli nomine insignitum est carmen priore loco posui. Diversis autem locis Clarac intellexit lapides positos fuisse, quorum titulos nulla rerum necessitudine inter se coniunctos esse adparet. Vicina fuerint Minervae Nemesisque et Cereris Faustinaeque fana, ita tamen ut Triopeum ingredienti alterum propius esset. — 3 Annia Regilla Appii Annii Atilii Braduae (cos. a. 160) soror erat, quorum ex nominibus frustra cognationem ab ipsis Iuliis Aeneave ducendam quaesiverunt; illo enim tempore omnes Romani *Aeneadae* vocabantur poetis, cf. supra ad n. 272, 5. — 6 *Cererem novam* recte intellexerunt Faustina, neque post Heysei calculos a Franzio confirmatos auctosque dubium esse potest quin Faustina maior Antonini Pii uxor significetur, quae etiam in nummis saepius Cereris specie utitur. Nam ut breviter complectar quae huc faciunt, Regillam quam post fratris consulatum (a. 160) obiisse ex Philostrato constat, ante annum 162 mortuam esse necesse est, si quidem Antoninus Pius, qui a. 161 decessit, Herodi de uxoris morte graviter adfecto solatii aliquid adlaturus Atticum filium patriciis adscripsit (C. I. 6185 coll. v. 28). Herodi cum Triopeum conderet duo liberi supererant (v. 16), e quibus Elpinice filia post matrem teste Philostrato, sed ante mortua est quam pater Sirmium ad M. Aurelium imperatorem proficisceretur; quod factum est a. 171. In Triopeo igitur etsi aliquanto post Regillae obitum tamen ante a. 171 constituto Faustinae minori, quae a. 176 vita decessit, non potuerunt divini honores haberi; sequitur Faustina maiorem intellegendam esse cum Arnaldo. — 10 sententia hic coepta, mox alio digressa v. 19 sqq. duplici exitu absolvitur *hoc solatii ei doloris contigit ut Iupiter defunctam ad beatorum sedes perduceret, Caesar Iovis patris similis filium eximio honore adficeret*. — 17 *priusquam senectutis fines attingeret*; recte Martialis *breves colos* conferunt (IX 18). — 19 ad *ἐπίπρην* supplendum participium velut *δούς*, ut sit idem ac *χαρισάμενος*. — 20 cf. ad v. 6. — 23 *lunula in calce calceamenti adposita* (schol. *Iuven.*) erat patricii senatorisve insigne, cf. Philostr. *vit. Herod.* p. 555 *ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μνηνοειδές*. Cf. Th. Mommsen *Roem. Forsch.* I, qui coercendis calceamenti vinculis lunulam argenteam

inservisse probabiliter statuit. — 27 σεληνάλης κύκλος [αἰγλης] Salmasius, αἰγῆς Visconti, idemque v. 28 πότ' invenit; traditur πσ. — 29 lectio incerta; extrema sic fere omnes legerunt ΗΓΕΝΕΕCCTΓΕΡΑΑ. In priore parte versus post nonam fere litteram Salmasius ex Sirmondi apographo habuit ΑΥ, quod si composueris cum litterarum vestigiis γσ quae Visconti agnovisse sibi visus est, non modo *speciosa* sed paene necessaria evadit emendatio Αὐσονίοις vel Αὐσονίων, velut Salmasius σύμβολον Αὐσονίοισιν εὐγενέεσσι γεραίων, Visconti ὑάσιν Αὐσονίων εὐγενέεσσι γεράα, Iacobs aut Salmasium sequi voluit, nisi quod γ' ἐραννόν scripsit, aut ὃς δέ κεν Αὐσονίοις εὐγενέεσσι γεραστός scribendum putavit. Franz denique quod posui; γέρατα nescio an verum sit, cf. Orph. fr. VI 24 δύο χρύσεια κέρατα. — 30 quaesitius haec dicta, *neque eum, spero, tusca calceamenta* (cf. Serv. Verg. Aen. VIII 458) *respuent, quod non sit Romanus*. — 31 ΤΕΡΑΣ — 32 Paus. I 38, 3 Κῆρυξ ὃν αὐτοὶ Κήρυκες θυγατὶς Κέκροπος Ἀγλαύρου καὶ Ἑρμοῦ παῖδα εἶναι λέγουσιν, ἀλλ' οὐκ Εὐμέλπου. Alii Pandrosum matrem tradiderunt, Poll. VIII 103. — 33 ΚΗΡΥΧ — 34 haec si de Herode ipso accipienda sunt, non de filio Attico, lenius v. 35 post ἔδραι distingues et sic interpretaberis *propterea (et Romae) honoratus fuit eponymoque consulis munereungebatur, qua re in prima domini senatus* (Mart. XVI, 1) *subsellia evectus est, neque apud Graecos quisquam aut genere aut facundia regaliore erat*. Herodes consul a. 143; Ἑλλήνων γλωτταν καὶ βασιλέα λόγων Rufus discipulus eum praedicaverat. — 36 οὔτε τι φωνήν ut v. 44 οὔτε τι τύμβον. — 38 ad Regillam redit oratio, cf. Il. V 229 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα, 230 Τρωῖα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα' Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο Ἴλος τ' Ἀσδάρακος τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, 239 Ἀσδάρακος δὲ Κάπυν (ἔτεκεν), ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίστην τέκε παῖδα, αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίστης sunt omnia Aeneae verba. Quidni altius etiam uxoris originem repetierit Herodes eodem Homero duce (*ibid.* 215) Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφέληγερέτα Ζεὺς, haud obscurum est; noluit enim cum ipso inperatore contendere, qui Διὶ πατρὶ φωνὴν καὶ μῆτιν ἔοικεν. — 40 ἰ pro εἰ scriptum retinui, quamquam vix dubium est quin lapidario debeatur et hoc et σίσασα v. 75. — Aptius videbatur εἰ φίλον ἱερὰ ῥέξαι coniungere; interpunxerunt post εἰ φίλον. — 42 ΕΙΔΕΤΟΙ correxi; reliqui quae coniecerunt probari nequeunt. — 43 caesura κατὰ τέταρτον τροχαῖον et hic et v. 45 ab anaphora excusationem habet. — 46 ΜΕΝ lapis, δέ Herm. Orph. p. 738; erravit lapicida proximo versu inductus, σῶμα nimirum et ψυχὴν inter se opponi ratus. — σῆμα est Odeum, cf. Philostr. vit. Herod. p. 551 ἀνέθηκε δὲ καὶ τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ θέατρον coll. Paus. VII 20, 6. — 49 agri sunt ex Regillae hereditate adquisiti coll. C. I. 6184 Ἀνία Ῥηγίλλα . . . τίνος ταῦτα τὰ χωρία γέγοναν. — 50 ἐλαιήεντες ἄρουραι v. de hac generum in adiectivis confusione

Herm. *Orph. Argon.* 262. — 54 Cecropis filias etsi sacerdotes Minervae fuisse non traditum est, facile tamen inde sibi fingere poterant recentiores, quod illis dea Erichthonium custodiendum dederat. Hersen autem hoc loco eadem qua supra v. 32 ratione Pandrosi partes agere puto quippe quae sola cistae arcano non inspecto deae gratiam sibi servavit. — 56 ὄμνια Cereris cognomen est, quod cum non animadvertissent interpretes Domitiam Aurelii matrem intellegebant. At Ceres hoc certe loco non potest alia esse nisi ipsa Faustina, quae optime Aurelii mater adpellari potuit. Sic procedit sententia: *nolit eam dedignari Faustina dea; neque enim Minerva Hersen nec Diana Iphigeniam dedignata est: sic nec Faustina veterum heroinarum dominatrix Regillam spernet superioribus heroinis adscitam.* — 59 ΑΥΤΗΙ lapis; iota abundat. — 71 Callim. *hymn. Cerer.* 47 ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις. — 76 μὴ τωι νήποιον soil. εἶναι vel ἔσσεσθαι. — 77 ἀτρεῖς pro ἀτρήες scriptum, sicut v. 96 νεῖόν pro νηόν. Accusativo ἀτρεία usus est Euphorio fr. 95 Mein.; cf. supra n. 222 ὡ μοίρας ἀτρεύου ἀναγκαστῆρες ἀτρακτοί. — 82 ἐν ἐν pro ἐς positum esse nemo cum Salmasio credit; ἀν ἄλσειa Iacobs, facilius Franz ἐν' coniecit, quae praepositio κατὰ κοινὸν ad ἔρχους et ἄλσειa et ποιῶν referenda est. — 84 ΡΗΞΕΙΕ quo servato Salmasius eumque secuti alii δμωῇ-μακέλλα scripserunt. At erravit lapicida latina forma P pro graeca η posita, ut supra v. 33 ΚΗΡΥΧ. — 83 χλωρὰ θέουσιν satis mire dictum exemplis confirmare non queo. — 87 ΕΚΤΕΝΟC quod nescio an probandum sit ita scriptum καὶ ἐκ γένος ἐσσάμενοιο qui eius qui posuit proles est. — 89 ΕCΤΩP sched. Holstenianae Barberinae solae ΕICTΩP, quod quamvis structura haud expedita verum videtur: *nemini agrum colere licitum esto, praeter eos qui de eodem genere nati sint (his autem non illicitum); nam si quis fecerit, eis ultor quidam rei conscius erit.* Cf. C. I. 26 μάρτυς δαίμων Ἐνοδία. — 89 ΤΕΡΙΧΘΕΟΝΙΟΝ Ἐριχθόνιον βασιλῆα clausula homerica ex eodem loco (Il. Y 219) desumpta, unde doctrinam poeta hauserat v. 38 sqq.; absque hoc foret, melius certe scripsisset καὶ γὰρ Ἐριχθόνιον περ' Ἀθηναίῃ βασιλῆα. Pro τε vero quod ferri nequit, Herm. *Orph.* p. 738 οἱ, Iacobs περ reposuit, quibus praetuli quod simplicius videbatur esse περ'. — 90 νηῖ i. e. Erechtheo, nam Erechtheus et Erichthonius duo eiusdem hominis nomina sunt. — 93 conferunt πολύπλαγκτον ἀλάστορα *hymn. Orph.* 72, 3. Rhombi nomen explicat verbum κυλινδῶσει v. seq. — 95 Triopas Callimacho (*h. Cer.* 100) Neptuni et Canaces Aeolidis filius est, pater Erysichthonis eius, qui Cereris fano violato ex Thessalia in Cariam profugus Triotheo condito deae animum sibi reconciliavit. Marcellus ipsum Triopam sacrilegum perhibuit eundemque Δηῶν v. 64. — 97 itaque cave Triopas poematas suas aut Triopae nomine Τριόπειος nomineris, ne Triopeia te vindicta expetat.

1047. Cysi Aegyptiorum in porta propyli. C. I. 4949 coll. Add. III p. 1235.

Ἐνθάδε [τὸ πρό]θυρον δωμήσατο τείχεος ἐντός  
 ὑψηλὸν ζαθέης Ισιδος ὁ ἀρχιερεὺς,  
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τὸν ἄνυσσε πυλῶνα ἱρῇ ἐνὶ Κύσει,  
 οὗ πάρος ἐνναέτης [θ]υ[μα] νομιζόμενον,  
 5 ἄ[ργμ]ατα ἀναι[μ]οσ[ύ]νοις ἔπ[ορ]εν ὑπο . . . . δέχεσθαι  
 τῇ θ[ε]ῇ [ε]ῖ[ς] ἀρποι[ς] τερπομένη πεδίο[ι]ς  
 . . . . .  
 πᾶσι πα[ρ'] ὁψ[ι]γιγόνοιςιν ἀοί[δι]μ[ος] ἔσσεται . . . . .  
 ἦπιο . . . . . ἐὼν υἱὸς ὁ [Φλ]αου[ι]ανοῦ.

Tria sunt apographa Caillaudii et Hydii corruptissima, interpolatum ut ipse fatetur Bailii, cuius tamen recepi lectionem vv. 1-3, ubi ab ceteroqui traditis non dissentire videbatur. — 4 ΕΝΝΑΕΤΙΚΟΥΜ . . . ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΝ Caill. ΕΝΝΑΕΤ. ΠΚΕ . . . . ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΙΝ Hyde, ΕΝΝΑΕΤΗCΕ[ΡΑ]ΕΝ ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΙΝ Bailie. — 5 ΑΘΡ+ΑΤΑΙΝΑΙΗC . . ΝΟΙCΕΤΕΝΥΤΟΤΑC. ΙΔΕ ΧΕCΕΛ Caill. ΑΘ+ΑΤΑΙΝΑΙΗCΝΟΙCΕΠΕ- . ΝΥΠΟΠΑΙΔΕΧΕCΘΑΙ Hyde, ΑΘ [Λ]ΑΠΟ[Θ]ΕΙΝΑ[ΚΛ]ΛΟΙCΕΠΕCΙΝΥΠΟΠΑCΙΔΕΧΕCΘΑΙ Bailie. — 6 . . Ο. ὙΝΧΑΡ ΓΟΙΟΚΕΡΠΟΜΕΝΗΠΕΔΙΟC Caill., . . . . . ΥΝΑΡΤΤΟΙΟ. ΕΡΠΟΜΕΝΗΠΕΔΙΩ Hyde, [ΕΝ]ΘΑ[CΑ]ΡΑΠΕΙΗ[Ν]ΚΕΡΧΟΜΕΝΗΠΕ[Η]ΙCΟ[Ν]. In eis quae scripsi certum videtur ἄργματα certaue sententia; dicit enim ille, se sacra non cruenta deae obtulisse, quae non victimis delectaretur, sed laetis plantitiei segetibus. Isidem enim cruenta sacra abolevisse vetus fama fuit. In v. 6 εὐκάρποις τερπομένη πεδίοις Franzii supplementa sunt. — Post v. 6 ab sinistra Caillaud paucas tradidit litteras, quae intellegi non possunt; eodem loco Hyde nihil plane, Bailie haec habet θύσας ἐπ' ἀγαθῶ, quae ad sensum magis quam ad exoleta vocum simulacra, quae ipsius verba sunt, inventa videntur; perguit enim v. 7 ΠΑCΙΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙCΝΑΟΝΜ[ΕΓΑΝ]ΩΔΑΝΕΘΗΚΕ] - ΗΠΙΟΘΟΛΜΟCΩΝΥΙΟC[ΦΛ]ΑΟΥΙ[ΑΝΟΥ], ubi Caillaud v. 7 ΠΑCΓΑCCΧΗ+ΗΓΟΝΙCΙΝΑΟΙΛΜ, v. 8 ΗΠΙΟCΟΛΝΟCΩΝΥΙΟCΟΝΑΛΕΤΙΜΧ et Hyde v. 7 ΠΑCΓΑCCΧΗ+ΟΝΟΙCΙΝΑΩ. Μ . . . . ., v. 8 ΗΠΙΟCΟΛΜΟCΩΝΥΙΟCΟΝ. ΟΥ. ΕΜ . . . . . Certum in his videtur quod Franz invenit ὁψ[ι]γιγόνοιςιν, totum distichon non apte sic restituit πᾶσι γὰρ ὁψ[ι]γιγόνοιςιν ἀοίδιμον ἔργον ἔτευξεν Ηπίοθολμος ἐὼν υἱὸς ὁ Οὐεργιλίου. Permirus est Ἡπίοθολμος nomen (ubi malo Ἡπίοθυμος vel Ἡπίοσεμνος) nec recte habet ὁ articulus. Nomen viri puto in hexametro extremo fuisse; patris nomen incertum.

1048. Ghirgè in magna oasi Thebarum, in porticu. C. I. Add. III 4957 h.

Ἐπτάκι τοὺς ἑκατὸν πήχεις εἰς μῆκος . . . . .  
τὴν Ἰβί κόσμησεν στρώματι τῷ λιθίνῳ  
Ἐρμόλεως ὁ γυναικὶ σὺν Ἀνθούσῃ μεθ' . . . .  
πατρίδος ἔξ Ἐρμοῦ, υἱὸς δ' Ἐρμοφίλου.

1 post μῆκος Caillaud et Pacho ἑθην, Bailie ὀθην[ΔΕ]. — 2 τὴν ἰν. οςμν Caill. τὴνιβιοςμcc. n Pacho, in quibus latere videntur quae ex Bailii fide posui. Sed ineptam esse versus primi lectionem ὁ τήνδε (τὴν Ἰβί) inde adparet, quod sic κόσμησεν in κοσμήσας cogimur mutare, ut taceam de sententiae obscuritate. Vere fortasse Franz significari putat antiquam Oasis metropolin Hibe (cf. *Notit. dignit.* ed. Seeck p. 64 *Hibeos - Oaseos maioris*); at τήνδε τὴν Ἰβί nec traditum est neque intellegi potest. Fortasse ἑθην litterae paullo violentius mutandae in ἐπίκλην hac fere sententia spatium illud septingentas ulnas longum quod Ἰβί adpellatur lapidibus constravit. — 3 posui Bailii lectionem minime certam; Caillaud ἑρμειακόκοακύναχμηνανθοῦσα. ἑε eademque fere Pacho. Supplevit Bailie μεθιδρύσας, Franz μεθοδεύσας, quorum neutrum verum. — 4 lectio non dubia, nisi quod Bailie ὁδ' Ἐρμοφίλου interpolavit.

1049. In museo Vindobonensi lapis ex Aegypto adlatus. C. I. 4961.

— — — — —  
ὤλετο καὶ Θήβης τείχεα [περθόμενα·  
τοῦτο δὲ τεῖχος ἑμὸν πολ[εμόκλονον] ἔχθει Ἀρηα  
οὐδ' οἶδεν δηρίων ἔργα τε καὶ ῥ[α]θάγους·  
5 αἰεὶ δ' εἰλαπίναισι καὶ εὐχω[λαῖσι] τέθληεν  
ἡιδέων τε χοροῖς πάντοθ[εν] ἀγρομένων·  
αὐλῶν, οὐ σάλπιγγος ἀκ[ούεται] ἐνθάδ' ὁμοκλή,  
ταύρων, οὐκ ἀνδρῶν δεύε[ται] αἶα φόνω,  
ἴμασι δ' ἀνθ' ὅπλων κοσμο[ύμεθ'] ἐπὶ χροά λευκοῖς,  
10 οὐ ξίφος, ἀλλὰ κύλιξ δαι[νυμένοι]σι πρόπει·  
παννυχίοις δ' ὑμνοῦμεν ὑ[π'] εὐφροσύναις τὸν ἄνακτα  
Ἄ]ρμαχιν στεφάνοις κρᾶτα [πυκαζόμενοι.

Bene coniecit Franz in aedificii porticu scriptum fuisse, cuius generis aedificia Strabo (p. 800) significat Eleusine Aegyptiorum fuisse ἐστὶ δὲ αὕτη (Ἐλευσίς) κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας . . . ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρί-

ζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἀρχή τις Κανωβισμού καὶ τῆς ἐκεί  
 λαμυρίας. — Epigramma pulcre restituit G. Hermann *Annal. Vindob.*  
 1831 LIV 269 (*Opusc.* VI 140), cuius paucis mutatis recepi supplementa.  
 — 7 ἀκούεται ἄρθιος ἡχή Hermann, ubi recte sentiens Franz ἐνθάδε ad-  
 verbio opus esse scripsit quod posui. — 9 κοσμούμεθα καὶ διὰ χειρῶν Herm.  
 At languet καί, abundat διὰ χειρῶν, εἵμασι denique epitheton sibi postu-  
 lat, quo rectius *armis* opponatur. Itaque mea praetuli. — 11 sq. ὅπ'  
 εὐφροσύναις θεὸν ἀγγήν· Ἀρμονίην Hermann. De numine Ἀρμαχίς vide  
 C. I. Add. III 4699 v. 17.

**1050.** Ephesi. C. I. 2976. Melius Lebas V 150.

Τέρεο καὶ σκηνῆς πολυγηθέος ἔκτοθι μίμων  
 Μεσσαλίνου δεινοῖς ἔργμασιν ἡδόμενος,  
 οἷς θεάτρον κύκλον περιώσιον ἐξεσάωσεν·  
 πανδαμάτωρ δὲ χρόνος εἶξεν ἀρηγοσύνη.  
 εὐτυχῶς.

IV saeculi non videtur antiquius. — Lebasianam lectionem bis prae-  
 tuli Chandleri apographo, v. 2 δεινοῖς recipiens pro κλεινοῖς et v. 4 ἀρη-  
 γοσύνη pro eo quod Chandler habet ἀρηγοσύνη.

**1051.** Sardibus. C. I. 3470.

Εἶθε μή], ὃ πανάριστα Βοκόντιε, σαῖς ἀτέλεστον  
 ἔργον ἔ[φν] πραπίσιν τοῖα πονησαμένῳ.

Titulum, qui sic fere traditur:

ΩΠΑΝΑΡΙΣΤΕΒΟΚΟΝΤΙΕ  
 ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΣΤΟΝ  
 ΕΡΤΟΝΕΟΠΡΑΠΙΣΙΝ  
 ΤΟΙΑΠΟΝΗΣΑΜΕΝΩ

mutilum esse Peyssonelio credo; itaque ab initio εἶθε μή supplevi, ΕΟΙ  
 autem (Spon. ΕΟΙ) in ἔφν mutavi. Sepulcrale enim non esse epigram-  
 ma persuasum habeo. — 2 solus Spon . . . ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΥΤΟΝ, quod miror  
 Boeckhio placuisse; reliqui sine lacunae nota σαῖς ἀτέλεστον. Videtur  
 initium esse amplioris carminis in aedificii alicuius epistyllo scripti.



1052. Stratoniceae Cariae in urbe, in epistyllo scriptum. Lebas V 524.

Πάντα μὲν ἐσθλὰ τέλεσσε θεοῖς ἐναλίγκιος ἥρως  
πᾶσιν ὁμοῦ ναέταις ἄστει τ' ἡμετέρωι.

Εὐθεῖος κλυτόμητι[ς] ἀγασθενέων βασιλῆων  
ἀνδράσιν εὐνομίης ἔργα φυλασσόμενος·

5 θήκατο δ' ἄλλο φέριστον, ἀλιτρονόων μόθον εἶργων,  
χαλκῷ ἐπιζεύξας τάσδ' ἐπίπροσθε πύλας.

IV fere saeculi. — 3 ΜΗΤΙΟ et 4 COMENOY corr. Waddington. —  
3 sq. custodiebat leges (εὐνομίης ἔργα) imperatorum inter cives (ἀνδράσιν).

1053. Athenis in muro occidentali stoeae Attali. Editores enumeravit  
Keil *Mus. Rh.* XVIII 47 sqq.

Οὐ τάδε θελξιμελὴς Ἀμφιονὶς ἦρα[ρε φόρμιγξ,  
οὐδὲ Κυκλωπείας χειρὸς ἔδ[ειμε βία,

Litterarum praegrantium formae III p. Chr. n. saeculo non vetustiores. — Supplevit haec Keil, nisi quod βία v. 2 scripsi pro κράτος. — Fuit alterum praeterea distichon, cuius de priore versu vocabulum πειθοῦς superat, quinque fere ulnarum spatio ab litteris ΗΡΑ (v. 1) dextrorsum remotum, alterius versus supersunt litterae ΡΑ vel ΤΕ (dissentiunt enim editores) etiam longius distantes a litteris ΕΔ (v. 2). Restitui haec eo minus poterunt, quod quonam pertineat epigramma incertum est.

1054. Athenis in lapide moenium. Ex Cyriaco C. I. 428.

Ἀμφίων μουσαῖς κιθάρης ἐ[στ]ησ' ἐ[πὶ] Θήβης  
τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλήριος,  
ἀδολόγηον μοῦσαν μεθέπων τῷ καὶ δοκέουσι  
ἀκμῇτ' ἐσ[τ]ήξειν πείρατα πάντα τέ[χ]νας.

IV fere saeculi. — 1 ΕΚΗΣΕΝΘΗΒΗΣ ἱστορεῖν Θήβης Boeckh, ἐξήνυσεν Iacobs et Hermann (*Opusc.* V 173). — μουσαῖς κιθάρης i. e. *citharae cantu*. — 4 ΑΚΜΗΤΕΡΕΞΕΙΝ optime corr. Hermann. — ΤΕΚΝΑΣ.

1055. Philippopoli Syriae. C. I. 4633. Melius Waddington apud Lebas VI 2015.

Εὐσεβίης τόπος οὗτος, ὃν ἔκτισεν ἐγγύθι λίμνης  
ἔξοχος ἐν στρατιῇ Ἀμμώνιος, ᾧ περ ἅμ' [ἴ]σῃν  
ἀθάνατοι φιλέοντες ἐνφροσύνῃν τε καὶ ὄλβον  
δοῖεν ἔχιν στρατιῇ τε φέριν κλέος αἰὲν ἄριστον.

Fuerit Pietatis sacellum.

1056. Zoravae Trachonitidis. Waddington apud Lebas VI 2484.

Ἀ]ὐλῆς νῦν [ἔσορᾶς] πρόθυρον μόνον· εὔτε δὲ πά[σῃν]  
Μάξιμος ἐκτελέσῃ (αἶψα δὲ τοῦτο πέλοι),  
ᾧ ψεαι Ἀλκινόου προφερέστερα δώματα πάντα·  
τέκνοις δ' ἐκτελέοι καὶ τεκέων τέκεσιν.  
τελείω.

1 suppl. Waddington. — 3 Od. η 84 sqq. — Subscriptum τελείω non satis intellego; nam Iovi τελείω vix ille domum suam custodiendam tradidit.

1057. Canathis Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2349.

Φλωρεντεῖνος, ἄριστος ἀνὴρ καὶ ὑπεύροχος ἄλλων,  
οἶκον ἐδείματο τόνδε μετ' ἐνκλείης σοφίης ται.

Florentinum architectum fuisse contra Waddingtonem moneo; cf. tit. seq.

1058. Bosanae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2244, cf. Kirchhoff *Act. acad. Berolín.* 1863 p. 272.

Στρατηγας τοῦδε δόμου τεκτῆνατο Ἀδδος Ταρσίδου,  
οἰκοδόμων ὅχ' ἄριστος· ἔργον δέ τε ἐξετελέσθη.

2 τε pro καὶ inperitus posuit scriptor.

1059. Eithae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2113.

Ἰδρυνσε φαιδρὸν δῆμος Ἐιθηνῶν Καισαρήων  
ἐκ φιλοτιμίας ξυνῆς, κλέος ἀφθιτον α[ὐτῶ].

Titulus ab initio haud dubie mutilus fuit sacello vel aedificio publico inscriptus; cf. A. P. IX 811 *φαιδρὸν Ἰουστινιανὸς ἀναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει*. — 2 *αὐτῷ* vel *αὐτῶ* aptius putabam quam vulgare *αἰεὶ*.

### EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

1060. Corcyrae. C. I. 8608.

† Πίστιν ἔχων βασίλιαν ἐμῶν μενέων συνέριθον  
σοί, μάκαρ ὑψιμέδον, τόνδ' ἱερὸν ἔκτισα νηόν,  
Ἑλλήνων τεμένη καὶ βωμοὺς ἐξαλαπάξας,  
χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ἰοβιανὸς ἔδνον ἀνακτι.

Circa a. 363 Iovianus Graecorum sacris abolitis Christo hoc templum extruxit. — 4 *χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς* iungendum esse cum verbo *ἔκτισα* (v. 2) monet Kirchhoff; significari enim *humilem et abiectum Christiani hominis animum*.

1061. Constantinopoli in hippodromo, in basi obelisci. C. I. 8612.

Κίονα τετράπλευρον, αἰὲ χθονὶ κείμενον ἄχθος,  
μοῦνος ἀναστῆσαι Θεωδόσιος βασιλεὺς  
τολμήσας Πρόκλῳ ἐπεκέκλετο· καὶ τόσος ἔστη  
κίων ἡελίοις ἐν τριάκοντα δύω.

In altero latere:

*Difficilis quondam dominis parere serenis  
iussus et extinctis palmam portare tyrannis  
(omnia Theodosio cedunt subolique perenni)  
ter denis sic victus ego domitusque diebus  
iudice sub Proclo superas elatus ad auras.*

Positum obeliscum (post Maximum victum) refert Marcellinus Comes a. 390 Valentiniano Aug. IV et Neoterio coss., cuius anni praefectus urbi fuit Proclus; huic enim inperator conlocandi obelisci curam mandaverat. — 3 *προκλῶ*; cod. Anth. Palat. (IX 682), *πρόκλω* Planudes et lapis. — 4 *τριακονταδύο* codex, quod retinet Duebner.

1062. Bostrae Nabataeorum. Waddington ad Lebas VI 1917 (n. 1914 in explicationum volumine).

Δόξης] ὁρθοτό[ν]ον ταμίης καὶ ὑπέρμαχος ἐσθλός,  
ἀρχιερεὺς θεόπνευστος ἐδείματο κάλλος ἄμετρον  
Ἀντίπατρο[ς] κλυτόμητις ἀεθλοφόρους μετ' ἀγῶνας,  
κν[δ]αίνων μεγάλως θεομήτορα παρθένον ἀγνήν,

5 Μαρίαν πολύμνον, ἀκήρατον, ἀγλαόδωρον. †

Intellegit Waddington Antipatrum archiepiscopum Bostrae Leone inperante (457-474), eiusque nomen restituit v. 3 (traditur or). Scripsisse illum contra Origenis doctrinam (δόξης-ὑπέρμαχος v. 1), inter sanctos relatum ab ecclesia graeca, diemque eius festum XIII m. Iunii esse. — 1 ΟΡΘΟΤΟΜΟΥ — 4 ΚΥΚΛΙΝΩΝ corr. Waddington.

1063. Gerasis Syriae. C. I. 8654.

Ἀένας δ]όμος εἰμὶ ἀεθλοφόρου Θεοδώ(ρον)  
μάρτ[υ]ρος ἀθ[α]νάτοις, θεοῦ τε] καὶ ἀν(θρώπ)οιο·  
σ[ω]μα γὰρ ἐν γαίῃ, ψυχὴ δ' εἰς οὐρανὸν εὐρύν  
ἀγγε[λ]ικ[ῇ] τελέθει κἀγήραον ἔρμ[α] . . . . .

5 καὶ ναέτ[η]σι καὶ ἐσομέν[οις] μέγα θαῦμα ἰδέσθαι.  
ῥοδομήθη τὸ μα[ρ]τ[υ]ρίον Μαίψ τῇ ε̄, ἰνδκ. ᾱ, [πρὶν] λ[εως] ἐ[τε]ι  
ὑπ[ε].

v seu vi saeculo titulum scriptum esse probabiliter statuit Kirchhoff idemque non sepulcri sed sacelli inscriptionem esse intellexit. — 1 ἀένας addidi. — 2 ΜΑΡΤΗΡΟΣ — ΚΕΑΘΕΙΟ quod frustra legerunt ὡκεανόιο. Idem compendium in titulo Bethlehemensi a. 452 scripto (C. I. 8962) ΑΝΙΝΝ i. e. ἀνθρωπίνην. Quae supplevi θεοῦ τε καὶ ἀνθρώποιο, adiecta sunt explicandis verbis μάρτυρος ἀθανάτοις, nam martyr homo est, immortalis deus. — 3 ΕΩΜΑ — 4 ΑΓΓΕΛΙΚ — ΕΡΜΑΘΕΤΕΥ ἔρμα λοέτρον Kirchhoff de baptisterio sacelli intellegens: referri enim haec ad ea quae v. 1 dicta sint ceteris parenthetice interpositis. Mihi tale quid placeret κἀγήραος ἐμβιοτεύει. — 5 ΝΑΕΤΝΕΙ corr. Kirchhoff idemque relicum verum supplevit. — In subscriptis ΡΥΡΙΟΝ reote Boeckh (*Act. acad. Berol.* 1853 p. 23 sqq.) μαρτύριον correxerat falso tamen de *passione* interpretatus; *templum* dici vidit Kirchhoff qui extrema sic tradita ΙΝΑΚΑΝΗΛΘ ΕΝΤΑΥΝΕ restituit: Gerasenorum civitatis epocha etsi nesciamus a quo anno repetenda sit, tamen illarum urbium epochas plerumque saeculis p. Chr. primis contineri, ideoque annum 485 Gerasenorum saeculi esse aut quinti aut sexti.

1064. Constantinopoli. C. I. 8639.

Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς ἐτιμήσαντο θανόντας  
ἀνέρας, ὧν ἀνόγητος ἔην πόνος· ἡμέτερος δέ  
εὐσεβίην σκηπτοῦχος Ἰουστινιανὸς ἀέξων  
Σέργιον αἰγλήεντι δόμῳ θεράποντα γεραίρει

- 5 Χριστοῦ παμμεδέοντος, τὸν οὐ πυρρὸς ἀτμὸς ἀνάπτων,  
οὐ ξίφος, οὐχ ἑτέρη βαδάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη,  
ἀλλὰ θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῦ δαμῆναι  
αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ. ἀλλ' ἐνὶ πᾶσιν  
κοιρανίην βασιλῆος ἀκοιμήτοιο φυλάξοι  
10 καὶ κράτος ἀυξήσεις θεοστεφύς Θεοδώρας,  
ἧς νόος εὐσεβίῃ φαιδρύνεται, ἧς πόνος αἰεὶ  
καὶ κτεάνων θρεπτήρες ἀφειδέες εἰσὶν ἀγῶνες.

Sergius martyr periit sub Galerio Maximo Caesare; cf. Waddington ad Lebas. VI 1915. — Versus etsi probi fere sunt, tamen ne saeculi notam obscurare nec βασιλῆες (v. 1) nec ὁν (v. 5) pro τόν scripsi.

1065. In monasterio Deir-el-Kadi Auranitidis. Waddington ad Lebas VI 2412.

Μεῖζονα τοῦ προτέροιο σὺν ἀσφαλέεσσι θεμέθλοις  
εἰς ἔδαφος νεύοντα Γεώργιος οἶκον ἔγειρεν,  
Ἀντιπάτρου γενετῆρος ἀμείνονα κόσμον ἀνύσ(σ)ας,  
μάρτυρι Σεργίῳ περικαλλέα νηὸν ὁπάσ(σ)ας. †

De Sergio martyre vide tit. anteced.

1066. Ad Bostram. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 290.

Κάλλος ἐμὸν [τ]όδ' ἔτευξε Γελάσιος, ὥσπερ ὁρᾷτε,  
ψυχῆς ἡδὲ κακῶν λυτήριον ὄφρα πέλοιτο,  
τοίχου[ς] ἡδὲ θ[έ]μεθλα καὶ εὖ καθύπ[ερ]θ[εν] ἐρέψας,  
Δ[ω]σι[θ]έ[ου] ἀγίου Βόστρης ἱερ[η]τεύ[ον]τος.

Dositheus Bostrae episcopus nunc primum innotuit. — 1 ΕΟΔΕ — 2 ψυχῆς ἡδὲ κακῶν genetivi obiectivus subiectivusque qui dicuntur male inter se coniuncti. — 3 ΤΟΙΧΟΥΝΔΕΘΕΜΕΘΛΑ — ΚΑΘΥΠΙΘΕΝ — Post θέμεθλα participium τεύξας supplendum. — 4 ΔΩΣΙΘΕΟΥ — ΙΕΡΙ . . . . ΟΝΤΟΣ correxit omnia Kirchhoff.

1067. Prope Aphrodisiadem Cariae. Ex schedis Falkeneri (ed. Henzen *Annal. Inst.* 1852 p. 137) C. I. 8633.

Ἐξεπόνει τὸ]δε κά[λλ]ος ἔηι [θ]ρεπτήρια [π]ά[τρηι  
ἐξ ἰδίων κα]μάτω[ν ὁ] Φιλάργιος, ὅφρα σαώσ[ηι  
ἄστυ τε καὶ ν]αέτας, ὅτε χείματος ἴσταται ὥρ[η.  
πολλὸν Χριστὸς] ἄχραντος ἐπὶ χρόνον οὖνομα τοῦτο[ν

5 παντοκράτωρ ἀλό]χου τε μένειν νε[ύ]οι Θεοδώρης.

*Ceteri versus* vetustate deleti esse dicuntur; at ipsum carmen integrum plane est. Iustiniani aetate non recentius videtur Waddingtoni ad Lebas V 1593. — 1 ΔΕΚΑ ΛΑΟΕΝΗΟΡΕΠΗΡΙΑΙΙΑΙ — 2 ΜΑΤΗΙΟΙ — 3 ΩΡΙ — 5 ΝΕΟΙ — Vv. 1-3 restituit Kirchhoff, qui falsa proximorum interpretatione nisus de Theodora Iustiniani uxore (v. 5) cogitavit. Optime supplevit vv. 4 sq. Waddington, nisi quod v. 4 τοῦτο[ν] scripsi pro τοῦτο. — 4 Χριστὸς ἄχραντος supra n. 427.

1068. Gerasis Syriae. Ex Bertovii apographo. C. I. 8655, cuius editionis ignarus repetiit Itali cuiusdam pessimo apographo usus M. Schmidt *Annal. Fleckeis.* 1870 p. 814.

Θάμβο[ς] ὁμοῦ καὶ θαῦμα παρε[ρ]χομένοιαι ἐτήχθη  
πᾶν γὰρ ἀκοσμί[η]ς λέλνται νέφο[ς], ἀντὶ δὲ λ[ύ]μης  
τῆς προτέρης πάντῃ με θ[ε]οῦ χάρις ἀμφιβέβηκεν.

καὶ ποτ[ε] τετρα]πόδων, ὅποσα μογέοντα δαμείη,

5 ἐνθάδε ριπτομένων ὁδμῇ διε[σπε]ίρετο λυγρή·

πολλάκι καὶ παριών τις ἐῆ[ς] ἐδράξατο ῥινός

καὶ πνοιῇ[ς] π[αρέθρεξ]ε κακοσμίην ἀλεείνων.

νῦν δὲ δι' ἀμβρο[σ]ίου πέδον περὶ ὧντις[ς] ὁδεῖται

δεξ[ι]ερῇ παλάμῃ σφετέρῃ προσάγουσι μετώπῳ

10 σ]τανροῦ τιμήεντι τ]ύ[πῳ ψυχὴν πε]ρ[ι]ελοῦντες.

εἰ [δὲ] θέλεις κ(αὶ) τοῦτο δαήμεναι, ὅφρ' εἰ εἰδῇς,

Αἰνείας[ς] τόδε κάλλο[ς] ἐμοὶ πόρεν ἀξιέραστον

πάνσοφος, εὐσεβί[η] μεμελημένος ἱερογάντι[ς].

Aeneas sacerdos templum aliquod veterum sacrorum foeditate expurgatum in christianorum usum conformavit, qua re si quidem vere dixit locum etiamtunc mactatarum reliquiis beluarum pollutum fuisse haud paullo Iustiniano antiquior titulus videtur esse; neque apte quispian Benedicti exemplum huc retulerit, qui in monte Casino monasterium conditurus a. 529 Apollinis templi rudera ac reliquias egessit:

huius enim templi dudum exoleverant sacra. — Supplevit omnia Boeckh *Act. acad. Berol.* 1853 p. 16 sqq. — 1 ΘΑΜΒΟΕ — ΠΑΡΕΟΧΟΜΕΝΟΙΩΝ — 2 ΑΚΟΙΜΙΝΕ — ΝΕΦΟΕ — ΛΗΜΗΕ — 3 ΘΡΟΥ — 5 ΔΙΕΤΡΠΙΡΕΤΟ Dieterici, ΔΙΕΤΕΡΤΙΡΕΤΟ Bertou, ΔΙ . . ΡΗΡΕΤΟ Schmidt; iure videtur Boeckh διεγείρο, quod in promptu est, reiecissee. — 6 ΕΗΓ — 7 ΠΝΟΙΗΕ — παρέθρεξε non certum est, sed conveniunt quae Schmidt habet, si quidem his fidei quidquam est: ΕΙΑΙΡΟΥΤΙ — 8 ΑΜΒΡΟΕΙΟΙΟ — ΠΕΡΩΝΤΕΓ — 9 ΔΕΣΠΕΡΗΝ — 10 ΕΤΑΥΡΟΥΤΙΜΗΝΗΔΑΥΟ ΟΔΕΛΟΥΝΤΕΓ Bertou; in quibus litterae conplures notantur incertae esse, supplementa vix vera; crucis signo putat Boeckh quasi consecrari templum adeuntis animam. — 11 ΕΙΛΦ Schmidt. — 12 ΑΙΝΕΙΑΕ — ΚΑΛΛΟΡΕ — 13 ΕΥΓΕΒΗΝ — ΙΕΡΟΦΑΝΤΗ Bertou, ΙΕΡΟΦΑΝΤΥΓ Schmidt.

1069. Aiaz Syriae. Burton *Unexplored Syria* II 381, tab. II 25.

a. † Ἐπηνῆς δόμος εἰμὶ βα[θ]υκτεάνων ναετήρων,  
 λ]αινέαισι πύλαις ἀπήμονα τέκνα φυλάσσων.  
 Ἰνδix. α τοῦ . . ἔτους.

b. . . . . διώκοι τὸν φθόνον.  
 . . . . . θε]οῦ λόγε, μει[λ]ίχιον φῶς,  
 5 . . . . . ἐ]δείμα[το] κό[σ]μον ἄ[μεμπ]τον  
 . . . . . σὴν χά[ρ]ιν ἄ[φθι]τον αἰ[ε]ί  
 . . . . . ἀ]πήμονα χ[εῖρ]α κομίζει  
 . . . . . μενοινᾷς  
 . . . . .  
 10 . . . . . θε]μεῖλια πῆξας γαίης  
 . . . . . ἐσσομένη . . . . .  
 . . . . . ἀ]οίδιμον αἰ[ε]ὶ ὀρᾷσ[θ]αι.

1 ἔπηνῆς videtur αἰπεινῆς esse eaque heteroclita forma pro αἰπεινός. — ΒΑΟΥ — 2 ΔΑΙΝΕΙΑΙ — πύλαις non videtur lapidarii sed poetae vitium. — Alterius carminis pauca expedivi; invocatur Christus (v. 4) eiusque laudes efferuntur. — 4 ΜΕΙΧΙΧΙΟΝ — 5 ΞΔΕΙΜΑΚΟΟΜΟΝΑΙΙΙΙΙΙΗΙΟΝ supplementis diffido. — 6 ΧΑΒΙΝΑΟ/ΜΟΝΑΙ — 7 ΧΣΙΒΑ — 8 ΜΙΚΑΚΟ//ΕΙ/ΤΟΙΟΜΕΝΟΙΝΑ — 9 //ΥΠΕΡΟΥΚΑΙΑΘ//ΜΙΟ — 11 ΨΕΚΚΟΜΕΝΗΟΙΟΙΝΟ//ΑΖΟΙΟ — 12 ΑΙCΝΟΡΑCΕΑΙ.

1070. Prope Panticapaeum ad aquam medicatam. Muralt *Mém. de la société d'archéol. et numism. de St. Petersb.* I 277 (1847). Postea editum in *Antiquités du Bosphore* n. XX.

τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης πολλὴν [νόος] ἐξανέδειξεν  
 υἱέος Ἀσπούργου, εὐσεβέος Κότυος,  
 γαίας καὶ προγόνων πατρώων ἀραμένοιο  
 κῦδος κοῖν' Ἀχαιῶν [σ]κῆπτρά [τ'] ἔχοντος ὅλα.

Cotys Aspurgi f. Claudio Nerone Galba inperantibus regno bosporano praefuit. — 1 ΠΟΛΛΗΝ . . . . . Mur. ΠΟΛΛΗΝ|ΑΙ . . . . . Antiq. Bospor. Ἀγακλῆς ἀνέδειξεν Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 640; μοῖρ' ἐξανέδειξεν (scil. μοῖρα Κότυος) probavit Franz E. Curtio *Act. societ. litt. Gotting.* 1859 VIII 163. Equidem sumpsi Cotyn regem primum medicam fontis vim expertum communi omnium usui tradidisse; quod scripsi νόος certum non esse scio. — 4 ΚΟΙΝΑΧΑΙΩΝ Mur. ΚΕΙΝΑΧΙΩΝ Antiq. Bosp. unde κείναχων scripserunt, rectius certe κείναχιδῶν debueret; at nescio an recte habeat κοῖν' Ἀχαιῶν, etsi languet ὅλα additum, cf. Strab. p. 495 sq. et Boeckh C. I. II p. 106. — ΑΠΕΧΟΝΤΟΣ Mur. ΕΠΕΧΟΝΤΟΣ Ant. Bosp.; corr. Keil.

1071. Naupacti. Lebas III 1029.

Λουτρόν μὲν [π]ροχέω Νύμφαι[ς, θ]νητοῖσι δ' ὑγείην,  
 ὡ[ν] χάριν [ἐκτελέσ]ας θῆκ' Εὐνο[μο]ς ἰθύντῃ με.

Titulus pessime habitus sic traditur:

ΔΟΥΤΡΟΝ ΜΕΝ . Ρ  
 ΝΟΣΧΕΩΝΝΥΜΦΑΙ  
 ΟΝΗΤΟΙΣΙΑΥΤΕΙΗΝ  
 ΦΩΣΧΑΡΙΝΗΣΑ  
 ΔΡΕΑΣΘΗΚΕΥΝΟ  
 ΗΣΙΘΥΝΤΗΡΜΕ

Primum versum qualem ego restitueram habet fere epigr. A. P. IX 684 εἰς τὴν ἐν Τάφῳ τῇ νήσῳ κρήνην:

Νύμφαις μὲν προχέω λουτρόν, θνητοῖσι δ' ὑγείην  
 θῆκε δέ με Πτερέλας υἱὸς Ἐνυαλίου,

cuius tituli in vicina insula positi facile explicatur apud Naupactios imitatio. Alterum versum nondum emendatum esse sentio.



## 1072. Philadelphiae. C. I. 3431 ex Sherardianis.

. . . σφαίρης . . . . .  
 Ὠράων δόμ[ον] . . . . .  
 Ν[ύ]μφῃσιν δρ[όμον] εὐρύν . . . . .  
 "Ὠραις καὶ Νύμφ[αις] ξυνὰ θέτ' Εὐτρόπι[ο]ς.  
 5 εἰ τ[ο]ῦτον κλυτὸν ἄνδρα, ὃς ἐποίησεν τάδε πάντα  
 καὶ δρόμον Ὠ[ρα] . . . . .  
 κείονας ἄτλαντ[ας] τε πέριξ ἔστησε . . . . .  
 ἄθροῖσαι ποθέ[εις] . . . . .  
 δέρεκεο κρήδεμνο[ν] πεπυκασμένον εἰκόνι καλῇ.  
 10 Εὐτροπίου χαρ[ίεις] τοῦ κλυτοῦ ἐστὶ τύπος.

Sententiam indicare volebam. Eutropius Horis sacellum condidit fonteque eo deducto et columnis circumpositis exornavit. — 1 . . . CΦ AIPHC . . . — 3 NIMΦHCINAP . . . — 5 EΠTONTONKAY . . — 7 Paus. II 4, 5 πηγή καλουμένη Λέρνα· κίονες δὲ ἐστήκασι περὶ αὐτὴν καὶ καθέδραι πεποίηνται τοὺς ἐξελθόντας ἀναψύχειν ὥρα θέρους. Fortasse δρόμος (v. 6) dicitur haec porticus. — 9 in fontis crepidine videtur Eutropii imago sculpta fuisse.

## 1073. In Cora oppido Sami. C. I. 2257 ex Pocockio.

Εἰσορόων τόδε θαῦμα [Βολού]μνιον ἤγε[μ]ονῆια  
 πολλὸν [ἐπαινήσας] μέλπε πορευόμενος·  
 δίψῃ τιρομένοισιν μελισταγῆς [ῆ]γαγεν ὕδωρ  
 καὶ [τιν'] ἀμηχανίης εὖρε πόρον ὕδασιν,  
 5 καὶ τὰ[δε] μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύ[ζ]ειν,  
 τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασει τειρομένοις.  
 τῇ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὀδίταις  
 ὕμνιν, θαρσαλέως τῇδε πορευομένους,  
 ἧ Χαρίτων πόρον εἴ[ρη]εν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,  
 10 ὃς θέμιν ἱμ[ε]ρίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

iv vel v saeculi. — 1 ΘΑΥΜΑ | ΜΝΙΟΝΗΓΕΝΟΝΗΙΑΠΟΛΛΟΝΙ | ΜΕΛΠΕ corr. Boeckh; Pococke inperite videtur Apollinis nomen intrudere voluisse. — 3 ΠΓΑΓΕΝ — 4 ΚΑΙΡΥΠ ἂπ' ἀμηχανίης praestare ait Boeckh; τιν' nec violentius et aptius correxi. — 5 ΚΑΙΤΑΜΕΝΚΑΤΕ | ΘΗΚΕΝ recepi Boeckhii emendationem incertus tamen an gravius corrupta sint tradita. — ΚΕΛ ΑΡΥΞΕΙΝ — 6 ξηροτέροις i. e. quam ipsi homines siti exusti (v. 3). — 9 ΚΑΙΡΙ | ΤΩΝ ἧ Χαρίτων legebatur; confidentius ῆ relativum defenderem,

nisi forte quod spatium in lapide post *παρενομένους* vacat hoc pro vulgata interpunctione et lectione facere videretur. — ΕΣΧΕΝ quod non intellego correxi ex v. 4. Fecit autem Volumnius *permissu praesidis*, cui Aristo nomen fuit. — 10 ΗΜΗΡΙΟΙΣ.

1074. Hierapoli Phrygiae. C. I. 3909.

Ἀσίδος, εὐρείης προφερέστατον οὐδας ἀπάντων,  
χαίροις, χρυσόπολι Ἱεράπολι, πότνια Νυμφῶν,  
νάμασιν, ἀγλαίῃσι κεκασμένη . . . . .

2 ΙΕΡΗΟΛΙ Chandler et codex Askewianus; Ἱεράπολι Smith, qui alia quoque interpolavit. Itaque etsi mirum est urbis nomen ad dialecti normam inflecti tamen Ἱερήπολι fortasse scribendum. — 3 extremam η litteram unus Smith addidit; omiserunt reliqui; lectio igitur haud certa.

1075. Erythris prope arcem. Lebas V 58.

Ἀγαθῇ τύχῃ.  
Νύμφαις Ναιάσιν ἀγαλ(λ)όμενος ἔνθα Σιβύλλης  
εὐρήνης ἄρξας Εὐτυχιανὸς τὸ πάροιθε  
δαπάναις ἐτοίμοις, ἀγορανόμος φιλότιμος,  
ἄμφω δ' εὐψυχῶς σὺν Εὐτυχιανῷ παιδὶ πανηγυριάρχῃ  
ἐκ προσόδων ἰδίων τῇ παιρίδι τὸ ὕδωρ  
φαιδρυνέν τε γραφαῖς ἐπικοσμήσας τὸ αὐλιεῖον  
μνημόσυνον τοῦτο τοῖσιν ἐπεσσομένοις.

Versus inconditos addendo omittendo corrigendo in ordinem redigebant Curtius et Sauppe *Act. societ. litt. Gott.* 1859 VIII 161. — 5 pentametrum puta. — 6 αὐλιεῖον fontem antro coercuit cf. A. P. VI 334 αὐλία καὶ Νυμφῶν ἱερὸς πάγος. Nymphis et Mercurio vicina Herophila sibylla Idae Troico in oppido condita fuit (Paus. X 12, 6), nec minus Erythraea sibylla (Paus. l. s. s.), iuxta cuius antrum Eutyichianus fontem instruxerat (v. 1), ex Nympha nata esse dicebatur.

1076. Romae. C. I. 6191.

Μέμφις καὶ Γελάσις Χαρίτων λουτρὸν τόδε τεῦξαν.

Traditur ab initio .ΙΜΕΝΦΙC et extr. ΤΕΥΞΑΝ.Ι., ut duae lineolae

rectae interpungentis notae esse videantur. — Melius scripsisset τόδε λουτρὸν ἔτευξαν. A. P. IX 609 Τῶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ ἐκεῖνας-μοῦνας ἔσω παῖσθαι τὰς Χαρίτας δέχεται.

1077. Romae. C. I. 6322.

Λουτροῖς ἀνάοισι ἀθύρ[ματα] . . . . .  
 δ]ή[ξ]αν ἐψ̄ γεν[έ]τα . . . . .  
 . . . . .

1 ἀθύρματα recte videtur Franz posuisse, cf. ad n. 1076. At λουτροῖς dativum nescio quomodo explicem. Videtur enim et nomen dedicantis et verbum ἔτευξεν in eodem versu fuisse. — 2 sq. sic traduntur:

ΕΝΙΛΟΖΑΝΕΥΓΕΝΗΤΑΙ — — —  
 ΠΑΠΑΡΟΛΩΜΙΕΝΟΚ — — —

ubi ῥόδων nomen facileprehendas, difficile suo loco ponas.

1078. Adanis Ciliciae. C. I. 4440 et melius ibid. Add. III p. 1171.

"Οὕτως σῆς ἀρετῆς, Ἀὔξέντιε, καὶ τόδε θαῦμα  
 δείμασθαι ποταμοῦ χειμερίοισι δρόμοις  
 ἀρρηκτον κρητῖδα σιδηροδέτοισι θεμελίοις,  
 ὧν ὑπερ εὐραίην ἐξετάνυσσας ὁδόν,  
 5 ἤν πολλοὶ καὶ πρόσθεν ἀπειρεῖησι νόοιο  
 Κυθναίων ρείθρων τεῦξαν ἀφανροτέρη·  
 σοὶ δ' ὑπὲρ ἀψίδων αἰώνιος ἐρρίζωται,  
 (καὶ ποταμὸς πλήθων πρηύτερος τελέθει),  
 αὐτὸς τήνδε γέφυραν ἀνασχόμενος τελέσασθαι  
 10 ἡγεμόνος πιθοῖ τοῦ διασημοτάτου,  
 ὄφρα σε καὶ μετόπισθεν ἔχοι κλέος ἴσον ἐκείνοις,  
 οἷ Νεῖλου προχοὰς ζεῦξαν ἀπειρεσίους.

Auxentius iussu praefecti, cuius nomen tacetur (v. 10), Cydnum flumen ponte iunxit firmiore; qui antea facti erant inpetum fluminis sustinere non potuerant. — 8 parenthesin significavi; nam verba (v. 9) αὐτὸς-ἀνασχόμενος continuanda eis sunt quae v. 7 leguntur σοὶ-ἐρρίζωται.

## II. HEROVM ET VIRORVM CLARORVM MONV- MENTA ARTIFICVM ARTIVMQVE TITVLI.

1079. In museo privato Britannico. Leake *Transact. of the Royal Soc.* 2 d. series I 305. Welcker *Mus. Rh.* III 274 n. 53.

Καὶ μετὰ λαογ[ό]νον ξίφος νιέ[ος] ἤρκεσα πάτρην,  
κτεῖνα δ' Ἀχιλλῆα γήραος εὐφραδίην·  
ἐς δεκατὸν δ' ἐκράτησα Π[αν]ελλήνω[ν] ἐνιαυτό[ν],  
πρὸς δὲ μ[ί]τον μοιρ[ῶν] οὐτις ἔχε[ι] δύνασιν.

Priami statuæ olim subscriptum fuit epigramma, quod ab initio mutilum esse nescio an non recte censeat Welcker. Idem recte explicat: *gloriatur se etiam post Hectoris necem patriæ defendendæ parem fuisse. Noti enim strategematis, quo Achilles Parisi Deiphobique manu periit, auctor ferebatur Priamus, Eur. schol. Hec. 388 Dind.* λέγεται γὰρ κληθῆναι αὐτὸν πρὸς τοῦ Πριάμου ὡς φίλον καὶ φονευθῆναι πρὸς Ἀλεξάνδρου διὰ βέλους. — 4 legebatur μοίρ[ης].

---

1080. Prope Ilium novum. C. I. 3626.

Τίττε τέχνα τὸν ἄριστον ἀμύντορα πατρίδος αἴης,  
οἷον Ζεὺς ὥρσεν, οἷον Ὅμηρος ἔφ[η].

Miro acumine ignotum quendam hominem patria ignota ex matre Techna natum finxerunt et Welcker (*Syll.* 44) et Boeckh. Patria nimirum Ilium est, eiusque defensores Priamidae, quorum quem potissimum intellegas nec per se dubium est et verba docent οἷον Ζεὺς ὥρσεν. Sunt enim Homeri verba Φοῖβος Ἀπόλλων, ὅς ἐδ' οἱ Ἔκτορ' ἐπῴρσεν, nisi quod

pro Apolline poeta memoria deceptus ipsum Iovem posuit. Fuerunt igitur versus Hectoris statuae subscripti, quem *τίκτε τέχνα* i. e. *quem ars exsculpsit*. Hectoris heroum et statuam Iulianus Illi se vidisse narrat in epistola nuper ab Henningio edita (*Hermæ* IX 257) v. 16 ἡρῶ-  
 ὄν ἐστιν Ἑκτορος ὅπου χαλκοῦς ἔστηκεν ἀνδριάς ἐν ναίσκῳ βραχεῖ· τούτῳ  
 τὸν μέγαν ἀντέστησαν Ἀχιλλέα κατὰ τὸ ὑπαιθρον. — 2 εφυ corr. Welcker.

1081. Prope Ilium novum. C. I. 3632 ex schedis Koehlerianis.

Οὐκ ἴσα πατρὶ [π]αθόντα κατέσχε με Ἰλιάς αἶψα  
 ἀλκὰν Ἑλλαδικὰ[ν] κευθομένα λαγ[ό]σιν.

1 traditur:

ΑΠΑΤΡΙΗΤΑΘΟΝΤΑ  
 ΚΑΤΕΣΧΕΜΕΙΛΙΑΣΑ

quibus fretus Boeckh ἀπατρίῃ γάθοντα scripsit interpretans *peregrina habitatione et quasi exilio gaudentem*, quae plus uno nomine vituperanda sunt. Re diu perpensitata coniecturam proposui valde quidem incertam, Aiacis quoddam epitaphium esse putans, quem ut πύργον Ἀχαιῶν ita ἀλκὰν Ἑλλαδικὰν apte adpellari posse puto. Sententiam repetii ex Soph. *Ai.* 434 sqq.

•  
 ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός  
 τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἀριστεύσας στρατοῦ  
 πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·  
 ἐγὼ δ' ὁ κλείνου παῖς κτλ'. coll. vv. 465 sq.

— αἶψα rarum vocabulum certo restituit Boeckh. — 2 ΛΑΓΩΣΙΝ — κευ-  
 θομένα pro κεύθουσα dictum videtur soloeae.

1082. Romae in villa Albani. Anaglypho exsculptus Hercules quiescens. C. I. 5984. Iahn *Bilderchron.* p. 68 sqq. 74.

a. sub tripode

Ἀμφιτρώων ὑπὲρ Ἀλκαίου τρίποδα Ἀπόλλωνι.

addito scholio:

τοῦ]το[ν] ὑπὲρ Ἑρακλέ[ο]υς θρασὶν δαφνηφορήσαντος ἀ[ν]α-  
 τεθῆναι· τὸ γὰρ ἐ[ξ] ἀρχῆς οὐχ Ἑρακλῆ ἀλλ' Ἀλκαῖον αὐτὸν  
 καλεῖσθαι.

b. sub anaglypho

- Οὓς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθεῖος ἀναγκασθεῖς [τέλεσ' ἄθλους·  
 πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριερόν κατέπεφνε λέοντα,  
 δεῦτερον ὕδραν Λερναίαν ἔκτεινε, τρίτον δὲ  
 καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ, στικτὴν ἔλαφον δὲ τέταρτον·  
 5 πέμπτον δὲ στρουθὸς Στυμφαλίδος ἤλασε λίμνης,  
 ἕκτον δ' Αὐγείᾳ ἐφώρει κόπρον ἑβδομον ἐλθὼν  
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν, ὄγδοον ἵππους  
 Θρήκης ἐξέλασεν Διομήδεος, Ἴππολύτης τε  
 ζω]στῆρα ἐξεκόμισ(σ)εν Ἀμαζονίδος, δέκατον δὲ  
 10 Γηρυνό]ην ἔκτεινε [καὶ ἦ]γαγε βοῦς ἀγελαίας·  
 ἐνδέκατον δ' ἐξ Ἄδου ἀνήγαγε [Κέρβερον αἰνόν,  
 Ἑσπερίδων δ' ἤνεγκε μολῶν [ἐπὶ τέρματα γαίης  
 χρύσεια μῆλα, δράκοντα λαθ[ών, τὸ πανύστατον ἔργον —  
 δώδεκα μὲν τοῦσδ' ἐξε[τέλεσσε τότε· ἀλλὰ πάρεργα  
 15 Βούσειριν μὲν ἐν Αἰγύπτῳ κτάνεν, ἐν Αἰβύῃ δὲ  
 Ἀνταῖον· Φολόην Κεντ[άριον ἐξεκάθηρεν.  
 Κύκνον ἰδ' αἰτόν, ὃς τὸ [Προμηθεὺς ἦσθιεν ἤπαρ,  
 ἐν Λυδοῖς πύματον θ' . . . . .  
 . . . . .

Consimili ratione Hercules labores conplures enumeraverunt et grammatici et poetae, quorum omnium proxime ad tabulam Albanam accedit scriptor epigr. append. Planud. 92; uterque enim metro usus tritissimo singulos labores quam plenissime ut in puerorum usum explicat, nullo admixto dictionis fuce. Omnibus autem hoc propositum erat, ut ieiuno argumento quam brevissime enarrato acuminis aliquid adderent, velut Philippus (app. Plan. 93) αὐτὸς Ὀλυμπον ἔχω et frigidissime iocans grammaticus ille (*ibid.* n. 92) τὸ τριςκαιδέκατον τοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλον μουνονυχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κούραις. Anaglyphi versus qui fecit non sibi defuit; versu enim extremo, quem non video qua alia ratione expleas, idem ille dixisse videtur, quod anaglypho exsculptum est, exantlatis tot aerumnis ad superos receptum esse Herculem. — 1 post ἀναγκασθεῖς legit Stephani . . . Lz . . . recteque supplevit. Coepta versus primi sententia repetitur v. 14. — 9 ζωστῆρα Corsini. — 10 suppl. Reinesius. — 11 Κέρβερον Victorius, cui addendum adiectivum; θηρίον αἰνόν clausula est Theocritea XXV 205. — 12 εἰς ἔσχατα χώρας Franz. — 13 λαθὼν Franz, reliqua supplevit Wilamowitz. — 14 ἐξεν . . vel ἐξεν . . traditum; ἐξε-τέλεσσ' ἄθλους Stephani. Vocabulo ἄθλους non opus est, cf. ad v. 1; scripsi τέτ' i. e. ὅτε ὑπὸ Εὐρυσθέως ἀναγκάσθη (v. 1); ἀλλὰ πάρεργα addi-

dit Wilamowitz. — 15 suppl. Stephani. — 16 suppl. Michaelis; vocabulo ἐκκαθαίρειν utitur grammaticus app. Plan. 92, 7. — 17 suppl. Franz. Cycnum propterea puta cum Promethei vexatore compositum, ut avium par (cygnus et aquila) ne disiungerentur. Interficiendi verbo, quo opus est, cum in hoc versu locus non sit, proximo demum versu fuerit necesse est, quem sic *exempli causa* explevit Franz ἐν Διὶ πύματον κτάνε Συλέα καὶ Διτυέρην. At certa est θ littera post πύματον. — 18. ab initio οὐτον vel οὐτοις traditum et spatio novem litterarum intermisso ὦντε. Stephani nihil legit nisi .ντο.

\*1083. Athenis prope Lysicratis monumentum. Cumanudes 1.

Κόδρου τοῦτο πέσημα Μελανθίδαο [ἄνακτος,  
ξείνε, τὸ καὶ μεγάλην Ἀοίδα τειχίσαςτο·  
σῶμα δ' ὑπ' ἀκροπόλει φέρων τάρχυσεν [Ἀθήνης  
λαὸς ἐς ἀθανάτους δόξαν ἀειραμέ[νον.

Litterae vulgares praeter A; videtur u p. Chr. n. saeculi. Supplementum Conze. — 1 ex Pausania (I 19, 5) videtur conligi posse prope Ilissum cecidisse Codrum; Lycurgus *Leocr.* 86 πρὸ τῆς πόλεως dicere satis habet. Lapis eo loco repertus, ubi sepultum regem credebant (v. 3). — 2 Paus. VII 2. — 4 ἀειραμένον Buecheler.

1084. Romae extra portam Trigeminam (*alle tre fontane*) herma. C. I. 6092.

Ὅμηρος.

- a. Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς μακάρων τε προσήταν,  
Ἑλλάνων δόξας δεύτερον ἀέλιον,  
Μουσέων φέγγος, Ὅμηρον, ἀγήρατον στόμα κόσμου  
παντός, ὁρᾶς τοῦτον δαίδαλον ἀρχέτυπον.
- >
- 5 b. Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος οὐδ' ὄνομ' αὐτό,  
νῦν δ' ἔνεκ' Αἰλιανοῦ πάντα σοφῶς ἐρέω·  
πατρίς μοι χθὼν πᾶσα, τὸ δ' οὐνομά φασιν Ὅμηρον,  
ἐστὶ δὲ Μουσάων, οὐκ ἐμὸν οὐδὲν ἔπος.
- >
- 10 c. Εἰ μὲν θνητὸς ἔφες, πῶς ἀθανάτόν σε ἐποίησαν  
Μοῦσαι καὶ Μοιρῶν νῆμα ἀνέκλωσαν, ἀναξ;

· εἰ δ' ἦσθα ἀθάνατος, πῶς ἐν θνητοῖς σε ἀριθμοῦσιν;  
οὐ μὰ σέ ταῦτ' ἐχρῆν, σεμνὲ ποιητά, φρονεῖν·  
ἀλλ' ἔγνων τὰ ἀληθές, ἐπεὶ τὸ σαφές διαφεύγει  
ἀνθρωπὸν φασιν, θεῖέ σε Ὀμηρε, πέλειν.

Litterae vulgares; II saeculo non antiquior inscriptio, si quidem in Menandri titulo (v. seq.), qui ut eodem loco positus ita eodem tempore ab eodem poeta scriptus et ab eodem lapidario sculptus est, dativo φιλῶ (v. 1.) iota non additum est. Aelianum περὶ ζώων scriptorem utrumque fecisse epigramma omnes fere crediderunt, quorum sane hoc favet opinioni, quod versus pedestrem magis quam poeticum sermonem resipiunt. Aelianum tamen, qui in bibliothecae suae vestibulo hermas posuit, eundem carmina fecisse docent tituli alterius vv. 9 sqq. Ceterum ex schedis vaticanis Ligorii notitiam protraxit Welcker *Mus. Rh.* 1845 III 466, Menandri una cum Homeri hermam repertum esse in villa Claudii Valeriani Aeliani Praenestini, tunc *Casale di Valeriano* nominata; quae qua fide digna sint nescio. — Primum epigramma paucis mutatis Antipatri Sidonii est A. P. VII 6. — 1 μακάρων δέ codex. — 2 Ἑλλάνων βιοτᾶ codex, cui quod Aelianus δόξης substituit cum obscurus fieri vereretur ineptus factus est. Melius poeta IV saeculi supra n. 906, 6 γαίης Ἰλλυρίδος δεῦτερον ἥελιον. — 3 Μουσῶν codex, quod ex lapide corrigendum. — ἀγῆρατον codex et lapis, certa ratione hoc et Antipatro et aliis multis poetis restituendum est, cf. ad. n. 547, 3. — 4 Antipatri versus παντός, ἀλμυροθία, ξεῖνε, κέκυθε κόνις ex rerum necessitate mutatus est, et satis quidem male; paullo melius scripsisset ὄρες τούτου δαίδαλον ἀρχέτυπον, cf. A. Pal. XVI (ed. Par.) 151 ἀρχέτυπον Διδοῦς ἐρικυδέος, ὃ ξένε, λειψοσεῖς εἰκόνα. — 5 Homerum grammaticorum altercationibus defatigatum patriam ortumque indicare recusantem multi finxerunt, cf. A. P. XVI (ed. Par.) 299, pluresque eadem fere ratione qua Aelianus quaestionem solvebant, cf. *ibid.* 295 οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλὰ ἔ Μοῦσαι πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι et 296 πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ τεκούσας οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας. — 9 sqq. cf. A. P. XVI (ed. Par.) 301 εἰ θεός ἐστιν Ὀμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω, εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι. — 12 οὐ μὰ σέ per ipsum Homerum iurans deum esse significat. — 14 *hominem quidem te praedicant, at divinum*, quam sententiam poeta non apertam, sed veram ait esse, tamquam ex oraculi tenebris extricatam, cf. A. P. I. s. s. 296 εἰ δέ με Φοῖβου χρὴ λέξαι πινυτάς ἀμφοδᾶ μαντοσύνας, -πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός κτλ'.



1085. Romae eodem quo antecedens loco herma repertus. C. I. 6083.

*Μένανδρος.*

- a. Ἐχρῆν μὲν στῆσαι σὺν Ἐρωτι φίλῳ σε, Μένανδρε,  
ὃ συνζῶν ἐτέλεις ὅργια τερπνὰ θεοῦ.  
δῆλος δ' εἰ φορέων αἰεὶ θεόν, ὅππότε καὶ νῦν  
σὴν μορφὴν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.
- 5 b. Φαιδρὸν ἐταῖρον Ἐρωτος ὁρᾷς, σειρῆνα θεάτρων  
τόνδε Μένανδρον ἀεὶ κραῖτα πνικαζόμενον,  
οὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώπους ἱλαρὸν βίον ἐξεδίδαξα,  
ἡδύνας σκηνὴν δράμασι πᾶσι γάμων.
- c. Οὐ φαύλως ἔστησα κατ' ὀφθαλμούς σε, Μένανδρε,  
10 τῆσδ' ἔγ' Ὀμηρείης, φίλτατέ μοι, κεφαλῆς·  
ἀλλὰ σε δεύτερα ἔταξε σοφὸς κρίνειν μετ' ἐκείνον  
γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριστοφάνης.

Versus non melioris notae quam hermae Homericī; vv. 1 et 5 et 6 duplici trochaica incisione foedati; v. 2 θεοῦ abundat. — 7 ΕΞΕΔΙΔΑΣΞΑΣ Gruter ex Vrsino, errore eo faciliore, quod primo tertioque epigrammate adpellatur ipse Menander. — 8 condita scena omnibus actionibus nuptiarum Franz, quod etsi minime pulcrum, melius tamen est quam quod Meineke γάμῳ corrigens pro γάμων explicat omnibus in fabulis scenam nuptiarum celebritate exhilarans (Menand. et Phil. rel. p. XXIX). — 9 sqq. versus miserrimi. — 11 sq. Aristophanem magni fecisse Menandri virtutes docet vox quaedam illius ὦ Μένανδρε καὶ βίε, πότερος ἄρ' ὑμῶν πότερον ἀπεμμήσατο; cf. Meineke l. s. s. p. XXXIII, idemque iudicium eo loco profert Quintilianus XI 69, ut Aristophaneum esse facile credamus: ita omnem vitae imaginem expressit.

1086. Thera in insula rupi insculptus titulus. Ex Prokeschii apographo Boeckh Act. acad. Berol. 1836 p. 41 sqq. coll. tab. n. 5.

Κυκλείδας Κ]υκλῆος ἀδε[λφ]ε[ι]ῶν Ἀρίωνι,  
τὸν δελφίς [σῶσε, μνημόσυνον τέλεσεν.

Litterarum formae sunt fere ol. 40, cf. Kirchhoff Stud.<sup>3</sup> p. 45 sq. — Recepi quia ingeniose haec Boeckh mihi lusisse videbatur. Ad obscuram Arionis memoriam explanandam nemo sanus in hoc disticho abutetur.

1087. Romae in monte Caelio herma. C. I. 6088.

*Μιλτιάδης.*

*Qui Persas bello vicit Marathonis in arvis,  
civibus ingratis et patria interiit.*

*Πάντες, Μιλτιάδη, τά[δ'] ἀρήϊα ἔργα ἴσασιν,  
Πέρσαι καὶ Μαραθῶν, σῆς ἀρετῆς τέμενος.*

3 ΤΑΛΑΡΗΙΑ Wesseling et Brunck τὰ σ' ἀρήϊα, cautius Iacobs corruptum locum significavit. Mihi τὰδ' ἀρήϊα certum videtur; respicit autem poeta quae v. 1 dicta erant. Continua enim disticha tradita sunt, ut nesciam an lenius post v. 2 interpungendum sit.

1088. Romae. Anaglypho pugna ad Arbela commissa in clipeo exsculpta, quem tenent Europa et Asia mulieres. C. I. 6020. Iahn *Bilderchron.* p. 55 sq.

a. Ἐπταξαν βασιλῆες ἐμὸν δόρυ ἔθνεα τε αὐτῶν,  
ὅσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται.

Εὐρώπη            Ἡ ἐπιπασιμάχη            Ἀσία  
τρίτη πρὸς Δαρῆ-  
ον γενομένη  
ἐν Ἀρβήλοις.

b. Εἰμὶ δ' ἀπ' Ἡρακλέος Διὸς ἔκγονος, υἱὸς Φιλίππου,  
Αἰακιδῶν γενεῆς, μητρὸς Ὀλυμπιάδος.

1 cf. Verg. *catal.* XII *hic reges Asiae fregerat, hic populos de Mithridate.* — In proximis ἐπιπασιμάχη unum vocabulum feci Welckerum secutus *Mus. Rh. vol. suppl.* II 1 (1839) p. 24. Nota est Accii tragodia *Epinausimache*, cf. Iahn *Bilderchron.* p. 17 adn. 124.

1089. In Romae suburbana quadam regione uti omnes Gruteri titulos ab Vrsino acceptos inventum esse, fortasse in Hadriani villa Tiburtina (cf. ad v. 7) statuit Mommsen. Ex Grutero C. I. 6857.

. . . . . ἀ]ριδείκετον [ἀν]δρὸς[ς] ἀοι[δὴν],  
γαῖ]α τὸν Ἀ[σ]χανίη [γ]είνατο Πα[ρ]θέ]νιο[ν],

- ἀε[ὶ τ]ιμ[ήε]σ(σ)ι τετιμένον ἡγεμόνεσ[σ]ι,  
 μυρία] ἐ[π'] Ἀ[ρήτη] μ[υ]ράμενον [φθ]ιμέν[η],  
 5 μυράμενον λυγροῖσιν [ἐ]πὶ φθιμένη ἐλέγοισιν,  
 ἀνέρα παντοίη[ς] ἐ[μ]μορον εὐεπίης.  
 καὶ τὸ μὲν οἴχεται ἄωτον ἐπὶ πλημῆσιν Ἀναύρου,  
 π[ε]τρ[οφ]υᾶ γ[ρ]απτὴν [σ]υραμένοιο λίθον·  
 τῇν δ' ἄρ' ὑπερ[θ]ε νέην [δέλτον] πάλι [θ]ήκατο [τ]ύμ[β]ο[υ]  
 10 Ἀ[δ]ριανὸς Μου[σῶν δῶρ]ον ἄφ' ἀγνο[υ]άτ[ω]ν,  
 ὄφ[ρ]α καὶ ὀψιγόνοισιν ἀγα[μ]λέα τύμβος ἀείδοι  
 ἄστυν Ἀπαμ[ε]ίης [κ]αὶ [θ]άλος Εὐφρο[σ]ύν[η]ς.

Tractavi *Hermæ* XI 370 sqq. adtulique Scaligeri verba, qui magnam verae interpretationis partem occupaverat. Singula quae posui verba incerta pleraque esse ipsi videbunt periti. Fuit eo quo lapis inventus est loco epigramma positum Parthenii Nicaeensis, factum id ut suspicor in Areten uxorem mortuam, cf. Suid. s. v. Παρθένιος· ἔγραψε δὲ . . . Ἀρήτης ἐπικηδεῖον τῆς γαμετῆς, ex quo carmine nihil superest praeter unum imperativum ἀνεμε ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι positum (schol. *Pind. Isthm.* II 63). Monumentum fluminis inpetu disiectum Hadrianus Cæsar restituit, quem simili Parthenii ingenio delectari facile credam; ille enim *recolenda abstrusarum fabularum memoria doctrinae laudem aucupabatur* (Meineke *Anal. Alex.* p. 258). — 1 ΑΤΕΙ . . . ΠΙΝΕ . . . ΠΙΔΕΙΚΕ ΤΟΝΑΗ: ΔΡΟΕΑΟΙ extrema bene restituit Franz; antea πρὶν fuisse videtur: olim hoc loco legebatur *praeclarum Parthenii carmen*. — 2 ΑΕΚΑΝΗΤΕΙΝΑ ΤΟΝΑΛΟΚΝΙΟ Ἀσκανίη γένετο Scaliger, qui Παίωνιον nomen fuisse putavit. — 3 ΑΕΝΙΜΕΕΚΙ — ΗΓΕΜΟΝΕΚΙ imperatores intellege Tiberium et Hadrianum. — 4 . . . ΔΕΓΙΑΗΜΤΡΑΜΕΝΟΝΙΟΜΕΝΙ ἐπ' Ἀρήτη plane incertum. — 5 . . . ΜΠΟΙΟΙΝΠΙ verbum iteratum fuisse docent iterata ea verba quae e verbo proxime suspensa sunt ἐπὶ φθιμένη. Apoll. Rhod. II 782 ὄντινα λαός-οικτίστοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται. — 6 ΑΙΜΕΝΗΘΙΟΗΓΑΜΜΟΡΟΝ — 7 ἄωτον bene Franz. — ΥΠΛΗΜΗΚΙΝ praestat fortasse forma πλησμῆσιν. Αναύρου Thessalico flumini cognominem sicut Peneum et Alpheum villae Tiburtinae fluvium fuisse eleganter coniecit Wilamowitz. — 8 ΤΗΕ . . . ΥΑΙΡΑΠΤΗΝΥΡΑΜΕΝΟΙΟ συραμένοιο Scaliger; poteris ἀραμένοιο. — 9 . . . ΝΔΑΡΥΠΕΡΟΕΝΕΗΝΑ . . . ΠΑΛΑΙΟΗΚΑΤΟΙΥΜΙΟ πάλι θήκατο τύμβω Scaliger; δέλτον vocabulum parum placet. — 10 ΑΝΦΙΑΝΟΜΟΥΣ . . . ΑΙΜΟΝΑΦΙΝΓΑΤΝΥΝ ἄφ' ἀγνωτάτων apte Franz, nec praestat opinor ἄφ' (vel ἀπ') ἀθανάτων. — δῶρον conieci ex Antipatri Sid. ep. A. P. VII 14 ἄφθιτα μνησαμένα δῶρ' Ἑλικωνιάδων. — 11 . . . ΖΡΑΕΝΟΥΙ ΓΟΝΟΙΚΙΝΠ . . . ΚΛΕΑΤ . . . ὄφρα Franz. — 12 . . . ΑΠΑΜΗΚΑΙ ΑΛΟΟΕ ΥΦΗΥΝ videtur Apameensium civis nominari Parthe-

II. heroum et virorum clarorum monumenta artificum artiumque tituli. 493

nus; Suid. Νικαεὺς ἡ Μυρλεανός. Myrlea πόλις Βιθυνίας, η νῦν Ἀπάμεια καλουμένη (Suid. s. v. Ἀσκληπιάδης). Vt pari iure Nicaeenses apud se natum Apameenses altum educatumque apud se poetam suum civem praedicare potuerint, statuendum videtur parentes post natum Nicaeae filium Apameam sedem transtulisse. Bello Mithradatico a. 73 captum et Romam ductum esse narrat Suidas, nescimus tamen utra ex urbe; nam eodem anno Apamea a Valerio Triario et Nicaea a Barba Luculli legatis capta est, Appian. b. *Mithr.* c. 77. Suidae verba ἐλήφθη ὑπὸ Κίονα λάφυρον aut corrupta aut errore foedata sunt. — θάλας Εὐφροσύνης si recte scripsi, non inficete dicitur perpetuus ille *tenerorum lusor amorum*.

1090. Prope Cephisiam herma sine capite. C. I. 989.

Ἦρωες Πολυδευκίων,  
ταῖσδέ ποτ' ἐν τριόδοις σὺν σοὶ ἐπεστρεφόμεν.  
πρὸς Θεῶν καὶ ἡρώων κτλ'.

Polydeuces Herodis Attici libertus sat notus; libertorum Herodem imagines posuisse auctor est Philostratus, cf. Boeckhii adn. et tit. seq.

1091. 'Στὸν Μαρκόπουλον' Fourmont, cuius ex schedis C. I. 994.

Πολυδευ[κίων] ἦρω[ς],  
κ[α]ὶ το[ύ]τοις λουτρο[ῖσι] συν]ωμειλή[σαμεν] ἄμφω.

Supplevi ex similitudine tituli antecedentis; Philostr. *vit. soph.* p. 559 εἰκόνας γούν ἀνετίθει σφῶν . . . τὰς μὲν ἐν δρυμοῖς, τὰς δ' ἐπ' ἀγροῖς, τὰς δὲ πρὸς πηγαῖς, . . . ξὺν ἀραῖς τοῦ περικόψοντος ἢ κινήσαντος. Tradita haec sunt:

ΠΟΛΥΔΕΥ  
ΗΡΩΚΛΙΤΟ  
ΤΟΙΚΛΟΥΤΡΟ  
. . ΩΜΕΙΛΗΣ

\*1092. Ad Erechtheum herma. *Ephem.* 3722.

Μνημα τόδε Φρόντωνος· ἐς Ἀίδος εἰθὺν νεοίμην,  
πρὶν χρυσὸν δέχθαι πρήχματος οὐχ ὀσίον.

1 εἰθὺ non εὐθύ in lapide est; cf. A. P. X 3 εἰς Ἀἶδην ἰθεῖα κατ-  
ήλυσιν.

**1093.** Bovillis reperta tabula Iliaca. C. I. 6125 coll. Iahn *Bilderchron.* p. 3. 91. tab. A.

ὦ φίλε παῖ, Θεοδῶρον μάθ'ε τάξιν Ὀμήρου,  
ὅφρα δαεῖς πάσης μέτρον ἔχης σοφίας.

1 suppl. Lehrs (*Mus. Rh.* II 354). Alii artificem intellegunt Theodorum, rectius ut videntur alii grammaticum qui *ordinem rerum ab Homero enarratarum composuit*.

**1094.** Romae vel prope Romam reperta tabula argumentis homericis insculpta. C. I. 6126 a. Iahn *Bilderchron.* p. 4 sq. p. 92 tab. C.

Ἐνθάδε τὴν ἀρχὴν σύ γε λάμβανε, οὗ ποτε βούλει.

Supplevit Michaelis praeunte fere Franzio. — Occupat versus superiorem partem lapidis in modum tabulae latrunculariae quadris descripti, quibus singulis in quadris singulae litterae scriptae artificis titulum efficiunt hunc:

Θεοδώρος ἡ τέχνη.

Quae eadem verba cum unus quisque quadrarum ordo a sinistra oblique dextrorsum adsurgens contineat, recte dici potest: *undecunque initium feceris, semper eadem verba conpones*. — Theodorus idem est de quo ad tit. anteced. dixi.

**1095.** Tabula Sartiana argumentis homericis insculpta. Henzen *Annal. Inst.* XXXV 412. Iahn *Bilderchron.* p. 4. 85. tab. B.

Perierunt argumenta librorum α β γ.

Δ Δέλτα . . . ]υσιν ὄρκων ἐπιπωλ[εῖται δ'] Ἀγαμέμνων.  
Ε Εἰς Διομήδης μὲν ἀριστεύει πρὸς δ' Εἴλιον ἔρχεται Ἐκτωρ.  
Ζ Ζῆτα δ' ὁμιλ[ῖ τ]ὰ πρὸς Ἀνδρομάχην, καὶ Πάριν ἐς χάριν ἔλκει.  
Η Ἦτα Ἀίας Ἐκτορι μουννομαχί, καὶ νῆξ αὐτοὺς καταλύει.

reliqua perierunt.

Similia extant Stephani grammatici A. P. IX 385 ἀπόστιχα εἰς τὴν Ἰλιάδα κατὰ βαλφωδίας et quae inedita ex codicibus Homeri addidit A. Ludwig *Mus. Rh.* XXXII 10 sq. Vidit Merkel tabulae versuum eam esse naturam ut heroico hexametro praecedat choriambus; corruptos numeros v. 1 et v. 3 bene Michaelis (apud Iahn p. 85) ita explicavit ut versus

non in huius ipsius tabulae usum factos a lapidario incuriose aliunde transcriptos esse coniceret. — 1 Δέλτα θεῶν δόγμα (sic etiam Henzen) χύσιν [θ'] ὄρκων Michaelis. Litterarum vestigia ante χύσιν omnia incerta. Deinde ἐπι | πωλοῦσι | ἀγαμέμ | μνων corr. Henzen. Stephanus *l. s. s.* δέλτα θεῶν ἀγορή, ὄρκων χύσις. Ἄρεος ἀρχή. Quinti libri periocha ὀρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις. — 3 ΔΟΜΙ | ΛΠΑ corr. Sarti. Fortasse Hectoris nomen ex versu superiore repetendum; certa tamen res non est. Conlato Stephani versu ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἑκτορός ἐστ' ἀριστὺς conieci olim ζῆτα δ' ὁμιλεία πρὸς Ἀνδρομαχὴν Ἑκτωρ Πάριν ἐς χάριν ἔλκει. — 4 Αἴας non videtur iambus, sed anapaestus esse; in Stephani versu ῆτα δ' Αἴας πολέμῳζε μόνῳ μόνος Ἑκτορι δῶ fortasse δ' delendum.

Accedit similis tabulae fragmentum Romae repertum ap. Iahn *l. s. s.* tab. IV F coll. p. 25.

Ἀχιλλεύς. Πρίαμος. Λύτρα.

Λύτρα νεκροῦ καὶ πέρας ἐστὶν τάφος Ἑκτορος ἱπ[ποδάμοιο].

Ab initio . . . ΟΑ corr. et suppl. R. Rochette. — Versus natura praecedentibus similis, non aequalis (spemendae enim Studemundi argutiae ap. Michaelis. ad Iahn p. 85 adn. 440); sunt autem duo choriambi quos excipit tetrapodia dactylica.

1096. Stratoniceae in Serapieo pariete. C. I. 2722 coll. Add. II p. 1108.

M] νημόσουν ἀνθρώπ[οις τόδ' ἡμε]ρήσιον	λα
ε] ὕρον, μετρήσας μουσ[ικῇ συντ]άγματι	λ
ν] ἐμ[ω]ν τ' ἐκάτερον μῆνα[ς ἡδ' ἐ]πεμβόλους,	λα
ῥ] να ἄν τις ἔτυχε τῆς ἀπαιδεύτου τύχης,	λα
5 παρησίαν ὁμοίαν οὐκ ἔχων βροτοῖς,	πη
παρηγορεῖται βαιὸν ἀριθνησας τάδε.	λα
ο] ὕτως ἔγραψα τοῖς φίλοισι χρήσιμον.	λ
σ ὅ μοι, Πρῶνοια, λοιπὸν εἰς τὸ δεύτερον	λα
ε ὑπερινόητον ἡδὲν ἀγγεῖλαι στίχον	λ
10 ὑπερτάτοις γὰρ ἡμῶν εἰχὴν Ἥρη καὶ Διὶ	λα
Ῥεμβηνόφω περάσας τὴν ἐτησίαν χάριν	λα
ε ὑδαιμονήσας δέλτον ἀνατιθῶ θε[οῖς].	λ

S ἀφ' ἐ[τ(ους)].

A dextra mensium duodecim dies adscriptos esse vidit Chishull, menses anni Asiani a d. 24 Sept. incipientis adgnovit Boeckh, intellegens simul quot quisque mensium dies haberet, tot singulis versibus litteras esse; idem denique eius qui tam facete luserit nomen ex versuum litteris initialibus extricavit Μένιππος εὔρε. Grammaticus fuit otiosus qui incultis hominibus hoc *μνημόσυνον ἡμερήσιον* non nullo labore prospiciendum putaverit, fuit insulsus et inperitus, qui cum initio satis commode res cesserit postea et morae et laboris inpatiens ut rem quocumque modo perficeret et grammaticis et metricis, denique vel orthographicis legibus abusus sit. — 1 et 2 Boeckh, 12 Chandler supplevit. — 3 *ΙΕΜΟΝ νόμιμόν τε χᾶτερον μῆν' ἢ δ' ἐπεμβόλους* Boeckh; ego Waddingtonem fere secutus sum, qui (ad *Lebas* V 514) *νέμον τ' ἐκάτερον μῆνα καὶ ἐπ.* proposuit. Intellego *disponens et menses vulgares (τριακάδας) et dies additicios*. — 4 *ΑΝΑΝ* Chandler, *NAN* Sherard; *Ἰν'* Boeckh. — 5 *παρησίαν* simplici ρ littera scriptum, ut iustus litterarum numerus expleretur; ineptius v. 6 *ἀριθνύσας*. — 8 *σύ μου προνοῖα* Boeckh explicans *tu iam, lector, meo provisu in posterum secundo loco nuntia intellectu facilem suavem versum*, quae vereor ut multis probaturus sit. Hoc equidem dici puto *dicavi Iovi et Iunoni hoc mei ingenii monumentum; ut alterum post-hac aliquando dicare possim, tu curato, Prudentia, cuius opera haec excogitavi*. — 11 *Ζεὺς Περμβήνοδος* ignotus. — Subscripta legit Boeckh ut significavi, *αφ* pro *φα* positum ratus, quem annum *DI* repetendum ab epocha Seleucidarum Stratoniceae conditorum esse a. p. Chr. n. 189.

---

1097. Deli in basi. C. I. 10. Melioribus Stuarti et Lebasii apographis usus Kirchhoff *Stud.* p. 61.

. . . . λίθου εἰμὶ ἀνδριάς καὶ τὸ σφέλας.

Litterae olympiade LXXV antiquiores. — Status fuit Apollinis colossea a Naxiis olim Deli dedicata, postea (Plut. *Nic.* c. 3) vi tempestatis eversa; eversam cum restituerent, alterum in averso latere scriptum titulum videntur addidisse *Ναξιοὶ Ἀπόλλωνι*. — Ab initio apographorum consensu confirmata haec leguntur *ΟΑΦΥΤΟΛΙΘΟ*. Senarium esse bene perspecto scripsit Bentley *τ]σὺ ἀφ' αὐτοῦ λίθου*, quod ferri non posse (nam nec τ litterae locus est in lapide, neque φ litterae in pronomine) demonstraverunt et Welcker (*Syll.* 122) et Kirchhoff *l. s.* p. 62. Verum latet.

---

1098. Prope Orchomenum. Anaglypho sculptus senex pallio indutus baculo innisus dextra cani locustam porrigens. Ex Michaelis apographo (*Annal. Inst.* XXXIII 83 tab. E 3) tractavit Kirchhoff *Stud.*<sup>2</sup> p. 63 sqq.

Θε]λξήνωρ ἐπ[ο]ίησεν ὁ Νάξιος, ἀλλ' ἐσίδεσ[θε].

Exeuntis vi vel ineuntis v saeculi. — Restituit Kirchhoff adnotans simul artificem versum qui ad anaglyphum minime pertineret de suo addidisse naxia usum et dialecto et scribendi ratione.

---

1099. In amphora musei Berolinensis. C. I. 8154.

Ἐξηκτίας ἔγραψε καπόησε ἐμέ.

v saeculi.

---

1100. Vasi rubro inscriptum. Benndorf *Griech. und sicil. Vasenbilder* tab. XXVIII n. 24.

Ἄνδρες ἐποίησαν σοφίαισιν καλὸν ἄγαλμα.

v saeculi. — Benndorfio tituli dedicatorii partem esse indicanti nemo accedet; artificum vel fabrum nomina videntur in ipso vase scripta fuisse.

---

1101. Thalamis Laconiae. Lebas II 282 (281 b).

Ἐγρα(ψε) καὶ ἐχάραξε Δαμωνικίδ[ας].

ii fere p. Chr. n. saeculi. Versus sub titulo scriptus, quo magistratus recensentur βίβλος, ἔφορος, νομοφύλαξ, κάρυξ, γραμματεὺς.

---

1102. Romae. C. I. 6272.

Εἰσοράας δίκηλον, ὅπως περὶ νῶτον αἰείρας  
κριὸν ἀεξιμέρων ἐμπνοον ἀχθοφορεῖ.

Πάτρων Νέου.

Adtulit Welcker (*Syll.* 165) Pausaniae locum IX 22, 2 de Mercurio caprifero memoratque in pictura quadam Herculanensi (VII tab. 56) similiter iuvenem agnum caprinum ferentem expressum esse, quibus apte denique comparat Satyrum Florentinum haedulum eodem prorsus modo portantem. — Patroni f. nescio artifex fuerit an poeta.



**1103-1106.** In domus Pompeianae cubiculo parieti inscripta quattuor epigrammata, quibus singulae inlustrantur picturae. Ex suo apographo edidit C. Dilthey *progr. Turic.* 1876.

I Amor cum Pane luctans adstante Venere agonis praeside.

Ὁ Θρασὺ[ς] ἀνθέστακεν Ἔρωι [τῷ Πανὶ παλαίων,  
χὰ Κύπρις ὠιδεῖνει, τίς τίν[α προ]ῶ[τος] ἔλει·  
ἰσχυρὸς μὲν ὁ Πάν καὶ καρτερός, ἀλλὰ πανοῦργος  
ὁ πτα[νὸς καὶ] Ἔρωι· οἴχεται ἅ δύναμις.

Supplementa sunt Dilthei, certa ut ex vestigiis litterarum patet vv. 3 et 4, probabilia saltem v. 1, ubi litterarum ω α η α reliquiae adgnosci posse narrantur. At v. 2 quae posuit Dilthey licet A. Mavii testis oculati consensu confirmata ea spero fore aliquando ut melioribus conmutentur; non hercle posuissem illa, si mihi aequae ac Diltheo probabile videretur Tarentinum Leonidam epigramma fecisse. — 3 sq. recte explicat Dilthey *valens quidem ac robustus Pan, at veterator ales iste et Cupido*, idemque apte contulit Servii verba ad *Verg. ecl.* II 31 *a poetis fingitur cum Amore deo luctatus et ab eo victus*.

II Circa signum aliquod (Panis) tres viri adstant, quorum duo ex habitu instrumentisque quae gerunt alter piscator, alter venator esse dignoscuntur; tertius, cuius vitae condicionem non est unde intellegas, discessurus videtur; arbori retia quaedam adfixa. Picturae evanidae argumento cognito tenuibusque carminis vestigiis repertis praeclaro acumine vidit Dilthey Leonidae Tarentini fuisse epigramma (A. P. VI 13):

Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι,  
ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης·  
ὦν ἀπὸ μὲν πτανῶν Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις  
τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος εἰναλίων.  
5 ἀνθ' ὦν τῷ μὲν πέμπε δι' ἥερος εὖστοχον ἄγρην,  
τῷ δὲ διὰ δρυμῶν, τῷ δὲ δι' ἡϊόνων.

Superant v. 2 vocis ἄλλος littera ο, v. 3 nominis Δᾶμις Δ, v. 4 ab initio τ . . . . . Δ, v. 5 ab initio α . . . . . ω, v. 6 τωαεαι primae versus litterae.

III Sedet senex meditabundus (ΟΜΗΡΟΣ nomen adscriptum), ex quo duo homines piscatores (ΑΛΕΙC adpictum) sciscitantur quae infra scripta sunt:

ὅσο' ἔλομεν, λ]ιπόμεσθα, ὅσο' οὐκ [ἐλ]ο[μ]εν, [φερόμ]εσθα.

Res nota narratur in Homeri et Hesiodi Certamine. Inscriptio codicum confirmat lectionem ὅσ' οὐχ, reprobatur vulgatam ὅσα δ' οὐχ.

IV In dextra picturae parte caper vitem adrodit, ad sinistram idem caper versus aram vi protruditur, cuius caput homo aliquis uva expressa vino inspergit:

Κἂν με φάγῃς ποτὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,  
ὅσσον ἐπισπείσαι σοί, τράγε, θυομένῳ.

Epigramma utpote picturae inlustrandae causa scriptum nemo iam dubitabit quin integrum sit traditum A. Pal. IX 75 Eueni nomine insignitum Ascalonitae. Expressit autem Euenus (cui cum pictura inscribenda esset breviori esse licuit) Leonidae Tarentini epigramma A. P. IX 99, cuius extremum versum ὅσσον ἐπισπείσαι σοί, τράγε, θυομένῳ integrum suum fecit, *tamquam digito monstraturus exemplum suum et praecleari poetae admirationem confessurus gratissimumque carmen lectoribus in memoriam reducturus*. Verba sunt Diltheii, qui praeter Hauptii disputationem *Opusc.* II 72 addidit Phaedri locum ab Vsenero indicatum *prol.* I. IV 17. — 1 κἢ cod. Palat. et schol. *Arist. Phut.* 1129; καί Suet. *Domit.* c. 14. — ἐπὶ pro ποτὶ cod. Palat., schol. *Arist.*, Suet., idque iure praestare ait Dilthey.

De quinta quadam pictura, quae ex adverso fuit Panis cum Amore luctae, nihil superest nisi Bacchi statua comite panthera in alto suggestu sedentis, litterarum nihil quidquam.

1107. Romae in basi. C. I. 6320.

Πορφυρέαν ἐσθῆτα λι]θοξόος ἐς χροά λευκόν  
θῆκε φύσιν ζηλ]ῶν κάλλει τεκτοσύνας.

1 ΝΕΟΞΟΟC corr. Franz. — Supplevit Wilamowitz imaginem intelligens marmoream veste indutam porphyrea, quales fieri solebant Caesarum protomae altero fere saeculo.

1108. Chio in insula. Ex Grutero Sylburgii schedis uso C. I. 2229.

Ἐρμῆν τὸν κλέπτην τις ὑφαίλετο· θερμὸς δ' κλέπτης,  
ὅς τῶν φιλητέων ψχετ' ἀνακτ[α] φέρων.

1 legunt τίς ὑφαίλετο; — 2 ΑΝΑΚΤΙ — Fateor non intellegere me

quo tandem loco inscripti esse versus potuerint, neque inepte videtur Maffei ficticium epigramma iudicasse. Simili acumine Philippi epigramma distinctum est Append. Plan. 193, ubi Mercurio hortorum custodi furem prohibenti respondetur ὡ παραδέξου· μὴ κλέπτειν Ἑρμῆς καὶ νὸν ἔθιξε νόμον.

---

**1109.** Argis a Veli Pascha effossum emptumque a Northio comite de Guilford. C. I. 1147.

*Φθέγγεται, ἡρεμέει· γελάει μόνον καὶ τάχα δώσει  
τάνδε λίθιν ψυχάν· μορφὰ τόσον δύναται.*

2 τῷδε legi. maluit Boeckh. At inutile est emendare epigramma quod mihi quidem neque mihi tantum opinor ab homine recentissimo eodemque inperitissimo fictum videtur.

---

### III. POETARVM MEMORIAE FACETE LVDICRE SAPIENTER DICTA AMATORIA POTATORIA VASCVLORVM RELIQVA.

\*1110. In Atticae pago Acharnensi. Conze *Philol.* XII 566.

ᾠραι.

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εἴ[ρ]υοδ[εί]ης  
λευκοῖσιν φάρεσσι [κ]α[λυ]ψαμένα χροά καλόν  
ἀθανάτων μετὰ φῦλ[ον] ἔτον προλιπόντ' ἀνθρώπους

Αἰδῶς Εὐνομίη εἰ[ε] . . . . .

5 αὐτό[ματ]αι δὲ πύλ[αι μύκον] οὐρανο[ῦ, εἰ]ς [δ' ἔ]ον ᾠραι.

II fere saeculi. — Adgnovit Conze Hesiodi versus *Opp.* 197 sqq. in quibus mutavit scriptor alterum nomen (Hesiodus enim v. 4 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις) addiditque alia. — 2 καλυψάμεναι Conze; lapis quod posui. — φάρεσσι pro φάρεσσι ex Hermannii coniectura dudum scriptum oportuit, cf. Vsener *Mus. Rh.* XXIII 148. — 4 ΜΗΤ/// | ΗΠΟΛΟΝ//ΠΤΗ legi; Η//Ο.ΟΙ Conze. Post ΜΗΤ quot litterae perierint incertum; inaequales enim lapidis versiculi sunt modo XXII modo XV litterarum. Supplendi periculum nuper Vsener fecit [Δῶς δὲ δα]ηπόλοι ἔστη[ν]. — 5 ΑΥΤΟΝ . . . , ΙΔΕΤΥΛΛ . . | ΟΥΡΑΝΟ . ΕC . ΟΝΩΡΑΙ Conze; ΑΥΤΟΥ . . ΑΙΔΕΠΥΛΛ// | ΟΥΡΑΝΟ . CC . . ΟΝΩΡΑΙ ego. Explevi versum ex Iliad. E 749 αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ᾠραι, mutatis quae ex sententiae litterarumque traditarum ratione mutanda videbantur. Nam *Pudorem* et *Iustitiam* illum pro Horis habuisse (auctore quidem Hesiodo *Theogon.* 901 Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν) ex Horarum nomine versibus praescripto satis clarum est.

\*1111. Romae in pariete domus cuiusdam in monte Esquilino erutae.  
Edidi *Hermas* X 1 sqq.

Εἰ μὲν ἐκώ]ν, Ἀρχῖν, ἐπεκώμασα, μ]υρία μέμφ[ου·  
εἰ δ' [ἀέκων ἦκω, τὴν προπέττει]αν ἔαι.  
Ἀκρητος [καὶ Ἔρως μ' ἠγάγκασεν]. ὧν ὁ μὲν αὐτῶν  
εἴλκεν, ὁ δ' οὐκ εἶα τὴν προπ]έτην εἶν.  
5 ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα, τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα  
τὴν φλιήν· εἰ τοῦτ' ἐστ'] ἀδίκημ', ἀδικῶι.

Callimachi est epigramma n. 43 ed. Schn. primo fere saeculo ab homine romano doctissimo Callimachi admiratore in cubiculi pariete pictam. Vtique veram hanc esse carminis lectionem demonstravi l. s. s., nisi quod εαι (v. 2) et ΠΡΟΠΕΤΗΑΝ (v. 4) et ΑΔΙΚΩΙ (v. 6) saeculi inferioris sunt vitia, Itaque sic intellegendum: *si mea sponte, Archine, comis-sabundus heri ad te veni, dignus sane sum conviciis; sin autem invitus adfui, mitte conviciandi studium: Liber et Amor me coegerunt, quorum Amor me trahit, Liber impediit ne veniendi studium mitterem. Nec cum adessem aut tuum aut patris nomen publice pronuntiavi (velut Ἀρχῖνε Ἀρχεβούλου), sed limen solum exosculatus abii. Hoc si crimen est, sum ego in crimine.*

1112. Stabiiis. C. I. 5868. C. I. R. N. 2175.

*D. M. P. Aelio Audaci eq. sin. Aug. [t]urm. Vlp. Ius[tin]i C. Iulius Probus h(oc) b(ene) m(erenti) f(ecit).*

Θέλω τύχης σταλαγμ[ὸ]ν ἢ φρενῶν [π]ιθον.

ΣΤΑΛ . . . | ΑΓΜΩΝ.Η.ΦΡΕΝΩΝΠΙΘΩΝ corr. Reinesius, adnotans versiculum modo Ptolemaeo Philadelpho Sotadam inridenti, modo Diogeni adtribui Alexandrum refutanti cum ὦ πῖθε μεστὲ φρενῶν ille exclamavisset. Idem senarius inter monosticha Menandrea fertur utiturque eo Gregorius Nazianzenus citatus a Franzio:

ἔφησέ τις πού τῶν φιλοφρόνων τάδε·  
ἴθλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πῖθον.  
πρὸς ὃν τις ἀντέφησε τῶν φιλοφρόνων·  
ῥάνις φρενῶν μοι μᾶλλον ἢ βυθὸς τύχης.

1113. Gallopoli in cochleari argenteo. *Newton Travels and Discoveries of Levant* p. 123.

Ὅς δὲ Κόρινθον ἔναιε θυμοῦ κρατέειν Περὶανδρος,  
ὅταν μισ[ῇ] σε ἡ φίλη σου.

Hexameter sumptus ex carmine A. P. IX 366, ubi codex Pal. χόλου κρατέειν, duo vero Parisini θυμοῦ κρατέειν, quae etsi versui non apta vetustior tamen et vulgatio videtur sententiae forma. Ceterum Anthologiae carmen eiusdem puto poetae esse cuius sunt VII 81 et IX 26, Antipatri utrumque non Sidonii sed Thessalonicensis. — Verba ὅταν μισῇ σε ἡ φίλη σου in manubrio scripta addidit qui amicus amicum praeter suppellectilem utilem utiliore consilio impertire voluit.

1114. In museo Britannico in cochleari argenteo. *Newton Travels* cet. (cf. ad. tit. praeced.) p. 123.

Τέρμα δ' ὄρᾶν βιότου.

Ex eodem unde epigramma antecedens Anthologiae carmine, ubi integer versus hic est τέρμα δ' ὄρᾶν βιώτοις Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.

1115. Lugduni. C. I. 6792.

*D. M. Lucretiae Valeriae Sex. Avius Hermeros coniugi sibi merit(ae) et sibi vivus posuit et sub ascia dedicavit.*

Ὁ φθόνος ὥς κακὸν ἐστίν· ἔχει γάρ τι καλὸν ἐν αὐτῷ·  
τῇκε γὰρ φθονεῶν ἥμματα καὶ κραδίην.

Legitur epigramma P. XI 193, ubi male ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστος et melius ἔχει δὲ τι καλὸν ἐν αὐτῷ. Sententiam adnotavit Iacobs ex Isocr. *Euag.* 6 petitam esse. — Versus graecos ab Hieronymo (in *epist. ad Galat.* III 5) latine versos monstravit Haupt *Opusc.* III 338:

*iustus invidia nihil est, quae protinus ipsum  
auctorem rodit exoruciatque animum.*

1116. Zacynthi in epistyllo. C. I. 1935.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἐαντὸν ἐοῖς βελέεσσι δαμάζει.

Legitur versus A. P. X 111. Cf. ad tit. praeced.

1117. In museo Bononiensi herma. C. I. 6745.

- a. Οὐκ ἤμην, γενόμην· ἤμην, οὐκ εἰμι· τοσαῦτα·  
εἰ δέ τις ἄλλο ἐρέει, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι.

χαῖρε δίκαιος ὦν.

- b. Ὡ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῆς· ἡ γλῶσσά τοι  
5 αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἰνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ,  
ὅταν δ' ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά.

1 *nec fui ante quam genitus sum, neque ero post mortem*, de qua sententia v. Welcker *Syll.* 62. — 3 voluit δίκαιος ὦν, nam aperta est Hipparchei versiculi imitatio στείχε δίκαια φρονῶν. — 4 sqq. Euripideos esse Dobree coniecit, vereor ut recte. Eandem sententiam expressit Theodoridas app. Plan. 132 θνατοῖς ἐν γλώσσα δολία νόσος, ἃς ἀχάλινος-ἀφροσύνα τίκτει πολλὰκι δυστυχίαν.

1118. Monte Casino. C. I. Add. III 5875 g ex schedis Cassitii.

Μικρὰ μὲν ἡ λίθος ἐστίν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὁπωπὴν  
ἐνδον τ[ῶ]ν μορφῶν, ὡς ἶον ἐν ταλάροις.

1 facile sed invito opinor poeta restitui poterit deleto ἡ articulo; expressit enim epigramma balnei A. P. IX 610 μικρὰ μὲν ἔργα τὰδ' ἐστίν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὁδωδὴν-ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς ἶον ἐν ταλάροις, cf. *ibid.* 612. — 2 ΤΟΝ — Subiecta traduntur latina haec: *qui lapis est, qui intus habet amoenum adspectum formarum, ut viola in corbe*, quae modo [*ex*]guus scripseris pro *qui* ad accuratam interpretationis formam redeunt.

1119. Tabella lignea ex Aegypto adlata in museum Massiliense. Froehner *Tablettes du Musée de Marseille.* 1867.

Ἀμπελος ἔδωρ πιούσα παρὰ τοῦ δεσπότητος  
ἀκρατον αὐτῇ ἀποδίδωσι τὴν χάριν διπλῆν.  
φιλοπόνει.

Scripsit haec puerulus dictata a ludimagistro. — 2 delevit αὐτῇ ut versum integraret G. Wolff *Philol.* XXVIII 176, διπλῆν resacandum putat Wilamowitz. Mihi aptius quis haec rescribere videbitur ἀκρατον αὐτῇ ἀποδίδει, χάριν διπλῆν vel διπλῆν χάριν. Nam duae ni fallor inter se sen-

tentiae confunduntur, altera haec *vitis aquam haustam vino rependit*, altera haec *si quid severis, duplum metes*. Quo aptius erit illud *fabula docet*, quod subicitur *itaque labora ut rem tuam augeas*.

\*1120. Romae in monte Caelio repertus herma. C. I. 6022.

Ἀλκιβιάδης

in latere:

Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοὶ ὁμίων[υμοι], οἱ δὲ ὅμοιοι,  
οἳ μέχρι μὲν ζώουσι, τὸν [ἥλι]ον οὐκ ἐσορῶ[σιν],  
αὐτὰρ ἐπὴν [θανέωσι, τότε] ἀλλήλοισι μάχονται.

In herma aenigma non fuit amplius trium versuum; fuit vero in Tryphonis περὶ τρόπων libro ap. Speng. *rhet. gr.* III 194, cuius loci notitiam Wilamowitzio debeo. Ille enim haec habet:

εἰσὶν μοι δύο κασίγνητοι, οἱ δύο μόντοι (l. δὲ ὅμοιοι),  
ὅφρα μὲν οὖν ζώωσι, τὸν ἥλιον οὐκ ἐσορῶσι,  
αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνωσι καὶ ἀνδρῶν χεῖρας ἴκωνται,  
ἡελίον τε ὁρῶσι (l. τ' ἐσορῶσι) καὶ ἀλλήλοισι μάχονται.

addens περὶ τῶν ἀστραγάλων, εἶμαι, λέγει. — In hermae titulo v. 3 θανέωσι dubitanter scripsi, sed ἐπὴν certa lectio est. Tryphonis versum primum quomodo corrigam non habeo. Recte autem explicat Wilamowitz: *tali dum in ossibus vivunt, solem non vident; ubi interfecto cuius sunt animali tamquam et ipsi mortui in hominum perveniunt manus, tum vident solem et pugnas inter se committunt tali revera facti*.

1121. Romae in Palatino monte lapis a dextra infernaque parte fractus. Descripsit Mommsen.

Πατρίς . . . . .  
πέντε φ . . . . .  
τὸν μηδ . . . . .  
ὁκτάκι μ. . . . .  
5 οἱ πίσυρες[ς] . . . . .  
ἐς τρίς ἄγ . . . . .  
δοιά σοι ε . . . . .  
δὲς δ' ἐπὶ λ. . . . .

Videtur aenigma esse ex eorum fere genere, quae Metrodori ἐπι-



γράμματα ἀριθμητικά feruntur A. P. XIV inde a n. 116. Hexametri fuerint an disticha nescio. — 8 ΛΙΣΛΕΠΛ.

1122. Herculanei in horologio solari. C. I. 5862.

Ἐξ ὥρα[ι] μόχθοις ἱκανιώταται· αἱ δὲ μὲν αἰτὰς  
γράμμασι δεικνύμεναι ᾿ζῆθι᾿ λέγουσι βροτοῖς.

A. P. X 43. — 1 ΩΡΑΣ — Adtulit Iacobs praeter alia Eustathii verba ad Il. H p. 554, 46 ἰστέον δέ, ὡς οὐ νυκτὶ μόνον πεῖθεται τις εἰς τὸ σχολάζειν ἀπ' ἔργου, ἀλλὰ καὶ ταῖς μετὰ σταθερὰν μεσημβρίαν ὥραις, εἴ τι προσεκτέον τῷ ἀποφνηαμένῳ, ὡς αἱ μὲν ἔξ πρῶται τῆς ἡμέρας ὥραι ἔργων εἰσὶν, αἱ δὲ ἄλλαι ᾿ζῆθι᾿ λέγουσι βροτοῖς. — τοῦτο δὲ ἐσοφίστατο ἑκείνος ἐκ τοῦ ἀριθμητικὰ σημεῖα τῆς ἐβδόμης, ὀγδόης, ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας ὁμοῦ παρακείμενα δοκεῖν ἐπιτάσσειν τοῖς ἐργατῖναις ἐκάστῳ τὸ ΖΗΘΙ.

1123. In pariete domus Palatinae. Zangemeister *Bullet. arch.* 1867 p. 53.

Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν, ἐγὼ μόνος οὐ[τι] ἔγραψα.

ΟΥΠΕΓΡΑΨΑ male editor οὐπω vel οὐκ ἐπέγραψα.

1124. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 2400.

Ἦδη μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα παρὰ σοί, Διομήδη.

Versus est ex καρκίνων genere κατὰ ἀναποδισμόν legendus. Eundem ex Planude edidit Duebner A. P. vol. II p. 608, non hercle de S. Diomede somniaturus si pompeianum lusum novisset; scriptum in Planudeis ἄρα πηγῇ. — Sententiae si quid inest verbis grammaticus videtur mihi Iliadis librum quintum (Διομήδους ἀριστείαν) et decimum quartum (Διὸς ἀπάτην) continuos se legisse vel didicisse profiteri.

1125. Myris Lyciorum in sepulcro. C. I. 4302. Newton *Travels and Discoveries in Levant* p. 343.

Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν ἰὴν Δημητρίου.

Luc. *dial. meretr.* IV 3 init. Male intellexit Franz.

## 1126. In gemma. C. I. 7290.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δισσή χάρις· εἰ δέ με μισεῖς,  
τόσσον μισηθείης, ὅσσον ἐγὼ σε φιλῶ.

2 sententiam non adsecutus E. Curtius τόσσον μισοίης correxit. Haec intellego: amoris amore respondere duplex est gratia; itaque simplex haec est ut puella patiat quidem se amari, ipsa tamen non redamet; omnis abiit gratia, ubi odit amantem. Vt amorem decet amore rependere, sic odium odio; iuvenis igitur cum ipse non oderit puellam sed amet optat ut aliis tantopere illa odio sit quam ab ipso ametur. Itaque ad sententiam optime habet illud μισηθείης, poeta scripsit fortasse quod Villoison coniecerat μισηθῆς.

## 1127. In achate. C. I. 7293.

Λέγουσιν, ἀθέλουσιν  
λεγέτωσαν, οὐ μέλι μοι  
οὐ φίλει με, συμφέρι σοι.

Versus sunt anacreontei; verba, quod contra E. Curtium moneo, iuvenis sunt qui gemmam puellae suae donavit: *locuntur*, inquit, *homines quidquid volunt; loquantur, non curo; tu ama me et proderit tibi*. Eidem versus in aliis gemmis habentur. — 1 ἀ θέλουσιν legebatur; corr. Wilamowitz.

## 1128. Alopecias in ecclesia infra montem Hymettum, Fourmont, ex quo C. I. 126.

18 ὄρχων μὲν Ταυ[ρ]ίσκος, ἀτὰρ μὴν Μο[ν]ν[υ]χιῶν ἦν,  
ὁκτ[ω]καιδεκάτῃ δ' ἔρανον σύναγον φίλοι ἄνδρες  
καὶ κοινῇ βουλῇ θεσμὸν φιλίας ὑπέγραψαν.

sequitur νόμος ἐρανιστῶν.

II fere p. Chr. n. saeculi. — Carmen ad minimum viginti fuit versuum, e quibus pauca supersunt, quae referre nihil iuvat. Leguntur v. 15 . . μνήμην φθιμένοισι καὶ ἀλλήλοις ἀνέ[θη]καν, unde de consilio sodalicii coniecturam facias. — 18 ΤΑΥΡΙΚΟΙ-ΜΟΙΝΙΧΙΩΝ corr. Boeckh. — In ipsa quae subiecta est lege postquam de recipiendis sodalibus deque constituendis praesidibus dictum est haec adiciuntur: εἰ δέ τις μάχας ἢ

θορύβους κεινῶν φαίνοιτο, ἐκβαλλέσθω τοῦ ἐράνου, ζημιούμενος ταῖς διπλαῖς  
 τετράκις ἢ ὡς . . . . . (δραχμαῖς) ἀττ[ι]καῖς κ[ε] ἢ πληγαῖς [δέ]κα . . .  
 Nam sic fere legenda puto quae tradita sunt ΤΑΙΣΔΗΛΑΙΣΠΕΤΡΑΚΡΙΣΕΩΣ |  
 ΜΕΝΟΨΕΑΤΤΚΑΙΚΚΗΠΛΗΓΑΙΚΑΙΚΑΙΚΙΖ, conf. a Buechelero tractatam legem con-  
 vivalem *Ind. schol. Bonn. aed.* 1877 p. 10.

**1129.** In gemma. Superne hominis calvaria, infra mensa sculpta da-  
 pibus referta. C. I. 7298.

‘Πίνε’, λέγει τὸ γλύμμα, ‘καὶ ἔσθιε καὶ περὶκεισο  
 ἄνθεα. τοιοῦτοι γεινόμεθα ἐξαπίνης.’

Extremum est distichon epigrammatis A. P. IX 38, quod in cod.  
 Pal. Παλέμωνος βασιλέως dicitur esse, apud Planudem ἀδῆλον est. —  
 2 τοιοῦτοι ad imaginem spectat.

**1130.** Athenis vasculum.

*Μογέα*

δίδωμι τᾷ[ι] γυναικὶ δῶρον Εὐχάρι  
 τητύρητιφάντου κότυλον, ὡς χάδαν πίηι.

Litterae sunt boeoticae saeculi VI. — Mogeia Euchariti Eutretiphanti  
 uxori poculum donat ut amystin bibat. — 2 χάδαν novum est, sed idem  
 videtur quod χανδόν in Callimachi epigr. *Athen.* XI 477 c καὶ γὰρ ὁ Θρη-  
 κίην μὲν ἀνήγατο χανδὸν ἄμυστιν ζωροποτεῖν. Similiter διαφανδόν et διαφά-  
 δην, ἀναφανδόν et ἀναφάδην iuxta habentur, cf. Lobeckii *Paralip.* p. 152 sqq.

**1131.** In lucerna musei Britannici. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 109.

Εἰμὶ δὲ Πανσανίου τοῦ καταπυγοτάτου.

**1132.** Athenis in poculo fictili. C. I. 545.

Κηφισοφῶντος ἡ κύλιξ· ἐὰν δέ τις κατάξη[ι],  
 δραχμὴν ἀποτεῖνε[ι], δῶρον δὲν παρὰ ξέν[ο]ν [Θρασ]ύ[λλου].

1 ΚΑΤΑΣΗΕ — 2 ΑΡΟΤΕΙΣΕ — Verba δῶρον δὲν παρὰ ΞΕΝΥΧ ita in  
 Y

angusto circulo scripta sunt, ut si recte ex Boeckhii coniectura hospitii nomen addidi hoc in altero etiam minore circulo scriptum fuisse necesse sit.

**1133.** Amphora caeretana, in cuius antico latere duo viri circa oleam ex adverso sedentes expressi sunt, alter ex amphora haustum oleum in vasculum inmittens (dominus oliveti), alter illi intentus baculum manu tenens (mercator), in postico eidem homines, dominus sedens, mercator empto oleo ad proficiscendum paratus. Ritschl *Annal. Inst.* 1837 p. 183 sqq.

a. Ὡ Ζεῦ πάτερ, αἶθε πλούσιος γεν[οίμην].

b. ἦδη μὲν ἦδη πλέον· [ἀ]π' ἄρα βέβακε.

Verba sunt olivitoris, qui quod ante messem precatus erat *o Iupiter utinam dives fiam* messe peracta ratum videns *iam*, inquit, *iam plena dolia*; *votum igitur exitum habuit*. — 1 suppl. Ritschl. — 2 supplevit et explicavit optime Hermann *Diar. litt. antiq.* 1837 p. 845.

**1134.** Apud Coliadem promunturium repertum vas grande, cuius in parte superiore defuncti prothesis, infra titulus est. Conze *Annal. Inst.* 1864 p. 183. 197.

Ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο κά[ρη] κα[λ]ῶ[ν] ἐνθάδε κεῖμαι.

Sic legi posse docent litterarum vestigia qualia Conze expressit; et melius certe sic legetur quam cum Keilio (ap. Conzium *l. s. s.*) ῥάκος κακόν. Ceterum videntur litterae v vel iv saeculi esse.

**1135.** In vasculo musei Neapolitani cippus pictus, qui distichon habet. C. I. 8429. Cf. Heydemann *Vasensamm.* 2868.

Νώτῳι [μὲν] μολάχην τε καὶ ἀσφόδε[ε]λον πολύριζον,  
κόλπῳι δ' Οἰδιπόδαν Λαίου [υἱ]ὸν ἔχω.

1 ΝΩΤΡΙΜΟΛΑΧΗΝΤΕΚΑΙΑΣΦΟΔΟΛΟΝ correxerunt *μαλάχην*, at cf. Athen. II p. 58 d ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὔρον τοῦ Ἀντιφάνους Μῖνωος διὰ τοῦ ο γεγραμμένον τρώγοντες μολόχης ῥίζαν. — 2 ΛΛΙΟΥΙΟΝ ubi antepaenultima littera paullulum curvata γ esse videtur. — Epigramma in Aristotelis Peplo fuisse recte Franz ex Eustathii verbis conlegit ad *Odyss.* λ p. 1698, 25 ὡς δηλοῖ καὶ τι τῶν παρὰ τῷ Πορφύριῳ ἐπιγραμμάτων, λέγον

ὡς ἀπὸ τινος τάφου, ὅτι νῦν μὲν μαλάχην καὶ ἀσφόδελον παύριζον, κόλπῳ δὲ τὸν δαῖνα ἔχω. Hoc vero minime certum (cf. Franz ad h. tit. et Bergk *Post. lyr.* II 659) Oedipi fuisse epitaphium apud Aristotelem, qui num praeter Troiani belli principes etiam alios receperit nescimus. Immo probabilis est Franzii coniectura cui olim Hippothoi Pylaeique epitaphium fuisse videtur, coll. Ausonii epigr. XXI:

*Hippothoum Pyleumque tenet gremio infima tellus:  
caulibus et malvis terga superna virent.*

Oedipi nomen vasculi pictor certe non primus fuit qui substitueret.

---

#### IV. DIRAE ET PROPHYLACTICA.

**1136.** In Attica lamina plumbea .Cumanudes *Ephem.* 1869 n. 405 coll. eiusdem *Epitymb. att.* 2583.

Δήσω ἐγὼ Σωσίκλειαν κα[ὶ κ]τήματα καὶ μέγα κῦδος  
καὶ πράξιν καὶ νοῦν, ἐχθρὰ δὲ φίλοισι γένοιτο·  
δήσω ἐγὼ κείνην ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντι[α]  
δεσμοῖς ἀργαλείοις

5 σὺν θ' Ἑκάτῃ χθονίαι

Σωσίχλειαν

ἑταίρῃ  
καὶ Ἐρινύσιν ἡλιθιῶναις.

III vel II a. Chr. n. saeculi; litterae π et ζ, v. 4 ΕΚΑΤΕΙ scriptum. — Similes devotiones et graecas et latinas conlegit Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 559 sqq. Adde simillimam (ed. Henzen *Bullet. arch.* 1866 p. 253) *On. Numidium Astragalum, illius vitam valetudinem quaestum ipsamque uti tabescat morbus, hoc C. Sextius Tabesimado rogo.* — 4 non coniunxi verba δεσμοῖς ἀργαλείοις et σὺν θ' Ἑκάτῃ χθονία in unius pentametri formam. — Nomina inversis litteris scripta ut solent in his plumbeis tabellis. — 5 ἡλιθιῶναι novo vocabulo vocantur Furiae; confert Wilamowitz Aesch. *Eumen.* 326 τόδε μέλος παρακοπά-παραφορά φρενοδαλῆς-ῥυμνος ἐξ Ἐρινύων-δέσμος φρενῶν.

**\*1137.** Florentiae. C. I. 6308.

Ὁ πανσίλυπος οἶκος οὐτίς ἐστιν ἀσφαλῶς·  
ἐστὶ δὲ καὶ σιγᾶν ἀκίνδυνον γέρας.

1 numeros restitueris deletō ἐστὶν verbo. — 2 Simon. fr. 66 B., nisi quod σργᾶν male pro σργᾶς scriptum et δέ insertum est in senarii gratiam. Cf. Wilamowitz *Bullet. arch.* 1874 p. 51, qui vertit:

*ingredere limen: cura non potest sequi,  
tutum est fidei praemium silentio.*

\*1138. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 733.

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνεικος Ἡρακλῆς  
ἐ[νθ']άδαι κατοικεῖ, μηδὲν εἰςεἰαίτω κακόν.

Similia conlegit Buecheler *Mus. Rh.* XII 248 sqq. — 2 εἰςεἰαίτω i. e. εἰσιέτω, de qua forma vide Lolliani praeceptum in Phrynichi ecloga cum adnot. Lobeckii p. 15 sq. — Eosdem versus non agnoverunt in titulo provinciae Curdistan C. I. 4673:

ΗΡΑΚΛΗ            ^ ΔΕΚΥΤΗΕ'  
ΜΗΦΕΝ^        ΙΣΠΛΙΘΟΙΚΑΚΟΝ

ubi videtur scriptum fuisse ἐνθάδε κατοικεῖ, μηδὲν εἰςεἰαίτω κακόν.

1139. Amuletum Aegyptium. C. I. 4971.

Εἰς Βαῖτ, εἰς Ἀθώρ, μία τῶν βία, εἰς δὲ Ἀκωρι  
χα[ι]ρε, πάτερ κόσμου, χαῖρ[ε], τρίμορφε θεός.

1 legebatur μία Τωνβία. — 2 ΧΑΡΕ — ΧΑΙΡΘ.

1140. Modoetiae in thesauro ecclesiae cathedralis amuletum. C. I. 9065.

a. Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστό)ς.

π(άτε)ρ εἰς χιράς σου παρ[α]τίθ[η]μ[ι] τὸ π(νεῦ)μά μου.

ἡ μίτηρ σου  
ὁ υἱός σου.

cf. evang. Luc. XXIII 46 et Ioann. XIX 26. 27.

b. Φεῦγ' ἀπ' ἐμ[ῆ]ς καρδίης, δολομήχανε, φεῦγε τάχιστα,  
φεῦγ' ἀπ' ἐμῶν μελέων, οφ[ι], πῦρ, Βελιὰρ \*ακρόμορ[φ]ε,  
. . . . μ[ι]άσμα, δράκων, θη[ρῶν] λ[ό]χε, λύσσα χό[λ]ος [τε,  
βάσκαν[ος], ἀν[θ]ρ[ω]π[ό]νο[ς] καὶ πε[ρ]ιτόγον[ο]ν [γ]ένος . . .  
5 λυγ[ρὸν] ἐ[π]ασσύν[τερον] σ[κ]εδάσ[α]ς . . . καὶ θαν[άτιοιο],

Χ(ριστὸ)ς ἀναξ κέλετέ σε φυγε[ι]ν ἐς λῆτμα θαλάσσης  
 Ἐγέας [σ]κόπελ[ό]ν [τ]' Ἐγέ[ο]ν ὠκαι[α]ν[οῖ]ο,  
 ἐς ἐ[ω]νοπ[υ]ρ[ε]ῖο[ν] ἀτάσθα[λ]ον· ἀλλ' [ὕ]π[ό]ε[ι]κε.

Versus Iustiniana aetate non recentiores esse iudicat Kirchhoff. — In praescriptis ΠΑΡ | ΤΙΘΜ | ΠΜΑΜΟΥ. — 1 ΕΜΕ — 2 ΨΟΦ[ΠΥΡ] ὄφι, πῦρ Kirchhoff; non ausus sum ψοφόπυρ scribere. — κ | ΜΟΡΕΑΣΜΑΣΜΑ κ[ακ]ο-  
 ρέ[κτ]α Kirchhoff integrum relinquens versum proximum, qua ratione vereor ut litterae numeris sufficiant. — 3 ΘΗ | ΛΟΧΕ θηρῶν λόχε scripsi; cogita serpentem ex improviso feras opprimentem. — ΧΟΟΣΒΑΚΑΝ | ΔΕΟ  
 ΦΟΝΕΟΥ χόλος τε dubitanter scripsi; dein Kirchhoff βάσκανος ὀφθαλμοῦ, quod solito lenius dictum videtur de satana. — 4 ΠΡΟΤΟΓΟΝΥ | . ΕΝΟC  
 CΕΠCΛΥΓΩΝ πρωτογόνου μένος Kirchhoff; γένος praetuli, cui addendum fortasse ἐχθροῦ. — 5 ΛΥΓΩΝΕΗCCEΥC | ΚΗΚΑΚΗCΟΥΛΟΚΑΙΘΑΝΝΑ λυγρὸν  
 ἐπασσυτέρης κακίης . . . καὶ θανάτοιο Kirchhoff, ubi extremum vocabulum verum fortasse non est; λυγόν i. q. λοιγόν. Ceterum sacrorum librorum peritis emendanda haec conviciorum turba curae esto. — 6 ΦΥΓ | ΕΝ —  
 7 ΕΡΕ | ΑCΚΙΟΡΕΛΩΝΕΓΕCΥ. ΩΚΑΙ | ΗΝΩΗ Ἐγέας σκοπέλων et ὠκαιανοῖο Kirchhoff. — 8 ΕΟΝΟΠΥΡΟΙΟ | ΚΑΤΑCΘΑΚΟΝ corr. Nauck. — ΑΛΛΩ | ΠΟΕΚΕ  
 corr. Kirchhoff.





## **ADDENDA.**



1a. Athenis in museo centrali descripsit Leo amicus.

Παι[δὸς ἀπ]οφθιμένοιο Κ[λεοί]του τοῦ Μενεσαίχμου  
μνημ' ἐσορῶν οἴκτιρ', ὡς καλὸς ὦν ἔθανε.

vi saeculi. — 1 nomen supplevit Kirchhoff.

---

2 v. 1 lege Ξενοφάντῳ.

---

4a. Fragmentum atticum in museo Britannico. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 108.

Nomen . . τόδ]ε σῆμ' ἀγαθου [καὶ σώφρονος ἀνδρός  
'Ἀριστίων . . . . . ]ς μ' ἐποίησ[ε].

Non verba tantum eadem fere atque in Antilochi titulo (n. 4), verum sculptoris quoque manum eiusdem adgnovit Hirschfeld. Cuius quoniam nomen 'Ἀριστίων est, adparet in hoc titulo cum ante μ' ἐποίησε littera + superest patris nomen additum fuisse. — Graviter erravit, uti conlatis ectypis efficitur, Roehl *Sched. epigr.* p. 21 fragmentum cum titulo dedicatorio n. 755 parum apta ratione coniungens.

---

35a. Athenis. De anaglypho superest mulier sedens alteri figurae quae periit dextram iungens. Misit Leo.

Δημήτριος . . . .  
Θεοδότῃ Σ . . . .

a. Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα τὸ σόν, [Δημήτριε, σῶμα  
οἴχεται εἰς Ἑρεβος· σωφροσύνη δὲ τρώπων

θάλλει ἀγῆρατος· τύμβωι δέ σ[ε θῆκεν] ἐαυτῇι  
4 "Ερξίς ἴσον στέρξας· οἷσί τε ἔ[σον] τέκεσιν.

b. "Αφθονον εὐλογίας πηγῇν, Δημ[ήτριε, καλόν  
ἀσκήσας κόσμον σωφροσύνη[ς, ἔλαβες·  
ὦν σε χάριν στέρξας· "Ερξίς . . . . .  
μνημεῖον φιλίας τεῦξε τάφ[ον φθιμένωι.

Alterius saeculi iv partis. — 2 suppl. Wilamowitz. — 3 sq. vel haec vel similia supplenda, si quidem v. 4 ΟΙΣΤΕΙ certam lapidis lectionem esse adfirmat Koehler. — 5 cf. n. 35, 2 ἥρῃται δ' ἄφθονος εὐλογία. — 6 κόσμον σωφροσύνης intellege ut σωφροσύνης ἀρετὴν n. 384 et 525. — 7 ΕΡΞΙΤΕΙΣ quae quoniam Koehler legit temptare non audeo. Sententia eadem videtur quae v. 4, velut τεκέεσσιν ὁμοίως.

40. Cf. Gomperz *Act. acad. Vindobon. min.* 1876 p. 587, qui v. 3 σῆς δ' Ἀκαδημείης, v. 6 δῆμος Ἀθηναίων δ' ἐσθλὸς ἔτεισε χάριν scribit, neutrum satis apte.

97a. In agro Eleusinio. C. I. 401.

Μνη[μα] τὴδ' ὑψιφανὲς Δη[οῦ]ς [ζ]α[χόρ]οιο δέδορκας,  
μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνεγκαμένον,  
ὃς τελέτας ἀνέφηγε καὶ ὄργια πάννηχα μύσταις,  
Εὐμόλπου προχέων ἡμερόεσσιν ὅπα.  
5 ὃς καὶ δυσμενέων μόθον οὐ τρέσεν, ἀλλ' ἐσάωσε  
ἄχραντα ἀρρήτων θέσμια Κεκροπίδαις.  
ἃ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραίρων  
. . . . .

Recte videtur Boeckh v. 5 Gothos intellegere, qui ca. a. 269 Graeciam pervagati sunt; cf. ad n. 878. — 1 ΜΗΜΑ — ΔΗ . . ΛΙΑΙ ΟΙΟ corr. Boeckh. Hierophantae nomen consulto tacetur.

180 v. 3 lege σπονό[ρ]εσαν.

181a. Corcyrae. C. I. 20. Melius ex Mustoxydae editione Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 578 coll. tab. Describam tituli imaginem vulgaribus litterarum formis usus.

ΙΑΤΣΗΝΟΤΕΒΟΤΤΑΜΟΜΙ

ΕΠΙΤΥΜΟΙΠΟΛΥΝΟΦΑΣΣ

. . . . . ΤΤΑΜΟΤΕΠ . . . . .

Ab initio tituli unus dimidiatusque alter versus pes periit; singulos pedes si quinarum fere litterarum fuisse ponimus, septenae octonaeve litterae a dextra lapidis parte supplendae sunt singulis versibus. Vnde reperies vv. 3 et 4 undeviginti vigintive litteras restitui debere. Itaque sic propono ut legatur:

Σᾶμα . . . ]ίμου (nomen filii) ματρὸς ἐγὼ ἔστα[κ] ἐπὶ τύμῳ  
Πολυνόφας· σ[τοναχὰ δὲ νύῳ] κατελεί]πετο ματρ[ός].

vi saeculi. — 1 adparet falso me supra n. 181 τύμῳ correxisse pro eo quod traditum erat τύμψ. — 2 Πολυνόφας Wilamowitz.

197a. Rhodi in basi sepulcrali. C. I. 2545.

Ἀμφιλόχου τοῦ Λαάγου Ποντιωρέως.

Ἦκει καὶ Νείλου προχοὰς καὶ ἐπ' ἔσχατον Ἰνδὸν  
τέχνας Ἀμφιλόχοιο μέγα κλέος ἄφθιτον αἰεὶ.

Aetatis videtur graecae; traditur r forma. — Amphilochns Lagi f. (nam Λάαγος idem esse quod Λᾶγος inde contractum recte observat Boeckh) Pontoreae natus fuit, quam τῆς περᾶς Rhodiorum partem fuisse Boeckh coniecit.

208 v. 13 fortasse ἀπ' ὀλβίων.

221. Cf. Weil *Mittheilungen des archaeol. Instit. in Athen* I 334 adn., qui patris nomen ΕΚΕΚΡΑΤΙΔΕΩ in lapide legit.

222. Cf. Weil *Mittheil. cet.* I 329 adn., qui v. 1 testatur in lapide esse ἀρετᾷ λάμψαντα, v. 2 ΤΕΜΕΝΙ, v. 5 στεφάνοις, v. 6 μανίσουσ', tacet vero de vv. 7 et 8.

228 a. Ephesi. Edidit minusculis litteris, ut omnia, Wood *Discoveries at Ephesus: Inscriptions from the city and suburbs* n. 10.

‘Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι,  
εἶπε μ[ελιγ]λώσσω Ἰδρις ὁ Πιερίδων  
τοῦτ’ ἐτύμως ἐπ’ ἐμοί, φίλε, κέκριται· ἂν γὰρ ἀνεῖλεν  
μνάμαν ἅ κακία, παῖς πάλιν εἰργάσατο.  
5 καλὰν δ’ ἐξωζῶν γενέτα χάριν, οὐ βίότου φῶς  
δεύτερον, ἀλλὰ κλέους ἥψ’ [ἐτ]ερον βίοντον.  
αἰνῶ Μουσάων σεμνὸν γένος· εἰς ἀρετὰν γὰρ  
δῶκαν ἐμοὶ τέκνου ζῶσαν ἐυφροσύναν.

Nomen patris, cuius malignorum hominum studio accusati memoria damnata fuisse videtur, iure tacetur; at mirum quod nec filius nominatur, quem superstitem relictum sperat pater sibi demptam famam reconciliaturum esse. — 1 Od. γ 196. — 2 suppl. editor. — 6 ἥψ’ ἰερὸν editum. In lapide haec opinor sunt ΗΨΕΤΕΡΟΝ, in quibus qui descripsit neglectam putans elisionem et ι pro τ legens erravit; nam hoc voluit poeta alteram accendit mihi etsi non vitas lucem, tamen laudis famaeque vitam. — 7 εἰς ἀρετάν in virtutis gratiam.

228 b. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 19.

‘Ἄρτι με] νυμφιδίων κραδίην πεπληθότα λέκτρων  
Ζωί]λον αἰακτῷ τῷδ’ ὑπένασσε τάφῳ  
καλ]ή τε γνωτή τε παναιδοίῃ Στρατονίκη  
ξυν]ά τ’ Ἀλέξανδρον κοῦρον ὁμηγενέα,  
5 ἀσ]τοῖς καὶ ξείνοισι προσηγέας, ἐσθλὰ μὲν εἰπεῖν,  
ἐσθλὰ δὲ καὶ ῥέξαι πάντας ἐπισταμένους.  
Ἀητογενές, σὺ δὲ παῖδας ἐν ἡρώεσσι φυλάσσοις,  
εὐσεβέ]ων αἰεὶ χῶρον ἐπερχόμενος.

Bonae aetatis. — Editor falso suppletis vv. 1 4 8 nihil intellexit; probabiliter vero idem v. 2 nomen et v. 3 καλή adiectivum restituit. — 5 sq. imitatur poeta Leonidae Tarentini epigr. A. P. VII 440 ἥδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηγέα-ἔρδειν.

229. Ed. Wood *Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 18, qui v. 1 legit Πόλιττα i. e. Πωλίττα, recte fortasse, et subscripta addidit haec:

ὁ ἐνοχλήσας τούτῳ τῷ βωμῷ ἢ τῷ τόπῳ καταβαλεῖ  
εἰς τὸν φίσκον (δηνάρια) μυρία.

241a. In museo Smyrnaeo. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς. ἔτος πρῶτον, περίοδος δευτέρα (Smyrnae 1876) p. 56.

- Ἀφλέκτους Ὑμέναιος ἐμῶν ἡείρατο πεύκας  
 ἀμφὶ διπλῶν, ὅτε μοι φέγγος ἀνεῖχε, γάμων·  
 ἄγε δυσὶν ζευθεῖσα φίλοις ξυνάοσι τέκνων  
 οὐδὲ σὺν ὀπλοτέρῳ μακρὸν ἔτεινα βίον·  
 5 ἄλλ' ὁ μὲν ἀκμαῖος στέργων ἐμὸν ὤλετο λέκτρον,  
 τρισσὰ ἐν ἐμοῖς κόλποις ὄρφανὰ τέκνα λιπῶν·  
 εἰς δὲ δόμους ἀέκουσα φίλον πάλιν ἤλυθον ἀνδρός,  
 ὥς θέμις, ἀρχαίων κηδομένη λεχέων·  
 ἀλλὰ καὶ ὁμποθέουσα πλέον, φιλέοντα δὲ μεῖζον  
 10 προὔλιπον ἀμφὶ διπλοῖς νηπιάχοισι πόσιν·  
 ἱὸν δ' ἐμὸν ἐχθαίρων ἄδικομμόρον οἰκτρὰ γοῶται  
 ἧς ζωῆς τέκνων οὐνεκα φειδόμενος.  
 τίς δὲ κόρας ἀδάκρυτος, ὅταν φρενὶ πότμον ἀ[κοί]ροι  
 τὸμβαρύν, ὥς με τρίτῳ νύξ ἐμάρανε φάει;  
 15 ἡ δέ με πρὶν σώϊζουσα πολύστονος Εἰλείθυια  
 πάσας ἀπρήκτους λοίσθιον ἔσχε λιτάς,  
 ἀμφὶ δέ μ' ὠδίνεσσι δυηπαθέσιμμογέουσας  
 θῆκ' Ἀΐδης ἐμπνουν εἰς μυχὸν εὐσεβέων.  
 οὐνεκα καὶ πρὸς τέκνα καὶ ἀνέρας, οἷς [ἔπ'] ἀνέσχον  
 20 εὐχὴν ἐξ οἴου, τέ[ρ]μ' ἐπέ[β]ην βιοτῆς.

De aetate tituli incertum est iudicium: litterarum formae non traduntur, nomina tacentur; iota mutum additum dativo τρίτῳ (v. 14) et participio σώϊζουσα (v. 15), omissum in dativo ὀπλοτέρῳ (v. 4), quae res una cum littera ν sequenti μ adsimilata (vv. 9 11 14 17) vetat ne secundo p. Chr. n. saeculo recentius epigramma existimemus; in sola tamen carminis indole si iudicium positum sit, ex narrandi inconcinnitae et ex loquaci eodemque quaesitiore dicendi genere de recentiore potius poeta cogitaverim quam de antiquiore quidem sed inhabiliore. — 1 ἀφλέκτοι πεύκαι incassum accensae faces. — 3 ξυνήονα λέκτρων i. e. uxorem dixit Christodorus *ecphr.* 207; minus apte poeta Smyrnaeus. — 7 alteri viro nupsi, lugens, ut par est, priorem amissum. — 8 κηδομένην traditur. — 9 et ego illum et ille me magis amabat viro priore. — 12 cf. 204, 19 sq. — 13 πότμον ἀνέχοι traditur. Dubitanter ἀνέχοι in ἀκοιοι correxi; displicet illud φρενὶ ἀκούειν. — 19 οἷσι ἀνέσχον traditur. Mirum est εὐχὴν ἀνέσχον (i. e. εὐχομένην χεῖρας ἀνέσχον), non tamen ultra poetae artem, neque quod scripsi οἰcen pro οἰcci ferri non posse videtur, ut sit idem quod ὦν ὑπερ. — 20 traditur τειμαε πέρην βιοτῆς; cf. supra n. 343.



241b. Prope vicum Ali-Aga ad novam Phocaeam. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη cet. p. 12 sq.

‘Ο τᾶς ἀοιδ[ᾶ]ς ἄγεμῶν ἀν’ Ἑλλάδα,  
ὁ παντάπασιν ἐξιώσας τὰν λόγῳ  
καὶ τὰν ἀτάραχον ἐν βροτοῖς θεύσας ὁδὸν  
Πυρρωνιαστὰς Μενεκλέης ὅδ’ ἤμην ἐγώ.

Meneclem Πυρρώνειον philosophum fuisse censet Wilamowitz coll. v. 3; quod si quem offendet propter Πυρρωνιαστῆς vocabuli formationem, cogitare poterit de Πυρρωνιαστῶν collegio, quod a Pyrrhone auctore et conditore nomen duxerit. — 2 τὰν λόγῳ videntur poetae verba dici, quae suis cantus numeris plane se exaequasse et ad amussim expressisse ille gloriatur. — 4 voluit ὅδ’ εἴμ’ ἐγώ vel ὅδ’ ἦν ἐγώ.

243. Nuper edidit ipse C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 341 sqq. Qui etsi ordinem versuum recte constituit tamen arte scriptoris non perspecta singula epigrammatia mirum in modum inter se confudit. Vt mittam quae a me olim inventa iam suo nomine reposuit (nam et ipsa leviora sunt et fallax memoria ex praesenti sermone repetita) enumerabo quae aliter ille conformaverit. Scripsit v. 2 τῆς σῆς ἔξοχον νῖα τέχνης, v. 10 τῆς τ’ ἱστορίας, v. 11 νοῦσος. Tum post v. 11 distichon excidisse ratus alteram pentametri partem recte fortasse sic reparavit ν[οῦσ]ος ἔλυ[σε μέ]νος. V. 14 νῦν σε, φίλος vel νῦν σ’, ἥρως, quorum alterum sane ferri potest. V. 16 non expedivit, v. 18 ψυχὴ μένει ἀθανάτη et v. 19 σῶμα δὲ θνητὸν εἶναι. Post v. 31 ex tituli imagine patet etiam plura fuisse ad prius Pantheae epitaphium referenda: superant obscuri quidam litterarum apices. V. 32 integrum reliquit, v. 33 legit ut ipse legi.

Eorundem titulorum pars edita etiam in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθήκῃ (cf. ad n. 241a in his Add.) p. 52, ubi recte supplevit editor v. 1 invenitque v. 31 ἐνθα et κείσομαι.

242a. Circa Pergamum teste Perrotio, qui edidit *Revue archéol.* 1876 p. 283. Apud Elaeam inventum refert editor in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθ. (cf. supra ad n. 241a) p. 17, et hoc quidem verum esse docet v. 1; Elaea enim ad mare sita urbs.

... ]ην ὠκεανοῖο δεδου[πότα . . . . .  
Σώταν δυσμενέων μαρ[νάμενον προμάχοις,

- υἷα τὸν Φιλίου, ὃς ἀγοντα . . . . .  
 ὠκύμορον κρυόεις ἀμ[φεκάλυψ] Ἀίδης  
 5 Κελτῶν ἐν χεῖρεσσιν ὁ]λέσσας· ἀλλ' ἀπὸ Ῥώμης  
 ῥ'λυθε σὸν Κίντῳ κρα[ . . . . . εἰς Ἀσίην,  
 ἐνθα οἱ εὐρυμενῆς γα[λῆ τάφος ἐστί· φίλοι δέ  
 ἐκτέρισαν ξείνῃ φῶ[τες ἀποφθίμενον·  
 τηλοῦ μὲν τοκέων, τηλοῦ δ' ἀλόχοιο ποθεινῆς  
 10 ὠλειο καὶ πάτρης ἄ[μμορος Ἀύσονίης].

Σώτας Φιλίου . . . . .

Litteras Perrot tradidit vulgares, unde quoniam ne res quidem ut  
 in mutilo titulo satis faciles sunt perspectu, nec aetas carminis definiri  
 nec verba restitui possunt. Cum Celtis sive Gallograecis saepius in  
 Asia confixerunt Romani altero a. Chr. n. saeculo. — 1 . . . ἡν editor  
 Musei, addens ἡ litteram incertam esse; . . . N Perrot. Versu extremo  
 litterae π vestigia adparere testatur ed. Mus., itemque extremo v. 2 lit-  
 terae Ν, v. 3 Α, v. 5 η, v. 6 ι, v. 10 Σ. Primo versu dici videtur Sotas  
 in maris litore pugnans occidisse. — 3 Φιλίου, ὃς ἄγοντ . . . ed. Mus.  
 Perrot ΦΙΛΟΙΣΑΓΟΝΤΑ, quae non expedit. — 6 Κίντον dubitanter sumpsit  
 romanum *Quinti* nomen esse; extrema neque minus quae v. 7 posui in-  
 certa sunt.

258. Ad explicandum mirum illud νεκραγωγὸν γόνυ indicavit mihi Wila-  
 mowitz Euripidis versus *Hecub.* 535 sq., ubi Neoptolemus Polyxenam  
 Achilli inmolaturus precatur δέξαι χάς μου τάσδε κλητηρίους, νεκρῶν  
 ἀγωγούς· ἐλθὲ δ' ὡς πῆγς μέλαν κόρης ἀκραιφνὲς αἷμα κτλ'. Itaque quid-  
 quid sacrorum quis facit ad sepulcrum, eo pertinent ut defunctus advo-  
 cetur; advocatur autem ita, ut qui vocat terram pulset, quam ad rem  
 necesse est ut genu flectat. Invitat igitur Alexandrinus ille poeta quae-  
 sitius quam clarius locutus ut qui praetereat genu flectat versusque le-  
 gat eoque tamquam sacris oblati mortuum ad se advocet adducatque.

273a. Paro in insula. Ed. Olympius *Athenaei* V 21 n. 8 litteris mi-  
 nusculis.

Διφίλον οὗτος ὃδ' ἐστὶ τύπος, τοῦ Διφίλου υἱοῦ,  
 ὃς καὶ ἐπὶ στρατιῇν δόξαν ἔχεν μεγάλην.

Videtur romanae aetatis. — 1 οὔτος ὃδε uti ὃδ' ἐκείνος n. 633.

275. Ed. C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 352.

277a. Minoae Amorgi. Weil *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 341.

Ἄνδρα κλυτὸν Διαδ . . . . .  
 ὦ ξεῖν', ἐντανθὶ τύμβο[ς ἔχει φθίμενον  
 οἰκονόμον] πατρὸς, ἀγορανόμον . . . . .  
 μυρίον ἐν Μούσαις κῦδος ἐνεγ[κάμενον,  
 5 παιάνων τ[ε ἱερῶν ποιητῆν . . . . .  
 βούλαρχον τ' ἐπὶ τοῖς . . . . .  
 εἰκοσιᾷ] λικάβαντας ἀναπλήσαν[τα . . . . .

Servata sunt exordia lapidis versuum sex eaque aequalia fere; quo magis mirum quod, si quidem probos fuisse versus sumimus, supplementis opus videtur satis inaequalibus. — 1 nomen non exputo. — 3 supplevi ex n. 405 πατρίδος οἰκονόμον, 4 ex n. 97 a in his Add. v. 2. — 7 editor cum superne et a dextra fractum lapidem dixerit videtur inferne integrum significare, ut non liceat post v. 7 pentametrum addere.

295. Ed. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad. n. 241 a) p. 141, ubi subscripta traduntur:

Φιλοκλῆς Δημητρίου ἥρως χρηστέ, χαῖρε.

297a. Ephesi. Wood *Discoveries at Ephesus: Inscr. of tombs* n. 1.

Ἐπιτα[έ]ους ὁ τάφος παιδὸς πατρός τε σὺν αὐτῷ  
 Μαρχελλεῖνος ἔην ἀμφοτέρ[ων] ὄνομα.  
 ἄλλοι μὲν στεφάνοισι, χοαῖς, δακρύοις τε καὶ ῥῥαῖς  
 τειμῶσιν τὸν σόν, Μαρχελλεῖνε, τάφον  
 5 ἀντὶ χ[ο]ῶν δὲ πατὴρ ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν,  
 κοινὸν ἔχειν ἐθέλων ὄνομα[α] καὶ θάνατον.

hanc aram si quis temptaverit transferre aut in terram (?) excidere aut alias amoveri curam fecerit, dabet (sic) fisco poenam nominatim HS. X. MM. HS. haec ara defenditur ab iis qui sunt in tabulario Ephesi.

Φιλονυμενὴ ἀνδρὶ ἰδίῳ καὶ τέκνοις ἐκ τῶν ἰδίων.

1 ἐπτάπους, 2 ἀμφοτέρο[υ], 3 δακρύοις, 5 Ἀντίχθων editor.

**306a.** In museo Smyrnaeo. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad. n. 241 a) p. 56.

Παῖδά με] Πλουτάρχου Διονύσιο[ν ἄδε κέκευθε  
γαῖ]α, τὸν αἰθ[έ]ρι ὡς ἀστέρα λαμπόμενον  
ἀθλοφόρον [ε]αχύτατι· τί τὸ πλέον; εἰς Αἶδαο  
ἦλυθον ἡβήσας [ἐννεακ]α[ιδ]εχέτης,

5 ο[ὗ] τῶν . . . . . πόνος, ἀλλ' ὃ . . . .  
πένθος ἐφῆ[κε πικρὸν μοῦρ'] ὅλο[η] γενέταις.

1 ante Πλουτάρχου novem litterarum patet spatium. — 2 αἰθρίως traditur; cf. A. P. VII 373 τοῖους ἀστέρας αὐχῆσεις Ἑλλάδι λαμπομένους. — 4 ἡβήσας . . . . . αἰ[μ'] ἐχέτης traditur. — 5 sq. sic editi δ[ν]των. λ[ῦ]σε δὲ γόνυατα οὐ] πόνος, ἀλλ' ὃ δν[όφειον]-πένθος ἐφή[πλωσαν ἀμφίπ]-λοι γενέταις. Sententia fere eadem videtur quae supra n. 116 τεθνεώς οὐκ οἷος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς γονέσιν. V. 6 parum refert ἐφῆψε an ἐφῆκε scribas; μοῦρ' ὀλοή certa est.

**307a.** In museo Smyrnaeo sub anaglypho, cuius argumentum non diversum suspicor esse ab n. 529. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241a) 1873-1875 (ed. Smyrnae 1875) p. 88.

Οὐκ ἀκλεῇ Δεκούρατον ὀρᾷς, ὃν ἀνεῖλε Σαγ[ί]ττας  
λαιῆς χειρὸς ἐμῆς οὐ προφυγῶν θάνατον.

1 Σάγ[ι]τ[ας] editor; corr. Wilamowitz.

**313a.** In museo Smyrnaeo. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 67.

Νύσης εὐτάκτου τε καὶ ἐργατίδος τόδε σῆμα.

Nysa ancilla fuit frugi et laboriosa.

**319a.** Philadelphiae. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 123.

Γάιον [ἐν]θάδε, ξε[ῖ]ν', ἐσορᾷς,

ὃς θάνεν [ὁ]κταέτης·

τῷ δὲ π[α]τὴρ Γάιος Παπιαν[ή] τε] τεκοῦσα  
μνείας χ[ά]ριν εἰκόνα τῇ[ν]δε

5 ἄν]θυσαν.

ἔτους . . . . [μ]η(νὸς) Ἀπελλαίου[ν].

Sic haec edita sunt, nisi quod versus distinxi atque v. 1 ξῆν' pro ξέν', v. 5 ἀνθεσαν pro ἀνέθεσαν reposui.

333 a. Pergami. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241 a) p. 41.

Ἥμην ἐν ζωοῖς · φάος [ἡδὺν δὲ] λείπον ἀγεννώς·  
οὐνομά μοι Χρηστεῖνος τὸ πρίν, ἀνέθρεψε δὲ γαῖα  
Βειθυνῶν πρώτη Νικομήδεια, κτεῖνε δ' Ἀχιλλεύς·  
ταῦτα δὲ πάντα μίτοις μο[ι]ρῶν πάθον, ὡς ἀνθρωπος.

5 Ἀττωνία Ὀρεῖνι ἀνδρὶ ἰδίῳ μνείας χάριν.

1 editum φάος [λαμπρόν]. — ἀγεννώς si verum est, defunctus dici videtur liberos non reliquisse. — 2 nomen ab initio Chrestinus, postea Orinus fuit. — Ceterum cf. titulos Nicaeenses n. 350 aq.

335. Ante v. 1 non debbam tacere tradita esse haec:

. . . ΕΚΤΗΣ . ΩΝΙ . . . Ω . . . ΝΟΣΙ . . . . . ΔΛΙΙ

a Franzio vix recte sic restituta ἐκ τῆς τῶν χώρων προσόδου κατεσκευάσθη. — 8 haec tradita ΩΝΕΙΚΑΜΕΣΣΦΑΛΕΡΑΜΟΣ ΑΔΕΛ . . Ι . ΝΑΣΕΝ κτλ.

337. Cf. Marquardt *Antiquit. reipubl. rom.* II 487.

459 a. Syriae nescio quo loco. Perrot *Rev. arch.* 1877 p. 61.

Τὸν σοφὸν ἐλλό[γμιν] καὶ παιδεύσαντα ἐφήβους,  
τὸν θρέ[ψαν]τα βροτοὺς καὶ ἐν στέρνοισι δίκαιον  
παρθενικὰς τελέσας ἄ[ξ]ια νυμφιδίων,  
καὶ ζήσαντα καλῶς ἐβδομήκοντα ἔτη,

5 Κατάγραφος ἐνθάδε κεῖται.

1 ΕΛΛΟ | ἐν λόγοις Perrot, recte fortasse. — 2 ΘΡΕΙ | ΤΑ et 3 ΑΖΙΑ corr. Perrot. — 2 δίκαιον scil. ἀνδρα. Nam si a verbo τρέφειν penderet, scriptum oportuit τὸ δίκαιον. — 3 non intellego; videtur Perrot nescio quid turbasse; τελέσας nominativus non offendit. — 5 Κατάγραφον etsi vetuit Perrot nomen feci; inepte enim dixeris *imagine exsculptus ille hic situs est*, quae illius est explicatio.

461a. Megaris. Lenormant *Mus. Rh.* 390 n. 230.

Σᾶμα τόδε Ὑψικλέους Μεγαρῆς τόνδε . . . . .

Descripsisse se ait editor a. 1863, neque hoc anno ipse titulus videtur antiquior, licet litteris sexti saeculi scriptus. Supplementum vix aliud inveneris praeter hoc Μεγαρῆς τόνδ' ἐνθάδ' ἔθαψαν, ubi tria illa τόδε et τόνδε et ἐνθάδε iuxta posita inperiti potius falsarii quam sexti saeculi produnt ingenium.

463a. Prope veterem Corinthum. Lolling *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* I 40 coll. tab.

Δλευρία τόδε [σᾶμα], τὸν ὤλεσε πόντος ἀναιδής.

vi saeculi. — Supplevit Kirchhoff.

471a. Spartae. Roehl *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 233.

Αἰνετίδαν με χθῶν Πολυαινέτου εἴλε Κόρινθος,  
ἀνίχ' ὑπὲρ Σπάρτας ἐν συνόδοις ὁλόμαν,  
ἃ μοι μνᾶμ' ἐπέθηκε πατρὶς δέ μοι ἐστὶν Ὀρειοί.  
ζαλωτὸς δ' ἔσομαι τοῖς ἐπιγινομένοις.

iv saeculi. — Editoris supplementis mea praetuli. — 3<sup>ο</sup> Ὀρειοί oppidum ignotum.

497a. Cyparissiae Messeniorum. Leake *Itiner. Peloponn.* I 293.

a. Κλεινὸς παῖς . . . . .  
αὐτομάτῳ [θανάτῳ] θνήσκει . . . . .

perierunt duodecim vel quattuordecim versus.

b. Ξυστοῦ με παῖδα . . . . .  
. . . . .

5 τὸν καλ(λ)ίνεικον χῶσεν, ἄρσενας δὲ [ο]  
λιπόντα παῖδας καὶ φάος [γυ]ναῖκά τε  
χήρην Ἀριστόκλειαν, [ῆ] φιλ[αν]δρίας  
ἀρχαῖον ἐζή[λ]ωσεν ἡθους. [ῆς] βα[ρ]ύς  
δαίμων ἀπέσχ[ισ]έ[ν] με [καὶ] παίδων δυ[εῖν],  
10 οὓς ἀντ' ἐμεῖο Τα[ίναρ]ος φίλη πατρίς  
ἄγοιεν] εἰς βίον γηραιὸν μέτρον.

Duo sunt nescio an non unius hominis epitaphia. — 1 ΠΑΙΣ . . ΩΙ ΠΟСТΕΠΩΝΟΜΗ . ΝΟΣ quae neque ego expedio neque expedit G. Hermann *Opusc.* IV 322 sq. — 2 . . . . ΩΕΝΗΟΚ corr. Welcker *Diar. antiquit.* 1830 n. 86. — 3 non fuit opinor *Ἐύστου παῖς*, sed in gymnasio altus et tamquam natus. — 5 ΔΥΕΙΝ et 9 ΔΙΟ transposuit Hermann. — 6 sq. suppl. Welcker. — 8 ΕΖΗΝΩCEN corr. Welcker. — ΗΘΟΣ . . ΒΑΙΥC et 9 ΑΠΕCΧ . . ΕΙΜΕ . . . ΠΑΙΔΩΝΔΙΟ corr. Hermann, idemque vv. 10 sq. supplevit; patriae nomen incertum.

545. Gravi sane meo errore factum est quod Decharmium dixi tertii tituli nihil nisi fragmentum addidisse. Addidit enim haec:

- c. *Τίς Πλάταιαν σύλησεν; τίς ὤλεσεν ὕρμον ἄ[λ]άντω[ν],  
Σκεπτιανὴν πλ[ουσί]α[ν], φιλόξεινον καὶ φιλόχριστον;  
οὐνεκεν ἐν παραδίῳ σὺν ἀθανάτοις λάχε κλήρος  
αὐτῇ καὶ πό[σει, ὅς τ]ό[νδ]ε . . . . . τάφον,  
5 ἐσ[λ]ός . . . . . φίλος τό[δ]ε σ[ῆ]μα.*

1 ΑΕΑΝΤΩΙ — 2 ΠΛΩΤΕΥΑ ubi latere putat editor barbaram aliquam adiectivi *πλούσιος* formam; latet ni fallor ipsum hoc adiectivum. — 4 ΑΥΤΗΚΑΙΠΟ . . . ΟΛΛΕ . . . ΑΤΟΤΑΦΟΝ pentameter videtur, quem non expedio. — 5 ΕΓΑΟΣ ab initio, tum 12 vel 13 litterarum spatium, deinde ΛΥΡΟΦΙΛΟCΤΟΛΙC. Videant alii.

552 a. In museo Victorio, Romae opinor. Franz C. I. 6314 ex Lupo.

- Nomen . . ]ωι ἥρωι θέσαν τόδε πά[ντες] ἐταῖροι  
κλειν]ὸν ἔδος Κλυμένον δώ[ματ' ἀμειψαμένωι,  
ἄρτι] γενεήσαντι, τὰ δ' εἰς βίον ἴσα γεραιῶι  
δε]ιξαμένωι, ἀρετᾶς εἶνε[κα καὶ σοφίας]  
5 ὦι] λόγος, ἅι σθεναρὴ γυμν[ὰς] πρόπεν, οὗ βίον ἴσμεν  
λαμπρὸν πρὸς σοφίαν ἥδ' ἐπ[ὶ] ρό[ς] εὐ[σ]εβίην.

Aetatis bonae videtur epigramma sat elegans, cui quae adhibui supplementa non nimis a vero opinor recedunt. — 1 possis *παῖδες* *ἔφηβοι*, nam romanum titulum esse non constat, cf. v. 5. — 2 *κλεινόν*, 4 *δειξαμένωι*, 6 *πρὸς εὐσεβίην* dedit etiam Franz. — 3 sententia aperta, cf. A. P. VII 603 *ἀλλὰ νόμῳ τοῖς πολλοῖσιν ἴσαν*. Vocabulum *βίος* propria quadam vi oppositum τῇ ζωῇ (*ἄρτι γενεήσαντι*); alterum *vivendi ratio* est, alterum *vitalis spatium*. — 6 *ΠΩΤΕΥΕΒΙΗΝ*.

555. Praetermisi adnotare v. 6 ex Wilamowitzii apographo in lapide ipsum illud πιστοτάτης extare.

564. Huius tituli nuper in hortis Aldobrandinis fragmentum effossum est editumque tamquam novum in *Bullet. della Commissione archeol. municipale* Romae 1876 p. 113.

. . . ΤΟΕΡΟΠ . .  
 . . ΝΤΕΣΕΜΗC . .  
 . . ΣΠΟΔΙΗC  
 . . ΝΕΦΗΜΕΓΑΠΕΝ . .  
 . . ΩΔΥCΤΟΚΕΕCΤΟΚΕ . .

588 v. 10 verissime observavit Wilamowitz senarium facere voluisse scriptorem

ἔτε(σ)σιν (ἑπτά), ἡμέραισιν (ἐνδεκα).

quod ni ita esset, non scripturum fuisse ἡμέραισιν.

646 a. Urbini in palatio ducum. Ectypo utor Bormanni.

— — — — —  
 ἀλλ' ὅτε μοιράων τρίπλους μίτος ἐξεκινώθ[η  
 καὶ λοιπὸν θανάτῳ μετὰ τοῦτο τὸ φῶς μετέβαι[νον,  
 ψυχὴ μὲν πρὸς Ὀλύμπον ἀνήλλατο, σῶμα δὲ πρ[ὸς γῆν  
 καὶ λυθὲν ἐξεπόθῃ καὶ οὐδὲν ἔχω πλέον ὁστῶ[ν.  
 5 ὥς οὖν καιρὸν ἔχεις, λοῦσαι, μύρσαι, σπατάλησον  
 καὶ χάρισαι, δαπάνησον, ἅπερ δύνασαι· τίτι τηρεῖς;

*M. Septimius Diocles fecit sibi et Iul. Ca . . . .*

*f[iliae . . .*

Ante v. 1 paucarum adparent litterarum apices. — 2 ΜΕΤΕΒΑΠ —  
 3 ηPC — 4 dictio satis mira *corpus solum exhaustum est.*

688 a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture e sepolcri scoperti sull' Esquilino* Romae 1876 p. 43 n. 74.

. . . χρυσάρεος  
 δωδεκέτης δὲ πέλω.



. . . . . ὅτι δαίμονες αὐτοὶ  
 . . . . . ἡρπάσ]ατ' ἐκ μερόπων  
 τὴν ἐσθλὴν καὶ ἄμεμπτον ἐν Ἀysonίδεσσι κόραισιν  
 ἢ πασῶν θαλερ]ᾷ προὔφερ[ε καλλ]ροσύνη,  
 5 πυκναῖσιν πραπίδε]σσι κεκασμ[ένη, ἥ ν]υ μὲν αἰδώς  
 ἔπρεπε σωφροσύνη τ' ἔργα τε Καλ]λιόπης  
 . . . . . ἐχόρε[υσεν  
 . . . . .

Plura non audeo in apographo non nimis curiose facto. Praescripta obscura sunt:

NWI II  
 NOC XPYCAPOC \*  
 ΔΩΔΕΚΗΘΕΛΩ

In proximis primi distichi eadem videtur sententia fuisse, quae est supra n. 526 καὶ ἀπήγαγον δαίμονες αὐτοὶ ζωῆς. Cf. etiam A. P. VII 241 extr. — 1 ΥCOTI — 2 ΓΑΤΕΚ — 4 ΙΑΠΡΟΥΦΕΡ/// . . . . ΜOCYNNH — 5 ΚΕΚΑCΑ' . . . . ΥΜΕΝΑΙΔΩC — 6 ΛΛΙΟΠΗC — 7 ΕΧΟΡΕΙ// puellae saltandi psallendique ars laudata fuit.

697a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture* cet. (cf. ad tit. praeced.) p. 107 n. 476.

Γάιος Οὐε[ν]οῦσ[τος]

Πα]ιδά με πενταέτη ὀλίγη ἐκρύψατο κρ[ω]σσό[ς],  
 ἄ]λλιστου ταχέως ἀντιάσαντ' Αἰδεω  
 οὗ]νομα δ' [εἰ] διζῆσαι, ἐνὶ πρώτοισι Μένης [ῆν].

ia]m spes externis semper committimus oris.

Epigrammati praescripta nomina sic traduntur ΓΑΙΟΣ ΟΥΕΔΟΥC, quae probabiliter emendavit Buecheler. — 1 ΚΡΟCCO// — 2 //ΛICTOY — 3 NO ΜΑΔΗΑΙΖΗCΑΙ alteram versus partem minime certo restitui. — Infra haec tradita:

IM · SPES · ES · EXTERNIS · SEMPER · COMMITTMVS · ORIS

restituit Buecheler adnotans versum sumptum videri ab nobiliore aliquo poeta.

772 a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture* cet. (cf. ad n. 688 a) p. 128 n. 535.

Ἰουλίᾳ Κρισπεῖνα ἀνδρὶ γλυκντάτῳ καὶ σοφιστῇ,

ὃ οὖνομα ἦν Σέκκιος Τρόφιμος, γένει Σιδήτης,  
καλὸν βίον καὶ ἀμέμπτως βιώσας μετ' ἐμοῦ  
ἔτη δύο καὶ δέκα· αὐτός δὲ ἀποδοὺς τὸ δάνειον  
5 τῆς ζωῆς ὀγδοηκοστὸν ἔκκτο[ν] ἔτος  
ὥδε κεῖται οἷκῳ ἐωνίῳ παραλημφθε[ίς].

Quae latioribus litteris describenda curavi numerosae orationis speciem referunt. — 4 cf. supra nn. 387 et 522. — 5 ἔτος fortasse supervacaneum.

750 a. Paro in insula. Olympius *Athenaei* V 8 coll. tab. n. 3.

Δημοκύδης τόδ' ἄγαλμα Τελεστοδίκη τ' ἀπὸ κοινῶν  
εὐξάμενοι στήσαν παρθένωι Ἀρτέμιδι  
σεμνῶι ἐνὶ ζαπέδωι, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·  
τῶν γενεῶν βλιότην τ' αὖξ' ἐν ἀπημοσύνηι.

v saeculi. — 1 nominis Δημοκύδης nota paenultimam conreptam, sicuti in perrecenti Thucydidis epitaphio A. P. IX 583 Θεουκυδόδην Ὀλόρου Κεκροπίδην τὸ γένος. — 4 αὖξεν ἀπημοσύνηι editor; corr. Kirchhoff.

805 a. Romae ad thermas Traiani. C. I. 5974.

a. Τῷ σωτήρι Ἀσκληπιῷ σῶστρο καὶ χαριστήρια Νικομήδης  
ὁ ἱατρός.

Τὸν παιδὸς καλλίσταν εἰκῶ τάνδε θεοῖο,  
Παιᾶνος κούρου ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκου  
δαιδάλλων μερόπεσσιν ἐμήσαο, σεῖο, Βόηθε,  
ἐνπαλάμου σοφίης μνᾶμα καὶ ἔσσομένοις·  
5 θῆκε δ' ὁμοῦ νούσων τε κακῶν ζῳάγρια Νικο-  
μήδης καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

b. Τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σῶστρο καὶ χαριστήρια Νικομήδης  
Σμυρναῖος ἱατρός.

- Οἷον ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εἰλείθυιαι  
 ἐκ Φλεγύου κούρης Φοῖβῳ ἀκαιρεκώμῃ.  
 τοῖόν τοι, Παιὰν Ἀσκληπιέ, σεῖο Βόηθος  
 10 χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεῦξεν ἑαῖς πραπίσιν.  
 νῆψ' δ' ἐν τῷδε ζῳάγρια θῆκεν ὀρᾶσθαι  
 πολλάκι σαῖς βουλαῖς νοῦσον ἀλευάμενος  
 σὸς θεράπων, εὐχῆς ὀλίγην δόσιν, οἷα θεοῖσιν  
 ἄνδρες ἐφημέριοι τῶνδε φέρονσι χάριν.

π p. Chr. n. saeculo non antiquior titulus. — Dedicavit Nicomedes medicus in nescio quo templo Aesculapii infantis statuam, quam Boethum fecisse Carthaginiensem, nobilem incertae aetatis artificem sive ipse credebatur sive persuadere voluit hominibus; nam vero fuisse Boethi artem aegre ceciderim. — 1 versum horridum a poeta elegantissimo et peritissimo sic scriptum esse nego; scripsit potius παιδὸς καλλίσταν τὰν εἰκόνα τάνδε θεοῖο vel similiter. — 2 ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκου cf. v. 7 νέον τόκον. — 5 diremptum ex Simonidis aliorum imitatione nomen numeris inhabile neque ut Hephaestioni ἐπιληπτον huic poetae videbatur et in primis cultae artis documentum; vitavit tamen sano iudicio in altero epigrammate. Nicomedem qui Iacobsio duce eundem esse existimant cuius epitaphium supra n. 595 posui, eis neque cur adsentiaris neque cur obloquaris quidquam est. — 10 χειρὸς ἀγαθῆς genetivus, ne quid cum Iacobsio fallaris, suspensus ab ἀγαλμα peritae manus monumentum.

811 v. 1 Romanorum *arguta Venus* intellegenda videtur Wilamowitzio, idemque v. 7 Hadrianae arti patrocinator non temere *prudentem Amorem* adpellari existimat, sed ut ὁ σώφρων Ἔρως Veneris Vraniae comes (v. 8) significetur, coll. Eur. *Iphig. Aul.* 543 sqq.

828 a. Faro in insula. Olympius *Athenasi* V 20 n. 7.

Βωμὸν δορποφό[ρον ταῖς] Νύμφαισιν μ' ἀνέθ[ηκεν]  
 . . . Παπιανοῦ ἐκ τ' [αἶα] Μυρσινέας.

1 δορποφοροῖς editor. — ἡ Νύμφα Παπιανοῦ ἐκ τ[ῆς] Μυρσινέας editor. Fuit ab initio nomen mulieris velut Ἡδύκα (Ἡδυκος in titulo romano apud Wilmanns *Exempl. inscr. lat.* 535); tum parentum nomina Papiiani patris matris Myrsinae. Praepositio ἐκ postposita ἀπὸ κοινοῦ ut in Simmiae ep. A. P. VII 22 Μουσίων ἀμμυγα καὶ Χαρίτων. Particula ἄρα quam inserui incerta est.

842 a. Cyrenae prope templum Veneris. Anaglypho exsculpta mulier (Λιβύη) coronam inponens alterius mulieris (Κυρήνης) fronti, quae nudis brachiis leonem adsurgentem iugulat. Smith and Porcher *Discoveries at Cyrene* tab. 76 coll. p. 114.

Κυρήνην πολίων μητρόπολιν ἢ στέφει, αὕτη  
ἡπείρων Λιβύη τρισσὸν ἔχουσα κλέος·  
ἐνθάδ' ὑπὲρ μελάθροιο λεοντοφόνον θέτο Κάρπος  
εὐ[ξ]άμενος, μεγάλης σῆμα φιλοξενίης.

II fere saeculi. — Cyrenes et Libyae figurae in Amphionis Cnosii anaglypho fuere descripto a Pausania X 15, 6 Κυρηναῖοι δὲ ἀνέθεσαν ἐν Δελφοῖς Βάττον ἐπὶ ἄρματι .. ἡνίοχος μὲν τοῦ ἁρματός ἐστι Κυρήνη, ἐπὶ δὲ τῷ ἁρματι Βάττος τε καὶ Λιβύη στεφανοῦσα ἐστὶν αὐτόν. — 2 *Libya triplicem trium terrarum partium famam coniunctam habens.*

844 ed. V. Koehler C. I. A. II 555, qui v. 3 falsam intellegens Boeckhii lectionem θείην esse operae tamen pretium non iudicat in meliore indaganda tempus consumere.

845 v. 4 pro ἴσασιν quod ferri nequit σπεύδουσιν simileve ponendum.

872 v. 3 fortasse scribendum ὑδροφόρον Μήνη Πατνίη.

874 a. Cyzici. Ex ectypo ed. Perrot *Rev. arch.* 1876 p. 270.

Ἐπέρτατε κ[ο]ν[ί]ραν]ε κό[σ]μου καὶ χθον[ός], Σάραπι,  
ὀχοῦσά τε κρατὶ σελήνην ἀμφίκυρτο[ν] Ἴσι,  
ὑμῖν τάδε καίρια τέχνης χαλκὸν εἰς καμούσης  
ιδρύσατο τῆς Θεοπέιθους εἰκόνας τίπωμα  
5 Ἐνναλίου κατ' ἔνοπλον σχῆμα Μητρόδωρος,  
νέοισι τὸν ἄρσενα τέκνον θ[υμ]ὸν ἐκκαλύπτων  
ὃν εὖχε δις ἐννέα πλήθων [τ]οὺς ἐτῶν ἀριθμούς  
πάτρας ὑπερ εἰς φρονέσσαν θηρίων φάλαγγα.

Litterae editori videntur I a. Chr. n. saeculi esse, Theopithem conicit occidisse cum patriam a Mithridate a. 73 obsessam defenderet. Filii statuam Martis armigeri specie indutam dedicat Metrodorus Isidi et ut videtur Sarapidi. Metri genus plane singulare ut ἐνόπλιον σχήματι (v. 5)

responderet electum videtur; cf. Bergk *das älteste Versmaas der Griechen* (Freib. 1854) p. 7 adn.\*\* — 1 . . . . . Ο . . . ΕΚΟ . ΜΟΥΚΑΙΧΘΟΝ κόσμου editor idemque v. 6 θυμόν, ex Fournieri coniectura v. 2 ἴσις scripsit. — 3 legebatur εἰσαμούσης.

875 a. Olympiae nuper repertum.

*Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντίνος.*

- a. Τῆμμεν ἀδελφὴν Δηικράτης τῆς Γοργίου ἔσχεν,  
ἐκ ταύτης δ' αὐτῷ γίνεται Ἱπποκράτης,  
Ἱπποκράτους δ' Εὐμόλπος, ὃς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν  
4 δισσῶν, παιδείας καὶ φιλίας ἔνεκα.
- b. Γοργίου ἀσκήσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας  
οὐδεὶς πω θνητῶν καλλίον' εὖρε τέχνην  
οὐ καὶ Ἀπόλλωνος γυάλοις εἰκὼν ἀνάκειται,  
οὐ πλοῦτον παράδειγμ', εὐσεβείας δὲ τρόπων.

iv saeculi ineuntis. — Paus. VI 17, 7 καὶ τὸν Λεοντῖνον Γοργίαν ἰδεῖν ἔστιν ἀναθεῖναι δὲ τὴν εἰκόνα ἐς Ὀλυμπίαν φησὶν Εὐμόλπος ἀπόγονος τρίτος Δηικράτους συνοικήσαντος ἀδελφῇ τῇ Γοργίου· αὗτος δὲ Γοργίας πατὴρ μὲν ἦν Χαρμαντίδου κτλ., ubi prae probato Keillii consilio, qui Χαρμαντίδου correxit, adhuc vicit librariorum stulta auctoritas. — 4 Eumolpum Gorgiae senis in rhetorica discipulum arguit verborum conlocatio ab initio Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντίνος. — 5 cf. Platonis Gorg. c. 58. — 6 Plat. Gorg. p. 448 c ὣν καὶ Γοργίας ἐστὶν ὃδε καὶ μετέχει τῆς καλλίστης τῶν τεχνῶν. Ceterum similem dicendi figuram vide supra n. 768 et quae ibi adtuli Simonidei carminis v. 3 et attici epigrammatis v. 3. — 7 sq. Plin. hist. nat. 34, 4 Gorgias hominum primus et auream statuat et solidam Delphis in templo sibi posuit. Eumolpus ab ostentationis crimine avum defendit.

877 a. Ephesi. Wood Discoveries: Inscriptions from the site of the temple of Diana n. 11.

praecedit index discipulorum undecim.

Δίς με σοφιστὴν πρῶτο[ν] Ἀθήνηθεν καλέσαντο  
Σώτηρον βουλῆς δόγμασιν Ἀνδροκλίδαι.  
πρῶτῳ δὲ ἀντ' ἀρετῆς τε βίου σοφίης τε λόγο[ιο]  
ᾠρισαν ἐν τιμαῖς μυρ[ία] δῶρα τελεῖν.

Philostr. *vit. soph.* p. 605 ἄγει με ὁ λόγος ἐπ' ἄνδρα ἐλλογιμώτατον Δαμνανὸν τὸν (τῶν ?) ἐκ τῆς Ἐφέσου, ὅθεν ἐξηρήσθων Σώτηροί τε καὶ Σῶσοι καὶ Νικάνδροι καὶ Φαῖδροι Κύριοί τε καὶ Φύλακες· ἀθύρματα γὰρ τῶν Ἑλλήνων μᾶλλον οὗτοι προσρηθεῖεν ἢ σοφισταὶ λόγου ἄξιοι. Aliter Ephesii iudicaverunt, qui bis illum *sophistarum principem* honorifice adpellaverunt. Fuit Soterus Atheniensis natione, disciplina Ephesius. — 3 sqq. suppl. Wood.

879. In praescriptis lapis habet INTERCETERAS | . . CENTESARTES, ubi Henzenium coniecisse *lucentes* perhibet L. Ieep *Claud. carm.* praef. p. XV. — De ipso epigrammate recte Wilamowitz: *aequare dicitur Claudianus Homerum Vergiliūque, quia et graecos condidit et latinos versus. Nam unum fuisse Claudianum poetam Alexandrinum ut hoc carmen luculentissime docet ita olim intellexere viri sobrii cum alii tum eximius homo I. M. Gesner: nunc idem inviti docent qui contra disputant.*

886a. Athenis. Lebas I 136. Ex meliore Koehleri apographo Dittenberger *Hermas* XII 13 sq. (C. I. A. III 726).

Σωτῆρα] βουλῆς γενόμενον δῆμον τε ἅμα  
 ξανθαῖσί με] σταχύεσσιν ἡγλαιομένον  
 καλῶ π]ολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[ητρ]ῶν στέφει,  
 εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαίην Φιλήμονος  
 5 πόλις στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

II vel III saeculi. — Supplementa posui quibus significarem, quemadmodum a Dittenbergero discedendum mihi videretur. Ille enim haec:

[Ἡ πόλις]

κήρυκα] βουλῆς γενόμενον δῆμον τε ἅμα  
 τιμῶσα, τὸν] σταχύεσσιν ἡγλαιομένον  
 καὶ τῷ π]ολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[εγαλ]ῶν στέφει  
 εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαίην Φιλήμονος  
 γνώμη στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

in quibus falsa esse vv. 2 et 3 supplementa facile patet: neque enim honoratur ille spicis caput redimitus, sed eo ipso honoratur quod caput spicis redimitur, et πολυκάρπον στέφος aperte ipsa est spicarum corona; adde quod v. 3 a Koehlero traditam trium litterarum lacunam M...ON haud inpune quattuor litteris expleveris. Denique etsi vetat sic intellegi Dittenberger equidem v. 5 στατηγὸν καὶ ἄρχοντα non possum intellegere

nisi unum hominem eumque ipsum Philemonem duobus illis uno post alterum honoribus functum. Itaque v. 1 ab initio generale quoddam velut *amici* vel *tutoris* vocabulum requirebam, v. 2 adiectivum vocabulo *σταχύεσσιν* addendum postulabant linguae graecae leges; v. 3 *matres Augustorum* dubitanter intuli, sed cf. supra n. 1046 v. 56 *Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνια μήτηρ* cum mea adnot. Faustina dicitur, Aurelii mater, Cereris specie induta, neque unam fuisse Faustinam in Cereris sacra religionemque adscitam notum est.

888a. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscript. from the site of the temple of Diana* n. 7.

Ὑπατικὸν ποντίφικα Ὑμμιδίου Κο[δράτου πατ]έρα κηδε[στήν] . .

. . . . .

Παντοίῃς ἀρετῇς σιάθμην, ὕσιπτολιν ἀνδρα,  
ἔξοχον Ἑλλήνων, πρόκριτον Ἀῶσόνιων,  
κλεινοῦ Κοδράτοιο φίλον πατέρ', ᾧ βασιλείων  
Ἀρμονίη θάλαμον πῆξαι' ἐπ' εὐγαμίῃ.

5 Ἀδριανὸς Μουσᾶισι μέλων ἀνέθηκε Σεουῆρον,  
εἰκῶ χαλκείην οὕνεκα προστασίης.

ὕμῳ δ', ἄνδρες Ἴωνες, ἀγάλματα καλὸν ὁρᾶσθαι  
ἔστα[ότ'] [Ἀρτέμιδος πλ]ησίῳ ἐν τεμένει.

De Vmmidio Quadrato eiusque patre Severo quae Th. Mommsen benevolentissime in meam gratiam conlegit paucis complectar; adcuratius enim sperare licet fore ut ipse vir summus rem difficilem mox exponat. Docuit igitur C. Vmmidium Quadratum intellegendum esse (v. 3) consulem a. 118, Vmmidiaei Quadratillae nepotem (Plin. *epist.* VII 24); eius patrem, cuius cognomen ex epigrammate primum innotuisset, fortasse L. Catilium Severum esse cos. II a. 120, quo probato simul concludi posse titulum cum alterius consulatus mentio non fieret ante a. 120 positum esse. Quadrati uxor, quae regia stirpe nata praedicatur v. 3, Mommsenio videtur Asianorum alicuius regum filia fuisse. Honoris Severo auctorem carminisque scriptorem ipsum esse Hadrianum Caesarem patet; quae res eo memorabilior est quod Catilius ille Severus Hadriano imperante magnae vir auctoritatis et complures annos urbi praefectus postea gratia excidit successoremque accepit. — 2 cf. supra ad n. 272. Conicias ipsum Hadrianum acuminis illud primum invenisse, ut omnes orbis terrarum gentes duobus his nominibus Graecorum et Romanorum complecteretur. Severus igitur non Graecorum nobilissimus praedicatur (non enim fuit Graecus) et Romanorum princeps, sed omnium mortalium

ἔξοχος et πρόκριτος. — 4 Ἀρμονίη scripsi deam intellegens. — 5 de Hadriano poeta cf. supra n. 1089, 10 Ἀδριανὸς Μουσῶν δῶρον ἀφ' ἀγνοτάτων. — 7 ὕ[μῳ], ἄνδρες editor. — 8 [αἰέν], ὅτ' [ἔστεπται πλησίον ἐν τ. editor. Nolui scribere ὅσσα π]οτ[ὲ ἔστηκεν κτλ'. Adiectivum πλησίον displicet, sed melius non habeo.

903 a. Hypaepis. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 114.

a. Ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἀνθεμίου παῖς οὗτος, ὃς ἀνθυπάτων μέγ' ἀμίνων,  
ὑπάρχου πατρὸς ζηλῶν τρόπον ἡδ' ὑπάτοιο,  
ἴσα Διὸς Θέμιδι φαίνων χραίσμη[σιν] ἄπισιν.

b. Ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἰσίδος ἀνθυπατον, μεγαλήτορος νῖδον ὑπάρχου  
5 Ἀνθεμίδην Ἰσίδωρον ἐν ἰχόσιν μαρμαρέησιν  
Ἵπαιπῶν ναετῆρες εἵσαμεν εἵνεκεν ἀρχῆς,  
προνοησαμένον τ[ῆς ἀναστάσεως] Ἀπολλωνίου ἀρχιμάγου.

III vel IV aede saeculi. — I ἀμίνων comparativus pro superlativo elegantius positus ad Theocriti exemplum ὃ γὰρ προφερέστερος ἀνδρῶν. — Verbum omissum in enuntiato relativo sicut supra n. 909, 8. — 3 χραίσμησιν editor; idem supplevit subscripta.

1029 a. Colophanae in oppido Amorgi insulae. Weil *Mithteil. d. arch. Inst. in Athen* I 346.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,  
ἀγλα[ὰ] τέκνα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ποθεινά,  
Μουσείων ἐπέων μόναι εὐρέτιδες, θεαὶ ἀγναί,  
ἡδυλάλους φθόγγο[v]ς στομά[των] λαρῶν προῖεσαι,  
5 συμφώνοις τέχναισι γλυκὺ . . . . .  
[i]με[ρ]όντα χορὸν . . . . .  
θνητοῖς τ' ἀνθρώποις . . . . .

Litterarum formae, si fides est apographo, parum sibi constant; nam vv. 1 sq. ε, postea ς forma traditur. — I ΟΛΥΜ | ΑΓΛΑΤΕΚΝΑ versus Solonis est fr. 13; cf. Cratetis Theb. fr. 1. Simile exordium hymni



Orphici 75 Μνημοσύνης καὶ Ζηρὸς ἐργόδούποιο θυγατρεις. — 2 ἀγλα[ὰ] τέκνα iteranda esse vidit Wilamowitz. Cf. h. Orph. 75, 3 θνητοῖς, οἷς κε παρῆτε, ποθεινότεται. — 3 clausula θεὰ ἀγναί est h. Orph. 75, 10. — 4 ΦΘΟΙΤΟΙΚ ἡδυμελεῖ φθόγγῳ A. P. IX 571, 2; λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγγετο ibid. 571, 4. — 5 ΤΕΧΝΑΙΚΛΥΚΥ// — 6 ΜΕΛΟΕΝΤΑΧΟΡΟΝΔΙ// //ΘΗΜΕΓΛ//, restitui homericum χοροῦ epitheton. Deinde fortasse . . . μετὰ [θεοῖσιν ᾄγουσιν]. — 7 sqq. haec traduntur:

7 . . . ΤΟΙΣΤΑΝΘΡΩΠΟΙΚ// //Ν// //Π  
 ΕΝ ΤΟΥΙΕΡΟΥ . . ΠΟ  
 ΕΛΙΚΩΝΑ . . . . . ΙΤΩΝ// //  
 10 ΕΤ ΕΝΤΥΝ . . . ΙΑΟ  
 ΛΙΤΑΙC ΜΕΙΛΙ . ΙΟ

in quibus v. 9 adgnoscentur Ἐλικῶνα et [Χαρ]ίτων vocabula, v. 10 ἔτυνον ἀοιδὴν, v. 11 λιταῖς et μειλχίσις. — Probabiliter amplior fuit hymnus, cuius sub finem Musarum nomina recensebantur, sicut factum in h. Orph. 75.

1046 v. 29. Sero didici Rhianum et Aristophanem (schol. II. Ψ 81) adiectivum εὐγενής ut male formatum reprobasse adsentientibus G. Curtio et A. Nauckio. Marcellum tamen cum Theocriti exemplo niti potuerit cur vocabulo usum esse negemus causa non est. Cf. Mayhoff *de Rhiani Cretensis studiis homericis* (progr. gymn. Vitzthum. 1870) p. 47 sqq. — v. 72 cf. Marcell. *de piscib.* 40 τῶν ὀπίσσω ἰήματ' ἔχει φύσις et Dionys. *de avib.* III 3 τοῖς μεγάλαις δ' οὐκ ἐπιχειροῦσιν ἰχθύσιν, ἀλλ' ἀπόχρη θήρα καρκινάδος αὐτοῖς ἢ συλλαβεῖν ἄλλο τι τῶν ὀπίσσω πρὸς τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκφέρει τὰ κύματα, similiaque habentur in libello περὶ ὕψους. Omnium fons Homerus est P 172 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν.

## INDICES.



## I. EXORDIA.

Α νίκη πύκταισι 942.  
 Ἄ σοὶ μέν, σοὶ πένθος 480.  
 .. ἄγαλμ' ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ 754.  
 Ἄγγελε Φερσεφόνης 575.  
 Ἀγνὴ μὲν μήτηρ 476.  
 .. ἀγρεῖ δ' Ἀρτεμις ἀγροτέρη 873.  
 .. Ἀδαμάντιος 172.  
 Ἀδ' ἀρετὰν στέρεσσα 212.  
 .. ἄδε γραφὰ παλάμας 417.  
 Ἀδ' Ἑρακλείδην 239.  
 Ἀδίστας Μενέδημος 514.  
 Ἀέναος δῶμος εἰμὶ ἀεθλοφόρου 1063.  
 Ἀένεον τόδε σῆμα 367.  
 Ἀζομένη κούρην 870.  
 Ἀθάνατοι ζῶν μὲν ἔχουσιν 147.  
 Ἀθανάτον με θανοῦσιν 21.  
 Ἀθάνατος φιλία σὺς ψυχῆς 80.  
 Ἀθάνατος μερόπων σῦδεις 567.  
 Ἀθηνόδωραν τὴν ἀγαθὴν 176.  
 Ἀθλα τὰ τῆς νίκης 943.  
 Αἰ Νύμφαι δηλοῦσι 115.  
 .. αἰ δ' ἐπὶ τύμβῳ 512.  
 .. αἶ κε θανὼν ὡς ζῶν 243c.  
 Αἰαῖ συνλέκτροιο 562.  
 Αἴας Αἴαντος 715.  
 Αἰγυπτου βασιλεία 1028.  
 Αἰδ' εἶς' Ἀθῆναι 1045.  
 Αἰθὴρ εὐσεβέα ψυχὴν 315.  
 .. Αἰλαὶ Ἀρχεμνίδαν 194.  
 Αἰλιανῷ τόδε σῆμα 651.

Αἰνεῖα τόδε σῆμα 30.  
 Αἶνεσον εὐόπλου Φιλοποίμενος 1044.  
 Αἰνετίδαν με χθῶν Πολυαινέτου Add.  
 471a.  
 Αἰωντὴ πατρίς Λυκίων 546a.  
 .. αἰς Λακεδαίμονος 477.  
 Αἰχμὴ τόνδε θανόντα 31.  
 Ἀκειῖον Θεόδωρον 352.  
 Ἀκταῖς τὴν ὄμορον 810.  
 Ἀλκείδου με τραφέντα 226.  
 Ἀλκὴ καὶ μύθοισι 878.  
 Ἀλκιβιάδην Κλονίου 359.  
 Ἀλκιδάμου κοσμητεύοντος 961.  
 Ἀλκίδου Βάσσον 892.  
 Ἀλκινῶν δύο σῆμα 732.  
 Ἀλκων ἀνέθηκε τήντεα 936.  
 .. ἀλλ' ὅτε μοιράων τρίπλους μίτος  
 Add. 646a.  
 Ἄλλην Πηνελόπειαν 874.  
 Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς 1064.  
 Ἄλλοις παυσαμένοισιν 935.  
 Ἄλλος ἔχει πλοῦτον 309.  
 Ἄλλοτε μὲν σταδίοις 933.  
 Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν 829.  
 .. ἀμελαθον ὄρας 460.  
 Ἀμυσσοῦ πολιτῆν 250.  
 Ἀμμία, θυγάτηρ πινυτή 372c.  
 Ἀμμων Δημητρίου 381.  
 Ἀμμῶνιον θεόν 1024.  
 Ἀμπελος ὕδωρ πιούσα 1119.

- 'Αμφάλης ἔστας' 484.  
 'Αμφὶ παραστάσι ταῖσδε praeefat.  
     824 a.  
 'Αμφὶ λίθῳ, Σωτήρ 804.  
 'Αμφίπολ' εὐτραφίης 1036.  
 'Αμφιτρύων ὑπὲρ 'Αλκαίου 1082 a.  
 'Αμφίων μουσαῖς κιθάρης 1054.  
 'Αμφότεροι Χαρίτων τε 401.  
 'Αμφότερον ἐηγήρα 877.  
 'Αμφοτέρων τόδε σῆμα 528.  
 'Αμφω ἀριστότοκος 896.  
 'Αν, ξένε, μου ζητῆς 718.  
 'Αναῖος τόδε σῆμα 457.  
 Ἄνδρα . . . 165.  
 'Ανδρα μὲν ἐσθλὸν ἐόντα 107.  
     .. ἄνδρα Μένιππον ἔχω 302.  
 Ἄνδρα κλυτὸν Διαδ' . . Add. 277 a.  
 'Ανδρα πολύκλαυτον 404.  
 'Ανδρα σοφόν, Μούσαισι 273.  
 'Ανδρα φίλον φθίμενον 555.  
 'Ανδρεῖαντ' ἄν εἰσοράας 406.  
 'Ανδρες ἐποίησαν 1100.  
 'Ανδρὸς ἀποφθιμένοιο 1134.  
 'Ανέρες, οἱ πάρος Αὐσονίων 594.  
 'Ανθεα πολλὰ γένοιτο 548.  
 'Ανθεμίδος τόδε σῆμα 73.  
 'Ανθεμίου παῖς εὖτος Add. 903 a(a).  
 'Ανθετο μὲν μ' Ἐπίδανρος praeef. 877 b.  
 'Ανθος ἀνερχόμενον 342.  
 'Ανθος ἐγὼ λεγόμενον 577.  
 'Ανθρωπε πολλῶν 128.  
 'Ανθρωπος τοῦτ' ἐστι 303.  
 'Ανίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει ὄρυ praeef.  
     768 a.  
 'Αντί σε κυδαλίμας ἀρετᾶς 511 a.  
 'Αντιλόχου ποτὶ σῆμ' 4.  
 'Αντιοχῇ Θεεμίσωνος 112.  
 'Αντιπάτροιο θυγάτρα 857.  
 'Απαντα πράξις εὐτυχῶς 1039.  
 'Απαντα πράξις καὶ κρατήσεις 1040.  
 'Απλήρωτ' 'Αἰδή 578 cf. 576, 3. 577, 5.  
 'Απολλωνίδη ἐσθλῆ 289.  
 'Απόλλωνι θεῷ 747.  
 'Απτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα 511 c.  
 'Απφία ἐγὼ κείμεναι 386.  
 'Αργαλέου πολέμου 775.  
 'Αργολικοῖς ὅκα πάντες 932.  
     .. ἀρετῆς . . ὅδ' αὐτοχθων 771.  
     .. ἀριδείκετον ἀνδρὸς αἰοδῆν 1089.  
 'Αριστίνωνος ἔκετ' 977.  
 'Αρριανὸς μὲν μούστ' ὄνομα 434.  
 'Αρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμα 750.  
 'Αρτι γενεαῖζοντα 345. } cf. Add. n.  
 'Αρτι γενεαῖσκων 100. } 552 a3.  
 'Αρτι με γενομένην 371. } cf. n. 540.  
 'Αρτι με γευόμενον 576. }  
 'Αρτι με νυμφιδίων 208 a.  
 'Αρτι με νυμφιδίων Add. 228 b.  
 'Αρτι νέας βαίνουσας 465.  
 'Αρτι σε τὸν θαλλόντα 233.  
 'Αρχέδημος ὁ Θηραῖος 762.  
 'Αρχένεως τόδε σῆμα 3.  
 'Αρχία υἱὸς ὅδ' ἐστ' 856.  
 'Αρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον 915 a.  
 'Αρχὸν ὄρας Θεόδωρον 915 b.  
     .. ἀρχων μὲν Ταυρίσκος 1128.  
 'ΑΣίδος ἀνθύπατον Add. 903 a(b).  
 'ΑΣίδος ἀρχιερεῖος 584.  
 'ΑΣίδος εὐρείης 1074.  
 'ΑΣκληπιοδότης ἱερόν 174.  
 'ΑΣκληπιού με δμῶα 868.  
 'ΑΣκληπιῷ ἱητῆρι 805.  
 'ΑΣπίδα καὶ Νείκην 794 a.  
 'ΑΣτακείης γαίης 168.  
 'ΑΣτοῖς καὶ ξείνοισι 487.  
 'Ατθίς ἐμοὶ ζήσασα 204 b.  
 'Αττίου Διβιανού 353.  
 'Αττις τὸν Ἑρμῆν εἰσαθ' 816.  
 Αὐδηντά σε, Μέμονον 1006.  
 Αὐδῆς τὸ πρόσθεν 1002.  
 Αὐλῆς νῦν ἐσοράς 1056.  
 Αὐξεῖν πάντα δίδωσιν 1031.

Αὐρῆλις Βιτάλης 735.  
 Αὐρ. Τατίαν λιπόμην 372b.  
 Αὐτὰρ ἐμοὶ πατρίς 154.  
 Αὕτη Μνημοσύνη 789.  
 Αὕτῃ παρθενική 872.  
 Αὕτῃ καὶ τεκέεσσι . . . δῖματο 451.  
 Αὐτό με γευομέναν 540.  
 Αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης 320.  
 Αὐτὸς ὁ Λοξιάδης 859.  
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 452b.  
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 448.  
 Αὖτως καὶ γεράρω 992.  
 Αφθονον εὐλογίας πηγὴν Add. 35a(b).  
 Ἀφλέκτους Ὑμέναιος Add. 241a.  
 Ἀφροδείταριον τὸ προσκύνημα 1004.  
 . . ἀφήρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρός 178.  
 Ἀχιλλέως παῖς 105.  
 Ἀψευδεῖς μούνη καὶ πρώτη 277.  
 Βαιὼν ἐμὲ Νύμφαις 599.  
 Βαιὼν ἐπιστήσας 690.  
 Βαιὼν μείνον, ξεῖνε 388.  
 Βαιὼν μὲν τόδε σῆμα 618b.  
 Βαιὼν ὁδοπορίας 781.  
 Βαιὼν σοι τὸ μεταξύ 418.  
 Βάκχῳ με Βάκχον 821.  
 Βαλβεινιανὸς ἑταρχος 1011.  
 Βάσκανος ἡ φθόνος ἦρε 379.  
 Βάσσος Ἀβουρίσιο 452c.  
 Βάσσος ἀνὴρ, Βόστρης 455.  
 Βάσσος ἐγὼν ὅδ' ἐκεῖνος 633.  
 Βάσσος ἐῆς πατρὸς 452a.  
 Βέλτερον ἢ . . . 986.  
 Βίκτωρ Σκευᾶς ἐνθάδε κεῖμαι 529.  
 . . βιώτεον. πάντες γάρ μ' ἐπόθουν 610.  
 . . βιοτὴν γαίῃ ἐν Αὐσονίῃ 663.  
 . . βίον φῶλον ὠλεσα Πρίσκοις 162.  
 Βιττώ καὶ Φαινίς 232.  
 Βλαστὸν ὄρε' γαίης 659.  
 Βουλῆς με Ἀρείας 893.

Βωμὸν δорποφόρον Add. 828a.  
 . . βωμου . . κλεινὸν πτολίεθρον 1033.  
 Γαῖα κατ' ἐμπορίην σ' ἐλθόντα 466.  
 Γαῖά με τίκτεν ἄφωνον 402.  
 Γαῖα μὲν εἰς φάος ἦρε 156.  
 Γαῖα μὲν ἦδε δέμας 382.  
 Γάιον ἐνθάδε, ξεῖν', ἐσορᾶς Add. 319a.  
 Γάιος εἰμαρτῇ ἀλόκῳ 525.  
 Γειαρότας δοιοὺς 793.  
 . . Γερμῶν ἐκάλεσαν 716.  
 . . γενέτην με Βραχᾶς 895.  
 . . γενόμην Μαρειωτῶν γαίῃ 135.  
 Γήραι θανοῦσαν 126.  
 Γῆρας ἐρημώσασα 497a.  
 Γλανκατία με μνᾶμα 472.  
 Γλανκία ἐστὶ τάφος 664.  
 Γλευκίτα τόδε σᾶμα 187.  
 Γλήνῳ Νεγρίνοις 709.  
 Γνωθὶ μετ' εὐσεβέεσσι 259.  
 Γοργίου ἀσκῆσαι ψυχὴν Add. 875a(b).  
 Γούργος χρυσοχόος 46.  
 . . γυναιξὶ καὶ τέκνοις 263.  
 Δαδοῦχος με Κόρης 822b.  
 Δαίμοσιν εὐσεβέσιν 607.  
 Δακρυεῖς ἀλόχῳ 631.  
 Δακρυόεν τόδε σῆμα 214.  
 Δαμοκράτη, νέον Ἑρμείαν 949.  
 . . δ' ἀνέθηκεν Ἀθάνᾳ 757.  
 Δέλτα . . χύσιν ὄρκων 1095.  
 Δεξιτερὴν, παράγων κῆπον 782.  
 Δέξο, Λάναξ Κρονίδα 743.  
 Δέρκεο τὰν ἀρίστων 260.  
 Δέρκεο τάνδε, ξεῖνε 493.  
 Δέσποινα Παλλάς 796.  
 Δεσποίνῃ Νεμέσει 837.  
 Δεῦρ' ἵτε Θυβριάδες 1046a.  
 Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι 136.  
 Δελνία τόδε σᾶμα Add. 463a.

- Δημοκύδης τόδ' ἄγαλμα Add. 750a.  
 Δήμος Ἐρεχθίδης 971.  
 Δήμος Ἐρεχθίδης 910.  
 Δήμῳ Ἀθηναίων 741.  
 Δημοχάρους τοῦδε σῆμα 17.  
 Δημοῦς καὶ Κούρης 866.  
 Δήσω ἐγὼ Σωσίκλειαν 1136.  
 .. δικασπόλου ἡδέ τε ἀγνοῦ 908.  
 Διογένης ἀνέθηκεν 760.  
 Διονυσόδωρέ, χαίρε 245.  
 Δίς δέκα καὶ δισσοῦς 215.  
 .. δις δέκα καὶ δυ' ἐτῶν 335.  
 Δίς με σοφιστὴν πρῶτον Add. 877a.  
 Διττὸν πένθος ἄθρησον 138.  
 Διφίλου οὗτος ὅδ' ἐστὶ τύπος Add. 273a.  
 Δμῶν Δωροθέας 313.  
 Δμῶις ὀρηγτοσύνησι 121.  
 Δοιούς σοι Διόδωρος 839.  
 Δοιῶς Ἱππομέδοντας 573.  
 Δοκτικίου μορφῆς 385a.  
 Δόξαν συνεφήβοις 953.  
 Δόξης ὀρθοτόνου 1062.  
 Δρακόντις Θεομάλλου 458.  
 Δωδεκέτους τάφος εἰμί 295.  
 \*Εβδομον εἰς δέκατόν τε 231.  
 .. ἔργαφες, ἐν ψυχᾷσι βροτῶν 673.  
 \*Εγραψε κῆ ἐχάραξε 1101.  
 \*Εγραῖω, Παιήων 1027a.  
 \*Εδραμον ἐν κόσμοιο 736.  
 \*Εθνεα Βοιωτῶν 748.  
 Εἰ δὲ τολμήσει τις 712.  
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1007.  
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1008.  
 Εἰ καὶ σου κεῦθαι 560b.  
 Εἰ καὶ τις προτέρων 924.  
 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει 325b.  
 Εἰ κλύες Εὐσεβίης 440.  
 Εἴ με θέλις ἀνχεῖν 270.  
 Εἴ με θέλις, ὦ ξεῖνε 530.  
 Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς 1126.  
 Εἰ μὲν ἐκόν, Ἀρχῖν' 1111.  
 Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς 1084c.  
 Εἴ μου θέλις γνῶνε 408.  
 Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι 304.  
 Εἴ σε τύχῃ προὔπεμψεν 39.  
 Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν 65.  
 Εἴ τι παρ' Αἰμονιεῦσι 191.  
 Εἴ τι παθος μερόπων 853b.  
 Εἴ τις βούλετε ἀνῦξε 545b.  
 Εἴ τις ἄλλως γέγονεν 95.  
 Εἰ ταιῶνδ' ἀνδρῶν 24a.  
 Εἰ φθένγῃ τι, λάλησον 1012.  
 Εἰ, φίλε, πυνθάνεαι 186.  
 .. εἰς υἱὲ τετειμένον 1034.  
 Εἴθε μὴ, ὦ πανάριστε Βοκόντιε 1051.  
 Εἴθε σε καὶ χρυσέῳ 897.  
 Εἰκόνα κοσμητοῦ 952.  
 Εἰκόνα λαϊνέην 888.  
 Εἰκόνα μὲν γραπτὰν 97.  
 Εἰκόνα Μόνδωνος 890.  
 Εἰκόνα σου, Πολύκλεις 854.  
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε 70.  
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν 777.  
 Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε 938.  
 Εἰκόνα τήνδ' ἐσάθρει 906.  
 Εἰκόνα τήνδε Ποθεινός 956.  
 Εἰκόνα Φοίβῳ στήσα 773.  
 Εἰκόνι χαλκείῃ 902.  
 Εἰκὼν ἡδέ σαφής 850.  
 Εἰκὼν μνηῖμα χρόνου 82.  
 Εἰκοσέτη τὸν παῖδα 569b.  
 Εἵκοσί με ζήσαντα 572.  
 Εἰκοσιῆ ἀνύσαντα 462b.  
 Εἵκοσιν ἔξ λυκαβασιν 680.  
 Εἴλε σόν, Ἡράκλειτε 30.  
 Εἰμί δὲ Παισανίου 1131.  
 Εἰν ἐνὶ Βιργιλίου 879.  
 Εἰπέ, τίνος πάτρης 110.  
 Εἰπεῖν τίς δύναται 711.  
 Εἰς θρήνους ἐφύλαξας 644.  
 Εἰς ἱα σου, Πώμπτιλλα 547a.

Εἰς δρόμος, εἰς στέφανος 939.  
 Εἰς Βαῖτ, εἰς Ἀθωρ 1139.  
 Εἰς Χείος, τρεῖς δὲ ἐξείτε 1038.  
 Εἶσατο τήνδ' Ἐκάτην 807 a.  
 Εἶσεν ἀνὴρ πινυτός 144.  
 Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοί 1120.  
 Εἰσοράας δίκην 1102.  
 Εἰσορόων τότε θαῦμα 1073.  
 Εἶτ' ἀστός τις ἀνὴρ 1.  
 Ἐκ γενεῆς περίβωτον 909 a.  
 Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν 823.  
 . . ἐκθύμως φιλέων 543.  
 Ἐκλυον αὐδάσαντος 988.  
 Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοστῷ 583.  
 Ἐκτόρεον τύμβον 349.  
 Ἐλευσεῖνιον γόνυ με 968.  
 . . Ἑλλάδι μὴ πᾶσαν 749 a.  
 Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν 461.  
 Ἑλπίς ἔμογε' ὄνομ' ἐστὶ 293.  
 Ἑμοῦ θανόντος 376 e.  
 Ἑμπεδίωνος παῖδες 941.  
 Ἑνθ' ἀναβὰς ἐχάραξα 1021.  
 Ἑνθα βλέπεις τύμβον 285.  
 Ἑνθα νέκυς κείμε 526.  
 Ἑνθα πέλι τότε σῆμα 731.  
 Ἑνθα σορὸς κατέχει 316.  
 Ἑνθαδ' Ἀκυλεῖνον 425.  
 Ἑνθαδ' Ἀλεξάνδρια κόρη 586.  
 Ἑνθαδ' ἀνὴρ ὁ . . . . σῆμα 19.  
 Ἑνθαδε Γαιωνᾶς 589.  
 Ἑνθαδε γῇ κατέχει 47.  
 Ἑνθαδε γῇ κατέχει 368.  
 Ἑνθαδε γῇ κατέχει 666.  
 Ἑνθαδε Διαλόγος 104 a.  
 Ἑνθαδε Διαλόγοιο 104 b.  
 Ἑνθαδ' ἐγὼ κείμε 74.  
 Ἑνθαδ' ἐγὼ κείμε 541.  
 Ἑνθαδ' ἐγὼ κείμε 719.  
 Ἑνθαδε ἐν εἰρήνῃ 729.  
 Ἑνθαδε Θέρσανδρον 37.  
 Ἑνθαδε κείμε δάμαρ 674.

Ἑνθαδε κείμε ἀναυδον 702.  
 Ἑνθαδε κείμε βρέφος 730.  
 Ἑνθαδε κείται ἀνὴρ 600.  
 Ἑνθαδε κείται Θαῖμος 714.  
 Ἑνθαδε κείτε Δέδαλος 717.  
 Ἑνθαδε κίτε θανών 456.  
 Ἑνθαδε κηρὶ δαμέντα 103.  
 Ἑνθαδε Κυμαίων 639.  
 Ἑνθαδε μὲν κείμε 672.  
 Ἑνθαδε Νεῖλος κείται 591.  
 Ἑνθαδε Παυλεῖνα 733.  
 Ἑνθαδε Πυθοκλῆς 71.  
 Ἑνθαδε σῆμα θανόντι 12.  
 Ἑνθαδε σοι, Δομνεῖνα 720.  
 Ἑνθαδε Σωσιπάτρα 470.  
 Ἑνθαδε Σώτηρόν 269.  
 Ἑνθαδε τὴν ἀγαθὴν 51.  
 Ἑνθαδε τὴν ἀρετῆς 416.  
 Ἑνθαδε τὴν ἀρχήν 1094.  
 Ἑνθαδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 272 b.  
 Ἑνθαδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 354.  
 Ἑνθαδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 661.  
 Ἑνθαδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν 660.  
 Ἑνθαδε τὴν πάσης ἀρετῆς 50.  
 Ἑνθαδε τὴν χρηστὴν τίτην 48.  
 Ἑνθαδε τήνδ' ἀνέθηκα 347.  
 Ἑνθαδε τὸ πρόθυρον 1047.  
 Ἑνθαδε τὸν πάσης ἀρετῆς 49.  
 Ἑνθαδε τῷδε τάφῳ 163.  
 Ἑνθαδε Φ . . . . ἄλοχον 13.  
 Ἐν κλεινοῖς Μέντωρ 290.  
 Ἐν μέσσω Κεφαλῆς 1042.  
 Ἐν νομικῇ προύχοντα 395 b.  
 . . ἐν σταδίοις παλαίστας 262.  
 Ἐν τε φίλοις φίλοις 593.  
 . . ἐνεγκαμένη εἶδος μὲν 268.  
 Ἐνεακαίδεκάμηνος 703.  
 Ἐνταῦθα κίμαι 638.  
 Ἐξ οὗ Κέρροπα λαός 844.  
 Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην 768.  
 Ἐξ ὥραι μόχοις 1122.



'Εξεπόνει τόδε κάλλος 1067.  
 'Εξηκίας ἔγραφε 1099.  
 'Εξοχον οὐδ' ἐπέλεπτον 272 a.  
 'Επ' ὠκυμοίρου τοῦτον 246.  
 'Επηγῆς δῶμος εἰμί 1069 a.  
 .. ἐπήρατον, ἔξοχον ἄνδρα 501.  
 'Επταέτους ὁ τάφος παιδὸς Add. 297 a.  
 'Επτακαίδεκέτη 671.  
 'Επτάκι τοὺς ἑκατόν 1048.  
 'Επταξαν βασιλῆες 1088.  
 .. ἔργματα Θουτίμου 766.  
 'Ερκίλιον τὸν ἑπαρχον 913.  
 'Ερμᾶν 'Αλέξανδρος 965.  
 'Ερμῆν Ναιάδων 813.  
 'Ερμῆν τὸν κλέπτην 1108.  
 'Ερμῆν Χρυσίππου 959.  
 'Ερμῆς δικάως εἰμι 814.  
 'Ερμογένης Χαριδῆμου 305.  
 'Ερρηφόρον πατὴρ με 861.  
 'Εσθλὴ τῇδε νόημα 84.  
 'Εσθλοῖς οὐ κενεά 851.  
 'Εσθλὸν τῇδ' ἱερῇ 211.  
 'Εσλὸς ἐὼν Πολυίδος 221.  
 'Εσπερίης πάσης 905.  
 'Εστησεν Βρομῖν 876.  
 'Εστησε νοῦσος 131.  
 'Εστι καὶ ἐν φθιμένοισι 437.  
 'Εστὶν τοῦνομά μοι 336.  
 'Εστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547 b.  
 'Εστῶς διστάξεις 621.  
 .. ἔταροι δὲ τε πάντες ἴσασιν 25.  
 'Ετῶν δεκακτὶ 566 a.  
 Εὐ εἰδὼς κληρονόμων 326.  
 Εὐβουλος μὲν ἔγωγε 619 b.  
 Εὐβούλου Πολλῶν 946.  
 Εὐγενῆς ἀνὴρ 177.  
 Εὐδαίμων ἐμὲ Μαλχος 443.  
 Εὐδαίμων Σεκουνδίων 522 b.  
 Εὐδεις, ὧ φίλδτεκεν 202.  
 Εὐδιδον ἐκ μακάρων 223.  
 .. εὐήνορος ἀλκιῆς 962.

Εὐθυνητῆρι τύχης 836.  
 Εὐθυτόνῳ Τιβουρ .. 724.  
 Εὐκάρπῳ θρεπτῷ 267.  
 Εὐδοε Πάν, σοὶ τόνδε 826.  
 Εὐρεσιν ἐνθάδε γῇ 636.  
 Εὐρήσεις δ' 'Αἶδαο 1037.  
 Εὐρυμάχου ψυχῇ 41.  
 Εὐσεβὲς εἰς θρέψασαν 299.  
 Εὐσεβέσῳ κλήροις 858.  
 Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστῳ 887.  
 Εὐσεβίης ἄμα καὶ παντῆς 869.  
 Εὐσεβίης τόπος οὗτος 1055.  
 .. εὐσταθέα π... πᾶσιν δ' ἰσότημον 393.  
 Εὐτυχου ἥριον εἰμί 574.  
 Εὐφρανθεὶς συνεχῶς 614.  
 Εὐφράτης πάϊς ἦλθον 945.  
 Εὐφροσύνην ἤσκουν 490.  
 Εὐχὰν ἐκτελέσαντι praef. 757 a.  
 'Εφθάσθης, δύστανε 538.  
 .. ἔχεις .. συμποσι.. 129.  
 'Εχρῆν μὲν στῆσαι 1085 a.  
 Ζηλοῖ σ' 'Ελλάς πᾶσα 38.  
 Ζηνὶ Πανημερίῳ 834.  
 Ζηνὸς καὶ Μαίας 812.  
 Ζήσας ἀλύπως 728.  
 Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν 669.  
 Ζητεῖς, ὧ παροδεῖτα 311.  
 Ζμύρνης οὗτος ὁ τύμβος 143.  
 Ζώειν, εἰναλίη Θέτι 993.  
 Ζωῖλος ἡνώχων 612.  
 Ζώνη μὲν πρῶτιστα 360.  
 Ζώπυρος ὁ χρηστός 286.  
 Ζώσιμος Εὐτυχέσους 409.  
 'Η βουλή τείμεσσαν 880.  
 'Η γενεὴ δόξε τε 224.  
 'Η δὲ 'Αλκίμιλλα 364 b.  
 'Η διασημοτάτη 904.  
 'Η Ζηνὸς Διὶ τόνδε 787.  
 'Η μάλα δὴ κείνοι 749 b.

Ἡ μάλα δὴ περὶ σείω 183.  
 Ἡ μάλα σᾶς ἐδάησαν 845.  
 Ἡ μὲν καλλικόμος 88 b.  
 Ἡ παναρίστη Σπουδῇ 283.  
 Ἡ πατρίς μὲν μοί ἐστι 414.  
 Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι 301.  
 Ἡ πόλις ἔστησέν με 1043.  
 Ἡ πολὺ Σειρήνων 582.  
 Ἡ ποτε κυδιώσα 169.  
 Ἡ ῥα ποθεινὸς πᾶσιν 519.  
 Ἡ σεμνὴ καὶ φίλανδρος 721.  
 Ἡ σορὸς ἡ μεσάτη 445.  
 Ἡ τιμὴ Γαλατῶν 400.  
 Ἡ τὸν ἀπειρέσιον 358.  
 Ἡβας δὴ κείνας 203.  
 Ἡδαίαν Εὐκλείας 517 b.  
 Ἡδ' Εὐνοστιδέων θήκη 561 a.  
 Ἡδε κυρεῖ πάντων 1016.  
 Ἡδε πέτρος κεῖθι 516.  
 Ἡδὴ μὲν ἦδ' ἡ πλὸν 1133 b.  
 Ἡδὴ μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα 1124.  
 Ἡδίστης τόδε σῆμα 158.  
 Ἡδυγέλῳτι χορῶ 925.  
 Ἡέλιον θνητόν 708.  
 Ἡέλιος καὶ γαῖα 160.  
 Ἡθεσιν, οὐ πέπλοισι μετάρσιος 464.  
 Ἡίθεον Καλόκαυρον 653.  
 Ἡκει καὶ Νεῖλου προχοάς Add. 197 a.  
 Ἡκω Πρίαπος 807 b.  
 Ἡλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε 668.  
 Ἡλθε στρατηγὸς ἐών. 975.  
 Ἡλθομεν Αἰγύπτῳ 981 a.  
 Ἡλθον δὲ καὶ ἐγὼ 976.  
 Ἡλθον ἐς ἀθανάτους 261 a.  
 Ἡλικίαν μὲν ἐμήν 78.  
 Ἡλικίη, μορφῇ 682.  
 Ἡλικίης μετέχοντα 670.  
 Ἡλικίης χοικῶν 157.  
 Ἡλυθες οὐκ ἀβόατος 240.  
 Ἡλυθον ἐκ Κρήτης 384.

Ἡματι μὲν γενόμεν 518.  
 Ἡμέρα κυριακῇ 737.  
 Ἡμετέρου κόσμου 618.  
 Ἡμην ἐν ζωῶσι Add. 333 a.  
 Ἡμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ 613.  
 Ἡμην ποτὲ νέος 459.  
 Ἡμην στολαρχὴς 337.  
 Ἡμην ὡς ἡμην 615.  
 . . ἦν γὰρ ἀπάσης 8.  
 Ἡν ὅτε μουνον Ἰγείνον 565.  
 Ἡν ποτ' Ἀθηναίη 118.  
 Ἡν τις ἐμὴν μετὰ μοῖραν 537.  
 Ἡν χρόνος ἡνίκα τότε 254.  
 Ἡν ὥρα συνέχουσα 482.  
 . . ἡν ὤκεανόιο δεδουπότα Add. 242 a.  
 ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΣΙΟΝ 317.  
 Ἡραῖς ἐνθάδε κείμεαι 282.  
 Ἡρχε μὲν Ἡρώδης 957.  
 Ἡρχεν ὁ Δειογένης 966.  
 Ἡρωες χρηστοί 510.  
 Ἡρώω δ' ἐνὶ τῷδε 395 a.  
 Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς 1084 a.

Θάμβος ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068.  
 . . θανάτῳ . . 33.  
 . . θάνης μ' ἀνέθηκεν 756.  
 Θάρσει τέθνηκας γὰρ 436.  
 Θαύματα συρίγγων 1019.  
 Θεολόγου Λαίτσιο 882.  
 Θεῖον Ἀλέξανδρον 883.  
 Θειοτέλους τόδε σᾶμα 496.  
 Θελέηνωρ ἐποίησεν 1098.  
 Θέλω τύχης σταλαγμόν 1112.  
 Θεμίσων Ποσειδῶν 124.  
 . . θέρης ἀνέθηκεν 769.  
 Θεσσαλονείκη μοι πατρίς 683.  
 Θευδῶτα ἡ μήτηρ 201.  
 Θεύπροπος ἐνθάδε κεῖται 419.  
 Θεῶ μεγίστῳ 838.  
 Θηβαίας σύργγας 1017.

Θῆκέ σε φωνήεντα 998.  
 Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας *prae-*  
*fat.* 474 a.  
 Θρέψε πάτρη Ῥώμῃ 611.  
 Θυσσάδης ἀγροτέρου 871.

Ἰάρων ὁ Δεινομένεος 745.  
 Ἰατρόν μ' ἐσορᾷς 509.  
 Ἰγορίοιο τάφος 655.  
 .. εἰδείω ἀνδρὶ θηροτρόφῳ 389.  
 Ἰδριν Ἀθηναίης 412.  
 Ἰδρις Ἀθηναίης 356.  
 .. Ἰδρυσε παιδρὸν δῆμος 1059.  
 Ἰερὸς οὗτος ὁ χῶρος 648.  
 Ἰέρωνα κατέχω 122.  
 Ἰητῆρ μεθόδου 306.  
 Ἰητῆρι νόσων 798.  
 Ἰητρῷ Τροφίμῳ 885.  
 Ἰκαρίου μὲν παῖδα 471.  
 Εἴλαθί μοι, Βαλμαρκῶθ 835.  
 Ἰουλία Κρισπεῖνα ἀνδρὶ *Add.* 772 a.  
 Ἰουλία Μυσίδι Δημοκράτης 396.  
 Ἰουλιανὸς Ἀλεξάνδροιο 355.  
 Ἰουίνιος ἐνθα Σαβίνος 985.  
 Ἰππία Ῥωμαίων 951.  
 Ἰππῳ νικήσαντα 934.  
 Εἰρεὺς Καλλιμάχου 819.  
 Ἰσθμὲ παλαγενέος 200.  
 Ἰσιδι καρποτόκῳ 982.  
 Ἰσιδος εὐπλοκάμοιο 833.  
 .. ἰσοθέου νηοῖο βεβήλοις 109.  
 Ἰσὸν τοι τοκέεσσι 884.  
 Ἰστορίας δεῖξας 608.  
 Ἰταλὶς ἀρχοντα 901.  
 .. Ἰφιδίκη μ' ἀνέθηκεν 755.  
 Ἰχθυὸς οὐρανόιο 725.  
 Ἰχνεύεις, ὦ ξεῖνε 227.  
 Ἰχνος ἐπιστήσας, παροδιπύρε 506 a.

Καὶ δὲ σέο κρύπτει 561 b.  
 Καὶ ζῶσαι πλούτου πατρικοῦ 81 a.

.. καὶ θάνον ἀτρέστῳ 242.  
 Καὶ μετὰ λαοφόνον 1079.  
 .. καὶ μητρὶ φίλῃς 85.  
 .. καὶ νῦν ὀδύνας 513.  
 Καὶ σὺ πάρος μουσῆσιν 534.  
 Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμοις 111.  
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον 1110.  
 Καὶ τοῖσι λουτροῖσι 1091.  
 .. καὶ Φίλαι 980.  
 Καίλαμος εὐφρονέων 447.  
 Καυκίλια Τρεβοῦλλα ἔγραψα 1003.  
 Καίσαρι ποντομέδοντι 978.  
 Καλικράτης κεῖμαι 281.  
 Καλλιμάχου μνημεῖον 23.  
 Καλλιστονίκη ἐν βροτοῖς 542.  
 Καλλίτεκνον σεμνὴν 635.  
 Καλλὸς ἐμὸν τόδ' ἔτευξε 1066.  
 Καλὸν τὸ γῆρᾶν 426.  
 .. καμάτων ἀλύτοις δεσμοῖσι 429.  
 Κάμει τὸν εὐτέχνου 979.  
 Κἂν με φάγῃς ποτὶ ῥίξαν 1106.  
 Κἂν τροχάδην βαίνῃς 288.  
 Καππαδύκων ἔθνη 640.  
 Καρποφόρος πάντων 308.  
 Καστρικίον με Φιλίππον 517 a.  
 Κατὶλλιος θυγάτρ' ἔθαψεν 325 a.  
 Κεῖμαι Αὐρήλιος Ἀντωνίος 588.  
 Κεῖμαι Σόεμος ἀνὴρ 662.  
 Κεῖμαι τοῖς γενέταισι 287.  
 Κεῖσαι δὴ, τέκνον 550 b.  
 Κεκροπία μὲν ἐμοί 152.  
 Κεκροπίδης μ' ἀνέθηκε 794 b.  
 Κέλερ στρατηγός 996.  
 Κελεστίνος πινυτός με 449.  
 .. κέλευθον θαλάσσια 161.  
 Κήρυκι ἀθανάτων 772.  
 Κήρυξ καὶ τάφος εἰμὶ 603.  
 Κηφισοφῶντος ἡ κύλιξ 1132.  
 Κίονα πορφυρέην 921.  
 Κίονα τετράπλευρον 1061.  
 Κισσὸς Τερψιχόρῃ 788.

Κλαίει μὲν σ' ὁ τεκνῶν 550a.  
 Κλαυδιανὸν πύκτην ptaef. 942a.  
 Κλαύδιος ἱγνῆρ 554.  
 Κλαύσατε πάντες ἐμὸν 564.  
 Κλεινὸν Κεκροπιδῶν 972.  
 Κλεινὸς παῖς . . . Add. 497a(a).  
 Κλεομάνδρου τόδε σῆμα 219.  
 Κλευνίκη Ἑρμαγόρου 809.  
 Κόδρου τοῦτο πέσημα 1083.  
 Κοινὸν φῶς ἰδοῦσα 266.  
 Κόμης τόδ' ἐστὶν μῆμα 210.  
 Κοσμητεύοντος Ἀθηναίου 960.  
 Κούρα καὶ Δάματρι 785.  
 Κούρη νύχθ 862.  
 Κουριδίου θαλάμους 369.  
 Κουφαγόρας ἀνέθηκεν 738.  
 Κούφη γαῖα κέκευθε 467.  
 Κρήτα μὲν πατρίς μου 255.  
 Κρίσπιον εἰκοσέτη 257.  
 Κρύπτει σῆμα τόδ' . . . on 16.  
 Κτῶμενον εὐκλειαν 24b.  
 Κυδῖμαχον χθὼν ἦδε 67.  
 Κυδίστη ἀλόχῃ 686.  
 Κυζίκος ἦν μία πᾶσι 643.  
 Κύντος Ἰσῦλος Μεῖλητος 920 Π.  
 Κυκλείδας Κυκλῆος 1086.  
 Κυκλοτερὴς κόσμοιο 922.  
 Κύματα πορθμεύσας 522a.  
 Κυρήνην πολλῶν μητρόπολιν Add. 842a.  
 Κυρίλλη τόδε παῖδες 378.  
 Κύριλλος τόδε σῆμα 700.

Λαῖνά σοι τύμβων 204a.  
 Λαίνεος στήλη με περίξ ἔχει 468.  
 Λάμπει καὶ φθιμένοις 889a.  
 Λέγουσιν ἀθέλουσιν 1127.  
 Λείψανα Λουκῆς 675.  
 Λευκὰς μὲν πατρίς ἐστὶν 92.  
 Λεῶς ἐφήβων 964.  
 Λοιμῷ θανούσης 11.  
 Λουκῆς τόδε σῆμα 645.

Λουτροῖς ἀνδράσι 1077.  
 Λουτρὸν μὲν προσχέω 1071.  
 Λυσέα ἐνθάδε σῆμα 5.  
 Λυσίμαχον μύθοισι 251.  
 Μάγνης ἐκ Φρυγίας 641.  
 Μαῖα καὶ ἱατρός 45.  
 . . μα κήδεα πότμου 264.  
 Μάξιμος ἐδῖματο 446.  
 Μαργαρίδος τόδε σῆμα 681.  
 Μαρκέλλης τάφος εἰμί 679.  
 Μαρκιανῷ στῖλβει τύπος 918.  
 Μάρκιος Ἑρμογένης 997.  
 Μάρκος τ' ἀδελφός 383a.  
 Μαρμαρὴν λίθος ἱμί 502a.  
 Μαρτύριον ὀρθοῦ βίου 397.  
 Ματρόπολις μοι χθὼν 846.  
 Μεῖνον ἀκουσον ἐμοῦ 167.  
 Μεῖνόν μοι παράγων 380.  
 Μεῖζονα τοῦ προτέρου 1065.  
 Μέμνονα πυνθανόμαν 990.  
 Μέμνων οἶδε λαλεῖν 994.  
 Μέμφις καὶ Γελάσις 1076.  
 Μὴ γελάσης, ἔνε, μοῖραν 284.  
 Μὴ κείνι λίθον ἐκ γαίης 166.  
 Μὴ κλαύσης φθιμένου 120.  
 Μὴ μου ἐνυβρίζης 195.  
 Μὴ μου παρέλθης 646a.  
 Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους 646b.  
 Μηδὲνα πατρὶ διδούς ptaef. 288b.  
 Μηθεὶς ἀνθρώπων 96.  
 Μηνογένης δὲ ἐγώ 375.  
 Μηνόφιλον τάφος οὗτος 692.  
 Μήπω γευσάμενος 587.  
 Μητέρι τῇ πάντων 824.  
 Μητὴρ Μαρκιανῷ 863.  
 Μητὴρ μοι Γαίῃνα 704.  
 Μητὴρ μοι σεμνή 637.  
 Μητὴρ νιέει Δομνα 374.  
 Μητρῶν . . . 323.  
 Μητρὶ φίλῃ Ἀγέλη 629.

Μητρός καὶ θυγατρός 474.  
 Μητρός παντοτόκνου 44.  
 Μίθρης ἐν ὀργᾷ χῶμα 585.  
 Μίκης οὔνομα μούνοι 338.  
 Μικρὰ μὲν ἢ λίθος ἐστίν 1118.  
 Μνᾶμ' ἐπὶ Γάθωνι 485.  
 Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλαΐδα 486.  
 Μνᾶμα τόδ' ἔστ' ἐπὶ σώματι 26.  
 Μναμεῖον τόδε σείο 206.  
 Μνῆμ' ἀρετῆς, Μοίρης 654.  
 Μνῆμα δικαιοσύνης 54.  
 Μνῆμα με ὁρᾷς περικαλλές 450.  
 Μνῆμα Μνησαγόρας 87.  
 Μνῆμα τόδ' Αὐρηλία 343.  
 Μνῆμα τόδ' εἰσαθρήσον 199.  
 Μνῆμα τόδ' ἥς ἀρχῆς praef. 743 a.  
 Μνῆμα τόδ' ὑψιφανές Add. 97 a.  
 Μνῆμα τόδε Φρόντωνος 1092.  
 Μνῆμα φίλη μήτηρ με 86.  
 Μνῆμα φιλοφροσύνης 557.  
 Μνήμην τῆς ἰδίας γαμετῆς 727.  
 Μνήμης ἑκατὶ τήνδε 363.  
 Μνημοσύνης καὶ Ζηνός Add. 1029 a.  
 Μνημόσυνον ἀνθρώποις 1096.  
 Μνησθείης, ἀγαθὴ ψυχὴ 701.  
 Μογέα δίδωσι τᾷ γυναικί 1130.  
 Μοῖρα καὶ Εἰλειθυια 238.  
 Μοῖραι καὶ Ἀθήη 521.  
 Μοίρας θρέψατε παῖδα 155.  
 Μοιρᾶν με μίτος 274.  
 Μοιρίδιοι κλωστῆρες 145.  
 Μόλις ποτὲ ἦδρον 531.  
 Μόνους ἰδοῦσαν 383 b.  
 Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν 1125.  
 Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος 618 a.  
 Μουσῶν προφήτων 127.  
 Μοχθηρὰς ὅδ' ἔβη 29.  
 Μυρὶ ἀποφθιμένοιο 184.  
 Μυστῶν ἡγήτηρα 865.  
 Νείλου περάσας 983.

Νείλου περάσας 984.  
 Νέος ἡλικιῆν, ἔρνος κλυτόν 824.  
 .. νεμοὶ περικαλλέα νήσων 817.  
 Νεωθαλός ἀφθιτον .. 1027 c.  
 Νηλῆς ὦ θάνατος 647 b.  
 Νηὸν μὲν σγαλόεντα 832.  
 Νήπιον ὠκύμορον 699.  
 Νηπίος εἰμι τυχών 314.  
 Νηρῆος τόδε σῆμα 294.  
 Νῆσον ἔπ', Αἰγυπτοιο πέρας 981 b.  
 .. ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ 937.  
 Νικαίης προλιπών 597.  
 Νίκαν μὲν Πτολεμαίου 928.  
 Νίκας Ἀλκιβιάδου 930.  
 Νείκην ἐνθάδ' ὁρᾷς 275.  
 Νικίας μ' ἀνέθηκεν 778.  
 Νικησας τὸν ἀγῶνα 923.  
 .. νικῆσας μ' ἀνέθηκεν 763.  
 Νικοκράτους λαγόνεσσιν 462 c.  
 Νόσσος Μυρμιδόνος 786.  
 Νουσολύτα, κλυτόμητι 1026.  
 Νούτων εἰγήτηρα 108.  
 .. νυκτὸς ὀπωπητήρα 1032.  
 Νύμφαι κρηναῖαι 571.  
 Νύμφαις Ναϊάσιν 1075.  
 Νυμφιδίου θαλάμοιο 431.  
 Νῦν Βασίλειος ἐγώ 694.  
 Νῦν τοι πάντα τελεῖ 1041.  
 Νύξ μὲν ἐμὸν κατέχει 312.  
 Νύσης εὐτάκτου Add. 313 a.  
 Νώτῳ μὲν μοιράχην 1135.  
 Ξανθίππην Ἀκύλας 319.  
 Ξεῖνον τιμήσαντες 825.  
 Ξυστοῦ με παῖδα Add. 497 a(b).  
 Ὁ θρασὺς ἀνθέστακεν 1103.  
 Ὁ κλεινὸς ἱνὶ βασιλείων 549.  
 Ὁ κρατερὸς Πολισύχος 907.  
 .. ὁ μουσοτέχνης μ' ἐκτρέφει 193.  
 Ὁ πάντα σοφός 330.

- Ὁ παυσίλυπος οἶκος 1137.  
 Ὁ ποτε πλουσιος 734b.  
 Ὁ πρὶν ἐνὶ ζωῷσι 207.  
 Ὁ προγόνοις ἐφάμιλλος 822a.  
 .. ὁ πυκτεύσας πολλάκις 291.  
 Ὁ Σαρδιηνὸς Παρδαλᾶς 1005.  
 Ὁ τᾶς αἰοιδᾶς ἀγεμῶν Add. 241b.  
 Ὁ τοῦ Διὸς παῖς 1138.  
 Ὁ τύμβος ἐσθλὸν υἱά 208b¹.  
 Ὁ τύμβος οὐκ ἄσαμος 258.  
 Ὁ φθονερὸς ζωῆς 348.  
 Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν 1116.  
 Ὁ φθόνος ὡς κακὸν ἐστὶν 1115.  
 ΟΑΦΥΤΟΥ λίθου εἰμί 1097.  
 Ὅδ' ἴτα, βαῶν σάματι 185.  
 .. ὅεσσαν ἐυξείνων Μεγαρήνων 958.  
 Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι 241.  
 .. οἱ θεῖοι βασιλεῖς 919b.  
 Οἱ στήγιον χῶρον 624.  
 Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα 1104.  
 Οινόβιος Δίωνος 220.  
 Οἶον ἐμαιώσαντο Add. 805a(b).  
 Οἵτινες δ' οἱ προστάται 783.  
 Ὁκταέτη μ' ἔτι παῖδα 693a.  
 Ὁκτωκαιδεκάτου με 228.  
 Οκτωκαιδεκῆτι με 151.  
 Οκτωκαιδεκῆτης 566b.  
 Ὀλβιον ἐνθέμενος βίωτον 321.  
 Ὀλβιον εὐγέρων 68.  
 Ὀλβιος ὃν μοῖραι 403.  
 Ὀμωνύμου παῖς εἰμι 954.  
 Ὀν βασιλῆς ἔστωσαν 969.  
 .. ὃν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ 764.  
 Ὀν μεγάλ' αὐχίσασα πατρίς 489.  
 .. ὃν ὀδεῖται. καὶ ὅπως ἐγώ 650.  
 Ὀντως δίζηαι 101.  
 Ὀντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε 1078.  
 Ὀρθαγόρας εἰρήνης ἄρχας 808.  
 Ὀρθεῖν δῶρον 806.  
 Ὀρρίπῳ Μεγαρή 843.  
 .. ὄρχαμε .. 767.  
 Ὅς ἂν προσοίσει χεῖρα 376d.  
 Ὅς δὲ Κορινθὸν ἔναιε 1113.  
 .. ὃς ἐν ἀθανάτοις βιοτεύει 170.  
 .. ὃς ἐφθασας ἀλόχου 423.  
 Ὅς πάσας χάριτας 656.  
 Ὅς ποτε γυμνασίῳ 970.  
 Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε 761.  
 Ὅς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 517c.  
 Ὅσσ' ἔλομεν, λιπόμεσθα 1105.  
 Ὅστέα ἐπὶ ξείνης 432.  
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 90.  
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 225.  
 Ὅστέα μὲν κρύπτει 234.  
 Ὅστις καὶ τίνος εἰμί 114.  
 Ὅταν ποιῶν ποτηρά ptaef. 1117a.  
 .. ὅτι μοῖραν 98.  
 Οὐ βάτοι, οὐ τρίβοιοι 546b.  
 Οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον 208b.  
 Οὐ μόνον ἠχούμην 192.  
 Οὐ νόθον ἐκ προτέροιο 491.  
 Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀστός 536.  
 Οὐ σπάνις ἐστὶ γυναικί 53.  
 Οὐ τὰδε θελξιμελής 1053.  
 Οὐ τὸ γένος, παροδῖτα 132.  
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινόν 198.  
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινόν 373.  
 Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακόν 300.  
 Οὐ φαύλως ἔστησα 1085c.  
 Οὐδέ ποτ' Ἀλκείδης 894.  
 .. οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε 847.  
 Οὐθεὶς μῶχθος ἔπαινον 35a.  
 Οὐδεὶς οἰωνός 391.  
 Οὐδένα λυπήσασα 81b.  
 Οὐδὲν ἀφαιρότερος 875.  
 Οὐδὲν ἐλευθερίας κρείττον 28.  
 Οὐκ ἀκάρηνος ἔφυ 1013.  
 Οὐκ ἀκλεῆ Δεκούρατον Add. 307a.  
 Οὐκ ἔθανες, Πρώτῃ 649.  
 Οὐκ ἔπιον Λήθης 204c.  
 Οὐκ ἐστ' οὐδὲν τέρμα 492.  
 Οὐκ ἔσχεν κοινὸν βιώτου 726b.

Οὐκ ἤμην, γενόμεν 1117 a.  
 .. σὺν ἦρκει τὰ παλαι 707.  
 Οὐκ ἴσα πατρὶ παθόντα 1081.  
 Οὐκέτι κηροχύτοις 271.  
 Οὐλιάδης κείται 297.  
 .. σύνεκα πιστὸς ἔφυς 18.  
 Οὐνομα Ζωτικός εἰμι 392.  
 Οὐνομα Θεσμοφάνην 153.  
 Οὐνομα μὲν τοῦμόν 52.  
 Οὐνομα μούνον ἔχει 230.  
 Οὐνομά σοι Καπίτων 398.  
 Οὐνομα Φιλοκύνητος 332.  
 Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ 1029.  
 Οὐρεσι Ταλλαίοις 815.  
 Οὐρίον ἐκ πρύμνης 779.  
 Οὐς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθεῖος 1082 b.  
 Οὐς πρὶν μὲν ἄλλων 439.  
 Οὐτος ἔχει τύμβος 253.  
 Οὐτος ὁ γῆς τέμνων 116.  
 Οὐτος ὁ τῆς Ἀσίης 903.  
 Οὐτος ὃς ἐνθάδε κείται 63.  
 Οὐτος ὅτ' ... ἐχορήγει 929.  
 Οὐτος Σωκάρτης 498.  
 Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοί 1084 b.  
 Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐζηκότα praefat.  
 222 b π.  
 Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσόν 83.  
 Οὐχὶ πόνον δούλω 722.  
 Οὐχ ὁσὶως ἤρπαξες 570.

Παῖ Διὸς Ἐκφάντω 740.  
 Παῖδά μ' ἀποφθίσθαι 420.  
 Παῖδά με πενταέτη Add. 697 a.  
 Παῖδά με Πλουτάρχου Add. 306 a.  
 Παῖδά με τεθνεῶτα 698.  
 Παῖδα Μενεκράτew praef. 492 b.  
 Παῖδα Ξειναγόρα 864.  
 Παῖδά τοι ἰφθίμαν 77.  
 Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ' 357.  
 Παιδὸς ἀποθιμένοιο Add. 1 a.  
 .. παίδων δάων 344.

Παίδων μὲν τὰ πρῶτα 944.  
 Παῖς μὲν ἐὼν ὄνομ' ἔσχον 867.  
 Πανί τε καὶ Νύμφαις 827 a.  
 Παλλὰς Ἐρεχθεῖδαν 852.  
 Πάμμαχον, ὦ Θήβα praef. 938 a.  
 Πάντα μὲν ἐσθλὰ τέλεισσε 1052.  
 Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς 137.  
 Πάντα χθὼν φύει 438.  
 Πάντες, Μιλτιάδην 1087. .  
 Πάντες χοραγοί 927.  
 Πάντη μὲν κῦδος 407.  
 Πάντη Πλουτάρχου κλέος 909 b.  
 Παντοῖς ἀρετῆς στάθμην Add. 888 a.  
 Παρθενίαν λείπουσ' 508.  
 Παρθενίς ἐνθάδε κείται 634.  
 Παρθένω Ἐκφάντου 752.  
 Πάσας μὲν σύργγας 1018.  
 Πάσῃ κοσμηθεὶς 473 a.  
 Πᾶσι θεοῖς θύσας 134.  
 Πᾶσιν ἐνμενέτης 328.  
 Πᾶσιν ἱστορίας 473 b.  
 Πᾶσι φίλος γενόμεν 390.  
 .. πατέρεσσι σοφοῖς 973.  
 Πατὴρ Πάτρων μὲν 546 a.  
 .. πατὴρ Πιθαίου 504.  
 Πατρὶ ... ἡδὲ Φιλίον 55.  
 Πατρίδος ἐκ Ζημύρης 657.  
 Πατρίδος οἰκονόμον 405.  
 Πατρίς ... 1121.  
 Πατρίς Ἀλεξάνδρεια 94.  
 Πατρίς ἐμοὶ Ζήνωνι 620.  
 Πατρίς μὲν ζαθέη Ῥώμῃ 598.  
 Πατρίς μὲν μοι Ἑδεσσα 517 d.  
 Πατρίς μὲν μοι ἐστὶ 415.  
 Πατρίς μὲν Μύνδος 205.  
 Πατρὸς ἀριζήλοιο 855.  
 Πατρὸς ἐπ' εὐσεβία 376.  
 Παφίανὸς Πάφιος 605.  
 .. πεζοὶ δὲ ἵππηγες τε 849.  
 Πένθος κουριδίω τε πόσει 76.  
 Πέντε καὶ εἴκοσι μούνον 142.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν 479.  
 Πεντήκονθ' ὅς ἐτι 32.  
 Πεντηκοντα τριῶν ἐτέων 430.  
 Περσεφόνη πρόπολον 494.  
 Πέτρην τήνδ' ἐκάλαψε 395a.  
 . . πικρὸς ἐξ ὥμων χρόνων 130.  
 Πῖνε, λέγει τὸ γλύμμα 1129.  
 Πίστιν ἔχων βασιλιαν 1060.  
 Πιτθεῖδαι Θεόδωρον 916.  
 Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεῖς 88a.  
 Πλείστην δὴ θνητῶν 213.  
 Πλήρης ὁ φόρτος ἐστὶ 502c.  
 Πλουτάρχου τόδε σῆμα 146.  
 . . Πλουτωῖνια Φερσεφόνεια 506b.  
 Πλωτὶς ὁ πολλὰ καμῶν 113.  
 Ποιητὴν ἔστησαν 881.  
 Ποιμένος ἀρίστου 424.  
 Πόλεων μὲν εἰμι 362.  
 Πολλὰ μεθ' ἡλικίας 75.  
 Πολλὰ πονησάμενος 310.  
 Πολλὰ σε ἔπανος ἐπευκλείσεν 209.  
 Πολλαῖς ἐν πολέεσσι 532.  
 Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν 1123.  
 . . πολύμητιν ἀμύμονα 173.  
 Ποπιλίης τάφος οὗτος 559.  
 Πόπλιον . . γήρως ἐπὶ τέρμα 296.  
 Πορφυρέαν ἐσθῆτα λιθοξόος 1107.  
 Πότνι', Ἀθηναίων ἐπήρανε 1046b.  
 Πότνι', ἀπαρχὴν τήνδε 753.  
 Πότνια Σωφροσύνη 34.  
 Πραιτωρεανόν με 364a.  
 Πραξιτέλης ἀνέθηκε 744.  
 Πραξιτέλους ἦνθον 42.  
 Πρίμμεν Καλλιτέλης 758.  
 Προκλείδας τόδε σῆμα 182.  
 Προξενίας ἀρετῆς τε 36.  
 Πρωθήβην ἔτι κοῦρον 569a.  
 Πρωθήβην μ' αἰζήν 340.  
 Πρώτος ἐγὼ Τρωῶν praef. 932a.  
 Πύθων Ἑρμῇ ἄγαλμα 759.  
 Πύκτην ΛΑΣΚΕΠΟΝ. 307.

Πῶς κρυερὴ σιγὴ; 99.

Ῥήνῳ παρ ποταμῷ 229.  
 Ῥητορικῆς πόνος οὗτος 442.  
 Ῥουφῖνα Κέλερος 691.  
 Ῥουφείνης ἐμέθεν 590.  
 Ῥουφείνου τάφος οὗτος 642.  
 Ῥωμανοῦ πραπίδεςσι 891.  
 Ῥώμη καὶ ξεινὴ κούφη πέλεν 581.

Σᾶμα . . ἱμου ματρός Add. 181a.  
 Σᾶμα τόδε Ἀρνιαδα 180.  
 Σᾶμα τόδε Ὑψικλέους Add. 461a.  
 Σανένως γράφει 1022.  
 Σατορνείος ἐγὼ 705.  
 . . ὡς ἀγέρωχος 765.  
 . . ὡς Ἀθηναία μ' ἀνέθηκεν 739.  
 Σεμνὴν Πηνελόπην 558.  
 Σεμνῶν τρόπων 677.  
 Σῆμα . . ἐσορᾶς ἐπιτύμβιον 339.  
 Σῆμά με Νυκτελίοιο 665.  
 Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ 149.  
 Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος 2.  
 Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ 89.  
 Σῆμα τόδ' ἐγγὺς ὁδοῦ 10.  
 Σῆμα τόδ' ἐστὶ Δράκοντος 43.  
 Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων 580.  
 Σῆμα τόδ' ἥρωος 483.  
 Σῆμα τόδε Κύλων 9.  
 Σῆμα τόδ' Οἰναίου 66.  
 Σῆμά τοι, ὦ γλυκερή 676.  
 Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο 623.  
 Σῆμα φίλου παιδός 15.  
 Σῆμα Φρασικλείας 6.  
 Σήματα συνθραυσθέντα 394.  
 Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν 62.  
 Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα 60.  
 Σῆς ἀρετῆς Νικοπολέμῃ 61.  
 . . σῆς δ' ἀρετῆς 59.  
 Σκῆνος μὲν γενητῆρες 502b.  
 Σκῆνος μὲν σοι τῆδε 422.



Σμεικρὸς οὐ σμικρὸν 106.  
 Σμυρναῖος Μοσχιανός 604.  
 Σοί, Παιῖον ἀναξ 803.  
 Σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε 828.  
 Σοὶ τὰδ' Ὀνήτωρ μίλα 931.  
 Σοὶ τόδ' ἀγαλμα, θεά 818.  
 Σοὶ τόδ' ἀγαλμα, θεά 842.  
 Σοὶ τότε καλὸν ἔτευξε 820.  
 Σοὶ τότε, συρικτά 802.  
 Σὸν δέμας ἔκπαγλον 1015.  
 Σοῦ λάμπει μὲν ὄξα 860.  
 Σοῦ μὲν δὴ πατρίς 488.  
 Σουλπικίου ζακόροιο 497 b.  
 .. σοφίης πειρατ' ἐφιέμενον 40.  
 Σπείσον ἐμοὶ δακρύων 346.  
 Σπενδοφόρῳ τότε σῆμα 688.  
 Σταάλα Ξενλάρεος 181.  
 Στάς, ξένε, τάνδ' ἄθρησον 560 a.  
 Στέμματ', ἀφ' ὧν πτοίη 647 a.  
 Στέργω καὶ φθιμένα 189.  
 Στέρξον ὅμως ὑπὸ γαῖαν ἐών 141.  
 Στήλη μαρμαρέη 625.  
 Στήλην ἔθηκαν 595.  
 Στήλῃν Παρθενόνης 139.  
 Στήσεν Ἀχώριστος 967.  
 Στρωτῆρας τοῦδε δόμου 1058.  
 Συνζύγου παλάμαις 318.  
 .. συνήγαγεν αἰὼν 499.  
 Συνναδεὺς θεράπων 119.  
 Σύνσιδα ἐματῷ 734 a.  
 .. σφαίρης .. Ὠράων δόμον 1072.  
 Σχῆμα τόδ' Ἑρμείας 955.  
 Σωθεῖς ἐγμεγάλων 770.  
 Σωθεῖς ἐκ πολλῶν 840.  
 Σῶμα .. πωτοβαρη 710.  
 Σῶμα κόρης ἀρπαχθέν 324.  
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 57.  
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 58.  
 Σῶμα μὲν ἐνθάδε σὺν 35 b.  
 Σῶμα μὲν ἦδε κόνις 652.  
 Σῶμα πέτρος κατέχει 341.

Σῶμα σὺν ἐν κόλποις 56.  
 Σῶζων ἐνθάδ' ἐγώ 171.  
 Σωτῆρ' ἀνθρώπων 797.  
 Σωτῆρα βουλῆς γενόμενον Add. 886 a.  
 Σωτηρίχαν με τύμβος 276.  
 Σώτιον ἐνθάδε γῇ κατέχει 64.  
 Σώφρονα Κρησκεντεῖναν 568.  
 Σωχάρμου παράγοντες 217.

Τὰν μεγαλαυχον ὄρας 265.  
 Τὰν παιδὸς καλλίσταν Add. 805 a(a).  
 Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε 706.  
 Τάργειοι ἀνέθεν 746.  
 Τάσδε γ' Ἀθαναία 742.  
 Τὰς μελέτας ἀνθήμα 948.  
 Τατιανὸς ἡγεμὼν 1020.  
 Τατιανὸς μετὰ δικανικὴν 919 a.  
 Τάφον τὸν ἐνθα 399.  
 Τέκνα τέκνων ἐσιδὼν 279.  
 Τελεσφόραν τὸ σῆμα 123.  
 Τέρμα βίου τελέσας 606.  
 Τέρμα δ' ὁρᾶν βίτου 1114.  
 Τέρπεο καὶ σκηνῆς 1050.  
 Τέρπων εἰμὶ θεᾶς 784 cf. praef.  
 Τερσεὺς καὶ Πυλάδης 377.  
 Τέσσαρα τέκνα λιπὼν 327.  
 Τεῦ σ' ἐνέπειν χρῆν τύμβον 140.  
 Τεῦξεν Ἀριστομένης praef. 1100 a.  
 Τέχνας μὲν παράσαμον 197.  
 Τῇ κλυτῇ ἐν πινυτῆσι 331.  
 Τῇδε καταφθιμένους 515.  
 Τῇκει καὶ πέτρην 889 b.  
 Τηλεφίδαις, οἱ Ζηνί 1035.  
 Τηλοῦ πατρίδος οὗς 91.  
 Τηλυγέτην με τοκῆς 511 b.  
 Τὴν Διὸς ἀμφίπολον 556.  
 Τὴν Εὐτυχοῦσαν 102.  
 Τὴν κυανῶπιν Μοῦσαν 551 a.  
 Τὴν κύνα Λεσβιακῇ 329.  
 Τῇ μὲν ἀδελφῇ Δημάτρης Add. 875 a(a).

Τὴν πάντων γλυκίῃ 678.  
 Τὴν πολλοῖς δῆμοις 609.  
 Τὴν σεμνῶς ζήσαν 596.  
 Τὴν σὴν εὔνοιαν 481.  
 Τὴν στήλην, παροδεῖτα 713.  
 Τὴν στήλην, παροδῖται 334.  
 Τὴν τειμητὴν ἀνθρώποις 370.  
 Τὴν τρίβον ὅς παράγεις 627.  
 Τὴν ὑπάτην ἀφ᾽ ἑσιν 795.  
 Τὴνδ' ἀρετῇ . . ἀποκυδῆνασαν 164.  
 . . τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης 1070.  
 Τὴνδε θεὰν ἀνέθηκε 827b.  
 Τὴνδε Ποσειδίππος 780.  
 Τὴνω τοι τόδε σᾶμα 187.  
 Τηροῦσ' ἣ διέμεινεν 159.  
 Τῆσδε πατρὸς τάφος ὅδε 545a.  
 Τῆς ἱερᾶς ἀκούουσα 1001.  
 Τίκτε τέχνα τὸν ἄριστον 1080.  
 Τίκτε Τύχῃ, σπεῖρεν δέ 695.  
 Τίκτομαι ἐν Παγαῖς 469.  
 Τειμάνδρα Κυπάρης 697.  
 Τειμόθεος ὁ πατὴρ 539.  
 Τείμων Τειμαῖου 899.  
 Τίς ἂν δὲ χεῖρα προσαγάγῃ 376a.  
 Τίς ἂν προσάξει χεῖρα 376b.  
 Τίς ἂν προσοίσει χεῖρα 376c.  
 Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε 723.  
 Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας 667.  
 Τίς μοιρῶν μίτον ὕμνιν 478.  
 Τίς μου τὴν Ξειρήνα 551b.  
 Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε 999.  
 Τίς Πλάταιαν σὺλησεν Add. 545c.  
 Τίς τίνος ἦν, εἶρη 247.  
 Τίς τόδε καλὸν ἀγαλμα; 385b.  
 Τίς τοῦμὲν δύστηνον 298.  
 Τὸ ζῆν ὁ ζήσας 387.  
 Τὸ μνημῖον δρᾶς 454.  
 Τὸ σῆμα Φράτῃ 410.  
 . . τόδε σῆμ' ἀγαθοῦ Add. 4a.  
 Τοιάδε τις δεῖξας 940.  
 Τοῖς γενέταις ἐμὲ Μάλχος 453.

Τοῖσδε ποτ' ἐν τριάδοις 1090.  
 Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε 830.  
 Τὸν ἐν βροτοῖς φανέντα 125.  
 Τὸν Ἑστιαίου τῆς τραγωδίας γραφῇ  
 prae. 222b1.  
 Τὸν θεραπείων πρῶτον 886.  
 Τὸν θεσμῶν ταμίην 911.  
 Τὸν θρασὺν ἐν θήραις 196.  
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 350.  
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 351.  
 Τὸν κλυτὸν ἐν ζωῶσι 366.  
 Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα 917.  
 Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς prae. 856a.  
 Τὸν νέον ὄντα, φίλοι 278.  
 Τὸν παρθενῶνα τόνδε prae. 1046a.  
 Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα 553.  
 Τὸν πᾶσιν φίλιον 427.  
 Τὸν πᾶσιν ἡλίκεσσι 462a.  
 Τὸν πιτυτὸν κατὰ πάντα 237.  
 Τόν ποτ' ἐν εὐσεβήσιν 500.  
 Τὸν πρόμαχον θεσμῶν 912.  
 Τὸν πρὸ πύλαις Ἴρωα 841.  
 Τὸν σοφίῃ προὔχοντα 601.  
 Τὸν σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον 372a.  
 Τὸν σοφὸν ἐλλόγιμον Add. 459a.  
 Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν 920i.  
 Τὸν στρατιᾶς κοσμοῦντα 900.  
 Τὸν τάφον ἡργάζοντο 579.  
 Τὸν Χαρίτων με γέμοντ' 622.  
 Τόνδε ἀπὸ δαδούχων 950.  
 Τόνδ' ἀρετῇ λάμψαντα 222.  
 Τόνδε ἀρετῇ προὔχοντα 963.  
 Τόνδε Λυκοκλείδης 791.  
 Τόνδε νέον οἱ τύμβον 444.  
 Τόνδ' ὁ παλαιστροφύλαξ 411.  
 Τόνδε Πύρῃς ἀνέθηκε 751.  
 . . τόνδε τάφον τεύξεν 523.  
 Τοῦνομα μὲν Χαρίας 495.  
 Τοῦπικλέους παιδὸς 7.  
 Τουτὶ τὸ δῶρον prae. 1119b.  
 Τοῦτο γὰρ ἐν ζωῶσιν 520.

Τούτ' Εὐδοὺς βροτοῖς 261 b.  
 Τοῦτο σαοφροσύνας 204 d.  
 Τούτοις τοῖς ἐλέγοις 1000.  
 Τοῦτον ὃν εἰσοράας 898.  
 Τραϊανοῦ τάφος οὗτος 632.  
 Τρεινακρία γαῖα 563.  
 . . τρὸς αὐτοῦ Νεικήτης 947 a.  
 Τρωίλε, χαῖρε καμῶν 475.  
 Τυτθὸν γευσαμένη 421.  
 Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 616.  
 Τύμβε, τίνος τόδε σῆμα; 256.  
 Τύμβον . . πίστιν ἀμειβομένη 117.  
 Τύμβον μὲν, Φιλάδελφε 243 a.  
 Τύμβον ὄρας, παροδεῖτα 685.  
 Τύμβον σοι ποίησα 365.  
 Τύμβος μὲν κρύπτει με 292.  
 Τύμβον μὴ παρίδῃς 687.  
 Τύμβος ὅδε κρύπτει 684.  
 Τύμβος ὑπουδαίων μακάρων 441.  
 Τύμβω τῷδε Βόηθον 216.  
 Τῷ κλυτῷ υἱωνοί με 133.  
 Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις praef. 1119 a.  
 Τῷδ' ἐνὶ τύμβω ἐγώ 689.  
 Ὑγεῖα, βροτοῖσι πρεσβίστα 1027 b.  
 Τῶν Νικομάχου 848.  
 Τῶς Ἀριστάρχου 535.  
 Τῶς Βίννος Ἀπίων 236.  
 Τῶς ἐγὼ λεγόμεν 617.  
 Τίῳ Γλασίου 179.  
 Ὑμνῷ θεὸν Μέλητα 1030.  
 Ὑπὲρ τύχης τοῦ κυρίου 1010.  
 Ὑπέρτατε κοίρανε κόσμου Add. 874 a.  
 Ὑπνος ἔχει σε, μάκαρ 433.  
 Ὑπνώδης Φίλιος 774.  
 Ὑψιμέδων, ὕπατε 792.  
 Φαίδιμον Εὐθυγένους 72.  
 Φαιδρόν ἐταῖρον Ἐρωτος 1085 b.  
 Φαρνάκεω στάλαν 252.  
 Φερσεφόνει, τὴν φίλεργον 244.

Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς κραδίης 1140.  
 Φθέγγεται, ἡρεμέει 1109.  
 Φθέξαο, Λατοῖδα 987.  
 . . . Φίλα δέ με γείνατο μήτηρ praef.  
 480 a.  
 Φιλήτω τόδε σῆμα 630.  
 Φιλοστράτα βέβηκα 463.  
 Φλαβιανῶ ἥρωι 552.  
 Φλωρεντίνος, ἄριστος ἀνὴρ 1057.  
 Φλώρος Καικιλίου 696.  
 Φοίβης ἐνθάδε σῆμα 150.  
 Φοῖβον ἀκερσεκόμην 801.  
 Φοῖβω ἀκερσεκόμην 800.  
 Φοννεισουλανὸς ἐνθαδεῖ 995.  
 Φράζε, γύναι, γενεήν 248.  
 Φράζε, τίνος γονέως 218.  
 Φῶς πατρικὸν ποθέουσα 726 a.  
 Φωσφόριον Μεγαρῆς 914.  
 Φῶτα θεοῖς ἵκελον 507.  
 Χαῖρε, γύναι Πάνθεια 243 b.  
 Χαῖρε, Ἐρμῇ πατρῷε 974.  
 Χαῖρε, καὶ αὐδάσεις 991.  
 Χαῖρε, καλὴ πασῶν 435.  
 Χαῖρε, Κρίτων 235.  
 Χαῖρε, μάκαρ βασιλεῦ 799.  
 Χαῖρε μάκαρ, πολυόλβε 361.  
 Χαῖρέ μοι, κάλλιστε καλῶν 790.  
 Χαῖρέ μοι, ὦ Δήλου μεδέων 1025.  
 Χαῖρε, τάφος Μελίτης 79.  
 Χαίρειν τὸν κατὰ γὰς 190.  
 Χαίρετε οἱ παριόντες 22.  
 Χαίροις, πᾶσι βροτοῖς 280.  
 Χαίροις, Σώτηρε 503.  
 Χαίροις, ὦ παροδεῖτα 322.  
 Χερσί τε καὶ τέχναις 776.  
 Χθίσδον μάν, φίλε Μέμνον 989.  
 Χρῆμα τὸ πᾶν Θεῖας 626.  
 Χρηστὸν βίον βραχύν 524.  
 Χρηστὸς τέθαπτ' Εὐβούλος 619 a.  
 Χρηστοῦ Τέχνητος 93.

.. χρηστῷ πρὸς πάλιν 602.  
 .. χρυσάρεος . . δωδεκέτης δὲ πελω  
 Add. 688 a.  
 Χρυσοχέλυ Παιάν 1023.

Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα Add. 35 a(a).  
 Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι 658.

ᾠ Διὸς Ἀλκμήνης τε 831.  
 ᾠ Ζεῦ πάτερ, εἶθε 1133 a.  
 ᾠ μὴ δίδωσιν ἡ τύχη prae. 1117 b.  
 ᾠ παῖ τοξότα 811.  
 ᾠ παῖ, φυλάσσου 1117 b.  
 ᾠ παῖ, χαῖρε πρόφρων 1014.  
 ᾠ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα 1009.

ᾠ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς 69.

ᾠ φίλε παῖ, Θεοδώρηον 1093.

.. ὦ φίλε, μή . . 533.

ᾠ Χρόνε, παντοίων 27.

ᾠδ' Ἐπάφου γέννημα 592.

.. ὡ ἥρωι θέσαν τόδε Add. 552 a.

ᾠ Σοφίῃ καὶ Μοῦσα 413.

ᾠ κυμῶρου πινυτοῦ 527.

.. ὠκυπετῆς δὲ μῶρος 148.

ᾠ λεο δὴ στυγερωῖ 505.

.. ὦλετο καὶ Θήβης 1049.

ᾠ λετο ποντοπόροις 628.

ᾠς ἀγαθὸν καὶ παῖδα Add. 228 a.

.. ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν 249.

ᾠς ῥόδον εἰαρινόν 544.

## adde:

Ἐγλυψέν με σίδηρος prae. 831 b.

Ἠλικίην παῖς εἰμι prae. 831 a.

## II. DEORUM NOMINA.

- Ἀγεσίλας 195,2.  
 Ἀδης 89,4. 99,5(?). 109,3(?). 141,3.  
 233,10. 252,1. 383,5. 496,3. 514,1.  
 1026,4. Ἀδας 202,3. 259,2. 250,3.  
 256,9. Ἀδης 150,8(?). 151,8. 162,3.  
 199,2. 201,2. 208,4. 345,4. 467,4.  
 468,2. 474,6. 496,6. 655,8. Add.  
 241a18. 242a4. Ἀιδας 256,9. —  
 Ἀδου 131,1(?). 264,5. 452,18. 587,1.  
 646,3. 1082,11. Ἀιδου 655,10.  
 Ἀιδεω 149,4. 237,3. 381,2. 575,2.  
 Add. 697a2. Ἀιδας 16,1. 235,1.  
 558,6. 565,4. 708,3. 1036,1. Add.  
 306a3. Ἀδα 222,3. Ἀίδα 26,9.  
 42,4. 372,13. Αιδος 87,4. 292,3.  
 431,3. 519,1. 540,3. 1028,43.  
 1034,15. 1046,84. 1092,1. — Ἀίδη  
 310,3. 336,8. 372,9. Ἀδα 514,5.  
 — Ἀδην 129,8. 334,8. 671,3. Ἀίδην  
 215,3. 288,5. 290,3. 297,4. 313,2.  
 12. 345,2. 384,4. 388,6. 434,6. 474,2.  
 538,6. 547,16. 624,2. Ἀδαν 204,10.  
 241,5. 573,7. Ἀιδαν 208,14. 231,6.  
 238,2. 248,2. 258,3. 313,6. 560,2.  
 691,4. — Ἀίδη voc. 578,1. Ἀίδα  
 576,3. 577,5. — Ἀιδωνεύς 618a9.  
 Ἀιδωνίδος Λήθης 204,11.  
 Ἀθηναία 409,5. 1046,89. Ἀθαναία  
 560,4. Ἀθήνη 1046,54.75. — Ἀθη-  
 ναίας 749,7 (πολυβούλου). Ἀθηναίης  
 (ἔργα) 268,4. 356,1. 412,1 (ἔργων).  
 874,4 (ἔργα). 910,3. Ἀθηναῖς 1023,1.  
 1038 IV. Ἀθήνης 152,7 (ὁῆμος).  
 161,6. 162,5 (ἄστρ). 1046,46.  
 1083,3. — Ἀθηναία 739,1. 754,1.  
 756,1 (πολιούχῳ). 768,7 (πτολι-  
 πόρθῳ). Ἀθηναίη 752,2 (παρθένῳ).  
 769,1. 1035,4 (πολεμηδόκῳ Ἀτρυ-  
 τώνῃ). Ἀθαναία 742,1. Ἀθάνη  
 43,3. 757,1. — Ἀθηνᾶν 795,1. —  
 Ἀθηνᾶ πότνια 771,3. — Διὸς γλαυ-  
 κωπίδι κούρη 738,1. — θεά 861,1.  
 — V. Ἀτρυτώνη, Παλλὰς, Τριτο-  
 γένεια.  
 Ἀθώρ 1139,1.  
 Αἰδώς Hora 1110,4. Αἰδοῦς μεγα-  
 λόφρονος 34,1.  
 Ἀιδωνεὺς v. Ἀδης.  
 Ἀκέσιον Telesphorum 1027,36.  
 Ἀκρητος 1111,3.  
 Ἀκωρι 1139,1.  
 Ἀμενώθ Memnon 992,3.  
 Ἀμμων 1029,3. Ἀμμωνος 833,1.  
 835,5. Ἀμμωνίων θεόν 1024,1.  
 Ἀμυκλαίοισι θεοῖσι Dioscuris 650,4.  
 Ἀμφιτρίτα 1028,55.  
 Ἀνουβι 1029,1.  
 Ἀπιν 991,6.  
 Ἀπόλλων 518,1 (κλυτότοξος). 858,3.  
 — Ἀπόλλωνος 191 et 192 (Καρνηίου).

- 1038 VI (Πυθίου). Add. 875a7. praef. 743a2 (Πυθίου). — 'Απόλλωνι 747,1. 778,1. 798,1. 1082a. — 'Απόλλωνα ἑκατηβόλον 801,1. — 'Απολλων 799,1 (ἑκατηβόλε). 1023,2 (ἱε). 1040,1 (δέσποτα). — Apollo συρικτά, ὑμνηπόλε 802,1. — V. Λοξιάδης, Φοῖβος.
- 'Αργου 1032,3.
- 'Αρετήν 34,2.
- 'Αρης 24,4. 180,1 209,4. 'Αρης Νομάδων 251,2. — 'Αρεος πόνων 752,2. 'Αρεος πάγος 886,3. 'Αρεως 1038 III. — 'Αρην 407,7. 461,6. 'Αρεα 187,3. 'Αρηα 1049,3. — 'Αρείου πάγου 867. 878. 955 praescr. 964. 972 subscr. 'Αρείας βουλῆς 893,1. 'Αρεοπαγιτῶν 868 subscr.
- 'Αρμαχιν 1049,12.
- 'Αρμονίη Add. 888a4.
- 'Αρποκράτου 833,2.
- 'Αρπυιαι κλωθῶες 1046,14.
- 'Αρτεμις 872,1. 873,1. — 'Αρτέμιδος 461,4. 869,2. 872,1 (Ἐλαφιβόλος). Add. 888a8. — 'Αρτέμιδι 808,2. 874 praescr. (Ὀρθία). Add. 750a2. — 'Αρτεμιν 786,2. 870,2 (Ὀρθωσίην). — ἄνασσαν 'Εφέσου Κρησίαν 798,2. — V. Ὀρθία.
- 'Ασκληπιού 506,11. 868,1. 'Ασκληπιῷ 506,5. — 'Ασκληπιῷ 805,1 (ἱγῆρι). Add. 805a praescr. (σωτῆρι). Add. 805a(a) praescr. (βασιλεῖ). — 'Ασκληπιόν 797,1 (σωτῆρα). 1035,19. — 'Ασκληπιέ 803,1. 804,1 (σωτῆρ). Add. 805a9 (Παιάν). 1027,1 (Παιήων). 1027,5 (ἱπιοφρων) — Aesculapio uicé i. e. Phoebi 797,5. 800,1.
- 'Ατρυτώνη 'Αθηναίη πολεμηδόκω 1035,4.
- 'Αττει ὑψίστω 824,2. — 'Αττεω 822,4.
- 'Αφρογένειαν 810,1.
- 'Αφροδίτης 727,4 (χρυσῆς). 784,1. 811,8 (οὐρανίας). 1046,4 (Ἰδαίης). 'Αφροδίτας ζυγίας 1027,11. — 'Αφροδίτη 809,1. 'Αφροδίτα 783,2. V. Κύπρις.
- 'Αχαιᾶς Cereris 406,11 (?).
- 'Αχέροντος 228,7. — dat. 559,3. — acc. 256,4. 260,3. — 'Αχεροντίδα λίμνην 702,8.
- Αὔως v. Ἥως.
- Βαίτ 1139,1.
- Βάκχος 1027,43. — Βάκχου 810,7. 821,1. 5 (homo Bacchi specie indutus). Βάχχοιο 871,3. — Βάκχω 582,1. 821,1.
- Βαλμαρκῶθ 835,1.
- Βασιλᾶν i. e. Cereris et Proserpinae 822,9.
- Βασίλεια Διός ludi 492,5.
- Βασιλίδος v. Ἥρης.
- Βελιάρ 1140,2.
- Βήλῳ 836,1.
- Βοναδῆς 588,2.
- Βορέου χεῖμα 214,4.
- Βρομίον 614,4. 871,1 (ἀγροτέρου). Βρομίω 608,2. — Βρομίῳ 788,1. 810,12. 819,1. 876,1. 924,3.
- Γενίου 840,2.
- Δάματρι 785,1.
- Δέσποινα Proserpina 1026,3.
- Δήμητρος 321,5. 741,3. 1035,14. praef. 1046a2. Δημήτερος 871,3 (?). 1046,96. — Δημητρα terram 618,12. — Δημητρία χθονί 325,2. — V. Δάματρι et Δηώ.
- Δηώ παλαιή 1046,6. νέη i. e. Faustina maior ibid. — Δημοῦς 116,1. 153,12 (πυρφόρου). 821,2. 861,2. 866,1.

950,2. Add. 97a1. — Δηοῖ 863,3.  
 — Δηώσις Τρίπασο 1046,64.  
 Δίκη 522,12. — gen. 905,5. 906,3.  
 909,8. praef. 831b2. — dat. 831,7.  
 Διονίσσου 406,11. 586,1. 705,2. 819,2.  
 Διωνίσσου 153,11. — Διονίσσω 587,5.  
 588,3. 926,13 (Καδμείω). Διωνίσσω  
 1035,5. — Διώνυσον 871,5. 876  
 praescr. — Διονύσια Iudi 925,1.  
 — V. Βάκχος et Ἐλευθερέως.  
 Διόπανι 827,5 (φιλευήχῳ).  
 δώδεκα θεοὶ 768,3. — θεῶν 1043,3.  
 Δωρίδος εὐλοχία 1028,66.  
 Εἰλειθυια 238,1. Add. 241a15. —  
 Ἐλειθυία 94,4. — Εἰλειθυιαί Add.  
 805a7.  
 Εἰραφιώτην 1035,17.  
 Ἐκαέρῃ 460,6.  
 Ἐκάτης 376 d 2 (μελαίνης). — Ἐκάτη  
 χθονία 1136,5.  
 Ἐλέου βωμῶν 792,2.  
 Ἐλευθερέως Dionysi 817,4.  
 Ἐλευθερίας τέμενος 903,6.  
 Ἐνυαλίου Add. 874 a 5.  
 Ἐργάνη θεά 776,3.  
 Ἐρεβος 1029,7. Add. 35 a 2.  
 Ἐρινύς 218,7. 1028 col. III. 28.  
 1046,98 (Τρίππειος). — Ἐρινύσιν  
 162,3. ἡλιθιώναις 1136,5.  
 Ἐριούνιος 272,9. — voc. 815,11 (παν-  
 τοκράτωρ). — cf. 816,5. 1038 x.  
 Ἐρμάωνι 949,4. 964,2. — acc. 1046,24.  
 — Ἐρμᾶνος διφαλέω 1028,10.  
 Ἐρμῆς 302,3. 320b3. 407,7. 414,9 (Κυλ-  
 λήνιος). 785,4. 816,1. 824,1 (ὀόαιος).  
 947c. 980,12. 1042,1. Ἐρμᾶς 783,2.  
 — Ἐρμῶ 817,3. Ἐρμῶ 1046,32.  
 Ἐρμείας 312,9. 955,1. Ἐρμεία  
 1038 x (ἐριουίου). Ἐρμάων χθονίου  
 505. — Ἐρμῆ 759,1. 772,1 (ἀγο-

ραίω). 817,4. 924,1 (ἐναγωνίω). 948.  
 Ἐρμᾶ 942. Ἐρμεία 247,5. 943,2.  
 — Ἐρμῆν 295,4 (γυμνασίων πάρε-  
 δρον). 781,12. 812,1. 813,1 (Ναιά-  
 δων συνοπάνα). 816,1. 5. 1032,5.  
 Ἐρμείαν 827,2. — Ἐρμῆ 575,1.  
 815,1. 974,1 (πατρῷ). 975,4. Ἐρ-  
 μεία 107,2. 974,3. Ἐρμείη 411,4.  
 — Ἐρμαίου Πανός 827,3. — Ἐρ-  
 μαῖ hominum imagines 108,3.  
 949,1 (νέον Ἐρμείαν). 959,1 (Χρυσίπ-  
 που). 965,1 (Ἀλεξάνδρου). 970,1  
 (Φιλήμονος).  
 Ἐρμού ἐξ πατρίδος vid. ind. geogr.  
 Ἐρσης 1046,32. — acc. ibid. 54.  
 Ἐρως 226,7. 1103,1. 4. 1111,3. —  
 gen. 1085,5. — dat. 1085,1. —  
 σῶφρων 811,7 cf. Add. — παῖ  
 τοξότα Κύπριδος 811,1.  
 Ἐσπερίδων μῆλα 1082,12.  
 Ἐσπερος 568,4.  
 Ἐστία praef. 824a1.  
 Εὐβουλίη Plutoni 272,9.  
 Εὐνομία Hora 1110,4.  
 Εὐδοκὸν Panem 825,2. — voc. 826,1.  
 Εὐσεβίης τόπος 1055,1.  
 Εὐφρονίδης Vranus 1029,6.  
 Εὐφροσύνης 1038 v. cf. v. 24. 1089,12.  
 Εὐχαίτη Plutoni 1034,23.  
 Εὐφός 568,3.  
 Ζεύς 320,1. 1029,3. (Κρονίδης). 320,6  
 (τερπικέραυνος). 336,4. 380,5. 542,6.  
 618 in. 926,5 (Ὀλύμπιος). 978,4  
 (Σωτήρ Augustus). 1046,11. 19. 21.  
 1080,2. — gen. 170,3. (αἰγιάχου).  
 288,4 (αὐλάς). 312,8. 465,8 (Τυφί-  
 στου). 492,5 (Βασίλεια) 556,1 (ἀμ-  
 φίπολον). 594,5 (αἴσης). 9 (οἶκον).  
 618,21 (τόν) 738,1 (κασύρη). 740,1  
 (παῖ). 753,4 (θύγατερ). 771,3 (παῖ).

- 786,1 (παῖδα). 789,1 (εὐνέτις). 805,1 (Σωτήρης). 818,23 (τέκος). 822,9 (δαδούχος). 827,2 (υἱόν). 828,1 (κούρη). 830,1 (γόνον). 831,1 (αἷμα). 873,3 (ἀρητήρ). 933,2 (αγῶνα). 938,2 (ἀγῶνα). 986,3. 992,2 (πόλις). 995,9 (Πελασγικοῦ). 1023,7 (τέκος). 1032,5 (ἐργασίην). 1088,3 (ἐκγονος). 1124,1 (ἀπάτα). 1138,1 (παῖς). Add. 750a3 (αἰγώχοιο). 903a3 (θέμιδι). praef. 824a5 (οἴκους). — Δί 745,3. Δι' 746,1. Διί 787,1 791,2 (Ξεινων ἐφόρω). 834,1 (Ἡλίω Σεράπει). 1035,22 (Διὶ καὶ Διὶ Βακχῷ). 1046,20 (πατρί). 1096,10 (Ρεμφηνόδω). praef. 1100a (Ὀλυμπίω). — ἀνακτι θεῶν 793,11. — acc. 1035,9 (ἀστροποτηνῇ). praef. 856a6 (σωτήρα κτίστην ἄλλον Δία). — voc. 265,7 (Κρονίδα). 743,1 (Ὀλύμπιε). 1133,1 (πάτερ). — Διδεν 498,11. 904,2. — V. Ζήν.
- Ζεφύροιο 1046,22.
- Ζηνός 312,1. 594,3. 618,40. 1035,3. Add. 1029a1 (Ὀλυμπίου). Ζανός 978,2. — Ζηνί 24,2. 768,11. praef. 768a2. 834,1 (Πανημερίω). 1035,1 (Κρονίδη βασιλῇ). Ζανί Ἐλευθερίω (Augusto) 978,2. — Ζήνα Οὐρίον 779,2. — ὕπατε πάτερ 792,1.
- Ἡγεμόνος Jacchi 588,3.
- Ἡελίου δρόμον ludum 947,4. — Ἡλίω 618. 834,1 (Διὶ Σεράπει).
- Ἡμέρη 232,1.
- Ἡρη 243,22 (ζυγίη). — Ἡρης 268,3 (Βασιλείης). 822,7 cf. v. 10 (Βασιληίδος). — Ἡρα 742,2. 846,6. Ἡρη 1096,10.
- Ἡρακλῆς 1138,1 (καλλίνικος). — Ἡρακλέους 492,5 (ἀθλοῖς). 874,6. 947,5. 952,2. 957,6. 966,6. Ἡρακλῆος 1088,3. Ἡρακλῆος 724,5. 946,3. Ἡρακλεῖος (?) 947,1. — Ἡρακλεῖ 790,2. 7. 942. 948. Ἡρακλεῖ 943,2. — Ἡρακλέα eiusque labores 350,5. 863,8. — Ἡράκλεες 831,2. 14. — Διδς Ἀλκμήνης τε γόνον 830,1. αἷμα 831,1. Ἡργενείης 312,7.
- Ἡρωα 841,1.
- Ἡφαίστου 907,6. — dat. 1015,11.
- Ἡώς 995,5. 998,1 (δόδοδάκτυλος). — Ἡὺς 1002,3. Αὔως 992,1. — Ἡὺ 994,3.
- Θαργήλια 940.
- Θέμις 512,2.
- Θεῶ μεγίστῳ 838,1 cf. praescr.
- Θεσμοφόρους deas 774,3.
- Θέτις 191,8. — voc. 993,1.
- Ἰάκχου 957,1. — V. Ἡγεμόνος.
- Ἰησοῦς Χριστός 1140. — V. Χριστός.
- Iustitiae 837 ep. lat. 1.
- Ἰοχέαιραν 1046,53.
- Ἰσις 985,5. 1028,7 (χρυσόθρονος). 1028,15. ibid. 26 (πολύβουλος). ib. 68. 1029,5 (πολυώνυμος). — gen. 586,2. 833,1. 978,5. 981,2 (Ἰναχίης). 981,9. 1047,2. — dat. 982,1 (καρποτόκῳ). — acc. 983,2 et 984,2 (μεγάλην θεάν). 985,4. 1022,5. 1023,3 (Βασίλισσαν). — voc. Add. 874a2.
- Κάβειροι 1035,7.
- Καδμείω Διονύσω v. Διόνυσος.
- Καλλιόπης ἔργα Add. 688a6.
- Καρμάτου θεοῦ 1027,27.
- Καρνεῖαις θυσίαις 465,2.
- Κλυμένου Plutonis Add. 552a2.



Κλωθω 693,2.

Κόρης 822,9. 857,4. 880,4. Κούρης 741,3. 866,1. — Κούρα 785,1.

Κρόνος 1046,9. — gen. 1038 VII (τεκνοφάγου). Κρόνω 1028,15.

Κρονίων 998,7.

Κρονίδης 511,2 (ἀναξ). 831,7. — acc. 1035,17. — voc. 743,1 (ἀναξ).

Κύπρις 244,3 363,4. 369,3. 560,3. 980,12. 1103,2. — gen. 582,2. 628,2. 717,2. 811,1 (Λυγείης cf. Add.). 1044,4. — Κύπριν 89,5 (όσιαν λέχους). 784,2. 794,2. Κύπριδα 810,12.

Κυρήνην Add.. 842 a 1.

Λήδης 863,5. — acc. 648,8.

Λατοῦς 1023,2. — Λητοῖ 1015,7. — Λητοῖδου 1027,2. — dat. 594,10.

Λατοῖδα (Memnon) 987,1. — Λητωίδος 872,7. Λητωίδα κούρην 870,1. — Λητογενές Add. 228 b 7.

Λιβύη Add. 842 a 2.

Λοξίου 830,4. — Λοξιάδης 859,1.

Λυαίω 821,5.

Λυκαονίη Πιτάνη 473,6.

Λυκείω v. Φοῖβος.

Μαίας s. Μᾶς (?) gen. 406,10 adn.

Μαίας 411,3. 812,1. Μαίης 827,1. — Μαιάδος 815,1.

Μανδούλι 1023,1. 5. 7.

Μέλητα θεὸν ποταμὸν 1030,1.

Μέμνων 986,4. 989,7. 990,7. 994,1. 996,5. 1000,5. 1002,3. 1013,2. — gen. 988,2. 989 praescr. 990 praescr. 996,2. 997,2. 1001,1. 1002 praescr. 1003,1. 4. 1008,2. 1019,2. — dat. 992 praescr. — acc. 990,1. 10. 993,1. 1017,1. 1018,2.

— voc. Μέμνων 987,2. 1012,5.

Μέμνον 989,1. 991,1. 992,1. 995,4. 998,2. 1006,1. 1007,3.

Μηνὸς φωσφόρου 1038 VIII.

Μήνης ἄθλα Σελήνης 947,4. — dat. 872,3 cf. Add.

Menis 836 ep. lat. 1.

Μητρὸς θεῶν 588,3. 1038 IX. — dat. 823 praescr. — Μητρὸς παντοτέκνου 44,1. — Μητέρι τῇ πάντων 824,1.

Μιθρης indeclin. 585,1. — Mithrae dei invicti 824 subscr.

Μνημοσύνη 789,1. — gen. Add. 1029 a 1. — Μνημοσύνης λίμνης 1036,4. 9.

Μοῖρα καλῇ 838,1.

Μοῖρα (καὶ Εὐλειθυια) 238,1. 552,4. — gen. 470,2 (ἀμβροσίης). — Μοῖραι 314,8. 403,2. — gen. 384,4. 1038 I. — fati vocabulum creberrimum.

Μοῦσα 413,1. 474,5. 512,2. 560,5. — Μοῦση δεκάτη 609,5. — nom. pl. 271,5. 497,3. 538,3. 613,7 (carmen). 781,5. 1084,10. — Μουσῶν 127,1 (προφήτων). 226,7. 231,6 (σελίσην). 415,3 (θέραψ) 614,4. 686,5 (Περιδων). 994,6. 1089,10 (δῶρον). Μουσέων 106,2 (δῶρα σοφῶν). Μουσάων 101,3 (θεράπων). 617,4 (δῶρα). 1084,8. Add. 228 a 7. Μοισᾶν 845,1. Μοισάων 238,2. — Μούσαις 100,1. 580,2. 594,10. 829,1. 926,13 (Ελικωνίσι). Add. 277 a 4. praefat. 474 a 1 (ἀρέσας). Μούσαισι 273,1. 616,3. 674,8. Add. 888 a 5. Μούσῃσι 224,1. — Μούσας 789,1. — Μουσειῶν ἐπέων Add. 1029 a 3. — V. Πιρίς.

Μῶαν 806,2.

Ναίδες 570,10. — Ναϊάδων 802,2 (και-

ρανε Apollo). 813,1. — Ναιάσιν  
 Νύμφαις 1075,1. — V. Νύμφαι.  
 Νέμεσις 119,4 et 367,9 (apud inferos).  
 1046,93. — Νεμέσει δεσποίνῃ 837,1  
 cf. epigr. lat. 1.  
 Νηρείς 1028,74.  
 Νίκας 818,10. — dat. 924,2 — acc.  
 794,1.  
 Νύμφαι 115,1. 571,1 (κρηναῖαι). —  
 Νυμφῶν 342,3. 762,2. 1074,2 (πότ-  
 νια). Νυμφαίων 162,5. 828,2. (ἄφ-  
 θιτε). — Νύμφαις 599,1. 810,12.  
 827,1. 913,3. 1071,1. 1072,4 1075,1  
 (Ναιάσιν). Νύμφαισιν Add. 828 a1.  
 Νύμφησιν 1072,3.  
 Όνειρους 839,1.  
 Όρθείῃ 806,1. — V. Άρτεμις.  
 Όρθρος 232,3.  
 Όσειρις 1029,2. — gen. 414,5. 1028,  
 16. — acc. 1015,8.  
 Οὔπι 'Ραμνουσιάς 1046,61.  
 Οὔρανός Εὐφρονίδης 1029,5. Οὔρανου  
 υἱες 1035,7.  
 Οὔρανιῶνων 288,6. 999,1.  
 Οὔρανίδασι 618,38.  
 Παϊάν 797,4. 799,1 (βασιλεῦ).  
 1023,1 (χρυσυχέλυ). 1026,1 (δέ-  
 σποτα). 1026,7 (μάκαρ). ibid. 24  
 (ἀκείρεκόμες). Add. 805 a9 ('Ασκλη-  
 πιέ). Παϊῶν 1027,1 ('Ασκληπιέ).  
 Παϊῶν 803,1 (ἄναξ 'Ασκληπιέ).  
 — Παϊῶνος 473,2. 884,3. Παϊ-  
 ᾶνος 780,2. 1026,34. 42. Add.  
 805 a2. Παϊῶνος 886,1. — Παϊῶνι  
 1035,6.  
 Παλλάς 794,1. 796,1 (δέσποινα). 844,2.  
 852,1. — gen. 97,2 (ἐργονόου).  
 532,2 (δώρις). 850,3. — dat. 748,4.

751,2 et 770,2 (Τριτογενεῖ). 912,4  
 (προμάχῳ Κεκροπίῃ). 1035,21. —  
 acc. 1038,18 ('Αθιναίην).  
 Πάν 781,10. 976,1. 1103,3. — gen.  
 827,3 ('Ερμαίου). — dat. 827,1.  
 1103,1. — voc. 1104,2 (ἀγρότα).  
 — V. Εὐόδος.  
 Πανημερίῳ v. Ζηνί.  
 Παφίῃ 512,2. — gen. 614,4.  
 Πειθῷ 1028 col. III 10.  
 Περσεφόνῃ 494,1. Περσεφόνῃ 195,3. Φερ-  
 σεφόνῃ 244,2. — Φερσεφόνῃς vel  
 Περσεφόνῃς θάλαμος vel θάλαμοι  
 35,4. 50,2. 98,4. 201,4. 203,4.  
 231,2. — δῶμα 62,4. — δώματα  
 189,6. — δέμον ἀδανύλον 244,9. —  
 αὐλή 494,1. — ἄγγελε 'Ερμῇ 575,1.  
 — Φερσεφόνῃ 272,10. — Περσε-  
 φόνῃ 818,10. — παμβασίλῃ 218,15.  
 — Φερσεφόνεια Πλουτώνια 506,9.  
 — Φερσεφονείῃ (ἐπαινῇ) 449,3.  
 Πιερίς 98,2. — gen. pl. 207,2 (φίλος).  
 618 ep. 12 (carminum). 686,5.  
 (Μουσῶν). 851,6. Add. 228 a2. —  
 dat. 310,7 (carminibus). — acc.  
 268,4.  
 Πηλιάδος 223,4.  
 Πλούτων 558,6. 575,5 (δακρυχαρής).  
 848,7. — gen. 367,7 (βασιλῆος  
 ἀνθρώπων). — Πλουτώνια v. Περσε-  
 φόνῃ. — Πλουτέως 125,6 (κελεύσμα-  
 σιν). 128,6. Πλουτέος 226,4 (ἐμμε-  
 γάρους). 372,2 (οἰκία). 372,20 (δῶμα).  
 — Πλουτῇ 449,3. — Πλουτεῦ  
 462,14. 570,1 (κοίρανε). — V.  
 'Αγεσίλας.  
 Πολύμνιᾳ 787,1.  
 Ποσειδῶν 779,3. — Ποσειδῶνος 1038 π.  
 Πρίαπος 807,5 (Δαμψακηνός). — Πρί-  
 ηπος (?) 817,3. — acc. 782,5.  
 Πρόνοια 1096,8.

Πύθειον Apollinem 1039,2. 1040,2.  
— Πουθίῃος 492b praefat.

Ῥέης 822,4. — Ῥέη 822,10. Ῥείη  
823,4. 824,1. — Ῥείην 618,22.  
Ῥεμβηνόδω v. Διί.

Σαράπιδος 832,1 (ὑψιμέδοντος). 875,3.  
824a1 praefat. — Σάραπιν 1022,5.  
— Σάραπι 981,5. Add. 874a1. —  
V. Σέραπισ.

Σειρήνα 551,5. — Σειρήνων 582,1.  
Σέραπισ 1029,4. — Σεράπει (Ηλίου  
Διί) 834,1. — Σέραπι 920 II 7.  
Σιβύλλης Erythraeae 1075,1.  
Σοφίη 413,1.  
Sphinx 1015. 1016.  
Σιστήρ v. Ζεύς et Ἀσκληπιός.  
Σωφροσύνη 34,1.

Τᾶνον 775,2.

Τάρταρον 575,2 (Αἶδew). 1136,3. —  
παρὰ Τάρτασιν 722,5.

Τελεσφόρον 1027,38. — voc. ibid.  
16. 25. 31. 34. 41.

Τερψιχόρα 788. — Τερψιχόρῃ ibid. 1.

Τετρακόρης θεᾶς 406,11.

Τηθύν (mare) 1028,55.

Τιβωνοῖο 992,1. 1002,3.

Τιτάν 990,5. — acc. 261,4. — voc.  
1025,1 (φασσίμβροτε).

Τριτογένεια 1046,60. acc. 1035,18. —  
Τριτογενεῖ Παλλάδι v. Παλλάς.

Τύχη 244,4. 248,14. 257,6. 334,10.  
475,3. 489,4. 492,2. 664,5 (φθονερά).

Τύχα 208,8. 240,6. — Τύχης  
440,3 (ιερόν). 491,5 (οἶασι). 526,2  
(δεσποσύνη). 538,1 (δηλήμασι). 551,  
12. 640,6. 847,1 (τάλαντα). 1039,2.  
1040,7. — Τύχην 519,5 (fatum).

Ῥμέναιος Add. 241a1. — V. ind.  
vocab.

Ῥπερεῖον 361,1.

Φαέθοντι 618,6 cf. praescr.

Φαμενώθ Memnon 978. 988,2.

Fato bono 838. — Fatis 837 ep. lat. 1.

Φιλάργιε 820,1.

Φοῖβος 473,4. 1039,18. 1040,5 (Ἀπόλ-  
λων). — gen. 415,3 (θέραψ). 821,8  
(λυκοκτόνου). 823,1. 874,6. 968,3.  
1038,26. — dat. 518,3. 773,1. 768,3  
(Ἀγνιεῖ). 800,1 et 801,1 (ἀκερσε-  
κόμη). 808,2. 821,6 (Δυκείω) Add.  
805a8 (ἀκείρεκόμη). — acc. 594,6.  
1034,30 (τοξοφόρον). 797,5. 921,7.

Χαρίτων 435,3. 622,1. 692,2 (τρισεῶν).  
948,4 (ἐμοφροσύνα). 994,6. 1073,9  
(πόρον). 1076,1 (λουτρόν). Add.  
1029a9. — dat. 269,4. Χαρίτεσσιν  
369,4.

Χάρων 646,3 (πορθμεύς). — gen.  
302,3 (νήα). — dat. 647,16. —  
voc. Χάρων νηλεόθυμε 566,8.

Χθονίου v. Ἑρμῆς.

Χριστός 1067,4 (ἄχραντος). 1140,6  
(ἄναξ). — gen. 427,7 (ἄχράντον).  
726, 2. 1064,5 (παμμεδέοντας). ib.  
7. — dat. 733 (ἀγίαν ἐν Χ.). 1024,1  
(μεμελημένος). — voc. ib. 2 (πάτερ).  
Χρόνε 27,1.

᾽Ωκεανός 618,10.

᾽Ωραι 314,4. 1110,5 cf. praescr. —  
᾽Ωράων 1072,2. — dat. ibid. 4. —  
᾽Ωρα . . ibid. 6.

### III. NOMINA GEOGRAPHICA.

- 'Αβατον ins. Aegypti 981,6.  
 'Αβδηρίτης 326 praescr. 759,1.  
 'Αβυδηνάϊου 'Οσειρίδος 414,5.  
 'Αγγελῆθεν 78.  
 'Αγεανῶν ὁ χώρος Mysiae 335 praescr.  
 'Αγρυλῆθεν 770 subscr.  
 Adrianis tribus: 'Αδριανοῦ ἔκγονοι 928,2.  
 'Αζημιεύς 956 subscr. — ἐξ 'Αζημιέων 128 praescr.  
 'Αθειληνός 714,2.  
 'Αθῆναι 88,8. 845,3. 1045,1. — 'Αθη-  
 νῶν 92,2. 844,2. 'Αθηνέων 1046,37.  
 'Αθηνάων 912,3. 1046,60. — 'Αθη-  
 ναις 90,4. 91,1. 534,3. 902,1. —  
 'Αθήνας 26,6. 164,1. 1046,66. —  
 'Αθήνηθεν Add. 877 a1.  
 'Αθηναῖος 22,3. 775 subscr. — 'Αθη-  
 ναίη (γῆ?) 118,1. — 'Αθηναῖοι 36,2.  
 941,1. — 'Αθηναίων 26,5. 638,1.  
 741,1. 748,2. 755,3. 844,1. 878  
 praescr. 955 praescr. — 'Αθηναίους  
 868,3. 'Αθανάοις 928,7. — 'Αθη-  
 ναίους 763,2. — V. 'Αττική et  
 'Ατθίς.  
 Αἰανή 514,2.  
 Αἰγαίου ῥόου 872,13. ὠκεανοῖο 1140,7.  
 — Αἰγαίας θαλάσσης 1140,7. —  
 Αἰγαίην πόντου πλάκα 779,5.
- Aegeis tribus: Αἰγείδας λαός 928,3.  
 Αἰγίλιεύς 753,3.  
 Αἰγινήτης 52.  
 Αἰγύπτου 919,3. 975,3. 978,8. 993,3.  
 1028,1. Αἰγύπτου 713,3. 978,11.  
 981,1. 8. 1015,9. — Αἰγύπτω  
 1082,15. — Αἴγυπτον 981,3. —  
 Αἰγύπτιον Memnonem 990,1. —  
 Αἰγύπτιε βασιλεῦ Memno 992,3. —  
 Αἰγυπτίων 1020,2.  
 Αἰδηψοῦ 269,2.  
 Αἰθιώπων 975,3. 978,12. 981,9. 11.  
 Αἰμονιεῦσι 191,1.  
 Αἰνέων praef. 856 a2.  
 Αἴνον 1034,4.  
 Αἰξωνεύς 50 praescr. 128 praescr.  
 957 subscr. — Αἰξωνέως 133.  
 Αἰολίδος πάτρης i. e. Myrinae 552,3.  
 'Ακαδημείης 40,3.  
 'Ακμονεύς 376 e.  
 'Ακουιτανίης 714,6.  
 'Αλαιεύς 65.  
 'Αλεξάνδρεια Aegypti 94,1. 713,5. —  
 'Αλεξάνδρου πόλις 978,6. — 'Αλε-  
 ξανδρεύς 713,14. — 'Αλεξάνδροιο  
 πολίτης 654,8.  
 'Αλεξανδρεύς Troadis 336,2.  
 'Αμάσεια 154,1.  
 'Αμμοῦ 250,1. 'Αμύσιο 875,6.

Ἀμύκλης 473,5.  
 Ἀμφίλοχοι 183,7. — Ἀμφιλόχων 183,2.  
 Ἀναγυράσιος 777 praescr. — Ἀναγυρασίου 50.  
 Ἀναύρου 1089,7.  
 Ἀναφλυστίου 81.  
 Ἀντιόχειαν ad Orontem 435,6. — Ἀντιοχῇ 112,1.  
 Ἀντιόχεια ad Maeandrum 272,7.  
 Ἀντιοχίς tribus 26,10. Eius auctor Antiochus 957,6.  
 Ἀπάμεια urbs Bithyn. 719,2. — Ἀπαμείης 1089,12. — Ἀπαμεία 836,2. — Ἀπαμεία 881,1.  
 Ἀπρηνῶν γαῖα 339,10.  
 Ἀραβίης γαίης 434,2. — Ἀράβων 826,2. — Ἀραβίους 569,7.  
 Ἀρβήλοις 1088.  
 Ἄργος Πελασγικόν 846,1. — Ἄργει 822,5. — Ἄργεῖοι 746,1. 846,5. — Ἄργείων 466,2. — Ἀργεῖν ἀσπίς 931,5. — Ἀργολικὸς στόλος 477,5. — Ἀργολικοῖς ἄγκεσιν 932,1.  
 Areopagus v. Ἄρης.  
 Ἀρκαδίης 781,11. — Ἀρκαδία 744,3. 1082,4.  
 Ἀράθθοιο ῥοῤαῖσιν 180,2.  
 Ἀρυκανδεῖς 409,1 (fortasse ἥρωι Τροκονδεῖς).  
 Ἀσία (eius figura) 1088. Ἀσίη περίφρων praefat. 474 a. — Ἀσίας 768,1. 920 π 2. 1035 praescr. Ἀσίης 293,1. 614,5. 903,1. — Ἀσίαν praef. 877 b. — Ἀσίην (?) Add. 242 a 6. — Ἀσίδος 584,1. 978,3. 1074,1. Add. 903 a 4. — Ἀσίδα 1083,2.  
 Ἀσκαλωνίτης 96 praescr.  
 Ἀσκανίη γαῖα 1089,2.  
 Ἀσκραίῳ πέδιψ 497,5.

Ἀστακείης γαίης 168,1.  
 Attalis tribus: Ἀτταλίδας λαός 928,1.  
 Ἀττικὴν 176,1. — Ἀτθίδος (γῆς) 820,2. Ἀτθίδι χθονί 852,6.  
 Αὐσόνων ἀγητῆρι Traiano 549,7. — Αὐσονίης (?) Add. 242 a 10. Αὐσονίη γῆ 622,2. 662,3. 663,2. — Αὐσονίην 146,2. — Αὐσονίων ἄστν 831,12. δάπεδον 584,4. — Αὐσονίου χρήματος 622,4. — Αὐσονίων 165,2. 434,3. 440,10. 498,4. 533,3. 580,12. 594,1. 597,2. Add. 888 a 2. — Αὐσονίως 590,6. 1046,29. — Αὐσονίς 571,4. — Αὐσονίδεσσι Add. 688 a 3.  
 Ἀφιδναῖος 74 praescr. — Ἀφιδναίων 755,2.  
 Ἀφροδισιάς Cariae 620,1.  
 Ἀχαιίδα (?) γῆν 926,8. — Ἀχαιῶν 1046,25. 1070,4. Ἀχαιῶν 915,1.  
 Ἀχαρνέως 967 praescr. — Ἀχαρνέα 122 praescr. — ἐξ Ἀχαρνέων 97 praescr.  
 Βαιστεανῶν ὁ χώρος Mysiae 335 praescr.  
 Βειθυνίων 534,3.  
 Βειθυνός 947 b. — acc. 509,1. — gen. pl. Add. 333 a 3. — Βιθυνάν 250,2. — Βιθυνικῷ βήματι 395,4. — Βειθυνίδος 186,5. 597,1.  
 Βοιωτός 775 subscr. — gen. pl. 26,6. 27,4. 748,1. 849,2. 855,2. 926,11. — Βοιωτίῳ πεδίῳ 461,7.  
 Βοσπορίς γῆ 252,5.  
 Βόστρης 455,1. 1066,4.  
 Βούβαστος 1028,3.  
 Βύζαντος πόλει 534,5. — Βυζάντιος 330,2.  
 Γαλατίας 731,4. — Γαλατεία γῆ 406,2. — Γαλατῶν 706,2. 793,8.  
 Γαλιλαίῳ i. e. christiano 725,7.

- Γαργήτιον 108,2.  
 Gortyn: Κρητῶν πόλιν 906,2. —  
 Γορτύνιος 54. 498,1.
- Δαλμάτιος 444,4.  
 Δαρδάνιον γένος 1046,39.  
 Δελφῶν πετρῶν (?) 1025,4. — Δελ-  
 φίδι χώρα 490,3. φάμα 843,2.  
 Δήλου 1025,1. — Δήλιος 213,2.  
 Διδύμοις 858,2.  
 Διογένειον Atheniens. 114.  
 Δίρκα praefat. 938a5.  
 Δοκίμοιο χθών 666,2. — Δοκιμεύς  
 797,3. — nom. pl. 793,2.  
 Δορύναμα 828,5.  
 Δυρραχίου 517,8.
- Ἐδεσσα 517,13. — Ἐδεσσαῖον 517,12.  
 Ἐειθνητῶν Καισαρητῶν δῆμος 1059,1.  
 Ἐλαιουσῖω 969 subscr.  
 Ἐλευθερναῖος 851 subscr. 932 subscr.  
 Ἐλευσεινίου 151 subscr.  
 Ἐλεφνηοῖς βῶλος 103,9.  
 Ἐλικῶν 99,5. 500,4. — acc. Add.  
 1029a9. — Μούσαις Ἐλικωνίσι 926,  
 13. — Ἐλικωνίασι Θεσπιαῖς 811,2.  
 Ἑλλάς 38,1. 254,1. praefat. 474a1.  
 — gen. 254,4. 489,2. 580,12. 902,2.  
 905,3. 918,1. 932,5. 10. 978,4. —  
 dat. 62,1. 461,1. 1046,36. — acc.  
 27,3. 749,4. 878,9. Add. 241b1.  
 — Ἑλλαδικὰν ἀλκάν 1081,2.  
 Ἑλλην femin. 719,2. — gen. pl. 330,3.  
 982,4. 1060,3. Add. 888a2. Ἑλλάνων  
 843,5. 1084,2. 938a6 praefat. —  
 dat. 39,3. 473,7. 506,6. 12.  
 Ἑλλησπόντῳ 764,1.  
 Ἐπίδαυρος praefat. 877b1. ibid. 932a3.  
 — Ἐπιδάυρου 892,2. — Ἐπιδάυριοι  
 1027,35.  
 Ἐρετριεύς 89 praescr.
- Ἑρμουνῇ 926,16.  
 Ἑρμού ἐξ πατρίδος i. e. Hermupolis  
 1048,4.  
 Ἑρμῶνθιος nomus Aeg. 995,2.  
 Ἑρῦθρου πόλις 904,1. — Κεκροπὶς  
 ibid. 2.  
 Ἑσπερίης χθονός 905,1.  
 Εὐβοίας 103,2. 461,3.  
 Εὐμενεύς 376 e.  
 Εὐξείνιο i. e. πόντου 537,4.  
 Εὐπυρίδης 967,2.  
 Εὐρώπας 978,3. Εὐρώπην 768,1. 877b  
 praef. — Eius figura 1088.  
 Εὐρώτα 191,2. ἀπ' Εὐρώτα praef.  
 768a3.  
 Εὐσεβέων ἄστῳ Catana 887,1.  
 Εὐωνυμεύς 772 subscr.  
 Ἐφεσος 71,4. — gen. 228,4. 718,2.  
 798,2. — dat. 229,4.  
 Ἐφύρη 172,2.
- Ἡλεῖον (Ἀλεῖον) praef. 1100a.  
 Ἡλύσιον 511,2. — V. ἡλύσιον πεδίον.  
 Ἡράκλεια Pontica 488,2.  
 Ἡράκλεια Lyncestarum 515,3.
- Θάσος 208,17. 24. — Θασίων 326  
 subscr.  
 Θεσπιαῖς 811,2.  
 Θεσσαλίῃ 993,6. — Θετταλῆς 192,2.  
 Θεσσαλονείκη 683,1. 529,1. — Θεσ-  
 σαλονικεὺς 522,14.  
 Θήβη Boeotorum 489,1. 495,1. Θήβα  
 938a1 praef. — Θήβης 1054,1.  
 Θήβας 932,7. — Θήβαις 876  
 praescr. 1015,6. — Θηβαῖος 90,4.  
 489,7. — Θηβαῖοι praef. 768a4.  
 Θήβη Aegyptiorum 931,3. — Θήβης  
 1049,2. Θήβας 932,7 (Καδμήιδος).  
 — Θήβην 993,4 (καλλιπύλον). —  
 Θηβῶν 976,1. — Θηβάας πόλις

- 992,2. — Θηβαίας σύρραγας 1017,1.  
 — Θηβαίων 919,3. — Θηβαίω  
 λίθω 990,2. — Θηβαίος 1008,3.  
 1020,1.  
 Θήρας 807,3. — Θηραῖος 762,1. —  
 Θηραίων 807,5.  
 Θοραεύς 67 praescr.  
 Θορίκιον 845 praescr.  
 Θρήκης 140,3. 1082,8. — Θρήκες  
 792,3. — Θρηκῶν 841,8.  
 Θυάτειρα 248,5.  
 Θυμβριάδες 1046,1.  
 Ίβηρ Ίβηρος 549,4.  
 Ίβί 1048,2.  
 Ίεραπενθεβυλεί (?) vicus Aegypti  
 713,4.  
 Ίεράπολι Phrygiae 1074,2.  
 Ίθάκα 187,2.  
 Ίλβειτηνῶν ὁ χώρος Mysiae 335 praescr.  
 Ίλιον 1095,2. — Ίλιάς αἶα 1081,1.  
 Ίλλυριοῖσιν 183,3. — Ίλλυρίδος γαίης  
 906,6.  
 Ίμβρίων δῆμος 151.  
 Ίναχίδων (?) 464,2.  
 Ίνδόν flum. Add. 197a1.  
 Ίνδός 569,7.  
 Ίσθμῷ 933,3. 941,2. — Ίσθμοῖ 941  
 praescr. — Ίσθμα 933 praescr.  
 Ίσθμέ pagus Rhodiorum 200,1.  
 Εἰταλίη 553,4. — Εἰταλίας 574,2.  
 Ίταλίας 901,1. — Ίταλός 1000,3.  
 — Ίταλῇ χθονί 614,5. — Ίταλικῆς  
 502,14.  
 Εἰταῖος 62 praescr.  
 Ίωνες Add. 888a7. — Εἰονίου πελά-  
 γους 517,2. — Εἰαονίης σοφίης 553,2.  
 Κ...ηνον oppidi nomen 440,2  
 Καμαριναῖος 744,2.  
 Κανωθαίων 714,3.  
 Καππαδόκων 640,1. — Καππαδόκαι  
 138,2.  
 Καρσί 161,3.  
 Καρυανδεύς 775 subscr.  
 Κασπίας κλήθρας 549,3.  
 Κασταλίαν 926,4.  
 Κατάνης 599,6.  
 Καννάσιος gen. 773,4.  
 Κέκροπος δήμω 927,2. — Κεκρόπων  
 120,3. 168,2. — Κεκρόπεσσι 969,3.  
 — Κεκροπίη (terra) 878,2. — ἱας  
 88,4. 771,2 (?). — ἱης 863,12.  
 866,3. 915,2. — ἱη 150,8. — ἱην  
 πόλιν 822,5. — ἱους τάφους 118,6.  
 — Κεκροπίδης 794,3. — acc. 1046,30.  
 — nom. pl. 863,3. 1027,38. —  
 gen. 33,6. 844,4. 929,2(?). 972,1(?).  
 — dat. 40,4 110,7. Add. 97a6.  
 — Κεκροπηίδος γαίης 140,3. —  
 Κεκροπὶς tribus 26,10. — dat. 844  
 subscr.  
 Κεκροπὶς Erythrae 904,2.  
 Κελτῶν 831,12. Add. 242a5.  
 Κερκείνιον 514,3.  
 Κερκύρα 37,2. — V. Κορκύρης.  
 Κεφαλῆς 1042,1. — Κεφαλῆος 760,1.  
 — Κεφαλῆθεν 61.  
 Κηφισιέως 959 subscr. — acc. 971  
 praescr.  
 Κιανός 347,4.  
 Κίλιξ 667,1.  
 Κίσσαμος 384,1.  
 Κλάρου 1025,2.  
 Κοθωκίδης 58 praescr.  
 Κόρινθος 619,3. Add. 471a1. — acc.  
 1113,1. — Κορίνθιος 619,2. 775  
 subscr. — Κορινθῶθεν 746,1.  
 Κορκύρης 262,7. — V Κορκύρα.  
 Κορωνή 475,5.  
 Κοτιαέων 362,2.  
 Κρήτα 255,1. — gen. 384,1. 416,3. 8.

- 1082,7. — dat. 498,3. Κρής 825,3. — Κρητῶν πόλιν Gortynem 906,2. — Κρησίαν Dianam 798,2. — Κρηταιεῖ Μίνωι 514,5.
- Κριωεύς 61 praescr.
- Κρόνου ἐμπόριον 981,7 cf. adnot.
- Κρωπίδαι 852 subscr.
- Κυανέας δῖνας 779,3.
- Κυδαθηραιεύς 927 praescr.
- Κυδναίων βείθρων 1078,6.
- Κυδωνιάτης (vel-ας) 751,3.
- Κύζικος 643,1.
- Κυθηρία 47,2.
- Κυλλήνιος Ἑρμῆς 414,9.
- Κύμας 745,3. — Κυμαίων 639,1.
- Κύπρω 100,3. — Κύπριος 774,1. — Κυπρίου 188,1. — Κύπρις γὰ 846,4. — Κυπρογενῇ 257,2.
- Κυραναῖος 775 subscr.
- Κύσει 1047,3.
- Κῶς 101,2. Κόως 202,6. — Κῶαι 233,3.
- Λακεδαίμονος 192,2. 477,1. — Λακεδαιμονίῳ 743,2. — ἰης Λήδης 863,5. — Λάκαιναν ἀσπίδα praef. 768a3.
- Λακιάδης 39 praescr. 954 subscr.
- Λαμψακηνός 807,6.
- Λαοδικεῖα 293,2. 673,4 (ad. Lycum fl.). — Λαοδικῆς 530,2. — Λαοδικεύς 929,6.
- Λαριύμης 493,4.
- Λάτεια πόλις praef. 856a3. — Λατυέων ibid. praescr.
- Λάτων πάτρης nomus Aeg. Λατοπολίτης 995,2.
- Λεβάδεια 931,3.
- Λεοντίνος Add. 875a praescr.
- Λέρνη 822,8. — Λερναίαν ὕδραν 1082,3. — Λερναίων ἀδύτων 866,4.
- Λέσβου 230,2. — dat. 228,3. 330,6 (ἐν χύρῳ). — Λεσβιακῇ βώλῳ 329,1.
- Λευκάς 92,1.
- Λεύκτροις praef. 768a5.
- Λήθης 204,11 (Ἰαδωνίδος). 261,10 (πῶμα). Λάδας 244,10 (πόματι). — παρὰ Λήθῃ 772,5. — V. ind. vocab.
- Λιβύη 1082,15. — Λιβυκῶν ψαμμάων 118,6. — Λιβυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν 993,3. — Λιβύων 877b praefat.
- Λιγύων 831,12.
- Λιμναγενῇ 245,4.
- Λιμύρων 615,10.
- Λίνδος 857,2.
- Λοκροῖσιν 849,4.
- Λουγυδούνοιο 714,6.
- Λουσοί praef. 952a3.
- Λυδοῖς 1082,18.
- Λυκῆς 615,10. — Λυκίων 546,1. 768,2. 6. 944,3 (τὸ κοινὸν Λ.).
- Λύκοιο flum. 673,5.
- Λύκων πόλις 414,1. 415,1.
- Μάγνης 218 subscr. 641,1.
- Μαιάνδρου 272,8.
- Μακεδῶν 262,3. 519 praescr. — Μακηδονίη 553,4. — Μακέταις 313,7.
- Μανθίῳ ἐν πεδίῳ 641,2.
- Μαντινέα 744,2. Μαντινέη praef. 480a2.
- Μαραθῶν 1087,4. — acc. 1046,5. — Μαραθωνίου 155 praescr. — acc. 114 praescr.
- Μαρεωτίδι γαίῃ (?) 135,1.
- Μεγαλοπολίτις 471 praescr.
- Μεγάρων 26,2. — Μεγαρῆς 461,9. 843,1. Add. 461a1. Μεγαρῆς 909,3. 913,1. 914,1. — Μεγαρηῶν 958,6. Μεγαρεῦσιν 461,1.
- Μεδιολάνῳ 720,6.
- Μελιτεὺς 34,3. 844 subscr. — gen. 45 praescr. 893 subscr.



- Μέμφις 258,7. 1028,3.  
 Μερόπων Coorum 202,4. — Μεροπη-  
 δος πάτρης 273,3.  
 Μεσσάνιος praef. 1100 a 1.  
 Μιλήτου 161,2. — Μιλήσιος 145  
 praescr. — gen. 155 praescr.  
 Μινυαίς 491,6.  
 Μεισηνοῦ 671,3. — Μεισηνῶν στόλου  
 838,2.  
 Μήδων 747,1.  
 Μοττιανῶν ὁ χώρος Mysiae 335 praescr.  
 ἐκ Μουσείου poeta Alexandrinus 1009  
 subscr.  
 Μύγδονος νᾶμα 549,6.  
 Μυκάλας 461,5.  
 Μύνδος 205,1. — Μυνδία 205 praescr.  
 Μυρίνης 552,3.  
 Μυτιλήνη 330,6.  
  
 Ναμαρήσιοι 440,5.  
 Νάξιος 1098,1  
 Ναρκίσσου κῆπον 811,3.  
 Νεμέη 931,3. praef. 932 a 4. — Νε-  
 μέη 1082,2. Νεμέη 926,3. — Νέ-  
 μεια ludi 933 praescr. Νέμεα 932  
 praescr. Νέμειος νίκη 938 a 3 praefat.  
 Νεῖλος 993,4. — gen. 979,5. 980,3 (?).  
 981,3. 983,1. 984,1. 1078,12 (προ-  
 χοάς). Add. 197 a 1 (προχοάς). —  
 dat. 981,10.  
 Νεῖλου πόλιν 642,3.  
 Νειλωτίδος θεᾶς Isis 586,2.  
 Νικαίας Bithyn. 509,1. Νικαίης 597,1.  
 Νικομήδεια Bithyn. Add. 333 a 3.  
 Νισαίων 461,10.  
 Νισύριος 775 subscr.  
 Νομάδων Ἄρης 251,2.  
 Νῦσα 946,2.  
  
 Νοῖς nomus Aegypti 713,4.  
 Οἰανθέος γενεάν 179,2.  
 Οἰναῖος 49 praescr. 131,2. — gen. 66,1.  
 Οἰνέως ἐπώνυμον 968,3.  
 Οἰνοανδείς 944 praescr.  
 Ὀλυμπος 618,22. — gen. 471,5. 618,  
 3. 33. 649,8. — dat. 159,2. 261,11.  
 1029,8. — acc. 1110,1. Add.  
 646 a 3.  
 Ὀλυμπία 843,5. — Ὀλύμπια ludi  
 933 praescr.  
 Ὀπέντα 849,3. 855,5.  
 Ὀρειοί Add. 471 a 3.  
  
 Παγᾶν 26,6. — dat. 469,1.  
 Παιανεύς 70 praescr. — gen. 960  
 praescr.  
 Παλληνέα 964 subscr.  
 Παμβοτάδῃ 853 praescr.  
 Παναθήναια 940 pr. — gen. 878  
 praescr.  
 Πανδιονίς 26,10. — Πανδιονίδαί 928,3.  
 Πανελλήνων 915,4. 1079,3. — dat.  
 272,5.  
 Παντοματρείου 416,8. — ματρική 416,7.  
 Παρθικὴν ὑσμίνην 549,8.  
 Παριηνός 86 pr.  
 Πάρος 218,3. — acc. 818,13. — Πά-  
 ριος 759,3. — gen. 750,3. — dat.  
 pl. 818,11.  
 Πατάρων γῆ 412,2.  
 Πάτνος 872,6. — Πατνή 872,3 (v.  
 Μήνη).  
 Πατρεύς 105,2.  
 Πάφος 254,3. — Πάφιος 605,1. —  
 dat. pl. 794,4.  
 Πειραιέως (πᾶρ χθονί) 113,2. —  
 Πειραιεύς 75,3, 853 pr. — acc.  
 955 pr.  
 Πειρήνην 926,4.  
 Πελαζγικόν Ἄργος 846,1.

Πελοποννήσου 47,2. — Πέλοπος χθών 846,1.

Περγαμῆς ἄκριος 1035,8. — Περγαμηνῶν 1035 pr. — Περγαμόθεν 877 b2 praefat.

Πέρσαι 1087,4. — gen. 749,8. — Περσικῷ πολέμῳ 461 pr.

Πέτρη 434,1.

Πῖσα 934,1. — Πεισαῖον ἀγῶνα 933,2. — Πισάτιδος ἐλαίας praef. 932 a.

Πιτάνη 473,6.

Πλάταια 931,4 — acc. Add. 545 c1.

Πόντου πόλις Amasia 154,1. — Ποντίων βελῶν 337,1. — Ποντιάς Ἡράκλεια 488,2.

Ποντρώως Add. 197 a pr.

Πόρτῳ (Traiani?) 712,3.

Ποτειδαίας 21,6. 10.

Προυσιάς 110,4. — gen. 229,2.

Πρυμνησσέων 362,2.

Πτελεάσιος 853 pr.

Πτολεμαῖδος 982,3.

Ptolemais tribus: Πτολεμαίου ἐπώνυμοι 928,1. 929,5(?).

Πυθοῖ 933,3. — Πύθια ludi 933 pr.

Πυθία 492 b praef. — Πυθίως νίκης 931,2. — Πουθιῆος dei 492 b praefat.

Ῥάβεννα 337,4.

Ῥαμνουῖτα 1046,66. — Ῥαμνουσιάς Οὔπι 1046,61.

Ῥαριάδος deae(?) 931,6.

Ῥηγίῳ 617,2.

Ῥηνεῖης μυχός 149,3.

Ῥήνῳ παρ ποταμῷ 229,1.

Ῥόδου 835,4. — Ῥόδιος 775. — acc. 934,2. — Ῥόδια γᾶ 197,2.

Ῥώμη 581,1. 598,1. 879,2. — gen. 589,1. 642,3. 720,4. 1046,62 (ἐκαστονταπλῖο). Add. 242 a5(?). —

dat. 597,3. 611,1. 947,7. — acc. 617,5. — Roma: Ἀνδόνιον ἄστῳ 831,12. — Ῥωμαίων 584. 592,2. 951,1. — Ῥωμαίοισιν ἡγεμόσιν 242,2.

Σαλαμῖνος ins. 30,2. 461,5. — acc. 777,2.

Σαλαμῖνος Cypriorum 774,1. — Σαλαμινίου (Κυπρίου) 188,1.

Σαλυβρίαν 36,4.

Σαρδονίη 622,3. — Σαρδηνός 1005,1.

Σέλγην 199,3.

Σεριφιάς νῆσος 214,5.

Σιδήτης 772 a2. 1006,1. 1007,3.

Σιδών 932,11. — Σιδωνίος 96. 491. — Σιδωνίων πόλις 932.

Σινητίσιν ἀκταῖς 810,1.

Σινώπας 252,2. — Σινώπην 702,5.

Σκυθίης Ἀρτέμυδος 872,12. — Σκυθίθην 872,9.

Σμύρνης 234,5. 657,1. — Σμυρναῖος 604,1. 805. Add. 805 a (b). — Ζμυρναία κόνις 376,3.

Σουινεύς 152. — Σουινεύς 955.

Σπάρτη 475,5. 874,2. — Σπάρτας 917,2. Add. 471 a2(?). praef. 768 a1 (δδρυ).

Στειριεύς 956. 968.

ἐπὶ Στροφάσιν 184,6.

Στυμφαλίδος λίμνης 1082,5.

Συνναδεύς 119,1.

Συρακόσιος 744,1. — Συρακόσιοι 745,2. — Συρηκοσίων 891,1.

Συρίης 703,2. 714,3. 919,4. — Συρίθην 689,2.

Σύρος 273,4. — Σύρου 212,3.

Σφηγτίου 954.

Σχερίη 186,7.

Ταίναρος urbs Add. 497 a 10.

Ταλλαίοισιν οὔρεσι 815,1.

Τάρσῳ 622,3. — Ταρσέα 350,2. —  
 Ταρσογενῇ 644,5.  
 Ταύρων 773,4.  
 Τενεδίων δῆμος 151.  
 Τευθραντίδα γαῖαν 1035,2.  
 Τηλεφίδας Pergamenis 1035,1.  
 Τήλου 199,3.  
 Τήνου 1025,5.  
 Τιβουρτῖνος (?) 724,1.  
 Τμῶλος 234,1. — gen. 412,3.  
 Τόμοιο ἄστρῳ 537,5.  
 Traiani foro 879.  
 Τράλλεος πόλις 946,3.  
 Τρενακρία γαῖα 563,1.  
 Τρινοιξειτῶν ὁ χώρος Mysiae 335.  
 Τρίπολιν Ἀσίας 920 II 2.  
 Τροκμοῖς 793,9.  
 Τρώων πεδίῳ 993,5. Τρώων praef.  
 932a1.  
 Τυρσηνῶν 1046,31. — Τυρρανά adiect.  
 745,3.  
 Ὑπαίπων Add. 903a6.  
 Ὑπατα praef. 856a8.  
 Ὑχαντηνῶν ὁ χώρος Mysiae 335.

Φαληρέως 152.  
 Φαρή γαλή 414,2.  
 Φένεος praef. 932a4. — gen. 781,12.  
 Φίλαι 978,11. 979,6. 980,1. — gen.  
 981,5. — dat. 984,2. — acc. 980,6.  
 Φλυεύς 69. — Φλυέως 43. 868.  
 Φοινίκην 96,6. — Φοινίκων 444,4. —  
 Φοινισσῶν (?) 461,6.  
 Φολόην 1082,16.  
 Φορωνίδος λαός 932,3.  
 Φρυγίης 641,1. — Φρυγός 93,1. —  
 Φρύγιον 380,5. 407,11 (λίθον).  
 Χαιρωνέα 269,1.  
 Χαλκιδίων 206,5. 748,1.  
 Χῖος (sic) insula 88,3. — Χῖος 88.  
 — Χῖος iactus talorum 1038,1. 17.  
 Χολλείδου 963. — ἐκ Χολλειδῶν 930.  
 Ψελχίδος 975,2.  
 ὠαθεν 933.  
 ὠρείου (ἀγροῦ) 89,2.

#### IV. NOMINA HOMINVM ANIMALIVMVE.

\*Ἀβάσκαντος 959.  
 Ἀβάσκαντος 649.  
 Ἀβασκαντής 630,2.  
 Ἀββαῖος (?) 430,4.  
 \*Ἀβγαρος 583,1. 6.  
 Ἀβιάνιος 685,3.  
 Ἀβούριος 452,15.  
 Ἀγαθάγγελος 550,1.  
 \*Ἀγαθήμερος 554,1.  
 Ἀγαθεῖνος 296. 363 (?). 558,8.  
 Ἀγαθίων 374.  
 Ἀγαθόδωρος 783,6.  
 Ἀγαθοκλῆς 928,5.  
 Ἀγαθόμορος 524,1.  
 Ἀγαθόπους 842,2. 868.  
 Ἀγάθων 722,9.  
 \*Ἀγαμέμνων 1095,1.  
 Ἀγαπήτη 355,2.  
 Ἀγαπωμενός 617,1.  
 Ἀγασικλῆς 772.  
 Ἀγάσιππος 772,3.  
 Ἀγέλη 629,1.  
 Ἀγεσίας (?) 504,2.  
 Ἀγέστρατος 851,3 cf. praescr.  
 Ἀγγορίδαι 871,2. 932,6 (-ᾶν).  
 Ἀγνής 86,3.  
 Agrippa v. Avidius.  
 Ἀγχιόσης 1046,4.  
 Ἀδάη 502,14.  
 Ἀδαμάντιος 172,2.

Ἀδδός 1058,1.  
 Ἀδίστα 514,1.  
 Ἀδμητος 191. 192.  
 \*Ἀδριανός imperator 863,12. 928,2.  
 988,5. 989,7. 990,3. 9 cf. praescr.  
 1045,2. — poeta 811. 1089. Add.  
 888a5. — Ἀδριάνεια ludi 967.  
 Ἀδριανός Garmi f. 454 praescr.  
 Ἀδωνι ὅμοιος 459,1.  
 Ἀθαναίων 249,1.  
 Ἀθην . . . (nomen defuncti) 43,1.  
 Ἀθηνάιος 555,4. 667,1. 867,1. 960,1.  
 Athenaeus v. Antonius.  
 Ἀθηναίς 144,3. 152,6. 862,2.  
 Ἀθηνίων 152. 185,3. 399,3. 639. 976,2.  
 Athenio v. M. Antonius.  
 Ἀθηνοδώρα 176,1.  
 Ἀθηνόφιλος 867,2.  
 \*Αἶακος 173,15. 646,4. 846,2.  
 \*Αἰακίδης Achilles 191,8. — ἰδαί  
 567,2. 1088,4. — ἰδης λαός Perga-  
 meni 1035,12.  
 \*Αἴας 1095,4.  
 Αἴας 715. 715,1.  
 Αἰγεῖδαι 852,5.  
 Αἰῖθαλος 248.  
 Αἰλιανός 651,1. 1084,6.  
 Π. Αἴλιος Ἀβάσκαντος 649.  
 P. Aelius Africanus 622.  
 Αἴλιος Ἀπολλώνιος 950,3.

- P. Aelius Audax 1112.  
 Αἴλιος Ἀχάλλεύς 718,3. 7.  
 Αἴλιος Θεόφιλος 152.  
 Π. Αἴλιος Φαῖδρος 152.  
 Αἰλία Πρώτη 649.  
 Aelia Sabina 680 ep. lat. 1.  
 Αἰμιλιανός 528,1.  
 \*Αἰνείας 1046,25.  
 Αἰνείας 14,1. 448,2. 648, 1. 6. 13.  
 687,2. 1068,12.  
 \*Αἰνεάδαι 272,6. 1046,3. 28.  
 \*Αἰνειώνη Regilla 1046,38.  
 Αἰνετίδας (?) Add. 471a 1.  
 \*Αἰολίδας Triopas 1046,95.  
 Ἀίσχυλος 760,1.  
 Ἀκείλιος 352,1.  
 Ἀκμα 991,11.  
 Ἀκύντας 319,1. 536,2.  
 Ἀκυλεῖνος 425,1. 569,5.  
 \*Ἀλέξανδρος Magnus 847,6. 848,2.  
 Ἀλέξανδρος 184,2. 357,2. 363,1. 373.  
 453,1. 647,5. 732,1. 883,1. 2. 965,1.  
 Add. 228b 4.  
 Ἀλεξάνδρα 207,4. 570,5. 930.  
 Ἀλεξάνδρεια 357,3. -ια 586,1.  
 Ἀλεξάνωρ 474,3.  
 \*Ἀλκαθόου ναετῆρες Megarenses 909,7.  
 Ἀλκαίνετος 856,1.  
 Ἀλκαῖος Hercules 1082a.  
 Ἀλκαμένης 962,4.  
 \*Ἀλκείδης Hercules 790,4. 894,1 (?).  
 -ίδης 690,6. 892,1. — Ἀλκείδου  
 γυμνασίοισι 226,1.  
 Ἀλκην 183,2.  
 \*Ἀλκηστis Admeti ux. 277,4. 648,8.  
 \*Ἀλκιβιάδης Cliniae f. eius herma  
 1120.  
 Ἀλκιβιάδης 330,2. 359,1. 661,2. 930,1.  
 Ἀλκίδαμος 961,1.  
 Ἀλκιμάχη 50 praescr.  
 Ἀλκίμυλλα 364,3.  
 \*Ἀλκίνοος reg. Phaeac. 545,2. 1056,3.  
 — Ἀλκινόοιο χθών Corcyra 184,7.  
 Ἀλκίνοοι fratres 732,1.  
 Ἀλκίφρων 741,2.  
 \*Ἀλκμήνη Amphitryonis ux. 1046,59.  
 — νης γόνον 830,1. — νης αἶμα  
 832,1.  
 Ἀλκων 936,1.  
 Ἀλύπιος 731,5.  
 Ἀμάσσιος 549,1.  
 \*Ἀμαζών 727,12. — Ἀμαζόνis Hip-  
 polyte 1082,9.  
 Ἀμάραντος 290,4.  
 Ambrosia v. Servilia.  
 Ἀμβρύων 825,3.  
 Ἀμύη 377,2.  
 Ἀμμία 372,16. 27. 33. 381,3 cf.  
 praescr.  
 Ἀμμιανή 341,5.  
 Ἀμμιον 321. 381,1.  
 Ἀμμώνιος 196,3. 411,1. 1055,2.  
 Ἀμπέλιος 271,5.  
 Ἀμπέλιον 272,14.  
 Ἀμυρταῖος 775 subscr.  
 Ἀμφάκης 484,1.  
 \*Ἀμφίων Antiopae f. 1054,1. —  
 Ἀμφιονίς φόρμυξ 1053,1.  
 Ἀμφικτύων 668 subscr.  
 Ἀμφίλοχος 237. Add. 197a2 cf.  
 praescr.  
 \*Ἀμφιτρύων 1082a.  
 Ἀναῖος (Ἀνναῖος?) 457,1.  
 Ἀναξίθεμις (?) 899,1.  
 Ἀνδοκίδας 26,7.  
 Ἀνδροκλῆς 75,3.  
 \*Ἀνδρακλῖδαι Ephesii Add. 877a2.  
 \*Ἀνδρομάχη 1095,3.  
 Ἀνδρομάχη 507,4.  
 Ἀνδρομένης 405,2.  
 Ἀνδρόνικος 596,3.  
 Ἀνδρόχαρις 775 subscr.

- 'Ανθεμίδης i.e. Anthemii f. Add.903a5.  
 'Ανθέμιος Add. 903a1.  
 'Ανθεμῖς 73,1.  
 'Ανθιμανός 314 praescr.  
 'Ανθίμος 314. 697.  
 'Ανθίσπη 494,6.  
 'Ανθος 577,1.  
 'Ανθοῦσα 1048,3.  
 'Ανίκητος 376,7.  
 'Ανουβίων 833,3.  
 \*'Ανταῖος 1082,16.  
 'Αντεγένης 629,2.  
 \*'Αντίγονος Gonatas 781,5.  
 'Αντίγονος 553,3.  
 \*'Αντιόχεια ludi 967.  
 \*'Αντίοχος rex Syriae (Epiphanes) 957,6.  
 'Αντίοχος rex ignotus 991,10. 11.  
 'Αντίοχος 445,1. 834,4.  
 'Αντίπατρος 96. 779,7. 857,1. 1062,3. 1065,3.  
 'Αντίστας 773,1.  
 'Αντιστάτης 22,1.  
 'Αντιφών 208,5. 953,2.  
 'Αντόλιος 902,2.  
 'Αντώνιος 168,1. 588,1. 9.  
 Antonius Athenaeus 646.  
 M. Antonius Athenio 646.  
 M. Antonius Encolpus 646.  
 \*'Αντώνεια ludi 967.  
 'Αντωνία 588. Add. 333 a.  
 \*'Αντωνεῖνος imperator 998,3. 999.  
 'Αντωνεῖνος 380,2. 583,5. 898,1.  
 'Αντωνεῖνα 326.  
 Avidius Agrippa 714.  
 'Απατούριος 103.  
 'Απελλᾶς 374 cf. praescr.  
 'Απήμων 777,1 (?). 851.  
 'Απίων 236,1.  
 Απολλᾶς 414,1.  
 'Απποληία 546,17.
- 'Απολλόδωρος 48. — 'Απόλλωνος δῶρον i. e. Apollodorus 824,6.  
 Apollodorus v. Petronius.  
 'Απολλοφάνης 621,3. 960,2.  
 'Απολλωνίδης 289,1. 775.  
 'Απολλώνιος 119,1. 321. 465,9. 576. 686,1. 950,3. 968. 969. 975,1. Add. 903a7.  
 Apollonius 592.  
 'Απρωνία 540,5.  
 'Απρωνιανός 912,3.  
 'Απτυρις 511,4. 9.  
 \*'Απφη 376 a.  
 'Απφία 247,7. 386,1.  
 'Απφία 386,1.  
 'Απῶνις 1004.  
 'Αργαῖος 853,5 cf. praescr.  
 \*'Αρήτη (?) Parthenii uxor 1089,4.  
 'Αρήτη 358,2.  
 'Αριαστῖς 71,3 cf. subscr.  
 'Αρειος 1009 subscr.  
 'Αρισταγάθος 783,4.  
 'Αρισταγάρα 508,2.  
 'Αρίσταρχος 535,1. 926,16.  
 'Αριστεάς 223,11.  
 'Αριστεῖνα 691,1.  
 'Αριστίων 4 adn.cf. Add. 4a2. 977,1(?).  
 'Αριστόβουλος 775.  
 'Αριστόδικος 216,1.  
 'Αριστόδωρος 58.  
 'Αριστόκλεια Add. 497a7.  
 'Αριστοκράτης 485,1.  
 'Αριστόκριτος 24,4.  
 'Αριστόμαχος 169,9. 984,2.  
 'Αριστόνοος 914,1.  
 \*'Αριστος 1073,9.  
 \*'Αριστοτέλης Stagirita 848,2; idem intellegitar 847,5.  
 \*'Αριστοφάνης grammaticus 1085,12.  
 'Αρίστων 97. 575,3. 774,2.  
 \*'Αρίων Methymnaeus (?) 1086,1.

- \* Arcadius imperator 879.  
 Ἀρμονία 715.  
 Ἀρναύδας 180,1.  
 Ἀρπαγος 768,5.  
 Ἀρποκρατίων 106,3.  
 Ἀρριανός 434,1. 837,2 (Cammarius).  
 960. 1015.  
 Ἀρριος 674,2.  
 Ἀρτεμίδωρος 111. 386,3. 513 cf.  
 praescr. 713,10. 792,4. 807,1. 4.  
 Ἀρτεμιδώρα 523,1.  
 Ἀρτεμις 815.  
 Ἀρτεμισία 340.  
 Ἀρτέμων 660,5.  
 Ἀρχαγόρας 948,6 cf. praescr.  
 Ἀρχέβιος 39.  
 Ἀρχέδημος 762,1.  
 Ἀρχέλαος 821,3. 822,2. 11 (-λεως).  
 Ἀρχέμαχος 77,2.  
 Ἀρχεμηνίδας 194,1.  
 Ἀρχένεως 3,1.  
 Ἀρχέστρατος 783,5.  
 Ἀρχεστράτη 51,2.  
 Ἀρχίας 677,2 (?). 856,1.  
 Ἀρχικλῆς 954,1.  
 Ἀρχῖνος 1111,1.  
 Ἀρχιτελης 478,2.  
 Ἀσιάρχης 699,3.  
 Ἀσιατικός 306,1.  
 Ἀσιος 683,2.  
 Ἀσκλάπων 128.  
 Ἀσκληπᾶς 360,2.  
 Ἀσκληπι . . 320b4.  
 Ἀσκληπιάδης 340. 593,3. 594,11.  
 797,3. 870,4. 966,5.  
 Ἀσκληπιάς 870,3.  
 Ἀσκληπιοδότος 246,1. 889,3. 6. 993.  
 Ἀσκληπιοδότη 174,1. 318,6.  
 Ἀσκληπιοδώρος 310. 606,3. 957.  
 \* Ἀσπουργος rex Bospor. 1070,2.  
 Ἀστέριος 642,2.
- Ἀστη 557,1.  
 Ἀστράγαλος 296.  
 Ἀσφάλιος 750,2.  
 Ἀσχάνδιος 725,9.  
 Ἀσώπιχος 492,3 cf. praefat.  
 Ἀταλάντη 661.  
 Ἀταρβος 22,1.  
 Ἀτθίς 204,2.  
 Ἀτείμητος 582,4. 617,3.  
 Ἀτίνια 644,1.  
 Ἀτρ . ο . . 540,4 cf. adn.  
 Ἀτρειδᾶν ἔκγονοι 254,4.  
 Ἀτταλῖς 722,9.  
 Ἀτταλος 576.  
 Ἀττική 130,5.  
 Ἀττική 161,2.  
 Ἀττίλλα 598,2.  
 Ἀττικός 360,1. 2.  
 Ἀττιος 353,1. 2.  
 Ἀττις 816,1. — Ἀττιαδῶν δῶμα  
 816,4.  
 \* Αὐγείας 1082,6.  
 Audax v. P. Aelius.  
 Αὐξέντιος 1078,1.  
 Αὐρήλιος . . . 808.  
 Αὐρήλιος Ἀμφικτύων 668.  
 Αὐρήλιος Ἀντώνιος 588,1.  
 Αὐρήλιος Ἀφφειανός 114.  
 Αὐρήλιος Βιτάλης 785,1.  
 Μ. Αὐρήλιος Ἑρμείος 946.  
 Αὐρήλιος Εὐτυχῆς 643.  
 Μ. Αὐρήλιος Εὐτυχιανός 874.  
 Μ. Αὐρ Εὐτυχος 128.  
 Αὐρήλιος Καλλικράτης 693.  
 Αὐρήλιος Ὀνήσιμος 588.  
 Αὐρήλιος Πετρωιανός 1000,3.  
 Αὐρήλιος Πωλλίων 893.  
 Μ. Αὐρήλιος Σύμμαχος 946.  
 Μ. Αὐρήλιος Τελεσφόρος 971.  
 Τιτ. Αὐρήλιος Φιλήμων 963.  
 Αὐρηλία 343,1.

Αὐρηλία Ἀντωνία 588.  
 Αὐρηλία Ἀρτεμιδώρα 523,1.  
 Αὐρηλία Ἀταλάντη 661.  
 Αὐρηλία Θεανώ 324.  
 Αὐρηλία Κυρήλα (Cyrilla) 530,5.  
 Αὐρηλία Τατία 372,18.  
 Αὐτόβουλος 510,1.  
 Ἀφειος (?) 404,5.  
 Ἀφρικανός 229. — V. Aelius.  
 Ἀφροδίσιος 96. 336,1.  
 Ἀφροδείσια 341,2. 376 e.  
 Ἀφροδείταριον 1004,1.  
 Ἀφροδείτη 635,1. 687,1.  
 Ἀφφη 360,2.  
 Ἀφφία 406,9.  
 \*Ἀχιλλεύς 993,5. 1079,2. 1095 adn.  
 Ἀχιλλεύς 105,1. 541,2. 718,3. 974,1.  
 Add. 333 a3.  
 Ἀχόλιος 903,2.  
 Ἀχώριστος 967,1sq.  
 ΛΑΣΚΕΡΟΝ 307,1.  
 Α . . . . (nomen defuncti) 100,2.

Βάκχιος 244.  
 Βάκχων 812,3 cf. praescr.  
 Βάλβιλλος 991,10. 11.  
 Βάλβιλλα 988,1. 990. 991,14. — V.  
 Ἰουλλα.  
 Βαλβειανός 1011,1.  
 Βάλβος 329,1.  
 Βαλεντεῖνα 647,5.  
 Βαλέριος 832.  
 Κο. Βαλέριος Ἰουλιανός 805.  
 Βάλης 803,2.  
 Βάλλιος Νάρκισσος 693.  
 Βαλλία Ναρκισσία 693.  
 Βασίλειος 597,4. 598,1.  
 Βασίλειος 368 praescr.  
 Βασίλειος Μακρεῖνος 694,1.  
 Βασίλεια Λεωκίη 535,2.  
 Βασιλείδης 186.

Kalbel, Epigrammata graeca.

Βάσιλλα 609,6 cf. subscr.  
 Βάσσος 452,1. 7. 11. 15. 455,1.  
 633,1. 892,1.  
 Βατάκης 853.  
 Βάταλος 683,2.  
 Βαυκυλῆς 576.  
 Βένους 565,5.  
 Βερενικίδης 929,4.  
 Βῆρος 593,3.  
 Βησᾶς 1019,1.  
 Βίκτωρ Σκευᾶς 529,1. 5.  
 Βικτωρία 686,2.  
 \*Βιργίλιος 879,1.  
 Βιτάλης 735,1.  
 Βιττώ 232,1. 1136,5.  
 Βίων 236,1.  
 \*Βόηθος sculptor Add. 805 a3. 9.  
 Βόηθος 216,1.  
 Βοκόντιος 1051,1.  
 Βολούμνιος 1073,1.  
 \*Βούσειρις 1082,15.  
 Βουταδέων ἐπίμων 852,3.  
 Βούτιχος 514,2.  
 \*Βράνχος 1025,2.  
 Βραχᾶς 895,1.  
 Βρισηῖς 94,2.  
 \*Βύζαντος πόλις 534,5.  
 Γαβνία (?) 286,3.  
 Γάθων 485,1.  
 Γαιανός 445,3.  
 Γαιῆνα 704,1.  
 Γάιος 345. 405,2. 5. 525,1. 579,4.  
 Add. 319 a1.  
 Γαιωνᾶς 589,1 cf. subscr.  
 Γαλακτεῖνος 631,2.  
 \*Γανυμήδης 380,5. — Γανυμηδείη  
 Regilla 1046,39.  
 Γάρμος 454.  
 Γαυδέντιος 442,2.  
 Γελάσιος 1066,1.



Γελάσις 1076,1.  
 Μ. Γέμελλος 998,9. 999.  
 Γερμανικός 701,1.  
 Γεώργιος 1065,2.  
 \*Γηρύσιος 1082,10.  
 Γῆρυς 506,4.  
 Γλαυκατίας 472,1.  
 Γλαυκίας 664,1. 872,2. 12.  
 Γλαύκος 186,3. 826,1.  
 Γλάφυρος 640,4.  
 Γλευκίτας 188,1.  
 Γλῆνος 709,1.  
 Γλυκέρα 53. 631,1. 694,2.  
 Γλυκίας 322,2. 4.  
 Γλύκων 243,1. 4. 29.  
 Γοργάς 365,1.  
 \*Γοργίας Leontinus Add. 875a1. 5.  
 Γοργίας 223,2. 765.  
 Gordiana classis Misen. 838.  
 Γούργος 46,1.  
 Γραμματικός 828,8.  
 Γράπτη 369,1. 517,13.  
 Γραφικός 516,1 cf. subscr.  
 Δ . . . . (viri nomen) 15,1.  
 Δέδαλος 717,1.  
 Δαίνης 139,2.  
 Δαμαίνετος 77,1. 189,7.  
 Δαμάρατος 196,1.  
 Δαμαρμένης 103.  
 Δαμασίστρατος 7,1.  
 Δαμασσαγόρας 254,2.  
 Δᾶμις 1104,3.  
 Δαμοκράτης 949,1 cf. praescr. 1044,3.  
 Δαμονικίδας 1101,1.  
 Δαμόνικος 860.  
 Δαμοστρατεία 642,16.  
 Δαμῶ 142,3.  
 \*Δαρῆος 1088.  
 Δασεῖος 539,1 (incertum genetivus

sit nominis Δασεύς an adiectivum  
 παῖς Δασεῖος i. e. Dasi f.).  
 Δάφνις 557,1.  
 Δάψιλος 550,3.  
 Δ'εἰνίας Add. 463a1.  
 \*Δεινομένης Hieronis pater 745,1.  
 Δέκμος Σερονίλιος 592,3.  
 Δεκούρατος Add. 307a1.  
 Δελφίς 555,2.  
 \*Δέξιππος rerum scriptor 878,3. 10  
 cf. praescr.  
 Δέρμυς 484,1.  
 Δεχάς (an Δεκάς?) 399.  
 Δη . . . (nomen viri) 92,2.  
 Δηκράτης Add. 875a1.  
 \*Demetrius Poliorceta: ὁ ἐπὶ γονος  
 781,8.  
 Δημήτριος 381,1. 3. 523,3. 637,2.  
 753,3. 771. 775. 853. 863,1. 917.  
 983,2. 1125,1. Add. 35a1. 5. 295.  
 Δημήτρεα 404,2.  
 Δημοκλῆς 237 ibid. 7. 8.  
 Δημοκράτης 173,14. 272,3. 396,1.  
 Δημοκύδης Add. 750a1.  
 Δημοσθένης 149,5.  
 Δημοστράτη 175,2.  
 Δημοφίλος 510,1.  
 Δημοφῶν 86. 761,2.  
 Δημοσχάρης (?) 17,1.  
 Δημῶ 683,1.  
 Δημῶναξ 256,3.  
 Διαδ . . . (viri nomen). Add. 277a1.  
 Didius Taxiarches 616.  
 Δείδιος Σεκουῖδος 954.  
 Διδύμα 637,1.  
 Διτρέφης 86.  
 Διώγειτος 47,1.  
 Διογείτων 489,5.  
 Διογενιανός 1034,34.  
 Διογένεια 142,3.

Διογένης 190,1. 519,3 760,1. 852,6.  
 957,3. 958,9. 966,1 (?).  
 Διόδωρος 321. 621,6. 702. 839,1.  
 Διοκλῆς 107,4. 299,1. 600,2. 876,1.  
 949,1. 970,4.  
 Diocles v. M. Septimius.  
 \*Διοκλητιανός inperator 832.  
 \*Διομήδης Thrax. 1082,8.  
 \*Διομήδης Tydei f. 1095,2. 1124,1.  
 Διονυσιάς 1010,1.  
 Διονύσιος 35,3. 36,3. 66,1. 218. 231,5.  
 257,5. 285,3 (Διονύσις). 339,9. 412,1.  
 555,1. 581,1. 3. 893,2. 932,9 cf.  
 praescr. Add. 306a1.  
 Διονυσία 83,3.  
 Διονυσιοδωρος 245,1.  
 Διόσκορος 832,3.  
 Διότιμος 188,2 932,3 cf. praescr.  
 Διοφάνης 941,2 cf. praescr.  
 Διόφαντος 286,3.  
 Διοφῶν (?) 315,2.  
 Δίφιλος 57,1. Add. 273a1.  
 Δίων 220,1. 310.  
 Δμωίς 121,1.  
 Δοκτικός 385,1. 4.  
 Δομανώ (vir) 96.  
 Δομεστικός 695,5.  
 \*Domitianus inperator 987.  
 Δομυτιανός 456,2.  
 T. Δομίτιος Νάρκισσος 933.  
 T. Δομίτιος Προμ(η)θεύς 933.  
 Δομίτιος Φαῖδρος 481.  
 Δομίτιος 534.  
 Δόμνος 366,7.  
 Δόμνα 372,15. 374.  
 Δομνεῖνα 720,1.  
 Δομσαλώς 96.  
 Δρακόντις 458,1.  
 Δράκων 43,1.  
 Δροσερίς 723.

\*Δροῦσος 810,4 (eius uxor vel Livia  
 vel Antonia).  
 Δύσφορος (?) 633,1.  
 Δωνατίων 684,4.  
 Δωρίς 259,1.  
 Δωροθεος 566,2. 7. 898,2.  
 Δωροθέα 313,1.  
 Δωροκλείδας 942,4 cf. praescr.  
 Δῶρος 552,1.  
 Δωσίθεος 1066,4.  
 Εἰδρινος 515,2.  
 Εἰκόσιος 136,2.  
 Εἰρηναῖος 258,6. 273,3. 347,4.  
 Εἰρηνίων 701.  
 \*Εκαδήμου λίσχαι 103,3.  
 Ἐκλεκτος 698,6.  
 \*Ἐκτωρ 1095,2. 4. cf. adn. — Ἐκ-  
 τόρεον τύμβον 349,1.  
 Ἐκφαντος 740,1. 752,1.  
 Ἐλάτῃ 248,6 cf. praescr.  
 Ἐλένη 327,3. 468.  
 Ἐλευσεῖνιος 968,1.  
 Ἐλεφνηορίς βῶλος v. ind. geogr.  
 Ἐλήμων 415,1.  
 Ἐλίκη 727,15.  
 Ἐλλάδιος 461. — Ἑλλάδιν 136,2.  
 Ἐλπς 293,1. 478,2. 684,4.  
 Ἐμπεδίων 941,1.  
 \*Ἐνδοιος sculptor 13,2.  
 \*Ἐνδυμίων 690,6.  
 Encolpus v. M. Antonius.  
 Ἐννεότας (?) 496,2.  
 Ἐξηγεστιάδης 58. 133.  
 \*Ἐξηκίας pictor 1099,1.  
 ΕΞΛΗΟΥ nomen defuncti 323,1.  
 Ἐπαγαθῷ v. Ροδογόνῃ.  
 Ἐπαφος 592,1.  
 Ἐπαφρᾶς 654,8.  
 Ἐπαφρόδιτος 710. 867.

Ἐπικλῆς 7,1.

\*Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3.

Ἐπικράτης 534.

Ἐπικτήτος 384,3. 834,4.

Ἐπιστήμων 8,3.

Ἐπιτέλης 775.

Ἐπιτυγχανων 132.

Ἐρασισθένης 211,2.

τὸ Ἐρατιδεῖων κοινόν 851.

Ἐράτων 155.

\*Π. Ἐρέννιος Δέξιππος Ἑρμείος 878.

\*Ἐρεχθεύς 21,9. 910,1. — Ἐρεχθείδης δῆμος 971,1. — Ἐρεχθειδᾶν 910,1. — αἶμα i. e. Ἐρεχθίδης 928,4.

\*Ἐριχθόνιος 1046,89. — Ἐριχθονίδαο 1046,40. Ἐριχθονιδᾶν 845,2.

Ἐρκούλιος 911,1. 912,1. 913,1 (Ἐρκόλιον).

Ἐρμαγόρας 687,3. 809,1.

Ἐρμέως 169,9.

Ἐρμῆς 279,1. 376 e. 638,2.

Ἐρμιανός 309,2.

Ἐρμιος vel Ἑρμείος 97,5. 234,2. 878. 946. 952,1.

Ἐρμῶνη 526,4.

Ἐρμυππος 241,4.

Ἐρμυπίς 865,2.

Ἐρμουγένης 577,1. — V. Μάρκιος.

Ἐρμόδοτος 794,4.

Ἐρμοκράτης 206,4.

Ἐρμόλεως 1048,3.

Ἐρμόστρατος 759,1.

Ἐρμόφιλος 1048,4.

Ἐρξίς Add. 35 a 4. 7.

Ἐρσηίς 91,1.

Ἐρως 380,3.

Ἐρωτίον 866,3.

Ἐσπερος 279,1.

Εὐαγρος 939,3.

Euander 581.

Εὐανορίδας 490,4.

Εὐαρεστος 944. — Εὐαρέστεια ludi ibid.

Εὐαρέτα 376 a.

Εὐβουλίδης 852.

Εὐβουλος 205. 619,1. 3. 946,1.

Εὐδαίμων 580,1. 6.

Εὐδημος 74.

\*Εὐδόξια Augusta 921,3.

Εὐδώρος 74.

Εὐήνος 681,1.

Εὐθαλὺς 657,1.

Εὐθεῖος 1052,3.

Εὐθείας 38,2.

Εὐθυγένης 72,1.

Εὐθυδάμος 187,1.

Εὐθύδικος equus 625,2.

Εὐθύκριτος 49.

Εὐθύτονος 724,11 cf. v. 1.

Εὐκαρπος 267,1. 376 e.

Εὐκλάδιος 379,1. 530,3.

Εὐκλῆς 783,5.

Εὐκλεια 517,5.

Εὐκολίνη 56.

Εὐκτῆμων 405,6.

Εὐκτίμενος 870,4.

Εὐλάλιος 288,6. 907,3. 909,7.

\*Εὐμολπος 153,9. Add. 97 a 4.

Εὐμολπος 959. Add. 875 a 3.

Εὐμορφίη 730,2.

Εὐνομος 230. 1071,2 (?).

Εὐνόμειος 424,6.

Εὐνοστιδῶν θήκη 561,1.

Εὐξενία 1044,2. 4 cf. praef.

Εὐόδιος v. Χρόνιος.

Εὐοδίη 947 c.

Εὐόδος 261,14. 17. Ex falsa lectione pro Στόλος 201,1.

ἐξ Εὐπατριδῶν 152,4 cf. praescr.

Εὐπορος 97,5 cf. praescr.

Εὐπραξίς 498,10. 890.

Εὐρεσις 636,1.

Εὐρυάνθη 97.

Εὐρύδικος 222,1 cf. praescr.  
 Εὐρύμαχος 41,1.  
 Εὐρυμενίδης 208,10.  
 \*Εὐρυσθεύς 863,7. 1082,1.  
 Εὐσέβιος 901,2 cf. praescr.  
 Εὐσεβίη 347,2. 440,1.  
 Εὐσταθία (?) 393,1.  
 Εὐσταθής 387,4.  
 Εὐστάθιος 170,8.  
 Εὐστόχιος 366,4.  
 Εὐτόνιος 601,4. — Εὐτόνιοι παῖδες ibid.  
 Εὐτρητίφαντος 1130,2.  
 Εὐτρόπιος 1072,4. 10.  
 Εὐτροπος 520,4.  
 Εὐτυχής 280,1. 372. 409,1. 603,2.  
 643. 835. 947 b.  
 Εὐτυχιανός 167,4. 874. 1075,2. 4.  
 Εὐτυχίδης 42. 169,7. 957.  
 Εὐτυχίη 266,4. 316,3.  
 Εὐτυχίς 167,3.  
 Εὐτύχιος 368.  
 Εὐτυχος 116,2. 479,2. 574,1. 798,3.  
 Εὐτυχοῦσα 102,1.  
 Εὐφάνης 74.  
 Εὐφράτης 945,1.  
 Εὐφρόνιος 405,4. 6.  
 Εὐφρων 561. 759,3.  
 Εὐχαρίς 1130,1.  
 Εὐχαρίων 251.  
 \*Εὐχειρ sculptor 852.  
 \*Εχεκρατίδης 221,1 cf. Add.

Ζεῦξις 390 praescr.  
 Ζήλων 189,10.  
 Ζηνόδοτος 826,2.  
 Ζηνωίς 511,7.  
 Ζήνων 620,1. 3. 951,2 sq.  
 Ζμερτομάρα (?) 239,6.  
 Ζμύρνη v. Σμύρνη.  
 Ζώνη 350 subscr.

Ζωῖλος 42. 86. 175,2. 612,1. 678,2.  
 769,2. 820,2. Add. 228 b2.  
 Ζωνᾶς 130,3. 977,2 (?).  
 Ζώνη 360,1.  
 Ζῶος 151,4.  
 Ζώπυρος 286,1.  
 Ζωσιμανός 422,1.  
 Ζωσιμανείδης 887,2.  
 Ζωσιμίων 904,6.  
 Ζώσιμος 125,4. 285,3. 409,1. 502,6.  
 19. 24. 928,6.  
 Ζωτικός 362,3. 392,1. 406,1. 834,4.  
 Ζωτική 388,4.  
 Ζωώ 812,3. 5 cf. subscr.

Ἡγέλοχος 752,3.  
 Ἡγήσιππος 777.  
 Ἡγύλλα 78.  
 Ἡδαία (?) quae et Μαρία 517,5.  
 Ἡδιστος 730,2.  
 Ἡέλιος 708,1.  
 Ἡθεος 648,2. 6.  
 Ἡλώδωρος 351. 955,1 cf. praescr.  
 ΗΝΙΚΑ mulieris nomen Add. 828 a2.  
 Ἡπίσθαλος (?) 1047,9 cf. adnot.  
 Ἡραίς 238,4. 282,1.  
 Ἡράκλειος 1018,1.  
 Ἡράκλεια 874,5 cf. praescr.  
 Ἡρακλείδης 71,3. 213,2. 239,1. 519.  
 561. 609,5. 943,1. 1019.  
 Ἡράκλειτας 30,1.  
 Ἡρακλέων ὁ καλούμενος Ἰσᾶς 859.  
 Ἡρόδοτος 324.  
 Ἡρόφιλος 587,6.  
 Ἡρώ 208,15.  
 \*Ἡρώδης Atticus 957,1. 1046,33.  
 37. 71.  
 Θαῖμος 456,2. 714,1 (ὁ καὶ Ἰουλιανός).

- Θάλλος 350. 529,5.  
 Θάλλουσα 301,4.  
 Θαυμασίος 176,2.  
 Θεανώ 324. 861,3.  
 Θεία canis 626,1.  
 Θειναμάχη 639.  
 Θεῖος 204,1.  
 Θειστέλης 496,1.  
 Θειοφάνης 478,5.  
 Θελέηνωρ 1098,1.  
 Θέμαλλος 458,2.  
 Θεμιστοκλῆς 112,2. 915,2. 5.  
 Θεμίσιων 124,1.  
 Θεογεΐτων 90,3. 860,5 cf. praescr.  
 Θεοδοσία 566,2. — V. Θεοδοσία.  
 Θεοδότη Add. 35a. — V. Θεοδότα.  
 Θεόδωρος 207,3. 352,1. 3. 534,1.  
 915,1. 3. 916,1. 952,1. 1063,1. —  
 Theodoros 901 subscr. — Θεοδώ-  
 ρος τέχνη 1094. -ηον τάξιν 1093,1.  
 \*Θεοδώρα Iustiniani uxor 1064,10.  
 Θεοδώρα 164,3. 368,1. 7. 8. 1067,5.  
 Θεοκλείδας 191. 192. — V. Θεοκλεί-  
 δας et Θεοκλείδης.  
 Θεοκλῆς 209,7.  
 Θεούξενος 105,1.  
 Θεοπεΐθης Add. 874a4.  
 Θεόπροπος 934,1. — V. Θεύπροπος.  
 Θεόσημος 10,1.  
 Θεότειμος 899,1. — V. Θεύτιμος.  
 Θεόφιλος 969.  
 Θεοφιλή 60,1. 212. Θειοφιλά 212,2.  
 Θέρσανδρος 37,1.  
 \*Θερσεΐτης 711,2.  
 Θερσιέπης 750,2.  
 Θεσμοφάνη 153,1.  
 Θεσπιάδης 500.  
 Θευγένης 884,2.  
 \*Θευδόσιος Magnus 1061,2.  
 Θευδόσιος 915,8.  
 Θεύδοτος 240,2. 241,6.  
 Θευδότα 201,1.  
 Θευκλείδας 192,5.  
 Θεύπροπος 419,1.  
 \*Θησέως πόλις 1045,1. 2. — Θησηιά-  
 δης Herodes 1046,33.  
 Θεοκλείδης 53.  
 Θεύτιμος 766,1.  
 Θράσυλλος 1132,2.  
 Θρασυμήδης 778,1.  
 Θράσων 884,1.  
 Θρέπτος 669,2.  
 Θυμοῦχος 90,3.  
 ΙΑΙΤΑΜ (nomen viri) 254,2.  
 \*Ίαμίδαι 874,6.  
 Ίάννας 373.  
 Ίανουάριος 369,2 (-άριον) cf. praescr.  
 841,6.  
 \*Ίάρων Dinomenis f. 745,1.  
 Ίάσων 205,3.  
 Ίασσα (?) 84,1.  
 Ίγόριος 655,1.  
 Ίδας 676,2.  
 Ίέρων 122,1.  
 \*Ίκαρίου παῖδα Penelopen 471,1.  
 Ίλαρος 113. 835,2.  
 Εἰλάσιος 344,13.  
 Ίλλύριος 1054,2.  
 Ίμείρων 942.  
 Ίοβιανός inperator 1060,4.  
 Ίομήδης (?) 440,9 cf. adnot.  
 Ίόπη 298.  
 Ίούλιος Ἀντγένης 629,2.  
 Γ. Ίούλιος Καρακούττιος 607,1.  
 Γ. Ίούλιος Κάσιος 956.  
 Ίούλιος Λαδίκιος Μειδίας Εὐάρεστος  
 944.  
 Κ. Ίούλιος Μελλήτος Εἰωνικός 920i 1.  
 C. Iulius Probus 1112.  
 Ίουλία 405,4.  
 Ίουλία Βαλβίλλα 988,1. 990. 991,14.

- Ἰουλία Κρισπεῖνα Add. 772a1.  
 Ἰουλία Μουσὶς 396,1.  
 Ἰουλία Ποθοῦσα 480.  
 Ἰουλιανός 355,1. 704,4. 714,1. 805.  
 Ἰουλιανή 416,3. 8.  
 Ἰούνιος Σαβῖνος 985,1.  
 Ἰουνία Ὀλυμπιάς 693.  
 Ἰουνίωρ 810.  
 \*Ἰουστινιανός inperator 1064,3.  
 Ἰπποδάμεια 573,5.  
 \*Ἰπποκράτης Cous 107,4 (?). 243,16.  
 537,7 (θεῖοιο).  
 Ἰπποκράτης 623,2. 785,2. Add.875a2.3.  
 Ἰππόλυτος 939,2.  
 \*Ἰπολύτη 1082,8.  
 Ἰππομέδων 573,1. 4.  
 Ἰππόστρατος 8,3.  
 Ἰπποστράτη 48,3.  
 Ἰσ . . . . . (defuncti nomen) 29,4.  
 Ἰσᾶς 859.  
 Ἰσίδωρος Add. 903a5.  
 Εἰσία 871,8.  
 Εἰσίων 145.  
 Ἰσχύλλος 936,2.  
 \*Ἰφργένεια 1046,53.  
 Ἰφιδίκη 755,2.  
 Εἰωνικός 920,1.  
  
 Κα . . . κα viri nomen 768,12.  
 \*Καδμειώνη Semele 1046,59.  
 Καίαμος 447,1.  
 Κακίλιος 696,1.  
 Κακιλία Τρεβούλλα 1001. 1002.  
 1003.  
 \*Καῖσαρ Augustus 978,1. — M. Aurelius 1046,56.  
 Κάλας 472,1.  
 Κάλη 359,1.  
 Καλλιγένεια 368.  
 Καλλιέκεια 857,1.  
 Καλ(λ)ικράτης 203,3. 281,1. 693,2.  
 Καλλίκριτος 193,1.  
 Καλλίμαχος 23,1. 50. 819,1.  
 Καλλίνικος 4<sup>1</sup>6,9. 906,5.  
 Καλλιόπα 184,2.  
 Καλλιππος 50. 953,2.  
 Καλλιρόη 869,2. — Καλλιροεῖη 199,1.  
 Καλλιστονίκη 542,1.  
 Κάλλιστος 638,3.  
 Καλλιστώ 56. 82,3. 151,2. 384,2.  
 Καλλιτέλης 758,1.  
 Καλλίτυχος 462,11. 16.  
 Καλλιτύχη 497,2. 8.  
 Καλόκαιρος 653,1.  
 Καλότυχος 280,2.  
 Καλπουρριανός 229.  
 Δ. Καλπούρριος Καλπουρριανός 229.  
 Τ. Καλπούρριος Κυντιανός Ἀφρικανός 229.  
 \*Καμβύσης Pers. rex 991,4. 1000,8.  
 1003,2. 5.  
 Cammarius 837 ep. lat. 2.  
 Καπίτων 398,1. 3. 418,2 cf. praescr.  
 660,2. 841,5. — Capito 619.  
 Καρακούττις 607,1. 4.  
 Καρουέντις 656,2.  
 Καρπίων 380,6.  
 Κάρπος 904,3. Add. 842a3.  
 Καρποφόρος 308,1.  
 Κάσιος 956.  
 Γ. Κάσιος Ἀπολλώνιος 968.  
 Κασία 607,2.  
 Κασσιόδωρος 431,4.  
 Π. Καστρίκιος Ἀγαθεῖνος 296.  
 Καστρίκιος Φίλιππος 517,1.  
 Κατάγραφος Add. 459a5.  
 Κατίλιος Νικάνωρ 978,5. 979 acrost.  
 980,3.  
 Κατῶλιος Νόσσος (?) 325,1. 11.  
 Κάτουλος 1008,3.  
 Κατυλλῖνος 1021,1.  
 Καφισίας 938.

- Κελεστίνος 449,1.  
 \*Κέκροψ 173,18. 844,1.  
 Κεχροπία 152,1.  
 Κέλερ 691,1. 996,1. 6.  
 Κέλσος 982,1.  
 \*Κένταυροι 1082,16.  
 \*Κέρβερος 646,4. 1082,11.  
 Κεντρίσις 168,4.  
 Κέρδων 274,4.  
 Cerellia Fortunata 646.  
 Κέρκινος 483,1.  
 Κεστία Βικτωρία Φλωρέντιον 686,2.  
 \*Κῆρυξ heros epon. 1046,33. gentile 951,2.  
 Κηφισόδωρος 844.  
 Κηφισοφῶν 1132,1.  
 Κιλικία 169,7.  
 Κίμβερ 507,1.  
 Κίμων 372,23.  
 Κίντος (?) Add. 242 a 6.  
 Κιτύλος 484,1.  
 Κλάδος 247,1.  
 Κλαύδιος 1035,1. 2. 3.  
 Κλαύδιος Ἀγαθεῖνος 558,8.  
 \*Κλαύδιος Ἀγαθήμερος medicus 554,1.  
 Τιβ. Κλαύδιος Σεβήρος 1034,35.  
 Κλαυδία Γράπτη 517,13.  
 Κλαυδία Δεχάς 399,2 cf. adn.  
 \*Cl. Claudianus poeta 879,2 cf. praescr.  
 Κλαυδιανός 841,3. 8.  
 Κλεαγόρα 80,2.  
 Κλεάδας 866,2.  
 Κλεαρίστη 508,1.  
 Κλειδημίδης 34,3.  
 Κλειδήμος 34,3.  
 Κλειογένης 207,3.  
 Κλείσφυσσα 189,8.  
 Κλείτος 841,5.  
 Κλειτοφῶν 211,2.  
 Κλείτωρ 1104,4.  
 Κλεόβουλος 2,1.  
 Κλεοίτης Add. 1 a 1.  
 Κλεόμανδρος 219,1.  
 Κλεονία 250,1. — V. Κλευνίη.  
 Κλεοπάτρα 345. 560,1. 9.  
 Κλεοφάρος 700,2.  
 Κλευνίη 809,1.  
 Κλόσιος 359,1.  
 Κλυμένη 620,6.  
 Μ. Κλώδιος Ἐπαφρόδιτος 710.  
 Κόδρατος 500,1. Add. 888 a 3 cf. praescr.  
 \*Κόδρος 1083,1.  
 Κοῖνος 518.  
 Κοίρανος 625,4.  
 \*Κορμώδεια ludi 967.  
 Κόμνη 210,1.  
 Κοπρία 313,8.  
 Κορινθία 383,2. 5.  
 Κορνουτῶν 702,7.  
 Κορνοῦτος 110,3. 500. 880,4.  
 \*Κορωνίς 1027,2. 1035,23.  
 Κόσμος 392,1.  
 \*Κότυς rex Bospor. 1070,2.  
 Κονίνα 617,2.  
 Κουφαγόρας 738,1.  
 Κρατίστα 77,1.  
 Κράτων 108,1.  
 Κρέων 783,5.  
 \*Κρησῖλας sculptor 151,3.  
 Κρησκεντέϊνα 568,1.  
 Κρήσκης 823,2.  
 Κρίσις 744,3.  
 Κρίσις 63.  
 Κρισπείνος 337,3. 526,1.  
 Κρίσπιος 257,1.  
 Κρισπέϊνα Add. 772 a 1.  
 Κριταγόρας 783,4.  
 \*Κριτίος sculptor 752.  
 Κρίτων 235,1.  
 Κριτωνίδης 750,3.

\*Cronius Eusebius 901.

Κυάνιος 946.

Κυδίλα 189,5.

Κυδίμαχος 67,1.

Κυδοινή 872,2.

Κύδων 706,1.

Γ. Κύντος Ἰμερτος 969.

Κύντος 108,2.

Κύντα 405,7.

Κυιτιανός 229.

Κυκλείδας (?) 1086,1.

\*Κυκλεύς (?) Arionis pater 1086,1.

\*Κυκλωπεία χεῖρ 1053,2.

\*Κύκνος 1082,17.

Κύλων 9,1.

Κυπάρη 697,1.

Κυριακός 372,21. 425,8.

Κυριακή 737,2.

Κύριλλος 700,1. 832,3.

Κύριλλα 378,1. 530,2. 5 (Κύρηλα).

Λάαγος Add. 197a.

\*Λαγείδας Ptolemaeus 255,4.

\*Λάιος 1135,2.

Λεύκιος Λαύλιος Ἀστράγαλος 296.

Λαῖτος 882,1. 4.

Λαμπιτώ 13,2.

Λαοδίκη 310,2.

Λαρέτα 629,1.

\*Λαρτίου γόνος Vlixes 185,11.

Λασθένης 830,2.

Λαφάνης 830,4.

\*Λαχάρης 170,9.

Λέαίνα 30,1. 285,3.

Λεοντεύς 222. 806,1.

Λεόντιος 400,2. 823,2.

Λεύκιος 128. 972,3.

Λευκεία 152,14. 561.

Λέων 30,2. 930.

Λεώκιν (?) 535,3.

Λεωνίδης 341,1. 362,3.

Ληναῖος 111.

Λίβιλλα (?) 342,2.

Λίβυς 95.

Λικινιανός 944.

Λικινία Ἑλένη 468.

Λογγεῖνα 998.

\*Λολλιανός sophista 877,2 cf. praescr.

Λουκῶλη 645,1. 675,1.

Λουκιλλιανή 330,4.

Λούκιος 327,4. 394,2. 4. 584,2.

Λούκουλλος 534,7.

Λυκαῖος (?) 763,1.

Λυκειανή 525,2.

Λυκοκλείδης (?) 791,1.

\*Λυκοῦργος orator 852,5.

Λυσανίας 299.

Λυσέας 5,1.

Κλ. Λυσιάρχης 964.

Λυσιθέλης 770.

Λυσικριτος 775.

Λυσίμαχος 251,1. 770,2 cf. subscr.  
827,3. 6.

ΛΛΘΛ mulieris nomen 190,6.

Μαιάδιος 344,9. 16.

Μαιανδρίη 244,5 cf. praescr.

Μαίνιος 465,8.

Μαιουρίνος 441,2.

Μαίωρ 443,1. 4. 800,2.

Μακαρεύς 39,2 cf. praescr. 968,1.

Μακάριος 611,2.

Μακρεῖνος 694,1. 2.

Μαλῆχα 47,2.

\*Fl. Mallius Theodorus 901.

Μάλχος 443,1. 453,1 (?) 454.

Μανία Σμύρνα 465.

\*Μαξιμιανός inperator 832.

Μαξιμίων 424,3.

Μάξιμος 402,4. 445,3. 446,1. 459,6.  
618 ep. I, 2. II, 12. 881,1.  
1056,2.



Μαργαρίς 681,1.  
 Μαρία ἡ καὶ Πατρικία 421. — \*Μαρία  
 517,5. 12. 1062,5 (Christi mater).  
 Μάρκος 322,5. 383,1.  
 Μάρκελλος 398,3. 602,4. 966,2.  
 \*Μάρκελλος Sideta 1046.  
 Μαρκέλλη 678,1.  
 Μαρκελλεῖνος 896,2. 5. 905,2. Add.  
 297 a 2. 4.  
 Μαρκιανός 604,3. 863,1. 918,1. 957,3.  
 958,12.  
 Μαρκιανή 451,2. 873,2. 5.  
 Μάρκιος Ἑρμογένης 997,1.  
 Μαρκία ἡ Ἑλένη 727,15.  
 Μαρτιάλης 393,4. cf. subscr.  
 Μαρυλῖνα 710.  
 Μάρων 533,3.  
 Ματρῶνα 652,4.  
 Μαχάτας 830.  
 Μεγάθυρσος 262,3.  
 Μεγάκλεια 1044,2.  
 Μεγακλῆς 860,5 cf. praescr.  
 Μῆξις 181,1.  
 Μείσις 144,1.  
 \*Μελανθείδης ἀναξ Codrus 1083,1.  
 Μελάνθιος 202.  
 Μελάνιππος 350,2.  
 Μέλας 658,2.  
 Μέλινα 776,2.  
 Μελινώ 81.  
 Μελίτη 79,1.  
 Μελιτίνη 320,5. 10.  
 Μελίττα 48.  
 Μέμφις 1076,1.  
 \*Μένανδρος comicus 1085,1. 6. 9.  
 Μένανδρος 289,5. 360,2. 753,1.  
 Μενέδημος 514,1.  
 Μενεκλῆς 386,1. Add. 241 b 4.  
 Μενεκράτης 179,1. 321. 576.  
 Μενέσαιχμος Add. 1 a 1.  
 Μένης Add. 697 a 3.

Μένιππος 302,2. 1096 acrost.  
 Μέντωρ 290,1.  
 Μένων 75,3.  
 Μεσσαλῖνος 1050,2.  
 Μέσσια 682,6.  
 Μέττιος Παίων 1006,1. 1007,3.  
 Μηᾶς 550,3. 815,3.  
 Μηῆς 250.  
 Μηνογένης 375,1. 387,4 (ὁ καὶ  
 Εὐσταθής).  
 Μηνόφιλος 247,2. 344,8. 614,6. 692,1.  
 Μητρᾶς 323,1.  
 Μητρὶς 241,9.  
 Μητρίχη 86,2.  
 Μητρόδωρος 86. 955. Add. 874 a 5.  
 Μειδίας 340,6. 944.  
 \*Μιθριδάτης rex Iberiae 549,2.  
 Μῖθρης 584,1.  
 Μίκκη 338,1.  
 Μίκων 278,2 (?). 763,1.  
 Μεῖλητος 920 I 2 II 2.  
 \*Μιλτιάδης 1087,3 cf. praescr.  
 Μινακῶ 95.  
 Λ. Μινίκιος Ἀνθιμος 314.  
 Λ. Μινίκιος Ἀνθιμιανός 314.  
 Μινούκιος 148,5.  
 Μνασέας 185,3.  
 Μνασγένης 775.  
 Μνησ . . . 65.  
 Μνησαγόρα 87,1.  
 Μνησαρχίδης 65.  
 Μνήσαρχος 65.  
 Μνήσιππος 65.  
 Μογέα 1130,1.  
 Μόδεστα 677.  
 Μ. Μόδιος Ἀσιατικός 306.  
 \*Μολινίδαι 790,3.  
 Μόνδων 890,1.  
 Μοσχιανός 604,1.  
 Μόσχος 119,1. 206,4. 1125,1.  
 Μοῦσα 550,6. 12. 551,1. 4. 8.

- Μουσαῖος 272,15.  
 Μυρίνη 11,1.  
 Μυρμιδών 786,1.  
 Μυρσινέα Add. 828a2.  
 Μυρτάλη 554,3.  
 Μύρτον 205.  
 Μύρων 214,2. 708,4.  
 Μυρωνίς 721,4.  
 Μυσίς 396,1.  
  
 Ναίβιλλα (?) 342,2.  
 Ναίς 102,1.  
 Νάνα 367,11. 370,1.  
 Ναόλοχος heros 774,2.  
 Ναρκισσία 693.  
 Ναρκισσίων 652,2.  
 Νάρκισσος 388,3 (νεώτερος). 693. 933.  
 Νεῖλος 591,1. 834,4. 978.  
 Νέος 1102.  
 Νεόφρων 865,3.  
 Νέπως 140,1.  
 Νέρων 971,1.  
 Νέστωρ 880,2.  
 Νέων 386,3 (?) cf. adn. 490,4.  
 Νεώτερος 376,7.  
 Νήδυμος 502,2. 14. 22. 23.  
 Νήπιος 308,1.  
 \*Νηρεύς 1028,74.  
 Νηρεύς 294,1.  
 \*Νησιώτης sculptor 752.  
 Νήτης 769,2.  
 Νεγρίνος 709,1.  
 Νικασίχορος 855,9.  
 Νείανδρος 218,3.  
 Νικάνωρ v. Κατίλιος.  
 Νεικατόρις 427,3.  
 \*Νικάτωρ Seleucus 549,5.  
 Νείκη 275,1. 390.  
 Νεικήτης 947,1. 6.  
 Νεικηφορίς 870,5.  
 Νικηφόρος 177,1. 318,1 (?). 327,1.  
  
 Νικιάδης 818,24. 859,7 cf. praescr.  
 Νικίας 89. 494,4. 818,3. 20. 778,1.  
 886,3.  
 Νεῖκίς 341,4.  
 Νικόβουλος 62,3 cf. praescr.  
 Νεικόδημος 511,7.  
 Νικοκλῆς 777.  
 Νικοκράτης 61. 272,4. 462,7. 9. 10.  
 11. 613.  
 \*Νικοκρέων Cypri rex 846,3.  
 Νικόμαχος 848,1. 850.  
 Νεικομήδης 101,1. 595,1. Add. 805a5  
 cf. praescr. a et b.  
 Νικητολέμῃ 61,1.  
 Νικοχάρης 87,1.  
 Νείκυς 322,5.  
 Νικώ 255,2.  
 Νῆρος 478,5.  
 Νόημων (?) 771,1 adn.  
 Νόητος 246,2.  
 Νόμιος (?) 409,1.  
 Νομωνία 471,5 cf. praescr.  
 Νόννη 372,22.  
 Νόστος 325,11. 786,1.  
 Νοσηνίος 518. 667,2.  
 Νυκτέλιος 665,1.  
 Νυμφόδοτος 956,2 cf. subscr.  
 Νύση Add. 313a1.  
 Νώνιος 345. 660,5. (Αρτέμωνα).  
  
 Ξανθίππη 319,1.  
 Ξεναγόρας 791,1 (?). 864,1. 2. 865,2.  
 Ξενάρης 181,1.  
 Ξενοκρίτος 783,6.  
 Ξενοφάντος 2,1. 12,2. 851,3 cf. praescr.  
 Ξενοφῶν 427,3.  
 Ξενώ 253,3.  
  
 Όγουλνία 296 subscr.  
 \*Οἰβαλίδαι 191,2.  
 \*Οἰδίπους 1015,6. 1135,2.

- Οινόβιος 220,1.  
 Μ. Ὀκτάουιος Ἰλαρος 835.  
 Ὀλαΐειδας 486,1.  
 Ὀλυμπία 719,1. 6.  
 \*Ὀλυμπιάς Philippi Maced. uxor 1088,4.  
 Ὀλυμπιάς 227,4. 648,5. 693. 227,4.  
 Ὀλυμπιώδωρος 64.  
 \*Ὀμηρος 185,10. 349,1 (θεῖος). 471,1. 879,1. 1080,2. 1084,3. 7. 1087,14. 1093,1. — Ὀμήρειον γυμνάσιον 860,4. Ὀμηρεῖη κεφαλὴ 1085,10. — Ὀμηρικὸς ποιητής 1009.  
 Ὀμόνοια 582,3.  
 Ὀνασος 964,2 cf. subscr.  
 Ὀνήσιμος 79,2. 368. 588.  
 Ὀνησίμη 315,2. 368.  
 Ὀνήτωρ 844. 931,1.  
 Ὀνομαστός (?) 444,1 adn.  
 \*Honorius inperat. 879.  
 \*Π. Ὀρδεώνιος Δολλιανός 877.  
 Hordionia Polla 569.  
 Ορεῖνος v. Χρηστεινός.  
 \*Ὀρέστης 872,9.  
 Ὀρεστῖνος 428,2.  
 Ὀρθαγόρας 808,1.  
 \*Ὀρριππος 843,1.  
 \*Ὀρφίτος 841.  
 Ὀσσίλος 486,2.  
 \*Valens Aug. 824.  
 Ουάλης 838,1.  
 \*Valentinianus Aug. 824.  
 Valerius Valens 838.  
 Τ. Ουάριος Χαρεῖνος 154.  
 Γ. Ουενούστος Add. 697a.  
 Ουερδιανός 459,6.  
 Ουήρα 563,1.  
 Ουείβιος 548,4.  
 Ουίκτωρ 827,3. 6.  
 Ουλιάδης 297,1.  
 Μ. Ουῆλιος (?) 947c.  
 Ουῆλιος Ἀγαθόμορος 524,1.  
 Vlpus Charito 622.  
 Ουῆλια Ἀπφη 376a.  
 Vlpia Charitine 622.  
 Ουνίων 339,8.  
 Volusiana v. Rufina.  
 Ουράνιος 1017,2.  
 Ουρβι . . Μαρυλῖνα 710.  
 Ὀφέλλιος 602,3.  
 Παιδέρωσ 322,3.  
 Παιδίας 472,1.  
 Πακάτα 733,2.  
 Παίων 1006,1. 1007,3.  
 Παλλάς 698,7.  
 Παμμένης 124.  
 Παμμόνιος 715.  
 Πάνθεια 243,20.  
 Πάνθης 721,5.  
 Πάννικος 783,5.  
 Παντακλῆς 926,1.  
 Πάνταρχος 403,3. 13.  
 Παπᾶς 669.  
 Παπεῖριος 365,1.  
 Παπίας 666,3 cf. praescr.  
 Παπιανός Add. 828a2.  
 Παπιανή Add. 319a3.  
 Παρδαλαῖς 167,2. 1005,1.  
 Πάρδος 307,2.  
 \*Παρθένιος Nicaeensis 1089,2.  
 Παρθένιος 388,4.  
 Παρθενίς 634,1.  
 \*Πάρις 1095,3.  
 \*Παρισάδης Bosp. rex 773,3.  
 Παρμενίων 218,4.  
 Πασικράτης 666,3. 772.  
 Q. Passe . . . Archias (?) 677.  
 Πατριχία 421.  
 Πατροβᾶς (?) 669.  
 Πατροκλῆς 227,4.

- Πάτρων 546,4. 12. 17. 1102.  
 Πατρώϊνος 1026.  
 Παυλείνος 354,2. 572,2.  
 Παυλείνα 178,1. 272,16. 387, 12.  
 596,2. 647,8. 733,1.  
 Πausανίας 1131,1.  
 Πausσίμαχος 852,4.  
 Παφϊανός 605,1.  
 Πεδανή 331,1.  
 Πείθων 66,2.  
 Πεισιάνναξ 7,2.  
 Πεκτόριος 725,11.  
 \*Πέλοπος χθών 846,1.  
 \*Περίανδρος Corinthius 1113,1.  
 Περγένης 468.  
 Περικλῆς 86,2.  
 Perenna Romanus 891.  
 Πετροκόραξ 716,3. 8.  
 Πετρωϊανός 1001,1.  
 Petronius Apollodorus 824.  
 Τι. Πετρώϊνος Καπίτων 418.  
 Petronius Secundus 987.  
 \*Πηλεύς 192,6.  
 \*Πηγελόπη 471,2. Πανελόπα Βιθυνά  
 250,2. — Πηγελόπεια 277,4. 874,1.  
 917,2 (νέα).  
 Πίγρης 1104,3.  
 Πιθαῖος (?) 504,1.  
 Πίννας 529,2. 4.  
 Πειώνιος et Pionius 647 marg.  
 Πείσων 265,6. 868,2.  
 Πιστὸς ἐπωρυμῖαν 52,3.  
 Πιστοτέλης 152.  
 \*Πιπθεῖδαι 916,1.  
 \*Πλάτων 882,4.  
 Πλείσταρχος 797,3.  
 Πλῆνος (?) 709,1 adn.  
 Πλούταρχος 146,1. 909,2. 5. 967  
 praescr. Add. 306a1.  
 \*Πλούταρχος Nestorii f. 910,2. 911,2.  
 Πλωτῆς 113,1.  
 Πρυταγόρας 846,2.  
 Ποσεινός 956,1.  
 Ποθοῦσα 480.  
 Ποικίλιος 573,6. 799,2.  
 \*Ποίμανδρος heros 495,2. 496,2.  
 Πολεμῷ 64.  
 Πολιάνθης 783,6.  
 Πολισῦχος 907,1.  
 Μ. Πολεΐτης 391,2.  
 Πολυαίνετος (?) Add. 471a1.  
 Πολυάρατος 61.  
 Πολύγνωτος 508,2.  
 \*Πολυδευκίων Herod.lib.1090,1.1091,1.  
 Πολύζηλος 865,1.  
 Πολύιδος 221,1.  
 \*Πολύκλειτος 492.  
 Πολυκλῆς 854,1.  
 Πολυκράτης 62.  
 Πολύκριτος 855,1.  
 Πολυλλίδης 70.  
 Πόλλυλος 70.  
 Πολύμνηστος 61. 751,1.  
 Πολυνεΐκης 529,3. 611,1.  
 Πολυνόλα Add. 181a2.  
 Πολυξένη 76,2.  
 Πολύστρατος 70,1. 790,1 (heros).  
 Πολυχρόνιος 395,8.  
 Πομπήιος 644,4.  
 Πομπήιος Διοκλῆς 600,2.  
 Pomp . . . Modesta 677.  
 Πομπηία 644,5.  
 Πομπωνιανός 893,2.  
 \*Ωλος Πόντιος Νυμφόδοτος 956.  
 Ποπίλη 559,1. 7.  
 Πόπλιος . . 296,1.  
 \*Πορφύριος 935,2 cf. subscr.  
 Ποσειδῆος (?) 976,2.  
 Ποσειδίππος 201,3. 780,1.  
 Ποσιδώνιος 858,1.  
 Ποτάμικλα 128.  
 Πουβλιανή 674,3.

Πούδης 644,5.  
 Πουτάλα 505. — Πουταλεία κόρα ib.  
 — V. Πωτάλα.  
 Πραξαγόρας 255,3. 864,1.  
 Πραξιμένης 179,5.  
 Πραξίνους 52.  
 \*Πραξιτέλης 42,1.  
 Πραξιτέλης 744,1. 924,4.  
 \*Πράμος 1095 adnot.  
 Πρειμέρως 287,2.  
 Πρειμεγένη 298,6.  
 Πρισκιανή 344,17.  
 \*Πρίσκος 841 subscr.  
 Πρίσκος 165,1.  
 Priscus v. Flavius.  
 Πρόβος 902,1.  
 Probus v. C. Iulius.  
 Πρόθυμος 145.  
 Προκλείδας 182,1.  
 Πρόκλος 532,3. 590,1. 703,2. 1061,3.  
 Πρόκλα 565,6. 703,3.  
 \*Προμηθεύς 1082,17.  
 Προμηθεύς 933.  
 Πρωταρχος 233,3. 8.  
 Πρωτίων 133.  
 Πρωτός 214,7 (?).  
 Πρώτη 649,1.  
 \*Ptolemaeus Lagi f. 849,2.  
 \*Πτολεμαῖος (Philadelphus) 957,5.  
 Πτολεμαῖος 292,2.  
 \*Πυθαγόρης 882,3.  
 Πυθαγόρης 36,2.  
 Πυθέας 245.  
 Πυθικός 483,2.  
 Πυθίων 26,2.  
 Πυθόδωρος 775.  
 Πυθοκλής 71,1. 926,2.  
 Πύθων 759,1.  
 Πυλάδης 377,1.  
 Πύρρης 751,1.

Πύρρας 844,3.  
 Πύρρος (vel Πύρρης) 905,6.  
 \*Πυρρωνιαστὰς philos. Pyrrhonius (?)  
 Add. 241 b 4.  
 Πώλιττα 229,1 cf. Add. et praef.  
 Πώλλα 467,3. 468,3. — V. Hordionia  
 Πωλλῖνα 229,1 cf. Add. et praef.  
 Πωλλίων 946,1.  
 Πωμπύλλα 547,1. 9. 12. 17.  
 Πωτάλα 505,2.  
 Ραγέδαφος 533,3.  
 \*Ραδάμανθης 173,15. 452,19. 514,5.  
 1046,47.  
 Ρειπάνη nomen corruptum pro Τει-  
 τισιανή 875,3 adn.  
 \*Ρήγυλλα Herodis Attici uxor 160.  
 1046,2.  
 Ροδογυήνη 685,1.  
 Ρουστικός 644,3.  
 Ρουφίλλη 998,10.  
 Ρουφείνος 642,1. 2 (Ἀστέριος). 729,1.  
 Ρουφῖνα 590,1. 691,1.  
 Rufina Volusiana 824.  
 Ρούφος 395,2. 5. 969.  
 Ρωμανός 891,1.  
 Σαβίνος 433,1. — V. Ίούνιος.  
 \*Σαβίνα Hadriani uxor 988,3. 989,3.  
 6. 992.  
 Σαβίνα 527,1. 680,1.  
 Σαββίων 538,7.  
 Σάγαρις 793,1.  
 Σαγίττας Add. 307 a 1.  
 Σάδος 450,7. — Σάαδος (lat. Satus)  
 714,1.  
 Σαλβία Ματρώνη 652,4.  
 Σάλουιος Μηνᾶς 815,3.  
 Σανένως 1022,1.  
 Σαραπίως v. Σεραπίας.

- Σαραπιακός v. Σεραπιακός.  
 Σαραπίων 149 acrost. (v. praef.).  
 861,1. 984,2. 1016,9. — V. Σε-  
 ραπίων.  
 Σατορνεῖνος 705,1.  
 Σάτυρος 71,2. 184,8. 200 adn. 581,3  
 (lat. Sатурus). 969.  
 \*Σεβήρος inperator 920 II 3. —  
 Σεβήρεια ludi 967.  
 \*Σεουήρος (L. Catilius) Add. 888a5.  
 Σεβήρος 887,2 (Ζωσιμιανειδής). 1034,  
 35.  
 Σεβήρα 567,1. 3.  
 Σέκκιος Τρόφιμος Add. 772a2.  
 Σεκουνδών 522, 1. 14.  
 Σεκουνδός 954. — V. Petronius.  
 Σέλευκος 40,5. 292,2.  
 Σέμνος (?) 804,2.  
 Σέμνη 544,2.  
 M. Σεμπρώνιος Νικοκράτης 613.  
 Σέξτος 836,1.  
 Σεουήρος v. Σεβήρος.  
 M. Septimius Diocles Add. 646a.  
 Σεράμμων 713,14.  
 Σεραπιακός 695,1.  
 Σεραπιάς 695,2.  
 Σεραπίων 963.  
 \*Σέργιος martyr 1064,4. 1065,4.  
 Σερουίλιος 592,3 cf. praescr.  
 Servilia Ambrosia 592.  
 Σήμων 5,1. 801,2.  
 Π. Σθένιος Λικινιανός 944.  
 Π. Σθένιος Φρόντων 944.  
 Σθενίη 498,4.  
 Σιβύρτιος 156,1.  
 Σίδρος v. Σίθρης.  
 Σίθρης 454 (i. q. Σίδρος).  
 Σιλεωνίας (?) 783,4.  
 Σιλουανός 432,2.  
 Σίλουιος 804,2.  
 Σιμπλίκιος 921,4.  
 Σῆμος 925,1 (?). 948,6 cf. praescr.  
 Σιμύλος 37,1.  
 Σίμων 88.  
 Σκεπτιανή 545,2 cf. Addend.  
 Σκευᾶς 529,1.  
 \*Σκιπιάδαι 674,4.  
 Σκλάδατος (?) 537,6.  
 Σκρειβωνία Φηλεκίσσιμα 314.  
 Σκυθίη 641,1.  
 Σμύρνη 465,5. 584,2. — Ζμύρνα 143.  
 Σόεμος i. e. Σόαιμος 662,1.  
 Σόσσιος Πρίσκος 841.  
 Σουλπίκιος 497,7. 618.  
 Σοφοκλῆς 208,5. 9.  
 Σοφωνίχος falsa lectio pro 'Ασώπιχος  
 492,3 cf. praef.  
 Σπαρτιατικός 917,3.  
 Σπενδοφόρος 688,1.  
 Σπόρος 515,2.  
 Σπούδη 283,1.  
 Σπουδακράτης 69.  
 Στάκτη 696,1.  
 Στατίος Σεραπίων 963.  
 Στεφανηφόρος 342,1.  
 Στέφανος 538. 941,3.  
 Στησίας 15,2.  
 Στόλος 201,1.  
 Στρατεία 205,5.  
 Στρατόλα 951,4.  
 Στρατωνίδης 74.  
 Στρατονίκη 718,4. Add. 228b3.  
 Σταρτόνικος 404,4.  
 Στράτων 775.  
 Στρόγγυλος 390.  
 Στρυμονίου παιδός i. e. Strymonis f.  
 567,4.  
 Σύμμαχος 88. 946.  
 Σύμφωρος 963,3.  
 Σωγένης 215,6. 466,2 (?).  
 Σωζομένη 526,4.  
 Σώζων 171,1.

- Σωκρατέα 218,4.  
 Σωκράτης 845. Σωκάρτης 498,1.  
 Σωναύτας 265,8.  
 Σωσθένης 704,2.  
 Σωσειάναξ 205,2.  
 Σωσίβιος 844,3.  
 Σωσίλεια 1136,1.  
 Σωσικλής 775. 783,6.  
 Σωσίνους 54.  
 Σωσιπάτρα 470,1.  
 Σώστρατος 240,8. 814,1 (?).  
 Σώτας 652,4 719,6. 10. Add. 242a2.  
 \*Σωτήρ Ptolemaeus 982,4.  
 Σωτηρίχα 276,1.  
 \*Σώτηρος sophista Add. 877a2.  
 Σώτηρος 269,1. 503,1.  
 Σώτιος 64,1.  
 Σωτία Κοσσινία 155.  
 Σωφρονίη 344,14.  
 Σώχαρμος 217,1.  
  
 \*Τάνταλος 734,8.  
 Ταξίαρχης 616,5 cf. praescr.  
 Ταροῦδος 1058,1.  
 Τατία 321.  
 Τατία Βαυκυλὶς 576.  
 \*Τατιανός 919,1. 1020,1.  
 Τατιανός 611,2.  
 Ταύγετος 698,7.  
 Ταυρίσκος 1128,18.  
 Τελεσίλλα 676,1.  
 Τελεστοδίκη Add. 750a1.  
 Τελεσφόρα 123,1.  
 Τελεσφόρος 123,1. 357,2 (Ἀλέξανδρος).  
 372,16. 482,1 cf. praescr. 970,2 et  
 971 (M. Aurelius).  
 Τελέτων 783,6.  
 Τερείας 52.  
 Τερσεύς (?) 377,1.  
 Τέρτιος 971.  
  
 Τερτία 257,5.  
 Τέρτυλλος 407,1.  
 Τερτύλλα 344,8.  
 Τέττιχος 1,2.  
 Τέχνων 93,1.  
 Τηλεκλῆς 40,3.  
 Τηλέμαχος 69.  
 \*Τηλεφίδαι v. ind. geogr.  
 Τιβέριος 896,2. 897,2.  
 Τειμαῖος 899,1.  
 Τειμάνδρα 697,1.  
 Τιμέας 187,3. 367,11.  
 Τειμῖη 425,1.  
 Τιμογενὶς 322,6.  
 Τειμώθεος 539.  
 Τιμοκλείδας 783,4.  
 Τιμοκλέων falsa lectio pro Τιμοκ  
 492,3 cf. praef.  
 Τιμοκλῆς 14,2. 492,3.  
 \*Τιμόχαρις sculptor 851. 932.  
 Τιμόστρατος 876,1 cf. praescr.  
 Τιμοτέλης 783,5.  
 Τείμων 899,1.  
 Τινηία Ὑγεία 570.  
 Τίρων 444,2.  
 Τισαμενός 141,4. 874,2 cf. praesc  
 Τειτάνιος i. e. Τιτιανός 473,1.  
 Τειτιανή 875,3.  
 Π. Τιτίδιος Καπίτων 660,2.  
 Τίτος 465. 517,1. 6. 11. 14. 624,  
 Τιτυρεία γυνή i. e. Tityri uxor 5  
 Τλασίας 179,1.  
 \*Τόμοιο ἄστυ 537,5.  
 Τουρράνιος 978,7.  
 \*Traianus: Αὐσόνων ἀγητῆρι 549,  
 Τραιανός 632,1.  
 Τραῦλος (?) 541,2 (an Παιῦλος?).  
 Τρίαξ 938,1 cf. praefat.  
 \*Τρώπας (-αο) 1046,64. 1046,  
 (Τρώπεω ἐνὶ δήμῳ). ibid. 95.

- V. Αἰολίδας — Τρώπειος v. Ἐρινύς.  
— Τρώπειαι Regilla et Faustina  
ibid. 65.  
Τροφίμῳ 316,2.  
Τρόφιμος 131,2. 356,1. 372. 374.  
383,1. 885,1. 964. Add. 772a2.  
Τρυφέρα 169,8.  
Τρύφων 311,3. 316,1. 371,2. 531,2.  
928,8. 969,3 cf. subscr.  
Τρωῖλος 475,1.  
\*Τρώς (Ἐριχθονίδης) 1046,40.  
M. Τύλλιος Εὐτυχής 947.  
Τύριννα 224,1.  
Τύχη 284,3. 322,6. 695,1.
- \*Τάκωνθος Apollineus 473,5.  
Τάκωνθος 659,2.  
Υγεία 474,4. — Υγεία 570. 572,3.  
Υγεῖνος 565,1. 802,3.  
\*Υλας Herculeus 711,2.  
Υλεύς (?) 351,4.  
\*Υμμίδιος Κόδρατος Add. 888a.  
ΰπατος 624,9.  
●Υψικλῆς Add. 461a1.
- Φ . . . (viri nomen) 13,1.  
Φα . . . ιστος (viri nomen) 742,1.  
Φαίδιμος 72,1.  
Φαῖδρος 481,1. 820,2.  
Φαίνιππος 398,3.  
Φαινίς 232,1.  
Φάλερνος 994,5.  
Φαναγόρα 50,2.  
Φανόμαχος 763.  
Φαναμαχοσσός 773,1.  
Φανοστράτη 45. 133.  
Φαρνάκης 214,2. 252,1 cf. praescr.  
\*Φαυστεῖνη maior 1046,48.  
Φαυστεῖνα 689,9.  
Φαῦστος 476,3 cf. praescr.  
Φειδιακὴ χάρις 794,4.
- Φεΐδιππος 66,2.  
Φεῖδων 265,4. 825,3.  
Φερενίκα 260,1.  
\*Φέρης 192,6. — Φέρητος γένος 191,1.  
Φηλεκίσσιμα 314.  
Φηλικίτας 558,2. 7. 9.  
Φῶλη 82,3. 510,1.  
Φιλάγριος 1067,2.  
Φίλαγρος 78.  
Φιλᾶδελφος 243,1. 9.  
Φιλαδέλφεια ludi 966.  
Φιλέρως 368.  
Φιλήμων 970,1. Add. 886a4.  
Φιλήρεμος 526,1.  
Φιλησίη 571,4.  
Φίλητος 364,1. 368. 615,10. 630,1.  
Φίλινα (?) 55,1.  
Φιλῖνος 623,1. 890,1.  
Φίλιος 774,1. 6. Add. 242a3.  
\*Φίλιππος rex Maced. 1088,3.  
Φίλιππος 236. 390. 440,1. 441,6.  
514,3. 517,1. 9. 11. 547,7. 13.  
553,1. 731,1.  
Φιλίσκος 948,5 cf. praescr.  
Φιλίστα 1125,1.  
Φιλοκλῆς 295,1. Cf. Addend.  
Φιλοκράτεια 295,2. 352,5.  
Φιλοκράτης 122,1. 491,1 cf. praescr.  
Φιλοκύνητος canis 332,1.  
Φιλοξένη 126,1.  
Φιλόξενος 260,5.  
\*Φιλοποίμην 1044,1.  
Φιλοστράτη 50. 463,1.  
Φιλόστρατος 761,1.  
Φιλότειμος 963,2.  
Φιλουμένος 132. 949,5.  
Φιλουμένη Add. 297a.  
Φίλατος 570,5.  
Φιλέτα 852,2.  
Φίλων 50. 213,2. 493,1. 779,8. 783,5.  
853.



Φλάμμος 927.

Τ. Φλάβιος Διογενιανός 1034,34.

Τ. Φλάουιος Φιλεῖνος 890.

Δ. Φλάουιος Φλάμμος 927.

Flavius Priscus 619.

Φλάουια 435,3.

Φλαουιανός (?) 1047,9. Φλαβιανός  
552,1.

\*Φλεγίας Add. 805a8.

Φλωρεντίνος 1057,1.

Φλωρέντιον 686,2.

Φλώρος 696,1.

Φοίβη 150,1.

Φοξίας (vel Φόξιος) 488,1.

Fortunata v. Cerellia.

Φορύστας 938,1.

Φουλβία 995,3.

Φουνεισουλαιός 995,1.

Φούριος Μητρόδωρος 955.

Φρασίκλεια 6,1.

Φράτης 410,1.

Φρόντων 717,3. 944. 1092,1.

Φύρμη 577,1.

Φωσφόριος 914,1.

Φώτιος 175,1.

Χαιρεστράτη 44,2 cf. praescr.

Χαρίας 495,1.

Χαρίδημος 305,1.

Χαρίσανδρος 844.

Χαρείσιον 917,1.

Χαρείσιος 995,1.

Charitine v. Vlpia.

Χαρίτων 401,1 (?). 565,5. 622,1.

\*Χαρμαντίδης Gorgiae pat. Add. 875a.

Χελειδών 556,1.

Χέρσις (?) 768,5.

Χρησίμη 861,2.

Χρήσιμος 357,3.

Χρήστη 654,1.

Χρηστιανή 530,5.

Χρηστεῖνος Ὀρείνος Add. 333a2.

Χρόνιος 395,8. 713,10 (ὁ καὶ Ἀρτεμίδωρος Εὐδόδιος).

Χρυσέμαλλος 351,2 cf. subscr.

Χρύση Σκεπτιανή 545,2.

Χρυσίνα 785,3.

Χρυσίον 413,4.

Χρύσιππος 959,1.

Χρυσίς 325,14.

Χρυσογόνη 186,4. 785,2.

Χρύσων 197,1.

Χυνδόναξ 585,2.

Υενόσιρις 1022,1.

Υοφᾶς 362,4 (ὁ κληθεῖς).

Ὡκέανος 559,2.

Ὡράριος 943,1.

.. θάνης 756,1.

.. θέρης 769,1.

.. ἱμου Add. 181a1.

## V. VOCABVLA POTIORA.

ἄ μὲν — ἄ δέ 185,6. 8.  
 ἀβακχεύτοις 871,7.  
 ἀβλαβὲς ἔχων ἔχων 237,8.  
 οὐκ ἀβόατος 240,1. — κλέος οὐκ  
 ἀβόητον 40,3.  
 ἀβρόν ἄθυρμα canis 626,3.  
 ἀβροσύνη βίον ἐκτελέσασα 358,2.  
 ἀβρίνεται 542,8.  
 ἐπ' ἀγαθῷ 983,3. 984,3.  
 ἀγάλλετο δαίμονι χρηστῷ 155,3. ἀγαλ-  
 λόμενος ζεύγεσι καὶ δούλοις 406,3.  
 ἔργοις 904,4. ἀγαλλόμενον ἐχέτλη-  
 σιν 321,5. μάλα πᾶσιν 462,15.  
 δένδρος κλωσὶν ἀγ. 546,8. ἀγαλλο-  
 μένη vitibus Chius insula 88,6.  
 ἀγαλλόμενος Νύμφαις 1075,1. -ην  
 πᾶσιν 570,2. ἀγαλλομένην θέμιν  
 1073,10. ἀγαλλόμενοι Ἑρμάωνι θεῷ  
 949,4.  
 κλεινὸν ἄγαλμα ipse defunctus 511,9.  
 μοῖραι πέμψαν ἄγαλμ' Ἀίδῃ 336,8.  
 χεῖρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς Add. 805a(b) 10.  
 ἄγαμαι τεθνεώς 309,4. ἡγασάμην  
 488,4. ἀγασσαμένη 880,1. -μενοι  
 909,4.  
 μὴδὲν ἄγαν φρονέων 615,4.  
 μνημ' ἀγανόν 452,4. τέρμ' ἐσιδεῖν

ἀγανόν 974,4. ἀγανῆς προστασίης  
 916,2. ἀγανῆσιν εὐδικίης 915,3.  
 ἀγανοφροσύνην 648,4.  
 ἀγανόφρων 648,1.  
 Ἀθηνᾶς ἀγάπημα Mandulis 1023,1.  
 ἀγασθενέων βασιλῆων 1052,3.  
 ἀγαστὸν κῦδος 407,1.  
 ἥρωος ἀγαυοῦ 674,1. νῆσσοι ἀγαυ-  
 οτάτη 872,7. ἀγαστατῶν ἀπὸ πα-  
 τρῶν 403,3.  
 ἀγγελικὴ ψυχὴ 1063,4.  
 ἀγγεῖλαι στίχον 1096,9.  
 ἀγγεῖλον εὐσεβίης aram 833,4.  
 ἀγέλας ἡλικος αἰθέων 239,2. ἀγέλας  
 νέων 223,8. ἰππείας ἀγέλας 385,6.  
 βοῦς ἀγελαίας 1082,10.  
 ἀγένειος 941,2; 966,5 adn.  
 ἀγεννώς Add. 333a1.  
 ἀγέραςτος 430,5.  
 ἀγέρεσθαι 1046,35. πάντοθεν ἀγρομέ-  
 νων 1049,6.  
 ἀγέρωχος 765,1.  
 ἀγήραον ἡματα πάντα 320,6. ἀγ. ψυ-  
 χὴν 594,5. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.  
 ἀγήρατος 634,1. ἀγήρατος 547,3. Add.  
 35 a 3. ἀγήρατον στόμα κόσμου  
 Homerus 1084,3.

ἀγῆτον ἀγαλμα 831,3.  
 ἀγίαν ἐν Χριστῷ 733.  
 ὑπ' ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον 261,13.  
 ὑπ' ἄγκος 781,7. ἐν ἄγκεσιν 932,1.  
 ἀγλαία τρίποδος 928,10. ἀγλαίης  
 663,4. — ἀντὶ τόσης 152,16. ἀγλαίαν  
 canem defunctum 626,2. ἀγλαίῃσι  
 κεκασμένη 1074,3.  
 ἡγλαίσειεν χάρισιν 183,10. ὄργια ἀγλαίσειεν  
 872,14. στεφάνους 931,4. ἀγλαίσειαν  
 πατρίδα χάρισιν 28,4. ἀγλαίσειαν δέ  
 μ' ἀνακτες praeef. 877b3. ἐξηρέτ-  
 μοις πτέρυξιν ἡγλαισμένους 337,2.  
 σταχύεσσιν ἡγλαισμένους Add. 886a2.  
 ἀγλαίσμα λέκτρων 325,3.  
 ἀγλαόδωρον Mariam 1062,5.  
 ἀγλαόπαις 896,1.  
 ἀγνὸν ὕπαρχον 911,1. id. gen. 906,1.  
 ἀγνὸν γράμμα 978,5. μνημεῖον  
 980,5. ἀγνοτάτων Μουσῶν 1089,10.  
 ἀγνῶτε κακῶν infantes 1046,16.  
 ἀγορᾶς τεμένει 768,3. λῆσαι ἀγορᾶς  
 commercii 1038,5.  
 ἀγοραίῳ Ἑρμῇ 772,1.  
 ἀγορανόμος 1075,3 acc. Add. 277a3.  
 πανηγύρεως 904,3.  
 στήλη ἀγορεύει 52,1. ἀγορεύετο τὸ  
 ὄνομα 258,7.  
 ἀγορασμῶν 714,5.  
 λαοδόκων ἀγῶρων 461,10.  
 ἀγρεσίης 1104,2.  
 ἀγρεύσας ἡλικίην 252,2.  
 ἀγρεῖ 873,1.  
 ἀγρην 1104,5.  
 ἀγροίκους 1028 col. II 3.  
 γείτονες ἀγροῖῳται 1046,79.  
 ἀγρονόμοισιν 271,3.  
 ἀγροτέρου Βρομίου 871,1. Ἄρτεμις  
 ἀγροτέρῃ 872,1.  
 ἀγρότα Πᾶν 1104,2.  
 πολύπυρος ἀγροῖα 1028,2.

ἀγγέμαχος 962,2.  
 ἀγγιχάλοις ἐπ' αἰώσιν 234,6.  
 ἀγγιθέων προτέρων 847,4.  
 ἀγγιθύρος Δίης 906,3. γείτονες ἀγγί-  
 θυροι 1046,62.  
 ἀγγίνοος 580,10. ἀγγινοῖς πραπίδεσ-  
 σιν 403,6.  
 ἀγων ἔτος δ' 668. ἐβδόματον ἀγοντα  
 καὶ εἰκοστὸν λυκάβαντα 434,5. ἀγό-  
 μνη uxorem duxi 372,15. ἄγεται  
 sc. τὸ ἵππιον 935. ἀλλ' ἄγε 566,8.  
 570,5. ἄγ' ἰὼν 725,5.  
 ἀγῶνα δίκαιον laborem 1038,36.  
 ἀγωνίας 927,3.  
 ἀγωνοθετοῦντος 944. -σύντων 946.  
 -ήσας 867. -ήσαντα 878.  
 ἀγωνοθετήρα 887,2.  
 ἀγωνοθέτης 939,4.  
 οὐκ ἀδαής 759,3.  
 ἀδάητον ἔτ' ὄθμασιν 1028,67.  
 κόρας ἀδάκρυτος Add. 241a13. ἀδα-  
 κρύτοιςιν ὀφθαλμοῖς 618 ep. 15.  
 ἀδεῶς 502,7 adn.  
 ἀδελφίδες 310,5.  
 πάντα ἀδελφὰ τυχῆς 551,12.  
 ἄδην 1036,19.  
 ἀδίαυλον δόμον Φερσεφόνας 244,9.  
 πάντ' ἀδικούσα τύχη 664,5.  
 εἰ τοῦτ' ἐστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ 1111,6.  
 ἀδμήτην 325,13.  
 ἀδύλεσχος 646,8.  
 ἐξ ἀδύτων maris 1028,62. Λερναίων  
 ἀδύτων 866,4.  
 αἰδουσιν κλέος 441,5. τύμβος αἰδοῖ  
 1089,11. αἰίσας χαίρειν τινά 237,7.  
 ὑμέναιον αἰείσαμεν 655,9. ἄσαι ἀπὸ  
 στομάτων 471,4. ἡείδοντο 929,5.  
 ἀσομένη 628,2.  
 αἰεζώοιο θεοῦ 452,4. ἀνδρεσσιν αἰεζώ-  
 οισι 444,7.  
 αἰεζῶς ψύχη 651,3.

μοῖρά τις ἀεικέλιος quadrisyllabum  
575,3.

ἀέναος δῶμος 1063,1. ἀέναον δάκρυον  
562,6. ἀενάου κρήνης 813,2. ἀένεον  
σῆμα 367,1. ὑπὸ στάλα ἀενάω  
250,4.

πένθος ἀεξέβιον 562,10.

κρίον ἀεξικέρων 1102,2.

ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν 461,1. θεσμὸν  
ἀέξων 555,5. τιμαῖσιν τινα 830,1.  
εὐσεβίην 1064,3. παῖδας ἀεξομένους  
498,8. ἤεξεσεν liberos uxor 403,  
12. πόλιν 916,1. pater filiam 917,3.

Τάρταρον ἀερόεντα 1136,3.

ἡέρταζε 618,10.

ἀετόν Prometheum 1082,17.

ἀζαλέην Δήμητρα 618,13. γῆρα ἐν  
ἀζαλέῳ 1046,12.

ἀζόμενος σοφίης ἐὼν ἡγητῆρα 847,5.  
ἀζομένη deam 847,5. γονῶν ἀζο-  
μένως τιμάν 1028,40.

ἄζυγος μόσχου 1035,21.

ἀηδονίδα puellam 551,6.

ἀηδών 546,3. 628,1. ἀηδὼνα 246,8.

ἀηδῶνας carmina 618 ep. 9.

πέμπε δι' ἡέρος εὐστοχον ἄγρην 1104,5.

ἡέρι πολλῷ 312,5. ὑπ' ἡέρι 594,10.

μακάρων εἰς ἀέρα 654,4. τὸ σὸν

κάλλος ἀπῆλθεν εἰς ἀέρα 723,1. εἰς

ἡέρα πολλὸν ἀείρας 599,5.

ἀθαλάμειτον ἡλικίην 372,32.

οὐκ ἀθέμστον 1046,88.

ἄθεος Καμβύσας 991,4.

ἀθρηγής 520,3.

ἄθικτα ἄμματα παρθενίης 248,8.

ἀεθλεύοντι 935,1.

ἀθλητῆρσι 969,3.

ἄθλα Σελήνης 947,4. ἐξ ἀέθλων εἰς

Ἄϊδην ἔμολον 618 ep. 2.

ἀθλοθετῆρα 584,2. gen. 888,1.

ἀθλοθέτην 969,2.

ἀθλοφόρος ἵππος 625,2. ἀεθλοφόρου  
martyris 1063,1. ἀθλοφόροις ἀνδρά-  
σιν 407,8. ὄχοις 932,12. ἀθλο-  
φόρους ἀγῶνας 938,3. 1062,3. ἀε-  
θλοφόρον 112,1; 855,2; 942,4. Add.  
306a3 praef. 932a4.

ἀθροίσης male pro ἀθρήσης 618,20.

σὺν ἀθροῖσιν ἀκεσσι 1034,26.

Ἄθυρ mensis 988,6. 7.

τέκνον ἄθυρμα φέρεν Mercurius dis  
inferis 272,10. ἀβρὸν ἄθυρμα canis  
626,3. ἦν — θρέψεν ἄθυρμα δῶμος  
810,4. ἀθύρματα 1077,1.

χορὸν εὐρὺν ἄθυρον 325,9.

αἷ κε c. indic. aor. 243,31.

αἷ i. q. αἰεί 991,8.

αἷα 637,2. 1049,8. Ἰλιάς αἷα 1081,1.

πατρίδος αἷης 1080,1.

αἰδίζει 230,4. 270,4. αἰάζων τύμβος

κῆρα 603,2. αἰάξας 233,7.

αἰακτὰν θύγατρα 205,5. αἰακτῷ τάφῳ  
Add. 228b2.

εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον 263,2.

αἰγίοχος v. Ζεὺς.

αἰγίπυρον 548,2.

αἰγλήεντι δῶμῳ 1064,4.

αἰδᾶλος τύχα 240,5.

αἰδημοσύνη 708,2.

αἰδῶν οἶκον 363,2. πένθος 519,4. ὑπά-  
των λάχος 919,7. αἰδίου μνήμης  
325,15.

αἰδυσύνη (?) 561 adn.

αἰδοῖ παρθενίης 875,2.

αἰζυόν 340,1.

αἰθε 1133,1.

αἰθέριον πόλιν 225,3. αἰθερίαις τεί-  
ρεσσι 650,11.

αἰθεροδρόμων ἀστέρων 185,7.

εἰς αἶθερον 312,4.

αἰθέρος ἀθανάτοισι δῶμοις 570,8. δι'

αἰθέρος 990,5.

αἰθρην 325,5.  
 αἰθόμενον sole Memnonem 990,2.  
 αἰθοπι οἶνω 1034,28.  
 βρέφος αἰλινον 694,1.  
 αἷμα Διὸς 831,1. κλυτὸν αἷμα 1046,4.  
 αἷμα σὸν frater sororis 722,8. αἷμα  
 Ἑρεχθιδᾶν 928,4. πύλων αἷμα graef.  
 932a5. αἷμα λόχον 991,13. αἷμα  
 λαχοῦσαν 1044,1. ἀφ' αἱματός τι-  
 νος 951,2. ἐξ αἱματος 852,3. αἵ-  
 ματος 1046,87. ἀ νίκα πύκταισι δι'  
 αἱματος 942,1.  
 δι' αἱμασιένω 782,4.  
 αἱμορρυτοιο νόσῳ 218,8.  
 αἰνάρετον θάνατον 425,3.  
 αἰνητὸν στέμμα πάλας 247,6. αἰνητῇ  
 πατρίς 546,1. μέγ' αἰνητῇ παρακοίτει  
 647,6.  
 αἰνόμερος 86,2. 314,27.  
 αἰνοπαθής 272,16.  
 αἰνοτόκων γονέων 692,3.  
 αἶνος ἐφ' ἱστορίῃ 878,10.  
 Κέρβερον αἰνόν 1082,11.  
 αἰγῶν ἔμβρυα 872,4.  
 αἰπηγῆς δόμος 1069,1.  
 αἶπος 781,1.  
 αἰπυνώ βασιλῆος Osiridis 1028,19.  
 αἰπυτάτων θώκων proconsulis 912,2.  
 εἶλον ἀγῶνας 938,3. δαίμων ζωᾶς εἶλε  
 φίλαν ἄλοχον 562,2. εἶλ' ἄτροπος  
 Κλωθὴ Νικοκράτην βιώτου 462,9. τίς  
 τίνα πρῶτον ἐλεῖ 1103,2.  
 αἰρετίσας 252,7.  
 γαῖα εἰς φάος ἤρε 156,1. φθόνος ἤρε  
 Εὐκλάδιον 379,1. τάξιν ἤρε πάλης  
 966,4. κλέος ἤραο 534,5. παλιν  
 ἤρατο 859,5. ὦν ἐσθλὸν ἄρατο  
 κλέος 185,13. ἀραμένη δαΐδας 818,  
 12. ἡρεμῖν κοίτης ἀραμένη 321,11.  
 τέχνην ἀράμενος 532,2. σωφροσύ-

νης ἀραμένη στέφανον 686,4. ἀρά-  
 μενον στέμματα 881,2. κῦδος ἀρα-  
 μένοιο 1070,3. ἀράμενος παγκράτιον  
 944,4. περὶ νῶτον αἰράς 1102,1.  
 εἰς οὐρανὸν πύρην αἰράς 441,10. εἰς  
 ἡέρα πολλὰν αἰράς 599,6. ἡείρατο  
 πεύκας Add. 241a1. ὠδίνων φάρ-  
 τον αἰρομένην 467,2. δόξαν αἰρά-  
 μενος 506,6. 11. gen. 1083,4. κῦ-  
 δος αἰραμένη 904,2. ἀερθέν 462,13.  
 αἶσα μάχης 30,2. αἴσης πότμον 243,9.  
 ἐκ Διὸς αἴσης 594,5. αἶσαν ἔκυρον  
 683,3.  
 μηδὲν αἰσθομένα 313,6.  
 εἴ γ' ἐν φθιμένοισι τις αἰσθησίς ἐστιν  
 700,4. αἰσθησιν τῷ λίθῳ ἢ φύσιν  
 ἔδωκε 1002,4.  
 αἰσίμου ἥθους 257,5.  
 αἴσιος ἐν φιλότῃ 615,3.  
 ἡίστωσεν 162,3.  
 αἰσχῶν particip. 336,5 adn.  
 αἰτέομαί τί τινος (gen. pretii) 974,4.  
 οὐκ οἶδ' εἴτε κακῶν αἰτίων εἴτ' ἀγαθῶν  
 371,6. 576,2.  
 αἰχμὴν στῆσαν 749,5.  
 οἰοῖσα i. q. αἰοῖσα 983,8.  
 αἰῶνος ἱστορίην 878,4. αἰῶνι per omne  
 aevum 587,2. αἰῶσιν παρέδωκε  
 corpus 642,15 adn. — αἰώνων  
 gnosticorum 726,3. 6.  
 αἰωνοπυρεῖον 1140,8.  
 ἀκαιρίος 647,11.  
 ἀκαιρος δύναμις 1039,4. 1040,9.  
 ἀκάκη θεῷ Plutoni 462,14.  
 ἀκάκωτος εὐχῇ 618,39.  
 πυρὸς ἀκαμάτοιο 618,7.  
 ἀκαμπτον τρίβον 193,4.  
 ἀκάρητος Memno 1013,1.  
 ἀκατάγνωστος 728,3.  
 ἡκαχε 325,10.

ἀκρεϊκόμης et ἀκρεσεκόμης v. Φοῖβος.  
 ὀδύνας ἀκείοιτο 562,7. νοῦσου μ' ἀκέσω  
 803,3. λιμὸν ἀκείωμενος 1033,21.  
 ἀκέσεις 863,6.  
 παντοίης ἀκесμα νόσου 554,2.  
 ἀκεσώδυνε (Παίδν) 1026,7.  
 ἀκηρασίους σκήπτροις 907,4.  
 κάλλος ἀκήρατον 174,4. δώροισιν ἀκή-  
 ρατος 173,15. ἀκήρατον Mariam  
 1062,5.  
 ἀκίνδυνον γέρας (τὸ σγᾶν) 1137,2.  
 ἀκινήτην γαίαν 1046,73. ἀκίνητοι θέαι-  
 ναι 1046,80.  
 ἄκλαυτον τάφον 696,5.  
 οὐκ ἀκλεῇ Add. 307a1. οὐκ ἀκλεᾷ  
 πόνον 850,4.  
 ἄκλυτα 1046,91.  
 ἀκμαῖος Add. 241a5. κάλλει ἀκ-  
 μαίαν 127,2.  
 ἀκμήν νέας ὦν 669,2.  
 ἀκμήτα πείρατα τέχνας 1054,4.  
 ἀκοιμήτου βασιλῆος 1064,9. ἀκοιμή-  
 τοις δάκρυσιν 507,4.  
 μάχης ἀκόρητον 993,5. ἀκόρητον ὀδυ-  
 ρομένην 1046,19.  
 νόσων ἄκος 243,7. ἄκος λοιμοῖο 1035,  
 27. ἄκος φέρεις 1027,37. ἄκη  
 202,4. ἄνεσσι 1034,26.  
 ἀκοσμήτης 1068,2.  
 φρενὶ πότμον ἀκούοι Add. 241a13.  
 ἄκρατον 1119,2.  
 ἄκραις collibus 1028,72.  
 ἄκριος Περγαμῆς 1035,8.  
 ἀκρίς 546,12.  
 ἄκριτε δαῖμον 204,3. ἄκριτον ἀλικίαν  
 θεμένα Φερσεφόνα 244,2.  
 ἀκροθίνιον ἄρκτου 811,5.  
 ἄκρον ἔχων σοφίης 442,2. ἄκρα φέρουσ'  
 ἀρετῆς 224,2. ἀκροτάτοις χεῖλεσι  
 547,8. ἄκρον adv. 948,3. ἄκρων  
 (scopulorum) ἑξίφος 214,5.

ἀκταῖς Σινυητίσιν 810,1.  
 ἀκτὶς ἀέλιω 1028,8. ἀκτῖσιν πυρίναις  
 987,2. ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,3.  
 ἀκτεῖναι 321,4 adn.  
 ἀκωλύτῳ τύχῃ 149,8.  
 ἀέκουσαν ἀνάγκαν 1028,54.  
 ἄλαλοι κείμεσθα 620,8.  
 ἀλάμπετον Ἄδαν 241,5. ἀλάμπετον  
 οὐδας 264,5.  
 ἀλαμπέας Ἄιδος εὐνάς 431,3.  
 ἀλωμένον ἐν ξενίᾳ 1041,8.  
 πένθος ἀλαστον 243,21.  
 ἀλάστῳ 1038,31. ῥόμβος ἀλάστῳ  
 1046,93.  
 ἀλγήσας φρένα πολλά 815,9.  
 ἀλγηδὼν 215,4.  
 πιτυτῷ δεδμημένος ἄλγει 233,5.  
 ἀλδήσκοντες ἀνέτρεφον 511,3.  
 ἀλέασθαι 1046,97.  
 ἀλέγησθον 1046,65.  
 ἡρώων ἀλεγίζειν 1046,42.  
 ἀλεείνων 1068,7.  
 ἐπ' ἄλειφα χεύσασμαι 816,3.  
 ἀλεξητήρα κακῶν 831,13.  
 ἀλεξητήρια νόσων 884,3.  
 ἀλεξιγόροιςιν αἰοδαῖς 1027,35.  
 νοῦσον ἀλευάμενος Add. 815a12. ὕβριν  
 ἀλευάμενον 847,2.  
 πένθος ἀληκτον 690,3.  
 ἀλεγκίου ἡρώεσσιν 648,3.  
 ἀλακλίστῳ παρ χθονὶ Πειρατέως 113,2.  
 ἀλιμυρέα πόντον 256,5.  
 ἀλῖαις Στροφάσιν 184,6.  
 ἀλίπλαγκτος ἔχis 1033,15.  
 ἀλιστεφής Thasus 208,16.  
 ἀλιτρονῶν 1052,5.  
 ἀλιτροσύνην 1046,78.  
 ἄλκαρ 1035,10.  
 ἀλκή κρατίστους 878,1. φρενὸς ἀλκῇ  
 (μέγαν) praeef. 856a1. ἀλκᾶν Ἑλ-  
 λαδικᾶν 1081,2.

ἀλκίμῳ Ἡρακλεῖ 790,2. ἀγῶσιν ἀλκι-  
μον 854,4. ἀλκιμον Heroem deum  
841,1.  
ἀλκυονίς 205,6 adn. 241,8. 367,5 adn.  
ἡλλάττατο ὠδίνα λύπης 691,3.  
ἀλληλοφωνίης praef. 877b.  
ἀλλίστου Ἀίδεω Add. 697a2.  
ἀλλοδαπὰν γαῖαν 244,5. γαίῃ ἐν ἀλ-  
λοδαπῇ 707,3. ἀλλοδαπῶν θαλασ-  
σῶν 834,2.  
κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός 363,4.  
ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης 1104,2.  
ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν 646,6.  
ἀλλοτρίαις παλάμαισι 618,28. ἀλλο-  
τρίως miro modo 989,2.  
ἄλμα κρημνῶν 225,2.  
ἀνθρώποις ἀλόγοις 329,4. ἀλόγων  
animalium 459,8.  
δαίμων ἀλόγιστος 334,10.  
ἀλοιδύρητος 728,4.  
ἀλὸς οἶδμα 115,3. σύμπλουν πολλῆς  
ἀλός 329,8. ἀλὸς ἐκτοθι 792,5.  
ἄλσος Musie sacrum 829,1. ἄλσει  
μέσσω statua posita 883,1. ἄλσεα  
δενδρέων 1046,82.  
φόνων ἀλύκτων 793,4.  
ἄλυπον 323,1. γῆρας ἄλυπον 67,3.  
ἀλύπως ζήσας 728,1. πρέσβυν ἄλυ-  
πότατον 202,6. ἀλυπότατος κληντήρ  
450,5.  
ἀλύτοις δεσμοῖς 429,1. 737,1. acc.  
170,6. νήμασι μοιρῶν 520,7.  
ἄλωήν 1046,68.  
ἀμαιομακέτοις βυθοῖς 868,4.  
ἀμαλλοτόκοις πεδίοις 1028,3.  
ἀγηγράφου ἀμαράντου 547,3. πνεῦμα  
ἀμαράντον 250,5.  
ἀμαρυγᾶς 1028 col. III 19.  
ἀμαρυῶς 556,3.  
οἶκον ἀμαρυῶσας 321,2. βίος ἡμαυρω-  
ται 344,12.

ἄμαχος ἐβίωσα 387,6.  
ἀμήσετε καρπὸν 1036,19.  
ἀμβλυωπὸν 459,4.  
ἀμβολὰς Nili fl. 980,3.  
σώματος ἀμβροσίην 338,3.  
ἀμβροσίον πέδον 1068,8. ἀμβροσίης  
μοίρης 470,2. ἀμβροσίῃσι τραπέζαις  
312,13.  
μετέβης ἐς ἀμείνονα χώρον 649,1.  
ἀριθμὸν ἐτῶν ἀμείβων 239,5. παρὰ  
τύμβον ἀμείβων 618 ep. 15. ἀμεί-  
βοντα κλυτὰ φύλα Κελτῶν 831,11.  
ἀμειβομένου οἶμον μοιρῶν 688,2.  
πίστιν ἀμειβομένην 117,2. ἀμειβόμενοι  
χάριν 500,3. 878,12. χθονίων ὄρμον  
ἀμειψάμενος 958,13. ζωὴν ἀμειψα-  
μένου 959,9. ἀμειψαμένῳ δούματα  
Κλυμένου Add. 552a2.  
ἀμειδῆτον Τάρταρον 575,2.  
ἀμειλικτος μοῖρα 340,1. ἀμειλικτων  
(sic enim corrig.) ὑπὸ μοιρῶν  
324,1. ἀμειλικτους ὀδύνας 562,7.  
ταῦτα ἀμειλίχα σάρκες ἔχουσιν 650,8.  
ἔργον ἀμειμπτον 797,1. κόσμον 1069,5.  
δρόμον ambulationem 714,2. ἀμέμπ-  
τως 1041,3.  
ἀμεμφὲς ἀγαλμα 740,1.  
ἀμένηνα πονήσας 618,28.  
ἀμερίμνω 727,11.  
κερδέων ἀμετρησίῃ praef. 877b.  
ἀμετρήτων μάλα μόχθων 840,1.  
κάλλος ἀμετρον 1062,2.  
ἀμήτορα μητέρα 365,3.  
ἀμητὺν 1028 col. II 38.  
ἀμηχανίης πόρον 1073,4.  
γάμων ἀμείνων 204,13.  
ἄμματα παρθενίης 248,8.  
ἄμμι 461,9. 590,9. ἄμμε 208,21.  
ἄμμεγα 474,8. 948,4.  
ἄμμεροςπάτρης Add. 242a10. -ἐσθλῆς ἐλ-  
πίδος 551,11. λήθης ἄμμερον 618 ep. 14.

ἀμμοφανῆς χθών Aegyptus 430,3.  
 ἀμοιβαδὶς 998,9.  
 ἀμοιβῆς ὑπατίας 919,10.  
 βιώσιοι ἄμμοιροι 730,1.  
 πατρίδος ἀμῆς 537,2.  
 ἄμμοιροι 247,3.  
 ἄμμοιρος θαλερὴ 720,6. — ῥαδινὴ 812,3.  
 ἄμμοιρος ὕδωρ πιούσα 1119,1. ἄμμοιρον 1028 col. II 39.  
 Τμώλου ἀπ' ἄμμοιρον 442,3.  
 δεινὴν ἀλγεσιν ἄμμοιρον 698,4.  
 παγίδας ἀμμοκλῆς 421,4.  
 ἀμμοκλῆς 451,3. 594,6.  
 ἀμμοκλῆς πατρίδος αἰῆς 1080,1.  
 ἀμμοκλῆς στέμματα 418,5.  
 ἀμμοκλῆς praef. 938a6.  
 ἄμμοιρος ἔργα δίκης 173,16. τάφους ἄμμοιρος 264,8. ἀμμοκλῆς δὲ νῆα ἔσπετο 928,9.  
 ἀμμοκλῆς Ἰθάκη 187,2. ἀμμοκλῆς ἀνδρῶν 859,4.  
 ἀμμοκλῆς ἐστία Φοῖβος 473,3. ἀμμοκλῆς κόνις 234,2. — θεοῦ χάρις 1068,3.  
 ἀμμοκλῆς ὁροφὴν 402,4. ἀμμοκλῆς ἔρκει 1068,59. ἀμμοκλῆς περὶ γεσσι νεοσσόν 1033,20. ἀμμοκλῆς βαρυζήλου τέρμα βαλοῦσα τύχης 214,6.  
 χλαμύδεσσι ἀμμοκλῆς 1035,25.  
 ἀμμοκλῆς πόσιν 550,8.  
 ψαλμοῖς ἀμμοκλῆς 928,8.  
 ἀμμοκλῆς σελήνην Add. 874a2.  
 ἀμμοκλῆς δίκας 647,15.  
 θώκον Ὀσειρίδος ἀμμοκλῆς 415,5.  
 ψυχὴ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμμοκλῆς 1046,47.  
 ἀμμοκλῆς Minervae 97,1. Διὸς 556,1.  
 ἀμμοκλῆς γεράων 1046,52. ἀμμοκλῆς εὐτραφὴς 1036,1.  
 ἀμμοκλῆς ἔχουσιν 546,5.  
 ἀμμοκλῆς 995,5.  
 κόνις ἀμμοκλῆς 104,5.

ἀμμοκλῆς σῶμα 150 adn. — hominem 596,1.  
 ὦ ἀνα 786,6.  
 πηγαὶ ἀναβλύζουσι 810,9.  
 ἀναγνώσασιν 427,6.  
 ἀναγκαστῆρες ἀτρακτοὶ 222,8.  
 ἀναγράφεται 546,2. ἐν χρηστοῖς πολιήταις 506,16. Εὐβούλου κοῖρα ἀναγράφουσαν adoptata 205,2.  
 εἰς μέτρα ἤβης ἀναγόμεν 193,3.  
 ἀναδεξάμενοι 937,1.  
 στέμμι' ἀναδιδάσκοντες 873,4.  
 ἀνάθημα 440,3. ἀ. ἀπὸ Μήδων 747,1.  
 πόντος ἀναιδὴς Add. 463a1.  
 ἀναιμοσύνοις 1047,5.  
 ἀνείλε Add. 307a1. μνάμην ἀνείλεν Add. 228a3. ὕδρον ἀνείλεται 885,2.  
 κεῖμαι ἀνασθητός 513,2. ἀνασθητὴν περὶ τύμβω 502,12.  
 ἀνάκεισθαι 829,1. ἀνάκειται Add. 875a7. ἀγκειμαι 817,4. ἀγκείται 1046,8.  
 μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσεν 1084,10.  
 ἀνακρούει ἐπιπομπήν 1026,2.  
 ἀνάκτορα Διὸς 950,2.  
 ἐκ βίβλων ἀναλέξας 878,5.  
 ἀνῆλλατο Add. 646a3.  
 ἀνακλιν 459,3.  
 ἀνέλυστα νηδὺν 1028,17. ἀνέλυστα absolute 713,2. ἐς θεοῦ ἀνέλυστα 340,7. ἀνλύω 1028,55.  
 οὐκέτι μοῖρ' ἀνέμεινε 482,3. ἀνέμεινον 1038,15. 1039,10.  
 πόνοις πόνοις ἀνεμέτρεε 146,3.  
 ἀναξ Mercurius 772,2. Hercules 831,5. Homerus 1084,10. ἀνακτιθεῶν 793,11. ἀνακτα ζωῆς Christum 427,8. ἀνακτες Caesares praef. 877b3 et saepius. ἀνακτες θεοί 618,2. ἀνάκτων θεῶν inperatorum



- 892,4. ἀνακτος Ἱπποκράτους 537,6.  
ἀνακτος χεῖρες canem sepelivere 627,3.  
ἀνεξηραίνετο flumen 618,11.  
ἀνάπαυμα μέγιστον sepulcrum 453,3.  
σῶμ' ἀνέπαυσε πόνων 654,3. ἀμπαύ-  
σας βῆμα 979,2. ἀμπαυσον scil.  
maleficos 818,15. σῶμ' ἀναπαυ-  
σαμένη 609,8. ἀνάπαυμαι νοῦσων  
650,6.  
ἀνέπεισε 603,4.  
ἀμπετάσω Τηθύν 1028,58.  
ἀμπέταται 546,6.  
ἐκ καμμάτων ἀνέπνευσε 891,2.  
θανάτου ἀναπόστατος 526,3.  
πυρρὸν ἀναπτε κακῶν 818,14. πυρὸς  
ἀτμὸς ἀνάπτων 1064,5.  
ἀναρθρα φθέγματα 1003,6.  
ἀνασσα Φιλῶν Isis 981,5. ἀνασσαν  
Ἐφέσου Dianam 798,2. ἀνασσαν  
βουλὴν senat. rom. 1046,35.  
χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν 1046,58. ἄλ-  
λοισι μεθ' ἡρώεσσιν ἀνάξει 1037,11.  
ἀναστείχουσι 1000,5.  
τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν 829,4.  
κλῶνας ἀναστέφεται 786,4.  
ἀντανύσης χεῖρα 1026,5.  
ἀντέλλεν 568,3. μητέρα ἀντέλλουσιν  
(Memnonis matrem Auroram) 997,2.  
ἀνέτειλε σωτὴρ μέγας 978,4.  
ἀνατιθῶ 1096,12. ἀλιτροσίην ἀναθήη  
1046,78. ἀνέθεν 746,1.  
ἀνέτλην μογέουσα 674,7.  
ἀναυδος 380,2. ἀναυδος βάξιν Memno  
989,2. acc. 551,2. 702,1.  
τελετὰς ἀνέφαινε 950,2. ἀνέφηνε τ.  
Add. 97a3.  
ἀναφανδὸν ἐπέστη 802,5.  
ἀναφθεγξαμένη 372,33.  
ἀνδριάς 1097,1. ἀνδριάντα 406,1.  
860,5.  
ἀνδροελὴς ἀνὴ 1034,32.  
ἀνδροφόνος Satanas 1140,4. ἀνδροφόνους  
ληστὰς 184,6.  
ἀνεγείρατε ἐκ καμάτων 1027,22. μνή-  
μην ἀρετῆς ἀνέγειρας 896,6.  
ἀνεγκλήτως βιοτεῦσαι 65,3.  
ἀνέδραστον ἔχων δρόμον vitae 502,17.  
ἀνειμι πρὸς τινα adorandi causa 1032,7.  
ἀνὴ 653,4.  
ἀνέκβατος ὄρμος 368,5.  
ἀνηρεῖλαντο 874,7. ἀν. Ἄρπυιαι 1046,14.  
δένδρος ἀνέρπει 546,7.  
ἀνερχομένην πελάγους Venerem 810,2.  
ἀνθος ἀνερχόμενον 342,1. ἐς γῆρας  
ἀνερχομένων 974,2.  
ἀνευθε πάτρης 683,4.  
ἱερὸν χώρον ἀνετρομένην 259,2.  
φέγγος ἀνεῖχε Add. 241a2. ἀνέσχον  
εὐχὴν ibid. v. 19. ἀνασχόμενος  
τελέσασθαι 1078,9.  
ἀνηβον 671,2.  
ἀνῆκει (ψυχὴν εἰς οὐρανόν) 422,4.  
ἀνῆκεστον πένθος 550,11.  
ἀνηλέα νύκτα 418,3.  
πλέον ἀνθεῖ (magis splendet) 875,1.  
ἤνθουν λαοζόος 42,1. ἀνθέοντα κη-  
πον 811,3. ἀνθούσης ὥρης 324,4.  
πρόγονοι ἀνθῆσαν 852,5. ἀνθήσας  
καλῶς 577,2.  
μελέτας ἀνθημα 948,1.  
ἀνθέστακεν 1103,1.  
ἤβης ἀνθος 658,2. ἄβας ἀνθεσι 233,2.  
ἀνθος βιώτου 663,8. ἀνθος βρεφῶν  
152,5. ὀκτωκαιδεκέτες ἀνθος ὀμηλι-  
κίης 289,4. ἀνθος ἀπ' Ἰναχίδων  
464,2. ἀνθεα περικείσο 1129,2. ἀν-  
θεσιν ἐν μαλακοῖσι 649,4. ἀνθεσιν  
ἄχνας 1028,75.  
ἀνθοφόρον sacerdotis 324,2.  
ἀνθοφυῆς βῦλος 103,10.  
Ἑλλάδος ἀνθυπάτοις 902,2. 918,1.

Ἀσίδος ἀνθυπάτον Add. 903a4. ἀν-  
 θυπάτω 919,2. ἀπ' ἀνθυπάτων  
 καὶ ὑπάρχων 909,1. ἀνθυπάτων  
 μέγ' ἀμείνων Add. 903a1.  
 χρύσειον γένος ἀνθυποφήνας 1024,2.  
 ἀνίη 1034,31. ἀνιῶν θέλγηθρον 1032,4.  
 ἀνιάζουσι 404,6. ἀνιάσε νήπια τέκνα  
 128,3.  
 ἀνιγροῦ δαίμονος 562,1.  
 ἀνιηρὸς θεοῖς 980,8. ἀνιηρὸν γοοῦσθ  
 507,3.  
 πένθος ἀνιητόν 550,10.  
 κλέος εὐρύ ἀνῆκεν 403,18. ἱερὴν ἀνὰ  
 γαῖαν ἔθηκε 1046,71.  
 παῖδες ἀνίκατοι 949,3.  
 ἀνις αὐλῶν 418,3.  
 ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,9.  
 ἀνίσων αὐλῶν 350,5. — θανάτων 644,6.  
 ἀνιχνεῖν 270,1.  
 οὐρανὸν εἶδον ἀνοσγόμενον 882,2.  
 ἀνόνητος πόνος 1064,2.  
 νοῦν τε καὶ ἀνορέαν 8,2. ἡνορέη pueri 272,2.  
 κέαρ ἀνόρουσε 462,13. 651,3. ἀνόρου-  
 σας 726,5.  
 ἀνοσον 68,1.  
 ἄντα c. gen. 444,4. 992,2. ἄντα πρὸς  
 τινος 223,4.  
 ἀνταγωνίας βίου 691,6.  
 δάνος ἀνταπέδωκα 613,6. χάριν ἀντα-  
 ποδοίη 784,2.  
 πολλῶν ἀντάξις ἄλλων 600,1. ἀρετῆς  
 ἀντάξιον ἡμετέρησιν 563,5. δῶρον  
 ἀντάξιον 793,11.  
 τύχη ἀντίασεν 244,4. ἀντίασεν τῶν  
 ὁσίων κτερέων 514,4. ἀντιάσαντα  
 Ἄιδεω Add. 697a2.  
 δαίμων νήπιον ἀντεβόλησε 579,2.  
 ἀντίδοσιν 822,3.  
 ἀντιθέου 1033,6. ἀντιθέοις γεράεσσιν  
 648,14.  
 ἀντικοσμητὴν 933.

ζωὴν ἀντέλαβεν θανάτου 547,10.  
 ἀντινέμεσθε χάριν 205,8.  
 ἀντίπαλοι 932,2. dat. 343,6. acc. 209,4.  
 ἀντιπάλων sc. ἵππων 935,4.  
 ψυχὰς ἀντίρροπα θέντες 21,11.  
 ἀντετάφη 573,4.  
 ἀντιτυχὼν ἀέθλων 926,2.  
 Ἄμμωνος χάλκεον ἀντίτυπον 835,5.  
 ἀντίτυπον τοῖς δακρυίοις χάριτα 722,4.  
 ἐντιφιλοῦσα φιλοῦντα 79,2.  
 ἀντλήσει πένθος 562,10.  
 ἄμ' ἀντολῇ ἡελίοιο 1013,2.  
 ἀντολίη 441,3. 618,30. ἀπ' ἀντολῆς  
 823,3. ἀντολῆς βασιλῆα Memuo-  
 nem 998,7.  
 τάντρον ἐξηργάξατο 762,2. ἄντροις  
 ὁμφαίοισι 1025,2.  
 ἄνιμφος 262,4. 463,5.  
 ἄνω verbi aoristus ἤνεσα 1028,35.  
 ἤνεσας 491,1.  
 ἄνωγε 915,6. ἤνωγον 774,5.  
 ἀνώδυνον σῶμα 505,4. φαρμάκοις  
 ἀνωδύνοις 595,3.  
 ἀνωμαλίην Fortunae 257,6.  
 ἀνώτατος οὗτος ὁ τύμβων 672,1.  
 ἀξιεράστον κάλλος 1068,12.  
 ἀξία Μοισᾶν 845,1. Μουσῶν ἀξία καὶ  
 Χαρίτων 994,6. σεμνύνοντι τοῖς τρό-  
 ποις τὴν ἀξίαν praef. 1119a2.  
 ἀξιθέους νέας 981,11 adn.  
 ἀξιθέωρον γαῖαν 981,12 adn.  
 ἀξυνέτων ἀνθρώπων 225,3.  
 ἀξονες 1028,33.  
 ἀοζίη 425,4.  
 ἀοιδὴν 1089,1. ἀοιδᾶς artis poeticæ  
 Add. 241b1. πάντων ἐν ἀοιδαῖς  
 614,2.  
 ἀοιδόν 880,1. 926,15. ἀοιδοῖσιν 781,7.  
 τοὺς πρὶν ἀοιδούς 277,1. ἔρως ἀοι-  
 δότατος 330,3.  
 ἀοιδίμον εὐνομήσιν 909,2. μνημα

- 450, 1. αοίδιμον αἶεν ὀράσθαι 467,3.  
 1069,12.  
 ὁράτον ἀτραπιτὸν βιότου 223,1.  
 ἀπαιδέυτου τύχης 1096,4.  
 ἀπητήθην τὸ τέλος 522,8.  
 ἀπαλοτρεφέντων λειμῶνων 1046,70.  
 ἀπαμαυρώσει 1028,21.  
 πάτρης ἀπάνευθε 552,3.  
 ἀπαξάπαντας 129,8.  
 ἀπάργματα 766,1.  
 θρῆνος ἀπαρήγορον 344,2.  
 ἀπαρχήν 753,1. 754,1.  
 ἀπαρχεσθαι δαίμοσιν ἐκ μελέτης 781,6.  
 κτεάνων μοῖραν ἀπαρξάμενη 776,4.  
 γούων ἀπάτερθεν 562,3.  
 ἀπάτα Διός 1124,1. ἀπάτην τοῖς ζώ-  
 σιν ἐποίησα labyrinthum 920 II 5.  
 ἀπητίμην 1046,54.  
 κέντρον ἀπυστον ἔχων 534,8.  
 ἀπειλάν 1028,80.  
 μᾶνιν ἠπειλήσα 1028,43.  
 ἀπειμι perii 95,5. ἀπι imperativ.  
 646,2.  
 ἀπειράτος Κύπριδος 717,2.  
 γονέων λυγρὸν ἀπειργε μόρον 413,8.  
 ἀπειρείησι νόοιο 1078,5.  
 ἀπειρέσιον βίον 358,1. πένθος 566,9.  
 οὐρανὸν 618,36. εὐχος 909,6. ἀπειρε-  
 σίων ἡμερίων 863,10. ἀπειρεσίους  
 πόρους 919,13. Νεῖλου προχοάς  
 1078,12.  
 ἀπείριτον σθένος 618,25.  
 Ἀπellaίου mensis Add. 319a.  
 ἀπενθήτοις τέκνοις 436,1. ἀπενθήτους  
 ποιέονται vitae vicissitudines praef.  
 877b.  
 ἐν ἀπεράτοις βένθεσιν 1028,58.  
 ἀπευθής 618 ep. 17.  
 δῶρον ἀπέσχον 465,10. κοῦφον ἀπέσχε  
 τέλος 259,4.  
 ἀπεχθεά δάκρυα 467,3.  
 ἐν ἀπημοσύνη Add. 750a4.  
 ἀπήμονα χεῖρα 1069,7. τέκνα ib. 2.  
 ἀπηνῆ ἥελιον 204,19.  
 κάλλος ἀπιστον 727,12.  
 ἄπλατον ἐκλαυσεν 618,12.  
 χαίτην ἀπλεκτον 790,8.  
 ἀπλήρωτ' Ἀίδα 576,3. 577,5. 578,1.  
 αἰάξας ἀπληστοι 233,7.  
 ἥσκει τὴν ἀπλότητα 716,5.  
 ἄπνουν 702,1.  
 ἀπ' ἄρα βέβακε (scil. votum) 1132,3.  
 ὕπνον ἀποβρίζοντες 109,2.  
 ζωνὴν ἀπέδησε 482,1.  
 ἀπόδημον 313,3.  
 καρπὸν ἀποδώσει 1039,3.  
 σῶμ' ἀποδυσάμενος 403,5.  
 εἴληγεν ἄποιον 1046,10.  
 ἂ πρὶν ζῶν ἀπεκαρπισάμην 546,16.  
 ἀπόκειται πᾶσι τὸ θανεῖν 416,6.  
 ἀποκισσόμενος 927,4.  
 ἀποκληζομένη 863,2.  
 ἐκ γαίης πολλὰν ἀπεκρέμασεν 440,6.  
 ἀπόκρυφα σύμβολα 1028,10.  
 ἀποκυδῆνασαν 164,1.  
 οὐκ ἀπελείπετο τέχνης 243,28.  
 φίλης (matris) οὐκ ἀπολειπόμενος 69,4.  
 μὴδ' ἀπόληγε ὕμνεϊν 1073,7.  
 μ' ἀπέλουσε λύτρου 314,6.  
 πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε 547,7. ὄρους  
 ἀπελύσατο πάτρην 843,3.  
 χάριν ἀπεμνήσαντο 768,9.  
 βίος βραχύς οὐδ' ἄποιος 699,6.  
 ἀποπαύετε θρηγῶν 264,13. θρηγῶν  
 ἀποπαύεο 345,3.  
 ψυχῆς ἀποπταμένης 425,2 et ἀπο-  
 πταθείσης 261,22. μαζῶν μητρὸς  
 ἀποπταμένου 690,2.  
 ἀποπνούς 673,3.  
 ἀποπρολιπούσα μερίμνας 653,3.

απορρήξας λόγχας 26,3.  
 πυρὶ φέγγος ἀπέσβεσα 618,18. φθό-  
 νος ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς 583,3.  
 χεῖμ' ἀποσεισαμένους 214,4.  
 ἀπέσπασες ἀνδρὸς ἀπ' εὐνῆς mulierem  
 241,1.  
 Ἀλκίης οἶκτον ἀποστρέφεται 354,4.  
 ἥς (uxoris) βαρυὺς δαίμων ἀπέσχισέν  
 με Add. 497a9.  
 ἀποτάμνει 993,3.  
 γὰν ἀποτεμνομένων 843,4.  
 ἀποθοῦ δούνας 298,6. φόρτον ὁδοι-  
 πορίας 710,2.  
 ἀπετέχθην (χθονός) 261,5.  
 ἀποτιμήσει 1046,92.  
 δραχμὴν ἀποτείσει 1132,2. ἀπέτεισε  
 τὸ πεπρωμένον 509,2.  
 πρῶτ' ἀπενεγκάμενος 926,12.  
 θυμὸν ἀποφθίμενος 414,2. σῶμα  
 ἀποφθίμενον 243,19. ἀποφθίσθαι  
 420,2. ἀποφθίμεναι 325,10.  
 μόχθος ἀπρακτος 1038,9. 15. ἀπρή-  
 κτους λιτάς Add. 241a16.  
 ἀπροϊδὴς δαίμων 582,6. νοῦσος 431,5.  
 ἀπροφασίστως 65,4.  
 ἀπρόφατος Νέμεσις 1046,93.  
 φῶς ἤψε Add. 228a6. ἤψαν φῶς  
 τὸ γαμήλιον 256,7. παιδείης ἐγγύθεν  
 ἀψαμένου 593,2.  
 ἀπύ i. q. ἀπό 988,1. 990,2.  
 πράγμα ἄπυστον 1038,4. πάμπαν  
 ἀπύστω 1046,16.  
 σταῖλαν ἀπύοισαν 1028,7.  
 νοῦσον ἀπωσάμενος 1027,39 cf. v. 23.  
 ἀπωσαμέναν μύρον ἔγκυνον 238,3.  
 ψαμμὸν ἀπωσαμένοι 1015,4.  
 ἦρατο 873,3.  
 ἦραρε 1053,1.  
 στηλίδας ἄραξεν (fort. στηλὶδα χάρα-  
 ξεν) 425,7. ἀράσσων χοιράδας  
 1028,76.

ἀργεννοῖς: κροτάφοις 859,3.  
 ἄργματα 1047,5.  
 βάσει ἀργυρῇ 805,2. ἀργυρὴν βασί-  
 λειαν i. e. statuum 921,1.  
 ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου 855,7.  
 ἀργύφειος βωμός 382,2.  
 Ἀργὴ navis 995,8.  
 ὅθεν ἄρδεται ἄστν Ἀθηνῶν 162,5.  
 ἀρειοτέρην ἡιδέων 511,4.  
 πᾶσιν ἀρέσκων 64,3. πᾶσι βροτοῖς  
 ἀρέσας 163,2. Μούσαις ἀρέσας  
 praeft. 474a1. ἡνδανεν οἷς χρῆν  
 64 adn. εὐαδέε 955,3.  
 ἐξ ἀρετᾶς virtutis ostentandae causa  
 252,4. σωφροσύνης ἀρετὴν 384,5.  
 506,14. 525,4. κρήνης ἀρετὴν 1070,1.  
 ἀρηγοσύνη 1050,4.  
 ἀρήιος Ὀρέστης 872,9. ἀρήιον 33,3 ἀρήια  
 ἔργα 1087,1.  
 ἀρηφιλίῳ φωτί 502,5. ἀρηφιλίων φω-  
 τῶν 407,3.  
 ἀρήτειραν 872,1.  
 ἀρητήρ 800,2. 827,3. 6. 873,3 nom. pl.  
 406,10.  
 ἀριόεικετον αἰοδὴν 1089,1.  
 τέχναις ἀρίσθλον 351,3. μᾶμα 843,1.  
 ἀρίζαλον Κλεονίκαν 250,1. ἀρίζαλου  
 σοφίης 494,4. πατὴρ ἀρίζηλοιο  
 855,1.  
 ἐτῶν ἀριθμούς Add. 874a7. τρίτον  
 ὠδίνων οὐκέτ' ἀριθμὸν ἔχει 574,4.  
 ἀρίσταμον mulierem 260,1.  
 ἀνδρὸς ἀριστῆος 343,2.  
 ἐν τοῖσιν ἀριστος 419,1.  
 ἀριστεύει 1095,2. ἀριστεύων ἔπesson  
 487,2. πολλὸν ἀριστεύοντα 180,3.  
 ἀριστεύσας 168,5. τρεῖς ἀριστεύ-  
 σαντα 601,3.  
 ἀριστότοκος 896,1.  
 ἀμφραδέως 325,6.  
 ἤρκεσα πατρη 1079,1. ἄρκεο 413,7.

ἄρκεσιν 192,7.  
 ἀρκετά praef. 288b10.  
 ἀρκιον 618 ep. 17. ἄρκια 618,34.  
 ἀκροθίνιον ἀρκτου 811,5. ἀρκτοι 1028,  
 46. ἀρκτους 407,5. ἀρκτοι se-  
 ptemtriones 441,3.  
 ἄρμα Phoebi 618,7 et saepius.  
 ἄρματι νικήσαντα 932. 933,2.  
 ἀρμελατῆρα 618,1.  
 ῥυθμούς ἤρμωσε 929,6. οὐ γὰρ ἐν  
 ἑξαμέτροις ἤρμωσε τοῦνομα 616,6.  
 λόγος ἤρμωσε τινι 889,3. σήματα  
 ἡρμόσατο 394,2. στέφος ἡρμόσατο  
 985,8.  
 ἄρνας κατέχουσι λύκοι 1038,38.  
 ἀρνύμενος νύκτα 855,4.  
 εὐτεκνίης ἀροτῆρα 601,1. βοῦς ἀρο-  
 τῆρες 793,6.  
 ἀρότας (βοῦς) 793,2.  
 ἤροσεν 496,1. 514,1.  
 ἀρούρας Καπαδόκων 640,1. ἀρούραις  
 Αἰγύπτου 713,3.  
 ἀρουραῖοιο τραπέζης 1015,3.  
 μοῖρά μ' ἤρπαξεν ἀδελφῶν κτλ' 476,7.  
 ἀρπαχθεὶς τέκνων 321,7.  
 δισσωὶν ἀρρενικῶν 727,10.  
 ἀρρηκτον κρηπῖδα 1078,3. ἀρρήκτους  
 δεσμούς 170,6.  
 ἀρρενι ἡιδέω 474,5. ἀρρενα γυῖα  
 618,16.  
 ἀρρήτου τελετῆς 972,4. ἀρρήτων θέσμια  
 Add. 97a6.  
 ἀρσενόπαιδα γονάν 218,12.  
 ἀρσην sol. 1031,1. ἄρσena θυμόν Add.  
 874a6. ἄρσena παῖδας Add.  
 497a5.  
 ἀρτιβίου δόξας 208,3 sed cf. adn.  
 τέκνον ἀρτιγάλακτον 205,3.  
 ἀρτίγαμος 679,2.  
 ἀρτιγενεῖς παῖδας 248,12.

ἀρτίγονον βρέφος 1028,39.  
 ἀρτιεπής 444,2.  
 ἀρτιθαλεῖ ἀλόχῳ 631,2. ἀρτιθαλεῖς  
 ἐλπίδας 348,2.  
 ἀρτιος εἰς τι 810,6. ἀρτιον ἔργου  
 φέγγος 1028,38. ἐτῶν ἀριθμὸν  
 ὀγδοήκοντ' ἀρτίων praef. 222b4.  
 ἀρτιτόκου φωτός pueri 615,2. ματρός  
 Add. 805a(a)2.  
 ἀρτιφυῆς 334,11.  
 ἀρτίχουν 201,6.  
 Ἐρεχθιδιῶν ἀρχαγέτι Pallas 852,1.  
 ἀρχαίων λεχέων prioris coniugis Add.  
 241a8.  
 διαῖδαλον ἀρχέτυπον 1084,4.  
 ἀρχεχόροιο 603,1.  
 ἀρχὴν λάμβανε (incipie) 1094,1. εἵνε-  
 κεν ἀρχῆς (muneris) Add. 903a6.  
 ἀρχῇ πανόημῳ iussu populi 430,6.  
 ἀρχὴν Θηβαίων et Αἰγύπτου πάσης  
 919,3. ἀρχαῖς muneribus 855,7.  
 919,13.  
 ἀρχηγοῦ ἱερέων 585,2.  
 ἀρχίατρος 352,4.  
 ἀρχιδικαστής 1011,1.  
 ἀρχιερεῖς 461. 1062,2. acc. 460,1.  
 Ἄσιδος ἀρχιερῆος 584,1. Ἴσιδος  
 ἀρχ. 1047,2.  
 ἀρχιμάγου Add. 903a.  
 Ἀτθίδος ἀρχός 820,2. ἀρχὸν Βοιωτῶν  
 855,2. — Ἀχαιῶν 915,1. 3. Κεκρο-  
 πιδῶν 972,1.  
 ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον 868,3. 878.  
 τὴν τοῦ βασιλέως 878. ἤρξα διδασ-  
 καλῆς 616,4. ῥόδον ἀρχόμενον 570,3.  
 ἀρχόμενον φῶς 583,3.  
 πατρίδος (Cyzi) ἀρχων 880,3. Ἰτα-  
 λῆς ἀρχοντα 901,1. ἀρχων ἐφήβων  
 950,4.  
 ἀρωγῇ κουφίζων πόλιας 905,3.

ἄρωγός 542,6. ἄρωγὸν νούσων 202,3.  
ἄρωγούς τῆς ὁδοῦ θεούς 1039,8-  
1040,13.

στάλαν ἀσάλευτον 1028,4. νίκαν 855,3.  
τύμβος οὐκ ἀσάμος 258,1. Ἰπποκρά-  
τους οὐδὲν ἀσημότερος 243,17.

ἀσαφῆ φθέγματα 1003,6.

ἀσινῆς 781,11.

ἥσκουν τὸ δίκαιον 85,3. εὐφροσύνην  
ἥσκουν 490,1. ἥσκει τὴν ἀπλότητα  
716,5. ἥσκησεν παίδειαν 493,3. —

τέχνην 506,5. 11. 532,1. ἀσκήσας

κόσμον σωφροσύνης Add. 35a6. —

πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2.

ἀσκήσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας  
Add. 875a5.

εὐτοκίην ἀσκηθεά 1027,40.

ἀσκητῆς σοφίης 104,2.

ἀσπάζεσθ' ἥρωα 296,3. ἡσπάζετο  
1002,2. ἡσπάζατο 858,3. 859,1.

ἀσπάζσατο 990,9 (verbum ado-  
randi).

τῷ πέλον ἀσπασίη 582,5. ἀσπασίοισι  
λόγοις 301,2.

ἔρις ἀσπετος, 935,5.

ἀσπίς Ἀργεῖη 931,5. Λάκαιναν ἀσπίδα  
praef. 768a4.

ἀσταθμον (ἄγαλμα) 805,3.

βίος ἀστατος 699,5. ἀστατος αἰὼν  
502,16.

ἀστερέεγτα πέδιλα calceamenta sena-  
toria 1046,23.

ἀστεροπητὴν Δία 1035,8.

συναμαίμονας ἀστεφανώτους 314,27.

ὡς ἀστέρα λαμπόμενον Add. 306a2.

ὁδὸν ἀστιβέα 1028,59.

ἀστονάχhton 556,3.

ἀστόργου θανάτου 146,6. ἀστόργοις  
amorem non expertis 1028,44.

ἀστράπτουσα Ibis 1028,80.

ἀστρων οὐρανίων 853,3. ἀστρων ὁρό-

μος 372,7. — ἀστρῶν ἡ ἀπάσας Ἑλ-  
λάδος 978,3.

ἀστροφόροι.... 1028,23.

ἄστν πάτρας 938,4.

Ἄιδος ἀστρφελίκτου 540,3.

ἄσυλον (γαῖαν) 1046,73.

ἀσφαλὲς οὐδὲν ἔνειμε Τύχη 240,6.

ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν 249,1.

ἀσφύδελον 1135,1.

ἀταλδφρονα 325,13.

ἀτὰρ οὐκ 1046,41. ἀτὰρ οὐδέ 1046,  
43. 45. ἀτάρ 1028,18.

ἀτάραχον ὁδὸν vitae Add. 241b3.

ἀταρβέος 618,41. Ἡρακλῆος 946,3.

ἀταρβητον δήιον 914,4. ἀταρβήτων  
καμάτων 831,2.

ἀτασθαλίας κόλασιν 712,4.

αἰώνοπυρεῖον ἀτάσθαλον 1140,8.

ἄταφος 285,1.

ἄτεγκτον Ἀίδην 547,15.

ἀτέλεστον ἔργον 1051,1. ἀτέλεστοι  
ἐλπίδες 151,9.

πρᾶξις ἀτελής 1038,42. ἀτελεῖς ἐλπί-  
δας 497,6.

δυσαπότροπος ἄτη 1033,22.

ἀτιμήσειε 1046,51.

ἀτίμητον (ἄγαλμα) 805,3.

οὐκ ἄτιμος ἔην 313,9. εὐτέ μιν  
ὕβρισταί ἄτιμον ἄγον 831,8.

ἀτίτηλεν 695,3.

κίονας ἀτλαντας 1072,7.

πένθος ἀτλητον 423,5.

πυρὸς ἀτμός 1064,5. νέκταρος ἀτμός  
787,1.

ὁδοιπορίαὶς ἀτονήσας 613,4.

ἄτρακτοι μοιρῶν 222,7.

ἄτραπὸν ἱστορίας 878,6.

ἄτραπα (nom. ἄτραψ?) 223,2 adn.

μοιρῶν ἀτρεῖες ἀνάγκαι 1046,77.

ἐπ' ἀτρεκές 185,12.

μοῖρῃ ἀτρέπτω 507,2. accus. 727,1.

ἀτρέστῳ κραοία 242,1.  
 ἄτροπος Κλωθώ 462,9. — νόμος (μοι-  
 ρῶν) 288,5. ἄτροπα γραφάμεναι  
 (μοῖραι) 153,4.  
 ἀτροπὸν i. q. ἀτραπὸν (?) 475,1.  
 ἀτρυγέτης scil. θαλάσσης 863,9.  
 ἀτρύτου (μοίρας) 222,7.  
 αὐγῆς σεληναίης 1046,27. αὐγᾶς vitae  
 560,7. ἀλίῳ αὐγα αἰθόμενον Mem-  
 nonem 990,1. 3. αὐγαῖς ἐν καθα-  
 ραῖσιν 649,8.  
 αὐδοᾶ Memno 1000,7. θεὸς αὐδοᾶ  
 1041,9. αὐδοᾶσε 989,8. αὐδοᾶσον  
 185,4. αὐδοᾶσαι part. 991,1.  
 αὐδοῆσαντος 998,5. αὐδοῆσαντος 988,1.  
 χαίρειν αὐδοῆσαντες 205,7.  
 αὐδοῆς 1002,1. πολεμογράφον αὐδάν  
 praef. 877 b3. αὐδαν ἢ Memno  
 990,7.  
 αὐδοῆεις 1000,2. 1006,1. 1007,2 (de  
 Memnone). στηλὴν αὐδοῆσαν 402,2.  
 αὐερύσαι 1036,10.  
 αὐθαίμου 214,2.  
 αὐλῆς πρόθυρον 1056,1. αὐλὴν (Περ-  
 σεφόνης) 494,1. Διὸς αὐλᾶς 288,4.  
 αὐλακα 1028 col. II, 37. αὐλακα  
 Διοῦς 116,1. αὐλακος ἀγυιά  
 1028,2. αὐλακος ὑδροφόρου 599,4.  
 αὐλειῶν 1075,6.  
 αὐλοβόαν 928,6.  
 αὐλός 788,1. αὐλῶν ἄνις 418,3.  
 αὐλῶν ὁμοκλή 1049,7. πηκτίδος  
 αὐλοῖς 271,1.  
 αὐλωδός 926,9.  
 γενεὴν βίσιον τ' αὐξε Add. 750 a4.  
 αὐξεῖν πάντα 1031,1. αὐξων γενεήν  
 822,1. αὐξουσα φήμην 211,4. ἠύξα-  
 νόμην 314,10. τέκνων αὐξάνου ἐν  
 γενεῇ 430,10. αὐξόμενον 867,1.  
 αὐξήσεις 1064,10. ἥβη αὐξηθέντα

209,3. accedit barbarum αὐξού-  
 μενον 462,3.  
 δόλφει εἴμ' αὐτῇ 1037,8.  
 αὐπν[ος] 423,8. αὐπνοῖς φυλακαῖσιν  
 1033,14.  
 αὐρησι Ζεφύροιο 1046,22.  
 αὐστηρὸν πόνον 201,5.  
 κατ' αὐτάν 180,3.  
 ἤυτησεν 995,7.  
 ἤυσεν φωνῇ 1009,3.  
 αὐτό adv. i. q. ἄρτι 540,1.  
 αὐτομάτῳ θανάτῳ Add. 497 a2. αὐ-  
 τόματοι 257,8. αὐτόματα 1110,5.  
 αὐτόχθων 771,2.  
 αὐχῶ c. acc. 567,3. αὐχεῖ 822,5.  
 932,7. μεγάλ' αὐχήσασα 489,1.  
 ἠύχουμην 192,1.  
 αὐχμηρὴ βάτος 548,2. αὐχμηροῦς  
 Ἄιδος εὐνάς 431,3.  
 αὐχμῶ gen. 1028,56. col. II, 9.  
 πυρκαϊὴν ἀφαγνίσαι οἶνω 1034,28.  
 ἀπὸ δεσμῶν ἐλόντες 849,3.  
 ἀφανῇ (velut τύμβον) 190,6.  
 ἀφανίσει 376,8. ἠφάνισε 380,6. 492,3.  
 τὸ κάλλος 531,2.  
 ἄφαρ 551,7. 1034,18.  
 φωτὸς ἀφαρπασθεὶς 577,3.  
 ἄφατον τάχος 618,4.  
 οὐδὲν ἀφαιρότερος χρυσοῦ λίθος 875,1.  
 ἔργα χειρῶν γνώμας πολλὰν ἀφαιρό-  
 τερα 851,2. Κυδωναίων ρείθρων  
 ἀφαιροτέραν (γέφυραν) 1078,6.  
 ἀφεγγέα χῶρον 372,13. νύκτα 420,3.  
 ἀφειδέεις ἀγῶνες 1064,12.  
 ἀφελῇ ψυχὴν 727,5. ἀφελῶς 727,14.  
 τὴν ὑπάτην ἀφεισιν 795,1.  
 ἀφεικτος ἀνάγκη 563,7.  
 ἀφηρώϊξε 191. 192.  
 ἀφθάρτοις Μούσαις carminibus 226,5.  
 ἀφθάρτως ἐτίμησαν 919,10.

αφθίτος ἐν ψυχᾷς 673,1. ἀφθιτε  
δῆμε 200,1. ἀφθιτε Νυμφάων  
828,2.

ἀφθόγγω φθεγγομένα στόματι 234,4.

ἀφθονος εὐλογίας πηγὴ Add. 35a5.

ἀφί i. q. ἀμφί 215,5.

θυμὸν ἀφέντα πόλει 466,2.

ἀφιζόμενοι 981,9.

ἀφλέκτους πεύκας Add. 241a1.

ἀφώρισε κάλλος (Venus) 244,3.

ἀφρώεντι ὕδει 1028,74.

βρέφους ἀφύλακτος Ἑρινός 218,7.

ἀφωνον στηλῆν 402,1.

ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου 855,7.

εἰς ἀχάριστα σπείρων 618,14.

ἀχθεινοῖσι βέσσειν 618,16.

ἄχθος χθονὶ κείμενον 1061,1. ἄχθος

ἐχουσα κραδῆς πένθεος 679,4.

ἀχθοφορεῖ 1102,2.

δεσμῷ ἐν ἀχλυσέντι 748,3.

ἐπικείμενος ἀχλυν 310,3.

ἄχνας ἀνθεσιν 1028,75.

ἄχους βέλος 1034,10.

Χριστὸς ἄχραντος 1067,4. gen. 427,7.

ἄχραντον δοξᾶν 427,9. ἄχραντον

(ἀγαλμα) 805,3. ἄχραντα θέσμα

Add. 97a6. ἄχραντα ἐκύησε 671,2.

ἄχρι c. acc. 618,8. ἄχρῃς ὅτου 314,

24. ἄχρῃς ἐπὶ 1028,42.

ἀψαυστοὶ τέκνων 241,2.

ἀψευδεῖς τοὺς αἰοῖδους δεῖξα 277,1.

ἀψευδέσιν ἄλκαρ ἐπ' ὄμφαις φαίην

1035,10.

ἀψίδα 440,9. 445,4. ὑπὲρ ἀψίδων

1078,7. ἐς δεκάταν ἀψίδα σελάνας

1028,38. ἐφ' ἀψίδεσιν Ὀλύμπου

618,3. 33.

ἀώριον 16,1.

ἀώριος 12,2. ἄωρον μίτον μοιρῶν 478,1.

ἀώριος περιπέσοιτο συμφοραῖς 376,9

cf. seqq. ἀωροτάτην ἡλικίην 372,32.

Kalbel, Epigrammata graeca.

ἀωρότηταν 372,32 adn.

ἄωτον 1089,7. ἄκρον ἄωτον 455,1.

νεαρᾶς ἄκμης ἐν αὐτῷ 154,3.

ὄργια βάζων 587,5.

βάθρον τὸ Ταρτάρειον 1034,19. βάτ-

θρα 807,4.

εἰρήνης βαθυκάρπου 792,1.

βαθυκτεάνων ναετήρων 1069,1.

βαθυνομένας νάσως 1028,70.

βαθὺ γῆρας 452,12. βαθείας ἐκ

φρενός 1028,13.

βαίης ἀπο 582,5.

νέας βαινουσας ἐς ἐλπίδας 465,1.

τοκέων βάκτρον 257,2.

βάκχοις 871,7.

βάλλε δάκρυον 363,6. βάλλον ἐμὸν

ὀλέτην δαίμοσιν 334,15. ἀκτῖσιν

βαλλόμενος πυρίναις Memno 987,2.

βάλλον ἐς μακάρων νήσους 366,6.

βάξιν 989,2.

βαρβίτῳ 102,3.

νόσῳ βεβαρημένους 335,3. γήρα

608,6.

βαρναμένον 180,2. 182,2.

βαρυαλγῆς νοῦσος 228,3. 803,3. 1027,23.

θρήνος βαρύδουπον 344,13.

βαρυζήλου τέρμα τύχης 214,6.

Κλωθὴ βαρύμηνις 693,1.

ἀστόργοις βαρυπάμοσιν 1028,44.

βαρυπενθᾶς 367,3.

βαρυπενθῆς 212,3.

χεῖρα βαρύφθονον 376a1.

ἧς (νόσου) ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βάσανον 722,2.

βασάνων ἀνάγκη 1064,6.

βασίλειαν θεσμοφόρον 1028,69. βασι-

λέας μέρος 768,8.

Αἰγύπτου βασιλεία Isis 1028,1. βα-

σίλεια γυναικῶν Faustina 1046,51.

βασίλειός et βασιλῆς inperatores ro-

mani saepissime. — νόσος ἐκ βασι-



- λήων 1028,5. βασιλεῦ (Παιάν) 799,1.  
 ἀντολῆς βασιλῆα 998,1 et βασιλέως  
 ἐψόν 1003,3 (Memno). ἐς βασι-  
 λῆος ἰκέσθαι (Aegypti) 118,3. θεια-  
 τῶν ἐκ προγόνων βασιλῆ (Nicotheo  
 Cyprius) 846,4. Ἀντίοχος βα-  
 σιλεύς (Balbillae proavus) 991,  
 12. ἐκ γένεος βασιλῶν 900,1.  
 βασιλῆα archont. att. 972,1. βα-  
 σιλῆα λόγων 910,1. — βασιλεύτερος  
 1046,36.  
 θάλαμον βασιλεῖον Add. 888a3.  
 ἀελίω βασιλῆον 1028,48.  
 βασιληίδος (Sabinae) 989,3. 991,11.  
 dat. 988,3.  
 βασιληίδος ἀρχᾶς 1027,10. -ῖδα τι-  
 μάν 1028,53.  
 βασιλίδος 685,6.  
 βασιλίαν πίστιν 1060,1.  
 βασιλισσαν Ἰσιν 1023,3.  
 βάσιν πεδίων 1028,72. σὺν βάσει  
 ἀργυρέῃ 805,2.  
 βασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖς Ἀΐδης 496,6.  
 βασκανίους Ἀΐδω 381,2.  
 βάσκανος Satanas 1140,4. βασκάνω  
 πικρῶ 734,2 βάσκανος δαίμων 345,1.  
 vocat. 569,3. φθόνος 379,1.  
 βάτος 548,2. βάτοι 546,5.  
 νηῖο βεβήλοις 109,1.  
 ἄχους βέλος 1034,9. Ποντίων βελῶν  
 classis Ponticae 337,1. βελέεσσι  
 invidiae 1116,1.  
 βέλτερον 986,1.  
 Βένετον μέρος circense 935. Βενέτους  
 ibid. v. 6.  
 βενεφικιάριος ἡγεμόνος 444,3.  
 βένθεσι πλαζομένη (vel νηχομένη)  
 872,8. ἀπεράτοις βένθεσιν 1028,59.  
 μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.  
 βῆμα ἀμπαύσας 979,1. βῆμα θεητροῦ  
 820,1. βῆματι Βιθυνικῶ tribunalī  
 395,4.  
 μηδὲ βιάζου θεόν 1038,10.  
 βιαίω θανάτῳ 624,3.  
 ἐκ βίβλων δρεψάμενον 853,4. ἀναλέ-  
 ξας 878,5. — V. βύβλος.  
 βικαρίω 919,2.  
 βιοδῶτα Aesculapi 1026,5.  
 βιοδώτορος Ἀθιδός 820,2.  
 βιολόγος φῶς 609,6.  
 ἐκ γαίης βλαστῶν 75,2. Χῖος γενεὰν  
 βλαστῶν 88,3. εἰς κρίνα βλαστή-  
 σειεν ὅστέα 547,1. βλαστήσας  
 εἰς ἄνθεα ib. 4. ἀγανστατῶν ἀπὸ  
 πατρῶν βλαστήσας 403,4.  
 βλαστήματα τέκνυν 275,3.  
 βλαστόν filium 224,6. βλαστόν γαίης  
 659,1.  
 βλαψίταφον κόλασιν 712,4.  
 βοαγός 806,1.  
 βοαύλοις 1028,73.  
 βοηθὸν ἔξεις τὸν Πύθιον 1039,2. 1040,7.  
 θρήνοισι βοητὸν ὑμῆσαν 418,7.  
 βόθρους 1034,24.  
 βολαῖς κεραυνῶ 1028,80. βολαῖς σελά-  
 γεσκε 1028,9. βολαῖς χρυσοῦ 832,2.  
 πυροφόροις βοτάναις 321,2.  
 δένδρεα βοτρυόεντα 1046,69.  
 βοτρυοστεφάνω κωμῳδία 38,3.  
 βότρυν 1028,79. βοτρυῶν 812,4.  
 βοτρυώδεος οἴνης 88,5.  
 βούβρωστις 793,3.  
 θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων 892,4.  
 βούλαρχον Add. 277a6.  
 βουλευτής 714,3.  
 ἐν βουλαῖς ἄριστον 854,3. ἐν βουλαῖς  
 κρατίστους 878,1. βουλὰν καὶ θάρ-  
 σος ἔχων 112,3. καὶ βουλᾷ καὶ  
 χερσὶν ἐς Ἄρεα (πρᾶτος) 187,3.  
 βουλᾷ καὶ χερὶ 855,6 βουλῆσιν

ἀνάγκης 150,7. βουλαῖς Ἀρτέμιδος 872,12. βουλαῖσιν τινας 949,5. σαῖς βουλαῖς Add. 805a12. — πρῶτιστον βουλῆς ἡ δὲ πόλεως ὅλης.  
 ἀστέρα βουλυτοῖο 618,15.  
 βοῦς ἀγελαίας 1082,10.  
 νίκης βραβεῖον 318,4.  
 βρέτας 1025,7. praef. 831a1. hominis imago 958,8.  
 δακρυόσιν ἔβρεξαν ὄλον τάφον 699,5.  
 βριαρῆς στρατιῆς 448,2. βριερὸν λέοντα 1082,2.  
 βριθοῦσα φόνων (γαῖα) 793,4. βριθομένα (πλοκάμουςιν) 1028,18.  
 βρότεια πνεύματα 575,5.  
 βροτοκτόνον sphingem 1015,6.  
 βροτολογόν Apollinem 1034,29.  
 βροτοφθόρος Ἄδης 544,1.  
 βρώμαν 1028,46.  
 βρώσιν Christi 725,5.  
 ἴσαις ἐπὶ βύβλοις totidem libros scripsit quot annos habuit 305,2. μεμνήσμαι σεῦ καὶ ἐμῇσι βύβλοισι 1005,2. βύβλους in museo positas 829,2.  
 ἐκ βυθίου πόντου 1033,16. ἐκ βυθίας ἰλύος 1028,71.  
 θάνατος καὶ βυθός (πάντων τέλος) 459,7. πολλὰ βυθοῖσι καμῶν 613,4.  
 ἤγαγε σῶμα βυθοῖσι 642,13. ἐγκατέκρυψα βυθοῖς 863,4.  
 γαῖα 563,1. 703,3.  
 παῖς γαῖος 606,1. — V. γῆ.  
 γάλακτος δεομένων τῶν παιδίων 176,5.  
 γαληναίῃσιν ὅπωπαῖς 403,2.  
 γαμετῇ ἀλόχῳ 310,2.  
 γήματο εἰς Μαραθῶνα 1046,5.  
 γαμηλίων φῶς 256,7. ζυγόν 564,5.  
 γαμικός μοῦνος ἐνὶ φθιμένοις 288,7.  
 γαμῖς ἐλπιδος 325,14.

δικαίων ἐκ γάμων 1039,5.  
 γάνος οἶνας 853,5.  
 ἐοῖς ἐγάνωσεν ἰάκχοις Ἰσιν 985,3.  
 γαστρὸς μοῖρα 314,22. φέρω ἐν γαστέρι φῶτα et ἔχω κατὰ γαστρὸς τινα (loquitur lapis) 502,1. 9.  
 γειαρότης (βοῦς) 793,1.  
 γειτνιώσαν πόντι κτλ. 810,11.  
 γείτων Σαράπιδος 875,2. γείτονα πυραμίδων sphingem 1015,5.  
 μὴ γελάσης μοῖραν 284,1.  
 γέλωτα χέεις ἱερεῦσιν 1027,32.  
 γέμουσι πλούτου (mortui) 128,7. Χαρίτων γέμοντα 622,1.  
 γενέθλας ἀρχάν 1028,36. Ζηνὸς γενέθλη 1035,3.  
 γενέθλιον νηδύν 1028,17.  
 τεκέων γενέθλη 824,1. ἱμερόεντα γένεθλα 403,13.  
 ἄρτι γενειάζοντα 345,1. ἄρτι γενειήσαντι Add. 552a3.  
 ἄρτι γενειάσκων 100,1.  
 γένεσις genitura 314,21.  
 γενέτειρα μοῖρα 287,5.  
 γενετήρες parentes 502,10.  
 γενέτου epigrammatis i. e. poetae 979,4. γενέτας parentes 1026,6.  
 γενέτωρ 205,1. 218,3. 698,7. 852,3. 917,4.  
 γεννάδας 424,7.  
 ἔχει τὸ πρᾶγμα γενναίαν ὑπόσχεσιν 1039,20. 1040,25. γενναῖά σου 667,4.  
 ὁ ταλαίφρων γεννήσας 314,13.  
 γέννημα 592,1.  
 θεῶν γεννήτορι πάντων 915,7.  
 ἐκ γένους γένος 502,28. Μουσῶν σεμνὸν γένος Add. 228a7. μαρμαραρίων τὸ γένος 920 II 7.  
 γεραὸς νόος 853,1.  
 γέρηρέ με δῆμος 946,2. δῆμον βουλὴν τε γεραίρων 120,3. τίμησε γεραίρων

- 502,3. ἐπεστεφάνωσε γεραίρων Add.  
97a7. ἐλθῶσι σε γεραίρω 1000,1.  
γέρηραν εἰκόνι 892,4. δῶμῳ (templo)  
γεραίρει 1064,4. σὺς ἐγέραιρε τό-  
πους 815,6. θυσίην λοιβαιῖσι γεραίρει  
815,3. μῆρα γεραιρόντων 1035,20.  
μνηῖμα γερασσάμενος 425,8.  
γεραιρά sacerdos 44,1.  
γεράρω Τιθώνιοι 992,1. γεραρῆς συν-  
όδου 409,7. γεραραῖς χερσίν 670,2.  
γέρας (plur. γέρα 1046,45. γέρα  
889,7. γέρατα 1046,29) sacerdo-  
tium 866,4. statua 845,3. 849,1.  
935,2. γεράεσσιν donis 857,3.  
τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων 7,2.  
θανοῦσιν 502,6. ἀποφθιμένων τοῦτο  
γάρ ἐστι γέρας 249,4. εἶπερ χρηστοῖς  
γέρας ἐστὶν 48,6. εὐσεβίης γέρα  
199,6. σαοφροσύνης γέρας 338,3.  
τιμᾶς γέρας (?) 884,1. γέρας τελέ-  
σας 773,2. ἀμφίπολον γεράων  
1046,52.  
γερουσία prae f. 1119b1.  
γευσμένην ζωῆς 371,1. γευόμενον ζωᾶς  
576,1. βίотου 540,1. γευσσάμενη  
βίотου φωτός 421,1. γευσσάμενον θα-  
λάμου 520,3. γευσσάμενος ἥβης 587,1.  
γέφυραν 1078,9.  
γεωμόρον τέχνην 185,8.  
γεωπονίης 446,5. 452,2. 453,4.  
γεωργός 618,13.  
γῆς γόνος 606,4. γῆς παῖς 1037,6.  
κατὰ γῆς τάφον ἔτευξε 399,2.  
γῆθεο 421,3. γηθόμενον 452,12. γέ-  
γηθε 1027,24. γεγηθώς 314,5. γε-  
γηθότες 1027,4. σκιρτώσα γέγηθας  
649,3. γαθομένα πεδίοισι Μέμφις  
1028,4. ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα  
240,3.  
γηθοσύνη 321,5. γηθοσύνην 859,6.  
γηθόσυνοι 1027,36. γηθοσύνους ιε-  
ρεῦσιν ibid. 31.  
γηραιῇ μητρί 434,8. γηραιὼν βιο-  
τᾶς τέρμα 241,10. βίοιο γηραιὼν  
μέτρον Add. 497a11. γηραιῇσι μεγέ-  
μεναι ἡλακάτησιν 1046,18. γηράς  
573,4.  
γηραλέου βίου τέρματα 237,2. γηρα-  
λέης ἐλπιδος 376,3. γηραλέην ἐλπίδα  
201,6.  
γῆρας θέμενος 446,4.  
γηράσκειν καλῶς 861,4. ἀφθόνης γη-  
ρασκέτω 463,6. γηράσκοντας 449,6.  
γηράσαντα 303,4. 452,18.  
γηροκόμους filias 536,4. γηροκόμον  
χέρα 152,12.  
γῆρος i. q. γῆρας (?) 426,3.  
γηροτρόφους ἐλπίδας 233,10.  
γῆρυν 986,2. 1000,6.  
παιδείας ἡλπιζα γενέσθαι 167,5. ἥς  
ἐγένου σοφίας 523,3. χρόνοι; πολ-  
λοῖς γεγαῶτα 601,2. γεγαῶτι κα-  
σγνήτῳ 173,19. — ἐγεντο 187,2.  
406,8. 990,12. — γενέσθην nata  
sum 870,4.  
γνώθι βίου τὸ τέλος 533,2. μηδὲν  
κακὸν γνούς 689,4.  
γλαυκώλεον Τηθύν 1028,58.  
γλυκώτερον 572,4.  
τὴν πάντων γλυκίῳ 678,1.  
γλυκύθυμον 462,15.  
ἐγλυψα 620,4. ἐγλυψεν prae f. 831b1.  
γλύψας 841,5.  
γλύμμα 1129,1.  
γλυπτῇ στήλῃ 149,1.  
γλυφή 917.  
γλυφικῆς 841,4.  
γλώσσαν τμαῖζε (Cambyses Memnonis)  
991,3. γλώσσαν Ἀθηναίων Herodem  
1046,37.

γνήσιος ἐραστής 829,3. τέκνα γνήσια  
κούχ' ἰόθα 120,6.  
γνώμας μύθων 851,2.  
γνώμων νόος 1028,51.  
γνώριμος discipulus 883,2.  
γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι 716,7.  
γνωτὴ Add. 228b3. γνωτῶν 404,5.  
γνωτοῖς πᾶσιν 91,2: 698,2.  
γοηρόν ἴαχε 790,7.  
γονέτου (an γενέτου?) 427,3.  
γονὴν Δόμνας filiam 372,15. γονὴν  
subolem 476,6. γοναῖσι Σοφοκλέος  
208,5.  
γονοέσσας αὐλακας 1028,1.  
τὸν ἐν γονάτεσσι Πιρίηπον 782,5.  
γονέων ἐλπίς, ἔπειτα γόος 116,2.  
γοργῶπις Ἀθῆνη 1046,54.  
Γορπιαίου mensis 323.  
γουνὸς Ἀμύκλης 473,5.  
γραῖα 550,12.  
γράμμα et γράμματα titulus 89,6.  
114,1 (τὰ πρόσθεν γρ.). 258,5  
(καλαπτόν). 616,2. 679,1. 722,7.  
797,2. 825,3. 978,5 (ἀγνόν). 982,1.  
σχεδίου γράμματος 618 ep. 6. γράμ-  
ματα Πιερίδων 851,6. — εἰς πέλα-  
γος γράμματα γράφαι proverb.  
1038,8.  
γραμματούσαντα τοῦ συνεδρίου 964.  
γραμματικὸς κλεινός Aristophanes 1085,  
12. — γραμματικῆς τέχνης 534,4  
τέχνην γραμμαῖσιν ἰχνεύειραν 185,9.  
γραπτὴν λίθον 1089,8. εἰκόνα γραπτάν  
97,1.  
γραφεῖον 980,4.  
γραφὴ titulus 211,4. 347,1. 417,2.  
721,4. 722,3. 783,2 (γρ. παρούσα).  
957,5. — γραφαῖς picturis 1075,6.  
γραφίδεσσι κατέξυσα 1028,11.  
ἔγραψε κάποιῃσε 1099,1. ἔγραψε κὴ  
ἐχάραξε 1101,1. τύμβον γράψαν

313,14. στήλην γράψατο 527,4.  
ἄταφος ὡδὲ γέγραμμαι 285,1. —  
V. γρόφων.  
γρόππατα 990,11.  
γρόππα 991,14.  
γρόφων 740,2.  
γυάλοις ἐν Τήλῳ 199,3 . . . γυάλοις  
1032,6. Ἀπόλλωνος γυάλοις Delphis  
Add. 875a7.  
γυῖα 1016,5.  
γυιοπαγεῖς καμάτους 853,6.  
γυμνάς ἐπλετο ἀμφί τι (exercitatus)  
104,4. — γυμνάς exercitatio 223,7.  
239,3 (γ. εὐμώχθου). Add. 552a5.  
γυμνάδος πόνον 201,5. γυμνάδος  
ἔργοις 233,1. — γυμνάδος ἐν τεμένει  
222,2.  
γυμνασίαις 949,6.  
γυμνάσιον 490,2. 970,1. γυμνασίους  
παρεδρεύων 689,6. τῆς ἐν γυμνα-  
σίοις φιλίας 958,11. γυμνασίου  
φίλος 207,2. γυμνασίων ἔργα 74,5.  
ἐν γυμνασίῳ Ὀμηρεῖω 860,4. γυ-  
μνάσιον iuvenes 252,6.  
γύψου μεστῇ βάσει 805,2.  
οὐχ ὑμέναιον ἐδαδουχίστατο μήτηρ 413,3.  
δαδούχε Διὸς τέκος 818,23. — δαδού-  
χος Κόρης 822,9. ἀπὸ δαδούχων  
γεγῶτα 950,1.  
εἰκὼ δαιδάλων Add. 805a(α)3.  
δαίδαλον ἀρχέτυπον 1084,4.  
ἀπὸ δαιμονίου 95,4.  
δαῖμον Apollo 802,1. Sol a Jove  
adpellatus 618,34. δαίμονες αὐτοί  
dei 526,2. Add. 688a1. μετὰ  
δαίμονας ἄλλους 243,5. δαίμοσιν  
εὐσεβέσιν dis manibus 607,1.  
κυλιε δαιτυμένοισι πρέπει 1049,10.  
δαινύσθω φλοῖε 1034,26.  
δαιξάνδρων ἀπὸ χειρῶν 1028,45.

προτιτύσκετε δαῖτα 1035,24. ἡδόμενον  
κατὰ δαῖτα 312,14. λυπρὴν δαῖτα  
Χάρωνι 647,16.  
δαΐδας 818,12. 822,8.  
δαΐφρονι (Orsippo) 843,1.  
δαΐοντες (μῆρα) 1035,22. πόντος καὶ  
γαῖα δάσσαντό με 432,3.  
δαιώσας ἄνδρας 26,2.  
κραδίην δάκεν 434,7.  
ἀ μάτηρ σε τέκε δάκρυ 201,1. οὐδὲν  
πλέον ἢ δάκρυ' οὔσα 365,6.  
δακρυχαρὴς Πλούτων 575,5.  
δακρυχέουσιν 379,4. δακρυχέων 406,9.  
δακρυχέων συχρὸν ἀπὸ βλεφάρων  
563,4. οὐ πανέται δακρυχέουσα  
423,7.  
ὁ φθόνος αὐτὸς ἐαυτὸν δαμάζει 1116,1.  
χωρὴς πυρὶ δαμαζομένης 1015,2  
adv. δαμαζομένης θαλάσσης 1028,  
64. νοῦσου ὑπὸ στυγερῆς δεδαμα-  
σμένη 550,9.  
ἀποδοῦς τὸ δάνειον Add. 672a4.  
πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν 613,6.  
δαπάνησον Add. 646a6.  
εἰς κενὸν ἢ δαπάνη 646,10. τὴν διμερῇ  
δαπάνην ἐξανύσας χάρισιν 430,8.  
ἐαῖς δαπάναις 818,8. δαπάναις  
ἐτοίμοις 1075,3.  
δάπτοισα 1026 col. II 7.  
δάφνας κλῶνας 786,4.  
δαφνηφορήσαντος 1082a.  
ἐδάης Πιερίδας 268,4. ἐδάησαν ἄξια  
Μοισᾶν 845,1. δαεῖς ἀλεξητήρια  
νοῦσων 884,3. δαεῖς 1093,2. δα-  
ήμεναι 530,1. 877,3. 1000,5. 1068,  
11. δεδαῶς ἄκεσμα νόσου 554,2.  
τέχνην δεδάημαι Ἱπποκράτους 537,6.  
δεῖγμα θῆκεν 257,6. δεῖγμ' ἀρετᾶς  
860,6. δεῖγμα χειρῶν Add. 805a(a)6.  
δείκην 1102,1.  
ἀντιπάλους δεῖμα 343,6.

ἰχθύος ἐν δείπνῳ christianorum 725,11.  
εἰς ἀθανάτους δεισιδαίμων 607,3.  
δεκαμάζου Cereris 406,10.  
δεκάπρωτος ἀνὴρ 406,2.  
δεκάτην dicatam 748,4. 751,2. 756,2.  
765,2. 778,2. 809,1.  
ἐτῶν δεκοκτώ 566,1.  
δεκοτῶ ἐνιαύτῳ 988,5.  
δέλεαρ σοφίης 880,6.  
Ὅμηρου δέλτον 185,10. eiusdem ἐν  
δέλτοις 471,2. δέλτον ἀνατιθῶ  
1096,12. νέην δέλτον 1089,9. ἀπέ-  
κρυφα σύμβολα δέλτων 1028,10.  
δελφίς Arionis 1086,2.  
πᾶν δένδρος χαρίεν 546,7.  
δεξιὸς ἰστία ἱκάνων ventus 1023,11.  
δεξιὸν ἱγτῆρα 289,3. δεξιά adv.  
573,4.  
τοῖς ἀδικούσι δέος 906,4.  
δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις 737,1.  
δεσποσύνῃ Τύχης 526,2.  
ἐτι χνοδόντος ἰούλου δευόμενον 569,2.  
δεύεται αἶα φόνῳ 1049,8. ὅσων σὺ  
πάρος δεδευμένων 790,6.  
δεύτερος ὡς τάξει 38,4. οὐδ' Ἐπαμ-  
νωνίου δεῦτεροι ἐδράμομεν praef.  
768a6.  
δεχνύμενος θάνατον 141,2.  
δέχεο γηράσαντας ἐς Ἄδου 452,18.  
δέξαι τινί τι 740,1. πρὶν δέχθαι  
χρυσὸν 1092,2. μναστῆρα δέδεξαι  
265,5.  
ἐδῆσεν coercuit 368,5. δῆσω ἐγώ  
Σωσίκλειαν 1136,1. 3.  
παλάξαι χεῖρα δῆψ λύθρῳ 549,9.  
δηίων ἔργα 1049,4. φάλαγγα Add.  
874a8. — δήιον bellum (?) 914,4.  
τύχης δηλήμασι 538,1.  
δημοσυργὸς τῶν ὄλων φύσις 1002,4.  
δημόθεν 967,2.  
δημοκοπή praef. 877b.

πολλοῖς δήμοισι civitatibus 609,1.  
 — δῆμος Πρασίνων 935.  
 δαμόσιον πένθος 179,4. δαμοσίοις ἐν  
 ἀέθλοις 936,2. — τὸ δημόσιον ran-  
 nus factionis circensis 935.  
 δῆν 488,1.  
 δηναίης φόρτον ὀδοιπορίας 710,2.  
 δήνεα 618,6.  
 δῆρις 343,5.  
 δηρόν 1035,11. δ. ζῶειν 1000,4. δᾶ-  
 ρον 989,5.  
 διακριδόν 1028,14.  
 τοῦτο διακρίνει τό γε σῆμα 604,2.  
 νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡμέρας 1028,  
 34. τέτραχα διακρίναι ἅπαντας  
 1035,14.  
 διάκτορον Mercurium 948,1.  
 τηροῦσα διέμεινε 159,1.  
 ὑπερφιάλους διανοίας 41,1. πρὶν διά-  
 νοιαν τέρμα λαβεῖν 489,3.  
 ψυχὴ διέπτῃ (εἰς αἰθέρα) 175,4  
 πέλαγος διέπλευσε 642,13.  
 διασημοτάτου ἡγεμόνος 1078,10. δια-  
 σημοτάτη πόλις 904,1.  
 ὀδμὴ διεσπείρετο 1068,5.  
 δεσμούς διασώζειν εὐσεβείας καὶ τοῦ  
 καλοῦ 170,6. μητέρα διασώσατε  
 522,10.  
 διαύλιω 1028,33. διαύλον δρόμον  
 947,3.  
 τὸ σαφὲς διαφεύγει 1084,13.  
 σάρκας σπιδάδες διέχευαν 225,1.  
 ἤρξα διδασκαλίας ἱερῆς 616,4. ἀντ'  
 ἀγαθᾶς διδασκαλίας 884,2. ἐδίδαξα  
 πᾶσαν διδασκαλίην 365,4.  
 διδασκαλος 294,1. 372,1. 14 (σοφίης).  
 883,2.  
 διδαχαῖς scenicis 608,4.  
 διδυματόκου 675,1.  
 διδύμους geminos 515,1. δίδυμον

κορυφὴν ἀρετῶν 543,1. — διδύμους  
 πέρι pueri morbus 314,12.  
 δίδωμι 1130,1. λύπας τοκέεσσι δίδοντα  
 314,9. πένθος δῶκα τεκούσῃ 476,5.  
 πατρὶ δίδους γοόν praef. 288 b 3.  
 ἐτῶν διεξάμειπτο διπλόα δεκάς 208,11.  
 διέπων ἀνύσεις ἀτραπιτόν 781,2.  
 τὴν στήλην διελθὼν 713,1.  
 μόσχου διετήρονος 1035,21.  
 διζῆται 101,1. σύννομα δ' εἰ διζῆσαι  
 Add. 697 a 3. τὸννομα διζόμενος  
 226,10.  
 διαστήσας ἡμέρας δύο 996,7.  
 δικάσας existimans (?) 858,4. δικά-  
 ζων ἀνδράσι 975,1.  
 δίκαιος Ἑρμῆς 814,1. ἥσκουν τὸ δί-  
 καιον 85,3. εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας  
 642,5. ἐς τὸ δίκαιον ἔβη ψυχὴ  
 502,12.  
 δικανικὴν advocati officium 919,1.  
 δικασπολία 647,2. 1028,36.  
 δικασπόλου 908,1.  
 δίκας τελέων θανάτοιο 480,6. — μήτε  
 δίκην εἶπας 522,15. 713,12. δικῶν  
 ῥηγῆρα 877,1. δίκας ἀμφιλόγους  
 647,15. — δίκης ἡμαρ 173,17  
 christian.  
 δικηπόλον 1110,4 adn.  
 δίκτυα 1104,1. ἀμπλακίης 421,3.  
 διμερῇ δαπάνην 430,8.  
 δίνας Κυνάεας 779,3.  
 διοικῶν (Παιᾶνος Ἰδρυμα) Telesphorus  
 1027,34.  
 Δίου mensis 322.  
 δῖον Ἀθηνόφιλον 867,2. δῖον φάος  
 ἄλλο 462,16. δῖα γυναικῶν 343,1.  
 403,11. δῖαν ἄνασσαν 1029,9.  
 αἰθέρα δῖαν 462,13. δῖε Σαβῖνε  
 433,1.  
 διοτρεφὲς Ζωσιμανέ 422,1.

διπλάσιος πονηρία *prae*f. 1117b3.  
 ἐτῶν διπλόα δεκάς 208,11.  
 διπτύχοις κόραις 258,5.  
 ἀφ' ὕψους διακοβόλησε νέον 336,6.  
 δίσκος 877,4.  
 διστάζεις 621,1.  
 δισχυλοῖς ἀνδραπόδοισιν 26,7.  
 διφαλέω Ἑρμᾶνος 1028,10.  
 ἵππους ἤλασαν ἐκ δίφρων 932,2.  
 δίφῳ εἴμ' αὖτε 1037,8. δίφῳ τειρο-  
 μένοισι 1073,3.  
 δίφας 465,4.  
 ψυχῇ δαψύσῃ 719,11.  
 δίψος 649,6.  
 ἢ με διώξεν *secuta est* 680,3. δι-  
 ώξας ἵππον 335,3. μοῖρα διωξαμένη  
 478,4. — διώκων ἐλπιδι 713,15.  
 δμῶν 313,1. δμῶν Ἄιδος μάκελλαν  
 1046,84.  
 δμῶα πυρφόρον 868,1. δμῶας 1023,9.  
 δνοφερὴν νύκτα 1046,26.  
 δόγματι νήσου 906,5. ἱερῶν σοφὰ  
 δόγματα 853,3. δόγμασι βουλῆς  
*Add.* 877a2. Τύχης 244,4. μοι-  
 ρῶν 274,6. 680,4.  
 διοὼ παῖδε 1046,15.  
 ἐδόκευσα 615,5.  
 δοκῶν *sperans* 314,14. τὰ δοκοῦντα  
 θεοῖς 480,3. τὰ δεδογμένα πάντα  
 τελεῖται 1038,19. δόξαν συνεφήβοις  
 953,1.  
 δοκίμῳ 991,7.  
 δοκίμως 53,2.  
 δολίῳ πόνῳ 722,1. δολίως 387,7.  
 δολιχοκροτάφου 937,3.  
 δόλιχον βώτου 311,4. 231,4.  
 δολιχὴν ἱστορίην 878,4. ἐς δολιχόν  
 618 ep. 17.  
 δολομήχανε *Satanas* 1140,1.  
 δομεστικῶ 731,1.  
 δόμος Γαλατῶν 706,2.

δόξαν θανάτου (?) 372,25. δόξαις  
 ἐγγελάσας 101,4. δόξαις μυρίαίς  
 αὐξοῦμενον 462,3. κεναῖς δόξαις  
 ἐζηκότα *prae*f. 222b5. — δόξης  
 ὁρθοτόνου *fidei christi*. 1062,1.  
 δοξασθεῖς 607,7.  
 βωμῶν δορποφόρον *Add.* 828a1.  
 δοῦρων *remorum* 1028,62.  
 δορυθαρσέα Τριτογένειαν 1035,18.  
 δλίγην δόσιν *Add.* 805a13.  
 ἀγαθῶν δότειρα 1029,11.  
 δοτῆρα ἀρετῆς *Herculem* 831,13.  
 δουκικὸς τὴν τάξιν 446,6.  
 δουλείην ἐρίτιμον 647,3.  
 δοῦλιον ἡμᾶρ 749,4.  
 δουλὶς 727,8. δουλίδα καὶ σίμπλον  
*canem* 329,3.  
 δεδουπότος κούρου 618 ep. 5. δεδου-  
 πότα *Add.* 242a1.  
 δράκων *Satanas* 1140,3. δράκοντα  
*Hesperidum* 1082,13.  
 δράμασι πᾶσι γάμων 1085,8.  
 ἐδράξατο ῥινός 1068,6.  
 δραχμὴν ἀποτεῖσει 1132,2.  
 παρὰ δρεπάναισιν 618,13.  
 δρεφάμενον (ἐκ βίβλων) 853,4.  
 δρηστοσύνησι κεκασμένη 121,1.  
 δρόμος *stadium* 618,30. 781,9. Ἡε-  
 λίου δρόμον *certamen* 947,4. δρό-  
 μον ἐστέφθη 625,3. εἰκοστὸν ἔτεον  
 δρόμον 208,21. ποταμοῦ χειμερίοισι  
 δρόμοις 1078,2. μέσους ἡμέρας  
 ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἄλιος ἤχε  
 δρόμος (δρόμοις *coni. Wilamowitz*)  
 988,4. *ambulatio* 741,2. 1072,3.  
 δρόσος ἀπὸ χρωτὸς ἰούσα 569,8. ὕδω-  
 βόλοις δρόσοις 1036,3.  
 δρυάδες 147,2.  
 δρυμός (κρυμός?) ἀμείλιχος 1028 col.  
 II, 3. — διὰ δρυμῶν 1104,6.  
 δρυς 1028 col. II, 44.

δυεῖν Add. 497a9. — δυσὶν 334,9.  
919,2.

δυεροῦ θανάτου 153,2.

ωδίνεσσι δυηπαθέσιν Add. 241a17.

δύναμις ἀκαιρος 1039,4. 1040,9.

δύνασιν μοιρῶν 1079,4.

δύνωτον 990,4.

δύνει ὑπὸ γῆν 568,4.

δυσανότροπος ἀτη 1033,22.

τάς τοῦ βίου διςδιορθωσίας ptaef. 877b.

δυσέλπιδες τοκῆς 340,3.

δυσηνήστους ἐνιαυτούς 462,8.

δύσιν occidentes 441,3. πρὸς δύσιν  
252,4. δύσιν ἥδὲ καὶ ἡῶ 640,3.

δυσμαθέων 1028 col. II 1.

δυσμη 618,30.

δυσπενθῆς Τύχα 208,8. Ἀΐδας 250,3.

— ἐς ἀλγος 208,15. θαλάμου δυσ-  
πενθέα κόσμον 431,1.

δυσποτμώτερον 154,4.

δύστηλα — τολυπεύσει 562,5.

δυστοκέες τοκέες 564,4.

δυσχείμερον οἶδμα 872,15.

πρᾶγμα δυσχερές 1038,4.

δῶματα Ῥώμης 720,4.

δωμήσας 325,2. δωμήσατο 1047,1.

ἐδωμήσαντο 652,3.

τύμβων δωμήματα 204,1.

πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις 560,3.

δῶρημα 1039,13. 1040,18.

δῶρον ἀπὸ Μουσῶν 1089,10. Μου-

σάων δῶρα 617,3. τιμᾶς δῶρα

208,18. μουσικὰ δῶρα διδούς 1000,2.

ψυχικὰ δῶρα διδούς 815,4. ὕστατα

δῶρα 580,5.

δῶτορ ἐάων 1026,7. 1027,33.

ἐ Μαντινέα 744,2.

εἶαρος ὥρη 570,3. εἶαρος ὥρην 891,  
2 adn.

εἰαρινὸν ῥόδον 544,1.

ἐν δυσὶν ἐβδομάσιν 334,9. διςσὰς ἐβδ.  
702,4.

δοῖαις ἐγγελάσας 101,4.

ἐνέγραψεν (in lapide) ἐμὴν νεότητα  
322,3.

πῶλων τάχος ἐγγυαλίξας 618,4. νῆα

Δίκη θετὸν ἐγγυάλιξε 831,7.

ἐγειραμένων μίλιον ἥδὲ Τύχης ἱερὸν  
440,2. — ἔγρεο 1027,1. 6.

κοῦροι ἐγερσιβόαι 928,4.

ἐγκατέκρυψα βυθοῖς 863,4.

νηῶ ἐγκατέθηκε 1046,90.

σῶμα τύμβος ἐγκατέχει 324,2.

ἔγκειται πέδῳ 1034,14. ποσσὶν ἐνέκειτο  
(calceamentum) 1046,27.

πληγεῖς ἐγκεφάλαιο 280,3.

μναμεῖον ἐνεκλόαψε 980,5.

ἐγκυκλίῳσι χοροῖσι 926,9.

ἐγκυον γαστροῦ μόρον 238,3.

ταῖσδ' ἐνέκυρσε τύχαις 224,10. ἐγ-

κύρσας στήλη 314,3. Ἄδαν ἐγκύρ-

σαντες 241,5.

παιδείας ἐγκώμια λείψας 608,5.

ἐγχειρεῖν ἔργον 1038,36. 1041,5.

σποδιῇ ἐγγθόνιος 298,4.

ἔγχος ὄξυνας 790,5. ἔγχεα καθέθσαν

828,4. ἔγχος φλογερώτερον fulmen

618,20.

ἐγχρονίσας 815,7.

ἔδαφός με καλύπτει 371,4. ἔδ. πα-

τριον 517,4. εἰς ἔδαφος νεύοντα

οἶκον 1065,2.

νάσω ἔδεθλον 978,9.

ἔδνον 1060,4.

ἔδος sedes patria 254,3. ἐδέεσσι θεῶν

1046,78. ἔδος Ῥηγίλλης 1046,2

ἔδος hominis statua Add. 552a2

ἔδρανα 872,8.

δλύμπιον ἔδρην 261,1. cf. 471 adn.

εἶσεν ἐπὶ κτεάνων τινα 118,4. ἔκγονος  
ἐσσαμένοιο eius qui posuit 1046,



87. — θώκων ὑπόθεν ἐζόμενον 912,2.  
 ξανθαῖς ἐθειραῖς 169,2.  
 ἐθνικῇ σοφίᾳ 430,6.  
 οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοί 1084,5.  
 εἰ δ' αὐτός (scil. βούλει) 935.  
 ἀρετῆς εἰδήμονα 553,1.  
 ὅπου τὸ Ταρτάρειον εἶδεται βάθρον 1034,19. ἔρνεσιν εἰδομένους 478,6.  
 εἰδόμενος νέκυσι 618 ep. 18.  
 πάσης εἰδος ὑποκρίσεως 606,2. ἱερὸν εἶδος 1046,7. εἶδεα ἀγνά 1028 col. III 15 cf. v. 16. διπλοῖς εἶδεσι φαινόμενον.  
 εἰδῶλον νύμφας 260,6. εἶδ. πανόμοιον 590,5.  
 εἶθαρ 1034,27.  
 μηνὸς εἰκάδι 566,3.  
 εἰκελος αὐρῇ 312,4. εἰκελον φρενός (nomen) 640,4. εἰκελον Ἡφαίστῳ 1015,11.  
 εἰκόνας σῆς ἀρετῆς liberos 435,4. — εἰκῶ 246,4. Add. 805a(a)1.  
 εἰκὼν τύχης οἶασι 491,6. χρόνος εἴξεν ἀρηγοσύνη 1050,4.  
 ἄτερ εἰλαπίνης 418,4. εἰλαπίναισι 1049,5 prae. 480a6.  
 ἀπ' εἰλῆς 618,9.  
 εἰλίσσει κῆμα 779,4.  
 εἶμα ἔθηκε statuae 590,5. εἶμασι λευκοῖς 1049,9.  
 εἶμαρτο 339,2. εἶμαρμένη κακῇ 734,2.  
 ἐμμί 978,11. 1028,16. 44. ἔασιν 1037,5. ἤην 1046,39. ἤτο 379,2. ἤς (3 pers.) 179,3. ἤτον 719,2.  
 εἰναλία ἀλκυονίδας 205,6. εἰναλίη Θέτι 993,1. εἰναλίων (δίκτυα) 1104,4.  
 τύμβῳ εἰναλέῳ 594,8.  
 εἰρεσίαν 1028,67.  
 εἰρεσιωνήν τεύξαντες 153,10.  
 πάτερ εἰρήνης 792,1. εἰρήνης ἄρξας

808,1. 1075,2. ἐν εἰρήνῃ κεῖται 729,1.  
 ἔεις 985,7. μηδὲ ἐνί 313,8. εἰν ἐνί 879,1. ὑφ' ἐν 834,3.  
 ἔνδον πόδα μήποτ' ἐσάξῃς 270,2.  
 εἰσιέτω i. q. εἰσιτω 1138,2 adn.  
 εἰσενέθηκεν ὅστέα 517,8.  
 εἰσέτι 1034,32.  
 ἐσκεῖσθαι (?) 542,5.  
 ἐκάτερθε 445,2.  
 ἐκατηβόλος v. Ἀπόλλων.  
 ἔκατι 208,17. 363,1. 893,3. ἔκητι 118,3.  
 Ἑρμῆς ἑκατονταπύλοιο 1046,62.  
 ἑκατοντάρχης 999.  
 ἐκβασμῶσει 229.  
 ἐξεβίωσα 640,5.  
 ἐκδημος 244,8.  
 ἐξεδίδαξα 1085,7.  
 ἐξεδίκησεν 529,4.  
 ἐκδικίας τετυχηκώς 171,3.  
 τέχνης ἐκδοχόν 243,2.  
 ἐκεῖ apud inferos 266,3.  
 ἐκθύμως φιλέων 543,1.  
 Φολὸν Κενταύρων ἐξεκάθηρεν 1082,16.  
 θυμὸν ἐκκαλύπτων Add. 874a6.  
 μίτος ἐξεκνωθή Add. 646a1.  
 γενεᾶς ἔκκριτον ἀθανάτων 265,4.  
 λίθον εἰκόν' ἐκμεμαγμένον 1003,3.  
 δέμας ἐκπαγλόν 1015,1.  
 νηδύος ἐκπερσύντα 403,1.  
 ἰστίον ἐκπετάσας 779,2.  
 λυθὲν (σῶμα) ἐξεπόθη Add. 646a4.  
 δάκρυον ἐκπροχέων 562,6.  
 ἐκρύσω 793,7.  
 ἐξετάνυσσας ὁδὸν 1078,4.  
 ὄμμα ἐκτείνας 878,8. ὅσων αἰγλήν 1033,13.  
 εὐχὰν ἐκτελέσαντι deo prae. 757a1.  
 ἐλπίδας ἐξέταμες 569,4. ἐξέταμες ῥίζης τινά 570,4.

ἐξέτηξεν ὀδόντας 459,4. ἐκτῆξασα 314,23.  
 ἀλὸς ἐκτοθι 792,5. σκηνῆς ἐκτοθι μίμνων 1050,1.  
 ἐκτομος 538,6.  
 ἐκτόπιος 1035,29.  
 μουσέων ἐκτὸς ἔθικα φρένα 618 ep. 4.  
 κακῶν ἐκτοσθεν 649,4.  
 ἐκτροφος 872,6.  
 ἐκφευξή νούσου 1041,9.  
 βοήν τιν' ἐκχέει 995,11.  
 ἔρνει ἐλαίας 932 a 1.  
 ἐλαιήντες ἄρουραι 1046,50.  
 ἐλαιηρῷ ἐν πεδίῳ 641,2. ἐλαιηρῇ λιβάδι 828,6.  
 ἐλαωθῆλον νᾶμα 549,6.  
 ἐλάταις 1028,65.  
 Ὑπερίον ἐλαυνων absol. 361,1. Νεῖλος ἐλαυνόμενος 993,4.  
 στικτὴν ἐλαφον 1082,4.  
 γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν 195,4. πόλιας θῆκεν ἐλαφροτέρας 905,4.  
 ἐλεδομένην 998,2.  
 ἐλέαιρε 416,5.  
 ἐλέγοις 1000,1. 1089,5 (λυγροῖσιν).  
 ἔργῳ ἐλέγχει 407,11.  
 ἔλεγχον τῶν δικαίων καδίκων 814,2.  
 ἐλεεινὸν ἐπεστενάχῃσε 251,3. ἐλεεινὰ δακρύει 626,3.  
 ἡλικίης ἔλεον 696,4.  
 ἐλευθερίας ἐν ἀγῶσι 29,3. ἐλευθερίῃ βιώτοιο 875,5.  
 ἐλεύθερον ἄμαρ 461,1. στέφανον 727,8.  
 ἐλεφαντινέων ἰδόντων 169,5.]  
 ἐλικὰν χορείαν 1028,65.  
 ἐλινότροπος 1028,18.  
 ἔλικας βοῦς 1038,39.  
 ἐς χάριν ἔλκει (?) 1095,3. εἴλκει (Ἐρως) 1111,4. εἴλξε 336,6.  
 ἐλλαδικαὶ νῆκαι (?) 926,3.  
 ἐλλανοδικούντα praef. 1100 a.

ἐλλόγιμον Add. 459 a 1.  
 ἐλπίς γονέων 116,2. πατρὸς 148,6 (ipsi homines). ἐλπίδα τεῖχος ἔθεντο βίου 21,8. ἐλπίδες ἤλθον ἐς Ἄδαν 204,10.  
 ἐλπόμεθα 780,4. ἐΰλπει 489,1.  
 ἐμβαίνεσκες ἀταρπιτόν 141,5.  
 ἐμβασιλεύει 1046,9.  
 αἰγῶν ἔμβρυα 872,4.  
 ἔμμορον εὐεπίης 1089,6.;  
 ἐμμούσοις γράμμασιν 493,2.  
 πόρον ἔμπεδον 913,3.  
 ἔμπειρος Βρομίοιο 608,2.  
 ἐμπελάσειας 1037,3.  
 ἐμπεράμος σοφίης πάσης 559,2. σοφίης Ἰαονίης 553,2.  
 ἐμπετάσει λάθαν 1028,22.  
 βιοτᾶς τέρμ' ἐνέπλησε κακῶν 241,10.  
 ἐμπνεῖει 562,9.  
 ἔμπνου μορφᾶς 860,3. κρῶν ἔμπνοον 1102,1. ἔμπνου φθεγγομένην (στήλην) 502,7.  
 κατ' ἐμπορίην ἐλθόντα 466,1. ἐμπορίας 256,4.  
 ἐμπόριον Κρόνου 981,7 adn. ἐμπόριον ἀγορασμῶν 714,5.  
 ἔμπορος mulierum 613,5.  
 μουσίῃσιν ἐνιπρέφας 534,1.  
 ταῦρον ἐνήγιζεν 461.  
 ἐναγωνίως Ἑρμῆς 407,7. dat. 924,1.  
 οἶκον ἐναΐδιον 321,9.  
 θῆρας ἐναιρόμενος 831,6.  
 θεοῖς ἐναλίγκιος ἥρωι 1052,1.  
 ἐναντιτέρα 981,6.  
 εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμος 502,16.  
 ἐναρίθμιον ἡρώεσσιν 403,14. ἡρώιναις 272,18.  
 ἐναρχος 1011,1.  
 ἐνδεξασθ' ἔργα 492,4.  
 ἐνδέχεται 986,3.  
 μάθησιν ἐνδιδούς τινι 193,2.

ἐνδίκᾳ λέκτρα 212,1.  
 ἐνδιον 473,6.  
 ἐνδον animo 904,4.  
 ἐνδόξως ζήσασα 358,3.  
 σῶμα ἐνδεδύμην ἐσθήμασι 610,5.  
 ἐνδυκέως 617,3.  
 ἐνείη ἀνδράσιν 444,7.  
 ἐνέπω 1036,18. ἐνίπει 1039,18. ἐνέ-  
 ποιῶν 992,3. ἐνέποιτε 647,2. ἐνέπειν  
 140,1. ἐννεπε χαίρειν 103,7.  
 ἐνερθε τοῦδε σήματος 286,2. ἐνερθεν  
 ἔβαν 298,8.  
 εἰν ἐνέρων λιμένεσσι 647,4. ἀναξ ἐνέ-  
 ρων 658,1.  
 ἐνεύδεν 444,5.  
 ἐνήης 566,8. 906,5.  
 ἐνθεος 788,2.  
 ἐνθάδε bis positum 702,1.  
 ἐνθάδε ἐνναίει 648,5.  
 ἐννεακαιδεκάμηνος 703,1.  
 ἐνῆμαρ 372,35.  
 ἐννυχίαν ὄψιν 785,3.  
 τοῖς ἐνοικοῦσιν ξένοις 807,8.  
 ἐνοπλον σχῆμα Add. 874a5.  
 οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ 649,5. ἐνοχλίσας τῷ  
 βωμῷ Add. 229.  
 ἐνερράψαντο πεδῖλι 1046,28.  
 ἐνσοφον 823,2.  
 ἐνεστάλωσεν 978,9.  
 ἐνταφίοισιν 313,13.  
 ἐνθέμενος βίοτον 321,1.  
 τήν τε 936,1.  
 ἐντευξεί ὡν ἂν ἐπιθυμῆς 1041,3.  
 ἐντυνε μολπᾶν 928,7. ἐντυνον αἰοιδῆν  
 Add. 1029a10 adn.  
 ἐνυβρίξῃς 195,1.  
 ἐξαλάπαξεν 1046,96. ἐξαλαπάξας  
 1046,96.  
 ἐν ἐξαμέτροισιν 616,6.  
 ἀτραπὸν ἐξανάβα 782,2.  
 ἐξανέδειξεν 1070,1.

δόμων ἐξαπελαύνειν 270,3.  
 ἥνος ἐξήρπαξε 482,3.  
 ἐξηργάξατο 762,2.  
 ἐξερεεῖν 537,1.  
 ἐξέρυσαν 183,6.  
 ἐξέτι παίδων 580,9.  
 ἐξηρέτοις πτέρυξιν 337,2.  
 ἐξισώσας τὰν λόγῳ Add. 241 b 2.  
 ἐξίτης iactus senionis 1038,2. 7. 12. 17.  
 ἐξότε 640,3.  
 ἐξσωζων Add. 228a5.  
 ὃν μῦθος ἐπαγλαίσειν 103,4. δώματ'  
 ἐπαγλαίσειν 492,6.  
 ἐπ' ἀρτίγονον βρέφος ἄγαγον 1028,39.  
 ἐπαθλοκόμεις 491,6.  
 ἐπαθλα 806,2.  
 ἐπαινή v. Περσεφόνη.  
 πῶμα σοροῦ ἐπαίρει 460,5. τύμβον  
 ἐπαίρομεθα 325,15.  
 ἐπαιωροῦσα πτερόν 312,5.  
 ἐπαλλήλοισι τάφοις 109,2.  
 ἐπανοίξασθαι 340.  
 οὐδὲν τῶν ἐπάνω 261,21.  
 ἐπάρηξον 1025,4.  
 ἐπαρκέσσαι 473,8.  
 ἐπαρκῶς 471,3.  
 ἐπαρχος μέγας praef. praetorio 919,5.  
 ἐπίας 919,4. gen. 441,4. acc. 913,1.  
 dat. pl. 919,2. ἀρχὴν ἐπαρχον 838,2.  
 ἐπαρωγὴν 618,5.  
 ἀέθλοισιν ἐπασκήσας ἐφήβους 967,3.  
 λοιγὸν ἐπασσύτερον 1140,5. ἐπασσυ-  
 τέροις στέμμασιν 971,3.  
 ἐπαυρομένου βιοτῆς 483,4. ἐπαυράμε-  
 νον φάους 274,2. φωτός 839,2.  
 κρᾶτ' ἐπαφυσάμενος 562,8.  
 ἐπεγγελῶν 542,10.  
 ἐπεγομένῳ 618,29. ἐπέγγῃ ἱερά 782,3.  
 ἔπεισι πῆμα 1034,11.  
 ἐπεμβόλους (scil. dies) 1096,3.  
 ἐπέοικε 599,2. ἐπέοιχ' ὅσα τοι 430,9.

χῶρον ἐπερχόμενος Add. 228 b 8. κόσ-  
 μον p. rae f. 877 b 4.  
 ἐπειρώτας 1038, 40.  
 ἐπετείου πανηγύρεως 944.  
 ἐπετήσιον 815, 7.  
 ἐπευκλείσεν (σε ἔπαινος) 209, 1. πατρίδ'  
 ἐπηυκλείσα 945, 2. ἐπευκλείσας  
 947, 6.  
 βούβρωστις ἐπέσχετο κόσμον 793, 5.  
 εὐχωλαῖσιν ἐπήκοι 497, 3.  
 ἐπήρανα 1013, 5.  
 λέκτρον ἐπήρατον 363, 5. ἄνδρα 501, 1.  
 ἔτους δωδεκάτου ἐπιβάς 689, 3. τύχη  
 σε ἡλικίας ἐπέβησεν 39, 1.  
 βροτῶν ἐπιγεῖων 684, 2.  
 ἐπιγεῶν 542, 8.  
 ἐπιγρούς 506, 1. 7. 996, 5.  
 ἐπιγόνου Demetrii 781, 8.  
 ἐπίγραμμα 646, 1. plur. 618 ep. praescr.  
 ἐπέγραψα 679, 3. ἐπέγραψε 502, 19.  
 ἐπέγραψαν 834, 3. 1123, 1.  
 ἐπιδακρῦσαι 313, 5.  
 ῥώμην ἐπέδειξαν certamine 941, 3.  
 ἀρετῆς σῆς ἐπιδευόμενοι 663, 6.  
 ἐπιδήμιος ἄστροις 324, 3.  
 ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν Add. 297 a 5.  
 σοφοῖς ἐπιείκελος 592, 1.  
 ἐπιεικέα θυμόν 333, 1.  
 ἐπίελεπτον 272, 1.  
 ἐπιζεύξας πύλας 1052, 6.  
 Ἀθηναίων ἐπήρανε Τριτογένεια 1046, 60.  
 ἐπίηρον 1046, 19.  
 γραμματικῆς ἐπίστορα τέχνης 402, 4.  
 σοφίης ἐπ. πάσης 848, 1.  
 ἐπὶ οἱ κατένευσεν 1046, 75.  
 ἐπικίμαι κόνιν 622, 6. ἐπικείμενος ἄχλυν  
 310, 3.  
 ἐπεκέλετο 1061, 3.  
 ἐπύκλιν 824, 6. 1048, 1 adn.  
 ἐπικλῆς ὄνομα 255, 3.

γραφαῖς ἐπικοσμήσας τὸ αὐλιεῖον  
 1075, 6.  
 εὐθενίης ἐπικούρον 1036, 19.  
 ἐπέκρανε 231, 8.  
 μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151, 10.  
 ἐπεκωμάσα 1111, 1.  
 φῶς ἀκτῖσι ἐπιλάμπον 719, 8.  
 ἐπιλήσεται 858, 5.  
 ἐπιλείβων δάκρυ 352, 4.  
 ἐπιλησμοσύνην 326, 1.  
 τὸν ἐπλοῖπον βίον 128, 5.  
 ἐπιμάρτυρα θεσμῶν 905, 5.  
 ἐπιμηνίση πυκρόν 195, 2.  
 ἐπιμώχθητον βίον 360, 3.  
 θνητῶν ἐπινοίας p. rae f. 492, 1.  
 ἐπίορκος 529, 2.  
 ἐπιπασιμάχη 1088.  
 ἐπιπίεσεται 1046, 91.  
 πόντον ἐπιπλώσας 256, 5.  
 ἐπιπνεῖων 1023, 11.  
 ἐπιπομπήν 1026, 2.  
 ἐπιπορεύου 1022, 3.  
 ἐπίπροσθε 1037, 5. 1052, 6.  
 ἐπιπωλεῖται 1095, 1.  
 τέφρῃ βῶλον ἐπισκεδάσαι 335, 10.  
 νέκταρ ἐπισπένδω 312, 16. ἐπισπεῖσαι  
 1106, 2.  
 ἐπιστατέων 949, 6.  
 ἐπιστέλλειν litteras dare 407, 9.  
 ἐπεστενάχησε 251, 3.  
 ἐπεστεφάνωσε Add. 97 a 7.  
 ἐπέστεφον 226, 5.  
 ἐπεστρεφόμην 1090, 2.  
 ἐπισφύριον γέρας 1046, 31.  
 ἐπιτάφιος 376, 7.  
 ἐπέτελλε φίλοις 593, 4.  
 ἐπιτηροῦσαν 1015, 8.  
 ἐπιθέμαν γρόππατα 990, 10.  
 μοῖραν ἐπέδραμε 258, 9.  
 ἐπιτρόπου procurat. Caes. 993.

- καιροῦ ἐπιτεύξει 1038,34. χρησμὸν  
 ἐπιτυχῶν 1039,22. 1040,27.  
 ἐπιτυμβίδιον χάριν 621,5.  
 σῆμα ἐπιτύμβιον 339,1.  
 Ἐπίφ mensis 996.  
 ἐπιφανῶν Πρυμνησέων 362,1.  
 μναστῆρα ἐπίφθορον 265,5.  
 καρποῖς ἐπέχαιρον 321,1.  
 ἐπ' ἀλειφα χεύσομαι 816,3.  
 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων 26,8. 367,7.  
 πᾶσιν ἐπιχθονίοις 325,8.  
 γῆν ἐπιχώσας 646,13.  
 ἐπιχώριον σύννομα 318,7.  
 βῶλον ἐπιφήχων βοτάναις 321,2.  
 ἐποδυρομένη 504,2.  
 κόσμον ἐποίχεο 618,27.  
 ἔπεται consequens est 398,2.  
 δώματ' ἐπουράνια 261,10.  
 ἐπταπόρου Πηλιάδος 223,4.  
 ἐπωνυμίαν 52,3. 1046,97.  
 ἐπώνυμος consul 1046,34. τὴν ἐπώ-  
 νυμον (scil. ἀρχήν) 868,3. — φυλάς  
 ἐπώνυμον 957,5. Οἰνέως ἐπώνυμον  
 968,3. Πτολεμαίου ἐπώνυμοι 927,1.  
 929,5. τὸ ἐπώνυμον 520,1. 685,6.  
 νόμος ἐρανιστῶν 1128.  
 ἔρανον σύναγον 1128,19.  
 πᾶσιν ἐρασθεῖς 297,3.  
 ὅσσα βροτοῖσιν ἐράσματα 546,13.  
 γνήσιος ἐραστής (βύβλων) 829,3.  
 ἐραστὸν σύννομα 227,3.  
 πατρὸς ἐρατεινῆς 584,2. γαίης 707,4.  
 ἐρατὴν ἀλικίαν 239,4. ἐρατὸν κλέος  
 853,7.  
 ἐρατώπιδα Δῆδην 648,8.  
 ἐρᾶς c. inf. 1039,5.  
 εἰργάσατο 751,3. ἡργάσατο 778,2.  
 πάλιν εἰργάσατο restituit Add.  
 228a4.  
 ἐν ἐργασίῃ μέγας 297,3. δι' ἐργασίην  
 Διὸς 1032,5. ἐργασίας τελέσας 409,4.
- ἐργατῖναι (boves) 793,6. δι' ἐργατῖναις  
 παλάμαισιν 828,7.  
 ἐργατῖς 60,2. gen. Add. 313a1.  
 ἔργματα 766,1. ἔργμασιν 948,3.  
 1050,2. ἔργμασιν ἐν πολέμῳ 748,2.  
 ἔργα agros 782,6.  
 ἔργεος 321,3. ἔργεσι 343,2.  
 εἰργων 1052,5. ἐπὶ δὲ ἐέργει 545,1.  
 ἔρδειν λοιβάς 1034,22.  
 σῶμα ἐρείσης 710,1. σκεῖπωνι γῆρας  
 ἐρειδόμενοι 257,4. μᾶνιν ἐρεισαμένα  
 1028,42.  
 κατ' ἐρείπαν (?) 723,2.  
 ἔρεισμα θόλου 889,8.  
 ἐρέφας 1066,3.  
 ἐρεσσόμενοι animo volventes 1036,18.  
 ἐρεύθεται ἄνθεα μήλου 243,12.  
 νόστον ἐρευνᾶ 779,5.  
 ἐρημαῖον κατὰ δῶμα 230,3.  
 ἐρημώσασά τινα 204,9. γῆρας 497,1.  
 ἐρημωθεῖσα τέκνων 241,9.  
 φλοῖσβον ἐριβρεμέθοντα 1028,76.  
 πατὴρ ἐργδοῦπιον 1046,67.  
 ἡρίσθαι 1038,44.  
 ἐρικλαύτου πένθους 406,8.  
 ἐρικυδέος ἀθλοθετῆρος 888,1. πόλῃος  
 969,5. Βόστρης 455,1. Μαΐας 812,1.  
 ἐρικυδέα φῶτα 892,1.  
 ἔρις ἄσπετος 935,5. εἰς ἔριν ἤλασαν  
 ἵππους 932,2. πᾶσιν ἔβαλλεν ἔριν  
 142,4.  
 ἐρισθενέος 841,2. ἐρισθενὲς ἔρμα 452,11.  
 Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο 1035,3.  
 δουλείην ἐρίτιμον 647,3.  
 ἔρκεσιν ἀμφέβαλον (bellum) 1028,68.  
 ἔρμα πόλῃος 452,11. 969,5. σαοφρο-  
 σύνης 910,2. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.  
 ἐρμηνεύουσα 320,4.  
 κλυτὸν ἔρνος 201,3. 428,1. 951,3. νέον  
 ἔρνος 1027,25. Κεκροπίης σοφὸν  
 ἔρνος 866,3. Ἑλλάδος ἔρνος 905,3.

- ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400,3. ἔρνεσιν  
 εἰδομένους 478,6.  
 ἔροτιν 846,6.  
 ἔρπετά 1033,17.  
 ἔρρετε 551,11.  
 ἔρρηφόρον 861, 1.  
 βότρυν ἐρσάεσσαν 1028,77.  
 ἐρύθουσα παρειάν 1028,57.  
 ἐρύκει βίοντον 562,9.  
 εἴρυσεν 239,2. 288,2. adn. εἴρυσάμην  
 948,8. εἴρυσαι 1025,7.  
 ἤλθον, ἀπῆλθον 615,5. ἤλθες ὑπὸ  
 στεφάνους 932,4. ψυχὴν ἐπὶ σώ-  
 μασιν ἔλθειν 603,3. — ἦνθον 988,3.  
 ἐνθῶν 179,5.  
 ἔρωσ πολλῶν (homo) 373,4. εἰς ἔρωτα  
 φέρεσθαι 727,13.  
 ἐσθήμασι 610,5.  
 πορφυρέαν ἐσθῆτα 1107,1.  
 ἐσλός 221,2. 441,8. 580,10. (ἐ. ἰδεῖν).  
 Add. 545c5. ἐσλός 744,4.  
 ἐσμὸν στρατιᾶς 985,2.  
 ἀφ' ἐσπερίης 823, 3.  
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς 749,6. ἐπ' ἐσχα-  
 τίνην ἀελίου 149,2.  
 Διῆθης ἔσχατον ὕδωρ 204,11. ἔσχατον  
 Ἰνδόν Add. 197 a 1.  
 ἐτάρων discipulorum 877,2.  
 εἰ ἐτεὸν δὴ 1046,32.  
 ἐτησίαν χάριν 1096,11.  
 ἐτήτυμον γένος 874,5.  
 ἔτη ἑννέα δεκάδων καὶ τρία 592,4. αἰὲν  
 ἔτος quotannis 981,4.  
 Βουταδέων ἐτύμων 852,3.  
 εὖ (scil. ἐστίν) 1046,42. εὖ γεινόμενοι  
 870,6. πατέρα εὖ λέγω 546,16.  
 εὐάγκριτον praef. 938 a 3.  
 εὐαίωνα 67,2.  
 εὐαλδέι χιλῶ 1046, 83.  
 εὐάντητον θεόν 779,7.  
 εὐγαμίη Add. 888 a 4.  
 εὐγενέτης 241,5. εὐγενετῶν γονέων  
 189,8. εὐγενέτην κόσμον 1031,2.  
 εὐγενίδα 368,9.  
 εὐγένιον (?) 584,3.  
 εὐγήρως 223,2. acc. 68,1.  
 ἀέθλων εὐγλυφέων 831,4.  
 εὐγραφίης 841,4.  
 εὐδαεῖ νοί 185,9.  
 εὐδαιμονήσας 1096,12.  
 εὐδαίμονες παροδίται 636,2.  
 Δέσβω ἐν εὐδένδρῳ 228,3.  
 εὐδικίης 875,7. εὐδικίη 905,3. 969,1,  
 et 972,2 (βιώτοιο). ἐπ' εὐδικίαις  
 914,2. εὐδικίης 915,3.  
 εὐδίων ἐκ μακάρων 223,1. adn.  
 παντοίης εὐεπίης 1089,6. ἱερῆς 931,2.  
 acc. 618 ep. 6. 14.  
 εὐερκῇ τάφον 246,2. εὐερκέα θρηγκῶν  
 1044,5.  
 εὐερνής 314,10.  
 εὐέρνων 1032,6.  
 εὐηγενέεσσι 1046,29. cf. Add. extr.  
 εὐήνορος ἀλκῆς 962,1.  
 εὐθάνατον 68,2.  
 εὐθενίης 1036,19.  
 εὐθρονος Ἰοχέαιρα 1046,53.  
 εὐθυδικίου 271,4.  
 εὐθύνοι Τύχη βίοντον 248,14. εὐθύναντες  
 1015,3.  
 εὐθυντῆρι τύχης Belo 836,1.  
 εὐθυτάτην πίστιν 543,2.  
 εὐιδότος οἶνας 853,5.  
 εὐκάρπου φυταλίας 812,2. εὐκάρποις  
 κλωσίν 546,8. πεδίους 1047,6.  
 πατέρα εὐκλείζω 56,4. cf. v. 7. πα-  
 τρίδ' εὐκλείσαν 21,12. πάντας Ἀθη-  
 ναίους εὐκλείσας 763,2.  
 εὐκόλον ἐν φρεσίν 127,1.  
 εὐκόσμοισι πορείαις 1028,32.  
 εὐκτὸν (σῆμα) 309,3 adn.  
 εὐλάλους 102,2.

ἄφθονος εὐλογία 35,2. εὐλογίας πηγὴ  
 Add. 35a5.  
 Δωρίδος εὐλογία 1028,66.  
 εὐλυρος 655,3.  
 εὐμελίας Τόμοιο 537,5  
 εὐμενέτης 328,1.  
 εὐμενέων 831,9.  
 εὐμενεῖς εὐεργέτας Isin et Serapin  
 1022, 6.  
 εὐμοίρους (μοίρας) 155,1.  
 εὐμόρφων γυναικῶν 613,5.  
 εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδος 239,3. εὐ-  
 μόχθου νίκης 933,4.  
 εὐσεβέων εὐνασεν ἐς κλισίην 237,4. εὐ-  
 νηθεῖο' ἐν ἔρωτι 498,5. εὐνασον θυ-  
 μόν prae. 288b9.  
 εὐνέτις 832,4. dat. 237,6.  
 Ἐιδος εὐνάς 1028,42.  
 εὐνιν uxorem 77,2.  
 εὐνιν orbam 552,4.  
 εὐνομίαν 242,3. εὐνομίης θέσμα 855,8  
 ἔργα 1052,4. εὐχος 909,6. εὐνο-  
 μήσιν 909,2.  
 ἀστοῖσι καὶ ξεινοῖσιν εὐνομον 462,4.  
 δεσπότην εὐνούστατον 531,1.  
 εὐνοῦχος 683,3.  
 εὐξεινων Μεγαρήνων 958,6.  
 εὐξέστοις λάεσιν 455,2.  
 δι' εὐξυνέτοιο μερίμνας prae. 856a5.  
 εὐξυνέτοις δόγμασιν 491,4. πραπίσιν  
 853,2. εὐξυνέτως 493,2.  
 εὐόδει 193,5.  
 εὐόδμου χρωτός 569,8. εὐόδοις λιβά-  
 νοισιν 1034,27.  
 εὐόδω 725,8. — V. Πάν.  
 πατὴρ εὐόλβοιο 208,23. πατὴρ 938,4.  
 εὐόλβη προπύλη 786,2.  
 εὐόπλου Φιλοποίμενος 1044,1.  
 ἁ πάρος εὐπαις 208,25.  
 εὐπαλάμου σοφίης Add. 805a(a)4.  
 εὐπατέρειαν 871,8.

εὐπατριδὸν Ῥόδιον 934,2.  
 εὐπερινόητον στίχον 1096,9.  
 ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400,3.  
 εὐπλοῖης ἀγαθῆς 779,8.  
 εὐπλόκαμος vir 459,1. Ἰσιδος εὐπλο-  
 κάμοιο 833,1.  
 ῥόδον εὐπνοον 570,3.  
 εὐπόλεμον νίκην 21,4. Ἀρετὴν 34,2.  
 εὐπροσήγορος medicus 352,2.  
 εὐπτερος ψυχὴ 736,4.  
 εὐπτερύγεσσι πελείαις 441,9.  
 εὐρετίδες Add. 1029a3.  
 Ἐδης εὐρυθέμυλος 1026,3.  
 εὐρυμέδοντος Ὀσειρίδος 1028,15.  
 εὐρυμενῆς γαίῃ Add. 242a7.  
 χθονὸς εὐρυοδείης 1110,1.  
 εὐρέες ἀγροί 1046,49.  
 εὐρυχόρου χθονός 863,9. εὐρύχορος  
 Λεβιάδεια 931,3. εὐρυχόρους ἐς  
 Ἀθῆνας 1046,66. εὐρυχόροιο τέχνης  
 608,7.  
 ἀταρπιτὸν εὐρώεσσαν 141,5.  
 εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ 170,5. εὐ-  
 σεβίην τέλεσεν 409,8. — εὐσεβείης  
 ἐνὶ χώρῳ 700,5.  
 εὐσεβέες ψυχὴν (ἔχουσι) 338,2. εὐ-  
 σεβέων χώρος 151,6. 218,16. 296,2.  
 411,4. 506,8. θάλαμος vel θάλα-  
 μοι 90,2. 253,5. δόμος 215,6. 222,8.  
 κλισίη 237,4. τέρμονες 437,4. ἐστὶν  
 ἐν εὐσεβέων 569,12. μετ' εὐσεβέων  
 ἐσμέν 554,4. μετ' εὐσεβέεσσι κεί-  
 σθαι 259,1. κάθησθαι 338,5.  
 εὐσάμους κλῶνας 786,4.  
 εὐσταθέα 393,1. εὐσταθὲς ἄρμα  
 618,7.  
 εὐστεφάνοις θυμέλαις prae. 474a3.  
 εὐστιχὴν 618 ep. 16.  
 εὐστοχον ἄγρην 1104,5. εὐστοχον  
 οὐροῖς 1028 col. III 22.  
 εὐσχήμονα medicum 352,2.

εὐτάκτου Add. 313a1. ἔργμασιν εὐ-  
τάκτοις 948,3.  
εὐτεκνίης ἀροτήρα 601,1.  
εὐτεκνον 556,3. 636,2. εὐτέκνω ἀλόχῳ  
859,6.  
εὐτεύκτω τάφῳ 238,4.  
εὐτέχνου φωτός 979,1.  
εὐτοκίην 1027,40.  
εὐτραφίης 1036,1  
τεῖχος εὐτροχον 1046,72.  
εὐτύχει Βάσσε 452,7. εὐτυχεῖτω ἡ  
κολωνία 908,6.  
εὐτυχῶς subscr. 998. 999. 1050.  
Καίσαρος εὐτυχίας 981,4.  
εὐφήβοις i. q. ἐφήβοις 956,1.  
εὐφημος παρίσις 119,3. εὐφήμου στό-  
ματος 618 ep. 7. εὐφήμῳ γλώσση  
334,2. εὐφήμως 394,4.  
γῆρας εὐφραδίῃ 1079,2.  
εὐφραίνεσθε εἰς τι 930 II 6.  
εὐφρασίῃ 287,3.  
εὐφρονέων 447,1.  
κάλων σύριον εὐφροσυνᾶν 560,8.  
εὐφρονι θυμῷ 812,5.  
οὐκ εὐχερής (πόνος) 1040,8.  
εὐχῆς δόσιν Add. 805a13. εὐχὴν  
ἀνέσχον Add. 241a20. εὐχὰς θέσθε  
386,5.  
εὐχος 618,27. 31. 932,5. ἀγῶνος  
932,9. εὐνομίας 909,6.  
εὐχωλὴν τελέσας 753,2. 754,2. εὐ-  
χωλαῖσι 497,3. 1049,5.  
εὐψυχῷ subscr. 595. εὐψύχει subscr.  
609. 723.  
εὐψύχως 1075,4.  
δόξαν ἐφειλάμενος 427,2.  
προγόνοις ἐφάμιλλος 822,1.  
ἐφελκομένη 810,8.  
γαίαν ἐφессάμενος 243,33.  
ἐφέπουσα 1046,70. ἐφέπηται ibid. 98.  
ἐφηβείσαντες 948.

Kaibel, Epigrammata graeca.

ἐφημέριοι Add. 805a14. gen. 321,4.  
ἐφημοσύνη 905,6.  
πένθος ἐφήκε Add. 306a6.  
παστὸν ἐφίμερον 208,12.  
ἀναφανδὸν ἐπέστης 802,5. ἐπιστήσας  
ἵχνος 690,1.  
ἄχους ἐφορμαίνοντος 1034,10.  
ξείνων ἐφόρῳ Δί 791,2.  
ἐφύπερθε 1016,4.  
ἐχέτλησιν 321,5.  
ἐχέφρων 535,1.  
ἐχθαίρων ἐμὸν μάρων Add. 241a11.  
ἐχθοδαπῶν φωτῶν 1035,28.  
ἐχθει 1049,3. ἐχθομένα 1028,46.  
εἰχθρολέων 96,3.  
ἐχίς ἀλίπλαγκτος 1033,15.  
ἐχων ζῆν 303,3. ἔχειν τινα πρηγμενῇ  
618,40. ἔχειν χεῖρα ἐπ' ὠδίνεσιν  
647,12. τὸ νῦν ἔχον 245,2. —  
ἦχε 988,4. 990,6.  
βασιλέος ἐψου 1003,3. ἐψας orientis  
919,4.  
ζαθέη Ῥώμη 597,3. 598,1. ζ. Ἐπι-  
δαύρου 892,2. Πέτρῃ 434,1. Τροκ-  
μοῖς ζαθέοις 793,9. ζαθέης Ἰσιδος  
1047,2. ζ. βρέτας 958,8. ζαθέοις  
δαπέδοις 861,3. ζαθέην τῖρσιν  
1035,15.  
ζάκορος 832,3. gen. 497,4. 7. Add.  
97a1.  
ζάλην 1039,6.  
ζαπέδῳ Add. 750a3.  
ζῶν φρονῶν 355. ζώσης τέχνης 608,7.  
ὁ ζήσας τὸ ζῆν 387,1.  
ζεῖδωρον (scil. γῆν) 1028,72.  
ζεῦξαν (Νεῖλου προχοάς) 1078,12.  
ζευχθεῖσα duobus viris Add. 241a3.  
ζεῦγεσι καὶ δοῦλοις 406,3.  
ζευκτοῖς ὄχοις 932,12.  
ζητούμενος desideratus 215,3.



ζοφερός τάφος 727,15. ζοφερὴν ἀχλυν 310,3.

ζυγίης Ἀφροδίτης 1027,11. — V. Ἡρη.

ζυγὸν γαμήλιον 564,5.

ζωάγρια Add. 805 a 5. 11.

ζωαλκέα χεῖρα 1026,4.

ζωγράφει 673,2.

ζώγει 841,7.

ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίου 843,6.

ζωοφόρον 1027,43.

ζωστήρα Ἀμαζονίδος 1082,9.

ζώει ἔργα 850,2. ζωούσας ἀηδόνας carmina 618 ep. 9.

λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα 650,12.

θεὸς ἡγεμονεύσει 1041,6.

ἡγεμῶν Αἰγύπτου 978,8. Θηβαΐδος

1020,1. προν. praef. 444,3. praeses.

919,2. ἡγεμόνα ἐπ' ἀνδρῶν 255,3.

ἀγεμόνα ἐπὶ γυμνάδος 223,8. ἀγε-

μῶν αἰοιδᾶς Add. 241 b 1. ἡγεμόνεσσι inperatoribus 1089,3.

ἡγοῦ μάλιστα τοὺς πατρῴους (scil. θεούς) 1022,4. ἐνὶ πτολέμοις ἀγήσατο 855,3.

ἡγέτα ὁδοῖο 1035,13.

Αὐσύνων ἀγητῆρι Traiano 549,7.

Αἰγύπτωιο ἡγητῆρα Osirin 1015,9.

μυστῶν 865,1. σοφίης 847,5. ἀγη-

τῆρα praef. 856 a 5. ἡγητῆρας 1035,14.

ἀγῆτορα πώλων Solem 1028,31. ἱππικῶν ἡγῆτορα 868,2.

ἡδόμενον κατὰ δαῖτα 312,14. ἥσθην ἐνὶ κύμασι πόντου 650,5.

ἡδονικαῖς ἀθείαις δόξαις Ἐπικουρήοις praef. 222 b 8.

κωμωδία ἡδυγέλωτι 38,3. χορῶ 925,1.

ἡδυλάους φθόγγου; Add. 1029 a 4.

ἀδυλόγον μουσαν 1054,3.

σκητὴν ἡδύνας 1085,8.

ἡδυπνόου κρόκου 547,3. ἡδυπνόοισι μετώποις 570,7.

ἡδὺς ἐν ἀστοῖς 207,2.

ἡθαλέοιο Κορωνίδος 1035,23.

ἡθείας εἵνεκεν 663,4.

ἀρχαῖον ἦθος φιλανδρίας Add. 497 a 8.

αἰσίμου ἦθους (Fortunae) 257,5.

ἅπασιν ἦθος κοινὸν ἔθετο 493,4.

ἦθεα σωφροσύνης 405,8. ἦθεσι κόσμον ἔδωκα 948,7.

ἡίδεος virgo 463,5. ἡιδέοισιν ἐφήβοισιν 966,3.

ἡόνος 482,3. ὑπ' ἡόνος 810,3. ρεῖθρον ἐπ' ἡώσιν 335,6. δι' ἡόνων 1104,6.

γηραῖσιν ἡλακάτησι 1046,18.

ἡλέκτροιο φαεινοῦ 618 ep. 19.

Ἐρινύσιν ἡλιθιῶναις 1136,5.

ἡλικίας τριέτης 701,2. μεσάταν ἀλικίαν praef. 938 a 2.

ἡλικος ἐξ ἀγέλας 239,2. ἡλίεσσιν 462,1.

ἡλώπαις 730,4.

ὑπ' ἀλίῳ 185,16. ἡελίῳ καὶ νυκτί 564,4. ἡελίοις diebus 1061,4. ἡελιον δεύτερον Ἰλλυρίδος 906,6. δόξης

Ἑλλάνων δεύτερον ἀέλιον 1084,2.

ἐσμὲν ἐν Ἡλυσίῳ 554,4. Ἡλυσιῶνδε 150,6. ἡλυσίον πεδῖον 414,8. ἡλυσίων πεδίων 338,2. 649,3. εἰς χῶρον ἐς ἡλυσίον 618 a 8. αὐρησιν ἡλυσίησιν

1046,22. χοροστασίησιν 1046,58.

ἦσται ἀγαλμα 1046,48.

ἡμαρ 562,9. 1000,10. τριτάτην ἡματος (horam) 149,6. μέσους ἡματος

ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἡματι 988,7.

μνημόσυνον ἡμερήσιον calendarium 1096,1.

ἀμερίῳ καμάτῳ 1028 col. II 40. ἡμέριοι vel ἀμέριοι homines 196,4. 223,11.

441,6. 451,4. 853,5. 863,10. 1013,2.

1073,10. praef. 877 b 4.

ἡμερίδων 1046,50. 82.

ἡμεριναῖς χάρισιν 261,4.  
 παῖς ἡμερος 502,14. ἡμερον ἡθος 150  
 adn.  
 ἡμιθανής 335,6.  
 τιμῆς κρέσσονος ἡμιθέων 625,4. ἡμιθέων  
 μύθους ἡδομεν 232,4. ἐν ἡμιθέοις  
 ὤχετο 669,2. — προτεράων ἡμιθεάων  
 1046,57.  
 ἡμισέας πλεόνων 1046,15.  
 ἡμιτελὲς (μνημα) 443,3. ἐν ἡμιτελεῖ  
 θαλάμῳ 319,4. ἡμιτελῆ μεγάρων  
 ὁροφύματα 871,4.  
 ἡμος ὅτε 1046,25.  
 θεῖν' ἀλὸς ἡνεμόεσσαν 186,8.  
 ἡνίδε 831,3.  
 ἡνιοχεύειν ἔθνεα 922,2.  
 ἡνιοχος 611,1. ἡνιόχων 612,1. ἡ. τρα-  
 γικῆς τέχνης 39,3. ἀρετῆς 498,2.  
 ἡπαρ 1082,17.  
 ἡπείρων τρισσὸν ἔχουσα κλέος Libya  
 Add. 842a2. ἀπείρων κρατέοντι  
 978,1.  
 ἡπιοδώρου Proserpinae 741,3.  
 ἡπίως τινι 831,9 906,4. ἡπια ἔκευθε  
 νόῳ 561,2.  
 ἡπιόφρων 1027,2. 5. 10.  
 ἡρέμα 102,4.  
 ἡρεμέει 1109,1.  
 ἡρεμίην κοίτης 321,11.  
 ἡρίον 214,1 (Ξένον). 411,3. 465,8. 550,6.  
 574,1. 704,1. ἡρία 626,1.  
 ἡροικῷ θανάτῳ 279,2.  
 ἡρωίνας 648,7. προτέραις ἐναρίθμιον  
 ἡρωίνας 272,18. μεθ' ἡρώνησι  
 1046,8. ἡρώνησι παλαιῇσι 1046,55.  
 ἡρῶν 19. ἡρώϊω 395,7.  
 θεοῖς ἡρωσιν dis manibus 314. ἡρωα  
 ab civitate colendum 774,4. ἡρωα  
 ξεῖνον Εὐδὸν (Panem?) 825,1.  
 ἡρώων homericorum 1044,1. ἡρωσιν  
 τιμαῖς ἰσόμοιρον τὰν ὁμόλεκτρον θῆκεν

189,4. ἡρώεσσι παλαργενέεσσιν 648,3.  
 ἡρωος Antigoni Gonatae 781,5.  
 ἡρωος i. q. mortuus 186. 222. 296,  
 3 al. ἡρώων γένος ἄλλων 107,3. ἐν  
 ἡρώεσσι apud inferos Add. 228b7.  
 ἡρωος virtutis laus 262,6 (μέγας).  
 354,2 (ἡρώων προγόνων). 403,14  
 (ἡρώεσσι στρατιῆς) 498,8. 661,2  
 (ἀνδρῶν ἡρώων). 674,1 (ἡρωος ἀγαυοῦ).  
 1052,1 (θεοῖς ἐναλίγκιος). ἡρώων  
 θρέπτειρα Hypata urbs praeef.  
 856a7.  
 φωνῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας 994,2. ἐπ'  
 ἡσυχίᾳ ἀνάμεινον 1038,15.  
 ἡσύχιος 402,2. 591,3. ἡσύχιος μένε  
 1038,5.  
 ἡσυχα 1028 col. III 10. ἡ. βουλευίου  
 1041,6.  
 ἡτορ anima corpori opposita 432,4.  
 ἡτορι σεμνῷ 725,1.  
 ἡυκομος 498,4. μάμμης ἡυκόμοιο  
 857,3.  
 ἡχεῖς 995,11. ἡχῆσεν 994,4. ἡχῆσαντος  
 995,4.  
 ἡχι. 517,9.  
 ἡχον 996,8. ἄχον ἴης 989,4. ἴη 990,8.  
 ἰέντι 986,4.  
 ἡχώ 271,3.  
 δύσιν ἡδὲ καὶ ἡῷ 640,3. αῶς dies  
 942,3. οὔτε ἡοῦς, οὐκ ὄρφνης 618  
 ep. 3. ἡοῦς φῶς vitae lucem  
 682,2.  
 θαητὸν τύμβον 189,2. θαητὸν πάντεσσι  
 (σῆμα) 590,4.  
 θακον 874,8.  
 κρυερὸν θάλαμον tumultum 241,4.  
 θαλάσσια (κέλευθα) 161,1.  
 θαλέθοντα τόκον 647,9.  
 θαλίης 1025,9. ἐν θαλίᾳ 649,2. 663,5.  
 θαλίησιν 663,7.

- θαλλοῖς ἐν πετάλοισι ῥόδων 547,2.  
 ἐφηβείαις θαλλων ἀκμαῖς 231,5.  
 θαλλόντα ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις 233,1.  
 σωφροσύνη θαλλεῖ ἀγήρατος Add.  
 35a3. τεθαλότος ἔργου 1028,38.  
 τέθηλεν 1049,5. τέθαλε 1027,14.  
 ἐμὸν·θάλος 226,9. σεμνὸν θάλος 416,  
 2. θάλος 'Ευφροσύνης 1089,12.  
 θάλλω ψυχὴν 725,3. λαμπάδι θαλ-  
 πόμενον Memnonen 993,2. οὐδὲ  
 ἐθαλφθῆν χερσὶ 335,5.  
 θαλπωρᾶν 464,4.  
 θάμβος 706,2. 1028,66. θάμβος  
 ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068,1.  
 θανάτων ἀνίσων 644,6.  
 βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων 112,3.  
 θάσσω 199,5. θάσσω 992,2.  
 θαῦμα 1073,1. 1078,1 (σῆς ἀρετῆς).  
 θάμβος ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068,1.  
 τί θαῦμα; 191,7. οὐ θαῦμα 1044,  
 8. μέγα θαῦμα ipse homo 591,2.  
 Πλουτάρχου θαῦμα 909,5. τὸ  
 θαῦμα ξυνὸν τῶν Αἰγυπτίων 1020,2.  
 θαύματα συρίγγων 1019,1.  
 ζωγράφει θαυμάσιε 673,2.  
 θεή 1046,51.  
 θέαινα 1046,43. θεαίνῃ 870,6. θέ-  
 αιναι 1046,80. dat. 1036,12.  
 θέαμα 1016,6.  
 ἐθήσαντο 1035,7. θησάμενος 759,2.  
 θεαρίδος ὁδοῖο 1035,13.  
 θεάτρου κύκλον 1050,3. βῆμα θεήτρου  
 820,1. σειρῆνα θεάτρων 1085,5.  
 θειολόγου 882,1.  
 θειοπρόποιο 1025,6.  
 θεῖε Homere 1084,14. Ἰπποκράτους  
 θεῖοιο 537,7. θεῖοις χρώμασι 610,5.  
 τὸ θεῖον 1022,2. 1040,24. τὰ θεῖα  
 815,9. μοῖραν θειοτέρην 243,8.  
 θειοτάτην τιμὴν 903,4. θειοτάτων  
 ἐκ προγόνων 846,4.  
 θεῖος avunculus 66,2. 573,8. 655,7.  
 θεώτητος 1016,8.  
 θέλγηθρον ἀνιῶν 1032,4.  
 θέλγειν et θέλξον ψυχὴν 120,9. 10.  
 θέλξ' Ἀΐδην 547,16. θελγόμενον  
 μαζῶ 644,4. θελγομένη φρένα  
 Μούσαις 674,8.  
 θελξιμελής φόρμυξ 1053,1.  
 θέμα 933,6.  
 θέμεθλα 1066,3. dat. 1065,1.  
 θεμελία γαίης 1069,10.  
 θεμελίοις 1078,3.  
 θεμερώτερα πάντα φύονται 824,3.  
 θέμιν ἀγαλλομένην 1073,10. Δῶς θέ-  
 μιδι Add. 903a3.  
 πόλῃ θεμιστεύουσιν ἀνακτες 921,2.  
 θεμιτόν 559,7.  
 θεοιδῶ 272,17. θεοειδεστάτη 161,5.  
 θεοείκλον 866,1.  
 θεόθεν 895,4. 1027,12.  
 θεόκτιτος γαῖα Miletus 223,5.  
 θεομήστορος ἀνδρός 652,1.  
 θεομήτορα Mariam 1062,4.  
 θεόπνευστος 1062,2.  
 θεόπνου πρὸςωπον 1016,4.  
 θεορρήτων λόγων 424,1.  
 θεῶ ἰδίῳ ἐπηκόῳ 314. κλεινὸν ἅπασι  
 θεόν Aristotelem 847,6. τὸν θεόν  
 σέβει μου 651,6. τὰ θεῶν τιμᾶν 65,1.  
 — θεῖόν i. q. θεόν 774,6.  
 θεοσεβής 729,2.  
 θεοστεφένος Θεοδώρας 1064,10.  
 θεόφιν 651,4.  
 νόμων θεραπεία 209,3. θεραπείαις  
 1027,42.  
 θεραπευθεῖς 853.  
 θέραψ 415,3. θεράπων Παιήονος 886,1.  
 θερίσαι 1039,15.  
 ἐκ νίκας ἔτι θερμός praeef. 492a3. ἔτι  
 θερμὸν πνεῦμα φέρων 942,1. θερμαι-  
 ἀκτῖναι 321,3. θερμὸς ὁ κλέπτῃς 1108,1.

θέσµια δόξης 208,3. εὐνοµίας 855,8.  
 ἀρρήτων Add. 97 a 6.  
 ἐν θεσµοθέταις 878.  
 θεσµοθέτης μερόπων Isis 1058,20.  
 θεσµὸν id quod tribuitur mortuo  
 555,5. ἕνα θεσµὸν ἔχοντες 832,5.  
 θεσµὸν φιλήης 1128,20. θεσµός  
 magistratus leges et iudicia admi-  
 nistrans (?) 907,3. θεσµῶν iuris  
 prudentiae 434,4. 905,5. θεσµῶν  
 ταμὴν 911,1. πρόμαχον 912,1.  
 θεσµοφόρον βασιλείαν 1028,69.  
 θέσπιπε μοῖρα 341,3. θεσπίζων 1013,3.  
 θετὸν υἷα 831,7.  
 ποίην χλωρὰ θέουσαν 1046,83. θεύσας  
 ὁδὸν Add. 241 b 3.  
 θεωρός 996,4.  
 θηγόμενος πρᾶπισιν 491,2.  
 ἐθῆλεον 565,3.  
 θηλυτέρην παῖδα 695,2.  
 τίπτε τέθηπας 454,1.  
 θῆρ ἰλοός 1038,31. ὠµηστὰς θῆρας  
 831,6. θηρῶν λόχε Satanas 1140,3.  
 θήρας circenses 351,3.  
 θηρείων στομάτων carcerum circen-  
 sium 885,4.  
 θηρεύτορες ἄνδρες circenses 885,1.  
 θηρεύοµεν 1027,11.  
 θηροτρόφῳ 389,1.  
 θησαυρῶν θεῶν 919,5.  
 παρὰ θεῖν' ἄλός 186,7.  
 θλιβόμενον πενίη 303,5.  
 θανέωσι 1120,3. θανέειν 192,8. θανέ-  
 οντα 689,10.  
 θοίναις 582,2.  
 ἔρεισμα θόλου 889,8.  
 μοῖρα θεή 465,3. 569,11. θεὰν τρόπιν  
 1028,63. θεῶν ἀέθλων 831,4.  
 λιμῷ τεθωµένος ἀλκαῖν 1028,47.  
 θουρίων Μολινιδᾶν 790,3.  
 θοῦρος Ἄρης 251,2. θοῦρον scil. Ἄρην

bellum (?) 914,3. θούροις πτερύγεσσι  
 1033,20.  
 θρασυπολέµων Ἀμφιλόχων 183,2.  
 τὸν θρᾶσὺν ἐν θήραις 196,1. ἐν στα-  
 δίοις 350,1. 351,1. θρᾶσὺς Ἔρως  
 1103,1. θρᾶσέων ἀκόντων 183,7.  
 ἔθραυσε 1003,2.  
 θρέμμα 667,2.  
 θρέπτειρα 689,8. 733,2. ἡρώων θ. Hy-  
 pata urbs praef. 856 a 7.  
 θρεπτήρος 117,3. θρεπτήρσιν parenti-  
 bus 696,4. κτεάνων θρεπτήρος  
 1064,12.  
 θρεπτήρια 1067,1.  
 θρεπτός 267,1. 362,3. 372,16. 380,3.  
 660,5. θρεπτὰ διδούς 442,4.  
 θρηνεύουσα 406,9.  
 θρηνηολογοῦσι 538,4.  
 θρησκευόντες θεόν 425,4.  
 εὐερκέα θρηγκόν 1044,5.  
 τρίχας κεφαλῆς 459,3.  
 θρόνον Iovis 618,8.  
 ἐβόασε θρόνον 932,10.  
 θυηπολὴς 833,4.  
 θυηπόλιον 975,4.  
 θυµα 1047,4.  
 μέρμηραι θυµαλγέες 551,11.  
 πόσιος θυµαρέος 540,6. θυµαρὴν βιο-  
 τὰς ἔλβον praef. 824 a 6.  
 θυµέλη 608,4. 781,7. θυµέλαις 609,4.  
 praef. 474 a 3. ἄδων θυµέλαισιν  
 Ὀμηρον 101,3.  
 παῖδας θυµηδέας 403,7.  
 θυµοβόρῳ πένθει 511,8. θυµοβόρους  
 μελεδῶνας 647,14.  
 θυµοδακεῖς ἰδύναις 298,6.  
 θυµωµα πόντου 339,6.  
 θυῖνες 203,4.  
 θυέων 1046,41. θυέεσσι 1034,27.  
 θιοσκοῖα ἱρά 1046,2.  
 θύρας φαεινάς 590,4. 818,5.

θυσσάδος 871,1.  
 θῶκον (Ὀσειρίδος) 414,5. ὑπάρχων  
 903,1. θῶκων αἰπιυτάτων 912,2.  
 θῶρηξ praeium certaminis 931,3.  
 ... θειακτης voc. corruptum 1036,17.  
 ἱῆναι 1036,2.  
 ἐγάνωσεν ἰάχοις Isin 985,3.  
 ἰάμασι 314,14.  
 ὦ ἰώμενος 1027,30. ἰαθεῖς 803,4.  
 ἱατρῶν πρόμον i. e. ἀρχίατρον 352,1.  
 ἱατρὸς μεθοδικός 306. δόγματ'  
 ἱατρῶν 853,3.  
 ἰαύεις 562,3. πένθιμον ὕπνον ἰαύω  
 460,3.  
 γοηρὸν ἱάχε 790,7. ἱάχεν ἀθλοφόρον  
 praedicavit prae. 932a4.  
 ἰδιοκτήτου πανευτυχίης 443,2.  
 ἰδίαίς θεαῖς 862,2. V. θεός.  
 ἰδρις Ἀθηναίης ἔργων 412,1. Ἀθηναίης  
 scil. ἔργων 356,1. ἰδρις ὁ Πιερίδων  
 Homerus Add. 228a2. μούσης  
 τραγικῆς 655,3. μύθων τῶν παλᾶων  
 ἰδριες 992,4.  
 Παιᾶνος ἱδρυμα 1027,34. ἱδρυμα  
 1034,2.  
 ἰδρωῖτες 1039,9.  
 πορῶν ἱερέαις χάριν prae. 1046a2.  
 ἱρεὺς 460,4. ἱρηες 992,4.  
 ἱερὴς 870,3. 6.  
 ἱερητεύοντος 1066,4.  
 ἱερόδρομον ὕδωρ 835,6.  
 ἱερός οὗτος ὁ χῶρος 648,1. 1046,80.  
 — ἐν ἱερῷ 980,5.  
 ἱεροφάντην 866,1. 1068,13 (sacerdos  
 christianus).  
 ἱεροφάντις 862,1. 863,3.  
 ἰή 1027,31.  
 ἰήιε Ἀπολλων 1023,2. ἰήιε Aesculapi  
 1027,6.  
 ἱατήρ 717,3.

κλέος ἱστορίας 243,27.  
 ἱητρείην ἀναγράφας librum de arte  
 medica 305,1.  
 ἰθύ 320,3. 1092,1.  
 ἥπιος ἰθυδίοις 906,4.  
 ἰθυνηρ 905,1 corrector Italiae. 1071,2.  
 ἰθύνεσκον 1028,32. 63.  
 ἰθύνω 1028,52.  
 φῶτα θεοῖς ἱκελον 507,1. σῆμα νηῦ  
 ἱκελον 1046,46.  
 ἱκέτου 141,4. λαοῖς ἱκέταισιν 1028,6.  
 βωμόν ἱκετεύομεν 792,2.  
 ἱκνούσμαι 522,10. ἱκνούμεθα 344,15.  
 ἱλαος 812,5. ἱλή/ψ θυμῷ 743,2.  
 ἱλάσκονται 1027,4.  
 ἱλήκοις 797,5. 811,4. 818,11. 19.  
 ἱλαθι 243,7. 725,7. 818,17. 22. 835,1.  
 1023,7. 1024,2.  
 ἱλίγγοις 1028,33.  
 ἱλύος 1028,71.  
 ἐν ἱμάσι 602,2.  
 ἥμερον τρέφων 728,6.  
 ἱμερτῷ συνομένῃ 218,13. ἱμερτὰ παῖς  
 212,2. ἱμερτὴν γαῖαν 228,4. εἰμαρτῇ  
 ἀλόχῃ 525,1.  
 ἱνδαλμα ψυχῆς 148,4.  
 ἴνις βασιλέων 549,1.  
 ἰοβόρος διψάς 465,4.  
 ἴον ἐν ταλάροις 1118,2. εἰς ἴα βλα-  
 στήσειεν ὅστέα 547,1. ἴα 548,3.  
 ἐν στέρνοις ἴον ἔχοντες 344,11.  
 θεοῦ ἴστητι 450,3. θεῶν ἰ. 333,5.  
 ἔτι χνοάοντος ἰούλου 569,1. ἀνθήσαντας  
 ἰουλον 478,3. οἶος ἰούλους (ἔφυς) 655,5.  
 πρὶν ἰούλοις πληῖσαι παρειάς 657,3.  
 ἰοχέαιραν 870,1.  
 ἱππαῖδα πόρπαν 985,1.  
 πεζοὶ ἱππῆες τε 849,1. ἱππήων ἀγήσατο  
 855,5. — ἱππέα Ῥωμαίων 951,1  
 ἱππικὸν εὖχος 932,5. ἱππικῶν ἡγήτορα  
 868,2.

Εκτορος ἵπποδάμοιο 1095 adn.  
 ἱππόθεν 811,6.  
 ἱππολόφους κάρυθας 828,4.  
 ἱππομαχοῦντα 209,5.  
 ἱππομάχοις Ἰλλυριοῖσιν 183,3. ἀνθρώ-  
 πους ἱππομάχους 461,8.  
 ἵππῳ νικήσαντα 934,1. Διομήδεος ἵπ-  
 πους 1082,7.  
 ἵρηξ 1033,20.  
 ἱραπόλος 852,2 (Minervae). Ἰάκχου  
 957,1. Κύπριδος 1044,4.  
 ἱρόχθονα βῶλο 1046,86.  
 ἱσαγγέλου τύχης 542,7.  
 ἱσαρίθμιος Μουσῶν 686,4.  
 ἱσάριθμον ζωῆς χρόνον 287,6. ἱσαρί-  
 θμοις ἔπесιν 806,3.  
 ἱσοθέου νηοῖο 109,1. ἔγγονο ἱσοθέου  
 265,6.  
 ἱσάμοιρον ἥρωσιν 189,3.  
 γέρας οὐκ ἴσον 204,16. ἴσον ἅπασιν  
 aequum 912,1. κατ' ἴσον 192,3.  
 ἱστοαχῆς 939,2.  
 ἱστοτέλου 48.  
 ἱστότεχον 532,3.  
 ἱστότιμον 393,1.  
 ἱστοφάρζειν 904,5.  
 χεῖματος ἴσταται ὥρῃ 1067,3. στη-  
 μεναι 313,5. ἔσστασι 271,6. ἔστα-  
 ῶτα ἀγάλματα Add. 888 a 8.  
 ἱστίον ἐκπετάσας 779,2. δεξιῶς ἱστία  
 ἱκάνων 1023,11.  
 ἱστορήσας 1020,1.  
 ἱστορίης ἀτραπόν 878,6. ἱστορίην ἐξή-  
 νεγκα p. 877 b. ἱστορίην αἰῶνος  
 878,3. ἱστορίαῖς λιταῖς 979,3. ἱστο-  
 ρίας δεῖξας 608,1. θείας ἱστορίας  
 p. 877 b 2.  
 ἱστορικὴν σελίδα 979,8.  
 τιμάτορος ἴστωρ 1046,88. ἴστωρ καμύ-  
 των 831,2. ἴστορα παιδείας 184,5.  
 ἴστορες αὐτοὶ ἀστέρες 618,41.

ἴσχε δρόμον 618,33. ἴσχε στοναχῶν  
 ἀδελφούς 651,5. ἴσχε στοναχῶν 651,5.  
 ἰχθύος οὐρανίου 724,1. cf. v. 6 sq. et  
 acrostichon eiusdem carminis.  
 τέχνην γραμμαῖσιν ἰχνεύειραν 185,9.  
 ἰχνεύεις 227,1.  
 στάς εἰς ἴχνος 1033,7. στησον ἴχνος  
 616,2. στησας ἴχνος 339,4. ἴχνος  
 ἐπιστήσας 690,1. ἀβλαβὲς ἴχνος ἔχων  
 237,8.

μοῖρα καθεῖλε βίου τινα 569,2.  
 πυρὶ γυῖα καθήρας 104,1. ψυχὴν  
 καθήρεν 109,5.  
 καθαροῖο Σαράπιδος 875,3. ἐν καθα-  
 ρῷ τεμένει 768,3. καθαρὴ anima  
 curis liberata 653,4. καθαρὰν φυ-  
 λάξας (ἀρετὴν) 506,13. καθαρῶσιν  
 εὐνομίῃσιν 909,2. καθαρῶτατον γένος  
 191,3.  
 εἰς νῆα καθαρπασθέντα 302,3.  
 βωμὸν καθιδρύσατο 837,2.  
 οἶδμα καθιπνεύοισα 1028,64.  
 τοῖσι καταστήσασι (statuam) 784,2.  
 καθύπερθεν 1066,3.  
 καὶ μὴν καὶ 153,5. καὶ μὲν καὶ p. 877.  
 932 a 3.  
 καινίσας τὴν σύστασιν 424,6.  
 σοφίαισι κεκασμένον 584,3. κεκασμένη  
 ὀρηστοσύνησι 121,1. ἀγλαίῃσιν 1074,3.  
 πρᾶπίδεςσι Add. 688 a 5.  
 ἔκανον 333,9. κένεν 811,6.  
 καίριον 618.  
 καιρὸν ἔχω 979,6. ἔχεις τινα 1038,36.  
 cf. v. 34. πᾶσιν καιροῖς anni tem-  
 poribus 824,3.  
 καίει (πηγάς) 810,10.  
 ἀ κακία Add. 228 a 4.  
 κακοεργέσι 818,15.  
 κακίεργον ἐπιπομπὴν 1026,2.  
 κακόμορφε Satana 1140,2.

κακὸς κακὸς ἤρπασε ἰδαίμων (alii κα-  
κῶς κακός) 551, 5. κακὸν κακῶς  
τηρῶν 734, 7.  
πνοιῆς κακοσμίην 1068, 7.  
κακότῃτα 1046, 94. νούσων κακότῃσι  
707, 2.  
κακόφρονα νιέα 618, 3.  
μοιρῶν μίτος πάντας καλεῖ 282, 3.  
τὴν σὴν πίστιν καλοῦντες praedican-  
tes 481, 1. — καλέεσκον 657, 1.  
καλλιγόνους σταχύας 266, 2.  
αἰγῶν καλλιθῶτων 872, 4.  
καλλικόμεν Ἰναχίδων 464, 2. καλλι-  
κόμοις πτόρθοις 88, 5.  
καλλιλόγοισι πόνοις 990, 10.  
καλλινάου ποταμοῦ 272, 8.  
καλλίνικος Ἡρακλῆς 1138, 1. τὸν καλ-  
λινικὸν athletam Add. 497a5.  
καλλίπυλον Θήβην 993, 4.  
καλλίσφυρος Αἰνειῶν Regilla 1046, 38.  
καλλίτεκνον 635, 1.  
οἱ καλλιτέχνεις 796, 3.  
κάλλος ipsum aedificium 1062, 2.  
1066, 1. 1067, 1.  
καλλοσύνη Add. 688a4. τρίποδος 923, 4.  
ἐμμουμένη τὸ καλόν 85, 3. τὸ καλὸν  
τύχης 640, 6. κάλλιστε καλῶν ἡι-  
θέων 790, 1.  
κάλπιν 252, 5.  
ἐν καλύβοις 260, 3.  
κάλων τείνας οὖριον ἐυφροσυνᾶν 560, 8.  
καμόντες εἰκόνα 914, 1. τέχνης χαλ-  
κὸν εἰς καμούσης Add. 874a3.  
ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες 828, 3. κα-  
μόντι mortuo 321, 8.  
κάμψας γυῖα 618, 16.  
κάμπυλον κύμα 779, 4.  
κανθοῖς 103, 5.  
κανόνι χρῆσθαι 170, 7.  
καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ 1082, 4.  
καρχάτων ducum 185, 12.

ἐξ ἀθανάτοιο καρχήνου 1046, 74.  
καρπαλίμως γράφαι 580, 11.  
κύδος ἐκαρπίσατο 516, 4. ἀκμὴν Ἀΐδης  
λυγρὸς ἐκαρπίσατο 151, 8.  
θερίσαι κάρπιμα 1039, 15.  
καρπὸν βοτρύων 812, 4. καρποῖς ἐπέ-  
χαιρον 321, 1. καρπὸν πόνων 1039, 3.  
Ἰσιδι καρποτόκῳ 982, 1.  
καρποφορήσω 1106, 1.  
Νεῖλου καρποφόρον (vel - ου) πόροι  
983, 1. 984, 1.  
κάρτα 338, 6.  
μόγῃ καρτερόν Ἡρακλέα 863, 8. καρ-  
τερός Pan 1103, 3.  
σὶ δὲ κάρφος ἐβλάβη 980, 9.  
κάσιος 404, 7. κάσιν 611, 2.  
μοῖραι κατὰ δώματ' ἔβαλλον 217, 5.  
κατάξῃ 1132, 1.  
τραῦμα κατηγάγετο 30, 4.  
ποίημα δεινὸν οὔσα κατέγων 736, 2.  
καταγράφεται 926, 10.  
πίστις κατέδν 581, 4. καταδῦσαι in-  
transitive 321, 4.  
καταθήκην 344, 17.  
κάθθανε 30, 5. 666, 3.  
σπόρος καταίθετο 618, 12.  
κατὰ ξένον ἥριον ἦρται 214, 1.  
κατάκειμαι 702, 7.  
κατεκόψατο μαστούς 316, 3.  
κατελίμπανες 379, 3.  
κατάλοιπον ἔχω 979, 10.  
νύξ αὐτοὺς καταλύει 1095, 4.  
κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε 1046, 17.  
γραφίδεσσι κατέξυστα 1028, 11.  
κατέπεφνε 307, 1. 1082, 2.  
τοῦ καταπυγοτάτου 1131, 1.  
καταράκται 979, 7.  
ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυ-  
κάβαντος 228, 1.  
κῆρα κατασβεσθεῖς 415, 2.  
γαῖα κατεσκίασεν 495, 2.

κατεσπενάχησε 205,5.  
κατέστεφον (τύμβους) 439,1. κατέστε-  
φεν 933, 1. κατέστεφον *prae*f.  
932a3.  
κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα 1009,3.  
σορὸν κατέτευξα 460,2.  
ποινὴν κατέθου 644, 2. κάθθεσαν  
arma 828,4. καταθήσεται pecu-  
niam 712,3.  
κατέφθιτο πότμῳ 77, 3. participia  
404,3. 493,1. 514,2. 515,1. 517,2.  
815,8.  
πλοῦτον κατέχευε 1034, 25. χυτὴν  
καταχεῦαι 1034, 25.  
κατενήρατο μοῖρα 569,11.  
χρεῖα κατεπεύγει 545,3.  
ἀντιπάλους δέϊμα κατερχομένοις 343,6.  
κατῆλθε δάκρυ 790,7.  
οἶακα κατευθύνεσκες 243,26.  
κατεύνασεν 1028 col. III 10.  
τόνδε κατευφημῶν 430,12.  
κατρεφεῖ δόμῳ 821,2.  
πῶματι λαινέῳ σῶμα κατισχύμενον  
327,6.  
κατοικεῖ 1138,2 cf. adn.  
καθογομένῳ 409,2.  
κατωμαδὸν 1028,50 adn.  
καῦμα 649, 5. ξηροτέροις καύμασι  
1073,6.  
μῖγδ' εἰς χεῖρα καυχῶ 1038,3. μη-  
κέτι καυχάσθω 529,3.  
κέαρ ἀνόρουσε 462,13. 651,3.  
κεδνὰ εἰδυῖα 498,9.  
κεδνοσύνης 150,2.  
κεῖθεν φυόμην 640,2. κεῖθεν *deinde*  
919,4.  
κεῖμαι ἐπὶ τύμβῳ 284,2. ἐπὶ σήματι  
τῷδε 470,1. ἐπὶ γαίῃς 639,1. παρὰ  
τύμβῳ 703,1.  
μέλη κελαδῶν *prae*f. 474a4.  
κέλαδον λαῶν 350,4.

κελαινά animalia inferis mactanda  
1034,24.  
κελαρύζειν 1073,5.  
κέλευε οδίταις 1073,7.  
κέλομαι 1036,2. κέλεται 1140,6.  
πρήξις αἱ κενεαυχεῖς 647,1.  
κενὸν σέβας 335,15. κενεοῖο λέχους  
(i. e. *rogus pro toro*) 418,8. κε-  
νεῶ τύμβῳ (*non cenotaphio*) 292,5.  
κενεὰ χάρις 851,1. κενεὰς χάριτας  
103,6. κειναὶ χεῖρες 696,7. κενεαῖς  
ἐλπίσι 292,4. εἰς κενὸν ἢ δαπάνη  
646,10.  
κενέωμα τάφου 234,5.  
κεντηνάριος 446,8.  
κέντρον ἄπαιστον ἔχω 534,8.  
σῆμα κεραίζων 1046,85.  
Ἄμμωνος κεραιοῖο 833, 1. κεραιοῖ  
835,5.  
μένος κεραυνοῦ 618,42. κεραυνῶ βο-  
λαῖς 1028,27.  
κεραυνώσκειν 542,9.  
αἵματι καρδαίων δόμον οὐρανοῦ 1064,8.  
ἐκεστροφυλάκει 957.  
κεστροφόροι 955,2.  
κευθμῶνος 1034,18.  
κεύθω ἔχων 568, 1. κευθομένα *vi*  
*activa* 1081,2.  
κεφαλῆς Ὀμηρείης *hermae* 1085,10.  
κηδεστήν *Add.* 888a.  
κῆδευσεν 604,3. 733,2. κηδεύσας  
563,5. σῶμα 651,2.  
κῆδεο καὶ γαμέτου καὶ τεκνῶν 243,25.  
κηδομένη λεχέων *Add.* 241a8.  
κῆδος συντελῶν 352,3. κῆδεα πότμου  
264, 1. τὸν — κῆδος ὁμοφρονέως  
πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις 493,6.  
κῆπον 782,1. Ναρκίσσου παρὰ κῆπον  
811,3.  
κῆρ ἐδάμασσε 94,3. κῆρ δαμάντα  
103, 1. κῆρ κατισχύμενη 142, 2.  
40\*\*



κῆρα κατασβεσθεῖς 415,2. κῆρα  
θανόντος 402,3. κῆρα μινυνθάδιον  
603,2.  
ἐκ κηροῦ 673,2. ἀπὸ κηροῦ 722,3.  
αὐλοῖς κηροχύτοις 271,1.  
κῆρυγμα τῆς φιλίης 393,4.  
κῆρυκι ἀθανάτων 772,1. ἡρώων κάρυκ'  
ἀρετᾶς Homerum 1084,1. κῆρυξ  
vicit 938,2. κῆρυξ titulus sepul-  
cralis 603,1.  
κηρῦξαι μνῆμα σαοφροσύνης 17,2.  
μουσαις κιθάρης 1054,1.  
κιθαριστής 613,2.  
οὖνομα Θεσμοφάνην με κίκλησκον  
153,2. κικλήσκομαι 698,6.  
κινεῖτο προσώποις 608,3.  
κισσός 788,1. 829,4.  
κισσοφοροῦντι 925,3.  
κίστιβερ 'Ρώμης 589,1.  
κίονα πορφυρέην 921,1. τετράπλευρον  
1061,1. 4. κίονας ἀτλαντας 1072,7.  
μοῖρα ἐκίχανε 325,13 et κικήσατο  
372,28 c. accus. τοῦ ἐν πόντῳ  
κίχε μοῖρα 219,1. sine casu 146,6.  
κλάδος ἐλαίας de puella 368,7. ξηρῶν  
ἀπὸ κλάδων 1039,14. 1040,19. —  
κλάδου phalli lignei 817,2.  
οὐδ' ὑμέναιον ἔκλαγον 256,7. πολε-  
μογράφον αὐτὰν ἔκλαγον praeef.  
877,4.  
κλαίεσκον 502,11.  
ἔκλασεν Ἄδης 252,2. δαίμων 257,3.  
κλάσας ἐλπίδας 348,2 adn. ἐκλά-  
σθης τύχης δηλήμασι 538,6.  
'Ἡρης κλειδοῦχος 822,7. Μουσῶν κλη-  
δοῦχον 226,7. Αἰάκος κλειδοῦχος  
646,4.  
ἱερὰ σηκῶν κλεῖθρα 822,10.  
κλέομαι praeef. 480 a6.  
'Ερμῆν τὸν κλέπτην 1108,1. θερμός  
ὁ κλέπτης ibid.

κλεπτοσύνης 448,6.  
κλεψύγαμον 336,4.  
τόνδε σοφώτατον Ἑλλὰς ἔκλειζεν 254,1.  
δοτῆρα παντοίης ἀρετῆς κληζόμεν,  
'Ἡράκλεες 831,14. φαίδιμον ἄνδρα  
κλησάτε 173,6. κληζομαι 946,1.  
κληζεται πατρός 185,3. κληζομένα  
πατρός 189,7.  
ἔρκεσι κληζοῖσι 1028,69. ἔκλεισε  
(πάσας χάριτας) 656,1.  
κληρονομήσας 424,9.  
κληρονόμων 326,1.  
κληῖρος 859,3. κ. λάχεν αὐτῇ Add.  
545 c3. εἴλεν κλάρῳ c. inf. praeef.  
768 a2. κλήροις sortitione 858,1.  
κληῖρον κληρουχῶ locum destinatum  
691,5. ἐν κλάροις 514,3.  
κληρουχῶ v. κληῖρος.  
τὴν κλησιν 571,3.  
ἐπταετεί κλίματι 579,2.  
κλυντήρ 450,5.  
Τύχης πάλιν κλίναντα τάλαντα 847,1.  
κλινάμενοι Περσῶν δύναμιν 749,8.  
εὐσεβέων κλισίην 237,4. Βάκχου κλι-  
σίαις tabernis vinariis 810,7.  
κλισμῷ ἐνὶ καλῷ 610,4.  
ὁδὸν κλονέω 1028,60.  
κλυδὼν θαλάσσης 1040,15.  
κλυτόμητις 1052,3. 1062,3. vocat.  
1026,1.  
τίς μοιρῶν μίτον ὕμνων ἐκλώσατο  
478,1. ἐκλώσαντο 153,4. κεκλω-  
σμένον αὐτῷ τέρμα 520,7. genus  
activum crebrius.  
κλωθῶες Ἄρπυιαι 1046,14.  
κλῶν δένδρου 538,6. εὐκάρποις κλω-  
στὶν 546,8. δάφνας κλῶνας 786,4.  
859,2.  
μοιρῶν κλωστήρι 292,6. μοιρίδιοι κλω-  
στήρες 145,1.  
μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον 113,4.

κνηκόν 1034,23.  
 κνωδοντι φασγάνῳ 549,11.  
 κόγχην i. q. ἀψίδα 446,3.  
 ἔσω κοίλης κατὰ πέτρης 309,2.  
 κοιμᾶται 607,4. ἐκοιμώμεν 610,4.  
 δίδωσιν ἡ τύχη κοιμωμένων praef.  
 1117c1. κοιμηθεῖς 318,3.  
 ἐκοίμισεν ὕπνος 223,3.  
 κοινὸς ταμίας Iupiter 35,6. δαίμων  
 404,1. φῶς 266,1. βίотου 730,1.  
 θανάτου 326,2. τέλος 266,1. 372,  
 38. 726,7. κοινὴν ἀτραπιτόν 534,2.  
 εἰς κοινὰν ἀτραπὸν 1028,13. κοινῇ  
 βουλῇ 1128,20. ἀπὸ κοινῶν στῆσαν  
 Add. 750a1. τὸ κοινὸν τῶν περὶ  
 τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν 876. τὸ κοι-  
 νὸν Λυκίων 944,3. Ἐρατιδείων τὸ  
 κοινόν 851.  
 κοιρανίην 1064,9.  
 κοίρανος ἀθανάτων 1029,4. κοίρανε  
 Πλουτεῦ 570,1. λαῶν Aesculapius  
 1027,1. κόσμου Serapis Add.  
 874a1. Ναϊάδων Apollo 802,2.  
 κωμῶν Belus. κοίρανος Λαγείδας  
 255,4. Ἀδριανὸς 990,9. κοιράνω  
 Ἀδριανῷ 988,5. ἡμερῶν Hadrianus  
 863,10. κοίρανε fort. Anastasius  
 935,6 adn. κοίρανον ἱστορίας praef.  
 877b2. κοίρανος ἀγνωστάτα fides  
 855,10.  
 ἐπὶ κοίτης 737,1.  
 κοῖτον κομιεῖν 313,10.  
 κολαπτὸν γράμμα 258,5.  
 ἐκόλαψε πέτρην 395,1.  
 κόλασιν 712,4.  
 κόλπῳ Κύπριδος 628,2. ἐν κόλποισι  
 τραφέντα 292,1. κόλποις domus  
 810,3. κόλπῳ sepulcri 1135,2.  
 κόλπος μέλας Ἀἰδῶ 237,3. ἐν κόλ-  
 ποῖς terrae matris 56,1. 88,8. 214,  
 7. 422,2.

κολπωτὰν ἰδόναισι τρόπιν 1028,63.  
 κολωνία 908,6.  
 κοῦρην κομέουσι τοκῆς 152,15.  
 κόμας λειμώνων 1046,70.  
 κόμης sacrum largitionum 919,5.  
 κομίζεμεν 1046,22. στέφανον νίκης  
 κομίσατο 446,7. τίς ἂν κομίσαιτο  
 τὴν σὴν μαντοσύνην 1023,6. κομιεῖν  
 κοῖτον 313,10.  
 κόμπασαν γένος 191,2.  
 κοπετῶν 345,4.  
 κόπρον Αὐγείας 1082,6.  
 διπτύχοις κόραις 258,5. κόρας ἀδά-  
 κρυτος Add. 241a13.  
 πλησθεῖς ἐκορέσθη 314,21.  
 εὐτέ με θυμὸς κορθύσῃ 1028,60.  
 κορνοκλαρίου 353,1.  
 κόρυθας 828,4.  
 κορύσσων οὐλαμόν 790,4.  
 κορυφὴν ἀρετῶν 543,1.  
 κοσμέων δύναμιν 489,6. στρατιάς κο-  
 σμοῦντα 900,1. κοσμῶν Σαλαμίνα  
 777,2 cf. 780,2. κοσμοῦμαι λίθῳ  
 524,1. ἀρεταῖς φρένα κοσμηθέντι  
 501,3.  
 ἐκοσμήτευσεν 966,1. κοσμητέοντος 960.  
 961. 962,4. 967.  
 κοσμήτεες 957,1.  
 κοσμηταί 954 sqq.  
 ἡρώων προγόνων κοσμήτορα 354,2.  
 ἀνδρῶν 661,2. ἐφήβων 953,2.  
 965,2. 959,1. παίδων 950,3. 968,2.  
 κοσμότητος 971. κοσμότητι τρόπων  
 209,2.  
 κόσμου cultus muliebris 499,3. κόσ-  
 μον σωφροσύνης Add. 35a6. κόσ-  
 μον πατρίδι 208,7. 801,2. κόσμον  
 αὐτοῖσι τιθέντες 772,2. πόρε κόσ-  
 μον 826,1. κόσμον ἀνίσσας 1065,3.  
 ἐδείματο 1069,5. — κόσμου πάτερ  
 1139,2. κοίρανε κόσμου καὶ χθονός

Add. 874a1. τὰ κόσμου σεμνά 185,6. κύτος κόσμιοι 615,7. ἐπὶ κόσμῳ in vita 344,3. ἐπ' εὐρέα κόσμον 618,9. κόσμον διέταξε (deus) 261,3.  
 Ῥώμη κοσμοτρόφῳ 947,7.  
 κοτέσῃ 989,5.  
 κότυλον 1130,2.  
 κουρῆα τὴν τέχνην 334,6.  
 κοῦρος ἀνὴρ 717,2. ἐν κούροις 474,3.  
 ἔστω σοι κοῦφος ὁ πᾶς λίθος 538,7.  
 κοῦφή σοι κόνις ἥδε πέλοι 551,4.  
 κοῦφην (scil. γῆν) εὐξάμενος 329,2.  
 κοῦφον θανάτου τέλος 259,4. κουφοτάτης φιλίης 299,2.  
 κουφίζων πόλιας 905,4.  
 πένθους κουφισμός 406,8.  
 κραίνουσα Διὸς οἶκους Hestia praef. 824a5.  
 κραιπνὸν πόδα 332,2. ἄκεσμα 554,2.  
 κραιπνοῦ Ἐριχθονίου praef. 932a6.  
 κρήνης ἐπὶ κρατός 813,2. νηοῦ ἐπὶ κρατί 818,9.  
 κραταιόχειρες 1034,20.  
 κρατεραλγέα θοῦρον 914,3.  
 γῇ σε κρατεῖ 412,2. 475,6. Μοῦσαι (carmina) τὸ σῶμα κρατοῦσι 613,7.  
 ἀπείρων κρατέοντι 978,1. χειρὶ κρατούσα 1028,51. δεσμοῖσι κρατεῖται 429,1. πάντα κρατήσεις 1038,23. 1041,7. κρατήσεις ὧν θέλεις 1040,6. θυμοῦ κρατέειν 1113,1.  
 κρήδεμνον 1072,9.  
 κρημνῶν 225,2.  
 Νύμφαι κρηναῖαι 571,1.  
 κρήνης 813,3. 1070,1.  
 σῶμα . . ὑπὸ κρηπίδος ἐρείσῃς 710,1.  
 δαπέδων κρηπίδα 903,5. pontis 1078,3. κρηπίδας sepulcri 443,4.  
 κρητῆρος ἀγαλμα 831,3.

εἰς κρίνα βλαστήσειεν ὅστέα 547,1.  
 κρίνειν σοφός 1085,11. κρίνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνας 589,2. χώρῳ κεκριμένῳ 161,4.  
 κριοβόλου τελετῆς 823,5. 824,4.  
 κριοῦ 63,1. acc. 1102,2.  
 κρισίμῳ ἡμέρᾳ 426.  
 κρίσιν 858,4. 1028,28. νίκης κρίσις 939,1. κρίσιν εὐσεβείας 642,8. κρίσει ἐκ μοιρῶν 624,3. ζῶσαν κρίσιν ἔσχον 401,2. κρίσις ἐν φθιμένοις 215,5.  
 κριτής 906,3.  
 κροκάλαισιν 1028,76.  
 Ἡῶ κροκόπεπλον 994,3.  
 κρόκου 547,3.  
 ὑπὸ κροτάφοισι 478,3. ἐπὶ κρ. 859,2.  
 πολέμου κρυερὸν νέφος 775,1. 1028,68 (πολέμῳ). κρυερὸν θάλαμον sepulcrum 241,4. κρυερῶν νοῦσων 647,13.  
 κρυμὸς (sic. scrib.) ἀμείλιχος 1028 col. II 3.  
 κρυσεῖς Ἀίδης Add. 242a4.  
 ἔχῃς κρυπτός ἐλθῶν 1033,16. συνθήματα κρυπτά 822,11.  
 κρύψε καλύψας 563,3. ἐκρύβης 430,9. σῶμα κέκρυμαι 96,6.  
 κρωσσός Add. 697a1.  
 ἀφνεῶν κτεάνων 118,4. κτεάνων θρεπτήρες 1064,12. μοῖραν 776,4.  
 κτέανον φιλίης 388,4.  
 κτεάτεσσι 916,3.  
 ἐκτέρισεν 223,6. ἐκτέρισαν Add. 242a 8. 183,4 (ὅστέα) cf. v. 8. 96,4 (τάφον). κτερέξε 216,2. 647,7.  
 κτερέων ὁσίων 514,4.  
 κτήματα 1136,1.  
 κτῆσιν (ἔλλιπε) 187,4. κτήσεως ἐξ ὁσίης 815,4.  
 σωτήρα κτίστην praef. 856a6.  
 κυανέου Ἄιδος 1046,84.

κυανῶπιν 551,1.  
 κυθαίνονται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσι  
 648,14. κυθαίνων 866,2. 1062,4.  
 κυθαίνουσα 272,21. κύδηνε 944,2.  
 κυδῆνας 793,9. 964,2.  
 κυδαλίμος 528,2. 917,4. κυδαλίμη  
 χθών 874,1. κυδαλίμαν θύγατρα  
 917,4. κυδαλίμας ἀρετᾶς 511,1.  
 κυδίσωσα ξανθαῖς ἐθειραῖς 169,1.  
 κύδος τοκῆων 428,2. πατρὸς 434,4.  
 κυδρῇ παρακοίτῃ 654,7.  
 ἐκύησε 671,2. 727,9.  
 κυκλόθεν 546,8.  
 σεληναίης κύκλος αὐγῆς 1046,27. κύκ-  
 λοιο πυρόεντος solis 618,29. κύκλων  
 1028,31 et κύκλοις 618,9 sidera.  
 κύκλῳ στεφανοῦν 73,1.  
 κυκλωτέρης τύπος 922,1.  
 κυλινδρήσει κακότητα 1046,94.  
 κύλιξ 1049,10. 1132,1. κυλίκων  
 810,8.  
 ἐκυμάνθη 1028 col. II 37.  
 γαστρὸς κυμοτόκοις ὀδύναις 505,2.  
 ἔργα κυναγεσίας 196,2.  
 κυνηγόν circensem 351,2.  
 κυνικός 1017,2.  
 λευκὴν κυπάρισσον 1037,2.  
 κυρεῖ 1016,1. πόθεν γένος κυρῶ 337,5.  
 κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός  
 363,4.  
 κυριακῇ ἡμέρᾳ 737,1.  
 κυρίου 1010,1.  
 αἴσαν ἔκυρον 683,3. ἐτέων κύρσασα  
 227,5.  
 κῦρος 1028,53.  
 κυρτόν hominem 459,3.  
 κύτος κόσμοιο 615,7.  
 κυφὸν ἄροτρον 618,14.  
 κῶδιον 647,15.  
 κωμαζε praef. 480a7.  
 κωμαστῶν 872,14 adn.

κῶμη Aegyptiorum 713,4. κωμῶν  
 κοίρανε Balmacoth 835,1.  
 παλαιστῆρος κῶμος praef. 480a6. κώ-  
 μῳ ἐν ἡγαθέῳ 114,4.  
 κωμῳδός 604,2. 605,2. 926,10.  
 κυρισμοῖς 1028,41.  
 κωφὸν hominem 459,4. κωφὴν χάριτα  
 238,2. κωφοῖς δάκρυσι 252,6. κω-  
 φοῦς τάφους 208,26.  
 λαβύρινθον 920 II 6. 8.  
 λαγόνων σκοτίων terrae 149,4. λαγό-  
 νεσσιν ὑπὸ χθονίαισι 462,12. λαγό-  
 σιν terrae 534,6. 1081,2. λαγόνεσσιν  
 (τύμβου) 567,3. λαγόνων fluvii  
 808,4. λαγόνων ὠδῖνας 476,2.  
 ἀρχὴν λαχὼν 838,2. κληροῖς λαχόντα  
 858,1. Φιλοποίμενος αἶμα λαχοῦ-  
 σαν 1044,1. λόχον αἶμα 991,13.  
 λάζετο 935,4.  
 λαθικηδεῖ Dionysio 1035,5. θάνατον  
 λ. 1027,20.  
 λάθριος γαμέτης 336,5.  
 λαίης χειρὸς 781,3. τῆς λαίης βαῖνε  
 782,4. ἐς λαίαν ἐσιόντων 573,3.  
 λαῶς inperitus 1039,11.  
 λαῖτμα θαλάσσης 1140,6.  
 λάκον (?) 522,9.  
 λαλεῖν τινι 325,8. λαλεῖν σοφός  
 609,5. χερσὶν ἅπαντα λαλήσας  
 608,1.  
 ἡδύτερον λαλήης 994,4.  
 λαλήη χελιδονίς 582,3.  
 λάλον Ἀργῶ 995,8. φηγόν dodonaeam  
 ib. v. 9.  
 λημφθεῖς (πόνῳ δολίῳ et νόσῳ) 722,1.2.  
 λάμψας οἶά τε λαμπάς 155,3. λαμ-  
 πὰδα ζωᾶς δραμεῖν 231,3. λαμπά-  
 δας (ἄθλα νίκης) 943,2. — λαμ-  
 παδο μητρύῃ Aurorae 993,2.  
 ἀρετῇ λάμψαντα 222,1. τέχνη 202,5.

λάμψας' οἶα τε λαμπάς 155,3.  
 ὄμμασι λαμπομένη 169,2. ὡς  
 ἀστέρα λαμπόμενον Add. 306a2.  
 λαμπρός ventus 1023,11. λαμπρὸν  
 βίον πρὸς σοφίαν Add. 552a6.  
 λαμυρωτάτη 358,2 adn.  
 σῆς ἀρετῆς μνημεῖα οὐποτε λήσει 60,1.  
 λαοδόκων ἀγόρων 461,10.  
 λαοξόος 42,1. 540,6.  
 λαὸς Ἀτταλίδας tribules 928,2. λαῶ  
 θεοῦ 427,5. λεῶς ἐφύβων 964,1.  
 cf. 114,2. προσύμναος λεῶς 821,7.  
 τῶν ἱερῶν λαοτόμων 1021,2.  
 λαοτύπων παλάμῃσι 441,10.  
 λαοφόνον ξίφος 1079,1.  
 ἄνθεα λαρά 569,6. στομάτων λαρῶν  
 Add. 1029a4.  
 λαῶν 1046,76. λάεσιν 455,2. 685,2.  
 ἐλάτρευσα (πόνον θεᾶ) 850,4.  
 λαφύγματα νούσων 647,13.  
 λάχος ἀθάνατον 501,7. ὑπάτων λάχος  
 919,7.  
 δάκρυα λείβων 103,5.  
 λειμώνων κόμας 1046,70.  
 λείπον abii 149,2. οὐ λίπε non neg-  
 lexit 153,8. λείπετό τι εἰς τινα  
 superfuit praef. 932a5. ἐν τῷ  
 ἐκτελέσαι λείπομαι 85,4. φίλος μη-  
 δὲν λειπόμενος 289,6. λειπόμενος  
 μῆνας ἔξ 519,2. λειπομένοισι  
 pauperibus 727,7. τὸ λειπόμενον  
 in posterum 1027,7. πάντα λείλοιπε  
 absolute 99,4. οὐχὶ λείλοιπε κλέος  
 235,2. πάντα λείλειπτ' ἀρετῆς 538,2.  
 ἐλπίσι λειφθεῖς 316,2. λειφθεῖς τὸν  
 βίотου στέφανον 605,2.  
 ὅπα λειπίεσσαν 169,4.  
 λειπὰ χέων 546,10.  
 λειτὸς τύμβος 551,2. 677,2. λειτῇ  
 ὑπὸ στήλῃ 119,2. λειταῖς ἱστορίαις  
 λειτὸν πόνον (χαρίσαι) 979,3.

λείφανον Μαιαδίου infantem eius 344,  
 16. κάλλους et σοφίης 551,10. τῆς  
 πρόσθε τύχης 1003,7. λείφανα  
 ossa 675,1.  
 λεκτῶν ἀπ' ἡιθέων praef. 938a4.  
 λέκτρον ἔδωκε (Κύπρις) 363,5. λέ-  
 κτροῖς ἐδόθη τινος 384,2. ἀπὸ Δα-  
 μοκράτους λέκτρων 1044,3.  
 λεντιάριοι praef. 942a1.  
 λεοντοφόνον Cyrenen Add. 842a3.  
 λευγαλέους φόβους 647,14.  
 ἄνθεα λευκοῖου 547,4.  
 λέχος mortui 445,1. κατὰ λεχέων  
 κεῖτο 243,13.  
 λέων 1016,5. λέοντα Nemeaeum  
 1082,2. λέοντες 1038,38. λεόντες-  
 σιν πεφύλακται (σῆμα) 242,4. λέον-  
 τας 407,5.  
 ἀνθρώπων γενεῇ ταχέως λήγει 522,11.  
 λῆξον ὀδυρμῶν 345,3.  
 λάθαν φίλου 884,6. ἐμπετάσαι λάθαν  
 1028,22. λήθης ἄμμορον 618 ep. 14.  
 λήθης ὕπνος 223,3. δῶρα 312,3. πῶμα  
 261,20. πόματι 244,10. λιβάδα 414,10.  
 λήια σταχύων 1046,69.  
 λῆμμα 858,4.  
 ληνόν sepulcrum 424,2.  
 λιβάνοις 1034,27.  
 ἐλαιηρῇ λιβάδι 828,6.  
 ληγύπνους ἀκρίς 546,12.  
 ληγυρὴ ἀηδῶν 546,9. ληγυρῆς λαλίας  
 994,4. ληγυρῶν ἀπὸ στομάτων  
 471,4. ληγυροῖσι χοροῖς praef. 474,4.  
 Σειρήνων ληγυρωτέρη 582,1.  
 ληγυς αὐλός 788,1. Κύπριδος λιγείης  
 811,1.  
 λιθοξόος 130,4. 1107,1. λιθοξόων τέχνη  
 796,2.  
 λίθον μέλαν 807,4.  
 ἐνέρων λιμένεσσι 647,4.  
 ἐγγύθι λίμνης 1055,1. λ. Στυμφαλί-

- δος 1082,5. Μνημοσύνης 1037,4. 9.  
 ἡελίου 998,6. λίμνην Ἀχεροντίδα  
 702,8.  
 λιμὸν ἀκείόμενος 1033,21. λιμῷ τεθα-  
 ωμένος ἀλλὰν 1028,47.  
 βασιλεία λινόστολε Isis 1028,1.  
 μήτηρ ἢ λιπάδελφος 241,9.  
 γῆρας λιπαρόν 974,2. πλήσαντα λι-  
 παρῶς κύκλον ἐτῶν ἑκατὸν 451,6.  
 σκῆνος λιπόσαρκον 711,1.  
 λιποφυχοῦντος 547,9.  
 ὑπὸ λισσάδα tumuli 256,1.  
 λίσσομαι 618 ep. 5. λισσόμενος 377,4.  
 λιτάζομαι 725,8.  
 ἀπρήκτους λιτάς Add. 241 a 16.  
 λίτομαι 624,9. 1023,14 adn.  
 μοίρης πικρὰ λογιζομένης 334,16. σὺν  
 τὸ τέλος λόγισαι 303,2.  
 μνησάμενος λογίων oraculo obsecutus  
 836,2.  
 λόγον epigramma 627,4. ἐξιῶσας  
 τὰν λόγῳ verba numeris adaptans  
 Add. 241 b 2. σοφίης λόγοιο rhe-  
 toricae Add. 877 a 3. θεοῦ λόγε  
 Christe 1069,4. ὡς λόγος ἀμφὶ  
 θανόντων 215,5. εἰ ἦν εὖτεβέων  
 ὅσιος λόγος 224,9. θεοῖς οὐκ ἔστι  
 βροτῶν λόγος 257,7.  
 λοετροχόων Ναιάδων 802,2.  
 λοιβὴν χεόμενος πρὸ τοῦ τάφου 131,3.  
 λοιβάς χέων 272,14. λοιβάς ad  
 sepulcrum 153,7. λοιβαῖσιν πάρε-  
 δρος θυσιάσι τε θάσσω 199,5.  
 λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον 569,10. λοι-  
 βαῖσι γεραίρει 815,3. λοιβῇ ἐφ' ἑκάστη  
 1035,26. ἔρδεν λοιβάς inferis  
 1034,22.  
 λογόν 1140,5.  
 λοῖδορα ῥήματα 614,3.  
 λοιμοῦ 1030,2. 1034,30. λοιμοῖο ἄκος  
 1035,27.  
 λοιπόν in posterum 720,2. 1096,8.  
 eodem significatu τοῦ λοιποῦ 1000,  
 6. — λοιπόν igitur 125,5. 588,6.  
 Add. 646 a 2(?).  
 λοίσθιον adv. Add. 241 a 16.  
 λισθοτάτας χάριτας 573,8.  
 λοξοπόρου scil. κύκλου 1028,30.  
 λούμασιν 903,2.  
 λουτρά 781,10. λουτροῖς ἀενάοισι  
 1077,1. λουτροῖσι 1091,2. λουτρὸν  
 προχέω Νύμφαις 1071,1. λουτρὸν  
 Χαρίτων 1076,1. πηγαὶ λοετρῶν  
 810,9.  
 πηγαῖς λοῦσαν ἐν ἀθανάτοις 366,5.  
 λάθας λουσαμένα πόματι 244,10.  
 λοῦσαι Add. 646 a 5.  
 ἀμφὶ λόφως colles 1028,77. λόφον  
 σείσασα 1046,75.  
 λοχεύσατο (μήτηρ) 476,1. γαῖα λ.  
 546,1. 563,1.  
 θηρῶν λόχε Satana 1140,3.  
 λυγροπαθῆς βίος 151,12.  
 λυγρὸν παῖδα 295,2. λυγρά παῖς 497,7.  
 λυγράν με 325,10.  
 μ' ἀπέλουσε λύθρου 314,6. δηῖω  
 λύθρῳ 549,9.  
 λυκοκτόνου Phoebe 821,8.  
 λύκος 1028,47. λύκοι 1038,38.  
 ἐλυμήναντο 1007,1. 1008,1.  
 λύμης 1068,2. μηδ' ἐπὶ λύμῃ χεῖρα  
 βάλοις 119,3.  
 σὺδ' ἐνα λυπήσας 614,3. μηδ' ἐνα λ.  
 642,5. 735,8. σὺδ' ἐνα λυπήσασα  
 81,3. 719,3.  
 μετὰ λύπης εἰμί 144,3. λύπαις ἐλαχί-  
 σταις χρῆσάμενος 88,1.  
 λυπηρὸς δαίμων 226,2. σὺθενὶ λυπηρά  
 45,2.  
 λύρη σύγκροτος ἀρμονίῃ 99,3. τὰς  
 συντραφεύσας ἐν λύρᾳ καὶ βαρβίτῳ  
 102,3.

λυροκτύπος homo 663,7. λυροκτύπε  
Paeon 1023,2.

αἰῶνα τὸν λυσιμέριμον 429,2.

λύσιον οἶκον (?) 585,3.

λυσιπόνοις . . 1027,18.

παντὸς βίου λύσιν ἔσχε 737,2. συμ-  
φορῶν ἔξεις λύσιν 1039,19.

λύσσα Satanas 1140,3.

ψυχῆς ἡδὲ κακῶν λυτήριον 1066,2.

λύτрон ὑπὲρ γαμέτου 547,12. λύτρα  
νεκροῦ 1095 adn.

πρὸς λύχρον μύθους ἤδομεν 232,4.

γαστέρα λύσεν 1035,9. ἔλυσα βίον  
110,6. 150,6. 218,8 (ἔλυσεν Eri-  
nys). θαλάμους λύσσασα 369,1.

νόσων δέμας λ. 312,2. ψυχραῖσιν  
σταγόνεσσι λυθείσαν lusciniām 551,7.

λέλυμαι i. q. κείμει 605,1. ἀκο-  
σμήεις λελυται νέφος 1068,2.

λωβητῆρες 1007,1. 1008,1.

οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν Πείην 618,21. οὐ μὰ σέ  
1084,12. ναὶ μὰ σέ, Ἑλικῶν 99,5.

ὑπὸ μαζῶν 1028,40. μαζῶν θελγόμενον  
γλυκερῶν 644,4. μαζῶν μητρὸς ἀπο-  
πταμένου 690,2.

μάθησιν ὕμνοποιόν 193,2.

μαῖεο, δαῖμον, μειλίχιον πάλι φέγγος  
618,34.

μαιμῶνont . . 1028 col. II 8.

ἐμαυώσαντο νέον τόκον Εὐλειθυῖαι Add.  
805a(b) 7.

μάκαρ Παιάν 799,1. 1026,7. 1027,33.

43. μάκαρ ὑψιμέδων Christus  
1060,2. τρεῖς μάκαρ Ἑρμεία 974,3.

μάκαρ defunctus 141,1. 546,3.  
Add. 97a 7. μάκαρ homo felix  
859,7. μάκαρ Ὑγίεια 1027,13.

μακάρα Semele 1046,59. θεά  
1029,5 (Isis). dea nescio quae  
818,7. Roma 581,1. μακάρων

deorum 298,8 (παῖδες). 312,6

(δῆμος) cf. v. 16. 501,7. 832,4.

1025,6 (φίλον μακάρων τε βροτῶν  
τε). 1027,7 (πρεσβίστα μακάρων,

Ὑγεία). 1084,1 (προφήταν i. e. Ho-  
merum). μακάρων beatorum νῆσος

107,2. 473,2. νῆσοι 366,6. 648,9.

649,2. 1046,9. ἡλύσιον πεδῖον 414,8.

πεδῖον 516,2. πέδον 648,9. δαπέδω

243,6. χώρος 324,4. 423,2. 465,13.

733,1. τύμβος ὑποδαίων μακάρων

441,1. μακάρων μοῖραν ἔχοντες

253,5. μακάρων γῆ i. e. Erythrae

317. 904,1. — μακαρτάτη Ἀφρο-  
δισιάς 620,1.

μακάριε 423,1. μακαριωτάτης 178,1.

μακαριστός 26,9 (ἰδέσθαι). 403,19.

μακαριστάν 212,7. μακαριστοτάτου

430,4.

τρὶς μάκαρος λίθος 656,3. αἰῶνος μα-  
καρου 454,2.

μάκελλαν 1046,84.

μακίστους ὄρους 843,3.

ἀνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν 649,4.

μολάχην 1135,1 adn.

μᾶλλον δέ ne plura 236,9.

μάμμη 316,3. μάμμης ἠυκόμοιο

857,3. μάμμαι 322,5.

μητροφόνου μανίης 872,10.

μαντοσύνην 1023,6. 1040,4.

μηδὲ ψυχὰς μαραινέτε 372,10. σῶμα

μαραινομένην 471,6. Ἀΐδας σὰν

ἐμαράνεν ἀκμάν 201,2. νῦξ ἐμά-  
ρανέ (με) Add. 241a 14. οὐ μαρ-  
ανεῖ σε χρόνος 854,2. νέους ἐμαρή-  
νατο δαίμων 478,5. τάχῃ πῶς ἐμα-  
ράνθης 368,7. κάλλος τὸ σὸν με-  
μάρανται 368,4.

μαρμαραρίων γένος 920 II 7.

μαρμαρέη λίθος 502,1. στήλη 625,1.

κύμασι πόντου μαρμαρέεις 1029,7.

μαρνάμενον Add. 242a 2.  
 ξμαρψε Ἀΐδος 467,4. νοῦσος 498,7.  
 γῆρας τρίχας ξμαρψε 459,3. μάρ-  
 ψας (ἱρήξ) 1033,19. μάρψασα μοῖρα  
 462,5. 465,3.  
 Μουσῶν ἰσαριθμῶς ἐστὶν ὁ μάρτυς  
 686,5. μάρτυρι πιστεύσαντες 875,6.  
 μάρτυρας εὐσεβείας κλῶνας 859,2. —  
 μάρτυρος sensu christiano 1063,2.  
 1065,4.  
 πανστατήν μαρτυρίην sepulcrum 569,4.  
 μαρτύριον ἐρῆου βίου 397,2. μαρτύ-  
 ριον martyr is sacellum 1063.  
 μαστίξωσι λόγοις 303,5.  
 κατεκόψατο μαστούς 316,3.  
 ματαίως 298,2.  
 ματρύνας 607,4.  
 δίχα μάχης ζήσας 522,5.  
 κύμασι μάχεσθαι 1039,10. ἀλλήλοισι  
 μάχονται 1120,3.  
 μαψιδίως 999,2.  
 μεγακύδεος 152,3. (πατρός) 452,1  
 (πάτρης). πίστις μεγακύδεος ἔργου  
 618,23. μεγακύδει φωτί 272,11.  
 Διὸς μεγαλαυχίας οἶκους praef. 824a 5.  
 μεγάλαιχον mulierem 265,1. μεγαλ-  
 αυχος ἐφ' οὐσίᾳ 208,25.  
 μεγαλήτορα Osirin (?) 1015,10. με-  
 γαλήτορος ὑπάρχου Add. 903a 4.  
 ἐν ναυσὶν μεγαλύνει 932,11.  
 αἰσίον μέγαρον sepulcrum 453,2.  
 μέγαν ἐκ μεγάλων 978,7. σὺ μέγα  
 φειλάμενος 247,4. μεγάλως 763,2.  
 989,7. 1062,4.  
 μεγασθενὲς αἶμα Hercules 831,1.  
 μεγανυχέος οἰκιστῆρος 173,10.  
 μεγέθους ἐρατοῦ 657,2. περίβωτον  
 μεγεῖθι 368,2.  
 Ψελχίδος ὃς μεδέει Mercurius 975,2.  
 μελάθρων μεδέειεν 647,10. Δήλου  
 μεδέων Apollo 1025,1. χθονὸς

Kalbel, Epigrammata graeca.

εὐρυχόρου τε καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα  
 Hadrianum 863,9. σωφροσύνας  
 μεδέοντα gymnasiarchum 948,5.  
 ἡρώνησι παλαιῶσιν μεδέουσα Faustina  
 1046,55. ἀρούρας πυρνοτόκω μεδέ-  
 οῖσα Isis 1028,45.  
 μοῦσαν μεθέπων 1054,3.  
 μεθέηκεν ἐλεύθερον 580,7. μεθέντες  
 ἐξ ἀγωνίας 927,3.  
 τέφραν μεθύσκων 646,12.  
 μειδάμων Isis 1028,57.  
 μειδιόωντες dei 312,15.  
 μειλίχιον φέγγος solem 618,35. μη-  
 τέρι μειλίχῃ 377,2. μειλίχιοις ὅσσα  
 μέμηλε θεοῖς infernis 153,8.  
 μειλίχος vir 591,3. mulier 272,17.  
 μείλιχε δαῖμον Apollo 802,1. πᾶσι  
 μειλιχώτατον 462,1.  
 μεμορμένον οἶκον Hadem 414,7.  
 μειοτέρην 558,2.  
 μείς 704,3.  
 μείωσιν 424,4.  
 νηυσὶ μελαμπρώροισι 1028,56.  
 μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.  
 μελανθίει ῥοίζῳ 1028,60.  
 μελανόστολον Ἴσιν 1023,3.  
 μέλας θάνατος 274,6. μέλαν λίθον  
 807,4. Ἀρπυίαι μέλαιναι 1046,14.  
 νυκτὶ μελαινοτάτῃ 320,4.  
 Μοισάων μελεόημα 238,2.  
 μελεδῶνας 647,14.  
 μέλεος orationi interiectum 603,4.  
 μελέου 432,2. τῆς μελέας 260,2.  
 μελέα μητρί 505,4. μέλεος τύμβος  
 404,3.  
 ἐκ μελέτης 781,6. μελέτας ἀνθημα  
 948,1. μελέτῃσι rhetoricis 877,1.  
 μελίγηρυν ἀγρόνα 551,1.  
 μελιγλώσσων Πιερίδων Add. 228a 2.  
 Πᾶν ὁ μελιζόμενος 781,10.  
 μελιγδῆα βρώσιν 725,5.



μελισσῶν πόνος 1040,8.  
 μελισσταγῆς ὕδωρ 1073,3.  
 γλυκὺν ὡς μελίτιν 719,9.  
 κωρισμοῖς μελίφροσι 1028,41.  
 μελλόνυμφος 364,3. 566,3.  
 μέλλοντος λοιποῦ βίου 803,5.  
 πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε 547,7. ἐκ μελέων  
 261,22. ἀπ' ἐμῶν μελέων 1140,2.  
 μέλπε τινα 1073,2. μέλπουσιν(σε)  
 1027,36. ὕμνῳ μέλψη τινα 1035,19.  
 σοφῶν μέλει φρόνησις ἀνδρῶν Minervae  
 796,1. σὺ μέλει μοι 935. 1127,2.  
 Μούσαισι μελῶν Add. 888 a5. ταῖς  
 μέλομαι 1014,2. παιδείᾳ πινυτῇ  
 καὶ σοφίᾳ μελόμην 152,10. μέλεσθε  
 c. infra. 1034,21. οἷσι μέμηλε  
 κλυτῆς ἔργα νεωκορίας 832,6. ὅσσα  
 μέμηλε θεοῖσιν 153,7. ἔργμασιν  
 εὐτάκτοις μεμαλότες ἄκρον ἔφηβοι  
 948,3. Ἑρμείᾳ μεμελημένος 247,5.  
 Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3. θεῶν  
 730,3. Χριστῷ 1024,1. εὐσεβίᾳ  
 1068,13.  
 δαίμονι μεμφομένα 574,8. ὕβριν  
 Καμβύσῳ μητέρι μεμφομένος Me-  
 mpo 1000,8. μέμψη θεοῖς 1039,21.  
 1040,26. μεμψθῇ μηδὲ ἐνὶ (οὐνομα)  
 313,7.  
 μενοιναῖς 1069,8.  
 μένος Ἀδριάνοιο 989,7. Τριόπῳ 1046,95.  
 κερανοῦ 618,42. μενέων ἐμῶν  
 1060,1.  
 ψυχὴν στέρνουσι μένουσαν 727,5. χη-  
 ρεῖαις μείνασα 674,5. πάντα μένει  
 θάνατος 264,12. καὶ μὲ μένει τὸ  
 θανεῖν 654,9. τὸ μένον σε 303,1.  
 μεμέρισται 675,2.  
 μεριμνᾷς 1038,28.  
 μερίμνας 653,3. 1028 col. III 26. δι'  
 εὐξυνέτοιο μερίμνας praef. 856 a5.  
 ἔρρετε μέρμηραι 551,11.

ἔχουσι τάφου μέρος 21,7. ἀρετῆς πλεῖ-  
 στον ἔχουσα μέρος 84,2.  
 μεσάτη σορός 445,1. μεσάταισιν ἐφ'  
 ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου 618,33.  
 μεσημβρίᾳ 441,3.  
 σορῶν ὁ μέσος 336,2. μέσσος ἐστὶν  
 ὁ παῖς γενετῶν in sepulcro 574,4. ἐν  
 μέσῳ 1042,1. μέσσα adv. 818,10.  
 μεσσατῶν — μεγάρων 871,3.  
 θανάτῳ μετέβαινον Add. 646 a2. μετ-  
 έβης ἐς ἀμείνονα χώρον 649,1.  
 μεταβολὴ καλὴ 1039,12. 1040,17.  
 μετέδωκα ἑμαυτοῦ πάντα τῇ ψυχῇ  
 καλὰ 387,5. τῇ ψυχῇ μετάδος κα-  
 λῶν 261,18.  
 τὸ μεταξύ 1043,3. βίου θανάτοιο τε  
 418,1 sqq.  
 ῥητῆρσι μετέπρεπες 590,6. μεταπρέψαι  
 923,4.  
 ἦτορ οὐρανῷ μετάρσιον (δέδωκε μοῖρα)  
 462,6. μετάρσιον ὕμνον 882,1. σὺ  
 πέπλοισι μετάρσιον 464,1.  
 πλεῖστον σωφροσύνης μετέχων 74,4.  
 ἡλικίᾳ μετέχοντα 670,1.  
 μετήορ' ἀγάλματα (νηοῦ ἐπὶ κρατὶ)  
 818,9.  
 Μυτιλήνῃ σῶμα μετωκίσατο 330,7.  
 θεῶν μέτοχος 654,5.  
 μετρήσας 1096,2. μετρεῖσθω τι ἐπὶ  
 τινι 889,8.  
 μέτρον ὁδοιπορίας 1043,2. ζωῆς 152,  
 13. βίου 522,16. ἐν βιοτῆς μέ-  
 τροις 481,2. βίοιο γηραιὸν μέτρον  
 Add. 497 a11. ἡβης μέτρα 193,3.  
 πάσης μέτρον σοφίης 1093,2. μέτρον  
 εἶχε δεῦτερον sol 990,6. μέτρον  
 στήσας 808,3. ψήφους καὶ μέτρα  
 διδάξας 597,3.  
 Μεχείρ mensis 983.  
 ἐμήσαο Add. 805 a(a)3.  
 μήδεσι προστασίης 916,2.

- μηδοφόνων πατέρων 30,6. μηδοφόνος  
Πλάταια 931,4.  
εἰς μῆκος 1084,1.  
μῆλον victima 1034,23.  
μῆλα 931,1. 1082,13 (Hesperidum).  
ἄνθεα μῆλων genae 243,12.  
μαλοκόμοις 1028,74.  
μάν 989,1. οὐ μάν 1027,41.  
μῆνις ἡ καρῆατων 185,2. μᾶνιν ἔρεισα-  
μένα 1028,42. μῆνιος ἐξ ἀδίκου  
624,4.  
μηνύων 979,4. μανύων τύπος 97,4.  
μανύουσα 222,6. μάνυε τιμάν  
367,7. μανύσει λίθος 537,3.  
μηρία βλέποντες 1035,24.  
μῆρα 1035,30.  
μητέρα τὴν μήπω 467,4. βασιλέων  
μητρῶν Add. 886a,3.  
τοίη μῆτιν ἔην 874,3.  
μητρόπολις 434,2 (Αραβίης). μητροπό-  
λεως τῆς Ἀσίας Pergami 1035.  
πολίων μητρόπολιν Cyrenam Add.  
942a,1. ματρόπολις patria 846,1.  
ματρόπολιν Sidoniorum Thebas  
932,8. ματρόπολιν Εὐξείνιοιο To-  
mos 537,4.  
μητροφόνου μανίης 872,10.  
μάτρων 371,3. μήτρωνες 322,5.  
μητρῶν λαμπάδι (Aurorae) θαλπόμε-  
νον (Memnonem) 993,2. μητρῶν  
γαστέρα 1035,9.  
μηχανόωτο 1009,4.  
οὐ χεῖρα φόνοις μιάνας 713,9.  
μίαςμαSatanas 1140,3.  
μίγα 386,1.  
μίνυτο φλόξ κύκλοις (sideribus)  
618,9. τῷδε μεγείσα μόνῳ 674,2.  
ὦ με μεγείσα τέκεν 617,1. γηραιῶσι  
μεγήμεναι ἡλακάτησιν 1046,18.  
μιεράν 236,4.  
μῆλιον 440,3.  
μιμάδι 609,6.  
ἐμμουμένην τὸ καλὸν 85,3. σῶμα μι-  
μησάμενον artificem 907,6.  
μνησθείης 701,1. μνησθείς ἤς ἀλόχαυ  
982,2.  
ᾧς κλέος ἐν Κρήτῃ μίμνεται ἀδανάτον  
265,2.  
ἐν μίμοις 609,3.  
κῆρα μινυνθάδιον 603,2.  
μινυρίστρια ἀηδῶν 546,9.  
μισεῖς 1126,1. μισῇ 1113,2. μισηθείης  
1126,2.  
μισητὸς ἀστοῖς 980,8.  
τίς μοιρῶν μίτον ὕμνιν ἐκλώσατο 478,1.  
μοῖραι ἐκλώσαντο μίτοις 153,3. μοῖρα  
ζωῆς κλώσε μίτοις χρόνον 287,6.  
μοιρῶν τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος et  
similia 127,2. 144,5. 420,2. 583,2.  
ἐπεὶ ἦν μίτος οὗτος ὁ μοιρῶν 351,5.  
μοιράων με μίτος πικρὸς ὥλεσεν  
274,1. μοιρῶν μίτος πάντας καλεῖ  
282,3. μοίρης ἐκτελέσασα μίτον  
470,2. οὐκ ἔφυγον μοιρῶν μίτον  
et similia 324,5. 339,5. 642,6.  
οὐδείς δύναται μοιρῶν μίτον ἐξα-  
λῦσαι 588,8. πρὸς δὲ μίτον μοιρῶν  
οὗτις ἔχει δύνασιν 1079,4.  
μίτρην παρθένον 319,3.  
μνωόμενος ἀρετᾶς 30,6. φιλίης 958,11.  
εἰκὼν μνήμα χρόνου (ἐστὶ) fragile est  
82,1. κηρύξει μνήμα σοφροσύνης  
17,2.  
μνήμης τύμβον 638,3. ἀνέρος ἐν  
μνήμῃ κάρτα φυλασσομένη 338,6.  
μνημαῖσιν ἀρίσταῖς 393,3.  
μνεῖαν ποιούμενος 983,3. 984,3.  
μνημῆα τέκνου 468,3. φιλίας 534,7.  
μνημῆα τίνων 596,3.  
μνημόσυνον δάκρυον 367,2.  
μναστῆρα 265,5.  
μνήστιν ἔχουσα 626,4.

μογερός βίος 151,9. μογεράς ποδάγρας 668,2.  
 μὴ λαθῆς μογέων 545,3. ὅποσα μογεόντα δαμείη (animalia mactata) 1063,4. ἀμφὶ ὠδίνεσσι μογέουσιν Add. 241a17.  
 ὀυσμενέων μόθον Add. 97a5. ἀλιτρονόων μόθον εἵργων 1052,5.  
 μοῖραν ὧν ἐπόνησεν 776,4. μοῖραν ἔχειν τινός 752,3. μοῖραν ἔχοντες ἴσσην (sacerdotii?) 97,6. — μοῖρας varii significatus 314,8. 11. 14. 22. Ceterum μοῖρα vocabulum omnium creberrimum in sexti quintique saeculi titulis nondum reperitur.  
 μόλις ποτέ 531,1.  
 μολπῆς εἵνεκα 880,2. μολπᾶς ἀέθλον 930,2. ἔντυνε μολπᾶν 928,7.  
 μοναρχείας 1028,6.  
 ἐλπίδες οὐ μόνιμοι 579,4. μόνιμοις οἴκοις 334,14.  
 μουνογενής 146,4.  
 μονοσέτιν 431,5.  
 μονολεχῇ 272,18.  
 μονομαχεῖ 1095,4.  
 μούνη καὶ πρώτη 277,1.  
 μόρον τριακονταέτη 285,4.  
 μῶρσιμον ἤμαρ 423,5. τόδε μῶρσιμον ἦεν 511,5. μῶρσιμον ἦν τὸ χρεῦν 519,6.  
 μορφῇ imago 120,8. 1085,4. μορφᾶς τύπον 860,3. τῶν μορφῶν corporum sepulcorum 1118,2. μορφὰ τίσον δύναται (an μοῖρα?) 1109,2 adn.  
 γενετῆρα μορφήεντα λίθου θῆκαν 878,12.  
 μόσχου 1035,21.  
 Μουνηγιῶν 1128,18.  
 μοῦσαν Ὀμήρου 879,1. μουσῶν ὄχ' ἄριστος 330,1. μουσαῖς κιθάρης 1054,1.

μουσηγέτα Apollo 1025,3.  
 μουσικὸς ἀνήρ 613,1. μουσικὸν δάπεδον theatrum 609,8. μουσικῇ σιντάγματι 1096,2. μουσικὰ δῶρα διδούς 1000,2.  
 μουσοπόλον 963,2. μουσοπόλων τεχνιτῶν 876,2.  
 μουσοτέχνας 193,1.  
 μοχθεῖν ἀνάγκη 1039,12. 1040,17.  
 μόχθον θαλάσσας 1028,35. μόχθων χάρις 851,1.  
 χθόνα μυοαλέαν 1028,27.  
 ἐμύησα 863,5. ἀφ' ἐστίας μυηθέντα 867.  
 σοφίας μῦθος 103,4. γνωθι μύθους οἷς ἐτέρπετο litteras 185,5. μύθοισι κρατίστους eloquentia 878,1. μύθων γνώμας 851,2. μύθους ἔχοντες ἡμιθέων 232,4. τοῖς πάρος μύθοις πιστεύσατε 570,9. μύθων τῶν παλῶν ἰδρίες 992,4. μῦθον fabulam fictam 277,2.  
 μυκάμονος Ἄϊδος 1028,42.  
 μυκάτο mare 1028,62.  
 πύλαι μύκον οὐρανοῦ 1110,5.  
 μυρίζου praef. 480a7. μυρίσαι Add. 646a5.  
 μυρίον αἶνον 240,8. ὅμμα 878,7. κῶδος Add. 97a2. Add. 277a4.  
 μυρία δῶρα Add. 877a4. μυρία πολλά 501,10. μυρία μύρατο 184,1.  
 μυράμενον 1089,4. δόδυρομένα 230,4. μέμφου 1111,1.  
 μυριέτης χρόνος 854,2.  
 μύρα 646,9. μύραισιν ἐχρῶμεν 610,3.  
 Χριστοῦ μύρον ἀφθιτον 726,2.  
 μύσιν καὶ σύμφυσιν 502,25.  
 μυστήρια 588,4. βίου 588,7.  
 μύστην Διῶς 864,2. μύσται 588,6. 865,1 (μυστῶν ἡγητῆρα). 871,1. Add. 97a3. μύσταις Isidis 1028,12.

μυστικὸν βίον 822,6. μυστικά ἐξετέ-  
λουν 153,12.  
μυστιπόλος 824,5. 957,2. ἡμασι μυ-  
στιπόλοις 823,6. μυστιπόλους δαΐδας  
822,8.  
μύστιν 862,2.  
μυχὸν εὐσεβέων Add. 241a18. ἐν  
μυχοῖς κευθμῶνος 1034,18.  
ἐνθάδε μύει 361,2 adn.  
κατὰ μῶλον 935,7.  
ἐκ μῶμου πάντοθεν εἰρυσάμην 948,8.  
  
Ἀλκαθόου ναετῆρες 909,7.  
ναὶ μὴν καὶ 916,3.  
ναιετάει 822,6.  
ἐνθάδε ναίει 361,2. μετὰ σοὶ ναίειν  
(cum Hygiea) 1027,7.  
Μιγρόνος νᾶμα 519,6. νᾶμα καὶ ἁρόν  
599,6. νᾶμα φίλον ipsa Nympha  
828,2. νᾶμασιν, ἀγλαΐῃσι κεκασμένη  
urbs 1074,3.  
ναοδόμου τέχνης 409,4.  
νηοῖς mediculae sepulcralis (?) 109,1.  
νηὸν Πλουτῆι καὶ ἐπαινῇ Φερσεφονείᾳ  
sepulcrum 449,3. σῆμα νηϊῷ ἵκελον  
1046,46.  
νάρκισσος 547,5. 548,3.  
μεθ' ἡρωίνῃσι νένασται 1046,8.  
ναυαγοῦς Βορέου 214,4 adn.  
ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι 28,3.  
ναῖν ἱερὴν atticam 910,3.  
ναυίτης 339,6.  
ναυτιλίῃ λιγρῇ πίσυνος 186,6.  
νεανθῆς αἴνος 878,9.  
νεᾶνις 238,3.  
νέατον πρὸς τέρμα κελεύθου 29,1.  
οἴκου νεάτοιο 440,9. Αἰθίοπων νεά-  
της (-ας) γῆς (γᾶς) 975,3. 978,12.  
παιῶας νεγεγενέας 540,5.  
νεῖον Δημήτερος 1046,96.

σχάσας τὸ νεκραγωγὸν ἐν πέδῳ γόνυ  
258,4 cf. Add.  
ζῆ νεκροῦ βίον 387,3. νεκρὰν πρόσφω  
376,8.  
νεκρωθεῖς 642,6.  
νέκταρ ἐπισπένδω μακάρεσσιν defun-  
ctus 312,16. νέκταρος ἀτμὸν cantum  
787,1.  
νέμω tribuo 927,5. νέμων χάριν 786,3.  
Μοῦσαι σοὶ εἴ τι νέμουσιν 781,5.  
ἐνειμε δῶρα 208,18. 321,8. νέμε-  
σθαι ἀργυρον 916,3. νέμω τὸν παρ-  
ιόντα λόγοις 301,2. νέμων ἐκάτερον,  
μῆνας ἢ ἐπεμβόλους 1096,3. Εὐ-  
ρωπην Ἀσίας δόχα πάντος ἐνειμε  
768,1. οἱ πνεύματα πάντα βρότεια  
σοὶ νέμεται; 575,6. ὅσσα περίξ  
ὠκεανὸς νέμεται 1083,2. τήνδ' ἐπό-  
λιν νέμεται habitat 752,4.  
νεοδμήτιν ἐπὶ τύμβῳ 548,1.  
νεοθελγέος 1028 col. III 11.  
ἐς Ἄϊος ἰθὺν νεοίμην 1092,1. νεῖσθ'  
ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν 1,4. νεῖσθω  
779,6.  
νεοπενθῆς ὥχετ' ἐς Ἄδα 222,3. νεοπεν-  
θέος defuncti 655,1.  
νεοπολίτης 450,7. νεοπολιτῶν προστα-  
τῶν 783,1.  
κάλλος νέον 560,9. 561,3. νέων τρό-  
πων qui iuvenem decent 209,2,  
eademque ratione νέοις ἔργοις 233,  
1 et νέας ἐλπίας 465,1.  
νεοσσόν 1033,20.  
σῆμα νεοστεφές 665,1.  
ἐν νεότᾳ (?) 496,2 adn.  
εἰκὼν νεότευκτος 311,2.  
ἐμὴν νεότητα ἐνέγραψεν imaginem iu-  
venilem 322,3.  
ἐνεώσατο 573,7.  
νερτερὴν γαίην 572,2.

νεύματι τῷ σφετέρῳ 907,2. Κεκροπίης 915,2. Θεοδοσίου 915,8.  
 φωνῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας 994,2.  
 νεῦσι concedat c. inf. 1067,4. εἰς  
 ἔδαφος νεύοντα οἶκον 1065,2.  
 λοιμοῦ νεφέλη καταληφθεὶς 375,2.  
 ἀκοσμίας νέφος 1068,2. πολέμου  
 κρυερὸν νέφος 775,1. 1028,68.  
 μοῖρα βραχὺν νῆσε βίον μερόπων  
 501,5.  
 νεωκορίας 832,6.  
 νεωκόρος praef. 824 a3. δις νεωκόρου  
 Pergami 1035.  
 νήδυνος homo 714,2. νήδυμον ὕπνον  
 101,4. 502,2.  
 ἐκπερώνοντα νηδύος 403,1. γόνους προ-  
 φέρεσκεν ἔης ἐκ νηδύος ἀγνῆς 686,5.  
 ὄργαδα νηδύν 1028,17.  
 ηλεόθυμος μοῖρα 618 ep. 13. νηλε-  
 ὄθυμε Σάρων 566,8.  
 νηλὴς θάνατος 647,11. ἀνίη 1034,32.  
 πότμος 1046,17. νηλεὺς 476,7.  
 μοιρῶν νῆμα ἀνέκλωσεν 1084,10. αἶς  
 μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151,10.  
 ἔστρεψεν μοιρῶν μίαν νήματα 547,15.  
 ἀλutois ὑπὸ νήμασι μοιρῶν 520,7.  
 παῖδα νηπίαχον 698,2. κούρην 346,2.  
 431,6. ἀνάγκη νηπιάχῳ 204,18.  
 παῖδε νηπιάχῳ 1046,16. ἔτι νηπιά-  
 χως (acc. pl.) ὑπὸ μαζῶ 1028,40.  
 νηπιάχοισι διπλοῖς Add. 241 a10.  
 νήποιον 1046,76.  
 νήσου πετραίης 1015,4. — νῆσοι μα-  
 κάρων v. μάκαρ.  
 μή οἱ νήτιτα γένηται 1046,92.  
 νηρόμενος Amor 810,10.  
 ἐς τριτάτην νισόμενον δεκάδα 208,2.  
 νίκη imperf. dor. (σπάδιον) 936,3.  
 νίκην ἀπ' ἐμοῦ λαβὼν οὐδέεις 291,2.  
 νικηφόρον δώρημα 1039,13. 1040,18.  
 νικαφόρα θυρὶ τρόπαια praef. 768 a5.

νιλογενὲς τέμενος 982,4.  
 νοεροὶ βασιλεῖς praef. 474 a2.  
 φίλον ὄντα νόει 278,3. ἦν νοῆτε κρέσ-  
 σονα 496,5. οὐδ' ἐνόησα βροτῶν  
 ψαύσας βιώτοιο 587,3. τὸν εὖ ἐνόη-  
 σατο θεσμός 907,3.  
 νόημα τρόπους τε 84,1. εὐσεβὲς νόημα  
 632,1.  
 νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ 907,5.  
 τέκνα γνήσια κοῦχ'ι νόθα 120,6. σὶ  
 νόθον ἦβαν 491,1.  
 θῦμα νομιζόμενον 1047,4.  
 ἐν νομικῇ προὔχοντα 395,3.  
 νομίμοις πειθόμενος πατρίοις 32,2. ἐν  
 φθιμένων νομίμοις 84,4. νομίμοις  
 θεοῦ decalogo 727,6.  
 νόμος ἡ τοῖς Aegypti 713,4.  
 ὅσσα χρηστοῖς φθιμένοις νόμος ἐστὶ  
 γενέσθαι 137,1. νόμων πατρῶν  
 θεραπεία 209,3. νόμων ἀγίων scrip-  
 turae sacrae 729,2.  
 νοστήσας 979,9.  
 τὸν ἔμπαλιν νόστον 566,5. νόστον  
 ἐρευνᾷ 779,5. νόστου χάριν 851,5.  
 νόσφισε (μοῖρα simil.) τινός 192,5.  
 563,8. ἀπὸ τινος 287,5. νόσφισεν  
 Ἄδης Μοῦσαν αὐξομένου 474,6.  
 νοσφισθεὶς βιώτου 604,4.  
 νόσφιν 403,17. 590,8. 1035,26.  
 νόος providentia 618,31. νόος ἀνδρῶν  
 1028,20. 1033,9. σοφῶ νοῖ 367,6.  
 κατὰ νοῦν πράξεις 1038,23. 1041,2.  
 νοῦ ἀπο μυρίον ὄμμα ἐκτείνας  
 878,7.  
 νουσελύτα Aesculapi 1026,1.  
 νυκτερίς 546,6.  
 νύκτωρ 1008,2.  
 νυμφεύσων ἤρπασε πρόσθ' Ἀίδης 655,8.  
 νύμφη Proserpina (?) 452,18. νύμφην  
 puellulam 5 annorum 570,2. νύμ-  
 φησι μετ' εὐσεβέεσσι 338,5. —

ὕπὸ νυμφῶν πλησθείσαις πηγαῖς 808,3.  
 νυμφιδίου θαλάμου 431,1. νυμφιδίων (?) Add. 459a3. παστῶν 208,1. θαλάμων 260,4. λέκτρων Add. 228b1.  
 νυμφικόμοις θαλάμοισιν 325,11.  
 νυμφικὸν στέφανον 372,29. νυμφικὴν λαμπάδα 236,6. νυμφικῶν γάμων 208,12.  
 νυμφίος 226,6. 313,3.  
 νυμφίου θαλάμου 521,2. νύμφια λέκτρα 373,3.  
 νυμφόληπτος 762,1.  
 νυμφῶνα 726,5.  
 νυκτὶ καὶ ἡελίῳ 564,4.  
 Ἄιδεω νυχίοιο 237,3. νύχιον δόμον sepulcrum 454,2. νυχίων συνόδων 957,2.  
 νώνυμον οὐδὲ σε μοῖρα κατέκτανε 618 ep. 13.  
 νῶτιρ 1135,1. περὶ νῶτον ἀείρας 1102,1.  
 Ξανθοί boves 793,6. Ξανθαῖς σταχυέσσι Add. 886a2.  
 ἐν Ξενίῃ 1041,8. ἐπὶ Ξενίης 714,7.  
 Ξένον ἥριον 214,1. παιδίον 702,1. ἐκτέρισαν Ξεῖνῃ scil. γῇ Add. 242a8. ἐπὶ Ξεῖνῃ scil. γῆς 432,1.  
 ἐν Ξεστῷ πέτρῳ 89,6. Ξεστὸν βωμῶν 246,3. Ξεστὰ πέτρα 234,3.  
 Ξηρῶν κλάδων 1039,14. 1040,19. Ξηροτέροις καύμασι 1073,6.  
 ἑόανον 944,4. παρὰ ἑοάνῃ sacrificari 779,6.  
 ἑΐφος 1049,10. 1064,6. ἄκρων ἑΐφος δέξυ 214,5.  
 Ξυνάοσι τέκνων Add. 241a3.  
 Ξυνέριθοι 232,1.  
 πρεσβυτέρων Ξυνόδος 860,2.  
 Ξυνόμεινος 189,9.

Ξυνὸς σηκός 781,8. Ξυνὸς ὡν tripus tribubus 927,6. Ξυνὸν κλέος 243,27. ὄφελος 889,2. ἔρεισμα θόλου 889,8. Ξυνῷ ἐν σήματι 253,2. Ξυνὴν γαῖαν 243,33. τὸ παρερχομένοις Ξυνόν i. e. votum sit tibi terra levis 103,8. Ξυνῶς 520,6. Ξυνά adv. 192,2. Add. 228b4.  
 Ξυστάρχη 969,3.  
 Ξυστοῦ παῖδα Add. 497a3.  
 ὄβριμος Ἄμμων 1029,3. ὄβριμον αἶμα Hercules 831,1. ὄβριμον ἰδυντήρα 905,1.  
 κυλίκων ὄγκον 810,8.  
 ὠγκωσεν τὰδε σήματα 233,9. ὄγκωθείς τάφος 233,4. σπλάγχνα ὄγκωσασα (μοῖρα) 314,23.  
 ὄγκωτὰ κόνις 234,2.  
 ὄδ' ἐκείνος 633,1. V. σ. ν. οὗτος.  
 παρ' ἥριον ὅστις ὀδεύεις 704,1. ὀδευε τὸν οὐρανόν 618,36. εἴκοσι καὶ πέντε λυκάβαντας ὀδεύσας 226,3.  
 ὀδηγεῖ 1041,1. V. ὀρθός.  
 ὀδηγητῆρα 779,1.  
 ὀδηπορίας 613,4.  
 ὀδμή 1068,5.  
 φόρτον ὀδοιπορίας 710,2. μέτρον 1043,2. βαῶν ὀδοιπορίας ἔτι λείπεται 781,1.  
 σπεῦδεν ὀδὸν θείην 653,3.  
 ὀδύναις λιπῶν 536,2. ἐγκαταλείψας 513,1. τοῖς κακοῖς εὐράμενος ὀδύναις 452,16. ἄκος στρυγερῶν ὀδυνῶν 1027,37. σποδὴν οὐκ ὀλγίης ὀδύνης 696,8.  
 φωνὴ ὀδυρτός 1003,4.  
 ὄθεν εἴ πόλεως 218,2.  
 ὄθμασι 1028,67.  
 φροντίσιν ὀθνεῖαις 189,1.  
 ὀθναῖσι velis 1028,63.

οἱ c. nom. et gen. iuxta 565,5.  
 τύχης οἶακι 491,5. βιοτῆς οἶακα  
 243,26.  
 ἄλως οἶδμα πορευθεῖς 115,3. Αἰγαίου  
 πλώσασα ῥόου δυσχείμερον οἶδμα  
 872,13. οἶδμα καθιπνεύοισα 1028,64.  
 πάντων τῶν οἶκαδε 678,1.  
 οἰκεία γνώμη 489,7.  
 οἰκηταὶ πέδου 1034,20.  
 τὰ οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ 261,11.  
 Πλουτέος οἰκία 372,2.  
 οἰκιστῆρος 173,10.  
 οἰκιστῇ 889,4.  
 οἰκοδομαῖς 775,2.  
 οἰκοδόμησεν in senario 450,7.  
 οἰκοδόμου 530,3. οἰκοδόμων ὅχ' ἄρι-  
 στος 1058,1.  
 οἰκονόμον 479,2. πατρίδος 405,1. πά-  
 τρης Add. 277a3.  
 οἶκον ἄριστον 262,2. καμάτων οἶκον  
 sepulcrum 321,9.  
 οἰκτίρματος 991,5.  
 οἰκτίρε Add. 1a2. οἰκτίρας 1,2.  
 οἰκτρά παθῶν 59,2.  
 οἶμοι 379,2. οἶμμοι c. gen. 540,6.  
 λειτὸν παρ' οἶμον 677,2. οἶμον λυγρὴν  
 227,5. μοιρῶν οἶμον 688,2. τὰν  
 ζωῶς οἶμον ἐφειλομέναν 240,2.  
 οἶμον ἤνυσα 594,8. ἀνύσας 974,3.  
 αἶνη 88,5. οἶνας γάνος 853,6.  
 οἶνοχαρής 168,4. 564,6.  
 οἰογένεια 566,6.  
 οἶος ἀπ' ἀλλῶν 444,5. οἶν 655,7.  
 οἶν adv. 1027,41.  
 οἶστρος θανάτοιο 372,35. οἶστρῳ· ὀαι-  
 μονίῳ 115,4.  
 οἷχεται 546,16.  
 οἰωνός augurium 391,1.  
 οἰωνοσκοπός 391,1.  
 ὄκα 932,1.

χρυσοῦς ὀκτάκι τοι δεκάτους i.e. LXXX  
 356,4.  
 ὅκως 568,3.  
 ὀλβιος ἐν πραπίεσσι 615,3. ὀλβιε  
 καὶ ζωῆς, ὀλβιε καὶ θανάτου 243,15.  
 ἔρχονται ὀλβίστην scil. ἐόν 248,13.  
 ὀλβοόσταν 978,10.  
 μετὰ μοῖραν ἐλέθρου 325,7.  
 ὀλέτην percussorem 334,15.  
 εἰς ὀλίγον ἐτέων 502,16. ὀλίγον ὀα-  
 κρίων 346,1.  
 ὤλισθον ἐς Ἄδου 587,1. ὤλισθεν ἐκ  
 ζωῆς χρόνου 155,2.  
 οὐχ ὀλοκλήρως 577,2.  
 ὀλοκλυγαία νυκτερίς 546,6.  
 δημιουργὸς τῶν ὄλων (φύσις) 1002,4.  
 ὀλοφύρομαι 1003,7. ὀλοφυράμενος  
 704,3.  
 ὀλυμπιάδων Cyzicenarum 881,2.  
 ὀλύμπιον ἔδρην 261,1.  
 ὀμαλὸν βίον 735,3.  
 ὀμευενέτιδος 781,8.  
 κοῦρον ὀμηγενέα Add. 228b4.  
 ὀμηγύριες 650,9.  
 ὀμηλικίη 650,3. ἀνθος ὀμηλικίης 289,4.  
 ὀμιλεῖ τὰ πρὸς Ἀνδρομάχην 1095,3.  
 Μούσαισιν ὀμίλειον 616,3.  
 ὄμμα ἀελίου 546,3. νοῦ ἀπο μυρίου  
 ὄμμα ἐκτείνας 878,8. ψυχῆς ὄμ-  
 ματι 853,4. συγκλήτου ὄμμα 441,2.  
 πατρὸς 452,1.  
 τὴν ὀμόδουλον 313,1.  
 ὀμηλικά 30,5. ἡλικίας ὀμηλικῆς 75,1.  
 ὀμοίου τευξόμενος θανάτου eiusdem  
 necis 307,2. θεοῖσιν ὀμοίον 403,9.  
 ὀμοῖα ἔργα 425,5.  
 παῖδας ὀμοίους 243,24. ὀμοίῳ pro-  
 ximo 713,12.  
 αὐλῶν οὐ σάλπιγγος ὀμοκλή 1049,7.  
 ὀμόλεκτρος 189,3. praef. 824a3.

ἀδελφειῶν ὁμόνοιοι 555,3.  
 ἀκταῖς ὄμορον Venerem 810,1.  
 ὁμός δῶμος 590,9. ὁμῇ σορός 590,10.  
 ὁμὰ χθῶν 573,1. ὁμᾶ 1028,48.  
 ὁμοφρονέοντας 173,21.  
 ὁμοφροσύνη 173,22. 555,2. Χαρίτων  
 ὁμοφροσύνα 948,4.  
 ὁμοφρονέως 493,6.  
 Καίσαρος ὄμπνια μήτηρ Faustina, no-  
 va Ceres 1046,56.  
 ἄντροις ὁμφαλοῖσι 1025,2.  
 ὁμφακας ἡλικίης 575,6. V. ὁμφή.  
 ὁμφαλιῶ ἀμφὶ Νισαίων ἀγύρων 461,9.  
 ὁμφήν 1008,2. ὁμφᾶς vel ὁμφαξ  
 1028 col. III 20. ἀψευδέσιν ἄλκαρ  
 ἐπ' ὁμφαῖς φαίην κεν 1035,10.  
 ὁμῶνυμος πατρός 818,3. πατρί 821,3.  
 963,2. ὁμῶνυμος νῖός 950,4. ὁμω-  
 νύμου παῖς 954,1. ὁμῶνυμοι fratres  
 1120,1.  
 ὄναρ per somnium 774,2. 802,6.  
 ὀνεάτος ὥρην 891,2.  
 κατ' ὄνειρον 791,1.  
 κενὴν ὄνησιν ὁμμάτων 264,5.  
 ὤνατο 19,3. 1046,96. οὐκ ὄνατό (μεν)  
 186,4. μήτ' ἐλπίδων ὄναιτο 502,27.  
 οὐνομὶ ἔδεξο μέγα 534,4. οὐνομά μοι  
 γλυκύ ipsa defuncta adpellatur  
 682,6. κατ' ὄνομα nominatim 983,4.  
 ὀνόμασιν nomine et auctoritate  
 357,3. ὄνυμα 761,1, 2.  
 ὀνομαστοὶ ἀπ' αἰχμῆς 254,3. θῆκ' ὀνο-  
 μαστοτέραν urbem 855,6.  
 ὀνόσσηται 1046,30.  
 ὀνύχεσσι φέρων 1033,19.  
 ἔγχος ὀξύνας σιδήρῳ 790,5.  
 ὀξεῖως φωνεῖν 986,3.  
 αὐδαν ὀξύτονον 990,8.  
 ὀπαδός 549,7. 1028,16.  
 πίσυρας ἐφ' ἡγεμονῆας ὀπάσσαι 1035,16.  
 κυδός ὀπασσαμένα 511,10.

βασιλῆος ὀπάων 441,8. ὀπάονα νύμφην  
 1046,52.  
 ὀπιζομένου Ζητὸς νόον 594,3.  
 νίκη τὸν ὀπλίταν 936,3. ὀπλίτας 768,10.  
 ἐσθλὸν ἐν ὀπλοῖς 196,3.  
 ὀπλοτέρῳ marito Add. 241a4.  
 γαληναίοισιν ὀπωπαῖς 403,2. ἡδεῖαν  
 ὀπωπήν 1118,1.  
 νυκτὸς ὀπωπητῆρα 1032,1.  
 ὀπώραν 1039,24.  
 θεῖον ὄραμα 1016,1.  
 ὀράω: εὐιδε 990,11.  
 ὀργάδα ζειδωρον 1028,72. νηδύν ib.  
 17. ἐν ὀργάδι 585,1.  
 ὀργὴν τοῦ πελάγους 339,7. φοιτάδι  
 ὀργᾶ cupidini 1028,41.  
 τελετῆς ὄργια 972,4. ὄργια βάζων  
 587,5. συνρέξαντε 823,4. ἀγλαίσειν  
 872,14. ἐτέλεις 1085,2. ἀνέφηνε  
 Add. 97a3.  
 ὀρέξασθαι τῆς ἀρετῆς 940,2. χεῖρας  
 ὀρεξαμένου opitulantis 448,4.  
 τύπον ὀρθιον statuam 898,1.  
 ὀρθοῦ βίου 397,1. ὀρθοτάτου βίωτου  
 393,2. ἐς ὀρθὸν ὀδηγεῖ 1041,1.  
 ὀρθὰ φρονεῦντας 253,1.  
 ὀύξης ὀρθοτόνου 1062,1.  
 ὤρισαν μοῖραι 607,6. ὤρισαν c. infin.  
 Add. 877a4.  
 γᾶς ὄριον 978,12.  
 ὠρκειώς 522,9.  
 μήτ' ὄρκον δούς ποτ' ὁμοίῳ 713,12.  
 εἰς γῆν ὀρμωμένην 531,3. τὴν ὀδὸν  
 ὀρμηθῆναι 1038,35.  
 βίου πλεῖσαντα πρὸς ὄρμον 67,2. ὄρ-  
 μον χθονίων 958,13. ἀνέκβατος  
 ὄρμος 368,5. ὄρμον ἀπάντων muli-  
 erem Add. 545c1.  
 ὄρνις ἀοιδότατος 330,3.  
 οἶον Ζεὺς ὤρσεν 1080,2.



ὄρον 923, 2. ὄροι Καυκάσιος 773, 4.  
 μακίστους ὄρους 843, 3.  
 σύρσιν 979, 7. σύρσι Ταλλαίοισι 815, 1.  
 ὤρξα 1028, 72.  
 ἀμφιβαλὼν ἐροφὴν 412, 4.  
 ὀροφώματα 871, 4.  
 τίπτε, Τύχα, με — ὠρφάνισας βιώτου  
 208, 8. Ἄδης ἐλπίδας ὠρφάνισεν  
 233, 10.  
 ὀρφανίη 248, 12. 574, 6. 664, 7.  
 ὀρφανὰ τέκνα Add. 241a 6. 406, 13  
 (δ. τ. λίποιτο). ὀρφανοὶ παῖδες 398, 4.  
 ὀρφανὰ δῶματα 217, 5.  
 οὐτ' ἦσ' οὐ, οὐκ ὀρφνης 618 ep. 4.  
 ὀρχαμε 767, 1.  
 θεῶν νέων ὀρχησται 362.  
 ἡμερίδων ὀρχους 1046, 82.  
 ὄς: τῶς acc. pl. 1028, 20.  
 ὄσιος λόγος v. λόγος. ὅσῃ χειρὶ τὴν  
 ἱστορίην ἐξήνεγκα praef. 877b. πέν-  
 θεσιν οὐχ ὀσίοισι 340, 3. ἔτλη οὐχ  
 ὄσια 327, 4. ἐξ ὀσίου Add. 241a 20. οὐχ  
 ὀσίη 103, 6. οὐχ ὀσίως 167, 7. 569, 4.  
 570, 1. 644, 2. 685, 2. ὀσιώτατε πάν-  
 των 299, 1.  
 ταρσοῖς ὀσσομένοι 928, 6 adn.  
 ὅσον quamdiu 1004, 2. οὐδ' ὅσσον  
 618, 5. τὴν ὅσσην 1046, 72. ἐς ὅσον  
 562, 9. ἐφ' ὅσον χρόνον 607, 7. καθ'  
 ὅσσην 927, 6.  
 ὅσσην διπλῶν 839, 2. ὅσσην δάκρυον  
 ἐκπροχέων 562, 6. ἀπ' ὅσσην κατ-  
 ἤλθε δάκρυ 790, 6. ψυχὴν εἶλαν  
 ἀπ' ὅσσην 314, 24. ὅσσην αἰγλὴν  
 1033, 13. ὅσσοις ἐδράκην 995, 10.  
 ὀστέα, τέφρα γεγόναμεν 646, 6. ὀστέα  
 καὶ σάρκας V. ind. exord. — ὀστά  
 517, 7.  
 εἰς ὅταν 1015, 12.  
 ὅττε 990, 5.  
 ὑποσχέιν οὐας 1046, 81.

ἐπ' οὐδας γαίης 707, 4. οὐδας Ἀσίης  
 1074, 1. οὐδας πρὸς ἀλάμπετον  
 Ἄδου 264, 5.  
 πυκνοῖς στορέσανθ' οὐδοῖσιν 818, 7.  
 κορύσσων οὐλαμόν 790, 4.  
 οὐλομένη μοῖρα 476, 6.  
 οὐρανίοιο Διὸς 618, 21. οὐρανίας Ve-  
 neris 811, 8. οὐρανίων βασιλεῦ Anu-  
 bis 1029, 1. ἔσχον οὐρανίων Osirin  
 1015, 10. οὐρανίων θαλίης 1025, 9.  
 οὐρανίων ἄστρον 853, 8. οὐρανίας  
 δόμοισι 312, 7. πόνοις 409, 3. οὐ-  
 ράνιος ψυχὴ 261, 7. οὐράνιον γένος  
 1037, 7. ἰχθύος οὐρανίου 725, 1.  
 θεαὶ οὐρανίων 1046, 5.  
 οὐρανόθεν 174, 6. 613, 6.  
 οὐριον ὀδηγητήρα Ζῆνα 779, 1. καλὴν  
 ἐκτείνας οὐριον εὐφροσυνᾶν 560, 8.  
 οὐριον εὐθύνοι πάντα Τύχη βίωτον  
 248, 14.  
 οὐρον custodem 782, 5 adn.  
 οὐροις 1028 col. III 22.  
 οὔτε — οὔτε τι 505, 3. 1046, 36. 44.  
 οὐτιδανῆς ἀπὸ χειρὸς 1060, 4. οὐτιδα-  
 νοῖς νέκυσι 618 ep. 18.  
 οὔτος ὅδε Add. 273a 1. τοῦτο ποι-  
 ήσας λύπης 388, 5. οὔτη i. q. ταύτη  
 96, 4.  
 τῷ θανάτῳ μὴδὲν ὀφειλόμενος 132, 3.  
 583, 3. τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκα τῇ  
 φύσει τέλος 387, 10.  
 ξυνὸν ἔθεντ' ὀφελος 889, 2.  
 κατ' ὀφθαλμούς 1085, 9.  
 ὄφι Satanas 1140, 2.  
 κατ' ὀφρύος cacuminis 1028, 77. Λι-  
 βυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν 993, 3.  
 ὀχοῦσα κρατὶ σελήνην Isis Add. 874a 2.  
 ἵπποισιν ὀχεῖσθαι 375, 1.  
 νεάταισιν ὑπ' ὄχθαις Τιμῶλου 234, 1.  
 παρ' ὄχθαις Μαιάνδρου 272, 7.  
 λαῶν ὀχλίσσαι 1046, 77.

ὄχοις 932,12.

καὶ ἐμεῖο δικαιοτέρην ὅπ' ἄκουσον 558,5.

ὀψίγονοι 880,5. ὀψιγόνους 547,6.

1046,73. 1047,7. 1089,11.

ἐντυχίαν ὅψιν 785,3. ὄψεσιν ἐν τρισσαῖς 774,4.

πάγγεος δῆμος 344,10.

πάγγλωσσα γένη 1027,21.

παγίδας ἀμπλακίης 421,4.

παγκλαύστου δαίμονος 335,14.

παγκρατιαστής 941,2.

παγκράτιον praef. 492b. ἀνδρῶν 944,3.

παγκρατίου νόνον 942,3. παγκρατί-

ων κρατερῶν ἄθλα 341,3.

Εὐβοίας ἱερῶ πάγῳ 461,3.

πάθος 853,1. πάθη 1003,5.

παιάνων ποιητὴν Add. 277a5.

παιδείης εἵνεκα 875,7. Add. 875a4.

παιδείας θαλερῆς 608,5. ἱερῆς me-

dicar artis 593,2. παιδεία πινυτῇ

καὶ σοφίᾳ μελόμεν 152,10. παι-

δείην ὥπασε Μοῦσα 474,5. παιδεί-

αῖσι καλαῖς 689,5.

τοὺς παιδευτάς 955.

παιδύσαντα ἐφήβους Add. 459a1.

παιδύσθην, παιδύσα 615,7.

σῆμα παιδικόν 158,1.

παιδοτριβοῦντος 959.

παιδοτρίβαν τέχνη 252,3.

παῖζε 344,3. 1027,31. παῖσον 362,5.

ἡδὲ παῖσας 75,1. γελαῖσας παῖξας

τε 614,1. παῖξαντα 125,1. πέ-

παγμαῖ (de lusu poetico) 979,3.

ξυστοῦ παῖδα Add. 497a3. παῖδες

Ἀθηναίων 21,11. 37,4. βασιλῆων

191,3. παισὶ βροτῶν 145,2.

παλαγενέος νήσου Rhodi 200,1. πα-

λαγενέων ἡρώων 394,1. idem da-

tivo 648,3. χειρῶν Add. 805a(a)6.

πῶλων παλαγενένων Ἐριχθονίου praef.

932a6.

τῶν παλάων μύθων 992,4.

παλαίστρη 781,9. παλαίστρης κῶμος

praef. 480a5. παλαίστρα 663,5.

956,1. ἀμφὶ παλαίστραισιν 949,2.

παλαιστριτῶν ἡιδέων 948,2.

παλαιστροφυλάξ 411,1.

Πανὶ παλαίων 1103,1. ἐν σταδίοις

παλαίσας 262,1.

παλάξαι χεῖρα δηῖν λύθρῳ 549,9.

τάξιν πάλης 966,4. στέμμα πάλας

247,6. ἀμφὶ πάλῃ 663,8. πάλην

παίδων 944,1.

παλὴν i. q. βαλὴν Lyciorum 768,6.

παλιμπλανέος βιώταιο 491,5.

πάλιν τελῶν accepta referens 995,13.

πάλι ante iteratum inperativum

1038,30 adn.

παλίνδρομον Ἑλλαβὲ πένθος 233,7.

παλίσκιον πόλιν 641,3.

πάλον ἤρατο 859,5. δεύτερον πάλον

350,2.

τὸν παμβασιλῆα Hadrianum 990,3.

παμβασιλῆα θεὰ Proserpina 218,15.

Χριστοῦ παμμεδέοντος 1064,5.

θεᾷ παμμήτορι Ῥεῖῃ 823,4.

πάμπαν 511,4. 1046,16. antecedente

negatione 450,4. 505,3.

παμφανῶν σεληναῖς κύκλος αὐγῆς

1046,27. χρυσοῦ παμφανῶντα βο-

λαῖς Serapin 832,2.

ιερέα παναγῇ 878.

μοῖραι παναεικέες 403,1.

παναιδοίη Add. 228b3.

πανάριστος 516,3. voc. 1051,1. fem.

283,1.

πανάφυκτον ἀνάγκη ζεύγμα 145,1.

πανάωρε 313,3.

νοῦσος πανδαμάτειρα 434,6.

αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ deus 430,2. π.  
 χρόνος 1050,4.  
 πανδερκῇ Isin 1029,10. ὅσων παν-  
 δερκέα φωσφόρον αἶγλην 1033,13.  
 φροντῖδι πανδήμῳ 223,6. ἀρχῇ παν-  
 δήμῳ 430,6. πανδήμους θυσίας  
 518,4.  
 πανελεύθερον 640,5.  
 εἶδος πανεπήρατον 692,2.  
 πανεπίσκοπε δαίμων (Χρόνε) 27,1.  
 πανευτυχίης 443,2.  
 πανηγυριαρχήσαντα 878.  
 πανηγυριαρχῇ 1075,4.  
 Βοιωτῶν πανηγυρις 926,11. πανηγύ-  
 ρεως ἐπετείου 944. πανηγύρεως  
 ἀγορανόμον 904,3.  
 δύσκλητα πανημέριος τολυπέυσει 562,5.  
 πανημερίῳ 713,7. V. Ζεύς.  
 παννυχίους εὐφροσύναις 1049,11.  
 ὄργια πάννυχια Add. 97a3.  
 μήτηρ πανόδυρτος 230,3. πανόδυρτον  
 ἀνίην 157,3.  
 πανόλβιον ἄνδρα 887,1.  
 εἰδῶλον πανομοῖον 590,5.  
 πανόμοιος 650,3.  
 πανοπτέουσιν Isin 985,3.  
 πανοὔργος Ἑρως 1103,3.  
 ὅλοιτο πάνριζον γένος 502,28.  
 πάνσοφος 1068,13. voc. 1027,17. ἡ  
 πάνσοφος 551,3.  
 παντάπασιν Add. 241 b2.  
 πάντειμε 562,3. σῆμα πάντειμον  
 309,3.  
 παντοίης ἀρετῆς 498,2. 609,3. 831,14.  
 Add. 888a1. εὐεπίης 1089,6. παν-  
 τοίην ἀτραπὸν ἱστορίας 878,6. παν-  
 τοίων ἔργων 913,2.  
 παντοκράτωρ Ἑρισύνιε 815,11. Chri-  
 stus 1067,5.  
 παντύνυμος 415,3.  
 μαρτυρίην πανυστατήν 596,4.

πανύστατον ἔργων 1082,13. πανύ-  
 στατα δῶρα 289,5. τὸ πανύστατα  
 βαῖνον (ἔτος) 521,3.  
 πανφοίτον ἄνασσαν Hecaten 1036,3.  
 πάππῳ 272,11. 335,9. 573,8. πάπ-  
 ποι 310,8.  
 πλούτου παράδειγμα Add. 875a8.  
 παραδείγματα 940,1.  
 παραδεῖξαι imaginem exhibere 87,2.  
 ἐν παραδείτῳ Add. 545c3.  
 αἰῶσιν παρέδωκε defunctum 642,15.  
 μνήμῃ βώτου 319,1. τάφῳ 693,2.  
 παραδόξον 933.  
 παραιῶν 261,17. 282,2.  
 παραιφασίην 421,2.  
 παράκειμαι (γαίᾳ πατρίδι) 703,3.  
 παρακοιμηθεῖσα 637,1.  
 παρακοίτην 1046,11.  
 οἴκῳ αἰωνίῳ παρακλημφθεῖς Add. 672a6.  
 πάσας παράμειψε 648,7.  
 παραμύθιον 298,7. 951,4.  
 παρανόμως 337,7.  
 τέχνας παράσασμον 197,1.  
 ἀμφὶ παραστάσι ταῖσδε praef. 824a1.  
 παραστάτης Herculis 790,4. πολίταις  
 Priapus 807,7.  
 παρατηρήσει παθέων praef. 877b.  
 θέσμιμα παρθεμένων 855,8.  
 θυμέλαις παρεδρεύω praef. 474a3.  
 γυμνασίους 689,6.  
 πάρεδρος Mercurius Veneri 783,2.  
 idem Dionyso 817,4. Victoria Di-  
 onyso 924,3. Isis Osiridi 1028,49.  
 πάρεδρος λοιβαῖσι defuncta 199,5.  
 παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13.  
 ἐρύθοισα παρειὰν 1028,57. χιονέοις  
 πρέπουσα προσώποις ἡδὲ παρειᾷς  
 169,3. πρὶν ἰούλοις πληῆσαι παρειᾶς  
 657,3.  
 πάρει εὐχομένῃ 831,10.  
 πάρεργα Herculis 1082,14.

παρέρπων 195,3.  
 τὸν βίον τρυφῇ παρηγόρησον 261,19.  
 παρηγορεῖται 1096,6.  
 παρηγορίην 204,12. 502,4.  
 παρήγορος 344,5. 8.  
 παρήσι μειδῶντες 312,15.  
 θρόνοις παρήμενον 312,12.  
 παρθενίης ἄμματα 248,8. παρθενίαν  
 λείπουσα 508,1. παρθενίην pueri et  
 puellae 655,10.  
 παρθενική Diana 872,1. ζώνην 684,3.  
 παρθενικὰς (παῖδας) 165,4. — sub-  
 stant. 152,6. 325,9. Add. 459a3(?).  
 παρθένος puellula v. annorum 565,3.  
 παρθένον ἀγνήν (στῆλιν) 402,1.  
 adiect. μήτηρ παρθένον 319,3.  
 παρθενῶνα praef. 1046a1.  
 ἰθὺ παρέστην 320,3. ἄγχι παριστάμε-  
 νος 904,6.  
 παροδεύετε 810,11.  
 πάροδε 236,9.  
 παρόμοιος 268,3.  
 παρ(ρ)ησίαν 1096,5.  
 παρῶσασθαι τὸ χρεῶν 519,6.  
 τὰ πάντα γάμοιο 513,4. ζωῆς 544,2.  
 τύχης 551,12. τῶν πάντων ἐτέων  
 116,3. πᾶσιν σοφός 419,2.  
 πασιάνασσα χοραγία 928,9 adn.  
 παστάδος ὥρης 520,2. παστάδος ἑμ-  
 φᾶς (vel ἑμφαξ) 1028 col. III 20.  
 substant. 248,2. 854,1.  
 παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13. ὦ  
 παστὸν οὐθείς, οὐχ ὑμέναιον ἦσέ τις  
 236,5. παστῶν νυμφιδίων 208,1.  
 παστῶς acc. pl. 1028 col. III 16.  
 παστοφόρος Isis 586,2.  
 γαίην πατέων 662,2. φθιμένων οὐκ  
 ἐπάτησα δόμους 414,6. ἀμβροσίην  
 σώματος οὐκ ἐπάτησε χρόνος 338,4.  
 πατήρ ἱερῶν 873,3. πατέρες parentes

227,2. πατέρων maiorum natu  
 223,7. — πατράσιν 713,5.  
 πᾶσα πάτηρ omnes cives 272,22.  
 φῶς πατρικόν 726,1. πατρικοῦ πλού-  
 του 81,1. πατρικοὺς κόλπους 726,6.  
 νόμων πατρίων 209,3. νομίμοις πα-  
 τρίαίς 32,2.  
 πατρόθεν 1000,3.  
 πάτρωνι 661.  
 Ἑρμῇ πατρῷε 974,1. πατρώϊε Apollo  
 931,1. τοὺς πατρώους scil. deos  
 1022,4. κῦδος πατρώϊον 1070,3.  
 γῆς ἀπὸ πατρωίης 13,2.  
 πάτρως 374.  
 παυσίλυπος οἶκος 1137,1.  
 παυσινόσους ἀκέσεις 863,6.  
 λάθας παυσιπόνῳ νόματι 244,10.  
 παῦε γόσιο 320,5. παῦσον ὠδίνουσα  
 321,12. χεῖρές μ' ἔπαυσον ἀπ' ἔργεος  
 321,3. ἄνθος παυσάμενον 319,4.  
 παχνῶδες αὐχμῷ 1028,56.  
 Παχὼν mensis 998,4.  
 κύτος κόσμοιο πέδησα 615,7. τύμβω  
 πεπεδνμένος 594,8.  
 πεδίλῳ 1046,28.  
 πεδίον λαιοῦ ποδός 314,17.  
 πέδον Ἀysonίων 594,1.  
 περὶ πέζαν 810,9.  
 πεζοί 849,1.  
 σελήνην νυκτὶ κελεύσας πείθεσθαι 261,3.  
 πειθῶ 810,5. ἡγεμόνος πειθοῖ 1078,10.  
 ἔσθιε πεινάων 725,6.  
 πείνη 649,6.  
 πείραν λόγοις μαθῶν 128,4.  
 ἐπειρήθης δουλοσύνης 580,8.  
 πελάγους ἀνερχομένην Venerem 810,2.  
 πολὺ πελάγει aqua 1034,29 cf. adn.  
 ἐν πελάγεσσι μακροῖσι 707,3.  
 ἐπέλασεν 910,3. πελάσειεν 1034,31.  
 πελειᾶων 450,2. dat. 441,9. 448,2.

πελειαῖσι 452,13.  
 δάκρυα πέμπειν 264,11. ῥήματα  
 πέμψας 614,3.  
 πενθαλέους τοκῆας 372,30.  
 πένθιμον ὕπνον 204,7. πενθίμην ἀηδύνα  
 246,8.  
 πένθος ipse defunctus 228,6. τρισσὰ  
 πένθη 474,7.  
 πενταετιζομένη 565,2.  
 πενταμηνιαῖον καταθήκην infantem  
 344,17.  
 πενιχραὶ γραῖαι 232,2.  
 οὐχὶ πέπλους ἐθαύμασεν 83,1. οὐ  
 πέπλοις μετάρσιος 464,1. καλοῖς  
 ἐνὶ πέπλοις 873,1.  
 πέρας ποταμοῖο 1034,3. Αἰγύπτιοι  
 978,11. 981,1. 8. ἐς πέρας ἰθύνω  
 1028,52. σοφίης πείρατα 40,2.  
 τέχνας 1054,4.  
 θαλάσσας περᾶσιμον ἤνεσα μύχθον  
 1028,35.  
 περῶντα κατ' εὐκλέα θέσμια δοῖας  
 208,3. ἔβδωμον εἰς δέκατόν τε βίου  
 λυκάβαντα περῶντα 231,1. ἐπὶ  
 τέρμα πέρησε 501,6. δι' ἀμβροσίῳ  
 πέδον περῶντες 1068,8. κύματα  
 νηυσὶ περήσας 662,2. Νείλου περᾶ-  
 σας πόρον 983,1. 984,1. ἀφεγγέα  
 νύκτα περᾶσαι 420,3. χάριν περᾶ-  
 σας 1096,11.  
 πέρας 768,8. τείχεα περδόμενα 1049,2.  
 περιπεσὼν εἰμαρμένη 734,2. περιπέσοιτο  
 συμφοραῖς 376,9. 376 a 2, b 2, c 2,  
 e 3. δαίμοσιν 376 d 2.  
 ἡ περίβωτος 368,1. γονός 473,5.  
 φήμη 878,9. acc. 368,1. 909,1  
 (ἐκ γενεῆς).  
 ἐν βιώτῃ περιών 713,15. ἀπάντων  
 περιέση 1039,9.  
 κῆρ περιέστη 1027,26.  
 μνήμα περικαλλές 450,1. περικαλλέει σώ-

ματι 169,6. περικαλλέα ναόν 850,3.  
 νηόν 1065,4. νῆσον 981,1 cf. v. 8.  
 νήσων 817,1. τάφον 396,1. τύμ-  
 βον 403,5. χώρον (εὐσεβέων) 151,5.  
 περικαλλέα ἔργα 271,4. ῥεῖθρα  
 998,6.  
 περικείμει νήδυμον ὕπνον 101,4. περὶ-  
 κεισο ἄνθεα 1129,1. περικείμενον  
 εὐνῇ 1046,12. περικείμενον σῶμα  
 τύμβοις 643,7.  
 περικλαίουσιν 574,5.  
 περικλειτοῦ 405,5. περικλειτῆς 685,1.  
 ἄστρῳ περικλήιστον 537,5.  
 γὰρ περίκλυτος 846,3.  
 περικλυτός Phoebus 473,3. περικλυ-  
 τοῦ Ἀντωνίου 998,3.  
 περικτίονες 1046,79. dat. 343,3.  
 περικτυπέοντι διαλύω 1028,33.  
 τιμῇ περιλαμπέα 403,15.  
 περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας φλοῖσβον  
 1028,75.  
 θαλάσσαν καὶ γαῖαν περνοστήσας 509,2.  
 στήλῃ με περίξ ἔχει 468,1.  
 περιοδόνικου 867. acc. 933.  
 ἦν περὶ Ζεὺς ὀλέσει 336,4.  
 περιπάλλετο ἐν φρεσὶ θάμβος 1028,66.  
 τέθνηκε περιπατῶν 387,3.  
 περιπτύσσεται 344,7.  
 Σαρδονίῃ περίρρυτος 622,3. ἄστρῳ  
 περίρρυτον 673,5.  
 ὦ περίσαμε 859,7.  
 περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ 590,3.  
 τὸ περισσὸν Μουσάων μελέδημα 238,1.  
 τὸ περισσόν 853,3. ἢ οἱ λάχε πᾶν  
 τὸ περισσόν virtutis 676,2.  
 τὴν ὅσσην περὶ τείχος εὐτροχον ἐστε-  
 φάνωται 1046,72.  
 περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ 324,7. acc.  
 plur. 153,3.  
 περίφρων vir 404,4. mulier 212,7.  
 547,17. Ἀσίῃ praef. 474 a 2.

κούρην περιώνυμον 862,1.  
 θεάτρου κύκλον περιώσιον 1050,3.  
 περκάζουσιν βότρυν 1028,78.  
 Κόδρου πέσημα 1083,1.  
 πετάλοισι ῥόδων 547,2.  
 ψυχὴ ἐκ ῥεθέων πταμένη 243,5.  
 νήσου πετραίης 1015,4.  
 πετρῶν Δελφῶν 1025,4.  
 θῆκῃ (σε) πέτρου 998,8.  
 πετροφυᾷ λίθον 1089,8.  
 πευκαλίμοις μῆδεσι 916,2.  
 πευκεδανοῖο βίου 653,4.  
 πεύκας 1028 col. III 17. πεύκας  
 ἀφλέκτους Add. 241a1.  
 πηγᾶς ῥοαῖς 469,2. πηγαῖς 808,3.  
 πηγαί λοστρῶν 810,9. πηγὴ ipsa  
 Nympha 828,2. πηγὴν ἀμβροτον  
 θεσπεσίων ὑδάτων sensu christiano  
 725,2. βέβακα πηγᾶς εἰς ἐμάς  
 unde nata sum redeo 463,1. ἀφθο-  
 νος εὐλογίας πηγὴ Add. 35a5.  
 θεμελία πῆξας 1069,10. θάλαμον  
 πῆξατο Add. 888a4. πῆξε με-  
 κελλαν 1046,84. πῆξαν νόσῳ 314,12.  
 πηκτίδας 271,2. acc. 1025,9. πακτίδα  
 τὰν φιλέραστον 560,5.  
 πηκτοὺς πυλῶνας 780,3.  
 τέφραν πηλὸν ποιήσεις 646,12.  
 μέγα πῆμα φίλοις 71,5. τεκόντι  
 494,5. βροτοῖς ἔπεισι πῆμα 1034,11.  
 μετὰ πῆματος ἐλθὼν 1033,16.  
 οὐδένα πημάνας 26,8.  
 ἐπτάκι τοὺς ἑκατὸν πῆχεις 1048,1.  
 φύτλα παινέουσιν (venti) 1036,4.  
 φρενῶν πίθον 1112,1.  
 γλώσση πικρολόγῳ prae. 288b4.  
 τὸ πικρὸν βίου 640,6. πικράν acerbo  
 fato adflictam 218,7.  
 πάντων με καλῶν πλῆσεν 153,7. πρὶν  
 ἰούλοις πληῖσαι παρεάς 657,3. πη-  
 γαῖς πλησθείσαις ὑπὸ νυμφῶν

808,3. πλησθεῖσ' ἐκορέσθη (μοῖρα)  
 314,21.  
 πρήσθη exarsit (?) 989,3 adn.  
 πινυτή subst. 243,33. 516,4. 648,8.  
 869,1.  
 πινυτῇτι 191,5. πινυτᾶτα 948,7.  
 πινυτόφρονος mulieris 441,7. παιδείης  
 875,7.  
 πῖνε 1129,1. κούχ ὁ θανὼν πίεται  
 646,12.  
 πιστεύσας ἑμαυτὸν θεῷ 387,9.  
 πίστις πάντων κοίρανος ἀγνοῦντα 855,10.  
 πίστιν καὶ ζῶντι φέρων 963,4. πί-  
 στιν πᾶσαν φυλάξας 163,2. φθι-  
 μένην πίστιν servi mortui 581,3.  
 οὐπω πίστις σῆς κατέδυ πόλεως  
 581,4. σὴ πίστις id quod tibi con-  
 creditum est 618,23. πίστιν ἔχων  
 ταβούλης 622,4. πιστίων καταλύ-  
 σεις prae. 877b.  
 πιστὸς ἐμαῖσι τέχναισι 620,2. πιστὸν  
 τόδε 618,31. πιστὴ ψυχὴ 736,4  
 et πιστοὺς 732,2 sensu christiano.  
 ναυτιλίῃ νηί τ' ἐμῇ πίσυνος 186,6.  
 ἰητρῶν πίσυνοι 885,1.  
 πίσυρες 1121,5. πίσυρας 1035,16.  
 πίσυρα 988,6.  
 πίσυρα χῶρον 1046,63.  
 ἀτραπιτὸν πλαγκτῆρα 1028,29.  
 πλαγκτὰν ὁδὸν 1028,59.  
 πλάζετο 1028,74.  
 πλανῆσαι 351,4 adn.  
 πλάνης 351,3 adn. πλάνη 713,15.  
 κόσμου πλάνην 735,2. 736,1.  
 πλάκα tabulam scriptam 828,1. πόν-  
 του πλάκα 779,5.  
 ἐπλασε μῦθος 1028 col. III 1.  
 πλατάνοις 271,6. 829,2.  
 πλέον ἐξ ἄλλων τισσόμενοι 1035,1.  
 τί τὸ πλέον Add. 306a3. πλεό-  
 νων ambigue de mortuis 373,4.

264,1. περί σεῖο λυγρὸν πότμον  
 ἔκλυε πάτρα 183,1.  
 πότνα θεά 861,1.  
 ἐπὶ θηρσὶν κραιπνὸν ἔθηκα πόδα 332,2.  
 πραιτωρεανὸν στρατῶτην 364,1.  
 περί τῶν καινῶν πράξεων praef. 877b.  
 πράξεσι ταῖς ἰδίαις 822,2. V.  
 πρήξις.  
 ἔργον ἐμῆς πραπίδος 597,4. vulgaris  
 est num. pluralis.  
 Πρασῖνοις 935,5. 6.  
 ἐς πράσιν 714,5.  
 κελευθα θαλάσσια πρήξασαν 161,2.  
 ἀρετῆς πινυτὴν πρέμνον 416,2.  
 πρέσβεις 37,3.  
 ἐπρέτβευσεν colebat 1028,19. πρε-  
 σβεύεσθαι 334,17.  
 τυράννων πρέσβα Isis 1028,15. πρεσ-  
 βυτέρην πάτρην θέμενος 407, 6.  
 πρεσβυτάτα πολλίων Lindus 857,2.  
 πρεσβυτάτη μητρί 645,2. πρεσβίστα  
 μακάρων Hygiea 1027, 7. Isis  
 1029,8. — πρεσβυτέρων ξύνοδος  
 860,2 cf. praescr. πρεσβύτερος πά-  
 τρης christianus 428,2. 731,5.  
 πρήξιες αἱ κεναυχεῖς 647,1. χρονίους  
 πρήξις 878,8.  
 πρηυμενῇ 618,40.  
 πρηύν 462, 15. πρηύτερος ποταμός  
 1078,8.  
 πρήχματος οὐχ ὁσίου 1092,2.  
 προαιροῦ τοῦργον 1040,12.  
 προβιβασθεῖς 947,1.  
 μνημόσυνον προβλέπων prospiciens  
 326,2.  
 τοίας ἐκ προβολᾶς praef. 938a3.  
 προγονικῆς φήμης χάριν 424,8.  
 πρόγονος maior natu 941,3. — τῆς  
 προγόνων ἀρετῆς ἄξια (πράξαντα)  
 900,2.

τὰ προγράμματα titulus 379,6.  
 γυμνασίῳ πρόεδρον Mercurium 295,4.  
 προεῖπα 947,10.  
 σοφίῃ προύχοντα 601,1. ἀρετῇ 963,1.  
 προύχουσα πασῶν ἀλόχων 721, 1.  
 Ἀσίης προύχουσα (ubi metrum fla-  
 gitat προέχουσα) Λαοδόκεια 293,2.  
 προθανόντα 491,8. προτεθνηκότι παιδί  
 620,3.  
 πρόθυρον 1047,1 (templi). 1056,1  
 (αὐλῆς). ἐν προθύροις 1021,1 (tem-  
 pli). 905,5 (Δίης).  
 προέστη τοῦ μνημείου 529,5. προ-  
 εστῶσαν βίτου 393,2.  
 προκαθεζομένου praeside 920 II 2.  
 προκαθηγέτην Μανδοῦλι 1023,5.  
 τῷδε πρόκειμαι τύμβῳ 702,5. τύμ-  
 βουσι πρόκειμαι 290,3. πᾶσι πρό-  
 κείται (τὸ θανεῖν) 198,1.  
 προκελεύθους λαμπάδας 418,8.  
 ἐν προκοπῇ τάξει 624,5. ἐν προ-  
 κοπαῖς 321,6. προκοπαῖς λάμψας  
 642,4.  
 προκρίνας c. inf. 309,3.  
 πρόκριτον Λύσονίῳ Add. 888a2.  
 ἀελίου προκύφοντος 372,6.  
 προλέγει hortatur 621,4.  
 ἡφμερίων προλίποιεν (solis radii) 321,4.  
 προμάχῳ Παλλάδι 912,4. πρόμαχον  
 θεσμῶν 912,1. θάνον ἐν προμάχοις  
 21,10. ἔπεσον 487,2.  
 πρόμοιρος 707,5. dat. 631,1. voc.  
 418,6.  
 πάτρης πρόμος 361,2. ἱατρῶν πρόμον  
 352,1.  
 προνόιτο 1035,29.  
 προνοησαμένου τῆς ἀναστάσεως Add.  
 903a.  
 προξενίας ἀρετῆς τε χάριν 36,1.  
 πρόξενος 179,3. πρόξενος praef. 1100a.

- πρόπαλαι 268,6.  
 προπάτωρ gentis 192,6. 395,2. 644,7.  
 991,10.  
 πρόπεμψα 732,2. εἴ σε τύχη προὔ-  
 πεμψε 39,1. θεὸς προὔπεμψεν ἐς  
 Ἄδην 671,3. προὔπεμπε imperat.  
 452,19.  
 προπέτειαν 1111,2. 4.  
 προπετής μοῖρα 478,4.  
 θεαῖς στάθμῃ προπολεύειν 785,4.  
 πρόπολος Διονύσου 586,1. Ἀρτέμιδος  
 πρόπολον 869,2.  
 προπομπεῖς 575,1.  
 εὐόλβῳ τῷδε παρὰ προπύλῳ Apollinis  
 786,2. Ἰσιδος ἐν προπύλαισιν 978,5.  
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον 1037,5. 9.  
 παλάμην προσάγουσι μετώπῳ ad cru-  
 cis signum faciendum 1068,9.  
 ποτανάγαγον 1028,71.  
 προσαυτεῖ 1013,3.  
 προσβάλλει κακὰ 1117,6.  
 δικαιοσύνη τε φίλον τε φίλοιςι προσ-  
 εῖναι 65,2.  
 ζῆσαι προσεύχου 1040,11.  
 προσημαίνω 206,3.  
 πᾶσι προσηγής 610,2. ἀστοῖς καὶ ξεί-  
 νοιςι προσηγέας Add. 228 b 5. μύ-  
 θοιςι προσηγέα 251,1. — προσηνότα-  
 τος 538,8.  
 πρόσθε πρὶν c. inf. 492,4. τῶν ἔτι  
 πρόσθεν maiorum 66,1.  
 προσκυνῶν 1022,3. προσκυνήσας 1023,4.  
 προσκυνήσων 996,4.  
 προσκύνημα 1004,1. 1010,2.  
 ἐκ προσόδων ἰδίων 1075,5.  
 νεκρὰν πρόσφιν 376,8.  
 προσπελάσας 547,8. 802,4.  
 Λητοῖ πρόσπολον Sphingem 1015,7.  
 προστάγμασι μοίρης 312,3.  
 προστασίας 916,2. Add. 888 a 6.  
 ἐπὶ νεοπολιτῶν προστατῶν 783,1. 3.  
 προσύμναιος λεῷς 821,7. προσυμναία  
 θεῷ ibid. v. 1.  
 προσφιλῆς χαῖρε 324. ἡ πᾶσιν μακά-  
 ρεσσι βροτοῖσί τε προσφιλές 301,1.  
 πᾶσι προσφιλῆ 245,4. προσφιλές  
 ἐναέταις ἦνυσα τέρμα βίου 199,4.  
 προσφιλέως 493,4.  
 φέρει προσωπεῖον 426,3.  
 περὶ φαιδρὰ πρόσωπα γέλωτα χέεις  
 1027,32. προσώποις ἐδράκην ἐμοῖς  
 980,6. συμπάσχων κείνοις οἷσπερ  
 κινεῖτο προσώποις 608,3. αἰώνων  
 θεῖα πρόσωπα gnosticorum 726,3.  
 ψυχὴν προτελοῦντες 1068,10.  
 στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,7. δις  
 τῆς σῆς ἡλικίης προτερῶν 204,2.  
 προτετίμῃται 1029,4.  
 προτιτύσκετε δαῖτα 1035,24.  
 προτομῇ 701,3.  
 κατὰ προτόνων ἰστίον ἐκπετάσας 779,2.  
 προτρέπει c. inf. 940,2.  
 πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρύων πρό-  
 φασι defuncta adpellatur 204,6.  
 Ἀλκωνίου προφερέστερα δώματα 1056,3.  
 ἀνὴρ προφερέστατος ἀνδρῶν 591,1.  
 ἡνιόχων προφερέστατος 612,1. πα-  
 σῶν προφερεστάτη 435,1. προφερέ-  
 στατον οὐδας 1074,1.  
 γόνους προφέρεσκεν ἑὺς ἐκ νηδύος  
 686,5. προὔφερε καλλοσύνη Add.  
 686,4.  
 προφητεύσασα 501,9.  
 θεῶν προφήτης 947,9. Φοίβου προ-  
 φήτην 858,3. 859,1. 968,3. μακά-  
 ρων προφήπαν Homerum 1084,1.  
 προφθιμένους 494,3.  
 πρωφονήσας ὄνομα κλυτὴν 103,7.  
 προσχέων ὅπα Add. 97 a 4. λουτρον  
 μὲν προσχέω Νύμφαις, θνητοῖσι δ'



- ὑγίην 1071,1. εἰς ὑγίην προχέοντα  
 ὕδωρ 835,6. πλοῦτον ὅλον προχέας  
 910,4.  
 προχοαῖς χαίρω (loquitur defunctus)  
 619,4. νέκταρ ἐν προχοαῖσιν ἐπι  
 σπένδω 312,16. Νείλου προχοαῖς  
 Add. 197 a 1.  
 ἐκ πρύμνης 779,1.  
 πρύτανις 1028 col. II 46. πρύτανιν  
 magistratum Smyrnaeum 240,4.  
 μούσης πρύτανις 440,10. γυμνα-  
 σίας 949,6.  
 πρωθήβην κοῦρον 569,1. αἰζήν 340,1.  
 ἄμφω πρωθήβας 478,6.  
 πρῶρη 96,2.  
 μορφᾶς πρωτεῖον 560,3.  
 πρωτεύσειν Ἑλλάδος εἰς ἀρετήν 489,2.  
 πρωτογόνῳ 365,2. acc. 1140,4.  
 πρωτόθρονες ἔδραι in senatu rom.  
 1046,35.  
 πρωτόμορος 369,1.  
 πρώτος pro πρότερος 423,2. 642,11.  
 1103,2. πρῶται pro πρότεραι 314,  
 8. ἀ πρῶτα Σπάρτας 917,2.  
 μούνη καὶ πρώτη 277,1. πρῶτα  
 φέρων 516,4. πρῶτ' ἀπενεγκάμενον  
 926,12. πρώτιστον βουλῆς (ubi  
 metrum flagitabat πρῶτον) 366,2.  
 πρᾶτος Ἑλλάνων 843,5. πρᾶτος  
 βουλὰν καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα 187,3.  
 πράτα 1028,62. πρᾶτον 1028,35.  
 ἀπὸ πράτας ἀλικίας 491,3. πρᾶ-  
 τιστος 932,5.  
 πρωτότοκον 730,3. πρωτοτόκων τελε-  
 τῶν (?) 460,4.  
 πετέλη 898,2.  
 ἀμφιβαλὼν πτερύγεσσιν 1033,20. ἐξ-  
 ηρέμους πτέρυξιν 337,2. πτέρυγας  
 σκοτίας Hadis 89,4.  
 ὁ πτανὸς Ἔρως 1103,4. ἀπὸ πτανῶν  
 praeda 1104,3. πτανοῖς ποσὶν  
 938,3.  
 βασιληίδα τιμὰν πτήσσοντα 1028,54.  
 ἑπταξαν δὲρυ 1088,1.  
 πτοίη 647,1.  
 πτόρθοις vitis 88,5.  
 ἐν δέλτου πτυχαῖς 185,10.  
 πτώμα corpus mortuum 326.  
 πυγμαχίας 942,2.  
 στεφάνοις κράτα πυκαζόμενοι 1049,12.  
 1085,6. στέμμασι πυκάσσας τινά  
 971,3. πεπυκασμένος (λίθος) 875,2.  
 κρήδεμνον 1072,9.  
 πυκτεύσας 291,1.  
 πύκτην 307,1. praef. 942 a 1. πύκ-  
 ταισι 942,1.  
 πύλαι οὐρανοῦ 1110,5. πρόσθε πυλῶν  
 749,6. λαινέαις πύλαις 1069,2.  
 παρὰ ταῖσδε πύλαισιν 483,1. πρὸ  
 πύλαις 841,1.  
 πυλῶνα 1047,3. acc. pl. 780,3.  
 πυμάτην τάξιν 966,4. πύματον (scil.  
 ἄθλον) 1082,18.  
 πῦρ Satanas 1140,2.  
 πυραμίδων 1015,5.  
 πύργον Dipylon Atheniense 111,2.  
 columbarium 441,9. 452,14.  
 πυργώσας urbem aquaeductu 903,2.  
 πόλιας 914,3.  
 ἐκ πυρετοῦ 247,2.  
 γαῖαν πυρηφόρον 981,12.  
 ἀελίῳ πυριλαμπέος 1028,8.  
 ἀκτῖσιν πυρίναις 987,2.  
 πυρκαϊή 89,2. 109,5. 1034,28. πυρ-  
 καϊῆς λείψανα 432,2.  
 ἀρτύρας πυρνοτόκω 1028,45.  
 πυρόεντος κεραυνοῦ 618,42. κύκλοις  
 solis 618,29. πῶλων πυροέντων  
 solis 1028,30.  
 πυρσὸν κακῶν 818,14.

νοῦσον πυροφθόρον 1027,39.  
 πυροφοροῖς βοτάναις 321,2.  
 Ἀσκληπιοῦ δμῶα πυρφόρον 868,1.  
 Φοίβου πυρφόροι 821,8. γῆς πυρ-  
 φόροις θεαῖς 821,5.  
 πυρωπὸν κέλευθον 185,8.  
 πύστιν 372,36.  
 ὠνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24.  
 πῶλων 618,4. 25. 43. Ἐριχθονίου  
 p. 932 a 5.  
 πῶμα λήθης 261,20. πῶμα σοροῦ  
 460,5. πῶματι λαϊνέω 327,6.  
 πωτᾶται 546,9. πωτωμένη 522,13.  
 ραδινὴ ἄμπελος 812,3.  
 ῥαθαγους 1049,4.  
 ἱερά ῥέξας 43,3. ἔρεξεν 924,1. ῥέξαι  
 1046,40. παραβῶμα ῥέξαι 872,3.  
 ῥέξε θυηπόλιον 975,4. μῆρια ῥέξον-  
 τες 1035,24. ἐσθλὰ ῥέξαι Add.  
 228 b 6. ῥέξειν μὴ κακόν .. ἐσθλὰ  
 δὲ πάντα πόλιν 818,16.  
 ῥέθους κατ' ἐμοῦ χεῖρα βαλοῦσα 334,  
 13. ἐκ ῥεθέων πταμένη ψυχὴ 243,5.  
 ἐκ ῥεθέων στείχων defunctus ipse  
 594,9.  
 ῥείθρου ἐπ' ἡώσιν 335,6 (?). ῥείθρα  
 lacus 998,6. ῥείθροις fluvii 808,4.  
 ῥείθρων Κυδναίων 1078,6.  
 ῥεύσει χάριτα i. e. χάρις 722,4.  
 ὠδῖνας ῥηξαμένα λαγόνων 476,2.  
 ῥητῆρ ἐπέων 655,4. ῥητῆρα δικῶν  
 877,1. ῥητῆρσι 590,6.  
 ῥητιᾶριον 350,2. 351,2.  
 ῥητορικὸς 591,2. — ῥητορικῆς πόνος  
 vocatur monumentum 442,1. ῥη-  
 τορικὴν 110,8.  
 Μέμνων οἶδε λαλεῖν ὅσα ῥήτωρ 994,1.  
 ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' αἶ  
 χρὴ νοεῖν 106,4. — adiect. ῥήτωρ  
 λόγος 852,7.

ῥηγεδανοῦ βιώτου 191,6.  
 οἷα ῥόδον ἐξετεμες ῥίζης 570,4. καν  
 με φάγης ποτὶ ῥίζαν 1106,1. νάσως  
 βαθυνομένας ἀπὸ ῥιζᾶν ἐς φάος πο-  
 τανάγαγον 1028,70. σέπτας ἀπὸ  
 ῥίσδας 991,9 (originis).  
 ἐρρίζωται 1078,7.  
 ῥικνόν 647,15.  
 τετραπόδων ῥιπτομένων (mactatorum)  
 1068,5.  
 ἐδράξατο ῥινός 1068,6.  
 ῥίσκον 546,7.  
 ῥοαῖς πηγᾶς 469,2 adn.  
 ῥόδον ἀρχόμενον 570,3. πάντα γένοιτο  
 ῥόδα 548,4.  
 μελανθεί ῥοίζω 1028,60.  
 ῥόμβος ἀλάστωρ 1046,93.  
 Αἰγυαίου ῥόου 872,13.  
 σὺν ῥοπῇ τοῦ κρείσσονος 531,3.  
 ῥυθμοὺς ἤρμωσε 929,6. ῥυθμοῖσιν  
 ἔσποντο 928,5.  
 ῥῦσιν θανάτου 200,4.  
 ῥυσίπολιν ἄνδρα Add. 888 a 1.  
 ῥυτήρων πολυφραδὲς ἔργον 618,26.  
 σωφροσύνης ῥύταρα καὶ βιώτου 969,6.  
 ῥυόμενον καμάτους 853,6. ἔδρανα  
 ῥυομένη 872,8. θανάτου ῥύσατο  
 884,4. ῥυσαμένους Ὀπότεα 849,3.  
 ῥωμαλέα σκάπτροις Isis 1028,8.  
 ῥώμαν πόρον 1028,36. ῥώμην χερῶν  
 ἐπέδειξαν 941,3.  
 τήνδε ῥώεσθε 1046,68.

σαλπιγγος ὁμοκλή 1049,7.  
 σάμψυχα 548,3.  
 σαόπολιν 901,1.  
 σαρκοβόρος (βούβρωστις) 793,4.  
 σάρκες corpus 650,8. acc. pl. 90,1.  
 225,1.  
 σαφῆς εἰκῶν 850,1.  
 ἔσβεσας ἥελιον (vitam) 204,4. φάος .

ἔσβεσεν Ἄδης 436,3. μοῖρῃ σβέσει  
540,2. ἔσβεσαν ὕβριν 748,3.  
σέβας sacerdotium 465,11. κενεὸν  
σέβας corpus mortuum 335,15.  
σεβάσμιον ἡγητῆρα 1015,9. χῶρον  
648,2.  
τὸν θεὸν σέβε μου 651,6. ἥρωα  
τόνδε σέβειν 774,4. σέβου τὸ θεῖον  
1022,2.  
σειρῆνα θεάτρων Menandrum 1085,5.  
σειστροφόρος Βούβαστος 1028,3.  
σείσασα λόφον 1046,75.  
σελάγесκε 1028,9.  
σεληναίης αὐγῆς 1046,27.  
σελήνην νυκτὶ κελεύσας πείθεσθαι  
261,3. ἀψῖδα σελάνας 1028,37.  
ὀχοῦσα κρατὶ σελήνην Isis Add.  
874a2.  
σελίδα 618 ep. 20. ἱστορικὴν σ. 979,8.  
σελίσιον Μουσῶν 231,6. σελίδεσσι  
χαράξας 594,6.  
ἐνὶ σέλματι δούρων 1028,62.  
κόσμου τὰ σεμνά 185,6.  
σεμνίνουσιν 981,13. σεμνύνοντι τοῖς  
τρόποις τὴν ἀξίαν praef. 1119a1.  
σέπτα μάρφα βασιληίδος 989,3. σέπτας  
ἀπὸ ρίσδας 991,9.  
σηκός 781,7. ἥρας σηκῶν 822,9.  
σήματα νίκης 931,1.  
πάντα σημαίνει (secunda persona)  
1039,11.  
σημάντορα τύμβον 347,1.  
φέρων σημεῖον ἐφ' αὐτῷ 591,2. νίκας  
σημῆιον 930,1. σημήα διπλοα φω-  
νῆς (graecae et latinae linguae)  
580,11.  
σῆψιν λαιοῦ ποδός 314,17.  
σθεναροὶ κρατεροὶ συνέφηβοι 949,3.  
νῆον σιγαλέοντα 832,1.  
σῆνομα σιγάσθω 863,2. ἐστὶ δὲ καὶ  
σιγαῖν ἀκίνδυνον γέρας 1137,2.

σιγῇ κρυερή 99,1.  
δεσμῷ σιδηρέω (servitii) 748,3.  
σιδηροδέτοις θεμελίοις 1078,3.  
σιδηρός sculptoris scalprum praef.  
831b1.  
δαίμων ἐσκέδασεν φιλήν 582,6. λογὸν  
σκεδάσας 1140,5. ὕπνον ἀπὸ βλε-  
φάρων 1027,3.  
σκεπέσθε 344,16.  
σκηνῆς πολυγηθείς 1050,1. δόξαν φω-  
νάσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβούσαν  
609,2.  
σκῆνος 97,3. 226,4. 422,1. 502,10.  
711,1. σεμνὸν σκάνος 250,4.  
σκοῖνος i. e. σκῆνος 404,3.  
σκηπτοῦχος Ἰουστινιανός 1064,3.  
σκήπτρον Ραδαμάνθυος 1046,47. σκῆ-  
πτρον ἔχουσαν Isin 1029,8. σκήπτρα  
κοῖν' Ἀχαιῶν 1070,4. ῥωμαλέα  
σκάπτροισιν Isis 1028,8. σκήπτροις  
πειθόμενον 907,4.  
ἐν σκίᾳ ὥρων 990,6 (de horologio).  
ἔρνεσιν εὐπετάλοις χῶρον ἔχει σκιερὸν  
sepultus 400,3. σκιερὰν κόνιν 212,3.  
σκιερούς Περσεφόνης θαλάμους 203,  
4 et saepius.  
σκίπωνι γῆρας ἐρειδόμενοι 257,4.  
σκιρτῷ 271,5. σκιρτῶσα γέγηθας  
649,3.  
σκληρὰς πυγμαχίας 942,2.  
σκολιοῖς δόγμασι fati 244,4.  
σκόπελον 1140,7. ἐπὶ σκοπέλου  
1073,5.  
Περσεφόνης σκοτίας θαλάμους 302,4.  
σκοτέεσσα νύξ 372,7.  
χαίταν ἐσκύθιξε φασγάνῳ 790,8.  
σκύλακι 329,2.  
σκύνους λέοντος 403,8.  
σμερδαλέον σείσασα λόφον 1046,75.  
σμιλγλύφοις τέχνησι 482,3.  
σοβαροῖς πλοκάμοις 1028,18.

- σορός gen. masc. 336,2.  
 Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης 553,2. σο-  
 φίης εἰκόνα (memoriam) 891,4. σο-  
 φίασιν ἐποίησαν 1100,1.  
 σοφιστής 591,3. 877 in. 911,2. 912,3.  
 Add. 672 a1. 877 a1. ποιητής ἡδὲ  
 σοφιστής 994,5.  
 σοφοῖς septem sapientibus (?) 592,1.  
 σοφοτεχνήεις ἄνδρες 841,3.  
 αἰγῶν σπαιρόντων 872,4.  
 οὗ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν 52,3. οὗ σπά-  
 νις ἐστὶ γυναικὶ τυχεῖν 53,3.  
 pro σπαράξαι barbarus Phoenix di-  
 xit σποράσαι 96,3.  
 εἰς σπάργανα 314,6.  
 σπατάλησον Add. 646 a5.  
 ἕμερον ἔσπασε κείνης πᾶς τόπος 810,5.  
 σπεῖρεν pater 92,1. 167,2. 196,3.  
 ἔσπειραν parentes 713,3. τοῖς σπεί-  
 ρασιν 145,5.  
 σπένδειν γρῆν ἐπισταμέναν 556,2.  
 λοῖβη ἐφ' ἐκάστη σπένδοντες 1035,27.  
 θίσας καὶ σπείσας 995,6. σπένδετε  
 ὀδυρμούς 570,6. σπεῖσον δάκρυ'  
 ἀπὸ βλεφάρων 559,6. 563,4. σπεῖ-  
 σον ἔμοι δακρύων ἑλίγον 346,1.  
 Ῥωμαίων σπέρμα 592,2. σπέρμα βα-  
 λεῖν εἰς πέλαγος (proverb.) 1038,8.  
 σπερχόμενος πόντος 1028,61.  
 σπεῦδεν ὁδὸν θείην 653,3. σπεύδειν  
 (vel σπεῦσαι) σε χρή 1041,7.  
 ἐνὶ σπήλυγι βαθείαις maris 1028,61.  
 σπιλάδες 225,1.  
 σπλάγγνα morbo adfecta 314,23.  
 ἐν σπλάγγνοις μητρός 691,2. τίν'  
 ὑπὸ σπλάγγνοις φροντίδα κεύθεις  
 1034,5.  
 σποδὴ κειμένη ἐγγυθόνιος 298,4. σπο-  
 δῆς λυγρῆς cinerarium 564,2. σπο-  
 δὴν ὀλίγην 696,8.  
 ἐκ γάμων ἰδεῖν σποράν 1039,5. τέ-  
 κνων σποράς 502,27.  
 σπορίμαν πεδίων βάσιν 1028,72.  
 σπόρος καταίθετο 618,12.  
 μετὰ σπουδῆς 1033,8. ὑπὸ σπουδῆς  
 ἔπεσον 335,4.  
 ψυχραῖσι σταγόνεσσι rore nocturno  
 551,7.  
 ὁλόχον βίωτου σταδισύσας 311,4.  
 στάδιον 937,4. ἐνὶ σταδίῳ 843,6.  
 σπάδιον νίκη 936,3. σταδίοις 933,1.  
 969,2. ἐν σταδίοις 262,1. 290,1.  
 291,1. — τεσσαράκοντ' ἐκ λιμένος  
 στάδιοι 1043,4.  
 σταθερῆς σωφροσύνης 910,2.  
 θεαῖς στάθμη προπολεύειν 785,4. ἀρε-  
 τῆς στάθμην Add. 888 a1.  
 σταθμοῖσι φίλοις in domo 682,4.  
 σταίνω: ἔστανεν posuit 970,1.  
 τύχης σταλαγμάν 1112,1.  
 στασιες ἐμφύλαιο praef. 877 b.  
 σταυροῦ τύπῳ christ. 1068,10.  
 σταχυφόρον αὐλακα Διοῦς 116,1.  
 σταχύων λῆμα 1046,69. σταχύεσσιν  
 ἡγλαισμένον Add. 886 a2. τέκνων  
 σταχύας 266,2.  
 στεγέεσσι ταφῆς 67,1.  
 στείχε κατ' ἀτραπιτόν 506,2. στεί-  
 χετε σφζόμενοι 825,2. ἔστιχον  
 345,2. δι' αὐτῶν νῦν φρενῶν στεί-  
 χει βέλος ἄχους 1034,9.  
 στέλλομαι πρώτην ὁδὸν 691,4. στέλλε'  
 ὅπου σοι θυμός 1038,22.  
 στέμμα πάλας 247,6. στέμμι' ἀναδη-  
 σάμενος 873,4. στέμματα 418,6.  
 647,1. στέμματα θεῖα 465,2.  
 στέμματ' Ὀλυμπιάδων 881,2. στέμ-  
 μασιν ἀθανάτοις 858,2. ἰφθίμοισιν  
 971,3.  
 στεναχάς 707,6.

ἐστενάχῃσε γούις 208,20.  
 στενάχων 214,8. 494,4.  
 γαμῖης ἐλπίδος ἐστέρησεν 325,14. γο-  
 νέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας 624,6.  
 ζωᾶς ἐστερόμαν 205,4. ἐστερό-  
 μαν τῶν πρὶν νυμφιδίων θαλάμων  
 260,4.  
 στέρνων κεφαλῆς τ' ἄτερ Memno  
 1000,7. ἐν στέρνοισι δίκαιον virum  
 Add. 459 a2. ψυχὴν στέρνοισι μέ-  
 νουσεν 727,5. μνήμην ἐν στέρνοισιν  
 ἔχων 727,2. ἐν στέρνοις ἰὼν ἔχοντας  
 344,11 adn.  
 στεφανηφόρος ἱρεύς 823,1. στεφανη-  
 φόρον εἶλεν ἀγῶνα 925,4.  
 ζηλωτὸν στέφανον sepulcrum 133,2.  
 στ. τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν 727,8. βιώ-  
 του στέφανον 605,2. στεφάνων  
 praemia etiam θεματικοῦ ἀγῶνος  
 933,5. ἡγαγόμενον στεφάνους 926,8.  
 ἦλθες ὑπὸ στεφάνους 932,4.  
 τόδε σῆμα κύκλῳ στεφανούσιν ἐταῖροι  
 μνημείων 73,1.  
 στέφος λήψῃ vinces 1039,16. στέφος  
 ἀρμόσατο 985,8. τὸ ποθούμενον ἐν  
 στεφέεσσι (hyacinthus) 659,1.  
 στεψαμένη οἶκον ἐναίδιον 321,9. ἐστέ-  
 φθη δρόμον 625,3. στεφθεῖς στά-  
 διον 947,3.  
 ἀπὸ στήθεος ἡδὺ χέουσα μέλος (ἀκρίς)  
 546,12. ἐν στήθεσσιν ἔχουσιν me-  
 moriam 891,4.  
 στήκω στο 970,2.  
 στηλίδας(ς) 425,7. V. a. v. ἀράσσω.  
 τύμβον στηλοῦχον 214,7.  
 ἀκραῖς στηρικταῖς 1028,73.  
 στιβαρὰν ἀπειλάν 1028,80.  
 στικτὴν ἔλαφον 1082,4.  
 στιλβει τύπος 918,1. ναοὶ στιλβουσι  
 810,3.  
 στιχάδεσσι 1035,16.

στίχον carmen 979,1. ἀγγεῖλαι στί-  
 χον 1096,9. στίχων χορόν 995,12.  
 σταλάρχης Ποντίων βελῶν 337,1.  
 Ἀργολικὸς στόλος 477,5. τὸν ἀπ' Εὐ-  
 ρώτα στόλον praef. 768 a3. Μει-  
 σηνῶν στόλου 838,2.  
 λέξον ἀπὸ στόματος 618 ep. 7. ἐξ ἱεροῦ  
 φθεγγόμενος στόματος 926,6. στό-  
 μα κόσμου Homerus 1084,3. στο-  
 μάτων ostia carcerum circensium  
 885,4.  
 ἔγχος ἐστομωμένον 790,5.  
 μὴ στονάχοι 438,2.  
 στονόλεσσαν ἀλυστάν 180,3.  
 στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,8.  
 ἐστόρεσαν V. a. v. στρατιῇ. δάπεδον  
 στορέσανθ' οὐδοῖσι 818,7. ἔστρωσα  
 τάφοις 365,5.  
 στρατηγός 975,1. 995,2. 996,1. (no-  
 morum Aegyptiorum praetores).  
 στρατηγοῦ κάρχοντος apud Athe-  
 nienses Add. 886 a5.  
 ἐπὶ στρατὴν δοῖαν ἔχεν Add. 273 a2.  
 ἥς στρατιῆς (cuius turbae) εἰς εἶμ  
 650,12. φωτῶν ἐν σταδίοις ἐστόρεσεν  
 στρατὴν 407,4. στρατιάς κοσμοῦν-  
 τα 900,1.  
 στρατιῶται Parieni 86.  
 ἔστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547,15.  
 στρουθούς Stymphalides 1082,5.  
 λιθίνῳ στρώματι 1048,2.  
 στρωτῆρας δόμου 1058,1.  
 μητρὸς στυγερῆς deplorabilis 149,7.  
 στυγιον χῶρον inferos 624,1.  
 στυγὰ δάκρυα 256,6. στυγνοῖς ὄμμασι  
 miserrimis oculis 204,20.  
 στυγέουσι 1033,18. ἔστυγον 1028,46.  
 σύγγαμον 266,4.  
 συγγενές corpus terrae 261,7. ἔργα  
 καὶ βωμοὺς συγγενέων ἐφορᾶν con-  
 stitutus est Priapus 782,6.

συγγραφέα 878.  
 τοῖς ἀρχουσιν συγκαθεσθείς assessor 919,1.  
 συνέκαμεν 397,1.  
 συγκατέθηκα τάφῳ 367,4.  
 συγκεράσαι ψυχῇ πνεῦμα 547,14.  
 συγκλήσας κατέχεις (sepulcrum) 655,2.  
 συγκλητικῶν γενετῆρα 934,2.  
 συγκλήτου φίλον ὄμμα 441,2. τέρψας σύγκλητον mimus 607,5.  
 συγκέχεται γενέτας 201,3.  
 συζυγίην 547,11.  
 σύλησεν Add. 545c1.  
 συνέλεξαν τὴν ἐλίγην σποδίην 696,7.  
 ἄλλεκτρος 218,5.  
 ἐν συμβίοις (?) 522,5.  
 σύμβολον εὐπλοίης 779,8. σύμβολα δέλτων 1028,10.  
 σύμμαχα δόρα 242,2.  
 συμπάσχω κείνοις οἷς περ κινεῖτο πρός-  
 ῶποις pantomimus 608,3.  
 σύμπλουν πολλῆς ἀλός canem 329,3.  
 συμφέρεαι σοι 1127,3. συμφέρομαι ἀκτί-  
 νεσσι 1028,50.  
 συμφορῶν λύσιν 1039,19.  
 σύμφυσιν 502,25.  
 συμφωνίαν μιξαμένα μέλεσιν 560,6.  
 συμφώνοις τέχναισι Add. 1029a5.  
 λείψανα συναγεΐρας 440,7. πρὸς σφᾶς  
 συναγειραν dei defunctam 268,5.  
 συνάπην ἀπὸ χθονός 543,3.  
 τὸ ἱερὸν συνέδριον 868. τοῦ συνεδρίου 964.  
 βουλῆς συνέδρον 532,3. ἀθανάτων  
 ψυχῇ συνέδρος 652,2.  
 συνεζόμενον βήματι Βιθυνικῷ 395,4.  
 ᾧ φαῦλον οὐ συνείπετο ἀλλ' οὐδὲν  
 ἤ.. 258,8. ᾧ Σοφίῃ καὶ Μοῦσα  
 συνέσπετο 413,1.

πίστιν μενέων συνέριθον 1060,1. V.  
 ξυνέριθος.  
 Βάκχου κλισίαις συνέστιον Venerem 810,7. συνέστιον ἱρῶν 1046,90.  
 τὴν συνετὸν ψυχὴν 654,4.  
 συνέφηβος 948,3. 953,1. 960,2. 963,3.  
 συνεχῇ συχνὰ κύματα 475,2.  
 φύσις συνεῖχε με vinculis 463,2.  
 ἣν ὥρα συνέχουσα Τελεσφόρον 482,1.  
 συνζῶν Ἑρωτι Menander 1085,2.  
 συνευχθῆναι θαλάμῳ 372,22. το  
 σεμνὸν εἴ τῳ μὴ συνέεσται 980,7.  
 κτῆμα συνηγορίας 442,6.  
 ὡς συνήθεις καὶ φίλους ἡσπάζετο Μέ-  
 μνων 1002,2.  
 συνήμων 190,5.  
 κοινὰ βροτοῖς συνθέματα praef. 480a8.  
 τελετῆς συνθήματα κρυπτά 822,11.  
 ἐκλάσε συνθραύσας δαίμων 257,3. σῆ-  
 ματα συνθραυσθέντα 394,1.  
 σύνθρονος ἡρώων 151,6.  
 συνίδρυσεν τύμβον 372,23.  
 συνιέντι τὸ πᾶν Atti 824,2.  
 συνίστωρ 729,2.  
 συννάοισι θεοῖσι 837,1.  
 συνοδίτης 613,3.  
 τεχνιτῶν σύνοδος 876,2. γεραρῆς συν-  
 ὁδου 409,7. νυχίων συνόδων 957,2. ἐν  
 συνόδοις belli 209,4. Add. 471a2.  
 συνόλων ἐτέων 690,4.  
 συνωμλήσαμεν 1091,2.  
 Ναϊάδων συνοπάδων Mercurium 813,1.  
 σύνοπλον 529,3.  
 συνόν 648,11. V. ξυνός.  
 συνοχή κακῶν τε καὶ καλῶν 1040,23.  
 μουσικῷ συντάγματι 1096,2.  
 συνετέκνωσε 397,1.  
 ἡ γῇ συνέθηκεν sororum par 102,4. κόνιν  
 συνέθηκεν 627,3. συνθήκατο βωμόν.  
 824,5.

συνέθρεψε 403,8. τὰς συντραφεΐσας  
 ἐν λύρα καὶ βαρβίτῳ 102,3.  
 σύντροφος ἡλικίας 49,4. 490,2.  
 κατὰ συντυχίαν θανόντας 37,3.  
 συνυπάρχει 424,5.  
 ἀναύρου συραμένοιο λίθον 1089,8.  
 συρικτά voc. Apollo 802,1.  
 Θηβαίας σύριγγας 1017,1. 1018,1.  
 συρίγγων 1019,1.  
 ὄργανα συρρέξαντε 823,4.  
 οἱ σύσκηνοι 609.  
 καινίσας τὴν σύστασιν 424,6.  
 συστρεμματάρχη 971.  
 σφαίρης 1072,1.  
 ἀπ' ὀλβίων σφαλεῖς μελάθρων 208,14  
 cf. Add. φυλάσσου μὴ σφαλῆς  
 1117,3.  
 σφέλας 1097,1.  
 σφίγγεις 1016,1.  
 μοιρῶν σφραγίδες ἐπὶ ἡλθον 314,11.  
 περὶ σφυρά 1046,23.  
 σχάσας γόνυ 258,3.  
 ἐν σχεδίῳ μάχῃ 333,3. σχεδίου γραμ-  
 ματος 618 ep. 6. σχεδίου subst.  
 618 ep. 16.  
 μὴδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας 1037,3.  
 σχέτλιος 295,3.  
 σχῆμα Ἑρμείας 955,1. ἀγνὸν ἐφήβου  
 σχῆμα 239,4. Ἑνυαλίου κατ' ἔνοπλον  
 σχῆμα Add. 874 a 5.  
 σχηματίον 252,8.  
 λόγοισιν εἰν Ἑφέσῳ σχολάσας 229,4.  
 σῶζω κλέος 192,3. σῶσδες 991,8.  
 σύννομα σώματος 164,2. σώματα  
 homines 915,4.  
 ἐν ψυχαῖς σῶος ἐών 62,2. σῶους  
 981,7.  
 σωστρα Add. 805 a.  
 σωτήρ Christus 725,5. 7. σωτήρ  
 1046,26 adn. σωτήρα βουλῆς Add.  
 886 a 1. πλωτήρων σωτήρσι Dio-

scuris 650,4. σωτηρας ἀγαθούς  
 Isin et Serapin 1022,6.  
 σωφρονιστὴν 971.  
 σωφροσύνης στέφανον 686,4. ἄρχοντα  
 971,2.  
 ταβούλης χρήματος Αὐσονίου 622,4.  
 ταγὸς στρατιᾶς 852,4. ταγὸς ὁ Θη-  
 βαίδας 1008,3.  
 γέλῳτι πᾶν τακερώσας 287,3.  
 ταλακάρδιοι 749,5.  
 ταλαίφρων 314,13. ταλάφρων 652,3.  
 τάλαντα Τύχης 847,1.  
 ἀλλοτρίων ἀμφίπολον ταλάρων 118,2.  
 ὡς ἴον ἐν ταλάροις 1118,2.  
 τάλανας 624,10.  
 ταμίην quaestorem 905,2. θεσμῶν  
 ταμίην 911,1. μύθων 911,2. δόξης  
 1062,9 (archiepiscopus).  
 τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ 326.  
 ταυνοσπίτερος ἱρηξ 1033,19.  
 ταυνίσσας 618,37. ταυνίσαντ' ἐτέων  
 δρόμον 208,21.  
 μάθε τάξιν Ὀμήρου 1093,1. πυμᾶτην  
 τάξιν certaminis 966,4. πρώτην  
 ibid. v. 6. ἐν προκοπῇ τάξει 624,5.  
 οὐ βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη 1064,6.  
 ὁστέα τὰ μὲν παραῖσι 270,1. κρα-  
 δὴν τετάρανται 1034,8.  
 ταρσῷ Πᾶν ὁ μελιζόμενος 781,10.  
 δισσῶν σου ταρσῶν 339,4. ταρσοῖς  
 ὁσσόμενοι 928,6.  
 τάρχυσε 685,3. 1083,3. ταρχύθη  
 583,2. τετάρχεται 549,4.  
 δευτέρα ἔταξε μετ' ἐκείνον (Homerum)  
 Menandrum Aristophanes gram-  
 maticus 1085,11. τέταγμα c. infin.  
 450,3. ὡς ἐτέτακτο 416,4.  
 ταυροβόλου τελετῆς 822,3. 12. 823,5.  
 824,4.  
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν Her-

cules 1082,7. ταῦρον ὑποζυγίας 618,15. ταύρων φόνῳ 1049,8. ταχινού θανάτου 482,4. τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3. ὡς με τάχος βώτου νόσφισε (fatum) 563,8. ταχυμοῖρου 367,3. voc. 365,4. ταχυπότμῳ 695,1. ἀθλοφόρον ταχύτατι Add. 306 a 3. μακρὸν ἔτεινα βίον Add. 241 a 4. τείρεσσι σὺν αἰθερίοις 650,11. θυμὸς τείρεται αἰνῶς ἀμφὶ σοί 580,3. μηκέτι σείο τειρόμενος γλυκερὴν τρῶχῃ χρόνῳ κραδίην 153,16. πένθει τειρόμενος 370,3. 511,8. γήραι 519,4. δόψῃ 1073,3. καύμασι ibid. v. 6. κενεαῖς ἐλπίσι 292,4. τείχισεν Ἄδαν 573,7. Ἀσίᾳ τειχίσαστο (Κόδρου πέσημα) 1083,2. οὐ τεκνῶν 550,1. ἐτέκνωσας ἀλόχου ex uxore prolem suscepisti 265,6. τεκνώσαντας 449,6. τεκμήνατο 1058,1. κάλλει τεκτοσύνας 1107,2. τέκτονα χαλκοῦ 907,5. τελέθει 1063,4. 1078,8. τελέθων 824,5. ἔπτ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους βίοτον τελεθούσῃ 686,3. τέλειον ἔλεον 696,3. καρπὸν τέλειον 1039,3. οὐ τέλεον ad v. 247,4. τελείῳ subscr. 1056, cf. C. I. Att. II 115. τελέωσε βίου ἐνιαυτούς 319,5. τελετῆς ἔργα 972,4. τελετῆς ταυροβόλου 822,3. 11. 823,5. 824,4. κριοβόλου 823,5. τελετὰς ἀνέφαινε 950,2. ἀνέφηνες Add. 97 a 3. ἐν τελεταῖσιν Ἀγνηοριδῶν 871,2. τελετῆς πρῶτον δοῦρο τελειομένης 822,12.

τέλους ἐπὶ τέρμα πέρησε 501,6. ἐν θαλάμοιο τέλει 555,4. Δοξίου ἐν τεμένει 830,4. Ἀρτέμιδος Add. 888 a 8. Mercurii τέμενος 815,12. ἐν τεμένεσσι Κόρης 880,4. ἀμφὶ Δίκης τεμένει 909,8. τέμενος Ἐλευθερίας 903,6. ἥρωος 781,4. ἀγορᾶς ἐν τεμένει 768,3. νιλογενὲς τέμενος Ptolemais urbs 982,4. Μαραθῶν σῆς ἀρετῆς (Miltiadis) τέμενος 1087,4. Ἑρμην τεμενουρόν 781,11. τοίῃν συζυγίῃν ἔτεμεν θεός 547,11. ταμῖν κνηκόν et μῆλον 1034,23. τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3. τέρματα γαίης 1082,12. σοφίης τέρματα 600,2. τρεῖς τερματίσας δεκάδας 539,2. ἵνα τερπνὰ πνέῃ 788,2. τέρμονι ναοῖο 1044,5. τέρμονες ἄκροι 773,3. πεδίων τέρμονες ἡλυσίων 338,2. ἔτερπεν et τέρπει εἰς τι 935. χῶρος τερπόμενος λιβάδι 828,6. εὐκάρποις τερπομένη πεδίοις Ioidi 1047,6. τετόρων 563,6. κίονα τετράπλευρον 1061,1. τετραπόδων 1068,4. 1104,4. τέτραχα 1035,14. τετρώκοντα 185,15. τέττιξ 546,10. τεύχειν τάφον 664,4. σελίδα 979,8. τεύχων φλοῖσβον Nereus 1028,75. θαῦμα παρερχομένοισιν ἐτύχθη 1068,1. οὐ θνητή, ἀτὰρ οὐδὲ θάνατα τέτυκται 1046,43. τέλος βιώτοιο τέτυκται 292,6. ὁμὸς δῆμος ἄμμι τέτυκτο 590,9. ὅστέα τέφρα γεγονάμεν 646,6. ἐμῇ τέφρῃ βῶλον ἐπισκεδάσαι 335,10.



τὴν ἐπὶ πέπλα κτλ. πεσοῦσαν τέφρην 418,5. τέφραν μεθύσκων (vino libato) πηλὸν ποιήσεις 646,11.  
 τεχνασσάμενος 620,5.  
 τέχνασμα 835,4.  
 μνημα τεχνήσατο 343,1.  
 τέχνη et φύσις inter se opposita 38,2.  
 τίκτε τέχνα statuam 1080,1. ἐν τέχναις 853,1.  
 τεχνίτης sculptor 947 b. τεχνῖται marmorarii 920 I 2. τεχνίτη ἐν ἱμαῖσιν (?cestu?) 602,2. τεχνιτῶν τῶν περὶ τὸν Διώνυσον 876,2. ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν 924,3.  
 τηκεδόνι στυγερεῖ 471,6. acc. 314,26.  
 τηκεδόνας βιώτου 647,3.  
 τήκει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος 889,5. (φθόνος) τήκει φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην 1115,2. πένθει τηκομένους 264,4. π. τακομένη 674,6.  
 τηκομένη χρῶα καλόν 423,8. ἐτάκη ὄμματα 551,8. μήτε νόσφ μήτ' ὀδύνησι τακείς 116,4.  
 τηλεδαποῦ ξένου 214,3.  
 ὄλβου τηλεθάοντος 223,3.  
 τηλεκλυτὸν ἑλπίδα 403,16.  
 κόνις τηλεφαῆς 234,3.  
 τηλεφανῇ πύργον 452,14.  
 τηλουρὸν ἐς χθόνα 10352,8 (?).  
 τηλυγέτην 476,4. 511,3.  
 τηναίς praeef. 768a 1.  
 τήνω 187,1. τήνου 761,2. τήνας (?) 884,1.  
 καιρὸν τηρεῖν 1038,27. τίνι τηρεῖς (fortunas); Add. 646a 6. τηρῶν κακὸν κακῶς 734,7.  
 μουσῶν ἐκτὸς ἔθηκα φρένα 618 ep. 4. χερὶ θεῖσα 794,1. εἰς ἐμὲ τὴν ὀργὴν τοῦ πελάγους ἔθετο 339,7. σύμμαχα ἀγεμόσιν θέμενοι δόρα Ῥωμαίοις 242,2. θοῦ τὸν ἐπιλοιπον ἐν

βίῳ χρόνον καλῶς 128,5.  
 τιθήνη Patmus insula 872,5.  
 παῖδα τιθηνόν 644,3.  
 τικτόμενον Δία 1035,9. τεκόμην de viro 152,15. ἔτεξε 388,4. 706,2.  
 τεχθεῖς λυκάβαντας μ̄ natus annos xl 280,2.  
 κόμην τύλλουσα 550,5.  
 θεοὶς τιμώμενος 980,10. φίλους ὑπὲρ αὐτὸν ἐτίμα 716,5. ἐτιμήσαντο ἐμὲ ἢν οὔποτε ἤλπισα τιμὴν 322,6.  
 ἐτίμεον 313,13. τίμεσσαν 880,1.  
 τιμαῖς μέρος sacerdotium 786,5. γονήων τιμάν 1028,40. ἡ τιμὴ Γαλατῶν ipse defunctus 400,1. τιμη statua 904,6. τιμαῖς ἀνέθηκε 825,4. ἐν τιμαῖς 546,2. Add. 877a 4.  
 τιμήεις 395,8. 400,2. 403,19. 1046,34.  
 τιμαίεις 852,6. κοῖτον τιμήεντα 313,11. σταυροῦ τιμήεντι τύπῳ 1068,10.  
 τιμητὴν ἀνθρώποις 370,1.  
 βῆμα τίμιον 979,2. τίμα πάντα νέμων 473,4.  
 τιμωρῶν χώρα 490,3.  
 τιμάτορες 1046,88.  
 τίνει χάριν 190,5. 787,2. τῶν μνημῆα 596,3. τείσοι κόλασιν 712,4. τίσονται 1046,94.  
 τίθη 47,1. 342,2.  
 ὁ τρώσας 339,3. τέτρωμαι 285,2.  
 τίετε 394,4. τίουσιν 1046,6. τίετο 343,4. τίοντες 846,5. τῶμενε 1025,3. ἔτισε 689,10. Μούσαισι τετιμένον 273,1. Ἡρακλεῖ 790,2. ἡγεμόνεσσι 1089,3. τετιμένον ἄστει 1034,1. — τισκόμενοι 1035,2.  
 τληθύμων 1028 col. II 2.  
 ὅς κε φίλου λάθαν μὴδὲ θανόντος ἔτλα 884,6. ἔτλη 313,5 et ἔτλαν 461,7 et τέτληκεν 1064,7 c. infra.

γλωῶσαν τμαῖξε 991,3.  
 τοί oxytonon 796,1.  
 τοίχους 1066,3.  
 τοκάς 1028 col. II 7.  
 χάριτας τόκου 442,4. τόκον 647,9.  
 νέον τόκον Add. 805a(b)7.  
 τόλμας 991,6. τόλμαισι δικαίαις  
 776,1.  
 δύσκλητα τολοπέυσει 562,5.  
 παῖ τοξότα Amor 811,1.  
 τοξοφόρος Apollo 1034,30. Diana  
 461,4.  
 τόξω κλυτόν 184,5. δουρί καὶ τόξω  
 549,10.  
 τορήσας 903,5.  
 τραγικῆς μουσικῆς 655,3.  
 τράγγε 1106,2.  
 τῆς τραγωδίας γραφῇ prae. 222b1.  
 τρανὴ θρόνον 932,10.  
 ἀρouraίοιο τραπέζης 1015,3. τράπεζαν  
 775. παρ' ἀμβροσίῃσι τραπέζαις  
 deorum 312,13.  
 σοφὰ τραυλίζουσα χειλιῶν 546,11.  
 τραφερῇ χθονί 594,2.  
 τρεῖος iactus ternionis 1038,2.  
 ἔτρεφέν σε Μοίραις 316,3.  
 καὶν ὑπὲρ Λαδαν δράμης prae. 1117c2.  
 τρέσεν Add. 97a5. τρέσσαις partic.  
 989,7.  
 τρηχέος ἐκ Φενέου 781,12. παρὰ τρη-  
 χῆαν ἀταρπόν 237,5.  
 τριβόλοι 546,5.  
 παράγεις τρίβον 627,1. μακάρων τρί-  
 βον ἔει 594,11.  
 τριένου βός 1035,22.  
 θεὸν τριμέγιστον Mercurium 1032,7.  
 τρίμορφε θεός Bait Athor Acori  
 1139,2.  
 ἐπὶ πρῶδου κατέθανεον 143,3. ἐν πρῶ-  
 δοις 841,1. 1090,2.

τριπλανάτας Vlixen 155,11.  
 τρίποδος 923,4. 925,10. τριπύ-  
 929,3. 1082a. παρὰ τριπύπτῃ.  
 deorum sedet defunctus 312,13.  
 τρίσμακρ 106,3.  
 τρισσόν tertium 828,8.  
 τριτύος ἐξ αὐτῆς 647,10.  
 τρομέει 1026,3.  
 τρόπαιον ἔδος 24,2. τρόπαια ἀρτίως  
 25,4. 62,1. τρόπαια ἀπ' ἀνδρῶν  
 768,11. Ζηνὶ τρόπαια φέρειν prae.  
 768a2 cf. v. 5.  
 τροπὰς καλὰς 1040,10.  
 θοὰν τρόπιν 1028,63.  
 χρηστοῦ τρόπου 175,5. τρόπον πατρι-  
 ζηλῶν Add. 903a2. τρόπων 677,1.  
 810,5. τρόπων σωφροσύνη Add.  
 35a2. εὐσεβείας Add. 875a8.  
 τοὺς τρόπους καὶ σωφροσύνην 78,3.  
 μνησθεὶς τροφείων 517,9. ἀντὶ τροφείων  
 335,7.  
 τροφείων parentium 216,2. 696,7.  
 τροφίμην (κύνα) 626,4.  
 τροφός mater 247,7.  
 καὶν τροχάδην βαινῆς 288,1.  
 τροχοειδὲς φέγγει 403,21.  
 τρυγᾶς ὄμφακας ἡλικίης 575,6.  
 τρυφῶν 344,3. 387,2. ἐτρύφησα  
 387,4. τρυφήσας 614,1. τρύφησον  
 362,5.  
 βίον τρυφῇ παρηγόρησον 261,19.  
 μὴ τρυχε σεαυτόν 1041,2. κραδίην  
 153,16. οἷς ἐπὶ τρυχόμεθα 538,2.  
 τρύοιτο νοίσῳ 1035,11.  
 τυ 244,1 adn. τεῦ 998,5.  
 Τυβί mensis 566,3.  
 τῷδε τέτευχε τάφῳ 279,2. ἀθλοῖς  
 τετεύχειν 947,2.  
 τυῖδε 988,3.  
 ἐτύμβευσεν 517,1. τυμβεῦσαι 420,3.

τυμβίτας πέτρος praef. 222b2.

τύμψ i. e. τύμβω 181, 1. Add. 181a1.

τυμβωρυχῶν 337,7.

τύπος cum sit imago τύποι vultus sunt 84,3. 610,6. τύπους φίλιους 108,3.

γράμμ' ἐτύπωσε 89,6. τὰ γράμματα 722,7.

χάλκοιο τύπεντος 990,7.

εἰκότος τύπωμα Add. 874a4.

τυράνων deorum 1028,14.

τύρῳ Pergami 1035,15.

ἰππόθεν τυχήσας 811,6.

τῷς 915,6. 992,3.

υακίνθω 547,5.

ὑβριν Καμβύσῳ 1000,8. ἔσβεσαν ὑβριν 748,3. ὀλοήν ὑβριν ἀλευάμενον 847,2.

ὑβριστῆς χρόνος 338,4. ὑβρισταί 831,8.

εὐχόμενος πᾶτρη τὴν γλυκερὴν ὑγίην 795,2. ὑγίειαν δοίητε 797,5. τῆς γλυκερῆς ὑγίης δῶρον 885,2. εἰς ὑγίην προχέοντα ὕδωρ 835,6. θνητοῖσιν ὑγίην (προχέω) 1071,1.

υγιή θήκας 802,4.

ὑδατὶνὴ νάρκισσος 548,3.

ὑδατίοις 271,6.

πηγὴ ὑδατόεσσα 828,1.

ὑδροβόλοις ὁρότοις 1036,3.

πλάζετ' ὕδει 1028,74.

ὕδραν Lernaean 1082,3.

αὐλακος ὑδροφόρου 559,4. ὑδροφόρον sacerdotem Dianae 872,3.

οὐχ ὑμέναιον ἐμοὶ φίλα ἄνυσσε μάτηρ 208,19. οὐχ ὑμέναιον ἤσέ τις 236,5. 564,5. οὐδ' ὑμέναιον ἐκλαγον 256,7. οὐδὲ γάμων ὑμέναιον ἀείσαμεν 655,9.

θρήνοισι βοητὸν ὑμήναον 418,7. ὑμεναίοις 1028 col. III 19.

ὕμνιν 478,1. ὕμμι 1046,71.

ὑμνῶ 1030,1. ὑμνέομεν 1027,33.

ὑμνοῦμεν 1049,11. ὑμνῇ 973,10.

ὑμνεῖν 1073,8. ὕμνησε 471,2. ὑμνήσω 559,4.

ὑμνηπόλε Apollo 802,1.

τὴν σὴν ὑμνολογοῦντι χάριν 797,6.

μάθησιν ὑμνοποιῶν 193,2.

ὕμνον ἔτευξε 818,23. ὕμνον κέκλυθι 1027,6. μεταρσίον ὕμνον ἀκούσας 882,1. ὕμνῳ μέλψῃ 1035,17.

ὕμμοι 988,3.

ὑπάγω πάντων ὑπὲρ αὐτῶν (loquitur defuncta) 369,6. ὕπαγε, ὦ ὁδοιπόρε 646,7.

ὑπαί 1028,56.

οἶκον ὑπαίδιον praef. 474a6.

ὑπαρχος (de vario significatu cf. ad 906,1) 354,3. 902,1. 903,1 (θυῶκον ὑπάρχων Sardes). 906,1. 911,1. 921,4. Add. 903a2. 4. ἀπ' ἀνθυπάτων καὶ ὑπάρχων 909,1.

τῶν ὑπαρχόντων rei familiaris 460,6.

ὑπατεῖς χάριν 908,5.

ὑπατικόν Add. 888a. Συρίης 919,4.

ὕπατε πᾶτερ Iupiter 792,1. ὑπάταν βασιλῆίδα τιμᾶν 1028,53. ὑπάτην ἀφῆσιν 795,1. — ὑπατος consul praef. 1119a2. Αὐσονίων ὑπάτου 553,3. ὑπάτου δάμαρ 674,1. ὑπάτοιο (πατρός) Add. 903a2. ὑπάτων λόχος 919,6. γόνος 921,4. πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας 498,6.

ὑπείρχος ἄλλων 1057,1. τὰ ὑπείρχα 1028,52. ὑπείρχα κυδαίνουσα 272,21.

ὑπένεστι τάφῳ 238,4.

ὑπέξ ἄχους λείσσειν· ὑπεξάλυξιν  
1034,21.

χεῖρα ὑπερθεν ἔχεις 831,10.

δόξης ὑπέρμαχος christian. 1062,1.

ὑπερμενές ἄχθος 618,9.

κῦδος ὑπέρτατον 471,3. ὑπέρτατε  
κοίρανε κόσμου Serapis Add. 874

a1. ὑπερτάτοις Ἡρῇ καὶ Διὶ 1096,10.

ζεῖδωρον ὑπερτείνουσα Isis 1028,73.

βωμῶν ὑπερτίθεσαν 823,6.

ὑπερφιάλοις 1028,79. ὑπερφιάλους  
ἀδίκους τε 831,5. ὑπερφιάλους  
διανοίας 41,1.

δίκην ὑφέξεις 337,7. ὑποσχεῖν οὐας  
1046,81.

τοῖς χρόνοις ὑπηρέτις (ἢ μείωσις) 424,5.

νῦξ ὑπνοδοτεῖρη 312,1.

ὑπνώοντας 243,12.

ὑπνώδης dormiens 774,1.

σῶμα πόντος (ἔχει) πάτρας καὶ Δέσ-  
βου μέσσον ὑποβρύχιον 230,2.

στήλαις ὑπέγραψα 727,3. ὑπέγραφαν  
1128,20.

ὑπόδειγμα φιλάνδρων 435,2.

ὑποδείσας 618,5.

κρημνῶν ἄλμ' ὑποδεξάμεναι (σπιλάδες)  
225,2.

ὑπόεικε 1140,8.

ταῦρον ὑποζεύξας 618,15.

δεῦρ' ὑπόκειται 696,1.

κῦρος ὑποκλάζοισι 1028,53.

πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2.

ὑπολανθάνετε 588,7.

στύγιον χῶρον ὑποναίετε 624,1.

ὑπένασσε τάφῳ Add. 228 b 2.

λοιμοῦ ὑποσημαντήρα Apollinem 1034,  
30.

ὑπέστνε γαῖα 618,17.

ὑπόσχεν τὸ πρᾶγμα γενναίαν ἔχει  
1039,20. 1040,25.

τύμβος ὑπουδαίων μακάρων 441,1.

ὑπουδαίσις θεοῖς 1034,22.

ὑπουλως λαλῶν τινι 387,7.

ὑποχευοί 808,4.

Παρθικὴν ἐφ' ὑσμίνην 549,8.

ὑστάτιον τελέσσασα ἐνιαυτόν 212,5.

ὑστατίου καὶ κενεοῦ λέχους 418,8.

ὑύς 760,1.

πάντα ἐκ φρενὸς ὑφάνασα 1028,14.

ὑφείλετο 1108,1.

πάντως ἀν ὑπέστη δις θανέειν αὐτός  
192,7.

ὑφαύχενα θῶκον 903,1.

ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων 320,1.

ὑψιμέδων Iupiter 792,1. Serapis  
832,1. Christus 1060,2. ἀνάγκης

ὑψιμέδοντος 594,7.

ὑψινού μουσῆς 440,10.

δένδρεσιν ὑψιπετήλοις 271,2.

Ἄττει ὑψίστῳ 824,2.

μνήμα ὑψιφανές Add. 97 a 1.

θῶκων ὑψόθεν 912,2.

ὑψορόφοιο μελάθρου 224,7.

ἀφ' ὕψους δισκαβόλησε 336,6.

ὑψοῦ πωτωμένη (ψυχὴ) 522,13.

κλέος ὑψώσας 243,27.

ἥλιος φαέθων 403,21. 1000,9.

σῆμα φαεινόν 448,1. ἡλέκτροιο φα-  
εινοῦ 618 ep. 19.

φαεσιμβρότῳ Ἀπάλλωνι 798,1. φαεσίμ-  
βροτε Τιτάν 1025,1. Telesphore  
1027,33.

φαεσφόρον Dianam 798,2. ἀρμελα-  
τῆρα 618,1. V. φωσφόρος.

φαίδιμον ἄνδρα 173,5.

φαιδρὸν ἐταῖρον 1085,5. φαιδρὴ χελι-  
δονίς 582,3. φαιδρὸν aedificium vo-  
catur 1059,1. περὶ φαιδρὰ πρόσωπα  
1027,32.

γραφαῖς φαίδρυνεν 1075,6. νόος εὔσε-  
 βίῃ φαίδρυνεται 1064,11.  
 φαίνοντα (ἄελιον) 1028,31.  
 δγίων φαλαγγα Add. 874 a 8.  
 εἰς φάος ἀθάνατον 250,6. φάους ὁρό-  
 μον 374,4. τρίτῳ φάει die tertio  
 Add. 241a14. φάος σοφίης 496,4.  
 ἀρετῆς 889,1. θήκας φάος 262,6.  
 V. φῶς.  
 φαρμάκοις ἀνωδύνους 595,3.  
 ἐν φάρεσι λευκοῖς 774,3. λευκοῖσιν  
 φάρεσσιν (Hesiod.) 1110,2.  
 Φαρμουθί mensis 832.  
 φασγάνου 549,11. dat. 790,8.  
 φάσματος sphingis 1016,3.  
 ὦ φαῦλον σὺ συνείπετο ἄλλ' σὺδ' ἐν ἡ-  
 τάν μοῖραν ὡς ἐπέδραμεν 258,8.  
 φαύλην κραδίην ἔχετε (ἄ θνατοί)  
 496,5. φαύλως τι πράξας 1039,21.  
 1040,26. σὺ φαύλως recte 1085,9.  
 πυρὶ φέγγος (flammam) ἀπέσβεσα  
 618,18. ἄρτιον ἔργου φέγγος tem-  
 pus rei opportunum 1028,39. γλυ-  
 κερὸν φέρε φέγγος salutem 818,13.  
 Μουσέων φέγγος Homerum 1084,3.  
 δισσῶν συναίμων φεῖδεο 413,8. νέων  
 πεφίδησο 647,16. φεῖδεο γῆς 618,  
 32. φεισάμενοι χώρης 1015,2. φει-  
 δόμενος ζωῆς Add. 241 a 12. σὺδ' ἐν  
 φείσαντο δακρύων 696,6. φείσατο  
 1028 col. II 4.  
 φέρβω 1028,78.  
 φερέκαρπος Ποιμάνδρου γενεή 496,2.  
 φερέσβιε Παιάν 1026,1.  
 φερεσιπόνους μερόπεσσιν 1026,5.  
 Αἰγείδας φερεστέφανος tribus attica  
 928,3.  
 παῖδα φέριστον 256,3. θήκατο ἄλλο  
 φέριστον 1052,5. τελετῆς φερίστης  
 823,5.  
 φέρτατον ἡίθεον 289,2. ἀγεμόνα 978,

8. φερτάτῳ Λύσωνίων 498,4. θη-  
 ρῶν φέρτατοι leones 242,5.  
 τόδ' ἄγαλμα φέρων θῆκα 831,3. ἔτι  
 θερμὸν πνεῦμα φέρων ἀπὸ πυγμαχίας  
 942,2. ἐν ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον  
 261,13.  
 μνάμην εἰς αἰῶνα φερώνυμον 204,17.  
 φηγόν Dodonaeam 995,9.  
 φήμη περιβωτος 878,9. φάμα κα-  
 ρύξει 223,10. φάμα Δελφίδι πειθό-  
 μενοι 842,2. αὔξουσα φήμην πα-  
 τρὸς εὐκλεῆ γραφῇ 211,4.  
 οἶον Ὅμηρος ἔφη 1080,2. ἔφησε iussit  
 785,2. φαντί 851,5.  
 οὐκ ἔφθης vel ἔφθῃ c. inf. 114,3.  
 295,3. 435,5. 664,3. ἐφθάσθης  
 τύχης δηλήμασι 538,1. ἐφθάσθῃ  
 μοιρέων πεσε 315,4. ἔφθασας ἀλό-  
 χου πρῶτος εἰς μακάρων χῶρον ἐλ-  
 θεῖν 423,2.  
 φθέγματα 1002,4. 1003,6.  
 εἰ φθέγγῃ τι, λάλησον 1012,1. φθέγγε-  
 σθαι praedicari 993,6.  
 ἔφθιτο 333,6. φθίμενον δέμας 261,9.  
 σῶμα 261,12. σὺ φθίμενον δῶμα  
 caelum 261,8.  
 φθόγγοιο 1013,6. ἡδυλάτους φθόγγους  
 Add. 1029 a 4.  
 τὸν φιλάεθλον ἄγαν 895,2. γυμνασί-  
 οισι φιλάθλοις 113,1.  
 φιλανδρίας ἦθος Add. 497 a 7.  
 Δαμοστρατείας τῆς φιλανδρίας 642,16.  
 σεμνὴ καὶ φιλάνδρος 721,1. μήτηρ  
 σεμνὴ ἡδὲ φιλάνδρος 642,12. μη-  
 τρὶ τῇ φιλάνδρῳ 387,12. ὑπόδεγ-  
 μα φιλάνδρων 435,2. φιλάνδρους  
 ἡρώνας 648,7. ψυχῇ φιλανδροτατῇ  
 547,14.  
 φιλένθεον 176,2.  
 πακτίδα τὰν φιλέραστον 560,5.  
 φίλεργον mulierem 243,1.

φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα 1028,55.  
 φιλευήχῳ Διόπани 827,5.  
 φίλατο 580,2. φιλάμενος Μούσαις  
 247,4. 580,2. Χάρισιν 269,4.  
 φίλεισι 990,12. φιλέεσκον 366,4.  
 φιλέεσκες 422,6.  
 μνήμα φιλημοσύνης 9,2.  
 φιλητέων ἀνακτα 1108,2.  
 πᾶσι φίλητέ 280,1.  
 ἥρωος φίλιου 781,4.  
 φιλοθρέσκων νόμος 1028,5.  
 στοργὴν φιλομήτορα 680,4.  
 σῆμα φιλοξενίας 880,6. Add. 842a4.  
 φιλοξενίης μοῖραν ἔχων 752,3. πίστιν  
 ἥδὲ φιλοξενίην 543,2.  
 ὄχμον φιλόξενον 1046,64. φιλόξενον  
 mulierem 545,1. Add. 545c2.  
 φιλόπατρις 272,15.  
 φιλόπλου νέων ἀγέλας 223,7. φιλόπλου  
 ἀντ' ἀρετᾶς prae f. 856a3.  
 φιλοπόνει subscr. 1119.  
 φίλος i. q. φίλια 289,6.  
 φιλόσοφος 106,4. 391,2. φιλοσοφωτά-  
 την 874 in.  
 φιλοστοργίας χάριν 248.  
 φιλόστοργος πρὸς γονεῖς 151. φιλο-  
 στόργιο γυναικός 403,6. φιλοστόρ-  
 γους χάριτας 244,6.  
 φιλοσύγγαμον σύνεινον prae f. 474a5.  
 φιλότεκνον 465,5. φιλότεκνε 202,1.  
 φιλότῃ μιγείην 397,5. παρήμενον ἐς  
 φιλότητα 312,12.  
 ἐκ φιλοτιμίας 1059,2.  
 φιλότιμος ἀγορανόμος 1075,3.  
 μνήμα φιλοφροσύνης 117,4. 557,1.  
 δεξο φιλοφρόσυνος 815,2.  
 φιλόχριστον Add. 545c2.  
 φίλτρον φίλης 299,2. φίλτρων εἶνεκα  
 189,4. φίλτροισι δάμασσαν 683,2.  
 τὸ πῦρ φλέξεις 646,10. τῷμα πυρὶ  
 φλέξας 320,2.

Kaibel, Epigrammata graeca

ἐφίλησα τὴν φλὴν 1111,6.  
 φλογερώτερον ἔγχος fulmen 618,20.  
 φλοῖσβον 1028,76.  
 φλόξ 618,8. 1034,26.  
 ἢ πεφόβησαι; 726,10.  
 φαινὴν γαστέρα 1033,21.  
 φοιτάδι ὄργᾳ 1028,41.  
 χερσὶν φονίαις 290,4.  
 φονόεσσαν δῆλιον φάλαγγα Add.  
 874a8.  
 δεύεται αἶα φόνῳ 1049,8. φόνων  
 βρίθουσα (βουβρωστis) 793,4. οὐ  
 χεῖρα φόνοισι μιάνας 713,9.  
 φορβάμονα γαίαν 1028,9.  
 εἰκόνα ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς  
 ἐκάστου 385,2. φορέων θεόν (Me-  
 nander Amorem) 1085,3. ἐπι-  
 χθονίη πεφόρηται 650,10.  
 τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμῶνα φορῆναι  
 1046,24.  
 Ἀμφιονίς ἤραρε φόρμωξ 1053,1.  
 πληρὴς ὁ φόρτος 502,21. ὠδίνων  
 φόρτον 467,2. φόρτον ὀδοιπορίας  
 710,2.  
 φραδαῖσι Νυμφῶν 762,2.  
 φραδομοσύναις 859,4.  
 φράζε 248,1. φράζου 199,3. 1038,12.  
 φράσον 256,2. φράσας 430,12.  
 615,8. φράσει 655,4. ἔφρασεν  
 ἱστορίην 878,4.  
 στόμα πέφρακται 551,9.  
 σᾶς ἀπὸ φρενός 845,1. φρενός ἐξ  
 ἰδίας 797,2.  
 φρικαλέον λόγον 1028,12.  
 τὴν φρικτὴν (ὀδόν) 565,4.  
 φρονούσῃ τὰ ὅσια 161,5. ὀρθὰ φρο-  
 νεῦντας 253,1.  
 φρόνησις ἀνδρῶν 796,2.  
 φροντίς ἀδελφείου 574,2. τίν' ὑπ  
 σπλάγχχοις φροντίδα κεύθεις 1034,5.  
 ἔχε φροντίδα κόσμου 618,19. τα

- δ' ὕστερα φροντίδι κεῦθε 618,24. adn.
- φρουδὸν σῶμα 560,10.
- φρουρᾶς δεσμὸν 849,4.
- φρουρεῖν 829,3. 1033,14.
- φύλακον 774,5.
- ἐργων καὶ πολέων φύλακα 913,2. ἡ-  
θέων Mercurium 948,2.
- ἐν μνήμῃ κάρτα φυλασσομένη 338,6.
- μνήμῃ σε φυλάξομεν 663,5. ἐφύ-  
λαξεν (τέχνην Ἀσκληπιῶ) 506,5. 11.
- (Ἄδης) τὸν ἀρωγὸν νούσων εἰς  
Μερόπων οὐκ ἐφύλαξεν ἄκη 202,4.
- ἐφύλαξας Ἀτινίαν, ὧ κακὲ δαῖμον,  
εἰς θρήνους 644,1. σᾶμα λεόντεσσιν  
πεφύλακται 242,4.
- φυλέτας χορός 927,1.
- φυλαῖς 928,2. 957,5. φυλὴν Κεκροπι-  
δῶν 844,4. φυλαῖς 929,1.
- ἀθανάτων μετὰ φύλον 1110,3. Κελτῶν  
φύλα 831,11. ἄσπετα φύλα victo-  
riarum 926,7. κατὰ φύλα 923,3.
- φυλόπιδος ἐξέρυσαν 183,6.
- φυσιζῶν Dionysō 1035,5.
- φύσις (δημιουργὸς τῶν ὄλων) 1002,4.
- στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,7.
- ἀρετῆς φύσιν 64,2. πατρὸς φύσιν  
ζηλῶν 1107,2.
- φυταλῆς 812,2.
- φύτλα 1036,4.
- ἄνθεα πάντα φύουσιν 368,4. φύοις  
ἄνθεα 569,6. πάντα φύοντι Atti  
824,3. κεῖθεν ἐγὼ φύομην 640,2.
- τῷ πατρὶ τῷ φύσαντι 76,2. φύντα  
τρεῖς ἐπταέτην 413,2. ἔφυ transitive  
167,1. ἔφυσεν intransitive (?)  
690,5.
- φωλάδες ἄρκτοι 1028,46.
- φωνήν i. q. φωνεῖν 989,1. 990,2. φω-  
νεῦντι i. q. φωνοῦσι 978,11.
- φωνήν ἀπὸ πέτρου ἵεσθαι 998,8.
- δοῦξαν φωνάεσαν 609,2.
- ὁ πάτρας ὅσιος φῶς 539,1. φωτὸς  
δικαιοτάτου 63,2. ἀρτιτόκου φωτὸς  
615,2. φωτῶν εὐχή 618,39. φωσὶ  
φράσας ἀρετᾶς 615,8.
- φῶς πάτρης 602,3. φῶς τὸ θανόντων  
Christus 725,8. φῶς πατρικόν  
726,1. φῶς πᾶσι βροτοῖσιν Isis  
1029,7. μελίσχιον φῶς Christus  
1069,4. κλέους φῶς Add. 1228a6.
- φωτὸς λυκάβαντας 622,5. αἰώ-  
νων φωτὲς ἐπαυράμενος 839,2.
- φῶτα dies 988,6. φῶτε δύο  
lucernas sive fenestras 645,4.  
V. φάος.
- φωσφόρον Ἑκάτην 807,2. ὅσων φωσ-  
φόρον αἰγλήν 1033,13. V. φαεσ-  
φόρος.
- ὡς χάδαν πῆν 1130,2.
- ἐχάρη 989,8. χήραις particip. (?)  
990,9. κεχάρητο 489,3. κεχαρ-  
μένος 240,7.
- χαίτην ἀπλεκτον 790,8.
- μὴ χάλα 1038,3.
- χαλκελάτου σάλπιγγος 350,4. εἰκόνι  
χαλκελάτῳ 944,2.
- χάλκεον ἀντίτυπον 835,5.
- χαλκεοτέχνην 269,1.
- χαλκόπτης 54.
- χαλκοῦ στήσιν τινα 915,8. τέχ-  
νης χαλκὸν εἰς καμύσης Add.  
874a3.
- χαλκοτύπου παλάμαις 907,2.
- χάδε τύμβος 404,3.
- ἐλπίδων χαράν 246,6.
- χαράδρης χεῦμα 782,1.
- ἐχάραξα 267,1. 1016,9. 1028,11. ἐχα-  
ραξε 502,7 (σιδήρῳ). 627,4. 957,3.

995,12. 1021,1. 1101,1. *χαράξας* 594,6. 822,11. *χαράξατο* 246,5. *κεχαραγμένον* 702,6.  
*χαρίεις* τύπος 1072,10. *χαρίεν* τέλος 647,7.  
*χαρίζετο* λειπομένοις 727,7. *χαρίζομενος* δαπάνας 409,6. *πνεῦμα* 204,18. *μὴ μύρα, μὴ στεφάνους* *χαρίση* *στήλη* 646,9. *χαρίσαι* absol. Add. 646 a 6. *χαρίσαι* *ιστορίαις* *πόνον* 979,2. *κεχαρισμένος* 580,9. *τῷ μῶ* *κεχαρισμένε* *θυμῷ* 725,9. *κεχαρισμένον* *ἔσται* 1035,12. *κεχαρισμένον* *ἔσται* *ἀγαλλμα* 1046,48.  
*θεοῦ χάρις* 1068,3. *Φειδιακὴν χάριτα* 794,4. *χάριν* *πνέοις* 811,7. *εἶχεν χάριν* *ἐπὶ μετώποις* 570,7. *εὐσεβείας* 61,3. *τιμᾶς* 335,9. *βαίνῃ χάριν* 685,4. *δισση* *χάρις* 1126,1. *διπλὴν χάριν* 1119,2. *κενεὰ χάρις* 851,1. *ἐπιτυμβίδιον* *χάριν* 621,5. *χάριν νέμων* 786,3. *τίνουσα* 787,2. *πορών* *prae*f. 1046 a 2. *ἀντιδιδούς* 753,2. 758,2. *ἀνταποδοίη* 784,2. *τελεῖν χάριτα* 845,4. *χάριν οὐκ ἔλαβες* 475,4. *χάριν οἱ ἀπεμνήσαντο δικαίαν* (dei) 768,9. *χάριν οὐ δικαίαν* *κεκόμισμαι* 95,3. *χάριν* *θεμμένη* 753,4. *ἐκσώζων* Add. 228 a 5. *τιμῶσα* *χάριν* *σὴν* 776,4. *χάριν οἶδα* 200,2. 803,4. 947,7. *ἔγνω* 822,3. *χάριτες* *φιλίης* 99,2. *χαρίτων* *φάος* 1027,14. *λοιθοτάτας* *χάριτας* 573,8. *ὠδίνων* *χάριτας* 514,6. *χάριτας* *γενέταισιν* *ὀφειλομένης* 207,5. *ἀνδρὶ* *δεικνυμένα* *χάριτας* 244,6. *χάριτας* *λαβεῖν* 397,2. *τάς* *βώτου* *χάριτας* *παρέχων* 398,2. *δαπάνην* *ἐξανύσας* *χάρισιν* 430,8.  
*χαριστήρια* Add. 805 a.  
*χαριτοβλεφάροις* *ἑμμασι* 169,2.

*χαριτῶπις* 169,7.  
*πολίταις* *χάρμα* 859,6. *πάτρα* 917,3. *λαλέοις* *δέ τι* *χάρμα* *τινὶ* 1014,1. *τοῖς ἀγαθοῖς* *χάρματα* 452,16. *χάρματα* *δοίης* 818,19.  
*βότρυν* *χαρμοδότειραν* 1028,79.  
*χαροπὸς* Ἄρης 180,1.  
*χαρτάρι(ο)ς* 309,2.  
*Βορέου* *χεῖμα* 214,4. *χείματος* ὥρη 1067,3.  
*ποταμοῦ* *χειμερίοις* *δρόμοις* 1078,2.  
*χειμῶν* 649,5.  
*Κυκλωπείας* *χειρὸς* *ἔδειμε* *βία* 1053,2. *ἔργα* *σοφῆς* *χερός* 569,3. *μετὰ* *χείρεσι* 313,1.  
*χείρωνα* *λύπας* 707,5. *χειροτέρη* (νοῦσος) 314,16.  
*χελιδονίς* 546,11. 582,3.  
*χαράδρης* *χεῦμα* 782,1. *Νεῖλου* 981,3. *χεύματα* *Νεῖλου* 979,5.  
*χοὰς* *χείουσai* 313,3. V. s. v. *λοιβή*. *χρυσὸν* *ἔχευε* *ἀμφὶ λίθῳ* 804,1. *ἡδὺ* *χέουσα* *μέλος* *locusta* 546,12. *χείλεσι* *λειρὰ* *χέων* *cicada* 546,10. *γέλωτα* *χέεις* 1027,32. *χέεν* *χῶμα* 89,5. *τύμβον* *ἔχευε* 335,12. *χεῦαν* (τάφον) 234,6. *χέομαι* *effusa sum* 550,12. *γαῖα* *χυθεῖσα* *prae*f. 222 b 11. *τάφῳ* *περὶ τῷδε* *χυθεῖσα* *mater* 184,1. *χυθεῖσα* *μήτηρ* (Memnonie) Ἥως 995,5.  
*χηλός* 325,5.  
*χήρα* 365,5. *χέρην* 590,2. Add. 497 a 7.  
*χηρείαν* 664,7. *χηρείαις* *μείνασα* 674,5.  
*χηρὸς* *δέμος* 224,5. *χηρὸν* *βίον* 406,13. *χήρη* *εὐνή* 1046,12.  
*ἐν* *χηροσύνῃ* 370,2. *χηροσύνην* 574,6. *θαλαμου* 204,14. *χηροσύνης* *δάκρυον* 376,4.



παρ' ἑχθαῖς χθαμαλαῖς 272,8.  
 χθισδόν 989,1.  
 χθόνιος τάφος 31,2. 97,3. χθονία  
 Ἑκάτη 1136,5. χθονίων ὄρμον  
 958,13.  
 τρίς δύο χιλιάδας 712,2.  
 χιλῶ 1046,83.  
 χιονέοις προσώποις 169,3.  
 χῖος iactus caninus 1038,2. 17.  
 σῶμα χιτῶν ψυχῆς 651,6.  
 χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι 114,3.  
 χλαμυδηφόροι 1035,15.  
 ἐκ χλαμύδος ὥχετ' ἐς Ἀδα 222,3.  
 χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι  
 295,3. χλαμυδέσσι ἀμφεμμένοι  
 1035,25.  
 ποίην χλωρὰ θεούσαν 1046,83.  
 χνοάοντος ἰούλου 569,1.  
 χοῶν Add. 297a5. χοαῖς ibid. v. 3.  
 χοὰς χεῖν 313,3.  
 ἡλικίης χοικῶν 157,1 adu.  
 χοιράδας 1028,77.  
 χόλος Satanas 1140,3.  
 σεφῆς ἱερῆς τε χορείης 608,2. ἔστασα  
 χορείαν 1028,65.  
 χορεύει 650,11. ἐχόρευεν Add.  
 688a7.  
 ἐχορήγεε 929,1.  
 χοραγία 928,9.  
 χοραγαί 927,1.  
 ἡμερόντα χορόν Musarum Add.  
 1029a6. χορῶν deorum 1025,9.  
 ἡιθέων χοροῖς 1049,6. φυλέτας χο-  
 ρός 927,1. ἡδυγέλωτι χορῶ (comico)  
 925,1. χορῶ ἀνδρῶν 923,1. ἐγκυ-  
 κλίοισι χοροῖσι 926,9. χορόν εὐρύν  
 ἄθυρον 325,9. — χορὸς ἀθανάτων  
 (turba) 288,2. ἐς χορόν ἡμιθεάων  
 1046,57. χορὸς ἡμερίδων 1046,50.  
 στίχων χορόν 995,12.  
 ἡλυσίησι χοροστασίησιν 1046,58.

φαίνων χραίσμῃσιν ἅπασιν Add. 903a3.  
 ἀγαθῶ χρησάμενον βιώτῳ 273,2. χρῆ-  
 σαι βιώτῳ 303,3. φθονερῶ δαίμονι  
 χρησαμένη 497,2.  
 τὸ χρεῶν 519,6. .  
 χρῆζω 794,2.  
 χρῆμα τὸ πᾶν Θείας (caniculae)  
 626,1. χρήματος Αὐσονίου aerarii  
 622,4.  
 χρημασίην ἔλιπεν 594,12.  
 Φοίβου χρησμοῖσι 1038,26.  
 χρησμοῦδέ Manduli 1023,2. Apollo  
 1040,3.  
 χρηστῶ πρὸς πάλιν 602,1.  
 λουτροῖς χρिसαμένη Χριστοῦ μύρον  
 726,2.  
 χρονίους πρῆξις 878,8.  
 χρόνου τέλος 217,6. τὸν αἰεὶ χρόνον  
 884,5. 1013,1. χρόνον aetatem  
 218,2. ἐν μακροῖσι χρόνοις 394,2.  
 τεσσαράκοντα χρόνους ἐνιαυτῶν  
 475,6. εἴκοσι δις χρόνους λυκα-  
 βάντων 586,3. ἑπτ' ἐπὶ τριήκοντα  
 χρόνους βίον τελεθσάση 686,3.  
 πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα 601,2.  
 εἴτ' ἤμην πρότερον εἴτε χρόνοις ἔσο-  
 μαι 615,6.  
 χρυσάορος . . Add. 688a.  
 χρυσῆς Ἀφροδίτης 727,4. χρυσῆς  
 θεοῦ 257,1. αὐτῆς χρυσοτέρη  
 Κύπριδος 582,2. χρυσὴν εἰκόνα  
 857,4. χρυσέῳ ἀγάλματι 897,1.  
 χρυσείοισιν ἀγάλμασιν 896,3. χρυ-  
 σείοισι θρόνοις deorum 312,12.  
 χρυσοὺς nummos aureos 356,4.  
 χρυσὸν ποιήσεις χρυσμόν 1039,22.  
 1040,27. χρύσειον γένος ἀνθυπα-  
 φήνας Christus 1024,2. στόμα  
 πέφρακται τὸ χρύσειον 551,8.  
 χρυσοθέειρε Apollo 1025,3.  
 χρυσοθήρονος Ἰῆς 1028,7.

θεῶν δώματα χρυσοπαγή 465,14.  
 χρυσόπολι Ἱερὰπολι 1074,2.  
 χρυσοῦ παμφανώνοντα βολαῖς Sara-  
 rin 832,2. χρυσὸν ἔχευεν ἀμφὶ  
 λίθῳ 804,1. οὐχὶ πέπλους, οὐ  
 χρυσὸν ἐθαύμασεν 83,1. χρυ-  
 σοῖο καὶ ἡλέκτροιο φαεινοῦ κρέσ-  
 σων ἦν ἔλιπες σελίδα 618 ep. 19.  
 οὐδὲν ἀφανρότερος χρυσοῦ λίθος 875,1.  
 χρυσοστέφανος Osiris 1029,2.  
 χρυσοχελυ Παιάν 1023,1. 14 adn.  
 χρυσοχόος 619,2.  
 χρώμασι θεοῖς 610,5.  
 ἀπ' εὐδόμενου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος  
 569,8. χλαμύδας περὶ χρωτὶ  
 βαλέσθαι 295,3. οἷος ἔφυς χροά  
 655,4. εἵμασι κοσμουμένθ' ἐπὶ  
 χροά λευκοῖς 1049,9. πορφυρέαν  
 ἐσθῆτα λιθοξόος ἐς χροά λευκὸν  
 θῆκε 1107,1. τηκομένη χροά  
 καλὸν 423,8. λευκοῖσιν φάρεσσι  
 καλυψαμένα χροά καλὸν 1110,2.  
 χυδανὴ γαῖα 495,2.  
 χυτὴ κόνης 151,1. χυτὰν κόνην 573,5.  
 χυτὴν καταχεῦαι 1034,25.  
 χῶμα 585,1. τῇ τῶν χωμάτων  
 (monticulorum) κόνει 996,3.  
 τύμβον ἔχωσεν 409,2. 517,10. τάφον  
 246,1. σῆμα 248,7. χῶσεν sepe-  
 livit Add. 497a5.  
 μετέβης ἐς ἀμείνονα χῶρον 649,1.  
 βαλὼν ψαιστὰ παρὰ Ἰοάνῃ 779,6.  
 ψαλμοῖς 928,8. ψαλμοῖς ἀγίοις 427,6.  
 τάφους Κεκροπίους Λιβυκῶν ἀντὶ λάχεν  
 ψαμάθων 118,6. παρὰ ψαμάθοις  
 779,4.  
 ψαμμὸν ἀπωσάμενοι 1015,4.  
 ψαύων μελέεσσι 491,7. ψαύσας βιό-  
 τοιο 587,3.

ψευδώνυμόν με δαίμων θῆκεν 42,3.  
 νίκτα μίαν ψεῦστιν 418,3.  
 ψηφοδέτης 532,2.  
 βουλῆς καὶ δήμου ψηφισσαμένης 870,7.  
 βουλῆς Ἀρείας ψῆφος 893,1. ψῆφον  
 δικαίαν 1039,23. ψήφους καὶ μέ-  
 τρα διδάξας 597,3.  
 κατὰ ψυχὰν 980,2. ψυχὴν εἶλαν ἀπ'  
 ὅσων 314,24. δώσει τάνδε λίθῳ  
 ψυχὰν 1109,2. — ψυχῇ ipse homo  
 430,9. ναίω ἀθανάτῃ ψυχῇ 261,11.  
 ἀγαθὴ ψυχῇ 701,1. ἐμαὶ ψυχῇ  
 310,5.  
 ψυχικὰ δῶρα 815,4 adn.  
 ψυχίον 615,2.  
 δάκρυα οὐ ψύχει γενέτης 152,11.  
 κενεῷ πρὸς ψύχῃ τε τύμβῳ 292,5.  
 ὠγυγίων Ἐριχθονιδῶν 845,2.  
 ὑδαῖς τιμῶσιν τάφον Add. 297a3.  
 ὑδεῖω Patavensi 412,4.  
 παῦσον ὠδίνουσα 321,12. ἃ Κύπρις  
 ὠδίνει anxia est 1103,2.  
 ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2.  
 ὠκεανὸς 1015,13. ὠκεανοῖο Add.  
 242a1. Αἰγαίου ὠκεανοῖο 1140,7.  
 ὅσσα περίξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται  
 1088,2.  
 νηὸς ἐπ' ὠκυάλου 228,6.  
 ὠκύμορος 540,2. gen. 246,1 (ὠκυμοί-  
 ρου). 527,1. dat. 374,5. 383,3. acc.  
 699,1. Add. 242a4. gen. plur.  
 674,6.  
 ὠκυπετῆς μόρος 148,2.  
 νέας ὠκυπορούσας 981,10.  
 ὠκυπόροις ἐλάταις 1028,65.  
 λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Ἀίδην  
 474,2.  
 ὠμισταὶς θῆρας 831,6.  
 ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2. ὠμὴν

- |                                   |                                 |
|-----------------------------------|---------------------------------|
| δπώραν 1039,24. ἔξ ὥμων χρόνων    | ῥριον ἄνθος 319,3.              |
| 130,2.                            | ῥριστος ἐν ἡμερίοισι 441,6.     |
| ῥνα 1025,4. ῥ ἄνα 786,6.          | ῥρομέδων Apollo 1025,3. 1036,2. |
| ῥνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24.       | ῥροσύνης 414,4.                 |
| χείματος ῥρη 1067,3. ἐνείατος ῥρη | λύκος ῥρυκτάς 1028,47.          |
| 891,2. ἀνθούσης ῥρης 324,4. καθ'  | ὥς ἐμέ 328,2.                   |
| ῥραν 550,5. — ῥρα tempestas       | καὶ ὥς 333,9. καὶ ὥς τεθνῶσαν   |
| 482,1.                            | 313,13.                         |
| ῥραῖον καρπὸν 812,4.              | ῥφελὴν τέχνης 780,4.            |
-

## VI. RES ET GRAMMATICA POTIORA.

Acherusius lacus lacrimis defuncti inpletur 702,8.

acrosticha 149 cf. praef. 725. 726. 1096. duplex 979.

acroteria in templo: Victorias inter duas media Proserpina 818,10.

adiectiva duplici generi adstricta αὐχμηροὺς εὐνάς 431,3. κῆρα μινυ-  
θάδιον 603,2. triplici κυδάλιμος 511,1.  
874,1. 917,4 et compositum ἀκύνητος  
1046,73. — adi. ἀμύμων bar-  
barus dat. pl. ἀμύμωσιν 451,3.  
594,6. — adi. mascula forma cum  
substantivo feminino 594,7. 1046,  
50. 1075,3. — adi. cum substan-  
tivo eiusdem stirpis 155,1. 365,3.  
564,4. 692,3. 838,2. — duo adi.  
eiusdem stirpis sed sententiae con-  
trariae πολύπαιδας ἄπαιδας 344,11.

adoptata filia 205,2.

adpositio ὅστέα καὶ σάρκας — παῖδα  
τὸν ἡδύν 90,1. θέσθαι νέκυν εἰς  
ἐμὲ νηδύν 502,8.

adsimilatio pron. relat. 502,9. 555,6.

aedificium epulantium in usum  
1049 adn.

Aeneades omnes Romani 1046,3 adn.

aenigma Homero propositum 1105.  
de talis 1120. arithmeticum 1121.

Aesculapius a Baccho altus educa-  
tusque 1027,43. incantamentis  
adversatur 1026,2. ab dis inferis  
timetur 1026,3.

agonotheta 491,6. V. ind. verb.

agricolae 116. 321. 446. 452. 453.

Aiacis heroum prope Ilium novum  
1081. — Ἀίας nomen anapaesticum  
1095 adn.

τὸ ἀληθές et τὸ σαφές inter se opposita  
1084,13.

Alexandri M. origines 1088b.

ἀλλά postpositum 30,5. 42,3. 618  
ep. 5. ἀλλά — δέ 609,4. V. δ'  
ἀλλά.

ἄλλο praescriptum alteri epigram-  
mati 550.

Amor σῶφρων 811,7 cf. Add. cum  
Pane luctans 1103. balnea face  
calefacit 810,10.

amoris expertibus gravem poenam  
minatur Isis 1028,40.

anacolutha oratio 372,33. — anaco-  
luthia participii 704,3. 870,7. —  
V. casus.

anaglyphum describitur 96,2.

agnostes christianus 427,6.

analogica forma εἰσιέτω pro εἰσέτω  
1138,2 cf. adn.

anaphora articuli 207,1 (ὁ — ὁ — ὁ). 822,1 (ὁ — ὁ). Add. 552a5 (ὁ — ὁ — ὁ). 601. 841. 863,9. 900 (τόν — τόν — τόν). 582. 904 (ἡ — ἡ — ἡ). 1064,11 (ἡς — ἡς). 418,3. 556. 678 (τήν — τήν — τήν). 555,1. 3 (τήν — τήν — ἡ — ἡ). praeef. 222b6 (ταῖς — ταῖς). 859,7. 1027,30 (ὦ — ὦ). articuli cum pron. relat. 260 (τάν — τάν — ἄν — ἄ — ἄ). pron. relat. 643,7 (οὗ — οὗ). 1028,46 (ἄν — τάν). 663,7 (ὡς μέν — ὡς δέ). 655,5 (οἷος — οἷος — οἷος — ὅσων τε). 1080,2 (οἷον — οἷον). 569,7 (ῥσσα — ῥσα). pron. demonstr. 822,5 (οὗτος — οὗτος). 618,34 (ταῦτα — ταῦτα). 1028,36 (ἄδε — ἄδε — ἄδε). 1029,3 (αὐτός — αὐτός). 831,13 (αὐτόν — αὐτόν). negationum οὐ — οὐ 208,19. 374,3. 551,10. 696,5. 719,4. οὐχί — οὐ 83,1. οὐ — οὐδέ 256,7. 274,1. 564,5. οὐδὲ μέν — οὐδέ 663,5. οὐδέεις — οὐτίς 391,1. οὐ — οὐ — οὐ 373,3. 1064,5. οὐκ — οὐκ — οὐδέ 655,3. μή — μή — μηδέ 646,9. οὐκ — οὐ — οὐκ — οὐχί 646,3. οὐκέτι — οὐδέ — οὐδέ — οὐτε 720,3. οὐ — οὐ — οὐδέ — ἀλλά 546,5. οὐ — οὐ — οὐ — οὐ — οὐ 649,5. οὐκέτι — οὐτε — οὐ — οὐ — οὐ 271,1. ἐνθάδε — ἐνθάδε 720,1. ἐνθεν — ἐνθεν 935,5. τηλοῦ μέν — τηλοῦ δέ Add. 242a9. πάντη — πάντη δέ — πάντη δέ 909,5. ἄρτι — ἄρτι 208,1. 239,3. 465,1. 624,5. ἔτι — ἔτι 569,1. νῦν — νῦν 1041,1. εἰς — εἰς 547,1. αἰαῖ — αἰαῖ 562,1. οἱ — οἱ 418,7. 565,5. εἰς — εἰς 939,1. εἰς — εἰς — εἰς 1139,1. μία — μία 547,15. 643,1. ἄξια — ἄξια 994,6. ἔξοχε

— ἔξοχε 243,10. ὀλβιε — ὀλβιε 243,15. πολλοῖς — πολλαῖς 609,1. εἶδε — εἶδε 327,5. εἶλεν — εἶλεν 30,1. ἴσχεο — ἴσχε 651,5. κλαίει — κλαίει — μύρονται 550,1. κλαύσατε — κλαύσατε 564,1. οἶδε — οἶδε τε 994,1. — anaphora turbata 567,5. anima κοῦφον πτερόν habet 312,5. curis libera evadit 653,4. anima et corpus igne purgata 109,5. anima tamquam mutuum a caelo acceptum redditur 613,6. Add. 772a4 cf. adn. deo hominis virtutem nuntiat (christian.) 422,5. anima defunctae loquens adparentibus 320b. 372,33. animarum migratio 882,3. anima ad caelum, corpus in terram, similia 21,5. 35,5. 41,1. 90,2. 104,5. 148,3. 150,7. 156,1. 159,2. 175,3. 225. 243,5. 18. 250,5. 261,5. 288,4. 315,1. 324,1. 325,5. 422. 432. 462,5. 12. 502,12. 522,13. 642,7. 651,2. 652,1. 1063,3. Add. 646a3. anni nota additur 322sq. 341. 380. 396. 410. 421. 452,8. 793. 832. 841. 844. 901. 978. 983. 987sq. 996. 998sq. 1063. 1069. 1096. Antiochus tribus atticae eponymus vocatur ἑγγονος Ἡρακλέους 957,6. Anubis rex deorum 1029,1. eius nomina ibid. 1sq. Apollo εὐσεβέων χῶρον ἐπερχόμενος Add. 228 b 8. iuvenibus omnia bona tribuit 473,4. eius statua consecranda ad pestilentiam avertendam 1034,29. aquam frigidam Pluto rogatur ut defuncto porrigat 658,1. 719,11; quae aqua Mnemosynes ex fonte est 1037,5.

aquaeductus Hadriani Athenis 162,5.  
Sardibus 903,2.  
ara XII deorum Xanthi 768, Athenis 1043,3.  
apud Arbela pugna commissa 1088.  
Arcadum cum Syracusanis Gelonis aetate commercium 744 adn.  
archetypum commune 56 sqq. 371 adn. 414 sq. 449 adn. 576 sqq. 896 sq. 983 sq.  
architectus 412. 450,7. 599. 1058.  
archontes attici 820,2. 844. 868,3. 927. 928,7. 954 sqq. 960. 963 sq. 966. 968 sq. 1128,18. Add. 886 a 5.  
— ἀρχόντων καὶ ταμιῶν Callipolitanorum 1034,33.  
arenae Thebaeae iuxta Memnonem 996,3.  
Aristarchi praeceptum 831,7 adn. cf. 1035,13 adn.  
Aristophanis Byzantii de Menandro iudicium 1085,12.  
Aristotelis mors voluntaria 847,3 adn.  
articulus ab substantivo ipso verbo seiunctus 1047,3. art. τό enuntiatō interrogativo praemissus 339,3. relativo 1046,72. art. cum pronomine αὐτός male coaluit τάτον 311,3. ταύτοῖς 425,6.  
artificis nomen additum 6 (cf. praef.) 8. 13. 43. 472. 751,3. 752. 759. 761. 763. 765. 769,2. 850. 851. 852. 853. 917. 932. 938. 947 b. Add. 4 a. 197 a. 452 a praef. 938 a. 1100 a.  
assessor tribunalis Bithynici 395,4.  
astronomus geometra philologus idem homo 185.  
asyndeta 155. 644,5.  
Athenae θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσί τε 88,7.

attica indoles in epigr. neapolitano 557.  
aurifex 46,1. 619.  
auriga 375. 611 sq. 932—935. auriga, deinde nauta 339,6. 11. — aurigae ab inperatore statua permissa 935,1.  
avus, non pater nominatus 444,2.  
avus et nepos cognomines 752,1. 890,1.  
αὐτάρ ab initio epigrammatis 154. in apodosi 325,5.

Bacchi specie indutae statuae 705. 821.  
Iuliae Balbillae origines 991,9 sqq.  
barbarae formae verborum: εἶλαν 314,24. ἀνεῖλαν ibid. 18. ἀπήγαγαν 526,2. ἤρπαξες 570,1. ἦτον i. q. ἦν 719,2. ἐξέτεμες 570,4. ἤλπιζα 167,6. ἤλυθα 564,4. ἦλθα 722,1. 920 II 2. ἔσχα 290,4. 689,7. 722,2. θελαῖς (opt. aor. ἤθελα) 339,3 adn. κατέκτην 546,15 adn. κατέλιπα 731,3. ἤφεραν 168,2. substantivorum accusativi ἀωρότηταν (?) 372,32 adn. λιμέναν 168,3. λικάβαν 828,8. πατέρα 372 in. 522,10. νεότηταν 368,8. πατρίδαν 168,5. 920 II 1. χάριταν 167,6. adiectivorum: ἀσφαλὴν πράξι 1038,32. ἡδύν et γλυκύν neutra 719,8. 9. pronominum: ἐμέν pro ἐμέ 322,6. τίς pro ὅστις 376 a. b. c. 722,7. καὶ οὕτως pro ὡσαύτως 1038,24. — augmentum inperativo additum 452,19 (προὔπεμπε).  
Bassidarum originem Bassus homo romanus iactat 892,1.  
ἡ βουλὴ τῶν φ 877. τῶν χ 867. 955. τῶν ψ 878.  
brevitas quaesita 315,

Cabiri Vrani filii Jovem nascentem viderunt 1035,7 sq.  
 caelebs gloriatur 522,7. 713,11.  
 calceamentum senatorium 1046,23 adn.  
 Cambyzes Memnonis eversor 991,3. 1000,8. 1003,5.  
 canis 329. 332. 626. 627.  
 Capitolinum certamen 618. Capitulinus Jupiter (?) 398,1 adn.  
 caprifera figura 1102.  
 carmina auro et electro potiora 618 ep. 19.  
 casuum anacoluthia 339,7. 609. 624,5. 920 II 2. — nomin. pro vocativo 475,5 (πολὺ φιλάτος). 907,5 (φίλος). — gen. σφῶν κτεάνων pro ἐκ σφ. κτ. 407,6. genetivi duo, unus subiectivus, alter obiectivus copula ἡδὲ coniuncti 1066,2. — accusat. pro nominativo 722,4 adn. acc. duplex τὸν κῆδος ὁμοφρονέως πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις 493,6. acc. plur. decl. prim. ultimam corripit δίκας 647,15.  
 Catana εὐσεβέων urbs 887,1.  
 Cecropis filiae Minervae sacerdotes 1046,54.  
 Celtarum in Asiam expeditiones Add. 242a.  
 cenotaphia 89,1. 164. 230. 252. 285. 376. 475.  
 Ceryx Herodis gentis auctor 1046,33.  
 Chios vinosa 88,5.  
 choregus 603 adn.  
 christianus homo Ammonis templum adit eiusque rei veniam petit a Christo 1024.  
 Christus aurej saeculi auctor 1024,2.  
 circensium factionum certamina 935.  
 civis duarum civitatum 35,9. 362,1.

376e. — cives et peregrini coniuncti 1,1. 251,1. 264,9. 851,4. Add. 228 b 5.  
 classis Pontica 337,1. Misenensis 838.  
 clausulae versuum sono similes, sententia diversae 564,2. 6. 570,3. 891,2 adn.  
 Cleonaeorum apud Tanagram occisorum epitaphium 20.  
 Codri sepulcrum 1083.  
 columbarium in sepulcris Syriacis 441,9. 448,3. 450,2. 452,13.  
 colloquium viatoris cum defuncto 110. 140. 218. 245. 247. 248. 667. cum sepulcro 256. 347. 625.  
 comparatur puer cum Iaccho Endymione Hercule 690,5 sq. iuvenis cognominis cum Themistocle 112,3. mulier cum Alcestide 277,4. 648,8. cum Penelope 277,4. 471,3. 558,2. cum Sirenibus 582,1. cum Venere 582,2. cum Leda 648,8. cum Amazone 727,12. mulier Alcinoi hospitalior 545,2. domus cum Alcinoi magnificentia 1056,3. comparatur defunctus arboris ramo discerpto 538,6. (cf. 569,4. 570,4). defunctae mors cum raptu Proserpinae 324 adn.  
 corpus naturae vinculum 463,2. — V. anima.  
 crucis signum 1068,9.  
 cubicularius 555,4 adn.  
 Cypriorum regum gens 846.  
 Daedala ludi 931,3.  
 δέ in apodosi 243,32. δέ duplex 339,2. δ' ἄλλὰ 298,5.  
 decurio (senator) 714,3.  
 demoticum in ipsis versibus 75,3; in lusus gratiam 66,1.

Dianae Scythiae imago ab Orete  
Patmum translata 872,9.

dictata a ludimagistro 1119.

didascaliae 928. 929.

Δίκη corpora κατέλυσε 522,12. in  
Δίκης fano hominum iustitiae  
operatorum statuæ conlocatae 905.  
906. 909.

diphthongi ionicae αο et εο 774,2. 3.

distichon idem bis positum in eodem  
epitaphio 506,6. 11. disticha sin-  
gula ita sese excipiunt ut proximo  
quoque unum aliquod ex superiori  
vocabulum repetatur 261 adn.

diversium 935,3 adn.

donum hospitii 1132,2. mulieris ad  
amicam 1130.

dorica forma ἀπερᾶς in epigr. attico  
30,6. 69,1.

Dymaeorum de Eleis victoria 790.

η pro αι et contra saepius 372.

ἐάν verbi vis duplex 1111,4.

εἴτε in sola altera enuntiati parte  
positum 588,6.

eliditur iota ἐνδὲθ' ἔχων 615,2. περ'  
ἐμῷ 870,7. iota dativi sing. elisum  
excusatur 772,1. iota dat. pl. elisum  
818,14. 1035,25.

enallages figura: βίος pro homine  
489,3.

epanalepsis 202,1. 388,6. 549,9. 570,7.  
828,5. 1027,31. 1044,1. 1089,4.  
1140,1. Add. 1029 a 2.

epheborum amicitiae monumenta 957.  
958. 963.

epigramma sepulcrale in vasculo  
scriptum 1134. 1135. — ep. de  
iuvene scriptum in mulierem trans-  
latum 169; de virgine scriptum  
iuveni adhibitum 521; de patre

scriptum in matrem translatum  
679,3. — epigr. ἱσόψηφον 806.

ἐπιφάνεια Aesculapii 802,5.

epithetorum copia in carminibus atti-  
cis 151 adn. 169 adn. 173,5.

epizeuxis figura 462,9. 467,3.

equus 625.

Erythrarum urbis fabulosa origo  
904 adn.

Europae et Asiae nominibus inpe-  
rium romanum comprehenditur  
978,3. — V. s. v. Graeci.

Faustina maior altera Ceres 1046,6  
adn.

floribus ornatum sepulcrum 73,1.  
flores ad sepulcrum nascantur  
569,6. ab ossibus flores 194,7.  
547,1. 548.

fontes apud inferos duo Ἀΐθης et  
Μνημοσύνης 1037.

fratres tres duodenorum annorum, e  
quibus duo eiusdem nominis 732.  
futurum pro imperativo 646,10. cum  
ἄν pro coniunctivo 376 b 1 c 1  
d 1 e 2.

γάρ quarto loco positum 30,4. primo  
alterius pentametri partis loco  
233,8. ter deinceps positum 226,  
3. 5. 7.

γε pronomini demonstrativo in titulo  
dedicatorio additum 742,1 adn.

geometra v. astronomus.

gladiator 290. 350sq. 529. 945. Add.  
333 a. scaeva Add. 307 a. certamen  
gladiatorium 407,4.

Gorgiae Delphis et Olympiae honores  
Add. 875 a.

Gothorum in Graeciam expeditio  
Add. 97 a 5.



Graecorum et Romanorum nominibus omnes inperii gentes comprehenduntur 272,5. Add. 888 a 2. V. s. v. Europa. — Graecorum sacra a Ioviano eversa 1060,3.

grammaticus 402. 534. 538.

gymnasia maiorum natu et adulescentulorum separata 223,7.

γυνή ea quae peperit vocatur 505,3.

Hades corrumpi non potest 141,3  
cf. v. 6.

Hadrianus poeta 811. 1089. Add. 888a 5; eius iter aegyptium 988 sqq.

Harpocrates biformis 833,2.

Harpyiae liberos rapiunt 1046,14.

Hectoris heroum apud Ilienses 1080.

Hercules ab initio Alcaeus nominatus 1082 a. Δίκης θεὸς υἱός 831,7. eius labores XII 863,7. cum parergis 1082. labores in poculo caelati 831. Hercules ἀρετῆς δοτήρ 831,13. eius coronas superasse aliquis dicitur 894.

hermae poetarum in bibliotheca positi 1084 sq.

Herodes lingua Athenarum 1046,37.

heroum vetus data occasione restitutum 790.

Herse Pandrosi partes agit 1046,32. 54 adn.

hierophantae nomen tacetur 862. 863. dicitur maris gurgite immersum 863,4.

histrio comicus 604 sq.

Horarum in Olympum reditus 1110. horae antemeridianae labori, reliquae quieti dandae 1122.

Homeri et Menandri hermae ex adverso positi 1084 sq. Homeri patra 1084,5 sq. piscatorum aenigma

1105. Homereum apud Chios gymnasium 860,4. homericarum fabularum actor 101 adn.

inaurata imago 804,1.

indicativus post ὅς κεν (ἄν) 333,2.

884,6. post ὅφρα ἄν 406,8. post

ὅταν 387,8. post ἵνα finale 1096,6.

inperatorum epistula 407,9.

insignia mutant Bacchus et Terpsichore 788.

interpolationes lapidarii 1027,7—15. sacerdotibus pudicis tribuendae 1027,11.

invidiae virtus 1115,2. 1116,1.

iota ante vocalem epsilon factum in τῡμβῳ εἰναλέῳ 594,8 et Πραϊτωρεανός 364,1. — iota ante vocalem consonantis instar: συμφωνίαν trisyllabum 560,6.

Isis super maris undis nata, ab Erebo nutrita, caeli terrae maris domina 1029,6 sqq. mundi conservatrix 985,4. lunam capite ferens Add. 874a 2; eius pompa 981,10. Isis apud Andrios culta 1028 p. 440; hymni isiaci publice inscripti apud Andrios, Memphitas (1028,4), letas (cf. praef.) ibid. Isiaci λόγοι ἱεροί et δημόσιοι distinguuntur 1028,10. leges indelebiles 1028,20. Isis et Osiris eadem matre nati 1028,16 adn. Isis mundum disposuit ibid. 27—34. navigationis inventrix ibid. 34. 55 sqq. victimas humanas prohibuit ibid. 45 adn. insulas ex mari evexit ib. 70. superbis inimica ib. 79. praeest nuptiis ib. 37. liberis et nascendis et educandis ib. 38 sqq. agris colendis ib. 77.

iter ex portu Atheniensium ad

- aram XII deorum XL fere stadia 1043,4.
- Iupiter mortuorum vindex 542,6.
- iurat Iupiter per sidera 618,41. per Rheam ibid. 21. iuratur per Homerum 1084,12 adn. per Heliconem 99,5.
- iuris peritus 434.
- καὶ σὺ in exordio epigr. 534,1. καὶ δ' αὐτῇ 272,21. καί — δέ 107,1. 108,1. 561,3. 569,6. 815,11. 818,9. — καί postpositum 618 ep. 7. — καί et τε inter se confusae particulae 253,5. 344,10 adn. 430,7. 1038,5. 23.
- καλός sensu novicio i. q. *bonus* 838,1. *καρκίνων* versuum genus 1124.
- κεν ex κέ i. e. καί corruptum a lapidario 674,3.
- figura ἀπὸ κοινοῦ 440,1. 948,4. praepositio ἀπὸ κοινοῦ posita 663,8. 1046,82. 1104,3. Add. 828a2.
- lapidarius correctus a poeta 218. a se ipso 238,2. 534,8. erravit quod male intellexit 1046,46 adn.
- laus defuncti, quod causam nunquam dixerit 713,12. quod nec causas dixerit neque uxorem duxerit 522,15 cf. v. 7. quod nemini iusiurandum dederit 713,12.
- legati Corcyraei Athenis 37. legatus ad imperatorem missus 896,2. legatus 851 adn.
- leo ferarum rex 1016,5. leonum imagines in sepulcris 242,4. 502,5.
- liberi deis cari moriuntur praemature 153,13.
- libertus 580. 581. 616. 646. liberta 727,8.
- librorum Charidemi medici index 305.
- lingua graeca et latina 580,12.
- litterae π cumulatio 352,6. — litterae imperativi ζῆθι notae numerales 1122,2.
- ludimagister 294. 615. 616.
- luscinia mortua in Veneris gremio canet 628,2.
- Maecenatis ad Augustum praecepta 1022 adn.
- Martis specie indutus iuvenis Add. 874a5.
- mathematicus 597,3. 593 adn.
- medicus 200. 202. 243. 305. 506. 507. 519. 537,6. 554,1. 558,8. 593,1. 717,3. 884. 885. 886. Add. 805a. medica et obstetrix 45,1. medicae artis perita mulier 243,27. — medicus astrologus 592 adn. philosophus 594,11. medicus egregius et homo probus 107,1. 108,1. 507,1. 593,1. medici οἰνοδόται 853 adn. medici Paeonis filii 473,2. medicus laudatur quod vel libros adiit 853,3 sq.
- Megarensium urbs muris et aquaeductu instructa 913,3.
- Memno conlapsus 986. inter syringas numeratur 1018 sq. rhetori eloquentia par 994,1.
- Menandri herma v. Homerus. Amore socio dignus 1085,1.
- mensura itinerum publice insculpta 1043.
- mercator 256,4. 466,1. 714.
- Mercurius in palaestra positus iuenum custos 948. κηπουρός Priapi vice fungitur 812. 814. Baccho sociatus 817,4. Aeneam pugna educit 1046,25. Mercurii pater et

- filius Priapus 817,3. eius specie indutus homo 949,1.  
 meretrix 610.  
 metonymiae figura: persona pro re 995,5. 997,2 (Aurora). 1028,55. (Amphitrite). ib. 58 (Tethys).  
 metrum mutatum propter nomen 616,6.  
 miles 308,1. 403,14 445,2. 447,2. 448. 449,4. 713. 1055,2. Add. 273 a. miles et agricola idem 446,5.  
 mimus 606. 607. 608. mima 609.  
 Minerva Veneri sociata 794. captivum liberat, sanat aegrotum 1038,20. Minervae Phidianae exemplum 794. eius statua ὑπάτην ἄφερσιν hippodromi denotat 795,1.  
 Mnemosynes apud inferos fons custodiis circumdatus 1037,5.  
 monosyllabum νηδόν 832,1. λαούς 981,11.  
 monstrosus infans 706.  
 monumentum vetustate dilapsum restitutum 461. 477. 843. 1089.  
 mortis genera: bello interfecti l. 21. 24—30. 34. 180. 182—184. 209. 242. 333. 461. 477. 487. 489. 490. 790. Add. 471 a. 874 a8. morbo absumpti 131. 136. 149. 190. 314. 413. 431. 434. 550. 737. pestilentiali 1.375. profluvio mortua 218,8. feбри 247,2. 465,6. tabe 471,6. partu 77. 238. 505. Add. 241 a 17. morbo et labore 618 ep. 3. senio morboque 500. senio 126. vi percussi 280. 285,2. 334. 624. de rupe praecipitatus 225. 482. voluntaria morte 847. Add. 497 a2. equum venatus occidit 335,4. incantamentis amatoriis periit puella 683. — V. naufragi.  
 mortuus mente praeditus 334,5. benevolum se promittit 278. 328. cum mortuis licet conloqui 217,2. iuvenibus licet mortuis loqui 325,7. mortua marito liberos commendat 79,4. mortuus adloquitur matrem ante mortuam 69,3. matrem superstitem adloquitur 510,3. gaudet matre iuxta sepulta 637,1 coll. 491,7. mortua una pro omnibus 369,6. mortuis querellae molestae 151,14. mortuorum duo ordines terrestres et caelestes 650,10. mortuus deorum a cyatho 312,16. mortui infantes Plutonis et Proserpinae oblectamenta 272,10. mortuus ex nihilo natus ad nihilum recidit 646,14. fit στήλη τύμβος λίθος εἰκὼν 311,5.  
 mulier deae (Dianae?) vel deorum soror 874,8. Serapidi vicina posita 875,2. honoribus inperita propter aviae merita 857; propter patris 875. pro marito mortua 547,10. ante maritum mori cupit 558,3 sq.  
 Musa fatum non arcet 98,2. Musae lugent mortuum 538,3. omnis carminis inventrices Add. 1029 a3.  
 musicus (αἰδός) a regibus honoratus 926,16.  
 mysteriis Eleusiniis initiati Dioscuri Aesculapius Hercules Hadrianus 863,5 sqq.  
 naufragi 179. 186. 214. 219. 230. 256. 432. 643. Add. 463 a1.  
 nauta 650.  
 negatio aucta οὐδέ — οὐ 580,7.

Nemeonices primus Sidoniorum 932.  
Neopythagoreorum praecepta 1031  
adn.

in nomine luditur 63,1. 128,6. 189,5.  
223,11. 245,4. 398,1. 435,3. 440,9.  
467,3. 469,1. 502,2 cf. v. 8 (ita  
ut nomen idem adiectivum sit  
Νήδυμον ὕπνον). 615,10 (ita ut no-  
men Φῶτας idem adiectivum sit).  
558,7. 621,6. 622,1. 640,4. 659,2.  
708,1. 737,1. 824,6. 1016,1. nomen  
duplex (ὁ vel ἡ καί) 387,4. 399,2.  
979 acrostich. pueri nomina tria  
diversa 867 adn. liberorum no-  
mina non addita 9,1. infantis  
biennis nomen additum 136,2.  
nomen filii desideratur, patris ad-  
ditur 209. nomina ab ἀλκή deri-  
vata 183 adn. nomina attica ex  
adiectivi φύας formis facta 852  
adn. nomen numeris inhabile mutat  
metrum 616,5. in duos versus di-  
remptum Add. 805a5 adn. nomina  
romana in graecam speciem trans-  
formata 473,1 adn.

numeralis nota metro aptata 283.  
694,3. cardinale pro ordinali cum  
substantivi numero singulari 415,2.  
in numero litterarum lusus vertitur  
1096 (v. epigramma ἰσόληφον).  
numero quaternario momentum tri-  
buitur 43.

bis nupta mulier Add. 241a. puella  
nupta XIII aetatis anno 681,3.

nutrix 48. Peloponnesia 47.

Nymphae puellam sustulere 570,10.  
571,1.

Odeum Regillae σῆμα 1046,46.

ἰδοίπρε pro παροδοίπρε adn. 167,1.

οἶος adiectivum ad verbum pertinens  
ad subiectum refertur 116,5.

optativus sine ἄν 562,7. 618,38.

oraculum Apollinis Grynei 1035.

Alexandri Abonotichitae 375,2.

ex Aeno urbe datum 1034. Apa-

meense 836,2. de annonae inopia

1036. oracula talorum 1038. 1041.

ex litterarum ordine et disposita

et distribuenda 1039. 1040. — ora-

culorum sermo 1038 p. 455 adn.

ordo verborum turbatus 435,5sq. adn.

Osiris rex Aegypti 1015,9. sphingis  
s. Isidis vir 1015,8.

οὐ apud coniunctivum οὐ μιν ἐνόσση-  
ται 1046,30.

οὐδέ postpositum 618 ep. 13. οὐδέ  
δέ 720,4.

οὕτε — οὐκ (pro οὔτε) 618 ep. 3.

oxymoron 700,5.

Pamboeotia ludi 931,3.

Panathenaica pompa 910.

Parthenii Nicaeensis patria 1089,12  
adn. eius in uxorem epicedium ibid.

p. 492. Tiberio et Hadriano di-  
lectus poeta 1089,3.

Parthenon: νηδὺν Ἀθηναίης 910,3.

patria duplex ἡ μὲν φύσει, ἡ δὲ νό-  
μοισιν v. s. v. civis.

pauperum cura 366,3. 543,4. 727,7.

pentametri duo prosae orationi in-  
serti 326.

Periandri praeceptum in cochleari  
argenteo 1113.

pestilentia II p. Chr. n. saeculo in  
Asia 375. 793. 1035. Athenis  
1027 adn.

Φειδιακὴν χάριτα 794,4 adn.

philologus v. astronomus.

- philosophus 600. Ἰαονίης ἐμπέραμος σοφίης 553. stoicus 105,1. cynicus 1017. Pyrrhonius Add. 241 b. philosophus rhetor 170,9.
- pluralis pro duali lapidario ignoto 1027,22. pro singulari in metri gratiam 955,1. plurali maiestatis utitur deus 781,3; mulier attica iv saeculi 78,3.
- podagra laborantibus vinum conmen-  
datur 853 adn.
- poeta 98. 99. 330. 415. 618 (puer).  
Add. 277 a 5. poeta comicus 38.  
tragicus (non histrio) 39,3. poeta  
postea mercator 613.
- positivus cum superlativo coniunctus  
δικαιότατοί τ' ἀγανοί τε 648,10.
- praeconum certamina 938,2.
- praef. urbi (Cpoli) 535,1. praef.  
equitum 868,2.
- praepositionis ἀμφί usus singularis  
Add. 241 a 1. 10. 17. διά c. dat.  
828,7. πρό c. dat. 841,1, 3. σύν c.  
genet. 539,4.
- Priamus a se interfectum Achillem  
gloriatur 1079,2.
- Priapus genua flectens 782,5.
- privatus homo magistratuum honores  
procurat 905. 906.
- producta paenultima in vocc. πατήρ  
483,1. πατήρ 1015,2. Χίος 88,6.
- pronominis αὐτός formae: αὐτόν 311,3.  
αὐτῶν 321. αὐτοῖς 340. pron. pers.  
ἐαυτῶ pro ἐμαυτῶ 618,19. cf. 23. pos-  
sessiva cumulata ἐμὴν σύμβιον ἐμεῖο  
372,18. pron. demonstr. duplex  
ὅδ' ἐκεῖνος 633,1. αὐτός ὅδε Add.  
273 a 1. pron. demonstr. iteratum  
in enuntiato relativo 1111,3 (Calli-  
machi epigr.) 397,4. pron. relat.  
τόν, ubi ὅν metrum flagitabat (vi  
p. Chr. n. saec.) 1064,5. pron.  
relat. κατὰ σύνεσιν constructum  
1028,20. adsimilatio pron. relat.  
502,9. 555,6.
- pronuntianti ζ i. q. σ est 204,5. 387,1.  
395,1. 433,3. 491,8. 587,4. 727,2.
- propheta Apollinis 858sq.
- pugilator 262. 291. 602. 942. praef.  
942 a 1. pugilator idemque pancra-  
tiasta eodem die vicit 942. pugila-  
torum victoria cruenta 942:
- Regillae genus 1046,3.
- rhetor 228. 229. 442. 590. 931.
- sacerdotes 211,1. 827,3. 832,3. Mi-  
nervae 43,3 (xl per annos). 97,1.  
Matris magnae 44,1 (mulier).  
Apollinis 191. 192 (Carnei). 800,2.  
823,1. Apollinis et Jovis 465 (mu-  
lier). Dionysi 819,1. Proserpinae  
494,1 (virgo). Musarum κληδούχας  
226,7. Herculis 952,2. Alios 861  
—873. — dea ipsa sacerdotes eli-  
git 872,1. 12. 873,5. sacerdotes  
sorte lecti 858sq. Aegyptii vete-  
rum fabularum periti 992,4.
- sacra Graecorum abolita 1068. sacra  
pro avertenda pestilentia 1034,21.  
1035,13. sacra quotannis obferri  
solita neglecta insequenti anno du-  
plicata 815,10. sacrificant Palladi  
vitulum, Jovi et Baccho bovem,  
taurum Aesculapio 1035,21 sqq.  
Plutoni haedum, Proserpinae ovem,  
nigrum utrumque 1034,23.
- Satanae convicia 1140,1—5.
- scriptor rerum ionica usus dialecto  
praef. 877 b.
- senatoribus filiis gloriatur pater 934,2.
- sepulcrum (sacerdotis) iuxta Iovis

templum 465,8. iuxta domum 444,4.  
in ipso domus circuitu 682,4. sub  
arboribus 400. 433 (cf. Hom. Il.  
Z 419). sub vite 720,6. sepulcri  
parietes picti 546b. tumulus θά-  
λαμος apud inferos 143,2. sepul-  
crum de defuncto nominatum 182.  
sepulcrum pulcrum bonis gaudium,  
malis dolor 452,15.  
servus 623. 624. serva 121. 531. Add.  
313a. servus in libertatem vindi-  
catus 120,4 (v. libertus). servi de  
terra nati 606 adn.  
ἐν σίγῃ *cognomine* 168,4.  
singularis ethnici numerus pro plu-  
rali 743,2, quod tamen valde du-  
bium exemplum est. — singulare  
κρατός refertus ad plurale θεοί  
312,15. singulare παλάμη fortasse  
ad plurale ἀθάνατοι 562,8 adn.  
per somnium dei adparent 774,3.  
785,4.  
sol omnia facit ut crescant 1031,1.  
sororum par musicum 102. φιλίαν  
et πλοῦτον πατρικόν sororum par  
communes censet 81,2.  
sphinx Isidis vice fungitur 1015,8.  
expectat Osirin longinquis ex terris  
reducem 1015,8. 12. in sphingis  
nomine luditur 1016,1.  
statuae hominum dis consecratae  
849—852. 858sq. 862—872. 874  
—876. Add. 886a 5. iuxta Pro-  
machon statua posita 912,4. iuxta  
Sarapidem 875. iuxta Dianam 874.  
Bromii et Victoriae statuae ὑπὸ  
δισσοῖς τρίποσιν positae 924,4. sta-  
tua sub ulmo posita 898,2. Eu-  
doxiae statua argentea 921,1. sta-  
tua marmorea veste porphyretica  
induta 1107. equitis statua 855.

Kaibel, Epigrammata graeca.

substantiva neutri generis pluralia  
cum verbo plurali 128,7. 368,4.  
subst. αἶξ masculino genere utitur  
872,4. heteroclitum θρῆνος (ἰ et τὸ  
θρῆνος iuxta) 344,2. 6. 13. 15.  
superstitum voces circa defunctum 99.

tabernae vinariae 810,7.

Tantali poena 734,8.

Taphii fontis titulus idem apud Nau-  
pactios 1071.

Telesphorus deus princeps epheborum  
receptus Athenis 1027 adn.

ex terra nata ad terram redeunt 75,2.  
156,1. 288,3. 438,1.

thermae 810,10.

thesmothetae omnes archontes 878.

tibicen praef. 474a.

tmesis exemplum in sepulcralibus  
nullum praeter 517,11. ὅς τὸν ἐμὸν  
παρὰ τύμβον ἄγεις expressum for-  
tasse ex Callimachi ep. 23,1 ed.  
Schn. Praeterea 816,3. 849,3.  
928,9. 995,5. 1027,26. 1028,39.  
1046,17. 61. 71. 72. 75. 1133,2.

τοι particula addita pronomini demon-  
strativo 258,1. 6.

toparcha 430,7.

tribus omnes victoria non explorata  
unum una tripodem dedicant 926.

Triopas sacrilegus 1046,95.

Troadis vici 335.

unguenta et corollas vetatur viator  
sepulcro inponere 646,9.

Vranus Noctis filius 1029,6.

Valentinianorum secta 726 adn.

venator 196,1. venatores circenses  
351,2. 885,1.

venatio circensis 407,5.

Venus cum Iove et Gratiis inploratur  
ab defuncta ut maritum liberosque  
tueatur 369,4. eius statua in maris  
litore posita 810,1.

verba motus et quietis mutant stru-  
cturam velut βαίνειν οἶχεσθαι ἐν 425,6.  
690,3. ἦκειν ἐπὶ χώρῳ 714,4. εἶναι  
κεῖσθαι οἰκεῖν εἰς vel ὑπό τι 134,2.  
141,1. 212,3. 215,6. 256,1. 380,2.  
431,3. 502,22. 728,2. Adde κοσμή-  
σαμεν εἰς στέφανον 372,29 et εἰς  
Δήμητρα pro eo quod est in terra  
618,12. — omissum verbum ἔχειν  
123. dedicandi verbum 385,4. in-  
finitivus fut. ἔσεσθαι 1046,76. ἔστη-  
σαν in enuntiato relativo 909,8. —  
verbi genus medium pro activo  
μίμνεται 265,2. φυλαττομένῳ 816,4.  
πεπαυμένον 1030,2. κευθομένα 1081,  
2. — verbi vis ambigua πιστεύ-  
σαντες *fidentes* simul et *conmit-*  
*tentes* 875,6.

versuum exitus vitio liberi 1038,39  
adn.

Victoria Bromio sociata 924,3.

virgo peperit 205,4.

virtutis monumentum Helicon 500,4.

vitis domini curam vino rependit  
1119,1.

vocabulum idem bis iuxta positum, sed  
metrico accentu diverso 551,5. voc.  
rei proprium vitatur a poeta elegan-  
tiore 948,3. V. s. v. ἰαύω ind. verb.  
votum pro reditu 980,12. 981,7. 1023.  
votum a filio susceptum pater ra-  
tum fecit 756,2.

Ξυνεύνου ubi metrum postulabat συν-  
εύνου 212,1.

Τύλεια Aesculapii πρῶτον σθένος 1027,5.  
ὑπαρχος proconsul 906 adn.

## VII. SCRIPTORES.

Aeschyli *Agam.* v. 110 Herm. = 24,3.

Agathiae vel eius quem ille imitatus est distichon Anth. P. VII 593 = 512.

Alcaei Messenii fortasse epigr. n. 790.

Anacreontis fr. 94 B = 19,2.

epigr. spurium A. P. VI 139 = 758.

anonymus poeta citatur 480,3.

anonymi poetae versiculus 1112.

A. P. IX 610 = 1118.

IX 704 = 889b adn.

X 43 = 1122.

X 111 = 1116.

XI 193 = 1115.

Paus. V 24,3 = 743.

VI 10,7 = 938,2 adn.

VII 17,7 = 855,6 adn.

Planud. ap. Duebn. A. Pal. II 608 = 1124.

Antipatri nescio utrius A. P. VII 25 = 116,5 adn.

Antipatri Sidonii A. P. VII 6 = 1084a.

VII 29 = 787 adn.

VII 164 = 248 adn.

VII 748 = 223,4.

append. Plan. 131 = 208,25.

Antipatri Thessalonic. A. P. IX 517 = 640,4.

Archiae A. P. VII 140 = 483,1 adn.

Aristotelis *Pepli* ep. 62 B = 41.

ep. 64 B = 1135.

Arius poeta homericus 1009 subscr.

Arrianus 1015 subscr.

Asclepiodotus poeta, procurator Caesaris 993.



Automedontis A. P. XII 34 = 430,4 adn.

Balbilla v. Iulia.

Caecilia Trebulla 1001. 1002. 1003.

Callimachi *hymn.* *Jov.* 94 = 974,1.

*Apoll.* 9 = 259,3.

112 = 455,1.

*epigr.* 2,5 Schn. = 618 ep. 10.

11,2 = 268,8. 559,7.

23,1 sq. = 517,11 sq.

26 = 841 adn.

43 = 1111.

52,1 = 250,1.

Cratetis Thebani fr. 1B = Add. 1029a1

Crinagorae A. P. VII 628 = 329 adn.

VII 643 = 371.

Damostratia Rufini uxor 642,16.

Dionysius Magnes 218.

Epicharmi fr. ap. *Plut. consol.* *Apoll.* p. 110 = 715,3.

Eueni A. P. IX 75 = 1106.

Euripidiae sententiae 1039,12. 1040,17.

Gregorii A. P. VIII 26 = 99 adn.

VIII 111 = 68.

VIII 147 = 1024,1.

Hegesippi A. P. VII 446,2 = 243,33.

Heracliti A. P. VII 465 = 675 adn.

Hesiodus v. *infra*.

Homerus v. *infra*.

Horatii *carm.* IV 3,1 = 403,1.

Isocratis *ad Demon.* 9 = 303,3.

Iulia Balbilla Sabinae Augustae comes aeolica dialecto usa scripsit  
988—992.

Iunior 810 praescr.

Leonidae Tarentini VI 13 = 1104.

VII 163 = 247 adn.

VII 440 = 251,1. Add. 228b5.

VII 740 = 298,4 adn.

Licymnii in Hygieam hymnus 1027b.

Lucullus puer Theodori grammatici discipulus 534 cf. v. 7.

Menandreae sententiae 153,14. 340,8. 426.

Meleagri A. Plan. XVI 124 = 218,12.

Mettius Paeon Sidetes 1006. 1007.

- Moschi III 40 = 205,6 adn.  
     IV 31 = 344,11.  
 Oppiani *Cyneget.* IV 347 = 569,1.  
 Panthes 721,4.  
 Parthenii Nicaeensis carmen lapidi inscriptum torrente deletum ab Hadriano  
     restitutum 1089.  
 Patroinus 1026 subscr.  
 Periandri praeceptum 1113.  
 Philistionis A. P. VII 155 = 609,4.  
 Philoxeni A. P. IX 319 = 795 adn.  
 Pindari *olymp.* I 13 = 543,1.  
     VII 7 = 787 adn.  
 Pionius 647.  
 Platonis *Apolog.* p. 37B = 371 adn.  
     A. Pal. VII 670 = 568,3 sq.  
 Sanenos Psenosiridis f. 1022.  
 Sarapion acrosticho nominatus 149.  
 Sarapion 1016.  
 Simonidis fr. 66 B = 1137,2.  
     fr. 110 = 242,5 adn.  
     fr. 113 = 539,3.  
     fr. 122 = 371 adn. 576,4. 577,6. 578,2.  
     fr. 132 = 748.  
     fr. 142 = 768,1. 844,1.  
 Solonis fr. 13 B = Add. 1029 a 1.  
     praeceptum = 1114.  
 Spartiani fides 811 adn.  
 Speusippi ep. 1B = 56,1 adn.  
 Q. Sulpicius Maximus puer XI annorum 618.  
 Theocriti XI 9 = 100,1. 345,1. Add. 552a3.  
     XVII 57 = 250,1.  
     XXIII 37 = 380,1. 533,1.  
     XXV 158 = 1046,83.  
 Trebulla v. Caecilia.  
 Zosimus Nedymi f. 502,19.
-

## Memoriae homericae et hesiodeae.

Homero-centones 649. 998. 999. 1009 adn.

Homeri Iliad.

- A 30 τηλόθι πάτρης = 146,3.  
 72 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε = 1040 in. ubi fortasse scribendum  
 Φοῖβος Ἀπολλων μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπολλων.  
 605 λαμπρὸν φάος ἡελίοιο = 62,3. 588,5 et saepius.  
 B 2 Δία δ' οὐκ ἔχε νηδυμος ὕπνος = 101,4 coll. 502,2.  
 46 ἀφθιτον αἰεὶ clausula = 742,2 et saepius.  
 136 ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα = 280,4 ἄλοχον καὶ νήπια τέκνα.  
 325 ὅο κλέος οὐπὸτ' ὀλεῖται = 456,2 οὐ κλ. οὐ. ὀλ. 853,7 ἐρατὸν  
 τέχνας κλ. οὐ. ὀλ.  
 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον = 863,11 ἄσπετον ὅς πάσαις πλοῦτον κατ-  
 κατέχευε Κρονίων ἔχευε πόλεσσιν.  
 Γ 47 πόντον ἐπιπλώσας = 256,5.  
 89 ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ = 731,3 χθονὶ π.  
 322 δόμον Ἄιδος εἴσω = 87,4 et saepius.  
 Δ 165 ἐνμμελίῳ Πριάμοιο (codd. εὐ- = 537,5 ἐνμελῖας Τόμοιο.  
 μελίῳ)  
 166 Ζεὺς Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι = 320,1 αὐτὸς Ζεὺς Κ. ὑ. αἰ. ν.  
 ναίων  
 194 ἀμύμονος ἡγήτορος = 109,4 πολύφρονος ἡγήτορος.  
 205 ἀρχὸν Ἀχαιῶν = 915,1 ἀρχὸν ὀρᾶς Θεόδωρον Ἀχαιῶν.  
 461 τὸν δὲ σκότος ὅσσε καλύψεν = 99,1 τί βαρὺς σκ. ὅ. κ.  
 E 3 κλέος ἐσθλὸν ἄροιο = 185,13 ὦν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.  
 4 ἀκάματον πῦρ = 618,7 πυρὸς ἀκαμάτοιο.  
 64 οἱ τ' αὐτῷ = 452,3.  
 71 ἴσα φίλοισι τέκεσσι = Add. 35a4 οἱσὶ τ' ἴσον τέκεσιν cf. v.  
 8 adn.  
 78 θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ = 343,3 θεὸς ὡς τίετο.  
 83 θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή = 290,2. 714,7 ὤλεσεν — θανάτῳ μοῖρα κ.  
 160 εἰν ἐνῖ initio versus. = 879,1 eadem versus sede.  
 243 ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ = 725,9 τῷμῳ κεχ. θ.  
 373 sq. τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φί- = 999 eadem ad Memnonem, unde  
 λον τέκος Οὐρανιῶνων — μαψιδί- ῥέζοντα pro ῥέζουσιν scriptum.  
 ως ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;

- 414 κουρίδιον — πόσιν = 325,12.  
 444 μῆνιν ἀλευάμενος = 847,2 ὕβριν ἀλευάμενον.  
 485 ἀτὰρ οὐδέ = 1046,43. 45 ἀτὰρ οὐδέ eadem versus sede.
- 749 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον = 1110,5 αὐτ. δ. π. μ. οὐρανοῦ, εἰς δ' οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὦραι  
 ὦραι.
- Z 15 οἰκία ναίων = 372,2 Πλουτέας οἰκία ναίω.  
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαή- = 1068,11 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο κτλ.  
 μεναι, ὅφρ' ἐν εἰδῆς Similia saepe, velut 301,3. 339,3.  
 340,5. 408,1. 530,1. 698,5. 877,3.
- 193 τιμῆς βασιλῆδος = 1028,53 βασιλῆδα τιμάν cf. adn.  
 292 Ἑλένην — εὐπατέρειαν = 871,8 Ἰσῖαν εὐπατέρειαν.  
 380 ἰλάσκονται clausula = 1027,4.  
 455 ἐλευθερον ἤμαρ ἀπούρας = 461,1 ἐλευθερον ἄμαρ ἀέξειν.  
 464 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ = 698,1 παῖδά με τεθνεῶτα χυτὴ (sic scribendum) κ. γ. κ.
- H 86 ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ = 764,1.  
 104 βώτοιο τελευτῇ = 33,7 et saepius.  
 359 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ initio versus = 1046,32 εἰ ἐτεὸν δὴ v. extr.
- Θ 13 ἐς Τάρταρον ἡερόεντα = 1136,3 ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντα.  
 22 καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε = 228,5 καμὼν μάλα πολλὰ.  
 361 ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς = 1160,1 ἐμῶν μενέων συνέριθον.  
 388 πόλεμον δακρυόεντα = 19,2 adn.  
 404 ἐς δεκάτους περιτελλομένους = 324,7 τριςκαίδεκάτου περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ.  
 539 ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡματα = 320,7 ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡ. π. πάντα
- I 143 θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ = 649,2.  
 161 εὐχομαι εἶναι = 750,3.  
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι = 268,4 ἔργα δ' Ἀθηναίης.  
 ἰσοφαρίζειν  
 404 ἐντὸς ἐέργει clausula = 545,1.  
 407 ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν ὄψ = 998,2 ἐελδομένῳ μοι ἀκοῦσαι.  
 446 νέον ἡβώνοντα clausula = 598,3 παῖδας λίπον ἡβώνοντας.  
 457 καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια = 449,3 καὶ ἐπαινὴ Φερσεφονεία.  
 486 ἐκ θυμοῦ φιλέων = 543,1 ἐκθύμῳς φιλέων.  
 508 ἄσσαν ἰούσας = 312,6 ἄσσαν ἰόντας.  
 544 θηρήτορας ἀνδρας coll. Λ 685 = 885,1 θηρεύτορες ἀνδρες.  
 ἡγήτορες ἀνδρες  
 561 πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ = 372,31 πατὴρ καὶ πᾶσα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. 587,6 πατὴρ κ. π. μ.

- 699 μυρία δῶρα διδούς = Add. 877a4 μυρία δῶρα τελεῖν. 815,4  
ψυχικά δῶρα διδούς. 1000,2 μουσικά δ.δ.  
= 998,5 coll. 988,1.
- Κ 47 ἔκλυον αὐδήσαντος = 919,12.
- 212 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους = 841,7 ζώγει, δέσποτ' ἀναξ.
- Δ 131 ζώγει Ἀτρείος υἱέ = 558,5 δικαιοτέρην ὅπ' ἄκουσον.
- 137 ἀμειλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν = 221,1 ἐσλὸς ἐών. 744,4 ἐσλὸς ἐών et  
saepius.
- 471 ἐσθλὸς ἐών = 600,1.
- 514 ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων = 849,1 πεζοὶ δ' ἱππῆες τε.
- 529 ἱππῆες πεζοὶ τε = 1107,1 ἐς χροῖα λευκόν.
- 573 χροῖα λευκόν = 1034,25 αἶμα μέλαν eadem versus  
sede.
- 813 αἶμα μέλαν init. versus = 320,6.
- Μ 252 Ζεὺς τερπικέραunos = 1009,1.
- Ν 99 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι  
121 ἐν φρεσὶ θέσθε = 298,7.
- 484 ἦβης ἄνθος = 658,2 ἦβης — ἄνθος.
- 687 οὐδ' ἐδύναντο clausula = 324,5 οὐδ' ἐδυνήθη.
- 763 κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες = 620,8 κείμεσθ' ἄλαλοι, ψυχὰς ὀλέ-  
σαντες.
- 837 ἡχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα = 288,4 ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς  
καὶ Διὸς αὐγὰς αὐλάς.
- Ξ 169 θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς = 590,4 θύρας ἐπέθηκα φαεινὰς, cf.  
818,5 θύρας τεύξαντο φαεινὰς.
- 177 ἐκ κράατος ἀθανάτοιο = 312,15 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο cf.  
1046,75.
- Ο 352 κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους = 1028,50 adn.
- 439 ἴσα φίλοισι τοκεῦσι = 884,1 ἴσόν τοι τοκέεσσι.
- 460 ἐξεῖλετο θυμόν = 320,2 στέρνων ἐξεῖλετο θυμόν.
- 489 ἀνδρὸς ἀριστῆος = 343,2.
- Π 123 κέχυτο φλόξ clausula = 1034,26 δαινίσθω φλόξ claus.
- 457 τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων = 7,2. 502,6 cf. 249,4.
- 540 θυμὸν ἀποφθινύθουσιν = 414,2 θυμὸν ἀποφθίμενος.
- 548 λάβε πένθος = 233,7 παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος.
- 665 ὥκε φέρειν = 228,6 ἔδωκε φέρειν.
- 711 ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος = 801,1 ἐκατηβόλον Ἀπόλλωνα.
- 849 μοῖρ' ὀλοή = Add. 306a6 μοῖρ' ὀλόη.
- 856 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθίων πταμένη = 243,5.
- Ρ 88 φλογὶ εἵκελος Ἥφαίστοιο = 1015,11 εἵκελον Ἥφαίστω . .

- Σ 48 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθνια = 238,1 Μοῖρα καὶ Εἰλειθνια.  
 77 σεῦ ἐπιδευομένοις = 663,6 ἀρετῆς σῆς ἐπιδευσόμενοι.  
 89 παῖδς ἀποφθιμένοις = Add. 1 a 1.  
 184 κυδρὴ παράκοιτις = 654,7 adn.  
 485 τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται = 1046,72 ὅσῃν περὶ τεῖχος εὐτροχὸν  
 ἐστεφάνωται quod ex Homero aliter  
 ac feci explicandum.  
 499 ἀνδρὸς ἀποφθιμένοις = 1134,1.  
 533 ποταμοῖο παρ' ὄχθαις = 272,7 παρ' ὄχθαις — Μαιάνδρου,  
 cf. adn.  
 603 ἡμερόεντα χορὸν = Add. 1029 a 6.  
 T 91 πρέσβα Δῶς θυγάτηρ Ἄτη = 1028,15 τυράνων — πρέσβα, Κρόνον  
 θυγάτηρ Ἴσις.  
 T 41 Φοῖβος ἀπερσεκόμης = 800,1 dat. 801,1 acc.  
 219 Ἐριχθόνιον βασιλῆα clausula = 1046,89 adn.  
 222 πῦλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν = 321,5 Δήμητρος ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν.  
 Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ = praef. 480 a 1 Φῶα δέ με γείνατο  
 μήτηρ.  
 X 44 εὖνιν ἔθηκεν = 552,4 εὖνιν ἔθηκεν ἀρετῆς.  
 268 παντοίης ἀρετῆς = 498,2. 609,3. 831,14. Add. 888 a 1.  
 305 καὶ ἐσσομένοιςι πυθέσθαι = 527,5. Cf. 537, 3 et 7 κ. ἐ. ἀκούειν.  
 389 sq. conferri possunt cum 884,6. 958,12 sq.  
 500 ἐπὶ γούνασι πατρός = 89,3.  
 Ψ 19 χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν = 235,1 χαῖρε Κρίτων σοὶ μὲν γε καὶ  
 Ἀΐδαο δόμοισιν εἰν Ἀ. δ.  
 71 πύλας Ἀΐδαο περήσω — 558,6 ἦν εἰς Ἀΐδαο περήσω.  
 91 ὅστέα νῶν ὁμῇ σορὸς ἀμφικα- = 173,21 ὁμῇ σ. ἀ. Cf. 590,10 ὁμῇ σ.  
 λύπτοι ἀμφικαλύψει.  
 149 νόον οὐκ ἐτέλεσας = 146,5 οὐκ ἐτέλεσσε πόθον.  
 846 βοῦς ἀγελαίας = 1082,10.  
 Ω 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα = 243,21 πένθος ἄλαστον ἔχω.  
 428 οἱ ἀπεμνήσαντο = 768,9.  
 450 ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν = 1066,3 καὶ εὖ καθύπερθεν ἐρέψας.  
 Odys.  
 α 426 περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ = 590,3.  
 428 κέδν' εἰδυῖα = 498,9.  
 431 πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν = 569,1 πρωθήβην ἔτι κοῦρον.  
 γ 1 ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπῶν περικαλ- = 998,6 ἡέλιου λίμνης περικαλλέα ρεῖθρα  
 λέα λίμνην λιπόντος.

- 196 ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα κατα- = citatur in Add. 228a 1.  
 φθιμένοιο λιπέσθαι  
 433 πείρατα τέχνης = 1054,4 πείρατα πάντα τέχνας.  
 δ 230 πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμυγμένα, = 306,2 πολλὰ μὲν ἐσθλὰ παθὼν φρεσί,  
 πολλὰ δὲ λυγρά. πολλὰ δὲ λυγρά.  
 458 δένδρεον ὑψιπέτηλον = 271,2 δένδρεσιν ὑψιπετήλοις.  
 523 δάκρυα θερμὰ χέοντο = 372,34 δάκρυα θερμὰ χέουσα.  
 564 ἀλλὰ σ' ἐς Ἡλυσίον πεδῖον καὶ = 452,19 καὶ ψυχὰς προὔπεμπε, ὅθι  
 πείρατα γαίης — ἀθάνατοι πέμ- ξανθὸς 'P.  
 ψουσιν, ὅθι ξανθὸς 'Ραδάμανθους  
 566 sq. conferri possunt cum 649,5 sq.  
 ε 174 λαῖτμα θαλάσσης = 1140,6 ἐς λ. θ.  
 323 ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν = 1073,5 ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύζειν.  
 341 μάλα περ μενεαίνων = 146,5.  
 489 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς = 749,6 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς.  
 ζ 175 πολλὰ μογήσας = 442,1. 713,14.  
 η 93 δῶμα φυλαστέμεναι = 816,4 φυλαττομένῃ δῶμα.  
 122 ἐρρίζωται clausula = 1078,7.  
 126 ἔτεραι δ' ὑποπερκαΐουσιν = 1028,78 περκαΐουσιν clausula.  
 θ 274 δεσμούςς ἀρρήκτους ἀλύτους = 170,6.  
 cf. II. N 57  
 335 δῶτορ ἑάων Mercurius = 1026,7 Paean.  
 ι 142 καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν = 1041,6 καὶ σοὶ θεὸς ἡγεμονεύσει.  
 192 οἷον ἀπ' ἄλλων = 444,5 οἷος ἀπ' ἄλλων cf. 403,17.  
 367 πάντες ἐταῖροι = Add. 552a 1.  
 527 εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα = 320,8.  
 κ 555 ψύχεος ἱμείρων = 146,2 κύθεος ἱμείρων.  
 λ 201 τηκεδόνι στυγεργῇ = 471,6.  
 629 ἀνδρῶν ἡρώων = 661,2.  
 μ 183 ἔντυνον αἰοιδὴν = Add. 1029a 10.  
 438 αὐδῆεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώ- = 998,1 θῆκε σε φωνήεντα θεὰ ῥοδοδάκ-  
 λενος 'Ηρη τυλος 'Ηώς.  
 ν 8 αἶθοπα οἶνον = 1034,28 αἶθοπι οἶνω.  
 26 ἐρικυδέα δαῖτα = 892,1 ἐρικυδέα φῶτα.  
 149 περικαλλέα νῆα = 850,3 περικαλλέα ναόν, cf. 1065,4. π.  
 νῆσον 981,1.  
 266 δήμῳ ἐνὶ Τρώων = 1046,49 δήμῳ ἐνὶ Τρώεσσιν.  
 268 ἐγγυὺς ὁδοῖο = 182,1. 3, 2 et 10,1 ἐγγυὺς ὁδοῦ.  
 ξ 7 καλὴ τε μεγάλη τε = Add. 228b 3 καλὴ τε γνωτὴ τε.  
 187 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν = 101,1 et 530,1 τίς πόθεν εἰμί.

- 198 θεῶν ἰότητι = 333,5. 450,3 (θεοῦ ἰ.)  
 213 πάντα λέλαιπεν = 99,4.  
 223 ἀγλαὰ τέκνα clausula = 360,1.  
 353 ἔνθ' ἀναβάς = 1021,1.  
 371 Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο = 1046,14 Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο.  
 ο 106 δῖα γυναικῶν = 343,1.  
 108 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν = Add. 306a2 ὥς ἀστέρα λαμπόμενον.  
 232 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ = 1136,4 δεσμοῖς ἀργαλείοις.  
 251 ἴν' ἀθανάτοισι μετεΐη = 340,7 καὶ ἀθανάτοισι μέτειμι.  
 357 ἥκαχ' ἀποφθιμένη = 325,10 ἥκαχε γάρ με λυγρὰν μητέρ' ἀποφθιμένα.  
 523 Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος = 926,5 eadem eadem versus sede.  
 533 οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον = 1046,35 Ἑλλάδι δ' οὐτι γένος βασιλεύτερος.  
 545 πολὺν χρόνον ἐνθάδε μέμνους = 355,1 ἐνθάδε μέμνω (pro κείμαι).  
 π 31 ἐνθάδ' ἰκάνω = 110,3 ἔθεν ἰκάνω.  
 196 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ = 1009,4.  
 ταδε μηχανώτο  
 370 ἀπήγαγεν οἶκαδε δαίμων = 526,2 ἀπήγαγαν δαίμονες αὐτοί.  
 τ 40 ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν = 1009,2.  
 266 φιλότῃτι μγείσα = 397,5 φιλότῃτι μγείην.  
 494 ὥς ὅτε τις στερεὸς λίθος ἢ = 513,2 κείμαι ἀναίσθητος ὥσπερ λίθος σίδηρος.  
 513 γούσῃα clausula = 507,3.  
 540 ὁ δ' ἐς αἰθέρα διαν ἀέρθη = 462,13 πρὸς αἰθέρα διαν ἀερθέν.  
 υ 70 sqq. conferri possunt cum = 268,1—4.  
 φ 26 Ἡρακλῆα μεγάλων ἐπίστορα = 831,2 Ἰστορ ἀταρβήτων, Ἡράκλεες, ἔργων καμάτων.  
 107 κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν = 926,8 ἀν' Ἀχαιίδα γῆν.  
 ψ 65 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων clausula = 26,8. 367,7.  
 121 ἔρμα πόλῃος = 452,11. 969,5.  
 ω 268 ξείνων τηλεδαπῶν = 214,3 τηλεδαποῦ γενεᾶς οἰκτρᾶς ξένου.  
 306 ἀλλὰ με δαίμων πλάγξε = 42,3 ψευδύνυμον ἀλλὰ με δαίμων θῆκεν.  
 371 θεοῖς ἐναλίγκιος ἄντην = 1052,1 θ. ἐ. ἥρως.  
 530 ἤρυσεν φωνή, κατὰ δ' ἔσχεθε = 1009,3.  
 λαὸν ἅπαντα  
 Homer. epigr. 3,3 πολυκλαύτῳ ἐπὶ = 539,3.  
 τύμβῳ  
 homerici epitaphii A. Pal. VII 3,1sq. = 272,13. 354,1. 660,1. 661,1.



- Hesiodi Theog. 41 ὅπῃ λειριόεσση = 169,4 ὅπα λειριόεσσαν.  
 158 κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ = 109,3 στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕβρει.  
 279 ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν = 649,4 ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν.  
 εἰαρνοῖσιν  
 301 κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ = 309,2 ἔσω κοίλῃς κατὰ πέτρης.  
 462 βασιλῆϊδα τιμὴν, cf. Il. Z 193 = 1028,53 adn.  
 692 χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς = 1060,4 χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς.  
 763 ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μεί- = 591,3 ἥσυχιος, κεδνὸς καὶ μελιχός.  
 λιχός  
 797 κείται ἄμ' ἄπνευστος (sic Herm.) = 702,1 κεῖμαι ἀναυδὸν, ἄπνουν-παιδίον.  
 καὶ ἀναυδος  
 938 κήρυκ' ἀθανάτων (accus.) = 772,1 κύρυκι ἀθανάτων.  
 Opp. 41 ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ = 1135,1 μαλάχῃν τε καὶ ἀσφόδελον.  
 91 νόσφιν ἄτερ νούσου καὶ ἄτερ = 1023 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ  
 χαλεποῖο πόνοιο χ. π.  
 197 sqq. καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον = 1110, 1—4, ubi tamen Αἰδῶς Εὐ-  
 ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης — λευκοῖσιν νομῇ τε scriptum est.  
 φάρεσσι καλυψαμένα χροά καλόν  
 — ἀθανάτων μετὰ φύλλον ἴτον  
 προλιπόντ' ἀνθρώπους — Αἰδῶς  
 καὶ Νέμεσις  
 353 τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προς- = 65,2 τὸ δικαιοσύνη τε φίλον τε φίλοις  
 ὠντι προσεῖναι προσεῖναι.  
 450 χείματος ὥρην. = 1067,3 ὅτε χείματος ἴσταται ὥρην.

### Citata quaedam correcta.

C. I. G. 1582 (cit. ad 492)	= huius syll. 938.
" 1957 (cit. ad 167)	= " 523.
" III Add. 3857 m (cit. ad 119)	= " 367.
" 4944 (cit. ad 832)	= " 981.
" 5724 (cit. ad 437)	= " 685.
" 6205 (cit. ad 371)	= " 577.
" 6222 (cit. ad 430)	= " 580.
" 6227 (cit. ad 371)	= " 578.
" 6257 (cit. ad 371)	= " 576.
Anthol. app. 313 (cit. ad 401)	= " 642.
Welckeri syll. 84 (cit. ad 272)	= " 660.

## VIII. METRORVM TABVLA.

- hexametri: 3. 5. 7. 10. 12. 14. 19. 26. 31. 44—46. 59. 65—67. 72. 76.  
 78. 80. 81. 87. 92. 101. 108. 109. 115. 157—166. 174. 178—  
 181. 213. 262. 270. 271. 272b. 280. 281. 283. 285. 290. 294.  
 304—306. 312. 320. 322. 342. 344. 349—351. 354. 355. 361.  
 365. 368. 375. 379. 380. 385a. 389. 390. 392. 401—404. 408  
 (?). 415. 416. 420. 422. 427—429. 438. 441. 444. 445. 449.  
 450. 452a. 454. 456—458. 460. 472. 475. 479. 480. 484. 502  
 ab. 503. 513. 520—522. 526. 535. 537. 540. 541. 544. 584.  
 586—588. 590. 591. 594. 601. 607—610. 612. 618. 620. 632.  
 633—637. 645(?). 647—650. 652. 656. 658—661. 671. 675.  
 676. 680. 682. 692. 694. 700. 702. 703. 705. 707. 711. 713.  
 714. 726. 727. 729—732. 738. 739. 741. 742. 747. 757. 760.  
 772. 775—778. 784. 789. 792. 800. 805. 807a. 808. 809. 819.  
 820. 827a. 840. 865. 870. 871. 875. 887. 891. 892. 896. 897.  
 899. 908. 911. 918—922. 925. 934. 936. 941. 946. 950—952.  
 960. 962(?). 963. 970. 971. 997—999. 1009. 1011. 1013. 1016.  
 1019. 1023—1026. 1027a c v. 30 sqq. 1028. 1029. 1031—1034  
 (v. 1—4. 15—32). 1035—1038. 1041. 1042. 1046. 1055. 1057  
 —1060. 1062—1069. 1071. 1074. 1076. 1082. 1091. 1094. 1098.  
 1100. 1105. 1110. 1113. 1116. 1120. 1121. 1123. 1124. 1128.  
 1134. 1136. 1140. Add. 4a. 181a. 197a. 313a. 333a. 461a. 463a.  
 646a. 903a. 1029a. praef. 1100a.
- hexametro subiecta tripodia dactylica 188. 800.
- „ subiecti pentametri tres 113.
- „ „ senarii duo 282. 360. 798.
- hexametris singulis subiecti. singuli senarii (pythiamb. II) 211.
- „ „ „ „ dimetri iambici 154. 155.
- „ duobus subiectus pentameter 52. 132. 171. 370. 400. 662. 666.  
 687. 823 (bis). 1008.

- hexametris duobus subiectus pentameter cum hexametro 835 b. 986.
- " " " " cum senario 684.
- " " subiecti pentametri duo 278.
- " " " " " cum hexametro 527.
- " " " " " cum paroemiaco Add. 459 a.
- " " " " tres 74. 168.
- " " " tetrametri trochaici duo 79.
- " tribus subiectus pentameter 156. 309. 316. 356. 357. 598. 683. 844. 805. 909.
- " " subiecti pentametri tres 933.
- " quattuor subiectus pentameter 708.
- " quinque " " 614.
- " sex " " 610.
- " septem " " 609.
- " sex " senarius 450.
- " octo " " 588. V. add.
- " quindecim " " 642.
- pentameter dimidiatus 1114.
- pentametri singuli 1090. 1131.
- pentametro subiecti hexametri duo 715.
- pentametri bini 326. 510 (alter inconditus). 605.
- disticho subiectus senarius 641. 751. 886.
- " " pentameter 759. 806.
- " " " cum hexametro 347. 785.
- " " " cum senario 381.
- " " hexameter 34. 75. 140. 172. 273. 296. 341. 468. 589. 750. 1008. Add. 597 a.
- " " hexametri duo 90. 490. 522. 545 a.
- " " " tres 277. 291. 386. 452 c.
- senarii: 11. 93. 102. 105. 122—131. 175. 176. 185. 193. 194. 208 b. 210. 236. 245. 246. 258. 263. 286. 325 a. 337. 352. 353. 362. 363. 364 b. 376 a b c d e. 383. 387. 391. 399. 410. 424. 426. 439. 462 a. 463. 502 c. 531. 542. 546 c. 566. 595. 602. 604. 619 a. 638. 646. 667. 677. 691. 709. 728. 762. 783 a. 796. 807 b. 814. 816. 821. 838. 861. 868. 893. 927. 953. 954. 964. 965. 968. 976. 977. 980. 983. 984. 995. 996. 1001—1005. 1010. 1020. 1022. 1030. 1034. v. 9—20. 1039. 1040. 1045. 1096. 1097. 1099. 1101. 1112. 1117. 1119. 1125. 1130. 1137. 1138. Add. 241 b. 497 a(b). 886 a. praef. 222 b(a). 1046 a. 1117 a et b. 1119 a et b.
- scazontes 276. 549.
- senarii catalectici 1133.

tetrametri iambici 1132.

„ trochaici 79,3 sq. 106. 783 b. 790.

hendecasyllabi 261 b. 811. V. praefat.

versus anacreonteï 1127.

anapaesti 1027 c. 1034,5—8. fortasse 1040 in. anapaesti mixti cum iambis 745.

paroemiaci 613 (subiectis versibus inconditis).

enoplion metrum Add. 874 a.

Archilochium quartum subiectis pentametris singulis 187.

hexametris praefixi choriambi 1095.

strophica carmina 173, cuius sex sunt partes alternis hexametris quaternis et binis distichis compositae, nisi quod quintae strophae errore quodam non quattuor sed duo videntur hexametri fuisse.

768, cuius tres sunt quaternorum versuum partes, prima hexametris duobus totidemque pentametris composita, altera distichis duobus, quattuor hexametris tertia.

204, cuius quattuor sunt partes, prima et tertia binorum distichorum ionica, secunda et quarta ternorum dorica dialecto conscriptae.

cola metrica 485. 961.

versus secundum syllabarum numerum compositi 393. 425.

versus inconditi 22,1. 23. 48. 79,2. 167. 170. 171. 177. 267. 270,3. 283 — 285,3. 300. 306,2. 314. 318. 322. 330. 339. 344. 358. 368. 371. 372. 379. 381. 387. 389. 397. 406. 423. 427. 428. 446. 449,6. 454. 458 — 460. 482. 504. 509. 513. 523. 524. 529—531. 545. 585. 646,7. 662,1. 701. 713. 714. 716 — 723. 729 — 737. 792,2. 834. 835 a. 896. 897. 919. 920. 947. 960,1. 984,2. 996. 1001,1. 1003,1. 1023. 1038. 1041. 1075. 1137. Add. 319 a. 772 a.

hexametri pentametri disticha nullis legibus inter se conmixta 95. 96. 99.

120. 169. 192. 206. 274. 288. 292. 303. 311. 314. 321. 324. 325. 334. 339. 340. 366. 367. 369. 371. 384. 388. 398. 406. 430. 435. 489. 501. 529. 558. 577. 616. 654. 664. 685. 686. 689. 698. 722. 725. 793. 920 II b. 958. 981. 988. 1015. 1075. Add. 277 a. 545 c.

reliqua disticha sunt integra.



---

Berolini, typis fratrum Unger (Th. Grimm).

---